

القرآن الكريم
وترجمة معانيه إلى
اللغة التايلندية

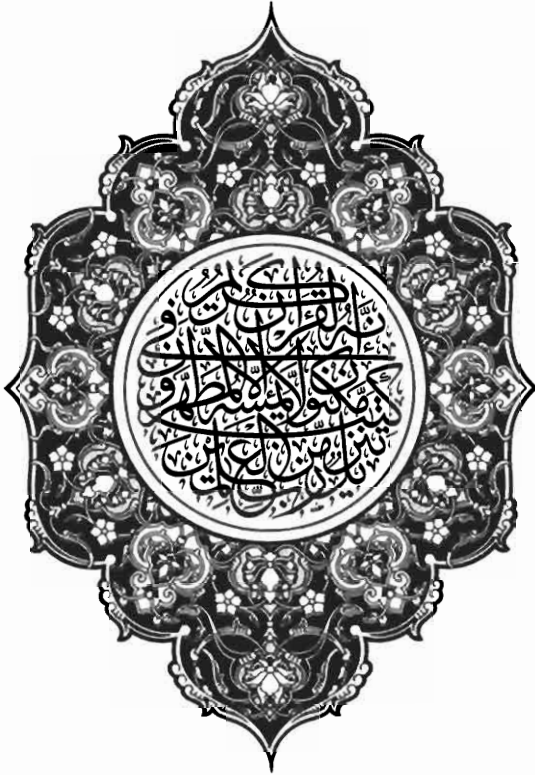
Translation of the Meanings of
THE NOBLE QURAN
in the Thai Language

الإسلام

وترجمة معانية إلى

اللغة الانكليزية

اَللّٰهُمَّ زَيِّنَّا لِذِكْرِكَ وَارْزُقْنَا مِنْهُ بِرَحْمَتِكَ

จัดพิมพ์และแปลพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานนี้
ตามพระราชดำริของกษัตริ์ ฟะฮัด บิน อับดุลอาซิซ คอดีมุลฮัดซาฟอมีย
แห่งราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

تَدْرَبُ بِالْأَرْيَطِ بِأَعْيُنِ هَذَا الصَّحْفِ الشَّرِيفِ وَرَبِّحُوا مَعَالِيَهُ
سَلَامًا لِمَنْ يَتَذَكَّرُ فِيهِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّسُلِ وَالْمَلَائِكَةِ
مَلَائِكَةُ الْمَلَائِكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

هَذَا الْمُصْحَفُ الشَّرِيفُ وَتَرْجُمَةُ مَعَانِيهِ
هَدِيَّةٌ مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْمَلِكِ قَهْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ السُّعُودِ

بِإِيجَادِ الْمَلِكِ قَهْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ السُّعُودِ

พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมาย
ของก่านัดจากผู้อัรรักษา มัสยิดศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองแห่ง
กษัตริย์ฟาฮัด บิน อับดุลอะซีซ อาล ซูด

ศูนย์กษัตริ์ ฟะฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน
แห่งนครมาดีนะฮ์

พระมหาคัมภีร์ อัลกุรอาน

พร้อมความหมาย

ภาษาไทย

โดย

สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ

ประเทศไทย

ศูนย์กษัตร์ ฟ้าฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน
อัลมาดีนะห์ อัลมุเนาวาเราะห์
ราชอาณาจักร ซาอุดีอาราเบีย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الدكتور : عبد الله بن عبد المحسن التركي
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم :

﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل :

« خيركم من تعلم القرآن وعلمه » .

أما بعد :

فإنفاذاً لتوجيهات نخادم الحرمين الشريفين، الملك فهد بن عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعمل على تيسير نشره، وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم .

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالملكة العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم المهمة، تسهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم : « بَلِّغُوا عني ولو آية » .

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة التايلندية، يطيب لمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة التايلندية التي قامت بإعدادها جمعية خريجي الجامعات والمعاهد العربية بتايلند، وراجعها من قبل المجمع الدكتور عبد الله نومسوك الأستاذ بكلية الدراسات الإسلامية بجامعة الأمير سونكلا فطاني، والشيخ سوتي كلاي خام دي .

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس .

إننا لندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم ، مهما بلغت دقتها ، فإنها ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يحويها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعترها ما يعترى عمل البشر كلّه من خطأ ونقص .

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي بمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية، بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة، للاستفادة من هذه الملاحظات في الطباعات القادمة إن شاء الله .

والله الموفق ، وهو الهادي إلى سواء السبيل .

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณา (ต่อสรรพสิ่งทั้งมวลในโลกนี้)
และทรงปราณี (เฉพาะในโลกอาคิเราะฮ์)

คำนำ

ของ ฯพณฯ ดร. อับดุลลอฮ์ บินอับดุลมุหนิซ อัดตุรกีย์ รัฐมนตรีกระทรวง
กิจการอิสลาม ศาสนสมบัติ และการเผยแพร่ชีน้า ในฐานะผู้กำกับดูแลศูนย์กษัตร์
พะฮัดเพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลสากลโลก ผู้ทรงกล่าวไว้ใน
คัมภีร์ของพระองค์ ความว่า :

"แท้จริงรศมีและคัมภีร์อันชัดแจ้งจากอัลลอฮ์ได้มาสู่พวกเจ้าแล้ว" (5:17)

ขอความจำเริญและสันติจงประสพแด่ นะบีมุฮัมมัด ผู้ประเสริฐแห่งบรรดานะบี
และรอซูล ผู้ซึ่งได้กล่าวไว้ ความว่า :

"คนที่ดีที่สุดในหมู่พวกเจ้าคือคนที่ศึกษาอัลกุรอานและสอนอัลกุรอาน"

เพื่อดำเนินตามพระราชกระแสของสมเด็จพระราชาธิบดีพะฮัด บินอับดุลอาซิซ
อาลีซาอูด ผู้รับใช้สองฮะรอมอันประเสริฐ ให้ดูแลเอาใจใส่ต่อคัมภีร์ของอัลลอฮ์ และ
อำนวยความสะดวกในการเผยแพร่และแจกจ่ายยังมวลมุสลิมที่อยู่ในส่วนต่าง ๆ ของ
โลก ตลอดจนการอรรถาธิบาย (ตัฟซีร์) และการแปลความหมายยังภาษาต่าง ๆ

ด้วยความเชื่อมั่นและศรัทธาของกระทรวงกิจการอิสลาม และการเผยแพร่ชีน้า
แห่งราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียในความสำคัญของการแปลความหมายอัลกุรอานยัง
ภาษาต่าง ๆ ที่สำคัญของโลก เพื่อให้ความสะดวกแก่มุสลิมที่ไม่ได้พูดภาษาอาหรับได้
สามารถเข้าใจอัลกุรอาน และเพื่อบรรลุถึงการประกาศที่ถูกรับสั่งไว้ในวณะของ ท่าน
รอซูลุลลอฮ์ คือลัดลลอสูอะลัยฮิวะซัลลัม ความว่า :

"ท่านทั้งหลายจงประกาศจากฉันแม้เพียงหนึ่งอายะฮ์"

และเพื่อรับใช้พี่น้องของเราที่พูดภาษาไทย ทางศูนย์กษัตริ์พะฮัด เพื่อการพิมพ์
อัลกุรอานแห่งนครมาดีนะฮ์มีความภูมิใจเสนองานแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษา
ไทยฉบับนี้ ซึ่งแปลโดยสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ และตรวจทานจากศูนย์ฯ โดย ดร.
อับดุลลอฮ์ หนุ่มสุข (อาจารย์วิทยาลัยอิสลามศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยา
เขตปัตตานี) และคุณ สุธี คล้ายขำดี

ข้าพเจ้าขอสรรเสริญอัลลอฮ์ ชูบฮานาฮฺวะตะอาลาที่ใต้ทรงประทานความสำเร็จ
แก่งานอันยิ่งใหญ่ชิ้นนี้ และหวังว่าจะเป็นงานที่มีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ และเป็น
ประโยชน์แก่บุคคลโดยทั่วไป

ข้าพเจ้าทราบดีว่าการแปลความหมายของอัลกุรอานนั้น แม้จะให้ความละเอียด
ถี่ถ้วนอย่างไรก็ยังไม่สามารถสื่อถึงความหมายอันยิ่งใหญ่ของคัมภีร์ที่มีความมหัศจรรย์
ได้ ความหมายต่างๆที่แปลออกมาจึงเป็นเพียงผลของความรู้และความเข้าใจของผู้แปล
ที่มีต่ออัลกุรอาน แน่แน่นอนย่อมมีความผิดพลาด และขาดตกบกพร่องได้เหมือนงานของ
มนุษย์ปุถุชนโดยทั่วไป

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านผู้อ่านที่พบข้อผิดพลาดใดๆ ในงาน
แปลฉบับนี้จะกรุณาแจ้งให้ทางศูนย์ฯได้รับทราบ เพื่อที่จะได้ปรับปรุงแก้ไขในการพิมพ์
ครั้งต่อไป อินชาอัลลอฮ์

และอัลลอฮ์คือผู้ให้ความสำเร็จและผู้ทรงชี้นำสู่ทางที่เที่ยงตรง

(1) ซูเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮฺ ญุซอ์ที่ 1

เป็นบัญญัติมักกียะฮฺ มี 7 อายะฮ์

1. ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
2. การสรรเสริญทั้งหลายนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก
3. ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
4. ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งวันตอบแทน¹
5. เฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบาดะฮ์² และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ ขอความช่วยเหลือ³
6. ขอพระองค์ทรงแนะนำพวกข้าพระองค์ ซึ่งทางอันเที่ยงตรง
7. (คือ) ทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา มิใช่ทางของพวกที่ถูกกัร⁴ และมีใช่ทางของพวกที่หลงผิด⁵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ ﴿٢﴾

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

الْمَغضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

¹ คือวันปรโลก อันเป็นวันที่มนุษย์ฟื้นคืนชีพขึ้นมาเพื่อรับการตอบแทน

² คือมอบการเคารพอิบาดะฮ์ทุกประเภทให้แก่พระองค์ แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยปราศจากการให้ผู้ที่ผู้ใด หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดมีหุ้นส่วนในการอิบาดะฮ์ดังกล่าว เป็นต้นว่า การวิงวอนขอความช่วยเหลือ การบ่น การสาบาน และการเซือต ฯลฯ

³ ขอความช่วยเหลือในสิ่งที่อยู่นอกเหนือกฎสภาวะการณ หรือสิ่งที่ไม่อยู่ในความสามารถของมนุษย์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้

⁴ หมายถึงพวกอิว เพราะพวกเขาประพฤติคนฝ่าฝืนบัญญัติของอัลลอฮ์อยู่เสมอ และหมายถึงผู้ที่มีพฤติกรรมในทำนองเดียวกันนั้นด้วย

⁵ หมายถึงพวกคริสเตียนเพราะพวกเขาหลงผิดไปว่า นะบี อีซา เป็นบุตรของอัลลอฮ์ เนื่องจากนะบีอีซาเกิดจากนางมัรยัม ซึ่งเป็นหญิงบริสุทธิ์ ปราศจากชายใดผสมสู่นาง แต่ความจริงนั้นนะบีอีซาหาใช่เป็นพระบุตรของพระองค์ไม่ หากแต่เป็นป่าวของพระองค์คนหนึ่งเช่นเดียวกับป่าวของพระองค์ทั้งหลาย จะแตกต่างกันก็เพียงแต่ว่า นะบีอีซานั้นเกิดจากนางมัรยัมแต่ฝ่ายเดียว โดยไม่มีชายใดผสมสู่นางเยี่ยงหญิงอื่นๆ ทั้งนี้ด้วยประกาศิตของพระองค์ ดังกล่าวนี้เป็นการชี้แจงของพระองค์ไว้ในอัล-กุรอาน

(2) ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์

เป็นซูเราะฮ์สุมะตะนียะฮ์ ทั้งซูเราะฮ์ คือ ถูกประทานลงมาหลังฮิจญ์เราะฮ์ศักราช ณ นครมะดีนะฮ์ ยกเว้นอายะฮ์ที่ 281 ซึ่งถูกประทานลงมา ณ ตำบลมินา ขณะประกอบพิธีฮัจญ์อะตุลวะดาอ์ ซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์นี้ นับเป็นซูเราะฮ์ที่ยาวที่สุด มี 286 อายะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม มีม¹
2. คัมภีร์นี้ ไม่มีความสงสัยใด ๆ ในนั้น เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น
3. คือบรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ² และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เร้า

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَلَمِ

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُقْفُونَ ﴿٣﴾

¹ คำนี้มีใช้เป็นศัพท์ที่ถูกกำหนดให้มีความหมายดังเช่นคำอื่น ๆ หากแต่เป็นพยัญชนะโดด ๆ ซึ่งถูกนำมารวมกัน เพื่อให้อ่านออกเสียงพยัญชนะเหล่านี้ต่อเนื่องกัน ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องอ่านออกเสียงคำนี้เป็นพยัญชนะโดด ๆ ว่า อะลิฟ ลาม มีม ส่วนความมุ่งหมายอันแท้จริงของคำนี้และคำอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เช่น อะลิฟ ลาม รอ เป็นต้นนั้น ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ เพราะท่านนะบีมิได้อธิบายไว้ แต่กระนั้นก็ยังมึนงงปราศจากบางท่านพยายามหาความเข้าใจ โดยนำพยัญชนะอื่น ๆ มาประกอบเพื่อให้มีความหมายในการนี้ยอมทำให้ความหมายของแต่ละพยัญชนะแตกต่างกันไป ซึ่งไม่เป็นที่ยึดถือได้ ยังมีอีกทรวงศ์หนึ่งของนักปราชญ์บางท่านว่า พยัญชนะเหล่านี้ถูกนำมาระบุไว้ในตอนต้นของ ซูเราะฮ์ เพื่อเตือนผู้คนให้หันมาสนใจ และสดับฟังโอการของอัลลอฮ์ที่จะอ่านให้ฟังต่อไป คล้ายกับคำที่ใช้เตือนให้เตรียมตัวว่า หนึ่ง สอง สาม กระนั้น นี่ก็เป็นเพียงทรวงศ์ของนักปราชญ์ที่ต้องการจะให้ความหมาย แต่ความหมายที่แท้จริงนั้นไม่มีใครสามารถจะรู้ได้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

² หมายถึงสิ่งที่พ้นญาณวิสัยของมนุษย์ เช่น อดีตของอัลลอฮ์ มลาอิกะฮ์ของพระองค์ และสภาพของปรโลก ตลอดจนงานการสอบสวนของ มุ๊งกัร และนะกิร แก่ผู้ที่เสียชีวิตไม่ว่าจะถูกฝังไว้ในสุสานหรือถูกเก็บไว้ในที่อื่นใดก็ตาม พร้อมด้วยการตอบแทน และลงโทษบุคคลเหล่านั้นในเบื้องต้นก่อนด้วย

ได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา นั้น พวกเขา
ก็บริจาค

4. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทาน
ลงมาแก่เจ้า¹ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า²
และต่อวันปรโลกนั้นพวกเขาเชื่อมั่น

5. คนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ (ตั้ง) อยู่บนคำแนะนำ³
ที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และคน
เหล่านี้คือผู้ที่บรรลุผล

6. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธานั้นย่อม
มีผลเท่ากันแก่พวกเขา เจ้าจะตักเตือนพวกเขา
แล้วหรือยังมีได้ตักเตือน พวกเขา ก็หาได้
ศรัทธาไม่

7. อัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวก
เขา และบนหูของพวกเขาแล้ว และบนตาของ
พวกเขาก็มีสิ่งบดบังอยู่⁴ และเขาเหล่านั้น จะ
ได้รับการลงโทษอันมหันต์

8. และจากหมู่ชนนั้น มีผู้กล่าวว่า เราได้ศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกแล้ว ทั้งๆ ที่พวกเขา
หาใช่เป็นผู้ศรัทธาไม่⁵

9. เขาเหล่านั้นต่างหลอกลวงอัลลอฮ์ และ

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ
أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

خَسِمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ
أَبْصَارِهِمْ غَشِيَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَإِلَىٰ يَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

¹ คือ คัมภีร์ อัล-กุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนะบี

² ได้แก่คัมภีร์ เคารอด อินญิล และคัมภีร์อื่นๆ

³ ผู้ปฏิบัติตามคำแนะนำที่มาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเขา

⁴ เป็นการเปรียบเทียบผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า พวกเขาประหนึ่งผู้ที่หัวใจและหูของเขาถูกปิดผนึกไว้ เพราะ
การที่ไม่ยอมเข้าใจ และสับสนกับความจริงที่มาจากพระเจ้าของเขานั้น ย่อมไม่แตกต่างกับหัวใจและหู
ที่ถูกปิดผนึกไว้แต่อย่างใด เพราะต่างก็ไม่ได้รับแสงสว่างจากอัลลอฮ์เช่นเดียวกัน และตาของพวกเขา
ที่ไม่ใช้มองในสิ่งที่อำนวยการประโยชน์ ก็ไม่แตกต่างกับตาที่มีสิ่งปกคลุมอยู่แต่อย่างใด

⁵ หมายถึงพวกมุนาฟิกที่ศรัทธาแต่เพียงคำพูด แต่หัวใจปฏิเสธ

บรรดาผู้ที่ศรัทธา และพวกเขาหาได้หลอกลวงใครไม่ นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น¹ แต่พวกเขาไม่รู้สึกล

10. ในหัวใจของพวกเขามีโรคอย่างหนึ่ง² แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงเพิ่มโรคอีกอย่างหนึ่ง³ ให้แก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบเนื่องจากการที่พวกเขากล่าวเท็จ

11. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดินซึ่งพวกเขาก็กล่าวว่า ที่จริงนั้น เราเป็นผู้ปรับปรุงให้ดีต่างหาก⁴

12. พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเขานั้นแหละ เป็นผู้ก่อความเสียหาย⁵ แต่ทว่าพวกเขาไม่รู้สึกล

13. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงศรัทธาเถียงที่ประชาชน⁶ เขาศรัทธากันซึ่งพวกเขาก็กล่าวว่า จะให้เราศรัทธาเถียงผู้โฉดเขลาเหล่านั้นศรัทธากัน⁷ กระนั้นหรือ? พึงรู้

إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١١﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا
إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ
قَالُوا أَلَوْ أَنَّا كُنَّا نَسْمَعُ أَلَّا نَسْمَعُ هُمْ
السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

¹ คือการหลอกลวงของพวกเขานั้น หาได้เป็นอันตรายแก่ผู้ใดไม่ นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น เพราะพวกเขาปฏิเสธข้อปฏิบัติที่จะอำนวยประโยชน์แก่ตัวของพวกเขาเอง แต่เขาไม่รู้สึกล

² โรคแห่งความสงสัย

³ โรคแห่งความต้อตัน และปฏิเสธศรัทธา

⁴ เป็นการกล่าวแก่ที่แสดงออกซึ่งความต้อตัน และมีทิฐิ

⁵ เพราะพวกเขาประพฤติ และปฏิบัติตามความใคร่ไม่ต่ำ จึงก่อให้เกิดความเสียหาย แต่เนื่องจากหัวใจของพวกเขาบอดเสียแล้ว พวกเขาจึงไม่รู้สึกล

⁶ หมายถึงผู้ที่ศรัทธาด้วยใจจริง

⁷ หมายถึงผู้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด กล่าวคือ พวกมุนาฟิกนั้น เมื่อได้รับคำเชิญชวนให้ศรัทธาต่อท่านนะบี เช่นเดียวกับผู้ศรัทธาทั้งหลาย พวกเขา กลับกล่าวว่า ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นเป็นพวกเขลาทั้งนั้น จะให้พวกเขาศรัทธาเช่นพวกเหล่านั้น ย่อมเป็นไปได้

เถิดว่า พวกเขาเองนั้นแหละเป็นผู้ที่โอดเสลา แต่พวกเขาทราไม่รู้

14. และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ศรัทธาพวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาแล้ว และเมื่อพวกเขาได้ร่วมอยู่กับบรรดาหัวใจของพวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงเราจึงอยู่กับพวกท่านที่จริงเราเพียงแต่เป็นผู้เย้ยหยันเท่านั้น¹

15. อัลลอฮ์จะทรงเย้ยหยันพวกเขา และจะทรงยืดเวลาให้พวกเขาเร่ร่อนอยู่ในการละเมิดของพวกเขาต่อไป²

16. คนเหล่านี้คือผู้ที่ซื้อทางหลงผิด ด้วยทางที่ถูก³ ดังนั้น การค้าของพวกเขาก็ไม่ได้กำไร⁴ และทั้งพวกเขาก็ไม่เคยเป็นผู้รับเอาทางที่ถูกต้อง

17. อุปมาพวกเขา นั้น ดังผู้ที่จุดไฟขึ้น⁵ ครั้นเมื่อไฟได้ให้แสงสว่างแก่สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเขา⁶

وَإِذْ الْقَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا إِلَىٰ شِطَطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدِّدُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ

¹ คือเย้ยหยันผู้ศรัทธา ด้วยการแสดงตนว่าเป็นผู้ศรัทธา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่ได้ศรัทธาแต่อย่างใด

² อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษในทันทีทันใด แต่จะทรงปล่อยให้พวกเขาเร่ร่อนอยู่ในการละเมิดต่อไป จนกระทั่งทรงเห็นว่า ได้เวลาอันสมควรแล้ว ก็จะทรงลงโทษ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงลงโทษแล้วก็ไม่มีความจะช่วยเขาได้

³ คือนำเอาแนวทางที่ถูกต้องที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้ไปแลกเปลี่ยนเอาทางที่ผิดไว้

⁴ อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตของมนุษย์ว่าเหมือนกับการค้าขาย กล่าวคือการดำเนินชีวิตในทางที่ผิดนั้น ย่อมทำให้ชีวิตได้รับความเดือดร้อนฉิบหาย การค้าขายที่ซื้อแต่สินค้าแล้ว และเสียหายย่อมจะนำมาซึ่งการขาดทุนฉิบหายนั้น

⁵ เพื่อจะได้เห็นสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวพวกเขาว่า มีอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์และเป็นอันตรายแก่ตัวของพวกเขา อันเปรียบได้ดังการมาของอิสลาม เพราะอิสลามทำให้เขารู้และเข้าใจสิ่งที่ป็นหน้าที่ของพวกเขาคือว่า “สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวของพวกเขา” นั้น หมายถึงหน้าที่ต่าง ๆ ที่พวกเขาต้องปฏิบัติ

⁶ เมื่อไฟได้ช่วยให้เขาเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเขาแล้ว (อันหมายถึงหน้าที่ของพวกเข) แทนที่เขาจะให้ความสนใจกับสิ่งเหล่านั้นเพื่อประโยชน์แก่ตัวของเขา กลับทำเป็นไม่เห็น และผินหลังให้เสีย

อัลลอฮ์ก็ทรงนำเอาแสงสว่างของพวกเขาไป¹ และปล่อยพวกเขาไว้ในบรรดาความมืด ซึ่งพวกเขาไม่สามารถจะมองเห็นได้

وَرَكَّهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٧﴾

18. เขาเหล่านั้นเป็นคณูหนวก เป็นใบ้ และตาบอด ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถจะกลับมาได้²

صُمُّكُمْ عَمَىٰ فَمَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٨﴾

19. หรือตั้งฝนที่หลั่งลงมาจากฟากฟ้า โดยที่ในฝนนั้นมีทั้งบรรดาความมืด ฟาคำรณ์ และฟ้าแลบ พวกเขาจึงเอานิ้วมือของพวกเขาอุดหูพวกเขาไว้เนื่องจากฟ้าผ่า ทั้งนี้เพราะกลัวความตาย³ และอัลลอฮ์นั้นทรงล่อม⁴ พวกปฏิเสธการศรัทธาเหล่านั้นไว้แล้ว

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْئِمَّهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٩﴾

¹ เมื่อพวกเขาไม่สนใจในสิ่งที่พวกเขาเห็นรอบ ๆ ตัวของพวกเขาแล้ว อัลลอฮ์ก็ทรงปล่อยให้พวกเขาอยู่ในความมืดต่อไป กล่าวคือปล่อยให้จมปลักแห่งความโง่ต่อไป ตามที่พวกเขาปรารถนา ทั้งนี้โดยที่ได้ทรงใช้ถ้อยคำในเชิงประศดำ “อัลลอฮ์ก็ทรงนำเอาแสงสว่างของพวกเขาไป ปล่อยให้พวกเขาอยู่ในความมืดมืด ซึ่งพวกเขาไม่สามารถจะมองเห็นได้” ในการนี้ทำให้พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในความมืด โดยไม่สามารถรู้ว่าอะไรควร และไม่ควร อันเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าการดำเนินชีวิตของพวกเขา นั้นเหมือนอยู่ในความมืด

² อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบพวกเขาว่าประหนึ่ง คณูหนวก เป็นใบ้ และตาบอด และประหนึ่งว่าพวกมุนาฟิกนั้น เป็นพวกที่สูญเสียอวัยวะสำคัญทั้งสามดังกล่าว แน่นนอนผู้ที่มิสภาพดังกล่าวย่อมไม่สามารถจะกลับไปสู่ทางที่ถูกได้ เพราะว่าจะพึงเขาพูดก็ไม่ได้ยิน จะถามเขาก็ฟังไม่ได้ และจะมองก็มองไม่เห็น อันนับได้ว่าเป็นมนุษย์ที่น่าทุเรศที่สุด

³ ตามธรรมดาสำหรับผู้มีปัญญานั้น เมื่อกลัวฟ้าผ่า ก็จะต้องหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากสิ่งที่เป็นสื่อไฟฟ้าเสีย จึงจะได้รับความปลอดภัย ไม่ใช่เอานิ้วมืออุดหู เพื่อมิให้ได้ยินฟ้าผ่า แล้วฟ้าก็จะไม่ผ่า อันเป็นการกระทำของผู้ที่ขาดปัญญา ในทำนองเดียวกัน พวกมุนาฟิกที่พยายามหลีกเลี่ยงไม่ยอมฟังอัล-กูรอาน และคำแนะนำของท่านนะบีนั้น ก็เชื่อว่าจะพ้นการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ เพียงแต่แก้ตัวว่าไม่เคยได้ยินโองการของอัลลอฮ์ และคำแนะนำของท่านนะบีเท่านั้น

⁴ เป็นการแจ้งให้ทราบว่าเขาไม่สามารถจะหนีให้พ้นไปได้ เพราะประหนึ่งพวกเขาถูกล่อมไว้แล้ว

20. สายฟ้าแลบแทบจะเฉี่ยวสายตาของพวกเขาไป¹ คราใดที่มันให้แสงสว่างแก่พวกเขา พวกเขา ก็เดินไปในแสงสว่างนั้น² และเมื่อมันมืดลงแก่ พวกเขา พวกเขา ก็หยุดยืน และหากอัลลอฮ์ ทรงประสงค์แล้ว³ แน่نونก็ทรงนำเอาหูและ ตาของพวกเขาไปแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง อานุกาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

21. มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาดะฮ์⁴ พระผู้เป็น เจ้าของพวกเขาที่ทรงบังเกิดพวกเขา และ บรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาเถิด เพื่อว่าพวกเขา จะยำเกรง

22. คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน⁵ และฟ้า เป็นอาคาร⁶ แก่พวกเขา และทรงให้น้ำหลั่ง ลงมาจากฟากฟ้า แล้วได้ทรงให้บรรดาผลไม้ ออกมา เนื่องด้วยน้ำนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัย ยังชีพแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจงอย่าให้มีผู้

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ
مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَّ كُلِّ
شَيْءٍ وَّ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُسْدَادًا وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบว่า ความชัดเจนของอัล-กุรอานนั้นให้ความเจิดจ้าประดุจสายฟ้าแลบที่แทบจะเฉี่ยวสายตาของพวกเขาไป

² ทรงเปรียบเทียบว่า เมื่ออัล-กุรอานได้ให้ความเข้าใจแก่พวกเขา ในสิ่งที่พวกเขายังมืดมนอยู่ (อันเปรียบเสมือนแสงฟ้าแลบที่ให้ความสว่างแก่พวกเขา) พวกเขา ก็ปฏิบัติตาม แต่เมื่อพวกเขาไม่สอวารมณ ในข้อความของอัล-กุรอาน (อันเปรียบเสมือนแสงฟ้าแลบได้มืดลง) พวกเขา ก็ไม่ยอมปฏิบัติ (อันเปรียบเสมือนพวกที่ยืนอยู่กับที่)

³ ถ้าอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะลงโทษพวกเขา พระองค์ก็ทรงให้ตาของพวกเขาบอดไปแล้ว เพราะมีตาก็เหมือนไม่มี เนื่องจากไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองแต่อย่างใด

⁴ การให้อีกาพแต่อัลลอฮ์ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน และจงรักภักดีต่อพระองค์

⁵ ให้แผ่นดินเป็นผืนราบเหมือนที่นอน

⁶ ให้ฟากฟ้าที่มองเห็นเป็นรูปโดมนั้น เป็นเสมือนอาคารที่มนุษย์พักอาศัย

เท่าเทียมใดๆ ขึ้น สำหรับอัลลอฮ์¹ โดยที่
พวกเขาก็รู้กันอยู่

23. และหากปรากฏว่าพวกเขาอยู่ในความ
แคลงใจใดๆ จากสิ่ง² ที่เราได้ให้ลงมาแก่บ่าว
ของเรา³ แล้ว ก็จงนำมาสักซูเราะฮฺหนึ่งเยี่ยง
สิ่งนั้น⁴ และจงเชิญชวนผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเขาอื่น
จากอัลลอฮฺ หากพวกเขาคือผู้พูดจริง⁵

24. แต่ถ้าพวกเขายังมิได้ทำ และจะไม่กระทำ
ตลอดไปแล้ว ก็จงระวังไฟนรก ซึ่งเชื้อเพลิงของ
มันนั่นคือ มนุษย์ และ หิน⁶ โดยที่มันได้ถูก
เตรียมไว้ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

25. และ (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้
ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายว่า แน่
นอนพวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมี
แม่น้ำหลายสาย ไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์

وَأَن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ
اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

إِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِن ثَمَرٍ رِزْقًا قَالُوا
هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِن قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا

¹ อย่าให้มีผู้หนึ่งผู้ใด หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด เท่าเทียมกับพระองค์ ทั้งในความรัก ความกลัวเกรง และในการ
จงรักภักดี ตลอดจนในสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น กล่าวคือ เราจะต้องให้พระองค์อยู่เหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด เฉพาะ
อย่างยิ่งในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ทุกประเภท จะต้องให้เป็นไปเพื่อความโปรดปรานของพระองค์
แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น

² จากอัล-กุรอาน

³ แก่ท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ คือจงประพันธ์มาสักซูเราะฮฺหนึ่ง เช่นเดียวกับอัล-กุรอาน

⁵ อัลลอฮฺทรงใช้ให้พวกเขาชักชวนบรรดาผู้เชื่อชาวยุที่ร่วมอยู่ในหมู่พวกเขาให้ช่วยเหลือในการประพันธ์
อีกด้วย ยกเว้นอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น หากพวกเขาพูดจริงตามที่ได้อ้างไว้ และการที่ต้องยกเว้น
อัลลอฮฺนั้น ก็เพราะว่าพระองค์อยู่ในสภาพที่ร่วมอยู่กับพวกเขาด้วยและสามารถประพันธ์ได้ เพราะ
อัล-กุรอานเป็นคำรัสของพระองค์

⁶ หมายถึงมนุษย์ที่ต่อต้าน และปฏิเสธศรัทธา ส่วนหินนั้นหมายถึงหินที่มนุษย์นำมาสลักเป็นเจดีย์
สำหรับเคารพสักการะ

เหล่านั้น คราใดที่พวกเขาได้รับผลไม้จากสวนสวรรค์นั้นเป็นเครื่องยังชีพ พวกเขา ก็กล่าวว่า นี่คือสิ่งที่เราได้รับเป็นปัจจัยยังชีพมาก่อนแล้ว¹ และสิ่งที่พวกเขาได้รับนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกัน และในสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้รับคู่ครองที่บริสุทธิ์² และพวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์นั้นตลอดกาล

26. แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงละอาย ในการที่พระองค์จะทรงยกอุทาหรณ์ใด ๆ ขึ้นเปรียบเทียบไม่ว่าจะเป็นรึ้นสักตัวหนึ่ง แลวก็สิ่งที่ยิ่งไปกว่านั้นก็ตาม³ ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธา นั้น พวกเขา ย่อมรู้ว่าแท้จริงมัน⁴ คือ ความจริงที่มาจากพระเจ้าของพวกเข และส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธา นั้นพวกเขาจะพูดว่า อัลลอฮ์ทรงประสงคืสิ่งใดในการยกอุทาหรณ์ด้วยสิ่งนี้⁵? พระองค์ทรงให้คนมากมายหลงผิดด้วยอุทาหรณ์นั้น⁶ และทรงแนะนำทางที่ถูกต้องแก่คนมากมาย

وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَعْيِبُ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا
بِعُوضَةٍ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
مَثَلًا بِيضُلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ
كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفٰسِقِينَ ﴿٢٦﴾

¹ โดยเข้าใจผิดว่า เป็นผลไม้ที่เหมือนกับที่พวกเขาเคยบริโภคมาก่อนแล้วในโลก ทั้งนี้เพราะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ความจริงนั้นเหมือนแต่เพียงรูปร่าง และลักษณะเท่านั้น ส่วนรสชาตินั้นต่างไกลกันมาก

² คือคู่ครองที่บริสุทธิ์ทั้งจิตใจและร่างกาย และบริสุทธิ์จากการแตะต้องโดยมนุษย์และญิน เป็นคู่ครองที่อยู่ร่วมกันเยี่ยงสามีภรรยา หาใช่เป็นเพียงเพื่อนสนทนาวงศ์ที่พวก็อดยอนีเข้าใจไม่

³ สิ่งทีเล็กยิ่งกว่ารึ้น

⁴ อุทาหรณ์ที่อัลลอฮ์ทรงยกมาเปรียบเทียบ

⁵ ในการที่พระองค์ทรงนำเอารึ้นมาเปรียบเทียบนั้น พระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด

⁶ พวกที่คือดิ่งไม่ยอมเชื่อ เนื่องจากไม่ใช้ปัญญาหาความเข้าใจ ในอุทาหรณ์ดังกล่าว ดังนั้นพวกเขาจึงหลงทางด้วยการปฏิเสธศรัทธา

ด้วยอุทาทหารณ์นั้น¹ และพระองค์จะไม่ทรงให้ใครหลงผิดด้วยอุทาทหารณ์นั้น นอกจากผู้ที่ฝ่าฝืนเท่านั้น

27. คือบรรดาผู้ที่ทำลายสัญญาของอัลลอฮ์ หลังจากที่ได้อิมญาไว้แก่พระองค์² และตัดสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้ต่อ³ และบ่อนทำลายในแผ่นดิน ชนเหล่านี้แหละคือพวกที่ขาดทุน

28. พวกเจ้าจะปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ได้อย่างไร? ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้านั้นเคยปราศจากชีวิตมาก่อน⁴ แล้วพระองค์ก็ทรงให้เจ้ามีชีวิตขึ้น ภายหลังก็จะทรงให้พวกเจ้าตาย แล้วจะทรงให้พวกเจ้ามีชีวิตขึ้นอีก แล้วพวกเจ้าก็จะถูกนำกลับไปสู่พระองค์

29. พระองค์คือผู้ที่ได้ทรงสร้างสิ่งทั้งมวลในโลกไว้สำหรับพวกเจ้า ภายหลังได้ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้า⁵ แล้วได้ทำให้มันสมบูรณ์ขึ้นเป็นเจ็ดชั้นฟ้าและพระองค์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

الَّذِينَ يَبْعُثُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا
فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ نُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
ثُمَّ أَسْرَعْنَا إِلَى السَّمَاءِ فَنَسُوهُنَّ سَحَابَ
سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

¹ สำหรับผู้ที่ใช้บัญญัตินั้น ย่อมเข้าใจในอุทาทหารณ์ดีแล้ว พวกเขาก็ได้รับแนวทางที่ถูกต้อง และศรัทธาต่อพระองค์

² สัญญาทางธรรมชาติ หรือทางสัญชาตญาณที่จะทำให้พวกเขาอมรับในการเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ได้ทรงถามพวกเขาขณะยังอยู่ในสภาพเชืออสุจิอยู่ว่า “ข้ามิใช่พระเจ้าของพวกเจ้าดอกหรือ พวกเขาดอบว่า ใช่ซอรับ พวกข้าพระองค์ขอยืนยัน” แต่แล้วพวกเขาก็ทำลายสัญญานั้นเสีย ด้วยการปฏิเสธการเป็นพระเจ้าของพระองค์

³ ไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงใช้

⁴ คือยังอยู่ในสภาพเป็นดิน อันหมายถึงท่านนะบี อาดัมผู้เป็นบิดาแห่งมนุษยชาติทั้งหมด

⁵ ซึ่งขณะนั้นฟากฟ้า ยังเป็นหมอกควันอยู่ ดังที่พระองค์ทรงแจ้งไว้ว่า “แล้วพระองค์ได้ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันยังเป็นหมอกควันอยู่

30. และจงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าจะให้ผู้แทนคนหนึ่ง¹ ในพิภพ มลาอิกะฮ์ได้ทูลขึ้นว่า พระองค์จะทรงให้มีขึ้นในพิภพซึ่งผู้ที่บ่อนทำลาย และก่อการนองเลือดในพิภพกระนั้นหรือ² ทั้ง ๆ ที่พวกข้าพระองค์ให้ความบริสุทธิ์ พร้อมด้วยการสรรเสริญพระองค์ และเทิดทูนความบริสุทธิ์ในพระองค์ พระองค์ตรัสว่า แท้จริงข้ารู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้³

31. และพระองค์ได้ทรงสอนบรรดานามของทั้งปวงให้แก่อาดัม⁴ ภายหลังได้ทรงแสดงสิ่งเหล่านั้นแก่มลาอิกะฮ์ แล้วตรัสว่า จงบอกบรรดาชื่อของสิ่งเหล่านี้แก่ข้า หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง

32. พวกเขา (บรรดามะลาอิกะฮ์) ทูลว่า มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านไม่มีความรู้ใด ๆ แก่พวกข้าพระองค์ นอกจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกข้าพระองค์เท่านั้น แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةًۭۙ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۗ قَالَ اِنِّيْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾

وَعَلَّمَ آدَمَۙ اَسْمَآءَ كُلِّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِىْ بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِۗۙ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾

قَالُوْۤا اَسْتَسْحِنُكَۙ لَاۤ اَعْلَمُ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۤۗ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٢﴾

¹ คือเนบี อาดัม ซึ่งเป็นมนุษย์คนแรก และเป็นบิดาของมนุษยชาติมิใช่คนใดคนหนึ่งซึ่งอาดัม ตามที่พวกก็อดยานี้ได้บิดเบือนไว้

² การที่มลาอิกะฮ์กล่าวเช่นนั้น อาจเข้าใจได้ว่า เมื่อก่อนโน้นอัลลอฮ์เคยบังเกิดสิ่งที่มีชีวิต และมีปัญหา มาในโลก แล้วพวกเขาเหล่านั้นประหัดประหารกัน จนกระทั่งสูญพันธุ์ ทั้งนี้ด้วยพระประสงค์ของพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงบังเกิดอาดัมขึ้นมาใหม่จากดิน เพื่อเป็นผู้แทนของพระองค์ในพิภพ ซึ่งจะมีลูกหลานแพร่สะพัดไปทั่วโลกในการนี้ทำให้มลาอิกะฮ์เข้าใจว่า ลูกหลานของอาดัมจะประหัดประหารกัน และหลังเลือดกัน จึงได้ถามพระองค์เพื่อต้องการทราบ ไขว่เป็นการคัดค้านแต่อย่างใดไม่

³ อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่ง ถึงเป้าหมายในการบังเกิดท่านนะบีอาดัม แต่มลาอิกะฮ์ไม่รู้

⁴ อัลลอฮ์ทรงสอนบรรดาชื่อทั้งปวงของสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ในพิภพ ให้แก่นะบีอาดัมทราบ

33. พระองค์ตรัสว่า โอ้อาдам! จงบอกบรรดา ชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาที่ (บรรดามะลา อิกะฮ์) ครั้นเมื่ออาดัมได้บอกชื่อของสิ่งเหล่านั้น แก่พวกเขาแล้ว พระองค์จึงตรัสว่า ซามิได้บอก แก่พวกเจ้าดอกหรือว่า แท้จริงข้าเป็นผู้รู้ยิ่งซึ่ง ความเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และเป็นผู้รู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่ พวกเจ้าปกปิด

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ
بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾

34. และจงรำลึกถึง ขณะที่เราไดกล่าวแก่ มลาอิกะฮ์ว่า พวกเจ้าจงสูยุด¹ แก่อาดัมเถิด แล้วพวกเขาก็สูยุดกัน นอกจากอิบลิส² โดยที่ มันไม่ยอมสูยุด และแสดงโอหัง และมันจึงได้ กลายเป็นผู้ลี้ภัยแห่งการศรัทธา (กาฟิร)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

35. และเราไดกล่าวว่ โอ้ อาดัม! เจ้าและ คู่ครองของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิด และเจ้าทั้งสองจงบริโภคมจากสวนนั้นอย่าง กว้างขวาง ณ ที่ที่เจ้าทั้งสองปรารถนา และ อย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้³ (มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้า ทั้งสองจะกลายเป็นผู้อธรรมแก่ตัวเอง

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا
رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

36. ภายหลังชัยฎอนได้ทำให้ทั้งสองนั้น พลังพลาดไป เนื่องจากต้นไม้ต้นนั้น⁴ แล้วได้ ทำให้ทั้งสองออกจากที่ที่เคยพำนักอยู่⁵ และ

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُنْسَقِرًّا وَمَتَّعَ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

¹ หมายถึงการโหม้ศีรษะลงด้วยความนอบน้อม เป็นการคารวะและเคารพนับถือ มิใช่หมายถึงการวาง โบกหน้าลงบนพื้นแต่อย่างใด เพราะปฏิบัติการดังกล่าวนี้ จะกระทำได้เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้น

² เป็นต้นตอแห่งเชื้อสายของชัยฎอน และชัยฎอนนั้นคือผู้ที่ฝ่าฝืนและดื้อดึงจากพวกญิน

³ ต้นไม้ต้นหนึ่งในสวนสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงชี้ให้อาдамและเฮวาวู ดู

⁴ เนื่องจากเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนั้น และบริโภคมผลของมัน

⁵ ออกจากสวนสวรรค์

เราได้กล่าวว่พวกเขาจงออกไป โดยที่บางส่วนของพวกเขาดังเป็นศัตรูต่อกัน¹ และ (สำหรับพวกเขาในผืนแผ่นดินนั้น) มีที่พำนัก และมีสิ่งอำนวยความสะดวกจนถึงระยะเวลาหนึ่ง²

37. ภายหลังกออดัมได้เรียนรู้คาวงวอนจากพระเจ้าของเขา³ แล้วพระองค์อภัยโทษแก่เขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

38. เราได้กล่าวว่ พวกเขาจงออกไปทั้งหมด⁴ จากสวนนั้น แล้วหากมีคำแนะนำจากข้ามายังพวกเขาแล้ว ผู้ใดที่ปฏิบัติตามคำแนะนำของข้า ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา⁵ และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

39. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และไม่เชื่อบรรดาโองการของเรา นั้น ชนเหล่านี้คือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

40. วงศ์วานอิสรออิลเอ๋ย! จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้า ที่ข้าได้โปรดปรานแก่พวกเขา⁶ และจงรักษาข้อสัญญาของข้าให้

فَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
الْقَوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

فَلَمَّا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
هُدَىٰ فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَازَهُبُونَ ﴿٤٠﴾

¹ บางส่วนของลูกหลานอาดัม กับผู้ที่สืบเชื้อสายจากอิบลิสที่จะมีต่อไป

² จนกว่าจะถึงวาระแห่งการสิ้นชีวิต

³ แล้วได้วงวอนขออภัยโทษต่อพระองค์

⁴ ทั้งนะบี ออดัม พระนางเฮาว์ และอิบลิส

⁵ เมื่อพวกเขาพื้นคืนชีพในวันปรโลก พวกเขาจะไม่มีความกลัวใด ๆ ที่จะถูกลงโทษ และจะไม่เสียใจในสิ่งตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับ

⁶ หมายถึงได้ทรงให้บุคคลในประชาชาติของอิสรออิล เป็นร่อซูลของพระองค์ติดต่อกันมาหลายยุคหลายสมัยจนพวกเขาเข้าใจผิดว่าพวกเขาเป็นประชาชาติที่อัลลอฮ์ทรงรัก

ครบถ้วน¹ ข้าก็จะรักษาสัญญาของพวกเจ้าให้ครบถ้วน และเฉพาะข้าเท่านั้น พวกเจ้าจงเกรงกลัว

41. และพวกเจ้าจงศรัทธาต่อสิ่งที่ข้าได้ให้ลงมาเพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้า² และพวกเจ้าจงอย่าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งนั้นเป็นคนแรก³ และจงอย่าได้นำโองการของข้าไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย⁴ และเฉพาะข้าเท่านั้น พวกเจ้าจงยำเกรง

42. และพวกเจ้าจงอย่าปะปนสิ่งจริงด้วยสิ่งเท็จ และจงอย่าปกปิดสิ่งที่เป็นจริง⁵ ทั้งๆ ที่พวกเจ้ารู้กันอยู่

43. และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจงชำระชะกาต และจงรูกัวะร่วมกับผู้รูกัวะทั้งหลาย⁶

44. พวกเจ้าใช้ให้ผู้คนกระทำความดี⁷ โดยที่

وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰ كَافِرِينَ وَلَا تَشْرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتِنُونَ ﴿١١﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعَالَمُونَ ﴿١٢﴾

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ أَمَّا رُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ

¹ ให้เคารพอาบัติต่อพระองค์แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยปราศจากการตั้งภาคีใด ๆ ทั้งสิ้น ให้ปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ และให้ศรัทธาต่อบรรดารَسُولของพระองค์ เมื่อประจักษ์หลักฐานความเป็นจริงของ رَسُولเหล่านั้น

² ให้ศรัทธาต่ออัล-กุรอานที่ถูกประทานลงมาเพื่อยืนยันคัมภีร์เดาโรด และอินญีล ซึ่งมียูอยู่ในมือของพวกเขา

³ เพราะจะทำให้ผู้อื่นถือปฏิบัติตามด้วย

⁴ อย่าได้ละทิ้งโองการของอัลลอฮ์ที่ท่านะบี้นำมา โดยเห็นแก่ประโยชน์เล็กน้อย ๆ น้อย ๆ ที่เคยได้รับ

⁵ อย่าปกปิดลักษณะของนะบีมุฮัมมัดที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขา โดยนำเอาลักษณะอื่นที่ไม่เป็นจริงมาแทน

⁶ ให้พวกเขาอยู่ในหมู่มุสลิม และทำละหมาดร่วมกัน

⁷ นักปราชญ์ของยิวได้นำเอาให้บางส่วนของพวกเขาศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด แต่พวกเขาเองไม่ยอมศรัทธา

พวกเจ้าลืมตัวของพวกเจ้าเองกระนั้นหรือ และ
ทั้งๆที่พวกเจ้าอ่านคัมภีร์กันอยู่ แล้วพวกเจ้า
ไม่ใช่ปัญญากระนั้นหรือ

45. และพวกเจ้าจงอาศัยความอดทน¹ และ
การละหมาดเถิด² และแท้จริงการละหมาดนั้น
เป็นสิ่งใหญ่โต³ นอกจากบรรดาผู้ที่นอบน้อม
ต่อมตนเท่านั้น⁴

46. คือ บรรดาผู้ที่คาดคิดว่า แน่نونพวกเขา
จะพบกับพระเจ้าของพวกเขา และแน่نونพวกเขา
จะเป็นผู้กลับไปสู่พระองค์

47. วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย จงรำลึกถึงความ
โปรดปรานของข้า ที่ข้าได้โปรดปรานแก่พวก
เจ้าและแท้จริงนั้น ข้าได้เทิดพวกเจ้าไว้เหนือ
ประชาชาติทั้งหลาย⁵

48. และจงกลัวเกรงวันหนึ่ง ซึ่งไม่มีชีวิตใด
จะตอบแทนสิ่งใดแทนอีกชีวิตหนึ่งได้⁶ และ
การขอให้มีความช่วยเหลือใด ๆ ก็จะไม่ถูกรับ

وَأَنْتُمْ تَنْتَلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ
إِلَّا عَلَى الْغَاشِيِينَ ﴿١٦﴾

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلتَقُوا رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ
رَاجِعُونَ ﴿١٧﴾

يَسِّىَ إِسْرَائِيلَ أَذْكَرُوا نَسَبِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرَى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿١٩﴾

¹ ให้ใช้ความอดทนเป็นสำคัญในการปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา
² ให้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดด้วย เพราะการละหมาดจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติรำลึกถึงอัลลอฮ์ และมีความยำเกรง
ต่อพระองค์
³ ทั้งนี้เพราะการละหมาดนั้นต้องปฏิบัติเป็นเนื่องนิง อันเป็นการที่เปรียบเสมือนสิ่งใหญ่โตที่ต้องใช้
อุตสาหะเป็นสำคัญ
⁴ นอกจากผู้ที่รู้จักอัลลอฮ์ และนอบน้อมต่อพระองค์เท่านั้น ที่จะรู้สึกว่าการละหมาดนั้นเป็นเรื่องเล็ก
และปฏิบัติด้วยความศรัทธา
⁵ เหนือกว่าประชาชาติในสมัยนั้น และประชาชาติในอดีต เนื่องจากพวกเขาเชื่อมั่นในบัญญัติแห่งศาสนา
ของพวกเขา
⁶ ไม่มีคนใดที่จะช่วยแบกภาระแทนกันได้ แม้แต่จะเป็นพ่อแม่ พี่น้อง และลูกเมียก็ตาม

จากชีวิตนั้น¹ และค่าไถ่ถอนใด ๆ ก็จะไม่ถูกรับ
เอาจากชีวิตนั้น² ด้วย และทั้งพวกเขาที่จะ
ไม่ได้รับความช่วยเหลือ

49. และจงรำลึกถึง ขณะที่เราได้ช่วยพวกเขา
ให้พ้นจากพวกพ้องของฟิรอวานน์ โดยที่พวกเขา
บังคับขู่เข็ญพวกเขา ซึ่งการทรมานอันร้ายแรง³
พวกเขาเชือดบรรดาลูกผู้ชายของพวกเขา และ
ไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเขา⁴ และใน
เรื่องนั้นคือการทดสอบอันสำคัญจากพระเจ้า
ของพวกเขา⁵

50. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้แยกทะเลออก
เพราะพวกเขา⁶ แล้วเราได้ช่วยพวกเขาให้รอด
พ้น⁷ และได้ให้พวกฟิรอวานน์จมน้ำตาย⁸ ขณะที่

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُوكُمْ مُّوَسَّءَ الْعَذَابِ يَذَّبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَمَّجَيْنَاكُم
وَآغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَظَرُونَ

¹ การขอให้ผู้อื่นมาช่วยเหลือให้ตนได้รับความกรุณาจากอัลลอฮ์นั้น ก็จะไม่ได้รับอนุมัติจากพระองค์

² ถ้าชีวิตนั้นจะนำค่าไถ่ถอนใด ๆ มาไถ่ถอนตัวเองให้พ้นจากการลงโทษ อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงรับ ดังกล่าวนี้
เพียงเปรียบเทียบให้ทราบไว้ ไม่มีทางใดที่เขาจะหลีกเลี่ยงให้พ้นการลงโทษไปได้เท่านั้น

³ การเอาพวกเขาเป็นทาสแล้วใช้พวกเขาให้ทำงานหนัก

⁴ โดยมีเจตนาทำลายประชาชาติอิสรออิลให้สูญพันธุ์

⁵ ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาได้รำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์อยู่เสมอ จะได้ไม่ตั้งต่องพระองค์อีกต่อไป

⁶ เพราะพวกเขาไม่มีทางอื่นที่จะหนีให้พ้นจากฟิรอวานน์ได้ นอกจากจะต้องให้นำน้ำในทะเลแดงแยกออกเป็น
ทางเดินข้ามไปเท่านั้นในเรื่องนี้ พวกก็อดยาก็ไม่ยอมเชื่อ เขากล่าวว่า “เป็นเวลาที่น้ำกำลังลดลง
สู่ระดับต่ำจนเห็นท้องทะเล” เขากล่าวอีกว่า “ถ้าน้ำในทะเลแดงแยกออกเป็นร่องจริง และเป็นการแยก
ที่ไม่ได้มีปรากฏมาก่อนพวกฟิรอวานน์ก็จะต้องตกใจ คงไม่กล้าเสี่ยงลงข้ามไป เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึงเป็น
อภินิหารหรือความมหัศจรรย์ที่ประจวบกันอย่างเหมาะเจาะ” ผู้อ่านคงทราบแล้วเรามีเจตนาบิดเบือน
อย่างไร อัลลอฮ์แจ้งให้ทราบว่า “พระองค์คือน้ำในทะเลแดงแยกออกเป็นทาง” เขาบิดเบือนไปว่า
“น้ำมันลดลง”

⁷ ให้รอดพ้นจากฟิรอวานน์ และไพร่พลของเขา

⁸ ขณะที่ฟิรอวานน์ติดตามวงศาคณาอิสรออิลไปถึงกลางทะเล ซึ่งขณะนั้นวงศาคณาอิสรออิลขึ้นฝั่งแล้ว อัลลอฮ์
ก็ทรงให้น้ำสองฟากทางกระแทกตัวเข้าหากัน ทำให้พวกฟิรอวานน์จมน้ำตาย

พวกเจ้ามองดูอยู่¹

51. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้สัญญาแก่หมู่ชา
ไวส์สี่สิบคืน² แล้วพวกเจ้าได้ยึดถือลูกวัวตัวนั้น
หลังจากเขา³ และพวกเจ้านั้นคือผู้อธรรม

52. แล้วเราก็ได้ให้อภัยแก่พวกเจ้า หลังจากนั้น
เพื่อว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ

53. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้ให้คัมภีร์และ
อัล-ฟุรกออันแก่หมู่ชา เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำ
แนะนำที่ถูกต้อง

54. และจงรำลึกถึงขณะที่หมู่ชาได้กล่าวแก่กลุ่มชน
ของเขาว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน! แท้จริงพวกท่าน
ได้อยู่ดีธรรมแก่ตัวของพวกท่านเอง โดยที่
พวกท่านได้ยึดถือลูกวัวตัวนั้น⁴ (เป็นที่เคารพ
สักการะ) ดั่งนั้นจงกลับสู่พระผู้บังเกิดพวกท่าน
เถิด⁵ แล้วจงฆ่าตัวของพวกท่านเอง⁶ นั่นเป็น
สิ่งดีแก่พวกท่าน ณ พระผู้บังเกิดพวกท่าน
ภายหลังพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษแก่พวกท่าน
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตา
เสมอ

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ
الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُعْقِبُكُمْ إِنكُمْ ظَلَمْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ
بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ
بَارِيكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

¹ ขณะที่วงศวานอิสรออีลมองดูกันอยู่

² ให้ท่านนะบีมีซาไปรับบัญญัติ 10 ประการ ณ ภูเขาสินาย และจะต้องอยู่ที่นั่น 40 คืน

³ ยึดถือลูกวัวที่ขามิรียได้จำลองขึ้นจากทอง เป็นที่เคารพสักการะ หลังจากนะบีมีซาเดินทางไปรับบัญญัติ
10 ประการ

⁴ ลูกวัวที่ขามิรียได้จำลองขึ้นจากทองที่เขารวบรวมจากวงศวานอิสรออีล แล้วประกาศว่า นี่แหละคือ
พระเจ้าแล้ววงศวานอิสรออีลส่วนมากก็เคารพสักการะกัน

⁵ กลับเข้าหาพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดด้วยความสำนึกและกลับเนื้อกลับตัว และขออภัยโทษต่อพระองค์

⁶ ให้ทำการประหารซึ่งกันและกันชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพื่อลบล้างความผิด ผู้ใดที่รอดพ้นจากการ
ถูกฆ่าก็จะได้รับการอภัยจากอัลลอฮ์

55. และจงรำลึกถึง ขณะที่พวกเขาเจ้ากล่าวว่
ไอ้มุซา! เราจะไม่ศรัทธาต่อท่านเป็นอันขาด
จนกว่าเราจะได้เห็นอัลลอฮ์โดยเปิดเผย¹ แล้ว
สายฟ้าผ่ามาก็ได้คร่าพวกเขา² ขณะที่พวกเขา
มองดูกันอยู่

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ
جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ
نَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

56. ภายหลังเราได้ให้พวกเขาคืนชีพ ภายจาก
ที่พวกเขาได้ตายไปแล้ว³ เพื่อว่าพวกเขาจัก
ขอบคุณ

ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. และเราได้ให้เมฆบดบังพวกเขา⁴ และได้ให้
อัล-มันนะ และอัล-ซิลวา⁵ แก่พวกเขา
พวกเขาจงบริโภคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพ
แก่พวกเขาจากสิ่งดี ๆ เกิด และพวกเขาหาได้
อธรรมแก่เราไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัว
ของพวกเขาเองต่างหาก

وَوَلَلْنَا عَائِيْتِكُمُ اللَّعْمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰ
وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَمَا ظَلَمُوا وَلَا لٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

58. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้กล่าวว่ พวกเขา
จงเข้าไปในเมืองนี้⁶ แล้วจงบริโภคจากเมืองนั้น
อย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่พวกเขาปรารถนา และ
จงเข้าประตูนั้น⁷ ไปในสภาพผู้โหม้ศีรษะลง
ด้วยความนอบน้อม และจงกล่าวว่า “อิฎฏาะฮะฮ์”

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ رَغَدًا وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا
حِطَّةٌ نَّفِيْزًا لَّكُمْ خَطِيْئَتِكُمْ وَسَيَّرِيْدُ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٨﴾

¹ เห็นอัลลอฮ์ด้วยตาของพวกเขา

² อัลลอฮ์ได้ทรงให้ฟ้าผ่าพวกเขา ทำให้พวกเขาสิ้นชีวิตกันหมดสิ้น ทั้งนี้โดยทยอยกันตายทีละคนสองคน คนที่ตายทีหลังก็ได้เห็นคนที่ตายก่อน ดังข้อความที่ว่า “ขณะที่พวกเขาเจ้ามองกันอยู่”

³ ในเรื่องนี้ พวกก็อดยาก็ไม่เชื่อ จึงได้บิดเบือนความหมายของอัล-กุรอานไปว่า “ให้ฟื้นขึ้นหลังจาก ที่ได้สลับไป” อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวว่า “ตาย” เขาว่า “ไม่ใช่ สลับต่างหาก”

⁴ ให้เมฆบดบังแสงอาทิตย์เพื่อความร่มเย็นแก่พวกเขาขณะเดินอยู่ในทะเลทราย

⁵ อัล-มันนะ คือของหวานชนิดหนึ่ง คล้ายน้ำผึ้ง ส่วนอัล-ซิลวานั้น คือ นกคุ้ม

⁶ คือ บัฏลุหมักดิสและเข้าเมืองในสภาพที่โหม้ศีรษะลงด้วยความคารวะ

⁷ หมายถึงประตูหนึ่งแห่งบัฏลุหมักดิส ปัจจุบันเรียกว่า ประตู “อิฎฏาะฮะฮ์”

เราก็จะอภัยโทษให้แก่พวกเขา ซึ่งบรรดาความผิดของพวกเขาและเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

59. แล้วบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น ได้เปลี่ยนเอาคำพูดหนึ่งซึ่งมีใจคำพูดที่ถูกกล่าวแก่พวกเขา¹ เราจึงได้ให้การลงโทษจากฟากฟ้าลงมาแก่บรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น เนื่องจากการที่พวกเขาละเมิด

60. และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้ขอน้ำให้แก่กลุ่มชนของพวกเขา แล้วเราได้กล่าวแก่เจ้าจิงดีหีนด้วยไม้เท้าของเจ้า แล้วตาน้ำสิบสองตาก็พุ่งออกจากหินนั้น แหน่นอนกลุ่มชนแต่ละกลุ่ม² ย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน พวกเจ้าจิงกินและจงดื่มจากปัจจัยยังชีพของอัลลอฮ์ และจงอย่าก่อวุ่นในผืนแผ่นดิน ในฐานะผู้บ่อนทำลาย

61. และจงรำลึกถึงขณะที่พวกเขาจกล่าวว่่า โอ้มุซา! เราไม่สามารถจะอดทนต่ออาหารชนิดเดียว³ อีกต่อไปได้ ดังนั้นจงวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่เราเถิด พระองค์ก็จะทรงให้ออกมาแก่เราจากสิ่งที่แผ่นดินในท้องเงยขึ้น อันได้แก่พืชผัก แดงกวา กระเทียม ถั่ว และหัวหอม มุซาได้กล่าวว่่า พวกเขาจะขอเปลี่ยนเอาสิ่งที่มีน้ลวกว่่า ด้วยสิ่งที่มีน้ตีกว่่า กระนั้นหรือ พวกเขาจะลงลไปอยู่ในเมืองเถิด⁴

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رَجْرَامًا مِّنَ السَّمَاءِ يَمَا كَانُوا يَمْسُقُونَ ﴿۵۹﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُفُورًا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُرُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۰﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلَهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْفَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْطُوا بِمَضْرِبٍ فَإِنَّ لَكُمْ مِمَّا أُنْتَبَهُ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِعَصَابِ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَبْعَثُ اللَّهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالُوا يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۶۱﴾

¹ เปลี่ยนเป็น "อินญาจะฮ์" แปลว่า "เมล็ดข้าวสาลี" โดยอ้างว่า "ฮิดญาจะฮ์" นั้น พวกเขาไม่เข้าใจ

² หมายถึงกลุ่มชน ซึ่งเป็นวงศ์วานอิสราเอลสิบสองกลุ่ม

³ คือกินอัล-มันนะ และอัล-ซัลวา จำเจอยู่เพียงชนิดเดียว

⁴ หมายถึง บัฏลุลมักดิส

แล้วสิ่งที่พวกท่านขอก็จะเป็นของพวกท่าน และความอภัย และความขัดสนก็ถูกกระทำลงบนพวกเขา¹ และพวกเขาได้นำเอาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป² นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเคยปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์³ และยังมีบาปบรรดานะบี⁴ โดยปราศจากความเป็นธรรมนั้นก็เนื่องจากความดีอันของพวกเขา และพวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้ละเมิดขอบเขต

62. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็ยิว และบรรดาผู้ที่เป็นคริสเตียนและอัล-ฮอ-บิอัน⁵ นั้น ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และประกอบสิ่งที่ดีแล้ว พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขานั่น พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาและไม่มี ความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขา ก็จะไม่เสียใจ

63. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากพวกเขา และเราได้ยกภูเขาฏูร์ขึ้นเหนือ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِيْنَ وَالصَّالِحِيْنَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ

¹ อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาได้รับความอภัย และความยากจนประหนึ่งว่าความอภัยและความขัดสนถูกทอดลงยังพวกเขากระนั้น

² ประหนึ่งว่า ความกริ้วโกรธของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขานั้นเป็นวัตถุ และเขากลับไปยังพระองค์ ก็นำความกริ้วโกรธนั้นกลับไปด้วย เพื่อให้มองเห็นว่าพวกเขาจะต้องได้รับโทษอย่างแน่นอน

³ ผ่าผืนและต่อต้านต่ออัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่ได้มีสัญญาณต่าง ๆ จากพระองค์ที่แสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์ ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วประหนึ่งพวกเขาปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้น

⁴ เช่น นูฮ์ นะบี ชะกะรียา และ นะบี ยะฮฺยา เป็นต้น

⁵ ในคัมภีร์ อัล-ญะลาลีน ระบุว่า “ชนกลุ่มหนึ่งจากยิวหรือคริสเตียน แต่ทัศนคติที่มีน้ำหนักกว่า ว่าเป็นอาหรับมุซริก กลุ่มหนึ่งก่อนอิสลาม ที่สักการะเจ็ด

พวกเจ้า! จงยึดถือสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเจ้าด้วยความเข้มแข็ง และจงรำลึกถึงสิ่งที่มีอยู่ในนั้น เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้เกรงกลัว

64. แล้วหลังจากนั้น พวกเจ้าก็ผินหลังให้² หากอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดปราน และกรุณาเมตตาแก่พวกเจ้าแล้ว แน่หนอนพวกเจ้าย่อมกลายเป็นพวกที่ขาดทุน

65. และแน่หนอนพวกเจ้ารู้จักกันแล้วถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในพวกของเจ้าที่ได้ละเมิดในวันลับบาโต³ แล้วเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงเป็นสิ่งที่ถูกขับไล่ให้ห่างไกล⁴

66. แล้วเราได้ให้การลงโทษนั้นเป็นเยี่ยงอย่างแก่ประชาชาติที่อยู่เบื้องหน้ามัน⁵ และประชาชาติที่อยู่เบื้องหลังมัน⁶ และให้เป็นข้อเตือนสติแก่ผู้เกรงกลัวทั้งหลาย

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٣﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٥﴾

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾

¹ คือยกलयขึ้นไปเหนือพวกเขาประหนึ่งสิ่งกำบังแดดหรือให้ร่มเงากระนั้น ในเรื่องนี้พวกก็อดยानी บิดเบือนไปว่า ภูเขามิได้ถูกยกขึ้นแต่อย่างใด หากแต่มันตั้งสูงตระหง่านบังแสงแดดต่างหาก พวกนี้ตั้งตนอวดรู้กับอัลลอฮ์เสมอ พระองค์ทรงแจ้งว่าพระองค์ทรงยกภูเขาขึ้น พวกเขาบอกว่าไม่ได้ยก ภูเขาสูงตระหง่านต่างหาก ถึงกับอาจหาญกล่าวว่า “ข้อที่ว่าภูเขาขึ้นายถูกยกให้ล่อยอยู่บนฟ้าเหนือวงศัวานอิสรอฮ์นั้น จึงเป็นนิยายชวนหัว”

² ไม่ยอมปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์ที่ได้ทรงเอาสัญญาณแก่พวกเขา

³ คือวันเสาร์ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นวันพักผ่อนและประกอบพิธีกรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่พวกเขากลับละเมิดโดยวางแผนล่อปลาให้เข้าบ่อในวันนั้น แล้วจับในวันอื่น เนื่องจากในวันนั้นปลาจะออกหากินอย่างซุกซม และว่ายเข้าไปในบ่อ แล้วพวกเขา ก็ปิดปากบ่อ

⁴ มีจิตใจ และลักษณะท่าทางเสมือนสิ่ง ซึ่งใครเห็นก็ขับไล่ให้ห่างไกล ตามที่อธิบนิญะรีย์ และอิบนุฮะดีม รายงานไว้จากมุฮัยซิด อย่างไรก็ดี นักปราชญ์ส่วนมากเห็นว่ารูปร่างของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นสิ่งจริง ๆ และมีชีวิตอยู่ไม่เกินสามวัน

⁵ เบื้องหน้าการลงโทษ

⁶ เบื้องหลังจากการลงโทษ

67. และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญชาแก่พวกท่านให้เชือดวัวตัวเมียตัวหนึ่ง¹ พวกเขากล่าวว่า ท่านจะถือเอาพวกเราเป็นที่ล้อเล่นกระนั้นหรือ? มุซากล่าวว่า ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากการที่ฉันจะเป็นพวกโง่เขลาเบาปัญญา

68. และพวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเราว่า วัวนั้นเป็นอย่างไร? มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวตัวเมียที่ไม่แก่และไม่สาว แต่มีอายุกึ่งกลางระหว่างนั้นพวกท่านจงปฏิบัติตามสิ่งที่พวกท่านถูกใช้เถิด

69. พวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราเถิด พระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเราว่า วัวนั้นสีอะไร? มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวสีเหลืองสีของมันเข้มซึ่งทำให้เกิดความปิติยินดีแก่บรรดาผู้ที่มีดวง

70. พวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราเถิด พระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเราว่า วัวนั้นเป็นอย่างไร? แท้จริงวัวนั้นมันคล้าย ๆ กันแก่พวกเรา และหาก

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَلْتَمِذُونَ هَذِهِ قَالُوا قَالَ أَعِودٌ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾

قَالُوا أَدْخِلْنَا رَبَّنَا بَيْنَ يَدَيْكَ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُهُوا إِن يَبِذْكَ فَلْفَعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا أَدْخِلْنَا رَبَّنَا بَيْنَ يَدَيْ لَنَا مَا لَوْ نُهَاهَا قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْع لَوْ نُهَاهَا فَنَسَرَ الْتَطِيرَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَدْخِلْنَا رَبَّنَا بَيْنَ يَدَيْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشْبَهَ عَلَيْنَا وَإِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

¹ เพื่อนำส่วนหนึ่งของมันไปตีสร้างของผู้ที่ถูกฆ่าตาย แล้วผู้นั้นก็จะฟื้นขึ้น บอกว่าใครเป็นคนฆ่า แล้วก็ตายตามเดิม

อัลลอฮ์ทรงประสงค์แน่นอนพวกเราก็เป็นผู้ที่ได้รับคำแนะนำ¹

71. มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มัน เป็นวัวที่ไม่สบายง่าย ๆ ที่จะไถดินและที่จะทอน น้ำเข้านา² เป็นวัวบริสุทธิ์ปราศจากสีอื่นใด แขนงในตัวมัน พวกเขา กล่าวว่า บัดนี้ทำไม่ได้ นำ ความจริงมาให้แล้ว แล้วพวกเขาก็เชือดมัน และพวกเขาเกือบจะไม่ทำมันอยู่แล้ว

72. และจงรำลึกถึงขณะที่พวกเขาฆ่าคนคนหนึ่ง แล้วพวกเขาต่างปกป้องตัวเองในเรื่องนั้น³ และ อัลลอฮ์นั้น จะเป็นผู้ทรงเปิดเผยสิ่งที่พวกเขา ปกปิดไว้

73. แล้วเราได้กล่าวไว้ว่า พวกเขาจงตีเขาด้วย บางส่วนของวัวตัวนั้น⁴ ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่ตาย⁵ มีชีวิตขึ้นมา และ จะทรงให้พวกเขาเห็นสัญญาณต่าง ๆ⁶ เพื่อว่า พวกเขาจะได้เข้าใจ

74. แล้วหลังจากนั้น หัวใจของพวกเขาก็แข็ง กระด้าง มันประดุจหิน หรือแข็งกระด้างยิ่งกว่า และแท้จริงจากบรรดาหินนั้น มีส่วนที่บรรดา ธารน้ำพวยพุ่งออกจากมัน และแท้จริงจาก

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّدُولٍ تُتْرَأُ مِنَ الْأَرْضِ
وَلَا تَسْقَى مِنَ الْغَزْوِ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا فَاَلَوْ
أَلْتَن جِئْتَ بِالْحَقِّ فَدَجُّوْهَا وَمَا كَادُوْا
يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ
مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٧٢﴾

فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتُوْنَ
وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقَلُوْنَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
مِنْهُ الْآلَانُهَا وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيُخْرِجُ
مِنْهُ الْمَاءَ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

¹ จากอัลลอฮ์ให้ไว้ผู้ที่ต้องการนั้นมา

² ลากเครื่องทอนน้ำเข้านา

³ ปกป้องตัวเองในเรื่องที่จะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ฆ่า

⁴ ตีผู้ที่ถูกฆ่าด้วยบางส่วนของวัวที่ถูกใช้ให้ไถดิน

⁵ ให้ผู้ที่ถูกฆ่าตายฟื้นคืนชีพ เพื่อบอกว่าใครเป็นคนฆ่า

⁶ สัญญาณแห่งเดซานาของพระองค์ที่ได้ทรงให้ผู้ที่ตายมีชีวิตขึ้นมาได้ ซึ่งเป็นเรื่องง่ายตายสำหรับพระองค์

บรรดาหินนั้นมีส่วนที่แตกแยกออก แล้วมีน้ำ
ออกจากมัน และแท้จริงจากบรรดาหินนั้น
มีส่วนที่ทลายลง เนื่องจากความเกรงกลัวอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงผลตอบแทนสิ่งที่พวกเขา
กระทำกัน

75. พวกเขาในโลกที่จะให้พวกเขา¹ ศรัทธาต่อ
พวกเขาอีกกระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่กลุ่มหนึ่ง
ในพวกเขาเคยสดับฟังดำรัสของอัลลอฮ์แล้ว
พวกเขาก็บิดเบือนมันเสีย หลังจากที่พวกเขา
เข้าใจแล้วทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็ตระหนักดีอยู่

76. และเมื่อพวกเขาได้พบกับบรรดาผู้ที่ศรัทธา
พวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธากันแล้ว และเมื่อ
บางคนในพวกเขาอยู่ตามลำพังกับอีกบางคน
พวกเขาก็กล่าวว่า พวกท่านจะพูดให้พวกเขา
ฟังซึ่งสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงเปิดเผยแก่พวกท่าน
เพื่อพวกเขาจะได้นำสิ่งนั้นไปเป็นหลักฐานยืนยัน
แก่พวกท่าน ณ ที่พระเจ้าของพวกท่านกระนั้น
หรือ พวกท่านไม่ใช่ปัญญาตอกรหรือ?

77. และเขาเหล่านั้นไม่รู้หรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์
นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขาปกปิด และสิ่งที่
พวกเขาเปิดเผย

78. และในหมู่พวกเขาอันมีบรรดาผู้ที่เขียน
อ่านไม่เป็น ซึ่งพวกเขาไม่รู้คัมภีร์² นอกจาก
ความเพ้อฝันเท่านั้น และพวกเขาหาได้มีอะไร
ไม่ นอกจากจะนึกคิดเอาเองเท่านั้น

وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٥﴾

﴿٧٥﴾ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرِفُونَهُ،
مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنُوا وَإِذَا خَلَا
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا
فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسُونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
إِلَّا أَمَاثًا وَإِنَّهُمْ لَا يَخْتَلُونَ ﴿٧٨﴾

¹ หมายถึงพวกยิว

² อ่านคัมภีร์ไม่ได้

79. ดังนั้นความวิบัติจะได้แก่บรรดาผู้ที่เขียน คัมภีร์ขึ้นด้วยมือของตนเอง แล้วกล่าวว่า นี่ แผลมาจากอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้นำมาขึ้น ไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย¹ ดังนั้น ความวิบัติจะได้แก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่มือ ของพวกเขาได้เขียนขึ้น และความวิบัตินั้นจะ ได้แก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้

80. และเขาเหล่านั้นกล่าวว่า ไฟนรกนั้นจะไม่ แตะต้องพวกเราเลย นอกจากบรรดาวันที่ถูก หนีได้² จึงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ท่านทั้งหลาย ได้ยึดถือคำมั่นสัญญา ณ ที่อัลลอฮ์ โดย ที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์เลย กระนั้นหรือ? หรือว่าพวกท่านอุปโลกนความ เจริญขึ้นให้แก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้

81. หาใช่เช่นนั้นไม่ ผู้ใดที่แสวงหาความชั่วและความผิดของเขาได้ล่อมเขาไว้³ ชนเหล่านี้ คือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้น ตลอดกาล

82. และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ ดีงามทั้งหลายนั้น ชนเหล่านี้แหละคือชาว สวรรค์โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์ ตลอดกาล

قَوْلٍ لِّلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ
يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ
ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٍ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ
أَيْدِيهِمْ وَيَقُولُ لَهُمْ مِمَّا يَكْتُمُونَ ﴿٧٩﴾

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخِذُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ
يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۚ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

كَلِمًا مِّنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ
خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

¹ หมายถึงว่า ข้อความที่เขาเขียนขึ้นนั้น มีเจตนาที่จะสนับสนุนปฏิบัติการของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้ได้ มาซึ่งประโยชน์เป็นการตอบแทน

² หมายถึง วันเวลาเพียงเล็กน้อย เพียงเจ็ดวัน หรือสี่สิบวันเท่านั้น

³ คือกระทำความผิดอย่างมากมาย และเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการชริกด้วย ดังนั้น พวกเขาจึงจำต้องอยู่ ในนรกตลอดกาล

83. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากวงศ์วานอิสราเอลว่า พวกเขาจะต้องไม่เคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และจงทำดีต่อบิดามารดา ญาติที่ใกล้ชิด เด็กกำพร้า และผู้ขัดสน และจงพูดจาแก่เพื่อนมนุษย์อย่างดี และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงชำระซะกาต แต่แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้ นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และพวกเขาก็กำลังผินหลังให้อยู่

84. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาแก่พวกเขาว่า พวกเขาจะต้องไม่หลังเลียดของพวกเขา และจะต้องไม่ขบไล่ตัวของพวกเขาเอง¹ ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้ให้การรับรอง และทั้งพวกเขาก็ยังยืนยันอยู่

85. ภายหลังพวกเขาทั้งหลายฆ่าตัวของพวกเขาเอง² และขับไล่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาออกจากหมู่บ้านของพวกเขา โดยที่พวกเขาต่างร่วมมือกันเอาชนะพวกเขา³ ด้วยการกระทำบาปและการเป็นศัตรูกัน และถ้าพวกเขา⁴ มายังพวกเขาในฐานะเชลย พวกเขาก็ไล่ตัวพวกเขาทั้ง ๆ ที่การขับไล่พวกเขาออกไปนั้น เป็นที่

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيُولَدِينَ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ
حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ
وَأنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ
وَلَا تَخْرِجُونَ أَنفُسَكُمْ مِن دِيَارِكُمْ ثُمَّ
أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٤﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ
وَتَخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ
تَظْهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَإِن يَأْتُواكُمُ اسْتَرَىٰ تَقْتُلُوهُمْ وَهُوَ مُحْرَمٌ
عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْئُوتٌ مِّنْ بَعْضِ
الْكُفَّاتِ وَتَكْفُرُونَ بَعْضٌ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنكُمْ إِلَّا جِزَاءُ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَيْهِ

¹ หมายถึงขับไล่พวกเขาด้วยกัน เพราะบัญญัติศาสนาถือว่าพวกเขาด้วยกันนั้นประหนึ่งคนคนเดียวกัน การขับไล่คนใดออกก็เหมือนขับไล่ตนเอง

² หมายถึงฆ่าพวกเขาด้วยกัน เช่นเดียวกับที่ได้อธิบายไว้ในพุดไนต์ หมายเลขหนึ่ง

³ ยิวแต่ละฝ่ายร่วมมือกับพันธมิตรของตนที่เป็นอรับ มุชริก ขับไล่พวกยิวด้วยกันที่เป็นคู่กรณีกับฝ่ายพันธมิตรออกจากหมู่บ้านของพวกเขา

⁴ พวกยิวที่ถูกขับไล่ไปเป็นเชลยของฝ่ายพันธมิตรที่เป็นมุชริก

ห้ามแก่พวกเจ้า พวกเจ้าจะศรัทธาแต่เพียง
บางส่วนของคัมภีร์และปฏิเสธอีกบางส่วน
กระนั้นหรือ ดังนั้น สิ่งตอบแทนแก่ผู้กระทำ
เช่นนั้นจากพวกเจ้าจึงมิใช่อะไรอื่นนอกจาก
ความอภัยสอดส่องในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้
เท่านั้น และในวันกียามะฮ์ พวกเขาจะถูกนำ
กลับไปสู่การลงโทษอันฉกรรจ์ยิ่ง และอัลลอฮ์
นั้นจะไม่ทรงเปลือยในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

86. คนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ซื้อเอาชีวิตความเป็นอยู่
แห่งโลกนี้ไว้ด้วยชีวิตความเป็นอยู่แห่งปรโลก¹
ดังนั้น การลงโทษจึงไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา
และทั้งพวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ

87. และแท้จริงนั้น เราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา และ
หลังจากเขาเราได้ให้บรรดาราอูลติดตามมา
และเราได้ให้หลักฐานต่าง ๆ อันชัดเจน² แก่
อิชบาบุตรของมัรยัม และเราได้สนับสนุนเขา
ด้วยวิญญาณอันบริสุทธิ์³ แล้วคราใดที่ได้มีรอฮูล
นำสิ่งที่ไม่สบอารมณ์ของพวกเจ้ามายังพวกเจ้า
พวกเจ้าก็ยะโส แล้วกลุ่มหนึ่งพวกเจ้าก็ปฏิเสธ
และอีกกลุ่มหนึ่งพวกเจ้าก็ฆ่าเสียกระนั้นหรือ⁴

88. และพวกเขา กล่าวว่า หัวใจของพวกเรามี
เปลือกหุ้มอยู่⁵ มิใช่เช่นนั้นดอก อัลลอฮ์ ทรง

أَشَدَّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَمْ تُحِبُّوا أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِّقُوا
كَذِبْتُمْ وَفَرِّقًا تَقْلُبُونَ ﴿٨٧﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ
فَقَلِيلًا مِمَّا يَوْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

¹ คือเอาชีวิตความเป็นอยู่แห่งปรโลกไปแลกเอาชีวิตความเป็นอยู่ของโลกนี้ไว้ หรืออีกนัยหนึ่งมุ่งแต่ชีวิต
ความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เท่านั้น โดยมีได้สนใจกับชีวิตความเป็นอยู่แห่งปรโลกแต่อย่างใด

² หมายถึง มัจจุฆาต หรือสิ่งที่อยู่นอกเหนือความสามารถของมนุษย์

³ หมายถึงโองการของพระองค์ ทั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบว่า โองการของพระองค์นั้นประหนึ่งวิญญาณ

⁴ เช่นนะบี ชะกะรียา และนะบี ยะฮฺยา เป็นต้น

⁵ เป็นการกล่าวในเชิงเย้ยหยัน มิใช่มีเปลือกหุ้มจริง ๆ

ขับไล่พวกเขาให้ออกจากความเมตตาของพระองค์ต่างหาก เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ช่างน้อยเหลือเกินที่พวกเขาศรัทธา

89. และเมื่อได้มีคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากที่อัลลอฮ์มายังพวกเขา ซึ่งยืนยันในสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา ทั้งๆ ที่พวกเขาเคยขอให้มิชชัซนะเหือบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธามาก่อน ครั้นเมื่อสิ่งที่พวกเขารู้จักดี ได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขากลับปฏิเสธสิ่งนั้นเสีย ดังนั้นความห่างไกลจากเราะฮ์มัต¹ ของอัลลอฮ์จึงตกอยู่แก่บรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้น

90. ซ้ำซ้ำจริง ๆ สิ่งที่พวกเขาขายตัวของพวกเขาด้วยสิ่งนั้น คือ การที่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา ทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาในการที่อัลลอฮ์ทรงประทานส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ ดังนั้นพวกเขาก็นำความกริ้วโกรธซ่อนความกริ้วโกรธกลับไป (ยังพระองค์)² และสำหรับผู้ปฏิเสธการศรัทธานั้นคือ การลงโทษอันต่ำช้า

91. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่เขาเหล่านั้นว่า จงศรัทธาต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด พวกเขา ก็กล่าวว่า เรากำลังศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เราอยู่แล้ว และพวกเขาปฏิเสธ

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

بِنِسْمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يُزِيلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ - عَلَى مَنْ نِشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ قِبَاءً وَبَعْضٍ عَلَى عَصَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نؤمنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ، وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ

¹ ความเมตตาของอัลลอฮ์

² นำความกริ้วโกรธหลายครั้งหลายคราวที่อัลลอฮ์ทรงมีแก่พวกเขากลับไปหาพระองค์ ประหนึ่งว่าความกริ้วโกรธนั้นคือวัตถุที่สามารถถือหรือแบกได้ ซึ่งเป็นการยืนยันว่า พวกเขาจะต้องได้รับโทษแน่นอน

ศรัทธาต่อสิ่งอื่นจากนั้น ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นคือความจริงโดยยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เพราะเหตุใด เมื่อก่อนโน้นพวกท่านจึงฆ่าแกะปีของอัลลอฮ์ ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

92. และแท้จริงนั้น เราได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเจ้าแล้ว² แต่พวกเจ้าได้ยึดถือลูกวัว³ (เป็นที่เคารพสักการะ) หลังจากเขา และพวกเจ้านั้นคือ พวกอธรรม

93. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากพวกเจ้า และเราได้ยกภูเขาฏูรขึ้นเหนือพวกเจ้า⁴ พวกเจ้าจึงยึดถือสิ่งที่เราได้ให้ลงมาแก่พวกเจ้าด้วยความเข้มแข็ง และจงสดับฟังพวกเขา กล่าวว่ พวกข้าพระองค์ฟังกันแล้ว และก็ได้ฝ่าฝืนกันไปแล้ว และพวกเขาได้ถูกให้ดื่มลูกวัวเข้าไปในหัวใจของพวกเขา⁵ เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ช่างชั่วช้าจริง ๆ สิ่งที่มีการศรัทธาของพวกท่านใช้พวกท่านให้กระทำสิ่งนั้น ถ้าหากว่าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

94. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากว่าสถานที่พำนักแห่งปรโลก ณ ที่อัลลอฮ์เป็นของพวกท่านโดยเฉพา มิใช่เป็นของบุคคลอื่นแล้วไซ้

مُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

﴿١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ
وَأنتُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ
وَأَسْمِعُوا قُلُوبًا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ
قُلْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ
حَالِصَةً مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥﴾

¹ สิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขาก็ยังยืนยันการให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์

² หลักฐานเกี่ยวกับเอกภาพของอัลลอฮ์ และเดชะานุภาพของพระองค์

³ ลูกวัวที่ถูกจำลองขึ้นจากทองคำ โดยน้ำมือของชาวมิรีย

⁴ ภูเขาฏูรถูกยกขึ้นเหนือศีรษะของพวกเขาระหว่างการตั้งกฎเกณฑ์

⁵ ให้เกิดความรักอย่างดื่มด่ำ

ก็จงปรารถนาความตายเสียเถิด ถ้าหากพวก
เจ้าเป็นผู้พูดจริง

95. และเขาเหล่านั้น¹ จะไม่ปรารถนาความตาย
เลยตลอดกาล เนื่องด้วยสิ่งที่มือของพวกเขาได้
ประกอบล่วงหน้าไว้ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
รู้ดีต่อบรรดาผู้อธรรมเหล่านั้น

96. และแน่นอนเหลือเกินเจ้า² จะพบว่าพวกเขา
เป็นมนุษย์ที่ห่วงใยยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่
และยิ่งกว่าบรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้น (แก่อัลลอฮ์)
เสียอีก คนหนึ่งคนใดในพวกเขาเหล่านั้นชอบ หาก
ว่าเขาจะถูกให้มีอายุถึงพันปี และมันจะไม่ทำให้
เขาห่างไกลจากการลงโทษไปได้ ในการที่เขาจะ
ถูกให้มีอายุยืนนาน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
เห็นในสิ่งที่เขาเหล่านั้นกระทำกันอยู่

97. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครที่เคยเป็น
ศัตรูต่อญิบรีลบ้าง? แท้จริงนั้น เขาได้นำอัล-
กุรอานทยอยลงมายังหัวใจของเจ้าด้วยอนุมัติ
ของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เพื่อยืนยัน สิ่งที่อยู่หน้าอัล-
กุรอาน³ และเพื่อเป็นข้อแนะนำ และข่าวดีแก่ผู้
ศรัทธาทั้งหลาย

98. ใครที่เคยเป็นศัตรูต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์
ของพระองค์ และบรรดาอรอซูลของพระองค์และ
เป็นศัตรูต่อญิบรีล และมีกาอิลันั้น แท้จริง
อัลลอฮ์ทรงเป็นศัตรูแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

وَلَنَجْذِبَهُمْ إِلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِمْ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوَدَّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ
سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْضِيهِ ۚ مِنْ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ
فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

¹ หมายถึงชาวยิวหรือวงศ์วานอิสราเอล

² คือท่านนะบีจะพบว่ายิวเหล่านั้นห่วงใยต่อชีวิตเป็นอย่างยิ่ง

³ หมายถึง คัมภีร์ เคารอด และอินญิล

99. และแท้จริงเราได้ให้สัญญาณต่าง ๆ อันชัดแจ้งแก่เจ้าแล้ว¹ และย่อมจะไม่มีใครปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้น นอกจากบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนเท่านั้น

100. และคราใดที่พวกเขา² ได้ให้คำมั่นสัญญาใด ๆ ไว้ กลุ่มหนึ่งในพวกเขาก็เหวี่ยงสัญญาณนั้นทิ้งเสียกระนั้นหรือ? หามิได้ ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธาต่างหาก

101. และเมื่อได้มีรอสูลคนใด ณ ที่อัลลอฮฺมายังพวกเขา ซึ่งจะเป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา³ กลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก็เหวี่ยงคัมภีร์ของอัลลอฮฺไว้เบื้องหลังของพวกเขาเสีย⁴ เสมือนหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้

102. และพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่บรรดาชัยฎอน⁵ ในสมัยสุลัยมานอ่านให้ฟัง และสุลัยมานหาได้ปฏิเสธการศรัทธาไม่ แต่ทว่าชัยฎอนเหล่านั้นต่างหากที่ปฏิเสธการศรัทธา⁶ โดยสอนประชาชนซึ่งวิชาไสยศาสตร์และสิ่งที่ถูกประทานลงมา⁷ แก่มาลาอิกะฮฺทั้งสอง คือ ฮารูต และมารูต ณ เมืองบาบิล และเขาทั้งสอง

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

أَكْثَمًا عَهْدًا وَعَهْدًا بَيِّنَةً فَرِيقٌ مِنْهُمْ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ بَدَّ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وِرَاءَهُمْ
ظُهُورَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ
وَمَا كَفَرُوا سُلَيْمَانَ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ
كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِلِأْسَالٍ هَنُوتٍ وَمُرُوتٍ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ
فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفْرَقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ وَمَا هُمْ
بِضَّآرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

¹ หมายถึงหลักฐานอันชัดเจน

² ชาวอิวที่ ได้ให้คำมั่นสัญญาแก่อัลลอฮฺไว้

³ หมายถึงคัมภีร์เตารอต ในส่วนที่ให้เอกภาพแด่อัลลอฮฺ และส่วนที่เป็นรากฐานแห่งบัญญัติศาสนา

⁴ เหวี่ยงส่วนที่บอกลักษณะของท่านนะบีทิ้งเสีย

⁵ หมายถึงพวกประพตชั่วในสมัยท่านนะบีสุลัยมานได้นำวิชาไสยศาสตร์ออกเผยแพร่ และปฏิบัติกัน

⁶ หมายถึงการยึดถือวิชาไสยศาสตร์ เพราะการปฏิบัติดังกล่าวนี้ถือว่าการปฏิเสธศรัทธา

⁷ หมายถึงวิชาไสยศาสตร์ที่อัลลอฮฺทรงให้มาลาอิกะฮฺทั้งสองนำมาเพื่อทดสอบการอีมานของวงศ์วานอิสรออิล

จะไม่สอนให้แก่ผู้ใดจนกว่าจะกล่าวว่า แท้จริงเราเพียงเป็นผู้ทดสอบเท่านั้นท่านจงอย่าปฏิเสธการศรัทธาเลย¹ แล้วเขาเหล่านั้นก็ศึกษาจากเขาทั้งสอง สิ่งที่พวกเขาจะใช้มันยังความแตกแยกระหว่างบุคคลกับภรรยาของเขาและพวกเขาไม่อาจทำให้สิ่งนั้นเป็นอันตรายแก่ผู้ใดได้นอกจากด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น² และพวกเขาก็เรียนสิ่งที่เป็นโทษแก่พวกเขา และมีไซ้เป็นคุณแก่พวกเขา และแท้จริงนั้นพวกเขารู้แล้วว่า แน่หนอนผู้ที่เชื่อมั่นไว้นั้น³ ในวันปรโลกก็ย่อมไม่มีส่วนได้ใด ๆ และแน่นอน เป็นสิ่งที่ชั่วช้าจริง ๆ ที่พวกเขาขายตัวของพวกเขาด้วยสิ่งนั้น หากพวกเขารู้

103. และหากว่า เขาเหล่านั้นศรัทธา และเกรงกลัวแล้ว แน่หนอน ผลานิสงส์ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นย่อมดีกว่า หากพวกเขารู้

104. โอ้ ศรัทธาชนทั้งหลาย! จงอย่าพูดว่า รือฮินา⁴ และจงพูดว่า อุหนุรนา⁵ และจงฟัง และสำหรับผู้ปฏิเสธการศรัทธานั้น คือ การลงโทษอันเจ็บแสบ

وَيَعْلَمُونَ مَا يُصْرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رِيعَنَا
وَقُولُوا أَنْظِرْنَا وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

¹ จงอย่าศึกษาวิชาไสยศาสตร์เลย เพราะเป็นการปฏิเสธศรัทธา

² นอกจากเป็นไปตามกฎสภาวะการณ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น

³ ผู้ที่เชื่อวิชาไสยศาสตร์ และยึดถือมัน

⁴ แปลว่า “โปรดสดับฟังเรา”

⁵ แปลว่า “โปรดมองมาทางเรา”

105. บรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธาทั้งหลายจากอะฮ์ลุล กิตาบ¹ และจากบรรดามุชริกนั้น² ต่างไม่ชอบ ที่จะให้มีความดีใด ๆ จากพระเจ้าของพวกเขา เจ้า ถูกประทานลงมาแก่พวกเขาและอัลลอฮ์นั้น จะทรงเจازความกรุณาของพระองค์แก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มี บุญคุณอันใหญ่หลวง

106. โองการใดที่เรายกเลิก³ หรือเราทำให้มัน ลืมเลือนไปนั้น เราจะนำสิ่งที่ดีกว่าโองการ นั้นมา⁴ หรือสิ่งที่เท่าเทียมกับโองการนั้น⁵ เจ้ามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง เคารพภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

107. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงมีอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และ แผ่นดิน อื่นจากอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาขอมไม่มี ผู้คุ้มครองใด ๆ และผู้ช่วยเหลือใด ๆ

108. หรือพวกเขาจะขอร้องต่ออูซูลของพวกเขา เช่นเดียวกับที่มุซาเคยถูกขอร้องมาก่อนแล้ว⁶ และผู้ใดเปลี่ยนเอาการปฏิเสธไว้แทนการศรัทธา แล้วไซ้ แน่หนอนเขาก็ได้หลงทางอันเที่ยงตรง เสียแล้ว

مَا يُؤذُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِبْرَاهِيمَ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

¹ หมายถึงพวกยิว

² หมายถึงชาวมักกะฮ์ที่สักการะเจวีด

³ คือโองการใดที่อัลลอฮ์ได้ประทานมาในอดีต เมื่อหมดความเหมาะสมแล้วก็ถูกยกเลิก

⁴ มีประโยชน์มากกว่า

⁵ มีประโยชน์เท่าเทียมกัน

⁶ คือถูกขอร้องให้พวกเขาเห็นอัลลอฮ์โดยเปิดเผย และพวกเขาในที่นี้หมายถึงชาวมักกะฮ์ ซึ่งขอร้องให้ท่านนะบียายเนื้อที่มักกะฮ์ให้กว้างขวางขึ้น

109. อะฮ์ลุลกิตาบมากมายนั้น¹ ชอบ หากพวกเขาจะสามารถทำให้พวกเจ้ากลับเป็นผู้ปฏิบัติเสถียรศรัทธาอีก ทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาที่มาจากตัวของพวกเขาเอง หลังจากความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงให้อภัย และเบือนหน้าเสีย² จนกว่าอัลลอฮ์จะประทานคำสั่งของพระองค์มา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

110. และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดเกิด และจงชำระชะกาตเสีย และความดีใด ๆ ที่พวกเจ้าได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้าปฏิบัติกันอยู่

111. และพวกเขา กล่าวว่า จะไม่มีใครเข้าสวรรค์เลย นอกจากผู้ที่เป็นยิวหรือเป็นคริสเตียนเท่านั้น³ นั่นคือความเพ้อฝันของพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงนำหลักฐานของพวกท่านมา ถ้าพวกท่านเป็นผู้พูดจริง

112. หาใช่เช่นนั้นไม่⁴ ผู้ใดที่มอบใบหน้าของเขา⁵ ให้แก่อัลลอฮ์ และขณะเดียวกัน เขาก็เป็นผู้กระทำความดีแล้วไซ้ เขาจะได้รับรางวัล

وَدَكَّيْرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا
مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ
الْحَقَّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَمَا تَقْرَبُوا أَنْفُسَكُمْ مِنْ خَيْرٍ حَتَّىٰ تَدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
أَوْ نَصْرَانًا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

¹ หมายถึงชาวยิวและชาวคริสเตียน

² ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น

³ ต่างฝ่ายต่างก็อ้างว่าฝ่ายตนเท่านั้นจะได้เข้าสวรรค์

⁴ หาใช่ตามที่ชาวยิวและคริสตเพื่อฝันแต่อย่างใดไม่

⁵ หมายถึงทั้งชีวิตและร่างกาย

ของเขา ณ ที่พระเจ้าของเขา และไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ¹

113. และชาวฮิวกรกล่าวว่า ชาวคริสต์นั้นมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด² และชาวคริสต์ก็กล่าวว่า ชาวฮิวก็มีได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด ทั้ง ๆ ที่เขาเหล่านั้นอ่านคัมภีร์กันอยู่ ในทำนองเดียวกัน บรรดาผู้ที่ไม่รู้ก็ได้กล่าวเช่นเดียวกับคำกล่าวของพวกเขา ดังนั้นในวันกียามะฮ์³ อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

114. และใครเล่าจะเป็นผู้ธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่หวงห้ามบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ ในการที่พระนามของพระองค์จะถูกกล่าวในมัสยิดเหล่านั้น และพยายามในการทำลายมัสยิดเหล่านั้นด้วย⁴ ชนเหล่านี้แหละไม่บังควรแก่พวกเขาที่จะเข้าไปในมัสยิดเหล่านั้น นอกจากในฐานะผู้เกรงกลัวเท่านั้น และเขาเหล่านั้นจะได้รับความอภัยคในโลกลนี้ และในปรโลกนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวง

115. และทิศตะวันออกและทิศตะวันตกนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจะผินไปทางไหน ที่นั่นแหละคือพระพักตร์ของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ
يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا
أَسْمُهُ ۖ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ
أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۖ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُولَٰؤُا فَوَجَّهُ اللَّهُ
إِلَيْكَ ۗ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلَيْهِ ﴿١١٥﴾

¹ หมายถึงทั้งในโลกลนี้และปรโลก

² คือมิได้ตั้งอยู่บนศาสนาที่ถูกต้อง

³ วันที่มนุษย์ถูกให้ฟื้นคืนชีพ เพื่อรับการตอบแทน

⁴ หมายถึง ตีตัสและไฟรफलของเขาซึ่งเป็นชาวโรมันได้ทำลาย บัศตุลมักดิส

116. และพวกเขา กล่าวว่า อัลลอฮ์ได้ทรงยึดเอาพระบุตรองค์หนึ่ง¹ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านหาใช่เช่นนั้นไม่ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ทั้งสิ้น โดยที่ทั้งหมดนั้นเป็นผู้ภักดี² และนอบน้อมต่อพระองค์

117. พระองค์ผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้า และแผ่นดิน³ และเมื่อพระองค์ทรงกำหนดสิ่งใดแล้ว พระองค์ก็เพียงแต่ประกาศิตแก่สิ่งนั้นว่า จงเป็นแล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นขึ้น

118. และบรรดาผู้ที่ไม่รู้กล่าวว่า ไฉนอัลลอฮ์จึงไม่ตรัสแก่พวกเรา หรือไม่มีสัญญาณหนึ่งมายังพวกเรา ในทำนองเดียวกัน บรรดาชนรุ่นก่อนพวกเขา ก็กล่าวเช่นเดียวกับคำพูดของพวกเรา โดยที่หัวใจของพวกเขาคลายคลึงกัน แท้จริงนั้น เราได้แจกแจงสัญญาณต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจนแล้ว แก่พวกที่ศรัทธามั่น

119. และแท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาพร้อมด้วยความจริง ในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และเจ้าจะไม่ถูกโต้สวนเกี่ยวกับชาวเปลวเพลิงที่ลุกโชนชั่วนิรันดร์

120. และชาวยิวและชาวคริสต์นั้น จะไม่ยินดีแก่เจ้า (มุฮัมมัด) เป็นอันขาด จนกว่าเจ้าจะปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขา จงกล่าวเถิด

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۚ بَل لَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلُّ لَهٗ قٰنِیْنٌ ﴿١١٦﴾

بَدِیْعَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِذَا قَضٰیۤ اَمْرًا فَاِنَّمَا یَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾

وَقَالَ الَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ لَوْلَا یَكْلُمُنَا اللّٰهُ اَوْ نَاْتِیْنَاۤ اٰیٰةٌ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشٰبَهَتْ قُلُوْبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰیٰةَ لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿١١٨﴾

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِیْرًا وَّنٰذِرًا ۗ وَلَا تُسْتَلٰٓءُ عَنْ اٰحِبَّیْلِ الْبَحِیْمِ ﴿١١٩﴾

وَلَنْ رَضٰی عَنْكَ الْیَهُودُ وَلَا النَّصٰرَىٰ حَتّٰی تَبِیْعَ یَلْبِغُهُمْ قَوْلَ رَبِّكَ هُدٰی اللّٰهُ هُوَ الْهُدٰی ۗ وَلَیِّنَ اتَّبَعْتَ اَهْوَاۗءَهُمْ بَعْدَ الَّذِیۤ جَاۤءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

¹ หมายถึงท่านนะบีฮิซา

² หมายถึงนบอบในอำนาจและพระประสงค์ของพระองค์ทั้งสิ้น

³ หมายถึงว่าไม่เคยมีผู้ใดเคยสร้างฟ้าและพิภพมาก่อน

แท้จริงคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้น คือ คำแนะนำ¹ แน่นอนถ้าเจ้าปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา หลังจากที่มีความรู้มายังเจ้าแล้ว ก็ย่อมไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

121. บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์นั้นอย่างจริงจัง² ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่ศรัทธาต่อคัมภีร์นั้น และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อคัมภีร์นั้นไซ้³ แน่นอนชนเหล่านั้นคือผู้ที่ขาดทุน

122. วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย จงรำลึกถึงความกรุณาของข้า ที่ข้าได้กรุณาต่อพวกเจ้า และแท้จริง ข้าได้เทิดพวกเจ้าเหนือประชาชาติทั้งหลาย

123. และพวกเจ้าจงทวนกรงวันหนึ่ง ซึ่งไม่มีชีวิตใดจะชดเชยสิ่งใดแทนอีกชีวิตหนึ่งได้⁴ และค่าไถ่ถอนใดๆ จากชีวิตนั้นก็จะไม่ถูกรับ⁵ และทั้งการขอให้ช่วยเหลือใดๆ ก็หาได้รับประโยชน์แก่ชีวิตนั้นไม่⁶ ตลอดจนเขาเหล่านั้นก็จะไม่ได้รับ

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ
أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٢١﴾

يٰٓبَنِي إِسْرٰٓءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿١٢٢﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي فَنَسٌ عَنْ فَنَسٍ سَيِّئًا وَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

¹ คือคำแนะนำที่ถูกต้อง และให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

² อ่านคัมภีร์นั้นด้วยความศรัทธาและพิถีพิถารณาในการน้อมทำให้เขาเห็นว่า นะบีอุมมัด คือนะบีที่ถูกระบุลักษณะไว้ในคัมภีร์นั้น

³ มิได้อ่านคัมภีร์นั้นอย่างจริงจัง จึงทำให้เขาไม่เข้าใจข้อความซึ่งระบุในคัมภีร์ทำให้เขาปฏิเสธนะบีอุมมัดเขาจึงตกอยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธคัมภีร์

⁴ คือไม่มีใครจะนำเอาความดีของตนไปชดเชยส่วนบกพร่องของอีกคนหนึ่งได้

⁵ คือสมมุติว่า ชีวิตนั้นจะไถ่ตัวของเขาให้พ้นจากการลงโทษด้วยทรัพย์สินมากมายเท่าใดก็ตาม ก็จะไม่ถูกรับ เพราะแต่ละคนจะต้องลิ้มรสแห่งความผิดของตน ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดช่วยเหลือได้

⁶ การขอให้อัลลอฮ์ทรงกรุณาแก่ชีวิตนั้นก็หาได้รับประโยชน์ไม่

ความช่วยเหลือ

124. และจงรำลึกถึง ขณะที่พระเจ้าของอิบรอฮีมได้ทดสอบเขา ด้วยพระบัญชาบางประการ¹ แล้วเขาก็ได้สนองตามพระบัญชานั้นโดยครบถ้วน² พระองค์ตรัสว่า แท้จริงข้าจะให้เจ้าเป็นผู้นำมนุษยชาติ เขากล่าวว่า และจากลูกหลานของข้าพระองค์ด้วย³ พระองค์ตรัสว่า สัญญาของข้านั้นจะไม่ได้แก่บรรดาผู้อธรรม⁴

125. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้ให้บ้านหลังนั้นเป็นที่กลับมาสำหรับมนุษย์และเป็นที่พักพิง และพวกเจ้าจงยึดเอาที่ยืนของอิบรอฮีม⁵ เป็นที่ละหมาดเถิด และเราได้สั่งเสียแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีลว่า เจ้าทั้งสองจงทำความสะอาดบ้านของข้า เพื่อบรรดาผู้ทำการฎะวาฟ⁶ และบรรดาผู้ทำการเอียะติกาฟ⁷ และบรรดาผู้ที่ทำรุกีวะและสญูด⁸

126. และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีมได้วิงวอนว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์โปรดทรงให้

﴿ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

﴿ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

¹ เราไม่สามารถรู้ได้ว่าพระบัญชาบางประการนั้นคืออะไรบ้าง? เพราะไม่ปรากฏว่าท่านนะบีได้อธิบายไว้ในการนี้นักปราชญ์จึงมีทรรศนะต่างกัน

² ปฏิบัติตามพระบัญชานั้นอย่างครบถ้วน

³ ท่านนะบีอิบรอฮีม ขอให้อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งผู้นำจากลูกหลานของท่านด้วย

⁴ พระองค์ทรงรับคำขอของท่านนะบีอิบรอฮีม แต่ถ้าสมัยใดที่ลูกหลานของท่านเป็นผู้อธรรมแล้ว ก็จะไม่ได้รับตามสัญญานั้น

⁵ คือ ก้อนหินที่ท่านใช้เป็นที่รองเท้า เพื่อก่ออัล-กะอูบะฮ์ ซึ่งเรียกกันว่า “มะกอมอิบรอฮีม”

⁶ ผู้เดินเวียนซ้ายรอบกะอูบะฮ์ เจ็ดรอบ

⁷ ผู้ที่จำกัดตนอยู่ในบริเวณกะอูบะฮ์ตามจำนวนที่เขากำหนดไว้ เพื่อทำการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์

⁸ ผู้ทำละหมาด

ที่นี่เป็นเมืองที่ปลอดภัย และโปรดประทานบรรดาผลไม้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่ชาวเมืองนั้นด้วย คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกจากพวกเขา¹ พระองค์ตรัสว่า ผู้ใดที่ปฏิเสธการศรัทธา ข้าจะให้เขาได้รับความสำราญชั่วเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ภายหลังข้าจะบีบบังคับให้เขาไปสู่การทรมานแห่งขุมนรก และเป็นจุดหมายปลายทางอันชั่วร้ายยิ่ง

127. และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีมและอิสมาอีล ได้ก่อสร้างของบ้านหลังนั้น² ให้สูงขึ้น (ทั้งสองได้กล่าววิงวอนว่า) ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้า พระองค์โปรดรับ (งาน) จากพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์นั้นทรงได้ยิน และทรงรอบรู้

128. ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ โปรดให้ข้าพระองค์ทั้งสองเป็นผู้มอบน้อมต่อพระองค์ และโปรดให้มีขึ้นจากลูกหลานของพวกข้าพระองค์ ซึ่งประชาชาติที่นอบน้อมต่อพระองค์ และโปรดแสดงแก่ข้าพระองค์ ซึ่งพิธีการทำฮัจญ์ของพวกข้าพระองค์ และโปรดอภัยโทษแก่พวกข้าพระองค์ด้วย แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้อภัยโทษ ทรงเอ็นดูเมตตา

129. ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดส่งรอสูลคนหนึ่งคนใดจากพวกเขาเองไปในหมู่พวกเขา ซึ่งเขาจะได้อ่านบรรดาโอองการของ

قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأَمَتُّهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيَسْأَلُ الْمَصِيرَ ﴿١٦٧﴾

وَإِذْ رَفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

رَبَّنَا وَأَنْجِلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ دُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
مُّسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَأَنْبِئْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُرَكِّبُهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

¹ คือจากลูกหลานของท่านนะบีอิบรอฮีม

² คือ อัล-กะอูบะฮ์ หรือ บัยตุลลอฮ์

พระองค์ให้พวกเขาฟัง และจะได้สอนคัมภีร์ และความมุ่งหมายแห่งบทบัญญัติให้พวกเขาทราบ และชักฟอกพวกเขาให้สะอาด แท้จริงพระองค์ทรงไว้อภัยและปรีชาญาณ

130. และใครเล่าที่จะไม่พึงปรารถนาในแนวทางของอิบรอฮีม นอกจากผู้ที่ทำให้ตัวเองโหดเหี้ยมเท่านั้น และแท้จริงนั้น เราได้คัดเลือกเขา (ให้เป็นนบี และรอซูล) ในโลกนี้ และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนดีอย่างแน่นอน

131. จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า เจ้าจงสวมมิกด์ดีเถิด เขากล่าวว่า ข้าพระองค์ได้สวมมิกด์ดีแต่พระเจ้าแห่งสากลโลกแล้ว

132. และอิบรอฮีมได้สั่งเสียแก่ลูก ๆ ของเขา ให้ปฏิบัติตามแนวทางนั้น¹ และยะอฺกูบก็สั่งเสียด้วยว่า โอ้ลูก ๆ ของฉัน แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกศาสนาให้แก่พวกเจ้าแล้ว ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่ายอมตายเป็นอันขาด นอกจากในกรณีที่พวกเจ้าเป็นผู้สวมมิกด์ดี (ต่ออัลลอฮ์) เท่านั้น²

133. หรือว่าพวกเจ้าอยู่ด้วย เมื่อความตายได้เยี่ยมกรายยะอฺกูบ ขณะที่เขากล่าวแก่ลูก ๆ ของเขาว่า พวกเจ้าจะเคารพสักการะอะไรหลังจากฉัน พวกเขากล่าวว่า พวกเราจะเคารพสักการะพระเจ้าของท่าน และพระเจ้าของ

وَمَنْ يَرْضَ عَنْ مِثْلِهِ ابْرَاهِيمَ إِلاَّ مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٣٠﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿١٣١﴾

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ بَنِيَّ إِناَ لِلّٰهِ أَصْطَفَىٰ لَكُمْ آلِهَةً فَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلٰهَكَ وَاللّٰهُ ءَابَاؤُنَا وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحٰقَ إِلٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

¹ คือแนวทางที่ท่านเรียกร้องและเชิญชวน

² ให้อยากยึดมั่นในศาสนาที่อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกไว้ให้ และถ้าเมื่อตายลงจะได้ตายในฐานะผู้สวมมิกด์ดีต่อพระองค์

บรรดาบิดาของท่าน คือ อิบรอฮีม อิสมาอิล และอิสฮาก แต่เพียงองค์เดียวและพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น

134. นั่นคือ หมู่ชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาชวนชวายไว้ ก็ย่อมได้แก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาชวนชวายไว้ก็ย่อมได้แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ถูกไต่สวนถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ

135. และพวกเขากล่าวว่า พวกท่านจงเป็นยิวเถิด หรือเป็นคริสต์เถิด¹ พวกท่านก็จะได้รับคำแนะนำอันถูกต้อง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หาใช่เช่นนั้นไม่ แนวทางของอิบรอฮีมผู้ไฝหาความจริงต่างหาก² และเขาไม่เคยเป็นผู้สักการะเจวีศ

136. พวกเขาจงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม และอิสมาอิล และอิสฮาก และยะอฺูบ และบรรดาดวงศ็วานเหล่านั้น³ และสิ่งที่มุซา และฮิชาได้รับ และสิ่งที่บรรดานะบีได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา พวกเรามีได้แบ่งแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น⁴ และพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

¹ คือทั้งยิวและคริสต์ต่างก็เรียกร้องให้หันถือศาสนาของตน

² แนวทางของท่านนะบีอิบรอฮีมต่างหากที่ถูกต้อง

³ ลูกหลานของท่านนะบี ยะอฺูบ

⁴ มิได้แบ่งแยกระหว่างนะบีเหล่านั้นในการศรัทธา หากแต่เราศรัทธาต่อนะบีทุกท่าน

137. แล้วหากพวกเขาศรัทธาอย่างที่พวกเขาศรัทธาแล้ว แน่หนอนพวกเขาก็ย่อมได้รับข้อแนะนำที่ถูกต้อง และหากพวกเขาผินหลังให้ แน่หนอนพวกเขาย่อมอยู่ในความแตกแยกกัน แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงให้เจ้าพ้อเพียงแก่พวกเขา¹ และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งการได้ยิน ทรงไว้ซึ่งความรอบรู้

فَإِنَّمَا يُمَثِّلُ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا
وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ
اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

138. การยอมของอัลลอฮ์ และใครเล่าจะยอมดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์² และพวกเราจะเป็นผู้เคารพอิบาดะฮ์ต่อพระองค์

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾

139. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกท่านจะโต้แย้งกับเราในเรื่องของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา และพระเจ้าของพวกท่าน และบรรดาการงานของเราก็ย่อมเป็นของเรา และบรรดาการงานของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน และพวกเรานั้นจะเป็นผู้มอบการอิบาดะฮ์ทั้งหลายให้แก่พระองค์เท่านั้น

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

140. หรือว่าพวกท่านจะกล่าวว่า แท้จริงอิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอฺูบ และบรรดาวงศ์วานเหล่านั้น³ เป็นยิวหรือเป็น

أَمْ يَقُولُونَ إِنَّا بَنُوهُمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى
قُلْ أَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَفَرَ

¹ คือสามารถหยุดยั้งความเลวร้ายของพวกเขาได้

² ทรงเปรียบเทียบศาสนาของพระองค์ว่าประหนึ่งสียอมผ้า แต่ศาสนาของพระองค์นั้นสำหรับยอมจิตใจมนุษย์ และความประพฤติของเขาให้ตั้งอยู่ในทางที่ถูกต้องและดีงาม และใครเล่าจะกำหนดศาสนาได้ดีกว่าพระองค์

³ บรรดาลูกหลานของท่านนะบียะอฺูบ

คริสต์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านรู้ดี ยิ่งกว่าอัลลอฮ์กระนั้นหรือ หรืออัลลอฮ์รู้ดีกว่า แล้วผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ปิดบังหลักฐานจากอัลลอฮ์ ซึ่งมออยู่ที่เขา และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงผลอในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

141. นั่นคือ กลุ่มชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวายเป็น ก็ย่อมเป็นของพวกเขา และสิ่งที่พวกเจ้าชวนชวายเป็นก็ย่อมเป็นของพวกเขา และพวกเจ้าจะไม่ถูกไต่สวน ถึงสิ่งที่เขาเหล่านั้นปฏิบัติกัน

142. บรรดาผู้ใดเหล่า¹ ในหมู่มนุษย์นั้นจะกล่าวว่า อะไรเล่าที่ทำให้พวกเขา² หันออกไปจากกิบลัตของพวกเขา³ ที่พวกเขาเคยผินไป⁴ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

143. และในทำนองเดียวกัน เราได้ให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติที่เป็นกลาง เพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นสักขีพยานแก่มนุษย์ทั้งหลาย และรอซูล⁵

شَهِدَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنْتَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

﴿١٤٣﴾ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٤﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

¹ รวมทั้งยิวและคริสเตียน

² หมายถึงมุสลิม

³ หมายถึงบัยตุลมักดิส ซึ่งตั้งอยู่ในนครเยรูซาเล็ม

⁴ หมายถึงท่านนะบี และบรรดามุมีน

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

ก็จะเป็นผู้ที่เสียใจแทนพวกเขา และเรามีได้ให้ มีขึ้นซึ่งกบิลัตที่เจ้าเคยผินไป นอกจากเพื่อเรา จะได้ว่า ใครบ้างที่จะปฏิบัติตามมรอล จาก ผู้ที่กำลังหันสนเท้าทั้งสองของเขากลับ¹ และ แท้จริงการเปลี่ยนแปลงกบิลัตนั้น เป็นเรื่อง ใหญ่² นอกจากแก่บรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรง แนะนำเท่านั้น และใช้ว่าอัลลอฮ์นั้นจะทำให้ การศรัทธาของพวกเจ้าสูญไปก็หาไม่ แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาแก่ มนุษย์เสมอ

144. แท้จริงเราเห็นใบหน้าของเจ้าหงนไปใน พากฟ้าบ่อยครั้ง แน่หนอนเราจะให้เจ้าผินไปยัง ทิศ³ ที่เจ้าพึงใจ ดังนั้นเจ้าจงผินใบหน้าของ เจ้าไปทางมัสยิดิลฮะรอหมเถิด และที่ใดก็ตามที่ พวกเจ้าปรากฏอยู่ ก็จงผินใบหน้าของพวกเจ้า ไปทางทิศนั้น⁴ และแท้จริงบรรดาผู้ที่ได้รับ คัมภีร์⁵ นั้น ย่อมรู้ดีว่ามัน⁶ คือความจริงที่มา

شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٤﴾

قَدْ زَرَى نَقَلْبُ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

¹ หมายถึงผินหลังให้ เพราะการกลับสนเท้าทั้งสองนั้น ทำให้ร่างกายกลับให้หลังด้วย

² เพราะทำให้ผู้ที่มิศรัทธาไม่มั่นคง เกิดความสงสัย และปฏิเสธการศรัทธาก็มี และเป็นเป้าแห่งการโจมตีของยิวและคริสเตียน ตลอดจนพวกมุขริก แห่งมักกะฮ์ด้วย

³ คือกบิลัต

⁴ ผินไปทาง อัล-มัสยิดิล ฮะรอหม

⁵ หมายถึง ยิวและคริสเตียน

⁶ การผินไปสู่อัล-มัสยิดิลฮะรอหม

จากพระเจ้าของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรง
เปลือยสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

145. และแน่นอน ถ้าหากเจ้าได้นำหลักฐาน
ทุกอย่างมาแสดงแก่บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์พวก
เขาก็ไม่ตามกบิลัตของเจ้า¹ และเจ้าก็มีไช้จะ
เป็นผู้ตามกบิลัตของพวกเขา และบางกลุ่มใน
พวกเขาเองก็มีไช้จะเป็นผู้ตามกบิลัตของอีก
บางกลุ่ม² และถ้าหากเจ้าได้ปฏิบัติตามความ
ใคร่ของพวกเขาหลังจากที่มีความรู้มายังเจ้าแล้ว
แน่นอนทันใดนั้น เจ้าก็อยู่ในหมู่ผู้อธรรม

146. บรรดาผู้ที่เราได้ให้ คัมภีร์แก่พวกเขา
พวกเขาชอบรู้จักเขา³ ดีเหมือนกับที่พวกเขา
รู้จักลูกๆ ของเขาเอง และแท้จริงกลุ่มหนึ่งจาก
พวกเขา นั้นปิดบังความจริง⁴ ไว้ทั้งๆ ที่พวกเขา
รู้จักน้อยอยู่

147. ความจริงนั้นมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้า
ดังนั้นเจ้าอย่าได้อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

148. และสำหรับแต่ละประชาชาตินั้น ต่างก็มี
ทิศทางหนึ่ง ซึ่งประชาชาตินั้นผินไปสู่อันหนึ่ง⁵ ดังนั้น

وَلَيْنَ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا
تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا
بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّعَتَ
أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُتَمَرِّينَ ﴿١٤٧﴾

وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُومَوْلَاهَا فَاَسْتَبِقُوا إِلْحَبْرَاتِ آيِنِ
مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَيَّ

¹ คือ อัล-กะอูบะฮ์

² ฮิวและคริสเตียน ต่างก็ไม่ยอมตามกบิลัตของกันและกัน

³ คือ ท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ ปิดบังลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดที่ระบุไว้คัมภีร์ของพวกเขา

⁵ คือนะบือบรอฮีม และนะบือสมาอิล ผินไปทาง อัล-กะอูบะฮ์ ชาวฮิว ผินไปทาง อัล-คิอเราะฮ์ แห่ง บัซดุลมักดิส และชาวคริสต์ผินไปทางทิศตะวันออก

พวกเจ้าจงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเถิด ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่อัลลอฮ์ก็จะทรงนำพวกเจ้ามาทั้งหมด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

149. และจากที่ใดก็ตามที่เจ้าได้ออกไป ก็จงผินหน้าของเจ้าไปทางอัล-มัสยิดิลฮะรออม และแท้จริงนั้น มัน¹ คือความจริงที่มาจากพระเจ้าของเจ้า และอัลลอฮ์นั้นไม่เป็นผู้ทรงเปลือยในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

150. และจากที่ใดก็ตามที่เจ้าออกไป ก็จงผินหน้าของเจ้าไปทางอัล-มัสยิดิลฮะรออม และที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ก็จงผินหน้าของพวกเจ้าไปทางนั้น² เพื่อว่าจะได้ไม่เป็นข้ออ้างใดๆ แก่หมู่ชนที่แย้งพวกเจ้าได้ นอกจากบรรดาผู้อธรรมในหมู่ของพวกเขาเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวข้าเถิด และเพื่อที่ข้าจะได้ให้ความกรุณาของข้าครบถ้วนแก่พวกเจ้า และเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับแนวทางอันถูกต้อง

151. ดังที่เราได้ส่งรอสูลผู้หนึ่ง³ จากพวกเจ้าเองมาในหมู่พวกเจ้า ซึ่งเขาจะอ่านบรรดาโองการ

كُلِّ شَيْءٍ وَقَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ حَرَاجَتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ يُبَلِّغُكَ اللَّهُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةً إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا أَنْتُمْ بِنِعْمِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمْ

¹ การผินไปทาง อัล-มัสยิดิล ฮะรออม

² ไปทางอัล-มัสยิดิล ฮะรออม

³ ท่านนะบีมุฮัมมัด

ของเราให้พวกเจ้าฟัง และจะทำให้พวกเจ้า
สะอาดบริสุทธิ์ และจะสอนคัมภีร์ และความรู้
เกี่ยวกับข้อปฏิบัติให้แก่พวกเจ้า และจะสอน
พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่เคยรู้มาก่อน

152. ดังนั้นพวกเจ้าจงรำลึกถึงข้าเกิด ข้าก็จะ
รำลึกถึงพวกเจ้า และจงขอบคุณข้าเกิด และ
จงอย่าเนรคุณต่อข้าเลย

153. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอาศัยความ
อดทน และการละหมาดเกิด แท้จริงอัลลอฮ์
นั้นทรงอยู่ร่วมกับผู้อดทนทั้งหลาย

154. และพวกเจ้าอย่ากล่าวแก่ผู้ที่ถูกฆ่าในทาง
ของอัลลอฮ์ว่า พวกเขาดาย¹ หามิได้ พวกเขา
ยังมีชีวิตอยู่² แต่ทว่าพวกเจ้าไม่รู้ลึก

155. และแน่นอน เราจะทดลองพวกเจ้าด้วย
สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากความกลัว และความหิวและ
ด้วยความสูญเสีย (อย่างใดอย่างหนึ่ง) จาก
ทรัพย์สินสมบัติ ชีวิต และพืชผล และเจ้าจงแจ้ง
ข่าวดีแก่บรรดาผู้อดทนเกิด

156. คือบรรดาผู้ที่เมื่อมีเคราะห์ร้ายมาประสบ
แก่พวกเขา³ พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเรา

الْكَتَبَ وَالْحِكْمَةَ وَتُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا
تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

فَأذْكُرُونِي أَذْكَرْتُمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ
أَحْيَاءٌ وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالضَّرْبِ وَبَشِيرِ
الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

¹ คือว่าเขาตายเพียงคนทั่วไป

² มีชีวิตอยู่ในอีกโลกหนึ่งอย่างมีเกียรติ

³ เช่นการสูญเสียชีวิต หรือการสูญเสียสิ่งอื่นใดก็ตาม

เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และแท้จริงพวกเรา
จะกลับไปยังพระองค์

157. คนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับคำชมเชย
และการเอ็นดูเมตตาจากพระเจ้าของพวกเขา
และคนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับข้อแนะนำอัน
ถูกต้อง

158. แท้จริงภูเขาเศาะฟา และภูเขามัรวะฮ์
นั้น เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของ
อัลลอฮ์¹ ดังนั้นผู้ใดประกอบพิธีฮัจญ์ หรือ
อุมเราะฮ์ ณ บัยตุลลอฮ์ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขา
ที่จะเดินวนเวียนไปมา ณ ภูเขาทั้งสองนั้น และ
ผู้ใดประกอบความดีโดยสมัครใจแล้ว แน่نون
อัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงขอบใจ² และผู้ทรงรอบรู้

159. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังหลักฐานอัน
ชัดเจน³ และข้อแนะนำอันถูกต้องที่เราได้ให้
ลงมาจากหลังจากที่เราได้ชี้แจงมันไว้แล้วในคัมภีร์
สำหรับมนุษย์นั้น คนเหล่านี้แหละอัลลอฮ์
จะทรงขับไล่พวกเขาให้พ้นจากความเมตตาของ
พระองค์ และผู้สาปแช่งทั้งหลายก็จะสาปแช่ง
พวกเขาด้วย

160. นอกจากผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวและ
ปรับปรุงแก้ไข และชี้แจงสิ่งที่ปกปิดไว้⁴ คน

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿١٥٨﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْكِتَابِ
وَأَلْهَدُوا مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ النَّاسُ ﴿١٦٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ
أَنُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

¹ เครื่องหมายแห่งศาสนาของพระองค์ เกี่ยวกับการประกอบพิธีฮัจญ์ และอุมเราะฮ์

² คือจะทรงประทานรางวัลให้

³ หมายถึงอะสุลุกิตาบ

⁴ อันได้แก่ลักษณะของท่านนะบีที่ระบุไว้ในคัมภีร์เตารอต และอินญีล และบัญญัติการขวางผู้ทำซิหา
ซึ่งเคยแต่งงานแล้วด้วยก่อนหินจนตาย ตลอดจนความจริงเกี่ยวกับเปลี่ยนกบิลัด

เหล่านี้ข้าจะภักย์โทษให้แก่พวกเขา และข้าคือ
ผู้อภัยโทษ และเมตตาเสมอ

161. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและดลีสั้น
ซีฟลง ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น
ชนเหล่านี้จะได้รับการขบไล้ให้พ้นจากความ
เมตตาของอัลลอฮ์ และจะได้รับการสาปแช่ง
จากมลาอิกะฮ์ และมนุษย์ทั้งหมด¹

162. พวกเขาจะพำนักอยู่ (ในนรก) ตลอดกาล
โดยที่การลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนปรนแก่พวกเขา
และทั้งพวกเขาก็จะไม่ถูกรักรอ (ในการลงโทษ)

163. และผู้ที่ควรแก่การเคารพ สักการะของ
พวกเจ้านั้น มีเพียงองค์เดียว ไม่มีผู้ควรแก่การ
เคารพสักการะใดๆ นอกจากพระองค์ ผู้ทรง
กรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอเท่านั้น

164. แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและ
แผ่นดิน และสลับเปลี่ยนกลางคืนและกลางวัน
และเรือที่วิ่งอยู่ในทะเลพร้อมด้วยสิ่งที่อำนาจ
ประโยชน์แก่มนุษย์ และน้ำที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้
หลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้แผ่นดินมี
ชีวิตชีวขึ้น² ด้วยน้ำนั้น หลังจากที่มันตายไป

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ
لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُظْرَبُونَ ﴿١٦٢﴾

وَالْهَكَرُمُ إِلَى اللَّهِ وَجِدًّا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ وَاللَّيْلِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ
فَأَخْيَارَهُ إِلَى الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ
كُلِّ دَابَّةٍ وَنَضْرِبِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسْحَرِبِينَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ

¹ คำว่า “ละอุนด์” นั้น ถ้ามาจากอัลลอฮ์ แปลว่า “การขบไล้ให้พ้นจากความเมตตาของพระองค์”
ถ้ามาจากมนุษย์แปลว่า “สาปแช่ง” เพราะการสาปแช่งนั้นก็คือ การขอให้อัลลอฮ์ทรงขบไล้ให้พ้น
จากความเมตตาของพระองค์

² ให้แผ่นดินชุ่มชื้นและมีต้นไม้งอกเงยขึ้น

แล้ว¹ และได้ทรงให้สัตว์แต่ละชนิด แพร่สะพัด
ไปในแผ่นดิน และในการให้ลมเปลี่ยนทิศทาง
และให้เมฆซึ่งถูกกำหนดให้บริการ (แก่โลก)
ผันแปรไประหว่างฟากฟ้า และแผ่นดินนั้น
แน่นนอน ล้วนเป็นสัญญาณนาหาประการแก่
กลุ่มชนที่เข้าใจ

165. และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือ บรรดา
ภาคี² อื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขารักภาคี
เหล่านั้นเช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์ แต่บรรดาผู้
ศรัทธานั้นเป็นผู้ที่รักอัลลอฮ์มากกว่า และ
หากบรรดาผู้ธรรมจะได้เห็น ขณะที่พวกเขา
เห็นการลงโทษอยู่นั้น (แน่นอนพวกเขาจะต้อง
ตระหนักดีว่า) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
ลงโทษที่รุนแรง

166. (และ) ขณะที่บรรดาผู้ถูกตาม³ ได้ปลีกตัว
ออกจากบรรดาผู้ตาม และขณะที่พวกเขา เห็น
การลงโทษ และขณะที่บรรดาสัมพันธ์ภาพที่มี
ต่อกันได้ขาดสะบั้นลง⁴

167. และบรรดาผู้ที่ตามได้กล่าวว่า หากว่าเรา
มีโอกาสกลับไปอีกครั้งหนึ่ง⁵ เราก็จะปลีกตัวออก

لَقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٦﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا
يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا
لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ
الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٧﴾

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا
الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَا كَرِهَ اللَّهُ مُبَرِّئِينَ مِنَّاهُمْ
كَتَابَتْهُنَّ وَأَمَّا كَذَلِكَ يُرِيدُ اللَّهُ أَنِ اعْمَلَهُمْ

¹ คือแผ่นดินแห้งแล้งปราศจากต้นไม้ และพืชผักต่าง ๆ

² หมายถึง มนุษย์ มาลาอิกะฮ์ ญิน และเจ็ด ดลลดจนสิ่งอื่น ๆ ที่ถูกเคารพนับถือเทียมอัลลอฮ์ เพราะ
เข้าใจว่าภาคีเหล่านั้นมีบทบาทในวิถีชีวิตของตน

³ หมายถึงผู้ที่ เป็นหัวหน้า หรือผู้นำ

⁴ คือขณะนี้พวกเขาประสบกับสภาพดังกล่าวนั้น พวกเขา ก็ตระหนักดีว่าที่ท่านนะบีมุฮัมมัดประกาศ
ให้ทราบนั้น เป็นความจริงทั้งสิ้น แต่ก็หมดโอกาสที่จะแก้ตัวใหม่เสียแล้ว

⁵ กลับไปสู่โลก

จากพวกเขาบ้าง เช่นเดียวกับที่พวกเขาได้ปลื้ม
ตัวออกจากพวกเขา ในทำนองเดียวกันนั้นแหละ
อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาเห็นงานต่างๆ ของ
พวกเขาเป็นที่น่าเสียใจแก่พวกเขา และทั้ง
พวกเขาจะไม่ได้ออกจากไฟนรกด้วย

168. มนุษย์เอ๋ย! จงบริโภคน้ำดื่มสิ่งที่ดีที่สุด ๆ
จากสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และจงอย่าตามบรรดา
ก๊าวเดินของชัยฏอน¹ แท้จริงมันคือศัตรูที่ซัด
แฉังของพวกเขา

169. ที่จริงมันเพียงแต่จะใช้พวกเขาให้ประกอบ
สิ่งชั่ว และสิ่งลามกเท่านั้น และจะใช้พวกเขา
กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ในสิ่งที่พวกเขา
ไม่รู้

170. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่าจงปฏิบัติ
ตามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด
พวกเขาก็กล่าวว่า มิได้ เราจะปฏิบัติสิ่งที่เรา
ได้พบบรรดาบรรพบุรุษของเราเคยปฏิบัติมา
เท่านั้น และแม้ได้ปรากฏว่าบรรพบุรุษของ
พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด และทั้งไม่ได้รับแนวทาง
อันถูกต้องก็ตามกระนั้นหรือ?²

171. และอุปมาบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น
ดังผู้ที่ส่งเสียงตวาดสิ่ง³ ที่มันฟังไม่รู้เรื่อง
นอกจากเสียงเรียกและเสียงตะโกนเท่านั้น

حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوًا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا
وَلَا يَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾

إِنَّمَا يُمِرُّكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَسْمَعُ
مَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مِنْ آيَاتٍ بَلْ لَأَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَتَّعِقُ بِمَا
لَا يَسْمَعُ إِلَّا دَعْوًا وَنِدَاءً صُمُّ بِكُمْ عَمَىٰ فَهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

¹ อย่าปฏิบัติตามคำชักจูง และคำยั่วของมัน

² อัลลอฮ์ทรงถามว่า แม้ว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่รู้เรื่องอะไรและอยู่ในทางที่ผิดก็จะปฏิบัติกระนั้น
หรือ?

³ หมายถึงสัตว์

พวกเขาคือคนทู่หนวก เป็นใบ้ ตาบอด¹ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ

172. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริโภคลิขิตที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า จากสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และจงขอบคุณอัลลอฮ์เถิด² หากเฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกเจ้าจักเป็นผู้เคารพสักการะ

173. ที่จริงที่พระองค์ทรงห้ามพวกเจ้านั้นเพียงแต่สัตว์ที่ตายเอง และเลือด³ และเนื้อสุกร⁴ และสัตว์ที่ถูกเปล่งเสียงที่มัน เพื่ออื่นจากอัลลอฮ์⁵ แล้วผู้ใดได้รับความคับขัน⁶ โดยมีเชื้อผู้เสาะแสวงหา⁷ และมีเชื้อเป็นผู้ละเมิดขอบเขตแล้วไซร้⁸ ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

174. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังสิ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคัมภีร์⁹ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาและนำสิ่งนั้นไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย¹⁰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِيِّ وَمَا أَهْلَ بِهِ لَعْنَةُ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ مِمَّا قَلِيلًا أَوْ كَثِيرًا مَّا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا

¹ หมายถึงพวกเขาประหนึ่งคนทู่หนวก เป็นใบ้ และตาบอด

² ให้ปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์ และสำนึกในบุญคุณของพระองค์

³ เลือดที่ไหลออกขณะเชือด ส่วนเลือดที่อยู่ในเนื้อนั้นไม่เป็นที่ต้องห้าม

⁴ หมายถึงทุกส่วนในตัวของมันด้วย

⁵ คือเปล่งเสียงกล่าวนามสิ่งที่เขาเชือดเพื่อสิ่งนั้น อื่นจากอัลลอฮ์

⁶ อยู่ในภาวะคับขัน ไม่สามารถจะหาอาหารอื่นเพื่อประทังชีวิตได้ นอกจากเนื้อสุกร

⁷ มีใช้สร้างสถานการณืให้คับขันเพื่อต้องการบริโภคร

⁸ เมื่อบริโภคแล้วก็บริโภคพอประทังชีวิต มิใช่ถือโอกาสสวาปามจนเกินความจำเป็น

⁹ หมายถึงลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด และสิ่งอื่นๆ

¹⁰ เพื่อผลประโยชน์อันเล็กน้อยที่พวกเขาได้รับจากประชาชาติของพวกเขาในฐานะที่พวกเขาเป็นผู้นำ แต่ถ้พวกเขาเปิดเผยลักษณะของท่านนะบีแล้ว แน่หนอนประชาชาติของพวกเขาจะต้องศรัทธาต่อท่าน ทำให้พวกเขาต้องหมดโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์ต่อไปอีก การกระทำของพวกเขาในจึงประหนึ่งว่าพวกเขา นำเอาลักษณะของท่านนะบีไปแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์อันนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีราคาอันเล็กน้อย

ชนเหล่านั้นมิได้กินอะไรเข้าไปในท้องเขา พวกเขา นอกจากไฟเท่านั้น และในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์จะไม่ทรงพุดแก่พวกเขา และจะไม่ทรงทำให้พวกเขาบริสุทธิ์¹ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

175. ชนเหล่านี้คือผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้องไปแลกเปลี่ยนกับแนวทางที่หลงผิดและเอาการอภัยโทษไปแลกเปลี่ยนกับการลงโทษ พวกเขา ช่างทนต่อไฟนรกเสียนี้กระไร?

176. นั่นก็เพราะว่า อัลลอฮ์ได้ทรงประทาน คัมภีร์ลงมาพร้อมด้วยสัจธรรม และแท้จริง บรรดาผู้ที่ขัดแย้งกันในคัมภีร์นั้น ย่อมอยู่ในการแตกแยกที่ห่างไกล

177. หาใช่คุณธรรมไม่ การที่พวกเขาผินหน้าของพวกเขำไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก แต่หาว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ ต่อ บรรดาคัมภีร์ และนะบีทั้งหลาย และบริจาคทรัพย์ ทั้ง ๆ ที่มีความรักในทรัพย์นั้น แก่บรรดาญาติที่สนิทและบรรดาเด็กกำพร้า และแก่บรรดาผู้ยากจนและผู้ที่อยู่ในการเดินทาง³

يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُرْكِبُهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ
وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿٥٤﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَرَّلَ الْكُتُبَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكُتُبِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٥﴾

﴿٥٦﴾ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ
وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبَى السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
وَأَتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا

¹ คือจะไม่ทรงทำให้พวกเขาบริสุทธิ์จากความสกปรกแห่งปฏิบัติการของพวกเขา นั่นก็หมายความว่า พระองค์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาอย่างเด็ดขาด

² หมายถึงว่าพวกเขาได้รับแนวทางอันถูกต้องจากอัลลอฮ์แล้ว กลับปฏิเสธเสีย แล้วนำเอาแนวทางที่หลงผิดมาปฏิบัติ ในทำนองเดียวกันพระองค์ทรงปรารถนาที่จะอภัยโทษให้แก่พวกเขา หากพวกเขา สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว แต่พวกเขากลับปฏิเสธที่จะรับการอภัยโทษโดยสมัครใจที่จะเข้าสู่ไฟนรก ในการกระทำของพวกเขาดังกล่าวนี ทำให้อำนาจ พวกเขาช่างทนต่อการลุกไหม้ของไฟนรกเสียนี้กระไร?

³ คือเมื่อเขาขาดเงิน

และบรรดาผู้ที่มาขอและบริจาตในการไถ่ทาส และเขาได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระซะกาต และ (คุณธรรมนั้น) คือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของพวกเขาโดยครบถ้วน เมื่อพวกเขาได้สัญญาไว้ และบรรดาผู้ที่อดทนในความทุกข์ยาก และในความเดือดร้อน¹ และขณะต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่พูดจริง และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีความยำเกรง

178. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การประหารฆาตกรให้ตายตามในกรณีที่มีผู้ถูกฆ่าตายนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว คือชายอิสระต่อชายอิสระ และทาสต่อทาส และหญิงต่อหญิง² แล้วผู้ใดที่สิ่งหนึ่งจากพี่น้องของเขาถูกอภัยให้แก่เขาแล้ว ก็ให้ปฏิบัติไปตามนั้นโดยชอบ³ และให้ชำระแก่เขาโดยดี⁴ นั่นคือการผ่อนปรนจากพระเจ้าของพวกเจ้า และคือการเอ็นดูเมตตาด้วย แล้วผู้ใดละเมิดหลังจากนั้นเขาก็จะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

عَنْهُمْ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْمُحْرَبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَإِنِّسَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ عَدَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

¹ เช่นได้รับการเจ็บป่วย หรือสูญเสียสิ่งที่ตนรัก

² คือถ้าชายอิสระถูกฆ่าตาย ก็ต้องชดใช้ชีวิตของผู้ตาย ด้วยชีวิตของชายอิสระด้วยกัน และถ้าผู้ตายเป็นทาส ก็ชดใช้ด้วยชีวิตของทาสด้วยกัน หรือถ้าผู้ตายเป็นหญิง ก็ชดใช้ด้วยชีวิตหญิงด้วยกัน ดังกล่าวนี้ในกรณีที่มีการต่อสู้กันเป็นหมู่ เพราะร่วมกันฆ่าหลายคน แต่ถ้าทำการฆ่าแต่เพียงผู้เดียวแล้วชำระแน่นอนผู้ที่ฆ่าเขาก็จะต้องถูกฆ่าให้ตายตามกัน จะเอาอื่นมาแทนไม่ได้

³ คือผู้ใดที่ฆ่าเขาตาย โดยที่คนหนึ่งคนใดในบรรดาญาติของผู้ถูกฆ่าให้อภัยแก่ผู้ฆ่า โดยไม่ปรารถนาจะให้ผู้ฆ่าถูกฆ่าให้ตายตามกันนั้นก็ให้ถือปฏิบัติไปตามนั้น แม้ว่าพี่น้องคนอื่นจะไม่ยินดีก็ตาม คำว่า “สิ่งหนึ่งจากพี่น้องของเขา” นั้นหมายถึงว่าได้มีการอภัยส่วนหนึ่งจากญาติของผู้ตาย และที่ใช้ถ้อยคำว่า “พี่น้องของเขา” นั้น ก็เพื่อให้เกิดความรู้สึกว่า เป็นพี่น้องกัน เพราะมุมีนนั้นเป็นพี่น้องกัน

⁴ คือเมื่อผู้ฆ่าได้รับการอภัยให้ไม่ต้องถูกฆ่าแล้ว ก็ต้องจ่ายค่าทำขวัญให้แก่ญาติของผู้ตายโดยดีตามธรรมเนียมที่ถือปฏิบัติกัน

179. และในการประหารฆาตกรให้ตายตามนั้น คือการอ้างไว้ซึ่งชีวิตสำหรับพวกเขา¹ โอผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย! เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

180. การทำพินัยกรรมให้แก่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดโดยชอบธรรมนั้น ได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเขาแล้ว เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเขา² หากเขาได้ทิ้งทรัพย์สมบัติไว้ ทั้งนี้เป็นหน้าที่แก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

181. แล้วผู้ใดเปลี่ยนแปลงพินัยกรรม หลังจากที่เขาได้อินมันแล้ว โทษแห่งการเปลี่ยนแปลงพินัยกรรมนั้นก็ตกอยู่แก่บรรดาผู้เปลี่ยนแปลงพินัยกรรมนั้นเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงได้ยินทรงรอบรู้

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

182. แล้วผู้ใดเกรงว่า ผู้ทำพินัยกรรมมีความไม่เป็นธรรม (โดยไม่รู้) หรือกระทำความผิด (โดยเจตนา) แล้ว แล้วเขาได้ประนีประนอมในระหว่างพวกเขา³ ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ
بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾

¹ คือการรักษาและคุ้มครองชีวิตไว้ กล่าวคือ เมื่อทุกคนรู้ว่าเมื่อฆ่าคนอื่นแล้วตนจะต้องถูกฆ่า แน่แน่นอนย่อมไม่มีใครที่จะฆ่าคนอื่นเพราะการกระทำดังกล่าวเท่ากับเป็นฆ่าตัวเอง ในการนี้จึงเป็นการอ้างไว้ซึ่งชีวิตมนุษย์

² การทำพินัยกรรมให้แก่บิดามารดา และญาติผู้มีสิทธิได้รับมรดกในอายะฮ์นั้น ถูกยกเลิกด้วยอายาตอัล-มะวาริซ 4 : 11-12 อันเป็นโองการที่กำหนดอัตราส่วนของผู้มีสิทธิได้รับมรดก ทั้งรู้ได้จากโองาตของท่านนะบีที่กล่าวไว้ ความว่า “ไม่มีพินัยกรรมใด ๆ แก่ผู้มีสิทธิได้รับมรดก” บิดามารดาเป็นผู้มีสิทธิได้รับมรดก หรือญาติที่เป็นผู้มีสิทธิได้รับมรดก จึงไม่มีสิทธิในทางพินัยกรรม

อนึ่ง การทำพินัยกรรมนั้นก็ให้กระทำได้เพียง 1/3 ของมรดกเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่ท่านนะบีได้อนุมัติไว้

³ คือในระหว่างผู้มีสิทธิตามพินัยกรรม โดยไม่ถือตามพินัยกรรม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นระหว่างพวกเขา หรือแก้ไขให้ถูกต้องตามบัญญัติศาสนา

183. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การถือศีลอดนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้ามาแล้ว เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง

184. (คือถูกกำหนดให้ถือ) ในบรรดาวันที่ถูกนับไว้¹ แล้วผู้ใดในพวกเจ้าป่วยหรืออยู่ในการเดินทางก็ให้ถือใช้ในวันอื่น และหน้าที่ของบรรดาผู้ที่ถือศีลอดด้วยความลำบากยิ่ง (โดยที่เขาได้งดเว้นการถือ) นั้น คือการชดเชยอันได้แก่การให้อาหาร (มื้อหนึ่ง) แก่คนมิสกินคนหนึ่ง (ต่อการงดเว้นจากการถือหนึ่งวัน) แต่ผู้ใดกระทำความดีโดยสมัครใจ² มันก็เป็นความดีแก่เขา และการที่พวกเจ้าจะถือศีลอดนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้³

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا
أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامًا مِّن سَكِينٍ
فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ. وَأَن تَصُومُوا
حَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

¹ หมายถึงบรรดาวันแห่งเดือนรอมฎอน

² คือให้อาหารแก่คนมิสกินมากกว่าหนึ่งคนต่อการงดเว้นจากการถือหนึ่งวัน

³ ผู้ที่ถือศีลอดด้วยความลำบากยิ่ง ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้งดถือได้ โดยที่เขาจะต้องให้อาหารแก่คนยากจนเป็นการชดเชยนั้น ได้แก่ผู้สูงอายุที่มีกำลังน้อย คนที่มีโรคประจำตัว ซึ่งไม่มีหวังจะหาย และกรรมกรที่ทำงานหนักตลอดเวลา ตลอดจนหญิงที่มีครรภ์ และหญิงที่กำลังให้นมแก่บุตร ทั้งนี้หากว่าทั้งสองนั้นเกรงว่าจะเป็นอันตรายแก่บุตร

อนึ่ง ความเข้าใจตามข้อความที่ได้ถอดมาจากอะฮ์ฮะษันนั้น เป็นพรรณนาของท่านอิบนุอับบาส ซึ่งนักปราชญ์ทั้งหลายเห็นชอบด้วย อย่างไรก็ดี มีนักปราชญ์รุ่นหลังคนหนึ่งชื่อ "อัลตุล-มุตะอาล อัศเศาะอีดีย์" เป็นชาวอียิปต์ ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่านชื่อว่า อัจดิฮฺอาดะฮ์ฮ์ดีดี ว่า ข้อความที่ว่านั้น หมายถึงผู้ที่สามารถจะถือศีลอดได้ แต่ไม่ถือ ซึ่งบุคคลดังกล่าวนั้นนอกจากจะต้องถือศีลอดใช้แล้ว เขาจะต้องให้อาหารแก่คนมิสกินอีกด้วย ทั้งนี้เป็นการชดเชย ท่านได้ให้เหตุผลว่า "ผู้ที่เดินทางกีด หรือผู้ป่วยกีด โดยที่เขางดเว้นการถือศีลอดนั้น เขายังจำเป็นต้องถือใช้ในวันอื่น แล้วคนที่ไม่ได้เดินทาง และมิได้ป่วย แต่ไม่ยอมถือศีลอดนั้น แน่แน่นอนเขาจะต้องถือใช้ยิ่งกว่าคนเดินทาง และคนป่วย ด้วยเหตุนี้ อัล-กูรออันจึงมิได้ระบุว่า ผู้ที่สามารถจะถือศีลอดได้ แต่เขาไม่ถือนั้นจำเป็นต้องถือศีลอดใช้ ทั้งนี้เพราะถือว่ายอมเป็นที่ทราบกันดีแล้ว

ส่วนคนชราและคนป่วยเรื่องจริงที่ไม่มีหวังหายนั้น ท่านมีพรรณนาว่า ไม่ต้องมีการทำพิชยะฮ์ใดๆ คือไม่ต้องให้อาหารแก่คนมิสกินเป็นการชดเชยแต่อย่างใด เพราะคนไม่สามารถนั้น ย่อมไม่อยู่ในข้อบังคับแห่งบัญญัติศาสนา

185. เดือนรอมฎอนนั้น เป็นเดือนที่อัล-กุรอาน ได้ถูกประทานลงมาในฐานะเป็นข้อแนะนำ สำหรับมนุษย์ และเป็นหลักฐานอันชัดเจน เกี่ยวกับข้อแนะนำนั้น¹ และเกี่ยวกับสิ่งที่จำแนก ระหว่างความจริงกับความเท็จ² ดังนั้นผู้ใดในหมู่ พวกเจ้าเข้าอยู่ในเดือนนั้นแล้ว ก็จงถือศีลอด ในเดือนนั้นและผู้ใดป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง ก็จงถือใช้ในวันอื่นแทน³ อัลลอฮ์ทรงประสงค์ ให้มีความสะดวกแก่พวกเจ้า และไม่ทรงให้มีความลำบากแก่พวกเจ้าและเพื่อที่พวกเจ้าจะได้ ให้ครบถ้วน ซึ่งจำนวนวัน (ของเดือนรอมฎอน) และเพื่อพวกเจ้าจะได้ให้ความเกรียงไกรแด่ อัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงแนะนำแก่พวกเจ้า⁴ และเพื่อพวกเจ้าจะขอบคุณ

186. และเมื่อบ่าวของข้าตามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จงตอบเถิดว่า) แท้จริงข้านั้นอยู่ใกล้ ข้าจะ ตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน เมื่อเขาวิงวอน ต่อข้า ดังนั้น พวกเขางงตอบรับข้าเถิด⁵ และ จงศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทาง ที่ถูกต้อง

شَهْرٍ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ
وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِّنْ أَسْيَامٍ أٰخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكْرِمُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

¹ เกี่ยวกับข้อแนะนำให้มนุษย์มีหลักการศรัทธาอันถูกต้องและข้อปฏิบัติในการดำเนินชีวิตของพวกเขา
² เกี่ยวกับหลักการที่จำแนกให้มนุษย์ทราบ ว่า อะไรคือความจริง และอะไรคือความเท็จ
³ เท่ากับจำนวนที่ขาดไป แต่ควรถือใช้ก่อนที่รอมฎอนในปีต่อไปจะมาถึง
⁴ ทั้งนี้ก็เพราะว่า รอมฎอนนั้น เป็นเดือนแห่งการอบรมบ่มนิสัย และซัดสิ่งไม่เหมาะสมไม่ควรให้หมดไป ทำให้ผู้ที่ถือศีลอดกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมในการนี้ ทำให้ผู้ถือศีลอดรู้สึกในความเกรียงไกรของอัลลอฮ์ และขอบคุณพระองค์
⁵ ตอบรับคำเรียกร้องของอัลลอฮ์ด้วยการศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

187. ได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขาแล้ว ซึ่งการสมสู่กับบรรดาภรรยาของพวกเขาในคำคืนของการถือศีลอด นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่งห่มของพวกเขา และพวกเขาก็คือเครื่องนุ่งห่มของพวกเขา¹ อัลลอฮ์ทรงรู้ว่า พวกเขาเหล่านั้นเคยทุจริตต่อตัวเอง² แล้วพระองค์ก็ทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอภัยให้แก่พวกเขาแล้ว บัดนี้พวกเขาจึงสมสู่กับพวกเขาได้ และแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกเขาเกิด³ และจงกิน และดื่ม จนกระทั่งสิ้นชาว⁴ จะประจักษ์แก่พวกเขาจากเส้นด้าย⁵ เนื่องจากแสงรุ่งอรุณแล้วพวกเขาจึงให้การถือศีลอดครบเต็มจนถึงพลบค่ำ และพวกเขาก็อยู่อย่างสมสู่กับพวกเขาขณะที่พวกเขาเอื้อมติเก้า⁶ อยู่ในมัสยิด นั่นคือบรรดา ขอบเขตของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขา

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِيَابِسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَابِسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرُوهُمْ وَأَتَّبِعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْوَيْحُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ إِلَى الْآيِلِ وَلَا تَبْشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَنْكُمْ فِي الْمَسْجِدِ يَلِكُ حُدُودَ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบว่าภรณานั้นประหนึ่งเครื่องนุ่งห่มของสามี และสามีนั้นประหนึ่งเครื่องนุ่งห่มของภรรยา เพราะต่างฝ่ายต่างให้ความอบอุ่น และให้ความสุขซึ่งกันและกัน เปรียบเช่นเครื่องนุ่งห่มที่ให้ความอบอุ่นและให้ความสุขแก่ผู้ที่สวมใส่กระนั้น

² ในตอนเริ่มแรกของการถือศีลอดในเดือนรอมฎอนนั้น หลังจากละหมาดอิซาอแล้วหรือหลังจากนอนหลับแล้ว ห้ามมิให้สมสู่ภรรยา และบริโภคสิ่งใดๆ จนกว่าจะถึงเวลาพลบค่ำของวันรุ่งขึ้น มีผู้คนจำนวนมากทำการสมสู่กับภรรยาของตนในเวลาต้องห้ามดังกล่าว ผู้หนึ่งในจำนวนนั้นคือ ซัยดีนาอุมัร ท่านจึงได้ปรับทุกข์แก่ท่านนะบีในเรื่องนี้ แล้วอายะฮ์นี้ก็ถูกประทานลงมา

อนึ่ง ความที่ว่า “หลังจากละหมาดอิซาอ หรือหลังจากนอนหลับแล้ว” นั้น เป็นรายงานที่มาจากอิบนัอับบาสทั้งสองรายงาน กล่าวคือ รายงานหนึ่งระบุว่า “หลังจากละหมาดอิซาอแล้ว” และอีกรายงานหนึ่งระบุว่า “หลังจากนอนหลับแล้ว”

³ แสวงหาผู้ที่สืบสายโลหิต และผลานินสงสีในการประกอบกรอปาตะฮ์ในคำคืน อัล-กือดริ ดังกล่าวนี้เป็นทรรศนะที่ระบุอยู่ในคัฟฮ์ต่าง ๆ

⁴ หมายถึงแสงสว่างของรุ่งอรุณ

⁵ หมายถึงความมืดของกลางคืน

⁶ คือเข้าประจำอยู่ในมัสยิด เพื่อประกอบอปาตะฮ์ใน 10 คืนหลังของรอมฎอน

จงอย่าเข้าใกล้ขอบเขตนั้น ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

188. และพวกเจ้าจงอย่ากินทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า² ระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ และจงอย่าจ่ายมัน³ ให้แก่ผู้พิพากษา เพื่อที่พวกเจ้าจะกินส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น ด้วยการกระทำสิ่งที่เป็นบาป⁴ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้ารู้จักมันอยู่

189. เขาเหล่านั้นจะถามเจ้า⁵ เกี่ยวกับเดือนแรกขึ้น⁶ จงกล่าวเถิด มันคือกำหนดเวลาต่างๆ สำหรับมนุษย์⁷ และสำหรับประกอบพิธีฮัจญ์ และหาใช่เป็นคุณธรรมไม่ ในการที่พวกเจ้าเข้าบ้านทางหลังบ้าน⁸ แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ยำเกรงต่างหาก และพวกเจ้าจงเข้าบ้านทางประตูบ้าน⁹ และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالطَّيْلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْخُصْمِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

﴿ سَأَلُونكَ عَنِ الْآهِلَةِ ۖ قُلْ هِيَ مَوَاقِئُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۚ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ ۚ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتَّفَقُوا لِلَّهِ لَكُمْ نُفُلٌ حُوتٌ ﴿١٨٩﴾

¹ คำว่า “กินทรัพย์สิน” นั้น หมายถึงการนำไปใช้ในธุรกิจอื่น ๆ ด้วย

² คำว่า “กินทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า” นั้น หมายถึงทรัพย์สินของผู้อื่น ทั้งนี้เนื่องจากอิสลามถือว่า มุมีนกับมุมีนนั้น เสมือนร่างกายเดียวกัน

³ จ่ายให้เป็นสินบน

⁴ หมายถึงสิ่งซึ่งเป็นที่ต้องห้ามโดยบัญญัติศาสนา

⁵ ถามท่านนะบีมุฮัมมัด

⁶ ขนาดต่าง ๆ ของเดือนในระยะแรกขึ้น

⁷ ทั้งในการประกอบศาสนกิจและในการประกอบอาชีพ

⁸ ประเพณีรับในสมัยญาฮิลียะฮ์นั้น เมื่อทำการอิหฺรอมแล้วจะเข้าบ้านกันทางหลังบ้านโดยถือว่าเป็นคุณธรรม และยังถือปฏิบัติกันอยู่จนถึงสมัยเริ่มแรกของอิสลาม แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงปฏิเสธในการเชื่อถือของพวกเขา

⁹ เข้าทางประตูหน้าบ้าน

190. และพวกเจ้าจงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์
ต่อบรรดาผู้ที่ทำร้ายพวกเจ้า และจงอย่ารุกราน
แท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้รุกราน¹

191. และจงประหัตประหารพวกเขา ณ ที่ใด
ก็ตามที่พวกเขาพบพวกเขา² และจงขับไล่พวกเขา
ออกจากที่ที่พวกเขาเคยขับไล่พวกเจ้าออก และ
การก่อความวุ่นวาย³ นั้น ร้ายแรงยิ่งกว่าการ
ประหัตประหารเสียอีก และจงอย่าสู้รบกับ
พวกเขา ณ อัล-มัสยิดิลฮะรออม จนกว่าพวกเขา
จะทำร้าย⁴ พวกเจ้าในที่นั้น หากพวกเขาทำร้าย
พวกเจ้าแล้ว ก็จงประหัตประหารพวกเขาเสีย
เช่นนั้นแหละคือการตอบแทนแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

192. แล้วถ้าหากพวกเขายุติ แน่نون อัลลอฮ์
นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

193. และจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าการก่อ
ความวุ่นวาย⁵ จะไม่ปรากฏขึ้น และจนกว่าการ

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَفَفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ
أَخْرَجْتُمْ وَالْقِتْلَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبَلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ فِيهِ
فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩١﴾

فَإِنْ أَنهَوْا فَلَا عُدْوَانَ عَلَيْنَا وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلَّهِ
الْأَعْلَى وَالْأَسْفَلِ لِلظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾

¹ ขณะที่บรรดามุฮัมมิดจะเข้ามกักะฮ์เพื่อทำอุมเราะฮ์ใช้ ตามที่ได้ตกลงไว้แก่ชาวกุโรซุนั้น พวกเขาเกรงว่า จะถูกขัดขวางจากชาวกุโรซุเพราะไม่แน่ใจว่าพวกกุโรซุจะรักษาสัญญาที่ได้กระทำกันไว้ ณ ค่ายลุดัยบียะฮ์ ซึ่งฝ่ายมุฮัมมิดไม่ปรารถนาที่จะทำการต่อสู้ขณะที่อยู่ในอิหฺรออมและในเดือนอัล-ฮะรออม ซึ่งเป็นเดือน ต้องห้ามในการสู้รบกัน แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงอนุญาตให้พวกเขากระทำได้ดีฝ่ายกุโรซุรุกราน

² เมื่อเกิดการสู้กันขึ้นแล้ว ก็ต้องทำการประหัตประหารฝ่ายกุโรซุ ณ ที่ใดก็ตามที่พบพวกเขา

³ คำว่า “การก่อความวุ่นวาย” นั้น ถอดความจากคำว่า “อัล-ฟิตนะฮ์” อย่างไรก็ตาม มีนักปราชญ์ หลายท่านมีความเห็นว่า “อัล-ฟิตนะฮ์” ที่นี้หมายถึง “การให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ หรือการเคารพสักการะ เจริศ”

⁴ คำว่า “ทำร้าย” นั้นถอดความจากคำว่า “กอตละ” โปรดเข้าใจด้วยว่า คำนี้มีความหมายหลายนัย ด้วยกัน เช่น “สู้รบ ต่อสู้ ทำสงคราม ทำร้าย รุกราน”

⁵ ความที่ว่า “การก่อความวุ่นวาย” นี้ถอดมาจากคำว่า “อัล-ฟิตนะฮ์” เนื่องจากคำนี้มีความหมาย หลายนัย นักอียิปต์ อัล-กุรอาน หลายท่านจึงเห็นว่า หมายถึง “การให้มีภาคีขึ้น” เช่นเดียวกับ “อัล-ฟิตนะฮ์” ในซูเราะฮ์ 2: 191

อิวาดะฮ์ทั้งหลายจะเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น แต่ถ้าพวกเขายุติ ก็ย่อมไม่มีการเป็นปฏิปักษ์ใด ๆ นอกจากแก่บรรดาผู้ธรรมเท่านั้น

194. เดือนที่ต้องห้ามนั้น ก็ด้วยเดือนที่ต้องห้าม¹ และบรรดาสิ่งจำเป็นต้องเคารพนั้น ก็ย่อมมีการตอบโต้เคียงเดียวกัน ดังนั้นผู้ใดละเมิดต่อพวกเจ้า² ก็จงละเมิดต่อเขา³ เยี่ยงที่เขาละเมิดต่อพวกเจ้า และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้ไว้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย⁴

195. และพวกเจ้าจงบริจาคนในทางของอัลลอฮ์ และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าสู่ความพินาศ⁵ และจงทำดีเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบผู้กระทำความดีทั้งหลาย

196. และพวกเจ้าจงให้สมบูรณ์ ซึ่งการทำฮัจญ์ และการทำอุมเราะฮ์เพื่ออัลลอฮ์เถิด แล้วถ้า

الْشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْمُرْمَتِ قِصَاصٌ
مَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى
عَلَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمْ إِلَى الْبَلَاةِ
وَأَخْسَوْا إِنَّ اللَّهَ لَحَبِيبُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْضِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ

¹ เดือนต้องห้ามมิให้สู้รบกันนั้นคือเดือนรอฎิบ ซุลเกาะฮฺดะฮ์ ซุลฮิจญะฮ์ และมุฮัรริบ กล่าวคือ ถ้ามีการรุกรานเกิดขึ้นในเดือนดังกล่าวจากฝ่ายกุโรซ ก็อนุญาตให้ฝ่ายมุสลิมินทำการตอบโต้ในเดือนเหล่านั้นได้ และการละเมิดในบรรดาสิ่งที่ต้องห้ามในเดือนเหล่านั้นด้วยการขัดขวางมิให้เข้าไปทำอุมเราะฮ์ ก็อนุญาตให้มุสลิมินกระทำการละเมิดในเดือนเหล่านั้นได้ด้วย คือให้ใช้กำลังต่อสู้ฝ่ายกุโรซ จนกว่าพวกเขาจะเลิกทำการละเมิด ทั้งนี้เพื่อรักษาเกียรติแห่งเดือนเหล่านั้น

² ละเมิดสัญญาที่ได้กระทำไว้ และทำร้ายพวกเจ้า

³ ก็จงทำการป้องกันตัว และหลังเลือดพวกเขาได้ แม้ว่ากระทำความดังกล่าวนั้นเป็นการละเมิดสัญญาก็ตาม ก็อนุญาตให้กระทำได้ เพราะฝ่ายกุโรซเป็นฝ่ายละเมิดสัญญา

⁴ จงทรงให้ความช่วยเหลือจนกระทั่งได้รับชัยชนะ

⁵ จงอย่าตระหนี่ที่จะเสียสละในทางของอัลลอฮ์ เช่นในการป้องกันรักษาศาสนา ในการให้การศึกษาศาสนาแก่เด็ก ๆ มุสลิมและในการต่อสู้ผู้ที่รุกราน เป็นต้น เพราะการตระหนี่นั้นจะนำมาซึ่งความหายนะประหนึ่งโยนตัวเองสู่ความพินาศ

พวกเจ้าถูกสกัดกั้น¹ ก็ให้เชือดสัตว์พลีที่ทำได้ง่าย² และจงอย่าโกนศีรษะของพวกเจ้า จนกว่าสัตว์พลีนั้นจะถึงที่ของมัน³ แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าป่วยลง หรือที่เขามีสิ่งก่อความเดือดร้อนจากศีรษะของเขา⁴ ก็ให้มีการชำระค่าชดเชยอันได้แก่การถือศีลอด หรือการทำทาน หรือการเชือดสัตว์⁵ ครั้นเมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้วผู้ใดที่แสวงหาประโยชน์จนกระทั่งถึงฮัจญ์ด้วยการทำอุมเราะฮ์แล้ว⁶ ก็ให้เชือดสัตว์พลีที่ทำได้ง่าย ผู้ใดที่หาไม่ได้⁷ ก็ให้ถือศีลอดสามวันในระหว่างการทำฮัจญ์ และอีกเจ็ดวันเมื่อพวกเจ้ากลับบ้าน นั่นคือครบสิบวัน ดังกล่าวนั้นสำหรับผู้ครอบครัวยุคเรามีได้ประจำอยู่ที่อัล-มัสยิดิล ฮะรอม และพวกเจ้าจงอย่าเกรงอัลลอฮ์อยู่เถิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง

مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُٓ
فَإِن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ مِّن تَمَعَّ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَن لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ
إِلَيْكُمْ عَشْرَةَ كَامِلَةً ذَٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٣١﴾

¹ ใจด้วยศัตรูหรือด้วยโรคระบาด หรือมีสงครามเกิดขึ้นเป็นต้น ซึ่งไม่สามารถจะทำฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ได้

² เช่น อุฐ วัว แพะ หรือแกะ ก็ตาม

³ คือถึงที่ที่อนุมัติให้เชือด กล่าวคือ ถ้าถูกสกัดกั้น ณ ที่ใด ก็ให้โกนศีรษะแล้วเชือดสัตว์พลี แต่ถ้าได้รับความปลอดภัย ก็ให้นำสัตว์พลีไปถึงมักกะฮ์เสียก่อน หลังจากประกอบพิธีฮัจญ์แล้วก็โกนศีรษะ แล้วเชือดสัตว์พลี การโกนศีรษะนั้นแหละที่เรียกว่า “ตะฮัลลุส”

⁴ เช่นเป็นผีหรือเป็นหิด หรือมีบาดแผลที่ศีรษะ ซึ่งจำเป็นจะต้องโกน ก็ให้กระทำได้ แล้วทำการชำระค่าชดเชย

⁵ การชำระค่าชดเชยนั้นคือการถือศีลอด 3 วัน หรือให้อาหารแก่คนยากจน 6 คน หรือเชือดสัตว์จะเป็นแพะหรือแกะก็ได้

⁶ ทำแต่เพียงอุมเราะฮ์อย่างเดียวก่อน ซึ่งเรียก “ตะมัดตะวะ” แล้วทำฮัจญ์ทีหลังเมื่อถึงเวลาทำฮัจญ์ระหว่างทำอุมเราะฮ์เสร็จไปจนถึงเวลาทำฮัจญ์นั้น อนุมัติให้ใช้เครื่องหอมได้ ตัดเล็บตัดผมได้ และใส่เสื้อผ้าอย่างไรก็ได้ ตลอดจนการอภิรมย์สัมผัสกับคู่ครองก็ได้ ดังกล่าวนั้น เรียกว่า “แสวงหาประโยชน์” กล่าวคือไม่ต้องรักษาระเบียบวินัย เยี่ยงผู้อยู่ในการทำอุมเราะฮ์และฮัจญ์พร้อมกัน ซึ่งเรียกว่า “กิรอน”

⁷ คือจะเนื่องจากหาสัตว์เชือดไม่ได้ หรือไม่มีเงินซื้อก็ตาม

197. (เวลา) การทำฮัจญ์นั้นมีหลายเดือนอันเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว¹ ดังนั้นผู้ใดที่ได้ให้การทำฮัจญ์จำเป็นแก่เขาในเดือนเหล่านั้น² แล้ว ก็ต้องไม่มีการสมสู่ และไม่มีการละเมิด และไม่มีการวิวาทใด ๆ ใน (เวลา) การทำฮัจญ์ และความดีใด ๆ ที่พวกเขากระทำนั้น อัลลอฮ์ทรงรู้ดี และพวกเขาจึงเตรียมเสบียงเกิด³ แท้จริงเสบียงที่ดีที่สุดนั้นคือความยำเกรง และพวกเขาจึงยำเกรงข้าเกิด โอ้ ผู้มีปัญญาทั้งหลาย!

198. ไม่มีโทษใด ๆ แก่พวกเขา การที่พวกเขาจะแสวงหาความกรุณาอย่างหนึ่งอย่างใดจากพระเจ้าของพวกเขา ครั้นเมื่อพวกเขาได้หลังไหล⁴ กันออกจากอะเราะะฟาตแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ณ อัล-มัฆะอะริลฮะรอม⁵ และจงกล่าวรำลึกถึงพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ทรงแนะนำพวกเขาไว้ และแท้จริงก่อนหน้านั้น พวกเขาอยู่ในหมู่ผู้ที่หลงทาง

199. แล้วพวกเขาจึงหลังไหลกันออกไปจากที่ที่ผู้คนได้หลังไหลกันออกไป⁶ และจงขอกภัยต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

أَلْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفْعَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ
وَتَكَرَّرُوا قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ
وَأَقْبُوا بِلَىِّ الْأَبْتَابِ ﴿٦٧﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا
فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ
مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا
هَدَىٰكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَعِينًا ضَالِّينَ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ أَوْفِعُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاصَ النَّاسُ
وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

¹ คือเดือน เซาวาล ซุลเกาะตะฮ์ และอีกสิบวันแรกของเดือนฮิลฮิจญะฮ์

² หลังจากทำการอิหฺรอมแล้ว

³ หมายถึงเสบียงในการเดินทางไปทำฮัจญ์

⁴ หมายถึงออกจากอะเราะะฟาตไป หลังจากตะวันตกแล้ว เพื่อไปพักแรมที่ “มินา” อีกสองหรือสามวัน แต่คืนนั้นให้พักแรมที่ “มุซตะลิมะฮ์” การที่อัล-กูรออันใช้ถ้อยคำว่า “หลังไหล” นั้น เนื่องจากขณะที่กลุ่มชนเคลื่อนออกจากอะเราะะฟาตนั้น ประหนึ่งน้ำไหลกระหน่ำ

⁵ เป็นเนินเขาเล็ก ๆ ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณ “มุซตะลิมะฮ์” มีมัสยิดอยู่บนนั้น แบบกำแพงล้อมไม่มีหลังคา

⁶ หมายถึงหลังไหลออกจากอะเราะะฟาต หรืออะเราะะฟะฮ์

200. ครั้นเมื่อพวกเขาประกอบพิธีฮัจญ์ของพวกเขาสเสร็จแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ดังที่พวกเขาจกล่าวรำลึกถึงบรรพบุรุษของพวกเขาหรือกล่าวรำลึกให้มากยิ่งขึ้นว่า ในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเราในโลกนี้เถิด¹ และเขาจะไม่ได้รับส่วนดีใด ๆ ในปรโลก

201. และในหมู่พวกเขาเหล่านั้น มีผู้ที่กล่าวว่าโอ้พระเจ้าของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเราซึ่งสิ่งดีงามในโลกนี้ และสิ่งดีงามในปรโลก และโปรดคุ้มครองพวกเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด

202. คนเหล่านี้แหละ พวกเขาจะได้รับส่วนดีจากสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

203. และพวกเขาก็กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์² ในบรรดาวันที่ถูกนับไว้³ แล้วผู้ใดรีบกลับในสองวัน⁴ ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขา และผู้ใดรุ่งโรไปอีก⁵ ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขา (ทั้งนี้) สำหรับผู้ที่มีความยำเกรง⁶ และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ وَأَسْأَلُكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ أَلَمْ يَكُن فِي الْأَنْبِيَاءِ مِثْلُ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

﴿ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ

¹ หมายถึงว่า ถ้าพระองค์จะทรงกรุณาประทานสิ่งดีใด ๆ ให้แก่พวกเขาแล้ว ก็โปรดได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาในโลกนี้เถิด ทั้งนี้ก็เพราะพวกเขาไม่เชื่อในวันปรโลก

² กล่าวตักบิร

³ วันที่ 11-13 ของเดือน ซุลฮิจญะฮ์

⁴ ค้างที่มินาสสองวัน แล้วรีบกลับมักกะฮ์ ก่อนค่ำวันที่สอง แต่ถ้าค้างเสียแล้ว จะไม่ได้รับอนุมัติให้กลับหากแต่จะต้องค้างอีกหนึ่งวัน

⁵ ค้างที่มินาจนครบสามวัน

⁶ การที่จะค้างอยู่ที่มินาสสองวันหรือสามวันนั้น ไม่ถือเป็นสิ่งสำคัญ แต่ที่สำคัญนั้นคือ การมี อัด-ตักวา

ด้วยว่า พวกเจ้านั้นจะถูกนำไปซุ่มนุญยังพระองค์¹
 204. และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่คำพูดของเขา¹
 ทำให้เจ้าพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลก
 นี้และเขาจะอ้างอัลลอฮ์เป็นพยาน ซึ่งสิ่งที่อยู่
 ในหัวใจของเขา² และขณะเดียวกันก็เป็นผู้
 โดดเดี่ยวที่ฉกฉกรรจ์ยิ่ง

205. และเมื่อเขาให้หลังไปแล้ว เขาก็เพียร
 พยายามในแผ่นดิน เพื่อก่อความเสียหายใน
 นั้นและทำลายพืชผล และเผ่าพันธุ์³ และ
 อัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบการก่อความเสียหาย

206. และเมื่อมีผู้กล่าวกับเขาว่า จงยำเกรง
 อัลลอฮ์เถิด ความหยิ่งในเกียรติก็ยึดเขาไว้ให้
 กระทำบาปต่อไป⁴ สิ่งที่เขาเพียงแค่นั้น
 ก็คือญะฮันนัม และแน่นอนเป็นที่หลบซ่อนอัน
 เสวร้ายยิ่ง

207. และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ขายตัวของเขา⁵
 ทั้งนี้เพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮ์
 และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงปราณีแก่พวกบ่าว
 ทั้งหมด

وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُخْتَرُونَ ﴿٦٤﴾
 وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ
 وَهُوَ الَّذِي الْخَصَاةَ ﴿٦٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا
 وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ
 لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٦٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ
 فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمِهَادُ ﴿٦٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
 مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٦٨﴾

¹ อัล-อัครัส บินซุรียัดเป็นมุนาฟิก พูดจาแก่ท่านนะบีด้วยคำพูดที่อ่อนหวาน เป็นที่ประทับใจแก่ท่านนะบี

² เขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า จิตใจของเขามีความเชื่อถือตรงตามที่เขาพูดทุกประการ แต่ความจริงหาใช่
 เช่นนั้นไม่

³ คือลอบฆ่าพันธุ์มนุษย์ผู้ซึ่งเป็นเผ่าพันธุ์และสืบเชื้อสายต่อเนื่องกันมา และทำลายปศุสัตว์ ด้วยการ
 ลักขโมย และวางยาเป็นต้น

⁴ ถ้าจะเชื่อฟังตามคำตักเตือนของคนอื่น ก็เป็นการยอมรับโดยปริยายในความผิดของตน อันทำให้เกียรติ
 ต้องมัวหมอง จึงจำต้องรักษาเกียรติด้วยการกระทำความผิดต่อไป เพื่อเป็นการยืนยันว่าที่กระทำอยู่นั้น
 ถูกต้องแล้ว ทั้ง ๆ ที่รู้ดีว่าได้กระทำความผิดอยู่

⁵ เสียสละทั้งชีวิตและทรัพย์สินสมบัติของเขา เพื่ออ้างรางวัลซึ่งศาสนาของอัลลอฮ์

208. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงเข้าอยู่ในความสันติ¹ โดยทั่วทั้งหมด และจงอย่าตามบรรดาก้าวเดินของชัยฏอน² แท้จริงมันคือศัตรูที่ซัดแฉงของพวกเขา

209. แต่ถ้าพวกเขาหันเหออกไป³ หลังจากที่ได้มีบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขาแล้ว ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพทรงปรีชาญาณ

210. และพวกเขามิได้คอยอะไร นอกจากการที่อัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์จะมายังพวกเขา ในร่มเงาจากเมฆ⁴ และเรื่องนั้นได้รับการตัดสิน⁵ และยิ่งอัลลอฮ์นั้นเรื่องราวทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

211. เจ้าจงถามวงศ์วานอิสราเอลเถิดว่า สัญญาณอันชัดเจนก็มากน้อยแล้ว ที่เราได้นำมามายังพวกเขา และผู้ใดเปลี่ยนแปลงความกรุณาของอัลลอฮ์⁶ หลังจากที่มีมันได้มายังเขาแล้ว แน่หนอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلَعِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

فَإِنْ زَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَىٰ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ وَمَنْ يَبْدُلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

¹ เข้าอยู่ในบัญญัติแห่งอิสลาม

² อย่าปฏิบัติตามคำชักจูง คำข้ายู และแบบอย่างอันเลวของ ชัยฏอน

³ คำว่า "เซถลตุม" ที่นี้ หมายถึง หันเหหรือเอนเอียงออก

⁴ การมาของอัลลอฮ์ในที่นี้คือการมาเพื่อตัดสินพวกเขาในวันกิยามะฮ์ด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงดำรัสหลังจากนั้นว่า "وقضي الأمر" นักปราชญ์สลัฟอธิบายว่า การมาของอัลลอฮ์เป็นคุณลักษณะของพระองค์จะตีความเป็นอย่างอื่นมิได้

⁵ หมายถึงการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁶ แทนที่พวกเขาจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และยึดมั่นในศานาอันถือเป็นการความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ กลับปฏิเสธและยึดถือความหลงผิดแทน

212. ชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นได้ถูก
ประดับให้สวยงามแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย
และพวกเขาทั้งหลายยังเย้ยหยันบรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วย
แต่บรรดาผู้ยำเกรงนั้น เหนือกว่าพวกเขาใน
วันกียามะฮ์และอัลลอฮ์จะทรงประทานปัจจัย
ยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยปราศ
จากการคำนวณนับ

213. มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน¹
ภายหลังอัลลอฮ์ได้ส่งบรรดานะบีมาในฐานะ
ผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และได้ทรงประทาน
คัมภีร์อันกอปรไปด้วยความจริงลงมากับพวกเขา
ด้วยเพื่อว่าคัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์
ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน และไม่มีใครที่ขัดแย้ง
ในคัมภีร์นั้น นอกจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์
นั้นมา² หลังจากที่บรรดาหลักฐานอันขัดแย้ง
ได้มายังพวกเขาเหล่านั้น³ ทั้งนี้เพราะความ
อิจฉาริชยาในระหว่างพวกเขา⁴ แล้วอัลลอฮ์ก็
ทรงแนะนำแก่บรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งความจริงที่
พวกเขาขัดแย้งกันด้วยอนุมัติของพระองค์⁵
และอัลลอฮ์นั้นทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์ไปสู่ทางอันที่เที่ยงตรง

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَسَخَّرُوا مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ رِزْقٌ مِّنْ يَّشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٦٧﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

¹ มนุษย์ในช่วงระหว่างนะบีอาดัมกับนาบินุฮ์อยู่ในคำสอนเดียวกันคือ อิสลามและเตฮาฮิด ต่อมาเมื่อ
มนุษย์เบี่ยงเบนพวกเขาก็ขัดแย้งกัน อัลลอฮ์จึงส่งนะบีมายังพวกเขา

² หมายถึงพวกยิว และพวกคริสต์

³ หลังจากที่ท่านนะบีมุฮัมมัดได้นำหลักฐานอันขัดแย้งมาประกาศแก่พวกเขา

⁴ อิจฉาริชยาที่ท่านนะบีมุฮัมมัดได้รับแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล ซึ่งมีได้เป็นวงศวานของพวกเขา

⁵ ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ที่ท่านนะบี นำความจริงมาประกาศ

214. หรือพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้าสวรรค์ โดยที่เยี่ยงอย่างของผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเจ้า ยังมีได้มายังพวกเจ้าเลย¹ ซึ่งบรรดาความลำบากและความเดือดร้อนได้ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาได้รับความหวั่นไหว จนกระทั่ง รอดซูลและบรรดาผู้ศรัทธาซึ่งอยู่กับเขากล่าว ขึ้นว่า เมื่อไรเล่าการช่วยเหลือของอัลลอฮฺ? พึงรู้เถิดว่า แท้จริงการช่วยเหลือของอัลลอฮฺ ใกล้เคียงอยู่แล้ว

215. พวกเขาจะถามเจ้า (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขา จะบริจาคสิ่งใดบ้าง? จงกล่าวเถิดว่า คือทรัพย์สิน สิ่งใด ๆ ก็ตามที่พวกท่านบริจาคไป ก็จงให้แก่ ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิด และแก่บรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาคนยากจน และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง² และก็ความดีใด ๆ ที่พวกท่านกระทำอยู่นั้น แท้จริงอัลลอฮฺทรงรู้ดี

216. การสู้รบนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว ทั้ง ๆ ที่มันเป็นที่ยิ่งใหญ่แก่พวกเจ้า และอาจ เป็นไปได้ว่า การที่พวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และก็อาจเป็น ได้ได้ว่าการที่พวกเจ้าชอบสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้น เป็นสิ่งเลวร้ายแก่พวกเจ้า และอัลลอฮฺนั้นทรง รู้ดี แต่พวกเจ้าไม่รู้

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ
وَالضَّرَّاءُ وَزَلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّا نَصْرُ اللَّهِ
قَرِيبٌ ﴿٦٩﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُسْفِقُونَ قُلْ مَا أُنْفِقُ مِنْ
خَيْرٍ فَلَئِلَىٰ أُولَئِكَ الْبَرِّ وَالْإِتْمَانِ وَالْمُسْكِينِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٧٠﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ
أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

¹ เยี่ยงอย่างแห่งความมอดทนในการต่อต้าน และความมอดทนจากการทำร้ายของฝ่ายศัตรูผู้ปฏิเสธศรัทธา

² หมายถึงผู้ที่อยู่ในการเดินทาง ซึ่งขาดเงิน

217. พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับเดือนต้องห้าม¹ ซึ่งการสู้รบในเดือนนั้น จงกล่าวเถิดว่า การสู้รบในเดือนนั้นเป็นสิ่งใหญ่โต และการขัดขวางให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ และการปฏิเสธการศรัทธาต่อพระองค์ และการกีดกัน อัล-มัสยิดิลฮะรออมตลอดจนการขับไล่ชาวอัล-มัสยิดิลฮะรออมออกไปนั้นเป็นสิ่งใหญ่โตยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และการพิตนะฮ์² นั้นใหญ่โตยิ่งกว่าการฆ่า³ และพวกเขาจะยังคงต่อสู้พวกเจ้าต่อไป จนกว่าพวกเขาจะทำให้พวกเจ้ากลับออกไปจากศาสนาของพวกเจ้า หากพวกเขาสามารถ และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากลับออกไปจากศาสนาของเขา แล้วเขาตายลง ขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้วไซ้ร ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขารั้ผล ทั้งในโลกนี้ และปรโลก และชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก ซึ่งพวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ
 قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
 وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ
 مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
 وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ يُقْبِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يُرَدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ
 إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ
 فَمَا كَانَ مِن قَوْلِكَ لَهُمْ وَعَمَلُهُمْ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٧﴾

¹ คือเดือนซุลเกาะฮ์อะฮ์ ซุลฮิจญะฮ์ มุฮัรริอม และเดือนรอญัฮ์

² อัล-พิตนะฮ์ เป็นคำที่มีความหมายหลายนัยด้วยกันคือ ความเชี่ยวชาญ, ความหลงผิด, การปฏิเสธศรัทธา การเปิดโปงความชั่ว สิ่งที่ใช้ทดสอบมนุษย์จากภัยธรรมชาติ ความเป็นบ้า ข้อคิด การลงโทษ การเจ็บไข้ ทรัพย์สินสมบัติ และลูกๆ ตลอดจนความเห็นขัดแย้งกัน และการสู้รบกัน ด้วยเหตุนี้บรรดาผู้อธิบายอัล-กุรอานจึงมีทรรศนะแตกต่างกัน นักปราชญ์ในอดีตหลายท่านให้ความหมายว่า "อัสฮิรฎุ" คือ การให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ บางท่านให้ความหมายว่า "อัล-ญุฟรุ" คือการปฏิเสธศรัทธาในอัลลอฮ์สำหรับตัฟซีร "อัล-มะรอฮี-อัล-มะนารุ และตัฟซีร อัล-วะสิฎุ" ซึ่งเป็นตัฟซีรของนักปราชญ์สมัยหลังๆ นี้ ให้ความหมายคล้ายๆ กันว่า "อัล-พิตนะฮ์" ในอายะฮ์นี้หมายถึง "การทำร้ายมุสลิมินที่อ่อนแอด้วยความโหดร้ายทารุณ และกดขี่บังคับให้พวกเขาละทิ้งศาสนาอิสลาม ก่อวณและขัดขวางมิให้พวกเขาประกอบอิบาตะฮ์ต่ออัลลอฮ์

³ ฝ่ายญุไรซคนหนึ่งชื่ออัมรูนุ อัล-ฮัฎรอมีฮ์ ถูกฆ่าตายในเดือนต้องห้ามโดยฝ่ายมุสลิมิน

218. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ที่อพยพ¹ และได้เสียสละต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์นั้น ชนเหล่านี้แหละที่หวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

219. พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับน้ำเมา และการพนัน จงกล่าวเถิดว่า ในทั้งสองนั้นมีโทษมากและมีคุณหลายอย่างแก่มนุษย์ แต่โทษของมันทั้งสองนั้นมากกว่าคุณของมัน และพวกเขาจะถามเจ้าว่า พวกเขาจะบริจาคสิ่งใด? จงกล่าวเถิดว่าสิ่งที่เหลือจากการใช้จ่าย ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงโองการทั้งหลายแก่พวกเขาเพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

220. ทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับบรรดาเด็กกำพร้า จงกล่าวเถิดว่า การแก้ไขปรับปรุงใด ๆ ให้แก่พวกเขาเหล่านั้นเป็นสิ่งดีเยี่ยม และถ้าหากพวกเขาจะร่วมอยู่กับพวกเขา พวกเขาก็คือพี่น้องของพวกเขา² และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดีถึงผู้ที่ก่อความเสียหาย จากผู้ที่ปรับปรุงแก้ไข³ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่หนอนก็ทรงให้พวกเขาลำบากไปแล้ว⁴

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾

﴿٢١٩﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا آثَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْمَعْفُو كَذَلِكَ بَيِّنٌ لَكُمْ مِنَ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوا عَنْهُمُ فَلْيُخَوِّنْكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ﴿٢٢١﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَيْنَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ غَيْرُ رَحِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

¹ อพยพจากมักกะฮ์ไปมะดีนะฮ์

² เพราะบรรดามุมีนนั้นเป็นพี่น้องกัน ในการนี้จึงทำดีแก่เขาเหมือนเป็นพี่น้องของพวกเขา

³ ทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ที่ปรับปรุงแก้ไขกิจการของเด็กกำพร้าให้ดีขึ้น และใครเป็นผู้ที่ก่อความเดือดร้อนให้เด็กกำพร้า

⁴ ห้ามมิให้พวกเขากินอยู่ร่วมกับเด็กกำพร้า อันเป็นเหตุให้พวกเขาได้รับความลำบาก

แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรง
ปรีชาญาณ

221. และพวกเจ้าจงอย่าแต่งงานกับหญิงมุชริก¹
จนกว่านางจะศรัทธา² และทาสหญิงที่เป็นผู้
ศรัทธานั้นดียิ่งกว่าหญิงที่เป็นมุชริก แม้ว่านาง
ได้ทำให้พวกเจ้าพึงใจก็ตาม และพวกเจ้าจงอย่า
ได้แต่งงานกับบรรดาชายมุชริก³ จนกว่าพวกเขา
จะศรัทธา และทาสชายที่เป็นผู้ศรัทธานั้นดีกว่า
ชายมุชริก และแม้ว่าเขาได้ทำให้พวกเจ้าพึงใจ
ก็ตาม ชนเหล่านี้แหละจะชักชวนไปสู่ไฟนรก
และอัลลอฮ์นั้นทรงเชิญชวนไปสู่สวรรค์ และไป
สู่การอภิเษกด้วยอนุมัติของพระองค์ และ
พระองค์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของ
พระองค์แก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก
กันได้

222. และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับประจำ
เดือน⁴ จงกล่าวเถิดว่า มันเป็นเรื่องให้โทษ ดังนั้น
พวกเจ้าจงห่างไกลหญิง⁵ ในขณะที่มีประจำเดือน
และจงอย่าเข้าใกล้นาง⁶ จนกว่านางจะสะอาด
ครั้งเมื่อนางได้ชำระร่างกายสะอาดแล้ว⁷ ก็
จงมาหานางตามที่อัลลอฮ์ทรงใช้พวกท่าน⁸

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ وَلَا مُمَّةً
مُّؤْمِنَةً حَتَّىٰ تَمُوتَ وَلَا تُؤْمِنَنَّ وَلَا تَنْكِحُوا
الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ
مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ يَا ذُنُوبَكُمْ وَإِنَّ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَلْمُحْكَمَاتِ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٧١﴾

وَسَأَلْتُمُونَا عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى
فَاعْتَرِزُوا فِي النِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ
حَتَّىٰ يَظْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ
وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿٧٢﴾

¹ หญิงที่มีภาคีแก่อัลลอฮ์ หรือเคารพสักการะเจว็ด ร่วมกับการเคารพสักการะอัลลอฮ์

² ศรัทธาด้วยความจริงใจ มีใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่น

³ จงอย่าจัดการแต่งงานหญิงมุหมินให้แก่ชายมุชริก

⁴ เกี่ยวกับการสมสู่กับภรรยาระหว่างมาประจำเดือน

⁵ จงอย่าสมสู่ภรรยา

⁶ หมายถึงมิให้สมสู่ภรรยา

⁷ เมื่ออาบน้ำหมดประจำเดือนแล้ว

⁸ อนุมัติให้สมสู่ภรรยาได้ตามขอบเขตที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงชอบบรรดาผู้สำนึกผิด กลับ
เนื้อกลับตัว และทรงชอบบรรดาผู้ที่ทำตนให้
สะอาด

223. บรรดาหญิงของพวกเจ้านั้น¹ คือแหล่ง
เพาะปลูกของพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงมายัง
แหล่งเพาะปลูกของพวกเจ้า² ตามแต่พวกเจ้า
ประสงค์ และจงประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับตัว
ของพวกเจ้าและพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และ
พึงรู้ด้วยว่าแท้จริงพวกเจ้านั้นจะเป็นผู้พบกับ
พระองค์ และเจ้า³ จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้
ศรัทธาทั้งหลายเถิด

224. และพวกเจ้าจงอย่าให้อัลลอฮ์เป็นอุปสรรค
ขัดขวาง⁴ เนื่องจากการสาบานของพวกเจ้าใน
การที่พวกเจ้าจะกระทำความดี และที่จะมีความ
ยำเกรง และในการที่พวกเจ้าจะประนีประนอม
ระหว่างผู้คนและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้
ทรงรอบรู้

225. อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วย
คำพูดพล่อยๆ ในการสาบานของพวกเจ้า แต่
ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเจ้า ด้วยการ
สาบานที่หัวใจของพวกเจ้ามุ่งหมายด้วย และ
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงหนักแน่น

نِسَاؤُكُمْ حَرِّتَ لَكُمْ فَأَتُوا حُرَّتَكُمْ أَنْ يَشْمِتُمْ
وَقَدِّمُوا لِنَفْسِكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ مُلَقَوُهُ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ
أَنْ تَرَوُا وَتَصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

¹ หมายถึงบรรดาภรรยา

² คือแหล่งที่ทำให้กำเนิดบุตร อันหมายถึงการหาความสุข

³ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ อย่าสาบานต่ออัลลอฮ์ว่าจะไม่กระทำความดีจะไม่เกรงกลัวอัลลอฮ์ และทำหน้าที่ประนีประนอมระหว่าง
ผู้คน เพราะจะทำให้อัลลอฮ์เป็นอุปสรรคขัดขวางการปฏิบัติดังกล่าวอันนับเป็นสิ่งดีงาม คำว่า “ที่จะมี
ความยำเกรง” นั้นหมายถึง การปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา อันแสดงถึงการมีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์

226. สำหรับบรรดาผู้ที่สาบานว่า จะไม่สมสู่ ภรรยาของเขานั้น ให้มีการรอคอยไว้สี่เดือน¹ แล้วถ้าหากเขากลับคืนดี แน่หนอนอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอภิเษก ผู้ทรงเมตตาเสมอ

لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَابِهِمْ تَرِصُوا أَشْهُرًا قَآءَ وَفَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٣﴾

227. และถ้าพวกเขาปลงใจ ซึ่งการหย่าแล้วไซ้ร้ แน่หนอนอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงรอบรู้

وَإِن عَزَّوَالطَّلِقِ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

228. และบรรดาหญิงที่ถูกหย่าร้าง พวกนาง จะต้องรอคอยตัวของตนเองสามกูรอ² และไม่อหฺมฺติให้แก่พวกนาง ในการที่พวกนางจะปกปิด สิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้บังเกิดขึ้นใหม่ตลุกของ พวกนาง³ หากพวกนางศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และ วันปรโลก และบรรดาสามีของพวกนางนั้น เป็นผู้มืสิทธิกว่าในการให้พวกนางกลับมาใน กรณีดังกล่าว⁴ หากพวกเขาปรารถนาประนี ประนอม และพวกนางนั้นจะได้รับเช่นเดียวกับ สิ่งที่เป็นหน้าที่ของพวกนางจะต้องปฏิบัติโดย ชอบธรรม⁵ และสำหรับบรรดาชายนั้นมีฐานะ

وَالْمَطْلَقَاتُ يَرِيصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤْمِنُنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَوَعُوهُنَّ أَوْ يَبْذُرْنَ فِي ذَلِكَ إِن رَأَدُوا إِضْلَاعًا وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٥﴾

¹ ถ้าครบสี่เดือนแล้วเขาจะต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เขาจะคืนดีหรือหย่าขาด ถ้าเขาไม่คืนดี ก็ถือว่าเขาได้หย่าขาดภรรยาของเขาแล้ว แม้เขาจะไม่ใช้คำหย่าก็ตาม การสาบานที่จะไม่สมสู่กับภรรยา นี้เรียกว่า “^{علاء}” อีลาอ

² ให้นางรอคอยจนกว่ามตลุกของนางสะอาดสามครั้ง หรือนางมาประจำเดือนสามครั้ง ดังนั้นเนื่องจาก มีความเข้าใจแตกต่างกันของนักปราชญ์ในคำว่า “กูรอ” แต่ความเข้าใจว่า “กูรอ” หมายถึง “ความ สะอาด” นั้น ตรงกับที่ได้เคยปฏิบัติในสมัยร่อซูล

³ หมายถึงการปิดบังการตั้งครรภ์ เพื่อต้องการแต่งงานใหม่โดยเร็ว เพราะถ้านางเปิดเผยการตั้งครรภ์ ของนางแล้ว นางจะต้องรอนจนกว่าจะคลอดเสียก่อน

⁴ ในกรณีที่นางรอคอยตัวเองสามกูรอ หรือในระหว่างที่นางอยู่ใน อิตตะฮฺ

⁵ จะได้รับการปฏิบัติชอบจากสามี เช่นเดียวกับที่พวกนางมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติชอบแก่สามี กล่าวคือ ต่างฝ่ายต่างกระทำความดีเป็นการแลกเปลี่ยนกัน

เหนือพวกนางชั้นหนึ่งและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
เดชาภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

229. การหย่านั้นมีสองครั้ง¹ แล้วให้มีการ
ยับยั้งไว้โดยชอบธรรม หรือไม่ก็ให้ปล่อยไป
พร้อมด้วยการทำความดี² และไม่อนุญาตแก่
พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใด
จากสิ่งที่พวกเจ้าได้ให้แก่พวกนาง (มะฮัร)
นอกจากทั้งสองเกรงว่าจะไม่สามารถดำรงไว้
ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ได้เท่านั้น³ ถ้าหากพวก
เจ้าเกรงว่า เขาทั้งสองจะไม่ดำรงไว้ซึ่งขอบเขต
ของอัลลอฮ์แล้วไซ้ร ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาทั้ง
สองในสิ่งที่นางใช้มันไถ่ตัวนาง เหล่านั้นแหละ
คือขอบเขตของอัลลอฮ์ พวกเจ้าจงอย่าละเมิด
มัน และผู้ใดละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์แล้ว
ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่อธรรมแก่ตัวเอง

230. ถ้าหากเขาได้หย่านางอีก⁴ นางก็ไม่ใช่เป็นที่
อนุมัติแก่เขาหลังจากนั้น จนกว่าจะแต่งงาน
กับสามีอื่นจากเขา⁵ แล้วหากสามีนั้นหย่านาง
ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่ทั้งสอง⁶ ที่จะคืนดีกันใหม่

أَطْلَقَ مَرَّتَانٍ فَإِمَّا كُمْ مَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ
بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا
ءَاتَيْتُمُوهُنَّ سَبْتًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ
اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِدِيَّتِكُمْ حُدُودَ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ رَوْحًا
غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ
ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

¹ การหย่าที่จะคืนดีกันได้นั้นมีเพียงสองครั้งเท่านั้น คือการหย่าครั้งที่หนึ่ง และที่สอง

² ให้นำมาจากการเป็นภรรยา พร้อมกับจ่ายทรัพย์สินให้แก่นางบ้างตามสมควร และไม่พูดให้นางได้รับความเสื่อมเสีย เพื่อนางจะได้เป็นที่สนใจของชายอื่นต่อไป

³ บัญญัติของอัลลอฮ์ อันพึงปฏิบัติระหว่างสามีภรรยา

⁴ หย่าภรรยาเป็นครั้งที่สาม

⁵ แต่งงานกับชายอื่น ด้วยความสมัครรักใคร่กัน มิใช่เป็นการจ้างชายอื่นให้แต่งงานกับนาง แล้วทำการหย่าร้าง เพื่อให้นางสามารถคืนดีกับสามีเก่าได้ การกระทำดังกล่าวนอกจากจะเป็นการฝ่าฝืนบัญญัติของอัลลอฮ์แล้ว ยังเป็นการหลอกลวงพระองค์อีกด้วย

⁶ แก่นางและสามีเก่าของนาง

หากเขาทั้งสองคิดว่า จะดำรงไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ได้ และนั่นแหละคือขอบเขตของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงแจกแจงมันอย่างแจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้ดี

231. และเมื่อพวกเจ้าหย่าบรรดาหญิง แล้วพวกนางถึงกำหนดเวลา¹ ของพวกนางแล้ว ก็จงยับยั้งนางไว้โดยชอบธรรม หรือไม่ก็จงปล่อยนางไปโดยชอบธรรม และพวกเจ้าจงอย่ายับยั้งพวกนางไว้โดยมุ่งก่อความเดือดร้อนเพื่อพวกเจ้าจะได้ชัมเหงะริงแก่² และผู้ใดกระทำเช่นนั้น แน่หนอนเขาก็ชัมเหงะตนเอง และจงอย่าถือเอาโองการของอัลลอฮ์เป็นที่เย้ยหยัน และพึงระลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเจ้า และสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้าอันได้แก่คัมภีร์ และบทบัญญัติ (ที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้น) ซึ่งพระองค์จะทรงใช้คัมภีร์นั้นแนะนำตักเตือนพวกเจ้า และพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

232. และเมื่อพวกเจ้าหย่าบรรดาหญิง แล้วนางเหล่านั้นได้ถึงกำหนดเวลาของพวกนางแล้ว ก็จงอย่าขัดขวางพวกนาง ในการที่พวกนางจะแต่งงานกับบรรดาผู้ครองของพวกนาง³ เมื่อพวกเขาต่างพอใจกันระหว่างพวกเขาโดยชอบ

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلِّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ
ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَنْخِذُوا بِآيَاتِ اللَّهِ هُرُوعًا وَذِكْرًا يُغْمَتُ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ
وَالْحِكْمَةِ لِيَعْظَكُمُ بِهَا وَأَتَقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلِّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَمَضُّوهُنَّ
أَنْ يَخْرُجْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضَوْا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

¹ หมายถึงใกล้ที่จะหมดเวลาของอิดดะฮ์

² จะได้หาทางให้นางคืนมะฮัรให้แก่พวกเขา เป็นการไถ่ตัวนางให้เป็นอิสระจากพวกเขา อันเป็นการกระทำที่ละเมิดบัญญัติศาสนา

³ ผู้ครองของพวกนางนั้นจะเป็นสามีเดิมของพวกนางหรือผู้ครองใหม่ก็ตาม

ธรรม นั้นแหละคือสิ่งที่จะถูกนำมาแนะนำ
ตักเตือนแก่ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวัน
ปรโลก นั้นแหละคือสิ่งที่บริสุทธิ์กว่า และ
สะอาดกว่า สำหรับพวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้น
ทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้

233. และมารดาทั้งหลายนั้น¹ จะให้นมแก่ลูก ๆ
ของนางภายในสองปีเต็ม สำหรับผู้ที่ต้องการ²
จะให้ครบถ้วนในการให้นม และหน้าที่ของพ่อ
เด็กนั้น คือปัจจัยยังชีพของพวกนางและเครื่อง
นุ่งห่มของพวกนางโดยชอบธรรม³ ไม่มีชีวิตใด
จะถูกบังคับนอกจากเท่าที่ชีวิตนั้นมีกำลังความ
สามารถเท่านั้น มารดาก็จงอย่าได้ก่อความ
เดือดร้อน (ให้แก่สามี) เนื่องด้วยลูกของนาง
และพ่อเด็กก็จงอย่าได้ก่อความเดือดร้อน (ให้
แก่ภรรยา) เนื่องด้วยลูกของเขา⁴ และหน้าที่
ของทายาทผู้รับมรดกก็เช่นเดียวกัน⁵ แต่ถ้า
ทั้งสองต้องการหย่านม อันเกิดจากความพอใจ
และการปรึกษาหารือกันจากทั้งสองคนแล้ว ก็
ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาทั้งสอง และหากพวกเจ้า
ประสงค์ที่จะให้มีแม่นมขึ้นแก่ลูก ๆ ของพวกเจ้า
แล้ว ก็ย่อมไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า เมื่อ
พวกเจ้าได้มอบสิ่งที่พวกเจ้าให้ (แก่นางเป็นค่า

﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنَ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُبْرِئَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْوَالِدِ لِلرِّضْعِ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا
لَا ضَرْأٌ وَوَالِدَةٌ يُؤَلِّدُهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يُولَدُ
وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَاً لَا عَن
رِضَايَةٍ مِنْهَا وَنَشَأُوهُ فَلِجَنَاحِ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ
أَنْ تَنْسِئُوهُمَا أُولَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا
سَلَّمْتُمْ مَا بَيْنَكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾

¹ หมายถึงมารดาของเด็กทั้งที่สามีหย่าหรือยังอยู่กับสามี

² หมายถึงพ่อของเด็ก

³ เป็นหน้าที่ของพ่อเด็กที่จะต้องให้ปัจจัยยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่นางโดยชอบธรรม

⁴ แต่ละฝ่ายจากภรรยาและสามีนั้นจะต้องไม่ทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้รับความเดือดร้อน โดยใช้ลูกเป็น
สิ่งต่อรอง

⁵ ถ้าพ่อเด็กเสียชีวิต ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกจากเด็กจะต้องจ่ายเงินค่านมและสิ่งอื่น ๆ แทนพ่อเด็ก

ตอบแทน) โดยชอบธรรม¹ และจงอย่าเกรง อัลลอฮ์เกิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

234. และบรรดาผู้ที่ถึงแก่ชีวิตลงในหมู่พวกเจ้า และทิ้งคู่ครองไว้ นั้น พวกนางจะต้องรอคอยตัวของพวกนางเอง² สี่เดือนกับสิบวัน ครั้นเมื่อพวกนางครบกำหนดเวลาของพวกนางแล้ว ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า³ ในสิ่งที่พวกนางได้กระทำไปในส่วนตัวของพวกนางโดยชอบธรรม⁴ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا لَا يَرِيضَنَّ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ
أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي
أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

235. และไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวเป็นนัยในการขอลงโทษ⁵ และสิ่งที่พวกเจ้าเก็บงำไว้ในใจของพวกเจ้า⁶ อัลลอฮ์ทรงรู้ว่าพวกเจ้าจะบอกกล่าวแก่นางให้ทราบ แต่ทว่าพวกเจ้าอย่าได้สัญญาแก่นางเป็นการลับ นอกจากพวกเจ้าจะกล่าวถ้อยคำอันดีเท่านั้น⁷ และจงอย่าปลงใจซึ่งการทำพิธีแต่งงานจนกว่าเวลาที่ถูกกำหนดไว้จะบรรลุถึงความสิ้นสุดของมัน⁸ และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ
النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَمْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ
أَنَّكُمْ سَتَدُّوْنَهُنَّ وَلَكِنْ لَّا تُؤَاوِدُهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا
عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجْلَهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَأَخَذُوا رُءُوسَهُمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾

¹ หมายถึงเงินที่เป็นค่าจ้างของแม่นม

² รอคอยเวลาที่ถูกกำหนดแก่นาง (อิตตะฮะฮ์ฟาด) ในบ้านของสามีในฐานะผู้ไว้ทุกข์สี่เดือนกับสิบวัน

³ หมายถึงผู้ปกครองของพวกนาง

⁴ ในสิ่งที่นางได้ปฏิบัติตนโดยชอบเยี่ยงสตรีโดยทั่วไป เช่นการแต่งตัว ออกจากบ้านสามีไปอยู่กับบิดามารดาของนางหรือญาติพี่น้องของนาง หรือรับการแต่งงานจากชายที่ประสงค์จะแต่งงานด้วย

⁵ หนิงที่อยู่ในระหว่างอิตตะฮะฮ์ที่สามีเสียชีวิต หรืออิตตะฮะฮ์ที่สามีหย่าครั้งที่สามเท่านั้น

⁶ นึกในใจว่าจะแต่งงานกับนาง

⁷ ถ้อยคำที่ไม่หยาบคาย หรือเป็นที่ละอาย

⁸ จนกว่านางจะครบกำหนดอิตตะฮะฮ์ของนาง

สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา เจ้า พวกเจ้าจงสังวรณั
พระองค์ไว้เถิด¹ และพึงรู้ไว้เถิดว่า อัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงอภิโทษ ผู้ทรงหนักแน่น

236. ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเขา ถ้าหากพวก
เจ้าหย่าหญิง โดยที่พวกเขายังมิได้แต่งงานพวก
นาง² หรือยังมีได้กำหนดมะฮัรใด ๆ แก่พวกนาง
และจงให้นางได้รับสิ่งที่อำนาจประโยชน์แก่
พวกนาง³ โดยที่หน้าที่ของผู้มีนั้นคือตาม
กำลังความสามารถของเขา และหน้าที่ของผู้
ยากจนนั้นคือตามกำลังความสามารถของเขา
เป็นการให้ประโยชน์โดยชอบธรรม เป็นสิทธิ
เหนือผู้กระทำดีทั้งหลาย

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى التَّوَسُّعِ
قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَدِرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

237. และถ้าหากพวกเขาหย่าพวกนางก่อนที่
พวกเขาจะแต่งงานพวกนาง⁴ โดยที่พวกเขาได้
กำหนดมะฮัรแก่นางแล้ว ก็จงให้แก่นางครึ่งหนึ่ง
ของสิ่งที่พวกเขากำหนดไว้ นอกจากว่าพวกนาง
จะยกให้หรือผู้ที่การตกลงแต่งงานอยู่ในมือ
ของเขา⁵ จะยกให้และการที่พวกเขาจะยกให้นั้น
เป็นสิ่งที่ใกล้เคียงแก่ความยำเกรงมากกว่า และ
พวกเขาอย่าลืมการทำคุณในระหว่างพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขา
กระทำกัน

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَيُصَفِّ مَا فَوَضَّعْتُمْ إِلَّا
أَنْ يَعْفُوبَا أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةٌ
الْبَيْعِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٣٧﴾

¹ จงระมัดระวังอย่าให้พระองค์ทรงกริ้ว ทั้งนี้ด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้

² หมายถึงยังมีได้สมสู่นาง

³ จงจ่ายทรัพย์สินให้แก่นางตามสมควร ทั้งนี้เป็นการปลอบใจนาง และเพื่อมิให้คนอื่นเข้าใจในตัวนางผิด
ว่า นางเป็นผู้ปกครองไม่เหมาะสมจะเป็นคู่ครอง

⁴ ก่อนที่จะสมสู่นาง

⁵ ผู้ที่เป็นสามี

238. พวกเขาจงรักษาบรรดาละหมาดไว้ และละหมาดที่อยู่กึ่งกลาง¹ และจงยืนละหมาดเพื่ออัลลอฮ์โดยนอบน้อม

حَفِظُوا أَعْلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةَ الْوُسْطَى
وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿١٣٨﴾

239. ถ้าพวกเขากลัว ก็จงละหมาดกลางเดินหรือซื่อ² ครั้นเมื่อพวกเขาปลอดภัยแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์³ ดังที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกเขาซึ่งสิ่งที่พวกเขามีเคยรู้มาก่อน

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجًا لَا أَوْزَاقًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٩﴾

240. และบรรดาผู้ที่จะได้ถึงแก่ชีวิตลงในหมู่พวกเขา และจะตั้งคุ้มครองไว้ นั้น จงให้มีพินัยกรรมไว้แก่คุ้มครองของพวกเขาซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวก (แก่นาง) ถึงหนึ่งปี โดยไม่มีการขับไล่ใด⁴ แต่ถ้าพวกนางออกไปเอง ก็ไม่เป็นบาปใด ๆ แก่พวกเขาในสิ่งที่พวกนางได้กระทำในส่วนตัวของพวกนางจากสิ่งที่ชอบธรรม และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
وَصِيحَةً لَا أَرْوَاحَهُمْ مَّنْعًا إِلَى الْوَحْلِ عَدْرَ
إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي
مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٤٠﴾

241. และสำหรับบรรดาหญิงที่ถูกหย่านั้นจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกโดยชอบธรรม⁵ เป็นสิทธิเหนือผู้ยำเกรงทั้งหลาย

وَالْمُطَلَّقاتُ مَتَّعْنَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿١٤١﴾

242. ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์ให้พวกเขาทราบเพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจ

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٤٢﴾

¹ ให้ทำละหมาดฟัรดู ห้าเวลาเป็นประจำ เฉพาะอย่างยิ่งละหมาดเวลาอัศริ ควรชะม๊กเซมันให้มาก เพราะบุคคลมักจะละเลย การเรียกละหมาดอัศรินี้ว่าละหมาดกึ่งกลาง ก็เพราะอยู่กึ่งกลางระหว่างละหมาดห้าเวลา

² คือให้ละหมาดขณะที่เดิน หรือขณะที่ซบซึ่พาหะ

³ คือให้ขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติ เยี่ยงที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกเขาไว้

⁴ หมายถึงขับไล่ออกจากบ้านของสามี

⁵ จะได้รับค่าใช้จ่ายจากสามีตามสมควร

243. เจ้ามิได้มองดู¹ บรรดาผู้ที่ออกจากบ้านของพวกเขาดอกหรือ² โดยที่พวกเขาไม่จำนวนเป็นพันๆ คน ทั้งนี้เพราะกลัวความตาย แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ประกาศิตแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงตายเสียเถิด ภายหลังพระองค์ทรงให้พวกเขามีชีวิตขึ้นใหม่³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มีบุญคุณแก่มนุษย์ แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่ชอบพระคุณ

244. และพวกเจ้าจงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงไถ่ยืน ผู้ทรงรอบรู้

245. มีใครบ้างไหมที่จะให้อัลลอฮ์ทรงยืมหนี้ที่ดี⁴ แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มพูนหนี้⁵ นั้น ให้แก่เขามากมายหลายเท่า และอัลลอฮ์นั้นทรงกำไว้และทรงแบออก⁶ และยิ่งพระองค์เท่านั้น พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (١١٧)

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (١١٨)

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَمْضَاعًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَبِضْطٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (١١٩)

¹ คำว่า “มองดู” ในที่นี้หมายถึงรู้ เพราะเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นในอดีต การใช้คำว่า “มองดู” นั้น ก็เพื่อให้เห็นเป็นภาพพจน์ประหนึ่งว่า เหตุการณ์นั้นกำลังเกิดขึ้นต่อหน้า

² หมายถึงพวกนะบีสรอฮิล พากันหนีศัตรู

³ พวกก็อดยານีย์บิตเบียนไปว่า คำว่า “ตาย” นั้น หมายถึง “ชนรุ่นหนึ่งสูญไปหรือเสื่อมโทรมไป และคำว่า “มีชีวิตขึ้น” หมายถึง “มีชนรุ่นใหม่เกิดขึ้น (จากกูรอานมะฮะญิด หน้า 87) การที่เขาบิตเบียนดังกล่าวนั้นเนื่องจากเขาเข้าใจผิดไปว่า มนุษย์นั้นเมื่อตายแล้ว จะฟื้นคืนชีพเฉพาะในวันกิยามะฮ์เท่านั้น ไม่มีการฟื้นคืนชีพในโลกนี้ ด้วยเหตุนี้เขาจึงตีความทุกอย่างเกี่ยวกับความตายว่า “นอน” บ้าง “สลบ” บ้างและที่เกี่ยวกับ การฟื้นคืนชีพว่า “ตื่นขึ้น” บ้าง และ “รู้สึกตัว” บ้าง ทั้งนี้โดยมีเจตนาบิตเบียน

⁴ หมายถึงให้บริจาครทรัพย์ในทางของอัลลอฮ์ เพื่อรักษาไว้ซึ่งศาสนาของพระองค์ และยกระดับความเป็นอยู่ของคนยากจน ตลอดจนป้องกันศัตรูที่รุกราน

⁵ จะทรงตอบแทนในทรัพย์สินที่บริจาคไปนั้นเป็นจำนวนมากหมายถึงเจ็ดร้อยเท่า 2 : 261

⁶ คำว่า “กำไว้” นั้นหมายถึงพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะไม่ทรงให้แก่ใครก็ได้ และคำว่า “ทรงแบออก” นั้น หมายถึงว่าพระองค์จะทรงให้แก่ใครอย่างกว้างขวางก็ได้ ไม่มีใครจะยับยั้งพระองค์ได้

246. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดู¹ พวกหัวหน้า
ในหมู่วงศ์วานอิสรออีล หลังจากมุซาดอกหรือ?
ขณะที่พวกเขาได้กล่าวแก่นะบีของพวกเขาคน
หนึ่ง² ว่า โปรดส่งกษัตริย์องค์หนึ่งมาให้แก่
พวกเราเถิด พวกเราจะได้ออสู³ ในทางของอัลลอฮ์
เขากล่าวว่า³ อาจเป็นไปได้ไหมว่า พวกท่าน
นั้น ถ้าการสู้รบได้ถูกกำหนดแก่พวกท่านแล้ว
พวกท่านจะไม่ออสู⁴ พวกเขากล่าวว่า และได้มี
สิ่งใดเกิดขึ้นแก่พวกเราระนั้นหรือ⁴ ที่พวกเรา
จะไม่ออสู⁴ ในทางของอัลลอฮ์ทั้ง ๆ ที่พวกเรา
และลูก ๆ ของพวกเราถูกขับไล่ออกจากหมู่บ้าน
ของเรา ครั้นเมื่อการสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นแก่
พวกเขาแล้ว พวกเขาก็ฝืนหลังให้ นอกจาก
ส่วนน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และอัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น

247. และนะบีของพวกเขา ก็กล่าวแก่พวกเขาว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงส่งภูอลุตมาเป็นกษัตริย์
แก่พวกท่านแล้ว พวกเขากล่าวว่า เขาจะมี
อำนาจเหนือพวกเราได้อย่างไร? ทั้ง ๆ ที่พวกเรา
เป็นผู้สมควรต่ออำนาจนั้นยิ่งกว่าเขา และทั้ง
เขาก็มิได้รับทรัพย์สินสมบัติอันกว้างขวางเขา
(นะบีของเขา) กล่าวว่า อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก
เขาให้มีอำนาจเหนือพวกท่านแล้ว และได้ทรง
เพิ่มให้แก่เขานี้ ซึ่งความกว้างขวางในความมั่ง

أَلَمْ تَرَ إِلَى آلِ كَلْبِ بْنِ بَدِئَةَ بْنِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لَنَبِيِّ لَهُمْ أبعثْ لَنَا مَلِكًا
نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا
وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ
أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءَنَا فَلَمَّا كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٦٦﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ
طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمَلِكُ
عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمَلِكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتِ
سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١٦٧﴾

¹ โปรดดูเชิงอรรถ ายะฮ์ที่ 243
² มีนามว่า “ซามูอีล”
³ นะบีของพวกเขาที่มีนามว่า “ซามูอีล”
⁴ ไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยวของเราได้

และความสูงใหญ่ในร่างกาย และอัลลอฮ์นั้น จะทรงประทานอำนาจของพระองค์ให้แก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง กว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

248. และนะบีของพวกเขาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงสัญญาณแห่งอำนาจของเขานั้น คือ การที่หีบโบนั้น¹ จะมายังพวกท่าน ในหีบนั้น มีความสงบ² จากพระเจ้าของพวกท่าน และ มีส่วนที่เหลือจากสิ่งทีวงศัวานของมุซา และ วงศัวานของฮารูนได้ละทิ้งไว้³ โดยที่มลาอิกะฮ์ จะแบกมันมา แท้จริงในเรื่องนั้นมีสัญญาณ หนึ่งแน่นอนสำหรับพวกท่าน หากพวกท่าน เป็นผู้ศรัทธา

249. ครั้นเมื่อฏอสูตได้นำกำลังทหารออกไป เขาได้กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะเป็นผู้ทดสอบ พวกท่าน ด้วยแม่น้ำสายหนึ่ง⁴ ผู้ใดดื่มน้ำจาก แม่น้ำนั้น เขาก็ไม่ใช่พวกของฉัน และผู้ใด ไม่ชิมมันแท้จริงเขาก็เป็นพวกของฉัน นอกจาก ผู้วิกน้ำด้วยมือของเขอู้งมือหนึ่งเท่านั้น แต่ แล้วพวกเขาก็ดื่มน้ำกันจากแม่น้ำนั้น นอกจาก ส่วนน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น ครั้นเมื่อฏอสูต และบรรดาผู้ศรัทธาที่ร่วมอยู่กัับเขาได้ข้าม แม่น้ำนั้นไป พวกเขาก็กล่าวว่า วันนี้พวกเรา

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ
وَآءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ
مُنْبِئِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنهُ فَليْسَ
مِنِّي وَمَن لَّم يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلا مَن
عُرِفَ بِيَدِهِ فَمَشَىٰ مَعَهُ إِلا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَلَمَّا جَاؤُهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
قَالُوا لَاطَاقَةٌ لَّنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
مُتَّقُوا اللَّهَ كَم مِّن فَتْنَةٍ فَلَئِنَّ غَلَبَتِ
فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ يَأِذِنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾

¹ หีบที่บรรจุคัมภีร์เตารอตไว้ ซึ่งฝ่ายศัตรูผู้ชนะได้ยึดเอาไป

² หมายถึงคัมภีร์เตารอต เพราะการปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นทำให้เกิดความสงบ

³ อันได้แก่ไม้เท้าของนะบีมุซา เศษแผ่นจารึกบัญญัติสิบประการ และเสื้อผ้าของท่านนะบีมุซา ตลอดจน สิ่งอื่นๆ

⁴ ซึ่งอยู่ระหว่างจอร์แดนกับปาเลสไตน์

ไม่มีกำลังใดๆ จะต่อสู้กับญาลูต¹ และไพร่พลของเขาได้ บรรดาผู้ที่เชื่อแน่ว่าพวกเขาจะพบกับอัลลอฮ์ได้กล่าวว่า ก็มากน้อยแล้ว พวกน้อยเอาชนะพวกมากได้ ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับผู้อดทนทั้งหลาย

250. และเมื่อพวกเขาได้ออกไปประจัญหน้ากับญาลูต และไพร่พลของเขาแล้ว พวกเขา ก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดทรงประทานความอดทนให้แก่พวกข้าพระองค์ ด้วยเถิด และโปรดทรงให้มั่นคงซึ่งเท้าของข้าพระองค์ และโปรดทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้ชนะเหนือพวกปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

251. แล้วพวกเขาก็ยังความปราชัยให้แก่พวกนั้น² ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และดาวิดได้ฆ่าญาลูตและอัลลอฮ์ได้ทรงประทานอำนาจและความรู้แก่เขา³ และทรงสอนเขาจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และหากว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงป้องกันมนุษย์ ซึ่งบางส่วนของพวกเขาด้วยอีกบางส่วนแล้วไซ้ แน่หนอนแผ่นดินก็ย่อมเสื่อมเสียไปแล้ว แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้น ทรงเป็นผู้มีพระคุณแก่โลกทั้งหลาย

252. นั้นแหละคือบรรดาโองการของอัลลอฮ์ ซึ่งเราอ่านโองการเหล่านั้นให้เจ้าฟังด้วยความจริงและแท้จริงเจ้านั้นเป็นผู้หนึ่งในบรรดาร์อูซูลทั้งหลาย

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذَا وَقَاتِلْ لَنَا جَالُوتَ وَجُنُودَهُ قَالُوا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ فَمَا يَشَاءُ اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ نَسُوا خَلْفَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٢٥٢﴾

¹ มนุษย์ทรงพลัง ซึ่งเป็นทั้งกษัตริย์และแม่ทัพ

² พวกของญาลูต (โกลีแอต)

³ นะบีดาวิด

253. บรรดารอซูลเหล่านั้น เราได้ให้บางคนในหมู่พวกเขาดีเด่นกว่าอีกบางคน ในหมู่พวกเขา นั้น มีผู้ที่อัลลอฮ์ตรัสด้วย¹ และได้ทรงยกบางคนในหมู่พวกเขาขึ้นหลายชั้น² และเราได้ให้บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งแก่อ็อบาบุตรของมัรยัม³ และเราได้สนับสนุนเขาด้วยวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์⁴ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว บรรดาชนหลังจากพวกเขา⁵ ก็คงไม่ฆ่าฟันกัน หลังจากได้มีบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขา⁶ แต่ทว่าพวกเขาขัดแย้งกัน แล้วในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ศรัทธาและในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว⁷ พวกเขาก็คงไม่ฆ่าฟันกัน แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์

254. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริจาคส่วนหนึ่ง⁸ จากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าก่อนจากที่วันหนึ่งจะมา⁹ ซึ่งในวันนั้น

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ
مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلْنَا الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَعَمِلُوا مِنْ ءَامِنٍ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلُوا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ
وَلَا شَفَعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾

¹ โดยไม่มีสื่อกลาง เช่นท่านนะบีมุซา อะลียฮิสสะลาม

² หมายถึงท่านนะบีอัมมัด ซ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

³ หมายถึงได้ทรงประทานมวะญูฮาดต่าง ๆ ให้แก่ท่านนะบี อีซา

⁴ หมายถึง ญิบรีล

⁵ หลังจากบรรดารอซูลของพวกเขา

⁶ หลังจากนะบีของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขา

⁷ คือประสงค์ที่จะไม่ให้ฆ่าฟันกัน

⁸ ส่วนที่เป็นซากาต และส่วนที่บัญญัติศาสนาส่งเสริมให้บริจาคด้วยความสมัครใจ

⁹ วันกียามะฮ์อันเป็นวันชำระสอบสวนเพื่อตอบแทน และลงโทษ

ไม่มีการซื้อขาย¹ และไม่มีการเป็นมิตร² และ
ไม่มีชะฟาอะฮฺ³ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
คือ พวกที่อธรรม (แก่ตัวเอง)⁴

255. อัลลอฮ์นั้นคือไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะ
ใดๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรง
มีชีวิต⁵ ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย⁶ โดยที่
การง่วงนอน และการนอนหลับใดๆ จะไม่เอา
พระองค์⁷ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ใน
แผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่
จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์
ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น⁸
พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา⁹ และพวกเขา
จะไม่ล่อมสิ่งใด¹⁰ จากความรู้ของพระองค์ไว้ได้
นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น¹¹

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا
الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

¹ หมายถึงการไถ่ถอน หรือการชดเชยใดๆ เพื่อให้พ้นจากการลงโทษ

² ไม่มีมิตรสหายใดๆ ที่จะให้ความเห็นนอกเหนือใจ หรือแบ่งเบาภาระได้ แม้แต่พ่อแม่ พี่น้อง และลูกเมีย
ต่างก็หลบหน้าหนี

³ การขอความกรุณาต่ออัลลอฮ์ให้ทรงอภัยให้แก่ผู้อื่น

⁴ หมายถึงว่าผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น เท่ากับเป็นการช่มเหมายตนเอง เพราะทำให้ตนเองได้รับโทษ

⁵ ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดกาลโดยไม่มีกาลอวสาน

⁶ ทั้งในฟากฟ้าและแผ่นดิน

⁷ พระองค์ไม่ทรงง่วงนอน และนอนหลับ นั่นเอง แต่ที่พระองค์ทรงใช้สำนวนว่า “การง่วงนอน และ
การนอนหลับจะไม่เอาพระองค์” นั้นเป็นการเปรียบเทียบว่า การง่วงนอนก็ดี และการนอนหลับก็ดี
ประหนึ่งสิ่งที่มีชีวิตและมีอิทธิพลสามารถทำให้ผู้คนง่วงนอนและนอนหลับได้ กระนั้นก็ดีมันจะไม่
แตะต้องพระองค์

⁸ นอกจากผู้ที่ได้รับอนุมัติจากพระองค์เท่านั้น

⁹ ทรงรู้สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้ว และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

¹⁰ หมายถึงไม่สามารถล่วงรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากความรู้ของพระองค์ได้

¹¹ จะรู้ได้ก็เฉพาะสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จะให้รู้เท่านั้น

แก้อั้พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน¹ และการรักษามันทั้งสองก็ไม่เป็นภาระหนักแก่พระองค์² และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

256. ไม่มีการบังคับใดๆ (ให้นับถือ) ในศาสนาอิสลาม³ แน่หนอน ความถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วจากความมืด⁴ ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออั้-ญุซฮ์⁵ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว แน่หนอนเขาได้ยึดท่วงอันมั่นคงไว้แล้ว⁶ โดยไม่มีการขาดใดๆ เกิดขึ้นแก่มัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

257. และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยทรงนำพวกเขาออกจากบรรดาความมืดสู่แสงสว่าง⁷ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น บรรดาผู้ช่วยเหลือของพวกเขาก็คือ อั้-ญุซฮ์⁸ โดยที่พวกมันจะนำพวกเขาออกจากแสงสว่างไปสู่ความมืด⁹ ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُوهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾

¹ หมายถึงว่าอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกหนทุกแห่งทั้งในฟากฟ้าและพิภพ เพราะเมื่อแก้อั้ของพระองค์กว้างใหญ่ทั่วชั้นฟ้าและแผ่นดินแล้ว สิ่งใดที่เกิดขึ้นในชั้นฟ้าและแผ่นดินจะเป็นที่ใดก็ตาม ก็ย่อมอยู่ในความรู้ของพระองค์ทั้งสิ้น

² ไม่เป็นการยากลำบากแก่พระองค์เลย แม้แต่นิดเดียว

³ ในศาสนาอิสลามนั้นมิได้มีบัญญัติบังคับผู้คนให้รับนับถือ

⁴ หมายถึงว่า ในอิสลามนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกและอะไรคือสิ่งที่ผิด ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีการบังคับให้ผู้คนรับนับถือ

⁵ หมายถึงปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำชี้แนะของชัยฏอน

⁶ ประหนึ่งเขาได้ยึดท่วงอันมั่นคงไว้

⁷ ออกจากความหลงผิด ไปสู่สิ่งที่ถูกต้อง

⁸ หมายถึง ชัยฏอน

⁹ ออกจากสิ่งที่ถูกต้องไปสู่สิ่งที่ผิด

258. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดูผู้ที่โต้แย้ง¹ อิบรอฮีมในเรื่องพระเจ้าของเขาดอกหรือ? เนื่องจากอัลลอฮ์ได้ทรงประทานอำนาจแก่เขา² ขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวว่า พระเจ้าของฉันนั้นคือ ผู้ที่ทรงให้เป็นและทรงให้ตายได้ เขากล่าวว่า ข้าก็ให้เป็นและให้ตายได้³ อิบรอฮีมกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงนำดวงอาทิตย์มาจากทิศตะวันออก ท่านจงนำมันมาจากทิศตะวันตกเถิด แล้วผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ได้รับความงงวย⁴ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงประทานแนวทางอันถูกต้องแก่ผู้อธรรมทั้งหลาย

259. หรือเช่นผู้ที่ได้ผ่านเมืองหนึ่ง⁵ (บัยตุลมักดิส) โดยที่มันพังทลายลงหลังคาของมัน⁶ เขาได้กล่าวว่า อัลลอฮ์จะทรงให้เมืองนี้มีชีวิตขึ้นได้อย่างไร หลังจากที่มีมันได้ตายพินาศไปแล้ว⁷ และอัลลอฮ์ก็ทรงให้เขาตายเป็นเวลาร้อยปี⁸ ภายหลังพระองค์ได้ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ พระองค์ทรงกล่าวว่า เจ้าพักอยู่นานเท่าใด? เขากล่าวว่า ข้าพระองค์พักอยู่วันหนึ่งหรือ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
 أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي
 الَّذِي يُبْعَثُ - قَالِ إِنَّا نُحْيِيهِ - وَأَمِيتُ
 قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ
 مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي
 كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا
 قَالَ أَنِّي يُبْعَثُ - هَذَا اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ
 مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ - قَالَ كَمْ لَيْتُ - قَالَ لَيْتُ
 يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ - قَالَ بَلْ لَيْتُكَ مِائَةً عَامٍ
 فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
 وَأَنْظِرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً

¹ หมายถึงกษัตริย์นั้นมรดกได้โต้แย้งท่านนะบีอิบรอฮีม

² อัลลอฮ์ได้ทรงให้เขาได้เป็นกษัตริย์แห่งออด-ดานีฮีน

³ โดยปล่อยนักโทษที่ถูกตัดสินประหารชีวิตให้เป็นอิสระ และประหารชีวิตผู้ต้องหาที่ถูกตัดสินให้เป็นผู้บริสุทธิ์

⁴ ทำให้กษัตริย์นั้นมรดกงงวย ไม่สามารถจะกระทำใด

⁵ ผู้ที่ผ่านเมืองนั้น บางทรรศนะว่า อูซัยร บุตรของ ซัรคียา และเมืองที่พังนั้นคือบัยตุลมักดิส และบางทรรศนะว่า ผู้ที่ผ่านนั้นคืออิรมียา, จากลูกหลานนะบีฮารูน และเมืองที่พังนั้นคือที่พำนักของบาดหลวง แห่งเฮราคลีอัส

⁶ หลังคาพังทลายลงมาก่อน แล้วผนังก็พังทลายลงหลังคาอีกทอดหนึ่ง

⁷ หมายถึงหลังคาที่มันพังพินาศไปหมดแล้ว

⁸ ตายในเมืองที่พังพินาศที่เขาผ่านไป

บางส่วนของวันเท่านั้น¹ พระองค์ทรงกล่าวว่า มิได้ เจ้าพักอยู่นานถึงร้อยปี เจ้าจมองดูอาหารของเจ้า และเครื่องดื่มของเจ้า มันยังไม่บูดเลย² และจงมองดูลาของเจ้าซิ³ และเพื่อเราจะให้เจ้าเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับมนุษย์⁴ และจงมองบรรดากระดูกเหล่านั้น⁵ ดูว่าเรากำลังยกมันไว้ ณ ที่ของมัน และประกอบมันขึ้นแล้วให้มีเนื้อหุ้มห่อมันไว้อย่างไร?⁶ ครั้นเมื่อสิ่งเหล่านั้นได้ประจักษ์แก่เขา เขาก็กล่าวว่า ข้าพระองค์รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

260. และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีม กล่าวว่า โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ โปรดได้ทรงให้ข้าพระองค์เห็นด้วยเถิดว่า พระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ที่ตายมีชีวิตขึ้นอย่างไร?⁷ พระองค์ตรัสว่า เจ้ามิได้เชื่อดอกหรือ? อิบรอฮีมกล่าวว่า หามิได้ แต่ทว่าเพื่อหัวใจของข้าพระองค์จะได้

لِنَّاسٍ وَأَنْظُرَ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ
نُنشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي
الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِمُؤْمِنٌ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن
لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ
فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ
جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

¹ คือเข้าใจผิดคิดไปว่าพักอยู่เพียงวันหนึ่ง หรือยามหนึ่งของวัน

² เพื่อให้ประจักษ์ถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่ทรงรักษาอาหารและเครื่องดื่มไม่ให้อบูด ทั้ง ๆ ที่วันเวลาได้ผ่านพ้นไปถึงร้อยปี

³ คือเหลือแต่กระดูก เพราะได้ตายไปเป็นเวลาถึงร้อยปี อันเป็นการยืนยันว่าที่อาหารและเครื่องดื่มไม่บูดนั้น ไซ้ว่าพักอยู่เพียงประเดี๋ยวเดียวก็หาไม่

⁴ คือเป็นสัญญาณให้มนุษย์ได้ประจักษ์ถึงเดชานุภาพของพระองค์ในการที่จะให้มนุษย์ฟื้นคืนชีพในวันกียามะฮ์

⁵ บรรดากระดูกของลาที่เขาใช้เป็นพาหนะในการเดินทาง

⁶ ขณะที่ชายผู้นั้นมองกระดูกอยู่นั้น อัลลอฮ์ก็ทรงให้กระดูกเหล่านั้นประกอบกันขึ้นเป็นโครงร่างของลาแล้วให้เนื้อหนังห่อหุ้มกระดูกและมีชีวิตขึ้นดังเดิม

⁷ คือให้พระองค์ทรงแสดงถึงวิธีที่จะให้คนตายมีชีวิตใหม่ในวันกียามะฮ์

สงบ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจงเอานกมาสี่ตัว¹ แล้วจงเลี้ยงมันให้คุ้นแก่เจ้า² และตัดมันออกเป็นท่อนๆ³ ภายหลังเจ้าจงวางไว้บนภูเขาทุกลูก⁴ ซึ่งส่วนหนึ่งจากนกเหล่านั้นแล้วจงเรียกมัน มันก็จะมายังเจ้าโดยรีบเร่ง และพึงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

261. อุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์นั้น ดังอุปมาเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งซึ่งงอกขึ้นเป็นเจ็ดรวง ซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด⁵ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์อีก⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

262. บรรดาผู้บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์⁷ แล้วพวกเขามิให้ติดตามสิ่งที่พวกเขาบริจาคไป ซึ่งการล่าเลิกและการก่อกวนเดือดร้อน⁸ ใดๆ นั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของ

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْتَ سَعِ سَتَائِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تُمَّ لَا يُسْتَعْبُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنَّا وَلَا أَدَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

¹ นนนอนนกแต่ละตัวย่อมมีสี่สัน และรูปร่างไม่เหมือนกัน เช่นเดียวกับมนุษย์ที่มีผิวพรรณ และรูปร่างหน้าตาไม่เหมือนกัน

² เพื่อจะได้จำกันได้ว่าตัวไหนสีอะไร?

³ สับนกทั้งสี่ตัวนั้นรวมกันเป็นท่อน ๆ เพื่อให้เหมือนกับสภาพของมนุษย์ที่กระตือกรและเนื้อหนังของพวกเขาปะปนกันในทุกหลุมศพ

⁴ ภูเขาทุกลูกในละแวกที่ท่านนะบีอิบรอฮีมอาศัยอยู่

⁵ รวมเป็นเจ็ดร้อยเมล็ด อันหมายถึงว่า ถ้าบริจาคหนึ่งบาทจะได้รับการตอบแทนถึงเจ็ดร้อยบาท

⁶ หมายถึงผู้ที่หมั่นกระทำความดีเป็นเนืองนิจ เพื่อหวังในความโปรดปรานของอัลลอฮ์จนเป็นที่รักใคร่ของพระองค์

⁷ เช่นทำทานแก่คนยากจน ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ขัดสน ช่วยเหลือครูเกี่ยวกับเงินเดือน เป็นต้น

⁸ เช่น ถือโอกาสใช้ผู้ที่รับบริจาค ให้ทำธุรกิจให้แก่ตนฟรี ๆ เป็นการชดเชยสิ่งที่ได้บริจาคให้เขาไป เป็นต้น

พวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และไม่มี
ความกลัวใดๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะ
ไม่เสียใจ

263. คำพูดที่ดี และการให้อภัยนั้น ดียิ่งกว่า
ทานที่มีการก่อความเดือดร้อนติดตามทานนั้น
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงหนักแน่น
เสมอ

264. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าให้บรรดา
ทานของพวกเจ้าไร้ผล ด้วยการลำเลิก และการ
ก่อความเดือดร้อน เช่นผู้ที่บริจาคทรัพย์ของเขา
เพื่ออวดอ้างผู้คน และทั้งเขาก็ไม่ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์ และวันปรโลก ดังนั้นอุปมาเขาผู้นั้น
ดังอุปไมยหินเกลี้ยงที่มีฝุ่นจับอยู่บนมัน แล้วมี
ฝนหนักประสพแก่มัน แล้วได้ทิ้งมันไว้ในสภาพ
เกลี้ยง¹ พวกเขาไม่สามารถที่จะได้สิ่งหนึ่งสิ่งใด
จากสิ่งที่ชวนชวายไว้² และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรง
แนะนำแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

265. และอุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของ
พวกเขา เพื่อแสวงหาความพึงพอใจของอัลลอฮ์³
และเพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่ตัวของพวกเขา
เอง⁴ นั้น ดังอุปไมยสวนแห่งหนึ่ง ณ ที่เนินสูง

﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعُهَا آذَىٰ وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ﴾

يَتَّيْهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يُطْلَوُا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانَ عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ
صَلْدًا لَا يَفْقِدُونَ عَلَيْهِ شَيْءًا وَمَا كَسَبُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ
جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَتَمَّتْ أَكْطَافُهَا

¹ คือทำให้ฝุ่นที่จับอยู่บนหินนั้นปราศจากการโดยสิ้น

² ผู้ที่บริจาคทรัพย์เพื่ออวดอ้างผู้คนนั้นเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนจากผลงานที่เขาได้กระทำไว้แต่อย่างใด
เนื่องจากการอวดอ้างได้ทำลายมันโดยหมดสิ้น ดังเช่นฝุ่นที่จับอยู่บนหินเกลี้ยงที่ฝนได้ทำให้มัน
ปราศจากการไปหมด

³ โดยมีได้มีเจตนาเพื่ออ้อวดผู้คน หรือให้ผู้คนยกย่อง ชมเชยร่วมไปด้วย

⁴ เพื่อให้ตัวของพวกเขามั่นอยู่ในการอิमानต่อพระองค์ และในบัญญัติของพระองค์

ซึ่งมีฝนหนักประสพแก่มัน แล้วมันก็นำมาซึ่งผลของมันสองเท่า แต่ถ้ามิได้มีฝนหนักประสพแก่มัน ก็มีฝนปรอยๆ¹ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

266. มีคนใดในพวกเจ้าชอบบ้างไหมที่เขาจะมีสวนอินทผลัม และองุ่น ซึ่งเบื้องล่างของสวนนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ผลไม้ทั้งหมดในสวนนั้นเป็นของเขา และความชราได้ประสพแก่เขา และเขาก็มีลูกๆ ที่ยังอ่อนแออยู่² แต่แล้วได้มีลมพายุประสพแก่สวนนั้น ซึ่งในลมพายุนั้นมีไฟด้วย แล้วมันก็เผาอดไหม้ไป ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จึงทรงแจกแจงโองการทั้งหลายให้พวกเจ้าทราบ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ

267. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริจาคส่วนหนึ่งจากบรรดาสิ่งดีๆ³ ของสิ่งที่พวกเจ้าได้แสวงหาไว้ และจากสิ่งที่เราได้ออกมาจากดิน⁴ สำหรับพวกเจ้า และพวกเจ้าอย่ามุ่งเอาสิ่งทีเสวยจากมันมาบริจาค ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าเองก็มีใช้จะเป็นผู้รับมันไว้⁵ นอกจากว่าพวกเจ้าจะหลับตา

ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٦﴾

أَبْوَدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّجِيلٍ
وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ
وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّنَّ طَيِّبَاتِ
مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِتَاخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغِشُّوا فِيهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ
عَنِ حَكِيمٌ ﴿٢٦٧﴾

¹ หมายความว่า สวนนั้นก็ยิ่งให้ดอกออกผล แม้ว่าไม่มากถึงสองเท่า อันเป็นการแสดงว่าสวนนั้นให้ดอกออกผลอยู่ตลอดเวลา

² ยังไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใดๆ แก่บิดาได้

³ คือสิ่งดี ๆ ที่ได้มาในทางที่ชอบด้วยบัญญัติศาสนา

⁴ อันได้แก่พืชผลที่พวกเขาเพาะปลูก และรวมไปถึงแร่ต่างๆ ที่ขุดพบ และน้ำมันที่สำรวจพบในแหล่งต่างๆ

⁵ ถ้าสมมติว่าพวกเจ้าเองเป็นผู้จะได้รับสิ่งเลวดังกล่าวแล้ว พวกเจ้าก็จะไม่รับ เพราะความเลวของมัน นอกจากจะหลับตารับเท่านั้น

ในการรับมันเท่านั้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี¹ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

268. ซัยอูนนั้น มันจะชู้พวกเจ้าให้กลัวความยากจน² และจะใช้พวกเจ้าให้กระทำความชั่ว³ และอัลลอฮ์นั้น ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าไว้ ซึ่งการอภัยโทษ และความกรุณาจากพระองค์⁴ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

269. พระองค์จะทรงประทานความรู้ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁵ และผู้ใดที่ได้รับการรู้แน่นนอนเขาก็ได้รับความดีอันมากมาย⁶ และไม่มีใครจะรำลึก นอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น

270. และสิ่งบริจาคนั้นดีดี ที่พวกเจ้าบริจาคไป⁷

السَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يُعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ
وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ

¹ ที่พระองค์ทรงใช้ให้พวกเจ้าบริจาคแก่คนยากจนนั้น ไซว่าพระองค์ไม่อยู่ในฐานะจะช่วยเหลือพวกเขาก็หาไม่ หากแต่พระองค์ทรงทดสอบพวกเจ้าเท่านั้น ความจริงพระองค์นั้นทรงมั่งมี สามารถที่จะช่วยเหลือข้าของพระองค์ที่ยากจนได้โดยไม่ลำบากแต่อย่างใด

² โดยชี้้นำให้ตระหนี่ หรือมิให้บริจาค เพราะจะเกิดความยากจน

³ ในทางที่ชั่วแล้ว มันจะยุให้จ่ายเงิน

⁴ อัลลอฮ์ทรงสัญญาว่า ถ้าบริจาคทรัพย์ในวิถีทางของพระองค์ นอกจากจะได้รับผลตอบแทนจากการบริจาค่นั้นแล้ว เขาจะได้รับการอภัยโทษและความกรุณาจากพระองค์อีกด้วย

⁵ ความจริงพระองค์ทรงประสงค์ให้ข้าของพระองค์ทุกคนมีความรู้ด้วยการประทานคัมภีร์ของพระองค์มาให้พร้อมกับทรงใช้ให้หาความรู้ในด้านอื่นๆ ด้วย ผู้ใดที่ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์ และปฏิบัติตามที่พระองค์ทรงใช้ เขาก็อยู่ในความประสงค์ของพระองค์ แต่ถ้าผู้ใดไม่ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์ และไม่เชื่อฟังพระองค์ เขาก็ไม่อยู่ในความประสงค์ของพระองค์

⁶ เพราะความรู้นั้นสามารถให้เขารู้ได้ว่าอะไรจริง อะไรเท็จ อะไรควรปฏิบัติ และอะไรไม่ควรปฏิบัติ และวิธีทางที่จะได้มาซึ่งปัจจัยยังชีพ ดังนั้นผู้ที่ได้รับความรู้จึงถือว่า เขาได้รับความดีอันมากมาย

⁷ จะในทางที่ดีหรือในทางที่ชั่ว จะด้วยความบริสุทธิ์ใจหรือไม่ เป็นต้น

หรือสิ่งบนบานใดก็ดี ที่พวกเจ้าได้บนบานไว้¹ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้มันดี และสำหรับผู้อธรรมทั้งหลายนั้น ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือ

271. หากพวกเจ้าเปิดเผยสิ่งที่ให้เป็นทาน มันก็เป็นสิ่งที่ดีอยู่² และถ้าหากพวกเจ้าปกปิดมัน และให้มันแก่บรรดาผู้ยากจนแล้ว มันก็เป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเจ้ายิ่งกว่า³ และพระองค์จะทรงลบล้างออกจากพวกเจ้า ซึ่งบางส่วนจากบรรดาความผิดของพวกเจ้า⁴ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ อย่างดีถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

272. หาใช่เป็นหน้าที่ของเจ้าไม่ ซึ่งการแนะนำพวกเขา (ให้เกิดความศรัทธา)⁵ แต่หาว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่จะแนะนำใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (ให้เขาศรัทธา) สิ่งดีใด ๆ ที่พวกเจ้าบริจาคไปก็ย่อมได้แก่ตัวของพวกเจ้าเอง และพวกเจ้าจะไม่บริจาคสิ่งใด นอกจากเพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์เท่านั้น⁶ และสิ่งดีใด ๆ ที่พวกเจ้าบริจาคไป มันก็จะถูกตอบแทน

فَاللَّهُ يَعْلَمُهُ. وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٩٣﴾

إِنْ تَبَدُّوا الْأَصْدَاقَ فَنِعْمَ هُمْ
وَأَنْتُمْ هُمْ أَتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ
وَيُكْفَرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٩٣﴾

﴿٩٣﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَا كُنَّ اللَّهُ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلَا تُفْسِدُكُمْ وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا لِأَبْوَابِ
وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ
إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَنْظُمُونَ ﴿٩٣﴾

¹ จะเป็นการบนบาน เพื่อจงรักภักดีต่อพระองค์ หรือเพื่อจะกระทำการฝ่าฝืนบัญญัติของพระองค์

² ทั้งนี้เพราะเป็นตัวอย่างอันดีแก่ผู้อื่น หรือเพื่อจงใจให้ผู้ที่ไม่เคยคิดจะบริจาค คิดจะบริจาคบ้าง

³ เพราะการปกปิดในการบริจาคมานั้น จะช่วยให้ผู้ที่บริจาคห่างไกลจากการโอ้อวด และกระทำไปโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์เท่านั้น

⁴ เพราะการทำทานนั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะลบล้างความผิดทั้งหมดได้ หากแต่จะต้องกระทำความดีอื่น ๆ ด้วย จึงจะลบล้างความผิดให้หมดได้

⁵ ท่านนะบีมีหน้าที่เพียงทำการชี้แจงแนะนำเท่านั้น ส่วนใครจะศรัทธาหรือไม่ นั่นมิใช่เป็นหน้าที่รับผิดชอบของท่าน

⁶ บรรดามุสลิมนั้น พวกเขาจะไม่บริจาคเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น

โดยครบถ้วนแก่พวกเจ้าและพวกเจ้าจะไม่ถูก
อยู่ติธรรม

273. (คือให้บริจาคนาน) แก่บรรดาผู้ที่ยากจน
ที่ถูกจำกัดตัวให้อยู่ในทางของอัลลอฮ์¹ โดยที่
พวกเขาไม่สามารถจะเดินทางไปในดินแดนอื่นๆ
ได้ (เพื่อประกอบอาชีพ) ผู้ที่ไม่รู้คิดว่พวกเขา
เป็นผู้มั่งมีอันเนื่องจากความสงบเสงี่ยมเจียมตัว
โดยที่เจ้าจะรู้จักเขาได้ ด้วยเครื่องหมายของ
พวกเขา² พวกเขาจะไม่ขอจากผู้คนในสภาพ
เข้าซี้ และสิ่งดีใดๆ ที่พวกเจ้าบริจาคไปนั้น
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีในสิ่งนั้น

274. บรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาทั้ง
ในเวลากลางคืน และกลางวัน ทั้งโดยปกปิด
และเปิดเผยนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของ
พวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และไม่มี
ความกลัวอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นแก่พวกเขา³
และทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

275. บรรดาผู้กินดอกเบี้ยนั้น พวกเขาจะไม่
ทรงตัว⁴ นอกจากจะเป็นเช่นเดียวกับผู้ที่ชัฏฏอน
ทำร้ายเขาทรงตัว⁵ พวกเขา กล่าวว่า ที่จริง

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ سُرْبًا فِي الْأَرْضِ
يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْفُفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَاقًا وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا
يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ

¹ อันหมายถึงผู้ถือศนเพื่อต่อสู้ศัตรูที่รุกราน เพื่ออบรมเยาวชนมุสลิมให้เข้าใจ และปฏิบัติตามบัญญัติ
ศาสนา และเพื่อเผยแพร่หลักการอิสลามที่ถูกดองแก่พี่น้องมุสลิม และบุคคลทั่วไป

² คือมีริ้วรอยแห่งความยากจนปรากฏอยู่ที่ตัวเขา

³ หมายถึงในวันกิยามะฮ์

⁴ หมายถึงทรงตัวในการดำเนินชีวิต

⁵ คนที่ถูกชัฏฏอนทำร้ายนั้นจะมีสตีพันเพื่อนหรือเป็นบ้า ดังนั้น การทรงตัวของผู้กินดอกเบี้ยจึงประหลาด
คนบ้า คือบ้าเงิน

การค้าขายนั้นก็เหมือนการเอาดอกเบีย้นั้นเอง¹ และอัลลอฮ์นั้นทรง อนุมัติการค้าขาย และ ทรงห้ามการเอาดอกเบีย้² ดังนั้นผู้ใดที่การค้าก เดือนจากพระเจ้าของเขาได้มายังเขา แล้วเขาก็เลิก สิ่งทีล่งแล้วมาก็เป็นสิทธิของเขา³ และ เรื่องของเขานั้นย่อมกลับไปสู่อัลลอฮ์⁴ และผู้ใด กลับ (กระทำ) อีก คนเหล่านี้แหละคือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

276. อัลลอฮ์จะทรงให้ดอกเบีย้ลดน้อยลงและ หมดความจำเริญ⁵ และจะทรงให้บรรดาที่เป็น ทานเพิ่มพูนขึ้น⁶ และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบ ผู้เนรคุณ⁷ ผู้กระทำความบาปทุกคน

277. แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบ สิ่งที่ดีงามทั้งหลาย และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจ่ายซะกาตนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของ พวกเขา ณ พระเจ้าของพวกเขา และไม่มี ความกลัวอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นแก่พวกเขา⁸ และ ทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

اللَّهُ أَسْبَغَ وَحَرَّمَ الرِّبَاَ فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّهِ فَآتَنَّهُنَّ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾

يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَاَ وَيُرِي الصَّدَقَتِ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٨﴾

¹ พวกกินดอกเบีย้กล่าวกันว่า การค้าขายก็เหมือนการเอาดอกเบีย้ กล่าวคือการนำเงินไปลงทุนค้าขาย ก็ได้กำไร และการให้เงินเช่าก็ได้กำไร ซึ่งก็เหมือนกัน

² อัลลอฮ์ทรงแจ้งให้ทราบว่า พระองค์ทรงอนุมัติแต่เพียงการค้าขาย และไม่ทรงอนุมัติการกินดอกเบีย้ เพราะการค้าขายและการกินดอกเบีย้นั้นไม่เหมือนกันอย่างที่พวกเขาคิด

³ ดอกเบีย้ที่เขาเคยรับไว้ในอดีตนั้นเป็นสิทธิของเขา ไม่ต้องสงคืน

⁴ อัลลอฮ์จะทรงพิจารณาเรื่องราวของเขาเอง

⁵ เงินดอกเบีย้ที่ได้มานั้น จะถูกบั่นทอนให้น้อยลง จนหมดสิ้น แม้ว่าจะยังไม่ปรากฏขณะที่ผู้กินดอกเบีย้ ยังมีชีวิตอยู่ แต่เมื่อได้ตกทอดไปถึงมือลูกหลาน ก็จะถูกผลาญ ด้วยน้ำมือของพวกเขาเหล่านั้น

⁶ จะทรงให้ทรัพย์สินของผู้บริจาคทานเพิ่มพูนขึ้น

⁷ ผู้ที่ไม่ยอมมารับรู้ในความกรุณาของอัลลอฮ์ โดยเข้าใจว่าสิ่งที่เขาได้รับนั้นไม่เกี่ยวกับอัลลอฮ์แต่ประการใด

⁸ ในวันกิยามะฮ์

278. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย พึงยำเกรง อัลลอฮ์เถิด และจงละเว้นดอกเบียที่ยังเหลืออยู่เสีย¹ หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

279. และถ้าพวกเจ้ามิได้ปฏิบัติตาม ก็พึงรับรู้ไว้ด้วย ซึ่งสงครามจากอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์² และหากพวกเจ้าสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวแล้ว สำหรับพวกเจ้าก็คือต้นทุนแห่งทรัพย์สินของพวกเจ้า³ โดยที่พวกเจ้าจะได้ไม่อธรรม และไม่ถูกอธรรม⁴

280. และหากเขา (ลูกหนี้) เป็นผู้ยากไร้ ก็จงให้มีการรอคอยจนกว่าจะถึงคราวสะดวก⁵ และ การที่พวกเจ้าจะให้เป็นที่านนั้น⁶ ย่อมเป็นการดีแก่พวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

281. และพวกเจ้าจงยำเกรงวันหนึ่ง⁷ ซึ่งพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ในวันนั้น แล้วแต่ละชีวิตจะถูกตอบแทนโดยครบถ้วน ตามที่ชีวิตนั้นได้แสวงหาไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

282. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! เมื่อพวกเจ้าต่างมีหนี้สินกัน จะด้วยหนี้สินใด ๆ ก็ตาม จนกว่าจะถึงกำหนดเวลา (ใช้หนี้) ที่ถูกระบุไว้

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ
مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِن كُنْتُمْ فَلَئِمُّوا رُءُوسَ أَمْوَالِكُمْ
لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾

وَإِن كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَآتُواهُمُوهُ وَلْيَكُتَبَ بَيْنَكُمُ كَاتِبًا

¹ที่ยังมิได้รับจากผู้ที่ยืมเงินไป

² อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์จะทำสงครามกับพวกเจ้า

³ รับเอาเฉพาะต้นทุนกลับคืนเท่านั้น

⁴ จะได้ไม่ตกอยู่ในฐานะเป็นการช่มเหลงลูกหนี้ และถูกลูกหนี้ช่มเหลง

⁵ ให้เจ้าหน้าที่รอคอยไปก่อน จนกว่าลูกหนี้จะมีเงิน

⁶ ถ้าจะยกหนี้ให้เป็นที่านเสียเลยก็เป็นการดียิ่ง

⁷ วันกิยามะฮ์

แล้ว¹ ก็จงบันทึกหนี้สินนั้นเสีย และผู้เขียนก็
 จงบันทึกระหว่างพวกเจ้าด้วยความเที่ยงธรรม
 และผู้เขียนคนหนึ่งคนใดก็จงอย่าปฏิเสธที่จะ
 บันทึก ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนเขา² ดังนั้น
 เขาจงบันทึกเถิด และจงให้ผู้ที่มิสิทธิเหนือเขา
 (ลูกหนี้) บอกให้บันทึก และเขาจงอย่าเกรง
 อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขา และจงอย่าให้
 บกพร่องแต่อย่างใดจากสิทธินั้น³ และถ้าผู้มี
 สิทธิเหนือเขา (ลูกหนี้) เป็นคนโง่ หรือเป็นผู้
 อ่อนแอหรือไม่สามารถจะบอกให้บันทึกได้ ก็
 จงให้ผู้ปกครองของเขาบอกด้วยความเที่ยงธรรม
 และพวกเจ้าจงให้มีพยานขึ้นสองนายจากบรรดา
 ผู้ชายในหมู่พวกเจ้า แต่ถ้ามิปรากฏว่า พยาน
 ทั้งสองนั้นเป็นชายก็ให้มีผู้ชายคนหนึ่งกับผู้หญิง
 สองคน จากผู้ที่พวกเจ้าพึงใจในหมู่พยาน
 ทั้งหมด เพื่อว่าหญิงใดในสองคนนั้นหลงไป
 คนหนึ่งในสองคนนั้นก็จะได้เตือนอีกคนหนึ่ง
 และบรรดาพยานนั้นก็จงอย่าได้ปฏิเสธ⁴ เมื่อ
 พวกเขาถูกเรียกร้อง และพวกเจ้าจงอย่า
 เบื่อหน่ายที่จะบันทึกหนี้สินนั้นไม่ว่าน้อยหรือ
 มากก็ตาม จนกว่าจะถึงกำหนดเวลาของมัน
 นั้นแหละคือสิ่งที่ยุติธรรมยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮ์
 และเที่ยงตรงยิ่งกว่าสำหรับเป็นหลักฐานยืนยัน

بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ
 اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
 وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا بَیْضَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ
 الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
 أَنْ يُمْلِعَ لَهُ فَلَْيُمْلِلْ لَهُ بِالْعَدْلِ وَأَسْتَشْهِدُوا
 شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ
 فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَدَاءِ
 أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا
 الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
 أَنْ تَكْتُمُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ
 أَمْسَطَ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ
 أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً
 تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 أَلَّا تَكْتُمُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ
 وَلَا بَيْضًا وَكَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَاِنَّهُ
 فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ
 اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٦﴾

¹ เป็นหนี้เป็นสินกันโดยมีกำหนดเวลาใช้หนี้จะเป็นเดือนหนึ่งหรือปีหนึ่งก็ตาม

² ตามความรู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนเขา มิใช่ตามความนึกคิดของเขา

³ จากจำนวนหนี้สินที่เป็นหนี้เขาหรือชอฮิมเขา

⁴ อย่าได้ปฏิเสธที่จะเป็นพยาน

และเป็นสิ่งไกลยิ่งกว่าที่พวกเขาจะไม่สงสัย นอกจากว่ามันเป็นสินค้าที่ปรากฏอยู่ต่อหน้า ซึ่งพวกเขาหมั่นเวียนมัน (ซื้อขายแลกเปลี่ยน) ระหว่างพวกเขา ก็ไม่มีโทษอันใดแก่พวกเขาที่พวกเขาจะไม่บันทึกมัน และพวกเขาจึงให้มีพยานขึ้น เมื่อพวกเขาต่างซื้อขายกัน และผู้เขียนก็จงอย่าก่อให้เกิดความเดือดร้อนขึ้น¹ และผู้เป็นพยานด้วย² และหากว่าพวกเขากระทำแน่นอนมันก็เป็นการค้าฝืนเนื่องด้วยพวกเขา³ และพวกเขาพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และอัลลอฮ์นั้นทรงให้ความรู้แก่พวกเขาอยู่ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

283. และถ้าพวกเขาอยู่ในระหว่างเดินทางและไม่พบผู้เขียนคนใด ก็ให้มีสิ่งค้ำประกันยึดถือไว้ แต่ถ้าบางคนในพวกเขาไว้ใจอีกบางคน (ลูกหนี้) ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ (ลูกหนี้) ก็จงคืนสิ่งที่ถูกไว้วางใจ (หนี้) ของเขาเสีย และเขาจงกลัวเกรงอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขาเถิด และพวกเขาจงอย่าปกปิดพยานหลักฐาน และผู้ใดปกปิดมันไว้แน่นอนหัวใจของเขาก็มีบาป และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

284. สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และถ้าหาก

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَهُ فَإِنْ أَتَىٰ بِكُم مِّنْ بَعْضِ الْيَهُودِ الَّذِينَ أَوْثَقُوا بِمَنِّهِمْ، وَلَسِيَ اللَّهُ رَيْبَهُمْ وَلَا تَتَّقُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِهِ فَرَأَيْتُمْ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوْا مَا فِي اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْهُ يُوْحٰسِبِكُمْ بِهٖ اللّٰهُ

¹ เขียนให้ถูกต้อง และชัดเจนตามที่บอกให้เขียน โดยไม่บิดเบือนด้วยการลดจำนวนหนี้ หรือเพิ่มขึ้น เป็นต้น

² ยืนยันตามความเป็นจริง อย่าได้เข้าข้างฝ่ายเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้

³ เนื่องจากพวกเขาเป็นสาเหตุ

พวกเจ้าเปิดเผยสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเจ้า หรือปกปิดมันไว้ก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงนำสิ่งนั้นมาชำระสอบสวนแก่พวกเจ้า แล้วพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์¹ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

285. รอซูลนั้น (นะบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา² จากพระเจ้าของเขา และมุมีนทั้งหลายก็ศรัทธาด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดารอซูลของพระองค์ (พวกเขา กล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดารอซูลของพระองค์³ และพวกเขาได้กล่าวว่า⁴ เราได้ยืนแล้ว และได้ปฏิบัติตามแล้ว การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้พระเจ้าของเรา! และยิ่งพระองค์นั้น คือการกลับไป⁵

فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَاٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ ۗ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ
وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرٰنَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيْرُ

¹ การนึกคิดในใจนั้นอัลลอฮ์จะทรงนำมาชำระสอบสวนด้วย ถ้าทรงเห็นว่าผู้ใดควรได้รับอภัย พระองค์ก็จะทรงอภัยให้ แต่ถ้าผู้ใดควรได้รับการลงโทษก็จะทรงลงโทษ

² นะบีมุฮัมมัดนั้นได้ศรัทธาต่ออัล-กุรอานที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่ท่าน

³ ไม่แยกศรัทธาเฉพาะบางท่าน และปฏิเสธอีกบางท่าน เช่นคริสเตียนปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุซา และท่านนะบีมุฮัมมัดและยิวปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีอีซา และท่านนะบีมุฮัมมัด เป็นต้น

⁴ หมายถึงบรรดามุมีน

⁵ พวกมุมีนยอมรับว่า พวกเขาจะกลับไปหาพระองค์

286. อัลลอฮ์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิตใด นอกจากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น¹ ชีวิตนั้นจะได้รับการตอบแทนดีในสิ่งที่เขาได้แสวงหาไว้ และชีวิตนั้นจะได้รับการลงโทษในสิ่งชั่วที่เขาได้แสวงหาไว้ โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าเอาโทษแก่เราเลย หากพวกเราลืมหรือผิดพลาดไป โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าได้บรรทุกภาระหนักใด ๆ แก่พวกเรา² เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบรรทุกมัน แก่บรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเรามาแล้ว โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าให้พวกเราแบกสิ่งที่ไม่มีกำลังใด ๆ แก่พวกเราที่จะแบกมันได้³ และโปรดได้ทรงอภัยแก่พวกเราและยกโทษให้แก่พวกเรา และเมตตาแก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์นั้น คือ ผู้ปกครองของพวกเรา ดังนั้นโปรดได้ทรงช่วยเหลือพวกเราให้ได้รับชัยชนะเหนือกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِإِطَاقَةِ لِنَابِنَا وَاعْتِظُفْنَا وَاعْفُ رَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงใช้ให้แต่ละคนปฏิบัติเท่าที่เขามีความสามารถเท่านั้น

² หมายถึงบัญญัติอันเป็นภาระหนักในการปฏิบัติ ที่ใช้คำว่าบรรทุกนั้นเป็นส่วนเปรียบเทียบ กล่าวคือ บัญญัติอันเป็นภาระหนักในการปฏิบัตินั้น ประหนึ่งการแบกภาระอันหนัก

³ หมายถึงบัญญัติที่ไม่มีความสามารถที่จะปฏิบัติได้ ที่ใช้คำว่าแบกก็เป็นส่วนเปรียบเทียบ เช่นเดียวกับคำว่า “บรรทุก”

(3) ซูเราะฮ์ อาละอิมรอน

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ “มะตะนียะฮ์” คือ ถูกประทานลงมาหลังจากที่ท่านนะบีได้อพยพ ไปนครมะดีนะฮ์แล้ว มี 200 อายะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม มีม
2. อัลลอฮ์นั้นคือ ไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใด ๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิตอยู่เสมอ¹ ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลายเป็นเนืองนิจ (ในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและทรงบังเกิด)
3. พระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์นั้น² ลงมาแก่เจ้าเป็นครั้งคราว พร้อมด้วยความจริง เพื่อยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้า³ คัมภีร์นั้น และได้ทรงประทานอัลเตารอต และอัล-อินญีล
4. (ให้มี) มาก่อน ในฐานะเป็นข้อแนะนำสำหรับมนุษย์ และได้ประทานอัล-ฟุรกอนมาด้วย แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะได้รับโทษอันรุนแรง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงทำการลงโทษ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله

الله لا إله إلا هو الحي القيوم

زَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

مِنْ قَبْلِ هَذِهِ لِنَاسٍ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ

ذُو نِقَامٍ

¹ ไม่มีกาลอวสาน

² คัมภีร์อัล-กุรอาน

³ คัมภีร์อัลเตารอต และอัล-อินญีลที่ถูกประทานลงมา ก่อน อัล-กุรอาน

5. แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินจะซ่อนเร้นพระองค์ไปได้และทั้งไม่มีในฟากฟ้าด้วย
6. พระองค์คือผู้ทรงทำให้พวกเจ้ามีรูปร่างขึ้นในมดลูก ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ไม่มีสิ่งที่ไม่ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ นอกจากพระองค์ เท่านั้น ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ
7. พระองค์คือผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า โดยที่ส่วนหนึ่งจากคัมภีร์นั้นมีบรรดาโองการที่มีข้อความรัดกุมชัดเจน¹ ซึ่งโองการเหล่านั้นคือรากฐานของคัมภีร์² และมีโองการอื่นๆ อีกที่มีข้อความเป็นนัย³ ส่วนบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีการเอนเอียงออกจากความจริงนั้น เขาจะติดตามโองการที่มีข้อความเป็นนัยจากคัมภีร์ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาความวุ่นวาย⁴ และเพื่อแสวงหาการตีความในโองการนั้น⁵ และไม่มีใครรู้ในการตีความโองการนั้นได้นอกจากอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่มั่นคงในความรู้เท่านั้น⁶

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ رِزْقٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ
وَأَبْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَسْمَعُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾

¹ เมื่อทุกคนได้อ่านหรือได้ฟังแล้วจะเข้าใจเหมือน ๆ กันโดยไม่ต้องตีความ

² เป็นหลักสำคัญของคัมภีร์ที่มุ่งหมายให้เป็นความรู้ทั้งในหลักการศรัทธาและในข้อปฏิบัติของมนุษย์ และยังเป็นหลักยึดถือในการตีความโองการที่เป็นนัยอีกด้วย

³ มีข้อความในเชิงเปรียบเทียบ อาจเข้าใจได้หลายทาง ผู้ที่มีความรู้ในศาสนาของพระองค์อย่างกว้างขวางเท่านั้นที่จะเข้าใจในทางที่ถูกต้องได้

⁴ เพื่อก่อให้เกิดความวุ่นวายในหมู่ผู้ศรัทธาด้วยการตีความโองการที่เป็นนัยให้เจออกไปจากความเป็นจริงที่พวกเขาเคยได้รับมาก่อน

⁵ คือเพื่อหาทางตีความไปตามเป้าหมายที่เขาต้องการ โดยไม่คำนึงว่าจะขัดต่อความหมายของอายะฮ์ที่มีข้อความชัดเจนหรือไม่

⁶ มีพื้นฐานแห่งความรู้อย่างมั่นคง เกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ (ศิฟาต) และความมุ่งหมายในบทบัญญัติของพระองค์ตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับหลักภาษาที่เป็นโองการของพระองค์อย่างกว้างขวางด้วย

โดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราศรัทธาต่อ
โองการนั้น ทั้งหมดนั้นมาจากที่ที่พระผู้เป็น
เจ้าของเราทั้งสิ้น และไม่มีใครที่จะรับคำตักเตือน
นอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น

8. โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา โปรดอย่าให้
หัวใจของพวกเราเอนเอียงออกจากความจริงเลย
หลังจากที่พระองค์ได้ทรงแนะนำแก่พวกเรา
แล้วและโปรดได้ประทานความเอ็นดูเมตตา
จากที่ที่พระองค์ให้แก่พวกเราด้วยเถิดแท้จริง
พระองค์นั้นคือผู้ทรงประทานให้อย่างมากมาย

9. โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา แท้จริงพระองค์
นั้น เป็นผู้ซุมนุมนุญซัยทั้งหลายในวันหนึ่งซึ่ง
ไม่มีการสงสัยใด ๆ ในวันนั้น¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
จะไม่ทรงผิดสัญญา

10. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทรัพย์สิน
สมบัติของพวกเขา และลูก ๆ ของพวกเขานั้น
จะไม่อำนวยความสะดวกแก่พวกเขาให้พ้นจาก
การลงโทษของอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย และ
ชนเหล่านั้นแหละคือเชื้อเพลิงแห่งไฟนรก

11. เช่นเดียวกับสภาพความเคยชินของวงศ์วาน
ฟิรอาฮ์ และบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขา ซึ่ง
พวกเขาได้ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา แล้ว
อัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เพราะบาป
กรรมของพวกเขาเอง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
ลงโทษอันรุนแรง

رَبَّنَا لَا تُؤْخِرْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ يَوْمَ يُؤْمَرُ لَارِبٍ فِيهِ
إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ
هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾

كَذَّبُوا آلَ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿١١﴾

¹ หมายถึงวันกิยามะฮ์

12. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า พวกท่านจะได้รับความปราณี¹ และ (ในวันปรโลก) พวกท่านจะถูกต้อนไปสู่ญะฮันนัม และเป็นที่นอนอันเลวร้ายยิ่ง

13. แน่نونได้มีสัญญาณหนึ่งปรากฏแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งอยู่ในสองฝ่ายที่เผชิญหน้ากันฝ่ายหนึ่งต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์² และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา³ ซึ่งเห็นเขาเหล่านั้น⁴ ด้วยตาตนเองเป็นสองเท่าของพวกเขາ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงสนับสนุนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ แท้จริงในสิ่งที่กล่าวมานั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีดวงตา⁵ทั้งหลาย

14. ได้ถูกทำให้สวयงาม (ลุ่มหลง) แก่มนุษย์ซึ่งความรักในบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์อันได้แก่ผู้หญิงและลูกชาย, ทองและเงินอันมากมาย และม้าดี และปศุสัตว์ และไร่นา นั้นเป็นสิ่งอันวาย

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتُونَ وَتَحْسُرُونَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيُنْسَأُ إِلَيْهَا ۖ

فَذَكَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتِي الَّتِي أَتَقَفَا فِيهَا
تَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ
كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِمَّا يَنْهَوْنَ رَأْيَ
الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ۖ

زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِئْضَةِ وَالْأَخْيَالِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ

¹ แล้วพระองค์ก็ทรงให้คำประกาศของท่านนะบี มุฮัมมัด เป็นความจริง โดยให้ฝ่ายมุสลิมีนทำการฆ่าบะนีฏร็อยเซาะฮ์ ตระกูลหนึ่งของยิว เนื่องจากทุจริตในคำมั่นสัญญา และทำการบังคับให้ บะนีอันนะฎริ์ อีกตระกูลหนึ่งของยิว อพยพไปจากมะดีนะฮ์ ด้วยเหตุที่พวกเขาวางแผนฆ่าท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลิม

² คือฝ่ายมุสลิมีน

³ คือฝ่ายมุชริกีนมักกะฮ์

⁴ คือเห็นฝ่ายมุสลิมีน กล่าวคือฝ่ายมุชริกีนเห็นไปว่าฝ่ายมุสลิมีนมีมากกว่าพวกเขาถึงสองเท่า ทั้ง ๆ ที่ฝ่ายมุสลิมีนมีจำนวนน้อยกว่าพวกเขาเกือบสองเท่า คือมี 313 คน ส่วนฝ่ายมุชริกีนมี 950 คน อันเป็นเหตุให้พวกเขาเสียขวัญ และแพ้ฝ่ายมุสลิมีน ในการสู้รบกันครั้งนั้นฝ่ายมุชริกีนถูกฆ่าตาย 70 คน และถูกจับเป็นเชลย 70 คน ฝ่ายมุสลิมีนเสียชีวิต 14 คน

⁵ คือผู้ที่ใช้ดวงตาของเขามองดู

ประโยชน์ชั่วคราวในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์ คือที่กลับอันสวยงาม

15. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ที่จะให้ฉันบอกแก่พวกท่านถึงสิ่งที่ดียิ่งกว่านั้น¹ ใหม่ คือบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา-พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล และจะได้รับบรรดาคู่ครองที่บริสุทธิ์² และความพึงใจจากอัลลอฮ์ด้วย และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นบรรดาบ่าวทั้งหลาย

16. คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์แท้จริงพวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้ว โปรดทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์และโปรดได้ทรงป้องกันพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วย

17. บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่พูดจริง และบรรดาผู้ที่ภักดี และบรรดาผู้ที่บริจาคน และบรรดาผู้ที่ขอลงโทษในยามใกล้รุ่ง³

وَالْحَرْتُ ذَلِكَ مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ﴿١٤﴾

﴿ قُلْ أُوْتَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ لِيُذِيقُوا تَقْوَاهُ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّمَا فَآغَفِرْنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالسَّحَارِ ﴿١٧﴾

¹ คือ ดีกว่าบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์ซึ่งระบอบอยู่ในอายะฮ์ที่ 14 ก่อนอายะฮ์นี้

² หมายถึงสาวสวรรค์ที่เรียกว่า "ฮูรอนอัยน" ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงให้มีขึ้นเพื่อตอบแทนแก่ผู้ยำเกรง ทั้งนี้ นอกเหนือจากภรรยาของเขาที่ศรัทธา ซึ่งนางก็จะได้อยู่ร่วมกับเขาด้วย

³ คือก่อนพระอาทิตย์ขึ้น หมายถึงผู้ที่สละความทุกข์ในยามนั้น โดยลุกขึ้นละหมาด ตะฮัจญุด และขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์

18. อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมะลาอิกะฮ์ และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น

19. แท้จริงศาสนาอัน อัลลอฮ์นั้นคือ อัลอิสลาม¹ และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์² มิได้ขัดแย้งกัน นอกจากหลังจากที่ได้มีความรู้³ มายังพวกเขาเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากความอิจฉาริษยาระหว่างพวกเขา⁴ เอง และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์แล้วไซร้แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ

20. แล้วหากพวกเขาโต้แย้งเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่าฉันได้มอบใบหน้า (ร่างกาย) ของฉัน⁵ แต่อัลลอฮ์แล้ว และผู้ที่ปฏิบัติตามฉัน (ก็มอบ) ด้วยและเจ้าจงกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ และบรรดาผู้ที่เขียนอ่านไม่เป็น⁶ ว่า พวกท่านมอบ (ใบหน้าแต่อัลลอฮ์) แล้วหรือ? ถ้าหาก

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو
الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ
الْبَيِّنَاتُ بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بَيِّنَاتٍ مِنَ اللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ۗ أَسْلَمْنَا
فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

¹ หมายถึงศาสนาแห่งการเชื่อฟัง และปฏิบัติตามโดยปราศจากการขัดแย้ง

² หมายถึง ยิวและคริสต์

³ หมายถึงความรู้จากอัลกุรอาน ที่ท่านนะบีนำมา

⁴ คืออิจฉาริษยาพวกเขาตนเองที่ยอมรับความจริง และศรัทธาต่อท่านนะบี

⁵ หมายถึงร่างกายทั้งหมดด้วยชาวอาหรับถือว่าใบหน้าเป็นส่วนสำคัญของร่างกายเมื่อระบุถึงใบหน้า จึงหมายถึงร่างกายทั้งหมดด้วย

⁶ คือพวกมุชริกีนมักกะฮ์

พวกเขาได้มอบแล้วแน่นอนพวกเขา ก็ได้รับแล้ว ซึ่งแนวทางอันถูกต้องและถ้าหากพวกเขา ผินหลังให้ แท้จริงหน้าที่ของเจ้านั้นเพียงการ ประกาศให้ทราบเท่านั้น¹ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวทั้งหลาย

21. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา² ต่อโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ และฆ่าบรรดานะบีโดยปราศจากความเป็นธรรม และฆ่าบรรดาผู้ที่ใช้ให้มีความยุติธรรม จากหมู่ประชาชนนั้น³ เจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดี⁴ แก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ

22. ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้ และปรโลกและจะไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย

23. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์⁵ ดอกหรือ โดยที่พวกเขาถูกเชิญชวนไปสู่คัมภีร์ของอัลลอฮ์⁶ เพื่อคัมภีร์

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَنْبَغِي عَلَيْهِمْ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ
يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٢﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا فَرِيقًا

¹ คือไม่มีหน้าที่บังคับให้ใครศรัทธา

² หมายถึงชาวยิว

³ คือ ฆ่าประชาชนที่เรียกร้องให้มีความยุติธรรม

⁴ การแจ้งข่าวลงโทษด้วยคำว่า “ข่าวดี” นั้นเป็นการปรามที่รุนแรงยิ่งแก่ ผู้ที่คือคัมภีร์

⁵ คือพวกยิวนั้นจดจำเพียงส่วนหนึ่งของคัมภีร์เตารอตเท่านั้น เพราะส่วนอื่น ๆ ของคัมภีร์ได้สูญหายไปบ้าง และถูกบิดเบือนบ้าง

⁶ หมายถึงคัมภีร์เตารอต

นั้นจะได้ตัดสินระหว่างพวกเขา¹ (พวกผิด
ประเวณี) แล้วกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็ผินหลัง
ให้ และพวกเขาก็กำลังผินหลังให้อยู่

24. นั่นก็เพราะพวกเขาบอกว่า ไฟนรกันนั้น
จะไม่แตะต้องพวกเราเลย นอกจากบรรดาวัน
ที่ถูกนับไว้² และสิ่งที่พวกเขาสูงขึ้นในศาสนาของ
พวกเขา³ ได้หลอกลวงพวกเขาให้หลงเชื่อ

25. แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อเราได้ชุมนุม
พวกเขาไว้สำหรับวันหนึ่ง⁴ ซึ่งในวันนั้นไม่มีการ
สงสัยใดๆ⁵ และแต่ละชีวิตจะถูกตอบแทนอย่าง
ครบถ้วนในสิ่งที่ชีวิตนั้นได้แสวงหาไว้ โดยที่
พวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าข้าแต่อัลลอฮ์
ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง พระองค์นั้นจะ
ทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงถอดถอนอำนาจจากผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์ และจะทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์

مَنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا إِلَهًا إِلَّا أَنَا
مَعْدُودَاتٍ وَعَرَّمُ فِي دِينِهِم مَّا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٣٣﴾

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ وَوَقَّيْتِ
كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ
وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ
وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾

¹ กล่าวคือมีการทำฮานา (ล้างประเวณี) เกิดขึ้นในหมู่ผู้มีเกียรติของยิว พวกเขาจึงถามนักปราชญ์ของ
พวกเขาถึงโทษการทำฮานา สำหรับผู้ที่เคยแต่งงานแล้ว นักปราชญ์เหล่านั้นได้แจ้งให้ทราบว่ามีคัมภีร์
เดารอดได้ระบุไว้ว่า ให้ชว้างด้วยหินจนตาย แต่เนื่องด้วยความสงสัยจึงใช้พวกเขาให้ไปหาท่าน
นะบีมุฮัมมัด เพื่อว่าท่านจะมีทางออกที่ดีกว่า แต่แล้วท่านนะบีมุฮัมมัดก็ตัดสินลงโทษเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ใน
คัมภีร์ของพวกเขา กล่าวคือให้ชว้างด้วยหินจนตาย และได้ยืนยันแก่พวกเขาด้วยว่า ในคัมภีร์ของ
พวกเขา ก็ระบุไว้เช่นเดียวกัน และเมื่อได้นำคัมภีร์ของพวกเขา มาเปิดดู ก็ปรากฏเป็นความจริง ท่าน
นะบีมุฮัมมัดได้สั่งลงโทษ ในการนี้ทำให้กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาแสดงความไม่พอใจและผินหลังให้ ทั้งๆ
ที่เป็นบัญญัติที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขาเอง

² คือเพียง 40 วันเท่านั้น อันเป็นระยะเวลาที่พวกเขาสักการะลูกวัว ทั้งนี้เป็นความเข้าใจผิดของพวกเขา

³ คือ กุซันว่า “พวกเขา เป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์”

⁴ คือวันกิยามะฮ์ อันเป็นวันฟื้นคืนชีพ

⁵ คือเป็นวันที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ทรงประสงค์ และจะทรงยังความต่ำต้อยแก่ผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์ ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่
พระหัตถ์¹ ของพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้น
เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

27. พระองค์ทรงให้กลางวันเข้าไปในกลางคืน
และทรงให้กลางวันเข้าไปในกลางคืน² และทรง
ให้สิ่งที่มีชีวิต ออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต และทรง
ให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตออกจากสิ่งที่มีชีวิต³ และทรง
ให้ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดย
ปราศจากการคำนวณ

28. ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น จงอย่าได้ยึดเอา
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากบรรดา
มุฮิมิน และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาย่อมไม่อยู่ใน
สิ่งใดที่มาจากอัลลอฮ์⁴ นอกจากพวกเขาจะ
ป้องกัน (ให้พ้นอันตราย) จากพวกเขาจริง ๆ
เท่านั้น⁵ และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเขาให้ยำ
เกรงพระองค์และยังอัลลอฮ์นั้นคือการกลับไป⁶
(ของพวกเขา)

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُدْخِلُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ نَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ يَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُ وَيَحْذَرُكُمْ
اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

¹ หมายถึงว่าความดีทั้งหลายนั้นเกิดขึ้นด้วยอำนาจ และเดชานุภาพของพระองค์ทั้งสิ้น คำว่า
"بيدك" มีความหมายว่าพระหัตถ์ ตามแนวทางของสลัฟถือว่าเป็นคุณลักษณะของอะลลอฮ์ที่มุฮิมิน
ทุกคนต้องศรัทธาโดยไม่ตีความและนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น

² คือทรงให้ส่วนหนึ่งของกลางวันเข้าไปในเวลากลางคืน ทำให้กลางวันยาวนานกว่ากลางคืน และให้
ส่วนหนึ่งของกลางคืนเข้าไปในเวลากลางคืน ทำให้กลางคืนยาวนานกว่ากลางวัน

³ เช่นให้ต้นอินทผลัมออกจากเมล็ดอินทผลัม และให้เมล็ดอินทผลัมออกจากต้นอินทผลัม เป็นต้น

⁴ กล่าวคือ ถ้ามุฮิมินคนใด เอาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตร รู้เห็นความลับต่าง ๆ ของมุสลิมินแล้ว เขาก็
มิได้ตั้งอยู่ในศาสนาของอัลลอฮ์ แต่อย่างใด

⁵ กล่าวคือถ้าพวกเขาเกรงว่าจะได้รับอันตรายจากพวกเขาจริง และต้องการที่จะป้องกันอันตรายดังกล่าว
ด้วยการแสดงตนเป็นมิตร แก่พวกเขาแล้วก็อนุญาตให้กระทำได้

⁶ คือมนุษย์ทุกคนนั้นจะต้องกลับไปยังอัลลอฮ์

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่าน ปกปิดสิ่งที่อยู่ในอกของพวกท่าน หรือเปิดเผย มันก็ตาม อัลลอฮ์ก็ย่อมรู้อะไรทั้งนั้นดีและทรงรู้อะไรที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และ อัลลอฮ์นั้นทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

30. วันที่แต่ละชีวิตจะพบความดีที่ตนได้ประกอบไว้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้า และความชั่วที่ตนได้ประกอบไว้ด้วย แต่ละชีวิตนั้นชอบ หากว่า ระหว่างตนกับความชั่วนั้นจะมีระยะทางที่ห่างไกล และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเจ้าให้ยำเกรงพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกรุณาปรานี ต่อปวงบ่าวทั้งหลาย

31. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่าน รักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน และจะทรงอภัยให้แก่พวกท่าน ซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

32. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเชื่อฟังอัลลอฮ์และร่อซูลเถิด¹ แต่ถ้าพวกเขา ผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

33. แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก อาดัมและนูหฺ และวงศ์วานของอิบรอฮีม และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย²

قُلْ إِنْ تَحْسَبُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبَيِّنُوهُ يُعَلِّمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تُوَدِّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

¹ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม

² คือ คัดเลือกให้เป็นนะบีและร่อซูลของพระองค์ อันมีฐานะเหนือกว่าประชาชาติทั้งหมด

34. เป็นเผ่าพันธุ์ ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกันและกัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้

35. จงรำลึกถึงขณะที่ภรรยาของอิมรอน¹ กล่าวว่า โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริงข้าพระองค์ได้บันไว้วาให้สิ่ง (บุตร) ที่อยู่ในครรภ์ของข้าพระองค์² ถูกเจาะจงอยู่ในฐานะผู้เคารพอิบาคะฮ์ต่อพระองค์และรับใช้พระองค์เท่านั้น ดังนั้นขอพระองค์ได้โปรดรับจากข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้

36. ครั้นเมื่อนางได้คลอดบุตร นางก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริงข้าพระองค์ได้คลอดบุตรเป็นหญิง³ และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งกว่าถึงบุตรที่นางได้คลอดมา⁴ และชื่อว่าเพศชายนั้นจะเหมือนกับเพศหญิงก็หาไม่⁵ และข้าพระองค์ได้ตั้งชื่อเขาว่า “มรฺยัม” แล้วข้าพระองค์ขอต่อพระองค์ให้ทรงคุ้มครองนาง และลูกของนางให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกขับไล่⁶

ذُرِّيَّةً بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

إِذْ قَالَتُ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ إِلَّا لِنَرِّئِ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٧٦﴾

¹ คือ นางฮันนะฮ์

² หมายถึงบุตรที่อยู่ในครรภ์ของนาง

³ คือนางได้กล่าวด้วยความผิดหวังที่บุตรของนางมิได้เป็นชายตามที่นางตั้งใจไว้ว่าจะให้เป็นผู้รับใช้พระผู้เป็นเจ้าในโบสถ์

⁴ เป็นประโยคแทรกเพื่อทรงแจ้งให้ทราบไว้ก่อนว่าพระองค์ทรงรู้ดียิ่งกว่านางที่บุตรของนางเป็นหญิง

⁵ คือนางได้กล่าวปรารภว่า เพศชายที่นางตั้งความหวังไว้วันนั้นย่อมแตกต่างกับเพศหญิงแน่นอน เพราะเพศชายนั้นเหมาะสมในการรับใช้ในโบสถ์ แตกต่างกับเพศหญิงซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติเช่นนั้น อย่างไรก็ตามนักปราชญ์บางท่านให้ทรงทราบว่า ประโยคนี้เป็นคำวิสรรของอัลลอฮ์ ซึ่งทรงยืนยันว่าเพศชายที่นางปรารถนานั้นชื่อว่าจะเท่าเทียมกับเพศหญิงก็หาไม่ เพราะเพศที่นางคลอดมานี้แหละจะเป็นมารดาของบุคคลสำคัญ คือ ท่านนะบี อีซา

⁶ คือถูกขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะหฺมัดของอัลลอฮ์

37. แล้วพระเจ้าของนางก็ทรงรับมัรยัมไว้อย่างดี และทรงให้นางเจริญวัยอย่างดีด้วย และได้ทรงให้ชะกะรียาอุปการะนาง คราใดที่ชะกะรียาเข้าไปหานางที่อัลมิจรอบ¹ เขาก็พบปัจจัยยังชีพ² อยู่ที่นาง เขากล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย! เธอได้สิ่งนี้มาอย่างไร? นางกล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคิดคำนวณ

38. ที่โน่น³แหละ ชะกะรียาได้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาโดยกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดได้ทรงประทานแก่ข้าพระองค์ซึ่งบุตรที่ดีคนหนึ่งจากที่พระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไต่ถามคำวิงวอน

39. และมะลาอิกะฮ์ได้เรียกเขา ขณะที่เขากำลังยืนละหมาด⁴ อยู่ในอัลมิจรอบ⁵ ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่ท่าน ด้วยยะหฺยา⁶ โดยที่จะเป็นผู้ยืนยันพจมานหนึ่ง⁷ จากอัลลอฮ์ และ

فَنَقَبَهَا رَبُّهَا بِقَبُولِ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كَمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَنْمِرِمُ أَنَّى لِي هَذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ رَزَقُ
مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

فَنَادَاهُ الْمَلَكُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
أَنَّ اللَّهَ بَشِّرُكَ بِصِدْقٍ قَائِمٍ كَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ
وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

¹ คือห้องพักของนะบี ชะกะรียา ซึ่งติดกับด้านหน้าของโบสถ์ มีประตูขึ้นไปด้วยขั้นบันไดเพียงไม่กี่ขั้น และเป็นหอสวดส่วนตัวของท่านด้วย

² หมายถึงผลไม้

³ หมายถึงที่ที่นางมัรยัม บอกแก่นะบี ชะกะรียา เกี่ยวกับผลไม้ที่นางได้รับ

⁴ คือละหมาดตามแบบอย่างที่ถูบบัญญัติขึ้นในสมัยนั้น

⁵ ได้อธิบายไว้แล้วในอายะฮ์ที่ 37 ของซูเราะฮ์นี้

⁶ คือแจ้งข่าวดีให้ทราบที่ท่านจะได้บุตร ชื่อ ยะหฺยา

⁷ หมายถึงท่านนะบี อีซา เพราะท่านเกิดด้วยพจมานของอัลลอฮ์ที่ว่า “คุณ-จงเป็นขึ้น” กล่าวคือท่านนะบี ยะหฺยา จะยืนยันว่าท่านนะบี อีซาจะติดตามท่านมาในไม่ช้าซึ่งท่านจะเกิดขึ้นจากมารดาของท่านด้วยประการพิเศษของอัลลอฮ์ โดยปราศจากบิดา

จะเป็นผู้นำ และผู้รักษาไว้ซึ่งความบริสุทธิ์¹
และเป็นนะบีนคนหนึ่งจากหมู่ชนที่เป็นคนดี

40. เขาก็อกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร โดยที่ความชรา
ภาพได้มาถึงข้าพระองค์แล้ว และภรรยาของ
ข้าพระองค์ก็เป็นหมันด้วย พระองค์ตรัสว่า
กระนั้นก็ตามอัลลอฮ์จะทรงกระทำตามที่
พระองค์ทรงประสงค์

41. เขาก็อกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์!
โปรดได้ทรงให้มีสัญญาณหนึ่งแก่ข้าพระองค์
ด้วยเถิด พระองค์ตรัสว่าสัญญาณของเจ้านั้น
คือเจ้าจะไม่สามารถพูดแก่ผู้คนเป็นเวลาสามวัน³
นอกจากด้วยการแสดงท่าทางเท่านั้น⁴ และจง
รำลึกถึงพระเจ้าของเจ้ามาก ๆ และจงกล่าว
สวดดีในความบริสุทธิ์ของพระองค์ ทั้งในเวลา
เย็นและเวลาเช้า

42. และจงรำลึก ขณะที่มะลาอิกะฮ์กล่าวว่า
มัรยัมเอ๋ย! แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกเธอ
และทรงทำให้เธอบริสุทธิ์ และได้ทรงเลือกเธอ
ให้เหนือบรรดาหญิงแห่งประชาชาติทั้งหลาย

قَالَ رَبِّ أَنْ يُكُونَ لِي عَلِيمٌ وَقَدْ بَلَغَنِي
الْكِبَرُ وَأَمْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ
اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ الْأَنْكُرُ
النَّاسِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرَأً وَأَذْكُرَنَّكَ كَثِيرًا
وَسَيُحْيِي بِالْعِشَىٰ وَإِلَّا يُبَكِّرُ ﴿٤١﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ يَمْرُومُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ
وَوَهَبَ لَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

¹ คือระวังรักษาตัวไม่ประพฤติสิ่งที่จะทำให้มีราศี พร้อมกันนั้นก็อย่ายอมแต่งงานอีกด้วย ทั้งนี้เพื่ออุทิศชีวิตให้เป็นประโยชน์แก่สังคมได้มากที่สุด แต่แล้วท่านก็ถูกฆ่าตาย ด้วยน้ำมือของ เฮอร์โอส ผู้ครองนครปาเลสไตน์

² หมายถึงนะบี ชะกะรียา

³ หมายถึงสามคืนด้วย

⁴ คือใช้มือแสดงท่าทางบอกใบ้แทนการพูด

43. มัรยัมเอ๋ย จงภักดีต่อพระเจ้าของเจ้าเกิด และจงสวดและรุกอ ร่วมกับบรรดาผู้รุกอทั้งหลาย

يٰمَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي

وَازْكُرِي مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾

44. นั่นคือส่วนหนึ่งจากบรรดาข่าวของสิ่งเร้นลับ ซึ่งเราชี้แจงให้เจ้าทราบ และเจ้ามิได้อยู่ ณ ที่พวกเขา² ขณะที่พวกเขาโยนเครื่องเสียงทลายของพวกเขา (เพื่อทราบ) ใครในหมู่พวกเขาจะได้อุปการะมัรยัม และเจ้ามิได้อยู่ ณ ที่พวกเขา ขณะพวกเขาโต้เถียงกัน³

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبِآءِ النَّبِيِّنَّ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ

لَدَيْهِمْ اِذْ يَقُوْلُ اَقْلَمْتُمْ اَيْهَهُمْ يَكْفُلْ

مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. จงรำลึกถึงขณะที่มะลาอิกะฮฺกล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย! แท้จริงอัลลอฮฺทรงแจ้งข่าวดีแก่เธอซึ่งพจมานหนึ่ง⁴ จากพระองค์ ชื่อของเขาคืออัลมะซีหฺ อีซาบุตรของมัรยัม โดยที่เขาจะเป็นผู้มีเกียรติในโลกนี้ และปรโลก และจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด⁵

اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يَشْرُكُ

بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اَسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

وَجِيْهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾

¹ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

² หมายถึงพวกพระในโบสถ์

³ คือโต้เถียงกันว่าใครเป็นผู้เหมาะสมที่จะอุปการะนางมัรยัม เกี่ยวกับการโยนเครื่องเสียงทลาย เพื่อทราบว่ามีใครจะได้เป็นผู้อุปการะนางมัรยัมนั้นพวกก็อคยानी บิดเขื่อนไปว่า เพื่อหาสามีให้นาง และในที่สุดการเสียงทลายนั้นก็โต้แย้งๆ หรือโยเซฟ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับทรรศนะของพวกเขาคือว่า ท่านนะบีอีซามีพ่อ ดุบะฮานุลกรุอาน เล่ม 3 หน้า 591-592

⁴ หมายถึงบุตรคนหนึ่ง เพราะบุตรของนางเกิดจากพจมานของพระองค์ ที่ว่า "กุน-จงเป็นขึ้น" ในกรณีนี้จึงเรียกนะบีอีซา บุตรของนางว่า "พจมาน" หรือ "กะลิมะฮฺ"

⁵ คือใกล้ชิดอัลลอฮฺ

46. และเขา¹ จะพูดแก่ผู้คนขณะอยู่ในเปล²
และในวัยกลางคน³ และจะอยู่ในหมู่คนดี

47. นางกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร ทั้งๆที่มีได้มี
บุรุษใดและต้องข้าพระองค์⁴ พระองค์ตรัสว่า
กระนั้นก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์
ทรงประสงค์ เมื่อพระองค์ทรงชี้ขาดงานใดแล้ว
พระองค์ก็เพียงประกาศิตแก่สิ่งนั้นว่าจงเป็นขึ้น
เกิด แล้วมันก็จะขึ้น

48. และพระองค์ก็จะทรงสอนเขา ซึ่งการเขียน⁵
และความรู้อันถูกต้อง และสอนอัลเตารอต และ
อัลอินญีล⁶

49. และ (ทรงแต่งตั้งนะบีอีซา) เป็นศาสนทูต
ไปยังวงศ์วานอิสรออีล (โดยที่เขาจะกล่าวว่า)
แท้จริงฉันได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของ
พวกท่านมายังพวกท่านแล้วโดยที่ฉันจะจำลอง
ขึ้นจากดินให้แก่พวกท่านตั้งรูปนก แล้วฉัน

وَيَكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْهَيْدِ

وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٦٦﴾

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٧﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٦٨﴾

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ

مِنَ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ

كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ

اللَّهِ وَأُزَيِّرُ الْآكْفَمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي

الْمَوْتِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ

¹ หมายถึงนะบีอีซา อะลัยฮิสลาม

² คือขณะยังเป็นเด็กนอนแบเบาะอยู่ในเปล แต่พวกก็อคยานีบิดเบือนไปว่าเพียงพูด อ้ออ้อเท่านั้นไม่ใช่พูดเป็นเรื่องเป็นราวเพื่อแก้ข้อกล่าวหาแทนแม่ของท่าน ตามที่อัลกุรอานได้ระบุไว้ ดูะฮฺยานุลกุรอาน เล่ม 3 หน้าที่ 596-597

³ คือในวัยที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล ทั้งนี้เป็นการพูดในฐานะทำหน้าที่ประกาศศาสนา

⁴ คือทั้งๆที่ไม่มีชายใดและต้องตัวเอง ในฐานะสามี ในเรื่องนี้ พวกก็อคยานีบิดเบือนไปว่า พระนางมัรยัม มีสามีชื่อโยเซฟ ซึ่งเป็นบิดาของท่านนะบี อีซา และนอกจากท่านนะบี อีซาแล้ว ทั้งสองยังมีลูกชายและลูกหญิงอีกหลายคน ดูะฮฺยานุลกุรอาน เล่ม 3 หน้า 600-603

⁵ คำว่า "การเขียน" นี้แปลจากคำว่า "อัลกิตาบ" ทั้งนี้ตามที่ตีฟซีร อัลมะรอมี และตีฟซีร อัลญะลาลีย์น ได้อธิบายไว้

⁶ อัลเตารอต คือคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่นะบี มูซา และอินญีล คือคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่นะบี อีซา

จะเป่าเข้าไปในมัน แล้วมันก็จะกลายเป็นนก ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อน¹ และฉันจะให้ผู้ที่ตายแล้ว มีชีวิตขึ้น² ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านจะบริโภคนั้น และสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้ในบ้านของพวกท่าน แท้จริงในนั้น³ มีสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

50. และฉันจะเป็นผู้มายืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของฉัน⁴ อันได้แก่ อัดดารอด และเพื่อที่ฉันจะได้อนุมัติแก่พวกท่าน ซึ่งบางสิ่งที่ถูกห้ามแก่พวกท่าน⁵ และฉันได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของท่านมายังพวกท่านแล้ว⁶ ดังนั้นพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงเชื่อฟังฉัน

51. แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ พระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น จงออบาตะฮ์⁷ ต่อพระองค์เถิด นี่แหละคือทางอันเที่ยงตรง

وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِلَّا فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمَصَدِّقًا لِّمَا بِيَدِي مِنَ التَّوْرَةِ
وَلِأَحْسَنِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
وَجَنَّتْكُمْ رَبِّيَ مِنْ رَبِّكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

¹ คือโรคเรื้อน ชนิดผิวต่างทั้งตัว และคัน

² พวกคือคยาฟีไม่เชื่อว่าท่านนะบียีฮะจะรักษาคนตาบอดให้เป็นขึ้นได้ตามที่อัลลอฮ์แจ้งไว้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงบิดเบือนไปว่า คนที่ตายนั้นหมายถึง “คนเป็นโรคจิตตายด้าน” หรือ “คนตายทางจิต” คุบะฮานุลกุรอาน เล่ม 3 หน้า 617-618 และกุรอานมะฮ์ฎี เล่ม 1 หน้า 124

³ คือในการที่ท่านนะบียีฮะได้ให้หนักเป็นขึ้นจากดิน รักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อนให้หาย ตลอดจนให้คนที่ตายมีชีวิตขึ้นใหม่นั้น เป็นสัญญาณหนึ่งแห่งเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่ประจักษ์ในการกระทำของท่านนะบียีฮะ

⁴ หมายถึงคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้าท่าน

⁵ อันได้แก่ ปลา เนื้อ ฮอร์ และไซมัน ตลอดจนการทำงานในวันลับบะโต

⁶ อันได้แก่การให้หนักเป็นขึ้นจากดิน และรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อนให้หายเป็นต้น

⁷ หมายถึงการให้ออกภาพแต่อัลลอฮ์ และปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดยหวังในความกรุณาของพระองค์เท่านั้น

52. ครั้นเมื่ออีซารูตีกว่ามีการปฏิเสธศรัทธาเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา¹ จึงได้กล่าวว่า ใครบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปสู่อัลลอฮ์² บรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ใจกล่าวว่า พวกเราคือผู้ช่วยเหลืออัลลอฮ์³ พวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเรานั้นคือผู้น้อมตาม

53. ข้าแต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ศรัทธาแล้วต่อสิ่งที่พระองค์ได้ประทานลงมา และพวกข้าพระองค์ก็ได้ปฏิบัติตามร่อซูลแล้ว โปรดทรงบันทึกพวกข้าพระองค์ร่วมกับบรรดาผู้ที่กล่าวปฏิญาณยืนยันทั้งหลายด้วยเถิด⁴

54. และพวกเขาได้วางแผน⁵ และอัลลอฮ์ก็ทรงวางแผนด้วย⁶ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงวางแผนที่ดีเยี่ยม

55. จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ตรัสว่า โออีซา! ข้าจะเป็นผู้รับเจ้าไปพร้อมด้วยชีวิตและร่างกายของเจ้า และจะเป็นผู้ยกเจ้าขึ้นไปยังข้า และจะเป็นผู้ทำให้เจ้าบริสุทธิ์ พ้นจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และจะเป็นผู้ให้บรรดาที่ปฏิบัติ

﴿ فَلَمَّا أَحْسَسَ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ اللَّهُ قَالِكَ الْخَوَارِثُونَ هُمُ الَّذِينَ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴾

﴿ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْفِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴾

﴿ وَمَكْرُؤًا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ ﴾

﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾

¹ คือหมู่พวกยิว

² คือไปสู่ศาสนาของพระองค์

³ คือช่วยเหลือศาสนาของอัลลอฮ์

⁴ คือกล่าวปฏิญาณยืนยันในเอกภาพแห่งการเป็นพระเจ้าของพระองค์ และในการยอมรับทูตของพระองค์ที่พระองค์ส่งมา

⁵ คือ พวกยิวที่ปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบี อีซา ได้วางแผนที่จะกำจัดท่าน

⁶ คือวางแผนที่จะปกป้องท่านนะบี อีซาให้พ้นจากการทำร้ายของพวกเขา

ตามเจ้าเหนือผู้ปฏิเสธศรัทธาทิ้งหลาย จนกระทั่งวันกิยามะฮ์ แล้วยังช้านั้นคือการกลับไปขอของพวกเจ้า แล้วข้าจะตัดสินระหว่างพวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน

56. ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ข้าจะลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงทั้งในโลกนี้และปรโลก และจะไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใด สำหรับพวกเขา

57. และส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายนั้น พระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาโดยครบถ้วน ซึ่งรางวัลของพวกเขาและอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ธรรม

58. ดังกล่าวนั้นแหละ เราอ่านมันให้เจ้าฟัง อันได้แก่โองการต่าง ๆ และคำเตือนรำลึกที่รัดกุมชัดเจน

59. แท้จริงอุปมาของอีซานั่น ดั่งอุปไมยของอาดัม พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน¹ และได้ทรงประกาศิตแก่เขาว่าจงเป็นขึ้นเถิด แล้วเขาก็เป็นขึ้น

ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِي مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَابُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

¹ กล่าวคือท่านนะบี อีซานั้นแม้ว่าจะเกิดจากแม่ที่ไม่ได้สมสู่กับชายใด ตามกฎสภาวะการณ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นไม่ได้ในเดขานูภาพของอัลลอฮ์ เพราะสิ่งที่มหัศจรรย์ยิ่งกว่านั้นพระองค์ก็ยังให้เกิดขึ้นได้ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปด้วย นั่นก็คือนะบีอาดัม ซึ่งเกิดขึ้นจากดิน โดยไม่มีทั้งพ่อและแม่ ดังนั้นเมื่อยอมรับในเดขานูภาพของอัลลอฮ์ในการบังเกิดท่านนะบีอาดัมจากดินโดยไม่มีทั้งพ่อและแม่แล้ว โฉนด่าจึงจะไม่เชื่อในเดขานูภาพของอัลลอฮ์ในการบังเกิดนะบี อีซา จากแม่แต่ผู้เดียว

60. ความจริง¹ นั้นมาจากพระเจ้าของเจ้า (มุฮัมมัด) ดังนั้นเจ้าจงอย่าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

61. ดังนั้นผู้ใดที่ได้เทียบเจ้าในเรื่องของเขา (อีซา)² หลังจากที่ได้อิสรมาอย่างเจ้าแล้ว³ ก็จงกล่าวเถิดว่า ท่านทั้งหลายจงมาเถิด⁴ เราก็จะเรียกลูก ๆ ของเรา และลูกของพวกท่าน และเรียกบรรดาผู้หญิงของเรา และบรรดาผู้หญิงของพวกท่าน และตัวของพวกเรา และตัวของพวกท่านแล้วเราก็จะวิงวอนกัน (ต่ออัลลอฮ์) ด้วยความนอบน้อม โดยที่เราจะขอให้ละอุนด์⁵ ของอัลลอฮ์พึงประสพแก่บรรดาผู้ที่พูดโกหก⁶

62. แท้จริงเรื่องนี้⁷ เป็นเรื่องจริง และไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และแท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَمَّالُوا نَدْعُ آبَاءَنَا وَآبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَبِاللَّهِ لَعْنَةُ الْعَرَبِ وَالْحَكِيمِ ﴿٦٢﴾

¹ คือเรื่องราวเกี่ยวกับท่านนะบีอีซาที่เกิดขึ้นจากแม่แต่ผู้เดียวนั้นเป็นความจริง มิใช่อย่างที่ชาวคริสต์เข้าใจว่าเป็นบุตรของพระเจ้า หรือที่ชาวยิวกล่าวหาว่าเป็นบุตรของยชูซุ อั้นนัจญาร

² คือได้เทียบว่า นะบีอีซาเป็นบุตรของ อัลลอฮ์ เช่นพวกชาวคริสต์แห่งนัจญอรอน หรือเทียบว่า นะบีอีซา มีพ่อ ชื่อยชูซุ อั้นนัจญาร เช่น พวกยิว และพวกก้อตยานีย์ เป็นต้น

³ คือหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งให้ทราบว่ นะบีอีซานั้น เกิดจากประกาศคิดของพระองค์ มิใช่เกิดจากการมีพ่อเยี่ยงคนอื่น

⁴ คือเรียกพวกคริสต์ นัจญอรอนที่ไม่ยอมเชื่อหรือใครอื่นที่มีสภาพอย่างเดียวกัน

⁵ คือการขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะฮ์มุฮ์มัดของอัลลอฮ์

⁶ คือถ้าฝ่ายใดพูดโกหกก็ให้ละอุนด์ของอัลลอฮ์ประสพแก่พวกเขา แต่แล้วพวกคริสต์แห่งนัจญอรอนไม่ยอมรับคำทำ

⁷ คือเรื่องทีนะบี อีซาเกิดมาโดยไม่มีพ่อ

63. แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ แน่หนอนอัลลอฮ์
นั้นเป็นผู้ทรงรู้ดี ต่อผู้ปอนทำลายทั้งหลาย

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿١٦٣﴾

64. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้อับรดาผู้ได้รับ
คัมภีร์ จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน¹
ระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคารพ
สักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น และเราจะไม่
ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเรา
บางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่น
จากอัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็
จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า
แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตาม

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَمَّأَلُوا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَّامٍ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿١٦٤﴾

65. โอ้อับรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ เพราะเหตุใดเล่า
พวกเจ้าจึงโต้เถียงกันในตัวของอิบรอฮีม² และ
อັตเตารอด และ อัลอินญีลนั้นมีได้ถูกประทาน
ลงมา นอกจากหลังจากเขา³ แล้วพวกเจ้าไม่ใช้
ปัญญาตอกหรือ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ
وَمَا أُنزِلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِن بَعْدِهِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

66. พวกเจ้านั้นแหละ⁴ ได้โต้เถียงกันในเรื่องที่พวก
เจ้ามีความรู้ในสิ่งนั้นแล้ว⁵ แล้วก็เหตุไฉนเล่า

هَٰذَا نُمُّ هَٰؤُلَاءِ حَاجَّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

¹ คือไม่ขัดแย้งกัน เนื่องจากทั้งคัมภีร์เตารอดและอินญีลได้บัญญัติไว้อย่างเดียวกัน
² คือพวกยิวและพวกคริสตต่างโต้เถียงกันเกี่ยวกับนะบีอิบรอฮีม โดยที่แต่ละฝ่ายอ้างว่า นะบีอิบรอฮีม
ตั้งอยู่ในศาสนาของตน
³ คือหลังจากท่านนะบีอิบรอฮีมเป็นเวลานาน กล่าวกันว่า ระหว่าง นะบี อิบรอฮีม และนะบี มูซา ประมาณ
700 ปี และระหว่างนะบี มูซากับนะบี อีซา ประมาณ 1,000 ปี
⁴ คือพวกยิวและพวกคริสต
⁵ คือมีความรู้ในเรื่องของท่านนะบี อีซาที่ว่าท่านเป็นบุตรของนางมัรยัม และเป็นนะบี แต่พวกเขาก็ยัง
โต้เถียงกัน โดยที่ชาวคริสตกล่าวว่า ท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า และชาวยิวก็กล่าวว่า ท่านโกหก
ที่ประกาศตนเป็นนะบี

พวกเขาจึงโต้เถียงกันในสิ่งที่พวกเขาไม่มีความรู้¹
และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ แต่พวกเขาไม่รู้

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

67. อิบรอฮีมไม่เคยเป็นยิวและไม่เคยเป็น
คริสต์² แต่ที่เขาเป็นผู้หันออกจากความเท็จสู่
ความจริง เป็นผู้น้อมตาม³ และเขาก็ไม่เคยอยู่
ในหมู่ผู้ให้สัมภาษณ์ (แก้อัลลอฮ์)

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

68. แท้จริงผู้คนที่สมควรยิ่งต่ออิบรอฮีมนั้น
ย่อมได้แก่บรรดาผู้ปฏิบัติตามเขา⁴ และปฏิบัติ
ตามนะบี⁵ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วย⁶ และ
อัลลอฮ์นั้นทรงคุ้มครองผู้ศรัทธาทั้งหลาย

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

69. กลุ่มหนึ่งจากผู้ได้รับคัมภีร์นั้นชอบ หาก
พวกเขาจะทำให้พวกเขาหลงผิด และพวกเขา
จะไม่ทำให้ใครหลงผิด นอกจากตัวของพวกเขา
เองแต่พวกเขาไม่รู้

وَدَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

¹ คือไม่มีความรู้เกี่ยวกับท่านนะบีอิบรอฮีม เพราะท่านมาก่อนพวกเขาเป็นเวลาช้านาน และมีได้ถูก
ระบุไว้ในคัมภีร์ของพวกเขาด้วยว่าท่านเป็นยิวหรือเป็นคริสต์ แล้วพวกเขาไปหักทักเอามาจากไหนที่ต่าง
ฝ่ายต่างอ้างว่าท่านตั้งอยู่ในศาสนาของตน

² คือมิได้ตั้งอยู่ในศาสนายิวและศาสนาคริสต์

³ คือน้อมตามบัญญัติของอัลลอฮ์โดยปราศจากเงื่อนไข

⁴ คือปฏิบัติตามนะบีอิบรอฮีม ในการให้เอกภาพแก่อัลลอฮ์ เป็นผู้น้อมตามบัญญัติของพระองค์ และ
หันออกจากความเท็จไปสู่ความจริง

⁵ คือปฏิบัติตามท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย เพราะท่านตั้งอยู่บนแนวทางของนะบีอิบรอฮีม

⁶ คือผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

70. โฉมผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย เพราะเหตุใด พวกเจ้าจึงปฏิเสธบรรดาโอองการของอัลลอฮ์¹ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็เป็นพยานยืนยันอยู่²

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

71. โอบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย เพราะเหตุใดพวกเจ้าจึงสวมความจริงไว้ด้วยความเท็จ³ และปกปิดความจริงไว้⁴ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็รู้ดีอยู่

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

72. และกลุ่มหนึ่งจากหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกให้ลงมาแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธา⁵ ในตอนเริ่มแรกของกลางวัน (เช้า) และจงปฏิเสธศรัทธาในตอนสุดท้ายของวัน (เย็น) เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับใจ⁶

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يَا مُؤْمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَی الذِّكْرِ يَا مُؤْمِنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَآخِرَهُ، لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

73. และพวกท่านจงอย่าเชื่อ⁷ นอกจากแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนาของพวกท่านเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า คำแนะนำนั้นคือคำ

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ

¹ คือโอองการของอัลลอฮ์ที่ระบุอยู่ทั้งในคัมภีร์เตารอต และอินญิลอันกอปรไปด้วย ลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด

² คือยืนยันว่าลักษณะที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขา นั้นตรงกับลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด

³ คือบิดเบือนความจริงที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขา อันได้แก่การให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์ และการบอกข่าวเกี่ยวกับนะบีท่านหนึ่งที่สืบเชื้อสายมาจากนะบีอิสมาอีล หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด พวกเขาบิดเบือนเรื่องดังกล่าวด้วยสิ่งเท็จที่นักปราชญ์ของพวกเขาได้ก่ขึ้น ประหนึ่งเอาความเท็จสวมปิดความจริงไว้

⁴ คือปกปิดลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดไว้

⁵ คือศรัทธาต่ออัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่ผู้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดในเวลาเช้า และก็ปฏิเสธการศรัทธานั้นเสียในเวลาเย็น

⁶ คือเพื่อว่าผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีจะได้แคลงใจต่อท่านนะบี และปฏิเสธศรัทธา อย่างที่พวกเราปฏิบัติ

⁷ คือพวกยิวได้กล่าวห้ามพวกเขา

แนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้น¹ (คือจงอย่าเชื่อว่า) จะมีผู้ใดได้รับ² เยี่ยงที่พวกท่านได้รับ หรือ (อย่าเชื่อว่า) เขาเหล่านั้น³ จะโต้แย้งพวกท่าน ณ พระเจ้าของพวกท่านเลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ ณ พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ก็จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงรอบรู้

74. พระองค์จะทรงเจาะจงความเอ็นดูเมตตาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

75. และจากหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น มีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้ซึ่งทรัพย์สินสมบัติอันมากมายเขาก็จะคืนมันแก่เจ้า และจากหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้สักเหรียญทองหนึ่ง เขาก็จะไม่คืนมันแก่เจ้า นอกจากเจ้าจะยื่นฝ่ามือของเขาอยู่เท่านั้น นั่นก็เพราะว่าพวกเขา กล่าวว่า ในหมู่ผู้ที่อ่านเขียนไม่เป็นนั้น ไม่มีทางใดที่เป็นโทษแก่เราได้⁴ และพวกเขา กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ทั้ง ๆ ที่พวกเขา รู้กันดีอยู่

هُدَىٰ اللَّهُ أَنْ يُؤَفِّقَ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ
أَوْ بِمَا حَوَّلَ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِ ﴿٧٤﴾

يَخْصُصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

﴿ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ
يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ
إِلَيْكَ إِنْ لَمْ تُدْمِتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّتِن سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكُذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

¹ หมายถึงคำแนะนำที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิตของมนุษย์นั้น คือคำแนะนำที่มาจากอัลลอฮ์เท่านั้น หนึ่ง ประโยคแห่งข้อความนี้เป็นประโยคแรก

² คือไม่มีผู้ใดในชีวิตอื่น จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล เช่นเดียวกับที่บรรพบุรุษของพวกท่านได้รับ

³ หมายถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام

⁴ กล่าวคือ พวกเขาถือว่า การโกงบรรดาผู้ที่เขียนอ่านไม่เป็นในหมู่ชนชาติอาหรับนั้นไม่มีบาปหรือโทษใด ๆ โดยอ้างว่า เพราะเขาเป็นผู้ที่อัลลอฮ์ทรงเกลียดชัง ดังกล่าวนี้เป็นการกล่าวเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ซุบฮานะฮู ะอะอะลา อีกกระทงหนึ่ง

76. มิใช่เช่นนั้นดอก¹ ผู้ใดที่รักษาสัญญาของเขาโดยครบถ้วน และยำเกรง (อัลลอฮ์) แล้วแน่นอนอัลลอฮ์ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย

بَلْ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ ۖ وَأَتَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

77. แท้จริงบรรดาผู้ที่นำสัญญาของอัลลอฮ์ และการสาบานของพวกเขาไปขายด้วยราคาอันเล็กน้อยนั้น² ชนเหล่านี้แหละไม่มีส่วนได้ใด ๆ แก่พวกเขาในปรโลก และอัลลอฮ์จะไม่ทรงพุดแก่พวกเขา และจะไม่ทรงมองดูพวกเขาในวันกียามะฮ์ และทั้งจะไม่ทำให้พวกเขาสะอาดด้วย³ และพวกเขาจะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. และแท้จริงจากหมู่พวกเขา นั้น มีกลุ่มหนึ่ง บิดลั้น⁴ ของพวกเขา ในการอ่านคัมภีร์ เพื่อพวกเขาจะได้คิดว่ามันมาจากคัมภีร์ ทั้ง ๆ ที่มันมิได้มาจากคัมภีร์ และพวกเขา กล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่มันมิใช่มาจากอัลลอฮ์ และพวกเขา กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็รู้กันดีอยู่

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوَنَ أَسْمَاءَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُمْ بِالْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُمْ بِعِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

¹ คือมิใช่เป็นอย่างที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จขึ้นดอก เพราะการโกงผู้อื่นนั้นไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ถือว่าเป็นความผิด และจะได้รับโทษ

² คือการที่พวกเขาไม่คำนึงถึงสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ และการสาบานของพวกเขาต่อพระองค์โดยเห็นแก่ประโยชน์อันเล็กน้อยนั้นประหนึ่งพวกเขาได้นำเอาสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ และการสาบานของพวกเขาต่อพระองค์ไปขาย ด้วยราคาอันเล็กน้อย

³ คือสะอาดจากความผิดที่ไม่นำพาต่อคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ นั่นก็หมายความว่าพวกเขาจะไม่ได้รับอภัยโทษอย่างเด็ดขาด

⁴ คือบิดลั้นอ่านคัมภีร์ให้สำเนียงเพี้ยนไป ทั้งนี้เพื่อบิดเบือนความหมายให้เจไปเป็นอื่น ผู้ที่ไม่รู้จักจะเข้าใจว่ามาจากอัลลอฮ์

79. ไม่เคยปรากฏแก่บุคคลใดที่อัลลอฮ์ทรง
ประทานคัมภีร์และข้อตัดสิน¹ และการเป็นนะบี
แก่เขา² แล้วเขากล่าวแก่ผู้คนว่า ท่านทั้งหลาย
จงเป็นบ่าวของฉัน³ อื่นจากอัลลอฮ์ หากแต่
(เขาจะกล่าวว่า) ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ที่ผูกพัน
กับพระเจ้า⁴ เกิด เนื่องจากการณ์ที่พวกท่าน
เคยสอนคัมภีร์⁵ และเคยศึกษาคัมภีร์มา

80. และเขาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามะลาอิกะฮ์
และบรรดานะบีเป็นพระเจ้า เขาจะใช้พวกเจ้า
ให้ปฏิเสธศรัทธา⁶ หลังจากที่พวกเจ้าเป็นผู้
นอบน้อม⁷ แล้วกระนั้นหรือ

81. และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงเอา
ข้อสัญญาแก่นะบีทั้งหลายว่า สิ่งที่เขาได้ให้แก่
พวกเจ้านั้นไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์ก็ดี และความรู้อื่น
เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาก็ดี ภายหลัง
ได้มีร่อซูลคนใดมายังพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้ยืนยันใน

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالْحِكْمَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ
مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

¹ คือข้อตัดสินตามที่ได้รับความเข้าใจจากบัญญัติต่าง ๆ ที่มีอยู่ในคัมภีร์

² หมายถึงท่านนะบีฮิชา

³ กล่าวคือพวกคริสตอ้างว่าท่านนะบีฮิชาเป็นพระเจ้าโดยแบ่งภาคมาเกิดเป็นพระบุตร ในการนี้พวกเขา
จึงเป็นบ่าวของท่าน ทั้ง ๆ ที่ท่านมิได้ประกาศตนว่าเป็นพระเจ้า และมีได้เชิญชวนให้พวกเขาเป็นบ่าว
ของท่านแต่อย่างใด

⁴ คือเป็นผู้ศรัทธาต่อพระองค์ และให้เอกภาพแก่พระองค์ตลอดจนปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดย
เคร่งครัด

⁵ คือเคยสอนคัมภีร์เตารอต และศึกษาคัมภีร์นั้นมาก่อนในฐานะที่เคยศรัทธาต่อท่านนะบีมุซา

⁶ กล่าวคือนะบีฮิชาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามะลาอิกะฮ์ และบรรดานะบีเป็นพระเจ้าอย่างแน่นอน
เพราะถ้าเขาใช้ให้กระทำเช่นนั้นก็เท่ากับเขาใช้ให้พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์นั่นเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็น
ไม่ได้

⁷ คือเป็นผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

สิ่งที่มืออยู่กับพวกเจ้าแล้ว แน่نونพวกเจ้าจะต้องศรัทธาต่อเขา และช่วยเหลือเขา¹ พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้ายอมรับและเอาข้อสัญญาของข้าดังกล่าวนั้นแล้วไซ้ใหม่ พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ยอมรับแล้ว พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเป็นพยานเกิด และข้าก็อยู่ในหมู่ผู้เป็นพยานร่วมกับพวกเจ้าด้วย

82. แล้วผู้ใดที่ผิดหลังให้หลังจากนั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ละเมิด

83. อื่นจากศาสนาของอัลลอฮ์กระนั้นหรือที่พวกเขาแสวงหา และแด่พระองค์นั้น ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินได้นอบน้อมกัน² ทั้งด้วยการสมัครใจ และผินใจ และยังพระองค์นั้นพวกเขาจะถูกนำกลับไป

84. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอฺกูบ และบรรดา

مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ، وَلَتَنْصُرُنَّهُ،
قَالَ أَفَرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ يُصْرِي
قَالُوا أَفَرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَدَدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ وَلَهُ دَرَأَسَلِمَ
مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

قُلْ ءَاٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ
عَلَىٰ إِبْرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ وَإِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ

¹ คือการที่บรรดานะบียอมรับสัญญาจากอัลลอฮ์ที่จะศรัทธาต่ออะบีที่มาหลังจากพวกเขา นั่นเป็นการยืนยันว่า พวกอะฮ์ลุลกิตาบนั้นจำเป็นต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดโดยไม่มีทางเลือกเสียได้ เพราะว่าเมื่อบรรดานะบีของพวกเขา ยังต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดแล้วไซ้ พวกเขาซึ่งศรัทธาต่อบรรดานะบีของพวกเขา ก็ต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย ถ้ามิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็หาได้ศรัทธาต่อบรรดานะบีของพวกเขาไม่

² คือนอบน้อมในกฎสภาวะการณ์ของพระองค์ที่ทรงกำหนดให้มีแก่โลกจะในฐานะเป็นผู้ยอมรับด้วยความยินดีหรือไม่ก็ตาม

ผู้สืบเชื้อสาย (จากยะอฺกูบ)¹ และศรัทธาต่อสิ่ง
ที่มุซา และอีซา² และนะบีทั้งหลายได้รับจาก
พระเจ้าของพวกเขา โดยที่เราจะไม่แยกระหว่าง
คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา³ และพวกเรานั้น
เป็นผู้ที่นอบน้อมต่อพระองค์

85. และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่น
จากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจาก
เขาเป็นอันขาด⁴ และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่
ผู้ขาดทุน

86. อย่างไรก็ตามที่อัลลอฮ์จะทรงแนะนำพวกใด
พวกหนึ่งที่ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขา
ศรัทธาแล้ว และทั้งยังได้ยืนยันด้วยว่า แท้จริง
ร่อซูล⁵ นั้นเป็นความจริง และได้มีหลักฐาน
ต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขาด้วย และอัลลอฮ์
นั้นจะไม่ทรงแนะนำพวกที่อธรรม

87. ชนเหล่านี้แหละ การตอบแทนแก่พวกเขา
ก็คือ การละอุนดี⁶ จากอัลลอฮ์ จากมะลาอิกะฮ์
และจากมนุษย์ทั้งหลายนั้นจะตกอยู่แก่พวกเขา

وَعِيسَىٰ وَالْيَسُوعَ مِنَ رَبِّهِمْ لَا يُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٦﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَأَلَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

¹ คือลูก ๆ ของท่าน 12 คน และหลานเหลนของท่านด้วย

² กล่าวคือที่ทรงระบุท่านนะบีมุซาและนะบีอีซาก็ทั้ง ๆ ที่ทั้งสองอยู่ในจำพวกหลานเหลนของท่านนะบียะอฺกูบ
ซึ่งถูกระบุไว้แล้วนั้น เนื่องจากเรื่องที่กำลังกล่าวถึง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับยิวและคริสต์

³ คือ ไม่แยกศรัทธาเฉพาะบางท่าน เช่น ศรัทธาเฉพาะท่านนะบีมุซา ไม่ศรัทธาต่อท่านนะบีอีซา และ
ท่านนะบีมุฮัมมัด ดังที่ยิวปฏิบัติ หรือศรัทธาเฉพาะท่านนะบีอีซา ไม่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุซา และท่าน
นะบีมุฮัมมัด ดังที่พวกคริสต์ปฏิบัติ หากแต่เราศรัทธาต่อท่านนะบีทุกท่าน

⁴ คืออัลลอฮ์จะไม่ทรงรับศาสนานั้นจากเขาเป็นอันขาด

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

⁶ การละอุนดีนั้นถ้าจากอัลลอฮ์ หมายถึงการขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะหฺมัตของพระองค์ ถ้าจาก
มะลาอิกะฮ์ และมนุษย์ หมายถึง การขอต้ออัลลอฮ์ให้ทรงขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะหฺมัตของพระองค์

88. โดยที่พวกเขาจะอยู่ในการละอนัตนั้น ตลอดกาล ซึ่งการลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนเบา แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่ถูกประวิง¹ อีกด้วย

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾

89. นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากนั้น และได้ปรับปรุงแก้ไข แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธากัน แล้วยังได้ทวิการปฏิเสธศรัทธาขึ้นอีกนั้น การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขาจะไม่ถูกรับเป็นอันขาด และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่หลงทาง

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ نُقَبِلَ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾

91. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและพวกเขาได้ตายไปในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทองเต็มแผ่นดินก็จะไม่ถูกรับจากคนใดในพวกเขาเป็นอันขาด² และแม้ว่าเขาจะใช้ทองนั้นไถ่ตัวเขาก็ตาม³ ชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขา นั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบและทั้งไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับพวกเขาด้วย

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ نُقَبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ بِلْءٍ إِلَّا رِضْ دَهَبًا وَلَوْ أَفْتَدَى بِهٖ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

¹ คือจะไม่ถูกประวิงการลงโทษให้แก่พวกเขา เพื่อการแก้ตัวใดๆ

² กล่าวคือหากพวกเขาบริจาคทองเต็มแผ่นดิน อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงรับจากเขา

³ คือสมมติว่าในวันกิยามะฮ์เขามีทองอยู่เต็มแผ่นดิน และต้องการจะไถ่ตัวเขาด้วยทองนั้นให้พ้นจากการลงโทษอัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงรับเช่นเดียวกัน

92. พวกเขาจะไม่ได้อัลลอฮ์เลย จนกว่าพวกเขาจะบริจาค จากสิ่งที่พวกเขาชอบ และสิ่งใดที่พวกเขาบริจาคไป แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ในสิ่งนั้นดี

لَنْ نَسْأَلَكَ مَا تَشَاءُ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٥﴾
لَنْ نَسْأَلَكَ مَا تَشَاءُ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٥﴾

93. อาหารทุกชนิดนั้นเคยเป็นที่อนุมัติแก่วงศวานอิสรออีลมาแล้ว นอกจากที่อิสรออีลได้ให้เป็นที่ต้องห้ามแก่ตัวเอง¹ ก่อนจากที่อัลลอฮ์จะประทานลงมาเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกเขาจงนำเอาอัลลอฮ์มา แล้วจงอ่านมันดู² หากพวกเขาคือผู้พูดจริง

﴿ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِيَ إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦﴾

94. แล้วผู้ใดที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หลังจากนั้น ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้อธรรม

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٧﴾

95. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮ์นั้นตรัสจริงแล้ว ดังนั้นพวกเขาจงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมผู้หันออกจากความเท็จสู่ความจริงเถิด และเขาไม่เคยอยู่ในหมู่ผู้ให้มีภาคี (แก่อัลลอฮ์) เลย

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾

¹ คือท่านนะบียะฮ์อุฎบเป็นโรคปวดเมื่อยที่โคนขา แล้วท่านได้บ่นไว้ว่า ถ้าหายท่านจะไม่กินเนื้ออูฐ เมื่อท่านหายท่านจึงไม่กินเนื้ออูฐ แล้ววงศวานของท่านก็ไม่ยอมกินเนื้ออูฐตามท่านด้วย ทั้งนี้ก่อนจากที่อัลลอฮ์จะประทานแก่พวกเรา

² คือถ้าไม่เชื่อตามที่อัลลอฮ์ทรงแจ้งให้ทราบ ก็จงอ่านคัมภีร์เตอราอตุ แน่นนอนย่อมจะไม่พบบัญญัติห้ามกินเนื้ออูฐแก่พวกเขาแต่อย่างใด

96. แท้จริงบ้านหลังแรกที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับมนุษย์ (เพื่อการอิบาดะฮ์) นั่นคือบ้านที่มักกะฮ์¹ โดยเป็นที่ที่ถูกให้มีความจำเริญ² และเป็นที่น่าแนะนำแก่ประชาชาติทั้งหลาย

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٦١﴾

97. ในบ้านนั้น³ มีหลายสัญญาณที่ชัดเจน (ส่วนหนึ่งนั้น) คือมะกะอมอิบรอฮีม⁴ และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้น⁵ เขาก็เป็นผู้ปลอดภัยและสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่มนุษย์นั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น⁶ อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้ และผู้ใดปฏิเสธ⁷ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงฟังประชาชาติทั้งหลาย

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا بُرِّهِنُوا وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ عَلِيمٌ ﴿١٦٢﴾

98. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โ้อผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย เพราะเหตุใดพวกท่านจึงปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเป็นพยานยืนยันในสิ่งที่พวกท่านกระทำความ

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

¹ หมายถึง กะอูบะฮ์

² คือให้มีผลไม้นานาชนิดอย่างอุดมสมบูรณ์

³ รวมถึงบริเวณบ้านด้วย

⁴ หมายถึงก้อนหินซึ่งเป็นที่ยืนของท่านนะบิอิบรอฮีม ขณะที่ท่านทำการก่อสร้างสูงของอาคารกะอูบะฮ์ และบนหินก้อนนั้นม็รอยเท้าทั้งสองของท่านด้วย และมะกะอมนี้ยังคงปรากฏอยู่จนทุกวันนี้

⁵ รวมถึงเข้าไปในบริเวณบ้านนั้นด้วย

⁶ คือเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์ และอุมเราะฮ์

⁷ คือปฏิเสธการไปประกอบพิธีฮัจญ์

99. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอบุ้ผู้ที่ได้รับ คัมภีร์ทั้งหลาย เพราะเหตุใดท่านจึงขัดขวางผู้ ศรัทธา ซึ่งทางของอัลลอฮ์ โดยที่พวกท่าน ประารถนาจะให้ทางของอัลลอฮ์สุด¹ ทั้ง ๆ ที่ พวกท่านก็เป็นพยานยืนยัน² อยู่ และอัลลอฮ์นั้น มิใช่เป็นผู้ทรงผลอนในสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

100. โอบุ้ศรัทธาทั้งหลาย หากพวกเจ้าเชื่อฟัง กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด³ ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์แล้ว⁴ พวกเขาก็จะให้พวกเจ้ากลับเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา อีก หลังจากที่พวกเจ้าศรัทธาแล้ว

101. และอย่างไรเล่าที่พวกเจ้าจะปฏิเสธศรัทธา กัน ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้านั้น มีบรรดาโองการของ อัลลอฮ์ถูกอ่านแก่พวกเจ้าอยู่ และยังมีร่อซูล ของพระองค์อยู่ในหมู่พวกเจ้าด้วย และผู้ใด ยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ แน่نونเขาก็ได้รับคำแนะนำ ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

قُلْ يَا هَلْ أَكْتَبَ لَمْ تَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبِعُوا عَوْجًا وَأَسْتَمْ شُهْرًا وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا قَوْمًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١١٢﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٣﴾

¹ คือปรารถนาที่จะให้ผู้คนเห็นว่าทางของอัลลอฮ์นั้นแคบ

² คือเป็นพยานยืนยันว่าทางของอัลลอฮ์นั้นเที่ยงตรง

³ คือได้มีฮิวกลุ่มหนึ่งผ่านเห็นพวกเฮาส์ และพวกคือฮร็องญ์รักใคร่สนิทสนมกัน หลังจากที่พวกเขารับ นบถืออิสลาม โดยที่เมื่อก่อนนั้นพวกเขาเป็นศัตรูกัน และรบพุ่งกันมาเป็นเวลานานกว่า 100 ปี ก็ให้รู้สึก อิงฉา จึงได้อ่านบันทึกเหตุการณ์ทั้งสองฝ่ายในอดีตระหว่างพวกเขาให้ฟัง เพื่อก่อให้เกิดการสู้รบกันอีก ในการนี้ทำให้พวกเขาทั้งสองฝ่ายต่างมุ่งที่จะสู้รบกันขึ้นอีก แต่แล้วท่านนะบีได้มาระงับไว้ ณ นั้น แล้วอายะฮ์ นี้ก็ถูกประทานลงมา

⁴ หมายถึงพวกยิวแห่งมะดีนะฮ์

102. โฉผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเกรงอัลลอฮ์
อย่างแท้จริงเกิด และพวกเจ้าจงอย่าตาย¹
เป็นอันขาดนอกจากในฐานะที่พวกเจ้าเป็นผู้
นอบน้อมเท่านั้น²

103. และพวกเจ้าจงยึดสายเชือก³ ของอัลลอฮ์
โดยพร้อมกันทั้งหมด และจงอย่าแตกแยกกัน⁴
และจงรำลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแต่
พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าเป็นศัตรูกัน⁵ แล้ว
พระองค์ได้ทรงให้สนธิสนมกันระหว่างหัวใจ
ของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นพี่น้องกัน
ด้วยความเมตตาของพระองค์ และพวกเจ้า
เคยปรากฏอยู่บนปากหุลุมแห่งไฟนรก⁶ แล้ว
พระองค์ก็ทรงช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากปากหุลุม
แห่งนรกนั้น ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์
จะทรงแจกแจงแก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาโองการ
ของพระองค์เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับแนวทาง
อันถูกต้อง

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٣﴾

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ
بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ
عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

¹ คือให้เราใช้ชีวิตอยู่ในวิถีทางของอัลลอฮ์อยู่เสมอ เพื่อว่าเมื่อใดตายลง จะได้ตายในฐานะผู้นอบน้อมต่ออัลลอฮ์ ถ้ามิเช่นนั้นแล้วก็ไม่อาจแน่ใจได้ว่าเราจะตายในฐานะใด

² คือเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในฐานะเป็นผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์

³ หมายถึงศาสนาของอัลลอฮ์

⁴ หมายถึงแตกแยกกันในการยึดถือสายเชือก (ศาสนา) ของอัลลอฮ์ โดยที่กลุ่มหนึ่งยึดถือโดยเคร่งครัด อีกหลายกลุ่มยึดถือบ้างไม่ยึดถือบ้าง เป็นต้น

⁵ หมายถึงพวกเฮาสุ และพวกคือหรือจัญแห่งนครมะดีนะฮ์

⁶ คือการที่พวกเจ้าเคยใช้ชีวิตตามความใคร่ของตน และให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ ตลอดจนทำการสู้รบกันนั้นประหนึ่งว่าพวกเจ้ากำลังอยู่บนปากเหวแห่งนรกซึ่งใกล้จะตกอยู่แล้ว

104. และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่ง
ที่จะเชิญชวนไปสู่ความดี และใช้ให้กระทำการ
ที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่มีชอก และ
ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ

وَأَتَىٰكُمْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٤﴾

105. และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่
แตกแยกกัน และขัดแย้งกัน หลังจากที่บรรดา
หลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว และชน
เหล่านี้แหละ สำหรับพวกเขา คือ การลงโทษ
อันใหญ่หลวง

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

106. วันซึ่งบรรดาใบหน้าจะขาวม่วง¹ และ
บรรดาใบหน้าจะดำคล้ำ² ส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้า
ของพวกเขาดำคล้ำนั้น (พวกเขาจะถูกถามว่า)
พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเจ้า
ศรัทธาแล้วกระนั้นหรือ? พวกเจ้าจงชิมการ
ลงโทษเถิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธ
ศรัทธา

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٦﴾

107. และส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้าของพวกเขา
ขาวม่วงนั้น เขาจะอยู่ในความเมตตา³ ของ
อัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาจะอยู่ในความเมตตาอัน
ตลอดกาล

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

¹ คือเนื่องจากปิตินดีในผลงานของตน และมั่นใจว่าจะเป็นชาวสวรรค์

² คือเนื่องจากเสียใจในผลงานของตน และแน่ใจว่าจะถูกลงโทษในนรก

หน้าของพวกเขาดำคล้ำกัน (พวกเขาจะถูกถามว่า) พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเจ้าศรัทธา
แล้วกระนั้นหรือ พวกเจ้าจงชิมการลงโทษเถิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา

³ หมายถึงสวนสวรรค์

108. นั่นคือบรรดาโองการของอัลลอฮ์โดยที่เรา¹ อ่านโองการเหล่านั้นแก่เจ้าด้วยความจริง และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงประสงค์ซึ่งการอธรรมใดๆ แก่ประชาชาติทั้งหลาย

109. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และยิ่งอัลลอฮ์นั้น กิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป²

110. พวกเจ้า³ นั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์⁴ ศรัทธากันแล้ว แน่หนอนมันก็เป็นการดีแก่พวกเขา ส่วนหนึ่งจากพวกเขา นั้นมีบรรดาผู้ที่ศรัทธา⁵ และส่วนมากของพวกเขา นั้นเป็นผู้ละเมิด

111. พวกเขา⁶ จะไม่ทำอันตรายแก่พวกเจ้าได้เลย นอกจากการก่อความเดือดร้อนเล็กน้อย⁷ เท่านั้น และหากพวกเขาต่อสู้พวกเจ้า พวกเขาก็จะหันหลังหนีพวกเจ้า แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزَلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
وَمَا اللَّهُ بِرَبِّدُّ ظَلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
رُجْعُ الْأُمُورِ ﴿١٠٩﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أَلَمْ يَكْتُبْ
لَكُمْ خَيْرًا لَّهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ
وَكَرَّهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١١٠﴾

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ
يُؤْلِكُوكُمُ الْأَذْبَارُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُوكُمْ ﴿١١١﴾

¹ หมายถึงอัลลอฮ์

² คือถูกนำกลับไปเพื่อพิจารณาตอบแทน หรือลงโทษด้วยความยุติธรรมยิ่ง

³ หมายถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ หมายถึงพวกยิวและคริสต์ มักจะเรียกทับศัพท์กันว่า พวกอะฮ์ลุลคิตาบ

⁵ เช่นอับดุลลอฮ์ บินสะลาม และเพื่อน ๆ ของท่าน ซึ่งเป็นชาวยิว และอันนะญาซียี และพรรคพวกของท่าน ซึ่งเป็นชาวคริสต์

⁶ คือพวกยิว

⁷ เช่นการด่าว่า และการใส่ไคล้ เป็นต้น

112. ความต่ำช้าได้ถูกฟาดลงบนพวกเขา¹ ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาถูกพบ นอกจากด้วยสายเชือกจากอัลลอฮ์² และสายเชือกจากมนุษย์³ และพวกเขาจะนำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป⁴ และความขัดสนก็จะถูกฟาดลงบนพวกเขา⁵ นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเคยปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และฝ่าบรรดานะบีโดยปราศจากความเป็นธรรม นั่นก็เนื่องจากการที่พวกเขาต้อตึง และเคยทำการละเมิด

113. พวกเขาหาใช่เหมือนกันไม่ จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น มีกลุ่มชนหนึ่งที่เที่ยงธรรม ซึ่งพวกเขาอ่านบรรดาโองการของอัลลอฮ์ในยามค่ำคืน และพร้อมกันนั้น พวกเขาก็สยุดกัน⁶

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ أَنْ مَأْتَفُوا إِلَّا يُحِبُّلٍ مِّنَ
اللَّهِ وَحِبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَيَعْضِبُ مِنَ اللَّهِ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ يَا نَهْمُ
كَانُوا يَكْفُرُونَ يَتَذَكَّرُ اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾

﴿ لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ
يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾

¹ หมายถึงว่าพวกเขามีสภาพต่ำช้า ประหนึ่งว่าความต่ำช้านั้นได้ถูกฟาดลงบนพวกเขาให้ปรากฏเป็นริ้วรอยอยู่ เมื่อพบพวกเขา ณ ที่ใดก็จะพบความต่ำต้อยอยู่ในตัวของพวกเขาเป็นเนื่องนิง

² คำว่าสายเชือกของอัลลอฮ์นั้นหมายถึงศาสนาที่มาจากพระองค์ กล่าวคือพวกเขาจะพ้นจากความต่ำช้าได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาจับนับถืออิสลามเท่านั้น

³ คำว่าสายเชือกจากมนุษย์นั้นหมายถึงการมีชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ใจไม่ตั้งตนเป็นศัตรูและปอนทำลาย

⁴ คือพวกเขาได้รับความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์ เนื่องจากความต้อตันของพวกเขา และเมื่อพวกเขากลับไปหาพระองค์ก็กลับไปในสภาพถูกกริ้ว ประหนึ่งว่าเขาได้นำเอาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์ที่มีต่อเขาในโลกนี้กลับไปด้วย นั่นก็คือพวกเขาจะได้รับการลงโทษนั่นเอง

⁵ คือแม้พวกเขาจะร่ำรอยอย่างไร แต่ก็มีสภาพเหมือนคนยากจนเพราะความตระหนี่ของพวกเขา ประหนึ่งว่าความยากจนนั้นได้ฟาดลงบนพวกเขาให้ปรากฏเป็นริ้วรอยอยู่กระนั้น

⁶ หมายถึงการทำละหมาดตะฮัจญ์

114. พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติ สิ่งที่ไม่ชอบ และต่างรีบเร่งกันในบรรดาสิ่งดีงาม และชนเหล่านี้แหละอยู่ในหมู่ผู้ที่ประพฤติดี

115. และความดีใดๆ ที่พวกเขากระทำ พวกเขาจะไม่ถูกปฏิเสธในความดีนั้น¹ เป็นอันขาด และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ที่ยำเกรง

116. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นทรัพย์สินของพวกเข และลูกๆ ของพวกเขาจะไม่อำนาจประโยชน์ให้พวกเขาพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย และชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

117. อุปมาสิ่งที่พวกเขาบริจาคไปในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นดังอุปไมยลมซึ่งมีความเย็นจัด ได้ประสบแก่พืชผลของพวกหนึ่งที่ยุธรรมแก่ตัวเอง แล้วได้ทำลายพืชผลนั้น² อัลลอฮ์นั้นมิได้ทรงอธรรมแก่พวกเขา แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเอง

118. โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอาเพื่อนสนิทที่รู้เห็นกิจการภายใน อื่นจากพวกของเจ้าเอง ซึ่งเขาเหล่านั้นจะไม่ลดละแก่พวกเจ้าในการก่อความเสียหายให้เกิดขึ้น พวกเขาชอบ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَذُكِرْتُمْ
فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾

وَمَا يَعْزُبُ عَنْهُمْ شَيْءٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً
مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأُولُوكُمْ خَبْرًا وَلَا دُونِ مَا عِنْتُمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي

¹ หมายถึงว่าความดีที่เขาทำไปนั้นเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างแน่นอน

² หมายถึงว่าสิ่งที่พวกเขาบริจาคไปนั้นไร้ผล เนื่องจากพวกเขาไม่ศรัทธาอันเป็นการอธรรมแก่ตัวเอง

การที่พวกเขาลำบาก แท้จริงความเกลียดชัง
ต่างๆ ได้เผยออกมาแล้วจากปากของพวกเขา
และสิ่งที่ห้วงอกของพวกเขาซ่อนไว้นั้นใหญ่ยิ่งกว่า
แน่นอนเราได้แจกแจงบรรดาโองการไว้แก่
พวกเขาแล้ว หากพวกเขาใช้ปัญญากัน

119. ฟังรู้เถิดว่า พวกเจ้านั้นแหละรักใคร่พวกเขา
ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่รักใคร่พวกเขา และพวกเขา
ศรัทธาต่อคัมภีร์ทุกเล่ม¹ และเมื่อพวกเขาพบ
พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า พวกเราศรัทธา
กันแล้ว และเมื่อพวกเขาอยู่แต่ลำพัง พวกเขาก็
กั๊กนิ้วมือ เนื่องจากความเคียดแค้นพวกเขา
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงตายด้วย
ความเคียดแค้นของพวกเขาเถิด แท้จริงอัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในห้วงอกทั้งหลาย

120. หากมีความดีใดๆ ประสพแก่พวกเขา ก็
ทำให้พวกเขาเศร้าใจ และถ้าหากความชั่วใดๆ
ประสพแก่พวกเขา พวกเขาก็ดีใจเนื่องด้วย
ความชั่วนั้น และถ้าพวกเขาอดทน และยำเกรง
แล้วไซ้ร อุบายของพวกเขา ก็ย่อมไม่เป็นอันตราย
แก่พวกเขาแต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง
ลือม² ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

صَدُّوهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ حُبُّوهُمْ وَلَا حُبُّوكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقَوْكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا يَلِ مِنَ الْغَيْظِ قَلَّ مُوتُوا
بِعَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ سَأَلْتُمْ هِيَ وَإِنْ تُصِيبَكُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ نَصَبُوا وَتَتَفَوَّ
لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾

¹ คือคัมภีร์ทุกเล่มที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา

² คำว่า ลือม นั้นหมายถึง รู้ เพราะสิ่งที่ถูกลือมไว้นั้นย่อมอยู่ในการรู้เห็นโดยสิ้นเชิง

121. และจงรำลึกถึงขณะที่เจ้าจากครอบครัว
ของเจ้าไปแต่เจ้าตรู¹ โดยที่เจ้าจะได้จัดให้บรรดา
มุฮิมินประจำที่มั่นต่าง ๆ เพื่อการสู้รบ¹ และ
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ
مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٦١﴾

122. จงรำลึกถึงขณะที่สองกลุ่ม² ในหมู่พวกเจ้า
รู้สึกอ่อนแอและซลาด³ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง
คุ้มครองทั้งสองกลุ่มนั้นไว้ และแต่อัลลอฮ์นั้น
มุฮิมินทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

إِذْ هَمَّتْ طَلِيفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ
وَلِيُّهَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٢﴾

123. และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือ
พวกเจ้าที่บะดร์⁴ มาแล้ว ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าเป็น

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٦٣﴾

¹ กล่าวคือรอซูลุลลอฮ์ ได้จากครอบครัวของท่านไปในสงครามอุฮุด ตั้งแต่เช้าตรู่ของวันเสาร์ที่เจ็ด เดือน
เซาวาล ในปีที่สามแห่งฮิจเราะฮ์ศักราช เพื่อจัดเตรียมที่มั่นให้แก่บรรดามุฮิมิน คือที่มั่นของทหารธนู ที่มั่น
ของทหารม้า และที่มั่นของทหารทั่วไป ในการสู้รบครั้งนี้ ท่านรอซูลได้ออกไปพร้อมกำลังทหารเพียง
1,000 คนเท่านั้น กระนั้นก็ตาม แต่เมื่อได้เดินทางไปถึงครึ่งทาง อับดุลลอฮ์ บินอุบัย บินสะลูน ผู้เป็น
หัวหน้ามุนาฟิเก็ท ก็ทียศต่อท่านโดยนำพวกของตนจำนวน 300 คนกลับ ท่านรอซูลจึงเหลือกำลังทหาร
เพียง 700 คน เท่านั้น ท่านได้ใช้ภูเขายุคสุดเป็นที่กำบังด้านหลัง ในจำนวนทหารของท่านนั้นมีทหารสวม
เสื้อเกราะ 100 คน ทหารม้า 2 คน และทหารธนูอีกจำนวนหนึ่งซึ่งประจำที่มั่นอยู่บนภูเขา คอยทำหน้าที่
สกัดกำลังทหารของฝ่ายศัตรูที่จะโอบมาทางด้านหลัง ส่วนทหารของฝ่ายศัตรูซึ่งนำโดยอะบูซุฟยานนั้น
มีจำนวนถึง 3,000 คน มีทหารสวมเสื้อเกราะ 700 คน ทหารม้า 200 คน มีผู้หญิงสำหรับเป็นกองเชียร์
15 คน พร้อมด้วยกลองเพื่อตีปลุกใจนักรบของตน ในจำนวนนี้มีฮินดุน ภรรยาของอะบูซุฟยานด้วย

² คือกลุ่มบะนูสะละมะฮ์จากคือฮรอญญ์ และกลุ่มบะนูฮาริษะฮ์ จากเอาส ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้เป็นปิกฮ้าย
และปิกขวาของกองทัพอิสลาม

³ ทั้งนี้เพราะเห็นอัลดุลลอฮ์บิโนบัย บินสะลูน นำกำลังทหารกลับไปเกือบหนึ่งในสามของกำลังทหาร
ทั้งหมด

⁴ บะดร์เป็นสถานที่ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างมักกะฮ์กับมะดีนะฮ์ สงครามที่เกิดขึ้น ณ สถานที่นี้จึงเรียกว่า
สงครามบะดร์ บางทรรศนะ กล่าวว่า บะดร์ เป็นชื่อน้ำ ซึ่งขุดโดยบุคคลที่ชื่อว่า บะดร์ แล้วสถานที่นั้น
จึงถูกเรียกตามชื่อของบุคคลผู้นั้น

พวกด้อยกว่า¹ ดังนั้นพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์
เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจักชอบคุณ

124. จงรำลึกถึงขณะที่เจ้า (มุฮัมมัด) กล่าวแก่
บรรดามุมินว่า ไม่เพียงพอกแก่พวกเจ้าเลยหรือ
การที่พระเจ้าของพวกท่านจะหนุนกำลังแก่
พวกท่าน ด้วยมะลาอิกะฮ์จำนวนสามพันโดย
ถูกส่งลงมา

125. เพียงพอกแน่นอน หากพวกเจ้าอดทนและ
ยำเกรง² และพวกเขาจะ³ มายังพวกเจ้าทันที
ทันใดขณะนี้⁴ แล้วพระเจ้าของพวกเจ้าก็จะ
หนุนกำลังแก่พวกเจ้าอีก ด้วยจำนวนมะลาอิกะฮ์
ห้าพัน โดยมีเครื่องหมาย⁵

126. และอัลลอฮ์มิได้ทรงให้กำลังหนุนนั้น
มีขึ้น นอกจากเพื่อเป็นข่าวดีแก่พวกเจ้า และ
เพื่อที่หัวใจของพวกเจ้าจะได้สงบด้วยกำลังหนุน
นั้นและความช่วยเหลือทั้งหลายนั้นไม่มี (จาก
ที่อื่นใด) นอกจากที่อัลลอฮ์ ผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น

إِذْ نَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَكَفِّكُمْ أَنْ يُعَذِّبَكُمْ
رَبُّكُمْ بِتَلَاغَةِ الْفِجْرِ مِنَ الْمَلَأِكَةِ مُزْلِلِينَ ﴿١٢٤﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ
هَذَا يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَأِكَةِ
مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنَطْمِئِنَ قُلُوبُكُمْ
بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِن عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٢٦﴾

1 คือมีกำลังน้อยกว่าทั้งจำนวนคน อาวุธ พาหนะ และเสียง

2 คือยำเกรงอัลลอฮ์ โดยปฏิบัติตามหน้าที่ที่ท่านะบีได้กำหนดไว้

3 คือพวกมุชริกีน

4 คำว่า มินเฟาริม นั้น ใน อัล-มุญญิด ให้ความหมายว่า ฮาถัน ซึ่งแปลว่า ทันทีทันใด

5 คือมะลาอิกะฮ์แต่ละท่านล้วนแต่มีเครื่องหมายทุกท่าน

127. เพื่อพระองค์จะทรงบันดาลส่วนหนึ่ง¹ ออกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือทรงให้พวกเขาได้รับความอับยศ² แล้วพวกเขาจะถอยกลับไปในฐานะผู้ผิดหวัง

لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُهُمْ
فَيَنْقَلِبُوا آخِيبِينَ ﴿١٢٧﴾

128. ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิของเจ้า (มุฮัมมัด) จากกิจการเหล่านั้น³ หรือไม่ก็พระองค์จะทรงอภัยโทษแก่พวกเขา หรือลงโทษพวกเขาเพราะพวกเขา นั่นคือผู้ธรรม

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾

129. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁴ และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁵ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَعْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَفُوٌّ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

¹ คือให้ทหารของมุชริกินส่วนหนึ่งเสียชีวิต

² คือเนื่องจากความปราศรัย

³ คือกิจการเกี่ยวกับที่ท่านนะบีถูกทำร้ายด้วยน้ำมือของพวกกุฟฟารุกดี หรือการจัดการแก่ฝ่ายศัตรูให้ได้รับความพินาศก็ดี หากใช่เป็นสิทธิของท่านนะบีที่เกี่ยวข้องด้วยก็หาไม่ หากแต่เป็นอำนาจของอัลลอฮ์แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น ท่านนะบีมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์เท่านั้น อนึ่งข้อความในตอนต้นของอายะฮ์นี้ เป็นประโยคแทรก ส่วนข้อความต่อไปเป็นข้อความต่อจากอายะฮ์ก่อนที่ว่า หรือไม่ก็พระองค์จะทรงให้เขาได้รับความอับยศ แล้วต่อด้วยคำว่า หรือไม่ก็พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา...

⁴ หมายถึงผู้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และขออภัยโทษต่อพระองค์ พร้อมกันนั้นก็มักจะไม่กลับมากระทำความผิดอีก

⁵ หมายถึงที่ต่อต้าน และยะโสไม่ยอมสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว

130. โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ากินดอกเบี้ย
หลายเท่าที่ถูกทบทวี และพวกเจ้าพึงยำเกรง
อัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ¹

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا اَرْبٰٓءًا
اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣٠﴾

131. และพวกเจ้าจงเกรงกลัวไฟนรกที่ถูกเตรียม
ไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ ﴿١٣١﴾

132. และพวกเจ้าจงเชื่อฟัง อัลลอฮ์ และร่อซูล
ของพระองค์ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความ
เมตตา

وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَاَلرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ
تَرْحَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

133. และพวกเจ้าจงรีบเร่งกันไปสู่การอภัยโทษ
จากพระเจ้าของพวกเขา และไปสู่สวรรค์ซึ่ง
ความกว้างของมันนั้น คือบรรดาชั้นฟ้า และ
แผ่นดิน โดยที่มันถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้
ที่ยำเกรง

۞ وَسَارِعُوْا اِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٣﴾

¹ สาเหตุแห่งการลงอาชญากรรมนั้นก็คือ ในสมัยญาฮิลียะฮ์นั้น มีการเป็นหนี้กัน ครั้นเมื่อถึงกำหนดใช้คืน
ลูกหนี้ไม่มีเงินใช้ เจ้าหนี้จะกล่าวแก่ลูกหนี้ว่า จงเพิ่มจำนวนหนี้ให้แก่ฉันซิ ฉันจะต่อเวลาการใช้หนี้ให้
กล่าวคือ ถ้าเป็นหนี้ 100 บาท ก็ให้เพิ่มเป็น 120 หรือ 130 บาท เป็นต้น เจ้าหนี้ก็จะต่อเวลาการใช้หนี้
ให้อีก แต่ถ้าถึงกำหนดใช้หนี้อีก ลูกหนี้ยังไม่มีเงินใช้ เจ้าหนี้ก็จะปฏิบัติเช่นนั้นเรื่อยไป บางทีอาจทำให้
หนี้สินเพิ่มขึ้นเป็นหลายเท่าทวีคูณ ซึ่งการปฏิบัติเช่นนั้นเป็นต้องห้ามในอิสลาม

อนึ่งมีรายงานบางกระแสว่า ลูกหนี้เองไปขอร้องให้เจ้าหนี้ต่อเวลาการใช้หนี้ให้โดยเขาจะเพิ่มจำนวน
หนี้ให้สูงขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้แล้วแต่จะตกลงกันเพื่อชดเชยที่เจ้าหนี้ต้องเสียเวลาในการรับเงิน อย่างไรก็ตาม
มิได้หมายความว่าอายุขัยนี้ อนุมัติให้กินดอกเบี้ยที่ไม่มีมีการทบทวีหลายเท่าได้ ทั้งนี้เนื่องจากอายุขัยนี้
เป็นอายุขัยแรกที่ถูกระทานลงมาห้ามกินดอกเบี้ยแบบที่เคยปฏิบัติกันมาในสมัยญาฮิลียะฮ์ แล้วอัลลอฮ์
ได้ทรงประทานบรรดาอายุขัยห้ามกินดอกเบี้ยโดยเด็ดขาดลงมาอีก ไม่ว่าดอกเบี้ยนั้นจะมากน้อยเท่าใด
ก็ตาม ซึ่งอยู่ในกลุ่มของบรรดาอายุขัยสุดท้ายที่ถูกระทานลงมาเกี่ยวกับข้อบังคับในการปฏิบัติ บรรดา
อายุขัยดังกล่าวปรากฏอยู่ในซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ ฮุญดะฮ์ 275-281 นอกจากนี้ ท่านนะบีมุฮัมมัด
คือลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิมยังได้กล่าวห้ามไว้หลายครั้งหลายหน ดังโอวาทหนึ่งที่ท่านได้กล่าวห้ามว่า
ขออัลลอฮ์ทรงสาปแช่งผู้กินดอกเบี้ย และผู้ให้ดอกเบี้ย และผู้เขียนคำสัญญาเกี่ยวกับดอกเบี้ย และผู้เป็น
พยานด้วย และท่านได้แจ้งให้ทราบด้วยว่า ผู้ที่ไม่ยอมงดการกินดอกเบี้ยนั้น พึงรับรู้ด้วยว่า อัลลอฮ์
และร่อซูลของพระองค์ได้ทรงประกาศสงครามกับเขา

134. คือบรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบาย และในยามเดือดร้อน¹ และบรรดาผู้ช่มโทษะ และบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์ และอัลลอฮ์ นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٦﴾

135. บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำความชั่วใด ๆ หรือยุติธรรมแก่ตัวเองแล้ว พวกเขา ก็รำลึกถึง อัลลอฮ์ แล้วขออภัยโทษในบรรดาความผิด ของพวกเขา และใครเล่าที่จะอภัยโทษบรรดา ความผิดทั้งหลายให้ได้ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว² และพวกเขามีได้คือ วัณปฏิบัติในสิ่ง³ ที่เขาเคย ปฏิบัติมาโดยที่พวกเขา รู้กันอยู่

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ
اللَّهُ فَاِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦٧﴾

136. คนเหล่านี้แหละการตอบแทนแก่พวกเขา คือการอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขาและ บรรดาสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหล อยู่ภายใต้สวนเหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนัก อยู่ในสวนเหล่านั้นตลอดกาล และรางวัลของผู้ ทำงาน⁴ นั้นช่างเลิศจริง ๆ

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَيَسْمَعُونَ أَصْوَاتَ الْمَغْمَلِينَ ﴿١٦٨﴾

137. แน่นอนได้ผ่านพ้นมาแล้วก่อนพวกเขา ซึ่งแนวทางต่าง ๆ⁵ ดังนั้นพวกเขาจึงท่องเที่ยว

فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ قَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

¹ คือในยามมั่งมี และในยามผิดเคือง

² เป็นประโยคแทรก

³ คือปฏิบัติในสิ่งชั่ว

⁴ คือผู้ทำงานตามบัญญัติศาสนา

⁵ คือแนวทางของอัลลอฮ์ที่ทรงปฏิบัติแก่ประชาชนดีในอดีต กล่าวคือผู้ใดคือดีและฝ่าฝืนบัญญัติของ พระองค์ หรือคำสั่งของร่อซูล แน่นอนความพินาศก็ย่อมประสบแก่พวกเขาอายะฮ์นี้ถูกประทานลงมา เนื่องจากความปรายช์ของมุสลิมในสงครามอูศุด เพื่อเตือนพวกเขาให้รู้ว่า การฝ่าฝืนคำสั่งของร่อซูลนั้น มีผลลัพธ์เป็นอย่างไร

ไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบั้นปลายของบรรดา
ผู้ปฏิเสธนั้นเป็นอย่างไร

138. นี่คือข้อชี้แจงอันชัดเจนสำหรับมนุษย์และ
เป็นคำแนะนำที่ถูกต้อง และเป็นคำตักเตือน
สำหรับผู้ยำเกรงทั้งหลาย

139. และพวกเจ้าจงอย่าท้อแท้¹ และจงอย่า
เสียใจ² และพวกเจ้านั้นคือผู้ที่สูงส่งยิ่ง หาก
พวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา³

140. หากประสบแก่พวกเจ้า ซึ่งบาดแผลหนึ่ง
บาดแผลใด แน่นนอนก็ย่อมประสบแก่พวกนั้น⁴
ซึ่งบาดแผลเยี่ยงเดียวกันและบรรดาวันเหล่านั้น
เราได้ให้มันหมุนเวียนไประหว่างมนุษย์⁵ และ

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

وَلَا تَيْسَّرُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

إِن يَمَسَّكُمْ فَوْجٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَوْجٌ
مِّثْلَهُ وَتِلْكَ الْآيَاتُ نَدَاؤُ لِهَاطِلِي النَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ

¹ คืออย่าท้อแท้ในการต่อสู้กับฝ่ายอธรรมดังเช่นที่แล้วมาในสงครามอุซูด

² คืออย่าเสียใจในความพราชัย และในบรรดาชีวิตที่ได้สูญเสียไปในสงครามอุซูด

³ คือเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง โดยปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา และคำสั่งของร่อซูลอย่างเคร่งครัด

⁴ คือพวกมุชริกีนที่ต่อสู้ในสงครามอุซูด

⁵ คือบรรดาวันต่าง ๆ ที่มีทั้งชัยชนะ และความพราชัยนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงให้มันหมุนเวียนไประหว่างมนุษย์ กล่าวคือทรงให้แต่ละฝ่ายชนะบ้าง แพ้บ้าง ทั้งนี้เป็นไปตามกฎสภาพการณ์ของพระองค์ ในการนี้ทำให้พวกเขาต่างลิ้มรสแห่งชัยชนะและความพราชัย อันเป็นเหตุให้มีการศึกษาว่าอะไรคือสาเหตุแห่งชัยชนะและความพ่ายแพ้ เฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายมุสลิมินจะได้ทราบว่าการปฏิญาณว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และยอมรับว่านะบีมุฮัมมัดเป็นร่อซูลของพระองค์แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ไม่ช่วยให้พวกเขาได้รับชัยชนะได้ หากแต่พวกเขาจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามบัญญัติศาสนาโดยถูกต้องตามความเป็นจริง พร้อมกับยึดถือกฎสภาพการณ์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้แก่โลกอีกด้วย เมื่อนั้นแหละพวกเขาจะได้รับชัยชนะตลอดไป

เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่ศรัทธา¹ และ
เพื่อเอาบรรดาผู้เสียชีวิตในสงคราม² จาก
พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงรักใคร่ผู้อธรรม
ทั้งหลาย³

141. เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงขัดเกลาบรรดาผู้
ศรัทธาให้บริสุทธิ์ และทรงขัดจบบรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาให้หมดไป

142. หรือว่าพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้า
สวรรค์⁴ ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ยังมิได้ทรงรู้⁵ บรรดา
ผู้ที่ต่อสู้ (ญิฮาด) ในหมู่พวกเจ้า พร้อมกัน
นั้น⁶ พระองค์ก็จะทรงรับรู้บรรดาผู้ที่อดทนด้วย

شَهَادَةً وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٣﴾

وَلِيُخَصَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمَحَقَ
الْكُفْرَ ﴿٤﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ
الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿٥﴾

¹ คือทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง หนึ่งความที่ว่า เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่ศรัทธา นั้นมิได้
หมายความว่า พระองค์ยังมีทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง จนกว่าจะทดสอบก่อนก็หาไม่ ความจริง
พระองค์ทรงรู้อย่างดียิ่งว่าใครศรัทธาจริงหรือไม่ แต่ที่ให้มีการทดสอบนั้น ก็เพื่อให้ผู้ที่ศรัทธารู้ด้วย
ตัวเองว่า ตนเป็นผู้ศรัทธาจริงตามที่ได้ปฏิญาณไว้หรือไม่เท่านั้น และในการที่ทรงกล่าวว่า เพื่อพระองค์
จะได้ทรงรู้ ทั้ง ๆ ที่ทรงรู้อยู่แล้วนั้น ก็เพียงเพื่อให้เป็นถ้อยคำคล้ายกับที่มนุษย์ใช้กันอยู่เท่านั้น ซึ่ง
ผู้ศรัทธาต่อพระองค์ทุกคนย่อมเข้าใจกันดีเพราะต่างก็ได้ศึกษาคุณลักษณะของพระองค์กันแล้ว

² กล่าวคือ เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงให้เกียรติแก่กลุ่มหนึ่งในหมู่มุสลิมิน โดยให้พวกเขาตายชะฮีด อันเป็น
สิ่งที่พวกเขาพึงปรารถนาเพราะผู้ที่ตายชะฮีดนั้นนอกจากจะเป็นชาวสวรรค์แล้วยังเป็นผู้ที่ใกล้ชิดพระองค์
ด้วย ดังกล่าวนี้เนื่องจากมีมุสลิมกลุ่มหนึ่งไม่มีโอกาสร่วมในสงครามบะดร์ และมีความปรารถนาอย่าง
แรงกล้าที่จะเผชิญหน้ากับฝ่ายศัตรูเพื่อว่าพวกเขาจะได้รับเกียรติจากอัลลอฮ์โดยให้พวกเขาตายชะฮีด
เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงให้เกียรติแก่เพื่อน ๆ ของพวกเขาในสงคราม บะดร์

³ คือผู้ที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่โดยเคร่งครัด อันก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวเองประหนึ่งเป็นผู้ซุ่มแทงตัวของตนเอง
กระนั้น

⁴ คือจงอย่าได้คิดเช่นนั้นเลย トラบใดที่พวกเจ้ายังมิได้มีการเสียสละ และต่อสู้ด้วยความจริงใจ และมิ
ความอดทน

⁵ คำว่า ยังมีได้ทรงรู้ นั้นมีความหมายอย่างเดียวกับความหมายของอายะฮ์ที่ 140 ของซูเราะฮ์นี้ ซึ่งได้
อธิบายไว้แล้ว

⁶ คำว่า พร้อมกันนั้น แปลจาก วาูล มะฮียะฮฺ ในคำที่ว่า ระวัง ละมัสซอบิริน

143. และแน่นอนพวกเจ้า¹ เคยปรารถนาความตาย² ก่อนจากที่พวกเจ้าจะได้พบมัน แล้วแน่นอนพวกเจ้าก็ได้เห็นมันแล้ว³ ขณะที่พวกเจ้ามองดูกันอยู่⁴

144. และมุฮัมมัดนั้นหาใช่อื่นใดไม่นอกจากเป็นรอสูลผู้หนึ่งเท่านั้น⁵ ซึ่งบรรดารอสูลก่อนจากเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว⁶ แล้วหากเขาตายไปหรือเขาถูกฆ่าก็ตาม พวกเจ้าก็หันสันท้ำของพวกเจ้ากลับกระนั้นหรือ⁷ และผู้ใดที่หันสันท้ำทั้งสองของเขากลับแล้วไซ้ มันก็จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์แต่อย่างใดเลย⁸ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงตอบแทนแก่ผู้กตัญญูทั้งหลาย

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى
أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ
اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

¹ หมายถึงบรรดามุมีนที่มีโอกาสต่อสู้อยู่ในสมรภูมิตัว

² คือเคยปรารถนาที่จะต่อสู้ฝ่ายศัตรูจนชีวิตหาไม่ในฐานะผู้ตาย ชะฮีด เช่น เพื่อน ๆ ของพวกเขาในสงคราม บะดัร์

³ คือเห็นสาเหตุแห่งความตายในฐานะชะฮีดแล้วในสงครามอุฮุด แต่เพราะเหตุใดเล่าพวกเจ้าจึงรืออยู่ไม่ปฏิบัติตามที่ได้ตั้งใจไว้ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับการปราศัยของฝ่ายมุสลิม เมื่อฝ่ายศัตรูโฆษณาหลอกลวงว่า ท่านนะบีเสียชีวิตแล้ว ในการนี้พวกมุนาฟิกได้กล่าวแก่บรรดามุมีนว่า หากท่านนะบีเสียชีวิต พวกท่านก็จงกลับไปสู่ศาสนาเดิมเถิด

⁴ คือมองดูการต่อสู้อันเป็นสาเหตุให้ได้มาซึ่งการตายชะฮีดอยู่

⁵ คือเป็นปुरुชนผู้หนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรอสูล ซึ่งย่อมจะประสบกับความเจ็บป่วย และแก่ตาย

⁶ คือบรรดารอสูลก่อน ๆ เช่นเดียวกับนะบีมุฮัมมัดก็ได้เสียชีวิตกันไปหมดแล้ว

⁷ คำว่า หันสันท้ำกลับ นั้น หมายถึงหันกลับไปสู่สภาพเดิม คือสภาพแห่งการเป็นนุฟรุ

⁸ คือการที่ผู้ใดกลับไปสู่สภาพการเป็นนุฟรุ หาได้ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์แต่อย่างใด หากแต่เป็นอันตรายแก่ตัวต่างหากแต่เขาไม่รู้

145. และมีเคຍปรากฏแก่ชีวิตใดที่จะตายนอก จากด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น¹ ทั้งนี้เป็นลิขิต ที่ถูกกำหนดไว้² และผู้ใดต้องการผลตอบแทน ในโลกนี้ เราก็จะให้แก่เขาจากโลกนี้ และผู้ใด ต้องการผลตอบแทนในปรโลก เราก็จะให้แก่ เขาจากปรโลก และจะตอบแทนแก่ผู้กตัญญู ทั้งหลาย

146. และนะบีก็มากน้อยแล้ว ที่กลุ่มชนอัน มากมายได้ต่อสู้ร่วมกับเขา แล้วพวกเขาหาได้ ท้อแท้ไม่ต่อสิ่งที่ได้ประสบแก่พวกเขาในทางของ อัลลอฮ์³ และพวกเขาหาได้อ่อนกำลังลง และ หาได้สยบไม่ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้ที่อดทน ทั้งหลาย

147. และคำพูดของพวกเขาเป็นปรากฏเป็นอื่นใด นอกจากพวกเขา กล่าวว่ ไอ้พระเจ้า แห่ง พวกข้าพระองค์ โปรดได้ทรงอภัยโทษให้แก่ พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิด ของพวกข้าพระองค์ และการที่พวกข้าพระองค์ กระทำเกินขอบเขตในกิจการของพวกข้าพระองค์

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
كُنَّا مُّوَجَّهَاتٍ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ
مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ
مِنْهَا وَسَخَّرْنَا لَشَكْرِيْنَ ﴿١٤٥﴾

وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهُنُوا لِمَا آصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا صَعُمُوا
وَمَا اسْتَكَاثَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِقِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أقدامَنَا
وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

¹ คือด้วยสาเหตุแห่งความตายทั้งหลายที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ กล่าวคือถ้าผู้ใดยังไม่พบสาเหตุแห่งความ ตายดังกล่าว เขาก็ยังไม่ถึงแก่ความตาย และถ้าผู้ใดประสบสาเหตุแห่งความตาย เขาก็ถึงแก่ความตาย อันถือได้ว่าความตายของเขานั้นเป็นไปด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ อนึ่งโปรดเข้าใจด้วยว่า ถ้าอัลลอฮ์ทรง ประสงค์จะให้ใครตายแล้ว พระองค์ยอมให้เขาตายได้โดยไม่ต้องอาศัยสาเหตุใด ๆ หรือให้เขาประสบกับ สาเหตุแห่งความตายอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ทั้งหมดนั้นอยู่ในเดชะนาญาของพระองค์ทั้งสิ้น

² คือถูกกำหนดไว้ในสาเหตุแห่งความตาย ตามกฎสภาวการณ์ที่ได้ทรงกำหนดไว้แก่โลก

³ เช่นได้รับบาดเจ็บ และสูญเสียชีวิต เป็นต้น

และโปรดทรงให้เท้าของพวกข้าพระองค์มั่นอยู่¹
และโปรดทรงช่วยเหลือพวกข้าพระองค์ให้ชนะ
เหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย

148. แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานให้แก่พวกเขา
ซึ่งผลตอบแทนแห่งโลกนี้² และผลตอบแทนที่ดี
แห่งปรโลก³ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำความ
ดีทั้งหลาย

149. โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย หากพวกเจ้าเชื่อฟัง
บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาแล้ว พวกเขาก็จะให้
พวกเจ้ากลับสันเท่าของพวกเจ้าเสีย⁴ แล้วพวกเจ้า
ก็จะกลับเป็นผู้ที่ขาดทุน

150. แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหาก⁵ คือผู้ช่วยเหลือ
พวกเจ้า และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ดีเยี่ยมใน
บรรดาผู้ช่วยเหลือทั้งหลาย

151. เราจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของ
บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น⁶ เนื่องจาก
การที่พวกเขาให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่

فَتَأْتِيهِمْ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَطِيعُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى
أَعْقَابِكُمْ فَتَقْلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ

¹ คือให้เท้ายืนหยัดอยู่อย่างมั่นคงในขณะที่ทำการต่อสู้โดยไม่ถอยหนี

² คือให้พวกเขาได้รับชัยชนะและได้รับทรัพย์สินเชลยอันมากมาย

³ คือได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และเข้าอยู่ในสวนสวรรค์ของพระองค์

⁴ หมายถึงให้พวกเจ้าหันหลังให้แก่อิสลาม และกลับไปสู่สภาพแห่งการกัฟรอย่างเดิม อนึ่งพึงสังเกตว่า
ในสำนวนของ อัลกุรอานนั้น ใช้คำว่า กลับสันเท่า ในความหมายของ การผินหลังให้ ทั้งนี้ก็เพราะการ
กลับสันเท่า นั้น ทำให้ต้องผินหลังให้พร้อมกันไปด้วย

⁵ คือมิใช่ใครอื่นทั้งสิ้นที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าได้นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้นจึงเชื่อฟังพระองค์เถิด

⁶ คำว่า โยนความกลัวเข้าไปในหัวใจ นั้น หมายถึงการทำให้หัวใจหวาดกลัวนั่นเอง ข้อความดังกล่าวนี้
เป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเห็นเป็นภาพพจน์ ประหนึ่งว่าความกลัวนั้นเป็นวัตถุ สามารถ
โยนเข้าไปในหัวใจได้

พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ มา ยืนยันในสิ่งนั้น¹ และที่อยู่ของพวกเขาคือ ขุมมรก ช่างเลวร้ายจริง ๆ ซึ่งที่อยู่ของบรรดาผู้ออธรรม

مَتَوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

152. และแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงให้สัญญาของพระองค์สมจริงแก่พวกเขาแล้ว ขณะที่พวกเขา เช่นฆ่าพวกเขา² ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ จนกระทั่งพวกเขาฉลาดที่จะต่อสู้³ และขัดแย้งกันในคำสั่ง⁴ และพวกเขาได้ฝ่าฝืน⁵ หลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาชอบแล้ว⁶ จากพวกเจ้านั้นมีผู้ที่ต้องการโลกนี้⁷ และจากพวกเขา

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ: إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنْزَعَتْكُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ

¹ คือนำเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ซึ่งสิ่งนั้นหาหลักฐานใด ๆ จากพระองค์ยืนยันไม่

² คือในตอนเริ่มแรกของการสู้รบในสงครามอุฮุด

³ คือเนื่องจากพวกเขาถูกโจมตีจากฝ่ายศัตรู ซึ่งโอบล้อมมาทางเบื้องหลัง ขณะที่พวกเขากำลังเพลิดเพลินอยู่กับการเก็บทรัพย์สินหลายที่ฝ่ายศัตรูทิ้งไว้ในตอนเริ่มแรกของการสู้รบจึงทำให้พวกเขาเสียขวัญพากันหนีเอาตัวรอด ไม่คิดที่จะต่อสู้เพราะความกลัว

⁴ หมายถึงขัดแย้งกันระหว่างพวกแมนฮัน จำนวน 40 คน ที่ท่านนะบีได้กำหนดให้ประจำอยู่บนภูเขา เพื่อสกัดกั้นการโอบล้อมของฝ่ายศัตรูจากเบื้องหลังฝ่ายหนึ่งซึ่งมีจำนวนมากว่าเห็นว่าเมื่อฝ่ายศัตรูแพ้แล้ว ก็สมควรที่จะลงไปเก็บทรัพย์สินหลายเช่นเดียวกับที่เพื่อน ๆ กำลังเก็บกันอยู่ แต่อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งน้อยกว่าไม่เห็นด้วย เพราะถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการ ฝ่าฝืนคำสั่งของท่านนะบีที่ได้กำชับให้พวกเขาละทิ้งที่มั่นเป็นอันขาด แม้จะเห็นศัตรูพ่ายแพ้หรือฝ่ายมุสลิมเสียเปรียบก็ตาม แต่แล้วฝ่ายที่มีจำนวนมากว่าก็ฝ่าฝืนคำสั่ง และละทิ้งที่มั่นไป คงเหลือเพียง 10 คนเท่านั้น เมื่อฝ่ายศัตรูเห็นทหารแมนฮันเหลืออยู่ไม่กี่คน จึงได้ทวนกลับมาโอบเบื้องหลัง ทำให้ทหารแมนฮันที่เหลืออยู่ไม่สามารถสกัดกั้นไว้ได้ ในการนี้ฝ่ายศัตรูจึงโจมตีฝ่ายมุสลิมที่กำลังเผลอตัว และเพลิดเพลินอยู่กับการเก็บทรัพย์สินหลายอันเห็นเหตุให้ฝ่ายมุสลิมขวัญเสียและพากันหนีเอาตัวรอด

⁵ หมายถึงพวกแมนฮัน จำนวน 30 คน

⁶ คือเห็นชัยชนะตามที่พวกเขาปรารถนาแล้ว

⁷ คือต้องการทรัพย์สินอันเป็นสิ่งไม่จริงยั่งยืนในโลกนี้โดยละทิ้งที่มั่นที่ท่านนะบีได้กำชับไว้

นั้นเป็นผู้ที่ต้องการปรโลก¹ แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเจ้าหันกลับจากพวกเขาเสีย² เพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้า และแน่นอนพระองค์ได้ทรงอภัยให้แก่พวกเจ้าแล้ว และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมีพระคุณแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٩﴾

153. จงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้าหนีเอาตัวรอดและไม่เหลียวมองคนหนึ่งคนใด³ ทั้ง ๆ ที่รอซูลกำลังเรียกพวกเจ้าอยู่ทางเบื้องหลังของพวกเจ้า⁴ แล้วพระองค์ก็ได้ทรงตอบแทนพวกเจ้าซึ่งความเศร้าโศกอย่างหนึ่ง⁵ พร้อมด้วยความเศร้าโศกอีกอย่างหนึ่ง⁶ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ไม่เสียใจในสิ่งที่หลุดมือพวกเจ้าไป⁷ และไม่เสียใจต่อสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

﴿١٥٣﴾ إِذْ تَضَعُونَ وَلَا تَكَلُمُونَ
عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَىٰكُمْ فَأَتَيْتَكُمْ مِنْ مَّوْجِ
الْبَحْرِ مِنْ مَّوْجٍ فَاصْبِرُوا
لِحُكْمِ اللَّهِ وَلَا تَأْتُوا
الْمَدِينَةَ مِنْ خِلْفِهِمْ
وَلَا يَأْتِيكُمْ فِيهَا
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٥٣﴾

¹ คือต้องการผลตอบแทนในปรโลกโดยประจำอยู่ในที่มั่นตามคำสั่งของท่านะบี อันได้แก่ทหารม่านธนู 10 คน โดยอัลลอฮ์อภัยโทษแก่ผู้บฏเป็นหัวหน้า และอีก 30 คนที่ประจำอยู่กับท่านะบี

² กล่าวคือเนื่องจากพวกเจ้าต้องการดูยาและละทิ้งหน้าที่ทั้ง ๆ ที่เป็นฝ่ายชนะอยู่แล้ว อัลลอฮ์ก็ทรงจับพวกเจ้ามิให้ติดตามฝ่ายศัตรูที่กำลังคอยหนีไปเนื่องจากพวกเจ้าลุ่มหลงในดูยา แล้วฝ่ายศัตรูก็วกกลับมาโจมตีด้านหลัง ขณะพวกเจ้าเผลอตัว และเปลือกเปลีนอยู่กับทรัพย์สินเลย ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบพวกเจ้าว่าใครที่ยังคงมั่นอยู่ในการอีมาน

³ คือเนื่องจากความตกใจกลัวที่ถูกโจมตีโดยไม่คาดคิด

⁴ คือเรียกให้รวมกำลังกันใหม่เพื่อต่อสู้ฝ่ายศัตรู

⁵ คือความเศร้าโศกที่ได้รับความปราชัย และสูญเสียชีวิตไปเป็นจำนวนมาก

⁶ คือความเศร้าโศกที่เห็นรอซูลลอสองได้รับบาดเจ็บเนื่องจากสาเหตุที่พวกเขาบางส่วนไม่เคารพคำสั่งของท่าน

⁷ คือในการที่พวกเจ้าได้รับความปราชัยก็ดี และสูญเสียชีวิตไปก็ดีนั้น เป็นประสบการณ์ที่ทำให้จิตใจของพวกเจ้าเข้มแข็ง และเคยชินต่อภาวะคับขัน และการสูญเสีย ทั้งนี้เพื่อว่าหากมีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นอีก พวกเจ้าจะได้ไม่เสียใจต่อชัยชนะที่หลุดมือไป และไม่เสียใจที่ได้รับบาดเจ็บ ตลอดจนการสูญเสียชีวิต เพราะการสู้รบกันนั้นย่อมมีแพ้มีชนะ อย่างไรก็ดีถ้าพวกเจ้ายึดมั่นในคำสั่งของรอซูลแล้วไซ้ พวกเจ้าก็ย่อมจะไม่ได้รับความเศร้าโศกเสียใจ อย่างไรก็ดีได้เกิดขึ้นในสงครามอุซุด

154. แล้วพระองค์ก็ทรงประทานแก่พวกเจ้า ซึ่งความปลอดภัย หลังจากความเศร้าโศกนั้น คือให้มีการจับหลักรอบคลุมกลุ่มหนึ่งในหมู่ พวกเจ้า¹ และอีกกลุ่มหนึ่งนั้น ตัวของพวกเขาเองทำให้พวกเขากระวนกระวายใจ² พวกเขา กล่าวหาอัลลอฮ์³ โดยปราศจากความเป็นธรรม อย่างพวกสมัยงมาย (อัลญาฮีลียะฮ์) พวกเขา กล่าวว่า มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นสิทธิของเราบ้างไหม⁴ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงกิจการนั้นทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ เท่านั้น⁵ พวกเขาปิดไว้ในใจของพวกเขา สิ่งซึ่งพวกเขาจะไม่เปิดเผยแก่เจ้า⁶ พวกเขา กล่าวว่า หากปรากฏว่ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้น⁷ เป็นสิทธิของเราแล้วไซ้ พวกเราก็ไม่ถูกฆ่าตาย

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً قَسَا يَفْتُنِي
طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ
لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَرَ الَّذِينَ كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِلَى
مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

¹ คือให้กลุ่มหนึ่งจับหลัไปชั่วขณะหนึ่ง เพื่อผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อย และได้มาซึ่งความกระปรี้กระเปร่า และความสดชื่น ขณะเดียวกันก็ได้รับความปลอดภัยจากศัตรูด้วย

² หมายถึงกลุ่มที่เป็นมุนาฟิก เนื่องจากพวกเขาไม่แน่ใจว่าท่านนะบีมุฮัมมัด เป็นทูตของอัลลอฮ์จริง และไม่เชื่อว่าพระองค์จะทรงให้ความช่วยเหลือแก่ท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย

³ คือกล่าวหาว่า แม้ว่ามุฮัมมัดจะเป็นนะบีจริง อัลลอฮ์ก็ยอมไม่ให้ความช่วยเหลือแก่เขาตามที่เขาได้เคยแจ้งให้พวกเขาทราบดอก ถ้ามีเช่นนั้นแล้วฝ่ายมุสลิมจะได้รับความปราชัยได้อย่างไร

⁴ กล่าวคือพวกมุนาฟิกต่างถามกันเองว่าในการสู้รบนี้ พวกเขามีสิทธิ และมีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใดบ้างใหม่ในการมีความคิดเห็นและปฏิบัติตามที่พวกเขาเห็นชอบ ดังกล่าวนี้เป็นคำถามเพื่อให้ตอบปฏิเสธว่า พวกเขาไม่มีสิทธิอะไรเลย เมื่อเป็นเช่นนั้นพวกเขาจะมาพลอยเจ็บพลอยตายด้วยหรือไม่

⁵ คือกิจการเกี่ยวกับการสู้รบนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้นไม่มีใครเกี่ยวข้องในสิทธินั้นแต่อย่างใด

⁶ สิ่งนั้นก็คือการที่พวกเขาไม่เชื่อว่าท่านนะบีมุฮัมมัดเป็นรอซูลจริง และไม่เชื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย

⁷ คือจากการสู้รบ

ที่นี่¹ จึงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แม้ปรากฏว่าพวกท่านอยู่ในบ้านของพวกท่านก็ตาม แน่نونบรรดาผู้ที่การฆ่าได้ถูกกำหนดแก่พวกเขา ก็จะไปสู่อันตรายของพวกเขาคือ² และเพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงทดสอบสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเจ้า³ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจทั้งหลาย

155. แท้จริงบรรดาผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าที่หันหลังหนีในวันที่สองกลุ่ม⁴ เฆี่ยนตีกันนั้น แท้จริงชัยฏอนต่างหากที่ทำให้พลั้งพลาดไปเนื่องจากบางสิ่งทีพวกเขาได้ประจบไว้เท่านั้น⁵ และแน่อนอัลลอฮ์ก็ได้ทรงอภัยให้แก่พวกเขาแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงหนักแน่น

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَفَى الْجَمْعَانَ
إِنَّمَا أَسْرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

¹ คือถ้าพวกเราไม่มีสิทธิมีเสียงเกี่ยวกับการสู้รบบ้าง แน่نونพวกเราก็จะไม่ออกมาสู้รบนอกเมือง หากแต่จะต่อสู้ในเมืองโดยอาศัยผนังบ้านกำบัง แล้วพวกเราจะไม่ถูกฆ่าที่ฮุซุด

² คือแม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในบ้านของพวกเขาก็ตาม แต่ถ้าอัลลอฮ์ทรงกำหนดให้พวกเขาต้องถูกฆ่าแล้วเขาก็จำเป็นต้องออกมานอนตายในสภาพที่ถูกฆ่าอยู่ดี ไม่มีใครมีอำนาจเหนือพระกำหนดของพระองค์ได้

³ คือทดสอบความศรัทธาที่อยู่ในหัวใจของพวกเจ้าให้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเจ้าเองว่าพวกเจ้าได้ศรัทธากันด้วยความจริงใจหรือไม่ขณะเดียวกันก็เพื่อขัดเกลาการอีมานที่อยู่ในใจของพวกเจ้าให้ผ่องแผ้วพร้อมกันไปด้วย

⁴ คือกลุ่มของมุสลิม และกลุ่มของมุชริกีนในสงครามฮุซุด ที่กลุ่มมุสลิมหันหลังหนีนั้นเนื่องจากถูกโจมตีเบื้องหลังโดยมิได้คาดคิด

⁵ หมายถึงการละทิ้งหน้าที่ของทหารแม่นอนูที่ท่านนะบีได้กำชับไว้ และการเพลิดเพลินในการเก็บทรัพย์สิน

156. โฉผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเป็นเช่น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา¹ และกล่าวแก่พวกพ้อง ของพวกเขา ขณะที่เขาเหล่านั้นเดินทางไปใน ผืนแผ่นดิน² หรือขณะที่เขาเหล่านั้นเป็นนักรบว่า หากพวกเขาอยู่ที่เราแล้วพวกเขาก็คงยอมไม่ตาย และไม่ถูกฆ่า³ เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงให้เรื่องนั้น เป็นที่เศร้าโศกในหัวใจของพวกเขา⁴ และอัลลอฮ์ นั้นทรงให้เป็นและให้ตาย⁵ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

157. และแน่นอนถ้าพวกเขาถูกฆ่าในทางของ อัลลอฮ์ หรือพวกเขาตาย (ในทางของพระองค์) แล้ว แน่แน่นอนการอภัยโทษ และการเอ็นดูเมตตา จากอัลลอฮ์นั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมกันอยู่

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لَا خِزْيَ لَهُمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى
تَوَكَّلُوا عَلَيْنَا سَامَاءَوْنَا وَمَا قُلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُبَيِّنُ مَا يُرِيدُ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

¹ หมายถึงพวกมุนาฟิก แต่ที่ระบุไว้ เช่นพวกที่ปฏิเสธศรัทธา นั้นก็เพราะถ้อยคำที่เขากล่าวออกมา นั้น ทำให้พวกเขาตกอยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธศรัทธา

² คือไม่ว่าจะเดินทางเพื่อทำการค้า หรือทำธุรกิจอื่นใดก็ตาม หรือออกไปในฐานะนักรบ แล้วได้เสียชีวิตลง

³ ความจริงการตายก็ดี และการถูกฆ่าในสนามรบก็ดีนั้นอยู่ในกฎสภาวะการณ์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้ คนเรานั้นจำเป็นต้องออกไปประกอบอาชีพ และออกไปสู้รบเพื่อป้องกันศาสนาและประเทศชาติ ใน การนี้ย่อมจะประสบกับสาเหตุหนึ่งสาเหตุใดที่ทำให้เขาตายได้ทั้ง ๆ ที่เขาใช้ความระมัดระวังแล้วก็ตาม เฉพาะอย่างยิ่งนักรบซึ่งจะต้องเผชิญกับสาเหตุแห่งความตายในทุกด้าน และเมื่อสาเหตุแห่งความตายได้ ประสบแก่พวกเขาแล้ว ย่อมไม่เป็นการบังควรอย่างยิ่งที่จะกล่าวว่า หากพวกเขาอยู่ที่เราพวกเขาก็จะ ไม่ตาย และไม่ถูกฆ่า เพราะคำพูดดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด หากแต่จะเพิ่มความเศร้าใจ ให้เกิดขึ้นแก่พวกเขาเท่านั้น ความจริงพวกเขาควรจะได้รับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่พวกพ้องของพวกเขา โดยดี และหาทางป้องกันให้ดียิ่งขึ้น จะให้พวกเขาอยู่กับบ้านโดยไม่ออกไปทำมาหากิน หรือปล่อยให้ ศัตรูมาย่ำยีได้อย่างไร และกิจการที่พวกเขาอยู่กับบ้านไม่ออกไปประกอบอาชีพ หรือสู้รบนั้น พวกเขา จะไม่ตายกระนั้นหรือ พึงรู้ด้วยว่าสาเหตุแห่งความตายนั้นย่อมไปถึงพวกเขาได้เสมอ

⁴ คือทรงให้มันปลายนแห่งคำพูดเช่นนั้นเกิดความเศร้าโศกขึ้นในหัวใจของพวกเขา ทำให้พวกเขากลายเป็น คนชลาดและทอดอพรพร้อมกับได้รับความอับยศในที่สุด

⁵ คือให้เป็นและให้ตายตามสาเหตุแห่งกฎสภาวะการณ์ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ หรือด้วยสิ่งที่อยู่ นอกเหนือสาเหตุดังกล่าวก็ได้ เพราะพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

158. และแน่นอน ถ้าหากพวกเจ้าตายไปหรือถูกฆ่า¹ แล้ว แน่หนอนยังอัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำไปชุมนุม²

159. เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เจ้า (มุฮัมมัด) จึงได้สุขภาพอ่อนโยนแก่พวกเขา³ และถ้าหากเจ้าเป็นผู้ประพฤติดุชชัฏ และมีใจแข็งกระด้างแล้วไซ้ แน่หนอนพวกเขาก็ยอมแยกตัวออกไปจากรอบ ๆ เจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และจงขอร้องอภัยให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเจ้าได้ตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบหมายแต่อัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักใคร่ผู้มอบหมายทั้งหลาย

160. หากว่าอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าก็ไม่มีผู้ใดชนะพวกเจ้าได้ และหากพระองค์ทรงทอดทิ้งพวกเจ้าแล้ว ก็ผู้ใดเล่าจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้หลังจากพระองค์ และแต่อัลลอฮ์นั้นผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

161. และไม่ปรากฏแก่กะบีคนใดที่จะยกยอก (ทรัพย์สิน) และผู้ใดยกยอกแล้ว เขาก็จะนำสิ่งที่เขายกยอกนั้นมาในวันกิยามะฮ์ แล้วแต่ละคนจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน ตามที่เขาได้แสวงหาไว้ โดยที่พวกเขาจะไม่ได้รับความอยู่ดีธรรม

وَلَيْنَٰ مُتَمِّمٌ أَوْ قَاتِلٌمٌ لِآلِ اللَّهِ يُخَشِرُونَ ﴿١٥٨﴾

فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظًا
أَلْقَلْبِ لَا يَفْضُونَ مِنْ حَوْلِكَ فَأَعُفْ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ
لَهُمْ وَسَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا عَلَّلَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

¹ คือตายหรือถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์

² คือในวันปรโลกเพื่อรับการตอบแทน

³ หมายถึงบรรดาผู้ศรัทธา

162. ผู้ที่ปฏิบัติตาม ความปิติยินดีของอัลลอฮ์
นั้น จะเหมือนกับผู้ที่ได้นำความกริ้วโกรธจาก
อัลลอฮ์กลับไปกระนั้นหรือ¹ และที่อยู่ของเขา
นั้นคือ ญะฮัน্নัม และเป็นที่พักอันเลวร้ายยิ่ง

أَفَمَنْ آتَىٰ رِضْوَانًا مِّنَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ
وَمَا لَهُ جَهَنَّمُ وَنَارُ الصَّاعِقِ ۗ

163. พวกเขาเหล่านั้นมีหลายระดับชั้น² ณ
อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่
พวกเขากระทำกัน

هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

164. แน่นนอนยิ่ง อัลลอฮ์นั้นทรงมีพระคุณแก่
ผู้ศรัทธาทั้งหลาย โดยที่พระองค์ได้ทรงส่งร่อซูล
คนหนึ่ง จากพวกเขาเองมาในหมู่พวกเขาโดย
ที่เขาจะได้อ่านบรรดาโอองการของพระองค์ให้
พวกเขาฟัง และจะทำให้พวกเขาสะอาดและ
จะสอนคัมภีร์ และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติ
ในบัญญัติศาสนาแก่พวกเขาด้วย และแท้จริง
เมื่อก่อนนั้นพวกเขาเคยอยู่ในความหลงผิดอัน
ชัดแจ้ง

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

¹ ความที่ว่า นำเอาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป นั้น เป็นสำนวนเปรียบเทียบที่ต้องการสร้าง
ภาพพจน์จากสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม กล่าวคือ ความกริ้วโกรธ นั้นเป็นนามธรรม แต่อัลลอฮ์
ต้องการให้เห็นเป็นรูปธรรมที่สามารถสัมผัสได้ ดังนั้นพระองค์จึงทรงเปรียบเทียบความกริ้วโกรธของ
พระองค์ว่าประหนึ่งวัตถุติดอยู่บนตัวของผู้ที่พระองค์ทรงกริ้ว และเมื่อเขากลับไปยังพระองค์ในวันกิยามะฮ์
ก็เท่ากับเขาได้นำความกริ้วโกรธของพระองค์ที่มีต่อเขากลับไปด้วย การใช้สำนวนดังกล่าวนี้ก็เพื่อให้ผู้
ประพาศเข้าใจว่าความกริ้วโกรธของอัลลอฮ์ที่เขาได้รับนั้นจะไม่สัมผัสเป็นอันขาด เมื่อใดที่เขากลับ
ไปยังพระองค์ เขาก็กลับไปในฐานะผู้ถูกกริ้วโกรธโดยไม่ต้องสงสัย นอกจากว่าเขาจะสำนึกผิดกลับเนื้อ
กลับตัว และประพาศดีแล้ว ความดีนั้นได้ลบล้างความชั่วที่เขาได้ประกอบไว้ในอดีต เมื่อนั้นแหละความ
กริ้วโกรธของอัลลอฮ์จะหมดไป ดังกล่าวนั้นในกรณีที่มีผู้ประพาศชั่วกระทำทั้ง ๆ ว่าเป็นสิ่งต้องห้าม ส่วนใน
กรณีที่เขาปฏิบัติชั่วโดยไม่รู้ว่า เป็นสิ่งต้องห้าม และเมื่อเขารู้เขาก็รีบกลับตัว และขอกอภัยโทษต่ออัลลอฮ์นั้น
พระองค์จะทรงกอภัยโทษให้แก่เขา

² คือพวกที่ปฏิบัติตามความปิติยินดีของอัลลอฮ์ก็ดี และผู้ที่นำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไปก็ดีนั้น
ย่อมมีระดับชั้นต่าง ๆ กัน

165. และเมื่อมีภัยอันตรายหนึ่ง¹ ประสบแก่พวกเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าได้ให้ประสบแก่พวกเขา มาแล้วถึงสองเท่าแห่งภัยอันตรายนั้น² พวกเจ้าก็ยังคงกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากไหนกระนั้นหรือ³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า มันมาจากที่ตัวของพวกท่านเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

166. และสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า⁴ ในวันที่สอง กลุ่มเผชิญกันนั้นก็โดยอนุมัติของอัลลอฮ์⁵ และเพื่อที่พระองค์จะทรงรู้ ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นเอง⁶

أَوْلَمَّا أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا
قُلْنَا إِنَّ هَذَا قَوْلُ هُومٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَفِيٍّ ﴿١٦٥﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيَا ذِينَ اللَّهِ
وَلْيَعْلَمْ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

¹ คือภัยอันตรายที่ได้รับจากสงครามอุฮุด โดยที่ฝ่ายมุสลิมเสียชีวิต 70 คน

² คือในสงครามบะดร์นั้นฝ่ายมุชริกเสียชีวิต 70 คน และถูกจับเป็นเชลยอีก 70 คน ซึ่งมากกว่าที่ฝ่ายมุสลิมสูญเสียสองเท่า

³ คือกล่าวด้วยความแปลกใจที่ได้รับความสูญเสียชีวิต 70 คนนั้นว่ามาจากไหน โดยลึกลับคิดไปว่า การสู้รบกันนั้นย่อมยังความเสียหายเป็นธรรมดา ซึ่งพวกเขาที่เคยยังความเสียหายให้แก่ฝ่ายศัตรูในสงครามบะดร์ถึงสองเท่ามาแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขายึดมั่นในหน้าที่อย่างเคร่งครัด ส่วนในสงครามอุฮุดนั้นพวกเขาได้ละเลยหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไว้ และลุ่มหลงในทรัพย์เชลย ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับความปราชัย แล้วจึงมีหน้ามาถามว่า มาจากไหนอีก ในการนี้อัลลอฮ์จึงให้ท่านนะบีตอบพวกเขาไปว่า มันมาจากตัวของพวกท่านเองนั้นแหละหาใช่มาจากที่อื่นใดไม่

⁴ คือความปราชัยและการสูญเสียชีวิตที่ประสบกับฝ่ายมุสลิม

⁵ คือให้เป็นไปตามกฎสภาวะการณ์ของพระองค์ที่ได้ทรงกำหนดไว้ ในการนี้ย่อมเรียกได้ว่า ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ เพราะถ้าพระองค์ไม่ทรงอนุมัติแล้วกฎสภาวะการณ์นั้นก็มิอาจแสดงออกตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ได้ อย่างไรก็ตามก็ตักเตือนพระองค์จะทรงให้พวกเขาได้รับชัยชนะโดยไม่สูญเสียชีวิตแต่อย่างใด และไม่ต้องอาศัยกฎสภาวะการณ์ด้วย ก็ย่อมอยู่ในเดชานุภาพของพระองค์เสมอ

⁶ ส่วนนวดังกล่าวมีปรากฏอยู่มากมาย และได้อธิบายไว้แล้ว กล่าวคือ พระองค์ทรงรู้ดียิ่งว่าใครศรัทธาจริงหรือไม่ โดยไม่จำเป็นต้องทดสอบแต่อย่างใด แต่ที่พระองค์ทรงทดสอบนั้น ก็เพื่อให้ผู้ที่อ้างตนว่าเป็นผู้ศรัทธานั้นเอง รู้ตัวเองว่าเขาศรัทธาจริงหรือไม่เท่านั้น มิเช่นนั้นแล้วเขาอาจเข้าใจผิดว่า เขาเป็นผู้ศรัทธา ทั้ง ๆ ที่การศรัทธาของเขาอ่อนแอที่สุด ในการนี้เขาจะได้ปรับปรุงการศรัทธาของพวกเขา อนึ่ง การที่อัลลอฮ์ทรงใช้ส่วนดังกล่าวก็เพื่อให้กลมกลืนกับส่วนที่มนุษย์ใช้กันอยู่ นั่นก็คือการที่จะรู้ได้ต้องอาศัยการทดสอบ

167. และเพื่อพระองค์จะทรงรับรู้บรรดาผู้ที่กลับกลอก¹ ด้วย และได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงมากันเถิด จงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กัน หรือไม่ก็จงป้องกัน² พวกเขาบอกว่า หากเราสู้ว่ามี การสู้รบกันแล้ว แน่หนอนเราทำตามพวกเขาไป แล้ว³ ในวันนั้น⁴ พวกเขาใกล้แก่การปฏิเสธ ศรัทธายิ่งกว่าพวกเขามีศรัทธา พวกเขาจะกล่าว ด้วยปากของพวกเขา สิ่งที่ไม่ใช่อยู่ในหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเขาปกปิดกัน

168. บรรดาผู้ที่พูดเกี่ยวกับพี่น้องของพวกเขา⁵ โดยที่พวกเขาหึงเฉยอยู่⁶ ว่า ถ้าหากพวกเขา เชื่อฟังเรา พวกเขาก็ไม่ถูกฆ่า จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขาจงป้องกันความตายให้พ้นจากตัวของพวกเขานเถิด หากพวกเขาน พุดจริง

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

الَّذِينَ قَالُوا لِلْإِخْوَانِ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قَاتِلُوا قُلْ قَادَرَةٌ وَأَعَنَ أَنْفُسَكُمْ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

¹ คือมีความหมายอย่างเดียวกับข้อความในเชิงอรรถที่ผ่านมา

² คือสู้รบเพื่อป้องกันตัวเอง ครอบครวั และทรัพย์สินสมบัติ

³ คือตามพวกเขาไปเพื่อช่วยกันสู้รบ อันเป็นการแสวงหุุดเพื่อแก้ตัวอย่างน่าละอายที่สุด

⁴ คือวันที่พวกเขาพูดเสแสร้งดังกล่าว

⁵ คืออับดุลลอฮ์ บินอุบัย บินสะลูน และพวกพ้องของเขาได้พูดเกี่ยวกับบรรดาผู้ศรัทธาที่ออกไปสู้รบ

⁶ คือไม่ยอมออกไปช่วยทำการรบ

169. และเจ้าจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่าบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์นั้นตาย มิได้¹ พวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ พระเจ้าของพวกเขา ในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ²

170. พวกเขามีความปลาบปลื้มต่อสิ่ง³ ที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์ และปิติยินดีต่อบรรดาผู้ที่ยังมาไม่ทันพวกเขาซึ่งอยู่เบื้องหลังพวกเขา⁴ ว่า ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขาและทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

171. พวกเขาปิติยินดีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกจากอัลลอฮ์ และความกรุณา (จากพระองค์) ด้วย และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้สูญหายซึ่งรางวัลของผู้ศรัทธาทั้งหลาย

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَكَسَبَتْ بَشِيرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾

﴿١٧١﴾ لَا يَضِيعُ أجرُ الْمُؤْمِنِينَ ۗ كَسَبَتْ بَشِيرُونَ بِعَمَلِهِمْ مِنَ اللَّهِ وَفَضَّلَ وَأَنَّ اللَّهَ

¹ คือมิได้ตายเยี่ยงปญฺชนทั่ว ๆ ไปตาย

² คือมีชีวิตอยู่ในอีกโลกหนึ่งในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ ซึ่งเป็นโลกที่ดียิ่งแก่ผู้ที่ตายชะฮีด เนื่องจากพวกเขาได้รับเกียรติจากอัลลอฮ์ และได้รับความเอ็นดู เมตตาจากพระองค์ ส่วนที่ว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่อย่างไรและได้รับปัจจัยยังชีพอย่างไรนั้น เราไม่สามารถจะรู้ความเป็นจริงได้ เพราะเป็นการมีชีวิตอยู่อันเร้นลับ เราไม่ควรจะกล่าวอะไรเกินกว่าที่อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ได้แจ้งให้ทราบ ส่วนความที่ว่าในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพนั้น เป็นการเห็นว่าพวกเขามีชีวิตอยู่จริง ๆ

³ หมายถึงการที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกเขาเป็นชาวสวรรค์ และเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ และในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างมีเกียรติ และเปี่ยมไปด้วยความสุขในทันทีที่พวกเขากลับไปยังอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่วาระแห่งการเสพลุสในสวนสวรรค์ยังไม่ถึง

⁴ คือปิติยินดีต่อผู้ที่ติดตามพวกเขาไปในฐานะผู้ตายชะฮีด ซึ่งขณะนั้นพวกเขากำลังต่อสู้กับฝ่ายศัตรูอยู่เบื้องหลังพวกเขา หรืออยู่ในฐานะที่จะต่อสู้กับฝ่ายศัตรูที่จะมีขึ้นต่อไป

172. คือบรรดาผู้ที่ตอบรับอัลลอฮ์ และรอซูล
หลังจากที่บาดแผลได้ประสบแก่พวกเขา¹
สำหรับบรรดาผู้กระทำดีในหมู่พวกเขา และมี
ความยำเกรงนั้น คือรางวัลอันใหญ่หลวง

173. บรรดาที่² ผู้คน³ ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
แท้จริงมีผู้คน⁴ ได้ชุมนุมสำหรับพวกท่าน ดั่งนั้น
พวกท่านจงกลัวพวกเขาเถิด แล้วมัน⁵ ได้เพิ่ม
การอيمانแก่พวกเขา และพวกเขา กล่าวว่า
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว⁶ และ
เป็นผู้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَا أَصَابَهُمُ الْقَحْطُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

¹ คือบาดแผลที่ได้ประสบแก่พวกเขาในสงครามอุฮุด กล่าวคือ อับซูฟยาน และพรรคพวกของเขา
หลังจากที่ได้รับชัยชนะในสงครามอุฮุดแล้ว ก็พากันกลับไป ครั้นไปถึง อัจราฮฺ (สถานที่หนึ่งระหว่าง
มักกะฮ์กับมะดีนะฮ์) ก็ให้รู้สึกเสียใจ และมุ่งที่จะกลับไปใหม่ เพื่อทำลายล้างบรรดาผู้ศรัทธาที่ยังเหลืออยู่
ให้หมดสิ้น เมื่อรอซูลุลลอฮ์ได้ทราบเรื่องนี้ขึ้น จึงใคร่ที่จะสร้างความหวาดกลัวแก่พวกเขา และแสดงให้
พวกเขาเห็นพลังอันเข้มแข็งทั้งจากตัวของตนเองและสาวกของท่าน ดั่งนั้นท่านจึงได้ประกาศเชิญชวน
บรรดาสาวกให้ติดตามอะบิซุฟยานไป โดยกล่าวว่า จะไม่ออกไปกับเราเป็นอันขาดนอกจากผู้ที่ร่วมทำศึก
กับเราเมื่อก่อนเท่านั้น (หมายถึงวันสงครามอุฮุด) แล้วรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมก็ได้
ออกไปพร้อมกับสาวกกลุ่มหนึ่งจนกระทั่งถึง ฮิมรออุละฮัด (สถานที่หนึ่งซึ่งห่างจากมะดีนะฮ์ ประมาณ
สามไมล์) ปรากฏว่าบรรดาสาวกที่ออกไปกับรอซูลนั้น ล้วนแต่มีบาดแผลกันทั้งนั้น การที่พวกเขาตอบรับ
คำเชิญของรอซูลทั้ง ๆ ที่พวกเขาอยู่ในสภาพอบขี้้น ก็เนื่องจากพวกเขาไม่ต้องการที่จะให้รางวัลอัน
ยิ่งใหญ่หลุดมือพวกเขาไป แต่แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกมุศรีกันเกิดความกลัวขึ้น พวกเขาจึงรีบกลับไป
มักกะฮ์โดยเร็ว แล้วอาเยฮ์นี้ก็ถูกประทานลงมา

² คือ บรรดาผู้ศรัทธา

³ หมายถึง นะอีม บินมัสอูด อัล อัสญะอียี และผู้ที่เห็นพ้องกับเขา รวมด้วยกันสี่คน

⁴ หมายถึงอะบิซุฟยาน และพรรคพวกของเขา อนึ่งการที่นะอีมได้แจ้งแก่ผู้ศรัทธาว่า อะบิซุฟยานและ
พวกพ้องของเขา ชุมนุมกำลังเพื่อสู้รบกับบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นเพียงการขู่เท่านั้น ทั้งนี้เป็นล่อแหลม
ของอะบิซุฟยาน

⁵ หมายถึงคำขู่ของนะอีม

⁶ หมายถึงว่า พวกเขาจะมากมายแค่ไหนก็ตาม อัลลอฮ์เพียงองค์เดียวที่ เป็นผู้สนับสนุนเราอยู่ก็เป็นการ
พอเพียงแก่เราแล้ว

174. แล้วพวกเขาได้กลับมา¹ พร้อมด้วยความ
กรณาจากอัลลอฮ์ และความโปรดปราน (จาก
พระองค์)² โดยมีได้มีอันตรายใด ๆ ประสบแก่
พวกเขา³ และพวกเขาได้ปฏิบัติตามความพอ
พระทัยของอัลลอฮ์⁴ และอัลลอฮ์คือผู้ทรง
โปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

175. แท้จริงชัยฏอนนั้น⁵ เพียงชั่วได้ เฉพาะ
บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้า
จงอย่ากลัวพวกเขา⁶ และจงกลัวข้าเถิด หาก
พวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

176. และจงอย่าให้บรรดาผู้ที่ริบเร่กันในการ
ปฏิเสธศรัทธา⁷ เป็นที่เสียใจแก่เจ้า แท้จริง

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ شُؤٌّ
وَآتَوْا رِضْوَانًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

إِنَّمَا ذَلِكُمُ اللَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْرِغُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن

¹ หมายถึงท่านนะบี และบรรดาสาวกของท่านที่ออกไปยังบะดร์อัศซุหมรอกลับมายังนครมะดีนะฮ์ กล่าวคือ
ในสงครามอุฮุดนั้น ก่อนที่จะบุชฟูยานจะนำกำลังของเขากลับไป ได้ทำทนายท่านนะบี ให้ไปพบกันใหม่
ในวันเวลาแห่งการชุมนุมกันที่บะดร์ ในปโตไป แต่เมื่อท่านนะบีและบรรดาสาวกของท่านได้ไปตามนัด
กลับไม่พบอะบิซุฟยาน เนื่องจากพวกเขาได้หนีกลับไปเสียก่อน เพราะเกิดความกลัวขึ้น ท่านนะบีและ
บรรดาสาวกจึงได้กลับมา

² อัล บัยฮะกีฮ์ได้รายงานมาจากอิบนุอับบาสว่า มีกองคาราวานได้ผ่านไปในวันเวลาที่มีการชุมนุมกันที่
บะดร์ แล้วท่านนะบีได้ซื้อข้าวของ จากกองคาราวานนั้น อันนำมาซึ่งผลกำไรอย่างมากมาย แล้วท่านได้
แบ่งผลกำไรนั้นระหว่างสาวกของท่าน นั้นแหละคือความกรณา และความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ที่
พวกเขาได้รับ และนำกลับมา การไปสู่รบในครั้งนี้เรียกว่าบะดร์ อัศซุหมร

³ เนื่องจากมิได้สู้รบกัน

⁴ คือปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ได้แนะนำไว้

⁵ หมายถึง นะอีม บินมัศฮูด อัลอัชฎะอียี และผู้ที่ร่วมมือกับเขา การที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาว่า
ชัยฏอนนั้น เพราะพวกเขาทำหน้าที่เยี่ยงชัยฏอน

⁶ หมายถึงพวกอะบิซุฟยาน หรือพวกอื่นใดก็ตามที่เป็นศัตรูของอัลลอฮ์

⁷ หมายถึงพวกมุนาฟิก และกลุ่มชาวยิวที่ให้ความช่วยเหลือแก่มุชริกีนมักกะฮ์ และต่อต้านบรรดา
ผู้ศรัทธา

พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์¹ ได้ แต่อย่างไรเลย อัลลอฮ์นั้นทรงต้องการที่จะไม่ให้มีส่วนได้ใด ๆ แก่พวกเขาในโลก² และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันยิ่งใหญ่

177. แท้จริงบรรดาผู้ที่ซื้อการกุฟร ด้วยการอีมาน³ นั้น พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์ได้แต่อย่างไรเลย และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

178. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา นั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า ที่เราประวิง⁴ ให้แก่พวกเขานั้น เป็นการดีแก่ตัวของพวกเขา แท้จริงที่เราประวิงให้แก่พวกเขานั้น เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนซึ่งบาปกรรม⁵ เท่านั้น และสำหรับพวกเขานั้น คือการลงโทษอันต่ำช้า

يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَقًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا تُمَلِّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا تُمَلِّ لَهُمْ لِيَزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

¹ หมายถึงไม่สามารถก่อให้เกิดอันตรายแก่ท่านนะบี และบรรดาสาวกของท่าน เพราะผู้ที่ทำอันตรายแก่ท่านนะบีและสาวกของท่านนั้น เท่ากับเขาทำอันตรายแก่อัลลอฮ์นั่นเอง เพราะท่านเหล่านั้นทำหน้าที่แทนอัลลอฮ์ในการประกาศศาสนาของพระองค์

² คือไม่ทรงประสงค์จะให้พวกเขาได้รับความดีใด ๆ ในโลก

³ หมายถึงเอาการอีมานไปแลกกับการกุฟร หรือแทนที่จะเลือกการศรัทธาตามที่ท่านนะบีเชิญชวนกลับเลือกเอาการปฏิเสธศรัทธาไว้ ซึ่งการกระทำดังกล่าว หากได้ก่อให้เกิดอันตรายแก่ท่านนะบี และบรรดาผู้ศรัทธาต่อท่านแต่อย่างไร หากแต่เป็นอันตรายแก่พวกเขาเองโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกล

⁴ คือประวิงให้มีชีวิตอยู่ต่อไปโดยที่ยังมิได้ถูกลงโทษ เนื่องในความดีร้ายของพวกเขา

⁵ คือเพิ่มพูนบาปกรรมเนื่องจากความประพฤดิชั่วของพวกเขา อันเป็นเหตุให้พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างสาสมยิ่ง

179. ใช้ว่าอัลลอฮ์จะทรงทอดทิ้งบรรดาผู้ศรัทธาไว้ในสภาพที่พวกเขากำลังเป็นอยู่ก็หาไม่¹ จนกว่าพระองค์จะทรงจำแนกผู้ที่เลวออกจากผู้ที่ดีเท่านั้น² และใช้ว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาเฝ้ามองเห็นสิ่งเร้นลับก็หาไม่³ แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นจะทรงคัดเลือกจากบรรดาราอซูลของพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาราอซูลของพระองค์เถิด และหากพวกเขาเจ้าศรัทธาและยำเกรงแล้ว สำหรับพวกเขาก็คือ รางวัลอันยิ่งใหญ่

180. และบรรดาผู้ที่ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความกรุณาของพระองค์นั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่ามันเป็นการดีแก่พวกเขา หากแต่มันเป็นความชั่ว⁵

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَاتِ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ

¹ คือสภาพอันเลวร้ายต่าง ๆ เช่นสภาพแห่งสงครามสูงสุด เป็นต้น

² กล่าวคือ พระองค์จะทรงปล่อยให้บรรดาผู้ศรัทธามีสภาพดังกล่าวชั่วระยะหนึ่งจนกว่าจะทรงจำแนกให้รู้ว่าในหมู่พวกเขานั้นใครเป็นมุนาฟิกและใครเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง

³ กล่าวคือถ้าพระองค์จะทรงให้มนุษย์มองเห็นสิ่งเร้นลับแล้ว แน่نونจะทำให้มนุษย์ออกจากธรรมชาติแห่งการเป็นมนุษย์และก่อให้เกิดความวุ่นวายแก่มนุษย์เอง เพราะแต่ละคนจะชว่ชิงกัน ในผลประโยชน์ที่ตนมองเห็นในความเร้นลับ หรือทำการตอบโต้ผู้ที่เขาถือว่าจะคิดมิตีมีร้ายต่อเขา อันก่อให้เกิดการต่อสู้กันขึ้น ทั้ง ๆ ที่ผลประโยชน์ใด ๆ และการคิดมิตีมีร้ายใด ๆ ยังไม่เกิดขึ้น ในการนี้มนุษย์นั่นเองคือผู้ที่ จะได้รับความพ่ายแพ้

⁴ คือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จะให้รู้ความเร้นลับในบางอย่าง เช่นรู้อสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา มุนาฟิกและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันไกล เป็นต้น

⁵ คือเป็นสิ่งที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่พวกเขาเอง เป็นต้นว่าพวกเขาจะได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์ เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืนพระองค์และเนรคุณต่อพระองค์ ทั้งนี้ นอกเหนือจากอันตรายที่จะได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์ที่มุ่งชว่ชิงทรัพย์สมบัติของพวกเขา เนื่องจากการตระหนี่ของพวกเขา

แก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาจะถูกคลั่งสิ่งที่พวกเขา
ได้ตระหนี่มันไว้ในวันกียามะฮ์¹ และสำหรับ
อัลลอฮ์นั้น คือมรดกแห่งบรรดาชั้นฟ้า และ
แผ่นดิน² และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่าง
ละเอียดในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

181. แน่หนอนยิ่ง อัลลอฮ์ทรงได้ยินคำพูดของ
บรรดาผู้ที่³ กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็น
ผู้ยากจน และพวกเรานั้นเป็นผู้มั่งมี เรา⁴ จะ
จารึกสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไว้ และการที่พวกเขา
ฆ่าบรรดานะบี โดยปราศจากความเป็นธรรม
ด้วย และเราจะกล่าวว่า พวกเจ้าจงล้มการ
ลงโทษแห่งเปลวเพลิงเถิด

182. นั่น⁵ ก็เพราะสิ่งที่มือของพวกเขาเจ้าได้
ประกอบไว้ก่อน และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นมิใช่ผู้
อธรรมแก่ปวงบ่าวทั้งหลาย

183. บรรดาผู้ที่กล่าว⁶ ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ได้ทรงสั่งเสียแก่เราว่าเราจะไม่ศรัทธาแก่รอซูล

مَا يَخْلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ مِيرِثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ
وَعَنْ أَعْيَابِهِ سَكَتْنَا مَا قَالُوا وَقَتَلَهُمْ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَلَامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ إِلَيْنَا لَآ نُؤْمِنُ

¹ คือในวันกียามะฮ์นั้นทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาตระหนี่หวงแหนไว้ นั้นจะกลายเป็นห่วงสำหรับคลั่งคอ
ล่ามพวกเขาเอง

² กล่าวคือมนุษย์นั้นแม้ว่าจะมีทรัพย์สินมากมายปานใดก็ตาม เมื่อตายแล้วก็ไม่มีใครสามารถนำติดตัวไป
ได้ ดังนั้นเมื่อมนุษย์ได้สิ้นชีพกันหมดแล้ว สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินก็ตกเป็นกรรมสิทธิ์
ของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิงแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น ดังนั้นเมื่อมนุษย์ทราบว่าจะตายไปแล้วไม่มีใครเอาไปได้
แล้วเขาจะหวงแหนไว้ทำไม

³ หมายถึงคำพูดของพวกเขา

⁴ หมายถึงอัลลอฮ์

⁵ หมายถึงการลงโทษแห่งเปลวเพลิง

⁶ หมายถึงกะอ์ บินอัลฮัร็อฟ และพวกพ้องของเขา กลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นชาวยิว

คนใด¹ จนกว่าเขาจะนำมาแก่เรา ซึ่งสิ่งพลีแต่
อัลลอฮ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งจะมีไฟกินมัน จง
กล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงได้มีบรรดาร์อฮูล
ก่อนจากฉันได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจน
มายังพวกท่านแล้ว และได้นำสิ่งที่พวกท่านได้
กล่าวไว้ด้วย แล้วโฉนเล่า พวกท่านจึงได้ฆ่า
พวกเขา² หากพวกท่านพูดจริง

184. แล้วหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า ก็แท้จริงนั้น
บรรดาร์อฮูลก่อนหน้าเจ้าก็ได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว
ซึ่งเขาเหล่านั้นได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจน³
บรรดาคัมภีร์ชะบูร⁴ และคัมภีร์ที่ให้แสงสว่าง⁵
มาด้วย

185. แต่ละชีวิตนั้น จะได้ลิ้มรสแห่งความตาย⁶
และแท้จริงที่พวกเจ้าจะได้รับรางวัลของพวกเจ้า
โดยครบถ้วนนั้น คือวันปรโลก⁷ แล้วผู้ใดที่ถูก
ให้ห่างไกลจากไฟนรก และถูกให้เข้าสวรรค์

رَسُولٍ حَقٍّ يَأْتِيَنَا بِرَبَّانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالذِّكْرِ
فَلْتَمَّ قَلْبُهُ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنَّ كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٤﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ
جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٥﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّرُونَ
أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَن زُحَّحَ

¹ พวกเขาหมายถึงท่านนะบี มุฮัมมัด และต้องการให้ท่านนะบี ปฏิบัติตามที่พวกเขาเสนอ ทั้งนี้เพราะรู้ดี
ว่าสิ่งที่พวกเขาต้องการนั้นย่อมไม่เกิดขึ้นอีกแล้ว และเมื่อนะบีไม่ปฏิบัติ พวกเขาจะได้อ้างเป็นสาเหตุ
ที่พวกเขาไม่ศรัทธาต่อท่าน

² เกี่ยวกับการที่พวกบะนีอิสรออีลได้ฆ่านะบีของพวกเขา นั้น พวกก็อดยานี้ได้ปฏิเสธความจริงนี้ โดยแปล
บิดเบือนไปว่าพยายามฆ่าท่านนั้น มิใช่เกิดการฆ่ากันจริง ดูกรุอานอะฮ์ดี เล่ม 1 หน้า 164

³ หมายถึงบรรดามะวะญูชาต

⁴ เช่นคัมภีร์ที่ท่านนะบีอิบรอฮีมนำมา

⁵ หมายถึงคัมภีร์เตารอต และอินญีล

⁶ หมายถึงว่าแต่ละคนนั้นจะต้องประสบกับความตายโดยไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้

⁷ แสดงว่า ผู้ที่กระทำความดีตามบัญญัติศาสนาโดยที่ยังมิได้รับการตอบแทนเท่าที่ควรนั้น มิได้
หมายความว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงตอบแทนแก่เขา หากแต่พระองค์ทรงสะสมไว้ให้แก่เขาในวันปรโลก

แล้วไซร้ แน่نون เขาก็ชนะแล้ว¹ และชีวิต
ความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้น มิใช่อะไรอื่นนอก
จากสิ่งอำนวยประโยชน์แห่งการหลอกลวง²
เท่านั้น

186. แน่نونยิ่งพวกเจ้าจะถูกทดสอบ³ ใน
ทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้าและตัวของพวกเจ้า
และแน่نونยิ่งพวกเจ้าจะได้ยินจากบรรดาผู้ที่
ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้าพวกเจ้า⁴ และบรรดาผู้ที่
ให้มีภาคีขึ้น⁵ (แก่อัลลฮฺ) ซึ่งการก่อความ
เดือดร้อนอันมากมาย⁶ และหากพวกเจ้าอด
ทนและยำเกรงแล้ว แท้จริงนั่นคือส่วนหนึ่ง
จากกิจการที่เด็ดเดี่ยว

187. และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮฺทรงเอา
คำมั่นสัญญาจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ว่า
แน่نونยิ่งพวกเจ้าจะต้องแจกแจงคัมภีร์⁷ นั้น

عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَعَدَا
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿١٨٥﴾

﴿ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى
كَثِيراً وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴾ ﴿١٨٦﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

¹ คือจะอยู่ในฐานะที่ได้รับความสุขและความสำราญตลอดไป ไม่จำต้องพะวงห่วงใยในความทุกข์ยาก
ลำบากใดๆ ทั้งสิ้น

² คือประโยชน์ที่ไม่จริงยั่งยืน และหลอกลวงความรู้สึกละอองเป็นเบื้องหน้า เช่นเข้าใจว่ามันจะอำนวย
ประโยชน์แก่เรา เท่านั้นวัน เท่านั้นปี กลับหลุดมือจากเราไปในเวลาที่เราไม่เคยคาดคิด

³ คือทดสอบการศรัทธาว่ามีความจริงใจแค่ไหนเพราะถ้ามีความศรัทธาด้วยความจริงใจแล้ว แน่نون
ย่อมมีความอดทน แม้ว่าจะตกอยู่ในภาวะคับขันอย่างไรก็ตาม และกิจการทดสอบอันเป็นเครื่องวัดที่
สำคัญนั้นก็คือ ในทรัพย์สินสมบัติ และในเรือนร่างของพวกเขาคือให้สูญเสียซึ่งทรัพย์สินสมบัติและให้
เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บในร่างกาย ดังที่เกิดขึ้นแก่พวกเขาในสงครามอุฮุดเป็นต้น

⁴ หมายถึงพวกยิว และคริสต์

⁵ คือพวกมุชริก มักกะฮฺ

⁶ เช่นการกล่าวหาพระนางอาอิซฮฺในทางชู้สาว และการวางแผนฆ่าท่านนะบี และร่วมกับชาวมุชริก-
มักกะฮฺที่จะกำจัดท่านนะบีและผู้ศรัทธาให้หมดสิ้นไป เป็นต้น

⁷ คือคัมภีร์เตารอต และอินญีล

ให้แจ่มแจ้งแก่ประชาชนทั้งหลาย และพวกเขาจะต้องไม่ปิดบัง¹ มัน แล้วพวกเขาก็เหวี่ยงมันไว้เบื้องหลังของพวกเขา² และได้แลกเปลี่ยนมันกับราคาอันเล็กน้อย³ ช่างเลวแท้ ๆ สิ่งที่เขาแลกเปลี่ยนมา

188. เจ้าจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า บรรดาผู้ที่ปิดยีนดีต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ⁴ และชอบที่จะได้รับการชมเชยในสิ่งที่พวกเขาทำได้กระทำนั้น (จะรอดพ้นการลงโทษไปได้⁵) ดังนั้นเจ้าจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า พวกเขาจะมีทางรอดพ้นจากการลงโทษไปได้ และสำหรับพวกเขา นั่นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

189. และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

190. แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการที่กลางวันและกลางคืนตามหลังกันนั้น แน่หนอนมีหลายสัญญาณ สำหรับผู้มีปัญญา

لَتَبَيَّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبِّدُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرُوا بِهِ نَسْنَأَ قَلِيلًا قَلِيلًا مَّا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

¹ คือด้วยการตัดข้อความออกหรือบิดเบือนความหมายให้เฉไปจากความเป็นจริง

² หมายถึงไม่ยอมปฏิบัติตามสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์

³ หมายถึงพวกเขาได้ปกปิดลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดที่ระบุไว้ในคัมภีร์ของพวกเขา และบิดเบือนบทบัญญัติศาสนาให้พ้องกับความต้องการของผู้คน เพื่อหวังผลประโยชน์ตอบแทนเล็กน้อย กล่าวคือแทนที่พวกเขาจะปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ กลับเห็นแก่ประโยชน์อันเล็กน้อย ประหนึ่งพวกเขาเอาคัมภีร์ของเขาไปขาย หรือแลกเปลี่ยนด้วยราคา เล็ก ๆ น้อย ๆ

⁴ คือกระทำการปกปิด และบิดเบือนความหมายของคัมภีร์

⁵ ข้อความในวงเล็บนี้ ถูกตัดออกไปเพราะเป็นที่เข้าใจได้จากข้อความที่ถัดไปเนื่องจากมีความหมายอย่างเดียวกัน และการที่เรานำมาระบุไว้ก็เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจยิ่งขึ้น

191. คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮฺ ทั้งในสภาพ ยืน และนั่ง และในสภาพที่นอนตะแคง¹ และ พวกเขาพินิจพิจารณากันในการสร้างบรรดา ชั้นฟ้า และแผ่นดิน (โดยกล่าวว่า) โอ้พระเจ้า ของพวกข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรงสร้าง สิ่งนี้มาโดยไร้สาระ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน โปรดทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ให้พ้นจาก การลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด

192. โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์แท้จริงผู้ใด ที่พระองค์ทรงให้เข้าไฟนรก แน่نونพระองค์ ก็ยังความอภัยแก่เขาแล้ว² และสำหรับบรรดา ผู้ธรรมนั้น ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ

193. โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ แท้จริง พวกข้าพระองค์ได้ยินผู้ประกาศเชิญชวนผู้หนึ่ง³ กำลังประกาศเชิญชวนให้มีการศรัทธาว่าท่าน ทั้งหลายจงศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และพวกข้าพระองค์ก็ศรัทธากัน โอ้พระเจ้าของ พวกข้าพระองค์ โปรดทรงอภัยแก่พวกข้า พระองค์ด้วย ซึ่งบรรดาโทษของพวกข้าพระองค์ และโปรดปลงให้พ้นจากพวกข้าพระองค์ ซึ่ง บรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์ และโปรด ทรงให้พวกข้าพระองค์สิ้นชีวิตโดยร่วมอยู่กับ บรรดาผู้ที่เป็นคนดีด้วยเถิด

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُوَدًا وَعَلَىٰ جُفُوهِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا تُسَبِّحُكَ
فَقِنَا عَبْدًا لِّنَارٍ ﴿١٩١﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ، وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾

رَبَّنَا إِنَّا أَسْمَعُ مَا نَدُؤُ بِإِيْدِي الْإِٰيْمَنِ
أَنْ ؤَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

¹ หมายถึง ได้มีการรำลึกถึงอัลลอฮฺอยู่เสมอ เพราะชีวิตของมนุษย์นั้นย่อมอยู่ในสามสภาพดังกล่าว คือ ยืน ซึ่งหมายถึงเดินด้วย และนั่ง และนอน นอกจากในสภาพนอนหลับเท่านั้น

² หมายถึง ได้ทรงให้อภัยแก่เขาอย่างสาสมกับความเยโส และความเยอหยิ่งของเขาแล้ว

³ หมายถึง ท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮฺอยู่ลับยิวะฮ์ลัม

194. โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์ และโปรดประทานแก่พวกข้าพระองค์สิ่งทีพระองค์ได้สัญญาไว้แก่พวกข้าพระองค์¹ โดยผ่านบรรดารอซูลของพระองค์ และโปรดอย่าได้ทรงยังความอัปยศแก่พวกข้าพระองค์ในวันปรโลกเลย แท้จริงพระองค์นั้นไม่ทรงผิดสัญญา

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا نَحْنُ يَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١٩٤﴾

195. แล้วพระเจ้าของพวกเขาก็ตอบรับพวกเขาว่า แท้จริงข้าจะไม่ให้สูญเสียชีวิตงานของผู้ทำงานคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ตาม โดยที่บางส่วนของพวกเขานั้นมาจากอีกบางส่วน² บรรดาผู้ที่อพยพ และที่ถูกขับไล่ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา³ และได้รับความเดือดร้อนในทางของข้า และได้ต่อสู้และถูกฆ่าตายนั้น แน่นอนข้าจะลบล้างให้พ้นจากพวกเขา ซึ่งบรรดาความผิดของพวกเขา และแน่นอนข้าจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น ทั้งนี้เป็นรางวัลตอบแทนจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์มีการตอบแทนอันดีงาม

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ
مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنِّي بَعْضُكُمْ مِن بَعْضٍ فَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ بَّحْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
تُؤَاتَا مِن عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

1 คือสัญญาจะให้พวกเขาได้รับสิ่งที่ดีงาม นั่นก็คือ การมีชัยชนะทั้งในโลกนี้และปรโลก

2 หมายถึงว่ามนุษย์นั้นมีความเท่าเทียมกัน ประหนึ่งคนคนเดียวกัน เพราะต่างก็สืบสายเลือดมาจากกันและกัน ซึ่งทั้งหมดนั้นมาจากอาดัมผู้เป็นมนุษย์คนแรกของโลก

3 หมายถึง บรรดาผู้ศรัทธาจากชาวมักกะฮ์ที่อพยพ และที่ถูกขับออกจากมักกะฮ์

196. อย่าให้การเคลื่อนไหว¹ ของบรรดาผู้ปฏิเสธ ศรีทธานในเมืองลวง² เจ้าได้เป็นอันขาด

لَا يَغْرُوكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ ﴿٣٦﴾

197. มันเป็นเรื่องอำนาจประโยชน์เล็กน้อย เท่านั้น แล้วที่อยู่ของพวกเขา นั้น คือ ญะฮันนัม และช่างเป็นที่พักนอนที่เลวร้ายจริงๆ

مَتَّعَ قَلِيلًا ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٣٧﴾

198. แต่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา นั้น สำหรับพวกเขา คือ บรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์ เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล ทั้งนี้เป็นสถานที่รับรองที่มาจากอัลลอฮ์และสิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้น คือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับผู้ที่เป็นคนดีทั้งหลาย

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا آلِهَتَهُمْ لِهَيْبَتِ عَجْرِ
مِنْ نَحْيِهَا أَلَّا يَنْهَرُوا خَلِيدِينَ ﴿٣٨﴾ فِيهَا نُرُؤَلٌ مِّنْ عِندِ
اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ﴿٣٩﴾

199. และแท้จริงในหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์นั้น มีผู้ที่ ศรีทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมา แก่พวกเขา และต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมา แก่พวกเขา ในฐานะผู้มอบน้อมต่ออัลลอฮ์ โดยที่ พวกเขาจะไม่แลกเปลี่ยนโครงการของอัลลอฮ์ กับราคาอันเล็กน้อย³ ชนเหล่านี้แหละ พวกเขา จะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของ พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรวดเร็ว ในการชำระสอบสวน

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ
لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِعَائِدَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
أَوْ لِيَاكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴿٤٠﴾
اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

¹ คือเคลื่อนไหวในการค้าขาย

² คือลวงว่า พวกเขาเป็นผู้มีเกียรติและมีเงินทองมาก

³ หมายถึงไม่ยอมเปิดโอกาสของการอัลลอฮ์และบิดเบือนความหมายให้เฉไปจากความเป็นจริง โดยเห็นแก่ผลประโยชน์เล็กๆ น้อยๆ

200. โอบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงมีความอดทน และจงต่างอดทนซึ่งกันและกันเถิด และจงประจำอยู่ชายแดน¹ และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَرَأَيْتُمْ أَن تَقْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

¹ คือเพื่อตอบโต้ฝ่ายศัตรูที่จะล่วงล้ำเข้ามารุกราน

(4) ซูเราะฮ์ อัน-นิซาอฺ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ คือ ถูกประทานลงมาหลังจากที่ท่านนะบีได้อพยพ ไปมะดีนะฮ์แล้ว มี 176 อายะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. มนุษยชาติทั้งหลาย จงยำเกรงพระเจ้าของ พวกเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง¹ และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา² และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่ง บรรดาชาย และบรรดาหญิงอันมากมาย และ จงยำเกรงอัลลอฮ์ที่พวกเจ้าต่างขอกัน ด้วย พระองค์³ และพึงรักษาเครือญาติ⁴ แท้จริง อัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูพวกเจ้าอยู่เสมอ

2. และจงให้แก่บรรดาเด็กกำพร้า ซึ่งทรัพย์สิน สมบัติของพวกเขา⁵ และจงอย่าเปลี่ยนเอาของเลว

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وِنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي الَّذِي سَأَلَ لُونِ يَوْمِ الْآزْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

وَمَا تَوَلَّوْا لِيُنْفِقْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْأَلْفَيْتِ بِالطَّبِيبِ

¹ คือท่านนะบีอาดัม ซึ่งเป็นมนุษย์คนแรกที่ถูกบังเกิดขึ้นจากดิน

² ได้ทรงให้พระนางเฮวาอยู่คู่ครองของท่านนะบีอาดัมเกิดจากท่านนะบีอาดัมเอง

³ ต่างขอความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยอ้างพระองค์เป็นสักขีพยานในความจำเป็นของเขา

⁴ ให้เอาใจใส่และระมัดระวังในสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ อันพึงมีต่อเครือญาติ มิเช่นนั้นแล้วจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติขาดตอนลง

⁵ เมื่อเห็นว่าพวกเขาบรรลวยุทธ์ที่สามารถรู้จักใช้เงินและรักษาเงินไว้ได้

ด้วยของดี¹ และจงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเขา
ร่วมกับทรัพย์สินของพวกเขา² แท้จริงมันเป็นบาป
อันยิ่งใหญ่

3. และหากพวกเขาเกรงว่าจะไม่สามารถให้
ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้³ ก็จง
แต่งงานกับผู้ดีแก่พวกเขา⁴ ในหมู่สตรีสองคน
หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกเขาเกรงว่า
พวกเขาจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่
หญิงเดียว หรือไม่กี่หญิงที่มีมือขวาของพวกเขา
ครอบครองอยู่⁵ นั่นเป็นสิ่งที่ใกล้ยิ่งกว่าในการ
ที่พวกเขาจะไม่ลำเอียง

4. และจงให้แก่บรรดาหญิงซึ่งมะฮัรของนาง⁶
ด้วยความเต็มใจ แต่ถ้านางเห็นชอบที่จะให้สิ่ง
หนึ่งแก่พวกเขาจากมะฮัรนั้นแล้ว ก็จงบริโภค
สิ่งนั้นด้วยความเอร็ดอร่อยและโอชา

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا ﴿٤﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِهُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنْ وَرَبِحَ وَإِنْ خِفْتُمْ
أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ
أَلَّا تَعْوِلُوا ﴿٥﴾

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ مِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ
شَيْءٍ مِنْهُ فَنَسَا فَاكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ﴿٦﴾

¹ จงอย่าเอาทรัพย์สินที่ดีของเด็กกำพร้ามาเป็นกรรมสิทธิ์ของตนอันถือเป็นของเลวสำหรับพวกเขา เพราะ
เป็นสิ่งต้องห้าม แล้วให้ทรัพย์สินที่เลวของพวกเขาแก่เด็กกำพร้าแทน อันถือเป็นการที่ดีสำหรับพวกเขา
เพราะเป็นชะลาแก่พวกเขา กล่าวคือ ทรัพย์สินของคนอื่นนั้นแม้ว่าจะดีสักปานใดก็ตาม ถือว่าเป็นสิ่งเลว
สำหรับเรา ถ้าเราได้มาในทางที่ชอบ เพราะจะทำให้เราได้รับการลงโทษ ในทางตรงข้าม ทรัพย์สินของเรา
นั้น แม้ว่าจะเลวสักปานใดก็ตาม แต่ก็ถือว่าเป็นสิ่งดีแก่เรา เพราะเป็นที่ชาลาแก่เรา และไม่ให้เรา
ได้รับโทษ

² อย่าเอาทรัพย์สินของเด็กกำพร้ามาปนกับทรัพย์สินของพวกเขา แล้วถือโอกาสกินทรัพย์สินของพวกเขาไปด้วย

³ ถ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมแก่ภรรยาที่เป็นกำพร้าได้ เป็นต้นว่าไม่สามารถจะเลี้ยงเธอให้
อยู่ดีกินดี หรือไม่กี่เอาเงินของเธอไปใช้จ่ายแล้วไซ้ ก็จงอย่าแต่งงานกับหญิงกำพร้า เพราะการไม่ให้
ความยุติธรรมแก่เธอ และการกินทรัพย์สินของเธอนั้นเป็นบาปใหญ่

⁴ ให้แต่งงานกับผู้ดีที่มีไซ้เป็นกำพร้า ที่พวกเขาเห็นดีเห็นชอบจะเป็นสองคน หรือสามคน หรือสี่คนก็ได้
ถ้าสามารถที่จะเลี้ยงนางเหล่านั้นด้วยความเป็นธรรม

⁵ หมายถึงหญิงทาสของพวกเขา

⁶ มะฮัร คือทรัพย์สินจำนวนหนึ่งที่มีชายให้แก่หญิงเป็นการตอบแทนที่นางยินดีเป็นคู่ครอง

5. และจงอย่าให้แก่บรรดาผู้ที่โง่เขลา¹ ซึ่งทรัพย์สินของพวกเขา² ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นสิ่งค้ำจุนแก่พวกเขา³ และจงให้ปัจจัยยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขาในทรัพย์สินนั้น⁴ และจงกล่าววาจาแก่พวกเขาอย่างดี

6. และจงทดสอบบรรดาเด็กกำพร้า⁵ จนกระทั่งพวกเขาบรรลุวัยสมรส ถ้าพวกเขาเห็นว่าในหมู่พวกเขานั้นมีไหวพริบรู้ผิดรู้ถูกแล้ว ก็จงมอบทรัพย์สินของพวกเขาให้แก่พวกเขาไป และจงอย่ากินทรัพย์สินนั้นโดยฟุ่มเฟือย และรีบเร่ง⁶ ก่อนที่พวกเขาจะเติบโต และผู้ใดเป็นผู้มั่งมีก็จงงดเว้นเสีย⁷ และผู้ใดเป็นผู้ยากจนก็จงกินโดยชอบธรรม⁸ ครั้นเมื่อพวกเขาได้มอบทรัพย์สินของพวกเขาให้แก่พวกเขาไปแล้ว ก็จงให้มีพยานยืนยันแก่พวกเขา และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสอบสวน

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٦﴾

وَابْتَلُوا الَّذِينَ حَقَّ إِذَا ابْلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ﴿٧﴾ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٨﴾

¹ บรรดาเด็กกำพร้าที่โง่เขลา ซึ่งไม่สามารถจะรักษาทรัพย์สินของเขาได้ แม้จะมีมากก็ตาม

² หมายถึงทรัพย์สินของเด็กกำพร้าซึ่งอยู่ในมือของพวกเขาในฐานะเป็นผู้ปกครอง และการที่อัลลอฮ์ทรงระบุว่าทรัพย์สินของพวกเขา นั้น ก็เพื่อพวกเขาซึ่งเป็นผู้ปกครองเด็ก จะได้รับมรดกวงรักษาทรัพย์สินนั้น ประหนึ่งทรัพย์สินของตนเอง

³ อัลลอฮ์ ทรงอนุญาติให้พวกเขานำเงินของเด็กกำพร้าไปทำการค้าขายได้ เพื่อนำผลกำไรมาจุนเจือความเป็นอยู่ของพวกเขา

⁴ โนผลกำไรที่เกิดขึ้นจากทรัพย์สินนั้น

⁵ ทดสอบเด็กกำพร้าอยู่เสมอว่า เขามีความเฉลียวฉลาดในการใช้เงินและรักษาเงินแล้วหรือยัง จนกระทั่งถึงวัยสมรส

⁶ ผู้ปกครองเด็กกำพร้าที่ยากจนนั้นได้รับอนุมัติให้ใช้เงินของเด็กกำพร้าได้ แต่อย่าใช้ให้ฟุ่มเฟือย และรีบเร่งใช้เงินก่อนที่พวกเขาจะโต เพราะเมื่อพวกเขาโตแล้ว จะต้องมอบเงินของเด็กกำพร้าให้แก่พวกเขาไป

⁷ ไม่ใช้เงินของเด็กกำพร้าในการครองชีพของเขา

⁸ จงใช้จ่ายเงินของเด็กกำพร้าในการครองชีพโดยชอบธรรม คือเท่าที่มีความจำเป็น

7. สำหรับบรรดาชายนั้น มีส่วนได้รับจากสิ่ง¹ ที่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ และสำหรับบรรดาหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ ซึ่งสิ่งนั้นจะน้อยหรือมากก็ตาม เป็นส่วนได้รับที่ถูกกำหนดอัตราส่วนไว้

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

8. และเมื่อผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด² และบรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ที่ขัดสนมาร่วมอยู่ด้วย ในการแบ่งมรดก ก็จงปันส่วนหนึ่งจากสิ่งนั้น³ ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และจงกล่าวแก่พวกเขาอย่างดี

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينُ فَأَذْفُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾

9. และพึงวิตกเกิด บรรดาผู้ที่หากพวกเขา ละทิ้งลูก ๆ ที่ยังอ่อนแออยู่ไว้เบื้องหลังของ พวกเขา ซึ่งพวกเขากลัวว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้น แก่ลูก ๆ ของพวกเขา⁴ พวกเขาจึงเกรงกลัว อัลลอฮ์เกิด และจงกล่าววาจาอย่างเที่ยงตรง

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً
ضَعِيفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾

¹ จากมรดก

² หมายถึงญาติใกล้ชิดที่ไม่มีสิทธิได้รับมรดก เช่น พี่หรือน้องพ่อเดียวกันกับผู้ตาย จะไม่ได้รับมรดกจาก ผู้ตายในเมื่อผู้ตายมีพี่หรือน้องพ่อแม่เดียวกัน กล่าวคือ พี่น้องพ่อแม่เดียวกับผู้ตายนั้นจะกันพี่น้อง พ่อเดียวกับผู้ตายมิให้ได้รับมรดกจากผู้ตายเป็นต้น เพราะพี่น้องพ่อแม่เดียวกันมีสิทธิเหนือกว่า

³ จากทรัพย์สินที่เป็นมรดก

⁴ อัลลอฮ์ทรงใช้ให้ผู้ที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูเด็กกำพร้าได้วิตก และหวั่นเกรงว่า ถ้าพวกเขาตายไปบ้าง และได้ ทิ้งลูกเล็ก ๆ ไว้ ซึ่งพวกเขากลัวว่าลูกเล็ก ๆ เหล่านั้นจะไม่ได้รับความปลอดภัยนั้น พวกเขาจะอย่างไร นั้นก็หมายความว่าให้พวกเขาเลี้ยงดูเด็กกำพร้าที่อยู่ในปกครองของตนให้ดีที่สุด เหมือนกับเลี้ยงดูลูก ๆ ของตนเอง เพื่อว่าคนอื่นจะได้เลี้ยงดูลูก ๆ ของตนให้ดีเยี่ยมเดียวกัน ในเมื่อตนได้ทิ้งลูกเล็ก ๆ ไว้และ ในการที่พวกเขาจะปฏิบัติเช่นนั้นได้นั้นก็ต้องอาศัยความยำเกรงอัลลอฮ์เป็นสิ่งสำคัญ และใช้วาจาที่ถูกต้อง เที่ยงตรง

10. แท้จริงบรรดาผู้ที่กินทรัพย์สินของบรรดาเด็กกำพร้าด้วยความอธรรมนั้น แท้จริงพวกเขา กินไฟเข้าไปในท้องของพวกเขาต่างหาก และพวกเขาก็จะเข้าสู่เปลวเพลิง

11. อัลลอฮ์ได้ทรงสั่งพวกเจ้าไว้ในลูก ๆ ของพวกเจ้าว่า สำหรับเพศชายนั้นจะได้รับ¹ เท่ากับส่วนได้ของเพศหญิงสองคน แต่ถ้าลูก ๆ เป็นหญิงเกินกว่าสองคน² พวกนางก็จะได้สองในสามของสิ่งที่เขา³ ได้ทิ้งไว้ และถ้าลูกเป็นหญิงคนเดียว⁴ นางก็จะได้ครึ่งหนึ่ง และสำหรับบิดาและมารดาของเขานั้น แต่ละคนในทั้งสองนั้นจะได้หนึ่งในหกจากสิ่งที่เขา⁵ ได้ทิ้งไว้ หากเขามีบุตร แต่ถ้าเขาไม่มีบุตรและมีบิดามารดาของเขาเท่านั้นที่รับมรดกของเขาแล้ว มารดาของเขาก็ได้รับหนึ่งในสาม ถ้าเขามีพี่น้องหลายคน มารดาของเขาก็ได้รับหนึ่งในหก ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่เขาได้สั่งเสียมันไว้หรือหลังจากหนี้สิน⁶ บรรดาบิดาของพวกเจ้าและ

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي كَرِهَ مِثْلَ حِظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلَا يُورِثُهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ وَمَا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ زَيْنٍ ءَابَاءُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَنْدَرُونَ أَيْهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَوَيْصَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَلَّفَهُ اللَّهُ كَانَ عَلَيْهِمْ حِكْمًا ﴿١١﴾

¹ จะรับมรดกของบิดาหรือมารดาเท่ากับพี่น้องของเขาที่เป็นหญิงสองคน กล่าวคือ ลูกชายจะได้มากกว่าลูกหญิงสองเท่าทั้งนี้หลังจากจ่ายทรัพย์สินไปตามพินัยกรรมและใช้หนี้สิน และหลังจากผู้มีสิทธิรับมรดกคนอื่น ๆ ได้รับกันไปแล้ว

² ลูก ๆ เป็นหญิงทั้งนั้น และมีเกินกว่าสองคน และหมายถึงมีสองคนด้วย ทั้งนี้เนื่องจากอัตราส่วนของลูกหญิงสองคนนั้นมีได้ระบุไว้ ถ้าจะให้แต่ละคนได้รับครึ่งหนึ่งของมรดกเท่ากับที่มีลูกหญิงคนเดียวได้รับแล้ว ก็จะกินมรดกเสียหมดแต่เพียงสองคน ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ด้วยเหตุนี้จึงให้ลูกหญิงสองคนเข้าอยู่ในอัตราส่วนของลูกหญิงเกินกว่าสองคนด้วย

³ หมายถึงพ่อหรือแม่

⁴ มีบุตรเป็นหญิงคนเดียวไม่มีบุตรชาย

⁵ หมายถึงบุตรชายหรือบุตรหญิง

⁶ หลังจากที่ได้จ่ายไปตามพินัยกรรม และใช้หนี้สินไปแล้ว

ลูก ๆ ของพวกเจ้านั้น พวกเจ้าไม่รู้ดอกว่าฝ่ายไหนในพวกเขานั้นเป็นผู้ที่มีคุณประโยชน์แก่พวกเจ้าใกล้กว่ากัน ทั้งนี้เป็นบัญญัติที่มาจากอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

12. และสำหรับพวกเจ้านั้นจะได้รับครึ่งหนึ่งของสิ่งที่บรรดาภรรยาของพวกเจ้าได้ทิ้งไว้ หากมิปรากฏว่าพวกนางมีบุตร แต่ถ้าพวกนางมีบุตรพวกเจ้าก็จะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกนางได้ทิ้งไว้ ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกนางได้สั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สิน และสำหรับพวกนางนั้นจะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกเจ้าได้ทิ้งไว้ หากมิปรากฏว่าพวกเจ้ามีบุตร แต่ถ้าพวกเจ้ามีบุตรพวกนางก็จะได้รับหนึ่งในแปดจากสิ่งที่พวกเจ้าทิ้งไว้ ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกเจ้าสั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สินและถ้ามีชายคนหนึ่งหรือหญิงคนหนึ่งถูกรับมรดก¹ ในฐานะเป็นผู้ที่ไม่มีบิดาและบุตร แต่เขามีพี่ชายหรือน้องชายคนหนึ่ง หรือมีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว² แต่ละคนจากสองคนนั้น³ จะได้รับหนึ่งในหก แต่ถ้าพี่น้องของเขามีมากกว่านั้น⁴

﴿ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ أَرْبَعٌ مِّمَّا تَرَكَتْنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِي يَوْصِيَنَّ بِهَا أَوْ دِينَ وَلَهُنَّ أَلْزَمُ مِمَّا تَرَكَتْنَّ إِن لَّمْ يَكُن لَكُمْ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتْنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِي تَوْصُونَ بِهَا أَوْ دِينَ وَإِن كَانَتْ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُنَّ أُولُو الْأَرْحَامِ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ فَهُنَّ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِي يَوْصِيَنَّ بِهَا أَوْ دِينَ غَيْرَ مَضَارٍّ وَصِيَّتِي مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾

¹ หมายถึงได้เสียชีวิตลง และทิ้งมรดกไว้ให้ทายาทรับ

² หมายถึงพี่ชายหรือน้องชาย พี่สาวหรือน้องสาว แม่เดียวกัน เพราะถ้าเป็นพ่อแม่เดียวกันแล้ว พี่ชายหรือน้องชายก็จะได้รับมรดกของเขาทั้งหมด และพี่สาวหรือน้องสาวของเขาก็จะได้รับครึ่งหนึ่ง ดังกล่าวนี้ได้รับไว้ในท้ายของซูเราะฮ์

³ หมายถึงว่า ถ้ามีพี่น้องผู้ชายคนเดียวก็จะได้หนึ่งในหก หรือมีพี่น้องผู้หญิงคนเดียวก็จะได้หนึ่งในหก

⁴ มีตั้งแต่สองคนขึ้นไป จะเป็นผู้ชายทั้งหมดหรือหญิงทั้งหมดหรือมีทั้งชายและหญิงรวมกัน ก็จะได้รับเท่า ๆ กันในจำนวนหนึ่งในสามของมรดก

พวกเขาเป็นผู้รับร่วมกันในหนึ่งในสาม ทั้งนี้ หลังจากพิณยกรรมที่ถูกสั่งเสียไว้หรือหลังจากหนี้สินโดยมิใช่สิ่งที่นำมาซึ่งผลร้ายใด ๆ¹ เป็นคำสั่งที่มาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงหนักแน่น

13. เหล่านั้นแหละคือขอบเขต² ของอัลลอฮ์ และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของมัน โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

14. และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และละเมิดขอบเขตของพระองค์แล้วไซ้ พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้านรก โดยที่เขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล³ และเขาจะได้รับการลงโทษที่ยังความอัปยศให้ (แก่เขา)

15. และบรรดาผู้ที่กระทำความลามก⁴ จากในหมู่สตรีของพวกเขา⁵ จงให้มีพยานสี่คนของพวกเจ้ายืนยันนางเหล่านั้น⁶ ถ้าพวกเขายืนยัน

ذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾

وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفُجْحَةَ مِنْ نِسَائِكَ
فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَإِنْ
شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ

¹ เป็นต้นว่า ทำพิณยกรรมไว้เกินกว่าหนึ่งในสาม หรือมีการรับรองหนี้สินไว้ เพื่อหนีกการรับมรดก จนทรัพย์สินที่ทิ้งไว้หมด หรือเกือบหมด

² หมายถึงข้อกำหนดของอัลลอฮ์

³ หมายถึงผู้ฝ่าฝืนที่เข้าอยู่ในข่ายผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴ หมายถึงมีชู้กับชายอื่น

⁵ หมายถึงบรรดาภรรยาของพวกเขา

⁶ คือยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า ได้รู้เห็นการกระทำความลามกของพวกเขา

แล้ว ก็จงกักขังนางเหล่านั้นไว้ในบ้าน จนกว่า ความตายจะคร่าพวกนาง หรือไม่ก็จะทรงให้มี ทางหนึ่งสำหรับพวกนาง¹

16. และชายสองคนในหมู่ของพวกเจ้าที่กระทำการลามก² นั้น พวกเจ้าจงลงโทษเขาเสียทั้งสองคน³ หากทั้งสองสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็จงระงับการลงโทษเขาทั้งสองเสีย⁴ แท้จริงอัลลอฮฺ นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

17. แท้จริงการสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวที่อัลลอฮฺจะทรงรับนั้นคือสำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์เท่านั้น แล้วพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวในเวลาอันใกล้ ชนเหล่านั้นแหละอัลลอฮฺจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَتَوَفَّهِنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُم فِتَادُوهُمَا فَإِن تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرَضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿١٦﴾

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾

¹ ต่อมาอัลลอฮฺก็ให้มีทางหนึ่งแก่พวกนางตามที่พระองค์ได้ทรงแจ้งไว้ นั่นก็คือทรงให้เขียน 100 ที่ พร้อม กับเนรเทศ 1 ปี สำหรับหญิงที่ยังมิได้แต่งงานและให้ชว้างด้วยหินจนตาย สำหรับหญิงที่ผ่านการ แต่งงานแล้ว จากรายงานของอุบัยบาคะฮฺ บิน อัศ-ซอมิด ว่า ท่านนะบีคือลลลลอฮฺอะลัมฮิระซัลลัม กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงเอาจากฉันไป ท่านทั้งหลายจงเอาจากฉันไป แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรงให้มีทางหนึ่งแก่ พวกนางแล้ว คือ ผู้ที่แต่งงานแล้วกับผู้ที่ยังแต่งงานแล้วนั้นโดยร้อยที่ และชว้างด้วยก้อนหิน (จนตาย) และ ผู้ที่ยังไม่เคยแต่งงานกับผู้ที่ยังไม่เคยแต่งงานนั้น คือโดยร้อยที่และเนรเทศหนึ่งปี

² หมายถึงทำการสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกันทางทวารหนัก

³ คือให้ลงโทษเขาทั้งสองแล้วแต่จะเห็นสมควร ซึ่งในขณะนั้นได้ใช้คำพูดคำว่าและประณามอย่างรุนแรง ครั้นเมื่ออายะฮฺที่ว่าด้วยการลงโทษผู้ทำซินาซึ่งอยู่ในซูเราะฮฺ อัน-นูร ถูกประทานลงมาประกอบด้วย สะดือของท่านนะบีที่รายงานโดยอุบัยบาคะฮฺ ดังกล่าวแล้วในเชิงอรรถหมายเลข 1 การลงโทษชายที่สำเร็จ ความใคร่ทางทวารหนัก จึงให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับทำซินา

⁴ ให้เลิกคำว่าและประณามเขาเสีย

18. การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว (ที่อัลลอฮ์จะทรงรับ) นั้น มิใช่สำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วต่าง ๆ จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเขาแล้วเขาก็กล่าวว่ายัดนี้แหละข้าพระองค์ขอสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และก็มีมิใช่สำหรับบรรดาผู้ที่ตาย ในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย ขณะเหล่านี้เราได้เตรียมไว้แล้วสำหรับพวกเขาซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

19. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ไม่นอมนัดแก่พวกเจ้า การที่พวกเจ้าจะเอาบรรดาหญิงที่เป็นมรดกด้วยการบังคับ¹ และไม่นอมนัดเช่นเดียวกันการที่พวกเจ้าจะขัดขวางบรรดานางเพื่อพวกเจ้าจะเอาบางส่วนของสิ่งที่พวกเจ้าได้ให้แก่พวกนาง² นอกจากว่าพวกนางจะกระทำความเลว³ อันชัดแจ้งเท่านั้น และคงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยดี หากพวกเจ้าเกลียดพวกนาง⁴ ก็อาจเป็นไปได้ว่า

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ إِنِّي بُئِيتُ التَّنَّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ
وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا
النِّسَاءَ كُرْهًا وَلَا تَمْضُوا مِنْهُنَّ إِذْ هُنَّ
بَعْضٌ مَّا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ
خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

¹ เอาบรรดาภรรยาของญาติที่ตายมาเป็นมรดกในฐานะเป็นภรรยาของตนด้วยการบังคับนาง กล่าวคือ ในสมัยญาฮิลียะฮ์นั้น มีการรับมรดกภรรยาของญาติที่ตายกันในกรณี ถ้าปรารถนานางก็สมรสกับนาง โดยปราศจากสินตอบแทน (มะฮัร) ใด ๆ หรือไม่ก็ให้สมรสกับชายอื่น แล้วรับสินตอบแทนเป็นของตน โดยไม่คำนึงว่านางจะพอใจหรือไม่ ครั้นเมื่ออิสลามมาจึงได้ประกาศยกเลิกไม่นอมนัด

² เช่นเดียวกับในการที่พวกเจ้าไม่ชอบภรรยาของพวกเจ้าแล้วไม่ยอมหย่า ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็ไม่ปรารถนาในตัวนาง ทั้งนี้เพื่อขัดขวางทางมิให้แต่งงานกับชายอื่น เป็นการทรมาณนางเพื่อให้นางได้ตัวนางด้วย บางส่วนของมะฮัรที่พวกเจ้าให้แก่นาง ดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่กระทำกันในสมัยญาฮิลียะฮ์แล้วอิสลามก็ไม่นอมนัดให้กระทำ

³ กล่าวคือถ้าภรรยาเป็นผู้เป็นที่ประจักษ์ชัดเจนนอกอนุญาตให้ปฏิบัติแก่พวกนางดังกล่าวได้

⁴ ก็ให้อดทนอยู่กับนางไปเกิดเพราะอัลลอฮ์อาจจะให้มีความดีอันมากมายอยู่ในตัวเธอก็ได้ เช่นให้บุตรที่เกิดแก่นางเป็นบุตรที่ซื่อและหุ เป็นต้น เพราะก็มากน้อยแล้วที่บุคคลไม่ชอบสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้น มีคุณประโยชน์อันมากมาย

การที่พวกเขาเกลียดสิ่งหนึ่งขณะเดียวกันอัลลอฮ์ก็ทรงให้มีในสิ่งนั้น ซึ่งความดีอันมากมาย

20. และหากพวกเขาต้องการเปลี่ยนคู่ครองคนหนึ่งแทนที่ของคู่ครองอีกคนหนึ่ง¹ และพวกเขาได้ให้แก่างหนึ่งในหมู่นางเหล่านั้น² ซึ่งทรัพย์สินอันมากมายก็ตาม ก็จงอย่าได้เอาสิ่งใดจากทรัพย์สินนั้นคืน³ พวกเขาจะเอามันคืนด้วยการอุปโลกน์ความเท็จและการกระทำบาปอันชัดเจนกระนั้นหรือ⁴

21. และพวกเขาจะเอามันคืนได้อย่างไรทั้ง ๆ ที่บางคนของพวกเขาได้แหบกายกับอีกบางคนแล้ว⁵ และพวกเขาก็ได้เอาค้ำันสัญญาอันหนักแน่นจากพวกเขาแล้วด้วย⁶

22. และจงอย่าแต่งงานกับบรรดาหญิงที่บิดาของพวกเขาได้แต่งงานมาแล้ว นอกจากที่ได้ผ่านพ้นมาเท่านั้น⁷ แท้จริงมันเป็นสิ่งลามกและน่าเกลียดยิ่ง และเป็นวิถีทางที่ชั่ว

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَنْبِذُوا زَوْجَ مَكَاتٍ زَوْجٍ
وَأَتَيْتُمْ أَحَدَهُمْ قَطًّا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ
سَيِّئًا أَتَأْخُذُونَ بِهِ تَنَا وَإِنَّمَا مَيْبِنَا ﴿٦٠﴾

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَ بِهِ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ
إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُمْ مِنْكُمْ مَيْبِنًا
غَلِيظًا ﴿٦١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ
فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٦٢﴾

¹ ต้องการแต่งงานกับคนใหม่ แทนภรรยาคนเก่าที่พวกเขาจะทิ้งนางไปโดยที่นางก็มีได้ภพร่องแต่อย่างใด เพียงแต่พวกเขาไม่ชอบนางเท่านั้น หรือเห็นหญิงอื่นดีกว่า

² หมู่ภรรยาของพวกเขา

³ จะด้วยวิธีใดก็ตาม เพราะนางมิใช่เป็นผู้ผิด

⁴ ด้วยการอุปโลกน์ความเท็จให้แก่างว่านางประพฤติชั่วทั้ง ๆ ที่นางเป็นผู้บริสุทธิ์ อันเป็นการกระทำบาปอันชัดเจนกระนั้นหรือ

⁵ ทั้ง ๆ ที่ได้มีการสมรสกับนางแล้ว อันทำให้นางเสียความบริสุทธิ์ ซึ่งยากแก่นางที่จะแต่งงานกับชายอื่นใหม่ได้

⁶ หมายถึงการที่ฝ่ายชายได้ให้ค้ำันสัญญาอันหนักแน่นแก่หญิงขณะทำการสู้อนางว่าจะรักษางและเลี้ยงดูนางอย่างดี แล้วนางก็ยินยอมมอบกายให้เป็นภรรยา ทั้งพ่อแม่พี่น้องไปอยู่กับคนแปลกหน้า ทั้งนี้โดยยึดค้ำันสัญญาที่เขาให้ไว้เป็นสำคัญ

⁷ ที่ได้เคยปฏิบัติมาในอดีต โดยที่ไม่ถือว่าเป็นผิด

23. ที่ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้านั้นคือมารดา¹ ของพวกเจ้า ลูกหญิงของพวกเจ้า² พี่น้องหญิงของพวกเจ้า³ พี่น้องหญิงแห่งบิดาของพวกเจ้า⁴ และพี่น้องหญิงแห่งมารดาของพวกเจ้า⁵ บุตรหญิงของพี่หรือน้องชายของพวกเจ้า⁶ และบุตรหญิงของพี่หรือน้องหญิงของพวกเจ้า⁷ และมารดาของพวกเจ้าที่ให้นมแก่พวกเจ้าและพี่น้องหญิงของพวกเจ้าเนื่องจากการดื่มนม⁸ และมารดาภรรยาของพวกเจ้าและลูกเลี้ยงของพวกเจ้าที่อยู่ในटकของพวกเจ้า⁹ จากภรรยาของพวกเจ้าที่พวกเจ้าได้สมสู่นาง แต่ถ้าพวกเจ้ามิได้สมสู่นางแล้ว ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า และภรรยาของบุตรพวกเจ้าที่มาจากเชื้อสายของพวกเจ้า¹⁰ และการที่พวกเจ้ารวมระหว่างหญิงสองพี่น้องไว้ด้วยกัน¹¹ นอกจากที่ได้ผ่านพ้นไปแล้วเท่านั้น¹² แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخْوَانُكُمْ وَعَوْنَاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْتُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا أَدْحَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٧﴾

¹ รวมถึงย่าและยายด้วย

² รวมถึงหลาน เหลนด้วย

³ จะเป็นพ่อแม่เดียวกันหรือไม่ก็ตาม

⁴ ป้าและอา

⁵ ป้าและน้า

⁶ รวมถึงหลานเหลนของนางด้วย

⁷ รวมถึงหลานเหลนของนางด้วย

⁸ เนื่องจากการดื่มนมร่วมมารดาเดียวกันเป็นสาเหตุให้นางกลายเป็นพี่น้องประหนึ่งสายโลหิตเดียวกัน

⁹ คือบุตรหญิงที่ติดภรรยาซึ่งพวกเจ้าเลี้ยงมาตั้งแต่เล็ก ๆ และหมายถึงลูกหญิงของภรรยาทั้งหมดที่เกิดจากสามีอื่นด้วย

¹⁰ ภรรยาของบุตรพวกเจ้าเอง

¹¹ เอาพี่และน้องมาเป็นภรรยาอยู่พร้อมกัน

¹² คือในสมัยญาฮิลียะฮ์

24. และบรรดาหญิงที่อยู่ในปกครองของสามี¹ นอกจากที่มีมือขวาของพวกเจ้าครอบครอง² เป็นบัญญัติของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเจ้า และได้ถูกอนุมัติให้แก่พวกเจ้าที่นอกเหนือจากนั้น³ ในการที่พวกเจ้าจะแสวงหามาด้วยทรัพย์ของพวกเจ้า⁴ ในฐานะเป็นผู้แต่งงาน⁵ มิใช่ในฐานะผู้ล่วงประเวณี ดังนั้นหญิงใดที่พวกเจ้าเสพสุขด้วยนางจากบรรดาหญิงเหล่านั้น⁶ ก็จงให้แก่พวกนาง ซึ่งสินตอบแทนแก่พวกนาง⁷ ตามที่มีกำหนดไว้ และไม่เป็นบาปใด ๆ แก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าต่างยินยอมกันในสิ่งนั้น⁸ หลังจากที่มิกำหนดนั้นขึ้น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

25. และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าไม่สามารถมีกำลัง⁹ ที่จะแต่งงานกับบรรดาหญิงอิสระที่มีศรัทธาได้

﴿ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُجَلَ لَكُمْ
مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَتَّغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ
فَتَأْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ

¹ เป็นหญิงที่ถูกห้ามมิให้แต่งงานด้วยเช่นเดียวกัน

² หญิงที่มีสามี แต่ตกเป็นเชลยศึก แล้วถูกมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ในฐานะหญิงทาส หญิงประเภทนี้อนุมัติให้เป็นผู้เป็นนายสมรสกับนางได้หลังจากที่นางพ้นอิตตะฮ์ โดยไม่ต้องทำพิธีสมรส แต่ถ้าเป็นชายอื่นต้องสุขอจากผู้เป็นนาย และทำพิธีสมรสโดยจ่ายสินตอบแทนให้ ทั้งนี้หลังจากนางพ้นอิตตะฮ์ แล้วเช่นเดียวกัน

³ หมายถึงหญิงที่นอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตไว้

⁴ หมายถึงด้วยการจ่ายสินตอบแทน (มะฮฺร) ให้แก่นาง

⁵ แต่งงานกับนางโดยเจตนาที่จะครองเรือนกับนาง

⁶ หญิงที่อนุมัติให้แต่งงานกับนางได้

⁷ ให้มะฮฺรแก่พวกนาง

⁸ ยินยอมที่จะลดหรือเพิ่มมะฮฺรให้หรือจะยกให้ก็ได้ หลังจากที่ได้กำหนดมะฮฺรแล้ว

⁹ หมายถึงมะฮฺร และปัจจัยอื่น ๆ ที่จำเป็น

ก็จงแต่งงานกับเด็กสาว¹ ของพวกเจ้าที่เป็นผู้ศรัทธาในหมู่ผู้ที่มีมือขวาของพวกเจ้าครอบครอง² และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่งในการศรัทธาของพวกเจ้า บางคนในหมู่พวกเจ้านั้นมาจากอีกบางคน³ ดังนั้นจงแต่งงานกับพวกนางด้วยการอนุมัติจากผู้เป็นนายของพวกนาง และจงให้แก่พวกนางซึ่งสินตอบแทนของพวกนางโดยชอบธรรม ในฐานะที่พวกนางเป็นหญิงที่ได้รับการแต่งงานมิใช่เป็นหญิงที่ค้าประเวณี และมิใช่หญิงที่ยึดเอาชายเป็นเพื่อนสนิท⁴ เมื่อพวกนางได้รับการแต่งงานแล้ว หากพวกนางกระทำความชั่ว⁵ พวกนางก็จะได้รับโทษครึ่งหนึ่งของโทษที่บรรดาหญิงอิสระได้รับ นั่นสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าชั่วในหมู่พวกเจ้า⁶ และการที่พวกเจ้าอดกลั้นไว้ได้นั้น เป็นการดีกว่าสำหรับพวกเจ้า และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภิบาล โทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُكُمْ مِنْ نَفْسِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ
 بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفُوحَاتٍ وَلَا
 مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ
 فَنَجْشَةً فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ
 مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
 مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْرِيحُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

¹ หมายถึงทาสหญิง ในการที่อัลลอฮฺทรงใช้คำว่า เด็กสาว แทนคำว่า ทาสหญิง นั่นก็เพื่อยกฐานะของนางให้สูงขึ้นเท่าเทียมกับเพื่อนมนุษย์อื่น ๆ และเพื่อสอนเรามิให้เรียกนางว่าทาสหญิงหรือเรียกที่เป็นชายว่า ทาสชาย เป็นต้น หากให้เรียกทั้งสองด้วยคำว่า เด็กสาว และเด็กหนุ่ม

² ให้แต่งงานกับหญิงทาสที่อยู่ในปกครองของผู้ศรัทธา

³ หมายถึงว่าทั้งหญิงอิสระและหญิงทาสนั้นก็หาใช่เป็นผู้ที่วิเศษกว่ากันหรือเลวกว่ากันในทางเชื้อสายไม่ ความจริงทั้งสองนั้นสืบเชื้อสายมาจากกันและกัน

⁴ ทั้งนี้เพื่อลบล้างประเวณีกันโดยลับ ๆ

⁵ หมายถึงมีชู้หรือลบล้างประเวณีกับชายอื่น

⁶ ที่สนับสนุนให้แต่งงานกับหญิงทาสนั้น สำหรับชายที่ไม่สามารถระงับจิตใจได้ และเกรงว่าจะกระทำการล่วงประเวณีเท่านั้น

26. อัลลอฮฺ ทรงปรารภนาที่จะแจกแจงแก่พวกเจ้า และแนะนำพวกเจ้าซึ่งแนวทางต่าง ๆ ของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้า¹ และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า² และอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงรอบรู้และเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَظِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٦﴾

27. และอัลลอฮฺ ทรงปรารภนาที่จะอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำนั้นปรารภนาที่จะให้พวกเจ้าเอนเอียงออกไปอย่างมากมาย³

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُتَيْلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

28. อัลลอฮฺ ทรงปรารภนาที่จะผ่อนผันให้แก่พวกเจ้า⁴ และมนุษย์นั้นถูกบังเกิดขึ้นในสภาพที่อ่อนแอ⁵

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٦٨﴾

29. ผู้ศรัทธาทิ้งหลาย จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้า⁶ ในระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ นอกจากมันจะเป็นการค้าขายที่เกิดจากความพอใจใน

بِأَيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ

¹ แนวทางอันดีงามของประชาชาติในอดีต ซึ่งส่วนหนึ่งนั้นได้กระเบียดและข้อปฏิบัติในการมีคู่ครอง ดังได้กล่าวมาแล้ว

² โทษที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องในการมีคู่ครอง ทั้งนี้ด้วยการปฏิบัติตามระเบียบ และบทบัญญัติตามที่ได้กล่าวแล้ว

³ เอนเอียงออกจากวิถีทางอันชอบในการมีคู่ครอง

⁴ เปิดโอกาสให้พวกเจ้าแต่งงานกับหญิงทาสได้

⁵ ไม่สามารถที่จะอดทนความใคร่ใฝ่ต่ำ เฉพาะอย่างยิ่งความใคร่ในอิสตรี ดังกล่าวนี้สำหรับผู้ที่ปล่อยจิตใจไปตามความใคร่ของตน แต่ถ้าเขาฝึกใจให้เข้มแข็งก็สามารถที่จะเอาชนะความใคร่ของตนได้

⁶ หมายถึงทรัพย์สินของคนอื่น การที่อัลลอฮฺทรงใช้คำว่าทรัพย์สินของพวกเจ้านั้น ก็เพื่อให้เข้าใจว่าประชาชาตินั้นประหนึ่งวางเดียวกัน ที่จะต้องรับผิดชอบต่อกัน และให้ถือว่าทรัพย์สินของแต่ละคนนั้นก็ประหนึ่งทรัพย์สินของตนเองด้วย ซึ่งแต่ละคนจะต้องช่วยกันรักษารับผิดชอบนั้นให้คงอยู่ในสิทธิของผู้เป็นเจ้าของ นั่นก็เท่ากับว่าตนเองได้รักษารับผิดชอบของตนเองด้วย แต่ถ้าต่างคนต่างกินทรัพย์สินซึ่งกันและกันในทางทุจริตแล้ว ก็เท่ากับเขากินทรัพย์สินของเขาเองในทางที่ไม่ชอบ

หมู่พวกเจ้า และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเขาเอง¹
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ

30. และผู้ใดที่กระทำเช่นนั้น² โดยเจตนา
ละเมิดและช่มเหงแล้ว เราก็จะให้เขาเข้าไฟนรก
และนั่นเป็นสิ่งที่ง่ายตายแก่อัลลอฮ์

31. หากพวกเจ้าปลื้มตัวออกจากบรรดาบาป
ใหญ่ ๆ ของสิ่งที่พวกเจ้าถูกห้ามให้ละเว้นมัน
แล้ว³ เราก็จะลบล้างบรรดาความผิดเล็ก ๆ
น้อย ๆ ของพวกเจ้า ออกจากพวกเจ้า และเรา
จะให้พวกเจ้าเข้าอยู่ในสถานที่อันมีเกียรติ⁴

32. และจงอย่าปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรง
ให้แก่บางคนในหมู่พวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคน⁵
สำหรับผู้ชายนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขา
ได้ชวนชวayıไว้ และสำหรับหญิงนั้นก็มีส่วนได้
รับจากสิ่งที่พวกนางได้ชวนชวayıไว้ และพวกเจ้า
จงขอต่ออัลลอฮ์เถิด จากความกรุณาของ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣٠﴾

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ
نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا ﴿٣١﴾

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا
كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ
عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

¹ หมายถึงทำการฆ่าซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะถือว่าประชาชาตินั้นคือร่างกายเดียวกัน การฆ่าคนอื่นนั้น ก็ประหนึ่งฆ่าตัวเอง หรืออีกนัยหนึ่งผู้ที่ฆ่าคนอื่นนั้นตนเองก็จะถูกฆ่าให้ตายตามกัน ดังนั้นการฆ่าคนอื่น จึงเท่ากับการฆ่าตัวเอง

² กินทรัพย์ของคนอื่นโดยมิชอบ

³ บาปใหญ่ ๆ นั้นได้แก่การให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ (กระทำการชริก) การฆ่าคน การใช้วิชาไสยศาสตร์ การ กินทรัพย์ของเด็กกำพร้า การกินดอกเบ็ญ การหลบหนีในวันประจัญบานกับฝ่ายศัตรู การใส่ร้ายหญิง มุหมินผู้บริสุทธิ์ การเนรคุณต่อบิดามารดา การพูดเท็จและเป็นพยานเท็จ การด่าว่าบิดามารดาของตนเอง หรือเป็นเหตุให้บิดามารดาของตนถูกด่าว่า

⁴ คือสวรรค์

⁵ ไม่ให้ฝ่ายชายปรารถนาในสิ่งที่ตนไม่สามารถจะกระทำได้เหมือนฝ่ายหญิง ขณะเดียวกันก็มีให้ฝ่ายหญิง ปรารถนาในสิ่งที่ตนไม่สามารถจะกระทำได้เหมือนฝ่ายชาย เพราะแต่ละฝ่ายถูกบังคับเกิดมาให้มีความ สามารถแตกต่างกัน

พระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่ง
ทุกอย่าง

33. และสำหรับแต่ละคนนั้น เราได้ให้มีผู้รับ
มรดก¹ จากสิ่งที่มีผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และญาติ
ที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ และบรรดาผู้ที่มีมือขวาของ
พวกเจ้าได้ตกลงไว้² ก็จงให้แก่พวกเขาซึ่ง
ส่วนได้ของพวกเขา³ แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงเป็น
พยานในทุกสิ่งทุกอย่าง

34. บรรดาชายนั้น คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครอง
เลี้ยงดูบรรดาหญิง⁴ เนื่องด้วยการที่อัลลอฮ์

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ
فَأَتَوْهُمْ نَصِيحُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ

¹ สำหรับผู้รับมรดกที่เป็นเพศชายนั้นมี 15 ท่านคือ 1. พ่อ 2. ปู่ 3. บุตร 4. บุตรของลูกชาย 5. พี่น้อง
พ่อแม่เดียวกัน 6. พี่น้องพ่อเดียวกัน 7. พี่น้องแม่เดียวกัน 8. บุตรพี่น้องพ่อแม่เดียวกัน 9. บุตรพี่น้อง
พ่อเดียวกัน 10. หลงหรืออาพ่อแม่เดียวกัน 11. หลงหรืออาพ่อเดียวกัน 12. บุตรของหลงหรืออาพ่อแม่เดียวกัน
13. บุตรของหลงหรืออาพ่อเดียวกัน 14. สามี 15. ผู้ที่ปล่อยทาสให้เป็นอิสระ อย่างไรก็ตามถ้าบุคคลเหล่านี้
มีชีวิตอยู่พร้อมกันแล้วผู้มีสิทธิได้รับมรดกนั้น เพียงสามท่านเท่านั้นคือ บิดา บุตร และสามี ในกรณี
ดังกล่าวนี้ผู้ที่ตายคือหญิง

สำหรับผู้รับมรดกที่เป็นเพศหญิงนั้นมี 10 ท่านคือ 1. แม่ 2. ย่า 3. ยาย 4. บุตรหญิง 5. บุตรหญิง
ของลูกชาย 6. พี่น้องหญิงพ่อแม่เดียวกัน 7. พี่น้องหญิงพ่อเดียวกัน 8. พี่น้องหญิงแม่เดียวกัน 9. ภรรยา
รวมทั้งที่อยู่ในอิดตะฮ์ที่คืนคืนได้ 10. หญิงที่ปล่อยทาสให้เป็นอิสระ ถ้าหญิงผู้มีสิทธิรับมรดกเหล่านี้
มีชีวิตอยู่พร้อมกันแล้ว ผู้ที่มีสิทธิได้รับมรดกนั้นเพียง 5 คนเท่านั้นคือ 1. บุตรหญิง 2. บุตรหญิงของบุตร
ชาย (หลาน) 3. แม่ 4. ภรรยา 5. พี่น้องหญิงพ่อแม่เดียวกัน ในกรณีดังกล่าว ผู้ตายย่อมเป็นชาย

² หมายถึงบรรดาผู้ที่มีฝ่ายผู้ครุทอาได้ทำสัญญาไว้ตั้งแต่สมัยญาฮิลียะฮ์จะให้ความช่วยเหลือกันและ
รับมรดกซึ่งกันและกัน หนึ่งความที่ว่า ผู้ที่มีมือขวาของพวกเจ้าได้ตกลงไว้ หมายถึงการทำสัญญากันและ
สาบานกันที่ระบู้ว่า มือขวา นั้นก็เพราะว่า การตกลงทำสัญญากันและสาบานกันนั้นใช้มือขวาสัมผัสกัน
เป็นสัญญาณ ด้วยเหตุนี้อัล-กูรานจึงมาในสำนวนดังกล่าว

³ คือหนึ่งในหกของมรดก แล้วต่อมามรดกส่วนนี้ก็ถูกยกเลิก ด้วยอายะฮ์ที่มีควมว่า 8:75 บรรดา
ผู้เป็นเครือญาตินั้น บางคนในหมู่พวกเขาสมควรกว่าอีกบางคน (ในการรับมรดก) กล่าวคือทั้ง ๆ ที่เป็น
เครือญาติก็ยังมีผู้ที่เป็นเครือญาติที่สมควรได้รับมรดกยิ่งกว่า ผู้ที่ไม่เป็นเครือญาติจึงไม่ควรมียุติแต่
อย่างไร

⁴ หมายถึงบรรดาภรรยา

ได้ทรงให้บางคนของพวกเขาเห็นว่าอีกบางคน¹ และด้วยการที่พวกเขาได้จ่ายไปจากทรัพย์สินของพวกเขา² บรรดาภรรยาเหล่านั้นคือผู้จงรักภักดี ผู้รักษาในทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ลับหลังสามี³ เนื่องด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักษาไว้⁴ และบรรดาหญิงที่พวกเจ้าหวั่นเกรงในความต้อดึงของนางนั้น⁵ ก็จงกล่าวตักเตือนนางและทอดทิ้งนางไว้แต่ลำพังในที่นอน⁶ และจงเสียนาง⁷ แต่ถ้านางเชื่อฟังพวกเจ้าแล้ว ก็จงอย่าหาทางเอาเรื่องแก่นาง⁸ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงเกรียงไกร

35. และหากพวกเจ้าหวั่นเกรงการแตกแยกระหว่างเขาทั้งสอง⁹ ก็จงส่งผู้ตัดสินคนหนึ่งจาก

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَيَمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
فَأَلْصَقْتُمْ قَدِيدَكُمْ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ
يَمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تُظَاهِرُونَ تُشَوِّهُنَّ
فَعَوَّضُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَصَاحِبِ
وَأَصْرِبُوهُنَّ فَإِنِ اطَّعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٥﴾

وَأَن خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّن

¹ ให้ชายมีร่างกายกำยำ แข็งแรง และมีความกล้าหาญเห็นว่าหญิง จึงเป็นผู้มีหน้าที่ทำการปกครองและเลี้ยงดูหญิง

² จ่ายทรัพย์สินของเขาในการเลี้ยงดูภรรยา

³ รักษาเนื้อรักษาดวงของนางให้อยู่ในความบริสุทธิ์ และรักษาทรัพย์สินและสิ่งอื่น ๆ ขณะสามีไม่อยู่

⁴ หมายถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสามีที่จะต้องปฏิบัติตั้งแต่การให้มะฮัร และค่าใช้จ่ายในชีวิตความเป็นอยู่ของนางทุกอย่าง

⁵ เกรงว่าในความต้อดึงของนางนั้นจะทำให้นางประพฤติผิดนอกกลุ่มนอทางอันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียในครอบครัว

⁶ ถ้านางไม่เชื่อฟังคำตักเตือน ก็ให้ลงโทษนางโดยปล่อยให้นางนอนแต่ลำพังคนเดียวในที่นอน ทั้งนี้เพื่อให้นางเกิดความว่าเหง และมีความสำนึกผิด

⁷ ถ้านางยังต้อดึงไม่ยอมสำนึกผิด ก็ให้เสียนางได้ตามสมควร เพื่อให้เซ็ดทลาบ โดยไม่ให้เกิดบาดแผลหรือรอยช้ำบวม

⁸ อย่าหาเรื่องเพื่อทำร้ายนาง หรือบีบบังคับนางเพื่อให้นางขอแยกทาง และจ่ายค่าไถ่ตัวนางให้แก่เจ้า

⁹ ระหว่างสามีภรรยา ซึ่งเป็นญาติของพวกเขาเองหรือพี่น้องมุสลิมของเราที่เราสามารถจะช่วยเหลือได้

ครอบครัวของฝ่ายชาย และผู้ตัดสินอีกคนหนึ่ง จากครอบครัวฝ่ายหญิง หากทั้งสอง¹ปรารถนา ให้มีการประนีประนอมกันแล้ว อัลลอฮ์ก็จะ ทรงให้ความสำเร็จในระหว่างทั้งสอง แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงสัพพัญญู

36. และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่า ให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจง ทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อผู้เป็นญาติ ที่ไกลชิด และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน และ เพื่อนบ้านไกลเคียง และเพื่อนที่ห่างไกล และ เพื่อนเคียงข้าง² และผู้เดินทาง และผู้ที่มือขวา ของพวกเจ้าครอบครอง³ แท้จริงอัลลอฮ์ ไม่ ทรงชอบผู้ยะโส ผู้โอ้อวด

37. บรรดาผู้ที่ตระหนี่⁴ และใช้ผู้คนให้ตระหนี่⁵ และปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่ พวกเขา⁶ จากความกรุณาของพระองค์นั้น

أَهْلِيهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَ إِصْلَاحًا
يُوفِقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّا اللَّهُ كَانْ عَلِيمًا حَبِيرًا ﴿٣٦﴾

﴿٣٦﴾ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَيَا لَوْلَا دِينٌ إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ
الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّا اللَّهُ
لَا يَجِبُ مَنْ كَانَ مُحْتَاحًا لَا فَخُورًا ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

¹ ทั้งสามมีและภรรยา

² เพื่อนที่ร่วมเดินทาง หรือร่วมงาน

³ หมายถึงทาส ทั้งที่เป็นทาสหญิงและทาสชาย

⁴ หมายถึงพวกอหิว

⁵ คือชักชวนชาวมะดีนะฮ์มิให้บริจจาคทรัพย์ช่วยเหลือบรรดามุฮัมมิมที่อพยพไปจากนครมักกะฮ์ เพราะจะ ทำให้ยากจน

⁶ รวมทั้งทรัพย์และวิชาความรู้

(แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล)¹ และเราได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศ แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

38. และบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาเพื่อโอ้อวดผู้คน และทั้งพวกเขาก็ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น (แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล)² และผู้ใดที่มีชัยฏอนเป็นเพื่อนของเขาแล้ว มันก็เป็นเพื่อนที่เลว

39. และอะไรจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา³ หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้บริจาคส่วนหนึ่งจากสิ่งที่อัลลอฮ์ ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และอัลลอฮ์ ทรงรอบรู้ในพวกเขาดี

40. แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอธรรมแม้เพียงน้ำหนักเท่าผงธุลี⁴ และถ้ามันเป็นสิ่งที่ตืออย่างหนึ่งอย่างใด พระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนความดีนั้นเป็นทวีคูณ⁵ และจะทรงประทานให้จากที่พระองค์ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِمًّا ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لِمُقْرَبَاتِنَا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

^{1, 2} ข้อความในวงเล็บนั้นมีได้ระบุไว้ในอายะฮ์ อันเป็นข้อความที่ถูกละไว้ เนื่องจากเป็นข้อความที่เป็นที่เข้าใจกัน กล่าวคือพวกยิวซึ่งเป็นผู้ตระหนี่ และยังชักชวนให้คนอื่นงดบริจาคแก่ผู้ศรัทธานั้น จะเป็นอื่นไม่ได้ นอกจากเป็นชวานนรกตลอดกาลเท่านั้น และผู้บริจาคที่โอ้อวดผู้คน และก็ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วยนั้น ก็เป็นอื่นไปไม่ได้เช่นเดียวกัน นอกจากชวานนรกตลอดกาล

³ ไม่มีอันตรายใด ๆ เกิดขึ้นแก่พวกเขา ตรงกันข้ามมีแต่ความดีเท่านั้นที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

⁴ คือจะไม่ทรงริตรอนความดีของผู้กระทำความดี แม้จะเพียงเท่าผงธุลีก็ตาม

⁵ ถ้าทำความดีหนึ่ง พระองค์จะทรงเพิ่มให้เป็นสิบเท่าของความดีหรือมากกว่านั้น

41. แล้วอย่างไรเล่า เมื่อเรานำพยานคนหนึ่งจากแต่ละประชาชาติมา¹ และเราได้นำเจ้ามาเป็นพยานต่อชนเหล่านี้²

42. ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและตั้งต้อรอชูลชอบ หากว่าแผ่นดินถูกให้ทับถม พวกเขาจนราบเรียบไป³ และพวกเขาไม่สามารถจะปิดบังคำพูดใด ๆ แก้อัลลอฮ์ได้⁴

43. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเข้าใกล้การละหมาด ขณะที่พวกเขากำลังมีนเมาอยู่⁵ จนกว่าพวกเขาจะรู้ สิ่งที่เขาพูด⁶ และก็จงอย่าเข้าใกล้การละหมาด ขณะที่เป็นผู้มีญะนาบะฮ์⁷ นอกจากผู้ที่ผ่านทางไปเท่านั้น⁸ จนกว่าพวกเขาจะอาบน้ำ⁹ และหากพวกเขาป่วยหรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนหนึ่ง คนใดในพวกเขาจากที่ถ่ายทุกข์¹⁰ หรือพวกเขา

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٥١﴾

يَوْمَئِذٍ يُؤَذِّنُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ نَسَوْنَ بِهِمُ الْأَرْضَ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٥٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَمِمْوْا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٥٣﴾

¹ หมายถึงในแต่ละประชาชาตินั้น อัลลอฮ์จะนำนบีของแต่ละประชาชาตินั้นมาเป็นพยานว่าที่พวกเขาเชื่อถือและปฏิบัตินั้นตรงกับที่ได้สอนพวกเขาหรือเปล่า และเพื่อให้ยืนยันว่าได้ประกาศความจริงให้แก่พวกเขาได้ทราบกันแล้ว

² อัลลอฮ์ จะนำท่านนบีมุฮัมมัดมาเป็นพยานยืนยันในประชาชาติของท่าน

³ หากเขาได้ตายไปและถูกดินกลบจนราบเรียบ เพื่อเขาจะได้ไม่ถูกสอบสวนในสิ่งที่เขาทำ

⁴ ไม่สามารถปิดบังสิ่งที่เขาพูดและทำแก้อัลลอฮ์ได้เลย เพราะพระองค์ทรงให้มือของพวกเขารายงานให้พระองค์ทราบ และให้เขาเป็นพยานยืนยัน

⁵ เนื่องจากดื่มสุรา

⁶ จนกว่าจะสร้างเมา และรู้ว่าได้พูด และได้อ่านอะไรไป

⁷ ขณะที่ได้มีสุจิตั้งออกจะด้วยเหตุใดก็ตาม

⁸ คือผู้ที่มิญะนาบะฮ์นั้น อนุญาตให้เดินผ่านมัสยิดได้เท่านั้น เมื่อมีความจำเป็น

⁹ คืออาบน้ำญะนาบะฮ์

¹⁰ กลับมาจากทุ่งที่ไปถ่ายทุกข์ โดยที่ยังมิได้ชำระ

สัมผัสผู้หญิง¹ แล้วพวกเขาไม่พบหน้า ก็จ้งมุ่งสู่
ดินที่ตี² แล้วจงลูบใบหน้าของพวกเขาและมีือ
ของพวกเขา³ แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอภิ
ผู้ทรงยกโทษเสมอ

44. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่ง
จากคัมภีร์ดอกหรือ⁴ โดยที่เขาเหล่านั้นกำลัง
ซื้อความหลงผิดไว้⁵ และต้องการที่จะให้พวกเขา
หลงทาง

45. และอัลลอฮ์ ทรงรู้ดียิ่งต่อบรรดาศัตรูของ
พวกเขา⁶ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ ทรงเป็น
ผู้คุ้มครอง และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ ทรงเป็น
ผู้ช่วยเหลือ

46. จากบางคนในหมู่ผู้เป็นยิวนั้น พวกเขา
บิดเบือนบรรดาถ้อยคำให้เหออกจากที่ของมัน⁷
และพวกเขา กล่าวว่า เราได้ยิวกันแล้วและเรา

أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَقْلَبُوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَنفَعَنَا غَيْرُ مُسْمَعٍ

¹ นกอธิบายอัล-กูรออันมีสองทศนะคือหนึ่งหมายถึงการสมสู่ภรรยา และสองหมายถึงการกระทบ

² ดินที่แห้งและสะอาด เพื่อใช้ฝ่ามือทั้งสองทาบลงบนดินให้ฝุ่นติดแล้วลูบหน้า และมือทั้งสอง เป็นการ
ทำความสะอาดแทนน้ำ ทั้งนี้เพื่อต้องการทำละหมาด การกระทำดังกล่าวนี้ เรียกทับศัพท์ว่า ทำตะยัมมูม

³ หลังจากที่ใช้ฝ่ามือทั้งสองทาบลงบนดิน เพื่อให้ฝุ่นจับที่ฝ่ามือ และถ้าติดมากก็ให้เป่าออกบ้าง

⁴ คือมองดูชาวยิว ที่ว่าได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ ก็เพราะว่าคัมภีร์เตารอตของพวกเขา นั้น มีบัญญัติของ
อัลลอฮ์ที่ทานนะบีมูซานำมาเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น นอกนั้นไม่ใช่

⁵ หมายถึงรับเอาความหลงผิดไว้ และทั้งความถูกต้องเสีย ประหนึ่งว่าพวกเขาซื้อความหลงผิดไว้ โดยให้
ความถูกต้องเป็นสิ่งแลกเปลี่ยน

⁶ หมายถึงพวกมุนาฟิกแห่งมะดีนะฮ์

⁷ ให้เหออกจากความหมายอันแท้จริงของมัน เช่น บิดเบือนลักษณะของทานนะบีที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ของ
พวกเขาให้เป็นลักษณะอย่างอื่น เป็นต้น

ก็ได้ฝ่าฝืนกันแล้ว¹ และท่านจงฟังโดยที่มีไซ้เป็นผู้ได้ยิน² และจงสดับฟังเราโดยบิดลั้นของพวกเขา³ และใส่ร้ายในศาสนา และหากว่าพวกเขากล่าวว่ เราได้ยินกันแล้ว และได้เชื่อฟังกันแล้ว⁴ และท่านจงฟัง⁵ และมองดูเราเถิด⁶ ก็จะเป็นสิ่งดีกว่าแก่พวกเขา และเที่ยงตรงกว่าแต่ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงละอนันต์⁷ พวกเขาเสียแล้ว เนื่องด้วยการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

47. บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย จงศรัทธาต่อสิ่งที่เราได้อภัยมา⁸ เพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้า⁹ เถิด ก่อนจากที่เราจะลบใบหน้าของพวกเขา¹⁰ แล้วให้มันกลับไปอยู่ข้างหลังของมัน

وَرَعَيْنَا لَيَّا بَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِن لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آؤُوا الْكُتُبَ ءَامُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُّهَا عَلَىٰ آذَانِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أُنصَبَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾

¹ กล่าวแก่ท่านนะบีว่า พวกเขาได้ยินและเข้าใจแล้วตามที่ท่านนะบีเชิญชวน แต่แล้วพวกเขาก็มิได้ศรัทธาต่อท่าน ในการหนึ่งประหนึ่งว่าพวกเขาพูดต่อหน้าท่านนะบีว่า เราได้ยินกันแล้วและเราก็ปฏิเสธกันแล้ว

² เป็นคำวิงวอนให้ร้ายแก่ท่านนะบี กล่าวคือพวกเขาขอให้ท่านนะบีกลายเป็นคนหูหนวก โดยที่ฟังอะไรไม่ได้ยิน

³ คือใช้คำว่า รอฮินา ซึ่งมีความหมายว่า จงสดับฟังเรา แล้วบิดลั้นของพวกเขาขณะที่พูดให้เสียงเปลี่ยนเป็น รอฮินู ซึ่งแปลว่า ชั่วร้ายมาก ทั้งนี้โดยมีเจตนาต่อท่านนะบี

⁴ คือแทนคำว่า เราได้ยินกันแล้วและเราได้ฝ่าฝืนกันแล้ว

⁵ ใช้ถ้อยคำว่าท่านจงฟังอย่างเดียว โดยไม่ต้องต่อคำว่า โดยมีไซ้เป็นผู้ได้ยิน เพราะเป็นถ้อยคำที่เจตนาร้าย

⁶ ให้ใช้คำว่า ลูนซูรนา ซึ่งแปลว่า จงมองดูเรา เพราะเป็นคำที่จะตัดเสียงให้เป็นคำอื่นไม่ได้ แทนคำว่า รอฮินา เพราะเป็นคำที่บิดลั้นให้เป็นรอฮินูได้ ซึ่งแปลว่า ชั่วร้ายมาก

⁷ ทรงขับไล่พวกเขาให้ห่างไกลจากเราะมัดของพระองค์

⁸ คืออัล-กุรอาน

⁹ คือ คัมภีร์ เคารอดหรือไบเบิลเก่า

¹⁰ ทำให้หูตาจมูก ปาก หมดไปจากใบหน้า

หรือไม่ก็จะสาปพวกเขาเช่นเดียวกับที่เราได้สาปบรรดาผู้ที่ทำการละเมิดในวันลับบะโต¹ และคำสั่งของอัลลอฮ์นั้นย่อมถูกปฏิบัติตามเสมอ²

48. แท้จริงอัลลอฮ์ จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคี ขึ้นแก่พระองค์³ และพระองค์จะทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้น⁴ สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว⁵ แน่แน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น

49. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ให้ตัวเองเป็นผู้บริสุทธิ์ดอกหรือ⁶ มิได้ อัลลอฮ์ต่างหากที่จะให้บริสุทธิ์ซึ่งผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁷ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เพียงขนาดร่องเมลิ็ดอินทผลัม⁸

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يُزَكِّي مِنْ يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْنِيلًا ﴿١٩﴾

¹ เช่นเดียวกับที่สาปพวกเขาเมื่อสรอฮ์ที่ละเมิดวันลับบะโตให้เป็นลิง กล่าวคือ อัลลอฮ์ทรงห้ามมิให้พวกเขาจับปลาในวันลับบะโต แต่แล้วพวกเขาก็ละเมิด พระองค์จึงได้สาปพวกเขาให้เป็นลิง

² อัลลอฮ์นั้นเมื่อพระองค์ทรงประกาศิตแล้ว ทุกสิ่งก็ต้องเป็นไปตามประกาศิตของพระองค์

³ ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดมีหุ้นส่วนได้รับการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์ (ชิริก)

⁴ ความผิดอย่างอื่นที่มีใ้การให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ (ชิริก)

⁵ เคารพสักการะสิ่งอื่นใดร่วมกับอัลลอฮ์ เช่น บนบานกับโต๊ะวะลี หรือโต๊ะกะระมัด หรือหลงพ่อใด ๆ หรือเจ้าที่ใด ๆ ก็ตาม หรือวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮ์เป็นต้น

⁶ ทั้งพวกยิวและพวกคริสต พวกเขากล่าวว่า พวกเราเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่ยรักใคร่ของพระองค์ และพวกเขาต่างกล่าวว่า พวกตนเท่านั้นที่จะได้เข้าสวรรค์

⁷ ผู้ที่จะชี้ขาดว่า ใครเป็นผู้บริสุทธิ์นั้นคืออัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น

⁸ เป็นถ้อยคำเปรียบเทียบกับสิ่งที่เล็กน้อยที่สุด

50. จงดูเถิดว่า อย่างไรเล่า ที่พวกเขาอุปโลกน์
ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์¹ และพอเพียงแล้วที่
ความเท็จนั้นเป็นบาปอันชัดแจ้ง²

51. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่ง
จากคัมภีร์ตอราห์หรือ³ โดยที่พวกเขาศรัทธาต่อ
อัลญิบติ และอฎฺ-ฏอฆุต⁴ และกล่าวแก่บรรดา
ผู้ปฏิเสธศรัทธา⁵ ว่า พวกเขาเหล่านี้แหละ
เป็นผู้อยู่ในทางที่เที่ยงตรงกว่าบรรดาผู้ศรัทธา
ทั้งหลาย⁶

52. ชนเหล่านี้คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงละอนัต⁷
แก่พวกเขา และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงละอนัตแก่
พวกเขาแล้ว เจ้าจะไม่พบว่า มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ
สำหรับเขาเลย

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ
إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَتُّؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنَ اللَّهُ فَلَن يَجِدَ
لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

¹ อุปโลกน์ว่าพวกเขาเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์ โดยที่พระองค์จะให้พวกเขา
เท่านั้นได้เข้าสวรรค์

² ที่จะทำให้พวกเขาได้รับการลงโทษอันมหันต์

³ คือพวกยิว อันได้แก่ กะอูบิบิน อัล-อัซร็อฟและพวกพ้องของเขา

⁴ อัล-ญิบติ หมายถึง เจ็ด และทุกสิ่งที่ถูกเคารพสักการะ ส่วนอฎฺ-ฏอฆุต นั้นคือ ชัยฏอน ความที่ว่า
ศรัทธาต่ออัล-ญิบติ นั้นคือทำการสักการะเจ็ด กล่าวคือกะอูบและพวกพ้องของเขาจำนวนหนึ่งเดินทางไป
พบชาวกุเรซแห่งมักกะฮ์ เพื่อยุให้พวกเขาทำศึกกับท่านนะบีมุฮัมมัด โดยที่เขาสงให้ความร่วมมือด้วย
กุเรซมักกะฮ์ไม่ว่าใจพวกเขาจะกลัวพวกเขาจะสักการะเจ็ดเสียก่อน แล้วกะอูบกับพวกก็ทำการสักการะ
เจ็ด ส่วนการศรัทธาต่อชัยฏอนนั้น คือ ปฏิบัติตามการชี้แนะของมัน

⁵ หมายถึงพวกกุเรซมักกะฮ์

⁶ หมายถึงบรรดาสาวกของท่านนะบี

⁷ ขับไล่พวกเขาให้ห่างไกลจากเราะหมัดของพระองค์

53. หรือว่าพวกเขามีส่วนได้ใด ๆ จากอำนาจ¹ ถ้าเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะไม่ให้แก่คนอื่น² แม้เพียงจุดบนเมล็ดอินทผลัม

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ
نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

54. หรือว่าพวกเขาอีกจากคนอื่น³ ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา⁴ จากความกรุณาของพระองค์ แท้จริงนั้นพระองค์ได้ประทานให้แก่วงศ์วานของอิบรอฮีมมาแล้วซึ่งคัมภีร์และความรู้เกี่ยวกับศาสนา และได้ทรงให้แก่พวกเขาซึ่งอำนาจอันยิ่งใหญ่⁵

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مَّلَكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

55. แล้วในหมู่พวกเขามีผู้ศรัทธาต่อเขาและในหมู่พวกเขามีผู้ที่ขัดขวางเขา⁶ และเพียงพอแล้วที่ญะฮันนัมเป็นเปลวเพลิงอันโชติช่วง⁷

فِيهِمْ مِّنْ ءَامِنٍ بِهِ وَيَوْمَهُمْ مِّنْ صَدَقَةٍ وَكَفَى
بِحَبْثِهِمْ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

56. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของเรานั้น เราจะให้พวกเขาเข้าไปในไฟนรก คราใดที่ผิวหนังของพวกเขาสุก เราก็เปลี่ยนผิวหนังให้แก่พวกเขาใหม่ซึ่งมิใช่ผิวหนังเดิม เพื่อพวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษ แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَمَا
نُصَلِّيَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا
الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

¹ อำนาจในการปกครอง และในการได้มาซึ่งทรัพย์สินสมบัติ

² หมายถึงผู้ที่มิใช่ยิว

³ หมายถึงผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบี

⁴ หมายถึงตำแหน่งการเป็นนะบี และคัมภีร์ อัล-กุรอาน

⁵ เช่นได้ทรงให้อำนาจแก่ท่านนะบี ดาอูด และนะบีสุลัยมาน เป็นต้น

⁶ เมื่ออัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งท่านหนึ่งท่านใดจากวงศ์วานอิสรอฮิลให้เป็นนะบีของพวกเขา ในหมู่พวกเขาเองนั้นแหละก็มีทั้งผู้ที่ศรัทธาต่อท่านและขัดขวางท่าน ดังกล่าวนั้นแสดงให้เห็นว่าพวกเขาก็อวาม์เป็นที่ตั้ง

⁷ สำหรับลงโทษพวกเขา

57. และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าในบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล ซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับคูครองที่บริสุทธิ์และเราจะให้เขาเข้าอยู่ในเงาร่มอันร่มเย็น

58. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้พวกเจ้าให้มอบคืนบรรดาของฝากแก่เจ้าของของมัน และเมื่อพวกเจ้าตัดสินระหว่างผู้คน พวกเจ้าก็จะต้องตัดสินด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแนะนำพวกเจ้าด้วยสิ่งซึ่งดีจริง ๆ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยินและทรงเห็น

59. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และเชื่อฟังรอซูลเถิด และผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย¹ แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์ และรอซูล² หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่ง และเป็นการกลับไป³ ที่สวยงามยิ่ง

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا
ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا
وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ
اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ
خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

¹ บรรดาเจ้าหน้าที่ในหมู่พวกเจ้าที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครอง เมื่อเจ้าหน้าที่เหล่านั้นสั่งให้ทำสิ่งใด ก็จงปฏิบัติตาม

² นำสิ่งที่ขัดแย้งกันนั้นไปตรวจสอบกับอัล-กุรอานและสุนนะฮ์ของท่านนะบีว่า อัลลอฮ์ และท่านนะบี ได้กล่าวว่อย่างไร แล้วให้ยึดถือตามนั้นโดยปราศจากข้อโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น

³ กลับไปสู่ความจริงที่สวยงามยิ่ง เพราะจะทำให้ทุกฝ่าย ตั้งอยู่ในสิ่งที่ถูกต้อง และมีความพอใจโดยทั่วกัน

60. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าพวกเขา ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้าดอกหรือ¹ โดยที่เขາเหล่านั้นต้องการที่จะให้การแก้อภัยขอชู้² ทั้งๆ ที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิเสธมันและชู้ญอนนั้น ต้องการที่จะให้พวกเขาหลงทางที่ห่างไกล

61. และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า ท่านทั้งหลายจงมายังสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานลงมา³ และยังรอชูลเกิด⁴ เจ้าก็ได้เห็นพวกมุนาฟิก⁵ เหล่านั้นผินหลังให้แก่เจ้าจริงๆ

62. แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อมีเหตุร้ายใดๆ ประสบแก่พวกเขา⁶ เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้ประกอบขึ้น แล้วพวกเขาก็มาหาเจ้า โดยสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า พวกเรามีได้ต้องการสิ่งใดนอกจากการทำดีและให้มีการปรองดองกันเท่านั้น⁷

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظَّالِمِينَ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ
يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
صُدُوكَا ﴿٦١﴾

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ مِمَّا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ قَالُوا لَوْلَا جَاءَنَا اللَّهُ بِآيَاتٍ مِنْ
السَّمَاءِ لَنُؤْمِنَنَّ وَإِن آيَاتُ اللَّهِ تُنزلُ
إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾

¹ บรรดาผู้ที่อ้างตนว่าศรัทธานั้น คือพวกมุนาฟิก

² หมายถึง กะอูบ บินอัล-อซร็อฟเพื่อให้เขาตัดสิน สาเหตุแห่งการลงมาของอายะฮ์นี้มีว่า มีชายชาวอันซอรคนหนึ่งกับชาวยิวคนหนึ่ง ทะเลาะกัน ชาวยิวกล่าวว่าให้มุฮัมมัดตัดสินระหว่างฉันกับท่าน แล้วชายอันซอรก็กล่าวว่า ให้กะอูบบิน อัล-อซร็อฟ เป็นผู้ตัดสิน

³ คือมายึดถือและปฏิบัติตามอัล-กุรอาน

⁴ มารับฟังโอวาทของท่านนะบีมุฮัมมัด

⁵ พวกที่ไม่ได้มีความศรัทธาอย่างจริงใจว่าท่านนะบีเป็นทูตของพระเจ้า หากแต่ที่พวกเขาศรัทธานั้นก็เพื่อผลประโยชน์บางอย่างสำหรับตัวของพวกเขา

⁶ เมื่อมีเหตุร้ายประสบแก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาจำเป็นต้องมาหาท่านนะบีให้ช่วยเหลือ

⁷ คือสาบานแก่ท่านนะบิวว่าที่พวกเขาไปหากะอูบบิน อัล-อซร็อฟ ซึ่งเป็นชาวยิวเพื่อให้เขาตัดสินระหว่างเขากับชาวยิวคนหนึ่ง ทั้งๆ ที่ชาวยิวได้เสนอให้ท่านนะบีตัดสินนั้น ก็เพื่อต้องการจะทำดีแก่พวกเขา และให้เกิดการปรองดองกันเท่านั้น หากใช้อินโตไม่ แน่นนอนคำแก่ตัวดังกล่าว ย่อมฟังไม่ขึ้นเพราะมันขัดต่อความเป็นจริง และนะบีย่อมไปยอมเชื่อด้วย

63. คนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรู้อยู่ในหัวใจของพวกเขา ดังนั้นเจ้าจงผินหลังให้แก่พวกเขา และจงตักเตือนพวกเขาและจงกล่าวแก่พวกเขาในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวของพวกเขาอย่างสาแก่ใจ¹

64. และเราได้ส่งรอซูลคนใดมานานอกจากเพื่อให้เขาได้รับการเชื่อฟัง² ด้วยอนุมิตของอัลลอฮ์เท่านั้น และแม้ว่าพวกเขาในขณะพวกเขาอธรรมแก่ตัวเอง³ ได้มาหาเจ้า แล้วขอร้องโทษต่ออัลลอฮ์และรอซูลก็ได้ขอร้องโทษให้แก่พวกเขาด้วยแล้ว แน่หนอ พวกเขาที่ย่อมพบว่าอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

65. มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขา แล้วพวกเขาไม่พบความคับใจใด ๆ ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินไป และพวกเขายอมจำนนด้วยดี⁴

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١١٧﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١١٨﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَكَّرْتُمْ لَكُمْ لَّا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١١٩﴾

¹ พูดให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาได้กระทำความผิดอย่างร้ายแรงแค่ไหน และจะได้รับโทษสถานใด ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาเข็ดหลาบไม่ประพฤตินั้นอีกต่อไป

² เพื่อให้ผู้คนที่เชื่อฟังท่านเท่านั้น แล้วพวกเขาก็จะได้รับหลักความเชื่อถือที่ถูกต้อง และประพฤตินั้นในทางที่ดีงาม เพราะเป็นคำแนะนำที่มาจากอัลลอฮ์

³ เป็นประโยคแทรกกล่าวคือ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้ให้กะอูบบิน อัล-ฮัจหรือพดัดสินในกรณีที่เขาพิพาทกัน อันนับเป็นการอธรรมแก่ตัวเองก็ตาม แต่ถ้าพวกเขามาหาท่านนะบี แล้วขอร้องโทษต่ออัลลอฮ์ แล้วนะบีก็ช่วยขอโทษด้วยแล้ว อัลลอฮ์ ก็จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา

⁴ คือมีใจเห็นชอบตามที่ท่านนะบีตัดสินทุกอย่าง เช่นนี้พวกเขาจึงจะอยู่ในฐานะผู้ศรัทธา

66. และแม้ว่าเราได้กำหนดแก่พวกเขาว่า พวกเขาจงฆ่าตัวของพวกเขาเองหรือจงออกไปจากหมู่บ้านของพวกเขา พวกเขาก็ไม่กระทำตามกำหนดนั้น¹ นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่บ้านเขาเท่านั้น และแม้ว่าพวกเขาได้กระทำตามสิ่งที่พวกเขาได้รับคำแนะนำแล้ว แน่หนอนก็เป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเขาและเป็นสิ่งที่ทำให้มันคงยิ่ง²

67. และถ้าเช่นนั้นแล้ว แน่หนอนเราก็จะให้แก่พวกเขา ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวงจากที่เรานี่เอง

68. และแน่หนอน เราก็จะแนะนำแก่พวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรง

69. และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลแล้ว ชนเหล่านี้จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาเมตตาแก่พวกเขา อันได้แก่บรรดาอะบีบรรดาผู้ที่เชื่อโดยศุข³ บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ที่ประพฤติดี และชนเหล่านี้แหละเป็นเพื่อนที่ดี

70. ความกรุณาดังกล่าวนั้นมาจากอัลลอฮ์และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
أَوْ ائْتُوا مِنْ دِينِكُمْ مَا قَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ
وَلَوْ أَنَّهُمْ قَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَإَشَدَّ تَنبِيْهُنَّ ﴿٦٦﴾

وَإِذَا لَا تَأْتِيَهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

وَلَهْدِيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشَّاهِدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

¹ เพราะพวกเขามิได้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด ซึ่งถ้าพวกเขาศรัทธาแล้วไม่ว่าพวกเขาจะถูกกำหนดให้ทำอะไรจะต้องถือว่าเป็นคำสั่งของพระเจ้า และจะต้องมั่นใจว่า คำสั่งของพระเจ้านั้นล้วนแต่จะก่อให้เกิดความดีแก่พวกเขาทั้งสิ้น แม้จะใช้ให้พวกเขาฆ่าตัวเองหรืออพยพออกจากหมู่บ้านของพวกเขาไป

² ทำให้การอีมานมั่นคงยิ่ง

³ ผู้ที่เชื่อด้วยความยินดีในทุกสิ่งที่ท่านนะบีแจ้งให้ทราบ เช่นท่านอะบูบักร์ เป็นต้น

71. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงยึดถือไว้ซึ่งความระมัดระวังของพวกเจ้า¹ แล้วจงออกไปเป็นกลุ่ม ๆ หรือออกไปโดยรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน²

72. และแท้จริงในหมู่พวกเจ้านั้นมีผู้ที่ทำซุกซำ³ อยู่ หากมีเหตุร้ายใด⁴ ประสบแก่พวกเจ้า เขาก็กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงกรุณาแก่ฉัน ที่ฉันมิได้ร่วมอยู่กับพวกเขา⁵

73. และถ้าหากว่ามีความกรุณาใด ๆ จากอัลลอฮ์ได้ประสบกับพวกเจ้าแล้ว⁶ แน่نونเขาก็จะกล่าวประหนึ่งไม่เคยมีความชอบพอใด ๆ เกิดขึ้นระหว่างพวกเจ้ากับเขาว่า โอ้หวังว่าฉันได้ร่วมอยู่กับพวกเขา แล้วฉันก็จะได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง⁷

74. จงสู้รบในทางของอัลลอฮ์เกิดบรรดาผู้ชายชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ด้วยปรโลก⁸ และผู้ใดสู้รบในทางของอัลลอฮ์ และเขาถูกฆ่าหรือได้รับชัยชนะ เราจะให้รางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา

75. มีเหตุใดเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ ที่พวกเจ้าไม่สู้รบในทางของอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اخذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ تَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾

وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ يُؤْتِنَا فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا كَذَلِكَ اللَّهُ عَلَىٰ إِلْهٍ لَكُمْ مُعْتَمِدِينَ ﴿٧٢﴾

وَلِيَنْ أَصَابَكُمْ فَضَّلْ مِنْ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَانَ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْتَمِسْنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾

﴿٧٤﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا

¹ ให้ระวังอยู่เสมอด้วยการเตรียมกำลังให้พร้อม

² ไปเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อทำการสอดแนม หรือยกกำลังออกไปเป็นขบวนทัพ เพื่อทำการรบ

³ เพื่อจะได้ออกไปไม่ทันขบวนทัพ และจะได้แก้ตัวว่าเขาจะออกไปเหมือนกันแต่ไปไม่ทัน มีไซหนี่

⁴ คือ พายุแพ้วหรือมีการเสียชีวิต

⁵ มิได้ร่วมในสนามรบ

⁶ คือได้รับชัยชนะ และได้ทรัพย์สินหลาย

⁷ ได้รับเกียรติและได้ส่วนแบ่งในทรัพย์สินหลาย

⁸ คืออุทิศชีวิตเพื่อศาสนาของอัลลอฮ์ในทุกวิถีทางในโลกนี้ ทั้งนี้เพื่อหวังความโปรดปรานจากพระองค์ในปรโลก

บรรดาผู้อ่อนแอ ไม่ว่าจะชายและหญิง และเด็ก ๆ ต่างกล่าวกันว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดนำพวกเราออกไปจากเมืองนี้¹ ซึ่งชาวเมืองเป็นผู้ ช่มเหิงรังแก และโปรดให้มีขึ้นแก่พวกเราซึ่ง ผู้คุ้มครองคนหนึ่งจากที่พระองค์ และโปรดให้ มีขึ้นแก่พวกเราซึ่งผู้ช่วยเหลือคนหนึ่งจากที่ พระองค์

76. บรรดาผู้ที่ศรัทธาอัน พวกเขาจะต่อสู้ใน ทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอัน พวกเขาจะต่อสู้ในทางของอิฏฺ-ฏอซูด² ดังนั้น พวกเจ้าจงต่อสู้บรรดาสมุนของชัยฏอนเถิด³ แท้จริงอุบายของชัยฏอนนั้นเป็นสิ่งอ่อนแอ⁴

77. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ถูกกล่าวแก่พวก เขา⁵ ว่า จงระวังมือของพวกเจ้าก่อนเกิด และ จงละหมาด และจงชำระชะกาต ครั้นเมื่อการ สู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเขา ทันใดนั้น กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็กลัวมนุษย์เช่นเดียวกับ กลัวอัลลอฮ์⁶ หรือกลัวยิ่งกว่า และพวกเขา

أَخْرَجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

¹ เมืองมักกะฮ์

² หมายถึงชัยฏอน และชัยฏอนนั้นคือญินที่ประพฤตชั่วและคอยชักนำให้มนุษย์กระทำความชั่ว

³ คือมนุษย์ที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของมัน หรือผู้ที่ปฏิบัติตามการชักนำของมัน

⁴ ถ้ามนุษย์มีจิตใจเข้มแข็งแล้ว ก็ชนะสมุนของมันได้ เพราะอุบายที่มีนวางไว้ให้แก่สมุนของมันนั้นมิได้ แข็งแรงแต่อย่างใด

⁵ คือบรรดาผู้ศรัทธาขณะที่ถูกมุชริกมักกะฮ์ช่มเหิงรังแก ซึ่งพวกเขาคิดที่จะต่อสู้ แล้วได้รับคำสั่งจาก อัลลอฮ์ให้ระงับการต่อสู้ไว้ก่อน

⁶ การสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นหลังจากที่ได้อพยพไปมะดีนะฮ์แล้ว แล้วกลุ่มหนึ่งซึ่งเคยคิดที่จะต่อสู้พวกมุชริก ที่มักกะฮ์ กลับไม่ยอมสู้โดยกลัวว่าฝ่ายมุชริกจะฆ่าพวกเขาตาย ประหนึ่งว่าพวกเขากลัวมุชริก เหมือนกับ กลัวอัลลอฮ์หรือกลัวลนลานยิ่งกว่า

กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา เพราะเหตุใดพระองค์จึงได้กำหนดการสู้รบขึ้นแก่พวกเรา¹ พระองค์จะทรงเลื่อนให้แก่พวกเรายังกำหนดเวลาอันใกล้ไม่ได้หรือ² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สิ่งอำนวยความสะดวกแห่งโลกนี้นั้นเล็กน้อยเท่านั้น³ และปรโลกนั้นดียิ่งกว่าสำหรับผู้ที่ยำเกรง และพวกเจ้าจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่าขนาดร่องเมล็ดอินทผลัม⁴

78. ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ความตายก็ย่อมมาถึงพวกเจ้า และแม้ว่าพวกเจ้าจะอยู่ในป้อมปราการอันสูงตระหง่านก็ตาม และหากมีความดีใดๆ ประสพแก่พวกเขา พวกเขา ก็จะกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากอัลลอฮ์ และหากมีความชั่วใดๆ ประสพแก่พวกเขา พวกเขา ก็จะกล่าวว่า สิ่งนี้มาจากเจ้า⁵ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทุกอย่าง นั้นมาจากอัลลอฮ์ทั้งสิ้น มีเหตุใดเกิดขึ้นแก่กลุ่มชนเหล่านี้ กระนั้นหรือ ที่พวกเขาห่างไกลที่จะเข้าใจคำพูด

حَيْرَ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَإِذَا هُوَ لَآ الْقَوْمِ لَا يُكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾

¹ คือกำหนดเร็วไป ซึ่งเป็นคำพูดของคนใจไม่สู้ ซึ่งมีอยู่ทุกสมัย

² เลื่อนเวลาให้ล่าช้าไปอีกนิดหน่อยไม่ได้หรือ ?

³ คือจะหวงชีวิตไปใย แม้ว่าจะมีชีวิตอยู่นานเท่านานในโลกนี้ ก็จะได้รับประโยชน์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะสิ่งอำนวยความสะดวกในโลกนี้มีน้อยนิดเดียว

⁴ ที่ร่องเมล็ดอินทผลัมนั้นมีร่องเล็กยาวไปตามเม็ดซึ่งจะบรรจุสิ่งใดลงไปก็รับได้นิดหน่อย ด้วยเหตุนี้คนอริบจึงถือเป็นสิ่งเล็กน้อย และถ้าต้องการจะเปรียบเทียบอะไรว่าเป็นสิ่งเล็กน้อยก็มักจะเอาร่องบนเม็ดอินทผลัมาเปรียบเทียบ

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด กล่าวคือเมื่อเกิดการแห่งแล้ง อาหารขาดแคลนก็กล่าวหาว่า ท่านนะบีเป็นต้นเหตุที่มาพูดว่าท่านเป็นรูซูลของอัลลอฮ์ทำให้เราเชื่อ พระองค์จึงได้ลงโทษพวกเรา

79. ความมดีโต ๆ ที่ประสบแก่เจ้านั้น มาจาก อัลลอฮ์¹ และความชั่วโต ๆ ที่ประสบแก่เจ้านั้น มาจากตัวของเจ้าเอง² และเราได้ส่งเจ้าไปเป็นรอสูลแก่มนุษย์ และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน³

80. ผู้ใดเชื่อฟังรอสูล แน่นอนเขาก็เชื่อฟัง อัลลอฮ์แล้ว และผู้ใดผินหลังให้ เราก็ทำได้ส่งเจ้าไปในฐานะเป็นผู้ควบคุมพวกเขาไม่

81. และพวกเขา กล่าวว่า เชื่อฟัง⁴ แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้าแล้ว กลุ่มหนึ่งในพวกเขาก็ได้วางแผนในเวลากลางคืน อื่นจากสิ่งที่เจ้ากล่าว และอัลลอฮ์จะทรงบันทึกสิ่งที่พวกเขาวางแผนกันในเวลากลางคืน ดังนั้นจงเพิกเฉยต่อพวกเขาเสีย และจงมอบหมายแก่อัลลอฮ์เถิด⁵ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

82. พวกเขาไม่พิจารณาอัล-กูรอานบ้างหรือ และหากว่า อัล-กูรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้ว แน่นอนพวกเขาก็จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوْ جَدُوا فِيهِ آخِذًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

¹ เนื่องจากปฏิบัติตามที่พระองค์ทรงแนะนำไว้

² เนื่องจากฝ่าฝืนคำแนะนำของพระองค์

³ คือเป็นพยานยืนยันในการกระทำของมนุษย์ เพราะพระองค์ทรงรู้เห็นทุกอย่างในสิ่งที่มนุษย์กระทำให้

⁴ คือพวกมุนาฟิกันนั้นเมื่อได้รับคำสั่งจากท่านนะบีให้ปฏิบัติอย่างนั้นอย่างนี้แล้ว พวกเขาก็จะกล่าวว่า พวกเราเชื่อฟังและจะปฏิบัติตาม

⁵ มอบหมายให้อัลลอฮ์ทรงจัดการแก่พวกเขาเอง

83. และเมื่อมีเรื่องหนึ่งเรื่องใดมายังพวกเขาจะเป็นความปลอดภัยก็ดีหรือความกลัวก็ดี¹ พวกเขา ก็จะแพร่มันออกไป² และหากว่าพวกเขาให้มันกลับไปยังรอซูล และยังผู้ปกครองงานในหมู่พวกเขาแล้ว³ แน่نونบรรดาผู้ที่วิจฉัยมันในหมู่พวกเขาก็ย่อมรู้มันได้ และหากมิใช่ความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขาแล้ว แน่نون พวกเขาก็คงปฏิบัติตามชัยฏอนไปแล้ว นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁴

84. เจ้า⁵ จงสู้รบในทางของอัลลอฮ์เถิด โดยที่เจ้ามิได้ถูกบังคับ (ให้เกณฑ์ผู้ใด) นอกจากตัวของเจ้าเอง และจงปลุกใจบรรดาผู้ศรัทธาด้วยเป็นไปได้ว่าอัลลอฮ์จะทรงยับยั้งกำลังรบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมีกำลังรบที่เข้มแข็งกว่า⁷ และเป็นผู้ทรงมีการลงโทษที่รุนแรงกว่า

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾

¹ จะเป็นข่าวคราวที่ทหารได้รับชัยชนะและปลอดภัยก็ดี หรือได้รับความปราชัยและสูญเสียชีวิตก็ดี

² พวกที่มีฝีมืออันอ่อนแอก็จะดีอกดีใจหรือตกอกตกใจจนเลยขอบเขต และแพร่ข่าวกันออกไปสู่ประชาชนคนอื่น ๆ ก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นเนื่องจากความเข้าใจผิดหรือได้รับข่าวที่ไม่ถูกต้อง

³ หมายถึงบรรดาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับชาวนั้นโดยตรง

⁴ ถ้าอัลลอฮ์ไม่ทรงกรุณาแนะนำให้พวกเขาจับฟังข่าวการสู้รบจากท่านนะบี และบรรดาเจ้าหน้าที่แกลงข่าวโดยตรงแล้ว แน่نونพวกเขาก็จะปฏิบัติตามการชี้แนะของชัยฏอนกันแล้ว นั่นก็หมายความว่าพวกเขาจะต้องได้รับความหายนะอย่างแน่نون และผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามชัยฏอนนั้นก็จะมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อยู่ลยฮิวะซัลลัม

⁶ ยับยั้งกำลังรบของผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยกำลังรบของบรรดาผู้ศรัทธา

⁷ ถ้าพระองค์ทรงช่วยเหลือแล้ว แน่نونฝ่ายผู้ศรัทธาต้องชนะอย่างแน่نون เพราะพระองค์ก็ทรงมีกำลังรบเข้มแข็งกว่า

85. ผู้ใดที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดีก็จะเป็นของเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความดีนั้น¹ และผู้ใดให้ความช่วยเหลืออย่างชั่ว ก็จะเป็นของเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความชั่วนั้น² และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

86. และเมื่อพวกเขาได้รับคำอวยพรจะด้วยคำอวยพรใดๆ ก็ตาม³ ก็จงกล่าวคำอวยพรตอบที่ดีกว่านั้น⁴ หรือไม่ก็กล่าวคำอวยพรนั้นตอบกลับไป⁵ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงค้ำหนุนนับในทุกสิ่งทุกอย่าง⁶

87. อัลลอฮ์นั้นคือไม่มีผู้ใดที่ได้รับการเคารพสักการะโดยเที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้นแน่นอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหลายสู่วันกิยามะฮ์⁷ ซึ่งไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น และใครเล่าที่จะมีคำพูดจริงยิ่งกว่าอัลลอฮ์

88. มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขากระนั้นหรือที่พวกเขาได้กลายเป็นสองพวก ในกรณีบรรดา

مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْبِلًا ﴿٨٥﴾

وَإِذْ أَحْبَبْتُمْ بَنِيكُمْ فِجْوًا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجَمِّعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَيْعَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ فَمَا لَكُمْ فِي النِّفْقَيْنِ فِتْنَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أْتَرِيدُونَ أَنْ تَهْتَدُوا وَمَنْ أَضَلَّ اللَّهُ

¹ เขาก็จะได้รับส่วนดีที่เขาให้ความช่วยเหลือนั้นในโลกนี้ด้วย และในปรโลกนั้นเขาจะได้รับการตอบแทนความดีที่อัลลอฮ์ฮุก

² เขาจะได้รับส่วนชั่วที่เขาให้ความช่วยเหลือนั้นในโลกนี้ และในปรโลกเขาได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์ฮุก

³ เช่นได้รับคำอวยพรว่า *السلام عليكم* เป็นต้น

⁴ เช่นกล่าวว่า *وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته*

⁵ เช่นกล่าวตอบว่า *وعليكم السلام*

⁶ คือค้ำหนุนนับไว้ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ได้ประกอบไว้จะดีหรือชั่วจะมากมายหรือเล็กน้อยก็ตาม แม้แต่การกล่าวอวยพรตอบที่ดีกว่าก็จะทรงคิดค้ำหนุนไว้เพื่อตอบแทน

⁷ คือจะทรงให้พวกเขาทุกคนเสียชีวิต และฟื้นคืนชีพโดยพร้อมเพรียงกันในวันกิยามะฮ์

มุนาฟิกเหล่านั้น¹ และอัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกเขา
กลับสู่สภาพเดิมแล้ว² เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขา
ได้ชวนชวายไว้³ พวกเขาต้องการที่จะแนะนำ
ผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้หลงผิดไปแล้วกระนั้นหรือ
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หลงผิดไปแล้ว เขาก็
จะไม่พบทางใด ๆ สำหรับเขาเป็นอันขาด

89. พวกเขาชอบหากว่า พวกเขาจะปฏิเสธ
ศรัทธา ดังที่พวกเขาได้ปฏิเสธ พวกเขาจะได้
กลายเป็นผู้ที่เท่าเทียมกัน⁴ ดังนั้นจงอย่าได้ยึด
เอาใครในหมู่พวกเขาเป็นมิตร จนกว่าพวกเขา
จะอพยพไปในทางของอัลลอฮ์⁵ แต่ถ้าพวกเขา
ผินหลังให้ก็จงเอาพวกเขาไว้⁶ และจงฆ่าพวกเขา
ณ ที่ที่พวกเขาพบพวกเขา และจงอย่าเอาใคร
ในหมู่พวกเขาเป็นมิตรและผู้ช่วยเหลือ⁷

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

وَدُّوا أَنْ يُكْفَرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهْجُرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعُدُّوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَنْجِدُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا
وَلَا تَصْبِرُوا ﴿٩٠﴾

¹ หมายถึงชาวมักกะฮ์กลุ่มหนึ่งซึ่งได้แสดงตนว่าศรัทธาต่อท่านนะบี แต่พวกเขาไม่ยอมอพยพไปมะดีนะฮ์
เยี่ยงบรรดาผู้ศรัทธาคนอื่น ๆ ในการนี้ทำให้บรรดาผู้ศรัทธาซึ่งอยู่ที่มะดีนะฮ์มีความเห็นแบ่งออกเป็นสอง
ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ควรจะตัดสัมพันธ์และสู้รบกับพวกที่ได้ เคยแสดงตนว่าเป็นผู้ศรัทธาต่อท่านนะบี
แต่อีกฝ่ายหนึ่งรู้ถึงสภาพของพวกเขาดี จากการปฏิบัติที่เป็นศัตรูของพวกเขาจึงเห็นว่าพวกนี้มิได้ศรัทธา
จริง และได้ปฏิเสธศรัทธาไปแล้ว

² ให้พวกเขากลับเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาดังเดิม

³ เนื่องจากการกระทำของพวกเขาเอง

⁴ คือมีฐานะเท่าเทียมกับพวกเขาโดยที่ เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยกัน

⁵ คืออพยพไปมะดีนะฮ์เพื่อร่วมภารกิจในวิถีทางของอัลลอฮ์

⁶ ให้จับพวกเขาเป็นเชลยหากมีโอกาส

⁷ เป็นผู้ช่วยเหลือในการส่งข่าวความเคลื่อนไหวของพวกกุเรชมักกะฮ์ เพราะเขามิได้จริงจังต่อพวกเจ้า

90. นอกจากบรรดาผู้ที่ติดต่อกันอยู่¹ กับพวกหนึ่ง ซึ่งระหว่างพวกเจ้ากับพวกนั้นมีพันธสัญญาอยู่² หรือบรรดาผู้ที่มาหาพวกเจ้าโดยที่หัวอกของพวกเขาอดอัน³ ต่อการที่พวกเขาจะสู้รบกับพวกเจ้าหรือสู้รบกับหมู่ชนของพวกเขาเอง⁴ และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่หนอนก็ทรงให้พวกเขามีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว แล้วแน่นอนพวกเขาก็สู้รบกับพวกเจ้าแล้วด้วย แต่ถ้าพวกเขาออกห่างพวกเจ้า โดยที่มิได้ทำการสู้รบกับพวกเจ้า และได้เจรจาแก่พวกเจ้า ซึ่งการประนีประนอมแล้วไซ้ร อัลลอฮ์ก็ไม่ทรงให้มีทางใดแก่พวกเจ้าที่จะขจัดพวกเขาได้⁵

91. พวกเจ้าจะพบพวกอื่นอีก⁶ โดยพวกเขาปรารถนาที่จะปลอดภัยจากพวกเจ้า⁷ และปลอดภัยจากพวกเขาเอง⁸ คราใดที่พวกเขาถูก

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
أَوْ جَاءَ وَكُمْ حَصْرَتٌ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ
أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَتَلُوكُمْ فَإِنْ آعَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُواكُمْ وَالْقَوَا
ئِمَّكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾

سَتَجِدُونَ الْعَٰرِبِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَّارِدُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ
لَمْ يَعْرَ لُوكُمْ وَيُلَاقُوا إِلَيْكُمْ وَالسَّلَامَ وَكفُّوا أَيْدِيَهُمْ

¹ คือมีความสัมพันธ์กันและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

² มีพันธสัญญาที่จะไม่รุกรานกันและสู้รบกัน กล่าวคือถ้าฝ่ายมุฮิมินจะจัดการแก่พวกมุนาฟิกดังกล่าว แน่หนอนผู้ที่มีสัมพันธ์อยู่กับพวกเขาก็ต้องช่วยเหลือ นั่นก็หมายถึงว่า ฝ่ายมุฮิมินจะต้องทำศึกกับผู้ที่มิสัมพันธ์อยู่ระหว่างกันอย่างแน่หนอน อันเป็นการกระทำที่ เป็นการละเมิดสัญญา ด้วยเหตุนี้จึงให้มุฮิมินละเว้นไม่กระทำต่อมุนาฟิกที่อยู่ในช่วงดังกล่าว

³ ไม่มีแค้นใจที่จะสู้รบกับพวกเจ้า เพราะไม่ปรารถนาที่จะฆ่าฟันกับผู้ที่เคยรู้จักมักคุ้นกันมาก่อน กล่าวคือพวกเขาจะไม่ร่วมกับมุชริกมักกะฮ์รบกับฝ่ายมุสลิม

⁴ ไม่ปรารถนาที่จะรวมกับฝ่ายมุสลิมรบกับพวกมุชริกซึ่งเป็นพวกของเขา

⁵ เลิกคิดที่จะประหารพวกเขาเพราะอัลลอฮ์ไม่ทรงเปิดทางให้กระทำได้

⁶ คือพวกอะซัด และ มือคฟาน ซึ่งอยู่รอบ ๆ เมืองมะดีนะฮ์

⁷ ปรารถนาที่จะได้รับความปลอดภัยจากพวกเจ้า ด้วยการแสดงตนเข้ารับนับถืออิสลาม

⁸ ปรารถนาที่จะได้รับความปลอดภัยจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาด้วย โดยกล่าวยืนยันแก่พวกเขาว่า พวกเขายังคงเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่

ให้กลับไปสู่การพิตนะ¹ พวกเขา ก็ถูกให้กลับไปอยู่ในนั้นตามเดิม² ดังนั้นถ้าพวกเขาได้ ออกห่างจากพวกเจ้าไป³ และมีได้เจรจาแก่ พวกเจ้าซึ่งการประนีประนอม และมีได้ระงับมือของพวกเขาแล้ว⁴ ก็จงเอาพวกเขาไว้⁵ และจงฆ่าพวกเขา ณ ที่ที่พวกเจ้าพบพวกเขา⁶ และชนเหล่านี้แหละเราได้ให้มีอำนาจอันชัดเจนแก่ พวกเจ้าที่จะขจัดพวกเขาได้

92. และมีใช้วิธีของผู้ศรัทธาที่จะฆ่าผู้ศรัทธา คนหนึ่งคนใด นอกจากด้วยความผิดพลาดเท่านั้น⁷ และผู้ใดที่ฆ่าผู้ศรัทธาด้วยความผิดพลาดแล้ว ก็ให้มี การปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธา คนหนึ่งให้เป็นไท และให้มีค่าทำขวัญ ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา⁸ นอกจากนี้ว่า ครอบครัวของพวกเขาจะทำทานให้เท่านั้น⁹ แต่

فَحَدُّهُمْ وَأَقْلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُمُوهُمْ
وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿٩٢﴾

وَمَا كَانَ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رُبَّةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا
فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رُبَّةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدْيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ. وَتَحْرِيرُ رُبَّةٍ مُّؤْمِنَةٍ

¹ พิตนะ ที่นี้หมายถึงการซิริกหรือการให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์

² คือพวกเขา ก็กลับกระทำการซิริกตามเดิมโดยมิได้ตระชิตตะขวงใจต่อการปฏิญาณตนเป็นมุสลิมของ พวกเขา เพราะการปฏิญาณตนเป็นมุสลิมนั้น เป็นการประกาศเลิกการทำซิริกโดยเด็ดขาด ดังกล่าวนี เป็นการแสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้รับนับถืออิสลามด้วยความจริงใจ

³ หมายถึงมิได้เลิกที่จะก่อกวนพวกเจ้า

⁴ คือยังมีได้ล้มเลิกในการร่วมมือพวกมุชริกทำการสู้รบกับพวกเจ้า

⁵ จับพวกเขาไว้เป็นเชลยหากมีโอกาส

⁶ ถ้าจับเป็นเชลยไม่ได้ก็ให้ฆ่าเขา ณ ที่ใดก็ตามที่พบพวกเขา

⁷ เนื่องจากไม่ทราบว่าเขาเป็นมุมนิหรืออื่นใดก็ตามที่มีได้เจตนา

⁸ หมายถึงทนายของเขา สำหรับค่าทำขวัญตามที่ท่านนั้นบีได้กำหนดไว้ นั่นคือ อูรฺร็อยตัวหรือไม่กี่จ่าย เป็นเงินเท่าราคาอูรฺร็อยตัว ทั้งนี้ถ้าทั้งสองฝ่ายเห็นชอบ ดังกล่าวนีถ้าผู้ตายอยู่ในครอบครัวที่อูรฺร็อย เป็นหลักทรัพย์ของเขา แต่ถ้าผู้ตายอยู่ในครอบครัวที่หลักทรัพย์ของพวกเขาเป็นเงินทองแล้วก็ให้จ่ายค่า ทำขวัญหนึ่งพันดีนาร

⁹ ถ้าครอบครัวของผู้ตายยกค่าทำขวัญเป็นทานให้ก็ไม่ต้องจ่ายค่าทำขวัญ

ถ้าหากเขาอยู่ในหมู่ชนที่เป็นศัตรูของพวกเขา โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาก็ให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท และถ้าเขาอยู่ในหมู่ชนที่มีพันธสัญญา¹ ระหว่างพวกเขากับพวกเขาแล้ว ก็ให้มีการทำขวัญ ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา และให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่ง ผู้ใดที่ไม่พบ² ก็ให้มีการถือศีลอดสองเดือนต่อเนื่องกัน³ เป็นการอภัยโทษจากอัลลอฮฺ และปรากฏว่าอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

93. และผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยจงใจ การตอบแทนแก่เขาก็คือ นรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั่นตลอดกาล และอัลลอฮฺก็ทรงกริ้วโกรธเขา และทรงละอาญัตเขา และได้ทรงเตรียมไว้สำหรับเขาซึ่งการลงโทษอันใหญ่หลวง

94. ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเขาเดินทางไปในทางของอัลลอฮฺ ก็จงให้ประจักษ์ชัดเสียก่อน⁴ และจงอย่ากล่าวแก่ผู้ที่กล่าวสลามแก่พวกเขาว่า ท่านมิใช่เป็นผู้ศรัทธา⁵ โดยแสวงหา

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَاتَبَ اللَّهُ
عَلَيْمًا حَكِيمًا ﴿١٣﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِدًا فَقَدْ آوَاهُ
جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعْنَتُهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَتَيَبَّسُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ
لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبِعُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِيهِ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ

¹ มีพันธสัญญาว่าจะไม่รุกรานกันและไม่ทำการสู้รบกัน

² ไม่พบทาสหญิงที่ปลดปล่อยหรือไม่มีเงินพอที่จะซื้อทาสหญิงเพื่อทำการปลดปล่อย

³ คือถ้าขาดวันใดวันหนึ่งจะเป็นชวงใดก็ตามโดยที่มิใช่เป็นอุปสรรคที่บัญญัติศาสนาผ่อนผันให้แล้วก็ตามให้เริ่มต้นถือใหม่

⁴ คือเดินทางไปสอดแนมดูความเคลื่อนไหวของฝ่ายศัตรู ในการนี้ถ้าพบกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดหรือคนหนึ่งคนใดก็จงทำการสอบสวนให้แน่ชัดเสียก่อนว่าเขาเป็นฝ่ายศัตรูหรือไม่ก่อนที่จะจัดการใด ๆ แก่พวกเขาเพื่อว่าจะได้ไม่เกิดการผิดพลาด

⁵ ทั้งนี้ เพื่อต้องการฆ่าเขาโดยปรารถนาในทรัพย์สินของเขาเท่านั้น

สิ่งอำนวยความสะดวกให้ชนชั่วครวแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ แต่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นมิบังจายยังชีพอันมากมาย¹ ในทำนองเดียวกันนั้นพวกเจ้าก็เคยเป็นมาก่อน² แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเจ้า³ ดังนั้นพวกเจ้าจึงให้ประจักษ์เสียก่อน⁴ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างดีถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

95. บรรดาผู้ที่นั่งอยู่จากหมู่มุมนี่มิใช่ผู้มีความเดือดร้อน⁵ และบรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮ์ ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขา นั้น หาได้เท่าเทียมกันไม่ อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา เหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่⁶ ขึ้นหนึ่ง และทั้งหมดนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้ให้ซึ่งสิ่งที่ดีเยี่ยม⁷ แต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละเหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ด้วยรางวัลอันใหญ่หลวง

كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ أَتَىٰ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
فَتَيَّبُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
حَبِيرًا ﴿٤٥﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَتِيلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ
دَرَجَةً ۗ وَكَأَنَّ اللَّهَ الْحَسْبُ وَفَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٦﴾

¹ คืออย่าได้เห็นแก่สิ่งเล็กๆ น้อยที่อำนวยความสะดวกเพียงชั่วครวนั้นเลย ถึงกับต้องฆ่าคนโดยมิได้สอบสวนให้ต้องแท้ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นผู้ศรัทธาพึงหวังสิ่งอำนวยความสะดวกจากอัลลอฮ์ดีกว่า และถาวรด้วยซึ่ง ณ ที่พระองค์นั้นมิสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ชีวิตมากมายก่ายกอง

² เมื่อพวกเจ้ารับนับถืออิสลามใหม่ ๆ ก็ยังไม่รู้เรื่องอะไรมากนักและความศรัทธาก็ยังไม่เข้มแข็ง เช่นเดียวกับพวกเขานั้นแหละ ดังนั้นจงตระหนักในเรื่องนี้ไว้

³ ให้พวกเจ้ามีความเข้าใจในอิสลามดีขึ้นและมีอิมานเข้มแข็งขึ้น

⁴ สอบสวนให้ต้องแท้เสียก่อน แล้วลงมือกระทำการ

⁵ ผู้ที่ไม่ยอมออกไปช่วยสู้รบกับศัตรูทั้ง ๆ ที่มีได้เจ็บป่วยและมีอุปสรรคใด ๆ

⁶ หมายถึงผู้ที่เจ็บป่วยหรือมีอุปสรรค ซึ่งไม่สามารถออกไปสู้รบได้ทั้ง ๆ ที่มีความปรารถนา

⁷ หมายถึงว่าผู้ที่ออกไปสู้รบและผู้ที่มิได้ออก เนื่องจากมีอุปสรรคและมีจิตใจปรารถนานั้น อัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้ว่าจะทรงตอบแทนสวรรค์ให้ทั้งหมด คำว่า "สิ่งที่ดีเยี่ยม" หมายถึงสวรรค์

96. (คือพวกเขาจะได้รับ) หลายชั้น¹ จากพระองค์ และ (จะได้รับ) การอภัยโทษ และการเอ็นดูเมตตาด้วย และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

97. แท้จริงบรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์ได้เอาชีวิตของพวกเขาไป โดยที่พวกเขาเป็นผู้ธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองนั้น² มลาอิกะฮ์ได้กล่าวว่าพวกเจ้าปรากฏอยู่ในสิ่งใด³ พวกเขา กล่าวว่า พวกเราเป็นผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ⁴ ในแผ่นดิน⁵ มลาอิกะฮ์กล่าวว่า แผ่นดินของอัลลอฮ์มีได้กว้างขวางดอกหรือที่พวกเจ้าจะอพยพไปอยู่ในส่วนนั้น⁶ ชนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาคือนรกยะฮันนัม และเป็นที่กลับไปอ่อนชั่วร้าย

98. นอกจากบรรดาผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ ไม่ว่าจะเป็นชายและหญิง และเด็ก ก็ตามที่ไม่สามารถมีอุปบายใด ๆ ได้⁷ และทั้งไม่ได้รับการแนะนำทางหนึ่งทางใดด้วย⁸

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ وَكَانَ اللَّهُ عَزُومًا
رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْغَالِبِينَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ تُكْنِ الْأَرْضَ وَاللَّهُ وَسِعَةُ فَهَارِجُوا فِيهَا فَأَوْلَيْتُكَ
مَاؤْنَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ
لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

¹ ผู้ที่ออกไปสู้รบนั้นจะได้รับเกียรติและตำแหน่งหลายชั้นจากอัลลอฮ์ซึ่งเหนือกว่าผู้ที่มิได้ออกไป เพราะมีอุปสรรคและมีจิตใจปรารถนาชั้นหนึ่ง

² เนื่องจากไม่ยอมอพยพไปมะดีนะฮ์ทั้ง ๆ ที่สามารถจะอพยพไปได้ในขณะเดียวกันก็สามารถที่จะปฏิบัติศาสนาได้ เพราะกลัวพวกมุชริกทำร้าย

³ คือพวกเจ้าทำอะไรกันอยู่ให้อพยพไปมะดีนะฮ์ก็ไม่ได้ และสิ่งที่ศาสนาใช้ก็ทำไม่ได้

⁴ ถูกนับอยู่ในจำพวกที่อ่อนแอและอยู่ในข่ายผู้ที่ได้รับอภัย

⁵ หมายถึงในมักกะฮ์

⁶ มลาอิกะฮ์รู้ดีว่าพวกเขาเข้ามัสญิดเป็นผู้อ่อนแอ จึงได้กล่าวในเชิงปฏิเสธคำอ้างของพวกเขาว่า แผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นมีได้กว้างขวางดอกหรือที่พวกเจ้าจะอพยพไปให้พ้นจากการช่มเหงของพวกมุชริก เพื่อปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา หากพวกเจ้ามีศรัทธาอย่างแท้จริง

⁷ ไม่สามารถจะมีอุปบายหรือแผนการใด ๆ ที่จะหลบหนีพวกมุชริก อพยพไปมะดีนะฮ์ได้

⁸ ถ้าจะหลบหนีออกจากมักกะฮ์ไปได้ ก็ไม่มีใครจะนำทางไปมะดีนะฮ์อีก เพราะการเดินทางไปมะดีนะฮ์นั้นถ้าไม่รู้ทางก็เหมือนไปตายนั่นเอง

99. คนเหล่านี้แหละอัลลอฮ์ อาจจะทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิเษกผู้ทรงยกโทษเสมอ

100. และผู้ที่อพยพไปในทางของอัลลอฮ์ เขาก็จะพบในผืนแผ่นดิน ซึ่งสถานที่ที่อพยพไปอันมากมาย และความมั่งคั่งด้วย¹ และผู้ที่ออกจากบ้านของเขาไป ในฐานะผู้อพยพไปยังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์² แล้วความตายก็มาถึงเขา แน่นอนรางวัลของเขาในนัย่อมปรากฏอยู่แล้ว ณ อัลลอฮ์³ และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอภิเษกผู้ทรงเมตตาเสมอ

101. และเมื่อพวกเขาเดินทางไปในผืนแผ่นดิน ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเขาในการที่พวกเขาจะลดลงจากการละหมาด⁴ หากพวกเขากลัวว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะข่มเหงรังแกพวกเขา แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น เป็นศัตรูอันชัดเจนแก่พวกเขา

102. และเมื่อเจ้า⁵ อยู่ในหมู่พวกเขา แล้วเจ้าได้ให้มีการปฏิบัติละหมาดขึ้นแก่พวกเขา ดังนั้นกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็จะยืนละหมาดร่วมกับเจ้า

فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَغْفُوَهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
عَفُورٌ ﴿٩٩﴾

﴿٩٩﴾ وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْتَمًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ
وِرَسُولِهِ ثُمَّ يَدْرِكْ الْمَوْتَ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُوا
مِنَ الصَّلَاةِ إِن كُنْتُمْ أَنفُسَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِن الْكٰفِرِينَ كَانُوا كَعِدْوَانُنَا ﴿١٠١﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْتُمْ
طَائِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا
سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ

¹ ผู้ที่อพยพไปในทางของอัลลอฮ์อย่าได้กลัวว่าจะไม่มีที่พักอาศัย ตรงกันข้ามเขาจะพบที่พักพิงอันมากมาย และยิ่งกว่านั้นเขาจะได้พบกับความมั่งคั่งอีกด้วย

² อพยพไป เพื่อปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ และที่รอซูลของพระองค์แนะนำ

³ แม้ว่าเขายังมิได้ถึงเป้าหมายในการอพยพไปก็ตาม เขาก็จะได้รับรางวัลในการอพยพนั้น

⁴ ลดจำนวนรักอัดของการละหมาดที่มีสี่รักอัดให้เหลือเพียงสองรักอัด (ละหมาดกออ์ร)

⁵ หมายถึงท่านนะบี มุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

และก็จะเอาอาวุธของพวกเขาถือไว้ด้วย ครั้นเมื่อพวกเขาหยุดแล้ว¹ พวกเขาก็จะอยู่เบื้องหลังของพวกเจ้า² และอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังมิได้ละหมาดก็จะมา และจงละหมาดร่วมกับเจ้า และจงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวัง³ ของพวกเขา และอาวุธของพวกเขา บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น หากว่าพวกเจ้าละเลยอาวุธของพวกเจ้า และสัมภาระของพวกเจ้าแล้ว พวกเขาก็จะโจมตีพวกเจ้าอย่างรวดเร็ว และไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า หากว่าที่พวกเจ้ามีความเดือดร้อน เนื่องจากฝนตกหรือพวกเจ้าป่วย ในการที่พวกเจ้าจะวางอาวุธ⁴ ของพวกเจ้า และพวกเจ้าจงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวังของพวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอภัยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทิ้งหลาย

103. ครั้นเมื่อพวกเจ้าเสร็จจากการละหมาดแล้ว⁵ ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืนและนั่งและในสภาพนอนนอกแขนงของพวกเจ้า

طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكُمْ
وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَقَفُّوا عَنْكُمْ لَشَحَّتْكُمْ وَأَمْتَعَتَكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَجَدَّةً ۗ وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بَيْكُمُ أَذَىٰ مِن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ
مَرْضَىٰ ۚ أَن تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٣﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ وِيَمًا
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ

¹ เมื่อกลุ่มหนึ่งละหมาดตามท่านนะบีได้รักอ์ตหนึ่งแล้ว

² ให้ถอยไปอยู่เบื้องหลังเพื่อระมัดระวังมิให้ฝ่ายศัตรูถือโอกาสโอบเข้าด้านหลังเพื่อโจมตีขณะทำการละหมาด

³ ให้กลุ่มที่สองซึ่งกำลังทำการละหมาดร่วมกับท่านนะบีอยู่นั้นได้ยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวัง เพราะในขณะนี้ฝ่ายศัตรูอาจจะรู้แล้วว่าฝ่ายมุสลิมกำลังละหมาด พวกเขาอาจจะถือโอกาสนี้โจมตีก็ได้ ส่วนที่มีได้ให้กลุ่มแรกระมัดระวังขณะทำการละหมาดนั้น ก็เพราะว่าในขณะที่ฝ่ายมุสลิมเข้าแถวเพื่อทำการละหมาดนั้น ฝ่ายศัตรูย่อมเข้าใจว่าเป็นการเตรียมตัวเพื่อทำการรบ

⁴ ไม่ถืออาวุธขณะทำการละหมาด

⁵ คือละหมาดสองรักอ์ต ในขณะที่ทำการสู้รบกับฝ่ายศัตรู ละหมาดดังกล่าวนี้เรียกว่า “ซอลาตุลเคาฟ”

ครั้นเมื่อพวกเขาปลอดภัยแล้ว ก็จงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด¹ แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลา²ไว้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٤﴾

104. และพวกเขาจงอย่าท้อแท้ในการแสวงหากลุ่มชนพวกนั้น³ หากพวกเขาเจ็บ พวกเขา ก็เจ็บเช่นเดียวกับพวกเขา แต่พวกเขาหวังจากอัลลอฮฺ สิ่งที่เขาไม่หวัง⁴ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَلَا تَهِنُوا فِي اتِّبَاعِ الْقَوَابِلِ إِنَّكُمْ أَنْتَ الْمُؤْمِنُونَ فَاِنَّهُمْ بِالْمُؤْمِنِ كَمَا أَنْتَ بِالْمُؤْمِنِ وَرَجُونَ مِنْ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٥﴾

105. แท้จริง เราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้าเป็นความจริง เพื่อเจ้าจะได้ตัดสินระหว่างผู้คน ด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงให้เจ้ารู้เห็น และเจ้าจงอย่าเป็นผู้เถียงแก่ให้แก่ผู้บิดพริ้วทั้งหลาย⁵

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٥﴾

¹ ทำละหมาดให้ครบถ้วนสมบูรณ์เช่นเดียวกับที่เคยปฏิบัติตามปกติ

² ถูกกำหนดไว้ในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง 5 เวลาดังที่ทราบกันแล้ว

³ กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา และทำการรุกรานฝ่ายมุสลิม

⁴ คือหวังจะได้รับส่วนสวรรค์จากอัลลอฮฺเป็นการตอบแทนในการสู้รบของพวกเขา ซึ่งพวกเขาหาได้หวังสิ่งใดจากอัลลอฮฺไม่ เพราะพวกเขามีได้ศรัทธาต่อท่านนะบี มุฮัมมัด และมีได้หวังการตอบแทนใด ๆ จากอัลลอฮฺ ดังนั้นการสู้รบของพวกเขาควรมีกำลังใจเหนือกว่า และมีความกล้าหาญยิ่งกว่า เพราะถ้าได้รับชัยชนะเหนือฝ่ายศัตรู นอกจากจะได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮฺเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ก็จะได้รับส่วนแบ่งจากทรัพย์สินอีกด้วย แต่ถ้าพวกเขาเสียชีวิตในการสู้รบ ก็เท่ากับพวกเขาได้รับประกาศนียบัตรรับรองในการเป็นชาวสวรรค์ของพวกเขา

⁵ อย่าได้เถียงแก่ต่างให้แก่พวกของเจ้าที่เป็นผู้บิดพริ้ว กล่าวคือสาเหตุแห่งการลงมาของอายะฮ์นั้นเนื่องจากมุสลิมชาวอันซอรฺคนหนึ่ง ชื่อฎะวะมะฮฺบิน อุบัยริกได้ขโมยเสื้อเกราะของชาวยิวคนหนึ่งซึ่งฝากไว้ที่บ้านของตน เมื่ออิวผู้หนึ่งสงสัยตน เขาจึงเอาเสื้อเกราะนั้นโยนเข้าไปในบ้านเพื่อนบ้านของเขา ชื่ออะบูมุโลกุ เป็นชาวอันซอรฺ ครั้นเมื่อได้ทำการค้นบ้านกัน ก็พบว่าเสื้อเกราะอยู่ในบ้านของอะบูมุโลกุ แล้วฎะวะมะฮฺ จึงกล่าวหาว่าอะบูมุโลกุเป็นขโมย แล้วเรื่องก็ไปถึงท่านนะบี โดยมีชาวอันซอรฺ กลุ่มหนึ่งไปเป็นพยานให้แก่ฎะวะมะฮฺ ในการนี้ทำให้ท่านนะบีเกือบคล้อยตามไปแล้วว่า ฎะวะมะฮฺ เป็นผู้บริสุทธิ์ แต่แล้วอายะฮ์นี้ก็ถูกประทานลงมา ท่านนะบีจึงได้รู้ว่าขโมยตัวจริงนั้นคือ ฎะวะมะฮฺ

106. และเจ้า¹ จงขอกฎโทษต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกฏโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾

107. และเจ้าจงอย่าได้เทียบแทนบรรดาผู้ที่บิดพริ้วต่อตัวของพวกเขาเอง² เลย แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงชอบผู้ที่เคยบิดพริ้ว ที่เคยกระทำความบาป

وَلَا تُجَدِّلْ عَنِ الدِّبْرِ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْكَ أَنْفُسُهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّاتًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

108. พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากมนุษย์ได้ แต่พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากอัลลอฮ์นั้นไม่ได้ โดยที่พระองค์ร่วมอยู่ด้วย³ กับพวกเขาขณะที่พวกเขาวางแผนกันในเวลากลางคืน ซึ่งคำพูดที่พระองค์ ไม่ทรงพอพระทัย⁴ และอัลลอฮ์นั้นทรงล่อม⁵ ไวเสมอ ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾

109. ฟังรู้เถิดว่า พวกเจ้านี้แหละ⁶ ได้เทียบแทนพวกเขา⁷ กันในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้แล้วใครเล่าที่จะเที่ยงกับอัลลอฮ์แทนพวกเขาใน

هَٰؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَدِّدِ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١٠٩﴾

¹ ท่านนะบีมุฮัมมัด ข้อลุลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

² หมายถึง ฎิวัมะฮ์ และพวกของเขา

³ พระองค์ทรงรู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน กล่าวคือด้วยความรู้และการเห็นของอัลลอฮ์ในทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่มีขอบเขตนั้น ทำให้พระองค์ทรงรู้และเห็นการกระทำของพวกเขาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ประหนึ่งว่าพระองค์ทรงร่วมอยู่ด้วยกับพวกเขา หากไซ้ทรงอยู่ร่วมด้วยจริง ๆ ไม่

⁴ คำพูดเท็จที่กล่าวหาว่าอะบูมุญะฮ์เป็นผู้ขโมยเสื่อเกราะทั้ง ๆ ที่เขาเป็นผู้บริสุทธิ์ และคำพูดที่กล่าวแก้ตัวว่าฎิวัมะฮ์ เป็นผู้บริสุทธิ์ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นตัวขโมย อันเป็นคำพูดเท็จที่อัลลอฮ์ไม่ทรงพอพระทัย

⁵ หมายถึงทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเมื่อตอนตกอยู่ในวงล้อมแล้วก็ย่อมไม่สามารถจะเสียดลอดหนีพ้นไปได้ นั่นก็คือมันจะต้องประจักษ์แก่ผู้ล่อมทุกประการ

⁶ พวกของฎิวัมะฮ์ที่พากันไปเป็นพยานเท็จให้แก่ฎิวัมะฮ์

⁷ ฎิวัมะฮ์ และญาติของเขา

วันกียามะฮ์หรือว่าใครเล่าจะเป็นผู้รับมอบหมาย
ให้คุ้มครองรักษา¹

110. และผู้ใดที่กระทำความชั่วหรืออธรรมแก่
ตัวเอง แล้วเขาขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ เขาก็จะ
พบว่าอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงภัยโทษเป็นผู้ทรง
เมตตา

111. ผู้ใดที่แสวงหาบาปกรรมไว้ แท้จริงแล้ว
เขาแสวงหามันไว้ให้เป็นภัยแก่ตัวเขาเองเท่านั้น
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ

112. และผู้ใดที่แสวงหาความผิดหรือบาป
กรรมไว้ แล้วก็โยนบาปกรรมนั้นให้แก่ผู้บริสุทธิ์
แน่นอน เขาได้แบกความเท็จและบาปกรรม
อันชัดเจนไว้²

113. และหากไม่มีความกรุณาของอัลลอฮ์และ
ความเมตตาของพระองค์แก่เจ้า³ แล้ว แน่หนอน
กลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็มุ่งแล้วที่จะให้เจ้าหลงผิด
ไป⁴ แต่พวกเขาจะไม่ทำให้ใครหลงผิดไปได้
นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น และพวกเขา

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ
اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا
فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ
طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضْلُوكَ وَمَا يُضْلُوكَ
إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

¹ คือทำหน้าที่แก่ตัวแทนเขา แน่หนอนยอมไม่มีใครทำ เพราะรู้ดีว่าการกระทำดังกล่าวนั้น ก็เท่ากับนำตัว
ของเขาสู่การลงโทษของอัลลอฮ์นั่นเอง

² กล่าวคือคำกล่าวเท็จของเขากลับไปใส่ร้ายผู้บริสุทธิ์ก็ดี และการทำบาปของเขาก็คือมัน จะติดตัวเขาไปประหนึ่ง
วัตถุที่เขาแบกมันไว้บนบ่าของเขากระนั้น

³ ท่านนะบี มุฮัมมัด คือลอัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

⁴ พวกของวะมะฮ์ มุ่งที่จะให้ท่านนะบีเข้าใจผิดไปว่าวะมะฮ์ เป็นผู้บริสุทธิ์ แล้วตัดสินลงโทษคนอื่น
ผู้บริสุทธิ์ที่พวกเขากล่าวหา ทั้ง ๆ ที่ผู้ที่ไม่ใช่คือวะมะฮ์ ในการนี้ถ้าท่านนะบีได้กระทำไป แน่หนอน
ท่านนะบีก็ตกอยู่ในความหลงผิด และเป็นจุดดำที่ยากแก่การจะลบเลือนได้ แต่แล้วอัลลอฮ์ทรงช่วยท่าน
นะบีไว้ได้ทัน โดยแจ้งให้ท่านนะบีทราบความจริง

ก็จะไม่ทำอันตรายแก่เจ้าได้แต่อย่างใด¹ และอัลลอฮ์ได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า และความเข้าใจในบทบัญญัติแห่งคัมภีร์นั้นด้วย และได้ทรงสอนเจ้าในสิ่งที่เจ้าไม่เคยรู้มาก่อน และความกรุณาของอัลลอฮ์ที่มีแก่เจ้านั้นใหญ่หลวงนัก

114. ไม่มีความดีใดๆ ในการพูดซุบซิบอันมากมายของพวกเขา² นอกจากผู้ที่ใช้ให้ทำทาน หรือให้ทำสิ่งที่ดีงาม หรือให้ประนีประนอมระหว่างผู้คนเท่านั้น และผู้ใดกระทำดังกล่าว เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์แล้ว เราจะให้แก่เขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

115. และผู้ใดที่ฝ่าฝืนรอซูล หลังจากที่เขาแนะนำอันถูกต้องได้ประจักษ์แก่เขาแล้ว และเขายังปฏิบัติตามที่มีช่องทางของบรรดาผู้ศรัทธา³ นั้น เราก็จะให้เขาหันไปตามที่เขาได้หันไป และเราจะให้เขาเข้านรกญะฮันนัม และมันเป็นที่กลับอันชั่วร้าย

116. แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้เป็นภาคีกับพระองค์⁴ แต่พระองค์จะทรงอภัยโทษให้สิ่งอื่นจากนั้น⁵

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾⁽¹¹⁴⁾

﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾⁽¹¹⁵⁾

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ سَلِيلًا بَعِيدًا﴾⁽¹¹⁶⁾

¹ เพราะอัลลอฮ์ได้ทรงรับรองไว้ว่าจะคุ้มครองท่าน

² พวกของภูวามะฮ์หรือใครก็ตาม

³ ทางของผู้ศรัทธานั้น ก็คือทางของอัลลอฮ์นั่นเอง

⁴ ไม่อภัยโทษแก่ผู้ที่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ ในที่นี้หมายถึงภูวามะฮ์เนื่องจากเขาตายในฐานะผู้ตั้งภาคี (มุชริก)

⁵ คือความผิดอื่นจากการให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ ทั้งนี้เมื่อเขาสำนึกผิดและขออภัยโทษจากพระองค์

สำหรับผู้ทีพระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มี
ภาคี ขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แน่نون เขาก็ได้หลง
ทางไปแล้วอย่างไกล

117. พวกเขาจะไม่วิงวอนขออื่นจากพระองค์
นอกจากเจ็ดหญิง¹ และพวกเขาจะไม่วิงวอน
นอกจากชัยฏอนที่ต่อต้านเท่านั้น²

118. อัลลอฮ์ได้ทรงละอนัตมันแล้ว และมันได้
กล่าวว่า แน่نونยิ่งข้าพระองค์จะเอาจากปวง
บ่าวของพระองค์ให้ได้ ซึ่งส่วนที่ถูกกำหนดไว้³

119. และแน่نونยิ่งข้าพระองค์จะทำให้พวก
เขาหลงผิด และแน่نونยิ่งข้าพระองค์จะทำให้
พวกเขาเพื่อฝัน⁴ และแน่نونยิ่งข้าพระองค์
จะใช้พวกเขา⁵ แล้วแน่نونพวกเขาก็จะผ่าหู
ปศุสัตว์⁶ และแน่نونยิ่งข้าพระองค์จะใช้พวก
เขา แล้วแน่نونพวกเขาก็จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَّا وَإِنْ
يَدْعُونَ إِلَّا سَيِّطَنَا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اخْتِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ
نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

وَلَا صَلَواتَهُمْ وَلَا مَنِيَّتَهُمْ وَلَا مَرَنَّهُمْ
فَلْيَبْتَكَنْ أَدَاةَ الْأَنْفُسِ وَلَا مَرَنَّهُمْ
فَلْيَغْيِرْ بَكَ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مَن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾

¹ ที่พวกเขาวิงวอนขออื่นคือ เจ็ดหญิงอันได้แก่ อัล-ลาต อัล-อุซซา และมะนาต

² ชัยฏอนนั้นคือญินที่เป็นพวกพ้องอภิสันนั่นเอง ซึ่งมันเป็นศัตรูต่อลูกหลานของอาดัม ด้วยเหตุนี้มันจึง
หลอกให้มนุษย์หลงเข้าใจผิดว่ามันมีความศักดิ์สิทธิ์ โดยจำแลงรูปร่างต่าง ๆ ให้มนุษย์เห็นในยามค่ำคืน
บางครั้งก็ในเวลากลางวันเพื่อให้มนุษย์กลัวและวิงวอนขอความคุ้มครองต่อมัน แต่ความจริงแล้วมัน
ไม่สามารถจะให้ความคุ้มครองอะไรได้

³ หมายถึงส่วนที่เป็นความใคร่ใฝ่ต่ำของจิตใจ กล่าวคือมนุษย์แต่ละคนนั้นย่อมมีความใคร่ใฝ่ต่ำประจำอยู่
ทุกคน ถ้าคนใดได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และใช้สติปัญญาพิจารณาว่าอะไรถูกอะไรผิด เขาก็
สามารถที่จะยับยั้งไม่ปฏิบัติตามการเรียกร้องของความใคร่ใฝ่ต่ำได้ แม้ว่าชัยฏอนมันจะชี้แนะและยั่วยวน
อย่างไรก็ตาม แต่สำหรับคนที่ไม่ใช่ปัญญา เมื่อได้รับการชี้แนะของชัยฏอน ก็จะเห็นดีเห็นชอบ และปฏิบัติ
ทันที และบุคคลประเภทนี้แหละที่เป็นเหยื่อของชัยฏอน

⁴ มีความปรารถนาในสิ่งต่าง ๆ อย่างลม ๆ แล้ง ๆ

⁵ ด้วยการชี้แนะ เสี้ยมสอน และยุบง

⁶ เพื่อเป็นเครื่องหมายว่าได้อุทิศมันให้แก่เจ็ดที่พวกเขาเคารพสักการะแล้ว ในกรณีนี้เขาจะปล่อยมันให้มี
ชีวิตอยู่โดยไม่ใช้งานมันจนกระทั่งเชือดถวายให้แก่เจ็ด

อัลลอฮ์ทรงสร้าง¹ และผู้ใดที่ยึดเอาชัยฏอนเป็นผู้ช่วยเหลือแล้ว แน่نونเขาก็ขาดทุนอย่างชัดเจน

120. มันจะสัญญาแก่พวกเขา และจะทำให้พวกเขาเพื่อฝัน และชัยฏอนมันจะไม่สัญญานอกจากการหลอกลวงเท่านั้น

121. คนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาก็คือนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะไม่พบทางหนีใดๆ ให้พ้นจากมันไปได้

122. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล เป็นสัญญาอันแท้จริงของอัลลอฮ์และใครเล่าที่มีคำพูดจริงยิ่งไปกว่าอัลลอฮ์

123. มิใช่ความเพ้อฝันของพวกเจ้า และมิใช่ความเพ้อฝันของผู้ที่ได้รับคัมภีร์² ผู้ใดที่กระทำชั่วเขาก็ถูกตอบแทนด้วยความชั่วนั้น และเขาจะไม่พบผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับเขาอื่นจากอัลลอฮ์

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّعُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُجَادُونَ عَنْهَا مَخِصًا ﴿١٢١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

¹ คือเปลี่ยนลักษณะของเพศชายให้เป็นเพศหญิง หรือในทางตรงกันข้าม หรือปลอมแปลงหน้าตาตลอดจนเปลี่ยนแปลงลักษณะของผู้อื่นเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจผิด เช่น ที่พวกยิวได้เปลี่ยนแปลงลักษณะของท่านนะบีเป็นต้น

² ศาสนาของใครจะดีนั้นมีไข้อยู่ในการโอ้อวด และในความเพ้อฝัน หากแต่อยู่ในการปฏิบัติตาม สำหรับผู้ที่ได้รับคัมภีร์อันหมายถึงพวกยิวและคริสตนั้น ถ้าพวกเขาปฏิบัติตามคัมภีร์ของพวกเขาแล้ว แน่نونเขาจะต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

124. และผู้ใดกระทำในส่วนที่เป็นสิ่งที่ตั้งาม ทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ก็ตาม ในฐานะที่เขาเป็นผู้ศรัทธาแล้วไซร้ ชนเหล่านี้จะได้เข้าสวรรค์ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่ารูเล็ก ๆ ที่อยู่บนหลังเมล็ด อินทผลัม

125. และผู้ใดเล่าจะมีศาสนา¹ ตีออกไปว่าผู้ที่ มอบใบหน้าของเขาให้แก่อัลลอฮ์² และขณะ เดียวกันเขาก็เป็นผู้กระทำดี และปฏิบัติตาม แนวทางของอิบรอฮีม³ ผู้ไผ่หาความจริง และ อัลลอฮ์ ได้ถือเอาอิบรอฮีมเป็นสหาย⁴

126. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ นั้นทรงล้อมทุกสิ่งทุกอย่างไว้⁵

127. และพวกเขาจะขอให้เจ้าชู้ขาดในเรื่องของ บรรดาหญิง⁶ จงกล่าวเถิดว่าอัลลอฮ์จะทรงชู้ขาด ให้แก่พวกท่านในเรื่องของนางเหล่านั้น และ สิ่งที่ถูกอ่านให้พวกท่านฟังซึ่งอยู่ในคัมภีร์นั้น⁷

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ قَاٰ وَرَبِّكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِمَّنْ اسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ
وَهُوَ مُّحْسِنٌ وَّاَتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيفًا
وَاَتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿١٢٥﴾

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطًا ﴿١٢٦﴾

وَيَسْتَفْشِقُوْنَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللّٰهُ يَفْتَحُكُمْ
فِيْهِنَّ وَمَا يُنْتَلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِي
يَنْعَى النِّسَاءِ اَلَّتِي لَا تُوْتُوْنَهُنَّ مَا كَتَبَ

¹ ปฏิบัติศาสนา

² หมายถึงมอบชีวิตร่างกายให้อยู่ในบัญญัติศาสนาของอัลลอฮ์

³ แนวทางอิบรอฮีมนั้นคือแนวทางเดียวกับที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ชนบีมุฮัมมัด

⁴ ในฐานะที่ท่านนะบีอิบรอฮีมได้เสียสละทุกอย่างในทางแห่งพระองค์ พระองค์จึงได้ถือประหนึ่งว่า ท่านเป็นสหายของพระองค์กระนั้น

⁵ หมายถึงทรงรอบรู้ในทุกอย่าง

⁶ ในเรื่องมรดกของพวกนางว่านางจะมีส่วนได้รับประการใด

⁷ คืออายะฮ์เกี่ยวกับมรดกที่ถูกอ่านให้พวกท่านฟังมาแล้ว ซึ่งอยู่ในอัลกุรอานนั้นก็ชี้ขาดเรื่องมรดก ให้แก่นางด้วย

(และ) ในเรื่องของหญิงกำพร้าที่พวกท่านไม่ได้
 ให้แก่พวกนางซึ่งสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นแก่พวก
 นาง¹ และพวกท่านปรารถนาจะแต่งงานกับ
 พวกนาง² และในเรื่องของบรรดาผู้อ่อนแอใน
 หมู่เด็ก ๆ³ และในการที่พวกท่านจะดำรงไว้ซึ่ง
 ความยุติธรรมแก่บรรดาเด็กกำพร้า และความ
 ดีใจ ๆ ที่พวกเจ้ากระทำไปนั้นแท้จริงอัลลอฮ์
 ทรงรู้ในความดีนั้น

لَهُنَّ وَرَغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمَسْتَضْعَفِينَ
 مِنَ الْوَالِدِينَ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى
 بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٧٧﴾

128. และหากหญิงใด เกรงว่าจะมีการบึงชา
 หรือมีการผินหลังให้⁴ จากสามีของนางแล้วก็ไม่ม
 ีบาปใด ๆ แก่ทั้งสองที่จะตกลงประนีประนอม
 กันอย่างใดอย่างหนึ่ง⁵ และการประนีประนอม
 นั้นเป็นสิ่งดีกว่า และจิตใจคนนั้นถูกให้มีความ
 ตระหนี่มาด้วย⁶ และหากพวกเจ้ากระทำดี และ
 มีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้
 อย่างถ่องแท้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا
 وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ
 وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٧٨﴾

¹ หมายถึงมรดกของพวกนาง กล่าวคือผู้ที่มียสิทธิอุปการะเด็กกำพร้า นั้นตั้งแต่สมัยญาฮิลียะฮฺมาพวกเขา
 จะเอาทรัพย์สินมรดกของเด็กกำพร้าไว้โดยไม่ยอมจ่ายให้แก่พวกเขา จึงได้มีการถามกันขึ้น แล้วพระองค์
 ก็แจ้งให้ท่านนะบียฺทราบว่า พระองค์จะทรงชี้ขาดในเรื่องนี้เอง

² ถ้าเห็นว่าเด็กหญิงหน้าตาดีก็ปรารถนาจะแต่งงานกับนางเพื่อให้ได้ประโยชน์ทั้งสองทางคือได้รับความ
 สุขจากนางและได้เงินมรดกของนางด้วย แต่ด้านนารูปร่างซึ่งเทรก็มักจะกักนางไว้ไม่ยอมให้แต่งงานกับชายใด
 เพื่อให้ทรัพย์สินของนางคงอยู่ในมือของตน หรือถ้าเสียชีวิตไป ทรัพย์สินสมบัติของนางก็ตกเป็นกรรมสิทธิ์
 ของเขา

³ คือในเรื่องมรดกของเด็ก ๆ ที่ยังอ่อนแออยู่ ซึ่งพวกเขาจะมีสิทธิจะได้รับ ในสมัยญาฮิลียะฮฺนั้น เด็ก ๆ
 และผู้หญิงไม่มีสิทธิได้รับมรดก เพราะถือเป็นผู้อ่อนแอ ไม่สามารถจะสู้รบเพื่อป้องกันเผ่าหรือตระกูลของ
 พวกเขาได้

⁴ ไม่ยอมเลี้ยงดู หรือจ่ายค่ายังชีพให้

⁵ เช่นลดค่าใช้จ่ายที่เคยให้แก่นางลงบ้าง หรือลดเวลาการอยู่ร่วมกับนาง หรืออย่างหนึ่งอย่างใดก็ตาม
 ที่สามารถประนีประนอมกันได้ แล้วสามีก็จะต้องเลิกบึงชากับนางและเลิกผินหลังให้นาง

⁶ มนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาในสภาพที่มีความตระหนี่ เป็นคุณสมบัติติดตัวมาด้วย

129. และพวกเจ้าไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาหญิง¹ ได้เลย และแม้ว่าพวกเจ้าจะมีความปรารถนาอันแรงกล้าก็ตาม ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าเอียงไปจนหมด² แล้วพวกเจ้าก็จะปล่อยให้บรรดานาง (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแขวนไว้³ และหากพวกเจ้าประนีประนอมกัน และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภิบาล โทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

130. และหากทั้งสองจะแยกกันอัลลอฮฺก็จะทรงให้ความพอเพียงแก่เขาทั้งหมด จากความมั่งมีของพระองค์ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงปรีชาญาณ

131. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮฺ และแท้จริงเราได้สั่งเสียไว้แก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนจากพวกเจ้า และพวกเจ้าด้วย⁴ ว่าจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และหากว่าพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาก็แท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงมั่งมีผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ
وَلَوْ حَرَضْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
فَتَذَرُوهُنَّ كَالْمَمْلُوقَةِ وَإِنْ تَصْلِحُوا وَتَتَّقُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾

وَإِنْ يَفْرَقَا يَغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ
وَصَّيْنَا الَّذِينَ آؤُتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

¹ บรรดาภรรยา

² อย่าได้ทุ่มเทความรักให้แก่คนใดคนหนึ่งจนหมดหัวใจ หรือหลงจนขาดสติ แล้วทอดทิ้งอีกคนหนึ่งไว้โดยไม่เอาใจใส่ดูแล

³ จะอยู่ในฐานะภรรยาที่ไม่แข็ง จะเป็นผู้ถูกหย่าก็ไม่ใช่

⁴ หมายถึงบรรดามุสลิม

132. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา¹

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٧٦﴾

133. หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดไป² มนุษย์เอ๋ย และจะทรงนำพวกอื่นมา³ และอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือสิ่งนั้น⁴

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿٧٧﴾

134. ผู้ใดที่ต้องการสิ่งตอบแทนในโลกนี้ก็ที่อัลลอฮ์นั้นมีทั้งสิ่งตอบแทนในโลกนี้และปรโลก⁵ และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงไต่ยืนผู้ทรงเห็น

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابٌ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٧٨﴾

135. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม จงเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์⁶ และแม้ว่าจะเป็นการอันตรายแก่ตัวของพวกเจ้าเอง หรือผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม หากเขาจะเป็นคนมั่งมีหรือคนยากจน อัลลอฮ์ก็สมควรยิ่งกว่าเขาทั้งสอง⁷ ดังนั้นจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำในการที่พวกเจ้าจะมีความยุติธรรม และหากพวกเจ้าบิดเบือนหรือผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำการ

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِّلَادِنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ نَعَرْتُمْ أَوْ إِنْ كُنَّا نَعْمَلُونَ خَيْرًا ﴿٧٩﴾

¹ ผู้ใดมอบหมายให้อัลลอฮ์ดูแลทรัพย์สินของเขา หลังจากที่เขาได้ป้องกันจนหมดความสามารถของเขาแล้ว ก็เป็นการพอเพียงแล้วที่ให้พระองค์ดูแลแทนเขา

² คือให้สาบสูญไปหมด

³ จะทรงบังเกิดขึ้นมาใหม่

⁴ มีความสามารถที่จะกระทำเช่นนั้นได้

⁵ กล่าวคือ ก็เมื่ออัลลอฮ์มีสิ่งตอบแทนทั้งในโลกนี้และปรโลกแล้ว ก็เหตุใดจึงปรารถนาแต่เพียงในโลกนี้เท่านั้น

⁶ เพื่อความโปร่งปรานจากอัลลอฮ์ ทั้งนี้โดยไม่เข้ากับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

⁷ ควรที่จะเคารพ เชื่อฟังและยำเกรง

136. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เกิด และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่รอซูลของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาก่อนหน้านี้¹ และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์และบรรดารอซูลของพระองค์ และวันปรโลกแล้วไซ้ร้ แน่نونเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล

137. แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธาแล้วปฏิเสธศรัทธา แล้วศรัทธา แล้วปฏิเสธศรัทธา แล้วเพิ่มการปฏิเสธศรัทธายิ่งขึ้นนั้น ไซ้ว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา ก็หาไม่ และไซ้ว่าพระองค์จะทรงแนะนำทางใดให้แก่พวกเขาก็หาไม่

138. จงแจ้งข่าวดีแก่พวกมูนาฟิก² เกิดว่า แท้จริงพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

139. บรรดาผู้ที่ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เป็นมิตรอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น พวกเขาจะแสวงหากำลังอำนาจที่พวกเขากระนั้นหรือ แท้จริงกำลังอำนาจนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งหมด

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَالَّذِينَ الَّذِينَ نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ
وَالَّذِينَ الَّذِينَ نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا لَعَنَ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيُعَذِّبَهُمْ
سَيِّئًا ﴿١٣٧﴾

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَنَعُوكُمْ عِنْدَهُمُ الْعِرَّةَ فَإِنَّ الْعِرَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

¹ หมายถึงคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาก่อนอัลกุรอาน อันได้แก่คัมภีร์เตารอตและอินญีลเป็นต้น

² หมายถึงพวกที่ศรัทธาแต่ปาก แต่หัวใจมิได้ศรัทธา และยังทำตนเป็นศัตรูด้วย และการที่ใช้คำว่าแจ้งข่าวดีนั้น เป็นถ้อยคำที่แฝงไว้ซึ่งความเย้ยพวกมัน ในฐานะที่พวกมันไม่มีความจริงใจ

140. และแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้าแล้วในคัมภีร์¹ นั้นว่า เมื่อพวกเจ้าได้ยินบรรดาโองการของอัลลอฮ์ โองการเหล่านั้นก็ถูกปฏิเสธศรัทธา และถูกเหยียดหยัน² ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่านั่งร่วมกับพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น แท้จริงพวกเจ้านั้น ถ้าเช่นนั้นแล้ว³ ก็เหมือนพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรวบรวมบรรดามุนาฟิกและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ในนรกญะฮันนัมทั้งหมด

141. บรรดาผู้ที่คอยดู⁴ พวกเจ้าอยู่นั้น ถ้าหากพวกเจ้าได้รับชัยชนะจากอัลลอฮ์⁵ พวกเขาก็กล่าวว่าเรามีได้ร่วมกับพวกท่านดอกหรือ⁶ และหากว่ามีส่วนใด ๆ⁷ แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็กล่าวว่า เรามีได้มีอำนาจเหนือพวกท่านดอกหรือ และเราได้ป้องกันพวกท่านให้พ้นจากบรรดาผู้ศรัทธากระนั้นหรือ อัลลอฮ์จะ

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَعْبُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِذَا يُكذِّبُوا فَإِنَّهُمْ كَالْحَمَائِلِ مُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾

¹ คืออาเยฮ์ที่ 6 : 66 และเมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้ที่พูดคุย (วิจารณ์) ในบรรดาโองการของเรา ก็จงมีนหลังให้แก่พวกเขาเสีย จนกว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น และบางทีชัยชนะอาจทำให้เจ้าลืมไปได้ ดังนั้นเจ้าจงอย่านั่งร่วมกับบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้นหลังจากที่มีกรรรำลึกขึ้นได้

² โดยพวกมุชริกนั้นมักกระษ และเมื่อท่านนะบีได้อพยพไปมะดีนะฮ์พวกยิวก็ปฏิบัติเช่นเดียวกับพวกมุชริก ขณะเดียวกันพวกมุนาฟิกก็ร่วมมือกับพวกเขาด้วยความปิตินินดี

³ ถ้าพวกเจ้าร่วมวงอยู่ด้วยในขณะที่พวกเขาพูดถากถางโองการของข้า พวกเจ้าก็ตกอยู่ในฐานะเดียวกับพวกเขา

⁴ พวกมุนาฟิก

⁵ ได้รับความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ จนได้รับชัยชนะ

⁶ เพื่อต้องการได้รับเกียรติ และความดีความชอบ ตลอดจนส่วนแบ่งจากทรัพย์สิน

⁷ หมายถึงฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เปรียบหรือได้รับชัยชนะใด ๆ ในการต่อสู้กับบรรดาผู้ศรัทธา

ทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้าในวันกิยามะฮ์ และ อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามีทางใดเหนือบรรดาผู้ศรัทธาเป็นอันขาด

142. แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นกำลังหลอกลวง อัลลอฮ์¹ อยู่ ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงหลอกลวงพวกเขา² และเมื่อพวกเขาลุกขึ้นไปละหมาด พวกเขาก็ลุกขึ้นในสภาพเกียจคร้านโดยให้ผู้คนเห็นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ นอกจากเล็กน้อยเท่านั้น

143. โดยที่พวกเขาঙ্গেใจในระหว่างนั้น³ จะไปทางพวกนี้ก็ไม่ไป จะไปทางพวกนี้ก็ไม่มีไป⁴ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ให้หลงทางไปแล้ว เขาก็จะไม่พบทางใด ๆ สำหรับเขาเป็นอันขาด

144. ผู้ศรัทธาท้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากผู้ศรัทธาท้งหลาย พวกเจ้าต้องการที่จะให้อัลลอฮ์มีหลักฐานอันชัดเจนจัดการแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ⁵

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ
وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ بَرَاءَةٍ
وَأَن تَأْتِيكُمُ الْغَيْبَاتُ مَغْتَابًا لَّغِييَاتٍ

مُذَبذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ
وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ لِغَيِّبَاتٍ لَّا يَبْصُرُ بِهَا

بِنَاصِيئِهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ
أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْيَاؤُنَ
أَن تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا

¹ หลอกลวงอัลลอฮ์ว่าพวกเขาศรัทธา ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีได้ศรัทธา

² หลอกลวงพวกเขาว่าพระองค์ไม่ทรงรู้ในจิตใจของพวกเขา ด้วยการปล่อยให้พวกเขาระเบิดอยู่ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างในการกระทำของพวกเขา แน่นอนการลงโทษพวกเขานั้นจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เมื่อพระองค์ทรงเห็นสมควร

³ ระหว่างการฮิมาณกับการกุฟร

⁴ คือจะไปทางฝ่ายผู้ศรัทธาก็ไม่ไปและจะไปทางฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ไม่ไป กลายเป็นผู้แสวงหาผลประโยชน์เท่านั้น ฝ่ายไหนชนะก็ประกาศตนเป็นฝ่ายนั้น

⁵ ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนโดยเอาผู้ปฏิเสธศรัทธามาเป็นมิตรแล้ว ก็แสดงให้เห็นว่าพวกเขาใช้ผู้ศรัทธาด้วยความจริงใจก็หาไม่ นั่นก็คือการสร้างหลักฐานอันชัดเจนให้อัลลอฮ์ทรงจัดการแก่พวกเขาในฐานะที่พวกเขาเป็นพวกมุนาฟิก

145. แท้จริงบรรดามุนาฟิคนั้นอยู่ในชั้นต่ำสุดจากนรก และเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขาเป็นอันขาด

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ
وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

146. นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับตัว¹ และปรับปรุงแก้ไข และยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ และได้มอบการอิบาดะฮ์ของพวกเขาให้แก่อัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง คนพวกนี้แหละจะร่วมอยู่กับบรรดาผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์จะทรงประทาน แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลายซึ่งรางวัลอันยิ่งใหญ่

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

147. อัลลอฮ์จะทำการลงโทษพวกเจ้าทำไม หากพวกเจ้ากตัญญู และศรัทธา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงชอบใจ² ทรงรอบรู้

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ
وَأَمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

148. อัลลอฮ์ไม่ทรงชอบการใช้เสียงดังในถ้อยคำที่เลวร้าย³ นอกจากผู้ที่ถูกข่มเหง⁴ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ

﴿ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا
مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

149. หากพวกเจ้าเปิดเผยความดี หรือปกปิด

إِنْ يُبْدُوا خَيْرًا أَوْ خَفَوْهُ أَوْ نَفَعُوا عَنْ سُوءٍ

¹ หมายถึงพวกมุนาฟิกที่สำนึกผิดกลับตัว

² ในการทำดีของมนุษย์และการกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขาเมื่อเขารู้ว่าได้กระทำความผิดไปแล้ว

³ คือถ้อยคำที่ยังความเสื่อมเสียแก่ผู้อื่น เช่น ระบุความประพฤติอันชั่วช้าของเขาเป็นต้น

⁴ คืออนุญาตให้ใช้ถ้อยคำอันเลวร้ายดัง ๆ ได้ เฉพาะผู้ที่ถูกข่มเหงเท่านั้น โดยแจ้งความให้เจ้าหน้าที่รักษากฎหมายทราบ หรือให้การตามความเป็นจริงในความประพฤติชั่วช้าของผู้ข่มเหงเขาต่อหน้าผู้พิพากษา ทั้งนี้เพื่อตัดสินลงโทษ

มันไว้ หรือให้อภัยในความเลวร้ายใด ๆ แล้ว¹
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรง
อานุภาพเสมอ

150. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์ และบรรดาราอซูลของพระองค์และ
ต้องการที่จะแยกระหว่างอัลลอฮ์ และบรรดา
รอซูลของพระองค์² และกล่าวว่า เราศรัทธาใน
บางคน และปฏิเสธศรัทธาในบางคน³ และ
พวกเขาต้องการที่จะยึดเอาในระหว่างนั้น⁴ ซึ่ง
ทางใดทางหนึ่งนั้น

151. ชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธาโดย
แท้จริง และเราได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษ
ที่ยังความอับยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทิ้งหลาย

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾

¹ คือการกระทำความดีให้เป็นທີ່ประจักษ์แก่คนอื่นก็ดี หรือกระทำความดีเงียบ ๆ มิให้ใครรู้เห็นก็ดี ตลอดจนการให้อภัยแก่ผู้ที่ยังความเสื่อมเสียแก่ตนนั้นอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนรางวัลแก่เขาอย่างสมบูรณ์ตามที่เขาได้ประกอบไว้

² ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาไม่ศรัทธาต่อรอซูลของพวกพระองค์บางท่าน ซึ่งปฏิบัติการดังกล่าวนี้ถือเป็นการปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ด้วย

³ เป็นการอธิบายให้ทราบถึงการแบ่งแยกระหว่างอัลลอฮ์ และบรรดาราอซูลของพระองค์ออกจากกัน กล่าวคือ พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์โดยตลอด แต่สำหรับบรรดาราอซูลของพระองค์นั้น พวกเขาศรัทธาเพียงบางท่าน และปฏิเสธศรัทธาบางท่าน เช่น ชาวฮิวส์ศรัทธาต่อท่านนะบี มูซา และปฏิเสธท่านนะบี อีซา และท่านนะบี มุฮัมมัด โดยถือว่าทั้งสองนั้นมิใช่เป็นนะบี ในทำนองเดียวกัน ชาวคริสต์ศรัทธาต่อท่านนะบี อีซา และปฏิเสธท่านนะบี มูซา และท่านนะบี มุฮัมมัด อย่างไรก็ตาม อัลลอฮ์ทรงถือว่าทั้งสองพวกนี้อยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ และบรรดาราอซูลของพระองค์ด้วย

⁴ คือในระหว่างการศรัทธากับการปฏิเสธศรัทธา

152. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และ บรรดารอซูลของพระองค์ และมีได้แยกระหว่าง คนหนึ่งคนใดในพวกเขา¹ นั้น ชนเหล่านี้แหละ พระองค์จะทรงประทานแก่พวกเขาซึ่งรางวัล ของพวกเขา และอัลลอฮุนั้นเป็นผู้ทรงภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

153. บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์² จะขอร้องเจ้าให้เจ้า นำคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกเขา³ แท้จริงนั้นพวกเขาได้ขอร้องมุซาซึ่งสิ่งที่ใหญ่ กว่านั้นมาแล้ว โดยที่พวกเขา กล่าวว่า จงให้ พวกเราเห็นอัลลอฮ์โดยชัดแจ้งเถิด⁴ แล้วฟ้าผ่า ก็ได้คร่าพวกเขา⁵ เนื่องด้วยความมอธรรมของ พวกเขา⁶ ภายหลังพวกเขาก็ได้ยึดถือลูกวัว หลังจากທີ່บรรดาหลักฐานอันชัดเจนได้มายัง

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ. وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا بِنَايِ مُوسَىٰ سُلْطَنَا نَبِيًّا ﴿١٥٣﴾

¹ คือในบรรดาผู้ที่เป็นรอซูล กล่าวคือบรรดาผู้ที่ศรัทธาในลักษณะดังกล่าวนี้ก็คือผู้ที่จะต้องศรัทธาต่อ ท่านนะบีมุฮัมมัด หรือผู้เป็นมุสลิมนั่นเอง

² หมายถึงชาวยิว

³ โดยที่พวกเขาได้กล่าวแก่ท่านนะบีมุฮัมมัดว่า พวกเราจะไม่ทำสัตยาบันแก่ท่าน เพื่อยอมรับในสิ่งที่ ท่านเชิญชวน จนกว่าท่านจะนำคัมภีร์จากอัลลอฮ์มาให้แก่เรา ซึ่งในคัมภีร์นั้นจะต้องระบุไว้ มาจาก อัลลอฮ์ ถึงคนนั้น คนนี้ ที่เป็นนักปราชญ์ของพวกเขาว่ามุฮัมมัดนั้น เป็นรอซูลของพระองค์ โดยที่ พวกเขาได้รับุชื่อนักปราชญ์ของพวกเขาให้ท่านนะบิทราบด้วย

⁴ คือเห็นด้วยตาของพวกเขา

⁵ คือทำให้พวกเขาตาย แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพอีก

⁶ กล่าวคือการทำที่พวกเขาต้องการเห็นอัลลอฮ์โดยเปิดเผยนั้น เท่ากับพวกเขาได้เปรียบเทียบกับพระผู้ทรง บังเกิดกับสิ่งที่ถูกบังเกิด และยกตัวของพวกเขาขึ้นสูงกว่าขอบเขตที่พวกเขาพึงมี ซึ่งถือเป็นการอธรรม

พวกเขา¹ แล้วเราก็ภัยให้ในเรื่องนั้นและเรา
ได้ให้แก่มุซาซึ่งอำนาจอันชัดเจน²

154. และเราได้ยกภูเขาอิฏฏูรขึ้นเหนือพวกเขา
เพื่อให้ได้มาซึ่งสัญญาของพวกเขา³ และเราได้
กล่าวแก่พวกเขาว่า จงเข้าประตูนั้นไป⁴ โดย
โน้มศีรษะลง⁵ และเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
จงอย่าได้ละเมิดในวันสับบะโต⁶ และเราได้เอา
จากพวกเขาซึ่งสัญญาอันหนักแน่น

155. (แล้วเราจึงได้กริ้วพวกเขา และละอาย
พวกเขา⁷) เนื่องด้วยกรที่พวกเขาทำลายสัญญา
ของพวกเขา⁸ และปฏิเสธบรรดาโองการของ
อัลลอฮ์ และฆ่าบรรดานะบี⁹ โดยปราศจาก
ความเป็นธรรม และการที่พวกเขา กล่าวว่า

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا
الْبَابَ مُجَدًّا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ
وَآخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ﴿١٥٤﴾

فَمَا نَقِضَهُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَعْدَ رِحْقٍ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ طَعِبَ اللَّهُ عَلَيْهِم بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

¹ คือหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้มะมูซา แสดงมัจวะฮฺชี้ขาดแก่พวกเขา อันได้แก่การให้ไม้เท้ากลายเป็นงู ให้มือเป็นสิ่วชาวบรียูท¹ ให้นำในทะเลแดงแยกออกเป็นทางเดิน เพื่อให้พวกเขาหนีการติดตามของ ฟิรอาฮ์

² กล่าวคือให้ท่านมะมูซาสามารถปกครองพวกเขาได้ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นพวกที่ดื้อรั้น จนกระทั่งใช้ให้พวกเขาฆ่าฟันกันเอง เพื่อลงโทษพวกที่ทำการเคารพสักการะอูฐวัว พวกเขา ก็ปฏิบัติตาม

³ คือเนื่องจากพวกเขาตั้งไม่ยอมปฏิบัติตามบทบัญญัติในคัมภีร์ของพวกเขา อัลลอฮ์จึงได้ทรงยกภูเขาอิฏฏูรขึ้นเหนือศีรษะของพวกเขา เพื่อให้ได้มาซึ่งคำมั่นสัญญาจากพวกเขาว่าจะเคารพและปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์โดยเข้มแข็ง แล้วพวกเขาก็ให้คำมั่นสัญญาแก่พระองค์

⁴ คือประตูเมืองไบตุลมักดิส

⁵ คือโน้มศีรษะลงเพื่อเป็นการแสดงคารวะและถ่อมตน

⁶ คือวันเสาร์อันเป็นวันปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา และห้ามพวกเขาทำการจับปลาด้วย

⁷ เป็นข้อความที่ถูกละไว้ ทั้งนี้เพราะเป็นที่ทราบกันดีในสำนวนของประโยค

⁸ คือสัญญาว่าจะยึดมั่นในบัญญัติศาสนาตามที่ได้ให้ไว้แก่อัลลอฮ์

⁹ เช่น นะบียะกะรียา และนะบียะฮุยา เป็นต้น เกี่ยวกับเรื่องนี้พวกก็อดยาก็ปฏิเสธว่ามีได้ฆ่า ดังนั้น จึงได้บิดเบือนคำว่า ฆ่า ให้เฉยเป็น พยายามฆ่า กุรอาน มะอฺิดี หน้า 225

หัวใจของเรามีเปลือกหุ้มอยู่¹ ห้ามได้ อัลลอฮ์
ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาต่างหาก²
เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา³ ดังนั้น
พวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน นอกจากเพียงเล็กน้อย
เท่านั้น

156. และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา⁴
และกล่าวให้ร้ายแก่มรียัม⁵ ซึ่งความเท็จอัน
ใหญ่หลวง

157. และการที่พวกเขากล่าวว่า แท้จริงพวกเรา
ได้ฆ่า อัล-มะซีหฺ อีซา บุตรของมรียัม รอสูล
ของอัลลอฮ์ และพวกเขาหาได้ฆ่าอีซา และหา
ได้ตรึงเขากับไม้กางเขนไม่⁶ แต่ทว่าเขาถูกให้
เหมือนแก่พวกเขา⁷ และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้ง

وَكُفِّرْهُمْ وَقُولِهِمْ عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّهُمْ بِغَيْبَاتِنَا عُلَمَاءٌ ﴿١٥٦﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ

¹ เป็นสำนวนเปรียบเทียบอันเป็นการแจ้งให้ท่านนะบีทราบ ว่า อย่าพยายามเชิญชวนพวกเราเลย ไม่มี
ทางที่จะสำเร็จได้ เพราะเราได้ปกปิดใจแล้วว่าเราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน หัวใจของเรานั้นมีเปลือกหุ้ม
อยู่ ดังนั้นคำเชิญชวนของท่านจึงไม่สามารถจะผ่านเข้าไปได้

² เป็นคำพูดประชดเพื่อให้สาสมกับคำของพวกเขาที่ว่า หัวใจของเรามีเปลือกหุ้ม พระองค์จึงได้กล่าว
ได้ว่า ห้ามได้ ที่คำเชิญชวนของมุฮัมมัดไม่เข้าไปในหัวใจของพวกเขา นั้นมิใช่เพราะมีเปลือกหุ้มดอก
หากแต่เพราะพระองค์ทรงประทับตรามันต่างหาก

³ คือปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ คือปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีอีซา

⁵ เช่นกล่าวหาว่า นางมรียัมกระทำฮินาอันเป็นการกล่าวหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแก่หญิงผู้บริสุทธิ์ เช่น
นางมรียัม

⁶ คือพวกเขามิได้ฆ่าท่านนะบีอีซาแต่อย่างใด และไม่ได้อตรึงท่านบนไม้กางเขนอย่างที่พวกเขาอ้างกันด้วย
ในเรื่องนี้พวกกอดยานีเถียงว่า นะบีอีซาถูกตรึงบนไม้กางเขนจริงแต่ไม่ตาย (กูรอาน มะอฺญิด หน้า 225)
ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์แจ้งให้ทราบ ว่า นะบีอีซาได้ถูกตรึงบนไม้กางเขน

⁷ คือ ยูซุฮา ซึ่งเป็นสาวกที่ทรยศต่อท่านต่างหากที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน ทั้งนี้เนื่องจากอัลลอฮ์ทรงให้เขา
มีลักษณะเหมือนกับท่านนะบีอีซา เพื่อลวงเขาในฐานะที่เขาทรยศต่อนะบีอีซา เขาจึงถูกจับไปตรึง
บนไม้กางเขนแทนท่านนะบีอีซา ด้วยความเข้าใจผิด และเรื่องนี้ก็ยังคงเป็นที่สงสัยกันอยู่ในหมู่พวกเขา

ในตัวเขา¹ นั้น แน่หนอนยอมอยู่ในความสงสัย² เกี่ยวกับเขา พวกเขาหาความรู้ใด ๆ ต่อเขาไม่ นอกจากคล้อยตามความนึกคิดเท่านั้น³ และพวกเขามีได้ฆ่าเขาด้วยความแค้นใจ⁴ (อีซา)

158. หามิได้⁵ อัลลอฮ์ได้ทรงยกเขา (อีซา) ขึ้นไปยังพระองค์ต่างหาก⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ

159. และไม่มีอะสุลลิกิตาบคนใด นอกจากแน่หนอนเขาจะต้องศรัทธา ต่อท่านบ็อบีซา ก่อนที่เขาจะตาย⁷ และวันกิยามะฮ์ เขา (อีซา) จะเป็นพยานยืนยันพวกเขาเหล่านั้น⁸

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لِيَُبَيِّنَ لَهُمْ اٰيَاتِنَا وَمَا قُنُولُوْهُ يٰۤاٰتِيْنَ السَّلٰمِ
وَمَا قُنُولُوْهُ يٰۤاٰتِيْنَ السَّلٰمِ

بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٥٨﴾

وَإِن مِّنْ اٰهْلِ الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُّوْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ وَیَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ سَهِيْدًا ﴿١٥٩﴾

¹ คือพวกยิวต่างมีความคิดเห็นต่างกันในตัวของท่านนะบ็อบีซาว่าเป็นผู้ที่ถูกตรึงจริงหรือไม่

² คือไม่สามารถจะขจัดความสงสัยเกี่ยวกับท่านนะบ็อบีซาได้ว่า ใครคือผู้ที่ถูกจับไปตรึงกันแน่ ถ้าท่านนะบ็อบีซาถูกตรึงแล้ว ยะฮูซาหายไปไหน

³ คือไม่มีใครรู้อันจริงเกี่ยวกับตัวท่านได้ นอกจากใครคิดอย่างไรก็เชื่อถืออย่างนั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีความคิดขัดแย้งกัน

⁴ คือพวกยิวมิได้ฆ่าท่านนะบ็อบีซาด้วยความแค้นใจว่า เป็นท่านจริง เพราะขณะที่จะทำการตรึงยะฮูซาบนไม้กางเขนนั้นก็ยังคงเถียงกันอยู่ว่าใช่ท่านนะบ็อบีซาหรือไม่ และยะฮูซาก็ปฏิเสธว่าเขาไม่ใช่ท่านนะบ็อบีซา แต่ในที่สุดพวกเขาก็ฆ่ายะฮูซา และตรึงเขาบนไม้กางเขน โดยเข้าใจกันว่า เป็นนะบ็อบีซา ในคัมภีร์อินญีลเบอร์นาบา ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ทหารได้จับด้วยยะฮูซา อัลอัสศ็อรยูญีย์ ไปโดยเข้าใจว่าเป็นท่านนะบ็อบีซา

⁵ คือมิใช่อย่างกับที่พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาฆ่าท่านนะบ็อบีซาตก

⁶ คือยกท่านนะบ็อบีซาขึ้นไปยังพระองค์ โดยให้ท่านอยู่ในที่ที่พระองค์ทรงเห็นว่าเหมาะสม ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ถ้าจะมีคนถามว่า แล้วจะไปกินที่ไหน ถ่ายที่ไหน และอะไรอื่น ๆ อีกตามที่มนุษย์เขาทักนั้นก็ให้ตอบว่าอัลลอฮ์นั้นเมื่อประสงค์สิ่งใดแล้ว ทุกสิ่งย่อมเป็นไปตามความพระประสงค์ของพระองค์ทุกประการ ไม่มีสิ่งใดยากสำหรับพระองค์

⁷ คือเมื่อใกล้วันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์จะทรงให้ท่านนะบ็อบีซากลับมายังโลกอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกยิวทุกคนก็จะศรัทธาต่อท่านก่อนที่ท่านจะตาย

⁸ คือยืนยันว่าท่านมิได้ชวนเชิญให้พวกเขายึดถือท่านและมารดาของท่านเป็นพระเจ้า ดังที่พวกเขายึดถือกันอยู่

160. แล้วก็เนื่องด้วยความอธรรมจากบรรดาผู้ที่เป็ยิว เราจึงได้ให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งบรรดาสິ่ดี ๆ¹ ที่ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเขา มาแล้ว และเนื่องด้วยการที่พวกเขาขัดขวางทางของอัลลอสอย่างมากมาย² ด้วย

161. และเนื่องด้วยการที่พวกเขาเอาดอกเบีย้ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกห้ามในเรื่องนั้น และเนื่องด้วยการที่พวกเขากินทรัพย์สินของผู้คนโดยไม่ชอบ และเราได้เตรียมไว้แล้ว สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

162. แต่ทว่าบรรดาผู้มั่นในความรู้อยู่ในหมู่พวกเขา³ และบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น⁴ พวกเขายอมศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า และบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและบรรดาผู้ชำระชะกาต และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอส และวันปรโลกชนเหล่านี้แหละ เราจะให้แก่พวกเขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

163. แท้จริงเราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่นูฮฺ และบรรดานะบีหลังจากเขา และเราได้มีโองการแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะฮอญบ และ

فُظِّلْتُمْ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

وَآخِذْهُمْ الرَّبُّوَا وَقَدْ نُهِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُ النَّاسِ بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

لَنَكِينِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَاللَّيْتِنَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

¹ อันได้แก่สัตว์ที่มีเล็บทุกชนิด

² หมายถึงไม่ยอมปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอส

³ คือหมู่ชาวยิวอันได้แก่ อับดุลลอส บินสะลาม และ อุไซด บินสะอฺยะษฺ เป็นต้น

⁴ คืออุมมัดของท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอสอะลียะฮฺวะซัลลัม

อัล-อิสบาฏ¹ และอีซา และอัยยูบ และญุฮุส และฮารูน และสุลัยมาน และเราได้ให้ ชะบูร² แก่ดาวูด

164. และมีบรรดาราชซึ่งเราได้เล่าถึง พวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้ว³ และมีบรรดาราชซึ่งเรามีได้เล่าแก่เจ้าเกี่ยวกับพวกเขา และอัลลอฮฺได้ตรัสแก่มุซาจริง ๆ⁴

165. คือบรรดาราชในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮฺได้ หลังจากบรรดาราชเหล่านั้น และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

166. แต่ทว่าอัลลอฮฺนั้นทรงยืนยันในสิ่ง⁵ ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้า⁶ ว่าพระองค์ได้ทรงประทานสิ่งนั้นมาด้วยความรู้ของพระองค์ และมะลาอิกะฮฺก็ยืนยันด้วย และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงยืนยัน

167. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และขัดขวางทางของอัลลอฮฺนั้น แน่نونพวกเขาได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล

وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَتَيْنَا دَاوُدَ ذُبُورًا ﴿١٦٣﴾

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ
تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

لَٰكِنَّا اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ
يَعْلَمُوهُ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ
ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

¹ คือเผ่าพันธุ์ของท่านนะบียะฮฺอูฏบ รวม 12 เผ่าด้วยกัน

² ชื่อคัมภีร์

³ เช่นที่ระบุอยู่ในซูเราะฮฺ อัล-อันอาม

⁴ คือได้ตรัสแก่นะบีมุซาโดยตรง ไม่มีสื่อกลางใดๆ

⁵ คือ อัล- กุรอาน

⁶ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลอฮฺอะลียะฮฺวะซัลลิม

168. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และ
อธรรมแก่ตัวเองนั้น ไซ้ว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัย
โทษให้แก่พวกเขาก็หาไม่ และก็ไซ้ว่าพระองค์
จะทรงแนะนำแก่พวกเขา ซึ่งทางหนึ่งทางใดก็
หาไม่

169. นอกจากทางแห่งนรกญะฮันนัม โดยที่
พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นเป็นสิ่งที่
ง่ายตายแก่อัลลอฮ์

170. มนุษย์ชาติทั้งหลาย แท้จริงรอซูลผู้หนึ่ง¹
ได้นำความจริงจากพระเจ้าของพวกเขามาถึง
พวกเขาแล้ว จงศรัทธากันเถิด มันเป็นสิ่งดียิ่ง
แก่พวกเขา และหากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา²
แล้วแท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และใน
แผ่นดินนั้น เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และ
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

171. อะฮ์ลุลกิตาบทั้งหลาย³ จงอย่าปฏิบัติให้
เกินขอบเขต⁴ ในศาสนาของพวกเขา และจง
อย่ากล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากสิ่งที่เป็น
จริงเท่านั้น⁵ แท้จริง อัล-มะซีฮ์ อีซาบุตรของ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ
لَهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرُّسُولُ بِالْحَقِّ
مِنْ رَبِّكُمْ فَآمَنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلِبُوا فِي دِينِكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ

¹ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์อะลียะฮ์ซัลลัม

² (ก็ไม่เป็นการเดือดร้อนแก่อัลลอฮ์แต่อย่างใด) ดังกล่าวนี้เป็นข้อความที่ถูกกละไว้

³ หมายถึงทั้งพวกยิวและคริสต

⁴ คือขอบเขตที่ศาสนาได้กำหนดไว้ เช่น ทำการอวดตะฮุนไม่มีเวลาประกอบอาชีพ เป็นต้น

⁵ เช่นพูดว่าพระองค์องค์เดียวเท่านั้นที่ควรได้รับการสักการะ ไม่มีภาคใด ๆ แก่พระองค์ และพระองค์
ไม่ทรงมีพระบุตร

มัรยัม นั้น เป็นเพียงรอลของอัลลอฮ์และเป็นเพียงคำรัสของพระองค์ที่ได้ทรงกล่าวมันแก่มัรยัม¹ และเป็นเพียงวิญญาณหนึ่งจากพระองค์² เท่านั้น ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดา รอลของพระองค์เกิด³ และจงอย่ากล่าวว่ สามองค์เลย⁴ จงหยุดยังเสียเถิด มันเป็นสิ่งดี ยิ่งแก่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ควรได้รับการเคารพสักการะแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการที่จะทรงมีพระบุตร⁵ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน นั้นเป็นสิทธิของพระองค์ทั้งสิ้น และเพียงพอ แล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา⁶

172. อัล-มะซีหุนั้นจะไม่หียงเป็นอันขาดที่จะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์⁷ และมลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิด

الْقَهَّارَ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٍ مِّنْهُ فَمَاتُوا بِرَأْسِهَا
وَرُسُلِهِمْ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ إِنَّهَا خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ ۚ إِنَّ
يَكُونُ لَهُ وِلْدَانٌ لَهُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٦٧﴾

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا
لِّلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ

¹ คือทรงกล่าวแก่นางว่า “จงมีบุตรชายคนหนึ่ง” แล้วนางก็ตั้งครรภ์และคลอดมาเป็นชายได้ชื่อว่า อีซา ด้วยเหตุนี้ท่านนะบีอีซา จึงถือว่าเป็นคำรัสของพระองค์

² คือท่านนะบีอีซาเกิดขึ้นจากวิญญาณหนึ่งที่มาจากพระองค์โดยตรง มีไซ่ผ่านชายใด ด้วยเหตุนี้ท่านนะบีอีซาจึงเกิดขึ้นโดยไม่มีบิดา

³ รวมถึงศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย

⁴ คืออย่ากล่าวว่อัลลอฮ์ แบ่งภาคออกเป็นสามองค์ คือ พระบิดา พระบุตร และพระจิต โดยที่แต่ละองค์ เป็นพระเจ้าโดยสมบูรณ์ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วก็ยังเป็นพระเจ้าองค์เดียว ดังกล่าวนี้เป็นความเข้าใจผิดของ คริสต์ชน

⁵ คือทรงบริสุทธิ์เกินกว่าที่จะถือเอานะบีอีซา เป็นพระบุตรของพระองค์ เพราะพระองค์ไม่ทรงต้องพึ่งพาอาศัยใคร ซึ่งแตกต่างกับมนุษย์ที่จำต้องมีบุตรที่จะได้ช่วยเหลือพ่อแม่ยามชรา

⁶ คือทำหน้าที่คุ้มครองรักษากิจการงานต่าง ๆ ของพวกเขา

⁷ เพราะ อัล-มะซีหุ อีซา รู้ดีว่าตนเป็นบ่าวของพระองค์ มีไซ่เป็นพระเจ้าหรือพระบุตร ดังที่พวกคริสต เข้าใจ ดังกล่าวนี้เป็นการชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่านะบีอีซานั้น เป็นปุถุชนคนหนึ่งที่เป็นรอลของอัลลอฮ์ เท่านั้น

(พระองค์) ก็ไม่หยิ่งด้วย และผู้ใดที่ยังต่อกร
ที่จะอืบาตอะฮ์¹ ต่อพระองค์ และยะโสแล้ว
พระองค์ก็จะทรงชุมนุมพวกเขาไว้ยังพระองค์
ทั้งหมด²

173. ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่
ดีงามทั้งหลายนั้น พระองค์จะทรงตอบแทน
พวกเขาโดยครบถ้วน ซึ่งรางวัลของพวกเขา
และจะทรงเพิ่มให้แก่พวกเขาด้วย³ จากความ
กรุณาของพระองค์ และส่วนบรรดาผู้ที่หยิ่งและ
ยะโส นั้น พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา ซึ่ง
การลงโทษอันเจ็บแสบ และพวกเขาจะไม่พบผู้
คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขา
อื่นจากอัลลอฮ์

174. มนุษยชาติทั้งหลายแน่นอนได้มีหลักฐาน⁴
จากพระเจ้าของพวกเขาแม้ยังพวกเขาแล้ว และ
เราได้ให้แสงสว่าง⁵ อันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเขา
ด้วย

175. ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และยึดมั่นในพระองค์นั้น พระองค์จะทรงให้
พวกเขาเข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตาและความ
โปรดปรานจากพระองค์ และจะทรงแนะนำ
พวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรงไปสู่พระองค์

عَنْ عِبَادَتِهِ، وَنَسْتَكْبِرُ فَسَيَحْشُرُهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيَوِّبُهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا فَاسْتَكَفُوا
فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٤﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ فَدَجَاءَ كُمْ بُرْهَنٌ مِّن رَّبِّكُمْ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ تَوْرًا مُّبِينًا ﴿١٧٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ
فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَتِهِ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

¹ คือหยังต่อกรที่จะปฏิบัติในสิ่งที่แสดงถึงการเป็นบ่าวของพระองค์

² คือไม่มีใครที่สามารถหลบหนีไปได้ ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้ทำการลงโทษพวกเขาให้สาสมกับความ
ยะโสของพวกเขา

³ คือนอกเหนือจากรางวัลที่พวกเขาพึงได้รับตามผลงานของเขา ทั้งนี้เป็นความกรุณาจากพระองค์

⁴ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮุ วะฮัลลัม

⁵ หมายถึง อัล-กุรอาน

176. เขาเหล่านั้นจะขอให้เจ้าชี้ขาดปัญหา¹ จงกล่าวเถิดว่า อัลลอฮฺ จะทรงชี้ขาดให้แก่พวก เจ้าในเรื่องของผู้เสียชีวิตที่ไม่มีบิดาและบุตร คือถ้าชายคนหนึ่งตาย โดยที่เขาไม่มีบุตรแต่มี พี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว นางจะได้รับ ครึ่งหนึ่งของมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้ และขณะ เดียวกันเขาก็จะได้รับมรดกของนาง² หากนาง ไม่มีบุตร แต่ถ้าปรากฏว่าพี่สาวหรือน้องสาว ของเขามีด้วยกันสองคน ทั้งสองนั้นจะได้รับ สองในสามจากมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้ แต่ถ้า พวกเขาเป็นพี่น้องหลายคนทั้งชายและหญิง สำหรับชายจะได้รับเท่ากับส่วนได้ของหญิง สองคน³ ที่อัลลอฮฺทรงแจกแจงแก่พวกเจ้านั้น เนื่องจากการที่พวกเขาจะหลงผิด⁴ และอัลลอฮฺ นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ
 إِنَّ أُمَّرَأَةً أَمْرَأَتَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا
 نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِيئُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا
 وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ
 وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ
 حِظِّ الْأُنثِيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا
 وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

¹ คือปัญหามรดกของผู้ที่เสียชีวิตโดยไม่มีบิดาและบุตร

² คือรับมรดกของนางทั้งหมด ถ้าหากนางตายโดยไม่มีทั้งบิดาและบุตร

³ คือได้รับสองเท่าของหญิง หรือชายได้รับสองส่วน หญิงได้รับหนึ่งส่วน

⁴ กล่าวคือ เมื่ออัลลอฮฺทรงแจ้งให้พวกเขาทราบแล้ว แน่แน่นอนพวกเขาก็ย่อมไม่หลงผิด อนึ่งคำว่า อันตะฎิลล์ นั้นตกในตำแหน่ง มีพหูลีจญฺลียฺ

(5) ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ นอกจากจะได้ชื่อว่า ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ แล้วยังได้ชื่อว่า ซูเราะฮ์ อัล-กูด และซูเราะฮ์ อัล-มุญิกตะฮ์ อีกด้วย เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ กล่าวคือ เป็นซูเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาหลังจากท่านนบีมุฮัมมัดได้อพยพไปนครมะดีนะฮ์แล้ว แม้ว่าจะมีบางอายะฮ์ที่อยู่ในซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ถูกประทานลงมาที่มักกะฮ์ หลังจากอพยพก็ตาม ในซูเราะฮ์นี้มี 120 อายะฮ์ ตามการนับของชาวกุฟะฮ์ และ 122 อายะฮ์ ตามการนับของชาวอิญาซ และ 123 อายะฮ์ ตามการนับของชาวบศเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงรักษาบรรดาสัญญา¹ ให้ครบถ้วนเถิด สัตว์ประเภทปศุสัตว์² นั้นได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว นอกจากที่จะถูกอ่านให้พวกเจ้าฟัง³ โดยที่พวกเจ้ามิใช่ผู้ที่ให้สัตว์ที่จะถูกล่า³ นั้น เป็นที่อนุมัติ ขณะที่พวกเจ้า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَتُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَيْتَلًا عَلَيْكُمْ عَدِيجِي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾

¹ คือสัญญาทั้งที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ และผู้คนทั่ว ๆ ไป

² อันได้แก่ อูฐ แพะ แกะ วัว ควาย

³ คือที่ถูกระบุไว้ในอายะฮ์ที่สามของซูเราะฮ์นี้

อยู่ในอิหฺรอม¹ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงชี้ขาด
ตามที่พระองค์ทรงประสงค์

2. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าให้เป็นที่อนุมัติ²
ซึ่งบรรดาเครื่องหมายแห่งศาสนาของอัลลอฮฺ³
และเดือนที่ต้องห้าม⁴ และสัตว์พลี⁵ และสัตว์ที่
ถูกสวมเครื่องหมายไว้ที่คอเพื่อเป็นสัตว์พลี⁶
และบรรดาผู้ที่มุ่งสูบ้านอันเป็นที่ต้องห้าม⁷ โดย
แสวงหาความโปรดปราน และความพอพระทัย
จากพระเจ้าของพวกเขา แต่เมื่อพวกเขาเปลื้อง
อิหฺรอมแล้ว⁸ ก็จงล่าสัตว์ได้ และจงอย่าให้การ
เกลียดชังแก่พวกหนึ่งพวกใด⁹ ที่ขัดขวางพวกเขา

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تُحِلُّوْا سَعْيَرَ اللّٰهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْاَمْوَالَ الْيَتٰمٰى وَلَا الْاَمْوَالَ
وَلَا اٰمَآئِنَ الْيَتٰمٰى الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فِضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ
وَرِضْوَانًا وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَحْنَانٌ فَوْرًا اَنْ سَدُوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا وَاَنْ تَمَآوُؤُوْا عَلٰى الْاَيْدِيْ وَاللِّقْوٰى
وَلَا تَمَآوُؤُوْا عَلٰى الْاَيْدِيْ وَالْمُدُوْنِ وَاتَّقُوْا اللّٰهَ اِنَّ
اللّٰهَ سَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾

¹ คือที่อนุมัติให้แก่พวกเขา ซึ่งการล่าสัตว์ประเภทปศุสัตว์นั้น ในขณะที่พวกเขาไม่ได้อยู่ในระหว่างพิธีฮัจญ์ ซึ่งครองผ้าอิหฺรอมอยู่ แต่ถ้าพวกเขาอยู่ในอิหฺรอม แล้วทำการล่าสัตว์ประเภทดังกล่าวโดยถือว่าเป็นสัตว์อนุมัตินั้นไม่ได้ เพราะผู้ที่อยู่ในอิหฺรอมนั้นห้ามล่าสัตว์ใดๆทั้งสิ้น แม้จะเป็นสัตว์ที่อนุมัติก็ตาม

² คืออย่าให้สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นที่อนุมัติให้กระทำการตามใจชอบได้

³ อันได้แก่ข้อกำหนดแห่งบัญญัติศาสนาที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดโดยไม่ต่อเติมหรือตัดทอน เฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับข้อกำหนดในพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮฺ

⁴ คือเดือนที่ถูกห้ามมิให้ทำการสู้รบ และหลังเลือดกัน แม้จะเป็นศัตรูที่ประหัตประหารกันอยู่ก็ตาม ซึ่งเดือนดังกล่าวนี้ได้แก่เดือน ชุลเกาะดะฮฺ ชุลฮิจญะฮฺ และเดือน อัล-มุฮัมมรอม

⁵ คือสัตว์ที่ผู้ไปประกอบพิธีฮัจญ์นำไปเป็นสัตว์พลี เพื่อความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ กล่าวคือ จะทำการจีเอามันไปหรือเชือดมันหรือขโมยมัน หรือซังมัน หรือทำร้ายมันไม่ได้ หากแต่จะต้องช่วยให้มันได้ไปถึงที่ของมัน ณ นครมักกะฮฺ

⁶ คืออูฐที่เจอะจนไว้วางใจนำไปเป็นสัตว์พลีที่มีกษณะไปประกอบพิธีฮัจญ์ โดยสวมเครื่องหมายไว้ที่คอ เพื่อให้เป็นที่ทราบกัน ซึ่งถือเป็นสัตว์พลีที่ประเสริฐกว่าประเภทอื่น

⁷ หมายถึง อัล-กะอูบะฮฺ กล่าวคือ จงอย่าได้ทำร้ายหรือขัดขวางผู้ที่มุ่งสู อัล-กะอูบะฮฺ เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ

⁸ คือหลังจากเสร็จพิธีฮัจญ์และเปลื้องอิหฺรอมแล้ว

⁹ หมายถึงมุชริกชาวมักกะฮฺที่ขัดขวางบรรดามุฮัมมิให้เข้ามัสยิดฮะรอม เพื่อทำอุมเราะฮฺในปี อัล-ฮุคัยบียะฮฺ

มิให้เข้ามัสยิดฮะรออม ทำให้พวกเจ้ากระทำการ
ละเมิด¹ และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในสิ่งที่
เป็นคุณธรรม และความยำเกรง และจงอย่า
ช่วยกันในเรื่องที่เป็นบาป และเป็นศัตรูกันและ
พึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็น
ผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

3. ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง²
และเลือด³ และเนื้อสุกร⁴ และสัตว์ที่ถูกเปล่ง
นามอื่นจากอัลลอฮ์ที่มัน⁵ (ขณะเชือด) และ
สัตว์ที่ถูกรัดคอตาย⁶ และสัตว์ที่ถูกตีตาย⁷ และ
สัตว์ที่ตกเหวตาย⁸ และสัตว์ที่ถูกขวิดตาย⁹ และ
สัตว์ที่สัตว์ร้ายกัดกิน นอกจากที่พวกเจ้าเชือด
กัน¹⁰ และสัตว์ที่ถูกเชือดบนแท่นหินบูชา¹¹ และ
การที่พวกเจ้าเสี่ยงทายด้วยไม้ตี¹² เหล่านั้น

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا
أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْفُودَةُ
وَالْمَمْرُودَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِأَلْوَانِكُمْ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ بَيَّسَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ
أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمْتٌ عَلَيْكُمْ بَعِمَى

¹ คือทำร้ายพวกเขาในขณะที่ไปประกอบพิธีฮัจญ์ละฮัจญ์

² คือนอกจากสัตว์น้ำ

³ คือเลือดที่ไหลออกขณะเชือด ส่วนที่ติดอยู่ในเนื้อนั้นไม่เป็นที่ต้องห้าม

⁴ หมายถึงทุกส่วนในตัวของมันด้วย

⁵ คือกล่าวนามใดก็ตามที่มีชื่อนามของอัลลอฮ์ขณะเชือด

⁶ หมายถึงที่ถูกหนีคอกและบีบคอกตายด้วย

⁷ หมายถึงที่ถูกทุบตายและขว้างตายด้วย

⁸ หมายถึงที่ตกบ่อตาย หรือจมน้ำตายด้วย

⁹ หมายถึงสัตว์ที่ถูกชนตาย ด้วยจะถูกชนด้วยรถยนต์หรือรถไฟก็ตาม

¹⁰ คือมันยังมีชีวิตอยู่ในขณะที่เชือด

¹¹ แท่นบูชาที่มีมุขริกมักกะฮ์อยู่ได้จดวางไว้รอบกะอะบะฮ์ เพื่อเป็นที่เชือดสัตว์บูชาแก่เจ็ดของพวกเขา

¹² คือค้อนไม้ที่เหลากล้วยถูกรวมสามค้อนด้วยกัน ค้อนหนึ่งเขียนไว้ว่า พระเจ้าใช้ฉัน อีกค้อนหนึ่งเขียนว่า พระเจ้าห้ามฉัน และอีกค้อนหนึ่งมิได้เขียนอะไรไว้ ถ้าพวกเขาต้องการจะทำสิ่งใด ก็จะทำกรเสี่ยงทาย ด้วยตัวดังกล่าว ถ้าจับได้ตัวที่มีไม้ขีดเขียนใด ๆ ก็จะจับใหม่ จนกว่าจะได้ตัวที่แนะนำให้ทำหรือมิให้ทำ อย่างไรก็ตาม เครื่องเสี่ยงทายนั้นมีประเภทอื่น ๆ อีก ซึ่งก็อยู่ภายใต้ข้อห้ามนี้ทั้งหมด

เป็นการละเมิด วันนี้¹ บรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธา² หมดหวังในศาสนาของพวกเขาแล้ว³ ดังนั้นพวกเขาจึงอย่ำกั้วพวกเขา และจงกลั้วซ้ำเกิด วันนี้ซ้ำได้ให้สมบรูณ์แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเขาและซ้ำได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเขาแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของซ้ำ⁴ และซ้ำได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเขาแล้ว ผู้ใดได้รับความคับขันในความทิวโหย⁵ โดยมีใช่เป็นผู้จงใจกระทำบาปแล้วไซริ⁶ แนนอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ

4. เขาเหล่านั้นจะถามเจ้าว่า มีอะไรบ้างที่ถูกอนุมัติแก่พวกเขา จงกล่าวเถิด ที่ถูกอนุมัติแก่พวกเขานั้นคือสิ่งดี ๆ ทั้งหมด⁷ และบรรดาสัตว์สำหรับล่าเนื้อที่พวกเขาฝึกสอนมัน⁸ โดยฝึกสอนมันตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนพวกเขาไว้⁹ พวกเขาจึงบริโภคจากสิ่งที่มันจับมาให้แก่

وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرٍ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦﴾

سَأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الْطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ يَعْلَمُونَهَا مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا أَنَّمَا أَلَّهِ عَلَيْهِ وَالْقُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٦﴾

¹ คือวันอะเราะเราะฮ์ ของอัญญะตุลอะดาอ์ ในปีที 10 ฮิจญะเราะฮ์

² คือมุชริกชาวมักกะฮ์

³ คือหมดหวังที่จะให้สาวกของท่านนะบีมุฮัมมัดกลับเป็นมุชริกดั้งเดิม

⁴ หมายถึงให้ท่านนะบีมุฮัมมัดเข้ายึดครองมักกะฮ์ไว้ได้โดยมิได้เสียเลือดเนื้อ

⁵ คือจำเป็นจะต้องใช้อาหารประเภทต้องห้ามดังกล่าวบริโภคเพื่อประทังชีวิตแล้วก็อนุญาตให้บริโภคได้โดยไม่มีบาปใด ๆ

⁶ คือมิใช่ผู้สร้างสถานะการณืให้คับขัน โดยมีเจตนาจะบริโภคอาหารที่เป็นที่ต้งห้ามเหล่านั้น

⁷ คือที่ศาสนาได้กำหนดไว้

⁸ ได้แก่สุนัข เหยี่ยว และเสือดาว เป็นต้น

⁹ คือสอนให้มันไปล่าเนื้อมาให้แก่เจ้าของของมันโดยไม่กั๊กกินส่วนใดส่วนหนึ่ง

พวกเจ้า¹ และจงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์บนมันเสียก่อน² และจงกล่าวกรงอัลลอฮ์เกิดแต่จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

5. วันนี้สิ่งๆ ทั้งหลายได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว และอาหารของบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น³ เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า และอาหารของพวกเจ้าก็เป็นที่ยอมรับแก่พวกเขาและบรรดาหญิงบริสุทธิ์⁴ ในหมู่ผู้ศรัทธาหญิง และบรรดาหญิงบริสุทธิ์ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนจากพวกเจ้าก็เป็นที่ยอมรับแก่พวกเจ้าด้วย เมื่อพวกเจ้าได้มอบให้แก่พวกนางซึ่งมะห์รของพวกนางในฐานะเป็นผู้แต่งงาน มิใช่เป็นผู้กระทำการชู้หาโดยเปิดเผย และมีไซยิดอานางเป็นเพื่อน โดยกระทำชู้ลับๆ และผู้ใดปฏิบัติโสถการศรัทธาแน่นอนงานของเขาจักไร้ผล ขณะเดียวกันในวันปรโลกพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาดทุน

6. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเจ้ายืนขึ้นจะไปละหมาด ก็จงล้างหน้าของพวกเจ้า และมือของพวกเจ้าถึงข้อศอก และจงลูบศีรษะของพวกเจ้า และล้างเท้าของพวกเจ้าถึงตาตุ่มทั้งสอง และ

يَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَلْلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلْلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِهِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِسْلَامِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٥﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ
فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوْا بِرُءُوسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى

¹ คือจะอยู่ในสภาพที่ตายหรือเป็นก็ตาม แต่ถ้าเป็นก็ให้เชือด และจะต้องไม่ถูกกัดกินส่วนใดส่วนหนึ่ง เพราะถ้าถูกกัดกินแล้วแสดงว่ามันล่ามสำหรับมัน หรือไม่ก็แยงจากตัวอื่นมา จึงไม่เป็นที่อนุมัติ

² คือขณะที่ปล่อยมันออกไปล่ามันให้กล่าวบิสมิลลาฮ์พร้อมไปด้วย

³ คือพวกยิวและพวกคริสต

⁴ คือหญิงอิสระที่มีได้กระทำการชู้หา หรือมิใช่หญิงชู้

หากพวกเจ้ามีญะนาบะฮ์¹ ก็จงชำระร่างกายให้สะอาด² และหากพวกเจ้าป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนใดในพวกเจ้าป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนใดในพวกเจ้ามาจากการถ่ายทุกข์ หรือได้สัมผัสหญิงมา³ แล้วพวกเจ้าไม่พบน้ำก็จงมุ่งสู่ดินที่ดี⁴ แล้วลูบใบหน้าของพวกเจ้า และมือของพวกเจ้า⁵ จากดินนั้น อัลลอฮ์นั้นไม่ทรงประสงค์เพื่อจะให้มีความลำบากใด ๆ แก่พวกเจ้า แต่ทว่าทรงประสงค์ที่จะให้พวกเจ้าสะอาดและเพื่อให้ความกรุณาเมตตาของพระองค์ครบถ้วนแก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ

7. และจงรำลึกถึงความกรุณาเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า และสัญญาของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำมันไว้แก่พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้ากล่าวว่า พวกเราได้อินแล้ว และพวกเราเชื่อฟังแล้ว และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรงออก

الْكَمْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

¹ คือจะด้วยการสัมผัสกับภริยาหรือมือสุจริตหลังออกด้วยเหตุใดก็ตาม

² คืออาบน้ำญะนาบะฮ์

³ หมายถึงสัมผัสกับภรรยา

⁴ คือดินที่สะอาดและแห้งเพื่อทำตะขัมมูม โดยใช้ฝ่ามือทั้งสองตบลงยังพื้นดินแล้วลูบหน้าและมือทั้งสอง

⁵ วิธีทำตะขัมมูมนี้มีสองแบบคือ 1. ใช้ฝ่ามือทั้งสองตบลงบนพื้นดินครั้งเดียวแล้วลูบหน้า และหลังมือทั้งสองถึงข้อมือ โดยเริ่มลูบหลังมือขวา ก่อน แล้วลูบหลังมือซ้าย 2. ตบมือทั้งสองลงบนพื้นดินสองครั้ง ครั้งแรกลูบหน้า ครั้งที่สองลูบหลังมือตลอดข้อศอก แล้วลูบกลับมาบนท้องแขนถึงข้อมือ ทั้งนี้โดยเริ่มลูบมือขวา ก่อน

8. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีเพื่ออัลลอฮ์ เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรม และจงอย่าให้การเกลียดชังพวกหนึ่งพวกใดทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด มันเป็นเรื่องที่ใกล้กับความยำเกรงยิ่งกว่า และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

9. และอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขา นั่นคือ การอภัยโทษ และรางวัลอันยิ่งใหญ่

10. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธบรรดาโองการของเรา นั้น ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก

11. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่พวกหนึ่งปลงใจที่จะยื่นมือของพวกเขามาทำร้ายพวกเจ้าแล้วพระองค์ก็ทรงยับยั้งและหันมือของพวกเขาออกจากพวกเจ้าเสีย และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิดและแต่อัลลอฮ์เท่านั้น ผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมาย

12. และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเอาสัญญาแก่วงศ์วานอิสราอิล¹ และเราได้แต่งตั้งผู้ดูแลจากหมู่พวกเขาขึ้นสิบสองคน² และอัลลอฮ์ได้

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَتَانُ قَوْمٍ عَلَىٰ الْآخَرِ لَوْ أُعَدِّلُوا هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ الْكَبِيرِ ﴿١٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ

¹ คือเอาสัญญาแก่พวกเขาว่า ให้พวกเขาปฏิบัติตามบัญญัติที่อยู่ในคัมภีร์ออตเตอรอด

² คือหัวหน้าเผ่าในหมู่พวกเขาสิบสองเผ่าด้วยกัน

ทรงกล่าวว่า¹ แท้จริงข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วยกับพวกเจ้า ถ้าหากพวกเจ้าดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและชำระชะกาต และศรัทธาต่อบรรดารอซูลของข้า และสนับสนุนพวกเขา และให้อัลลอฮ์ยืมหนี้ที่ดี² แล้วแน่นอนข้าจะลบล้างให้พ้นจากพวกเจ้า ซึ่งความชั่วทั้งหลายของพวกเจ้า และแน่นอนข้าจะให้พวกเจ้าเข้าบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธ³ หลังจากนั้นแล้วแน่นอนเขาก็หลงทางอันเที่ยงตรง

13. แต่เนื่องจากการที่พวกเขาทำลายสัญญาของพวกเรา เราจึงได้ให้พวกเขาห่างไกลจากความกรุณาเมตตาของเรา และให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง พวกเขากระทำการบิดเบือนบรรดาด้อยค่าให้เฉออกจากตำแหน่งของมัน⁴ และลิมส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนไว้⁵ และเจ้า⁶ ก็ยังคงมองเห็นอยู่ในการคัดโกงจากพวกเขา นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น จงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และเมินหน้าเสีย⁷ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบผู้ทำดีทั้งหลาย

الزَّكَاةَ وَءَامَنَتْكُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَن كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١٣﴾

فِيمَا نَقَضْتُم مِّيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا
قُلُوبَهُمْ قَنَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
عَن مَّوَاضِعِهَا وَتَسَوَّأْتَ لِمَا ذُكِرُوا بِهِ
وَلَا نَزَالَ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

¹ คือทรงกล่าวแก่ท่านนะบีมูซา

² หมายถึงให้บริจาครักษาพยาบาลไปในทางของพระองค์ โดยที่พระองค์จะทรงชดเชยให้ถึงเจ็ดร้อยเท่า

³ คือปฏิเสธสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์

⁴ คือบิดเบือนให้เฉออกจากความหมายเดิม

⁵ คือถูกเตือนให้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁶ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

⁷ คือทำเป็นเสมือนไม่รู้ไม่เห็น

14. และจากบรรดาผู้ที่กล่าวว่า พวกเราเป็น คริสต์นั้น เราได้เอาสัญญาจากพวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็ลืมส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนไว้¹ เราจึงได้ให้เกิดขึ้นระหว่างพวกเขา ซึ่งการเป็นศัตรูและการเกลียดชังกันจนกระทั่ง วันกียามะฮ์และอัลลอฮ์จะทรงบอกเขาเหล่านั้น ถึงสิ่งที่เขาเหล่านั้นได้กระทำมาก่อน

15. บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย² แท้จริง รอคูลของเรา³ ได้มายังพวกเขาแล้ว โดยที่เขา จะแจกแจงแก่พวกเขา ซึ่งมากมายจากสิ่งที่ พวกเขาปกปิดไว้จากคัมภีร์⁴ และเขาจะระงับไว้ มากมาย⁵ แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮ์ และ คัมภีร์อันชัดแจ้งนั้นได้มายังพวกเขาแล้ว

16. ด้วยคัมภีร์นั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแนะนำ ผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพระทัยของพระองค์⁶ ซึ่งบรรดาทางแห่งความปลอดภัย⁷ และจะทรง ให้พวกเขาออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างด้วย อนุมัติของอัลลอฮ์ และจะทรงแนะนำพวกเขาสู่ ทางอันเที่ยงตรง

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا
مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
فَاغْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْمَدَارَةَ وَالْبَعْضَةَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يَنْبِسُهُمُ اللَّهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

يَا هَلْ أَلْقَيْتُمْ عَلَى آذَانِكُمْ
رُسُلَنَا بَيِّنَاتٍ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ
مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

¹ คือถูกเตือนให้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม

² หมายถึงพวกยิวและคริสต์

³ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม

⁴ อันได้แก่ลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดและการลงโทษผู้ทำฮิญา โดยการขว้างด้วยหินจนตาย เป็นต้น

⁵ คือไม่บอกกล่าวสิ่งที่พวกเขาปกปิดไว้

⁶ คือปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

⁷ คือปราศจากความหวาดกลัวใด ๆ ทั้งสิ้น

17. แน่นอนได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วบรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคืออัลมะซีห¹ บุตรของมัรยัม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ก็ใครเล่าที่จะมีอำนาจครอบครองสิ่งของ² จากอัลลอฮ์ได้ หากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำลายอัลมะซีห บุตรของมัรยัม และมารดาของเขา และผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดและอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

18. และบรรดาชาวยิว และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า พวกเราคือบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่ยกใคร่ของพระองค์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แล้วไฉนเล่าพระองค์จึงทรงลงโทษพวกท่าน เนื่องด้วยความผิดทั้งหลายของพวกท่าน มิใช่เช่นนั้นดอกพวกท่านเป็นสามัญชนในหมู่ผู้ที่พระองค์ทรงบังเกิดมาต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และยิ่งพระองค์นั้นการกลับไป

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ مَن مَّالِكٌ مِّنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُمْ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

¹ หมายถึงท่านนะบี อีซา

² หมายถึงอำนาจของพระองค์ กล่าวคือไม่มีผู้ใดที่จะขยับอำนาจของพระองค์ได้

พวกท่านเกิด และจงอย่าหันหลังของพวกท่านกลับ¹ เพราะจะทำให้พวกท่านกลับกลายเป็นผู้ขาดทุน

22. พวกเขากล่าวว่า โอ้มุซา แท้จริงในแผ่นดินอันบริสุทธิ์นั้นมีพวกที่เทียมโหด² และพวกเราจะไม่เข้าไปในแผ่นดินนั้นเป็นอันขาด จนกว่าพวกเขาจะออกไปจากที่นั้น แต่ถ้าพวกเขาออกไปจากที่นั้นแล้ว พวกเราจึงจะเป็นผู้เข้าไป

23. มีชายสองคนในหมู่ผู้ยำเกรงที่อัลลอฮ์ได้ทรงกรุณาเมตตาแก่เขาทั้งสองได้กล่าวว่า พวกท่านจงเข้าประตูนั้น³ ไปเผชิญหน้ากับพวกเขาเถิดครั้นเมื่อพวกท่านเข้าประตูนั้นไปแล้ว แน่نونพวกท่านจะเป็นผู้ชนะ และแต่อัลลอฮ์นั้นพวกเจ้าจงมอบหมายเถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

24. พวกเขากล่าวว่า โอ้มุซา แท้จริงพวกเราจะไม่เข้าไปที่นั่นโดยเด็ดขาด ตราบใดที่พวกเขา⁴ ยังคงอยู่ในที่นั้น ดังนั้นท่านและพระเจ้าของท่านจงไปเถิด แล้วจงต่อสู้⁵ พวกเราจะนั่งอยู่ที่นี้

لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٦١﴾

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنذِرُكَ بِهَا فَاتَّخِذْهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبُيُوتَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَ عَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنَنذِرُكَ بِهَا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٦٤﴾

¹ คืออย่าหันหลังหนีกลับโดยไม่กล้าต่อสู้กับชาวกันอานผู้เป็นเจ้าของถิ่น

² คือชาวกันอานซึ่งมีร่างกายแข็งแรงกล้าหาญ

³ คือประตูเมืองกันอาน

⁴ คือชาวเมืองกันอาน

⁵ คือต่อสู้กับชาวเมือง

25. เขา¹ กล่าวว่า ไอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์
แท้จริงข้าพระองค์ไม่มีอำนาจ² นอกจากตัว
ของข้าพระองค์เอง และพี่ชายของข้าพระองค์³
เท่านั้น ดังนั้นโปรดได้แยกระหว่างเรา กับ
ประชาชาติผู้ละเมิดด้วยเถิด

26. พระองค์ตรัสว่า แท้จริงแผ่นดินนั้น⁴ เป็นที่
ต้องห้ามแก่พวกเขา⁵ สี่สิบปี ซึ่งพวกเขาจะระเห
เร่ร่อนไปในผืนแผ่นดิน⁶ ดังนั้นเจ้าจงอย่าเสียใจ
ให้แก่ประชาชาติผู้ละเมิดเหล่านั้นเลย

27. และเจ้าจงอ่านให้พวกเขา⁷ ฟัง ซึ่งข่าวคราว
เกี่ยวกับบุตรชายสองคน⁸ ของอาดัมตามความ
เป็นจริง ขณะที่ทั้งสองได้กระทำการพลีซึ่งสิ่ง
พลี⁹ อยู่ นั่น แล้วสิ่งพลีนั้นก็ถูกรับจากคนหนึ่ง
ในสองคน¹⁰ และมันมิได้ถูกรับจากอีกคนหนึ่ง¹¹
เขา¹² จึงได้กล่าวว่า แน่نونข้าจะฆ่าเจ้า¹³

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٦﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
يَتَهَوَّوْنَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٥٧﴾

﴿٥٨﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا
قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرَ
قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٩﴾

¹ คือท่านนะบีมูซา

² คือไม่มีอำนาจที่บังคับวงศวานอิสรออีลได้

³ คือนะบียาฮารูน

⁴ คือแผ่นดินอันบริสุทธิ์

⁵ คือพวกวงศวานอิสรออีล

⁶ หมายถึงในทะเลทราย

⁷ คือให้วงศวานอิสรออีล

⁸ คือกอบีล และฮาบีล

⁹ สิ่งพลีของกอบีลผู้เป็นพินั้นคือผลพืชเพราะเป็นผู้ทำไร่ส่วนสิ่งพลีของฮาบีลนั้นคือแกะเพราะเป็นผู้เลี้ยงแกะ

¹⁰ คือถูกรับจากฮาบีล

¹¹ คือไม่ถูกรับจากกอบีล

¹² คือกอบีล

¹³ คือฆ่าฮาบีล

ให้ได้ เขา¹ กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรับ
จากหมู่ผู้มีความยำเกรงเท่านั้น

28. หากท่าน² ยื่นมือของท่านมายังฉัน³ เพื่อ
จะฆ่าฉัน ฉันก็จะไม่ยื่นมือของฉันไปยังท่าน
เพื่อจะฆ่าท่าน แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ผู้เป็น
พระเจ้าแห่งสากลโลก

29. แท้จริงฉันต้องการที่จะให้ท่านนำบาป
ของฉันและบาปของท่านกลับไป⁴ แล้วท่านก็จะ
กลายเป็นคนหนึ่งในหมู่ชาวนรก และนั่นแหละ
คือ การตอบแทนแก่บรรดาผู้อธรรม

30. แล้วจิตใจของเขา⁵ ก็คล้อยตามเขาในการที่
จะฆ่าน้องชายของเขา แล้วเขาก็ฆ่าน้องชาย
ของเขา ดังนั้นเขาจึงได้กลายเป็นคนหนึ่งใน
หมู่ผู้ขาดทุน

31. แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ส่งกาตัวหนึ่งมาค้ำยันใน
ดิน⁶ เพื่อที่จะให้เขาเห็นว่าเขาจะกลบศพน้อง
ชายของเขาอย่างไร เขากล่าวว่า โอ้ความพินาศ
ของฉัน⁷ ฉันไม่สามารถที่จะเป็นเช่นกาตัวนี้แล้ว
กลบศพน้องชายของฉันเขียวหรือนี้ แล้วเขา
ก็กลายเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ตรอมใจ

لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيْ
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبُوَ آيَاتِي وَإِنَّكَ فَتَكُونُ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ
كَيْفَ يُورِي سُوءَ آخِيهِ قَالَ يَتُولَجِي
أَعْرَجْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِي
سُوءَ آخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

¹ คือฮาบิล

² คือกอบิล

³ คือฮาบิล

⁴ คือนำกลับไปไปยังอัลลอฮ์ ในวันปรโลก เพื่อรับการลงโทษจากพระองค์ ในเรื่องนี้บรรดามุฎชิฮีน
ทั้งหลายให้ความหมายว่า ฉันต้องการที่จะให้ท่านนำบาปที่ฆ่าฉัน และบาปท่านเองกลับไป

⁵ คือของกอบิล

⁶ คือทำประหนึ่งค้ำยันอาหารกิน จนกระทั่งเป็นหลุมลึก

⁷ คือเรียกความพินาศของตนให้มาทำลายตนเสีย เพราะถึงเวลาที่ตนควรจะพินาศได้แล้ว ดังกล่าวนี้
เป็นถ้อยคำที่แสดงถึงความเศร้าใจและสังเวชในตัวเอง

32. เนื่องจากเหตุนี้แหละ เราจึงได้บัญญัติแก่ วงศ์วาน อิสราเอลว่า แท้จริงผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่ง โดยมีใช่เป็นการชดเชยอีกชีวิตหนึ่ง หรือมิใช่ เนื่องจากการบ่อนทำลายในแผ่นดินแล้วก็ ประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่ามนุษย์ทั้งมวล และผู้ใด ไว้ชีวิตนั้น ก็ประหนึ่งว่าเขาไว้ชีวิตมนุษย์ทั้ง มวล และแท้จริงนั้นบรรดารอซูลของเราได้นำ หลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แล้วได้มีจำนวนมากมายในหมู่พวกเขาเป็นผู้ ฟูมฟือในแผ่นดิน¹

33. แท้จริงการตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ทำ สงครามต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และพยายามบ่อนทำลายในแผ่นดิน² นั่นก็คือ การที่พวกเขาจะถูกฆ่า หรือถูกตรึงบนไม้กางเขน หรือมือของพวกเขาและเท้าของพวกเขาจะถูกตัด สลับข้าง³ หรือถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน นั่นก็คือพวกเขาจะได้รับความอัปยศในโลกนี้ และจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวงในปรโลก⁴

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ
مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ
فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا
فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا
أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَوْ يُسْفَعُوا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

¹ หมายถึงทำการฆ่าฟันกันอย่างมากมาย และฝ่าฝืนบัญญัติศาสนาด้วย

² หมายถึงการปล้นสะดม หรือดักจู่ระหว่างทาง

³ คือมือขวา และเท้าซ้าย

⁴ สาเหตุแห่งการประทານอายะฮ์นี้มานั้น เนื่องจากมีชาวอูรียนะฮ์ จำนวน 8 คนได้มาहारอซูลลลอฮ์ เพื่อรับนับถืออิสลาม แล้วเกิดไม่สบายขึ้นเนื่องจากผิวดอกอากาศ รัชซูลลลอฮ์จึงให้พวกเขาไปดื่มบัสสวะฮ์อูฐ และน่านมอูฐซึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนชะกาต เพื่อเป็นการรักษาอาการป่วยของพวกเขา ครั้งเมื่อพวกเขา หายป่วยแล้วก็ทำการฆ่าคนเลี้ยงอูฐด้วยการตัดมือ ตัดเท้า และแทงดา จนกระทั่งตาย เมื่อท่านนะบี ทราบจึงได้สั่งให้ทำการติดตาม เพื่อลงโทษพวกเขาเช่นเดียวกับที่พวกเขาได้กระทำกับคนเลี้ยงอูฐ แล้ว ชาวอูรียนะฮ์ดังกล่าวก็ถูกตามล่า และถูกลงโทษตามคำสั่งของท่านนะบี

34. นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว ก่อนจากที่พวกเขาจะสามารถลงโทษพวกเขา พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ
فَاعْلَمُوا أَن اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงแสวงหาสื่อ¹ ไปสู่พระองค์ และจงต่อสู้และเสียดสละในทางของอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

36. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธานั้น หากพวกเขามีสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด และมีเยี่ยงนั้นอีกรวมกัน² เพื่อจะใช้มันได้ตัวให้พ้นจากการลงโทษในวันกิยามะฮ์แล้ว มันก็จะไม่ถูกรับจากพวกเขา³ และสำหรับพวกเขา นั่นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَتْ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُونَ بِهِ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. เขาเหล่านั้นปรารถนาที่จะออกจากไฟนรก แต่พวกเขาก็หาได้ออกจากมันไปได้ไม่ และสำหรับพวกเขา นั่นคือการลงโทษที่คงอยู่ตลอดไป

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. และขโมยชายและขโมยหญิงนั้นจงตัดมือของเขา⁴ ทั้งสองคน ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนในสิ่งที่ทั้งสองนั้นได้แสวงหาไว้ (และ) เพื่อ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً
بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

¹ คือจะให้ให้มีผลงานอันดีงามนั้นเกิดจากการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ อันจะเป็นสิ่งให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ขณะที่ยังกลับไปยังพระองค์

² คือมีอีกเท่าหนึ่งของสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด แล้วรวมกัน

³ คืออัลลอฮ์จะไม่ทรงรับ ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาได้รับโทษที่สาสมกับความยะโสของพวกเขา

⁴ คือตัดมือขวาก่อนและถ้ายังมีอีกให้ตัดมือซ้าย

เป็นเยี่ยงอย่างการลงโทษ¹ จากอัลลอฮ์ และ
อัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ ทรงปรีชาญาณ

39. แล้วผู้ใดสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจาก
การอธรรมของเขา และแก้ไขปรับปรุงแล้ว
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรง
เอ็นดูเมตตาเสมอ

40. เจ้ามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ทรงมีอำนาจในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน โดย
ที่พระองค์จะทรงลงโทษใครก็ได้ที่พระองค์
ทรงประสงค์ และจะทรงอภัยโทษแก่ใครก็ได้ที่
พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้น ทรง
เดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

41. รอซูลเอ๋ย จงอย่าให้เป็นที่เสียใจแก่เจ้า
ซึ่งบรรดาผู้ที่ริบเร่กันในการปฏิเสธศรัทธา
จากหมู่ผู้ที่กล่าวด้วยปากของพวกเขาว่า พวกเรา
ศรัทธาแล้วโดยที่หัวใจของพวกเขามิได้ศรัทธา²
และจากหมู่ผู้ที่เป็นยิวด้วย โดยที่พวกเขาชอบฟัง
คำมุสา³ พวกเขาชอบฟังเพื่อพวกอื่นที่มีได้มุ่ง
หาเจ้า⁴ พวกเขาบิดเบือนบรรดาถ้อยคำหลังจาก

فَن تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَعْفُو لِمَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ يٰٓأَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ
يُكَفِّرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا ۤإِنَّا
بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
هَادُوا وَاسْتَمَعُوا لِلْكَذِبِ
سَمِعُوا لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ ۖإِن

¹ คือเป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้คนอื่น ๆ เพื่อจะได้ไม่ประพฤตเช่นเดียวกับเขา

² หมายถึงพวกมุนาฟิกแห่งมะดีนะฮ์

³ คือชอบฟังคำพูดเท็จที่บรรดาหัวหน้าของพวกเขาอุปโลกนขึ้นเกี่ยวกับท่านนะบี

⁴ คือชอบฟังคำพูดเท็จจากหัวหน้าของพวกเขาเพื่อเล่าต่อให้แก่พวกอื่นที่มีได้มาหาท่านนะบี

(ที่มันถูกวางใน) ที่ของมัน¹ พวกเขาบอกว่า หากพวกท่านได้รับสิ่งนี้ก็จงเอามันไว้² และถ้าหากพวกท่านมิได้รับมันก็จงระวัง³ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ซึ่งการทดสอบเขาแล้ว⁴ เจ้าก็ไม่มีสิทธิแต่อย่างใดจากอัลลอฮ์ที่จะช่วยเหลือเขาได้⁵ คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่อัลลอฮ์มิทรงประสงค์จะให้หัวใจของพวกเขาสะอาด โดยที่พวกเขาจะได้รับความอภัยในโลกนี้และจะได้รับการลงโทษอันมหันต์ในโลก

أَوْ تَنْتَهَرُوا هَذَا فَخَذُّوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاخْذُوا
وَمَنْ يُرِدْ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٥﴾

42. พวกเขาชอบฟังคำมูสา ชอบกินสิ่งต้องห้าม⁶ ถ้าหากพวกเขาหาเจ้า ก็จงตัดสินระหว่างพวกเขา หรือไม่ก็หลีกเลี่ยงพวกเขาเสีย และถ้าหากเจ้าหลีกเลี่ยงพวกเขา พวกเขา ก็จะ

سَمِعُوا لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ
فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ
وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا

¹ คือปิดเบือนถ้อยคำในคัมภีร์เตารอต หลังจากเป็นที่ประจักษ์แจ้งแล้ว ซึ่งความมุ่งหมายของมัน ทั้งนี้ ด้วยการเปลี่ยนถ้อยคำบ้างและความมุ่งหมายบ้าง

² คือเรื่องการทำซิมาของชายหญิงชาวยิวคู่หนึ่งในตระกูลที่มีเกียรติ ซึ่งพวกเขาต้องการที่จะให้ได้รับโทษสถานเบา คือโทษคนละร้อยที ซึ่งความเป็นจริงนั้นจะต้องได้รับโทษสถานหนัก คือถูกขังด้วยหินจนตายตามบัญญัติศาสนาของพวกเขา ในการนี้พวกเขาได้ให้คนในตระกูลหรือยิวชေးฮุ ซึ่งเป็นชาวยิวที่อยู่ในมะดีนะฮ์ตามท่านนะบีเกี่ยวกับการลงโทษของชาย-หญิงดังกล่าว โดยกำชับว่าถ้าท่านนะบีตอบตรงกับที่เขาต้องการคือโทษร้อยทีก็ให้ยึดถือ แต่ถ้าท่านนะบีชี้ขาดให้ขังด้วยหินจนตาย ก็จงระวังอย่าได้ยึดถือ คำว่า ได้รับสิ่งนี้ นั้นหมายถึงได้รับคำตอบจากท่านนะบีว่าโทษร้อยทีตามที่พวกเขาปรารถนา

³ คือมิให้ยึดถือ

⁴ คือทดสอบความศรัทธาของเขาโดยปล่อยให้เขาแสดงออกซึ่งความกล้าก่อกองของเขาต่อไปเพื่อให้เขาได้รับโทษอันสาสม

⁵ คือท่านนะบีก็ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือเขาได้ เพราะท่านไม่มีสิทธิและอำนาจใด ๆ จากอัลลอฮ์ที่จะระงับปฏิบัติการของพระองค์ได้

⁶ คือทรัพย์สินสมบัติที่ได้มาโดยไม่ชอบ เฉพาะอย่างยิ่งดอกเบ็ญ

ไม่ให้โทษแก่เจ้าได้แต่อย่างใดเลย และหากเจ้าตัดสิน ก็จงตัดสินระหว่างพวกเขา ด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ยุติธรรม

43. และอย่างไรเล่าที่พวกเขาจะให้เจ้าตัดสินทั้ง ๆ ที่พวกเขามี อัด-เตารอตอยู่ ซึ่งในนั้นมีข้อตัดสินของอัลลอฮ์อยู่แล้ว แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้หลังจากนั้น¹ ชนเหล่านี้หาใช่เป็นศรัทธาไม่

44. แท้จริงเราได้ให้อัด-เตารอตลงมา โดยที่ในนั้นมีข้อแนะนำ และแสงสว่าง ซึ่งบรรดานะบีที่สวมมิกดัลได้ใช้อัด-เตารอตตัดสินบรรดาผู้ที่เป็นยิว และบรรดาผู้รู้แล้วในอัลลอฮ์ และนักปราชญ์ทั้งหลายก็ได้ใช้อัด-เตารอต ตัดสิน² ด้วย เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาไว้ (นั่นคือ) คัมภีร์ของอัลลอฮ์³ และพวกเขาก็เป็นพยานยืนยันในคัมภีร์นั้นด้วย ดังนั้นพวกเจ้า⁴ จงอย่ากลัวมนุษย์ แต่จงกลัวข้าเถิด และจงอย่าแลกเปลี่ยนบรรดาโองการ

وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٣﴾

وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حَكْمُ
اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا
الْيَهُودَ الَّذِينَ آسَلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
وَالرَّسُولُونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا
مِن كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا
تَخْشَوُا النَّكَاسَ وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَسْتَوْا
بِعَابِي نَمَّا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿٤٥﴾

¹ คือไม่ยอมปฏิบัติตามคำตัดสินของท่านนะบีหลังจากที่ท่านได้ตัดสินลงโทษผู้ทำฮิญาโดยให้ชวางด้วยหินจนตาย ซึ่งตรงกับข้อชี้ขาดในคัมภีร์ของพวกเขา

² คือตัดสินระหว่างพวกเขายิวหลังจากท่านนะบีมุซาได้ล่องลับไปแล้ว เช่นเกี่ยวกับบรรดาคอลลีฟะฮ์ และบรรดานักปราชญ์ของมุสลิมใช้อัด-กูรานตัดสิน ระหว่างมุสลิมิน หลังจากท่านนะบีมุฮัมมัด

³ กล่าวคือเนื่องจากอัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้บรรดาผู้รู้แจ้งในพระองค์และบรรดานักปราชญ์รักษาคัมภีร์ไว้ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องใช้คัมภีร์นั้นตัดสินระหว่างพวกเขา

⁴ หมายถึงบรรดาผู้รู้แจ้งในอัลลอฮ์ และนักปราชญ์ทั้งหลาย

ของข้ากับราคาอันเล็กน้อย¹ และผู้ใดที่มีได้
ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา
แล้วชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธการศรัทธา

45. และเราได้บัญญัติแก่พวกเขาไว้ในคัมภีร์
นั้นว่า ชีวิตด้วยชีวิต และตายด้วยตา และจุมุก
ด้วยจุมุก และหูด้วยหู และฟันด้วยฟัน² และ
บรรดาบาดแผลก็ให้มีการชดเชยเยี่ยงเดียวกัน³
และผู้ใดให้การชดเชยนั้นเป็นทาน มันก็เป็น
สิ่งลบล้างบาปของเขา⁴ และผู้ใดมิได้ตัดสิน
ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชน
เหล่านี้แหละคือ ผู้อธรรม

46. และเราได้ให้อีซาบุตรของมัรยัมตามหลัง
พวกเขา⁵ ในฐานะผู้ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า
เขาคือ อัด-เตารอต⁶ และเราได้ให้อัล-อินญีลแก่
เขาซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่าง และเป็น
ที่ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้ามัน คือ อัด-เตารอต⁷
และเป็นคำแนะนำ และคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรง
ทั้งหลาย

وَكُنِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَاللِّسْنَ بِاللِّسَنِ وَالْجُرُوحَ
فِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ
لَّهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٥﴾

وَقَفَيْنَا عَلَى آثَرِهِمْ بَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَأَنْبَأْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى
وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾

¹ หมายถึงว่าไม่ยอมปฏิบัติตามโองการของอัลลอฮ์ โดยเห็นแก่ผลประโยชน์อันเล็กน้อย

² คือถ้าทำร้ายคนอื่นจนถึงแก่ชีวิต ก็ให้ชดใช้ชีวิตนั้นด้วยชีวิตของตนเอง และตา ก็ให้ชดใช้ด้วยตา จมูก ก็ด้วยจมูก หู ก็ด้วยหู และฟัน ก็ด้วยฟัน

³ คือเท่าที่สามารถจะทำให้เขามีบาดแผลเยี่ยงเดียวกันโดยไม่เกินเลย

⁴ คือให้อภัยโดยไม่แก้แค้น ซึ่งการให้อภัยนี้ถือเป็นคุณความดีที่จะลบล้างบาปของเขาตามที่อัลลอฮ์
ทรงเห็นสมควร

⁵ คือตามหลังนะบีทั้งหลายมา

⁶ เป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานให้แก่ท่านนะบีมุซา

⁷ คือ อัล-อินญีลก็มาในฐานะยืนยันคัมภีร์อัด-เตารอต ซึ่งถูกประทานมาก่อนหน้าแล้วด้วย

47. และบรรดาผู้ที่ได้รับอัล-อินญีลก็จงตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาในนั้น¹ และผู้ใดที่มีได้ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้คือผู้ที่ละเมิด

48. และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้า² ด้วยความจริง³ ในฐานะเป็นที่ยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามันและเป็นที่ควบคุมคัมภีร์ (เบื้องหน้า) นั้น⁴ ดังนั้น เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขา⁵ ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเถิด⁶ และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา โดยเขาออกจากความจริงที่ได้มายังเจ้า สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้⁷ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่หนอนก็ทรงให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว⁸ แต่ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเจ้า⁹ ดังนั้นพวกเจ้าจึงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเถิด¹⁰ ยังอัลลอฮ์นั้นคือ การกลับไป

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ أَنْزَلْنَا اللَّهُ لِيَجْزَلَكَ مِنْ أُمَّةٍ وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَنْتَلِمْكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَقُوا أَلْحَاذِينَ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعًاكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾

¹ คือตัดสินด้วยบัญญัติที่มีอยู่ในคัมภีร์อัล-อินญีล

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

³ คือเบื้องหน้าอัล-กุรอาน อันได้แก่คัมภีร์เตารอต และอินญีล

⁴ คือควบคุมคัมภีร์เตารอตและอินญีลให้ตั้งอยู่ในความเป็นจริง กล่าวคือสิ่งใดที่แปลกปลอมเข้ามาก็จะแจ้งให้ทราบ และสิ่งที่ถูกตัดทอนออกไปหรือถูกบิดเบือน หรือถูกปกปิดไว้ก็จะแจ้งให้ทราบเช่นเดียวกัน

⁵ คือระหว่างพวกยิว

⁶ หมายถึง อัล-กุรอาน

⁷ คือบทบัญญัติและแนวทางในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

⁸ หมายถึงให้มีบัญญัติศาสนาและแนวดำเนินชีวิตอย่างเดียวกันด้วย จะได้ไม่ขัดแย้งกัน

⁹ หมายถึงทดสอบแต่ละประชาชาติว่าประชาชาติใดจะปฏิบัติตามบัญญัติที่พระองค์ทรงประทานได้ดีกว่ากัน

¹⁰ คือให้แต่ละประชาชาติแข่งขันกันปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย

ของพวกเจ้าทั้งหมด แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบในสิ่งที่พวกเจ้ากำลังขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

49. และเจ้า¹ จงตัดสินระหว่างพวกเขา² ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ไม่ต่ำของพวกเขา และจงระวังพวกเขา ในการที่พวกเขาจะจงใจเจ้าให้เชวออกจากบางสิ่ง³ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้า แล้วถ้าหากพวกเจ้าผินหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเพียงประสงค์จะให้ประสบแก่พวกเขา ซึ่งบางส่วนแห่งโทษของพวกเขา⁴ เท่านั้น และแท้จริงจำนวนมากมายในหมู่มนุษย์นั้นเป็นผู้ละเมิด

50. ข้อตัดสินสมัยญาฮิลียะฮ์⁵ กระนั้นหรือที่พวกเขาปรารถนา และใครเล่าที่จะมีข้อตัดสินดียิ่งกว่าอัลลอฮ์ สำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น⁶

وَأَن أٰحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَأَحْذَرُهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُ أَنهٗا رِيْدُ اللَّهِ أَن يُصِيبَهُم
بِغَضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِن كَثُرُوا مِن النَّاسِ لَفَنَاقُونَ ﴿٤٩﴾

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

¹ หมายถึงนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

² คือระหว่างชาวยิว

³ คือเชวออกจากบัญญัติบางข้อ

⁴ คือชาวยิวนั้นมีโทษอยู่มากมาย เนื่องจากการฝ่าฝืนต็อดึงของพวกเขา โทษบางส่วนของอัลลอฮ์ประสงค์ให้ประสบแก่พวกเขานั้นคือ การที่ท่านนะบิได้ขับไล่ปะนีอัน-นะฎิร ออกจากมะดีนะฮ์ และทำการประหารชีวิตปะนีฎิรียฮ์

⁵ คือสมัยงมายก่อนที่อิสลามจะอุบัติขึ้น ซึ่งข้อตัดสินในสมัยนั้นปราศจากความเป็นธรรมโดยสิ้นเชิง

⁶ คือสำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์นั้น ย่อมไม่มีใครคิดว่ามีข้อตัดสินของผู้อื่นดีกว่าของอัลลอฮ์อย่างแน่นอน

51. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอาชาวยิว และชาวคริสต์เป็นมิตร บางส่วนของพวกเขานั้น คือมิตรของอีกบางส่วน¹ และผู้ใดในหมู่พวกเขา เอาพวกเขามาเป็นมิตรแล้วไซ้ แน่หนอนผู้นั้น ก็เป็นคนหนึ่งในพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้น จะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม

52. แล้วเจ้าจะได้เห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของ พวกเขามีโรค² ต่างรีบเร่งกันไปอยู่ในหมู่พวกเขา³ โดยกล่าวว่า⁴ พวกเรากลัวภัยพิบัติ⁵ จะเวียนมา ประสบแก่พวกเรา อาจเป็นไปได้ว่าอัลลอฮ์นั้น จะทรงนำมาซึ่งชัยชนะ⁶ หรือไม่ก็นำพระบัญชา อย่างหนึ่งอย่างใดมาจากที่พระองค์⁷ แล้ว พวกเขาก็กลายเป็นผู้เสียใจต่อสิ่งที่พวกเขา ปกปิดไว้ในใจของพวกเขา

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ
أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ
مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

﴿فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ نخشى أن نصيبنا دائرة فعسى الله أن يأتي
بِالفتح أو أمرٍ من عنده، فيصبحوا على ما أسروا
في أنفسهم نادمين ﴿٥٢﴾

¹ คือยิวนั้นต่างรักใคร่ซึ่งกันและกัน และคริสต์ก็เช่นเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันทั้งหมดนั้นเป็นศัตรูของมุสลิมิน ด้วยเหตุนี้ถ้าคบพวกเขาเป็นมิตรแล้วพวกเขาย่อมจะล่องรู้ในความเร้นลับของฝ่ายมุสลิม แล้วรายงานให้พวกเขาทราบ และอีกประการหนึ่ง ยิวกับคริสต์นั้นแม้ว่าพวกเขาจะไม่ศรัทธาต่ออะบีของกันและกัน แต่พวกเขาก็ให้ความช่วยเหลือกันในการเป็นศัตรูกับมุสลิมิน ดังนั้นในสองพวกนี้จึงไม่เป็นที่ไว้วางใจแก่มุสลิมินได้

² คือโรคแห่งการกลับกโลก อันได้แก่พวกมุนาฟิก เช่น อับดุลลอฮ์บินอุบัย บินชะฮุน

³ คือหมู่ชาวยิวเพื่อผูกมิตรกับพวกเขา

⁴ คือกล่าวแก่ตัวแก่บรรดาผู้ศรัทธา

⁵ คือภัยพิบัติอันเกิดจากการแปรปรวนของธรรมชาติที่วนเวียนไปตามกฎสภาพการณ์ เช่น ความแห้งแล้งและการเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นต้น ซึ่งปรารถนาที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพวกเขา

⁶ เป็นคำรัสของอัลลอฮ์ ที่ได้ตอบคำแก้ตัวของพวกมุนาฟิก กล่าวคืออัลลอฮ์อาจให้ท่านอะบีซะนะ ทั้งในการปราบปรามศัตรู และประกาศศาสนา เมื่อนั้นแหละพวกเขาจะได้อับ

⁷ กล่าวคือที่เปิดโปงการเป็นมุนาฟิกของพวกเขา และความเลวร้ายของพวกเขา

53. และบรรดาผู้ที่ศรัทธากล่าวว่า ชนเหล่านี้หรือ¹ คือผู้ที่สาบานต่ออัลลอฮ์อย่างเข้มแข็งว่า แท้จริงพวกเขานั้นจะรวมอยู่กับพวกเจ้า การงานของพวกเขานั้นไร้ผล² แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ขาดทุน

وَيَقُولَ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ผู้ใดในหมู่พวกเจ้า กลับออกจากศาสนาของพวกเขาไป อัลลอฮ์ก็จะทรงนำมาซึ่งพวกหนึ่ง ที่พระองค์ทรงรักพวกเขา และพวกเขาก็รักพระองค์ เป็นผู้มอบน้อมต่อมตนต่อบรรดามุฮิน ไว้เกียรติแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะเสียสละและต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และไม่กลัวการตำหนิของผู้ตำหนิคนใด นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ رِبْدِهِمْ عَنْ رِبْدِهِمْ فَيَسْأَلُ يَا أَيُّهَا اللَّهُ يَقْوَمُ بِحُجَّتِهِمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَضَ عَلَى الْكٰفِرِينَ بِجَهْدِ وَك فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَا يَعْزِبُكَ اللَّهُ نُؤْيْتِهِ مِنْ نِسَاءِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

55. แท้จริงผู้ที่เป็นมิตรของพวกเจ้านั้น คืออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระซะกาต และขณะเดียวกันพวกเขาก็เป็นผู้มอบน้อม³

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾

¹ หมายถึงพวกมุนาฟิก

² คือเป็นตำราสของอัลลอฮ์ที่แจ้งให้พวกเขาทราบว่า งานของพวกเขานั้นไร้ผล

³ คำว่า ผู้มอบน้อม นี้ถอดความมาจาก รอกิฮุน ทั้งนี้โดยถือตามศัพท์ซู อัล-ญะลาลียน์ และศัพท์ซู อัล-มะรอซี

56. และผู้ใดให้อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาเป็นมิตรแล้วไซ้ แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น คือ พวกที่ชนะ

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُغْلِبُونَ ﴿٦٦﴾

57. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอามาเป็นมิตรผู้ซึ่งถือเอาศรัทธาของพวกเขาเป็นการเหยียดหยัน และเป็นการล้อเล่น จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์¹ ก่อนพวกเขาและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย² และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด หากพวกเขาคือผู้ศรัทธา

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَيَكْفُرُوا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أُولِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

58. และเมื่อพวกเขาได้เรียกร้องไปสู่การละหมาด³ พวกเขาถือเอาการละหมาดเป็นการเหยียดหยันและเป็นการล้อเล่น นั่นก็เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ไม่ใช่ปัญญา

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هَاهُنَا وَلَعِبًا ذَلِيلًا يَأْتَهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

59. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย พวกท่านมิได้กำหนดเดียนและปฏิเสธพวกเรา (เพราะอื่นใด) นอกจากว่าพวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนแล้วเท่านั้น และแท้จริงส่วนมากของพวกท่านนั้นเป็นผู้ละเมิด

قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٩﴾

60. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ที่จะให้ฉันบอกแก่พวกท่านไหม ถึงการตอบแทนที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้น ณ ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรง

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ

¹ คือพวกยิวและพวกคริสต

² คือพวกมุนาฟิกมักกะฮ์

³ คือทำการอะซาน

ละอนต์¹เขาและกริวโกธเขา และให้ส่วนหนึ่ง
ในพวกเขาเป็นลิง และเป็นสุกร และเป็นผู้
สักการะชัยฏอน² คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มี
ตำแหน่งอันชั่วร้ายและเป็นผู้ที่หลงไปจากทาง
อันเที่ยงตรง

61. และเมื่อเขาเหล่านั้น³ มาหาพวกเขา พวกเขา
เขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาแล้ว ทั้ง ๆ ที่โดยแท้จริง
นั้น พวกเขาเข้ามาในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธา
และขณะที่พวกเขาออกไปก็ในสภาพนั้น⁴ และ
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้อยิ่งในสิ่งที่พวกเขาปกปิด

62. และเจ้าจะได้เห็นมากมายในหมู่พวกเขา⁵
ต่างริบเร่งกันในการทำบาป และการเป็นศัตรู
กัน และการที่พวกเขากินสิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม⁶
ช่างเลวจริง ๆ สิ่งที่พวกเขากระทำกัน

63. โฉนเล่ม้าผู้รู้แจ้งในอัลลอฮ์และนักปราชญ์
เหล่านั้นจึงไม่ห้ามพวกเขา ในการที่พวกเขาพูด
สิ่งที่เป็นการบาป และในการที่พวกเขากินสิ่งที่ต้อง
ห้ามช่างเลวจริง ๆ สิ่งที่พวกเขาทำ

وَعَبَدَ الطَّغُوتَ ۖ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ
السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ
قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

وَرَأَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْتَرْعُونَ فِي الْإِيمَانِ وَالْعَدْوَانِ
وَآكِلِيهِمُ السُّحْتِ ۖ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمْ
إِيمَانًا وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ ۖ لَيْسَ مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

¹ คือทรงขับไล่ให้ออกจากการเฝ้าดูเมตตาของพระองค์

² คือเคารพบูชามันและปฏิบัติตามการชี้้นำของมัน

³ คือพวกยิว

⁴ คือในสภาพปฏิเสธศรัทธาในการที่พวกเขาเข้ามาหาอรุซูล โดยได้รับคำแนะนำจากอรุซูลนั้นไม่ทำให้
การต่อต้านของพวกเขาตกลงได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อพวกเขาออกจากอรุซูลไป จึงออกไปในสภาพผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาเช่นเดิม

⁵ คือพวกยิว

⁶ เช่นกินดอกเบี๋ย เป็นต้น

64. และชาวยิวนั้นได้กล่าวว่า พระหัตถ์ของอัลลอฮ์นั้นถูกล่ามตรวน¹ มือของพวกเขาต่างหากที่ถูกล่ามตรวน² และพวกเขาได้รับละอนัต³ เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาพูด หามิได้⁴ พระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ถูกแบออกต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงแจกจ่ายอย่างไรก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และแน่นอนสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นจะเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธาแก่จำนวนมากมายในหมู่พวกเขา⁵ และเราได้ก่อให้เกิดการเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันในระหว่างพวกเขา⁶ จนถึงวันกียามะฮ์ ทุกครั้งที่พวกเขาจุดไฟขึ้น⁷ เพื่อทำสงคราม⁸ อัลลอฮ์ก็ทรงดับไฟนั้นเสีย และพวกเขาเพียรพยายามบ่อนทำลายในผืนแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا
بِمَا قَالُوا لَوْلَا يَدُاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقْ كَيْفَ يَشَاءُ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا
وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

¹ คือเป็นส่วนนเปรียบเทียบในการกล่าวหาว่า อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตระหนี่ เพราะเมื่อมือถูกล่ามตรวนเสียแล้วก็ไม่สามารถจะหยิบอะไรให้แก่ใครได้

² เป็นการโต้ตอบจากอัลลอฮ์ว่า คนที่ตระหนี่นั้นหาใช่ใครที่โหดไม่ คือพวกยิวนั่นเอง

³ คือถูกขับไล่ออกจากการเอ็นดูเมตตาจากพระองค์

⁴ คือพระองค์ก็ได้เป็นผู้ตระหนี่อย่างที่พวกยิวกล่าวหา

⁵ คืออัล-กูรานที่ถูกประทานลงมาให้แก่ท่านนะบีนั้น จะทำให้พวกเขาเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธายิ่งขึ้น

⁶ คือระหว่างยิวและคริสต์

⁷ หมายถึงว่าทุกครั้งที่พวกเขาก่อเหตุแห่งสงครามขึ้น

⁸ คือเพื่อทำสงครามกับท่านนะบี

65. และหากอะฮ์ลุลกิตาบศรัทธา และยำเกรงแล้ว แน่หนอนเราก็จะลบล้างบรรดาความชั่วของพวกเขาให้พ้นจากพวกเขา และแน่หนอนเราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์แห่งความสุขสำราญ

66. และหากว่าเขาเหล่านั้น¹ ได้ดำรงไว้ซึ่งอิต-เตารอต และอัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมา² แก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขาแล้ว แน่หนอนพวกเขาก็ได้บริโภคน้ำไปแล้วที่มาจากเบื้องบน³ ของพวกเขา และที่มาจากภายใต้เท้า⁴ ของพวกเขา ในหมู่พวกเขา นั้นมีกลุ่มหนึ่งที่มีความยุติธรรม⁵ และมากมาย ในหมู่พวกเขา นั้น ช่างเลวจริงๆ สิ่งที่เขากระทำกัน

67. รอสูลเอ๋ย จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า⁶ และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มีได้ประกาศสารของพระองค์⁷ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากมนุษย์⁸ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآ دَخَلَتْهُمْ جَنَّتِ
النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ
مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَمَنَّهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ
سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

﴿٦٧﴾ يَا أَيُّهَا الرِّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ
وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
مِن النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

¹ หมายถึงยิวและคริสต์

² คืออัล-กุรอาน

³ คือจะได้บริโภคน้ำฝนที่หลั่งลงมาจากฟากฟ้าอันมากมาย

⁴ คือพืชพันธุ์ธัญญาหารที่งอกงามขึ้นมาจากดิน

⁵ เช่นอับดุลลอฮ์ฮินสะลาม และเพื่อน ๆ ของเขา ตลอดจนอัน-นะญาซีฮ์ และผู้ที่เห็นด้วยกับเขา

⁶ คืออัล-กุรอาน

⁷ คือถ้าปกปิดเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งจะถือว่าท่านมิได้ประกาศศาสนาเลย

⁸ คือให้พ้นจากการทำร้ายของมนุษย์

68. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาผู้ได้รับ คัมภีร์ทั้งหลาย¹ พวกท่านมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด² จนกว่าพวกท่านจะดำรงไว้ซึ่งอัต-เตารอต และ อัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวก ท่านจากพระเจ้าของพวกท่าน³ และแน่นอน สิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า จากพระเจ้าของ เจ้านั้นจะเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธา แก่จำนวนมากในหมู่พวกเขา⁴ ดังนั้นเจ้าจงอย่า เศร้าใจแก่พวกที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเลย

69. แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็น ยิว และพวกซอบิอัน⁵ และบรรดาผู้ที่เป็น คริสต์นั้น ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวัน ปรโลกและประกอบสิ่งที่ดีงามแล้ว ก็ไม่มีความ กลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่ เสียใจ

70. แท้จริงนั้นเราได้เอาสัญญาแก่วงศ์วาน อิสราอิล⁶ และเราได้ส่งบรรดารอซูลมายังพวกเขา ทุกครั้งที่รอซูลคนใดนำสิ่งที่จิตใจของพวกเขา ไม่ชอบมายังพวกเขาแล้ว กลุ่มหนึ่ง⁷ พวกเขาก็ ปฏิเสธและอีกกลุ่มหนึ่งพวกเขาก็ฆ่า⁸ เสีย

قُلْ يَا هَذِهِ الْأَكْتَابُ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلِيُزِيدَكُمْ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ
وَالصَّابِرِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا
إِلَيْهِمْ رُسُلًا كَلَّمْنَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى
أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

¹ หมายถึงยิวและคริสต

² คือไม่ถือว่าได้ปฏิบัติศาสนาแต่อย่างใด

³ หมายถึงอัล-กุรอาน

⁴ คือยิวและคริสต

⁵ คือพวกที่สักการะดวงดาว บางพรรคsceneก็ว่าสักการะมลาอิกะฮ์ และไม่ผินหน้าไปทางกิบลัต เวลาทำการสวด

⁶ คือเอาสัญญาว่าให้พวกเขาให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติศาสนาโดยเคร่งครัด

⁷ คือกลุ่มหนึ่งในบรรดารอซูล

⁸ เช่นฆ่าท่านนะบี ยะฮยา เป็นต้น

71. และพวกเขาคิดว่าจะไม่มีการทดสอบใดๆ เกิดขึ้น¹ แล้วพวกเขาจึงได้ดาบอด และหุหนวก² แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา³ แล้วพวกเขาก็ดาบอดและหุหนวกอีก⁴ คือจำนวนมากในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

72. แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์คืออัล-มะซีหฺบุตรของมารีย์มันนั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว และอัล-มะซีหฺได้กล่าวว่า วงศ์วานอิสรออิลเอ๋ย จงเคารพอับดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้า ของพวกท่านเถิด แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ

73. แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ที่สามของสามองค์⁵ นั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธ

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَبِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ يَمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ

¹ คือจะไม่ถูกชาติใดชาติหนึ่งที่มีกำลังเหนือกว่าโจมตีพวกเขา และทำลายความยิ่งใหญ่ของพวกเขาได้
² คือพวกเขาจึงประมาทและไม่สนใจต่อบัญญัติแห่งพระเจ้า จะดูก็ไม่ยอมมดู จะฟังก็ไม่ยอมฟัง ทำตนประหนึ่งคนดาบอดและหุหนวก
³ คือหลังจากได้สำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัว
⁴ แล้วพวกเขา ก็กลับประพฤติดนเหมือนสภาพเดิมอีก
⁵ สามองค์นั้นคือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบิดานั้นหมายถึงอัลลอฮ์ พระบุตรนั้นหมายถึงท่านนะบีอิซา และพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นหมายถึงการที่พระบิดาได้เข้าอยู่ในพระบุตร จึงได้ประกอบขึ้นเป็นพระวิญญาณ อย่างไรก็ตามในทรรศนะของคริสตถือว่าแต่ละองค์ในสามองค์นั้นเป็นพระเจ้าเต็ม มิใช่เป็นส่วนหนึ่งของพระเจ้า และก็ถือว่าทั้งสามองค์นั้นคือพระเจ้าองค์เดียว กล่าวคือ พระบิดาก็คือ อัลลอฮ์ พระบุตรก็คืออัลลอฮ์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือ อัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้พวกคริสตจึงกล่าวคำจำกัดความว่า ตรีเอกานุภาพ หมายถึงสามนั้นคือองค์เดียว

ศรัทธาแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากผู้ที่ควรเคารพสักการะองค์เดียวเท่านั้น¹ และหากพวกเขามีหุคยั้งจากสิ่งที่พวกเขากล่าว แน่نونบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาในหมู่พวกเขาเหล่านั้นจะต้องประสบการลงโทษอันเจ็บแสบ

74. พวกเขาจะไม่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์ และขอภัยโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

75. อัล-มะซีหฺบุตรของมัรยัม² นั้นมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นรอสุลคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งบรรดารอสุลก่อนเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว³ และมารดาของเขานั้นคือหญิงที่มีสัจจะวาจา⁴ ซึ่งทั้งสองนั้นรับประทานอาหาร⁵ จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอย่างไรเล่าที่เราได้แจกแจงโองการต่าง ๆ แก่พวกเขา และจงดูเถิดว่า อย่างไรเล่าพวกเขาจึงถูกหันเหไปได้

76. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขาจะเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ สิ่งซึ่งไม่มีอำนาจ

وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٥﴾

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَا يَا كَلْبَانَ الطَّعَامَ أَنْظَرَكَ كَيْفَ نَبِيَّتْ لَهُمُ الْآبَاتِ ثُمَّ أَنْظَرَ أَنْ يُوقَفُ كُورِ ﴿٧٥﴾

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ

¹ คือ อัลลอฮ์ ซุบฮานะฮฺวะตะอะลาฮ

² คือท่านนะบีอีซา อะลัยฮิสสลาม

³ หมายความว่า ท่านนะบีอีซานั้นมิใช่เป็นพระบุตรอย่างที่คริสตจักรเข้าใจ หากแต่เป็นปุถุชนคนหนึ่งที่เป็นรอสุลของอัลลอฮ์ และบรรดารอสุลของพระองค์ที่ล่วงลับไปแล้วก็ล้วนแต่เป็นปุถุชนทั้งสิ้น

⁴ คือเป็นผู้ที่พูดแต่ความจริง ดังนั้นในการที่นางแจ้งแก่พวกของนางว่านางคลอดท่านนะบีอีซามาโดยมิได้มีสามี และมีได้สมสู่กับชายใดนั้นเป็นความจริง

⁵ คือทั้งท่านนะบีอีซา และพระนางมัรยัมนั้นเป็นปุถุชน เช่นเดียวกับปุถุชนอื่น ๆ ท่านทั้งสองรับประทานอาหารเช่นเดียวกับคนทั่ว ๆ ไปรับประทาน

ครอบครองอันตรายใด ๆ และประโยชน์ใด ๆ ไว้สำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ¹ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

77. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย จงอย่าปฏิบัติให้เกินขอบเขตในศาสนาของพวกท่าน² โดยปราศจากความเป็นจริง และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกหนึ่งพวกใดที่พวกเขาได้หลงผิดมาแล้ว³ และได้ทำให้ผู้คนมากมายหลงผิดด้วย⁴ และพวกเขาก็ได้หลงผิดไปจากทางอันเที่ยงตรง⁵

78. บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่วงศ์วานอิสรออีลนั้นได้ถูกสาปโดยถ้อยคำของดาวิด⁶ และอีซาบุตรของมัรยัม⁷ นั่นก็เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืน และที่พวกเขาเคยละเมิดกัน⁸

لَكُمْ صَرَائِرَ وَلَا تَقْعَبُوا اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٧﴾

قُلْ يَا هَلْ أَتَىكَ تَبَّ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٨﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

¹ คือเคารพสักการะสิ่งใดหรือผู้ใดที่ไม่มีอำนาจจะให้คุณและให้โทษแก่พวกท่านได้กระนั้นหรือ โดยละทิ้งอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงบังเกิดพวกท่านและให้คุณให้โทษแก่พวกท่านได้ด้วย เฉพาะอย่างยิ่งพวกท่านจะต้องกลับไปหาพระองค์ อย่างไรก็ดี การกระทำของพวกท่านนั้นอยู่ในความไม่รู้เห็นของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง

² คืออย่าปฏิบัติสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้เกินขอบเขตที่ศาสนาได้บัญญัติไว้ เช่น ยกฐานะท่านนะบีอีซาขึ้นเป็นพระเจ้า ทั้ง ๆ ที่ท่านเป็นเพียงปวงชนคนหนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรอสูลของพระเจ้าเช่นเดียวกับบรรดารอสูลอื่น ๆ ที่ล่วงลับไปแล้วเท่านั้น

³ คือเดือนวงศ์วานอิสรออีลในสมัยที่ท่านนะบีมุฮัมมัดประกาศศาสนาว่าจงอย่าได้ปฏิบัติตามบรรพบุรุษของพวกเขานอแต่ที่ได้หลงผิดมาแล้ว

⁴ คือทำให้ชนรุ่นหลังซึ่งเป็นลูกหลานของอิสรออีลหลงผิดตามไปด้วย

⁵ คือพวกลูกหลานอิสรออีลรุ่นหลังก็ได้หลงผิดกันเรื่อยมา ซึ่งทางอันเที่ยงตรงจนกระทั่งปัจจุบันนี้

⁶ คืออัลลอฮ์ทรงสาปพวกเขาให้เป็นลิงโดยที่คำสาปนั้นมาในถ้อยคำของท่านนะบีดาวิด

⁷ และสาปพวกเขาให้เป็นสุกรโดยผ่านถ้อยคำของท่านนะบีอีซา

⁸ คือที่ถูกสาปให้เป็นลิงนั้นเนื่องจากพวกเขาละเมิดวันสับบาโต อันเป็นวันที่ถูกห้ามมิให้จับปลา และพวกที่ถูกสาปนี้เป็นชาวอัยละฮ์ ส่วนผู้ที่ถูกสาปให้เป็นสุกรนั้นได้แก่พวกที่ขอร้องให้ท่านนะบีอีซา นำส่วอาหารมาจากปากฟ้าให้พวกเขารับประทาน เพื่อพวกเขาจะได้เชื่อมั่นต่อท่านยิ่งขึ้น และจะไม่ฝ่าฝืน แต่เมื่ออัลลอฮ์ได้ทรงประทานส่วมาให้พวกเขา พวกเขา ก็กลับฝ่าฝืนและตั้งตึงเช่นเคย ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงได้ถูกสาปเป็นสุกร

79. ปรากฏว่าพวกเขาต่างไม่ห้ามปรามกันในสิ่งที่ไม่ชอบที่พวกเขาได้กระทำความขึ้น ช่างเลวร้ายจริงๆ สิ่งที่เขากระทำ

80. เจ้า (มุฮัมมัด) ก็จะเห็นมากมายในหมู่พวกเขา¹ เป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา² ช่างเลวร้ายจริงๆ สิ่งส่วนตัวของพวกเขาเองได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับพวกเขา³ อันเป็นเหตุให้อัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา และพวกเขาจะคงอยู่ในการลงโทษตลอดกาล

81. และหากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และนะบีและสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขา⁴ แล้วพวกเขาก็จะไม่ยึดเอาเขาเหล่านั้น⁵ เป็นมิตร แต่ทว่ามากมายในหมู่พวกเขานั้นเป็นผู้ที่ละเมิด

82. แน่نونเจ้าจะพบว่า หมู่ชนที่เป็นศัตรูอันรุนแรงแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือชาวยิว และบรรดาผู้ที่ให้มิภาคีแก่อัลลอฮ์⁶ และแนนอนเจ้าจะพบว่า บรรดาผู้ที่มีความรักใคร่แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาใกล้กว่า⁷ พวกเขา⁸ นั่นคือ บรรดา

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
فَعَلُوا لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

كَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ
أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ
هُمُ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمَا مَا اتَّخَذُوهُمْ آوِيَاءَ وَلَكِنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِيفُونَ ﴿٨١﴾

﴿٨٢﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّا نَصْرُبُكَ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَإِنَّ مِنْهُمْ فِئْتَيْنَ

¹ คือพวกยิว อันได้แก่ กะอูบิบิน อัล-อัซร็อฟ และมิตรสหายของเขา

² หมายถึงมุชริกชาวมักกะฮ์

³ คือประกอบความชั่วล่วงหน้าไว้

⁴ คือแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์และลัทธิอะฮ์ลิบะซัลลัม

⁵ คือพวกมุชริกชาวมักกะฮ์

⁶ หมายถึงพวกมุชริก และพวกกาเฟรทั่วๆ ไป นอกเหนือจากพวกอะฮ์ลุลกิตาบ

⁷ คือใกล้กว่าพวกยิว และพวกมุชริก

⁸ คือใกล้กว่าพวกยิวและพวกมุชริก

เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น ตลอดกาล และนั่นแหละคือ การตอบแทนแก่ บรรดาผู้กระทำดี

86. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา¹ และปฏิเสธ บรรดาโองการของเรานั้น² ชนเหล่านี้แหละคือ ชาวนรกที่มีเปลวไฟอันโชติช่วง (อัล-ญะฮีม)

87. ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ให้เป็นที่ต้อง ห้าม ซึ่งบรรดาสิ่งดี ๆ ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรง อนุมัติแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าจงอย่าละเมิด³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ละเมิด

88. และพวกเจ้าจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดี ๆ จาก สิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่ พวกเจ้า และพึงยำเกรงอัลลอฮ์ผู้ซึ่งพวกเจ้า ศรัทธาต่อพระองค์เถิด

89. อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วย ถ้อยคำที่ไร้สาระในการสาบานของพวกเจ้า⁴ แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วย ถ้อยคำที่พวกเจ้าปลงใจสาบาน⁵ แล้วสิ่งใดโทษ มั่น⁶ นั่นคือ การให้อาหารแก่มีสกินสิบคนจาก อาหารปานกลางของสิ่งที่พวกเจ้าให้เป็นอาหาร แก่ครอบครัวของพวกเจ้า หรือไม่ก็ให้เครื่อง

الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا حَلَّلَ
اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَمْتَدُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لِأَيِّحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ
يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ
إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَبِيَّةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَوْسِيَامًا فَلْيَنْتَهْ أَيْامَ ذَلِكَ كَفْرًا أَيْمَانِكُمْ
إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

¹ คือปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบี

² คือไม่ยอมเชื่อว่าสิ่งที่ระบุอยู่ในโองการของเราเป็นความจริง

³ คือละเมิดขอบเขตแห่งบัญญัติของพระองค์

⁴ คือถ้อยคำสาบานที่ติดปากโดยมิได้ตั้งใจ เช่นกล่าวว่า "لا والله" (เปล่า ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์)

⁵ คือเอาโทษแก่ผู้ที่สาบานด้วยความจริงใจ แต่ไม่รักษาคำสาบาน

⁶ คือสิ่งใดโทษคำสาบานที่ต้องเพิกถอนหรือไม่ต้องการรักษา

นุ่งห่มแก่พวกเขา หรือได้ทาสคนหนึ่งให้เป็น
อิสระ ผู้ใดไม่พบ¹ ก็ให้มีการถือบวชสามวัน
นั้นแหละคือสิ่งใดโทษในการสาบานของพวกเขา
เมื่อพวกเขาได้สาบานไว้ และจงรักษาการสาบาน
ของพวกเขาเถิด² ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์
จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่
พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจักขอบคุณ

90. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ที่จริงสุราและการพนัน
และแท่นหินสำหรับเชือดสัตว์บูชา³ และ
การเสียดวัว⁴ นั้น เป็นสิ่งโสมนั้นเกิดจากการ
กระทำของชัยฏอน⁵ ดังนั้นพวกเขาจึงห่างไกล
จากมันเสียเพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

91. ที่จริงชัยฏอนนั้นเพียงต้องการที่จะให้เกิด
การเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันระหว่าง
พวกเขาในสุราและการพนัน⁶ เท่านั้น และมัน
จะหันเหพวกเขาออกจากความรู้สึกถึงอัลลอฮ์
และการละหมาด⁷ แล้วพวกเขาจะยุติใหม่⁸

اللَّهُ لَكُمْ بِآيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْخَيْرِ وَالْمَيْسِرِ وَالْأَنْصَابِ
وَالْأَزْلَمِ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾

¹ หมายถึงไม่พบสิ่งหนึ่งสิ่งใดในสามสิ่งที่จะทำการใดโทษ หรือไม่มีเงินซื้อ

² คือถ้าสาบานว่าจะกระทำการที่ดีก็จงรักษาการสาบานนั้นไว้เถิด

³ เป็นแท่นหินที่ถูกวางไว้รอบ ๆ กะอูบะฮ์ โดยที่พวกมุชริกถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และทำการเคารพบูชากัน

⁴ ได้อธิบายไว้แล้วในอายะฮ์ที่สามของซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ โปรดกลับไปดูใหม่

⁵ หมายถึงการชี้หน้าของมัน แล้วมนุษย์ก็หลงเชื่อ

⁶ คือในการดื่มสุราและการเล่นการพนัน เพราะทั้งสองนั้นก่อให้เกิดวิวาทกัน และผูกใจเจ็บกัน

⁷ เพราะผู้ที่มันเมานั้นง่ายแก่การที่ชัยฏอนจะจงใจเขาให้ไปทางไหนก็ได้ เฉพาะอย่างยิ่งในการหันเหออกจาก
การรำลึกถึงอัลลอฮ์และการละหมาด ส่วนการพนันนั้นก็ทำให้ผู้เล่นมุ่งที่จะได้รับกำไร จึงไม่มีช่องที่รำลึก
ถึงอัลลอฮ์ และไม่มีเวลาไปทำละหมาด

⁸ เป็นคำถามในเชิงปรามให้มีการยุติในการดื่มสุราและการพนัน

92. และพวกเจ้าจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังรอซูลเถิด และพึงระมัดระวัง¹ ไว้ด้วย แต่ถ้าพวกเจ้าผินหลังให้² ก็พึงรู้เถิดว่าที่จริงหน้าที่ของรอซูลของเรา นั้น คือ การประกาศอันชัดเจนเท่านั้น³

93. ไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย ในสิ่งที่พวกเขาได้บริโภค⁴ เมื่อพวกเขามีความยำเกรงและศรัทธา และปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย แล้วก็มีความยำเกรงและศรัทธาแล้วก็มีความยำเกรง และกระทำความดี และอัลลอฮ์นั้น ทรงรักผู้กระทำความดีทั้งหลาย

94. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย แน่หนอนอัลลอฮ์ จะทรงทดสอบพวกเจ้าด้วยสิ่งหนึ่ง อันได้แก่สัตว์ล่า⁵ ที่มือของพวกเจ้าได้มันมา⁶ และหอกของพวกเจ้าด้วย⁷ เพื่ออัลลอฮ์ จะทรงรู้ว่าใครที่ยำเกรง

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَيَّ رَسُولُنَا أَلْبِغُ الْمَعِينِ ﴿١٢٦﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُوَسِّطُ لِلْحَسَنِينَ ﴿١٢٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَلْبُوكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَآلَهُ أَيْدِيكُمْ وَمِآحِكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾

¹ คือระมัดระวังมิให้ตกอยู่ในฐานะผู้ผินหลังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ มิเช่นนั้นแล้วพวกเขาจะได้รับความโศก

² คือไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์

³ คือท่านนะบีมุฮัมมัดที่ประกาศศาสนาของอัลลอฮ์ แก่พวกท่านอย่างชัดเจนเท่านั้น ส่วนพวกท่านจะเชื่อฟังหรือไม่นั้นเป็นเรื่องระหว่างพวกท่านกับอัลลอฮ์ ท่านนะบีได้กระทำความหน้าที่ของท่านโดยสมบูรณ์แล้ว

⁴ บริโภคอาหารที่ซื้อมาด้วยเงินที่ได้จากการพนัน หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ก่อนจากที่ได้มีบัญญัติห้ามไว้ และเมื่อมีบัญญัติห้ามแล้ว พวกเขาก็เลิก

⁵ คือสัตว์ป่า กล่าวคือ ในขณะที่ครองอิหฺรอมเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์นั้น ห้ามมิให้ทำการล่าสัตว์ป่า และขณะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ยังลกะอะบะฮ์นั้น ย่อมจะพบสัตว์ป่าตามทาง ในการนี้จึงเป็นการทดสอบอีมานของพวกเขว่า ถ้าพวกเขามีอีมานเข้มแข็ง ก็จะไม่ทำการล่าสัตว์ป่า แต่ถ้าไม่เข้มแข็งก็จะทำการล่าเพื่อเป็นอาหารอันโอชะในระหว่างทาง

⁶ สัตว์ป่าบางประเภทที่ล่ามันได้ด้วยมือเปล่า

⁷ สัตว์บางประเภทที่ล่ามันด้วยหอก

พระองค์ในสภาพที่เขาไม่เห็นพระองค์ แล้วผู้ใดละเมิดหลังจากนั้น¹ เขาก็ได้รับโทษอันเจ็บแสบ

95. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าฆ่าสัตว์ล่าในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่หรือฆ่าสัตว์ และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าได้ฆ่ามันโดยเจตนาแล้วไซ้ร การชดเชยก็คือ ชนิดเดียวกับที่ถูกฆ่า (จากปศุสัตว์²) โดยผู้ที่ยุติธรรมสองคนในหมู่พวกเจ้า จะกระทำการชื้อขาดมัน³ ในฐานะเป็นสัตว์พลีที่ไปถึงอัล-กะอูบะฮ์⁴ หรือไม่ก็ให้มีการไถ่โทษคือให้อาหารแก่บรรดามิสกิน⁵ หรือสิ่งที่เท่าเทียมสิ่งนั้น ด้วยการถือศีลอด⁶ เพื่อที่เขาจะได้ลิ้มรสผลภยแห่งกิจกรรมของเขา อัลลฮฺย ได้ทรงอภัยให้จากสิ่งที่ได้ล่วงเลยมาแล้ว⁷ และผู้ใดกลับกระทำอีก อัลลฮฺย ก็จะทรงลงโทษเขาและอัลลฮฺย คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงลงโทษ

96. ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้า ซึ่งสัตว์ล่าในทะเล⁸ และอาหารจากทะเล⁹ ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกแก่พวกเจ้า และแก่บรรดาผู้เดินทาง

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمَّداً فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَذَا بِأَبْلِغَ الْكُتُبِ أَوْ كَفِّرَةٌ طَعَامٌ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَنْ سَلْفٍ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا

¹ ล่าสัตว์ป่าขณะครองอิหฺรอหม หลังจากที่ได้มีบัญญัติห้ามไว้

² ให้ชดเชยด้วยสัตว์เลี้ยงชนิดเดียวกับที่ถูกฆ่า แต่ถ้าไม่พบก็ให้มีลักษณะใกล้เคียงกัน

³ ชื้อขาดว่า สัตว์เลี้ยงที่จะชดเชยนั้นใกล้เคียงกันหรือไม่

⁴ สัตว์เลี้ยงที่ชดเชยนั้นให้ถือเป็นสัตว์พลี นำไปเชือดที่ อัลกะอูบะฮ์ เพื่อเป็นอาหารแก่คนมิสกิน

⁵ จะเป็นจำนวนกี่คนนั้นขึ้นอยู่กับภาวะประเมินราคาของสัตว์เลี้ยงที่ใช้ชดเชยสัตว์ป่าที่ถูกล่า

⁶ ถ้าได้ประเมินราคาสัตว์ชดเชย เท่ากับให้อาหารแก่มิสกิน 5 คน ก็ให้ถือศีลอด 5 วัน

⁷ ที่ได้กระทำขึ้นก่อนมีบัญญัติห้าม

⁸ อนุมัติให้จับปลาในทะเลได้ ขณะที่อยู่ในอิหฺรอหม

⁹ หมายถึงปลาที่เกยหาดตายหรือที่ตายลอยอยู่ในทะเล

และได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้า ซึ่งสัตว์ล่าบหนก トラบใดที่พวกเจ้าครองอิหฺรอมอยู่ และจง ย่ำเกรงอัลลอฮ์ผู้เกิด ผู้ที่พวกเจ้าจะถูกรวบรวม นำไปสู่พระองค์

وَأَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٦﴾

97. อัลลอฮ์ ได้ทรงให้อัล-กะอับะฮ์อันเป็นบ้าน ที่ต้องห้ามนั้นเป็นที่ดำรงอยู่สำหรับมนุษย์¹ และ เดือนที่ต้องห้าม และสัตว์พลี และสัตว์ที่ถูก สวมเครื่องหมายไว้ที่คอ เพื่อเป็นสัตว์พลีด้วย นั้นก็เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และแท้จริงอัลลอฮ์ ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

﴿ حَجَلَ اللَّهُ الْكَبَّةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ فِيمَا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَأَهْدَىٰ وَالْقَلْبَ ذَلِكَ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ ﴿٦٧﴾

98. พวกเจ้าพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ รุนแรงในการลงโทษ² และแท้จริงอัลลอฮ์ เป็น ผู้ทรงอภัยโทษ ทรงเอ็นดูเมตตา³

﴿ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ ﴿٦٨﴾

99. หน้าที่ของรอซูลนั้นมีใช้อะไรอื่น นอกจาก การประกาศให้ทราบ⁴ เท่านั้น และอัลลอฮ์ทรง รู้สิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

﴿ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴾ ﴿٦٩﴾

¹ ผู้คนที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น เพื่อดูแลบัยตุลลอฮ์ และกระทำการอิบาดะฮ์ ตลอดจนเป็นที่พักของ ผู้เดินทางไปทำฮัจญ์และอุมเราะฮ์เพราะเป็นสถานที่ปลอดภัย ซึ่งอาหรับทุกเผ่าให้การเคารพนับถือ ไม่มี ใครทำร้ายกันในบริเวณนั้น

² สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคือถึง

³ สำหรับผู้ที่สำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัวและขอภัยโทษต่อพระองค์

⁴ ทำหน้าที่ประกาศศาสนาของอัลลอฮ์ให้มนุษย์ทราบเท่านั้น ส่วนใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อไม่ใช่หน้าที่ ของท่าน

100. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งเลวกับสิ่งดีนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน¹ และแม้ว่าความมากมายของสิ่งชั่วนั้น ได้ทำให้ท่านพึงใจก็ตาม² จงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

101. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าถามถึงสิ่งต่าง ๆ³ หากสิ่งเหล่านั้นถูกเปิดเผยขึ้น⁴ แล้วมันก็จะก่อให้เกิดความเลวร้าย⁵ แก่พวกเจ้า และถ้าพวกเจ้าถามถึงสิ่งเหล่านั้น ขณะที่ยัล-กูรอ่านถูกประทานลงมา มันก็จะถูกเปิดเผยขึ้น⁶ แก่พวกเจ้า อัลลอฮ์ ได้ทรงอภัยสิ่งเหล่านั้นแล้ว⁷ และอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงหนักแน่น

102. แท้จริงได้มีพวกหนึ่งก่อนจากพวกเจ้าได้ถามถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาแล้ว⁸ แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ปฏิเสธสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالطَّيْبُ وَلَوْ أَعَجَبَكَ
كَثْرَةُ الْخَيْرِ فَأَتَقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٥٠﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ شَيْءٍ
إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَنبُؤُكُمْ وَإِن سَأَلْتُمُوهُنَّ حَتَّى يَنْزَلَ
الْقُرْآنُ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ عَمَّا لَلَّاهُ عَنْهَا وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥١﴾

فَدَسَّأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا
بِهَا كَافِرِينَ ﴿٥٢﴾

¹ หมายถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติให้ปฏิบัติกับสิ่งที่มนุษย์นึกคิดขึ้นเองนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน

² หมายถึงมีคนจำนวนมากกระทำความชั่ว จนทำให้ท่านเห็นดีเห็นชอบด้วย

³ สิ่งที่อัลลอฮ์มิได้บัญญัติให้ปฏิบัติ

⁴ คือถูกบัญญัติให้ปฏิบัติสิ่งเหล่านั้น

⁵ เพราะเป็นการเพิ่มภาระแก่พวกเจ้า และทำให้พวกเจ้าลำบาก

⁶ ถูกบัญญัติให้ปฏิบัติ

⁷ กล่าวคือ สิ่งต่าง ๆ ที่พวกเจ้าต้องการจะถาม โดยที่พระองค์มิได้ทรงบัญญัติไว้ นั่น เป็นการอภัยให้แก่พวกเจ้า ไม่ต้องเป็นกังวลว่าพวกเจ้าจะต้องปฏิบัติ

⁸ ถามสิ่งต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามมิให้บรรดามุมีนถาม เพื่อให้อัลลอฮ์ทรงบัญญัติสิ่งเหล่านั้นให้พวกเขาปฏิบัติ

103. อัลลอฮ์มิได้ทรงให้มีขึ้น ซึ่งบะฮ์เราะฮ์¹ และซาอิบะฮ์² และวะซีละฮ์³ และฮาม⁴ แต่ทว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่างหากที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ และส่วนมากของพวกเขาไม่ใช่ปัญญา

104. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า ท่านทั้งหลายจงมาสู่สิ่งที่อัลลอฮ์ ได้ทรงประทานลงมาเกิด⁵ และมาสู่อุซุลด้วย⁶ พวกเขา ก็กล่าวว่าเป็นการพ้อเพียงแก่เราแล้ว สิ่งที่เรได้พบบรรพบุรุษของเราเคยกระทำกันมา⁷ ถึงแม้ได้ปรากฏว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด และทั้งไม่ได้รับคำแนะนำอีกด้วยกระนั้นหรือ⁸

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَمَسَّ الْوَالِدُ إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَ آبَاءِ نَّا أَوْلُو كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

¹ คือแม่อูรูที่ผ่าหูอย่างกว้าง แล้วปล่อยให้มันเป็นอิสระ โดยที่มันจะไม่ถูกชี้ จะไม่ถูกริตนม ไม่ถูกบรรทุก สิ่งหนึ่งสิ่งใด จะไม่ถูกขับไล่ให้ออกจากแหล่งน้ำ เมื่อมันต้องการดื่มและจะไม่ถูกกีดกันแหล่งหญ้าใดๆ ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากมันได้ออกลูก 5 ตัว โดยที่ตัวสุดท้ายเป็นตัวผู้ บางรายงานก็ว่า ตัวสุดท้ายเป็นตัวเมีย ดังรายงานของอิบนอบบาส

² คือแม่อูรูที่ถูกปล่อยให้มันเป็นอิสระ เนื่องจากได้บันทึกแก่เจวิด ซึ่งมันจะหาแหล่งหญ้ากินตามที่มันต้องการ มันจะไม่ถูกบรรทุกสิ่งของใดๆ จะไม่ถูกตัดขน และจะไม่ถูกริตนม นอกจากเพื่อแขกที่มาเยี่ยมเท่านั้น

³ คือแม่แพะที่หากมันออกลูกเป็นตัวเมียก็เป็นสิทธิของเจ้าของ แต่ถ้ามันออกลูกเป็นตัวผู้ก็เป็นสิทธิของเจวิดของพวกเขา แต่ถ้ามันออกทั้งตัวผู้และตัวเมียแล้ว ถือกันว่า ตัวเมียได้มาที่น้องตัวผู้ของมัน ในการนี้เขาจะไม่เชือดตัวผู้ถวายแก่เจวิดของพวกเขา

⁴ พ่อพันธุ์อูรูที่ได้ผสมพันธุ์จนแม่อูรูออกลูกถึงสิบท้อง ในการนี้หลังของมันจะถูกคุ้มครองรักษา โดยมันจะไม่ถูกชี้ จะไม่ถูกบรรทุกจะไม่ถูกหวงห้ามแหล่งน้ำและแหล่งหญ้าใดๆ อันหนึ่งเกี่ยวกับสัตว์สี่ประเภทดังกล่าว นั้น มีรายงานที่ให้คำความหมายเป็นอย่างอื่นอีก

⁵ คือหันมาศรัทธาต่ออัล-กูรอาน

⁶ คือหันมาศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

⁷ กล่าวคือสิ่งที่เราได้พบได้เห็นบรรพบุรุษของเราเคยกระทำมา โดยที่เราจะถือปฏิบัติตามนั้นเป็นการพ้อเพียงแก่เราแล้ว ดังนั้นเราจึงไม่พึงปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานมาให้ หรือคำแนะนำของรอซูลของพระองค์

⁸ เป็นคำถามในเชิงปรามให้สำนึกผิด และกลับเนื้อกลับตัว

105. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จำเป็นแก่พวกเจ้าในการป้องกันตัวของพวกเจ้า¹ ผู้ที่หลงผิดไปนั้น จะไม่เป็นอันตรายแก่พวกเจ้า² ได้ เมื่อพวกเจ้ารับคำแนะนำไว้³ ยังอัลลอฮ์ นั่นคือ การกลับไปของพวกเจ้าทั้งหมด แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเจ้าทั้งหลาย ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرَجِعُكُمْ جَمِيعًا فِيمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

106. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย การเป็นพยานระหว่างพวกเจ้า เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเจ้า⁴ ขณะมีการทำพินัยกรรมนั้น คือ สองคนที่เป็นผู้เที่ยงธรรมในหมู่พวกเจ้า หรือคนอื่นสองคนที่มิใช่ในหมู่พวกเจ้า⁵ หากพวกเจ้าได้เดินทางไปในผืนแผ่นดิน แล้วได้มีเหตุภัยแห่งความตายประสบกับพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้าจะต้องกักตัวเขาทั้งสองไว้หลังจากละหมาด⁶ แล้วทั้งสองนั้นก็จะเป็นพยานต่ออัลลอฮ์ หาก

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهِدُوا بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةَ الْمَوْتِ مَخْبُوسَتُهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ آرَبْتُمْ

¹ คือป้องกันตัวเองมิให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนบัญญัติของอัลลอฮ์ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่เฉยเมยต่อบัญญัติที่พระองค์ทรงใช้ให้ปฏิบัติ

² คือจะไม่ทำให้พวกเจ้าได้รับโทษจากอัลลอฮ์แต่อย่างใด เมื่อพวกเจ้าได้ใช้ความพยายามแนะนำชักชวนเขาให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกแล้ว แต่เขาคือมันไม่ยอมรับฟัง มิได้หมายความว่า จูระไม่ใช่ ใครจะอย่างไรก็ตามใจ ตัวใครตัวมัน ถ้าเช่นนี้แล้วเขาจะต้องได้รับโทษจากอัลลอฮ์ เพราะการไม่ตักเตือนเขานั้นเท่ากับเป็นการสนับสนุนว่า เขากระทำถูก และอีกประการหนึ่ง หน้าที่ของมุสลิมนั้นจะต้องแนะนำตักเตือนพี่น้องมุสลิม เมื่อเห็นเขากระทำผิด ถ้าเขาละเลยเขาก็จะได้รับโทษ และเมื่ออัลลอฮ์ทรงลงโทษพวกเขา ก็ร่วมได้รับโทษด้วย ดังเช่นที่เกิดขึ้นในสมัยท่านนะบีมูซา

³ คือพวกเจ้ายอมรับคำแนะนำ ไม่ว่าจะศึกษาด้วยตนเองจากอัล-กุรอาน และอัล-ฮะดีษ หรือมีผู้แนะนำชี้แจงบัญญัติศาสนาที่ถูกต้องให้ทราบก็ตาม และก็ได้ปฏิบัติตามอย่างดี

⁴ หมายถึงสาเหตุแห่งความตายได้ปรากฏแก่พวกเจ้า ขณะอยู่ในระหว่างเดินทาง

⁵ คือถ้าไม่พบพยานที่เป็นมุสลิม ก็อนุญาตให้ผู้ที่มีไม่มุสลิมสองคนก็ได้

⁶ คือเมื่อกลับมาถึงมะดีนะฮ์ หลังจากละหมาดอัคร์แล้วก็ให้กักตัวพยานทั้งสองนั้นไว้

พวกเจ้าสงสัย¹ ว่าเราจะไม่นำการสาบานนั้นไปแลกเปลี่ยนกับราคาใด ๆ² และแม้ว่าเขา³ จะเป็นญาติใกล้ชิดก็ตาม และเราจะไม่ปกปิดหลักฐานของอัลลอฮ์⁴ (ถ้ามีเช่นนั้น) แน่หนอนันใดนั้นเองเราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ที่กระทำบาป

107. แล้วหากได้รับรู้ว่าพยานทั้งสองคนนั้นสมควรได้รับโทษ⁵ ก็ให้คนอื่นสองคนทำหน้าที่ในตำแหน่งพยานทั้งสองนั้นแทน จากบรรดาผู้ที่มีคนสองคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้สมควร⁶ แล้วทั้งสองนั้นก็จะสาบานต่ออัลลอฮ์ ว่า แน่หนอนการเป็นพยานของเรานั้นสมควรยิ่งกว่าการเป็นพยานของเขาทั้งสอง⁷ และเรามีได้ละเมิด (ถ้ามีเช่นนั้น) แน่หนอนันใดนั้นเอง เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม

108. นั่นแหละคือสิ่งที่ใกล้ยิ่งกว่า ในการที่พวกเขาจะนำมาซึ่งการเป็นพยานตามความ

لَا نَشْتَرِي بِدِينِنَا وَلَا نُوَكِّدُ وَلَا نَكْتُمُ
شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَلْيَمِينَ ﴿٦٧﴾

فَإِنْ عُرِّعَ عَنْهُمَا اسْتَحْقَاقًا إِثْمًا فَتَاخِرَانِ يُؤْمَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا
وَمَا أَعْتَدْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا

¹ คือสงสัยว่าพยานจะไม่พูดความจริงตามที่ถูกตักเตือนได้ทำพันธกรรมไว้

² คือจะไม่ให้การสาบานของเขาประหนึ่งสินค้าที่ใช้แลกเปลี่ยนเงินทอง เพราะการกระทำเช่นนั้นเท่ากับเขาหมิ่นในเดชานุภาพของอัลลอฮ์ซึ่งเป็นความผิดมหันต์

³ คือแม้ว่าผู้ที่เขาสาบานให้นั้น จะเป็นญาติสนิทกับเขา เขาก็ไม่กล้าที่จะสาบานเท็จ เพื่อให้ประโยชน์แก่เขาได้

⁴ หมายถึงว่าพวกเขาจะยืนยันไว้ซึ่งความจริง อันถือเป็นหลักฐานของอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขาจะปกปิดมิได้ เพราะเกรงกลัวการลงโทษของพระองค์

⁵ มีหลักฐานยืนยันว่า พยานทั้งสองนั้นได้บิดเบือนพันธกรรม หรืออื่นใด ซึ่งสมควรได้รับโทษ

⁶ หมายถึงให้ทนายของผู้ตายทำหน้าที่แทนในตำแหน่งพยานทั้งสองนั้น โดยเลือกผู้ที่เหมาะสมและใกล้ชิดแก่ผู้ตายในหมู่ทนายของผู้ตาย

⁷ พยานทั้งสองเดิมที่บิดเบือนพันธกรรม

เป็นจริงของมัน¹ หรือในการที่พวกเขากลัวว่า คำสาบานจะถูกปฏิเสธ² หลังจากที่พวกเขาสาบาน จงอย่าเกรงอัลลอฮ์และจงสติบั้งเกิด แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นจะไม่ทรงแนะนำพวกที่เป็นผู้ละเมิด

109. วันที่อัลลอฮ์ จะทรงชุมนุมบรรดาราอซูลแล้วตรัสว่า สิ่งใดบ้างที่พวกเขาได้รับการตอบสนอง³ พวกเขา กล่าวว่า ไม่มีความรู้ใด ๆ แก่พวกเขาพระองค์⁴ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ความเร้นลับทั้งหลาย

110. จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ ตรัสแก่อีซาบุตรของมัรยัมว่า จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้าที่มีต่อเจ้า และมารดาของเจ้า ขณะที่ข้า

أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُهُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ
وَأَسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦٨﴾

﴿٦٩﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ
قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبِ ﴿٧٠﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدِكَ إِذْ أُتِدَّتْكَ رِجُوعًا

¹ คือบทบัญญัติที่ถูกกำหนดให้ปฏิบัติเกี่ยวกับการเป็นพยานในพินัยกรรมดังที่กล่าวมานั้น เป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เป็นพยาน ทำหน้าที่ยืนยันตามความเป็นจริงของพินัยกรรมโดยเคร่งครัดยิ่งกว่ามาตรการอื่นใด

² พวกเขากลัวว่า คำสาบานของเขาจะถูกปฏิเสธหรือไม่เป็นที่ยอมรับท่ามกลางประชาชนที่ร่วมเป็นสักขีพยานในการเป็นพยานยืนยันของเขา ทั้งนี้เพราะได้ให้มีการยืนยันต่อหน้าประชาชนหลังละหมาดอัศริ นั่นก็หมายความว่า ถ้าคำสาบานของเขาเพื่อยืนยันเกี่ยวกับพินัยกรรมถูกปฏิเสธแล้ว แน่نونเขาก็จะกลายเป็นที่รังเกียจของผู้คน ด้วยเหตุนี้ วิธีการดังกล่าวจึงเป็นมาตรการที่ดีกว่าอย่างอื่น

³ หลักการที่บรรดาราอซูลได้รับมอบหมายให้ทำการประกาศแก่มนุษย์นั้นมีสองประเภทด้วยกันคือ หลักการศรัทธา และหลักการปฏิบัติในการนี้พระองค์จึงได้ทรงถามบรรดาราอซูลของพระองค์ว่า มนุษย์ได้ตอบสนองคำเชิญชวนของพวกเขาอย่างไรบ้าง กล่าวคือทั้งในด้านการศรัทธาและการปฏิบัติ

⁴ คือ แทนที่บรรดาราอซูลจะคอยถามที่ได้ทราบ กลับแจ้งว่าพวกตนไม่มีความรู้ใด ๆ เลย เกี่ยวกับการตอบสนองของมนุษย์ ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาทราบว่าอัลลอฮ์นั้นทรงรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ส่วนที่พวกเขาไม่รู้นั้นเมื่อเทียบกับความรู้ของพระองค์แล้ว ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่มีความรู้ใด ๆ เลย อนึ่งในการที่พระองค์ทรงถามบรรดาราอซูล ทั้ง ๆ ที่พระองค์ก็ทรงทราบดีนั้น ก็เพื่อเป็นการปรามผู้ต้อดั่งทั้งหลายมิให้พวกเขาชะล่าใจต่อการศรัทธา ในสิ่งที่บรรดาราอซูลของพระองค์นำมาประทาน เพราะเมื่อพวกเขกลับไปหาพระองค์ และถูกสอบสวนแล้ว เขาไม่มีทางที่จะกล่าวเท็จได้

ได้สนับสนุนเจ้า ด้วยวิญญานอันบริสุทธิ์¹ โดยที่เจ้าพูดกับประชาชน ขณะที่อยู่ในเปล² และขณะที่อยู่ในวัยกลางคน³ และขณะที่เจ้าซึ่งคัมภีร์และความมุ่งหมายแห่งบัญญัติศาสนาและอัต-เตารอตและอัล-อินญีล และขณะที่เจ้าสร้างขึ้นจากดินตั้งรูปนกด้วยอนุมัตของข้า แล้วเจ้าเป่าเข้าไปในรูปนกนั้น มันก็กลายเป็นนก⁴ ด้วยอนุมัตของข้า และที่เจ้าทำให้คนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคผิวหนังหาย⁵ ด้วยอนุมัตของข้า และขณะที่เจ้าทำให้บรรดาคนตายออกมา⁶ ด้วยอนุมัตของข้า และขณะที่เจ้าได้ยับยั้งและหันเหวงศ์วานอิสรออิลออกจากเจ้า⁷ เมื่อเจ้านำบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา แล้วบรรดาผู้ฝ่าฝืนในหมู่พวกเขาก็กล่าวว่า สิ่งนี้⁸ มิใช่อื่นใด นอกจากมายากลอันชัดแจ้งเท่านั้น

الْقُدْسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا
وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْقِطَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالنُّورَانَ
وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنَ الْظُّلُمِ الْكَثِيبَةِ الْظَّالِمِينَ
يَا ذِي قُرْبَىٰ فَتَتَّبِعْ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا يَأْتِي وَتُرِي
الْأَكْشَمَةَ وَالْأَبْرَصَ يَأْتِي وَيَأْتِي
الْمَوْتَىٰ يَأْتِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَنْكَ إِذْ جَنَّهُمْ بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦٧﴾

¹ หมายถึงญิบรีล

² การพูดของท่านนะบีฮ์ซาที่นอนแบบเบาะอยู่ในเปลนั้น เป็นการพูดความจริงเกี่ยวกับการเกิดของท่าน และหน้าที่ของท่านในฐานะเป็นนะบีในอนาคต และเป็นการพูดเพื่อให้ความบริสุทธิ์แก่มารดาของท่านที่ถูกกล่าวหา เนื่องจากเข้าใจผิด มิใช่พูด อ้อแอ้ ดังที่พวกก้อดยานีย์ได้บิดเบือนไว้

³ พูดแก่ประชาชนในฐานะผู้ประกาศศาสนา เนื่องจากท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นอรุซูลของอัลลอฮ์

⁴ ขณะที่ท่านนะบีฮ์ซาปั้นดินให้เป็นรูปนก แล้วเป่าลมปากไปที่ตัวนกนั้น แล้วมันก็เป็นนกบินได้เหมือนนกทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้ด้วยอนุมัตของอัลลอฮ์ ในเรื่องนี้พวกก้อดยานีย์บิดเบือนไปว่า มิได้เกิดขึ้นจริง

⁵ คือคนตาบอดตั้งแต่กำเนิดก็กลายเป็นคนตาดี มองเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง และคนเป็นโรคผิวหนังก็กลายเป็นปกติ เหมือนผู้คนทั่ว ๆ ไป

⁶ ทำให้บรรดาผู้ที่ตายแล้วคืนชีพ แล้วออกมาจากที่เก็บศพ

⁷ หันเหออกจากการที่พวกเขาจงใจจะฆ่าท่านนะบีฮ์ซา

⁸ หมายถึงมัจจะชนิดต่างๆ ที่ท่านนะบีฮ์ซาได้แสดงให้เห็นประจักษ์ต่อหน้าพวกเขา เช่นทำให้รูปนกซึ่งปั้นขึ้นจากดินมีชีวิตบินได้ และให้คนตาบอดแต่กำเนิดกลายเป็นคนตาดี และให้คนตายคืนชีพ เป็นต้น

111. และจงรำลึกถึงขณะที่ข้าได้ตกลงแก่ อัลฮะวารีย์น¹ ว่าจงศรัทธาต่อข้าและต่อรอซูลของข้า² เกิด พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้วและโปรดได้ทรงเป็นพยานด้วยว่าแท้จริงพวกข้าพระองค์นั้น เป็นผู้สวามิภักดิ์ (ต่อพระองค์)

112. ขณะที่อัล-ฮะวารีย์นกล่าวว่า โอ้อีซาบุตรของมัรยัม พระเจ้าของท่านสามารถที่จะให้สำหรับอาหารจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกเราไหม เขากล่าวว่า³ พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮฺ หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

113. พวกเขากล่าวว่า พวกเราต้องการที่จะบริโภคจากมัน และที่จะให้หัวใจของพวกเราสงบ⁴ และที่พวกเราจะได้รู้ว่า ท่านได้พูดจริงแก่พวกเรา และที่พวกเราจะได้เป็นพยานยืนยันในเรื่องนั้นด้วย⁵

114. อีซาบุตรของมัรยัม ได้กล่าวว่า ข้าแต่ อัลลอฮฺ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดได้ทรงประทานลงมาแก่พวกข้าพระองค์

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّتِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّآ مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوَتُ يَعْيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَآءِ قَالَ أَتَقْوَأُ اللّٰهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

قَالُوا زُرِدْنَا نَأْكُلُ مِنْهَا وَنَطْمِئِنُ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمُ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً

¹ คือให้ท่านนะบีอ็ีซารำลึกถึง ขณะที่อัลลอฮฺได้ตกลงแก่อัล-ฮะวารีย์น (บรรดาผู้เป็นสาวกของท่านนะบีอ็ีซาด้วยความบริสุทธิ์ใจ)

² หมายถึงท่านนะบีอ็ีซา อะลัยฮิสสลาม

³ ท่านนะบีอ็ีซากล่าวเตือนบรรดาสาวกของท่านให้ระมัดระวังในการใช้ถ้อยคำ โดยกล่าวว่า หากพวกท่านศรัทธาต่ออัลลอฮฺแล้ว ก็พึงยำเกรงต่อพระองค์เกิด เพราะพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

⁴ มีความเลื่อมใสศรัทธายิ่งขึ้น อันก่อให้เกิดความสงบแก่จิตใจ

⁵ เป็นพยานยืนยันแก่บรรดาผู้ที่มีได้เห็นในเรื่องที่มีสำหรับอาหารถูกประทานลงมาจากฟากฟ้า

ซึ่งสำหรับอาหารจากฟากฟ้าด้วยเถิด จะได้เป็นวันรื่นเริงแก่พวกข้าพระองค์ ทั้งแก่คนแรกของพวกเขา ข้าพระองค์ และแก่คนสุดท้ายของพวกเขา ข้าพระองค์¹ และจะได้เป็นสัญญาณหนึ่ง² จากพระองค์ และโปรดได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์นั้น คือผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพทั้งหลาย

115. อัลลอฮ์ ตรัสว่า แท้จริงข้าจะให้มันลงมาแก่พวกเจ้า แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น แน่นอนข้าจะลงโทษเขา ซึ่งโทษที่ข้าจะไม่ลงโทษนั้นแก่ผู้ใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย³

116. และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ ตรัสว่า⁴ อีซาบุตรของมัรยัม เอย์ เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า จงยึดถือฉันและมารดาของฉันเป็นที่เคารพสักการะทั้งสองอันจากอัลลอฮ์⁵ เขากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์ พระองค์ท่าน ไม่เคยแก่ข้าพระองค์ที่จะกล่าวสิ่งที่มีไซสิทธิ์ของข้า

مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا لَّا وَّلَيْنَا وَآخِرَانَا
وَءَايَةٌ مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنِّتُ عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ
مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا أُعَذِّبُهُ
أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٦﴾

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ
لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّ لِلتَّهْتِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي

¹ คือวันที่สำหรับอาหารถูกประทานลงมานั้น จะได้ถือเป็นวันรื่นเริงทั้งแก่คนแรก และคนสุดท้ายที่ศรัทธาต่อท่านนะบีอือซา

² ที่แสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์

³ คือเขาจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงที่สุด ซึ่งพระองค์จะไม่ทรงลงโทษเขียงนั้นแก่ผู้ใดทั้งสิ้น

⁴ ทรงใช้ให้ท่านนะบีมุฮัมมัดรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์จะตรัสแก่นะบีอือซาในวันกียามะฮ์

⁵ ที่อัลลอฮ์ทรงถามเช่นนั้น เพื่อเป็นการยืนยันว่าท่านนะบีอือซามีได้ประกาศแก่ชาวคริสต์ว่า ท่านและมารดาของท่านเป็นที่เคารพสักการะของพวกเขา ดังนั้นการที่พวกเขาอ้างว่าท่านนะบีอือซาเป็นพระเจ้าก็ดีหรือพระบุตรก็ดี จึงเป็นการกู่ขึ้นจากพวกเขาเอง ซึ่งเป็นความผิดอันมหันต์ที่พวกเขาจะต้องรับผิดชอบ

พระองค์ หากข้าพระองค์เคยกล่าวสิ่งนั้น
แน่นอนพระองค์ย่อมรู้ดี โดยที่พระองค์ทรงรู้
สิ่งที่อยู่ในใจของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ไม่
รู้สิ่งที่อยู่ในใจของพระองค์¹ แท้จริงพระองค์
นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

117. ข้าพระองค์มิได้กล่าวแก่พวกเขา นอกจาก
สิ่งที่พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์เท่านั้น ที่ว่าท่าน
ทั้งหลายจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็น
พระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้าของพวกท่าน
ด้วย และข้าพระองค์ย่อมเป็นพยานยืนยัน
ต่อพวกเขาในระยะเวลาที่ข้าพระองค์อยู่ในหมู่
พวกเขา ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงรับข้าพระองค์
ไปแล้ว² พระองค์ท่านก็เป็นผู้ดูแลพวกเขา และ
พระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง

118. หากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาแท้จริง
พวกเขาก็คือบ่าวของพระองค์³ และหากพระองค์
จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์
ท่านคือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَحْيَىٰ إِنَّ كُنْتَ قَلْبُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي
وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَٰلِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٧﴾

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا إِلَهًا رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ
فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٨﴾

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ عِبَادَتُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

¹ คำว่าใจของพระองค์ มุสลิมทุกคนจะต้องเข้าใจว่า ไม่เหมือนกับจิตใจของมนุษย์หรือสิ่งอื่นใด เพราะ
พระองค์ไม่ทรงเหมือนกับสิ่งใด ๆ ในโลกทั้งสิ้น ส่วนความเป็นจริงแห่งจิตใจของพระองค์นั้นไม่มีใคร
จะรู้ได้ และมีไซหน้าที่ของใครที่จะค้นคว้า เพราะไม่อยู่ในวิสัยที่มนุษย์จะกระทำได้เราเพียงศรัทธาตามที่
พระองค์แจ้งให้ทราบเท่านั้น

² ได้ทรงยกข้าพระองค์ขึ้นมายังพระองค์ทั้งชีวิตและร่างกาย ขณะที่พวกเขาจะเอาชีวิตข้าพระองค์

³ กล่าวคือหากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา พระองค์ก็ย่อมกระทำได้ เพราะพวกเขาเป็นบ่าวของ
พระองค์

119. อัลลอฮ์ ตรัสว่า นี่แหละคือวันที่การพูดความจริงของพวกเขาจะอำนวยประโยชน์แก่บรรดาผู้ที่พูดจริง พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ในสภาพที่อัลลอฮ์ ทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็พึงพอใจในพระองค์นั้นแหละคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

120. อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ทั้งสิ้น และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمَ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

¹ หมายถึงวันกิยามะฮ์

(6) ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม

ซูเราะฮ์นี้มี 165 อายะฮ์ ถูกประทานลงมา หลังจากซูเราะฮ์ อัล-ฮิจญูรี เป็นซูเราะฮ์ มัคกียะฮ์ นอกจาก อายะฮ์ที่ 20, 23, 91, 93, 114, 141, 151, 152 และ 153

อย่างไรก็ดี มีผู้รายงานสะเด็ชมากมาย ได้รายงานมาจากบรรดาเศาะฮาบะฮ์ และ อัต-ตาบิอินว่า ซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมา ที่เดียว ทั้งซูเราะฮ์ นั่นก็หมายความว่า บรรดา อายะฮ์ในซูเราะฮ์นี้ ทั้งหมดถูกประทานลงมา ก่อนท่าน นะบิอ์พยพไปมะดีนะฮ์ หรือที่เรียกว่า มัคกียะฮ์ ทั้งซูเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของ อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และได้ทรงให้มีบรรดาความมืดและแสงสว่าง¹ แต่แล้วบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ยังให้ (สิ่งอื่น) เท่าเทียมกับพระเจ้าของเขาอยู่²

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ اللَّيْلُ نَوْمًا وَالنَّوْرُ نَوْمًا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ﴿٦﴾

¹ คือให้มีกลางวันสำหรับพักผ่อน และให้มีกลางคืนสำหรับประกอบอาชีพ

² ทั้ง ๆ ที่พระองค์เท่านั้นที่ควรแก่การได้รับการเคารพสักการะจากมนุษย์ ในฐานะผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและให้มีกลางวันและกลางคืน กลับถูกให้มีสิ่งอื่นเท่าเทียมกับพระองค์ ในการได้รับการเคารพสักการะ ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นมีได้ทำอะไรเลย

2. พระองค์คือ ผู้ที่ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากดิน แล้วได้ทรงกำหนดเวลาแห่งความตายไว้ และกำหนดที่ถูกระบุไว้อีกกำหนดหนึ่งนั้น¹ อยู่ที่พระองค์ แต่แล้วพวกเจ้าก็ยังสงสัยกันอยู่

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٦﴾

3. และพระองค์นั้นคือ อัลลอฮ์ ทั้งในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดิน² ทรงรู้สิ่งเร้นลับของพวกเจ้า และสิ่งเปิดเผยของพวกเจ้า และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าชวนชวayakanอยู่

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٧﴾

4. และไม่มีใองการใด จากบรรดาใองการแห่งพระเจ้าของพวกเขามายังพวกเขา³ นอกจากได้ปรากฏว่าพวกเขาผินหลังให้แก่ใองการนั้น

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨﴾

5. แน่นอนพวกเขาได้ปฏิเสธความจริง เมื่อความจริงนั้นได้มายังพวกเขา แล้วชาวคราว⁴ ของสิ่งที่พวกเขาเคยเหยยหยันไว้นั้นก็จะมายังพวกเขา

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَدَّعُونَ ﴿٩﴾

6. พวกเขามีได้เห็นดอกหรือว่า ก็ประชาชาติมาแล้ว ที่เราได้ทำลายมาก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งเราได้ให้พวกเขามีอำนาจและความสามารถใน

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَالَهُمْ نُكْمَلُنَا لَهُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ

¹ คือกำหนดแห่งการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์ ซึ่งกำหนดนี้ไม่มีใครสามารถจะรู้ได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น

² หมายถึงว่า อัลลอฮ์นั้นย่อมเป็นที่รู้จักกันดีทั้งในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่นดินว่า พระองค์นั้นคือพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงคุณลักษณะอันสมบูรณ์ทุกประการ

³ หมายถึง ชาวมักกะฮ์

⁴ ชาวคราวแห่งผลร้าย

แผ่นดิน ซึ่งสิ่งที่เรามีได้ให้มีแก่พวกเขา¹ และ เราได้ส่งฝนมายังพวกเขาอย่างมากมาย² และ เราได้ให้มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง³ ของพวกเขา แล้วเราก็ทำลายพวกเขาเสีย เนื่อง ด้วยบรรดาความผิด⁴ ของพวกเขา และเราได้ ให้มีขึ้นหลังจากพวกเขาซึ่งประชาชาติอื่น

7. และหากเราได้ให้ลงมาแก่เจ้า ซึ่งคัมภีร์ ฉบับหนึ่ง (ที่ถูกจารึกไว้) ในกระดาศ⁵ แล้ว พวกเขาก็ได้สัมผัส⁶ คัมภีร์นั้นด้วยมือของ พวกเขาเอง แน่หนอนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ย่อมกล่าวว่า สิ่งนี้มีข้ออื่นใด นอกจากมายากล อันชัดแจ้งเท่านั้น

مَذَرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَدُوًّا بِهِمْ وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
ءَاخَرِينَ ﴿٦﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِسْحَرُومٌ مِينِ ﴿٧﴾

¹ หมายถึง ชาวมักกะฮ์ การที่พระองค์ทรงเปลี่ยนการใช้สรรพนามบุรุษที่สามแทนชาวมักกะฮ์ มาใช้ สรรพนามบุรุษที่สองแทนพวกเขา นั้น ก็เพื่อสร้างภาพพจน์ให้เห็นประหนึ่งว่า พระองค์ทรงกล่าวแก่ พวกเขาโดยตรง และคำว่า สิ่งที่เรามีได้ให้มีแก่พวกเขา นั้น หมายถึง อำนาจ และความสามารถ ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงให้มีแก่ประชาชาติในอดีตนั้น เป็นอำนาจและความสามารถที่พระองค์มิได้ทรงให้มีแก่ ชาวมักกะฮ์ กระนั้นก็ดี พวกเขาจะถูกทำลายได้ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ แล้วชาวมักกะฮ์เล่าจะ สามารถคงอยู่ได้กระนั้นหรือ หากพระองค์จะทรงลงโทษ เนื่องจากความต้อดิ่งและฝ่าฝืนของพวกเขา

² ให้ฝนตกในพื้นที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่อย่างมากมาย เพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์แก่พวกเขา

³ ให้มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านหมู่บ้านของพวกเขาด้วย

⁴ หมายถึง ความต้อดิ่ง และการฝ่าฝืนของพวกเขา อันถือเป็นความผิดอันมหันต์ ที่สมควรได้รับการ ลงโทษอย่างรุนแรง

⁵ คือประทานคัมภีร์ในสภาพที่เป็นกระดาศลงมาถึงฉบับ โดยที่โองการของพระองค์ถูกจารึกไว้ในกระดาศ ของคัมภีร์

⁶ ลูบล่าคัมภีร์นั้นด้วยความแน่ใจว่าเป็นคัมภีร์จริง ๆ ไม่ใช่เป็นการลวงตา

8. และพวกเขาได้กล่าวว่า โฉนเส้ามะลัก¹ จึงมิได้ถูกให้ลงมาแก่เขา² และหากว่าเราได้ให้มะลักลงมาแล้ว แน่หนอนกิจการทั้งหลายก็ย่อมถูกชี้ขาด³ แล้วพวกเขาก็จะไม่ถูกรอคอย⁴

9. และหากว่าเราได้ให้เขา⁵ เป็นมะลัก แน่หนอนเราก็อ่อมให้เขาเป็นคนผู้ชาย⁶ และแน่หนอนเราก็อ่อมให้สิ่งที่พวกเขาคลุมเครือกัน⁷ อยู่ เป็นที่คลุมเครือแก่พวกเขา

10. และแน่หนอนบรรดารอซูล ก่อนเจ้านั้นได้ถูกเย้ยหยันมาแล้ว ดังนั้นจึงได้ล้อมบรรดาผู้ที่เย้ยหยันรอซูลเหล่านั้นไว้ ซึ่งสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันกัน⁸

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفِضِيَ
الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٨﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا
عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ بِرُسُلِهِمْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالذِّكْرِ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾

¹ มะลักเป็นเอกพจน์ของมะลาอิกะฮ์

² คือส่งมะลักลงมายังท่านนะบี เพื่อทำการยืนยันว่า ท่านนะบีผู้มีมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์จริง พวกเขาจะได้เชื่อ

³ คือถ้าพระองค์จะส่งมะลักลงมาในรูปร่างอันแท้จริงของมะลักแล้ว ก็หมายความว่ากิจการทั้งหลายได้ถูกชี้ขาดลงแล้ว คือชี้ขาดในการลงโทษพวกเขา และการลงมาของมะลักก็คือ การมาลงโทษพวกเขา มิใช่มาเป็นผู้ยืนยันให้พวกเขาเชื่อ

⁴ คือจะถูกลงโทษทันทีไม่รอคอยให้โอกาสแก้ตัวอีกต่อไป

⁵ ผู้ที่จะลงมาเป็นมะลัก

⁶ คือเยี่ยงมนุษย์ผู้ชายทั้งหลาย ถ้ามีเช่นนั้นแล้ว มนุษย์จะตกใจกลัว และพากันหนี เมื่อเห็นมะลักในรูปร่างอันแท้จริง

⁷ หมายถึงว่าถ้าพระองค์ให้มะลักลงมาในรูปของบุรุษเพศ ก็ย่อมเป็นที่คลุมเคลือแก่พวกเขาอีกว่า จะใช่มะลักจริงหรือเปล่า หรือว่าเป็นปฤชชนธรรมดาที่มีมัดมัดแอบอ้างนำมาหลอกลวง แล้วในที่สุดพวกเขาก็ไม่เชื่อ คำว่า สิ่งที่พวกเขาคลุมเครือกันอยู่นั้น หมายถึงให้มะลักลงมาในรูปบุรุษเพศ ซึ่งเป็นที่คลุมเครือแก่พวกเขา จะเป็นมะลักจริง หรือเป็นปฤชชนธรรมดา

⁸ โทษอันเกิดจากการเย้ยหยัน บรรดารอซูลนั้นก็ประสบแก่พวกเขา ในการที่ใช้คำว่าล้อมันั้น เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ว่าพวกเขาไม่สามารถจะหนีรอดไปได้ พวกเขาจะต้องได้รับโทษอย่างแน่หนอน เนื่องจากการที่พวกเขาเย้ยหยันบรรดารอซูล

11. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเดิน¹ ไปในแผ่นดินเถิด แล้วจงดูว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นเป็นอย่างไรบ้าง²

12. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของใคร จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ได้ทรงกำหนดการเอ็นดูเมตตาไว้บนตัวของพระองค์³ แน่นนอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าไปสู่วันกียามะฮ์ โดยที่ไม่มี การสงสัยใด ๆ ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาชขาดทุนนั้น⁴ พวกเขาจะไม่ศรัทธา

13. และสิ่งที่สงบเงียบอยู่⁵ ในเวลากลางคืน และกลางวันนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ
كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَ كُمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

¹ ท่องเที่ยวไป

² ในการท่องเที่ยวไปในแผ่นดินนั้น ย่อมจะพบแหล่งอันเป็นที่อยู่อาศัยของผู้คนที่เคยตั้งดีและฝ่าฝืน พระองค์มาก่อนแล้ว จงดูว่าบันปลายของพวกเขานั้นเป็นประการใด แน่นนอนบันปลายของพวกเขานั้นคือ ความพินาศ ในการนี้ย่อมจะทำให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัวไม่ต่อต้านอีกต่อไป เพราะกลัวจะเป็นเช่น พวกเหล่านั้น

³ ทรงให้การเอ็นดูเมตตาเป็นคุณลักษณะหนึ่งของพระองค์ เพื่อจะได้ทรงเอ็นดูเมตตาแก่บรรดาบ่าวของ พระองค์

⁴ คือผู้ที่ไม่สนใจในคำเชิญชวนของท่านนะบีมุฮัมมัด หรือไม่ใส่ใจศาสนาอิสลามที่มีการเผยแพร่กันอยู่ พวกเหล่านี้แหละคือผู้ที่ทำตัวให้ขาดทุน เพราะใช้ชีวิตไม่ถูกต้อง และที่ซ้ำร้ายก็คือ พวกเขาจะไม่ ศรัทธา

⁵ หมายถึงสัตว์บางประเภทที่พักผ่อนในเวลากลางคืน และสัตว์บางประเภทที่พักผ่อนในเวลากลางวัน

14. จงกล่าวเถิด ฉันจะยึดถือผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ กระนั้นหรือ ซึ่งพระองค์เป็นผู้ประดิษฐ์บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน¹ และพระองค์เป็นผู้ทรงให้อาหาร และไม่ถูกให้อาหาร² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันถูกใช้ให้เป็นคนแรกในหมู่ผู้ที่สวามิภักดิ์ และพวกท่านจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ให้มีภาคีเป็นอันขาด

15. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่³ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน

16. ผู้ใดที่การลงโทษถูกหันเหออกจากเขาในวันนั้นแล้ว แน่หนอนพระองค์ทรงเอ็นดูเมตตาเขา และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

17. และหากว่าอัลลอฮ์ ทรงให้ความเดือดร้อนอย่างหนึ่งอย่างใดประสบแก่เจ้า⁴ แล้ว ก็ไม่มีผู้ใดจะเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น และหากพระองค์ทรงให้ความดีอย่างหนึ่งอย่างใดประสบแก่เจ้า⁵ แท้จริงพระองค์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أُعْبَدُ وَلَئِنَّا لَلسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسَدَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ
الْفَوْزَ الْعَمِيمُ ﴿١٦﴾

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا
هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِنِعْمَةٍ فَمَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

¹ เป็นการแสดงถึงความยิ่งใหญ่ และเดชานุภาพของพระองค์ ซึ่งสมควรอย่างยิ่งแก่มนุษย์ที่จะให้การเคารพสักการะแก่พระองค์ และมอบหมายให้พระองค์คุ้มครอง

² คือพระองค์นั้นทรงยิ่งใหญ่ และในการที่ทรงกล่าวว่า พระองค์ไม่ถูกให้อาหารนั้น เพื่อให้มนุษย์เข้าใจว่า พระองค์ไม่ทรงต้องพึ่งมนุษย์เท่านั้น หากแต่มนุษย์ต่างหากที่ต้องพึ่งพระองค์

³ คือได้รับความทุกข์ทรมาน และความเดือดร้อนระหว่างรอคอยการตัดสินในวันกิยามะฮ์ นั่นก็หมายถึงว่า เขาจะได้เข้าสวรรค์ด้วยความเอ็นดูเมตตาจากพระองค์

⁴ ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

⁵ คือ “ก็ไม่มีผู้ใดจะขัดขวางได้” ข้อความอันเป็นคำตอบนี้ได้ถูกละเอาไว้เพราะเป็นที่ทราบกัน และก็เคยถูกระบุไว้เป็นบางครั้งเช่นในซูเราะฮ์ ยูนุส

18. และพระองค์คือผู้ทรงชนะเหนือปวงบ่าว
ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ
ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

19. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งใดใหญ่
ยิ่งกว่าในการเป็นพยาน¹ จงกล่าวเถิดว่าอัลลอฮ์
นั่น คือผู้เป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน
และอัลกุรอานนี้ ก็ได้ถูกประทานลงมาแก่ฉัน
เพื่อที่ฉันจะได้ใช้อัลกุรอานนี้ตักเตือนพวกท่าน
และผู้ใช้อัลกุรอานนี้ไปถึง² พวกท่านจะยืนยัน
โดยแน่นอนกระนั้นหรือว่า มีบรรดาที่เคารพ
สักการะอื่นร่วมกับอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่ยืนยัน จงกล่าวเถิด
แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ที่ควรแก่การเคารพ
สักการะแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น และแท้จริง
ฉันขอปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคี
(แก่อัลลอฮ์)

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۗ قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ لَأُنذِرَكُمْ بِهِ ۖ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ
لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۗ قُلْ لَا أَشْهَدُ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَحْدَهُ وَإِنِّي بِرُبِّي مُتَشَكِّرٌ ﴿١٩﴾

20. บรรดาผู้ที่เราได้นำให้ศรัทธาแก่พวกเขา³ นั้น
พวกเขารู้จักเขา⁴ เช่นเดียวกับที่พวกเขารู้จักลูกๆ
ของพวกเขาเอง บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขา
ขาดทุนนั้น พวกเขาจะไม่ศรัทธา

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

¹ หมายถึงว่า การเป็นพยานนั้น สิ่งใดใหญ่ยิ่งกว่าที่จะทำให้ชาวกุเรชเชื่อถือได้ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงใช้ให้
ท่านนะบีตอบเสียเองว่า ที่ใหญ่ยิ่งกว่าสิ่งใดในการเป็นพยานนั้นคือ อัลลอฮ์ ซึ่งจะเป็นพยานระหว่าง
ท่านนะบีกับพวกเขาว่า พระองค์ได้ทรงประทานอัลกุรอานนี้ลงมาแก่ท่าน

² คือไปถึงบรรดาผู้ที่เกิดขึ้นมาในอนาคตจนถึงวันกิยามะฮ์

³ หมายถึงยิวและคริสต์

⁴ ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

21. และผู้ใดเล่า คือผู้ธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์
ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์¹ หรือปฏิเสธบรรดา
โองการของพระองค์ แท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้น
จะไม่สามารถประสบความสำเร็จ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بَيِّنَاتٍ مِنْهُ لَا يُلْحِقُ الظَّالِمُونَ ﴿٦﴾

22. และวันที่เราจะชุมนุมพวกเขาทั้งหมด แล้ว
เราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นว่า ไหนเล่า
บรรดาภาคีของพวกเขาที่พวกเขาอ้างกัน

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ
شُرَكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧﴾

23. แล้ว (ผลแห่ง) การทดสอบพวกเขาก็มิได้
เป็นอย่างอื่น นอกจากพวกเขาถือว่า² พวกข้า
พระองค์ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้า
ของพวกเขาว่า พวกข้าพระองค์ไม่เคย
เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ
رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٨﴾

24. จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขาได้โกหกแก่
ตัวของพวกเขาเองอย่างไร³ และสิ่งที่พวกเขา
เคยอุปโลกน์ขึ้นก็ได้หายไป⁴ จากพวกเขา

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَيَّ أَنْفُسِهِمْ وَوَسَّلَ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩﴾

¹ เช่นอุปโลกน์ว่า พระองค์ทรงมีพระบุตร และเมื่อลาอิกะฮ์เป็นบุตรของพระองค์ ตลอดจนกล่าวว่า
มีผู้สมควรได้รับการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์

² คือกล่าวเท็จเป็นการแก้ตัวของพวกเขา

³ กล่าวคือพวกเขาเองเป็นผู้ให้มีภาคีแก่พระองค์ แต่กลับโกหกแก่ตัวเองว่ามีได้กระทำ ดังกล่าวนี้เป็น
การประณามอย่างแรง เพราะการโกหกแก่ผู้อื่นนั้นก็นับว่า เลวร้ายอยู่แล้ว แล้วการโกหกแก่ตัวเองเล่าจะ
เลวร้ายแค่ไหน

⁴ คือมิได้มาให้ความช่วยเหลือแก่เขา ดังที่พวกเขาเข้าใจ เพราะสิ่งที่ถูกพวกเขาอุปโลกน์ขึ้นนั้น หาได้รู้
เรื่องในการกระทำของพวกเขาแต่อย่างใดไม่ หากพวกเขาารู้เรื่องก็ย่อมไม่ยินยอมที่จะให้กระทำเช่นนั้นได้
เพราะเป็นการกระทำที่มีความผิดมหันต์ นอกจากช่วยถอนเท่านั้นที่ยุติให้พวกเขากระทำ เพราะต้องการ
ให้พวกเขาหลงไปจากทางอันเที่ยงตรงของอัลลอฮ์

25. และในหมู่พวกเขา นั้นมีผู้ที่สตับฟังเจ้าอยู่
บ้าง¹ แต่เราได้ให้มีสิ่งปิดกั้นอยู่บนหัวใจของ
พวกเขา ในการที่พวกเขาจะเข้าใจอัลกุรอาน
และได้ให้ในหูของพวกเขา มีความทวนอยู่ด้วย²
และหากพวกเขาเห็นสัญญาณทุกอย่าง³ พวกเขา
ก็จะไม่ศรัทธา จนกระทั่งพวกเขาได้มาหาเจ้า
ก็ยังไม่ได้เดียวกับเจ้า บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น
จะกล่าวว่า นี่⁴ มีไข่อะไรอื่น นอกจากบรรดา
สิ่งซีดเซียนอันไร้สาระของคนก่อน ๆ เท่านั้น
(นิยายโบราณ)

26. และพวกเขาห้ามเกี่ยวข้องกับอัลกุรอาน⁵
และพวกเขาก็ปลีกตัวออกห่างจากอัลกุรอานด้วย
และพวกเขาจะไม่ทำให้ใครพิณาศ นอกจาก
ตัวของพวกเขาเองเท่านั้น แต่พวกเขาไม่รู้ลึก

27. และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้
หยุดยืนอยู่เบื้องหน้าไฟนรก แล้วพวกเขาได้
กล่าวว่า โอ้ หวังว่าเราจะถูกนำกลับไป⁶ และ
เราก็จะไม่ปฏิเสธบรรดาโองการแห่งพระเจ้า
ของเราอีก และเราก็จะได้กลายเป็นผู้ที่อยู่ใน
หมู่ผู้ศรัทธา

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَاتٍ
لَّا يُؤْمِنُوهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُخْبِدُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوِي عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَوْ رَأَوْا إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا إِنَّا لِلَّهِ نَارِدٌ
وَلَا نَكْذِبُ بِيَاثِمَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

¹ คือสตับฟังมิใช่มีเจตนาจะหาความเข้าใจ หากแต่มีเจตนาที่จะกล่าวหาว่าไม่รู้เรื่อง

² ให้ความใจของพวกเขาเป็นประหนึ่งมีสิ่งปิดกั้นอยู่ เพื่อมิให้อัลกุรอานเข้าไปถึงหัวใจและให้หูของพวกเขา
ประหนึ่งหูทวนก ฟังอะไรไม่ได้ยิน ไม่รู้เรื่อง

³ สัญญาณที่แสดงถึงว่าท่านนะบีมุฮัมมัดเป็นนะบิจริง จะเป็นสัญญาณที่มาจากอัลกุรอานหรือจากตัว
ท่านเอง เขาก็จะไม่เชื่อ เพราะหัวใจของพวกเขาบอดเสียแล้ว

⁴ หมายถึง อัลกุรอาน

⁵ ห้ามผู้คนมิให้สตับฟังอัลกุรอาน เพราะกลัวว่าจะเกิดความศรัทธาแก่พวกเขา

⁶ ถูกนำกลับไปสู่โลกอีกครั้งหนึ่ง

28. แต่ทว่าได้ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว สิ่งทีพวกเขาปกปิดไว้¹ แต่กาลก่อน และแม้ว่าพวกเขาถูกให้กลับไป² แน่นอนพวกเขาก็กลับกระทำอีกในสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามไว้ และแท้จริงพวกเขาคือผู้ที่กล่าวเท็จ

29. และพวกเขากล่าวว่า มันมิใช่อะไรอื่นนอกจากชีวิตความเป็นอยู่ของเราในโลกนี้เท่านั้น และเรานั้นใ่ว่าจะเป็นผู้ถูกให้ฟื้นคืนชีพก็หาไม่

30. และหากว่าเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้ยืนอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าของพวกเขา โดยที่พระองค์ได้ทรงกล่าวว่า นี่³ มิใช่ความจริงดอกหรือ พวกเขาตอบว่า ใช่ซอรับ พวกข้าพระองค์ขอสาบานด้วยพระเจ้าของพวกเขาว่า พระองค์ตรัสว่า พวกเขาจึงลี้มรสการลงโทษกันเกิด เนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา

31. แน่นอนได้ขาดทุนไปแล้ว บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮ์⁴ จนกระทั่งเมื่อวันกียามะฮ์ได้มายังพวกเขาโดยกะทันหัน แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า โอ้ความเสียใจของเรา⁵ ในสิ่งที่เราได้

بَلْ بَدَأَهُم مَّا كَانُوا يَخْفَوْنَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٦٨﴾

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٦٩﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُفِعُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ قَالَ لَيْسَ هَذَا إِلَّا الْحَقُّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

قَدْ حَسَرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا أَيْحَسَرَ رَبَّنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلْأَسَاءُ مَا يَرْزُقُونَ ﴿٧١﴾

¹ หมายถึงการกุฟร หรือการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาขณะที่อยู่ในโลก

² คือถูกให้กลับไปยังโลกอีกครั้งหนึ่งเพื่อกระทำความดีเป็นการแก้ตัว

³ คือวันกียามะฮ์ ที่พวกเจ้าปฏิเสธ ซึ่งมันได้ประจักษ์ขึ้นนี้ มิใช่เป็นความจริงดอกหรือ

⁴ พบพระองค์ในวันกียามะฮ์

⁵ คือเรียกร้องความเสียใจของพวกเขาให้มาทำลายพวกเขาเสีย เพื่อให้สาสมกับที่พวกเขาได้ละเลยหน้าที่ของพวกเขาขณะที่อยู่ในโลก

ทำให้บกพร่องในโลก โดยที่พวกเขาแบกบรรดาบาปของพวกเขาไว้บนหลังของพวกเขาด้วย¹ พึงรู้เถิดว่า ช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งที่พวกเขากำลังแบกอยู่

32. และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมิใช่ อะไรอื่น นอกจากการเล่น และการเพลิดเพลินเท่านั้น และแน่นอนสำหรับบ้านแห่งอาคี² เราะห์นั้นดียิ่งกว่า³ สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้าไม่ใช่บัญญัติดอกหรือ

33. เรารู้ดีว่า สิ่งที่พวกเขาถวาทัน⁴ นั้นทำให้เจ้าเสียใจ แท้จริงพวกเขาหาได้ปฏิเสธเจ้าไม่⁵ แต่ทว่าบรรดาผู้ธรรมนั้นปฏิเสธโองการต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ต่างหาก

34. และแน่นอนบรรดารถอซูลก่อนเจ้านั้นได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว แล้วพวกเขาอดทนต่อสิ่งที่พวกเขาถูกปฏิเสธ และถูกทำร้ายจนกระทั่งความช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา และไม่มีใครเปลี่ยนแปลงพจนารถของอัลลอฮ์ได้ และแท้จริงนั้นได้มายังเจ้าแล้ว จากข่าวคราวของบรรดาผู้ที่ถูกส่งมา⁶

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَهَهُوَ لِلدَّارِ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

فَدَعَلِمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ
لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيِّنَاتٍ
اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ
مَا كَذَّبُوا وَآوُوا إِلَىٰ آذُنِهِمْ فَضَرَبْنَا
لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَائِ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

¹ บาบที่พวกเขาได้กระทำไว้บนหลังได้ถูกให้มีสภาพเป็นวัตถุ ซึ่งผู้กระทำจะแบกไว้บนหลังของพวกเขา

² หมายถึงวันปรโลก

³ ดียิ่งกว่าสิ่งใดๆ ทั้งมวลในโลก

⁴ คือกล่าววิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการประกาศตนเป็นนบีมุฮัมมัดของท่านว่า ท่านมิใช่เป็นนบีมุฮัมมัดนักก็ และบ้างก็ว่าท่านเป็นผู้เสียดสี และอื่นๆ อีกมากมาย

⁵ เพราะพวกเขาเคยให้เกียรติและนับถือเจ้าว่าเป็นอัล-อะมีน แต่ที่พวกเขาปฏิเสธนั้นคือโองการของอัลลอฮ์ที่เจ้านำมาประกาศ

⁶ หมายถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่บรรดารถอซูลในอดีต

35. และหากว่าการผินหลังให้ของพวกเขาที่ใหญ่โต¹ แก่เจ้าแล้ว หากเจ้าสามารถที่จะแสวงหาช่องโหว่ ลงในแผ่นดิน หรือบันไดสู่ฟากฟ้า² แล้วนำสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา³ และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่หนอนพระองค์ก็ทรงรวบรวมพวกเขาให้อยู่บนคำแนะนำแล้ว⁴ ดังนั้นเจ้าจงอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้มกมายเลย

36. แท้จริง ที่จะตอบรับ⁵ นั้น เพียงบรรดาผู้ที่ฟัง⁶ เท่านั้น และบรรดาผู้ที่ตา⁷ นั้น อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ แล้วพวกเขาก็จะถูกนำกลับไปยังพระองค์

37. และพวกเขา กล่าวว่า ไฉนเล่าจึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของเขาถูกให้ลงมาแก่เขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงสามารถที่จะให้สัญญาณหนึ่งลงมา แต่ทว่าส่วนมากพวกเขานั้นไม่รู้

38. และไม่มีสัตว์ใด ๆ ในแผ่นดิน และไม่มีสัตว์ปีกใด ๆ ที่บินด้วยสองปีกของมัน นอกจาก

وَإِنْ كَانَ كِبْرُكَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ آسَظَعْتَ أَنْ تَبْنِعِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سَلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَتَوَسَّاءَ اللَّهُ لَجَمْعِهِمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُزِيلَ آيَةَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ

¹ คือทำให้เจ้าไม่สามารถจะอดทนได้

² คือลงไปในพื้นที่หรือขึ้นไปบนฟ้าเพื่อแสวงหาสัญญาณใดสัญญาณหนึ่งมา เพื่อยืนยันให้พวกเขาเชื่อว่าเจ้าเป็นนะบี

³ เจ้าก็จงทำเถิด

⁴ ให้พวกเขาทั้งหมดปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์

⁵ ตอบรับคำเชิญชวนของท่านนะบี

⁶ ผู้ที่สนใจฟัง และพยายามหาความเข้าใจ

⁷ หมายถึงผู้ที่ไม่สนใจและไม่พยายามเข้าใจ โดยกระทำตนเหมือนคนตาย

ประหนึ่งเป็นประชาชาติ¹ เยี่ยงพวกเจ้านั้นเอง เรามิได้ให้บกพร่องแต่อย่างใดในคัมภีร์ แล้ว ยังพระเจ้าของพวกเขา นั้น พวกเขาจะถูกนำไป ชุมนุญ

39. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของ เรานั้น คือผู้ที่ทวนอก และเป็นใบ้² ซึ่งอยู่ใน บรรดาความมืด ผู้ใดที่อัลลอฮ์ ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้เขาหลงทางไป และผู้ใดที่ พระองค์ประสงค์ ก็จะทรงให้เขาอยู่บนทางอัน เที่ยงตรง

40. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ท่านได้เห็นพวกท่าน แล้วมิใช่หรือ³ หากการลงโทษของอัลลอฮ์ มา ยังพวกท่าน หรือวันกิยามะฮ์ ได้มายังพวกท่าน อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือที่พวกท่านจะวิงวอน หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง⁴

41. มิได้ เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกท่านจะ วิงวอนขอ แล้วพระองค์ก็จะทรงปลดเปลื้องสิ่ง ที่พวกท่านวิงวอนให้ช่วยเหลือ หากพระองค์ ทรงประสงค์ และพวกเจ้าก็จะลืมสิ่งที่พวกเจ้า ให้มีภาคีขึ้น⁵

إِلَّا أُمَّةٌ أَمَّا لَكُمْ مَا قَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُغُرُوا فِي الظُّلُمَاتِ
مَنْ يَسْأَلُ اللَّهَ بِضُلَيْلِهِ وَمَنْ يَسْأَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنَا أَنَا عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَنَا
السَّاعَةُ أَعْبَرِ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٠﴾

بَلْ إِلَهُائِهِ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

¹ มีชีวิตความเป็นอยู่ เป็นหมู่เป็นคณะ เช่นเดียวกับมนุษย์

² หมายถึงผู้ที่กระทำตนเหมือนคนทวนอก และเป็นใบ้

³ คือเห็นว่าพวกท่านนั้นมีสภาพเป็นอย่างไร ข้อความดังกล่าวนี้นักปราชญ์ผู้อธิบายอัลกุรอานต่าง ให้ความหมายว่า พวกท่านทั้งหลายจงบอกฉันทีว่า พวกท่านจะทำอย่างไร

⁴ คือพูดว่าสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะช่วยเหลือพวกเขาได้

⁵ ในขณะที่พวกเจ้าอยู่ในภาวะคับขันนั้น พวกเจ้าจะลืมสิ่งที่พวกเจ้าให้มีภาคีขึ้น แต่เมื่อปลอดภัยแล้วก็ให้ มีภาคีแก่อัลลอฮ์ดังเดิมอีก

42. และแท้จริงเราได้ส่งไปยังประชาชาติก่อนหน้าเจ้า¹ แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขา² ด้วยความร้ายแค้น และการเจ็บป่วย เพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม

43. แล้วไหนเล่า พวกเขาจึงไม่นอบน้อม เมื่อการลงโทษของเราได้มายังพวกเขา แต่ทว่าหัวใจของพวกเขาส่งกระด้าง และชัยฏอนก็ได้ให้เป็นที่สวยงามแก่พวกเขาด้วย³ ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

44. ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่พวกเขาถูกเตือน⁴ ให้รำลึกในสิ่งนั้น เราก็ปิดให้แก่พวกเขา ซึ่งบรรดาประตูของทุกสิ่ง⁵ จนกระทั่งเมื่อพวกเขาละเลิกต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราก็ลงโทษพวกเขาโดยกะทันหัน แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็หมดหวัง⁶

45. แล้วได้ถูกตัดขาด จนคนสุดท้ายของกลุ่มชนที่อธรรม⁷ และการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ
بِآبَاءِ سَاءٍ وَالضَّرِيقِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّغُونَ ﴿٤٢﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِن قَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فُجِّعُوا بِمَا أَوْتُوا
أَخَذْنَاهُمْ بِغَتَّةٍ فَأَذَاهُم مِّمْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

¹ ส่งบรรดาราชูล

² เนื่องจากพวกเขาปฏิบัติเชรอุลของพวกเข

³ ชัยฏอนคอยยุยงว่าสิ่งที่พวกเขาปฏิบัตินั้นถูกต้อง และสวยงามแล้ว ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นพวกเดียวกับมัน ในฐานะเป็นชาวนรก

⁴ คือสิ่งอันเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่รอชูลของพวกเขได้เตือนไว้

⁵ ทุกสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกสำราญแก่พวกเขา

⁶ หมดหวังที่จะกลับตัวหรือแก้ไขใดๆ

⁷ หมายถึงได้ทำลายกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นจนคนสุดท้าย ที่ใช้คำว่าตั้นนั้น เพื่อให้เข้าใจว่า ชนพวกนี้ จะไม่มีการสืบพันธุ์อีกต่อไป เพราะตายหมด

46. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้ว มีไซ้หรือ หากอัลลอฮ์ทรงเอาหูของพวกท่าน และตาของพวกท่านไป และได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกท่านด้วยแล้ว ใครเล่าคือผู้ซึ่งได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำมันมาให้แก่พวกท่านได้ จงดูเถิดว่า อย่างไรเล่าที่เราแจกแจงโองการทั้งหลาย แล้วพวกเขา ก็ยังหันเหไปได้

47. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้ว มีไซ้หรือว่า หากการลงโทษของอัลลอฮ์ มาถึงพวกท่านโดยกะทันหันก็ดี หรือโดยเปิดเผย¹ ก็ดีนั้น จะไม่มีใครถูกทำลาย นอกจากกลุ่มชนผู้อธรรมเท่านั้น

48. และเราจะไม่ส่งบรรดารอซูลมา นอกจากในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือนเท่านั้น ดังนั้นผู้ใดที่ศรัทธา และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขา ก็จะไม่เสียใจ

49. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา นั้น การลงโทษจะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากการที่พวกเขาละเมิด

50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ที่ฉันมีบรรดาคลังสมบัติของอัลลอฮ์ และทั้งฉันก็ไม่รู้สิ่งเร้นลับ และฉันก็จะ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَّرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٦٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ بَعْتَهُ أَوْ جَهَنَّمَ هَلْ لَهَا مِنكُمْ قَوْمٌ الظَّالِمُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا مَسْمُومِي الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ

¹ คือได้ทราบล่วงหน้าก่อนแล้ว

ไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ฉันคือมะลัก ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม นอกจากสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันเท่านั้น จงกล่าวเถิด คนตาบอดกับคนตาดีนั้นจะเท่าเทียมกันหรือ พวกท่านไม่ใคร่ครวญตอกหรือ

51. และเจ้าจงตักเตือนด้วยอัลกุรอานแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวว่าพวกเขาจะถูกนำไปซุมนุญยังพระเจ้าของพวกเขา โดยที่อื่นจากพระองค์แล้ว ไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด และไม่มีผู้ทำการชะฟาอะฮ์¹ คนใดสำหรับพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

52. เจ้าจงอย่าขับไล่บรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขา ทั้งในเวลาเช้าและเวลาเย็น² โดยปรารถนาความโปรดปรานจากพระองค์ ไม่เป็นภัยแก่เจ้าแต่อย่างใด ในการชำระพวกเขา และก็ไม่เป็นภัยแก่พวกเขาแต่อย่างใด จากการชำระเจ้า แล้วเหตุใดเจ้าจึงจะขับไล่พวกเขา (ถ้าเจ้าทำเช่นนั้นแล้ว) เจ้าก็จะกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรม

الغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَنسِخُ مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيُّ وَلَا شَفِيعٌ
لَهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاوَةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

¹ คือผู้ที่ได้รับอนุมัติจากอัลลอฮ์ ให้ทำการช่วยเหลือเพื่อให้พ้นจากการลงโทษ

² หมายถึงบรรดาผู้ที่ต่ำต้อย และยากจนอันได้แก่ ศุไฮบ ฮัมมาزابินยาซิด และคืออบาบ และผู้อ่อนแออื่นๆ กล่าวคือได้มีกุเรขกลุ่มหนึ่งได้ผ่านท่านนะบีโดยที่มีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่กับท่าน พวกเขาจึงกล่าวแก่ท่านนะบีว่า ท่านพอใจที่จะให้พวกนั้นเป็นส่วนหนึ่งของพวกท่านกระนั้นหรือ พวกนั้นกระนั้นหรือที่อัลลอฮ์ทรงเมตตาแก่พวกเขาท่ามกลางพวกเรา พวกเราจะเป็นผู้ดำเนินตามพวกนี้ได้อย่างไร ท่านจงขับไล่พวกเขาไปเถิด แล้วพวกเราจะปฏิบัติตามท่าน แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงแจ้งแก่ท่านนะบีให้ขับไล่พวกเขา

53. และในทำนองนั้นเราได้ทดสอบบางคนของพวกเขาด้วยอีกบางคน¹ เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า ชนเหล่านี้กระนั้นหรือ² ที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาแก่พวกเขา ในระหว่างพวกเขา อัลลอฮ์นั้นมิใช่เป็นผู้ทรงรู้อย่างต่อบรรดาผู้ที่กตัญญูตอกหรือ

54. และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาต่อบรรดาโองการของเราได้มาหาเจ้า (มุฮัมมัด) ก็จงกล่าวเถิดว่า ขอความปลอดภัยจงมีแต่พวกท่านเถิด พระเจ้าของพวกเจ้าได้กำหนดการเอ็นดูเมตตาไว้บนตัวของพระองค์ว่า ผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำความชั่วโดยไม่รู้แล้วเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากนั้น และปรับปรุงแก้ไขแล้ว แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

55. และในทำนองนั้นเราแจกแจงโองการทั้งหลาย และเพื่อที่วิถีทางของผู้กระทำผิดจะได้ประจักษ์ชัด³

56. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันถูกห้ามมิให้เคารพสักการะบรรดาผู้ที่พวกท่านวิงวอนกันอยู่⁴ อื่นจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَن آتَاهُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ أَلْفًا مِّن مِّثْلِهِمْ يَوْمَ الْحَاسِبِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥٣﴾

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا مِمَّا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الَّذِينَ تُبَدِّلُونَ عَنْ أَنفُسِهِمُ الرِّحْمَةَ ۗ إِنَّهُم مِّنْ عَمَلِكُمْ سَوَاءٌ أَلْجِهْتُمُوهُمْ تَارَةً مِّنْ بَعْدِهِ ۗ وَأَصْلَحَ فَاِنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ لَّا يَعْقِلُونَ ﴿٥٥﴾

قُلْ إِنِّي مَنعُومٌ أَن أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَّأَتَّبِعُنَّ أُمَّةَ اللَّهِ قَدْ صَلَّيْتُ إِذًا

¹ คือได้ทดสอบผู้มีเกียรติชาวกุเรซ ด้วยผู้ยากจนบางคนที่ศรัทธาต่อท่านนะบี และเป็นที่ยรักใคร่ของท่านนะบี อันได้แก่ ศุไยบ และเพื่อน ๆ ของเขา ทั้งนี้เพื่อลดความอิจฉาของพวกเขาคือ

² หมายถึงศุไยบและเพื่อน ๆ ของเขา ซึ่งเคยเป็นคนไร้เกียรติท่ามกลางพวกเขา แล้วได้กลายมาเป็นผู้มีเกียรติ และจะเป็นผู้นำพวกเขาอีกด้วยหรือ พวกเขาจะยอมรับได้อย่างไร กล่าวคือ พวกเขากล่าวถามด้วยความเย้ยหยันและดูถูก

³ ประจักษ์แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ไม่ดำเนินชีวิตในวิถีทางนั้น

⁴ คือบรรดามะลาอิกะฮ์ คนซอและฮ์ และบรรดาเจว็ด

ฉันจะไม่ปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา
ถ้าเช่นนั้น แน่نون ฉันก็ยอมหลงผิดไปด้วย
และฉันก็จะไม่ใช่เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ได้รับคำ
แนะนำ

57. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันอยู่บน
หลักฐานอันชัดเจน จากพระเจ้าของฉัน ใน
ขณะเดียวกันพวกเขาก็ปฏิเสธหลักฐานนั้น ที่
ฉันนั้นไม่มีสิ่งที่พวกเขาเร่งรีบกันตอก¹ แท้จริง
การช้ขาดนั้นมีใช้สิทธิของใครอื่น นอกจาก
เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น โดยที่พระองค์
จะทรงแจ้งความจริง² และพระองค์เป็นผู้ที่เยี่ยม
ที่สุดในบรรดาผู้ช้ขาด

58. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากที่ฉันมีสิ่ง
(อำนาจ) ที่พวกเขาเร่งรีบกันแล้ว แน่نون
กิจการทั้งหลายก็ถูกช้ขาดระหว่างฉันกับ
พวกท่านแล้ว และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้อยู่ต่อผู้
อธรรมทั้งหลาย

59. และที่พระองค์นั้นมีบรรดาญุญแจแห่ง
ความเร้นลับ³ โดยที่ไม่มีใครรู้ญุญแจเหล่านั้น
นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้อะ

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٦٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ
مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ أَلْحَمُّ
إِلَّا لِلَّهِ يُفْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٦٧﴾

قُلْ لَوْ أَنَّنِي عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقَضِيَ
الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِالْغَالِبِينَ ﴿٦٨﴾

﴿٦٩﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ زَرْقَةٍ

¹ หมายถึงการลงโทษที่พวกเขาทำทายเป็นทำนนำมา ซึ่งท่านนะบียจะนำมาได้อย่างไร เพราะสิ่งนั้นเป็น
สิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น

² แจ้งความจริงที่พระองค์ได้ทรงช้ขาดประชาชาติในอดีตมาแล้ว เพื่อจะได้เป็นบทเรียนแก่พวกเขา

³ หมายถึงว่าพระองค์ทรงรู้ความเร้นลับทั้งหลาย ประหนึ่งพระองค์ทรงมีลูกญุญแจที่จะไขประตูแห่งความ
เร้นลับทั้งหลายทั้งมวล อนึ่งคำว่า مَفَاتِحُ นั้นเป็นพหูพจน์ของคำเอกพจน์สองคำ คือ مَفْتَحٌ
แปลว่า คลัง และ مَفْتاحٌ แปลว่า ลูกญุญแจ ในการนี้ ถ้าจะแปลคำ الْغَيْبِ ว่า บรรดา
คลังแห่งความเร้นลับก็ได้ และความหมายก็มีได้เปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด

ที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีไปไม่ได้ ร่วงหล่นลง นอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใด ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งให้อ่อนนุ่มใด และสิ่งที่แห้งใด นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง¹

60. และพระองค์คือผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าตาย² ในเวลากลางคืน และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำขึ้นในเวลากลางวัน แล้วก็ทรงให้พวกเจ้าฟื้นคืนชีพ³ ในเวลานั้น เพื่อว่าเวลาแห่งอายุที่ถูกกำหนดไว้นั้นจะได้ถูกใช้ให้หมดไป แล้วยังพระองค์นั้นคือการกลับไปของพวกเจ้า แล้วพระองค์จะทรงบอกแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

61. และพระองค์คือผู้ทรงชนะเหนือปวงบ่าวของพระองค์⁴ และทรงส่งบรรดาผู้บันทึกความดีและความชั่ว⁵ มายังพวกเจ้าด้วย จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนใดในพวกเจ้าแล้ว บรรดาทูตของเรา⁶ ก็จะรับชีวิตของพวกเขามาไป โดยที่พวกเขาจะไม่ทำให้บกพร่อง⁷

إِلَّا يَتْلُمَهَا وَلَا حَبَّ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ
بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى
ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

وَهُوَ الَّذِي هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُكْسِبُونَ
وَهُوَ الَّذِي يَرْفَعُ الصَّوَابَ وَيُنَزِّلُ الْمُنَافِقِينَ
وَهُوَ الَّذِي يَرَىٰ مَا تَكْسِبُونَ
وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ
لَا يُفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾

¹ หมายถึงอยู่ในความรู้ของพระองค์ โดยปราศจากการลืมนั่น ประหนึ่งได้บันทึกไว้สมุดบันทึก

² ให้นอนหลับประหนึ่งคนตาย เพราะสภาพคนนอนหลับนั้น คล้ายกับสภาพของคนตาย

³ ให้ตื่นขึ้นประหนึ่งคนตายฟื้นคืนชีพกระนั้น

⁴ ไม่มีใครที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากพระองค์ไปได้

⁵ หมายถึงบรรดามลาอิกะฮ์ ที่ทำหน้าที่บันทึกความดีและความชั่วของมนุษย์

⁶ หมายถึง มลาอิกะฮ์ ผู้ช่วยเหลือ มะลิกิลเมอาดในการรับวิญญาณผู้ที่ถึงแก่ชีวิต

⁷ ไม่โอ้อ้อ ล้าช้า หรือละเลยไม่รับเอาวิญญาณของผู้ที่ถึงแก่ชีวิตไป

62. แล้วพวกเขาก็ถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์¹ ผู้เป็นนายอันแท้จริงของพวกเขา ฟังรู้เถิดว่าการซี้ชาต² นั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น และพระองค์เป็นผู้ที่รวดเร็วยิ่งในหมู่ผู้ชำระทั้งหลาย

ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاكِمِينَ ﴿٦٢﴾

63. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครเล่า จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากบรรดาความมืดของทางบก³ และทางทะเล⁴ โดยที่พวกเจ้าวิงวอนขอต่อเขาด้วยความนอบน้อม และแผ่วเบาว่า ถ้าหากพระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากสิ่งนี้แล้ว แน่نونพวกข้าพระองค์ก็จะเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้กตัญญูผู้รู้คุณ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾

64. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮ์จะช่วยพวกท่านให้รอดพ้นจากมัน⁵ และจากความทุกข์ยากทุกอย่างด้วย แต่แล้วพวกท่านก็ให้มีภาคีขึ้นอีก (แก่พระองค์)

قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٦٤﴾

65. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือผู้ทรงสามารถที่จะส่งการลงโทษมายังพวกท่าน จากเบื้องบน⁶ ของพวกท่านหรือจากใต้เท้า⁷ ของ

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِّنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ سِيعًا وَيُدْبِقَ بَعْضُكُم
بَعْضًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٦٥﴾

¹ หมายถึงในวันกิยามะฮ์

² หมายถึงการซี้ชาตในวันกิยามะฮ์

³ ในเวลาค่ำคืนเดือนมืด ขณะหลงทาง

⁴ ในขณะที่มีมรสุมอันรุนแรง หรือในยามค่ำคืนอันมืดมิด โดยที่ไม่รู้ว่าจะมุ่งหน้าไปทางทิศใด

⁵ รอดพ้นจากความมืดเหล่านั้น

⁶ เช่นให้หินตกลงมาบนพวกเขา ประหนึ่งฝน หรือไม่ก็ให้มีกัมปนาท หรือลมพายุอันรุนแรงพัดมา เป็นต้น

⁷ เช่นให้ธรณีสูบ หรือให้แผ่นดินไหว เป็นต้น

พวกท่านหรือ ให้พวกท่านปนเปกันโดยมีหลายพวก¹ และให้บางส่วนของพวกท่านลืมนส ซึ่งการรุกรานของอีกบางส่วน จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เรากำลังแจจแจงโองการทั้งหลายอยู่อย่างไร เพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจ

66. และกลุ่มชนของเจ้านั้นได้ปฏิเสธอัลกุรอานทั้ง ๆ ที่อัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันมิใช่ผู้พิทักษ์พวกท่านอีก²

67. สำหรับแต่ละชาวคราวนั้น³ ย่อมมีเวลาที่เกิดขึ้น และพวกเจ้าจะได้รู้

68. และเมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้ซึ่งกำลังวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ในบรรดาโองการของเรา⁴ แล้วก็จงออกห่างจากพวกเขาเสีย จนกว่าพวกเขาจะวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องอื่นจากนั้น และถ้าช่วยฏอนทำให้เจ้าลืมแล้ว ก็จงอย่านั่งร่วมกับพวกที่อธรรมเหล่านั้นต่อไป หลังจากที่มีการนึกขึ้นได้

بِأَسْبَعِيضٍ أَنْظُرَ كَيْفَ نَصْرَفُ

الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ

بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

لِكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِنَّمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ

فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

¹ ให้มีผู้คนหลายพวกปนเปกันอยู่ในหมู่พวกท่าน ซึ่งแต่ละพวกก็มีความคิดเห็นไปคนละทาง อันก่อให้เกิดการแตกแยกและนำมาซึ่งความไม่สงบ

² พิทักษ์รักษาให้พวกท่านประพฤติตามบัญญัติของพระเจ้า หากแต่ฉันเพียงมีหน้าที่ชี้แจงบัญญัติของพระองค์ให้พวกท่านทราบเท่านั้น ส่วนพวกท่านจะเชื่อฟังหรือไม่นั้นเป็นหน้าที่ของพวกท่าน และเป็นผู้รับผิดชอบต่อพระองค์

³ คือชาวคราวเกี่ยวกับความเมตตาภักดี และเกี่ยวกับการลงโทษภักดี ที่ท่านนะบีได้แจ้งให้ทราบนั้น มันจะต้องเกิดขึ้นแน่ ๆ ตามเวลาที่มันถูกกำหนดไว้

⁴ วิพากษ์วิจารณ์ในทำนองเย้ยหยัน

69. และไม่เป็นภัยแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงแต่อย่างใดจากการชำระพวกเขา แต่ทว่าเป็นการตักเตือน (แก่พวกเขา) เพื่อว่าพวกเขาจะดียำเกรง¹

70. และเจ้าจงปล่อยเสีย ซึ่งบรรดาผู้ที่² ยึดเอาศาสนา³ ของพวกเขาเป็นของเล่น และสิ่งให้ความเพลิดเพลิน⁴ และชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา⁵ และเจ้าจงเตือนด้วยอัล-กุรอาน⁶ การที่ชีวิตหนึ่งชีวิตใด จะถูกสังกัดอยู่⁷ กับสิ่งที่ชีวิตได้ชวนชวayıไว้ โดยที่อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วจะไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด และไม่มีผู้ทำการชะฟาอะฮ์ คนใดสำหรับชีวิตนั้น และถ้าชีวิตนั้นจะไถ่ถอนด้วยสิ่งไถ่ถอนทุกอย่าง มันก็จะไม่ถูกรับจากชีวิตนั้น ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่ได้ถูกให้สังกัดอยู่กับสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ ซึ่งพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากน้ำที่ร้อนจัด และจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ เนื่องจากที่พวกเขาปฏิเสธการศรัทธา

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرِيهِمْ ۚ أَنْ يُسَلَّ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلُّ عَدَلٍ لَا يُؤْخَذَ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

¹ เลิกกระทำการเย้ยหยัน

² หมายถึงพวกมุชริกมักกะฮ์

³ หมายถึง ศาสนาอิสลาม กล่าวคือแม้ว่าพวกเขาจะไม่รับนับถือ แต่ก็ถือว่าเป็นศาสนาของพวกเขา เพราะอัลลอฮ์ทรงประทานมาให้พวกเขา

⁴ เนื่องจากพวกเขาได้วิพากษ์วิจารณ์ศาสนาอิสลามในทำนองเย้ยหยัน แล้วหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน และเพลิดเพลิน

⁵ หลอกลวงพวกเขาให้หลงผิดไปว่า ชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขาในเพียงในโลกนี้เท่านั้น หรือไม่กี่เมื่อโลกนี้ดีเสียอย่าง ถ้าโลกหน้ามีจริงก็ยอมดีในโลกหน้าด้วย ไม่จำเป็นต้องไปเชื่อฟังมุฮัมมัดแต่อย่างใด

⁶ ตักเตือนให้พวกเขาทราบในความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาในวันกิยามะฮ์

⁷ คือถูกลงโทษตามความชั่วที่ชีวิตนั้นได้ประกอบไว้

71. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราจะวิงวอนขอต่อสิ่งที่ไม่ให้คุณแก่เราได้ และไม่โทษแก่เราได้ อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ และเราก็จะถูกรื้อฟื้นสำนึกของเราแล้ว¹ หลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำเราแล้ว ดังผู้ที่พวกชัยฏอนได้ทำให้เขาหลงไปในแผ่นดินในสภาพที่งงวย² ซึ่งเขามีเพื่อน ๆ เรียกร้องเขาให้ไปสู่อำนาจที่ถูกต้อง³ ว่า จงมาหาพวกเราเถิด⁴ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้นคือคำแนะนำ (ที่แท้จริง) และพวกเราได้รับบัญชาให้เราสวามิภักดิ์แต่พระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น

72. และ (พวกเราได้รับบัญชา) ว่า จงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงยำเกรงพระองค์เถิด และพระองค์คือผู้ที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไปชุมนุมยังพระองค์

73. และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความจริง และวันที่⁵ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจงเป็นขึ้น แล้วมันก็จะขึ้น พระดำรัสของพระองค์คือความจริง⁶ และอำนาจ

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرِدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُ
أَصْحَابٌ يَدْعُوهُ إِلَى الْهُدَىٰ آتَيْنَا قُلُوبًا
هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِّرْنَا لِلْإِسْلَامِ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَقُوا اللَّهَ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ قَوْلَهُ الْحَقُّ
وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ عَلَيْهِمُ الْعَقِيبُ

¹ หมายถึงหันหลังกลับไปสู่ความมั่งคั่งเดิม

² ไม่รู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน และไม่รู้ว่าเขาจะไปทางไหน ซึ่งเป็นทางที่ถูก

³ คือบัญญัติแห่งศาสนาของอัลลอฮ์

⁴ แต่เขาหาได้เชื่อฟังไม่ ในการนี้จึงทำให้เขาได้รับความทายนะ

⁵ วันสร้างโลกโดยที่ทรงประกาศิตว่า จงเป็นขึ้น แล้วก็เป็นโลกขึ้น

⁶ สิ่งใดที่พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบนั้นเป็นความจริงทั้งสิ้น

ทั้งหลายนั้นเป็นของพระองค์ ในวันที่จะถูกเป่าเข้าไปในแตร¹ พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และในสิ่งเปิดเผย² และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

74. และจงรำลึกขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา คืออาซรฺว่า ท่านจะยึดถือเอาบรรดาเจว็ดเป็นที่เคารพสักการะกระนั้นหรือ แท้จริงฉันเห็นว่าท่านและกลุ่มชนของท่านนั้นอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

75. และในทำนองนั้นแหละ เราצהให้อิบรอฮีมเห็นอำนาจอันยิ่งใหญ่³ ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และเพื่อที่เขาจะได้เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่นทั้งหลาย

76. ครั้นเมื่อกลางคืนปกคลุมเขา เขาได้เห็นดาวดวงหนึ่ง เขากล่าวว่า นี่คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่า ฉันไม่ชอบบรรดาสิ่งที่ลับไป

77. ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงจันทร์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่านี่คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่า ถ้าพระเจ้าของฉันมิได้ทรงแนะนำฉันแล้ว แน่نونฉันก็จะกลายเป็นคนหนึ่งในกลุ่มชนที่หลงผิด

وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٧٦﴾

﴿٧٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَأَى أَن تَضَعُ أَسْنَانًا
إِلَهًا مِن دُونِ اللَّهِ إِنِّي أَرَأَيْتَ مَا لَكَ فِي صُلُوبِ مَبِينٍ ﴿٧٥﴾

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكَوْكَبَ قَالَ هَذَا رَبِّي
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفَلِينَ ﴿٧٦﴾

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ
لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾

¹ วันที่แตรจะถูกเป่าเป็นครั้งที่สองโดยอิสรอไฟล เพื่อให้นักบุญที่นศินศัพ

² หมายถึงอัลลอฮ์ ซุบหามานะฮฺวะตะอะลา

³ อำนาจอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์

78. ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงอาทิตย์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่า นี่แหละคือพระเจ้าของฉัน นี่แหละใหญ่กว่า¹ แต่เมื่อมันได้ลับไป เขาก็กล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน แท้จริงฉันขอปลีกตัวออก² จากสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้น (แก้อัลลอฮฺ)

79. แท้จริงข้าพระองค์ขอผินหน้าของข้าพระองค์แต่ผู้ที่ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน ในฐานะผู้ไฝ่หาความจริง ผู้สวามิภักดิ์ และข้าพระองค์มิใช่คนหนึ่งในหมู่ผู้ให้มีภาคีขึ้น

80. และกลุ่มชนของเขาได้โต้เถียงเขา เขาได้กล่าวว่า พวกท่านจะโต้เถียงฉันในเรื่องอัลลอฮฺ³ กระนั้นหรือ และแท้จริงพระองค์ได้ทรงแนะนำฉันแล้ว และฉันจะไม่กลัวสิ่งที่พวกท่านให้สิ่งนั้นเป็นภาคีขึ้น⁴ นอกจากพระเจ้าของข้าพระองค์ จะทรงประสงค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดเท่านั้น พระเจ้าของฉันนั้นมีความรู้กว้างขวางทั่วทุกสิ่ง แล้วพวกเจ้าไม่รำลึกกันหรือ

81. และอย่างไรเล่าที่ฉันจะกลัวสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้น โดยที่พวกท่านไม่กลัวที่พวกท่านได้ให้มีภาคีแก่อัลลอฮฺ ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَلْقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَدِّثُونَ فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِي وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ

¹ ใหญ่กว่าดวงดาวและดวงจันทร์

² ไม่ขอเกี่ยวข้องกับกับการที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮฺ เพราะฉันรู้แล้วว่าเป็นความมวงมาย และเป็นความผิดมหันต์

³ คือเรื่องการให้เอกภาพแก่พระองค์ ทั้งนี้เนื่องจากนะบีอิบรอฮีม เรียกให้ยึดถือในเอกภาพของพระองค์ แต่พวกเขาไม่เห็นด้วย

⁴ ไม่กลัวว่าบรรดาเจว็ดที่พวกท่านให้มีภาคีแก่อัลลอฮฺนั้นจะทำร้ายฉัน เพราะฉันรู้ว่ามันไม่ให้คุณให้โทษใครได้แต่อย่างใด

ทรงให้มีหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่พวกท่านในสิ่ง
นั้น¹ แล้วฝ่ายใดเล่าในสองฝ่ายนั้น² เป็นฝ่ายที่
สมควรต่อความปลอดภัย³ ยิ่งกว่า หากพวก
ท่านรู้

82. บรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยที่มีได้ให้การศรัทธา
ของพวกเขากับการอธรรม⁴ นั้น ชน
เหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย
และพวกเขาคือผู้ที่รับเอาคำแนะนำไว้

83. และนั่นคือ หลักฐานของเราที่ได้ให้มันแก่
อิบรอฮีม โดยมีฐานะเหนือกลุ่มชนของเขา
เราจะยกขึ้นหลายชั้น ผู้ที่เราประสงค์ แท้จริง
พระเจ้าของเจ้านั้น เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรง
รอบรู้

84. และเราได้ให้แก่เขา ซึ่งอิสฮาก และยะอุกุบ
ทั้งหมดนั้นเราได้แนะนำแล้ว และนูฮฺ เราก็ได้
แนะนำแล้วแต่ก่อนโน้น และจากลูกหลานของ
เขา⁵ คือดาอูด และสุลัยมาน และอัยยูบ
และยูซุฟ และมุซา และฮารูน และในทำนอง
นั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย

85. และชะกะรียา และยะฮฺยา และอีซา และ
อิลยาส ทุกคนนั้นอยู่ในหมู่คนดี

سُلْطَنًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ
أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا
هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ
دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى
وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ
مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

¹ มิได้ทรงให้มีหลักฐานลงมารบรองสิ่งนั้นว่าเป็นผู้มีภาคีกับพระองค์ในการได้รับการเคารพสักการะ
² คือฝ่ายที่ให้เอกภาพแก่อัลลอฮฺ กับฝ่ายที่ให้มีภาคีแก่พระองค์
³ ปลอดภัยจากการที่จะถูกลงโทษ
⁴ การอธรรมที่นี้ หมายถึงการชริก (การให้มีภาคีแก่อัลลอฮฺ)
⁵ ของนะบีอิบรอฮีม

86. และอิสมาอีล และอัล-ยะสะอู และยูนูส และลูฏ แต่ละคนนั้น เราได้ให้ดีเด่นเหนือกว่า ประชาชาติทั้งหลาย

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

87. และ (เราได้ให้ดีเด่นอีก) ซึ่งส่วนหนึ่ง จากบรรพบุรุษของพวกเขา และลูกหลานของพวกเขา และพี่น้องของพวกเขา และเราได้เลือกพวกเขา¹ และได้แนะนำพวกเขาไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

88. นั่นแหละคือ คำแนะนำของอัลลอฮ์ โดยที่ พระองค์จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ในหมู่พวกบ่าวของพระองค์ ด้วยคำแนะนำนั้น และหากพวกเขาได้ให้มีภาคีขึ้นแล้ว แน่หนอน สิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมา ก็สูญสิ้นไปจากพวกเขา²

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

89. ชนเหล่านี้คือ ผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา และให้คำตัดสิน³ และให้การเป็นนะบีย์ด้วย แต่ ถ้าชนเหล่านี้⁴ ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน⁵ แน่หนอน เราได้มอบมันไว้แล้วแก่กลุ่มชนหนึ่งที่พวกเขา มิใช่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبِيَّةَ
فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكْفِيرِينَ ﴿٨٩﴾

¹ เลือกพวกเขาให้เป็นนะบีของพระองค์

² ถูกทำลายหมดสิ้น ด้วยการที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น

³ คือให้มีความเข้าใจในบัญญัติของพระองค์ จนสามารถรู้ข้อตัดสินในปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

⁴ หมายถึงมุชริกชาวมักกะฮ์

⁵ หมายถึง คัมภีร์ คำชี้ขาด และการเป็นนะบี

90. คนเหล่านี้¹ คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำไว้ ดังนั้นด้วยคำแนะนำของพวกเขา เจ้า² จึงเจริญรอยตามเกิด จงกล่าวเถิด³ (มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่ขอต่อพวกท่าน ซึ่งค่าจ้างใด ๆ ในการให้⁴ ศรัทธาต่ออัล-กุรอาน อัล-กุรอานนั้นมิใช่อะไรอื่นนอกจากคำตักเตือนสำหรับประชาชาติทั้งหลายเท่านั้น

91. และพวกเขา⁵ มิได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์ตามควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ (จงรำลึก) ขณะที่พวกเขากล่าวว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดแก่บุุคคลคนใด⁶ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ผู้ใดเล่าที่ได้ทรงประทานลงมา ซึ่งคัมภีร์ที่มุขานำมาเป็นแสงสว่าง และคำแนะนำแก่มนุษย์ ซึ่งพวกท่านได้บันทึกไว้ในกระดาศ⁷ โดยที่จะได้เปิดเผยมัน และก็ปกปิดมันไว้มากมาย⁸ และพวกเจ้า⁹ ถูกสอนในสิ่งที่

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ اقْتَدَىٰ
فَلَوْلَا اَسْتَلْكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا لَٰن هُوَ
لَا ذِكْرَىٰ لِّلْعَالَمِيْنَ ﴿٦٠﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۚ اِذْ قَالُوْا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى
بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِىْ جَاءَ بِهٖ
مُوسٰى نُوْرًا وَّهٰدٰى لِّلنَّاسِ سُبُوْحٰنَ الَّذِىْ جَاءَ بِهٖ
تَبٰدُرُوْهَا وَتَخْفٰوْنَ كَثِيْرًا وَّعَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوْا اَنَّا
وَلٰءِ اَبَاؤَكُمْ قُلْ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرَهُمْ فِىْ حَوٰصِلِهِمْ
يَلْعَبُوْنَ ﴿٦١﴾

¹ หมายถึงบรรดานะบีสิบแปดคนที่นามของท่านถูกระบุในอายะฮ์ที่ผ่านมา

² หมายถึงนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์ส่งอะลีฮิบะซัลลิม

³ กล่าวแก่มุชริกมักกะฮ์

⁴ คือให้พวกมุชริกมักกะฮ์ศรัทธา

⁵ หมายถึงพวกเขา

⁶ หมายถึงนะบีมุฮัมมัด กล่าวคือพวกชีวิตต้องการปฏิเสธการเป็นนะบีของมุฮัมมัด โดยกล่าวอย่างขาดสติว่า อัลลอฮ์ไม่เคยประทานโองการของพระองค์ให้แก่มนุษย์คนใด ทั้ง ๆ ที่ท่านนะบีมุฮาซิงเป็นนะบีของพวกเขาก็เป็นมนุษย์

⁷ เพียงส่วนหนึ่ง เพื่อเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

⁸ เช่นลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด เป็นต้น

⁹ หมายถึงชาวอาหรับ

ทั้งพวกเจ้า และบรรพบุรุษของพวกเจ้ามิได้รู้มาก่อน จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า¹ (ผู้ทรงประทาน) คืออัลลอฮ์ นั่นเอง แล้วจงปล่อยพวกเขาสนุกสนานกันในการวิพากษ์วิจารณ์ของพวกเขาต่อไป

92. นี่คือ คัมภีร์² ที่เราได้ให้ลงมาอันเป็นคัมภีร์ที่มีความจำเริญ³ ที่ยืนยันสิ่ง⁴ ซึ่งอยู่เบื้องหน้าคัมภีร์นี้ และเพื่อที่เจ้าจะได้ตักเตือนแม่แห่งเมืองทั้งหลาย⁵ และผู้ที่อยู่รอบๆ แม่เมืองนั้น⁶ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อปรโลกนั้น พวกเขาย่อมศรัทธาต่อคัมภีร์นี้ และขณะเดียวกันพวกเขาก็จะรักษาการละหมาดของพวกเขา

93. และใครเล่าคือ ผู้ธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือกล่าวว่าได้ถูกประทานโองการแก่ฉัน ทั้ง ๆ ที่มิได้มีสิ่งใดถูกประทานให้เป็นโองการแก่เขา และผู้ที่กล่าวว่าฉันจะให้ลงมาเช่นเดียวกับสิ่งที่อัลลอฮ์ให้ลงมา และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่บรรดาผู้ธรรมอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย และมลาอิกะฮ์กำลังแบมือของพวกเขา (โดยกล่าวว่า) จงให้ชีวิต

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُورًا مُصَدِّقًا لِّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْي شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ آخِرِينَ جَاءَتْ أَنفُسَهُمْ الْيَوْمَ بِجُرُودٍ عَذَابٍ لِّهَوْنٍ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾

¹ คือกล่าวว่า ผู้ที่ประทานคัมภีร์ให้แก่กะบิรฺมานั้น คืออัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ก็ได้ทรงประทานให้แก่ฉันด้วย

² คัมภีร์อัล-กุรอาน

³ มีคุณความดีอันมาก ใครศรัทธาและปฏิบัติตามก็จะได้รับความจำเริญ

⁴ หมายถึง ยืนยันบรรดาคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาก่อนอัล-กุรอานว่าเป็นคัมภีร์ที่พระองค์ทรงประทานลงมาจริง

⁵ หมายถึงเมืองมักกะฮ์ และคำว่าตักเตือนแม่แห่งเมืองทั้งหลายนั้นหมายถึง ตักเตือนชาวมักกะฮ์ผู้นั้นเอง

⁶ หมายถึงมนุษยชาติทั้งหมด

ของพวกท่านออกมา วันนี้พวกท่านจะได้รับ การตอบแทน ซึ่งโทษแห่งการต่ำต้อย เนื่องจาก ที่พวกท่านกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ โดยปราศจาก ความจริง¹ และเนื่องจากการที่พวกท่านแสดง โยโสต่อบรรดาโองการของพระองค์

94. และแน่นอนพวกเจ้าได้มายังเราโดยลำพัง² เยี่ยงที่เราได้บังเกิดพวกเจ้ามาในครั้งแรก และ พวกเจ้าได้ละทิ้งสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเจ้าไว้ เบื้องหลังของพวกเจ้า³ และเราไม่เห็นอยู่กับ พวกเจ้าบรรดาผู้ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าที่พวกเจ้า ได้อ้างไว้ว่า พวกเขาเป็นผู้มีหุ้นส่วนในพวกเจ้า⁴ แน่نونได้ขาดเป็นเสียง ๆ แล้วในระหว่างพวกเจ้า และได้หายจากพวกเจ้าสิ่งที่พวกเจ้าได้อ้างไว้

95. แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงให้เมล็ดพืช และเมล็ดอินทผลัมปริออก⁵ ทรงให้สิ่งที่มีชีวิต ออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต⁶ และทรงให้สิ่งที่ไม่มีชีวิต ออกจากสิ่งที่มีชีวิต⁷ นั่นแหละคืออัลลอฮ์ แล้ว อย่างไรเล่าที่พวกเจ้าถูกหันเหไปได้

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَرَزَقْنَاكُمْ مَا حَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ
مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ
مَا كُنْتُمْ زَعَمُونَ ﴿٩٤﴾

﴿٩٥﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَىٰ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىٰ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ
نُوءُكُونَ ﴿٩٥﴾

¹ เช่นกล่าวว่ พระองค์มิได้ทรงประทานสิ่งใดแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด หรือว่าพระองค์ทรงมีพระบุตร เป็นต้น

² ลำพังผู้เดียวไม่มีใครติดสอยห้อยตามเพื่อให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือ

³ คือบ้านช่องและทรัพย์สิน

⁴ มีหุ้นส่วนในการได้รับการเคารพสักการะร่วมกับอัลลอฮ์

⁵ เพื่อหน่อของมันจะได้แทงออกมาได้

⁶ เช่นให้ไก่ออกจากไข่

⁷ เช่นให้ไซ่ออกจากไก

96. ผู้ทรงเผยอรัญภัย¹ และทรงให้กลางคืนเป็นเวลาพักผ่อน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นการคำนวณ² นั่นคือการกำหนดให้มีขึ้นของผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

97. และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้มีแก่พวกเจ้าซึ่งดวงดาวทั้งหลาย เพื่อพวกเจ้าจะได้รับคำสั่งนำด้วยดวงดาวเหล่านั้น³ ทั้งในคามมิดแห่งทางบกและทางทะเล แน่หนอนเราได้แจกแจงโองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่รู้⁴

98. และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าเกิดขึ้นจากชีวิตหนึ่ง⁵ โดยให้มีที่พัก⁶ และให้มีที่ฝาก⁷ แน่หนอนเราได้แจกแจงโองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจ⁸

99. และพระองค์นั้นคือ ผู้ที่ทรงให้น้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้ออกมาด้วยน้ำนั้น ซึ่งพันธุ์พืชของทุกสิ่งและเราได้ให้ออกจากพันธุ์พืชนั้นซึ่งสิ่งที่มีสีเขียว จากสิ่งที่มีสีเขียวนั้น เราได้ให้ออกมาซึ่งเมล็ดที่ซ่อนตัวกันอยู่⁹ และ

فَالْيُصْبِحُ وَاللَّيْلُ سَكَا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٦٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِيَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٦٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ

¹ คือทรงขจัดความมืดออกและทรงให้รุ่งเช้าประจักษ์ขึ้น

² ให้การขึ้นและการตกของมันทั้งสองเป็นการนับวัน เดือน และปี

³ ขณะหลงทางอยู่ในความมืด ทั้งนี้โดยสังเกตดูมัน แล้วจะรู้ได้ว่าทิศทางไหนที่ควรจะไป

⁴ สำหรับคนที่เคยใช้ดวงดาวนำทางแล้ว ย่อมจะยอมรับในความยิ่งใหญ่ของพระองค์

⁵ หมายถึงท่านนะบีอาดัม

⁶ คือที่กระดุกหลังของชายหรือลูกอذنทะเลในสภาพอสุจิ

⁷ คือที่มดลูกของหญิง ในสภาพเริ่มเจริญเติบโต

⁸ สำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจในเรื่องนี้ย่อมเห็นในเดชานุภาพของพระองค์

⁹ เช่น ผลทับทิม และส้มโอ เป็นต้น

จากต้นอินทผลัมนั้น จันของมันเป็นหลายตำ¹
(และทรงให้ออกมาด้วยน้ำนั้นอีก) ซึ่งสวนองุ่น
และชัยตูน² และทับทิม โดยมีสภาพคล้ายกัน
และไม่คล้ายกัน พวกเจ้าจงมองดูผลของมัน
เมื่อมันเริ่มออกผล และเมื่อมันแก่สุก แท้จริง
ในสิ่งเหล่านั้นแน่นอน มีสัญญาณมากมาย
สำหรับหมู่ชน ผู้ศรัทธา

100. และพวกเขาได้ให้มีขึ้นแก่อัลลอฮ์ ซึ่ง
บรรดาภาคีแห่งญิน³ ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงบังเกิด
พวกเขา⁴ แต่พวกเขา⁵ ได้อุปโลกน์ให้แก่พระองค์
ซึ่งบรรดาบุตรชาย และบรรดาบุตรหญิง โดย
ปราศจากความรู้ พระองค์ทรงบริสุทธิ์และทรง
สูงส่งเกินกว่าที่พวกเขาจะกล่าวให้ลักษณะกัน

101. พระผู้ทรงประดิษฐ์ บรรดาชั้นฟ้า และ
แผ่นดิน อย่างไรก็ตามที่พระองค์จะทรงมีพระบุตร
โดยที่พระองค์มิได้ทรงมีคู่ครอง และพระองค์
นั้นทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์ก็
ทรงรู้ในทุกสิ่งทุกอย่างด้วย

وَالرَّمَانَ مُشْتَبِهًا وَعَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا
إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَفُوا لَهُ بَيِّنَاتٍ
وَبَنَتٍ بَغْيٍ عَلَيْهِمْ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

¹ คือจันของมันนั้นเป็นหลายท่อยต่ำลงง่ายแก่การเก็บ

² ไม้ผลพันธุ์มะกอกชนิดหนึ่ง

³ ทำการเคารพสักการะญินโดยเข้าใจว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ในการเคารพสักการะญินนั้น คือการให้ญิน
เป็นภาคีกับพระองค์

⁴ พวกญิน

⁵ หมายถึงพวกยิว คริสต์ และมุขริกมักกะฮ์

102. นั่นแหละคืออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเจ้า ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์ผู้ทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้น พวกเจ้าจงเคารพสักการะพระองค์เถิด และพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษาในทุกอย่าง

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

103. สายตาทั้งหลายย่อมไม่ถึงพระองค์¹ แต่พระองค์ทรงถึงสายตาเหล่านั้น² และพระองค์ก็คือผู้ทรงปรานี ผู้ทรงรอบรู้อย่างดีถ้วน

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

104. แท้จริงบรรดาหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้านั้นได้มายังพวกเจ้าแล้ว ดั่งนั้น ผู้ใดมองเห็น³ ก็ย่อมได้แก่ตัวของเขา และผู้ใดมองไม่เห็น⁴ ก็ย่อมเป็นภัยแก่ตัวของเขา และฉันมิใช่เป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเจ้า⁵

فَدَجَاءَكُمْ بِصَآئِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَن أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَن عَمِيَٰ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

105. และในทำนองเดียวกัน เราจะแจกแจงโองการทั้งหลายไว้⁶ และเพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า เจ้า (มุฮัมมัด) ได้ศึกษามา⁷ และเพื่อที่เราจะได้ให้แจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้⁸

وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا أَدْرَسَتْ وَلِنُذِيقَنَّهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

¹ คือไม่สามารถจะมองเห็นพระองค์ได้
² พระองค์ทรงเห็นพวกเขาและสายตาของพวกเขา
³ หมายถึงศรัทธาและการศรัทธานั้นก็ให้ประโยชน์แก่ตัวเขา
⁴ คือไม่ยอมศรัทธา
⁵ คือพิทักษ์รักษามีให้ปฏิเสธศรัทธา หากแต่มีหน้าที่เพียงผู้ประกาศให้ทราบเท่านั้น
⁶ คือเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตระหว่างบรรดารอซูล และประชาชาติของเขา
⁷ คือศึกษามาจากคัมภีร์ก่อน เพราะรู้เรื่องราวในอดีตอย่างดี
⁸ คือกลุ่มชนที่เคยมีความรู้มาก่อน กล่าวคือกลุ่มชนที่เคยรู้มาก่อนนั้น เมื่อได้ทราบจากที่ท่านนะบีได้อ่านให้เขาฟัง เขาจะยืนยันว่าเป็นความจริง

106. จงปฏิบัติสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า จากพระเจ้าของเจ้าเถิด ไม่มีผู้ใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และเจ้าจงผินหลังให้แก่บรรดาผู้ให้มีภาคี¹ เกิด

أَتَيْعَ مَا وَجَّحَ إِلَيْكَ مِنْ رُؤُوكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٦﴾

107. และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว² พวกเขาที่ย่อมมิให้มีภาคีขึ้น และเราก็มิได้ให้เจ้าเป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเขา และเจ้าก็มิใช่เป็นผู้รับมอบหมาย³ ให้คุ้มครองรักษาพวกเขาด้วย

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

108. และพวกเจ้าจงอย่าตำว่า บรรดาที่พวกเขาวิงวอนขอ⁴ อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะตำว่าอัลลอฮ์ เป็นการละเมิด⁵ โดยปราศจากความรู้อันทำนองนั้นแหละ เราได้ให้สวยงามแก่ทุกชาติ⁶ ซึ่งการงานของพวกเขา และยังพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการกลับไปของ

وَلَا تَسْمُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَسْبُوهُ اللَّهُ عَذَابًا يُغَيِّرُ عَلَيْهِمْ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنْتِهِمُ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

¹ คือผู้ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือผู้หนึ่งผู้ใดมีส่วนร่วมกับอัลลอฮ์ ในการเคารพสักการะของพวกเขา

² คือประสงค์จะไม่ให้มีการตั้งภาคีขึ้นโดยใช้อำนาจของพระองค์บังคับแล้ว แน่نونพวกเขายอมให้มีภาคีขึ้นไม่ได้ แต่การที่มีผู้ให้มีภาคีขึ้นแต่พระองค์นั้น เนื่องจากพระองค์ทรงให้อิสระแก่บ่าวของพระองค์ ในการปฏิบัติตน โดยที่พระองค์เป็นผู้ทรงแนะนำให้เขาทราบว่าจะไรผิดอะไรถูก ถ้าเขาเชื่อพระองค์และปฏิบัติตามเขาก็เป็นชาวสวรรค์ ถ้าเขาไม่เชื่อพระองค์ เขาก็เป็นชาวนรก คือมนุษย์มีอิสระที่จะเชื่อก็ได้ ไม่เชื่อก็ได้ แต่ทว่าทุกคนต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ตนกระทำ

³ คือรับมอบหมายจากอัลลอฮ์

⁴ หมายถึงบรรดาเจว็ดหรือคนขอและที่เช่นโต๊ะวะลีและโต๊ะกะรอมัด เป็นต้น

⁵ คือละเมิดขอบเขตแห่งอำนาจและการเป็นพระเจ้าของพระองค์

⁶ หมายถึงแก่บุคคลในทุกชาติที่ไม่ศรัทธาต่อพระบิของเขา โดยเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งที่ชัยฏอนชักนำพวกเขา

พวกเขา แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเขา
ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

109. และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์อย่าง
หนักแน่นยิ่งว่า ถ้าหากมีสัญญาณหนึ่ง¹ มายัง
พวกเขา แน่อนพวกเขาจะศรัทธา² เนื่องด้วย
สัญญาณนั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง
สัญญาณทั้งหลายนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น³ และ
อะไรเล่าที่จะทำให้พวกเขาจำรูได้⁴ แท้จริงสัญญาณ
นั้นเมื่อมันมาแล้ว พวกเขาก็ไม่ศรัทธา

110. และเราจะพลิกหัวใจของพวกเขา⁵ และ
ตาของพวกเขา⁶ เช่นเดียวกับที่พวกเขามีได้
ศรัทธาต่อสิ่งนั้น⁷ ในครั้งแรก และเราจะปล่อย
พวกเขาให้ระเห่ร่อนอยู่ในความละเมิดของ
พวกเขาต่อไป

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْأَيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَنزِّلُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

¹ คือสิ่งที่พวกเขา (ชาวมักกะฮ์) ได้เสนอให้ท่านนะบิ์กระทำ นั่นคือให้ท่านนะบิ์เปลี่ยนภูเขาเศาะฟาให้เป็นทองคำ

² คือศรัทธาต่อท่านนะบิ์

³ คือท่านนะบิ์ไม่อยู่ในฐานะที่จะกระทำได้ เพราะสัญญาณทั้งหลายหล่ออยู่ในอำนาจของอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

⁴ คืออัลลอฮ์ทรงถามบรรดาผู้ศรัทธาที่ต้องการจะให้ท่านนะบิ์วิ่งวนต่ออัลลอฮ์ให้ทรงนำสัญญาณมาตาม
ที่พวกเขาเสนอ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธา กล่าวคือทรงถามว่าอะไรทำให้พวกเขาจำรูได้ว่า ถ้ามีสัญญาณ
มาแล้วพวกเขาจะศรัทธา

⁵ หมายถึงเปลี่ยนใจพวกเขาให้หมดความสนใจที่จะศรัทธาต่อไป

⁶ คือหันเหสายตาของพวกเขาให้มอม่งเห็นความจริง เนื่องด้วยความต้อตันของพวกเขา

⁷ คืออัล-กูรานที่ท่านนะบิ์ให้นำมาประกาศในครั้งแรก

111. และแม้ว่าเราได้ให้มลาอิกะฮ์ลงมายังพวกเขา¹ และบรรดาคนตายได้พูดกับพวกเขา² และเราได้รวบรวมทุกสิ่งไว้เบื้องหน้าพวกเขา³ ก็เชื่อว่าพวกเขาจะศรัทธากัน นอกจากอัลลอฮ์จะทรงประสงค์เท่านั้น⁴ แต่ทว่าส่วนมากในหมู่พวกเขานั้นไม่รู้⁵

112. และในทำนองนั้นแหละเราได้ให้มีศัตรูขึ้นแก่ะบีทุกคน⁶ คือ บรรดาชัยฏอน มนุษย์ และญินโดยที่บางส่วนของพวกเขาจะกระซิบกระซาบแก่อีกบางส่วน⁷ ซึ่งคำพูดที่ตกแต่งเป็นการหลอกลวง⁸ และหากว่าพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์⁹ แล้วพวกเขาก็มีกระท่ามันขึ้นได้¹⁰ เจ้าจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์¹¹ ขึ้นเกิด

﴿وَلَوْ أَنزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ
الْمَوْتُونَ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾﴾

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ
وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ
الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَوُونَ ﴿١١٢﴾﴾

¹ คือลงมาเพื่อยืนยันว่ามุฮัมมัดเป็นรอสูลของอัลลอฮ์จริง ๆ

² หมายถึงว่าอัลลอฮ์ได้ทรงให้คนตายฟื้นขึ้น แล้วพูดกับพวกเขาเพื่อยืนยันว่ามุฮัมมัดเป็นรอสูลของพระองค์

³ เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่ามุฮัมมัดเป็นรอสูลของพระองค์

⁴ คือประสงค์ให้พวกเขาศรัทธาเท่านั้น ทั้งนี้โดยใช้อ่านางบังคับพวกเขา แต่ที่พระองค์มิได้ทรงกระทำเช่นนั้นก็เพื่อให้พวกเขาตัดสินใจด้วยตนเอง และรับผิดชอบ ซึ่งพวกเขาจะได้รับการตอบแทนและลงโทษตามผลงานของเขา

⁵ หมายถึงส่วนมากในหมู่มุมนั้นไม่รู้ในความดีด้านของพวกเขา จึงมีความปรารถนาจะให้พวกเขาศรัทธา

⁶ คือตามกฎสภาพการณ์นั้นผู้ที่มิใช่สติปัญญาย่อมเป็นศัตรูต่อความจริง และสิ่งที่ท่านนะบีทุกท่านนำมา นั้นเป็นความจริงทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ที่มิสภาพดังกล่าวเป็นศัตรูต่ออะบี ส่วนชัยฏอนในหมู่ญินนั้นย่อมไม่ต้องสงสัยในการเป็นศัตรูของพวกเขา เพราะมันได้ประกาศตนเป็นศัตรูแก่ลูกหลานของอาดัมตั้งแต่ต้นมาแล้ว

⁷ คือบางส่วนของชัยฏอนที่เป็นญินกระซิบกระซาบแก่ชัยฏอนที่เป็นมนุษย์

⁸ คือหลอกลวงมนุษย์มิให้ศรัทธาต่ออะบีของพวกเขา

⁹ คือประสงค์ที่จะไม่ให้พวกเขาร่วมกันหลอกลวงเพื่อนมนุษย์

¹⁰ คือพวกเขาก็ไม่สามารถจะกระทำกันได้

¹¹ คือการตกแต่งคำพูดให้สวยงามเพื่อจงใจผู้คนให้หลงเชื่อ

113. และเพื่อที่หัวใจของบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา ต่อปรโลกจะได้โน้มเอียงไปสู่คำพูดที่ตกแตงนั้น และเพื่อที่พวกเขาจะได้พึงพอใจในคำพูด¹ นั้น และเพื่อที่พวกเขาจะได้กระทำในสิ่งที่พวกเขา เป็นผู้กระทำได้²

وَلِيَصَّحَّ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

114. อื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ ที่ฉันจะ แสวงหาผู้ซื่อสัตย์³ ทั้ง ๆ ที่พระองค์เป็นผู้ทรง ประทานคัมภีร์ลงมาแก่พวกท่านในสภาพที่ถูก แจกแจงไว้อย่างละเอียด และบรรดาผู้ที่เรา⁴ ได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา⁵ นั้น พวกเขาารู้ดีว่า แท้จริงอัลกุรอานนั้นถูกประทานลงมาจาก พระเจ้าของเจ้า⁶ ด้วยความเป็นจริง เจ้าอย่าได้ อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด⁷

أَفَصَرَ اللَّهُ أَتَّبَعِي حُكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ
الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

115. และถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้านั้นครบ ถ้วนแล้ว ซึ่งความสัจจะและความยุติธรรมไม่มี ผู้ใดเปลี่ยนแปลงบรรดาถ้อยคำของพระองค์ได้ และพระองค์นั้นคือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

¹ คือคำพูดตกแตงขึ้น

² คือการปฏิเสธคำเชิญของนะบีและกระทำความชั่วตามที่เคยกระทำมา

³ เป็นถ้อยคำของท่านนะบีที่ถามพวกมุซริก

⁴ หมายถึงอัลลอฮฺ

⁵ หมายถึงยิวและคริสต

⁶ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮฺอะลยฮิวะซัลลัม

⁷ ความจริงท่านนะบีได้มีความสงสัยใด ๆ แต่ที่พระองค์ทรงเตือนท่านไว้ ก็เพื่อที่จะให้บรรดามุมีน ได้สังวรไว้เป็นสำคัญเท่านั้น

116. และหากเจ้าเชื่อฟังส่วนมากของผู้คนในแผ่นดินแล้ว พวกเขาจะทำให้เจ้าหลงจากทางของอัลลอฮฺไป พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามนอกจากการนึกคิดเอา¹เอง และพวกเขามีที่ตั้งอยู่บนสิ่งใดนอกจากพวกเขาจะคาดคะเนเอาเท่านั้น

وَأَنْ تَطِيعَ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

117. แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ที่ทรงรู้อยู่ต่อผู้ที่กำลังหลงไปจากทางของพระองค์ และเป็นผู้ทรงรู้อยู่ต่อบรรดาผู้ที่รับเอาคำแนะนำ²

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

118. ดังนั้นพวกเจ้าจงบริโภคมจากสิ่ง³ที่พระนามของอัลลอฮฺถูกกล่าวบนมัน⁴เกิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธาต่อบรรดาโอองการของพระองค์

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. และมีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ ที่พวกเจ้าไม่บริโภคมจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮฺถูกกล่าวบนมัน ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงแจ่มแจ้งแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสิ่ง⁵ที่พระองค์ได้ทรงห้ามแก่พวกเจ้า นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้รับความคับขันให้ต้องการ⁶ มันเท่านั้น และ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

¹ คือใครจะมาแนะนำตักเตือนก็ตาม พวกเขาจะไม่ยอมรับทั้งสิ้น พวกเขาจะปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขานึกคิดเอาเองเท่านั้น

² คือรับเอาคำแนะนำจากพระองค์และรอซูลของพระองค์

³ หมายถึงสัตว์เชือด

⁴ คือขณะที่เชือดมัน

⁵ คือสัตว์ประเภทต่าง ๆ

⁶ คือนอกจากสัตว์ต้องห้ามที่ความคับขันทำให้ต้องบริโภคมมันเพื่อประทังไว้ซึ่งชีวิตเท่านั้น ทั้งนี้ในกรณีที่ไม่สามารถหาอาหารชนิดที่เป็นที่อนุมัติได้

แท้จริงมีผู้คนมากมายทำให้ผู้อื่นหลงผิดไป¹ ด้วยความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขาโดยปราศจากความรู้แท้จริง พระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ที่ทรงรอบรู้อย่างต่อผู้ละเมิดทั้งหลาย

120. และพวกเจ้าจงละเสียซึ่งบาปที่เปิดเผย และบาปที่ปกปิด² แท้จริงบรรดาผู้ที่ชวนขวยกระทำสิ่งที่เป็นบาปก้นอยู่นั้น พวกเขาจะได้รับการตอบแทน ตามที่พวกเขากระทำกัน

121. และพวกเจ้าจงอย่าบริโภคน้ำจากสิ่ง³ ที่พระนามของอัลลอฮ์มิได้ถูกกล่าวบน⁴ มัน และแท้จริงมัน⁵ เป็นการละเมิดแน่ๆ และแท้จริงบรรดาชัยฏอนนั้นจะกระซิบกระซาบแก่บรรดาสหาย⁶ ของมัน เพื่อพวกเขา⁷ จะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า และถ้าหากพวกเจ้าเชื่อฟังพวกเขา แน่نونพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น⁸

وَدَرُّوْا ظَهْرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذِيْنَ
يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا تَأْكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ وَاِنَّهٗ
لَفِسْقٌ وَّ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَيُوحِىْ اِلَيْكُمْ اَوْلِيَآئِهٖمْ
لِيُجٰدِلُوْكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُنٰثِرُوْنَ ﴿١٢١﴾

¹ คือหลงผิดบริโภคน้ำเนื้อสัตว์ที่ต้องห้าม หรือไม่ยอมบริโภคน้ำเนื้อสัตว์ที่เป็นที่อนุมัติ

² คือบาปที่กระทำโดยเปิดเผย และบาปที่กระทำโดยปกปิด

³ คือสัตว์เชือดที่ฮะลาล

⁴ คือขณะเชือด

⁵ คือการบริโภคน้ำมัน อันหมายถึงสัตว์เชือดที่ได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ขณะเชือด

⁶ คือสหายของมันที่เป็นมนุษย์ซึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาให้ชักจูงผู้คนกินเนื้อสัตว์ที่ไม่ได้ระบุนามของอัลลอฮ์

⁷ คือพวกที่เป็นสหายของมันจะได้โต้เถียงกับพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้ศรัทธา

⁸ คือให้พวกที่เป็นสหายของพวกมันเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะถือว่าคำแนะนำของมันนั้นมีคามสำคัญเท่าเทียมกับคำสั่งของอัลลอฮ์ ซึ่งเท่ากับเป็นการเคารพนับถือพวกมันเท่าเทียมกับพระองค์

122. หรือว่าผู้ที่ตาย¹ แล้วเราได้ให้เขามีชีวิตขึ้น² และเราได้ให้แสงสว่าง³ แก่เขาซึ่งเขาใช้แสงสว่างนั้นเดินทางไปในหลุมมนุษย์ จะเหมือนกับผู้ที่เสมือนอยู่ในบรรดาความมืดโดยมิเคยออกจากมันเลยกระนั้นหรือ⁴ ในทำนองนั้นแหละ ได้ถูกประดับให้สวยงาม⁵ แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทิ้งหลาย ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำอยู่

123. และในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้มีขึ้นในแต่ละเมือง ซึ่งบรรดาบุคคลสำคัญ ๆ เป็นผู้กระทำความผิดแห่งเมืองนั้น ๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้วางอุบายหลอกหลวง นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น แต่พวกเขาหารู้สึกไม่

124. และเมื่อได้มีโองการใดมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้รับ⁶ เยี่ยงสิ่งที่บรรดารอซูลของอัลลอฮ์ได้รับมาแล้ว อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
مُجْرِمِينَ يَا مَعْرُوفُ أُولَئِكَ
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٨﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا إِنَّا أَنُؤْمِنُ حَتَّى نُؤْتَىٰ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلَ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَاتِهِ سَخِيبًا لِّذِينَ أَجْرُمُوا صَغَارًا

¹ หมายถึงผู้ที่มรณายโดยเปรียบเทียบพวกนั้นว่าเหมือนคนที่ตายแล้ว

² หมายถึงให้พวกเขาได้รับความรู้ความเข้าใจอันถูกต้องในการดำเนินชีวิต ซึ่งเปรียบประหนึ่งว่าเขามีชีวิตขึ้นใหม่หลังจากตายไปแล้ว

³ หมายถึงให้คัมภีร์อัลกุรอานบรรจด้วยหลักการดำเนินชีวิต ซึ่งเปรียบประหนึ่งแสงสว่างที่ช่วยให้รู้ว่าอะไรคือประโยชน์และอะไรคือโทษ

⁴ แน่นนอนย่อมไม่เหมือนกันกล่าวคือผู้ที่ได้รับแสงสว่างย่อมดำเนินชีวิตได้ดีกว่า

⁵ คือโดยกฎแห่งการกำหนดสภาวะ หมายถึงว่าคนคือดีทุกสมัย หรือผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ย่อมจะเห็นสิ่งที่ตนกระทำอยู่นั้นสวยงามเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาละเลยการใช้สติปัญญา ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ยอมรับคำแนะนำของใครทั้งสิ้น แม้แต่ของพระเจ้า

⁶ คือได้รับการแสดงภาวะพิเศษจากท่านนะบีมุฮัมมัด เช่นเกี่ยวกับที่บรรดารอซูลก่อน ๆ เคยนำมาแสดงแก่ประชาชาติของท่าน เช่นท่านนะบีมูซาและอีซา เป็นต้น ส่วนพรรคชนของอิบนิกะซีรนั้นว่า จนกว่ามลาอิกะฮ์จะนำสารจากอัลลอฮ์มาให้แก่เขาเช่นเดียวกับที่บรรดารอซูลก่อน ๆ ได้รับ

ณ ที่¹ ที่พระองค์จะทรงให้มีสารของพระองค์ขึ้น บรรดาความต่ำต้อยและการลงโทษอันรุนแรง จากอัลลอฮ์นั้น จะประสบแก่บรรดาผู้ที่กระทำความผิด เนื่องจากการที่พวกเขาว่างอูบาย หลอกลวงกัน²

125. ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงต้องการจะแนะนำเขาก็จะทรงให้หัวอกของเขาเบิกบาน³ เพื่ออิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการจะปล่อยให้เขาหลงทาง⁴ ก็ทรงให้ทรวงอกของพวกเขาแคบอึดอัด⁵ ประหนึ่งว่าเขากำลังขึ้นไปยังฟากฟ้า⁶ ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้ความโสมม⁷ แก่บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา

126. และนี่แหละคือทางแห่งพระเจ้าของเจ้า โดยมีสภาพอันเที่ยงตรง แท้จริงเราได้แจกแจงบรรดาโองการทั้งหลายไว้⁸ แล้วสำหรับกลุ่มชนที่รำลึก

عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ لِّمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا
حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ
كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْرِجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾

¹ คำว่า ณ ที่ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด กล่าวคืออัลลอฮ์ทรงรู้ว่านะบีมุฮัมมัดเป็นผู้เหมาะสมที่จะให้เป็นรอสูลของพระองค์มิใช่พวกเขา

² คือหลอกลวงผู้ที่รู้ทำไม่ถึงการณ์เพื่อให้มีจิตใจไขว่ไขว่ไม่ศรัทธาค่อนนะบีมุฮัมมัด

³ คือมีความปิติยินดีที่จะรับนับถืออัล-อิสลาม

⁴ คือปล่อยให้เขาหลงไปตามทางที่เขาต้องการ เนื่องจากเขาไม่ยอมใช้สติปัญญา

⁵ คือไม่ปิติยินดีและรู้สึกอึดอัดใจที่จะรับนับถืออิสลาม เพราะขัดต่อความเชื่อถือที่เขาได้รับถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษของตน

⁶ เพราะเมื่อขึ้นสูงขึ้นไปออกซิเจนจะน้อยลง ๆ ทำให้หายใจอึดอัด

⁷ เนื่องจากพวกเขาเป็นทาสของอารมณ์ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความโสมมแก่ตัวเอง

⁸ คือแจกแจงข้อปฏิบัติไว้ในบรรดาโองการของพระองค์

127. สำหรับพวกเขา¹ นั้น คือนิวาสแห่งความปลอดภัย² ณ ที่พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาด้วยเนื่องจากสิ่งที่พวกเขากระทำ

128. และวันที่พระองค์จะทรงชุมนุมพวกเขาไว้ทั้งหมด (โดยตรัสชี้ว่า) หมูญินทั้งหลาย แท้จริงพวกเจ้าได้กระทำแก่พวกมนุษย์มากมาย³ และบรรดาสหายของพวกเขามาจากหมู่มนุษย์ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ บางส่วนของพวกข้าพระองค์นั้นได้รับประโยชน์ด้วยอีกบางส่วน⁴ และพวกข้าพระองค์ก็ได้ถึงแล้วซึ่งกำหนดเวลา⁵ ของพวกข้าพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้แก่พวกข้าพระองค์ พระองค์ตรัสว่านรกนั้นคือที่อยู่ของพวกเจ้า โดยที่จะเป็นผู้อยู่ในนั้นตลอดกาลนอกจากสิ่ง⁶ ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้

﴿لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا بِمِعْشَرِ الْأَجْنِ
فَدَا سَكَرْتُمْ مِّنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِّنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمَعَ بَعْضُنَا بَعْضًا وَبَلَّغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَلِيلِينَ
فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾

¹ คือพวกที่ตั้งอยู่ในทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

² หมายถึงสวนสวรรค์อันสถาพร

³ คือทำให้มนุษย์หลงผิดเป็นจำนวนมาก

⁴ คือสหายของพวกญินที่เป็นมนุษย์ได้กล่าวแก่ตัวแทนพวกญินว่าพวกข้าพระองค์เองสมัครใจเป็นสหายของพวกญิน เพราะพวกข้าพระองค์ต่างได้ประโยชน์ซึ่งกันและกัน

⁵ คือกำหนดเวลาแห่งการฟื้นคืนชีพเพื่อรับการตอบแทน

⁶ คือนอกจากโทษบางส่วนของพระองค์ทรงประสงค์จะยกให้แก่บางคน ในกรณีเช่นนี้เขาก็ย่อมจะไม่อยู่ในนรกตลอดกาล อนึ่งการที่อัลลอฮ์ต้องยกวันนั้นเพื่อแสดงถึงเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์แต่เพียงองค์เดียวเกี่ยวกับเรื่องญินนั้น พวกก็อดยานี้ไม่เชื่อว่ามิ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงบิดเบือนไปว่าเป็นหัวใจอันธพาล คุรอานมะฮฺญุด เล่ม 1 หน้า 317-318

129. ในทำนองนั้นแหละเราจะให้บางส่วนของ
ผู้ธรรมทั้งหลายเป็นสหายกับอีกบางส่วน¹
เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาชวนชวayakan

130. หมู่ญินและมนุษย์ทั้งหลาย บรรดาราอซูล
จากพวกเจ้ามิได้มายังพวกเจ้าดอกหรือ โดยที่
พวกเขาจะบอกเล่าแก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดาโองการ
ของข้า และเตือนพวกเจ้า ซึ่งการพบกับวัน²
ของพวกเจ้านี้ พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์
ขอยืนยันแก่ตัวของพวกข้าพระองค์เอง³ และ
ชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา⁴
และพวกเขาก็ได้ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองว่า⁵
แท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

131. นั่นก็เพราะว่า พระเจ้าของเจ้านั้นมิเคย
เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลายด้วยความอธรรม
โดยที่ชาวเมืองเหล่านั้นไม่รู้อะไร⁶

132. และสำหรับแต่ละคนนั้นมีหลายระดับ
ชั้น⁷ เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้และ
พระเจ้าของเจ้านั้นมิใช่ผลอผลในสิ่งที่พวกเขา
กระทำกัน

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

يَمَعَشِرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُصَدِّقُوا بَلَاغَنَا
يَوْمَكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ
لَلْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا
كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ
وَأَهْلَهَا غَفْلُونَ ﴿١٣١﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ
بِغَفْلٍ عَمَّا يَمْشُرُونَ ﴿١٣٢﴾

¹ คือให้พวกอธรรมเป็นสหายซึ่งกันและกัน เนื่องจากมีเป้าหมายอย่างเดียวกันในการประพฤติดิน

² คือวันกียามะฮ์

³ คือขอสารภาพว่าบรรดาราอซูลของพระองค์ได้นำโองการไปประกาศและเตือนให้ทราบถึงการพบกับวันนี้
แต่พวกข้าพระองค์ไม่เชื่อ

⁴ คือหลอกลวงว่าพวกเขาจะไม่ตาย หรือถ้าตายก็ไม่มีการฟื้นคืนชีพ พวกเขาจึงไม่ศรัทธา

⁵ หมายถึงการสารภาพ

⁶ กล่าวคือทุกเมืองที่ถูกลงโทษนั้นหลังจากที่พระองค์ได้ส่งร่อซูลไปก่อนแล้วทั้งสิ้น แต่ประชาชนแห่งเมือง
นั้น ๆ ผ่าฝืนและคือคือ

⁷ คือจะได้รับการตอบแทนในระดับชั้นต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลงานของแต่ละคน

133. และพระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ทรงมั่งมี¹ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดสิ้นไป² และจะทรงให้สืบ³ แทนจากพวกเจ้า ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากลูกหลานของกลุ่มชนอื่น

134. แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้⁴ นั้น จะมาแน่นอน และพวกเจ้านั้นไม่สามารถที่จะรอดพ้นไปได้⁵

135. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ประชาชาติของฉันททั้งหลาย จงปฏิบัติตามสภาพ⁶ ของพวกท่านเถิด แท้จริงฉันทก็จะเป็นผู้ปฏิบัติด้วย⁷ และพวกท่านจะรู้ว่าใครกัน บันปลาย⁸ แห่งปรโลกจะเป็นของเขา แท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้นจะไม่ได้รับความสำเร็จ

136. และพวกเขาได้ให้มีส่วนหนึ่งสำหรับอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่พระองค์ได้บังเกิดขึ้นอันใดแก่พืชและปศุสัตว์ โดยที่พวกเขาถือว่า นี่สำหรับอัลลอฮ์ตามการอ้างของพวกเขา และนี่สำหรับบรรดาภาคีของเรา⁹ แล้วส่วนที่เป็นของ

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبِكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ مَآخِرِينَ ﴿١٣٣﴾

إِنْ مَا تَوَعَدُونَ لَأَتِيَّ وَمَا أُنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

قُلْ يَعْلَمُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَائِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ

¹ คือทรงมั่งมีทุกสิ่งทุกอย่างกล่าวคือถ้าพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใดสิ่งนั้นย่อมมีอยู่ที่พระองค์โดยครบถ้วน

² คือทรงทำลายพวกเจ้าให้หมดสิ้นไป

³ คือให้มีผู้อื่นสืบแทนพวกเจ้า

⁴ หมายถึงการลงโทษในวันปรโลก

⁵ คือรอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์

⁶ คือตามสภาพแห่งการเชื่อมั่นของพวกท่าน

⁷ คือปฏิบัติตามสภาพที่ฉันทประกาศเชิญชวนพวกท่าน

⁸ คือบันปลายแห่งชัยชนะ แน่แน่นอนย่อมเป็นของนะบี เพราะเป็นแนวทางอันถูกต้องที่ได้รับมาจากอัลลอฮ์

⁹ คือบรรดาภาคีที่พวกเขาอุปโลกนขึ้นให้มีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์

บรรดาภาคีแห่งพวกเขานั้นก็จะไม่ถึงอัลลอฮ์¹ แต่ส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์นั้น จะถึงบรรดาภาคีของพวกเขา² ช่างชั่วช้าแท้ ๆ สิ่งที่พวกเขาตัดสินกัน

137. และในทำนองนั้นแหละ บรรดาภาคีของพวกเขา³ นั้น ได้ทำให้สวยงามแก่จำนวนมากมายในหมู่มุชริกีน ซึ่งการฆ่าลูก ๆ ของพวกเขาเพื่อที่จะทำลายพวกเขา และเพื่อที่จะให้สับสนแก่พวกเขา ซึ่งศาสนา⁴ ของพวกเขา และแม้ว่าอัลลอฮ์ประสงค์⁵ แล้ว พวกเขาย่อมไม่กระทำความผิด เจ้า⁶ จึงปล่อยพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จกันเกิด

138. และพวกเขา กล่าวว่า นี่คือปศุสัตว์ และพืชผลที่หวงห้ามไว้ ซึ่งไม่มีใครจะบริโภคมันได้ นอกจากผู้ที่เราประสงค์⁷ เท่านั้น ด้วยการอ้างของพวกเรา และปศุสัตว์ที่หลังของมันถูกห้าม⁸ และปศุสัตว์ ที่พวกเขาจะไม่กล่าวพระนามของ

وَمَا كَانَتْ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِنْ
شُرِكَا بِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾

وَكَذَلِكَ زَكَّٰتُكَ لِكثِيرٍ مِّنْ
الْمُنْشَرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرِكَاؤُهُمْ لِيُرُدُّوهُمْ وَإِلَيْسُوا
عَلَيْهِمْ دِينُهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْرُقُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَمْعَالُهُمْ
لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَّشَاءَ مِنْهُمْ
وَأَنْعَمُ حَرَمَتْ طُهُورُهَا وَأَمْعَالُهُمْ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَفَرَأَىٰ عَلَيْهِ سَيِّئَاتِهِمْ

¹ คือจะนำไปใช้หรือบริจาคในทางของอัลลอฮ์ไม่ได้ หากแต่เก็บไว้ใช้จ่ายในการเคารพสักการะบรรดาเจว็ดเท่านั้น

² คืออนุมัติส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์ให้ใช้จ่ายในวิถีทางแห่งเจว็ดของพวกเขาได้

³ หมายถึงพวกญินที่พวกเขาให้เป็นภาคีแก่อัลลอฮ์

⁴ หมายถึงแนวทางของพวกเขาที่เคยปฏิบัติกันมาในอดีต นั่นคือการเอ็นดูเมตตาแก่ลูก ๆ มิใช่ฆ่าลูก ๆ เพราะกลัวความจน

⁵ คือประสงค์มิให้พวกเขาทำโดยใช้อำนาจบังคับ แต่ที่พระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาทำกันนั้นเนื่องจากพระองค์ทรงให้อิสระแก่มนุษย์ที่จะทำอะไรได้ตามความต้องการ แต่ต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เขาได้กระทำ

⁶ หมายถึงเนบีมุฮัมมัด คือลลอัลลอฮ์จะลบล้างชัศลิ้ม

⁷ หมายถึงเฉพาะพวกผู้ชายและผู้ทำหน้าที่ดูแลเจว็ดเท่านั้น

⁸ คือถูกห้ามมิให้จับหรือบรรทุก

อัลลอฮ์บนมัน¹ ทั้งนี้เป็นการอุปโลกน์ ความเท็จ ให้แก่พระองค์² ซึ่งพระองค์จะทรงตอบแทน ลงโทษพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความ เท็จขึ้น

139. และพวกเขา กล่าวว่า สิ่งที่อยู่ในท้องของ ปศุสัตว์³ เหล่านี้แหละ เฉพาะบรรดาผู้ชายของเรา เท่านั้น และเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่บรรดาภรรยา ของเรา และหากว่ามัน⁴ ตาย พวกเขา⁵ ก็เป็น ผู้มีส่วนในมัน และพระองค์จะทรงตอบแทน ลงโทษพวกเขา ในการที่พวกเขาได้กำหนด ลักษณะไว้⁶ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

140. แท้จริงได้ขาดทุนแล้ว บรรดาผู้ที่ฆ่าลูก ๆ ของพวกเขา⁷ เพราะความโง่เขลาโดยปราศจาก ความรู้ และให้เป็นที่ต้องห้ามในสิ่งที่อัลลอฮ์ ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งนี้เป็นการ อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ แท้จริงนั้น พวกเขาหลงผิดไปและพวกเขาไม่เคยได้รับคำ แนะนำ

يَمَّا كَانُوا يَفْرُوتُونَ ﴿١٣٩﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذَكَرِنَا وَمَحْرَمٌ عَلَىٰ أَرْوَاحِنَا وَإِنْ يَكُن مِيتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٠﴾

فَدَخِيرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَهْوًا يُضَيَّرِ عَلَيْهِمْ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ فَدَضَلُوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

¹ หากแต่พวกเขาจะกล่าวนามเจวีตของพวกเขาเท่านั้นขณะที่เชือดมัน

² คืออุปโลกน์ว่าเป็นกำหนดกฎเกณฑ์ที่พระองค์ทรงวางไว้

³ หมายถึงอูฐที่เรียกว่า อัล-บะฮียะเราะฮ์ อันได้แก่อูฐที่ผ่าหูไว้เป็นเครื่องหมายในเมื่ออูฐตัวนั้นให้ลูกห้าตัว ซึ่งตัวที่ทำเป็นตัวเมียและอูฐที่เรียกว่า อัชชาอิบะฮ์ อันได้แก่อูฐที่ได้บนบานอุทิศให้แก่เจวีต และถูก ปล่อยให้หากินตามใจชอบโดยที่ไม่มีใครรังแกมัน

⁴ หมายถึงลูกในท้องของมัน

⁵ พวกเขาทั้งชายและหญิง

⁶ คือกำหนดลักษณะของอูฐว่าเป็นที่ต้องห้ามบ้างและเป็นที่ยอมนับ้างตามอารมณของพวกเขา

⁷ หมายถึงพวกมุชริกมักกะฮ์

141. และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้มีขึ้น ซึ่งสวนทั้งหลาย ทั้งที่ถูกให้มีร้านขึ้น¹ และไม่ถูกให้มีร้านขึ้น² และต้นอินทผลัม และพืชโดยที่ผลของมันมีต่าง ๆ กัน และต้นชัยตูน³ และต้นทับทิมโดยที่มีความละม้ายคล้ายกัน⁴ และไม่ละม้ายคล้ายกัน⁵ จงบริโภครากจากผลของมันเกิดเมื่อมันออกผล และจงจ่ายส่วนอันเป็นสิทธิ⁶ ในมันด้วย ในวันแห่งการเก็บเกี่ยวมัน⁷ และจงอย่าฟุ่มเฟือย⁸ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบผู้ฟุ่มเฟือยทั้งหลาย

142. และจากหมู่ปศุสัตว์นั้น (ได้ทรงให้มี) ที่ใช้บรรทุก⁹ และที่ใช้เชือด¹⁰ จงบริโภครากจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าเกิด และจงอย่าตามก้าวเดิน¹¹ ของชัยฏอน แท้จริงมันคือศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า

﴿هُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَاتُ مِثْلَ نَثِيرٍ مِّثْلَ نَثِيرٍ مَّتَشَبِهُهُ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾﴾

﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حُمْلَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُتُبًا وَمِزَابَرَاتٌ لَكُمْ وَاللَّهُ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لِيَدُلُّكُمْ عَلَى مِثْقَالِ ذَرَّةٍ﴾

¹ คือสวนงุ่นชนิดพันธุ์เลื้อยที่ต้องทำร้านให้แก่มัน

² คือสวนงุ่นชนิดที่ไม่ต้องทำร้านให้แก่มัน

³ พันธุ์หนึ่งของต้นมะกอก

⁴ คือละม้ายคล้ายกันในรูปร่างและลักษณะ

⁵ คือแตกต่างกันในรสชาติ

⁶ หมายถึงส่วนชะกาดในผลของมัน

⁷ หมายถึงเมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยวกล่าวคือสำหรับชะกาดผลพืชนั้น เมื่อเก็บเกี่ยวเมื่อใดก็ให้ออกชะกาดเมื่อนั้น ถ้าเก็บเกี่ยวถึงสามครั้งในหนึ่งปีก็ต้องออกชะกาดถึงสามครั้ง ซึ่งแตกต่างกับชะกาดเงินทองและปศุสัตว์ให้ออกเพียงปีละครั้งเท่านั้น

⁸ คืออย่าใช้จ่ายให้ฟุ่มเฟือย กล่าวคือ อย่าให้ถือว่าเป็นของเราจะใช้จ่ายอย่างไรก็ได้

⁹ อันได้แก่อูฐและลา เป็นต้น

¹⁰ อันได้แก่สัตว์เล็ก ๆ เช่น แพะแกะ เป็นต้น แต่ถ้าจำเป็นต้องเชือดสัตว์ใหญ่ เช่น วัว ควาย และอูฐ เพื่อเป็นอาหารก็ย่อมกระทำได้

¹¹ คือปฏิบัติตามการชี้นำของชัยฏอนประหนึ่งเดินตามก้าวเดินของมัน

143. และ (ได้ทรงให้มี) สัตว์แปดตัวเป็นคู่ๆ¹ คือจากแกะสองตัว และจากแพะสองตัว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ตัวผู้สองตัว² นั้น หรือที่พระองค์ทรงห้าม หรือว่า ตัวเมียสองตัวนั้น³ หรือว่าที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นได้คุ้มครองรักษาไว้⁴ พวกท่านจงแจ้งให้ฉันทราบด้วยความรู้อันใดอันหนึ่ง หากพวกท่านพูดจริง

144. และจากอูฐสองตัว และจากวัวสองตัว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ตัวผู้สองตัวนั้น⁵ กระนั้นหรือที่พระองค์ทรงห้ามหรือว่าตัวเมียทั้งสอง⁶ นั้นหรือที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นได้คุ้มครองรักษาไว้⁷ หรือว่าพวกท่านร่วมอยู่ขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงรับสั่งแก่พวกท่านด้วยสิ่ง⁸ ก็ใครเล่าคือผู้อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์⁹ เพื่อจะทำให้มนุษย์หลงผิด โดยไม่มีความรู้¹⁰ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม

ثَمِينَةَ أَوْجَحَ مِنَ الصَّانِئَيْنِ
وَمِنَ الْمَعزَاتَيْنِ قُلْ أَلَّذَكَرَيْنِ حَرَّمَ
أَمْ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثَيَيْنِ نَبِيُونِي بَعْدَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرَاتَيْنِ قُلْ
أَلَّذَكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ أَشْتَمَلَتْ
عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ
إِذْ وَصَّيْتُكُمْ اللَّهُ بِهِندًا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُضِلُّ النَّاسَ بِغَيْرِ
عِلْمٍ إِنْ أَنَا اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

¹ คือสี่คู่ด้วยกันแต่ละคู่มีตัวผู้ตัวเมีย

² คือแกะตัวผู้และแพะตัวผู้

³ คือแกะตัวเมียและแพะตัวเมีย

⁴ หมายถึงลูกของแกะและแพะที่ยังอยู่ในมดลูกแม่ของมันทั้งสอง

⁵ หมายถึงอูฐตัวผู้และวัวตัวผู้

⁶ คืออูฐตัวเมียและวัวตัวเมีย

⁷ หมายถึงลูกของอูฐและวัวที่ยังอยู่ในมดลูกแม่ของมันทั้งสอง

⁸ เป็นคำถามในเชิงปฏิเสธและแฝงไว้ด้วยการตำหนิ กล่าวคือพระองค์ไม่เคยรับสั่งแก่พวกท่านในเรื่องนี้เลย พวกท่านยืนยันได้ไม่ว่าพระองค์ทรงรับสั่งดังกล่าวโดยที่พวกท่านร่วมรับฟังกันอยู่ ฆ่ากล่าอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์เสียนี้กระไร

⁹ คืออุปโลกน์ว่าพระองค์ทรงห้ามมิให้บริโภคสัตว์ดังกล่าว

¹⁰ คือโดยผู้ที่ทำการอุปโลกน์นั้นไม่มีความรู้ใด ๆ ทั้งสิ้น

145. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่พบว่าในสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันนั้น มีสิ่งต้องห้ามแก่ผู้บริโภคนั้นจะบริโภคมัน นอกจากสิ่งนั้นเป็นสัตว์ที่ตายเอง¹ หรือเลือดที่ไหลออก² หรือเนื้อสุกร³ แท้จริงมันเป็นสิ่งโส่มม หรือเป็นสิ่งละเมิด⁴ ซึ่งถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ที่มัน⁵ ถ้าผู้ใดได้รับความคับขัน โดยมีไซเป็นผู้แสวงหา⁶ และมีไซผู้ละเมิด⁷ แล้วไซร้ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ เป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

146. และแก่บรรดาผู้เป็นยิวนั้น เราได้ห้ามสัตว์ทุกชนิดที่นิ้วตีนไม่แยกจากกัน⁸ และจากวัวและแพะนั้น เราได้ห้ามแก่พวกเขา ซึ่งไขมันของมัน นอกจากไขมันที่หลังของมัน หรือลำไส้ได้อุ้มไว้⁹ หรือที่ปะปนอยู่ที่กระดูกนั้นแหละ เราได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยความอธรรมของพวกเขา และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้พูดจริง

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

¹ และรวมถึงสัตว์ที่ได้เชือดตามบัญญัติศาสนาด้วย

² คือไหลออกมาขณะทำการเชือด

³ หมายถึงไขมันของมันและส่วนอื่น ๆ ของมันทั้งหมดด้วย ทั้งนี้ก็เพราะว่าเมื่อห้ามเนื้อแดงของมันซึ่งเป็นส่วนที่ดีที่สุดของมันแล้ว ส่วนที่เหลือก็ย่อมถูกห้ามมากกว่า

⁴ หมายถึงสัตว์ที่ถูกเชือดโดยละเมิดบัญญัติศาสนา

⁵ คือขณะเชือดมัน

⁶ คือมีไซมีเจตนาแสวงหาทางที่จะบริโภคโดยสร้างสถานการณ์ให้คับขันขึ้น

⁷ คือละเมิดขอบเขตแห่งความจำเป็นในการรักษาซึ่งชีวิต

⁸ เช่น อูฐ นกกระจอกเทศ ห่าน และเป็ด เป็นต้น

⁹ คือไขมันที่อยู่ในเนื้อสันหลังของมัน และที่อยู่ในลำไส้ของมัน

147. หากพวกเขาปฏิเสธเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่า พระเจ้าของพวกเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา อันกว้างขวาง และการลงโทษของพระองค์นั้น จะไม่ถูกโต้กลับให้พ้นจากกลุ่มชนที่กระทำความผิด

148. บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นนั้นจะกล่าวว่า หากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์¹ แล้วไซ้ พวกเรากีย่อมไม่ให้มีภาคีขึ้น และทั้งบรรพบุรุษของพวกเราอีกด้วย และพวกเราที่ย่อมไม่ให้สิ่งใดเป็นที่ต้องห้าม² ในทำนองนั้นแหละบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขาก็ได้มุสามาแล้ว³ จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษของเรา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ที่พวกท่านนั้นมีความรู้ อันใดกระนั้นหรือ⁴ ฉะนั้นพวกเจ้าจะต้องนำมันออกมาให้แก่เรา พวกท่านจะไม่ปฏิบัติตามสิ่งใดๆ นอกจากการคาดคิดเอาเท่านั้น และพวกท่านไม่มีอื่นใด นอกจากจะกล่าวเท็จเท่านั้น

149. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอัลลอฮ์นั้น ทรงมีหลักฐานอันทั่วถึง⁵ หากว่าพระองค์ทรงประสงค์แล้ว แนนอนพระองค์ก็ย่อมแนะนำพวกท่านแล้วทั้งหมด⁶

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَسِعَتْ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
وَلَاءَ آبَاءُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُنَا
إِنْ نَسَبْنَاهُنَّ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتَ
إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

قُلْ لِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتَكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

¹ คือประสงค์ที่จะไม่ให้พวกเขากระทำ

² คือไม่ให้สัตว์ประเภทหนึ่งประเภทใดเป็นที่ต้องห้ามในการบริโภค

³ โภกหาว่าอัลลอฮ์ทรงใช้ให้ทำอย่างนั้นห้ามทำอย่างนี้ ทั้งๆ ที่พระองค์มิได้ทรงใช้และห้ามแต่อย่างใด

⁴ เป็นคำถามเพื่อประามพวกเขา มิใช่เพื่อต้องการรู้ เพราะรู้อยู่แล้วว่าพวกเขาไม่มีหลักฐานใดๆ

⁵ คือทั่วถึงทุกสิ่งทุกอย่างในการยืนยันความเป็นจริง ซึ่งแตกต่างกับพวกท่าน ได้นแต่อ้างเท่านั้น หาได้มีหลักฐานยืนยันไม่

⁶ แนะนำให้พวกท่านได้รับความเข้าใจและยอมรับความจริง

150. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงนำมาซึ่งบรรดาพยานของพวกท่านที่จะยืนยันว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงห้ามสิ่งนี้¹ แล้วถ้าพวกเขา (เป็นพยาน) ยืนยัน เจ้าก็อย่ายืนยันกับพวกเขาด้วยและอย่าตามความใคร่ใฝ่ต่ำของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อปรโลก และขณะเดียวกันพวกเขาก็ให้สิ่งอื่นเท่าเทียมกับพระเจ้าของพวกเขา

151. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าท่านทั้งหลายจงมากันเถิด ฉันจะอ่านให้ฟังสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ห้ามไว้แก่พวกท่านคือ พวกเจ้าอย่าให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองจริง ๆ และอย่าฆ่าลูกของพวกเจ้า เนื่องจากความจน เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และแก่พวกเขา² และจงอย่าเข้าใกล้บรรดาสิ่งชั่วช้า³ ทั้งที่เปิดเผยและที่ปกปิด และอย่าฆ่าชีวิต⁴ ที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ นอกจากด้วยสิทธิอันชอบธรรมเท่านั้น⁵ นั่นแหละ ที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะใช้ปัญญา

قُلْ هَلْ مَسَّكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُوا مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ عَلَىٰ كُمُ اللَّاتِنَشْرِكُوا بِهِ سَيِّئًا وَاللَّوَالِدِينَ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِنَّهَا هُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

¹ หมายถึงสัตว์ประเภทต่าง ๆ ที่พวกเขาอ้างขึ้น

² พวกลูก ๆ ของพวกเจ้าด้วย

³ หมายถึงการทำซินาและสิ่งอื่น ๆ ที่มีโทษมหันต์

⁴ หมายถึงชีวิตมนุษย์

⁵ หมายถึงสิทธิที่จะให้อีกชีวิตหนึ่งตายตกไปตามกัน เช่นการฆ่าผู้ที่ฆ่าคนอื่นโดยเจตนา ทั้งนี้เพื่อลงโทษให้เขาตายตามกันหรือฆ่าผู้ที่เป็นมุรตัด ทั้งนี้หลังจากให้เวลาแก่เขาสามวันเพื่อให้เขาสำนึกผิด หลังจากสามวันแล้วถ้าเขายังไม่สำนึกผิดก็ให้ประหารชีวิตได้

152. และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินสมบัติของเด็กกำพร้า นอกจากด้วยวิธีทางที่ดียิ่ง จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องดวงและเครื่องซึ่งด้วยความเที่ยงตรง เราจะไม่บังคับชีวิตใดนอกจากที่ชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้น และเมื่อพวกเขาพูด ก็จงยุติธรรม และแม้ว่าเขา¹ จะเป็นญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม และต่อสัญญาของอัลลอฮ์นั้นก็จงปฏิบัติตามให้ครบถ้วน นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก

153. และแท้จริงนี่คือทางของข้าอันเที่ยงตรง พวกเขาจงปฏิบัติตามมันเถิด และอย่าปฏิบัติตามหลาย ๆ ทาง² เพราะมันจะทำให้พวกเขาแยกออกไปจากทางของพระองค์ นั่นแหละที่พระองค์ได้สั่งเสียมันไว้แก่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะยำเกรง

154. แล้วเราได้ให้คัมภีร์แก่มุซาทั้งนี้เป็นการครบถ้วน³ แก่ผู้ที่กระทำดี และเป็นการแจกแจงในทุกสิ่งทุกอย่าง⁴ และเพื่อเป็นการแนะนำและเป็นการเอ็นดูเมตตา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อการพบกับพระเจ้าของพวกเขา⁵

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَيْلِ وَالْيَتِيمَ
بِالْقِسْطِ لَأَنْكِفُفُنَا إِلَّا وَوَعْدَنَا
وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا ۚ وَتُكْرِمُونَ
اللَّهُ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ
ذَٰلِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لَّعَلَّهُمْ يُلَاقُونَ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

¹ หมายถึงผู้ที่ถูกกล่าวถึงหรือผู้ที่ถูกยืนยัน

² คือทางอื่น ๆ ที่มนุษย์อุตรกำหนดขึ้นเอง ซึ่งมีไขมาจากอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์

³ คือให้ครบถ้วนซึ่งความกรุณาเมตตาของพระองค์

⁴ ทุกสิ่งทุกอย่างในบัญญัติศาสนาที่พวกเขายังไม่เข้าใจ

⁵ ในวันกิยามะฮ์

155. และนี่แหละคือคัมภีร์¹ ที่มีความจำเริญ ซึ่งเราได้นำคัมภีร์ลงมายังเจ้า² จงปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นเถิด และจงยำเกรง เพื่อว่าพวกเจ้า จะได้รับความเมตตาจากเรา

156. (มิเช่นนั้น)³ พวกเจ้าจะกล่าวว่า⁴ แท้จริง คัมภีร์ได้ถูกประทานลงมาให้แก่สองพวก⁵ เท่านั้น ก่อนหน้าพวกข้าพระองค์และแท้จริงพวกข้า พระองค์ไม่รู้เรื่องในการอ่านของพวกเขา⁶

157. หรือไม่ว่าพวกเจ้าจะกล่าวว่า แท้จริงพวก ข้าพระองค์นั้น หากได้มีคัมภีร์ถูกประทาน ลงมาแก่พวกข้าพระองค์แล้วไซ้ แน่อนอนพวก ข้าพระองค์ก็เป็นผู้ที่อยู่ในคำแนะนำดียิ่งกว่า พวกเขา⁷ แท้จริงนั้นได้มายังพวกเจ้าแล้วจาก พระเจ้าของพวกเจ้า ซึ่งหลักฐานอันชัดแจ้ง⁸ และคำแนะนำและการเอ็นดูเมตตา ดังนั้น ใครเล่าคือผู้ที่อธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ปฏิเสธบรรดา โองการของอัลลอฮ์และผินหลังให้แก่โองการ เหล่านั้น เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ผินหลัง ให้แก่โองการทั้งหลายของเรา ซึ่งการลงโทษ อันชั่วช้า เนื่องจากการที่พวกเขาผินหลังให้

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿١٥٦﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتٍ اللَّهُ وَصَدَفَ عَنْهَا سَخِرَ مِنَ الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

¹ หมายถึงอัล-กุรอาน

² หมายถึงซามมิกะฮ์

³ เป็นข้อความที่ละเอียดเป็นที่เข้าใจกันดีในภาษาอาหรับ

⁴ กล่าวแก่ตัวในวันกียามะฮ์

⁵ หมายถึงพวกยิวและพวกคริสต

⁶ คัมภีร์ทั้งสองฉบับนั้นมิใช่เป็นภาษาของพวกเขา ดังนั้นการอ่านของพวกเขา พวกเราจึงฟังไม่รู้เรื่องและ พวกเขาก็มิได้ชี้แจงให้พวกเราทราบ

⁷ จะเป็นผู้ปฏิบัติตามบัญญัติได้ดีกว่าพวกยิวและพวกคริสต

⁸ หมายถึงคัมภีร์อัล-กุรอาน

158. พวกเขาได้รอคอยอะไร นอกจากการที่มลาอิกะฮ์จะมายังพวกเขา¹ หรือการที่พระเจ้าของเจ้าจะมา² หรือการที่สัญญาณบางอย่างแห่งพระเจ้าของเจ้าจะมา³ วันที่สัญญาณบางอย่างแห่งพระเจ้าของเจ้านั้น จะไม่อำนาจประโยชน์แก่ชีวิตหนึ่งชีวิตใด ซึ่งการศรัทธาของเขาโดยที่เขามิได้ศรัทธามาก่อน⁴ หรือมิได้แสวงหาความดีใด ๆ ไว้ในการศรัทธาของเขา⁵ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงรอกันเถิด⁶ แท้จริงพวกเราเป็นผู้รอคอย

159. แท้จริงบรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของพวกเขา⁷ และพวกเขาได้กลายเป็นนิกายต่าง ๆ⁸ นั้นเจ้า (มุฮัมมัด) หาใช่อยู่ในพวกเขาแต่อย่างใดไม่ แท้จริงเรื่องราวของพวกเขา นั้น ย่อมไปสู่อัลลอฮ์แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لِذَنْبِهَا مَا أُمِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انظُرُوا أَيَّامًا تُنظَرُونَ ﴿٦٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ يَنْتَظِرُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٩﴾

¹ คือมาลงโทษพวกเขาโดยเอาวิญญาณของพวกเขา ทั้งนี้ด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์

² หมายถึงการมาของพระองค์เพื่อตัดสินมนุษย์ในวันกิยามะฮ์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮ์อัลฟัจรีอายะฮ์ที่ 22

³ หมายถึงสัญญาณแห่งวันกิยามะฮ์

⁴ คือมิได้ศรัทธาก่อนที่สัญญาณแห่งวันกิยามะฮ์จะอุบัติขึ้น

⁵ คือศรัทธาอยู่ก่อนแล้วแต่มิได้ประกอบความดีไว้ตามบัญญัติศาสนาที่ตนศรัทธา

⁶ คือรอดูกันต่อไปว่าใครจะเป็นฝ่ายที่ถูก

⁷ หมายถึงพวกอะฮ์ลุลกิตาบ

⁸ คือเป็นกลุ่มต่าง ๆ มากมาย ซึ่งแต่ละกลุ่มมีการปฏิบัติแตกต่างกันไป ทั้งนี้เกิดจากได้มีการบัญญัติข้อปฏิบัติทางศาสนาขึ้นใหม่ตามอารมณ์และละเลยบัญญัติที่นะบีของพวกเขาได้สอนไว้ พระองค์จะทรงชำระพวกเขาเอง

160. ผู้ใดที่นำความดีมา เขาก็จะได้รับสิบเท่าของความดีนั้น และผู้ใดนำความชั่วมาเขาจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากเท่าความชั่วนั้นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا أَمْثَلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

161. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันนั้น พระเจ้าของฉันได้แนะนำฉันไปสู่ทางอันเที่ยงตรง คือศาสนาที่เที่ยงแท้อันเป็นแนวทางของอิบรอฮีมผู้ไม่หาความจริง และเขา(อิบรอฮีม) ไม่เป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ให้มีภาคีขึ้น

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا
بِمِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

162. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาดะฮ์¹ ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉันนั้น เพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

163. ไม่มีภาคีใด ๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้ และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้สวามิภักดิ์ทั้งหลาย

لَا شَرِيكَ لَهِ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

164. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาพระเจ้าทั้ง ๆ ที่พระองค์นั้นเป็นพระเจ้าของทุกสิ่ง และแต่ละชีวิตนั้นจะไม่แสวงหาสิ่งใด นอกจากจะเป็นภาระแก่ชีวิตนั้นเองเท่านั้น และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้ แล้ว

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَيْنَمَا كُنْتُمْ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦٤﴾

¹ คำว่า อิบาดะฮ์ ซึ่งแปลมาจากคำว่า นุซก นั้น มีความหมายกว้างขวางมาก กล่าวคือการปฏิบัติทุกอย่างตามบัญญัติศาสนานั้นเรียกว่าอิบาดะฮ์ทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้คำว่านุซกในบางครั้งก็ถูกใช้ไปในความหมายของข้อปฏิบัติแต่ละอย่างในพิธีฮัจญ์ และบางทีก็ใช้ไปในความหมายว่า การเชือด เพราะข้อปฏิบัติในพิธีฮัจญ์ก็และการเชือดก็ล้วนแต่เป็นอิบาดะฮ์ทั้งสิ้น

ยังพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการกลับไปของ
พวกเขา แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขา
ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

165. และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้พวกเขาเป็น
ผู้สืบแทนในแผ่นดิน¹ และได้ทรงเทิดบางคน
ของพวกเขาเหนือกว่าอีกบางคนหลายชั้น² เพื่อที่
พระองค์จะทรงทดสอบพวกเขาในสิ่งที่พระองค์
ได้ทรงประทานแก่พวกเขา แท้จริงพระเจ้าของ
เจ้านั้น เป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษและแท้จริง
พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดู
เมตตา

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ
بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ
فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

¹ คือสืบแทนมาจากบรรพบุรุษของพวกเขาในการปกครองแผ่นดิน และแสวงหาความกรุณาของพระองค์
ในนั้น

² คือเทิดให้เหนือกว่าทั้งในด้านกำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังอำนาจ

(7) ซูเราะฮ์ อัล-อะอฺรอฟ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 206 อายะฮ์ มักกียะฮ์ ได้มีรายงานว่า ซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาก่อน ซูเราะฮ์ อัล-อันอามและเป็นซูเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาทั้งซูเราะฮ์ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ อัล-อันอาม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานีผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม มีม สอด
2. มีคัมภีร์ฉบับหนึ่ง¹ ซึ่งถูกประทานลงมาแก่เจ้า² ดังนั้นจงอย่าให้ความอึดอัดเนื่องจากคัมภีร์นั้นมีอยู่ในห้วงอกของเจ้า ทั้งนี้³ เพื่อเจ้าจะได้ใช้คัมภีร์นั้นตักเตือน (ผู้คน) และเพื่อเป็นข้อเตือนใจ⁴ แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَص

كُنْتُ أَنْزِلُ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِنَذِيرٍ بِهِ. وَذَكَرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

¹ คืออัล-กุรอาน

² คือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

³ คำว่า ลิตุนซีเราะ นั้นตกในตำแหน่ง มีพอลุลลิจญะละลีย แต่ที่มาในรูปของกริยานั้นก็เพราะขาดเงื่อนไขบางประการโปรดดูในอัศ-ซอวีบี

⁴ คือเพื่อที่อัล-กุรอานจะได้เป็นข้อเตือนใจแก่บรรดาผู้ศรัทธา กล่าวคือผู้ศรัทธานั้นจะต้องอ่านอัล-กุรอานอยู่เสมอ ในการนี้อัล-กุรอานซึ่งเป็นโอองการของอัลลอฮ์จะทำการเตือนใจมุมนให้รำลึกถึงหน้าที่ของเขาอยู่เป็นเนืองนิจ

3. พวกเจ้าจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมา แก่พวกเจ้าจากพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้คัมครองใด ๆ¹ อื่นจากพระองค์ ส่วนน้อยจากพวกเจ้าเท่านั้นที่จะรำลึก²

اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مِمَّا تَدَّكُرُونَ ﴿٧﴾

4. และก็เมื่อเมืองที่เราได้ทำลายมัน³ โดยที่การลงโทษของเราได้มายังเมืองนั้น ในยามค่ำคืนหรือในขณะที่พวกเขาอนพักผ่อนในเวลาบ่าย

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا
أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٨﴾

5. มิปรากฏว่า พวกเขาวินวอนขออื่นใดขณะที่การลงโทษของเราได้มายังพวกเขา นอกจากการที่พวกเขากล่าว (สารภาพ) ว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์เป็นผู้ธรรม

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا
إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩﴾

6. แน่หนอนเราจะถามบรรดาผู้ที่ถูกส่งรอลงไปยังพวกเขา⁴ และแน่หนอน เราจะถามบรรดา รอลงลงทั้งหลายด้วย⁵

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠﴾

¹ ความจริงผู้คัมครองนั้นเมืองเดียวเท่านั้นคืออัลลอฮ์ แต่ด้วยความเขลาของมนุษย์จึงได้ถือเอาสิ่งนั้นบ้าง ผู้หนึ่งบ้างเป็นผู้คัมครอง ซึ่งเป็นการมกมายและถือเป็นการผิดมหันต์ ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงได้บัญญัติห้ามไว้ และความที่ว่า จงอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้คัมครองใด ๆ นั้น คืออย่าได้ปฏิบัติตามกลุ่มชนผู้มกมายที่ยึดถือสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้คัมครองอื่นจากอัลลอฮ์

² คือรำลึกถึงโองการของอัลลอฮ์ที่ได้ชี้แจงแนวทางที่ถูกต้องให้

³ หมายถึงทำลายชาวเมืองเพราะความดื้อรั้นของพวกเขาที่ไม่ยอมศรัทธาต่ออรอลของพระองค์ และคำว่า ก็เมื่อเมืองแล้วนั้นหมายถึง มากมายหลายเมืองแล้ว

⁴ คือถามว่าได้ตอบรับคำเชิญชวนของอรอลประการใดบ้าง และเมื่อตอบรับแล้วได้ให้ความสำคัญต่อบัญญัติของอัลลอฮ์อย่างไร

⁵ และถามบรรดาอรอลว่าได้ปฏิบัติหน้าที่แห่งการประกาศศาสนาประการใดบ้าง และได้ผลอย่างไร ความจริงเรื่องเหล่านี้อยู่ในความรู้ของอัลลอฮ์โดยหมดสิ้นแล้ว ดังนั้นที่พระองค์จะทรงถาม จึงมิใช่เพื่อต้องการรู้หากแต่เพื่อให้บรรดาอรอลและประชาชาติที่ได้รับเชิญชวนได้ตระหนักถึงหน้าที่ของตน เพราะแต่ละฝ่ายจะต้องถูกสอบสวน

7. แน่หนอนเราจะนำความรู้มาเล่าให้พวกเขา ฟัง¹ และเราไม่เคยหายไปไหน²

8. และการซึ่งในวันนั้น³ เป็นความจริง ดั่งนั้น ผู้ใดที่ตราซุของเขานัก⁴ ชนเหล่านี้แหละคือ ผู้ที่ได้รับความสำเร็จ

9. และผู้ใดที่ตราซุของเขเบา⁵ ชนเหล่านี้แหละ คือผู้ที่ก่อความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง เนื่องจากการที่พวกเขาไม่ได้ให้ความเป็นธรรม แก่บรรดาโองการของเรา⁶

10. และแท้จริงนั้น เราได้ให้พวกเจ้ามีที่พำนัก อยู่ในผืนแผ่นดิน และเราได้ให้มีขึ้นแก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดาเครื่องยังชีพในผืนแผ่นดินนั้น ส่วน น้อยของพวกเจ้าเท่านั้นที่ชอบคุณ

11. และแท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้า⁷ แล้วเรา ได้ให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง⁸ แล้วเราได้กล่าวแก่

فَلَنَنْصُنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾

وَالْوَزْنَ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا
مَعِيشًا قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ

¹ คือความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างรอซูลของพระองค์ และประชาชาติที่ถูกเชิญชวนให้ศรัทธา

² คือพระองค์ทรงรู้ทรงเห็นในทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์กระทำกันอยู่ประหนึ่งว่าพระองค์อยู่ร่วมด้วยแก่ทุกคนโดยมิได้หายไปไหน

³ คือซึ่งความดีและความชั่ว

⁴ หมายถึงมีคุณความดีมาก เนื่องจากศรัทธาต่อพระองค์ และปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์

⁵ คือไม่มีความดีที่ควรได้รับการเห็นชอบเนื่องจากเขาปฏิเสธศรัทธา และดำเนินชีวิตไปตามอารมณ์

⁶ คือปฏิเสธโองการของเราด้วยความยะโส ปราศจากการพิจารณาโดยดင့်แท้

⁷ หมายถึงนะบีอาดัมเพราะการบังเกิดนะบีอาดัมก็คือการบังเกิดพวกเจ้านั้นเอง เนื่องจากพวกเจ้านั้น มาจากนะบีอาดัม

⁸ คือต่อมาก็ได้ทรงให้พวกเจ้าสืบเชื้อสายจากนะบีอาดัมโดยให้พวกเจ้าเป็นรูปร่างขึ้นในครรภ์ของพระนางเฮวาวู และในครรภ์ของผู้เป็นมารดาสืบต่อมา

มลาอิกะฮ์ว่า จงสูด¹แก่ออาดัมเถิด แล้วพวกเขาก็สูดกัน นอกจากอิบลิส² เท่านั้น มิปรากฏว่ามันอยู่ในหมู่ผู้สูด

12. พระองค์ตรัสว่า อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสูด ขณะที่ข้าได้ใช้เจ้า มันกล่าวว่า ข้าพระองค์ดีกว่าเขา โดยที่พระองค์ทรงบังเกิดข้าพระองค์จากไฟ และได้บังเกิดเขาจากดิน

13. พระองค์ตรัสว่า จงลงจากสวน³ นั้นไปเสีย ไม่สมควรแก่เจ้าที่จะทำโอหังในนั้น จงออกไปให้พ้น แท้จริงเจ้านั้นอยู่ในหมู่ผู้ต่ำต้อย⁴

14. มันกล่าวว่า โปรดผ่อนผันข้าพระองค์จนถึงวันที่พวกเขา⁵ ถูกให้พินาศด้วยเถิด

15. พระองค์ตรัสว่า แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ที่ได้รับการผ่อนผัน

16. มันกล่าวว่า ด้วยเหตุที่พระองค์ได้ทรงให้ข้าพระองค์ตกอยู่ในความหลงผิด⁶ แน่นอน ข้าพระองค์จะนั่งขวางกั้นพวกเขา⁷ ซึ่งทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

أَسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٧١﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ الْأَسْجُودَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٢﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٧٣﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٤﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٧٥﴾

قَالَ فَمَا آغْوَيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٧٦﴾

¹ คำว่า สูด ตามความหมายทางภาษานั้นคือการก้มค้ำนับเพื่อแสดงการเคารพนบถ และการกราบลงบนพื้น ในการนี้จึงทำให้มี 2 ทรรศนะด้วยกันคือ ทรรศนะแรกนั้นถือเอาการก้มค้ำนับ เพราะถือว่าการกราบนั้นจะกระทำแก่เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้น ส่วนอีกทรรศนะหนึ่งถือเอาการกราบลงบนพื้นโดยให้เหตุผลว่า การกราบนั้นถ้าเป็นคำสั่งของอัลลอฮ์ให้กระทำแก่ผู้ใดก็ไม่ถือว่าเป็นความผิดแต่อย่างใด

² อิบลิสมีชื่อมลาอิกะฮ์ หากแต่เป็นตนหนึ่งจากญิน

³ หมายถึงสวนสวรรค์ที่พระองค์ทรงให้ท่านนะบีอาดัมพำนักอยู่

⁴ คือเนื่องจากพระองค์จะทรงลงโทษมันที่ขัดคำสั่งของพระองค์

⁵ หมายถึงอาดัมและลูกหลานของท่าน

⁶ คือไม่ทรงอภัยโทษให้แก่มันและขับไล่มันให้ออกจากความกรุณาของพระองค์

⁷ หมายถึงทำหน้าที่ชักนำพวกเขาให้ออกจากทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

17. แล้วข้าพระองค์จะมายังพวกเขา จากเบื้องหน้าของพวกเขา และจากเบื้องหลังของพวกเขา และจากเบื้องขวาของพวกเขา และจากเบื้องซ้ายของพวกเขา และพระองค์จะไม่พบว่าส่วนมากของพวกเขา¹ เป็นผู้ชอบคุณ

ثُمَّ لَا يَنْبَهُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ

وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا يَجِدُوا أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

18. พระองค์ตรัสว่า จงออกจากสวนนั้น² ไปในฐานเป็นผู้ถูกตีสอน และถูกขับไล่ ข้าสาบานว่า³ ผู้ใดในหมู่พวกเขาที่ปฏิบัติตามเจ้า ข้าจะบรรจงให้เต็มถันนม⁴ ทั้งจากพวกเจ้าด้วยทั้งหมด

قَالَ أَخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَذْمُورًا لَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

19. และพระองค์ตรัสว่า อาดัมเอ๋ย ทั้งเจ้าและคู่ครองของเจ้าจงอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิด แล้วจงบริโภคน้ำ ที่ใดก็ได้ที่เจ้าทั้งสองประสงค์ และเจ้าทั้งสองอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้ (มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่อธรรม

وَيَتَادَمُّكُمْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

20. แล้วชัยฏอนก็ได้กระซิบกระซาบแก่ทั้งสองนั้น⁴ เพื่อที่จะเหยียดแกเขาทั้งสองซึ่งสิ่งที่ถูกปิดบัง

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ

¹ หมายถึงการที่มันจะไซเล่ห์เพทุบายทุกอย่างที่จะจงใจให้มนุษย์กระทำความชั่วอันเป็นการฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา หรือปฏิเสธศรัทธาในพระองค์ เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นเชื้อเพลิงแห่งนรกเช่นเดียวกับมัน ทั้งนี้เป็นการแก้แค้นที่ท่านนบีนอาดัมเป็นต้นเหตุให้มันได้รับความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์ ในการที่พระองค์ทรงแจ้งให้มนุษย์ทราบปฏิบัติการของมันนั้น เพื่อว่าพวกเขาจะได้ตระหนักและระวังตัวไว้

² หมายถึงสวนสวรรค์ที่อัลลอฮ์ทรงให้มะนอาดัมและพระนางเฮวาอยู่ ความจริงมันมิได้รับอนุญาตให้เข้าไปอยู่ในสวนนั้น หากแต่มันเสียดลอดเข้าไปทำการหลอกลวงมะนอาดัมให้กระทำการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ แล้วพระองค์จึงได้ทรงขับไล่มันออก

³ คำว่า ข้าสาบาน นี่เป็นความหมายของ ลาม ที่อยู่ในคำว่า ละมัน เพราะลามนี้อยู่ในตำแหน่งคำสาบานโปรดดูใน อัล-มะรอซี และใน อัล-ฮอวีย ทั้งหมด

⁴ คือกระซิบกระซาบแก่มะนอาดัมและพระนางเฮวาอยู่ ทั้งนี้หลังจากที่มันสามารถเข้าไปในสถานที่ที่พำนักของท่านทั้งสอง

แก่เขาทั้งสองไว้¹ อันได้แก่สิ่งอันพึงละอาย² ของเขาทั้งสอง และมันได้กล่าวว่พระเจ้าของท่านทั้งสองมิได้ทรงหวงห้ามท่านทั้งสอง ซึ่งต้นไม้ต้นนี้ (เพราะอื่นใด) นอกจากการที่ท่านทั้งสองจะกลายเป็นมลาอิกะฮ์³ หรือไม่ก็กลายเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่ยังยืนอยู่ตลอดกาลเท่านั้น⁴

21. และมันได้สาบานแก่ทั้งสองนั้นว่าแท้จริงฉันอยู่ในพวกที่แนะนำท่านทั้งสอง⁵

22. แล้วมันก็ทำให้ทั้งสองนั้นตกอยู่ในสิ่งที่มันต้องการ⁶ อันเนื่องจากการหลอกลวง ครั้นเมื่อทั้งสองได้ลิ้มรสต้นไม้ต้นนั้นแล้ว⁷ สิ่งอันพึงละอายของเขาทั้งสอง⁸ ก็เผยให้ประจักษ์แก่เขาทั้งสองและเขาทั้งสองก็เริ่มปกปิดบั้น (ส่วนที่นำละอาย) ของเขาทั้งสองจากใบไม้แห่งสวนสวรรค์⁹ นั้น และพระเจ้าของเขาทั้งสองจึงได้

عَنْهُمَا مِنْ سُوءِ تَيْهَمَا وَقَالَ مَا نَهَاكَمَا رَبُّكُمَا
عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكِينَ أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٧﴾

وَقَاَسَمُهُمَا إِي لَكُمْ لِيَنْ تَنْصِحِيحِ ﴿٧﴾

فَدَلَّيْنُهُمَا بِرُؤُوسِهِمَا إِذَا قَالَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سُوءُهُمَا وَطِفَافًا يَخْتَصِمَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَكُمْ أَنَّ السَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٨﴾

¹ หมายถึงว่าทั้งสองนั้นแม้ว่าจะอยู่ในสภาพเปลือยกาย แต่ก็ไม่รู้สึกรู้สีกมีความละอายแต่อย่างใด เนื่องจากอัลลอฮ์ยังไม่ทรงเผยให้ทั้งสองได้ประจักษ์ซึ่งความละอาย ประหนึ่งว่าสิ่งที่นำละอายของทั้งสองนั้นถูกปกปิดอยู่

² หมายถึงอวัยวะเพศของทั้งสองอันถือเป็นสิ่งพึงละอาย

³ คือถ้าได้เข้าไปลิ้มต้นไม้ต้นนี้และบริโภคผลของมันแล้วท่านทั้งสองก็จะกลายเป็นมลาอิกะฮ์ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่น่ายินดี

⁴ คือถ้าไม่เป็นมลาอิกะฮ์ก็จะมีชีวิตตลอดกาลโดยไม่มีการตาย ทั้งหมดที่มันกล่าวนั้นเป็นการเสกสรรขึ้นทั้งสิ้น ไม่เป็นความจริงแต่ประการใด

⁵ คือเป็นผู้ปรารถนาดีจึงได้มาแนะนำท่านทั้งสอง

⁶ คือเห็นดีเห็นชอบตามคำหลอกลวงของมัน

⁷ หมายถึงลิ้มรสผลของมัน

⁸ คืออวัยวะเพศของเขาทั้งสองก็ถูกเผยให้ประจักษ์แก่เขาทั้งสองว่าเป็นสิ่งที่นำละอาย อันควรแก่การปกปิดเสียเพื่อมิให้ใครเห็น

⁹ คือเก็บใบไม้กลัดติดกัน แล้วปิดร่างกายส่วนที่นำละอายเสีย

เรียกเขาทั้งสอง (โดยกล่าวว่า) ข้ามิได้ห้ามเจ้าทั้งสองเกี่ยวกับต้นไม้ที่ดอกหรือ และข้ามิได้กล่าวแก่เจ้าทั้งสองดอกหรือว่า แท้จริงชัยฏอน¹ นั้นคือศัตรูที่ซัดแย้งแก่เจ้าทั้งสอง

23. เขาทั้งสองได้กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกเขา ข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ได้อธรรมแก่ตัวของพวกข้าพระองค์เอง และถ้าพระองค์ไม่ทรงอภัยโทษแก่พวกข้าพระองค์และเอ็นดูเมตตาแก่ข้าพระองค์แล้ว แน่หนอนพวกข้าพระองค์ก็ต้องกลายเป็นพวกที่ขาดทุน

24. พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงลง² กันไปโดยที่บางส่วนของพวกเจ้า³ คือ ศัตรูกับอีกบางส่วน และในแผ่นดินนั้นมีที่พำนัก และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับพวกเจ้าจนถึงระยะเวลาหนึ่ง⁴

25. พระองค์ตรัสว่า ในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะมีชีวิตอยู่ และในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะตาย และจากแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะถูกให้ออกมาอีก⁵

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّنُتَغَفَّرَ لَنَا وَتَرَحَّمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٣﴾

قَالَ أَهَيْطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمُ فِي الْأَرْضِ مَسَاقِدٌ وَمَتَّعُ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿١٥﴾

¹ คำว่าชัยฏอนนั้นเป็นฉายาของผู้ประพฤติชั่ว และทำให้คนอื่นหลงผิดประพฤติชั่วด้วย ในฐานะที่อิบลิสประพฤติชั่วจึงถูกเรียกว่าชัยฏอน มิใช่เพียงอิบลิสเท่านั้น พวกพ้องของมันทั้งหมดก็ถูกเรียกว่าชัยฏอนด้วย แม้แต่มนุษย์ถ้าประพฤติชั่วก็เรียกว่าชัยฏอนเหมือนกัน

² คือ อีลลฮฺทรงใช้ชะบืออาดัม, พระนางเฮวาฮฺ และอิบลิสให้ออกจากสวนสวรรค์ลงไปสู่โลก ส่วนที่ว่าจะลงมาด้วยวิธีใดนั้นเป็นการง่ายแก่พระองค์จะทรงให้ลงมา

³ หมายถึงลูกหลานของอาดัม และพวกพ้องของอิบลิสนั้นต่างเป็นศัตรูซึ่งกันและกันในการมีชีวิตอยู่ในโลก

⁴ คือจนกว่าจะสิ้นชีวิต

⁵ คือให้ออกมาจากดินในฐานะพื้นคินฮฺฟ

26. ลูกหลานอาดัมเอ๋ย แท้จริงเราได้ให้ลงมาแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งเครื่องนุ่งห่ม¹ ที่ปกปิดสิ่งอันน่าละอายของพวกเจ้าและเครื่องนุ่งห่มที่ให้ความสวยงาม² และเครื่องนุ่งห่มแห่งความยำเกรง³ นั่นคือสิ่งที่ดียิ่ง⁴ นั่นแหละคือส่วนหนึ่งจากบรรดาโองการของอัลลอฮ์ เพื่อว่าเขาเหล่านั้นจะได้รำลึก

27. ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย จงอย่าให้ชัยฏอนหลอกลวงพวกเจ้า เช่นเดียวกับที่มันได้ให้พ่อแม่ของพวกเจ้า⁵ ออกจากสวนสวรรค์มาแล้ว โดยที่มันได้ถอดเครื่องนุ่งห่ม⁶ ของเขาทั้งสอง

يَبْنَىءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُؤَيِّرُ سَوْءَ بَدَنِكَ
وَرِيشًا وَيَأْتِيكَ مِنَ السَّمَاءِ لِبَاسٌ خَيْرٌ
ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٧﴾

يَبْنَىءَ آدَمَ لَا يَفْنَنَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ
أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا

¹ หมายถึงปัจจัยที่จะนำมาใช้ประกอบเป็นเครื่องนุ่งห่ม แต่ที่ใช้ถ้อยคำว่า เครื่องนุ่งห่ม นั้นคำนึงถึงการที่จะได้นำปัจจัยเหล่านั้นมาประกอบให้เป็นรูปสำเร็จ และเมื่อได้ประกอบเป็นเครื่องนุ่งห่มแล้ว เราก็มืดได้อย่างถูกต้องว่าเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้มา

² ความหมายนี้แปลจากคำว่า ริชุน ความเต็มแปลว่า ชนบท โดยที่ชนบทได้ห่มห่อหุ้มให้มีความสวยงาม จึงนิยมเอาคำนี้มาใช้แทน เครื่องแต่งกายที่สวยงาม

³ หมายถึงการอิหมาน และการปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา เพราะผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวนั้นย่อมเป็นผู้ที่น่ารัก น่านับถือ เปรียบเสมือนผู้แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะอาดและสวยงาม เจริญตาเจริญใจ

⁴ คือดียิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มอื่น ๆ

อนึ่ง การที่อัลลอฮ์ทรงระบุว่า ให้มะบิอาดัมอยู่ในแผ่นดินเป็นการชี้ชัดว่าในตอนแรกนั้นอาดัมมิได้อยู่ในแผ่นดิน ถ้าสมมุติว่าสวนที่ท่านมะบิอาดัมพำนักอยู่ในตอนแรกเป็นสวนที่อยู่ในโลกนี้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องระบุที่ใหม่ที่ทรงให้มะบิอาดัมอยู่ว่าเป็นแผ่นดิน เพราะขณะที่อยู่ในสวนนั้นก็อยู่ในแผ่นดินแล้ว ดังนั้นการระบุแผ่นดินอันเป็นที่อยู่ใหม่ของมะบิอาดัมจึงเป็นหลักฐานยืนยันว่า สวนที่ท่านมะบิอาดัมอยู่ในตอนเริ่มแรกนั้นหาใช่ในโลกนี้ไม่

⁵ หมายถึงท่านมะบิอาดัม และพระนางเฮวาฮฺ

⁶ คือเป็นการเปรียบเทียบผู้ที่ยังไม่รู้สึกละอายในสภาพที่เปลือยกายอยู่ เป็นว่าประหนึ่งคนที่สวมเครื่องนุ่งห่มกระนั้น ต่อเมื่อได้รับโภคผลไม้ที่ต้องห้ามเข้าไปเนื่องจากการหลอกลวงของชัยฏอน จึงทำให้รู้สึกละอายที่เปลือยกายอยู่ ในการนี้จึงประหนึ่งว่าชัยฏอนได้ถอดเครื่องนุ่งห่มของท่านทั้งสอง

ออกเพื่อที่จะให้เขาทั้งสองเห็นสิ่งที่น่าละอาย¹ ของเขาทั้งสอง แท้จริงทั้งมันและเผ่าพันธุ์ของมันมองเห็นพวกเจ้าโดยที่พวกเจ้าไม่เห็นพวกมัน แท้จริงเราได้ให้บรรดาชัยฏอนเป็นเพื่อนกับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา

28. และเมื่อพวกเขากระทำสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ² พวกเขา ก็กล่าวว่า พวกเราได้พบเห็นบรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยกระทำมา และอัลลอฮ์ก็ทรงใช้พวกเราให้กระทำมันด้วย³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงใช้ให้กระทำความชั่วช้าน่ารังเกียจดอก พวกท่านจะกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้กระนั้นหรือ

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พระเจ้าของฉันได้ทรงสั่งให้มีความยุติธรรม และพวกเจ้าจงผินให้ตรงซึ่งไบหน้⁴ ของพวกเจ้า ณ ทุก ๆ มัสยิดและจงวิงวอนต่อพระองค์ในฐานะผู้มอบการออบาอะฮ์ทั้งหลายต่อพระองค์โดยบริสุทธิ์ใจ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้า แต่แรกนั้น พวกเจ้าก็จะกลับไป⁵

سَوَاءٌ يَحْمِلُهُمْ إِنَّمَا يُرِيكُمُ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوُهُمْ إِنَّمَا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٧﴾

وَإِذَا قَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أُمَّرُنَا يَا قُلِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٧٩﴾

¹ คือเห็นอวัยวะเพศเปลือยเปล่าซึ่งเป็นสิ่งที่น่าละอาย

² เช่นการเปลือยกายเดินเวียนรอบกะอฺบะฮ์ เป็นต้น

³ หมายความว่า การที่พวกเขากระทำกันอยู่โดยที่อัลลอฮ์มิได้ทรงลงโทษพวกเขาเช่นนั้นแสดงว่าเขาทำถูกต้องและอัลลอฮ์ทรงใช้ให้พวกเขาทำ

⁴ หมายถึงจิตใจด้วย ในทำนองเดียวกับคำว่ามุ่งหน้าไป หมายถึงจิตใจมุ่งด้วย ดังนั้นคำว่า จงให้เที่ยงตรงซึ่งไบหน้ นั้นจึงหมายถึงให้ทั้งไบหน้และจิตใจมุ่งสู่อัลลอฮ์โดยเที่ยงตรงขณะประกอบออบาอะฮ์ในทุกมัสยิด

⁵ คือกลับไปหาอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์

30. พวกหนึ่งพระองค์ทรงแนะนำให้¹ และอีกพวกหนึ่งสมควรแก่พวกเขาแล้วซึ่งการหลงผิด² แท้จริงพวกเขาได้ยึดเอาบรรดาชัยฏอนเป็นผู้คุ้มครอง³ อื่นจากอัลลอฮ์ และพวกเขาคิดว่าพวกเขาคือผู้ที่ได้รับคำแนะนำ

31. ลูกหลานอาดัมเอ๋ย จงเอา⁴ เครื่องประดับกาย⁵ ของพวกเจ้า ณ ทุกมัสยิด และจงกินและจงดื่ม และจงอย่าฟุ่มเฟือย แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ที่ฟุ่มเฟือย

32. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ผู้ใดเล่าที่ให้เป็นที่ต้องห้าม ซึ่งเครื่องประดับร่างกาย⁶ จากอัลลอฮ์ที่พระองค์ได้ทรงให้ออกมาสำหรับปวงบ่าวของพระองค์ และบรรดาสິงตี⁷ จากปัจจัยยังชีพ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งเหล่านั้นสำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธา⁸ ในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ (และสำหรับพวกเขา) โดยเฉพาะ⁹ ในวันกียามะฮ์ ในทำนองนั้นแหละ เราจะแจกแจงโองการทั้งหลายแก่ผู้ที่รู้⁹

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

﴿٣١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

¹ หมายถึงพวกนั้นรับคำแนะนำแห่งนะบีของอัลลอฮ์

² เพราะพวกเขาคืออันไม่ยอมศรัทธาค่อนนะบีของพระองค์

³ ด้วยเหตุนี้จึงสมควรแล้วที่อยู่ในความหลงผิด เพราะชัยฏอนไม่ใช่ผู้คุ้มครอง หากแต่เป็นผู้ชักนำให้หลงผิด เมื่อพวกเขาเอาชัยฏอนเป็นผู้คุ้มครอง พวกเขา ก็ยอมไปสู่ทางที่หลงผิดโดยไม่มีปัญหา

⁴ คือให้ถือปฏิบัติเป็นเงื่อนไข

⁵ หมายถึงการสวมเครื่องนุ่งห่มให้เรียบร้อยขณะภาวนาและละหมาดและขณะไปมัสยิดทุก ๆ มัสยิด

⁶ หมายถึงเครื่องแต่งตัวเพื่อให้มีสภาพเรียบร้อย ไม่เป็นที่รังเกียจแก่ผู้คนที่ร่วมอยู่ด้วยหรือผ่านพบเห็น

⁷ และผู้ที่ไม่ศรัทธาด้วย

⁸ คือในวันปรโลกนั้น จะได้แก่ผู้ที่ศรัทธาโดยเฉพาะคนปฏิเสธศรัทธาจะไม่มีส่วนได้เลย

⁹ คือด้วยการใช้สติปัญญา และยอมรับความจริง

33. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามฉันทันั้น คือบรรดาสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ¹ ทั้งเป็นสิ่งที่เปิดเผยจากมัน และสิ่งที่ไม่เปิดเผย และสิ่งที่เป็นบาป² และการช่มเหล่งแกโดยไม่เป็นธรรม³ และการที่พวกเจ้าให้เป็นภาคีแก่อัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่สิ่งนั้น⁴ และการที่พวกเจ้ากล่าวให้ร้าย⁵ แก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

34. และสำหรับแต่ละประชาชาตินั้นมีการกำหนดเวลาหนึ่ง⁶ ครั้นเมื่อกำหนดเวลาของพวกเขามาแล้ว พวกเขาจะขอให้ล่าช้าไปสักชั่วโมงหนึ่งก็ไม่ได้ และจะขอให้เร็วไป (สักชั่วโมงหนึ่ง) ก็ไม่ได้

35. ลูกหลานอาดัมเอ๋ย ถ้ามีบรรดาราอูสในหมู่พวกเจ้ามายังพวกเจ้า โดยบอกเล่าโองการของข้าแก่พวกเจ้าแล้ว ผู้ใดที่ย้ำเกรงและปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَّ اللَّهُ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

يَبْنَئِي آدَمَ إِيمَانًا بِرُسُلِنَا يُقْضُونَ
عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَأَصْلَحْ فَلَخَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾

¹ เช่นการทำชินา การช่มชินชาเรา การฆ่ากัน และการปล้นจี้ เป็นต้น

² คือการฝ่าฝืนบัญญัติศาสนาโดยทั่วไป

³ คำว่า โดยไม่เป็นธรรม นั้นเป็นการย้ำคำที่ว่า การช่มเหล่งแก

⁴ คือมิได้ทรงมีหลักฐานยืนยันว่าสิ่งนั้นเป็นภาคีกับพระองค์ ที่กล่าวเช่นนี้เพียงเพื่อแสดงว่าพวกเขากระทำด้วยพลการเท่านั้น ความจริงแล้วไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีแก่พระองค์ทั้งสิ้น

⁵ คืออุตริกรทำสิ่งหนึ่งใดขึ้น แล้วอ้างว่าเป็นศาสนาของอัลลอฮ์ ปฏิบัติการดังกล่าวนี้ถือเป็นการให้ร้ายแก่พระองค์

⁶ คือกำหนดเวลาแห่งการมีเกียรติและไร้เกียรติ และกำหนดเวลาแห่งการสิ้นสุดแห่งประชาชาตินั้น ทั้งนี้ย่อมเป็นไปตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะของพระองค์

36. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และแสดงโอหังต่อโองการเหล่านั้น ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรกโดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٦﴾

37. แล้วผู้ใดเล่าคือผู้ที่อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธบรรดาโองการของพระองค์¹ ชนเหล่านี้แหละส่วนของพวกเขาที่ถูกกำหนดไว้² ก็จะได้แก่พวกเขา จนกว่าบรรดาทูตของเราที่จะเอาชีวิตของพวกเขาได้มายังพวกเขาโดยกล่าวว่า ไหนเล่าสิ่ง³ ที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ พวกเขา ก็กล่าวว่า เขาเหล่านั้นได้หายหน้าไปจากเรา เสียแล้ว และพวกเขาได้ยืนยันแก่ตัวพวกเขาเองว่า พวกเขานั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُم بِمَا كَذَّبُوا مِنَ الْعَذَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَهُمْ مَا كَفَرُوا سَاءَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۗ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَاشْهَدُوا عَلَيْنَا نَفْسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

38. พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเข้าไปในหมู่ประชาชาติที่ได้ล่วงลับมาก่อนพวกเจ้าทั้งที่เป็นญิน (บังเกิดมาจากไฟ) และมนุษย์ ซึ่งอยู่ในไฟนรกนั้นเถิด ทุกครั้งที่ม็กลุ่มชนหนึ่งเข้าไป พวกเขาก็สาปแช่งพี่น้องของพวกเขา⁴ จนกระทั่ง

قَالَ أَدْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَمَنَّا أُخْتَابُ حَتَّىٰ إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِجْنَاهُمْ لَأُولَسَّ لَهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتَيْنَاهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا

¹ กล่าวคือไม่มีใครอีกแล้วที่จะอธรรมยิ่งกว่า

² คือส่วนของเขาเกี่ยวกับปัจจัยยังชีพและอื่น ๆ ที่ถูกกำหนดไว้ให้แก่พวกเขาตามกฎหมายแห่งการกำหนดสภาวะก็จะให้แก่พวกเขา ทั้งนี้ตามกำลังความสามารถและความรู้ของพวกเขแต่ละคน

³ หมายถึงบรรดาเจว็ด กล่าวคือไหนเล่าบรรดาเจว็ดที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ โดยเข้าใจว่าเจว็ดเหล่านั้นจะให้ความช่วยเหลือได้

⁴ คือเมื่อได้เข้าไปพบพวกพ้องที่เชื่อถืออย่างเดียวกันก็รู้สึกโกรธเคืองและสาปแช่งพวกเขา ทั้งนี้เนื่องจากเข้าใจว่า เขาเหล่านั้นเองเป็นแบบฉบับอันเลวที่ทำให้พวกเขาดำเนินตาม อันเป็นเหตุให้พวกเขาต้องเข้าสู่ไฟนรกด้วย อนึ่งคำว่า พี่น้อง นั้นหมายถึงบรรดาผู้ที่เชื่อถือและดำเนินชีวิตแบบเดียวกัน มิใช่พี่น้องพ่อแม่เดียวกันแต่อย่างใด

เมื่อพวกเขาได้ไปทันกันในไฟนรกนั้นทั้งหมด แล้ว กลุ่มหลังสุดของพวกเขา ก็กล่าวแก่กลุ่มแรกของพวกเขาว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ชนเหล่านี้แหละได้ทำให้พวกข้าพระองค์หลงผิด ดังนั้นโปรดได้ทรงนำมาแก่พวกเรา ซึ่งการลงโทษ สองเท่าจากไฟนรกด้วยเถิด พระองค์ตรัสว่า แต่ละกลุ่มนั้นจะได้รับสองเท่า แต่ทว่า พวกเจ้าไม่รู้

39. และกลุ่มแรกของพวกเขา ได้กล่าวแก่กลุ่มหลังว่า พวกท่านไม่มีความดีเด่นใด ๆ เหนือพวกเรา ดังนั้นพวกท่านจงชิมการลงโทษเนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหากันไว้เถิด

40. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธอองการต่าง ๆ ของเรา และได้แสดงโอหังต่ออองการเหล่านั้น¹ บรรดาประตูแห่งฟากฟ้าจะไม่ถูกเปิดให้แก่พวกเขา² และพวกเขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์ จนกว่าอูฐจะลอดเข้าไปในรูเข็มได้³ และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบแทนลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด

مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

وَقَالَتْ أُولَئِكَ لَأُخْرِنَهُمْ فَأَمَّا كَاتِبَاتُ لِكْرِ عَلَيْنَا
مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ
لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ
فِي سَمِّ الْفِيلِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٠﴾

¹ คือเห็นว่าการศรัทธาต่ออองการเหล่านั้นจะทำให้พวกเขาต่ำต้อย

² คือในการที่วิญญานของพวกเขาจะถูกนำขึ้นไป

³ คือเป็นส่วนที่แจ้งให้ทราบ ว่า พวกเขาจะต้องอยู่ในนรกตลอดกาล ไม่มีทางที่จะเข้าสวรรค์ได้ เพราะเงื่อนไขแห่งเวลาที่พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์นั้นคืออูฐสามารถลอดเข้ารูเข็มได้ และก็อูฐนั้นไม่มีทางที่จะลอดรูเข็มได้เป็นอันขาด อย่างไรก็ตามก็อดยำนี้อันที่อ้างว่าหากิพีระจะได้เข้าสวรรค์ นั้นได้อธิบายปิดเป็นอนว่าคือพวกเขาต้องถูกลงโทษก่อน ฎุรอานมะอฺญีด เล่มที่ 1 หน้าที่ 314 อายะฮ์ที่ 40

41. สำหรับพวกเขานั้น คือ ที่นอนจากนรก ญะอันหนัม และจากเบื้องบนของพวกเขานั้น มี สิ่งคลุมครอบอยู่¹ และในทำนองนั้นแหละเราจะตอบแทนลงโทษแก่บรรดาผู้อธรรม

42. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายนั้นเราไม่บังคับชีวิตใด นอกจากที่ชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้น² คนเหล่านี้แหละคือชาวสวรรค์ โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์นั้นชั่ววันรันดร์

43. และเราได้ถอนออก³ ซึ่งการผูกใจเจ็บที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา (คือชาวสวรรค์) โดยมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่ภายใต้พวกเขา⁴ และพวกเขาได้กล่าวว่าการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้ทรงแนะนำพวกเราให้ได้รับสิ่งนี้⁵ และเชื่อว่าพวกเราจะได้รับคำแนะนำก็หาไม่ หากว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงแนะนำแก่พวกเราแน่นอนบรรดารอซูลแห่งพระเจ้าของเรานั้นได้นำความจริงมา⁶ และพวกเราได้ถูกป่าวร้องว่า⁷

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ عَوَاشٍ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَاللَّيْلِ ءَامِنُوا وَعَمَلُوا الصَّالِحِينَ
لَا تَكُلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ يُجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تَتْلُوا لَكُمْ الْجَنَّةَ
أَوْ رَتَّبْنَاهَا لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

¹ คือมีเปลวไฟลุกท่วมเขาอยู่ เหมือนสิ่งคลุมครอบเขา

² เป็นประโยคแทรก ทั้งนี้เพื่อแจ้งให้ทราบว่า แต่ละชีวิตนั้นจะไม่ถูกบังคับให้กระทำ นอกจากเท่าที่ชีวิตนั้นสามารถเท่านั้น

³ คือถอนออกจากผู้ที่เป็นชาวสวรรค์

⁴ คือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนักของพวกเขานั้น มีแม่น้ำไหลผ่าน คำว่า ไหลอยู่ภายใต้พวกเขา นั้นเนื่องจากพวกเขาพำนักอยู่สูงกว่าระดับพื้นของสวนสวรรค์ ในการนี้แม่น้ำจึงอยู่ในระดับต่ำกว่าพวกเขา

⁵ หมายถึงสวนสวรรค์

⁶ คือชาวสวรรค์ได้ปรารภกันว่าที่พวกเราได้เข้าสวรรค์นั้นก็เนื่องจากบรรดารอซูลของอัลลอฮ์ได้นำความจริงจากพระองค์มาแจ้งแก่พวกเรา และพวกเรา ก็เชื่อ

⁷ คือขณะที่อยู่ในสวนสวรรค์

นั้นแหละคือสวนสวรรค์โดยที่พวกท่านได้รับ
มันไว้เป็นมรดก เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าเคย
กระทำกันไว้

44. และชาวสวรรค์ได้ร้องเรียกชาวนรก¹ ว่า
แท้จริงพวกเราได้พบแล้วว่าสิ่งที่พระเจ้าของเรา
ได้สัญญาแก่เราไว้ นั้นเป็นความจริง และพวก
ท่านได้พบสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ทรง
สัญญาไว้เป็นความจริงใหม่ พวกเขากล่าวว่า
เป็นความจริง แล้วมีผู้ประกาศคนหนึ่งได้
ประกาศขึ้นในระหว่างพวกเขาว่า ซอลละฮฺนัด²
ของอัลลอฮฺจงมีแต่ผู้ธรรมทั้งหลายเถิด

45. คือบรรดาผู้ที่ขัดขวางทางของอัลลอฮฺและ
ปรารถนาให้ทางนั้นแคบแคว³ และต่อวันปรโลก
นั้นพวกเขาปฏิเสธศรัทธา

46. และระหว่างพวกเขา นั้นมีกำแพงกัน⁴
และบนส่วนสูงของกำแพงนั้นมีบรรดาชายกลุ่ม
หนึ่ง⁵ ซึ่งพวกเขารู้จัก (พวกนั้น⁶) ทั้งหมด

وَأَدَىٰ أَحْصَبُ الْجَنَّةِ النَّارَ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا
مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا
قَالُوا نَعَمْ فَأَذِنَ مَوْلَانَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ
عَلِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

وَبَيْنَهُمَا حِمَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَتِهِمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ

¹ เป็นการชี้ให้เราทราบว่า ชาวสวรรค์และชาวนรกนั้นมองเห็นกัน ส่วนที่ว่าจะเห็นกันในรูปใดหรือ
วิธีไหนนั้น ย่อมเป็นไปได้ทั้งสิ้นในเดขานาภาพของอัลลอฮฺ

² อัล-ละฮฺนะฮฺ คือการขับไล่ให้ออกจากความกรุณาเมตตาของอัลลอฮฺ

³ คือปรารถนาที่จะให้คำแนะนำของอัลลอฮฺเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ประทหนึ่งทางคดที่ไม่มีการปรารถนา
จะเห็น

⁴ คือระหว่างชาวสวรรค์และชาวนรกนั้นมีกำแพงกัน

⁵ อันได้แก่ผู้ที่ให้ออกภาพแก่อัลลอฮฺทั้งในฐานะผู้ทรงสร้างทรงบังเกิด และในฐานะผู้ทรงเป็นที่เคารพ
สักการะ แต่ทว่าพวกเขามีความดีและความชั่วเท่ากัน

⁶ เป็นข้อความที่ถูกละไว้ อันหมายถึงผู้คนอื่น ๆ ที่มีได้อยู่บนส่วนสูงของกำแพง กล่าวคือพวกเขารู้จักว่า
ใครเป็นชาวสวรรค์ และใครเป็นชาวนรก ทั้งนี้ด้วยเครื่องหมายที่ปรากฏในตัวของพวกเขา

ด้วยเครื่องหมาย¹ ของพวกเขา (ชาวสวรรค์) และพวกเขาได้เรียกชาวสวรรค์ (โดยกล่าวว่า) ขอความปลอดภัยจงมีแต่พวกท่านเกิดโดยที่พวกเขา² ยังมีได้เข้าสวนสวรรค์ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็ปรารถนาอย่างแรงกล้า

47. และเมื่อบรรดาสายตาของพวกเขา³ ถูกหันไปทางชาวนรก พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดอย่าได้ทรงให้พวกข้าพระองค์ร่วมอยู่กับกลุ่มผู้อธรรมเหล่านั้นเลย

48. และบรรดาผู้ที่อยู่บนส่วนสูงของกำแพงนั้น ได้ร้องเรียกชายกลุ่มหนึ่งซึ่งพวกเขารู้จักพวกนั้นได้ด้วยเครื่องหมาย⁴ ของพวกเขา (ชาวนรก) โดยกล่าวว่ามันย่อมไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกท่านเลยซึ่งการสะสม⁵ (ทรัพย์) ของพวกท่าน และการที่พวกท่านหยิ่งโส

49. คนเหล่านี้ไซ้ใหม่⁶ คือผู้ที่พวกเขาได้สาบานไว้ว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ได้แก่พวกเขาซึ่ง

لَتَدْخُلُوها وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٦٦﴾

﴿ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ وَالْوَالِيْنَ

لَا يُحْمَلْنَ مَعَهُمْ قَوْمًا ظَالِمِيْنَ ﴿٦٧﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا لَا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِمَتِهِمْ

قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ

تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٦٨﴾

أَهْلًا وَلَا الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُكُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ

¹ หมายถึงลักษณะแห่งความปลื้มปิติยินดี และความเศร้าสลดเสียใจที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา กล่าวคือรู้ว่าใครจะเป็นชาวสวรรค์และชาวนรก ทั้งนี้ก่อนที่พวกเขาจะเข้าสวรรค์

² คือพวกชาวสวรรค์

³ พวกที่อยู่บนกำแพง

⁴ คือร้องเรียกชายกลุ่มหนึ่งที่เป็นชาวนรก ซึ่งพวกเขาเคยรู้จักมาตั้งแต่ขณะที่อยู่ในโลก และที่พวกเขาได้นั้นก็ด้วยเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในตัวของพวกเขา

⁵ หมายถึงสะสมเงินทองและกำลังผู้คนด้วยความภาคภูมิใจและหยิ่งโส ขณะเดียวกันก็ถูกเหยียดหยาม บรรดามุมนที่อ่อนแอเพราะความยากจนของพวกเขา

⁶ คือบรรดาผู้ที่อยู่บนส่วนสูงของกำแพง หรืออัศฮฺญาละอะฮฺรอฟนั้นได้ไซ้ไปยังบรรดามุมนที่เคยเป็นผู้อ่อนแอมาก่อนในโลก ซึ่งบัดนี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มชายที่ยี่โสดู โดยถามว่า คนเหล่านี้ไซ้ใหม่... คำถามดังกล่าวนี้เป็นการเตือนให้พวกเขารำลึกถึงความเลวร้ายที่พวกเขาเคยก่อขึ้นแก่ผู้อ่อนแอ แล้วมันกลายเป็นอย่างไร ใครเป็นผู้ที่ได้รับความเอ็นดูเมตตาจากอัลลอฮ์

ความเอ็นดูเมตตาใดๆ พวกเจ้าจงเข้าสวรรค์
กันเถิด¹ โดยปราศจากความกลัวใดๆ แก่
พวกเจ้า และทั้งพวกเจ้าก็จะไม่เสียใจ

50. และชาวนรกได้ร้องเรียกชาวสวรรค์ว่า
จงหน้ามาให้แก่พวกเราด้วยเถิด² หรือไม่มีสิ่งที่
อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน³
ด้วย เขาเหล่านั้นกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้
ทรงให้สิ่งทั้งสองนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่ผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาทั้งหลาย

51. คือบรรดาผู้ที่ยึดเอาศาสนาของพวกเขา
เป็นสิ่งที่ให้ความเพลิดเพลิน และเป็นของเล่น
และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ก็只得หลกหลง
พวกเขา⁴ ด้วย ดังนั้นวันนี้เราจะลืมพวกเขาบ้าง⁵
ดังที่พวกเขาได้ลืมการพบกับวันของพวกเขา⁶
และการที่พวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการของเขา⁷

ادخلوا الجنة لا خوف عليكم ولا أنْتَد
تَحْرَبُونَ ﴿٥٠﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ افْعُوا
عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مَارِزِقْكُمْ اللهُ قَالُوا
إِنَّ اللهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَيْلًا
وَعَرَفْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا قَالِئَوْمَ نَسْسُهُمْ
كَمَا نَسُوا الْقِيَامَةَ يَوْمَهُمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
يَتْلُونَنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

¹ และอัศฮาบูลอะอฺรอฟก็กล่าวใช้ให้บรรดาผู้อ่อนแอเข้าสวรรค์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มความอัปยศแก่กลุ่ม
ชาวที่เคยดูถูกพวกเขาให้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น มิใช่เป็นคำสั่งจริง ๆ ดอก เพราะพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะ
กระทำเช่นนั้นได้ มุฟซึลอิรฺบาชฺท่านกล่าวว่า ขณะที่สนทนากันนั้นชาวสวรรค์ได้เข้าอยู่ในสวรรค์แล้ว และ
ชาวนรกก็เข้าอยู่ในนรกแล้ว ส่วนอัศฮาบูลอะอฺรอฟนั้นยังอยู่บนส่วนสูงของกำแพงระหว่างสวรรค์
และนรก และการที่มีคำสั่งใช้ให้มุมีนที่เคยดูถูกหิมาเข้าสวรรค์นั้นเป็นการให้เกิดภัยและขยอก
พวกเขา ทรรศนะดิงกล่าวนี้ระบุอยู่ในตัฟซีรฺดัยซีรุลกา รีมุเราะฮฺมาณของท่านอัคฺบรฺเราะฮฺมาณบิหนฺนา
ซีรอชีซะอฺดียฺ ส่วนท่านอะหมัดมุสตาฟา อัล-มารอซียฺซึ่งเป็นเจ้าของตัฟซีรอัลมารอซียฺนั้นมึทรรศนะ
ว่า คำสั่งให้เข้าสวรรค์นั้นคือคำสั่งของอัลลอฮ์ให้อัศฮาบูลอะอฺรอฟเข้าสวรรค์หลังจากที่ได้กักพวกเขาไว้บน
ส่วนสูงของกำแพง

² เพราะพวกเขากำลังกระหายน้ำเหลือเกินเนื่องจากความร้อนของไฟนรก
³ อันหมายถึงเครื่องมืออื่น ๆ นอกเหนือจากน้ำที่อัลลอฮ์ทรงให้แก่พวกเขา
⁴ คือหลกหลงว่าชีวิตแบบเป็นอยู่นั้นเพียงโลกนี้เท่านั้น ส่วนที่ว่ามิวันปรโลกนั้นเป็นเรื่องไร้สาระ ด้วย
เหตุนี้พวกเขาจึงปฏิเสธศรัทธา และถือเอาศาสนาเป็นที่ล้อเลียนสร้างความสนุกสนานให้แก่พวกเขา
⁵ คือทำประหนึ่งไม่ได้ยินคำอ่อนวอนขอความกรุณาให้ผ่อนโทษแก่พวกเขา
⁶ คือวันกียามะฮฺ ซึ่งเป็นวันที่พวกเขาจะได้พบตามทีอัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งให้ทราบ
⁷ คือลืมการลงโทษเนื่องในการที่พวกเขาปฏิเสธโองการของอัลลอฮ์

52. และแท้จริงนั้นเราได้นำคัมภีร์ฉบับหนึ่ง¹ มาให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งเราได้แจกแจงคัมภีร์นั้นด้วยความรอบรู้² ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อแนะนำ

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ هُدًى
وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. เขาเหล่านั้นมิได้คอยอะไร³ นอกจากผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์นั้นเท่านั้น⁴ วันที่ผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์จะมานั้น บรรดาผู้ที่ได้ลิ้มคัมภีร์มาก่อน⁵ จะกล่าวว่า แท้จริงบรรดาโรซูลแห่งพระเจ้าของเราได้นำความจริงมาแล้ว⁶ มีบรรดาผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่พวกเขาบ้างไหม ซึ่งพวกเขาจะได้ขอความช่วยเหลือให้แก่พวกเขาหรือไม่ก็ให้พวกเขาถูกนำกลับไปใหม่⁷ แล้วพวกเราก็จะได้ปฏิบัติอื่นจาก⁸ ที่พวกเราเคยปฏิบัติมา แน่หนอนพวกเขาได้ยังความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกนขึ้น⁹ นั้นได้หายหน้าจากพวกเขาไป¹⁰

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا نَأْوِيَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يُقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلًا مِنَّا
بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِن شُعْمَاءَ فَيَسْأَلُونََنَا أَو نَنْزِلُ
فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
وَصَلَّىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْئُرُونَ ﴿٥٣﴾

¹ คือ อัล-กุรอาน

² คือความรอบรู้จากพระองค์

³ หมายถึงผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และผู้ศรัทธาที่ไม่ใส่ใจต่อบทบัญญัติของศาสนา

⁴ หมายถึงการตอบแทนลงโทษ

⁵ หมายถึงทั้งผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และผู้ศรัทธาที่ไม่ใส่ใจ

⁶ คือ แต่เราไม่ศรัทธา หรือศรัทธาแต่ไม่สนใจจะปฏิบัติตาม

⁷ คือถูกนำกลับไปยังโลกอีกครั้งหนึ่งเพื่อแก้ตัว

⁸ คือปฏิบัติสิ่งดีงามตามบัญญัติศาสนาอื่นจากความชั่วที่เราเคยปฏิบัติเนื่องจากความคืดองของเรา

⁹ คือเจว็ดที่พวกเขาอุปโลกนขึ้นทำการเคารพสักการะอื่นจากอัลลฮ์

¹⁰ คือไม่มาปรากฏตัวเพื่อช่วยเหลือพวกเขาตามที่พวกเขาคาดคิดกัน

54. แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้น คือ อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน แล้วทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงให้กลางวันครอบคลุมกลางวันในสภาพที่กลางวันไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว¹ และทรงสร้างดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และบรรดาดวงดาวขึ้นโดยถูกกำหนดให้ทำหน้าที่บริการ² ตามพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เถิดว่าการสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น³ มหาบรียุทธีอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

55. พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเจ้าในสภาพต่อมตนและปกปิด⁴ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด

56. และพวกเจ้าอย่าก่อความเสียหายไว้ในแผ่นดิน หลังจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขมันแล้ว⁵ และจงวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยความยำเกรง⁶

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمَعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ

¹ เป็นการแสดงให้เห็นว่าโลกที่เราอาศัยอยู่นี้มีสภาพกลมซึ่งหมุนรอบตัวเองและหมุนรอบดวงอาทิตย์ อันทำให้เกิดกลางวันและกลางคืนขึ้น โดยที่กลางวันและกลางคืนมีสภาพประหนึ่งไล่ตามกันติด ๆ อย่างรวดเร็ว

² คือบริการแก่มนุษย์โดยไม่คิดค่าตอบแทน

³ คือไม่มีผู้ใดมีส่วนร่วมกับพระองค์

⁴ คือไม่เปิดเผยให้ใครรู้เห็น

⁵ หมายถึงปรับปรุงแก้ไขความประพฤติของมนุษย์จากชั่วให้เป็นดี ทั้งนี้ด้วยคำสอนของอัลลอฮ์ และแบบอย่างของท่านนะบีมุฮัมมัด การที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่า ปรับปรุงแก้ไขแผ่นดิน นั้นเป็นการแจ้งให้ทราบถึงผลงานอันชั่วที่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์ ดังนั้นการแก้ไขความเสียหายของแผ่นดิน จึงหมายถึงการแก้ไขและปรับปรุงความประพฤติของมนุษย์

⁶ คือยำเกรงว่า พระองค์จะไม่ทรงรับ ในการนี้จะช่วยให้มีการสำรวมมากยิ่งขึ้น

และความปรารถนาอันแรงกล้า¹ แท้จริงความ
เอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์นั้นใกล้กับผู้กระทำดี
ทั้งหลาย

57. และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงส่งลมมาเป็น
ข่าวดีเบื้องหน้าความเอ็นดูเมตตา² ของพระองค์
จนกระทั่งเมื่อมันได้แบกเมฆ³ อันหนักอึ้งไว้
เราก็นำมันไป⁴ สู่มืองที่แห้งแล้ง แล้วเราก็ให้
น้ำหลั่งลงที่เมืองนั้น แล้วเราได้ให้ผลไม้ทุกชนิด
ออกมาด้วยน้ำนั้น ในทำนองนั้นแหละเราจะ
ให้บรรดาผู้ที่ตายแล้วออกมา⁵ เพื่อว่าพวกเขา
จะได้รำลึก

58. และเมืองที่ดี⁶ นั้นพืชของมันจะงอกออกมา
ด้วยอนุมัติแห่งพระเจ้าของมัน และเมืองที่ไม่ดี
นั้นพืชของมันจะไม่ออก นอกจากในสภาพ
แกร็น⁷ ในทำนองนั้นแหละ เราจะแจกแจง
บรรดาโองการทั้งหลายแก่กลุ่มชนที่ชอบคุณ⁸

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنَاتِ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۗ حَقَّ إِذَا أَقْلَتِ سَحَابًا لِّمَا لَا سُقْتَهُ
لِبَلَدٍ مَّيْتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
الشَّجَرَةِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٧٧﴾

وَالْبَلَدِ الطَّيِّبِ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي
حَبِطَ لَا يُخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ
الآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

¹ การวิงวอนขอของเขาเต็มไปด้วยความมั่นใจที่จะได้รับ

² หมายถึงฝน หนึ่งทุกครั้งที่จะมีฝนตกจะต้องมีลมพัดล่วงหน้ามาก่อนเพื่อเป็นสัญญาณให้ผู้คนทราบ อัน
นับเป็นความกรุณาอันสำคัญยิ่ง

³ คือได้พัดพาเมฆฝนมารวมกันไว้ในสภาพที่หนักอึ้งประหนึ่งแบกมันไว้

⁴ คือให้ลมหอบเมฆฝนนั้นไป

⁵ คือออกมาจากหลุมศพอย่างง่ายตายด้วยเสียงแตร เช่นเดียวกับได้ให้ผลไม้ ออกด้วยน้ำฝน

⁶ คือเมืองที่มีดินดี

⁷ คือไม่งอกเงยในสภาพที่สมบูรณ์เพราะขาดปุ๋ย และแม้จะออกผลก็ไม่ให้ประโยชน์อะไร

⁸ คือกลุ่มชนที่ใช้ปัญญาพิจารณาแล้วพวกเขาก็ทราบในความกรุณาของพระองค์ พวกเขาจึงเป็นกลุ่มชน
ที่ชอบคุณพระองค์

59. และแท้จริงเราได้ส่งนุญไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّبِعُونَ عِبَادًا
اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

60. บรรดาชนชั้นนำในหมู่ประชาชาติของเขา ได้กล่าวว่า แท้จริงเขาเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ ﴿٨٠﴾

61. เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน ไม่มี ความหลงผิดใดๆ อยู่ที่ฉัน แต่ทว่าฉัน คือ ทูตคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

قَالَ يَتَّبِعُونَ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

62. โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันจะชี้แจงแนะนำให้แก่พวกท่าน และฉันรู้² จากอัลลอฮ์สิ่งที่พวกท่านไม่รู้

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

63. และพวกท่านแปลกใจกระนั้นหรือ การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านโดยผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวกท่าน เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และเพื่อที่พวกท่านจะได้ยำเกรง และเพื่อว่าพวกท่านจะได้รับการเอ็นดูเมตตา

أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٨٣﴾

¹ คือของนะบีนุญ

² คือรู้เกี่ยวกับหลักการศรัทธา และข้อปฏิบัติอันดีงามที่จะทำให้มนุษย์ได้รับความสุขและความเจริญ

64. แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธหนุฮฺ ภายหลังเรา¹ ได้ช่วยเขา และบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาในเรือให้รอดและเราได้ให้บรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเราจมน้ำ² แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นเป็นกลุ่มชนที่มีตบอด³

65. และยังประชาชาติอาดัมั้น เราได้ส่งฮูด ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ พวกท่านไม่ยำเกรงดอกหรือ

66. บรรดาชนชั้นนำที่ปฏิเสธการศรัทธาในหมู่ประชาชาติของเขาได้กล่าวว่า แท้จริงเราเห็นท่านอยู่ในความโหดเชลา และแท้จริงพวกเราแน่ใจว่าท่านนั้นเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้มูสา

67. เขากล่าวว่า โอ้ ประชาชาติของฉัน ไม่มี ความโหดเชลาใด ๆ อยู่ที่ฉัน แต่ทว่าฉันคือ รอยชูลคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

68. โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่ง บรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันนั้น เป็นผู้แนะนำที่ชื่อตรงแก่พวกท่าน

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا عَمِينَ ﴿١٤﴾

﴿١٥﴾ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعِدُّوا لِلَّهِ
مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِبْرَةٌ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ
مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٨﴾

أَتَلْعُقُكُمْ رَسَلَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نٰصِحٌ أَمِينٌ ﴿١٩﴾

¹ หมายถึงอัลลอฮฺ ซุบหฺ

² คือบรรดาผู้ปฏิเสธโองการของอัลลอฮฺนั้นไม่มีใครยอมขึ้นเรือที่ท่านนะบิตอไว้ เพราะไม่เชื่อในคำบอกเล่าของท่านนะบีมุฮฺ ที่ว่า น้ำจะท่วมโลก ด้วยเหตุนี้เมื่อน้ำได้ท่วมขึ้นจริงตามที่ท่านนะบิตอแจ้งไว้ พวกนั้นจึงจมน้ำตายกันหมด

³ หมายถึงมีหัวใจมืดบอด และเชื่อเซอะ

69. และพวกท่านแปลกใจกระนั้นหรือ การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าโดยผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวกท่าน เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และพวกท่านจงรำลึกเถิด ขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบช่วงแทน¹ มหาหลังจากประชาชาติของนุฮฺ และได้ทรงเพิ่มพละกำลังแก่พวกท่านในการบังเกิด² ดังนั้น พวกท่านพึงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮฺเถิด เพื่อว่าพวกท่านจะได้รับความสำเร็จ

70. พวกเขากล่าวว่า ที่ท่านมาหาพวกเรานั้น เพื่อว่าเราจะได้เคารพสักการะอัลลอฮฺแต่เพียงองค์เดียว และละทิ้งสิ่งที่บรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพสักการะมากระนั้นหรือ จงนำสิ่ง³ ที่ท่านได้สัญญาแก่พวกเรามายังพวกเราเถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง

71. เขากล่าวว่า แน่نونได้เกิดขึ้นแล้วแก่พวกท่าน ซึ่งการลงโทษ⁴ และความกริ้วโกรธจากพระเจ้าของพวกท่าน พวกท่านจะได้เถียงฉันทันในบรรดาชื่อ⁵ ที่พวกท่านและบรรพบุรุษ

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذِكُرُوا إِذْ جَعَلْنَاكُمْ
خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ
بَضْطَةً فَأَذِكُرُوا آيَةَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَأَجْتَنَّا لِعِبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَهُ، وَنَعَدَرُ
مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا قَانِنًا يَمَاتِدْنَا
إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾

قَالَ فَذَوَقْ عَلَيْكُمْ مِمَّن رَّبِّكُمْ رِجْسًا
وَغَضَبًا أَتُجِدُونَ نَفْسًا أَسْمَاءًا
سَمِعْتُمُوهَا أَتُورُوا آبَاؤَكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ

¹ คือสืบสายโลหิตมาจากประชาชาติของท่านนะบีนุฮฺ ในฐานะเป็นผู้ปกครองสืบช่วงแทนพวกเขา

² คือได้บังเกิดพวกท่านให้มีร่างกายแข็งแรงและมีพละกำลัง

³ หมายถึงการลงโทษ

⁴ อันได้แก่การให้มีลมพายุซึ่งมีความเร็วสูงและความเย็นจัดพัดมาในหมู่พวกเขาเป็นเวลาเจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้ที่ฝ่าฝืนในหมู่พวกเขาตายหมดสิ้น

⁵ คือชื่อเจ็ดที่เป็นที่เคารพสักการะของพวกเขา

ของพวกท่านได้ตั้งมั่นขึ้นมาเอง โดยที่อัลลอฮ์ มิได้ทรงประทานหลักฐานใดๆ มาสำหรับชื่อ เหล่านั้น¹ กระนั้นหรือ ดังนั้นพวกท่านจง รอคอยเกิดแท้งจริงฉันร่วมกับพวกท่านด้วยใน หมูผู้รอคอย

72. แล้วเราได้ช่วยเขา² และบรรดาผู้ที่ร่วมอยู่ กับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเอ็นดูเมตตาจาก เรา และเราได้ตัดขาด³ ซึ่งคนสุดท้ายของ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และ มิเคยปรากฏว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา

73. และยิ่งประชาชาติชะมุตนั้น เราได้ส่ง ขอและสุซึ่งเป็นที่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮ์ เกิด ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะ ใดๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แน่นอน ได้มีหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้า ของพวกท่านมายังพวกท่านแล้วนี่คืออูฐตัวเมีย⁴ ของอัลลอฮ์ในฐานะเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับ พวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงปล่อยมันกินใน แผ่นดินของอัลลอฮ์เกิด และจงอย่าแตะต้อง มันด้วยการทำร้ายใดๆ เลยจะเป็นเหตุให้การ ลงโทษอันเจ็บแสบคร่าพวกท่านเสีย

¹ คือเพื่อยืนยันว่าให้เคารพสักการะได้กระนั้นหรือ

² คือท่านนะบีฮุต

³ คือทำลายจนกระทั่งคนสุดท้ายของพวกเขา หนึ่งพวกอาดที่ถูกทำลายนี้เรียกว่า ชาวอาดพวกแรก ซึ่งอยู่ในภาคพื้นส่วนที่เรียกว่า อัล-อะฮฺรอฟ ส่วน ชาวอาดพวกที่สอง นั้นอยู่ใน ยะมัน

⁴ คืออูฐตัวเมียที่ชาวชะมุตทำขายให้กะบิซและสุ่น่าออกมาจากก้อนหินที่พวกเขาได้กำหนดขึ้น เพื่อเป็น สัญญาณยืนยันว่า ท่านเป็นรอสูลของอัลลอฮ์จริง แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงให้อูฐตัวเมื่อนี้ออกมาจากก้อนหินนั้น

بِهِم مِّن سُلْطٰنٍ فَاَنْظِرُوْا اِنِّيْ مَعَكُمْ
مِّن الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧١﴾

فَاَبْيَحِيْنُهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ رِيْحَمَةٌ مِّنَّا وَقَطَعْنَا
دٰ اِرَ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا بٰ اَيْنٰنًا وَمَا كٰوْا
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٧٢﴾

وَ اِلَى تَمُوْدَ اٰخٰهُمْ صٰلِحًا قَالِ يٰقَوْمِ اَعْبُدُوْا
اَللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَآءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هٰذِهِ نٰفَاةُ اللّٰهِ لَكُمْ
ءَايَةٌ فَذُرُوْهَا تَاْكُلْ فِىْ اَرْضِ اللّٰهِ
وَلَا تَمْسُوْهَا بِسُوْءٍ فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾

74. และพวกท่านจงรำลึกขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบช่วงแทนมา¹ หลังจากชาวอาด และได้ทรงให้พวกท่านตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดินส่วนนั้น² โดยยึดเอาจากที่ราบของมันเป็นวัง และสกัดภูเขาเป็นบ้าน พวกท่านพึงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์เถิด และจงอย่าก่อกวนในแผ่นดินในฐานะผู้บ่อนทำลาย

75. บรรดาชนชั้นหน้าที่แสดงโอหังจากประชาชาติของเขาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ (คือกล่าว) แก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขาว่า พวกท่านรู้กระนั้นหรือว่า แท้จริงขอและยุนั้นเป็นผู้ถูกส่งมาจากพระเจ้าของเขา พวกเขาบอกว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ศรัทธาต่อสิ่งที่เขาถูกส่งให้นำสิ่งนั้นมา

76. บรรดาผู้ที่แสดงโอหังกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ต่อสิ่งที่พวกท่านได้ศรัทธากัน

77. และพวกเขาก็ตัดขาอูฐตัวเมียตัวนั้น และได้ละเมิดคำสั่ง³ แห่งพระเจ้าของพวกเขา และได้กล่าวว่าโอ้อ้อและยุ จงนำสิ่ง⁴ ที่ท่านได้สัญญาแก่พวกเราไว้มาให้แก่พวกเราเถิด ถ้าหากท่านอยู่ในหมู่ผู้ที่ถูกส่งมาเป็นรอซูล

وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ
وَيُؤَاكُمُ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ
مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ الْجِبَالَ يَوْمًا
فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ
اتَّعَمُّونَ أَتَكْتُمُونَ أَنْ صَالِحًا تَرْسَلُ مِنْ رَبِّهِ
قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
وَقَالُوا بَصَلِحَ إِلَيْنَا بِمَا تَعَدُّنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

¹ คือสืบช่วงแทนในการปกครองอาณาจักร

² คือแผ่นดินส่วนที่เรียกว่า อัล-ฮิจรฺ ซึ่งอยู่ในระหว่างฮิญาซกับซาม

³ คือคำสั่งอื่น ๆ อีกที่อัลลอฮ์ได้ทรงใช้พวกเขา

⁴ หมายถึงสัญญาที่ว่า หากพวกเขาทำร้ายอูฐแล้วพวกเขาจะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

78. แล้วความไหวอย่างแรงของแผ่นดิน¹ก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้หนึ่งคุกเข่าตายในบ้านของพวกเขา

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾

79. แล้วเขา² ก็หันออกไปจากพวกนั้น และกล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน แท้จริงฉันได้ประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันก็ได้ชี้แจงแนะนำแก่พวกท่านด้วย แต่ทว่าพวกท่านไม่ชอบบรรดาผู้ชี้แจงแนะนำ

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّصْحِيحَ ﴿٧٩﴾

80. และจงรำลึกถึงลู่ฎ³ ขณะที่เขาได้กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า ท่านทั้งหลายจะประกอบสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ ซึ่งไม่มีคนใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลายได้ประกอบมันมาก่อนพวกท่าน กระนั้นหรือ

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

81. แท้จริงพวกท่านจะสมสู่เพศชายด้วยต้นหาราคะอื่นจากเพศหญิง⁴ ยิ่งกว่านั้นพวกท่านยังเป็นพวกที่ละเมิดขอบเขตด้วย

إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

82. และคำตอบแห่งประชาชาติของเขานั้น มิปรากฏเป็นอื่นใด นอกจากการที่พวกเขา

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَبْطِغُونَ ﴿٨٢﴾

¹ ความไหวของแผ่นดินนี้อาจเกิดจากการที่อัลลอฮฺทรงให้ฟ้าผ่าอย่างรุนแรงก็ได้ เพราะพระองค์ได้ระบุงการลงโทษพวกเขาในซูเราะฮ์อื่น ๆ ว่าด้วยเสียงกัมปนาทบ้าง ฟ้าผ่าบ้าง เช่นในซูเราะฮ์ ฮุด และซูเราะฮ์ฮัจญ์ เป็นต้น หรือไม่ก็อาจถูกลงโทษทั้งเสียงกัมปนาทและแผ่นดินไหวด้วย

² หมายถึงท่านนะบီอฺและศุ

³ คือท่านนะบီอฺ

⁴ กล่าวคือมีต้นหาราคะในเพศชายมากกว่าในเพศหญิง

กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงขับไล่พวกเขา¹ออกไป
จากเมืองของพวกเขาเสีย แท้จริงพวกเขาเป็น
พวกที่บริสุทธิ์²

83. และเรา³ได้ช่วยเขาและครอบครัวของเขา
ให้รอดพ้น นอกจากภรรยาของเขาเท่านั้น
ซึ่งนางปรากฏอยู่ในหมู่ผู้ที่คงอยู่⁴ (เพื่อรับการ
ลงโทษ)

84. และเราได้ให้ฝน⁵ ตกลงมาบนพวกเขา
แล้วเจ้า⁶ จงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้
กระทำผิดนั้นเป็นอย่างไร

85. และยังประชาชาติมดคันนั้น เราได้ส่งซูฮัยบ
ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า โอ
ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮ์
เถิด ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะ
สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริง
หลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านนั้น
ได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นจงให้ครบเต็มซึ่ง
เครื่องตวงและเครื่องชั่งเถิด และจงอย่าให้ขาด
แก่เพื่อนมนุษย์ซึ่งบรรดาสิ่งของของพวกเขา และ

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرِكَيْفَ كَانَتْ
عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ
جَاءتْكُمْ بَيِّنَاتٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

¹ หมายถึงท่านนะบِيُّลู่และผู้ศรัทธาต่อท่าน

² เป็นถ้อยคำเหยียดหยันจากพวกเขา มิใช่เป็นถ้อยคำชมเชยหรือยอมรับในความจริง

³ หมายถึงอัลลอฮ์

⁴ คือนางมิได้ร่วมอพยพไปกับท่านนะบِيُّลู่

⁵ หมายถึงฝนที่เป็นเม็ดหิน ซึ่งระบอบอยู่ในซูเราะฮ์ ฮูด และซูเราะฮ์ อัล-ฮัจญ์

⁶ หมายถึงท่านนะบِيُّ มุฮัมมัด คืออัลลูลูฮ์อะลัฮ์วะซัลลัม

จงอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดิน หลังจาก
ที่มีการแก้ไขมันแล้ว นั่นแหละเป็นสิ่งดียิ่งแก่
พวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

86. และพวกท่านอย่าหนึ่งในทุกหนทางโดยทำ
การชู้และสัดกันให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ผู้
ซึ่งศรัทธาต่อพระองค์ และพวกท่านยังปรารถนา
ให้ทางของอัลลอฮ์ขาด¹ และจงรำลึกถึงขณะที่
พวกท่านมีจำนวนน้อย แล้วพระองค์ได้ทรงให้
พวกท่านมีจำนวนมากขึ้น และพวกท่านจึงดู
เกิดว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้ก่อความเสียหาย
นั้นเป็นอย่างไร

87. และถ้าหากว่ามีกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกท่าน
ศรัทธาต่อสิ่งที่ฉันถูกส่งให้นำสิ่งนั้นมา และ
อีกกลุ่มหนึ่งมิได้ศรัทธาแล้วก็จงอดทนไปเกิด
จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงชี้ขาดระหว่างเรา และ
พระองค์นั้นคือผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ชี้ขาดทั้งหลาย

88. บรรดาชนชั้นนำที่แสดงโอหังจากประชา-
ชาติของเขา² ได้กล่าวว่ แน่นนอนเราจะขับไล่
ท่านออกไปไอ้ชู้ยิบ และบรรดาผู้ที่ศรัทธากับ
ท่านด้วยจากเมืองของเรา หรือไม่ก็แน่นนอน

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِهِ
وَتَعْمَلُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا
إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَفَرْتُمْ وَأَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى
يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ قَالَ أَلَمْ لَا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِنُخْرِجَكَ
بِشَعْبٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرِينِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَاهِنِينَ ﴿٨٩﴾

¹ คือเพื่อว่าผู้คนจะได้ไม่ดำเนินในทางของพระองค์ ทั้งนี้เนื่องจากอิจจาธิษษยาผู้ที่อยู่ในทางอันเที่ยงตรง
พระองค์

² คือของนะบี ชู้ยิบ

ท่านจะต้องกลับมาในลัทธิของเรา เขา¹กล่าวว่า
แม้ว่าพวกเราจะเกลียด² ก็ตามกระนั้นหรือ

89. แน่نونพวกเราก็ได้อุปโลกน์ความเท็จให้
แก่อัลลอฮ์³ หากพวกเรากลับไปในลัทธิของ
พวกท่านหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยพวกเรา
ให้พ้นจากลัทธิอื่นนั้นมาแล้ว และไม่บังควรแก่
พวกเราที่จะกลับไปในลัทธินั้นอีก นอกจาก
อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเราจะทรงประสงค์
เท่านั้น พระเจ้าของพวกเรานั้นทรงมีความรู้
กว้างขวางทั่วทุกสิ่งทุกอย่าง แต่อัลลอฮ์เท่านั้น
ที่พวกเราได้มอบหมาย โอ้พระเจ้าของเรา
โปรดชี้ขาดระหว่างพวกเราและประชาชาติของ
เราด้วยความจริงเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ที่ดี
เยี่ยมในหมู่ผู้ชี้ขาดทั้งหลาย

90. และบรรดาบุคคลชั้นนำที่ปฏิเสธศรัทธา
จากหมู่ประชาชาติของเขา⁴ ได้กล่าวว่า แน่نون
ถ้าหากพวกเจ้าปฏิบัติตามซุฮัยบแล้ว แน่نون
พวกท่านก็เป็นผู้ขาดทุนในทันที

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهَ مِنهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاضِلِينَ ﴿٨٩﴾

وَقَالَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَبِئْسَ مَا تَابَعْتُمْ
شُعَيْبًا إِذْ كَرِهَ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾

¹ คือนะบีซุฮัยบ

² คือเกลียดในลัทธิของพวกเขา

³ คือสร้างความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ โดยที่ได้บัญญัติว่าศรัทธาในศาสนาของพระองค์ แต่แล้วเปลี่ยนใจ
กลับเข้าในลัทธิของพวกท่านอีก

⁴ คือของซุฮัยบ

91. แล้วความไหวอย่างแรงของแผ่นดิน ก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้หนึ่งคุกเขาตายในบ้านของพวกเขา

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُنُودًا ۝١٦

92. บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศุอัยบฺประหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยอยู่ในหมู่บ้านนั้น¹ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศุอัยบฺนั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْتَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۝١٧

93. แล้วเขา² ก็หันออกไปจากพวกเขา และกล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน แท้จริงฉันได้ประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันก็ได้ชี้แจงแนะนำแก่พวกท่านแล้ว แล้วฉันจะเสียใจต่อกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาอย่างไร

فَنَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَفَصَحْتُ لَكُمْ كَيْفَ آسَأُ عَلَى قَوْمٍ كَفَرِينَ ۝١٨

94. และเราได้ส่งนะบีคนใดไปในเมืองหนึ่งเมืองใด นอกจากเราได้ส่งโทษชาวเมืองนั้นด้วยความแค้นแค้น และการเจ็บป่วย³ เพื่อว่าพวกเขาจะได้หนีอบน้อม

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ۝١٩

95. ภายหลังเราได้เปลี่ยนความดีแทนที่ความชั่วจนกระทั่งพวกเขามีมาก⁴ และพวกเขา กล่าวว่า แท้จริงได้ประสบแก่บรรพบุรุษของเราแล้ว

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ

¹ เนื่องจากพวกเขาได้เสียชีวิตกันหมด ไม่ได้เหลือใครไว้ให้เป็นร่องรอยอยู่เลย

² คือนะบีศุอัยบฺ

³ เนื่องจากการต้อตึงของพวกเขา ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาได้สำนึก

⁴ คือการเพิ่มทั้งจำนวนคนและทรัพย์สมบัติ

ซึ่งความเดือดร้อน และความสุสบาย¹ แล้ว เราจึงได้ลงโทษพวกเขาโดยกะทันหันขณะที่พวกเขาไม่รู้ตัว

96. และหากว่าชาวเมืองนั้นได้ศรัทธากัน และมีความยำเกรงแล้วไซ้ร้ ้แน่นอนเราก็เปิดให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาความเพิ่มพูนจากฟากฟ้า² และแผ่นดิน แต่ทว่าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาชวนชวยไว้

97. แล้วชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ ในการที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขาในเวลากลางคืน ขณะที่พวกเขาอนหลับอยู่

98. และชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ ในการที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขาในเวลาสายขณะที่พวกเขากำลังเล่นสนุกสนานกัน³ อยู่

99. แล้วพวกเขาปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์ กระนั้นหรือ⁴ ไม่มีใครมั่นใจว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์ นอกจากลุ่มชนที่ขาดทุนเท่านั้น

فَأَخَذْتَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾

أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضَعِيًّا وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

¹ คือแทนที่พวกเขาจะขอบคุณอัลลอฮ์ที่ทรงให้พวกเขาได้รับความสุขและความเจริญ จนกระทั่งมีทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานอันมากมาย กลับกล่าวด้วยความโอสัวว่า เรื่องความเดือดร้อนและความสุสบายนั้นมันเป็นเรื่องธรรมดาที่ผลัดเปลี่ยนเวียนกันเกิดขึ้น ซึ่งได้เคยประสบแก่บรรพบุรุษของเรามาแล้ว

² หมายถึงให้ฝนตกลงมาตามฤดูกาลและให้แผ่นดินงอกเงยซึ่งพืชผลอันเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา

³ คือใช้ชีวิตไปตามความปรารถนาของอารมณ์ โดยไม่คำนึงว่าจะชั่วดีประการใด ประหนึ่งเด็ก ๆ ที่เล่นกันอย่างสนุกสนาน

⁴ คืออุบายที่จะทรงลงโทษพวกเขาเนื่องจากความค้อร้นของพวกเขา

100. และก็ยังมิได้ประจักษ์แก่บรรดาผู้ที่ได้รับแผ่นดิน¹ สืบทอดหลังจากเจ้าของมันดอก หรือว่าหากเราประสงค์แล้ว² เราก็ให้ภัยพิบัติประสบแก่พวกเขาแล้ว เนื่องด้วยบรรดาบาปกรรมของพวกเขาและเราจะประทับตราบนหัวใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้ยิน³

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُونَكَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَنَطَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

101. บรรดาเมืองเหล่านั้นแหละ เรากำลังเล่าให้เจ้า⁴ ทราบถึงข่าวคราวของมัน และแท้จริงนั้น บรรดาารอฮูลของพวกเขานำบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แต่แล้วใช้ว่าพวกเขาจะศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธมาก่อนก็หาไม่⁵ ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงประทับตราบนหัวใจของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

بِكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
يَمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ يَطْعَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾

102. และเราไม่พบว่ามิสฺญูญาใด ๆ⁶ สำหรับส่วนมากของพวกเขา และแน่นอนเราได้พบว่าส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ละเมิด

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

¹ หมายถึงชาวเมืองที่ได้รับที่ดินอันเป็นที่อยู่อาศัยสืบทอดจากบรรพบุรุษของพวกเขาที่ได้ถูกลงโทษจากอัลลอฮ์มาแล้ว กล่าวคือ การที่บรรพบุรุษของพวกเขาลงโทษมาแล้วนั้นมิได้ประจักษ์แก่พวกเขาดอกหรือว่าพวกเขาก็ย่อมจะถูกลงโทษเช่นเดียวกัน หากพวกเขากระทำความเยี่ยงบรรพบุรุษของพวกเขา

² คือประสงค์จะลงโทษพวกเขา

³ คือเนื่องจากถูกประทับตราบนหัวใจ จึงทำให้พวกเขาไม่เข้าใจคำแนะนำใด ๆ ประหนึ่งพวกเขาไม่ได้ยิน

⁴ คือนะบีมุฮัมมัด คือลลลอฮ์จะส่งวะฮีย์ลงมา

⁵ คือปฏิเสธการให้ออกภาพแต่อัลลอฮ์ และการฟื้นคืนชีพในโลกก่อนจากที่บรรดาอฮูลจะมายังพวกเขา

⁶ หมายถึงพวกเขาไม่เคยรักษาใด ๆ ประหนึ่งว่าไม่มีมิสฺญูญาใด ๆ แก่พวกเขา

103. แล้วหลังจากพวกเขา¹ เราได้ส่งมุซา พร้อมด้วยสัญญาต่าง ๆ² ของเราไปยังฟิรเอาน์ และบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา³ แต่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาเหล่านั้น ดังนั้นเจ้าจงมองดูเหตุว่าบ้านปลายของบรรดาผู้ก่อความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร⁴

104. และมุซาได้กล่าวว่า โอ้ฟิรเอาน์ แท้จริงฉันคือทูตที่มาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

105. เป็นสิ่งสมควรในการที่ฉันจะไม่กล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากความจริงเท่านั้น แท้จริงฉันได้นำหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเขา⁵ มายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงส่งวงศัวานอิสรออิลไปกับฉัน⁶ เกิด

106. เขา⁷ กล่าวว่า หากท่านได้นำหลักฐานใด ๆ มาก็จงนำมาเถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾

قَالَ إِن كُنْتَ جِئْتَ بِآيَاتٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾

¹ หมายถึงบรรดาราอูลเหล่านั้น

² หมายถึงมัจวะญีฮาด เช่นการโยนไม้เท้าลงบนดินแล้วกลายเป็นงู และการฟาดไม้เท้าลงในทะเลแดง แล้วน้ำทะเลได้แยกออกถึงกันทะเล กลายเป็นทางเดินข้ามฟากของนะบีอิสรออิล เพื่อหนีฟิรเอาน์ และไพร่พลของเขา เป็นต้น

³ หมายถึงเจ้าหน้าที่คนสำคัญๆ ของฟิรเอาน์

⁴ คือสำหรับฟิรเอาน์และไพร่พลของเขานั้นคือการจมน้ำตาย

⁵ เป็นการให้ฟิรเอาน์และบุคคลชั้นผู้นำของเขาทราบว่า มีพระเจ้าของพวกเขา หากใช้ฟิรเอาน์เป็นพระเจ้าตามที่เขายังไม่

⁶ คือให้ปลดปล่อยวงศัวานอิสรออิลให้พ้นจากการเป็นทาสเสีย เพื่อพวกเขาจะได้ไปใช้ชีวิตในที่อื่นร่วมกับฉัน

⁷ หมายถึงฟิรเอาน์

107. แล้วเขา¹ ไดโยนไม้เท้าของเขาไปแล้ว
ทันใดมันก็เป็นงูกัด

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. และเขาได้ชักมือของเขาออก แล้วทันใด
มันก็ขาว² แก่บรรดาผู้ที่มองดูกัน

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءٌ لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. บรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของ
ฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า แท้จริงผู้นี้คือนักมายากล
ที่รอบรู้³

قَالَ الْمَلَأُمِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾

110. เขาต้องการที่จะขับไล่พวกท่านออกจาก
แผ่นดินของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจะใช้ให้
ทำสิ่งใด⁴

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَمَّا أَنَا مُرُوبٌ
﴿١١٠﴾

111. พวกเขา กล่าวว่าจงประวิงเขาและพี่ชาย
ของเขาไว้ก่อน⁵ และจงส่งคนไปรวบรวม⁶ ใน
เมืองต่าง ๆ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ
حَشْرِينَ ﴿١١١﴾

112. พวกเขา⁷ ก็จะนำมายังท่าน ซึ่งนักมายากล
ทุกคนที่รอบรู้

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

113. และบรรดานักมายากลก็ได้มายังฟิรเอาน์
โดยกล่าวว่า แน่หนอนพวกเราจะต้องได้รางวัล
ถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا
إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾

¹ หมายถึงท่านนะบีมูซา

² คือเมื่อชักมือออกจากคอเสื้อของท่านแล้ว มือก็มีสภาพเป็นขาวบริสุทธิ์

³ คือสามารถแสดงกลลวงตาม้าผู้คนให้เห็นเป็นเรื่องจริงได้อย่างแนบเนียน

⁴ คือบอกกล่าวแก่ประชาชนว่าจะให้พวกเขาจัดการแก่ท่านนะบีมูซาอย่างไรบ้าง ซึ่งพวกเขาพร้อมจะทำ
ทุกอย่าง

⁵ คือประวิงท่านนะบีมูซาและนะบิฮารุนไว้ก่อน โดยที่ยังมิให้จัดการใดๆ แก่เขาทั้งสอง

⁶ คือรวบรวมบรรดานักมายากล

⁷ คือพวกที่ไปรวบรวม

114. เขา¹กล่าวว่า ไซแล้ว และแท้จริง
พวกท่านนั้นจะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

115. พวกเขา²กล่าวว่า โอ้มุซา ท่านจะโยน
ก่อนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ
نَحْنُ الْمُثَلِّقِينَ ﴿١١٥﴾

116. เขา³กล่าวว่า พวกท่านจงโยนก่อนเกิด
ครั้นเมื่อพวกเขาได้โยน⁴ออกไป พวกเขาก็
ลงดาประชาชน⁵ และทำให้พวกเขากลัว⁶ และ
พวกเขานั้นได้นำมาซึ่งมายากลอันใหญ่หลวง

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ
وَأَسْرَهُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

117. และเราได้มีโองการแก่มุซา จงโยนไม้เท้า
ของเจ้า แล้วทันใด⁷ มันก็กลืนสิ่งที่พวกเขา
ลงดาไว้⁸

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ
تَلْفُفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

118. และความจริง⁹ ก็ได้เกิดขึ้น และสิ่งที่
พวกเขากระทำ¹⁰ กันขึ้นก็ตกไป

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

119. แล้วที่โน่นแหละ¹¹ พวกเขา¹² ก็ได้รับ
ความพ่ายแพ้ และกลายเป็นผู้ต่ำต้อย

فَغَلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾

¹ หมายถึงฟิรูเอาน์

² คือพวกนักมายากล

³ หมายถึงท่านนะบีมุซา

⁴ คือโยนเชือกและไม้เท้าของพวกเขา

⁵ คือลงดาให้เห็นว่าเป็นงูมากมายกำลังเลื้อยคลานอยู่

⁶ คือกลัวที่กำลังเลื้อยคลานอยู่นั้น

⁷ คือหลังจากที่นะบีมุซาได้โยนไม้เท้าลงไปซึ่งไม้เท้าของท่านนั้นได้กลายเป็นงูจริงๆ

⁸ คือกลืนสิ่งที่บรรดานักมายากลของฟิรูเอาน์โดยหมดสิ้น แล้วก็กลายเป็นไม้เท้าของท่านกลับตามเดิม พร้อมกันนั้นเชือกของบรรดานักมายากลและไม้เท้าของพวกเขา ก็หายไปด้วย

⁹ หมายถึงการเป็นรองของท่านนะบีมุซา

¹⁰ หมายถึงมายากลที่พวกเขานำไปประลอง

¹¹ คือที่ที่นัดไปชุมนุมกันเพื่อทำการประลองระหว่างบรรดานักมายากลของฟิรูเอาน์ กับท่านนะบีมุซา

¹² หมายถึงฟิรูเอาน์ และประชาชนของเขา

120. และบรรดานักมายากลก็ถูกทำให้ล้มตัวลงกราบ¹ (โดยความจริง)

وَأَلْفَى السَّحَرَةَ سَجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

121. โดยกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาแล้วต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

122. คือพระเจ้าของมุซา และฮารุน

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

123. ฟิรูอาน์กล่าวว่า พวกท่านศรัทธาต่อเขาก่อนที่ข้าจะอนุมัติแก่พวกท่านกระนั้นหรือ แท้จริงนี่คืออุบายหนึ่งที่พวกท่าน² ได้วางแผนมันไว้ในเมือง เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมือง³ ให้ออกไปจากเมืองเสีย แล้วพวกท่านจะได้รู้⁴

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَأَمَنْتُ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكَ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرُومٌ فِي الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنهَا أَهْلَهَا
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

124. ข้าสาบานว่าข้าจะตัดมือของพวกท่านและเท้าของพวกท่านโดยสลับข้างกัน⁵ แล้วข้าจะตรึงพวกท่านทั้งหมดไว้ (ที่ลำต้นอินทผลัม)⁶

لَأُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ
ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

125. พวกเขา⁷ กล่าวว่า แท้จริงพวกเราจะเป็นผู้กลับไปยังพระเจ้าของเรา⁸

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

¹ คือการที่พวกเขาได้เห็นความจริงที่ประจักษ์ในการแสดงของท่านนะบีมูซาทำให้เขาเกิดความศรัทธาและล้มตัวลงกราบต่อพระเจ้าที่ท่านนะบีมูซาเรียกร้องไปสู่

² เขาหมายถึงทั้งท่านนะบีมูซาและบรรดานักมายากลของเขา ซึ่งเป็นการกล่าวหาทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่เป็นความจริง ทั้งนี้เพื่อรักษาหน้าไว้เท่านั้น

³ คือเป็นการกล่าวหาอีกเช่นเดียวกัน เพื่อมิให้ประชาชนศรัทธาต่อท่านนะบีมูซา ขณะเดียวกันก็ให้ถือว่าท่านนะบีมูซาเป็นศัตรูด้วย เนื่องจากจะทำการยึดอำนาจและขับไล่พวกเขาออกจากเมืองไป

⁴ คือรู้ว่าข้าจะลงโทษพวกท่านอย่างไร

⁵ คือตัดมือขวาและเท้าซ้าย

⁶ คำว่า ลำต้นอินทผลัม นั้น ในอายะฮ์นี้มีได้ระบุไว้ หากแต่ได้ระบุไว้ในอายะฮ์ที่ 20 : 71 ดังนั้นจึงได้นำมาต่อเติมในอายะฮ์นี้ด้วย เพื่อให้ข้อความสมบูรณ์

⁷ หมายถึงพวกมายากลที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมูซา

⁸ คือท่านจะเช่นฝ่าพวกเราอย่างไรก็เชิญเถิด เพราะพวกเราพร้อมแล้วที่จะกลับไปยังพระเจ้าของเราที่เราศรัทธา

126. และท่าน¹ จะไม่แก้แค้นเรา นอกจากว่า เราศรัทธาต่อบรรดาสัญญาณ² แห่งพระเจ้าของเราเท่านั้น เมื่อมันได้มายังเรา โอ้พระเจ้าของเราโปรดเทความอดทน³ ลงมาบนพวกเราด้วยเถิด และโปรดทรงให้พวกเราตายในฐานะผู้สวามีภักดีด้วย

127. และบรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า ท่านจะปล่อยมุซาและพวกพ้อง⁴ ของเขาไว้เพื่อก่อความเสียหายในแผ่นดิน และละเลยท่าน⁵ และบรรดาที่เคาะพลั๊กการะของท่านกระนั้นหรือ เขา⁶ กล่าวว่า เราจะฆ่าบรรดาลูกชายของพวกเขา⁷ และไว้ชีวิตบรรดาหญิงของพวกเขาและแท้จริงเราเป็นผู้มีกำลังอำนาจเหนือพวกเขา

128. มุซาได้กล่าวแก่พวกพ้องของเขาว่า จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์เถิด และจงอดทนด้วยแท้จริงแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ซึ่ง

وَمَا نَقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْتَ أَمْ نَأْتِيكَ رَبَّنَا
لِنَاجَاةٍ تَنَارِبْنَا أَرْغَى عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوْفَانَا
مُسْلِمِينَ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنْتَ دَرُمُوسَى وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُمُ الْهَتَكَ قَالَ
سَنُقِيلُ أَيْدِيَهُمْ وَسَتَّحِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا
إِنَّكَ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ

¹ หมายถึงฟิรเอาน์

² หมายถึงมัจจะญิซาดที่อัลลอฮ์ได้แสดงให้ประจักษ์โดยผ่านมือของท่านนะบีมุซา ทั้งนี้เพื่อยืนยันการเป็นนะบีของท่าน

³ หมายถึงให้มีความอดทน และการที่ใช้คำว่า เรา นั้นเป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นเป็นภาพพจน์ว่า ความอดทนนั้นประหนึ่งน้ำ และเมื่อต้องการได้ ก็ขอให้อัลลอฮ์ทรงเทลงมาให้

⁴ หมายถึงวงศวานอิสรออิลที่เป็นทาสของฟิรเอาน์

⁵ คือไม่เคาะพลั๊กการะท่านในฐานะพระเจ้า

⁶ หมายถึงฟิรเอาน์

⁷ คือลูกผู้ชายของวงศวานอิสรออิล ดังที่ได้เคยกระทำมาก่อนแล้วครั้งหนึ่ง ตั้งแต่ก่อนที่ท่านนะบีมุซาจะอุบัติขึ้น

พระองค์จะทรงให้มันสืบทอดแก่ผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และมันปลาย
นั้นย่อมเป็นของผู้ยำเกรงทั้งหลาย¹

129. พวกเขา² กล่าวว่า พวกเขาได้รับการ
ทารุณ³ ทั้งก่อนจากที่ท่านจะมายังพวกเรา⁴ และ
หลังจากที่ท่านได้มายังเรา เขา⁵ กล่าวว่า หวังว่า
พระเจ้าของพวกท่านจะทรงทำลายศัตรูของ
พวกท่าน และจะทรงให้พวกท่านสืบช่วง⁶ แทน
ในแผ่นดินแล้วพระองค์จะทรงดูว่า พวกท่าน
จะอย่างไร

130. และแน่นอนเราได้ลงโทษวงศัวานของ
ฟิรเอาน์ด้วยความแค้นแค้น และการขาดแคลน
ผลไม้ต่าง ๆ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก

131. ครั้นเมื่อความดี⁷ ได้มายังพวกเขา พวกเขา
ก็กล่าวว่า นี่คือสิทธิของเรา และหากความชั่ว
ใด ๆ ประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็ถือเอา
นบีมุซาเป็นกลางร้าย⁸ และผู้ที่ร่วมอยู่กับเขาด้วย

مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

قَالُوا أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِينَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ
عَذَابُكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

فَإِذَا جَاءَ تَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لِنَاهْتِهِمْ وَإِن
تُصِبَّهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ
أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ

¹ คือผู้ยำเกรงนั้น มันปลายย่อมได้รับความสำเร็จเสมอ

² หมายถึงวงศัวานอิสรออิลซึ่งเป็นพวกพ้องของนบีมุซา

³ อันได้แก่การที่ฟิรเอาน์สั่งให้ฆ่าลูกผู้ชายของพวกเขาก็เกิดใหม่ และใช้พวกเขาให้ทำงานอย่างหนัก

⁴ คือตั้งแต่ก่อนที่ท่านจะอุบัติขึ้น

⁵ หมายถึงท่านนบีมุซา

⁶ คือให้อำนาจปกครองแผ่นดินสืบช่วงแทน

⁷ คือความอุดมสมบูรณ์

⁸ คือถือว่าการมาของท่านนบีมุสานั้นเป็นกลางร้าย ทำให้พวกเขาได้รับความแค้นแค้นและอื่น ๆ อีก

พึงรู้เถิดว่า ที่จริงลางร้ายของพวกเขาขึ้นอยู่กับที่อัลลอฮ์ต่างหาก¹ แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

132. และพวกเขากล่าวว่า ท่านจะนำสัญญาณหนึ่งสัญญาณใดมายังพวกเราอย่างไรก็ตามเพื่อที่จะลงให้เราหลงเชื่อต่อสัญญาณนั้น เราก็คงไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อท่าน²

133. แล้วเราได้ส่ง³ น้ำท่วม และตึกแตนและเหา และกบ และเสียดมาเป็นสัญญาณ⁴ อันชัดเจนแก่พวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็แสดงโอหัง และได้กลายเป็นกลุ่มชนที่กระทำความผิด

134. และเมื่อมีการลงโทษ⁵ เกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาก็ก้าวว่า โอ้มุซา ขงขอต่อพระเจ้าของท่านให้แก่เราตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ที่ท่านเถิด⁶ ถ้าหากท่านได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากเราแล้ว แน่نونเราจะศรัทธาต่อท่านและแน่อนอนเราจะส่งรวงศ์วานอิสรออิลไปกับท่าน

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَاءَ أَيَّتْ مُفْضَلَتْ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا إِنَّمَا سَوَّىٰ آدَمُ لَنَا
رَبِّكَ بِمَا عٰهَدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا
الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي
إِسْرٰءِيلَ ﴿١٣٤﴾

¹ คือความแห้งแล้งนั้นหาได้เกี่ยวข้องกับท่านนะบีมุซาแต่อย่างใดไม่ หากแต่มันเป็นไปตามกฎสภาวะของอัลลอฮ์ หรือไม่ก็เป็นการลงโทษจากพระองค์ต่างหาก

² คือเป็นการชี้ให้เห็นถึงความต่อต้านของพวกเขาอย่างไร้ทางอายุที่สุด

³ หมายถึงให้มีขึ้น ในการที่ใช้คำว่า ส่ง นั้นเพื่อให้มองเห็นเป็นภาพพจน์ว่าน้ำ, ตึกแตน และกบกับเรือด มันถูกส่งมาจากพระองค์โดยตรง

⁴ คือเป็นสัญญาณยืนยันว่าท่านนะบีมุซานั้นเป็นทูตของอัลลอฮ์จริงตามที่ท่านได้ประกาศให้ทราบ และขณะเดียวกันก็เป็นการลงโทษพวกเขาพร้อมกันไปด้วย

⁵ เช่นให้น้ำท่วม หรือให้มีตึกแตนมาทำลายพืชไร่ของพวกเขา เป็นต้น

⁶ นั่นก็คือจะรับการลงโทษแก่เรา หากเราศรัทธา

135. ครั้นเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้น ให้พ้นจากพวกเขาไปยังกำหนดหนึ่ง¹ ซึ่งพวกเขา ไปถึงกำหนดนั้นแล้ว ทนใดพวกเขาก็ผิดสัญญา²

136. แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขา โดยให้ พวกเขาจมนิโทษเล เนื่องด้วยพวกเขาได้ปฏิเสธ สัญญา³ ต่างๆ ของเรา และพวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่ไม่ใส่ใจต่อสัญญาต่างๆ เหล่านั้น

137. และเราได้ให้เป็นมรดก⁴ แก่กลุ่มชนที่ถูก นับว่าอ่อนแอ⁵ ซึ่งบรรดาทิศตะวันตกออกของ แผ่นดิน⁶ และบรรดาทิศตะวันตกของมัน⁷ อัน เป็นแผ่นดินที่เราได้ให้มีความจำริญในนั้น⁸ และ ถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้าอันสวยงามยิ่งนั้น ครบถ้วนแล้ว⁹ แก้วควานอิสรออีล เนื่องจากการที่พวกเขามีความอดทน และเราได้ทำลาย สิ่งทีฟุรฮาน์ และพวกพ้องของเขาได้ทำไว้ และ สิ่งทีพวกเขาได้ก่อสร้างไว้

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجَالَ إِلَىٰ آجَلٍ
هُم بَلَّغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٥﴾

فَأَنقَضْنَا مِنْهُمْ فَاغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾

وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ
مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
فَرَعَوْهُ وَقَوْمُهُمْ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

¹ คือหลังจากที่ได้รับการปลดเปลื้องให้พ้นจากการลงโทษแล้วอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดเวลาให้แก่พวกเขา เพื่อเตรียมตัวที่จะทำการศรัทธาท่านนะบีมุซาและมอบวงศวานอิสรออีลให้แก่ชนะบีมุซาตามที่พวกเขา ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้

² คือเมื่อพวกเขาถึงกำหนดนั้นแล้วพวกเขาก็ผิดสัญญา

³ หมายถึงมัดวะญีฮัตทีอัลลอฮ์ทรงให้มีขึ้นโดยผ่านมือของท่านนะบีมุซา

⁴ หมายถึงให้เป็นกรรมสิทธิ์ประหนึ่งได้รับเป็นมรดก

⁵ หมายถึงวงศวานอิสรออีล

⁶ หมายถึงแผ่นดินแห่งซาม คำว่า บรรดาทิศตะวันตกออก นั้นหมายถึงทั้งทิศตะวันตกเฉียงเหนือและ เฉียงใต้ของซามด้วย

⁷ หมายถึงทิศตะวันตกเฉียงเหนือและทิศตะวันตกเฉียงใต้ด้วย

⁸ คือให้มีความอุดมสมบูรณ์

⁹ คือครบถ้วนตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ นั่นก็คือให้พวกเขาพ้นจากศัตรูของพวกเขาที่ทารุณและโหดร้าย ต่อพวกเขา และให้พวกเขามีถิ่นที่อยู่ของพวกเขาเอง

138. และเราได้ให้ห้วงศิวานอิสรออีลข้ามทะเลไปได้¹ แล้วพวกเขาก็มายังกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งกำลังประจำอยู่ที่บรรดาเจิวัดของพวกเขา² พวกเขาได้กล่าวขึ้นว่า โอ้มุซา จงให้มีขึ้นแก่พวกเราด้วยเถิดสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง เช่นเดียวกับที่พวกเขามีสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะหลายองค์เขากล่าวว่า แท้จริงพวกท่านเป็นพวกที่โง่เขลา

139. แท้จริงชนเหล่านี้แหละ สิ่งซึ่งพวกเขาเคารพสักการะกันอยู่นั้นจะถูกทำลาย³ และสิ่งซึ่งพวกเขาเคยกระทำกันมาก็ไร้ผล⁴

140. เขากล่าวว่า อื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือที่ฉันจะแสวงหาสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะให้แก่พวกท่าน⁵ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ได้ทรงเทิดพวกท่านเหนือประชาชาติทั้งหลาย⁶

141. และจงรำลึกขณะที่เราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพวกพ้องของฟิรอะอันโดยที่พวกเขาบังคับขู่เข็ญพวกเจ้า ซึ่งการทรมานอันร้ายแรง

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مَوْسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعَاتُ فِتْنَةٍ وَمَطْلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ

¹ คือข้ามทะเลแดงขณะที่อพยพหนีจากฟิรอะอัน และถูกฟิรอะอันไล่ตาม

² เพื่อเคารพสักการะ

³ เนื่องจากท่านนะบีมุซารูว่าการให้เอกภาพแต่อัลลอฮฺจะถูกนำมาเผยแพร่แก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะพากันทำลายเจิวัดของพวกเขาโดยสิ้นเชิง

⁴ เนื่องจากพวกเขาให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮฺ เพราะการให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮฺนั้น ทำให้งานทุกอย่างไร้ผล

⁵ คือเป็นไปได้โดยเด็ดขาดที่ฉันจะให้มีที่เคารพสักการะแก่พวกท่านอื่นจากอัลลอฮฺ เพราะเป็นการให้มีภาคีแก่พระองค์ซึ่งเป็นความผิดอันมหันต์

⁶ คือประชาชาติในสมัยนั้น

พวกเขาฆ่าบรรดาลูกผู้ชายของพวกเขา และไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเขา และในเรื่องนั้น¹ คือการทดสอบอันสำคัญจากพระเจ้าของพวกเขา

142. และเราได้สัญญาแก่มุซาสามสิบคืนและเราได้ให้มันครบอีกสิบ² ดังนั้นกำหนดเวลาแห่งพระเจ้าของเราจึงครบสี่สิบคืน และมุซาได้กล่าวแก่ฮารุนพี่ชายของเขาว่า จงทำหน้าที่แทนฉันในหมู่ชนของฉัน³ และจงปรับปรุงแก้ไข⁴ และจงอย่าปฏิบัติตามทางของผู้ก่อความเสียหาย⁵

143. และเมื่อมุซาได้มาตามกำหนดเวลาของเรา⁶ และพระเจ้าของเขาได้ตรัสแก่เขา เขา⁷ ได้กล่าวขึ้นว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดให้ข้าพระองค์เห็นด้วยเถิด โดยที่ข้าพระองค์จะได้มองดูพระองค์ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจะเห็นข้าไม่ได้เป็นอันขาด แต่ทว่าเจ้าจงมองดูเขา⁸ นั้น

وَسَتَجِدُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكَ
بَلَاءٍ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٍ ﴿١٤٢﴾

﴿١٤٢﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَا بِعَشْرِ فِتْنَمٍ مِّمَّتْ رَبِّهِ أَزْبَعِينَ وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُقْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ قَالَ لَن نَرِيكَ وَلَكِن نُنظُرُ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيكَ فَلَمَّا سَجَلْ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ كَعَصَا وَآخَرَ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ

¹ หมายถึงการที่ถูบบังคับขู่ให้ทำงานหนัก อันเป็นการทรมานอย่างร้ายแรง และการฆ่าลูกผู้ชายของพวกเขา

² คือให้สามสิบคืนนั้นครบเป็นสี่สิบคืน โดยเพิ่มอีกสิบคืน

³ หมายถึงวงศวานอิสรออิล

⁴ คือหากมีการปฏิบัติที่ไม่ถูกไม่ควรเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา

⁵ คืออย่าได้เห็นดีเห็นชอบ หรือร่วมปฏิบัติในทางที่เสียหาย

⁶ หมายถึงอัลลอฮ์ โปรดทราบด้วยว่าอัลลอฮ์ทรงเปลี่ยนสรรพนามของพระองค์อยู่เป็นประจำ บางครั้งในอายะฮ์เดียวกัน ทรงใช้สรรพนามแทนพระองค์ด้วยสรรพนามบุรุษที่หนึ่งบ้าง และบุรุษที่สามบ้าง ดังอายะฮ์ที่ 143 นี้ ในสำนวนภาษาอาหรับนั้นถือว่าเป็นวิธีการที่แยบยลมาก เพราะทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังไม่รู้ลึกเปื้อ

⁷ หมายถึงนะบีมุซา

⁸ คือภูเขาซีนายที่ท่านนะบีมุซาได้รับคำสั่งจากอัลลอฮ์ให้ไปรับบัญญัติสิบประการ

เกิด ถ้าหากมันมันอยู่ ณ ที่ของมัน เจ้าก็จะเห็นข้า ครั้นเมื่อพระเจ้าของเขาได้ประจักษ์ที่ภูเขานั้น ก็ทำให้มันหลายตัวลงอย่างราบเรียบ และมุซาก็ล้มลงในสภาพหมดสติ ครั้นเมื่อเขาฟื้นขึ้น เขาก็กล่าวว่ามหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน ข้าพระองค์ขอลุแก่โทษต่อพระองค์¹ และข้าพระองค์นั้นคือคนแรกในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

144. พระองค์ตรัสว่า โอ้มุซา แท้จริงข้าได้เลือกเจ้าให้เหนือกว่ามนุษย์ทั้งหลาย เนื่องด้วยบรรดาสารของข้า² และด้วยถ้อยคำของข้า³ ดังนั้น จงยึดถือสิ่งที่ข้าได้ให้แก่เจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้ชอบคุณ

145. และเราได้บันทึกคำตักเตือนจากทุกสิ่ง⁴ และการแจจแจงในทุกอย่าง⁵ ไว้ให้แก่เขาในบรรดาแผ่นจารึก⁶ ดังนั้นเจ้า⁷ จงยึดถือมันไว้ด้วยความเข้มแข็ง และจงใช้พวกพ้องของเจ้าเถิด พวกเขาจะยึดถือสิ่งที่ดีที่สุดของมัน⁸ ข้าจะให้พวกเจ้าได้เห็นที่อยู่ของผู้ละเมิด⁹ ทั้งหมด

قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

قَالَ يَمْؤَسَىٰ إِلَىٰ أَصْطَفَيْتُكَ عَلَىٰ النَّاسِ
بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ
وَكَنْ تَرَبَّ السَّائِرِينَ ﴿١٤٤﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ
وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا حَسَنًا سَأُوزِيكَ
دَارَ الْفٰسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

¹ เนื่องจากการขอร้องในสิ่งอันเกินขอบเขตที่ท่านพึงกระทำ

² หมายถึงในฐานะผู้ทำหน้าที่ประกาศสารของพระองค์ อันได้แก่ คัมภีร์เตารอต

³ หมายถึงการที่พระองค์ตรัสแก่ท่านนะบีมุซา โดยตรงไม่มีสื่อกลาง

⁴ คือทุกสิ่งที่เป็นพิษเป็นภัยแก่พวกเขา

⁵ คือทุกอย่างที่เป็นหน้าที่ซึ่งพวกเขาจะต้องปฏิบัติ

⁶ คือแผ่นจารึกคัมภีร์เตารอตที่อัลลอฮ์ทรงมอบให้แก่ท่านนะบีมุซาที่ภูเขาซีนาย

⁷ หมายถึงนะบีมุซา

⁸ คือของบัญญัติศาสนาตามที่มีความสามารถ กล่าวคือ บางคนไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติให้ครบถ้วนได้ ก็ให้ปฏิบัติที่ดีที่สุดที่สามารถจะปฏิบัติได้

⁹ หมายถึงอียิปต์อันเป็นที่อยู่ของฟิรเอาน์ แต่บางท่านว่าหมายถึงที่อยู่ของอาด และชะมุต และกลุ่มชนของลุด

146. ข้าจะหันเห¹ ออกจากบรรดาโองการของข้า ซึ่งบรรดาผู้ที่ยะโสในแผ่นดินโดยไม่บังควร² และแม้ว่าพวกเขาจะได้เห็นสัญญาณทุกอย่าง พวกเขา ก็จะไม่ศรัทธาต่อสัญญาณนั้น และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความถูกต้อง พวกเขา ก็จะไม่ยึดถือมันเป็นทาง³ และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความผิด พวกเขา ก็ยึดถือมันเป็นทาง นั่นก็เพราะว่าพวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการของเรา และพวกเขาจึงได้เป็นผู้ละเลยโองการเหล่านั้น

147. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา และการพบกับปรโลกนั้น บรรดาการทำงานของพวกเขาย่อมไร้ผล พวกเขาจะไม่ถูกตอบแทนนอกจากสิ่งที่พวกเขากระทำเท่านั้น

148. และพวกพ้องของมุซาได้ยึดถือลูกั้วที่เป็นรูปร่าง⁴ ซึ่งทำมาจากเครื่องประดับ⁵ ของพวกเขา หลังจากเขา⁶ ซึ่งลูกั้วนั้นมีเสียงร้อง⁷ พวกเขามีได้เห็นดอกหรือว่าแท้จริงมันพูดกับพวกเขาไม่ได้ และมันก็นำทางไต่ทางหนึ่ง

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي الْأَرْضِ بَعْدَ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا آيَةً
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَيِّلَ الرَّشْدِ
لَا يَسْتَجِدُّوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ
يَسْتَجِدُّوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

وَأَخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُلْحِهِمْ عَجَلًا
جَسَدًا لَّهُ خَوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾

¹ คือไม่ให้สนใจและได้รับการเข้าใจจากบรรดาโองการ

² คือไม่บังควรที่จะยะโสในแผ่นดิน เพราะมีชื่อเสียงของเขาจะกระทำเช่นนั้น

³ คือเป็นแนวทางดำเนินชีวิต

⁴ คือเป็นรูปร่างลูกั้ว

⁵ คือเครื่องประดับที่เป็นทองรูปพรรณ

⁶ คือหลังจากนะบีมุซาไปพบพระเจ้า

⁷ คือมีเสียงก้องเป็นเสียงว้าว

ให้แก่พวกเขาไม่ได้ด้วย¹ พวกเขาได้ยึดถือลูกวัว
นั้น และพวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้อธรรม²

149. และเมื่อได้ถูกตกลงในมือของพวกเขา³
และพวกเขาได้เห็น bahwa พวกเขาได้หลงผิดไปแล้ว
พวกเขาจึงกล่าวว่า แน่หนอนถ้าหากพระเจ้าของ
เรามีได้เอ็นดูเมตตาแก่เรา และมีได้อภัยโทษ
ให้แก่เราแล้ว แน่หนอนพวกเราจะต้องอยู่ในหมู่
ผู้ขาดทุน

150. และเมื่อมุซาได้กลับมายังพวกพ้องของ
เขาด้วยความโกรธ และเสียใจ เขาได้กล่าวว่า
ช่างเลวร้ายจริง ๆ ที่พวกท่านทำหน้าที่แทน⁴ ฉัน
หลังจากฉัน⁵ พวกท่านด่วนกระทำการก่อน⁶ คำสั่ง
ของพระเจ้าของพวกท่าน⁷ กระนั้นหรือ และเขา
ได้โยนบรรดาแผ่นจารึกลง และจับศิระษะพีชาย
ของเขา⁸ โดยดึงมัน⁹ มายังเขา เขา¹⁰ กล่าวว่า

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيِّدِهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بِنَسَمًا خَلَقْتُمُونِي مِن بَعْدِي أَعْجَلْتُمْ أَمْرَ
رَبِّكُمْ وَالْقَىٰ الْأَلْوَابِ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ
يَجْرُهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي
وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ
وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

¹ เป็นคำถามเชิงประณามจากอัลลอฮ์ในการกระทำใด ๆ ของพวกเขา

² คืออธรรมตัวเองเนื่องจากตัวเองจะได้รับจากการกระทำของพวกเขา

³ หมายถึงพวกเขากัดนิ้วมือของพวกเขา เป็นการแสดงออกซึ่งความเสียใจ ประหนึ่งว่าปากของพวกเขาถูก
ทำให้ตกลงในมือของพวกเขาเพื่อทำการกัดนิ้วมือของพวกเขา ข้อความดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งที่คนอรับใช้
กล่าวแสดงถึงความเสียใจ

⁴ อันได้แก่การทูลฎวร์ขึ้นจากเครื่องทองที่ติดตัวมาแล้วทำการเคารพสักการะ ซึ่งนับเป็นการกระทำที่
เลวร้ายจริง ๆ

⁵ คือหลังจากฉันไปพบอัลลอฮ์ที่ภูเขาซีนาย

⁶ คือด่วนกระทำการเคารพสักการะลูกวัว

⁷ คือก่อนคำสั่งของพระเจ้าที่จะให้พวกท่านปฏิบัติทั้งนี้เป็นการอวดดีของพวกเขาเจ้า หนึ่งในผู้ที่เรียกร้องให้
เคารพลูกวัวนั้นคือ อัสซามิรีย

⁸ คือนะบีฮารูน

⁹ คือดึงศิระษะของนะบีฮารูน

¹⁰ หมายถึงนะบีฮารูน

ไอ้ลูกแม่¹ แท้จริงพวกพ้องเหล่านั้นเห็นว่าฉันเป็นผู้อ่อนแอ² และพวกเขาเกือบจะฆ่าฉันแล้ว ดังนั้นจงอย่าให้ศัตรูทั้งหลายดีใจ³ ต่อสิ่งที่ประสบกับฉันเลยและจงอย่าให้ฉันร่วมอยู่⁴ ในกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นเลย

151. เขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ โปรดอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ และแก่พี่ชายของข้าพระองค์ด้วย และโปรดได้ทรงให้พวกข้าพระองค์เข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ เกิดและพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงเอ็นดูเมตตา ยิ่งกว่าผู้เอ็นดูเมตตาทั้งหลาย

152. แท้จริงบรรดาผู้ที่ยึดลู่กันนั้นจะได้แก่พวกเขา ซึ่งความกริ้วโกรธจากพระเจ้าของพวกเขาและความต่ำช้าในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ และในทำนองเดียวกัน เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้อุปโลกน์ความเท็จขึ้น

153. และบรรดาผู้ที่กระทำความชั่ว แล้วสำนึกผิดกลับตัวหลังจากนั้น และศรัทธาแล้วไซร้ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น หลังจากนั้น⁵ แล้วแน่นอนย่อมเป็นผู้ทรงอภัยโทษทรงเอ็นดูเมตตา

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيِّئًا لَّهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا بِرَبِّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

¹ คือลูกแม่ของฉัน ในการกล่าวเช่นนั้นเพื่อสะกดใจให้ชนะบิมุฮาระบ์การกระทำรุนแรงแก่ท่าน

² คือไม่ใช่ผู้มีอำนาจเด็ดขาดที่พวกเขาพึงยำเกรง เพราะท่านเป็นนะบีผู้ช่วยเท่านั้น

³ คือดีใจต่อการที่ท่านจะกระทำแก่ฉันเลย

⁴ คืออย่าให้ฉันอยู่ในฐานะผู้กระทำความผิด เช่นเดียวกับกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นเลย เพราะฉันมิได้ทำผิดและไม่สมควรที่จะถูกลงโทษ

⁵ คือหลังจากเลิกจากการทำชั่ว และกลับเนื้อกลับตัว

154. และเมื่อความกริ้วโกรธได้ส่งลงจากมุซา เขาก็เอาบรรดาแผ่นจารึกนั้นไป และในสิ่งที่ถูกจารึกไว้ในมันนั้นมีคำแนะนำ และความเอ็นดูเมตตาแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขา

155. และมุซาได้เลือก¹ จากพวกพ้องของเขาซึ่งชายเจ็ดสิบคน สำหรับกำหนดเวลาของ² เรา ครั้นเมื่อความไหวอันรุนแรง³ ได้คร่าพวกเขา⁴ กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์⁵ แล้ว พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขาไปก่อนแล้ว⁶ และข้าพระองค์ด้วย พระองค์จะทรงทำลายพวกข้าพระองค์เนื่องด้วยสิ่งที่บรรดาผู้โศกเศร้าในหมู่พวกข้าพระองค์ได้กระทำให้ขึ้น⁷ กระนั้นหรือ มัน⁸ มิใช่อื่นใดดอก นอกจากการทดสอบของพระองค์เท่านั้น พระองค์จะทรงให้ผู้⁹ที่พระองค์ทรง

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ
أَخَذَ الْأَلْوَابِحَ وَفِي نُشُخْهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا
فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ
أَهْلَكْتَهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَنُتَلِّكُهُم بَآءَ أَعْمَلٍ
الْقَهْقَرَاءُ مِنِّي إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا
مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنتَ وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

¹ คือเลือกผู้ที่มีได้ร่วมกระทำการเคารพสักการะลูกวัว

² คือกำหนดเวลาที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้ไว้แก่นะบีมูซา กล่าวคือท่านนะบีมูซาได้ขออนุญาตต่ออัลลอฮ์ที่จะนำพวกพ้องของท่านจำนวนหนึ่งเข้าเฝ้าพระองค์เพื่อขอยกยต่อพระองค์เนื่องจากได้มีบุคคลในหมู่พวกเขากระทำความผิดโดยเคารพสักการะลูกวัวด้วยความโศกเศร้า แล้วพระองค์ก็ทรงอนุญาตและกำหนดเวลาให้

³ คือความไหวอันรุนแรงของภูเขาซึ่งพวกเขาไปชุมนุมกันเพื่อเข้าเฝ้าอัลลอฮ์นั้นได้ทำให้พวกเขาเสียชีวิต

⁴ คือท่านนะบีมูซา

⁵ คือทรงประสงค์จะทำลายพวกเขา

⁶ คือก่อนจากที่จะมาเข้าเฝ้าพระองค์

⁷ หมายถึงกระทำการเคารพสักการะลูกวัว อนึ่งคำถามนี้หาใช่เป็นคำถามเพื่ออยากทราบก็หาไม่ หากแต่เป็นคำถามในเชิงของความกรุณา กล่าวคือประหนึ่งท่านนะบีมูซากล่าวว่า โปรดอย่าได้ทรงลงโทษพวกข้าพระองค์ เนื่องด้วยความผิดที่พวกโง่ ๆ ในหมู่ข้าพระองค์ได้ประกอบขึ้นเลย แล้วพระองค์ก็ทรงให้ทุกคนฟื้นคืนชีพ

⁸ หมายถึงการให้ภูเขาไหวอย่างแรงและทำให้ผู้ที่มาเฝ้าพระองค์เสียชีวิต

ประสงค์หลงผิด¹ ไปเนื่องด้วยการทดสอบนั้น และจะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์² พระองค์นั้นคือผู้ทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ ดังนั้นโปรดได้ทรงอภัยให้แก่พวกข้าพระองค์ และเอ็นดูเมตตาพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ทรงเยือกกว่าในหมู่ผู้ให้อภัยทั้งหลาย³

156. และโปรดได้ทรงกำหนด⁴ ความดีให้แก่พวกข้าพระองค์ในโลกนี้ และในปรโลกด้วย แท้จริงพวกข้าพระองค์สำนึกผิดและกลับมายังพระองค์แล้ว พระองค์ตรัสว่า การลงโทษของข้าฉัน ข้าจะให้มันประสบแก่ผู้ที่ข้าประสงค์⁵ และการเอ็นดูเมตตาของข้าฉัน กว้างขวางทั่วทุกสิ่งซึ่งข้าจะกำหนดมันให้แก่บรรดาผู้ที่ยำเกรง⁶ และชำระสะอาด และแก่บรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อบรรดาโองการของเรา⁷

﴿وَكَتُبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي
الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِلَيْكَ قَالِ عَدَائِي أُصِيبَ بِهِ
مِنْ أَشَاءَ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾

¹ คือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ให้หลงผิดนั้นได้แก่บุคคลที่ไม่ใช้สติปัญญาในสิ่งที่พระองค์ทดสอบพวกเขา ทำให้พวกเขาขาดความอดทน และต่อวันไม่ยอมรับคำแนะนำชี้แจง บุคคลประเภทนี้พระองค์จะทรงปล่อยให้หลงผิดไปตามความปรารถนาของพวกเขา

² หมายถึงผู้ที่ใช้สติปัญญาและสำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัว

³ คือในหมู่ผู้ให้อภัยทั้งหลายแล้วพระองค์ทรงเยือกที่สุดและเลิศที่สุดในการให้อภัย

⁴ หมายถึงให้ทรงประทานตามที่ให้

⁵ คือประสงค์จะลงโทษเนื่องจากพวกเขาตั้งอึดใจไม่ยอมสำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัว

⁶ คือยำเกรงต่อพระองค์

⁷ หมายความว่าผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของพระองค์ หรือผู้ที่เป็นกาเฟรนั้นไม่มีโอกาสที่จะได้รับความเป็นอุมมัตของพระองค์ได้เลย โองการนี้ชี้ชัดถึงการบิดเบือนของพวกเขาก็ความนี้ที่กล่าวว่า คนกาเฟรจะได้เข้าสวรรค์เพราะได้รับเมตตาจากอัลลอฮ์

157. คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามรอซูล¹ ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็นที่พวกเขา² พบเขาถูกจารึกไว้ ณ ที่พวกเขา ทั้งในอัด-เตารอต และในอัล-อินญิล โดยที่เขา³ จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบ และจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลดปล่อยออกจากพวกเขา ซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอ⁴ ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา และให้ความสำคัญแก่เขา และช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่าง⁵ ที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซ้ร ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่สำเร็จ

158. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงฉันคือรอซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งหลาย ซึ่งพระองค์นั้นอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินเป็นของพระองค์ ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะ นอกจาก

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ الَّذِي الْأُمِّيَّ الَّذِي
يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ بِأَمْرِهِمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
وَعَزَّزُوا بِوَصْفِهِ وَأَتَمَّوْا التَّوْرَ الَّذِي أَنْزَلَ
مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٧﴾

قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَمٰنَا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِرُ بِاللَّهِ
وَكَلِمٰتِهِ ۚ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ

¹ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม

² หมายถึงพวกเขาจะพูดและจะชอโร กล่าวคือพวกเขาและคริสตได้พบชื่อและลักษณะของท่านนะบีจารึกอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขาทั้งในเตารอต และอินญิล ว่าเป็นผู้ที่จะถูกปฏิบัติขึ้นเป็นนบีและรอซูลสุดท้าย

³ คือนะบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม

⁴ คำว่าภาระหนัก และห่วงคานั้นเป็นคำเปรียบเทียบ ซึ่งหมายถึงบัญญัติศาสนาที่กำหนดให้พวกเขาปฏิบัติในสิ่งที่ยากลำบากแก่พวกเขา เช่นให้ฆ่าตัวเองเป็นเดาบัด และการชดใช้ชีวิตด้วยชีวิต กล่าวคือถ้าฆ่าคนอื่นจะด้วยเจตนาหรือผิดพลาดก็ตาม จะต้องถูกฆ่าให้ตายตามกันโดยไม่มีกรับค่าทำขวัญใด ๆ ทั้งสิ้น และอื่น ๆ อีก

⁵ หมายถึง อัล-กูราน ในการเปรียบเทียบ อัล-กูรานว่า ประหนึ่งแสงสว่างนั้นเนื่องจากอัล-กูรานให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่มนุษย์ประหนึ่งมนุษย์อยู่ในแสงสว่างสามารถรู้เห็นอะไรได้อย่างถูกต้อง

พระองค์เท่านั้นผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย
ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูล
ของพระองค์ผู้เป็นนะบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่ง
เขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และดำรัสทั้งหลายของ
พระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขา¹ เกิด
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำแนะนำ

159. และจากพวกพ้องของมุซันนัมมีกลุ่มหนึ่ง
ที่แนะนำชี้แจงด้วยความจริง และด้วยความจริง
นั้นพวกเขาให้ความเที่ยงธรรม

160. และเราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสอง
เหล่า คือสิบสองกลุ่ม และเราได้มีโองการแก่
มุซาขณะที่พวกพ้องของเขาได้ขอน้ำจากเขาว่า
จงตีหินก้อนนั้นด้วยไม้เท้าของเจ้า แล้วตาน้ำ
สิบสองตาก็พวยพุ่งขึ้นจากหินก้อน² นั้น แท้จริง
กลุ่มชนแต่ละเหล่า³ ย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน⁴
และเราได้ให้เมฆบดบังพวกเขา⁵ และเราได้ให้
ลงมาแก่พวกเขาซึ่งของหวาน⁶ และนกกุ่ม⁷

تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٍ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

وَقَطَعْنَهُمْ أثنى عشرَ عَشْرَةً أَسْبَاطًا أُمَّمًا وَأَوْحَيْنَا
إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذْ أَسْتَسْقَاهُ قَوْمَهُ أَنِيبْ أَضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ
أثنى عشرَ عَشْرَةً عَيْنًا قَدَعِلِمَ كُلُّ أَنَاسٍ
مَشْرَبُهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنِّ وَالسَّلْوَىٰ كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن
كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

¹ คือปฏิบัติตามนะบีมุฮัมมัด คำสั่งนี้เป็นดำรัสของอัลลอฮ์
² คือหลังจากที่ถูกตีด้วยไม้เท้าของท่านนะบีมุซา
³ คือทั้งสิบสองเหล่า ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากลูกของนะบีอะอฺฎิบสิบสองคน
⁴ คือไม่ก้ำก๋ายแหล่งน้ำของเหล่าอื่น
⁵ ขณะที่เดินในทะเลทรายหลังจากที่ได้ข้ามทะเลไปแล้ว
⁶ คือพวกของหวานชนิดหนึ่งลักษณะเหนียวคล้ายน้ำผึ้งมันจะตกลงมาบนหินและบนใบไม้ในสภาพเหลว
คล้ายน้ำค้าง ตั้งแต่เวลารุ่งอรุณจนตะวันขึ้น แล้วมันจะแข็งตัวและแห้ง แล้วผู้คนก็จะเก็บไว้จนพอใช้ในวันหนึ่ง ๆ
⁷ คือมันจะบินมายังพวกเขาโดยที่พวกเขาจะจับไว้บริโภคพอสำหรับวันหนึ่ง ๆ

พวกเจ้าจงบริโภคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพ
แก่พวกเจ้าจากสิ่งดี ๆ เกิดและพวกเขาหาได้
อธรรมแก่เราไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัว
ของพวกเขาเองต่างหาก

161. และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงอยู่ใน
เมือง¹ นี้เถิด และจงบริโภคจากเมืองนั้น ณ
ที่ได้ก็ได้ที่พวกเจ้าประสงค์ และจงกล่าวว่
อิฎฎาะฮ์² และจงเข้าประตู่³ นั้นไปในสภาพ
ผู้โน้มศีรษะลงด้วยความนอบน้อม เราก็จะ
อภัยโทษให้แก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาความผิดของ
พวกเจ้า และเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้กระทำ
ความดี

162. แล้วบรรดาผู้อธรรมเหล่านั้นได้เปลี่ยน
เอาคำพูดหนึ่ง⁴ ซึ่งมีใจคำพูดที่ถูกกล่าวแก่
พวกเขา ดั่งนั้นเราจึงได้ส่งการลงโทษจากฟากฟ้า
มายังพวกเขาเนื่องจากที่พวกเขาละเมิด

163. และเจ้าจงถามพวกเขา⁵ ถึงเมืองที่เคย
อยู่ใกล้ทะเล⁶ ขณะที่พวกเขา⁷ ละเมิดในวัน

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ
سَتَرِيذُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْرَامًا
السَّمَاءِ يَمَّا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً

¹ คือ บัยตุลมักดิส

² คือในขณะที่ผ่านเข้าประตูเมืองไป

³ คือประตูหนึ่งแห่งบัยตุลมักดิส ซึ่งปัจจุบันนี้เรียกว่า ประตูอิฎฎาะฮ์

⁴ คือเปลี่ยนคำว่า อินฎาะฮ์ กล่าวแทนคำว่า อิฎฎาะฮ์ โดยอ้างว่า อิฎฎาะฮ์ ไม่รู้ว่าหมายถึงอะไร
เอา อินฎาะฮ์ ดิกว่า แปลว่า เมล็ดข้าวสาลี

⁵ หมายถึงพวกเขา

⁶ คือเมือง อัยละฮ์ ซึ่งเป็นเมืองของยิวสมัยนะบีมูซา

⁷ คือขณะที่ชาวเมืองนั้นทำการจับปลาอันเป็นการละเมิดวันสับปะโต

ลับบะโต¹ ทั้งนี้ขณะที่บรรดาปลาของพวกเขา² มายังพวกเขาในวันลับบะโตของพวกเขาในสภาพ ลอยตัวให้เห็นบนผิวน้ำ³ และวันที่พวกเขาไม่ ถือว่าเป็นวันลับบะโตนั้น⁴ ปลาเหล่านั้นหาได้ มายังพวกเขาไม่⁵ ในทำนองนั้นแหละเราจะ ทดสอบพวกเขา เนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

164. และจงรำลึกขณะที่กลุ่มหนึ่ง⁶ ในพวกเขา กล่าวว่ เพราะเหตุใดเล่าพวกท่านจึงตักเดือน กลุ่มชน⁷ ที่อัลลอฮ์จะทรงเป็นผู้ทำลายพวกเขา หรือเป็นผู้ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง พวกเขา กล่าวว่ (การที่เราตักเดือนนั้น) เพื่อเป็นข้อ อ้าง⁸ ต่อพระเจ้าของพวกเขา และเพื่อว่าพวกเขา จะได้ยำเกรง

165. ครั้นเมื่อพวกเขาลิ้ม⁹ สิ่งที่เขาถูก เดือนในสิ่งนั้น เราก็ช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ห้าม

أَلْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
حِيَتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ
لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُونَ قَوْمًا مَا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ
أَوْ مَعْدِيهِمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْدِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّنَا
وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَرُونَ ﴿١٦٥﴾

فَلَمَّا سَأَلْنَا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ

¹ วันลับบะโตคือวันเสาร์อันเป็นวันสำคัญของชาวยิวทางศาสนา ซึ่งพวกเขาจะไปโบสถ์กันเพื่อทำการ อิบาตะฮ์ และห้ามจับปลาในวันนั้นโดยเด็ดขาด

² หมายถึงปลาในทะเล

³ เพราะมันรู้ว่าไม่มีใครรังแกมัน

⁴ คือบรรดาวันอื่น ๆ ที่มีใช้วันเสาร์

⁵ เพราะมันรู้ว่าคนจะทำร้ายมัน อนึ่งการที่ปลา มีสภาพดังกล่าวนั้นเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์ เพื่อ ทดสอบชาวยิว

⁶ คือกลุ่มที่มีได้ละเมิด และมีได้ห้ามปรามผู้ละเมิด

⁷ คือกลุ่มชนที่ละเมิด

⁸ คือเป็นข้ออ้างหรือหลักฐานว่าพวกเขาได้ปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาแล้วที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้ ทั้งนี้ เพื่อพวกเขาจะได้พ้นผิด

⁹ หมายถึงมิได้ปฏิบัติตามคำตักเตือน ประหนึ่งว่าพวกเขาลิ้มกระนั้น ทั้ง ๆ ที่พวกเขามิได้ลิ้ม

ปราชัยทำให้รอดพ้น¹ และได้จัดการแก้
บรรดาผู้ที่อธรรมเหล่านั้น² ด้วยการลงโทษอัน
รุนแรงเนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

166. ครั้นเมื่อพวกเขาละเมิดสิ่งที่พวกเขาถูก
ห้ามในสิ่งนั้นแล้ว เราก็ประกาศิตแก่พวกเขา
ว่าพวกเจ้าจงเป็นสิ่งที่ถูกขับไล้ให้ห่างไกล³

167. และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้แจ้ง
ให้ทราบว่ แน่หนอพระองค์จะส่งมาให้มีอำนาจ
เหนือพวกเขาจนถึงวันกียามะฮ์ ซึ่งผู้ที่บังคับ
ขู่เชิญพวกเขา ด้วยการทรมาณอันร้ายแรง
แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น ทรงเป็นผู้รวดเร็ว
ในการลงโทษและแท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรง
อภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

168. และเราได้แยกพวกเขาออกเป็นกลุ่ม ๆ
ในแผ่นดิน⁴ จากพวกเขานั้นมีคนดี และจาก
พวกเขานั้นมีอื่นจากนั้น⁵ และเราได้ทดสอบ
พวกเขาด้วยบรรดาสิ่งที่ดี⁶ และบรรดาสิ่งที่ชั่ว⁷
เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา⁸

عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیْسٍ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٦﴾

فَلَمَّا عَتَا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِيَةً ﴿٦٧﴾

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ لِيَبْعُنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ
لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٨﴾

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَمْمَاتٍ مَتَمِّمَةٌ
الضَّلِيلُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ
بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٩﴾

¹ คือรอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์

² คือผู้ที่ฝ่าฝืนจับปลาในวันสับปะโต และบรรดาผู้ที่ไม่ห้ามปราชัยด้วย

³ นักปราชัยบางกลุ่มมีทรรศนะว่า หลังจากประกาศิตแล้ว พวกเขาก็มีสภาพเหมือนลิง แต่นักปราชัย
ส่วนมากมีทรรศนะว่าพวกเขาถูกเปลี่ยนสภาพเป็นลิงจริง ๆ จะไม่กินไม้ค้ำและไม่สับพันธุ์ และจะเสียชีวิต
ภายในสามวัน

⁴ คือให้กระจัดกระจายไปอยู่ทุกประเทศในแผ่นดิน

⁵ หมายถึงคนชั่ว

⁶ คือสิ่งที่อำนวยความสุข

⁷ คือการลงโทษจากพระองค์

⁸ คือกลับมาประพฤติตนเป็นคนดี

169. แล้วได้มีกลุ่มชัฏกลุ่มหนึ่งสืบแทนหลังจากพวกเขา ซึ่งได้รับช่วงคัมภีร์ไว้ โดยที่พวกเขาได้รับเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ¹ แห่งโลกนี้ และกล่าวว่า มันจะถูกอภัยให้แก่เรา² และหากมีสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ³ เยี่ยงเดียวกันนั้นมายังพวกเขา พวกเขา ก็รับเอามันอีก⁴ มิได้ถูกเอาแก่พวกเขาตอกหรือ ซึ่งข้อสัญญาแห่งคัมภีร์ว่า พวกเขาจะไม่กล่าวพาดพิงเกี่ยวกับอัลลอฮ์⁵ นอกจากความจริงเท่านั้น และพวกเขาก็ได้ศึกษาสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์นั้น⁶ แล้ว และที่พำนักแห่งปรโลกนั้นคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้าไม่ใช่บัญญัติตอกหรือ

170. และบรรดาผู้ที่ยึดถือคัมภีร์ และดำรงไว้ซึ่งการละหมาดนั้น แท้จริงเราจะไม่ให้สูญเสียซึ่งรางวัลของผู้ปรับปรุงแก้ไขทั้งหลาย

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ
عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ
وَالَّذِينَ الْأَخْرَجُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَنْقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
إِنَّا لَنَنْصِبُ أَجْرًا لِلصَّالِحِينَ ﴿٣٧﴾

¹ หมายถึงเงินทองเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินบนที่ผู้คนหีบฮั้นให้ หรือเรียกร้องเอาจากผู้อื่น ทั้งนี้เป็นการแลกเปลี่ยนกับการบิดเบือนคัมภีร์หรืออุปโลกน์บัญญัติขึ้น เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ให้สินบน

² คืออ้างว่าการกระทำของพวกเขาอัลลอฮ์จะทรงอภัยให้ ประหนึ่งพวกเขา กล่าวว่า ต่อไปจะไม่กระทำอีก

³ คือในการเอาสินบน แม้เป็นสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้น แสดงให้เห็นถึงการมักได้อย่างหลบลูหลับตาโดยไม่คำนึงว่าจะคู่ควรแก่การได้รับโทษหรือไม่

⁴ คือแม้พวกเขาเคยตั้งใจไว้ว่าจะเลิกกระทำแต่เมื่อมีผู้หีบฮั้นให้อีกก็อดไม่ได้ที่จะรับไว้ เพราะความมักได้ของพวกเขา

⁵ คือจะไม่กล่าวพาดพิงถึงอัลลอฮ์เกี่ยวกับความเท็จ เช่นกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงอนุญาตให้ทำอย่างนั้นได้ทั้ง ๆ ที่พระองค์มิได้ทรงอนุญาตหรือบิดเบือนถ้อยคำของอัลลอฮ์ว่า พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบอย่างนี้ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบเป็นอย่างอื่นเป็นต้น

⁶ คือรู้แล้วว่าบัญญัติให้กระทำอย่างไร เพราะได้ศึกษาบัญญัติที่อยู่ในคัมภีร์แล้ว

171. และจงรำลึกขณะที่เราได้ให้ภูเขาลูกนั้น¹ ไหวตัว และถอนตัวขึ้นเหนือพวกเขา ประหนึ่งมันเป็นสิ่งที่ให้เงาร่ม² กระนั้น และพวกเขาคิดว่ามันจะตกลงทับพวกเขา³ พวกเจ้าจงยึดเอาสิ่ง⁴ ที่เราได้ให้ไว้แก่พวกเจ้าด้วยความเข้มแข็ง และจงรำลึกถึงสิ่ง⁵ ที่มีอยู่ในนั้น เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้เกรงกลัว

172. และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้เอาจากลูกหลานของอาดัม ซึ่งลูก ๆ ของพวกเขาจากหลังของพวกเขา⁶ และให้พวกเขา⁷ ยืนยืนตัวของพวกเขาเอง (โดยตอบคำถามที่ว่า) ข้ามิใช่พระเจ้าของพวกเขาเจ้าดอกหรือ พวกเขา กล่าวว่าใช่ซอรับ พวกข้าพระองค์ขอยืนยืน (มิฉะนั้น)⁸ พวกเจ้าจะกล่าวในวันกียามะฮ์ว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้

﴿وَإِذْ نَفَخْنَا الْبَرْقَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا يَدْعُونَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٧١﴾﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنَىٰ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٧٢﴾﴾

¹ คือภูเขาซีนาย

² คือประหนึ่งสิ่งกำบังแดดสำหรับพวกเขา

³ เนื่องจากมันลอยอยู่เหนือศีรษะของพวกเขาโดยไม่มีสิ่งใดค้ำจุนไว้

⁴ หมายถึงทบบัญญัติแห่งศาสนา

⁵ หมายถึงข้อปฏิบัติที่มีอยู่ในบัญญัตินั้น หนึ่งสำหรับข้อความของอายะฮ์นี้ อันได้แก่การยกภูเขาขึ้น พวกก็อดขานีย์ไม่ยอมเชื่อพวกเขาจึงบิดเบือนให้ความหมายเฉไปทางอื่น ตูกรอานมะฮ์ด เล่มหนึ่ง หน้า 375

⁶ คือให้ลูก ๆ ของพวกเขาเกิดขึ้นจากอสุจิของพวกเขา และการที่ทรงกล่าวว่า จากหลังของพวกเขา นั้นเป็นการกล่าวพาดพิงถึงการปฏิสนธิลูกอันตะในตอนเริ่มแรกของเด็ก กล่าวคือ ขณะที่ทารกอยู่ในครรภ์นั้น ลูกอันตะจะเริ่มปรากฏอยู่ระหว่างกระดูกสันหลัง และเมื่อเด็กเจริญขึ้นลูกอันตะก็จะค่อยเลื่อนลงมาจนกระทั่งอวัยวะส่วนเจริญสมบูรณ์แล้ว ลูกอันตะก็จะเข้าประจำที่ของมันตามที่เราทราบกันอยู่ ดังนั้น ความที่ว่า พระองค์ทรงเอาลูก ๆ ของลูกหลานนะบีอาดัมจากหลังของพวกเขา นั้น จึงหมายถึงให้ลูก ๆ ของพวกเขาเกิดจากอสุจิของพวกเขา

⁷ คือพวกลูก ๆ ของลูกหลานอาดัม

⁸ คือถ้ามิได้ให้พวกเจ้ากล่าวยืนยืนไว้ก่อนแล้ว

173. หรือไม่ว่าพวกเขาจะกล่าวว่า ที่จริงนั้นบรรพบุรุษของพวกเขาได้ให้มีภาคีขึ้นมาก่อนและพวกเราเป็นลูกหลานที่มาหลังจากพวกเขา¹ แล้วพระองค์จะทรงทำลายพวกเราเนื่องด้วยการกระทำของบรรดาผู้ที่ทำให้เสียกระนั้นหรือ²

174. และในทำนองนั้นแหละเราจะแจกแจงโองการทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา³

175. และจงอ่านให้พวกเขา⁴ ฟัง ซึ่งข่าวของผู้ที่เราได้ให้บรรดาโองการของเราแก่เขา⁵ แล้วเขาได้ถอนตัวออกจากโองการเหล่านั้น⁶ แล้วชัยฏอนก็ติดตามเขา⁷ ดังนั้นเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด

176. และหากเราประสงค์แล้ว แน่หนอนเรากียกเขาขึ้นและ⁸ ด้วยบรรดาโองการเหล่านั้น แต่ทว่าเขาคงมั่นอยู่กับดิน⁹ และปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของเขา ดังนั้นอุปมาเขาผู้นั้น

أَوْفَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾

وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

وَأَنزَلْنَا لَهُمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْتَكْبَحَ
مِنْهَا فَاتَّبَعُهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ
مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ
إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَشَبَّهُ كَثَلِ
الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثُ

¹ จึงได้เลียนแบบตามบรรพบุรุษโดยเข้าใจว่าเป็นกระทำที่ชอบ

² หมายถึงบรรพบุรุษของพวกเขาให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์

³ คือกลับมาปฏิบัติในทางที่ถูกด้วยความสำนึกผิด

⁴ คือพวกฮิว

⁵ หมายถึง บัลอาม บินบาอูรออู ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ดีคนหนึ่งของชาวฮิว

⁶ คือได้กระทำการฝ่าฝืนบรรดาโองการของพระองค์ ประหนึ่งเขาได้ถอนตัวออกจากโองการเหล่านั้น

⁷ คือติดตามเขาเพื่อจูงใจเขาให้กระทำการฝ่าฝืนบรรดาโองการต่อไป แล้วมันก็สามารถทำได้สำเร็จ

⁸ คือยกเขาขึ้นสู่เกียรติอันสูงส่งด้วยการปฏิบัติตามบรรดาโองการเหล่านั้น

⁹ หมายถึงไม่ยอมที่จะเป็นผู้มีเกียรติ ประหนึ่งบุคคลที่ชอบอยู่กับดิน ยินดีในความสกปรกที่แปดเปื้อนตัวเขา แม้ใครจะเชิญชวนให้ขึ้นไปอยู่บนบ้านก็ไม่ยอม

จึงตั้งอุปไมยของสุนัข หากเจ้าซบไล่มัน มันก็จะหอบแลบลิ้นห้อยลง หรือถ้าเจ้าปล่อยมันไว้ มันก็จะหอบแลบลิ้นห้อยลง¹ นั่นแหละคืออุปมากลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา ดังนั้นเจ้าจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

177. เป็นตัวอย่างที่ซ้ำซ้ำจริง ๆ กลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเขา และกิตัวของพวกเขา นั่นเองพวกเขาธรรมกันอยู่

178. ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงแนะนำนั้น เขาก็เป็นผู้รับคำแนะนำ² และผู้ที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงผิด³ นั้นชนเหล่านั้นแหละพวกเขาคือผู้ที่ขาดทุน

179. และแน่นอนเราได้บังเกิดสำหรับญะฮันนัม⁴ ซึ่งมากมายจากญิน⁵ และมนุษย์ โดยที่

أَوْتَرَكْتُمْهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٧﴾

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿٧٨﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَيْتَ كَيْفَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ

¹ คือลักษณะของผู้ที่ต้อรันดังกล่าวนั้น ก็เช่นเดียวกับลักษณะของสุนัข กล่าวคือผู้ที่ต้อรันนั้นใครจะแนะนำเขาหรือไม่เขาก็มีสภาพเหมือนเดิม คือประพฤดิซ้ำ ดังเช่นสุนัขใครจะไล่กัดมัน หรือปล่อยมันไว้แต่ลำพังมันก็มีสภาพหอบพร้อมกับแลบลิ้นออกห้อย

² คือเนื่องจากเขามีจิตใจปรารถนาในความจริง เมื่ออัลลอฮ์ทรงแนะนำเขา เขาก็รับคำแนะนำด้วยความยินดี

³ เนื่องจากความต้อรันไม่ยอมใช้ความคิด ไม่ยอมรับฟังคำแนะนำชี้แจงที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้ หากแต่พึงพอใจในการหลงผิดของเขา อัลลอฮ์จึงปล่อยเขาให้เป็นไปตามความปรารถนาของเขา ซึ่งเขาจะต้องรับผิดชอบในการกระทำของเขา อนึ่งการที่พระองค์ทรงระบุฯ พระองค์ทรงปล่อยให้เขาหลงผิดนั้นก็เพื่อเป็นการแจ้งให้เราทราบว่า หากพระองค์จะทรงบังคับให้เขาอยู่ในทางที่ถูกนั้นย่อมกระทำได้ แต่ที่พระองค์ไม่ทรงกระทำนั้น เนื่องจากพระองค์ทรงให้แต่ละคนตัดสินใจด้วยตนเองเพราะทุกคนมีปัญญาและรับผิดชอบในสิ่งที่เขาตัดสินใจด้วย และอีกประการหนึ่ง ในศาสนาของพระองค์นั้นไม่มีการบังคับให้ใครต้องรับนับถือ

⁴ คือชื่อนรกขุมหนึ่ง

⁵ ญินคือบ่าวของอัลลอฮ์ประเภทหนึ่งซึ่งถูกบังเกิดขึ้นโดยมีหน้าที่ปฏิบัติเช่นเดียวกับมนุษย์ พวกมันเห็นมนุษย์ แต่มนุษย์ไม่เห็นพวกมันในรูปร่างอันแท้จริงของพวกมันได้ นอกจากในร่างที่มันจำแลงเท่านั้น และมันก็สามารถจำแลงตนให้เหมือนทุกสิ่งทุกอย่างได้นอกจากรูปร่างของทำนนะบีมุฮัมมัดเท่านั้น

พวกเขามีหัวใจซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันทำความเข้าใจ และพวกเขามีตา ซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันเอง และพวกเขามีหู ซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันฟัง ชนเหล่านี้แหละประหนึ่งบุคคลวิธ ไซแต่เท่านั้น พวกเขาเป็นผู้หลงผิดยิ่งกว่า ชนเหล่านี้แหละ พวกเขา คือผู้ที่เผลอเรือ¹

180. และอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหา² พระองค์ ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เฉ³ ในบรรดาพระนามของพระองค์เถิด พวกเขาเหล่านั้นจะถูกลดโทษในสิ่งที่พวกเขากระทำ

181. และส่วนหนึ่งจากผู้ที่เราได้บังเกิดนั้นคือ คณะหนึ่ง ซึ่งพวกเขาแนะนำ⁴ ด้วยความจริง และด้วยความจริงนั้น พวกเขาปฏิบัติ⁵ โดยเที่ยงธรรม

182. และบรรดาผู้ปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น เราจะจัดการแก่พวกเขาเป็นชั้นตอน⁶ โดยที่พวกเขาไม่รู้

لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا
وَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ
أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٧٧﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٧٨﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ ﴿٧٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

¹ คือเนื่องจากความไม่สนใจ เพราะไม่เชื่อว่าสิ่งที่ถูกชี้แจงแนะนำแก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขา

² คือวิงวอนขอความช่วยเหลือ

³ คือออกเสียงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ให้เพี้ยนและเฉออกจากสำเนียงที่เป็นจริง ทั้งนี้เพื่อให้พระนามของอัลลอฮ์หมดความสวยงามประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็เพื่อให้พระนามของพระองค์ ตรงกับชื่อบรรดาเจ็ดตัวของพวกเขา หรือไม่ก็บิดเบือนความหมายแห่งพระนามของพระองค์เสียเลย

⁴ คือแนะนำทั้งตัวเองและผู้อื่น

⁵ คือปฏิบัติสิทธิแก่ตัวเองและผู้อื่น

⁶ คือไม่ทรงลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงในทันทีทันใด หากแต่จะค่อย ๆ ลงโทษพวกเขาทีละเล็กละน้อย โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้สีกว่าตนจะถึงเมื่อรู้สึกตัวก็สายเสียแล้วที่จะแก้ไขได้ นั่นก็คือความตายได้มาคร่าพวกเขาเสียแล้ว

183. และข้าจะประวิงเวลา¹ให้แก่พวกเขา
แท้จริงอุปาย² ของข้ามันแข็งแกร่งนัก

وَأَمَلِي لَهُمْ إِيَّاتِي كَيْدِي مَبِينٌ ﴿١٨٣﴾

184. และพวกเขามีได้ใคร่ครวญดอกหรือว่า ที่
สหายของพวกเขาค้นหาได้มีความบ้าใด ๆ ไม่³
เขามีใช้ใครอื่นนอกจากผู้ตักเตือนที่ซัดแจ้ง
คนหนึ่งเท่านั้น

أَوَلَمْ يَنْفَكُوا مَا بَصَّاحِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾

185. และพวกเขามีได้มองดูในอำนาจทั้งหลาย
แห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ และแท้จริง
อาจเป็นไปได้ว่า กำหนดเวลาแห่งความตายของ
พวกเขานั้นได้ใกล้เข้ามา⁴แล้ว แล้วก็ถ้อยคำใด
เล่าที่พวกเขาจะศรัทธากันหลังจากอัล-กูรอาน⁵

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فِي آيٍ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

186. ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงไปแล้ว⁶
ก็ไม่มีผู้แนะนำใด ๆ สำหรับเขา และพระองค์
จะทรงปล่อยพวกเขาให้ระเห่ร่อนอยู่ในการ
ละเมิดของพวกเขา⁷

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

¹ คือเวลาแห่งความตาย

² หมายถึงวิธีแห่งการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นแข็งแกร่งนักไม่มีใครล่วงรู้ได้

³ เป็นการตอบโต้ที่พวกเขากล่าวหาว่า นะบีมุฮัมมัดเป็นผู้วิกลจริต

⁴ กล่าวคือ เมื่อความตายได้มายังพวกเขาแล้วโดยที่พวกเขามีได้ศรัทธา พวกเขาจะต้องเสียใจอย่างรุนแรง
เนื่องจากโทษที่พวกเขาจะได้รับ

⁵ หมายถึงว่าถ้าไม่เชื่ออัล-กูรอานแล้ว พวกเขาจะเชื่อคำแนะนำของใคร

⁶ คือเนื่องจากความต้อร้นของพวกเขา

⁷ เนื่องจากเป็นความปรารถนาของพวกเขา แล้วพระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเขาด้วย

187. พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกียามะฮฺ) นั้นว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น จงกล่าวเถิดว่า แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉันเท่านั้น ไม่มีใครจะเผยมันให้ทราบสำหรับเวลาของมัน¹ได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น มันหนักอึ้ง²อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน มันจะไม่มายังพวกเจ้า นอกจากโดยกะทันหัน พวกเขาถามเจ้ากันประหนึ่งว่า เจ้านั้นเป็นผู้ที่รู้ในเรื่องนั้น³ดี จงกล่าวเถิดแท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้

188. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครองประโยชน์ใด ๆ และโทษใด ๆ ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้⁴ นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว แน่หนอนฉันก็ย่อมกอบโกยสิ่งที่ดีไว้⁵มากมายแล้ว และความชั่วร้ายก็ย่อมไม่ต้องฉันได้⁶ ฉันมิใช่ใครอื่น นอกจากผู้ตักเตือน และผู้ประกาศข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น

¹ คือเวลาที่มันจะเกิดขึ้น

² คือเวลาแห่งวันกียามะฮฺนั้นทั้งผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินใคร่อยากจะรู้ว่าเมื่อใดมันจะเกิดขึ้น เพราะเป็นสิ่งทีทุกผู้ทุกนามมีความหวาดกลัว และการที่อยากรู้ในสิ่งที่ไม่สามารถจะรู้นั้น ทำให้รู้สึกว้าวุ่นนั้น ประหนึ่งวัตถุที่หนักอึ้งอยู่ ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดิน

³ คือรู้ในเรื่องเวลาของวันกียามะฮฺดี

⁴ คือเหตุนี้ฉันจึงไม่สามารถที่จะให้คุณและให้โทษแก่ใครได้ เพราะมันไม่อยู่ในครอบครองของฉัน

⁵ ส่วนหนึ่งจากสิ่งที่ดีนั้นก็คือทรัพย์สินเงินทอง เพราะรู้ว่ามันอยู่ที่ไหน และทางใดที่จะได้มา

⁶ เพราะรู้อล่วงหน้าก่อนแล้วจึงสามารถหลบหลีกและป้องกันได้ แต่ความจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่

يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْ قُبِيَ إِلَٰهُمُ تَقَلَّتْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآتَايِكُمْ إِلَّا بَعَثُتُ فِيكُمْ رَسُولًا مِّمَّنْ أَنَا
عِنْدَ قَلْبِ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْبَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٨﴾

189. พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากชีวิตเดียว¹ และได้ทรงให้มีขึ้นจากชีวิตนั้น ซึ่งคู่ครอง² ของชีวิตนั้น เพื่อชีวิตนั้นจะได้มีความสงบสุขกับนาง ครั้นเมื่อชีวิตนั้นได้สมสู่ นางก็อุ้มครรภ์อย่างเบาๆ³ แล้วนางก็ผ่านมันไป⁴ ครั้นเมื่อนางอุ้มครรภ์หนัก⁵ เขาทั้งสอง⁶ ก็วิ่งวอนต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขาทั้งสองว่า ถ้าหากพระองค์ทรงประทานบุตรที่สมบูรณ์ให้ข้าพระองค์แล้ว แน่หนอนข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณ

190. ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้เขาทั้งสองซึ่งบุตรที่สมบูรณ์ เขาทั้งสอง⁷ ก็ให้มีบรรดาภาคีขึ้นแก่พระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งสอง อัลลอฮ์นั้นทรงสูงเกินกว่าที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾﴾

﴿فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾﴾

¹ คือท่านนะบีอาดัม

² คือพระนางเฮวาอู

³ คือตั้งครรภ์อ่อนๆ

⁴ คือผ่านไปโดยไม่รู้ลึกว่ามีความเดือดร้อนแต่ประการใด

⁵ คือท้องแก่

⁶ คือนะบีอาดัมและพระนางเฮวาอู

⁷ หมายถึงสามีภรรยาซึ่งเป็นลูกหลานของนะบีอาดัมหลังจากท่าน แต่ตามสำนวนของประโยคอาจทำให้เข้าใจว่าเป็นนะบีอาดัมและเฮวาอูได้ อย่างไรก็ตามถ้าเข้าใจเช่นนั้นย่อมขัดต่อความเป็นจริงที่ว่าผู้เป็นนะบีนั้นย่อมรู้จักอัลลอฮ์ดีที่ไม่กระทำการชริกต่อพระองค์ อีกประการหนึ่งการใช้ถ้อยคำในภาษาอาหรับนั้น บางครั้งก็ระบุนามมนุษย์ทั้งหมดนั้น เป็นบุตรของอาดัมและเฮวาอู ทั้งๆ ผู้ที่เป็นบุตรของอาดัมและเฮวาอูจริง ๆ นั้นเพียงไม่กี่คน แต่โดยที่มนุษย์ทุกคนสืบเชื้อสายมาจากท่าน จึงอาจกล่าวได้ว่ามนุษย์เป็นบุตรของท่าน ในทำนองเดียวกันเมื่อระบุถึงท่านทั้งสองจึงอาจหมายถึงลูกหลานของท่านก็ได้ เพราะลูกหลานของท่านก็คือตัวของท่านทั้งสองนั่นเอง ทั้งนี้ในกรณีที่มีหลักฐานประกอบช่วยให้เข้าใจได้ว่าเป็นลูกหลานของท่าน ดังอายะฮ์นี้

191. พวกเขา¹ จะให้สิ่งที่ไม่บังเกิดอันใดมี
หุนส่วน (กับพระองค์) ทั้ง ๆ ที่พวกมันถูกบังเกิด
ขึ้น³ กระนั้นหรือ

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾

192. และพวกมัน⁴ ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือ
ใด ๆ แก่พวกเขา⁵ และทั้งไม่สามารถช่วยเหลือ
ตัวของพวกมัน⁶ เองด้วย

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ
يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

193. และหากพวกเจ้าเชิญชวนพวกเขา⁷ ไปสู่
คำแนะนำที่ถูกต้อง พวกเขาก็จะไม่ปฏิบัติตาม⁸
พวกเจ้า ย่อมมีผลเท่ากันแก่พวกเจ้า พวกเจ้า
จะเชิญชวนพวกเขา หรือพวกเจ้าจะนิ่งเฉยอยู่
ก็ตาม

وَإِنْ نَدَعُوهُمْ إِلَىٰ الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءَ عَلَيْنَا
أَدَعَوْتُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صُمُوتُونَ ﴿١٩٣﴾

194. แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอ⁹ อื่น
จากอัลลอฮ์นั่นคือ ผู้ที่เป็นบ่าว¹⁰ เยี่ยงพวกเจ้า
นั่นเอง จงวิงวอนขอต่อพวกเขาเถิด แล้วจงให้
พวกเขาตอบรับพวกเจ้าด้วย¹¹ หากพวกเจ้าเป็น
ผู้พูดจริง¹²

إِنَّ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾

¹ คือมุชริกมักกะฮ์

² คือมีหุนกับพระองค์ในการเคารพสักการะของพวกเข

³ คือถูกบังเกิดขึ้นโดยพระองค์

⁴ หมายถึงบรรดาเจว็ด

⁵ คือพวกมุชริกมักกะฮ์

⁶ คือตัวของพวกเจว็ดเอง

⁷ คือพวกเจว็ด

⁸ เพราะมันไม่ได้ยินคำวิงวอน และไม่รู้เรื่องในสิ่งที่พวกเขาต้องการ แม้ว่าจะรู้เรื่องก็ทำไม่ได้

⁹ คือขอความช่วยเหลือต่อพวกเขา

¹⁰ คือเป็นบ่าวของอัลลอฮ์

¹¹ กล่าวคือไม่มีทางที่พวกเขาจะตอบรับได้ เพราะพวกเขาไม่ได้ยินและไม่รู้เรื่อง

¹² คือพูดจริงว่าพวกเขาให้คุณให้โทษแก่พวกเจ้าได้สมควรแก่การเคารพสักการะ อนึ่ง การใช้ให้ขอในที่นี้
เป็นการประชด

195. พวกมัน¹ มีเท้าที่ใช้มันเดินกระหน่ำหรือหรือว่าพวกมันมีมือที่ใช้มันจัดการอย่างรุนแรง² หรือว่าพวกมันมีตาที่ใช้มันมอง หรือว่าพวกมันมีหูที่ใช้มันฟัง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงวิงวอนขอต่อบรรดาภาคี³ ของพวกเจ้าเถิด แล้วจงวางอุบาย⁴ แก่ฉันด้วย จงอย่าได้ประวิงเวลาให้แก่ฉันเลย

196. แท้จริงผู้คุ้มครองฉันนั้นคือ อัลลอฮ์ผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมา และในขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ประพฤติดีทั้งหลาย

197. และบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอ⁵ อื่นจากพระองค์นั้น พวกมันไม่สามารถจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้ และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองด้วย

198. และหากพวกเจ้าวิงวอนพวกมันให้ช่วยนำไปสู่คำแนะนำที่ถูกต้อง พวกมันก็ไม่ได้ยิน และเจ้าจะเห็นพวกมันมองมายังเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกมันมองไม่เห็น

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَذْعَاؤُكُمْ تُكُمْ كِيدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿١٩٥﴾

إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهِ الَّذِينَ نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَكَّلُ الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرِفُونَ ﴿١٩٧﴾

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

¹ คือพวกเจว็ด

² คือใช้มือทำร้ายผู้อื่นได้อย่างรุนแรง

³ คือบรรดาภาคีของพวกเจ้าที่พวกเจ้าอุปโลกนขึ้นเพื่อให้มีส่วนร่วมกัับอัลลอฮ์ในการเคารพสักการะของพวกเจ้า

⁴ คือวางอุบายเพื่อกำจัดฉัน หรือขัดขวางฉัน

⁵ คือขอความช่วยเหลือต่อพวกเขา

199. เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย¹ และจงใช้ให้กระทำการสิ่งที่ชอบ และจงผินหลัง² ให้แก่ผู้โหดเสลาทั้งหลายเถิด

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٩﴾

200. และหากมีการยั่วยุใด ๆ จากชัยฏอนกำลังยั่วยุ³ เจ้าอยู่ ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

201. แท้จริงบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น เมื่อมีคำชี้⁴ ใด ๆ จากชัยฏอนประสบแก่พวกเขา พวกเขา ก็รำลึก⁵ ได้แล้วทันใดพวกเขาก็มองเห็น⁶

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَا سَمِعُوا بِشَيْءٍ
مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٤١﴾

202. และพี่น้อง⁷ ของพวกมันนั้นจะช่วยเหลือพวกมันในการหลงผิด⁸ แล้วพวกเขาก็จะไม่ลดละ

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُفْقِرُونَ ﴿٤٢﴾

203. และเมื่อมิได้มีอาเยฮ์⁹ ใดมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่ โฉนเล่าท่านจึงไม่อุปโลกน์มันขึ้นเอง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันจะปฏิบัติตามเฉพาะสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการ

وَإِذْ أَلَمَ تَاتِيَهُمْ بَيِّنَاتٌ قَالُوا لَوْلَا جِئْتَنَاهَا
قُلُوبَنَا إِنَّمَا تَتَّبِعُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْنَا مِن رَّبِّي هَذَا بَصَائِرُ
مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾

1 หมายถึงให้มีการผ่อนปรนตามสมควร

2 คือให้ปลื้มตัวออกจากพวกเขา

3 คือยั่วยุให้กระทำการในสิ่งที่ไม่ชอบ

4 คือชี้แนะให้กระทำการสิ่งที่ไม่ดีในบัญญัติศาสนา

5 คือรำลึกได้ว่าพวกเขากำลังถูกชักนำโดยชัยฏอน

6 คือมองเห็นทางที่จะหลีกเลี่ยงให้รอดพ้นไปได้

7 หมายถึงพวกพ้องของมันที่เป็นมนุษย์ที่เห็นดีเห็นชอบในการชี้แนะของมัน

8 และในการชักชวนเพื่อนมนุษย์ให้หลงผิดด้วย

9 คืออาเยฮ์อัลกุรอานตามที่พวกเขาปรารถนา

แก่นันจากพระเจ้าของฉันท่านั้น นี่¹คือบรรดาหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเขา และ (นี่คือ) ข้อแนะนำและการเอ็นดูเมตตาแก่กลุ่มชนที่ศรัทธา

204. และเมื่ออัล-กุรอานถูกอ่านขึ้น ก็จงสดับฟังอัล-กุรอานนั้นเถิด และจงนั่งเงียบ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับการเอ็นดูเมตตา

205. และเจ้า (มุฮัมมัด) จงรำลึกถึงพระเจ้าของเจ้าในใจของเจ้าด้วยความนอบน้อมและยำเกรงและโดยไม่ออกเสียงดัง ทั้งในเวลาเช้าและเย็นและจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ที่เผลอเรือ

206. แท้จริงบรรดาผู้²ที่อยู่ที่พระเจ้าของเจ้านั้น พวกเขาจะไม่หยิ่งต่อการเคารพสักการะพระองค์และกล่าวให้ความบริสุทธิ์แก่พระองค์และแด่พระองค์เท่านั้น พวกเขากราบกรานกัน

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَأَذْكُرْ نَفْسِكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٧٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْبِحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٧١﴾

¹ หมายถึง อัล-กุรอาน

² หมายถึงบรรดาโมลลาคะฮ์

(8) ซูเราะฮ์ อัล-อัมฟาต

ซูเราะฮ์นี้มี 75 อายะฮ์ ถูกประทานลงมาหลังจาก ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ นอกจาก อายะฮ์ที่ 30-36 เท่านั้น เป็นมักกียะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. พวกเขาจะถามเจ้า¹เกี่ยวกับบรรดาทรัพย์สินซินเชลย² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาทรัพย์สินซินเชลยนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และของรอสูล ดังนั้นพวกท่านจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ผู้เกิด และจงปรับปรุงความสัมพันธ์³ระหว่างพวกท่าน และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์เถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

2. แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น คือ ผู้ที่เมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นแล้ว หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา โองการเหล่านั้นก็เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา และแต่พระเจ้าของพวกเขาเท่านั้นพวกเขามอบหมายกัน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾

¹ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม
² คือทรัพย์สินซินเชลยที่รบได้ในสงครามบะดร์ ซึ่งเป็นทรัพย์สินซินเชลยแรกในอิสลาม กล่าวคือพวกเขาต้องการทราบว่าทรัพย์สินซินเชลยเป็นสิทธิของใคร
³ คือปรับปรุงให้มีความเข้าใจต่อกัน และรักใคร่กัน

3. คือบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขา ก็บริจาคร

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٢﴾

4. คนเหล่านี้แหละพวกเขาคือ ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง โดยที่พวกเขาจะได้รับหลายชั้น¹ ณ พระเจ้าของพวกเขา และจะได้รับการอภัยโทษและปัจจัยยังชีพอันมากมาย²

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٣﴾

5. เช่นเดียวกับการที่พระเจ้าของเจ้าให้เจ้าออกไปจากบ้านของเจ้า³ เนื่องด้วยความจริง⁴ และแท้จริงกลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ศรัทธานั้น รังเกียจ⁵

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكْرَهُونَ ﴿٤﴾

6. พวกเขาได้เถียงกับเจ้าในความจริง⁶ หลังจากที่มันได้ประจักษ์ขึ้น⁷ ประหนึ่งว่าพวกเขาถูกต้อนไปสู่ความตายโดยที่พวกเขากำลังมองดูกันอยู่⁸

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٥﴾

¹ คือได้รับเกียรติหลายชั้น

² คำว่า กระหมี่ นั้นมีความหมายหลายนัย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งของมัน กล่าวคือถ้ามันเป็นคุณศัพท์ของคนก็มีความหมายว่า ใจบุญ ถ้าเป็นคุณศัพท์ของคำพูดก็มีความหมายว่า อ่อนหวาน และถ้าเป็นคุณศัพท์ของปัจจัยยังชีพก็หมายถึง มากมาย ดังปรากฏในอายะฮ์นี้เป็นต้น

³ ข้อความนี้เป็นข้อเปรียบเทียบกับเรื่องที่เกิดขึ้น กล่าวคือ ทรัพย์สินที่รับมาได้นั้นท่านมีสิทธิที่จะแจกจ่ายให้แก่ผู้ที่ท่านเห็นว่าสมควรจะได้ แต่ก็ไม่เป็นที่พอใจของบรรดาสาวกบางกลุ่ม พวกเขาจึงใคร่ถามท่านนะบีว่า ทรัพย์สินเหล่านั้นเป็นสิทธิของใคร และอัลลอฮ์ก็ทรงให้ท่านนะบีตอบว่าเป็นสิทธิของอัลลอฮ์และรอซูล การที่พวกเขาไม่พอใจในการที่ท่านแบ่งทรัพย์สินเหล่านั้น เช่นเดียวกับที่พวกเขาไม่พอใจที่อัลลอฮ์ทรงให้ท่านนะบีนำพวกเขาออกไปเพื่อตัดกำลังฝ่ายศัตรู แล้วเกิดการสู้รบกับฝ่ายศัตรูที่บะดัร

⁴ คือเนื่องด้วยศาสนาอันเป็นความจริงที่ท่านนะบีจะต้องพิสูจน์ให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁵ คือรังเกียจที่จะทำการสู้รบกับฝ่ายศัตรู

⁶ หมายถึงการที่จะสู้รบกับฝ่ายศัตรูที่ยกกำลังมาจากมักกะฮ์

⁷ คือหลังจากที่การสู้รบนั้นได้ประจักษ์หน้ากันแล้วทั้งสองฝ่าย

⁸ คือมองดูความตายกันอยู่

7. และจงรำลึกขณะที่อัลลอฮฺได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเจ้า ซึ่งหนึ่งในสองกลุ่ม¹ว่า มันเป็นของพวกเจ้า และพวกเจ้าชอบที่จะให้กลุ่มที่ไม่มิกำลังอาวุธนั้นเป็นของพวกเจ้า แต่อัลลอฮฺทรงต้องการให้ความจริง² ประจักษ์เป็นจริงขึ้น ด้วยพจนารถของพระองค์³ และจะทรงตัดขาดซึ่งคนสุดท้าย⁴ ของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

وَأَذِيعِدْكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنهَا لَكُمْ
وَتَوَدُّونَ أَنْ عَيْرِ ذَاتِ السُّوْكَ كَتَكُونُ
لَكُمْ وَتُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
وَيَقْطَعَ دَائِرَ الْكُفْرِينَ ﴿٧﴾

8. เพื่อพระองค์จะทรงให้สิ่งที่เป็จริง⁵ ได้ ประจักษ์เป็นความจริง และให้สิ่งเท็จ⁶ ได้ ประจักษ์เป็นสิ่งเท็จ และแม้ว่าบรรดาผู้กระทำความผิด⁷ไม่พอใจก็ตาม

لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَبَطِّلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

9. จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือ ยามคับขันต่อพระเจ้าของพวกเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ทรงรับสนองแก่พวกเจ้าว่า แท้จริงข้าจะช่วยเหลือพวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮฺหนึ่งพันตน โดยทยอยกันลงมา

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي
مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ﴿٩﴾

¹ คือกลุ่มหนึ่งเป็นกองคาราวานที่นำสินค้ามาจากประเทศซามมีจำนวน 40 คน ไม่มีอาวุธคุ้มกัน โดยมี อุซุฟยานเป็นผู้นำ อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกำลังทหารที่มีอาวุธครบมือ ซึ่งเดินทางมาจากมักกะฮฺจำนวน 1,000 คน มีอับดุลฮาลิบเป็นผู้นำ ทั้งนี้เพื่อให้ความคุ้มครองกองคาราวาน

² คือให้ศาสนาของพระองค์เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วหน้ากันว่าเป็นความจริงที่มาจากพระองค์

³ คือด้วยการปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์

⁴ คือทำลายพวกเขาจนกระทั่งคนสุดท้าย

⁵ คือให้ศาสนาอิสลามที่ให้เอกภาพแด่พระองค์เป็นที่ยอมรับว่าเป็นความจริง

⁶ คือให้การสักการะเจวิตได้ประจักษ์เป็นเท็จ

⁷ หมายถึงพวกมุชริก

10. และอัลลอฮฺนั้นมิได้ทรงให้มัน¹ มีชี้นอกจาก เป็นข่าวดี² เท่านั้น และเพื่อว่าหัวใจของพวกเจ้า จะได้สงบขึ้นด้วยสิ่งนั้น³ และไม่มีการช่วยเหลือ นอกจากที่มาจากที่อัลลอฮฺเท่านั้น แท้จริง อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

11. จงรำลึกขณะที่พระองค์ทรงให้มีการจับกลับ ครอบงำพวก⁴ เจ้า ด้วยความปลอดภัยจาก พระองค์ และทรงให้นำลงมาแก่พวกเจ้า⁵ จาก ฟากฟ้าเพื่อทรงชำระพวกเจ้า⁶ ด้วยน้ำนั้น และ ทรงให้หมดไปจากพวกเจ้าซึ่งความโสम्म⁷ ของ ชัยฏอน และเพื่อที่จะทรงผูกหัวใจ⁸ ของพวกเจ้า และทรงให้เท่ามันคง⁹ ด้วยน้ำนั้น

12. จงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าประทาน โองการแก่มลาอิกะฮ์¹⁰ ว่า แท้จริงข้าพเจ้านั้นร่วมอยู่ กับพวกเจ้าด้วย ดังนั้นพวกเจ้าจงทำให้บรรดา

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّا اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

إِذْ غَشَيْكُمْ السُّعَاسَ أَمْنَةً مِنْهُ وَيُرِلُّ عَلَيْكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ يُطَهِّرُكُمْ بِهِ وَيُذْهِبُ عَنْكُمْ
رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيُرِيبَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ
وَيُنشِئَ بِهَا الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْ مَعَكُمْ فَتُنَبِّئُوا
الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا

¹ หมายถึงการช่วยเหลือของมลาอิกะฮ์

² คือข่าวดีที่ทำให้มั่นใจว่าอยู่ในความช่วยเหลือของอัลลอฮ์

³ คือด้วยการช่วยเหลือนั้น

⁴ คือให้พวกเขาจับกลับเพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังวังชาทั้งๆ ที่อยู่ในระหว่างการสู้รบกัน

⁵ คือในขณะที่กำลังขาดแคลนน้ำ อันเป็นช่วงที่ชัยฏอนกำลังจงใจให้เกิดความท้อถอย แล้วพวกเขาก็มี น้ำใช้อย่างพอเพียง

⁶ คือชำระสิ่งสกปรก และเหวี่ยงโคลให้หมดจากพวกเขา

⁷ หมายถึงการจงใจของชัยฏอนให้เกิดความท้อถอย

⁸ หมายถึงทำให้หัวใจหนักแน่นไม่หวั่นไหวในการต่อสู้

⁹ คือสามารถยืนบนทรายด้วยความมั่นคง เนื่องจากน้ำฝนช่วยให้ทรายนั่นตัวไม่หล่น

¹⁰ คือมลาอิกะฮ์ที่อัลลอฮ์ส่งมาสนับสนุนฝ่ายท่านนะบีที่บิเศาะดฺ

ผู้ศรัทธามั่นคง¹ เกิด ข้าจะโยน² ความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาแล้ว พวกเจ้าจงฟันลงบนกำนาคอ และจงฟันทุก ๆ ส่วนปลายของนิ้วมือ³ จากพวกเขา

13. นั่นก็เพราะว่าพวกเขาฝ่าฝืนและต่อต้านอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนและต่อต้านอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

14. นั่นแหละ⁴ พวกเจ้าจงลิ้มรสมันเกิด และ แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือการลงโทษแห่งไฟนรก

15. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเคลื่อน⁵ มา พวกเจ้าจงอย่าหันหลังหนีพวกเขา

16. และใครที่หันหลังของเขาหนีพวกเขา⁶ ในวันนั้น⁷ ยกเว้นผู้ที่เปลี่ยนที่เพื่อทำการสู้รบหรือผู้ที่ไปร่วมกับอีกกลุ่มหนึ่ง⁸ เท่านั้นแน่นอน⁹

الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾

ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿١٦﴾

وَمَنْ يُولِهِمْ يُوزِعْهُمُ اللَّهُ. أَلَمْ تَحْكُرُوا عَلَى أَنْ لَا تُولُوهُمْ يَوْمَ يُرْمَى الَّذِينَ كَفَرُوا حَتَّى يَصِلُوا إِلَى الْيَمِّ الْمَعْتَدِ ﴿١٧﴾

¹ คือให้มีความเชื่อมั่นในชัยชนะและยืนหยัดต่อสู้อย่างมั่นคง

² หมายถึงทำให้ความกลัวเข้าไปในหัวใจ และการที่ใช้คำว่าโยนนั้นเป็นการเปรียบประหนึ่งว่าความกลัวนั้นเป็นวัตถุหยิบโยนได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ฟังมองเห็นเป็นภาพพจน์

³ รวมถึงปลายนิ้วเท้าด้วย

⁴ คือเช่นนั้นแหละคือการลงโทษของพระองค์

⁵ คือเคลื่อนกำลังรบมาประชิด

⁶ คือพวกศัตรู

⁷ คือวันที่เคลื่อนกำลังรบเข้ามาประชิด

⁸ เพื่อเสริมกำลังในการสู้รบ

⁹ คือถ้าเขาหันหลังหนีศัตรูแล้ว แน่นนอนเขาย่อมนำความกริ้วจากอัลลอฮ์กลับไป

เขาย่อมนำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป และที่อยู่ของเขานั้นคือญะฮันนัม และเป็นที่กลับไปทีเลวร้าย

17. พวกเจ้ามิได้ฆ่าพวกเขา แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงฆ่าพวกเขา และเจ้ามิได้ขว้างดอกขณะที่เจ้าขว้าง² แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่ขว้าง และเพื่อว่าพระองค์จะทรงทดสอบบรรดาผู้ศรัทธาอย่างดั่งมาจากพระองค์³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยिनทรงรอบรู้

18. นั่นแหละ⁴ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทำให้อ่อนแอ⁵ ซึ่งอุบายของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

19. หากพวกเจ้าขอให้มีการซื้อขาย⁶ แน่หนอน การซื้อขายนั้นก็ไ้มายังพวกเจ้าแล้ว⁷ และถ้าหากพวกเจ้าหยุดยั้ง⁸ มันก็เป็นการดีแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้ากลับ (ทำการรุกรานอีก) เรากี้

مِنَ اللَّهِ وَمَا وَنَهُ جَهَنَّمَ وَيَسِّرُ الْمَصِيدَ ﴿١٦﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ
وَلِيَسِّرِلِلْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُهِينٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

إِنْ تَسْتَفِيحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ حَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ
وَلَنْ نَغْفِيَ عَنكُمْ فَنَتَّكُمُ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ

¹ คือมิได้ฆ่าพวกเขาด้วยความสามารถของพวกเขาเอง เพราะกำลังของพวกเขาเจ้าน้อยกว่า แต่ที่พวกเขาฆ่าพวกเขาได้นั้นด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ ดั่งนั้นจึงถือว่าผู้ที่ฆ่าพวกเขาที่แท้จริงนั้นคืออัลลอฮ์

² คือขณะที่ท่านนะบีหยิบทรายขว้างไปยังฝ่ายศัตรูนั้น กำลังขว้างของท่านไม่อยู่ในฐานะที่จะทำให้ทรายไปเข้าหน้าเข้าตาพวกมันได้ แต่ที่ทรายไปเข้าหน้าเข้าตาพวกเขานั้น ด้วยกำลังของอัลลอฮ์นั่นเอง ด้วยเหตุนี้จึงถือว่าพระองค์เป็นผู้ขว้าง

³ การทดสอบอย่างดั่งมานั้น หมายถึงทดสอบเพื่อจะให้ได้รับรางวัลอันดั่งมาจากพระองค์

⁴ คือการทดสอบอย่างดั่งมาจากอัลลอฮ์

⁵ คือทำให้อุบายของพวกเขาหมดประสิทธิภาพที่จะเอาชนะท่านนะบี และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายได้

⁶ คือฝ่ายมุชริกขอให้อัลลอฮ์ซื้อขายว่าฝ่ายพวกเขาหรือฝ่ายท่านนะบีเป็นฝ่ายผิด

⁷ คือซื้อขายให้ฝ่ายท่านนะบีเป็นฝ่ายถูกโดยให้เป็นฝ่ายชนะพวกเขา

⁸ คือหยุดยั้งการเป็นศัตรูต่อท่านนะบี และศรัทธาต่อท่าน

จะกลับ (ช่วยเหลือให้พวกเขาแก้แค้น) พรรคพวก
ของเจ้านั้นไม่สามารถที่จะอำนวยความสะดวก
อย่างใดให้แก่พวกเขา¹ได้เลย และแม้ว่าพวกเขา
จะมากมายก็ตามและแท้จริงอัลลอฮ์นั้น อยู่
ร่วม² กับผู้ศรัทธาทั้งหลาย

20. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮ์
และรอซูลของพระองค์เถิด และจงอย่าได้
ผินหลังให้แก่เขา³ ขณะที่พวกเขาฟังกันอยู่⁴

21. และพวกเขาจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่
กล่าวว่า พวกเราได้อิน⁵แล้ว ในขณะที่เดียวกับ
พวกเขาหาได้อินไม่

22. แท้จริงสัตว์⁶ที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ อัลลอฮ์นั้นคือ
ที่หูหนวก⁷ ที่เป็นใบ้⁸ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใช่ปัญญา

وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا عُنْفَهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿١٨﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢١﴾

¹ คือไม่สามารถที่จะช่วยให้พวกเขาชนะได้ และขณะเดียวกันก็ไม่สามารถจะช่วยให้พวกเขานั้นรอดพ้น
จากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

² คือให้ความช่วยเหลือแก่บรรดาผู้ศรัทธาประหนึ่งว่าพระองค์ทรงร่วมอยู่ด้วยกับพวกเขา

³ หมายถึงนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์จะลงโทษซะละม

⁴ คือฟังคำแนะนำชี้แจงของท่านและฟังโองการของอัลลอฮ์

⁵ หมายถึงพวกมุนาฟิก ซึ่งพวกนี้ขณะที่ฟังอัล-กุรอานนั้น เหมือนมิได้ฟังเพราะพวกเขาไม่สนใจ ในการนี้
จึงทำให้พวกเขาไม่รู้อะไร ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงเตือนบรรดามุมีนว่าอย่าได้เป็นเช่นพวกเขา

⁶ หมายถึงมนุษย์ เพราะมนุษย์ก็เป็นสัตว์โลกชนิดหนึ่ง

⁷ หมายถึงผู้ไม่สนใจที่จะรับฟังโองการของอัลลอฮ์ และคำแนะนำของท่านนะบี อันทำให้พวกเขาไม่รู้อะไร
บุคคลดังกล่าวนั้นสภาพของพวกเขาจึงประหนึ่งคนหูหนวก และคนหูหนวกก็ไมรู้เรื่องอะไรเช่นเดียวกัน
หาใช่พวกเขาเป็นคนหูหนวกจริง ๆ ไม่

⁸ คือประหนึ่งเป็นใบ้ เพราะเมื่อไม่เข้าใจก็ไม่พูดไม่ถาม

23. และหากอัลลอฮ์ทรงรู้ว่าในตัวพวกเขา นั้น มีความดี แน่แน่นอนก็จะทรงให้พวกเขาได้ยื่น¹ และหากพระองค์ทรงให้พวกเขาได้ยื่น² แล้ว แน่แน่นอนพวกเขาก็ผินหลังให้ โดยที่พวกเขา นั้น เป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿١٣﴾

24. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงตอบรับอัลลอฮ์ และรอซูลเถิด เมื่อเขา³ได้เชิญชวนพวกเจ้าสู่สิ่ง ที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวา⁴ขึ้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงกัน⁵ระหว่างบุคคลกับ หัวใจของเขา และแท้จริงยังพระองค์นั้นพวกเจ้า จะถูกนำกลับไปซุ่มนุหม

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُهُ مُخْتَصِرٌ ﴿١٤﴾

25. และพวกเจ้าจงระวังการลงโทษ⁶ ซึ่งมันจะไม่ประสพแก่บรรดาผู้ธรรมในหมู่พวกเจ้าโดยเฉพาะ⁷เท่านั้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ นั้น เป็นผู้รุนแรงในการลงโทษ

وَأَنفِرْتَهُ لَأُنْصِبِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٥﴾

¹ ได้ยื่นอัล-กุรอาน และมีความเข้าใจ

² คือให้พวกเขาได้ยื่นทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงรู้ว่าไม่มีตามที่ใด ๆ ในตัวเขา

³ หมายถึงท่านนะบี

⁴ หมายถึงอัล-กุรอานเพราะอัล-กุรอานนั้นประหนึ่งวิญญาณ ผู้ใดที่รับฟังอัล-กุรอานก็เท่ากับเขารับวิญญาณ อันทำให้เขามีชีวิตชีวา

⁵ หมายถึงจะทรงให้หัวใจของเขาตายด้านเมื่อใดก็ได้ ในการนี้ย่อมจะทำให้เขาหมดโอกาสที่จะทำให้อหัวใจของเขาจงรักภักดีต่อพระองค์ และมีโอกาสต่อพระองค์ ทั้งนี้ถ้าเขายังเฉยเมยอยู่ในขณะที่หัวใจของเขายังไม่ถูกกั้นจากเขา ด้วยเหตุนี้แต่ละคนจึงควรรีบฉวยโอกาสใช้หัวใจให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง ก่อนที่มันจะถูกกั้นจากเขาไป

⁶ คือการลงโทษจากอัลลอฮ์ เนื่องจากการธรรมของกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดของพวกเจ้า

⁷ คือจะประสพแก่ผู้ประพฤติดีในหมู่พวกเจ้าด้วยเนื่องจากผู้ประพฤติเล่านั้นมิได้ดัดเตือนและห้ามปรามพวกเขา เพื่อป้องกันมิให้การลงโทษจากอัลลอฮ์ได้ประสพแก่ผู้ประพฤติดีด้วย จึงจำเป็นแก่ผู้ประพฤติดีจะต้องดัดเตือน และห้ามปรามผู้ประพฤติชั่วอยู่เสมอ ถ้าพวกเขาไม่เชื่อฟังก็เป็นอันหมดภาระหน้าที่ของเขา

26. และพวกเจ้าจงรำลึก ขณะที่พวกเจ้ามีจำนวนน้อยซึ่งเป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดินโดยที่พวกเจ้ากลัวว่าผู้คนจะโอบล้อม¹ พวกเจ้าไปแล้ว พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้ามีที่พักพิง² และได้ทรงสนับสนุนพวกเจ้าด้วยการช่วยเหลือของพระองค์³ และได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากสิ่งที่ดี ๆ ทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

27. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าท้อใจต่ออัลลอฮ์ และรอซูล และจงอย่าท้อใจต่อบรรดาของฝาก⁴ ของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้ารู้จักกันอยู่

28. และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงทรัพย์สินของพวกเจ้าและลูก ๆ ของพวกเจ้านั้น เป็นสิ่งทดสอบ⁵ ชนิดหนึ่งเท่านั้น และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์มีรางวัลอันใหญ่หลวง

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تَخَافُونَ أَنْ يَخَطَفَكُمْ الْإِنْسُ فَتَأْوِلَكُمْ
وَأَيْدِيكُمْ يَضْرِبُ وَيُرْزِقُكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ
وَتَخُونُوا أَمْوَالَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَأَعْلَمُوا أَنَّهَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ وَتِنَةٌ
وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

¹ หมายถึงลอบทำการฆ่าพวกเจ้าอย่างรวดเร็วโดยที่พวกเจ้าไม่สามารถที่จะป้องกันตนเองได้ ประหนึ่งลูกไก่ที่ถูกโอบล้อมด้วยเหยี่ยวและกากระนั้น

² คือให้เมืองมะดีนะฮ์ เป็นที่อยู่อันมั่นคงแก่พวกเจ้า

³ คือสิ่งส่วนหนึ่งนั้นได้ทรงให้กำลังแห่งมลาอิกะฮ์ลงมาช่วยเหลือขณะที่ทำการสู้รบกับศัตรู

⁴ หมายถึงไม่ชักยอกหรือคัดโกงของฝากที่ผู้อื่นฝากไว้

⁵ คือทดสอบจิตใจของพวกเจ้าว่าพวกเจ้าจะสามารถควบคุมจิตใจของพวกเจ้าให้อยู่ในสายกลางได้ไหม โดยที่จะไม่รักลูกจนเกินขอบเขต จนไม่กล้าที่จะตักเตือน และว่ากล่าวในความประพฤติไม่ดีงามของลูก และในการที่ลูกไม่สนใจต่อศาสนาของอัลลอฮ์ ในทำนองเดียวกันทรัพย์สินของพระเจ้านั้นเป็นสิ่งทดสอบว่าพวกเจ้าจะใช้จ่ายมันในทางที่ชอบหรือไม่ ถ้าพวกเจ้าผ่านการทดสอบไปได้ พวกเจ้าก็จะได้รับการตอบแทนจากพระองค์

29. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย หากพวกเขา ยำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงให้มีแก่พวกเขา สิ่งสิ่งซึ่งจำเป็นระหว่างความจริงและความเท็จ¹ และจะทรงลงล้างบรรดาความผิดของพวกเขา ออกจากพวกเขาและจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาด้วยและอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงมีบุญคุณอันใหญ่หลวง

30. และจงรำลึกขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา วางอุบายต่อเจ้า เพื่อกักขังเจ้า² หรือฆ่าเจ้า³ หรือขับไล่เจ้าออกไป⁴ และพวกเขาวางอุบายกันและอัลลอฮ์ก็ทรงวางอุบาย⁵ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้เยี่ยมกว่าในหมู่ผู้วางอุบาย

31. และเมื่อบรรดาโองการของเราถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง พวกเขา ก็กล่าวว่า เราได้ยินแล้ว หากเราประสงค์ แน่نونเราก็พูดเช่นนั้นแล้ว⁶ สิ่งนี้ใช่อื่นใดไม่ นอกจากถ้อยคำที่ถูกขีดเขียนไว้ของพวกก่อน ๆ เท่านั้น⁷

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنفُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُبْسِتُواكَ أَوْ يُنْفِتُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا نُنشِئُ عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا فَاَوْفَادَ سَعِينَا لَوْ نَشَاءُ لَفُتِنَا بِمِثْلِ هَذِهِ آيَاتٍ هَذَا إِلَّا أَصْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

¹ หมายถึงให้มีพิจารณาญาณ ซึ่งสามารถที่จะจำเป็นระหว่างความจริงกับความเท็จได้ แล้วก็ปฏิบัติตน โดยถูกต้องไม่สับสนและมิดมน

² คือเพื่อมีให้มีโอกาสทำการประกาศศาสนา

³ คือฆ่าด้วยวิธีที่ทายาทของท่านนะบีไม่สามารถจะแก้แค้นได้ กล่าวคือให้แต่ละตระกูลของชาวอาหรับ ส่งชายจกรรจ์ทำการฆ่าท่านนะบีพร้อมกัน ในการนี้ทำให้ทายาทของท่านไม่สามารถจะแก้แค้นได้ เพราะไม่สามารถจะต่อสู้กับทุกตระกูลได้

⁴ คือออกไปจากนครมักกะฮ์ เพื่อชาวเมืองจะได้ไม่ศรัทธาต่อท่าน

⁵ คือทรงวางอุบายที่จะช่วยเหลือท่านนะบี โดยทำให้อุบายของพวกเขาไร้ผล

⁶ กล่าวคือพวกเขาพูดด้วยความโอหังว่า สิ่งที่ท่านนะบีนำมาอ่านให้ฟังนั้น มันเป็นเรื่องง่าย ๆ ใครก็ทำได้ ถ้าพวกเขาปรารถนาจะพูดอย่างที่ท่านนะบีพูดแล้ว พวกเขา ก็พูดเสียจนแล้ว

⁷ คือพวกเขากล่าวหาว่าท่านนะบีไปจดจำเอาเรื่องราวของคนก่อน ๆ ที่ขีดเขียนไว้มากแล้ว แล้วอ้างว่าเป็น โองการจากพระเจ้า

32. และจงรำลึกขณะที่พวกเขา กล่าวว่า ข้าแต่ อัลลอฮฺ หากปรากฏว่าสิ่ง¹ คือความจริงที่มา จากที่พระองค์แล้วไซร้ก็โปรดได้ทรงให้หินจาก ฟากฟ้าตกลงมาดั่งฝนแก่พวกเราเถิด หรือไม่ก็ โปรดทรงนำมาแก่เรา ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

33. และพระองค์อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษ พวกเขา ขณะที่เจ้า²อยู่ใน พวกเขา และอัลลอฮฺ จะไม่เป็นผู้ทรงลงโทษพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขา ขอภัยโทษกัน

34. และมีอะไร³ แก่พวกเขากระนั้นหรือ ที่ อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขา ซัดขวาง⁴มิให้เขามัสยิดลฮะรอม⁵ และพวกเขาก็มิใช่เป็นผู้ปกครองมัสยิดนั้นด้วย บรรดาผู้ ปกครองมัสยิดนั้นไซ้ใครอื่นไม่ นอกจากบรรดา ผู้ยำเกรงเท่านั้น แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

35. มิปรากฏว่า การละหมาดของพวกเขา ณ บ้านของอัลลอฮฺ⁶ นั้นเป็นอย่างอื่น นอกจาก การเป่าเสียงหวีด⁷และการตบมือเท่านั้น ดังนั้น พวกเจ้า⁸จึงล้มการลงโทษเถิด เนื่องด้วยการที่ พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذِهِ حَقًّا
مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ
أَوْ آتِنَا بَعْدَ آبَائِهِمْ

وَمَا كَانَتْ اللَّهُ يُعَذِّبُهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ
وَمَا كَانَتْ اللَّهُ مُعَذِّبُهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ
إِن أَوْلِيَاءُؤُهُ إِلَّا الْمُتَّفِقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً
وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ

¹ หมายถึงสิ่งที่ท่านนะบีนำมาอ่าน คือ อัล-กุรอาน

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลอฮฺซุอะลียะฮ์ซัลลัม

³ คือมีสิ่งใดที่สำคัญแก่พวกเขากระนั้นหรือ ที่อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา

⁴ คือซัดขวางท่านนะบีมุฮัมมัด และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านมิให้เข้าไปประกอบอิบาเดฮฺในมัสยิด

⁵ คือมัสยิดที่ตั้งอยู่ ณ นครมักกะฮฺ ซึ่งมีอัล-กะอูบะฮฺ อันเป็นบ้านของอัลลอฮฺ อยู่ภายในมัสยิดนั้น

⁶ ซึ่งเรียกอีกนามหนึ่งว่า อัล-กะอูบะฮฺ

⁷ เอามือประกบกันแล้วเป่า

⁸ หมายถึงพวกมุชริกมักกะฮฺ ที่การละหมาดของพวกเขา คือการเป่าเสียงหวีดและการตบมือ

36. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอันพวกเขาจะบริจาคทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อขัดขวาง (ผู้คน)¹ ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะบริจาคมันต่อไปภายหลังทรัพย์สินนั้นก็กลายเป็นความเสียหาย² แก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะได้รับความปราชัยด้วย และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอันพวกเขาจะถูกต้อนไปสู่ นรกญะฮันนัม

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُحْشَرُونَ ﴿٦٦﴾

37. เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงแยกคนเลว³ ออกจากคนดี⁴ และจะทรงให้คนเลว ซึ่งบางส่วนของพวกเขายู่บน⁵ อีกบางส่วนของทรงสุขุมพวกเขาทั้งหมดไว้เป็นกอง⁶ แล้วพระองค์จะทรงให้พวกเขาอยู่ในนรกญะฮันนัม ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ที่ขาดทุน

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
فِي جَهَنَّمَ أَفَؤُلْتَبِكُمْ أَلَسْتُمْ فِيهَا
يُحْشَرُونَ ﴿٦٧﴾

38. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาว่า หากพวกเขาหยุดยั้ง⁷ สิ่งที่แล้วมาก็จะถูกอภัยให้แก่พวกเขา และหากพวกเขากลับ (ต่อต้าน) อีก⁸ แท้จริงนั้น แนวทางของคนก่อนๆ นั้นได้ผ่านมาแล้ว

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ
مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

¹ หมายถึงขัดขวางผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีให้เลิกปฏิบัติตามท่าน และปฏิเสธศรัทธาต่อท่าน

² เนื่องจากหมดเงินหมดทองไปมากมายโดยไม่ได้รับผลแต่อย่างใด

³ คือผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา

⁴ คือผู้ที่ศรัทธา

⁵ คือทับอยู่บนอีกบางคน

⁶ คือทรงให้พวกเขาทั้งหมดทับถมกันเป็นกอง อนึ่งการรวมสุขุมกันเป็นกองนี้หมายถึงก่อนที่จะถูกให้เข้าสู่ นรกญะฮันนัม

⁷ คือหยุดยั้งการเป็นศัตรู และรีบศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁸ คือหลังจากหยุดยั้งและศรัทธาแล้ว

⁹ คือพวกท่านก็จะได้รับโทษอันหนักหน่วงเช่นเดียวกับที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาในอดีตได้รับมาแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากแนวทางแห่งการลงโทษของพระองค์นั้นอย่างเดียวกันทั้งสิ้น

39. และพวกเจ้าจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าจะ
ไม่มีการปฏิเสธศรัทธาใดๆ¹ ปรากฏขึ้น และ
การอิวาตะฮ์² ทุกชนิดนั้นจะต้องเป็นสิทธิ
ของอัลลอฮ์เท่านั้น ถ้าหากพวกเขาหยุดยั้ง³
แน่นอนอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขา
กระทำ

40. และหากพวกเขาผินหลังให้⁴ ก็พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงคุ้มครองพวกเจ้า⁵
ผู้ทรงคุ้มครองที่ดีเลิศ และผู้ทรงช่วยเหลือที่
ดีเยี่ยม

41. และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงสิ่งใดที่พวกเจ้าได้
มาจากการทำศึก⁶ นั้น แน่นอนหนึ่งในห้าของ
มันเป็นของอัลลอฮ์ และเป็นของรอซูล และ
เป็นของญาติที่ใกล้ชิด และบรรดาเด็กกำพร้า
และบรรดาผู้ขัดสน และผู้เดินทาง หากพวกเจ้า
ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และสิ่ง⁷ที่เราได้ให้ลงมาแก่
บ่าวของเราในวันแห่งการจำแนกระหว่างการ

وَقَنَلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
الَّذِينَ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ
يَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٣٩﴾

وَإِن تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَانَكُمْ يَغِيظُ الْمُؤْمِنِينَ
وَيَغِيظُ النَّاصِرِينَ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا
عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَانِ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

¹ การปฏิเสธศรัทธานี้เป็นความหมายหนึ่งของ (อัล-ฟิตนะฮ์) และมันก็หมายถึงการกดขี่ และการลักการะ
เจวิตด้วย (ฮัจ-ฮิร) เพราะผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในขณะนั้น นอกจากจะลักการะเจวิตแล้ว ยังทำร้ายผู้ศรัทธา
อีกด้วย

² การอิวาตะฮ์นี้เป็นความหมายหนึ่งของคำว่า ฮัด-ดีน

³ คือหยุดยั้งจากการปฏิเสธศรัทธา และการเป็นศัตรูแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ คือไม่ยอมหยุดยั้ง

⁵ หมายถึงให้บรรดาผู้ศรัทธาต่อสู้กับพวกเขาต่อไปจนกว่าพวกเขาจะเลิกกรวน และผู้ศรัทธาจะเป็น
ฝ่ายชนะอย่างแน่นอน เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองพวกเขาอยู่

⁶ หมายถึงทัพย์เซลย

⁷ คืออัล-กูรอาน

ศรัทธา และการปฏิเสธ¹ คือวันที่สองฝ่าย² เผชิญกัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

42. จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าอยู่ด้านหุบเขาที่ไกลกว่า³ และพวกเขาอยู่ด้านหุบเขาที่ไกลกว่า⁴ และกองคาราวานนั้นอยู่ต่ำกว่าพวกเจ้า⁵ และถ้าหากพวกเจ้าต่างได้สัญญา⁶กัน แน่หนอน พวกเจ้าก็ย่อมขัดแย้งกัน⁷ แล้วในสัญญานั้น แต่ทว่าเพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ทรงให้งานหนึ่ง⁸ เสริ้งขึ้นไป ซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว⁹ เพื่อว่าผู้พินาศ¹⁰ จะได้พินาศลงโดยหลักฐานอันชัดแจ้ง¹¹ และผู้มีชีวิตอยู่¹² จะได้มีชีวิตอยู่โดย

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى
وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ
لَا خْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لَيَقْضِيَ اللَّهُ
أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ
عَنْ بَيْنَتِهِ وَيُحْيِي مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنَتِهِ
وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

¹ คือวันแห่งสงครามบะดร์ ซึ่งเป็นวันที่จำแนกให้ประจักษ์ว่า ฝ่ายศรัทธาต่อท่านนะบีนั้นเป็นฝ่ายถูก และฝ่ายที่ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นฝ่ายผิด

² คือฝ่ายที่ศรัทธาต่อท่านนะบี และฝ่ายมุชริกที่ปฏิเสธศรัทธา

³ คือไกลนครมะดีนะฮ์กว่า และมีน้ำเนื่องจากเป็นแหล่งที่มีฝนตก

⁴ คือไกลนครมะดีนะฮ์กว่า ไม่มีน้ำเพราะเป็นแหล่งที่ฝนไม่ตก

⁵ คืออยู่ในพื้นที่ที่ต่ำกว่าพื้นที่ที่ฝ่ายผู้ศรัทธาตั้งมั่นอยู่ นั่นก็คือพื้นที่ชายทะเล

⁶ คือสัญญากันว่าจะสู้รบกับฝ่ายศัตรูซึ่งเป็นชาวมักกะฮ์ที่มีกำลังเหนือกว่า

⁷ คือพวกเจ้าย่อมไม่เห็นพ้องด้วยในสัญญานั้น เพราะพวกเจ้ายังไม่พร้อมที่จะทำสงครามกับพวกเขา แต่ที่ออกกันไปนั้นเพียงเพื่อรับเอาสินค้าจากกองคาราวาน เพื่อตัดกำลังของฝ่ายศัตรูเท่านั้น

⁸ หมายถึงให้การสู้รบระหว่างฝ่ายที่ศรัทธากับฝ่ายปฏิเสธศรัทธาซึ่งมีกำลังเหนือกว่าได้ดำเนินลุล่วงไป โดยที่จะทรงให้ฝ่ายผู้ศรัทธาเป็นฝ่ายชนะ ทั้งนี้โดยที่พระองค์ไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการสู้รบกัน เพื่อให้พวกเจ้าออกไปด้วยความเต็มใจ

⁹ หมายถึงเป็นงานที่ถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะต้องกระทำประหนึ่งว่ามันได้ถูกกระทำขึ้นแล้ว

¹⁰ หมายถึงผู้ปฏิเสธศรัทธา

¹¹ คือหลักฐานแห่งการปฏิบัตินั้นคือการประลองกำลังกันระหว่างฝ่ายปฏิเสธศรัทธาซึ่งมีกำลังเหนือกว่าเกือบสามเท่ากับฝ่ายศรัทธา แล้วฝ่ายศรัทธาก็เป็นฝ่ายชนะด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นหลักฐานยืนยันได้ว่า ฝ่ายปฏิเสธศรัทธาเป็นฝ่ายอธรรม

¹² หมายถึงบรรดาผู้ศรัทธา

หลักฐานอันชัดแจ้ง¹ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้

43. จงรำลึกขณะที่อัลลอฮ์ทรงให้เจ้า² เห็นพวกเขา³ มีจำนวนน้อยในความฝันของเจ้า และหากว่าพระองค์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนมากแล้วไซ้⁴ แน่นนอนพวกเจ้า⁴ ก็ย่อมย่อท้อกัน และขัดแย้งกันในกิจการนั้น⁵ แต่ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงให้ปลอดภัย⁶ แท้จริงพระองค์นั้นคือ ผู้ทรงรอบรู้สิ่ง⁷ ที่อยู่ในทรวงอก

44. และจงรำลึกขณะที่พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าได้เผชิญหน้ากัน⁸ และทรงให้พวกเจ้ามีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขา⁹ เพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ทรงให้งานหนึ่ง¹⁰ เสร็จสิ้นไป ซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว¹¹ และยังอัลลอฮ์นั้นกิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
وَلَوْ أَرَدْنَاكُمْ كَثِيرًا لَفِشَلْتُمْ وَلَتَنَزَعْتُمْ
فِي الْأُمُورِ وَلَكِنْ اللَّهُ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ إِذَ التَّفَيُّتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا
كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

¹ คือได้รับชัยชนะทั้ง ๆ ที่มีกำลังน้อยกว่า ทั้งนี้ด้วยความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ จึงเป็นหลักฐานยืนยันว่าฝ่ายศรัทธาเป็นฝ่ายที่ถูกต้อง

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อยู่ระลึบฮิวะซัลลัม

³ คือพวกมุชริกมักกะฮ์ที่ยกกำลังมาตั้งมั่นที่เบดร์

⁴ หมายถึงฝ่ายผู้ศรัทธา

⁵ คือเสียขวัญและไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการต่อสู้กับฝ่ายศัตรู

⁶ คือให้ปลอดภัยจากการย่อท้อและขัดแย้งกัน

⁷ หมายถึงความนึกคิดทุกอย่าง

⁸ คือเผชิญหน้ากันกับฝ่ายมุชริกมักกะฮ์

⁹ คือพวกมุชริกมักกะฮ์

^{10, 11} ได้อธิบายไว้แล้วในอายะฮ์ 42 ของซูเราะฮ์นี้

45. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเขาพบ กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง¹ ก็จึงยืนหยัด² เกิด และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์มาก³ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

46. และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เกิด และจงอย่าขัดแย้งกัน จะทำให้พวกเขาย่อท้อ และทำให้ความเข้มแข็งของพวกเขาหมดไป และจงอดทนเกิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับผู้ที่อดทนทั้งหลาย

47. และจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา⁴ไป ด้วยความหึงผยอง และโอ้อวดผู้คน และขัดขวาง⁵ ให้เขวออกจากทางของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงล้อม⁶ สิ่งที่เขากระทำกันอยู่

48. และจงรำลึกขณะที่ชัยฏอน⁷ได้ทำให้สวยงามแก่พวกเขา ซึ่งการงานของพวกเขา และมันได้กล่าวว่า วันนี้ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ชนะพวกท่านได้ และแท้จริงนั้นฉันคือผู้ช่วยเหลือพวกท่าน

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا
وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٥﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتزَعَبُوا فَنَفْسُكُمُ
وَيَذْهَبَ بِرِجْزِكُمْ وَأَصِيرُوا إِلَى اللَّهِ
مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا
وَرِثَاءَ آلِ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٧﴾

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ
وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ

¹ คือกลุ่มผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เป็นฝ่ายศัตรู

² คือยืนหยัดต่อสู้อย่าได้ย่อท้อ

³ เพราะการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ก่อให้เกิดกำลังใจในการต่อสู้ และมีความอบอุ่นเนื่องจากการรำลึกถึงพระองค์นั้นก่อให้เกิดความรู้สึกว่า พระองค์ทรงอยู่ร่วมด้วย

⁴ หมายถึงมุชริกมักกะฮ์ ที่พากันออกจากมักกะฮ์ไปเพื่อความคุ้มครองกองคาราวานของพวกเขา แล้วไปตั้งมั่นอยู่ที่บะดรี เพื่อทำสงครามกับท่านนะบี ทั้ง ๆ ที่กองคาราวานของพวกเขาปลอดภัยแล้ว

⁵ คือขัดขวางบรรดาผู้ศรัทธาด้วยการทำร้ายเพื่อให้พวกเขาปฏิเสธศรัทธา

⁶ คือทรงรอบรู้อย่างละเอียดประหนึ่งทรงล้อมไว้

⁷ คือชัยฏอนในรูปของสุรอเกาะฮ์ บินมาลีก ซึ่งเป็นผู้นำของตระกูลมุสลิมีย์ กล่าวคือมันได้มาให้กำลังใจแก่พวกมุชริกมักกะฮ์ว่าพวกเขาทำดีแล้ว

ครั้นเมื่อทั้งสองฝ่าย¹ ต่างมองเห็นกันแล้ว มันก็กลับสั่นเทาทั้งสองของ²มัน และกล่าวว่า แท้จริงฉันไม่เกี่ยวข้องกับพวกท่าน แท้จริงฉันกำลังเห็นสิ่ง³ ที่พวกท่านไม่เห็น แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

49. จงรำลึกขณะที่บรรดามุนาฟิก⁴ และบรรดาผู้ที่ไม่หวังใจของพวกเขามีโรค⁵ กล่าวว่า ที่ได้ลวงผู้คนเหล่า⁶ นั้นนั้นคือศาสนาของพวกเรา และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณ

50. และหากว่าเจ้าเห็นขณะที่มลาอิกะฮ์เอาวิญญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้นพวกเขา⁷ จะตีใบหน้าของพวกเขา⁸ และหลังของพวกเขา และ(กล่าวว่า) พวกเจ้าจงลืมการลงโทษแห่งการเผาไหม้เถิด⁹

فَلَمَّا تَرَأَتِ الْمُنْتَفِعُونَ وَالَّذِينَ عَلَىٰ عَقَبَيْهِ
وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٨﴾

إذ يقول المنتفعون والذين في قلوبهم
مرض غرهم ولا دين لهم ومن يتوكل على الله
فإن الله عزيز حكيم ﴿١٩﴾

ولو ترى إذ أتوا في الذين كفروا الملك
يضربون وجوههم وأدبرهم
وذؤفا عذاب الحريق ﴿٢٠﴾

¹ คือฝ่ายมุชริกมักกะฮ์กับฝ่ายมุสลิมิน

² หมายถึงหันหลังหนี

³ คือเห็นบรรดามลาอิกะฮ์ที่อัลลอฮ์ส่งลงมาเสริมกำลังฝ่ายมุมนิน

⁴ คือผู้ที่แสดงตนว่าเป็นมุสลิม ด้วยการรับนับถืออิสลาม แต่เจื่อนงำการปฏิเสธไว้ในใจ

⁵ คือมุสลิมที่หย่อนในการศรัทธาเนื่องจากในหัวใจของพวกเขายังมีโรคแห่งการสงสัยในศาสนาที่เขานับถืออยู่

⁶ หมายถึงลวงบรรดาผู้ศรัทธาคือศาสนาของพวกเราได้ลวงให้พวกเขาหลงไปว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาชนะ ซึ่งไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ เพราะพวกเขามีกำลังน้อยกว่าถึงสามเท่า กล่าวคือ ฝ่ายมุสลิมมีสามร้อยกว่า ส่วนฝ่ายมุชริกมีพันคน

⁷ คือพวกมลาอิกะฮ์

⁸ คือพวกปฏิเสธศรัทธา

⁹ คือถ้าหากเจ้าเห็นเจ้าหน้าที่มลาอิกะฮ์เอาวิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว แน่แน่นอนเจ้าจะได้เห็นเหตุการณ์อันน่าสยดสยองยิ่ง

51. นั่นก็เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้ประกอบไว้ก่อน และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นมิใช่ผู้อธรรมแก่บ่าวทั้งหลาย

52. เช่นเดียวกับสภาพแห่งวงศัวานของฟิรเอาน์ และบรรดาผู้ที่ก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยบรรดาความผิดของพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลัง และผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

53. นั่นก็เพราะว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงเป็นผู้เปลี่ยนแปลงความกรุณาใด ๆ ที่พระองค์ทรงประทานแก่กลุ่มชนหนึ่งกลุ่มชนใด จนกว่าพวกเขาจะได้เปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในตัวของพวกเขาเอง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้

54. เช่นเดียวกับสภาพแห่งวงศัวานฟิรเอาน์ และบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการแห่งพระเจ้าของพวกเขา แล้วเราก็ได้ทำลายพวกเขา เนื่องด้วยความผิดของพวกเขา และเราได้ให้วงศัวานฟิรเอาน์จมน้ำตาย และทั้งหมดนั้นพวกเขาเป็นผู้อธรรม

55. แท้จริงสัตว์โลกที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ อัลลอฮ์นั้นคือบรรดาผู้ที่เนรคุณ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธา¹

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

كَذَابَ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِعَايِنَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَرِّوْا مَا بَانَفْسِهِمْ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

كَذَابَ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۖ وَكُلُّ كَاذِبٍ لَدُنَّا ظَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

¹ คือศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

56. คือบรรดาผู้ที่เจ้าได้ทำสัญญาไว้ในหมู่พวกเขา¹ แล้วพวกเขาก็ทำลายสัญญาของพวกเขาในทุกครั้ง โดยที่พวกเขาหาเกรงกลัวไม่

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مِرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

57. ถ้าหากเจ้าจับพวกเขา² ไว้ได้ในการรบก็จับไล่ผู้ที่อยู่ข้างหลัง³ พวกเขา ด้วยการลงโทษพวกเขา⁴ (ให้เป็นเยี่ยงอย่าง) เพื่อว่าพวกเขา⁵ จะได้สำนึก

فَإِنَّمَا تَنْفِقُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدَ بِهِمَّ مَن خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَفِعُونَ ﴿٥٧﴾

58. และถ้าหากเจ้าเกรงว่าจะมีการทุจริต⁶ จากพวกหนึ่งพวกใด ก็จงโอน⁷ (สัญญา) กลับคืนแก่พวกเขาไปโดยตั้งอยู่บนความเท่าเทียม⁸ กัน แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ทุจริต

وَإِنَّمَا تَخَافُ فِ مَن قَوْمِ خِيَانَةٍ فَأُنذِرُ الْبَغِيبَ عَلَى سِوَايَا إِنْ لَّيْسَ لَ اللَّهِ لَا يُحِبُّ الْفَآئِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁹ นั้นจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า พวกเขาได้หนีพ้นไป¹⁰ แล้วแท้จริงพวกเขาไม่ทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ¹⁰ ได้

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّمَا يُؤَخِّرُونَ لَ الْبَغِيبَ ﴿٥٩﴾

¹ คือพวกยิวตระกูลรูอัยเซาะฮ์ แห่งนครมะดีนะฮ์

² คือยิวตระกูลรูอัยเซาะฮ์ที่ทำลายสัญญา

³ หมายถึงผู้ที่ป็นศัตรูต่อท่านนะบีที่อยู่เบื้องหลังของชาวยิว ซึ่งก็หมายถึงมุชริกมักกะฮ์ด้วย

⁴ คือพวกยิวที่ถูกจับเป็นเชลย

⁵ คือพวกที่ตั้งตนเป็นศัตรูต่อท่านนะบี ทั้งที่เป็นพวกยิวและมุชริกมักกะฮ์ กล่าวคือเพื่อพวกเขาจะได้สำนึก ไม่คิดต่อสู้กับท่านนะบีอีกต่อไป

⁶ คือทุจริตในสัญญาที่กระทำไว้

⁷ คือให้บอกเลิกสัญญาเสีย

⁸ คือทั้งสองฝ่ายจะได้เท่าเทียมกันในการที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามความปรารถนา โดยไม่ต้องคำนึงว่า จะเป็นการละเมิดสัญญา

⁹ คือหนีพ้นการลงโทษของอัลลอฮ์

¹⁰ คือหมดความสามารถที่จะลงโทษพวกเขา

60. และพวกเจ้าจงเตรียมไว้สำหรับ (ป้องกัน) พวกเขา¹ สิ่งที่พวกเจ้าสามารถ อันได้แก่กำลัง อย่างหนึ่งอย่างใด และการผูกมัดไว้² โดยที่ พวกเจ้าจะทำให้ศัตรูของอัลลอฮ์ และศัตรูของ พวกเจ้าหัวนเกรงด้วยสิ่งนั้น³ และพวกอื่นๆ อีก อื่นจากพวกเขา⁴ ซึ่งพวกเจ้ายังไม่รู้จักพวกเขา อัลลอฮ์ทรงรู้จักพวกเขาดี และสิ่งที่พวกเจ้า บริจาคในทางของอัลลอฮ์นั้นไม่ว่าจะเป็นสิ่งใด ก็ตาม สิ่งนั้นจะถูกตอบแทนแก่พวกเจ้าโดย ครบถ้วนโดยที่พวกเจ้าจะไม่ถูกอธรรม

61. และหากพวกเขาโอนอ่อนมาเพื่อการ ประนีประนอมแล้ว เจ้า⁵ ก็จงโอนอ่อนตามเพื่อ การนั้น⁶ ด้วย และจงมอบหมายแต่อัลลอฮ์เถิด แท้จริงนั้นพระองค์คือผู้ทรงไต่ยินทรงรอบรู้

62. และถ้าหากพวกเขาต้องการที่จะหลอกลวง เจ้า ก็แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้า แล้ว⁷ พระองค์คือผู้ที่ได้ทรงสนับสนุนเจ้าด้วย การช่วยเหลือของพระองค์ และด้วยผู้ศรัทธา ทั้งหลาย

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ، عَدُوَّ اللَّهِ
وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمْ
اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

﴿٦١﴾ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْتَنِحْ لَهُ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَأِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ
هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِبَصِيرَةٍ يَا لِمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

¹ หมายถึงพวกศัตรูที่คอยรุกราน

² โดยเลี้ยงดูมันให้ดี และอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้มันได้เสมอ

³ หมายถึงกำลังรบและม้าที่เตรียมไว้

⁴ คืออื่นจากศัตรูของอัลลอฮ์ และศัตรูของพวกเจ้าที่พวกเจ้ารู้ กล่าวคือนอกจากศัตรูของอัลลอฮ์ และศัตรูของพวกเจ้าที่พวกเจ้ารู้แล้ว ยังมีศัตรูของพวกเจ้าอื่นจากนั้นอีก ซึ่งพวกเจ้ายังไม่รู้จักพวกเขา

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อยู่ลี่ยฮิวะซัลลัม

⁶ คือเพื่อการประนีประนอม

⁷ กล่าวคือเมื่อเจ้ามอบหมายแก่อัลลอฮ์แล้วก็ไว้วางใจแต่พระองค์เถิด เพราะพระองค์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้าแล้วที่จะทำหน้าที่แทนเจ้า ดังนั้นจึงไม่ต้องกลัวการที่พวกเขาจะหลอกลวงเจ้า

63. และได้ทรงให้สนิทสนมระหว่างหัวใจของพวกเขา¹ หากเจ้าได้จ่ายสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด เจ้าก็ไม่สามารถให้สนิทสนมระหว่างหัวใจของพวกเขาได้ แต่ที่อัลลอฮ์นั้นได้ทรงให้สนิทสนมระหว่างพวกเขา และแท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

64. โอ้ นะบี อัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้า² และแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามเจ้าด้วย อันได้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

65. โอ้ นะบี จงปลุกใจผู้ศรัทธาทั้งหลายในการสู้รบเถิด หากปรากฏว่าในหมู่พวกเจ้ามียี่สิบคนที่อดทน ก็จะมีชนะสองร้อยคน และหากปรากฏว่าในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคนก็จะชนะพันคนในหมู่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ไม่เข้าใจ

66. บัดนี้อัลลอฮ์ได้ทรงผ่อนผันแก่พวกเจ้าแล้ว และทรงรู้ว่า แท้จริงในหมู่พวกเจ้านั้นมีความอ่อนแอ³ ดังนั้นหากในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคนที่อดทนก็จะชนะสองร้อยคน และหากในหมู่พวกเจ้ามีพันคนก็จะชนะสองพันคน ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับผู้อดทนทั้งหลาย

وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مِثْقَالَ رَيْسِ أُورُشُلِيمَ مِنْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا آتَاكَ بِبَيْتٍ قُلُوبِهِمْ وَلَكَ أَنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْتٍ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٥﴾

أَلَنْ خَفَفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦﴾

¹ คือระหว่างหัวใจของบรรดาผู้ศรัทธา

² คือจงมั่นใจในอัลลอฮ์เถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นที่พอเพียงแก่เจ้าและแก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายด้วย

³ คืออ่อนแอที่จะต่อสู้ศัตรูในจำนวนยี่สิบคนต่อสองร้อยคนได้

67. ไม่บังควรแก่กะบีคนใดที่เขาจะมีเชลยศึกไว้¹ จนกว่าเขาจะได้ประหารหรือประหารอย่างมากมายเสียก่อนในแผ่นดิน² พวกเขาต้องการสิ่งเล็กน้อย³ แห่งโลกนี้ แต่อัลลอฮ์ทรงต้องการปรโลก⁴ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณ

مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ أَشْرَى حَقًّا يُسْتَخَذَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٧﴾

68. หากว่าไม่มีพระกำหนด⁵ จากอัลลอฮ์ล่วงหน้าอยู่ก่อน แน่นนอนการลงโทษอันมหันต์ก็ประสบแก่พวกเขาแล้ว เนื่องในสิ่งที่พวกเขา⁶

لَوْلَا كُنْتُمْ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا آخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧٨﴾

69. ดังนั้น พวกเขาจงบริโภคน้ำดื่มที่ดีที่สุดจากสิ่งที่พวกเขาได้มาจากการทำศึก⁷ และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

كُلُوا مِمَّا عَنِتُّمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٩﴾

70. โอ้ นะบี จงกล่าวแก่ผู้ที่อยู่ในมือของพวกเขา⁸ จากบรรดาผู้เป็นเชลยศึกเถิดว่า หาก

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَشْرَى

¹ คือมีไว้เพื่อต้องการค่าไถ่ เพราะการกระทำเช่นนั้นจะทำให้ฝ่ายข้าศึกขาดความเกรงกลัว

² คือจะมีเชลยไว้เพื่อแลกเปลี่ยนค่าไถ่ก่อนได้ก็ต่อเมื่อได้ประหารหรือประหารกำลังของฝ่ายศัตรูอย่างมากมายเสียก่อน เพื่อพวกเขาจะได้เซ็ดหลาบไม่กล้ารุกรานอีกต่อไป

³ หมายถึงค่าไถ่ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งเล็กน้อย

⁴ คือต้องการให้ได้รับการตอบแทนอันมากมายในปรโลก

⁵ คือพระกำหนดให้เอาทรัพย์สินเชลย และจับฝ่ายศัตรูไว้เป็นเชลยได้

⁶ คือเอาค่าไถ่ตอนเชลย ก่อนจากที่จะทำลายกำลังของฝ่ายศัตรูให้อ่อนแอลง

⁷ หมายถึงทรัพย์สินเชลยและค่าไถ่ตัวเชลย

⁸ หมายถึงท่านนะบี และสาวกของท่าน และเชลยในที่นี้หมายถึงเชลยในสงครามบะดร์ที่พวกเขาไถ่ตัว

อัลลอฮ์ทรงรู้ว่ามีความดี¹ใดๆ ในหัวใจของพวกท่านแล้ว พระองค์ก็จะทรงประทานให้แก่พวกท่าน ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งกว่าสิ่ง² ที่ถูกเอามาจากพวกท่านและจะทรงอภัยโทษแก่พวกท่านด้วย และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

71. และถ้าหากพวกเขาต้องการจะทุจริตต่อเจ้า³ ก็แท้จริงนั้นพวกเขาได้ทุจริตต่ออัลลอฮ์มาก่อนแล้ว แล้วพระองค์ก็ทรงให้สามารถ⁴ชนะพวกเขาได้ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณ

72. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และอพยพและต่อสู้ทั้งด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และบรรดา⁵ผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือนั้น ชนเหล่านี้แหละคือบางส่วนของพวกเขาย่อมเป็นผู้ช่วยเหลือ

إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا
أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ
وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧١﴾

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَلَمْ يَهِجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِم مِّن شَيْءٍ

¹ หมายถึงมีความปรารถนาที่จะศรัทธาต่อท่านนะบี และได้ศรัทธาต่อท่านในภายหลัง อนึ่งความที่ว่าหากอัลลอฮ์ทรงรู้ นั้นมิได้หมายความว่าอัลลอฮ์ยังมีทรงรู้จักหรือไม่ หากแต่เพื่อให้ตัวของพวกเขาเองได้ประจักษ์แก่ตนเองว่าตนมีความดีหรือไม่เท่านั้น

² หมายถึงค่าได้ถอนที่ถูกเอาจากพวกเขาไป

³ คือทำเป็นประหนึ่งว่าจะศรัทธาต่อเจ้า แต่เมื่อได้ปล่อยตัวไปแล้วก็กลับเป็นศัตรูต่อเจ้าอีก

⁴ คือให้เจ้าและสาวกของเจ้าชนะพวกเขาในสงครามบะดร์ และจับพวกเขาเป็นเชลยทั้ง ๆ ที่พวกเจ้ามีกำลังน้อยกว่า กล่าวคือ ถ้าหากพวกเขาจะทุจริตต่อเจ้า ก็ไม่ต้องวิตก เพราะเจ้าย่อมชนะพวกเขาอีก ดังที่ได้ชนะมาแล้ว

⁵ หมายถึงชาวมะดีนะฮ์ผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือชาวมักกะฮ์ที่อพยพไป

อีกบางส่วน¹ และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และมีได้อพยพนั้นก็ไม่เป็นหน้าที่แก่พวกเขาแต่อย่างใด ในการช่วยเหลือพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะอพยพ และถ้าหากพวกเขาขอให้พวกเขาช่วยเหลือในเรื่องศาสนา² ก็จำเป็นแก่พวกเขา ซึ่งการช่วยเหลือนั้น³ นอกจากในการต่อต้าน⁴ พวกที่ระหว่างพวกเขากับพวกเขามีสัญญาอันอยู่ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำการ

73. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น บางส่วนของพวกเขาย่อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน⁵ หากพวกเขาไม่ปฏิบัติในสิ่งนั้น⁶ แล้ว ความวุ่นวายและความเสียหายอันใหญ่หลวง⁷ ก็จะเกิดขึ้นในแผ่นดิน

74. และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และอพยพ และ

حَقَّ مِهَابِرُوا وَإِنْ أَسْتَضَرُّوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ لِأَعْلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ لَّا تَعْمَلُوهُ
تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٤﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ

¹ คือต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

² คือในเรื่องที่พวกเขาถูกข่มเหงรังแก เนื่องจากการปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา

³ คือการช่วยเหลือที่พวกเขาขอร้องมา

⁴ คือนอกจากการช่วยเหลือนั้นเป็นการต่อต้านและทำศึกกับพวกที่มีพันธะสัญญาต่อพวกเขาเท่านั้น เพราะการกระทำความผิดกล่าวนั้นจะทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ละเมิดสัญญา

⁵ คือพวกเขาต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

⁶ คือไม่ช่วยเหลือพี่น้องร่วมศาสนาที่ถูกข่มเหง และไม่รักษาสัญญาที่ได้กระทำไว้แก่ผู้อื่น

⁷ คือจะก่อให้เกิดความวุ่นวายแก่บรรดาผู้ศรัทธา อันทำให้พวกเขามีความห่อถอย และหย่อนความศรัทธา ลง ขณะเดียวกันก็ทำให้ฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ใจ และทำการข่มเหงรังแกยิ่งขึ้น ในการนี้ความเสียหายอันใหญ่หลวงก็จะเกิดขึ้น และส่วนการไม่รักษาสัญญาที่ได้กระทำไว้แก่ผู้อื่นนั้นก็ย่อมมีผลอย่างเดียวกัน

ต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์¹ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือกัน² ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้ศรัทธาโดยแท้จริง ซึ่งพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และเครื่องยังชีพอันมากมาย³

75. และบรรดาผู้ที่ได้ศรัทธาทีหลัง⁴ และได้อพยพ และต่อสู้ร่วมกับพวกเจ้านั้น ชนเหล่านี้แหละเป็นส่วนหนึ่งของพวกเจ้า⁵ และบรรดาญาติินั้น บางส่วนของพวกเขาเป็นผู้ที่สมควรต่ออีกบางส่วน⁶ ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์⁷ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

اللَّهُ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوۡرَآءَهُمْ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُم مَّغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٥﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنۢ بَعْدِهَا
جُرُوءًا وَجَهْدًا مَّعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ وَأُولَٰئِكَ
أَلْوَىٰ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

¹ หมายถึงพวกมุฮาญีรีน

² หมายถึงชาวอันซอร์

³ ได้อธิบายไว้ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 4 ของซูเราะฮ์นี้แล้ว

⁴ คือหลังจากที่ท่านนะบีได้อพยพไปนครมะดีนะฮ์ และก่อนจากที่มักกะฮ์สุดท้าย

⁵ คืออยู่ในฐานะเดียวกับพวกเจ้า

⁶ คือสมควรได้รับมรดกซึ่งกันและกันยิ่งกว่าผู้อื่นที่มีไซ้เป็นเครือญาติกัน

⁷ คือในบทบัญญัติที่ระบุอยู่ในคัมภีร์อัล-กุรอาน

(9) ซูเราะฮ์ อัด-เตาบะฮ์ หรือ บะรออะฮ์

ซูเราะฮ์นี้มีสองชื่อด้วยกันคือ ซูเราะฮ์อาด-เตาบะฮ์ และ ซูเราะฮ์บะรออะฮ์ ด้วยเหตุนี้ อัล-กุรอานบางเล่มระบุว่า อัด-เตาบะฮ์ และบางเล่มระบุว่า บะรออะฮ์ และซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะคะดะนียะฮ์ มี 129 อายะฮ์ และเป็นซูเราะฮ์เดียวที่มีได้เริ่มด้วยบิสมิลลาฮ์ฯ ทั้งนี้เนื่องจากบิสมิลลาฮ์ฯ มิได้ถูกประทานลงมาพร้อมกับซูเราะฮ์นี้ดังซูเราะฮ์อื่น ๆ บางทรรศนะของนักปราชญ์ระบุว่ามิได้เริ่มด้วยบิสมิลลาฮ์ฯ นั้นเพราะถือเป็นส่วนหนึ่งของ ซูเราะฮ์ อัล-อัมฟาล และที่แยกออกมาเป็นอีกซูเราะฮ์หนึ่งต่างหากนั้นเพราะมีเนื้อหาสำคัญ หนึ่งส่วนใหญ่ของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาหลังจากสงครามตะบูกซึ่งเป็นสงครามสุดท้ายในชีวิตของท่านนะบี คือลัทธิลอสอะลัยฮะซัลลัม ส่วนในตอนต้นของซูเราะฮ์นี้ ถูกประทานลงมาในปีที่ 9 แห่งฮิจญ์เราะฮ์ หลังจากที่ได้พิชิตนครมักกะฮ์แล้วท่านนะบีได้ส่งชัยยิดินาอะลีไปในฤดูกาลฮัจญ์ เพื่อนำโองการส่วนนั้นไปประกาศให้บรรดามุชริกีนได้ทราบโดยทั่วกันในระหว่างการทำฮัจญ์

1. (นี่คือประกาศ) การพันธนูผูกพันใด ๆ¹ จากอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แต่บรรดาผู้สักการะเจวิด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้า² ได้ทำสัญญาไว้

بِرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩﴾

¹ คือข้อผูกพันอันเป็นพันธะสัญญาที่รอซูลได้กระทำไว้แก่พวกมุชริกีนนั้นตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป พันจากการรับผิดชอบจากอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์แล้ว ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาละเมิดสัญญาอยู่เป็นประจำ

² พวกเจ้าที่นี้หมายถึงพวกมุฮิมิน ตามคำสั่ง ผู้ที่ทำสัญญานั้นคือท่านนะบีในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำ แต่ก็หมายถึงว่าบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายกระทำด้วย ในการนี้จึงได้ระบุว่า บรรดามุฮิมินเป็นผู้กระทำ

2. ดังนั้นพวกท่าน¹ จงท่องเที่ยวไปในแผ่นดินสี่เดือน² และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกท่านนั้นมิใช่ผู้ที่จะทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ³ ก็หาไม่และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายอับยศ

3. และเป็นการประกาศจากอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แต่ประชาชนทั้งหลายในวันฮัจญ์อันใหญ่ยิ่ง⁴ ว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพินข้อผูกพัน⁵ จากมุชริกทั้งหลาย และรอซูลของพระองค์ก็พินข้อผูกพันนั้นด้วย และหากพวกเจ้า⁶ สำนึกผิด และกลับตัว⁷ มั่นก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าผินหลังให้ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเจ้านั้นมิใช่ผู้ที่จะทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ⁸ ได้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเกิดด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ

فَيَسْجُوفِي الْأَرْضَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ
عَبْرُ مُعْجَزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٩﴾

وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ
إِنْ يَسْتَحْمُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ عِبْرُ مُعْجَزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٩﴾

¹ คือใช้ให้บรรดาผู้ศรัทธาประกาศแก่พวกมุชริกว่าจงท่องเที่ยวฯ

² หมายถึงเปิดโอกาสให้พวกเขาใช้ชีวิตในแผ่นดินด้วยความปลอดภัยภายในสี่เดือน เพื่อพิจารณาตัวเองว่าจะกำหนดชีวิตของตนเองอย่างไร ถ้าจะอยู่ในสันติก็จงรับนับถืออิสลาม หรือไม่ก็อยู่ภายใต้กฎหมายอิสลามโดยมีอิสระในการนับถือศาสนา แต่ถ้าจะตั้งตนเป็นผู้บ่อนทำลายก็จงเตรียมตัวไว้ เพื่อจะได้ไม่กล่าวหาฝ่ายมุสลิมว่า ปฏิบัติการโดยไม่ประกาศให้ทราบล่วงหน้า ทั้งนี้หลังจากครบกำหนดเวลาสี่เดือนนับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป คือวันที่ 10 ของซุลฮิจญะฮ์ ปีที่ 9 ของฮิจญเราะฮ์อันเป็นวันเชือดกุรบาน และจะสิ้นสุดในวันที่ 10 เดือนระบือลฮาจिर ปีที่ 10 ของฮิจญเราะฮ์

³ คือหมดความสามารถที่จะลงโทษพวกท่านได้ จะเป็นการลงโทษในโลกนี้หรือปรโลกก็ตาม

⁴ คือวันแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์ อันหมายถึงวันเชือดกุรบาน ซึ่งตรงกับวันที่ 10 เดือนซุลฮิจญะฮ์ ปีที่ 9 ของฮิจญเราะฮ์

⁵ คือพินจากพันธะสัญญาที่เป็นข้อผูกพันใด ๆ ทั้งสิ้น

⁶ หมายถึงพวกมุชริก

⁷ คือรับนับถือ อัล-อิสลาม

⁸ คือหมดความสามารถที่จะลงโทษ

4. นอกจากบรรดาผู้สัจการะเจี๊วด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้ แล้วพวกเขามิได้ผิดสัญญาแก่พวกเจ้าแต่อย่างใด และมีได้สนับสนุนผู้ใดต่อต้านพวกเจ้า ดังนั้นจงให้ครบถ้วนแก่พวกเขาซึ่งสัญญาของพวกเขาจนถึงกำหนดเวลาของพวกเขาเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย

5. ครั้นเมื่อบรรดาเดือนต้องห้าม¹ เหล่านั้น ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็จงประหัตประหารมุชริก เหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบพวกเขา และจงจับพวกเขาและจงล้อมพวกเขา และจงนั่งสอดส่องพวกเขาทุกจุดที่สอดส่อง² แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาตแล้วไซ้ร้ ก็จงปล่อยพวกเขาไป แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

6. และหากว่ามีคนใดในหมู่มุชริกได้ขอให้อำนาจคุ้มครอง³ ก็จงคุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะได้อินดาร์ส⁴ ของอัลลอฮ์ แล้วจงส่งเขายังที่

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا لِيَتِيمِهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَدِينِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٩﴾

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

¹ คือสี่เดือนที่ให้พวกมุชริกพิจารณาตัวเอง

² คือเพื่อจัดการแก่พวกเขา โดยไม่ปล่อยให้พวกเขาอดพ้นไปได้

³ คือคุ้มครองให้พ้นจากอันตรายที่จะได้รับจากฝ่ายมุสลิม เพราะมุสลิมกำลังต่อสู้กับฝ่ายมุชริกอยู่ และการที่ให้ความคุ้มครองแก่เขานั้น เพราะเขายังไม่รู้อะไร

⁴ คือได้รับฟังโอองการของอัลลอฮ์ และมีเวลาพอแก่การใคร่ครวญ แต่ถ้าเขาศรัทธาก็เป็นการดีแก่เขา แต่ถ้าเขาปฏิเสธก็เป็นสิทธิของเขา และจะไม่ได้รับความคุ้มครองอีกในโอกาสต่อไป

ปลอดภัย¹ ของเขา นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่รู้²

7. จะเป็นไปได้อย่างไรแก่มุชริกีนที่จะมีสัญญาใดๆ ณ ที่อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ได้³ นอกจากบรรดาผู้ที่พวกเขาได้ทำสัญญาไว้ที่อัล-มัดยิดิลฮะรอมา⁴ เท่านั้น ดังนั้นตราบใดที่พวกเขาเที่ยงธรรมต่อพวกเขา ก็จงเที่ยงธรรมต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบบรรดาผู้มีความยำเกรง

8. (จะมีสัญญาใด⁵) อย่างไรเล่า และหากพวกเขามีชัยชนะเหนือพวกเขา พวกเขาก็ไม่คำนึงถึงเครือญาติ และพันธะสัญญาใดๆ⁶ ในหมู่พวกเขา พวกเขาทำให้พวกเขาพึงพอใจด้วยลมปากของพวกเขาเท่านั้น โดยที่หัวใจของพวกเขาปฏิเสธ และส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ละเมิด

9. พวกเขาได้เอาบรรดาโองการของอัลลอฮ์ แลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย⁷ แล้วก็ขัดขวาง (ผู้คน⁸) ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงพวกเขานั้น สิ่งที่พวกเขาทำอยู่ช่างชั่วช้าจริงๆ

¹ คือที่ที่เขาได้รับความปลอดภัย

² คือไม่รู้บทบัญญัติของอัลลอฮ์

³ เพราะพวกเขาเป็นผู้บ่อนทำลายไม่เคยมิรักษาสัญญาที่เคยทำไว้

⁴ คือทำสัญญาไว้กับะนุกินานะฮ์ และบะนุฎะอิมะฮะฮ์

⁵ เป็นข้อความที่ละไว้

⁶ คือไม่คำนึงว่าใครจะเป็นเครือญาติหรือมีพันธะสัญญากับใครในหมู่พวกเขา

⁷ หมายถึงว่า การที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์โดยเห็นแก่ผลประโยชน์เล็กน้อยๆ นั้น ประหนึ่งว่าพวกเขาเอาบรรดาโองการที่พวกเขาได้รับไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย

⁸ คือผู้คนที่ต้องการรู้ความจริงเพื่อเลื่อมใสศรัทธา

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُ عَلَيْكُمْ أَنْ تَبْزُؤُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

أَشْرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ قَلِيلًا قَلِيلًا فَاصْدُوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

10. พวกเขาจะไม่คำนึงถึงเครือญาติและพันธะสัญญาในผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด¹ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ละเมิด

لَا يُزَيِّنُونَ فِي مَوَدِّهِمْ وَأَوْلِيَّائِهِمْ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هُمْ
يَعْتَدُونَ ﴿٩﴾

11. แล้วหากพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาตแล้วไซร้ ก็เป็นพี่น้องของพวกเขาเจ้าในศาสนา และเราจะแจกแจงบรรดาโองการไว้แก่กลุ่มชนที่รู้²

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلْنَا عَلَيْكُمْ فَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ
يَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

12. และถ้าหากพวกเขาทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขา หลังจากที่พวกเขาได้ทำสัญญาไว้³ และใส่ร้ายในศาสนา⁴ ของพวกเขาแล้วไซร้ ก็จงต่อสู้บรรดาผู้นำแห่งการปฏิเสธศรัทธา⁵ เกิดแท้จริงพวกเขาค้นหาได้มีคำมั่นสัญญาใด ๆ⁶ แก่พวกเขาไม่ เพื่อว่าพวกเขาจะหยุดยั้ง

وَإِن كَفَرُوا أَتَمَنَّا مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَلِيلًا مَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
لَأَيِّمَنَ لَهُمْ لَعْنُهُمْ يَتَّبِعُهُمُ الْغَيْبُ ﴿١١﴾

¹ ได้อธิบายไว้ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 8 ในซูเราะฮ์นี้

² คือกลุ่มชนที่ใช้สติปัญญาและมีความเข้าใจ

³ คำว่า นั้น ถ้าจะแปลว่า การทำสัญญาของพวกเขาก็ได้ แต่ถ้าจะแปลว่า พวกเขาได้ทำสัญญาไว้ก็ดี เพราะได้ความชัดเจน และเป็นสำนวนไทยดีกว่า ทั้งนี้เนื่องจากคำว่า ซึ่งเป็นสรรพนามนั้น แม้ไว้ในกรณ จะตกในตำแหน่ง แต่ความเป็นจริงตามหลักภาษา นั้น มันตกในตำแหน่งประธานของคำว่า ทั้ง ๆ ที่คำว่า เป็นอาการนาม เพราะหลักภาษาอาหรับนั้นอาการนามทำหน้าที่กริยาด้วย

⁴ คือกล่าวหาว่าเป็นศาสนาที่ไม่เหมาะสมไม่ควรน่านาประการ หรือในปัจจุบันนี้อาจมีผู้กล่าวว่า เป็นศาสนาที่ล้าสมัย คร่ำครึ และถ้าใครถือปฏิบัติก็ให้รู้ว่าเซย และเป็นที่น่าละอาย

⁵ คือผู้ที่ทำลายคำมั่นสัญญา และใส่ร้ายศาสนา เพราะบุคคลประเภทนี้ถือว่าเป็นหัวหน้าในการปฏิเสธศรัทธา

⁶ คือไม่เคยรักษาสัญญาใด ๆ ปรหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยมีพันธะสัญญาใด ๆ กับใคร

13. พวกเจ้าจะไม่ต่อสู้กระนั้นหรือ ซึ่งกลุ่มชนที่ทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขา และมุ่งขับไล่รอซูลให้ออกไป ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้เริ่มปฏิบัติแก่พวกเจ้าก่อนเป็นครั้งแรก พวกเจ้ากลัวพวกเขากระนั้นหรือ อัลลอฮ์ต่างหากเล่า คือผู้ที่สมควรแก่การที่พวกเจ้าจะกลัว หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

14. พวกเจ้าจงต่อสู้พวกเขาเถิด อัลลอฮ์จะได้ทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของพวกเจ้า และจะได้ทรงหยามพวกเขา และจะได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าให้ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา และจะได้ทรงบำบัด¹ หัวอกของกลุ่มชนที่ศรัทธาทั้งหลาย

15. และจะได้ทรงให้หมดไปซึ่งความกริ้วโกรธแห่งหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นจะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

16. หรือพวกเจ้าคิดว่าพวกเจ้าจะถูกปล่อยไว้² โดยที่อัลลอฮ์ยังมีได้ทรงรู้³ บรรดาผู้ที่ต่อสู้ใน

أَلَا تَفْقَهُوا قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَعْنَهُمْ
وَهُمْ يُبْخِرُونَ الرَّسُولَ وَهُمْ
بَدَّءُوكُمْ أُولَئِكَ مَرَّةً كَانُوا فِيهَا يَخْتَوُونَ
فَأَلَّهُ أَهْوَىٰ أَنْ يَخْتَوَهُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

فَتَلُوهُمْ بِعَدَائِهِمْ أَلَّا يَأْتِيَكُمُ الْغَوَاةُ
وَيَتَّبِعُونَكَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَتَتْلُوهُمْ
قَوْمٌ مُّؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾

وَيَذْهَبُ غَيْظُ اللَّهِ فُورَهُمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ
عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ

¹ คือบำบัดความไม่สบายใจ และความกังวลใจ เนื่องจากการรุกรานของฝ่ายศัตรูให้หมดไปจากหัวอกของผู้ศรัทธา

² คือถูกปล่อยไว้ให้กล่าวแต่เพียงว่าพวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้วก็เพียงพอกระนั้นหรือ โดยที่ยังมิได้ทดสอบว่าใครในหมู่พวกเจ้ามีความจริงในการศรัทธาต่อพระองค์ และการทดสอบนั้นก็คือการต่อสู้กับฝ่ายศัตรูทั้งด้วยชีวิตและทรัพย์สินสมบัติ

³ ความจริงอัลลอฮ์ทรงรู้อย่างดียิ่งว่าใครเป็นผู้ต่อสู้ทั้งชีวิตและทรัพย์สินของเขา แต่ที่พระองค์ทรงทดสอบนั้นก็เพื่อให้ตัวของตนเองได้รู้ว่าตนนั้นมีความศรัทธาด้วยใจจริงหรือเปล่าเท่านั้น และรู้ว่าตนเองได้ยึดถือใครบ้างเป็นเพื่อนสนิทอื่นจากอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายด้วย และกิจการที่พระองค์ทรงกล่าวในสำนวนที่ว่า โดยที่พระองค์ยังมีทรงรู้ นั้น ก็เพื่อให้เป็นไปตามสภาพของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไปเท่านั้น อนึ่ง ข้อความดังกล่าวนี้มีปรากฏอยู่ในอายะฮ์ที่ 142 ของซูเราะฮ์ฮุญาฮ์ อลาอะอิมรอน

หมู่พวกเจ้า และมีได้ยึดถือเพื่อนสนิท¹ อื่นจาก อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งหลาย และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

17. ไม่บังควรแก่มุชริกทั้งหลายที่จะบुरณะ² บรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ ในฐานะที่พวกเขา ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองแล้ว ซึ่งการปฏิเสธ ศรัทธา³ ชนเหล่านี้แหละบรรดาการงานของ พวกเขาไร้ผลและในนรกนั้นพวกเขาจะอยู่ ตลอดกาล

18. แท้จริงที่จะบुरณะบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ นั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระซะกาต และเขาไม่ได้ยำเกรงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้นจึงหวังได้ว่า ชนเหล่านี้แหละจะเป็นผู้อยู่ ในหมู่ผู้รับคำแนะนำ

19. พวกเจ้าได้ถือเอาการให้น้ำดื่ม⁴ แก่ผู้ประกอบ

جَهْدُوا مِنْكُمْ وَلَزَيَّجِدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَا رَسُولَهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَعَةِ وَاللَّهِ
خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ
شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ
حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٩﴾

﴿ أَجْمَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

¹ หมายถึงเพื่อนสนิทที่เป็นมุชริกและที่เป็นมุนาฟิก

² หมายถึงการประกอบอโबाคะฮ์ในบรรดามัสยิดของพระองค์ เฉพาะอย่างยิ่งอัลมัสยิดิลฮะรอหม ทั้งนี้ตาม แนวทางของพวกเข ซึ่งมีการกระทำชิริกรวมอยู่ด้วย และยังหมายถึงการปรับปรุงและบำรุงรักษาด้วย

³ คือปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ด้วยการทำชิริก หรือสักการะเจว็ด และปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด ด้วย

⁴ หมายถึงบรรดาผู้ที่ให้น้ำดื่ม

พิธีฮัจญ์ และการบูรณะมัสยิดอัล-ฮะรอมา¹ ตั้ง
ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และต่อสู้
ในทางของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ เขาเหล่านั้น
ย่อมไม่เท่าเทียมกัน ณ ที่อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์
นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่เป็นผู้ธรรม

كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَلْبَسُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

20. บรรดาผู้ที่ศรัทธา และอพยพและต่อสู้ใน
ทางของอัลลอฮ์ทั้งด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา
และชีวิตของพวกเขา นั้นย่อมเป็นผู้มีระดับ
ชั้นยิ่งใหญ่ว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และชนเหล่านั้น
แหละพวกเขาคือผู้มีชัยชนะ

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

21. พระเจ้าของพวกเขาทรงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขา
ด้วยความกรุณาเมตตาจากพระองค์ และด้วย
ความปิติยินดี และบรรดาสวนสวรรค์² ด้วย
ซึ่งในสวนสวรรค์เหล่านั้น พวกเขาจะได้รับสิ่ง
อำนวยความสะดวกอันจีรังยั่งยืน

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

22. โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์
เหล่านั้นตลอดกาล แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ ที่
พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่อ

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ถือเอา
บิดาของพวกเขา และพี่น้องของพวกเขาเป็น

بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ

¹ คือซ่อมแซมอัล-มัสยิดิล ฮะรอมา ทั้งนี้เป็นการอ้างของชาวมักกะฮ์ และถือเป็นคุณค่าความดีของพวกเขาเท่าเทียมกับผู้ศรัทธา

² คือนอกจากอัลลอฮ์จะทรงเอ็นดูเมตตาแก่พวกเขาแล้ว พระองค์ยังทรงปิติยินดีในพวกเขา และพวกเขาจะได้เข้าสวรรค์ด้วย

มิตร หากพวกเขาขอการปฏิเสศศรัทธา¹ เหนือการอีมาน และผู้ใดในหมู่พวกเขาให้พวกเขาเป็นมิตรแล้ว ชนเหล่านี้แหละพวกเขา คือผู้อธรรม

24. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากบรรดาบิดาของพวกเจ้าและบรรดาลูก ๆ ของพวกเจ้าและบรรดาพี่น้องของพวกเจ้า และบรรดาผู้ครองของพวกเจ้า และบรรดาญาติของพวกเจ้า และบรรดาทรัพย์สินสมบัติที่พวกเจ้าแสวงหาไว้ และสินค้าที่พวกเจ้ากลัวว่าจะจำหน่ายมันไม่ออก และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเจ้าพึงพอใจมันนั้น เป็นที่รักใคร่แก่พวกเจ้ายิ่งกว่าอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์และการต่อสู้ในทางของพระองค์ แล้วไซ้ ก็จงรอคอยกันเถิดจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำมาซึ่งกำลัง² ของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ละเมิด

وَإِخْوَانَكُمْ أُولِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَوَلَّيْنَاكُمُ اللَّهُمَّ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

¹ การปฏิเสศศรัทธานั้นเกิดขึ้นได้ในหลายกรณี แม้แต่การปฏิเสศอายะฮ์อัล-กูรอาน เพียงอายะฮ์เดียวก็กลายเป็นผู้ปฏิเสศศรัทธาแล้ว เป็นต้นว่าการบิดเบือนความหมายอัล-กูรอานให้เฉไปเป็นอื่น เนื่องจากไม่เชื่อว่าเป็นจริงในความหมายของอัล-กูรอาน เช่นการบิดเบือนว่าสิ่งที่อัลลอฮ์เตรียมไว้ต้อนรับบรรดาผู้ศรัทธาในสวนสวรรค์ อันได้แก่ผลไม้หลากชนิด เนื่องจากชนิดต่างๆ ตามที่ชาวสวรรค์ปรารถนาตลอดจนผู้ครองอันบริสุทธิ์ และฮูรุลอินที่มีความสวยงามเป็นเลิศ นับว่าเป็นสิ่งจงใจให้ผู้คนกระทำตามเท่านั้น ทำให้เป็นความจริงแต่ประการใดไม่ และเช่นบิดเบือนว่า ที่ทะเลแดงแยกเป็นทางเดิน เนื่องจากการที่ท่านนะบีมุฮำหมัดไม่เท่าของท่านดิลิปไปด้วยคำสั่งของอัลลอฮ์นั้นว่า เป็นเวลาที่น้ำลดโดยประจวบเหมาะ และคำที่ว่าดังนั้น ก็บิดเบือนเป็นการหยั่งคว่ำตรงไหนสั้น ตรงไหนลึก ดังกล่าวนี้เป็นวิธีการอันแยบยลของขบวนการก๊อตาญีย์ ในการปฏิเสศความหมายของอัล-กูรอาน ดังนั้นพวกนี้จึงถูกถือว่าเป็นผู้ปฏิเสศศรัทธา (กาฟิร) และห้ามมิให้คบค้าสมาคมกับพวกนี้ แม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อแม่พี่น้องก็ตาม ถ้าคือดั่งก็เท่ากับเป็นการละเมิดคำสั่งของอัลลอฮ์

² หมายถึงนำการลงโทษของพระองค์มา กล่าวคือถ้ายังรักบุคคลดังกล่าวยิ่งกว่า คำสั่งของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์แล้วก็จงรอการลงโทษจากพระองค์เถิด

25. แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าแล้วในสนามรบอันมากมาย และในวันแห่งสงครามฮุัยหน¹ ด้วย ขณะที่การมีจำนวนมากของพวกเจ้าทำให้พวกเจ้าพึงใจ² แล้วมันก็มีได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเจ้าแต่อย่างใด และแผ่นดินก็แคบแก่พวกเจ้า³ ทั้ง ๆ ที่มันกว้างอยู่แล้วพวกเจ้าก็หันหลังหนี

26. และอัลลอฮ์ก็ได้ทรงประทานลงมาซึ่งความสงบใจจากพระองค์แก่รอซูลของพระองค์และแก่บรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้น⁴ และได้ทรงให้ไพร่พลลง⁵มา ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น⁶ และนั่นคือการตอบแทนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

27. และพระองค์ก็ทรงอภัยโทษหลังจากนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧﴾

¹ ฮุัยหนเป็นที่ราบต่ำซึ่งตั้งอยู่ระหว่างมักกะฮ์กับฏออิฟ ได้เกิดการสู้รบกันขึ้นที่นาระหว่างมุสลิมกับพวกมุชริก ฮะวาซิม ชาวฏออิฟในปีที่ 8 ของฮิจญเราะฮ์ แล้วสงครามนี้จึงถูกเรียกว่า สงครามฮุัยหน

² โดยกล่าวว่า วันนี้เราจะไม่แพ้ฝ่ายที่มีจำนวนน้อยเป็นอันขาด ทั้งนี้โดยที่ฝ่ายมุสลิมมีจำนวนทหารที่มากขึ้น และฝ่ายกัฟพาร์มีสีพันคนเท่านั้น

³ คือด้วยความกลัวจนไม่รู้ว่าจะหนีไปทางไหนที่ปลอดภัยประหนึ่งว่าแผ่นดินนั้น แคบเสียที่กระไร ทั้ง ๆ ที่มันกว้างขวาง และความที่ว่าไม่อำนวยประโยชน์ให้แก่พวกเจ้าแต่อย่างใดนั้น หมายถึงไม่ทำให้พวกเจ้าชนะได้

⁴ คือให้รอซูลและบรรดาผู้ศรัทธาสงบใจได้แล้วหนักกำลังต่อสู้ใหม่

⁵ คือไพร่พลที่เป็นมลาอิกะฮ์

⁶ คือให้พวกเขาถูกประหารตัดประหาร และถูกจับเป็นเชลยศึก

28. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริงบรรดา
มุชริกนั้นโสมม¹ ดังนั้นพวกเขาจงอย่าเข้าใกล้
อัล-มัสยิดิลฮะรอม หลังจากปiousของพวกเขา² นี้
และหากพวกเขาเจ้ากลัวความยากจน³ อัลลอฮ์
ก็จะทรงให้พวกเขาเจ้ามั่งมี จากความกรุณาของ
พระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์แท้จริง
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

29. พวกเขาเจ้าจงต่อสู้บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์และต่อวันปรโลก⁴ และไม่งดเว้นสิ่งที่
อัลลอฮ์และรอซูล⁵ ห้ามไว้ และไม่ปฏิบัติตาม
ศาสนาแห่งความสัจจะ⁶ อันได้แก่บรรดาผู้ที่ได้
รับคัมภีร์⁷ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายอัล-ญิซยะฮ์⁸
จากมือของพวกเขา⁹เอง ในสภาพที่พวกเขาเป็น
ผู้ต่ำต้อย

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ
عَمَلِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ
يَغْفِرُكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ رَبُّ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
وَهُمْ صَغِيرُونَ ﴿٢٩﴾

¹ คือโสมมในการเชื่อถืออย่างเลอะเทอะและสักการะเจวิด ตลอดจนคือด้านต่อคำเชิญชวนของพระเจ้า
เป็นเจ้า

² คือปiousญะเราะฮ์ที่ 9

³ เนื่องจากมิได้ติดต่อกับการค้าขายกับพวกมุชริก

⁴ หมายถึงพวกยิวและพวกคริสต์ เพราะการที่พวกเขาปฏิบัติเสศศรัทธาต่ออะบีมุฮัมมัดนั้นถือว่าเขาปฏิบัติ
ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกด้วย

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุซาและนะบีอิซา

⁶ หมายถึงบัญญัติศาสนาอันแท้จริงที่มีอยู่ในคัมภีร์เตวารอตและอินญีล

⁷ คือพวกยิวและคริสต์

⁸ อัล-ญิซยะฮ์ คือเงินค่าหัวที่ถูกลงกำหนดแก่ผู้ที่มีไชมุสลิม เป็นการชดเชยที่เขาได้รับความคุ้มครองทั้งชีวิต
ของเขาและทรัพย์สินสมบัติของเขา ทั้งนี้หลังจากที่พวกเขาปราศัยและอยู่ภายใต้การปกครองของอิสลาม

⁹ คือนำมาทียบยื่นด้วยมือของตนเอง จะฝากใครมามอบให้แทนไม่ได้

30. และชาวยิวได้กล่าวว่า อุซัยร¹เป็นบุตรของอัลลอฮ์ และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า อัล-มะซีหฺ²เป็นบุตรของอัลลอฮ์ นั่นคือถ้อยคำที่พวกเขากล่าวขึ้นด้วยปากของพวกเขาเอง ซึ่งคล้ายกับถ้อยคำของบรรดาผู้ที่ได้ปฏิเสธการศรัทธามาก่อน ขออัลลอฮ์ทรงละอุนต์³ พวกเขาด้วยเถิด พวกเขาถูกหั่นเห⁴ ไปได้อย่างไร

31. พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาดหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้า⁵ อื่นจากอัลลอฮ์ และยึดเอาอัล-มะซีหฺ บุตรของมัรยัมเป็นพระเจ้าด้วย⁶ ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีได้ถูกใช้นอกจากเพื่อเคารพสักการะผู้ที่สมควรได้รับการเคารพสักการะ⁷แต่เพียงองค์เดียว ซึ่งไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَنَلَّهْمُ اللَّهُ أَنْ يُوَفَّقُوا

﴿٩٠﴾

أَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا
مِن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

﴿٩١﴾

¹ คือนักปราชญ์ยิว ซึ่งทำหน้าที่รวบรวมบัญญัติแห่งคัมภีร์เตารอตจากบรรดาชาวยิวที่จดจำไว้ แล้วรวบรวมเป็นเล่มขึ้น ทั้งนี้หลังจากที่ต้นฉบับได้สูญหายไป ด้วยเหตุนี้เขาจึงได้รับการเคารพนับถือจนกระทั่งถูกเข้าใจว่าเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์

² หมายถึงท่านมะซีหฺ

³ ละอุนต์คือการขับไล่ให้ออกความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์ การขอให้อัลลอฮ์ทรงละอุนต์ จึงหมายถึงขอให้อัลลอฮ์ทรงขับไล่ให้ออกจากความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ อนึ่ง พึงสังเกตด้วยว่าข้อความของอัล-กุรอานที่ว่า **تِلْكَ** นั้นเป็นประโยค ตูอาฮ์ หมายถึงขอให้อัลลอฮ์ทรงละอุนต์

⁴ คือหั่นเหออกจากความจริง

⁵ เนื่องจากพวกเขาได้ยึดถือคำแนะนำของนักปราชญ์และบาดหลวงแทนบัญญัติของพระเจ้า จึงเท่ากับว่าพวกเขาถือเอานักปราชญ์และบาดหลวงเป็นพระเจ้า

⁶ เนื่องจากท่านมะซีหฺเกิดมาโดยไม่มีบิดาจึงเข้าใจผิดว่าพระเจ้าแบ่งภาคมาเกิด เลยถือว่าท่านเป็นพระเจ้า

⁷ หมายถึงอัลลอฮ์ ซุบฮานะฮฺวะตะอะลา

32. พวกเขาต้องการเพื่อจะดับแสงสว่างของ อัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา¹ และอัลลอฮ์นั้น ไม่ทรงยินยอม นอกจากจะทรงให้แสงสว่าง ของพระองค์สมบูรณ์เท่านั้น และแม้ว่าบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะชิงชังก็ตาม

33. พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ส่งรอสูลของพระองค์ มาพร้อมด้วยคำแนะนำ และศาสนาแห่งสัจจะ เพื่อที่จะทรงให้ศาสนาแห่งสัจจะนั้นประจักษ์² เหนือศาสนาทุกศาสนา และแม้ว่าบรรดามุชริก จะชิงชังก็ตาม

34. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริงจำนวน มากมายจากบรรดานักปราชญ์ และบาดหลวง นั้นกินทรัพย์ของประชาชนโดยไม่ชอบ³ และ ชัดขวาง (ผู้คน) ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์และ บรรดาผู้ที่สะสมทองและเงิน และไม่จ่ายมันใน ทางของอัลลอฮ์⁴นั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขา เถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٢٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِنَ كَثِيرًا
مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرَّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُفْقِدُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾﴾

¹ คือด้วยการใส่ไคล้ในอิสลาม เฉพาะอย่างยิ่งกล่าวหาว่านะบีมุฮัมมัดหาใช่เป็นรอสูลของอัลลอฮ์ไม่ ทั้งนี้ เพื่อมิให้ผู้คนรับนับถืออิสลาม

² คือประจักษ์ความเป็นจริง และความเหมาะสมเหนือทุกศาสนา

³ คือถ้าใครติดสินบนให้กินตัดสินใจให้เป็นฝ่ายถูก และบิดเบือนคัมภีร์ว่าอนุญาตให้กินดอกเบียผู้ที่มีใช่ เป็นยิวได้ แล้วพวกเขาก็กินดอกเบียที่ได้มาร่วมกัน หรือกินเงินเพื่อซื้อให้สิ่งที่เป็นที่ตองห้ามกลับเป็นที่ อนุมัติ เป็นต้น

⁴ คือที่เป็นส่วนชะกาด และส่วนที่จ่ายไปด้วยความสมัครใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่บัญญัติศาสนาส่งเสริม เป็นการ แสดงออกซึ่งความศรัทธาที่จะได้รับการตอบแทนจากอัลลอฮ์

35. วันที่มัน¹ จะถูกเผาไฟนรกแห่งญะฮันนัม แล้วหน้าผากของพวกเขา และสีข้างของพวกเขา และหลังของพวกเขาจะถูกเผาด้วยมันนี้แหละ² คือสิ่งที่พวกเขาได้สะสมไว้ เพื่อ³ตัวของพวกเขาเอง ดังนั้นจึงลึ้มรสสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้เถิด

36. แท้จริงจำนวนเดือน⁴ ณ อัลลอฮ์นั้นมีสิบสองเดือนในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน จากเดือนเหล่านั้นมีสี่เดือน ซึ่งเป็นเดือนที่ต้องห้าม⁵ นั่นคือบัญญัติอันเที่ยงตรง ดังนั้นพวกเขาจงอย่าอธรรม⁶ แก่ตัวของพวกเขาเองในเดือนเหล่านั้น และจงต่อสู้บรรดามุชริกทั้งหมด เช่นเดียวกับที่พวกเขากำลังต่อสู้พวกเขาทั้งหมด และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่ยำเกรง

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا
جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ
هَذَا مَا كُنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ تَدْرِبُونَ مَا كُنتُمْ
تَكَزِبُونَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا
فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ لِلَّذِينَ
الْقِيَامُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا
الْمُشْرِكِينَ كَمَا يَفْتَلُونَكُمْ
كَمَا وَعَدْنَا اللَّهُ لَعْنَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٩٦﴾

¹ คือเงินและทองที่พวกเขาสะสมไว้

² คือจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาในวันที่พวกเขาถูกลงโทษว่านี่แหละ...

³ คือเพื่อลงโทษตัวเอง

⁴ คือจำนวนเดือนในปีหนึ่ง

⁵ คือต้องห้ามในการต่อสู้กัน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นเดือนที่ปลอดภัยแก่ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์และพิธีฮัจญ์อันเป็นบัญญัติที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้โดยผ่านท่านนะบีอิบรอฮีม และนะบีอิสมาอีล ซึ่งเดือนเหล่านั้น ได้แก่เดือน ชุลเกาะดะฮ์ ชุลฮิจญะฮ์ อัล-มุฮัรริอม และเดือนรอญับ

⁶ คือจงอย่าละเมิดทำการต่อสู้ในเดือนเหล่านั้น อันถือเป็นการอธรรมแก่ตัวเอง

37. แท้จริงการเลื่อนเดือนที่ต้องห้ามให้ล่าช้า¹ ไปนั้นเป็นการเพิ่มในการปฏิเสธศรัทธา² ยิ่งขึ้น โดยที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นถูกทำให้หลงผิดไป³ เนื่องด้วยการเลื่อนเดือนต้องห้ามนั้น พวกเขาได้ให้มันเป็นที่ยอนุมัติปีหนึ่ง และให้มันเป็นที่ยต้องห้ามปีหนึ่ง⁴ เพื่อพวกเขาจะให้พ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้⁵ (มิเช่นนั้นแล้ว) พวกเขาก็จะทำให้เป็นที่ยอนุมัติสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นที่ต้องห้ามไป⁶ โดยที่ความชั่วแห่งบรรดาการงานของพวกเขาได้ถูก

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُجَلِّونَهُ عَامًا وَمَا يَجْحَدُونَ عَامًا
لِيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُجْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ
زَيْدًا لَهُمْ سَوْءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

¹ คือเลื่อนเดือน อัล-มุฮัรริอม ซึ่งเป็นเดือนต้องห้ามให้เป็นเดือน เศาะฟัรฺเสีย กล่าวคือกำหนดเดือนเศาะฟัรฺให้เป็นเดือนต้องห้ามแทนเดือนอัล-มุฮัรริอม แล้วให้เดือนอัล-มุฮัรริอมเป็นที่ยอนุมัติในการต่อสู้กัน ทั้งนี้เพราะพวกเขาไม่สามารถจะทนอยู่ในการพักรบเป็นเวลานานถึงสามเดือนต่อเนื่องกันได้ นั่นคือเดือนซุลเกาะตะฮ์ เดือนซุลฮิจญะฮ์ และเดือนอัล-มุฮัรริอม

² คือปฏิเสธศรัทธาในบัญญัติที่มีให้ละเมิดในบรรดาเดือนต้องห้ามเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้นอกเหนือจากการปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด และคัมภีร์ของพระองค์

³ คือถูกทำให้หลงผิดไปว่า เป็นการทำที่ถูกต้อง เพราะมิได้ลดจำนวนเดือนที่ต้องห้ามลงแต่อย่างใด ในการนี้ทำให้ผู้ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ในหมู่พวกเขาหลงผิดไปด้วย

⁴ คือเมื่อพวกเขาให้เดือนต้องห้ามเป็นที่ยอนุมัติปีหนึ่ง ในปีต่อไปก็ให้เดือนนั้นเป็นที่ต้องห้ามอีก สลับเปลี่ยนกันไป

⁵ คือให้จำนวนเดือนที่เป็นที่ยต้องห้ามนั้นพ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้

⁶ คือถ้าพวกเขามิให้เดือนเศาะฟัรฺ อันเป็นเดือนที่เป็นที่ยอนุมัติขัดเขยเดือนอัล-มุฮัรริอม อันเป็นเดือนที่ต้องห้ามซึ่งพวกเขาได้ให้มันเป็นเดือนที่เป็นที่ยอนุมัติแล้ว พวกเขา ก็จะกลายเป็นผู้ที่ยอนุมัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นที่ต้องห้ามไป ทั้งนี้เป็นความนึกคิดตามอารมณ์ของตนเอง อย่างไรก็ตาม การกระทำของพวกเขา นั่นก็คือ การให้สิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม เป็นสิ่งที่เป็นที่อนุมัตินั่นเอง ทหาซิอันใดไม่ ซึ่งถือเป็นความผิดมหันต์

ประดับประดาให้สวยงามแก่พวกเขา¹ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

38. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ เมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงออกไปต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์² เกิดพวกเจ้าก็แบนหนักอยู่กับพื้นดิน³ พวกเจ้าพึงพอใจต่อชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ แทน⁴ ปรโลกกระนั้นหรือ สิ่งอำนวยความสะดวกแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนั้นนั้น ในปรโลกแล้ว ไม่มีอะไรนอกจากสิ่งเล็กน้อยเท่านั้น⁵

39. ถ้าหากพวกเจ้าไม่ออกไป พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้าอย่างเจ็บปวด และจะทรงให้พวกหนึ่งอื่นจากพวกเจ้ามาแทน และพวกเจ้าไม่สามารถจะยังความเดือดร้อนให้แก่พระองค์ได้แต่อย่างใด และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ
انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ
أَرْضِيكُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
فَمَا مَنَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

إِلَّا نَفَرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

¹ คือช่วยจนได้ทำให้พวกเขาเห็นว่า การกระทำอันชั่วของพวกเขา นั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้อง และสวยงาม

² คือออกไปทำศึกกับอาณาจักรแห่งโรมัน เนื่องจากพวกนั้นกำลังจัดเตรียมกำลังที่จะทำการพิชิตนครมะดีนะฮ์ การยกกำลังไปทำศึกครั้งนี้เรียกว่า สงครามตะบูก ตะบูกเป็นชื่อของสถานที่ซึ่งอยู่กึ่งทางระหว่างมะดีนะฮ์ กับ ดิมัชก์ (ดามัสกัส) คือห่างจากมะดีนะฮ์ 610 กิโลเมตร และห่างจากดามัสกัส 692 กิโลเมตร

³ คือทำอึดอาดซัดซ่าไม่เต็มใจที่จะออกไป ประหนึ่งว่ากันของพวกเขาแบนหนักติดอยู่กับพื้นดินลุกขึ้นไม่ได้กระนั้น ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเวลาที่มื่ออากาศร้อนจัด และเพิ่งกลับมาจากสงครามพิชิตนครมักกะฮ์ สงครามฮุญัยน์ และฏอฮิฟ ใหม่ ๆ ขณะเดียวกันก็กำลังขาดแคลนอาหาร และเป็นฤดูที่อินทผลัมกำลังจะสุก และอากาศก็กำลังจะดี เพราะเดือนรอฎบซึ่งตรงกับเดือนตุลาคมในปีนั้น

⁴ คือแทนชีวิตความเป็นอยู่ในปรโลก

⁵ คือสิ่งที่อำนวยความสะดวกนั้นเมื่อเทียบกับปรโลกแล้วนับเป็นสิ่งเล็กน้อยมาก

40. ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเขา¹ แท้จริงอัลลอฮฺ
ก็ได้ทรงช่วยเขามาแล้ว ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา² ได้ขับไล่เขาออกไป โดยที่เขาเป็นคนที่
สองในสองคน³ ขณะที่ทั้งสอง⁴ อยู่ในถ้ำนั้นคือ
ขณะที่เขา⁵ ได้กล่าวแก่สหายของเขา⁶ ว่า ท่าน
อย่าเสียใจ แท้จริงอัลลอฮฺทรงอยู่กับเรา⁷ แล้ว
อัลลอฮฺก็ทรงประทานลงมาแก่เขา⁸ ซึ่งความ
สงบใจจากพระองค์ และได้ทรงสนับสนุนเขา
ด้วยบรรดาไพร่พล ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา
 และได้ทรงให้ถ้อยคำ⁹ ของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอยู่
ในระดับต่ำสุด¹⁰ และพจนารถของอัลลอฮฺนั้น
คือพจนารถที่สูงสุด¹¹ และอัลลอฮฺคือ ผู้ทรง
เดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا تَائِبًا إِذْ هُمَا
فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ
إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
وَكَالِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

¹ หมายถึงท่านนะบี กล่าวคือถ้าพวกเจ้าไม่ช่วยท่านนะบีก็ไม่สำคัญเพราะอัลลอฮฺจะทรงช่วยท่านเอง และ
ก็ได้ทรงช่วยท่านมาแล้ว...

² หมายถึงพวกมุชริกมักกะฮฺ

³ คนที่หนึ่งคือ อะบูบักร์

⁴ คือท่านนะบี และอะบูบักร์

⁵ คือท่านนะบี

⁶ คืออะบูบักร์

⁷ หมายถึงทรงรู้เห็น และพร้อมที่จะทรงช่วยเหลือ

⁸ คือแก่ท่านนะบี กล่าวคือทรงให้ท่านนะบีมีความสงบใจ

⁹ หมายถึงคำเรียกร้องและคำเชิญชวนให้เคารพสักการะเจวีด

¹⁰ คือไม่มีทางที่จะชนะได้

¹¹ คือมีชัยชนะตลอดกาล

41. พวกเขาจึงออกไปกันเถิด ทั้งผู้ที่มีสภาพ
ว่องไว และผู้ที่มีสภาพเชื่องช้า¹ และจงเสียสละ
ทั้งด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา
ในทางของอัลลอฮ์ นั่นแหละคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับ
พวกเขา หากพวกเขารู้

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

42. หากมัน²เป็นผลได้อันไกล และเป็นการ
เดินทางที่สะดวกและไกลแล้วไซ้³ แน่นอน
พวกเขา³ก็ปฏิบัติตามเจ้าแล้ว แต่ทว่าระยะทาง⁴
อันลำบากนั้นไกลแก่พวกเขา และพวกเขาจะ
สาบานต่ออัลลอฮ์⁵ว่า ถ้าหากพวกเราสามารถ
แล้ว แน่นอนพวกเขาก็ออกไปกับพวกท่าน
แล้ว พวกเขาทำสิ่งทำลายชีวิตของพวกเขาเอง⁶
และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ว่าแท้จริงพวกเขานั้นเป็น
ผู้กล่าวเท็จ

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكُمْ
وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَوْ آسَظَعْنَا لِحُرِّجْنَا مَعَكُمْ بِهِ كُونَ
أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

43. อัลลอฮ์นั้นได้ทรงอภัยให้แก่เจ้าแล้ว เพราะ
เหตุใดเล่าเจ้าจึงอนุมัติให้แก่พวกเขา⁸ จนกว่า
จะได้ประจักษ์แก่เจ้าก่อน⁹ ซึ่งบรรดาผู้ที่พูดจริง
และจนกว่าเจ้าจะได้รับบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จ

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٣﴾

¹ หมายถึงทั้งผู้ที่กระฉับกระเฉงว่องไว และผู้ช้อบอวยเชื่องช้า ทั้งผู้ที่มีมีและยากจน และทั้งผู้ที่ยังหนุ่มแน่น และผู้ช้อบอวย รวมความแล้วหมายถึงบุคคลทุกประเภทที่สามารถจะเดินทางไปได้

² หมายถึงการออกไปต่อสู้กับฝ่ายศัตรูนั้นเป็นการได้มาซึ่งทรัพย์สินเชลยอันรวดเร็ว

³ หมายถึงมุนาฟิกที่ไม่ยอมออกไป

⁴ คือระยะทางที่จะเดินทางไปนั้นลำบากและไกลถึง 610 กิโลเมตร

⁵ คือจะสาบานเท็จ เป็นการแก้ตัวแก่ท่านนะบี เมื่อท่านเดินทางกลับจากสงคราม กล่าวคืออัลลอฮ์ทรง
ประทานโอองการ นี้แก่ท่านนะบี ก่อนที่ท่านจะเดินทางกลับ

⁶ เนื่องจากการสาบานเท็จของพวกเขา

⁷ หมายถึงท่านนะบี

⁸ คือพวกที่ช้อบอนุญาตจากท่านนะบีที่จะไม่ออกไปทำสงครามตะบุก

⁹ คือเจ้าไม่ควรจะรีบด่วนอนุมัติให้แก่พวกเขา จนกว่าจะประจักษ์แก่เจ้าเสียก่อน

44. บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก นั้นจะไม่ขออนุมัติต่อเจ้าในการที่พวกเขาจะ เสียสละทั้งด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของ พวกเขา¹ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ต่อ บรรดาผู้ที่ยำเกรง

45. แท้จริงที่จะขออนุมัติต่อเจ้านั้นคือบรรดาผู้ ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกและหัวใจ ของพวกเขาสงสัยเท่านั้น² แล้วในการสงสัย ของพวกเขานั้นเอง พวกเขาจึงลังเลใจ

46. และหากพวกเขาต้องการออกไป³ แน่หนอน พวกเขาต้องเตรียมสัมภาระ⁴ สำหรับการออกไป นั้นแล้ว แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงเกลียดการออกไป ของพวกเขาพระองค์จึงได้ทรงกีดขวาง⁵ พวกเขา ไว้ และได้ถูกกล่าวว่⁶ ท่านทั้งหลายจงนั่งอยู่ กับผู้ที่นั่งทั้งหลาย⁷ เกิด

47. หากว่าพวกเขาออกไปในหมู่พวกเจ้าแล้ว ก็ไม่มีอะไรเพิ่มแก่พวกเจ้า นอกจากความ เสียหาย⁸เท่านั้น และแน่นอนพวกเขาก็ย่อมฉวย

لَا يَسْتَنْذِرُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُنْفِقِينَ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا يَسْتَنْذِرُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَزْمَأْتِ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
فِي رَيْبِهِمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

﴿١٦﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
وَلَكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿١٦﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَلَا وَضَعُوا لَكُمْ فِي يَمِينِكُمْ

1 หมายถึงว่าพวกเขาอยู่ในสภาพพร้อมอยู่เสมอ เพราะรู้จักหน้าที่ของตน เมื่อถึงเวลาที่พวกเขาจะ เสียสละทรัพย์สินและชีวิตของเขาแล้ว เขาจะนำทรัพย์สินของเขาไปมอบให้แก่ท่านนะบี และเตรียมตัวออกท่า การต่อสู้ทันที โดยไม่ต้องขออนุญาตต่อท่านนะบีแต่อย่างใด

2 หมายถึงพวกมุนาฟิก

3 คือออกไปร่วมรบกับท่านนะบี

4 คือเตรียมพาหนะ เสบียงอาหาร และอาวุธ

5 หมายถึงทำให้พวกเขาเกียจคร้านที่ออกไป

6 คือมีผู้แนะนำพวกเขา ซึ่งอาจเป็นชัยฏอนที่มาในร่างของมนุษย์ก็ได้

7 หมายถึงเด็ก ๆ ผู้หญิง คนป่วยและคนชรา

8 เพราะพวกเขาไม่ได้ตั้งใจต่อสู้ และเมื่อได้รับบาดเจ็บก็จะพากันหนีอันก่อให้เกิดการเสียหายแก่บรรดามุมีน

โอกาสสยแหย่ระหว่างพวกเจ้าโดยปรารถนาให้
เกิดความวุ่นวายแก่พวกเจ้า¹ และในหมู่พวกเจ้า
นั้นก็มีพวกที่รับฟังพวกเขาอยู่ และอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงรอบรู้ในผู้ธรรมทั้งหลาย

الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالْقَالِمِينَ ﴿٤٨﴾

48. แท้จริงนั้นพวกเขาได้แสวงหาความวุ่นวาย²
มาก่อนแล้ว และวางแผนต่างๆ นานาเพื่อ
ต่อต้าน³เจ้า จนกระทั่งความจริง⁴ได้มา และ
พระบัญชาของอัลลอฮ์ได้ประจักษ์ขึ้น⁵ ทั้งๆ ที่
พวกเขาไม่พอใจ

لَقَدْ ابْتَغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَالُوا لَكَ
الْأُمُورُ حَقٌّ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ
كَذِبُونَ ﴿٤٩﴾

49. และในหมู่พวกเขา⁶นั้นมีผู้ที่กล่าว⁷ว่าจง
อนุญาติแก่ฉันเถิด และอย่าให้ฉันตกอยู่ในการ

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أُنْذِرْنِي وَلَا تَفْتِنِي

¹ คือให้เกิดความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน

² กล่าวคือพวกเขาเคยวางแผนที่จะทำให้บรรดามุสลิมเสียขวัญ ขณะที่ออกไปต่อสู้ในสงครามอุซูดมาแล้ว
นั่นคือขณะที่กำลังทหารได้เดินทางไปถึง อัชเชาฎ ซึ่งอยู่ระหว่างมะดีนะฮ์ และ อุซูด นั้นอับบดุลลอฮ์
บินอับยิบินสะลูน ซึ่งเป็นผู้นำของพวกมุนาฟิกได้นำกำลังทหารซึ่งเป็นมุนาฟิกเช่นเดียวกับเขากลับ
มะดีนะฮ์จำนวนหนึ่งในสามของทหารทั้งหมด และได้กล่าวแก่ผู้คนที่ เด็กๆ และผู้ที่ไม่มีปัญญาความคิด
อะไรเท่านั้นที่เชื่อฟังท่านนะบี เรื่องอะไรเราจะฆ่าตัวเอง เขาหมายความว่า ถ้าคนใดในพวกเขาตายใน
การสู้รบ ก็เหมือนกับว่าได้ฆ่าตัวเอง

³ ข้อความดังกล่าวนี้เราอดเอาแต่ความมุ่งหมายเท่านั้น ซึ่งข้อความตามศัพท์นั้นก็คือ และพวกเขาได้
พลิกกลับกิจการทั้งหลายสำหรับเจ้า เป็นการเปรียบเทียบว่า กิจการทั้งหลายนั้นเป็นวัตถุ และการพลิก
กลับไปกลับมานั้น ก็เพื่อพิจารณาว่าจะมีงานใดบ้างที่จะสามารถกำจัดท่านนะบีมุฮัมมัดได้บ้าง ดังนั้น
ความมุ่งหมายแห่งสำนวนดังกล่าวนี้คือ พวกเขาได้วางแผนต่างๆ นานา เพื่อต่อต้านท่านนะบีและกำจัด
ท่าน ดังที่ใช้เป็นความหมายของอายะฮ์

⁴ หมายถึงชัยชนะ

⁵ คือประจักษ์แก่ผู้คนส่วนใหญ่ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และมาจากพระองค์โดยแท้จริง

⁶ คือพวกมุนาฟิก

⁷ คือ อัล-ญัตบีนก็อยส์

ทำความเข้าใจ¹เลย เพิ่งรู้เถิดว่า พวกเขาได้ตกอยู่ใน
ในการทำ ความชั่ว²นั้นแล้ว และแท้จริงนรก
ญะฮันน์นั้นล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธา
อยู่แล้ว

50. หากมีความดีใด ๆ ประสบแก่เจ้าก็ทำให้
พวกเขาไม่สบายใจ และหากมีอันตรายใด ๆ
ประสบแก่เจ้า³ พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเรา
ได้เอากิจการของเราไว้ก่อน⁴แล้ว และพวกเขา
ก็ผินหลังให้⁵ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ปดีย์นดี

51. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า จะไม่ประสบแก่
เราเป็นอันขาด นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนด
ไว้แก่เราเท่านั้น⁶ ซึ่งพระองค์เป็นผู้คุ้มครองเรา
และแต่อัลลอฮ์นั้น มุมีนทั้งหลายจงมอบหมาย
เถิด

أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمَحِيطةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ
وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا أَقْدَأَخَذْنَا
أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ وَكَتَبُوا لَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٢٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

¹ คือผาผินบัญญัติศาสนาเนื่องจากเข้างังเหิงว่า ถ้าเขาได้พบเห็นหญิงแห่งบะนี อัล-อัศฟัร แล้ว เขาไม่
สามารถที่จะอดใจได้ที่จะทำชู้กับนาง (บะนีอัล-อัศฟัรนั้น เป็นผู้สืบทอดในการเป็นกษัตริย์แห่งโรมัน)
แล้วท่านนะบีก็อนุญาตให้แก่เขา

² คือเนื่องจากผาผินคำสั่งของอัลลอฮ์ที่ใช้ให้ออกไปสู้รบ แต่เขาไม่ยอมออกโดยอ้างเหิงแก่ท่านนะบีเป็น
ข้อแก้ตัว อนึ่งคำว่า ความชั่ว นั้นถอดความมาจาก อัล-ฟิตนะฮ์ ซึ่ง อัล-ฟิตนะฮ์ นี้มีความหมาย
หลายนัย เช่น การทดสอบ การก่อความไม่สงบ การหลงผิด การขัดแย้งกัน และการกระทำความชั่ว
เป็นต้น

³ คือได้รับการเปลี่ยงพล้ำ

⁴ คือเราได้ปฏิบัติตามความเห็นของเรา โดยที่เราเห็นว่า จะได้รับการเปลี่ยงพล้ำ พวกเราจึงไม่ออกไป
พวกเราจึงปลอดภัย

⁵ คือกลับออกไปจากหมู่ผู้ศรัทธา

⁶ คือกำหนดไว้แก่เรา ตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะของพระองค์ที่ทรงให้ไว้แก่โลก อย่างไรก็ตาม
พระองค์ทรงประสงค์แล้วสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องผ่านกฎแห่งการกำหนดสภาวะดังกล่าวแต่อย่างใด

52. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจะไม่คอยดูพวกเรา นอกจากหนึ่งในสองสิ่ง¹ที่ดีเยี่ยมเท่านั้น และเราก็จะคอยดูพวกท่านในการที่อัลลอฮ์จะทรงให้ประสบแก่พวกท่านด้วยการลงโทษที่มาจากที่พระองค์² หรือด้วยมือของเรา³ ดังนั้นพวกเจ้าจงคอยดูไปเถิด แท้จริงพวกเราก็จะเป็นผู้คอยดูพร้อมกับพวกท่านด้วย

53. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงบริจาคกันเถิด ทั้งด้วยสมัครใจหรือด้วยฝืนใจก็ตาม มัน⁴จะไม่ถูกรับจากพวกท่านเป็นอันขาด แท้จริงพวกท่านนั้น เป็นพวกที่ละเมิด⁵

54. ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพวกเขา ในการที่บรรดาสิ่งบริจาคของพวกเขาไม่ถูกรับจากพวกเขา นอกจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์⁶ และต่อรอซูลของพระองค์เท่านั้น และพวกเขาจะไม่มาละหมาด นอกจากพวกเขาจะมีสภาพเกียจคร้าน⁷ และพวกเขาจะไม่บริจาค นอกจากพวกเขาจะมีสภาพฝืนใจ⁸

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْأَحْسَنِينَ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيُدِينَا فَتَرَبَّصُوا
إِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبَّصُونَ ﴿٥٢﴾

قُلْ أَنفُسُكُمْ أَوْ كَرِهًا لَّن يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ
إِن كُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَّلَ مِنْهُمْ إِنَّهُمْ إِلاَّ أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ
كُدْرَهُونَ ﴿٥٤﴾

¹ คือชัยชนะพร้อมด้วยเชลยศึก และทรัพย์สินเชลยหนึ่ง และตายชะฮีดอีกหนึ่ง ซึ่งทั้งสองนั้นนับเป็นสิ่งที่ดีเยี่ยม

² คือให้สายฟ้าฟาดลงมาในหมู่พวกเขา หรือการลงโทษอย่างหนึ่งอย่างใดทำให้พวกเขาพินาศ

³ คือทำการประหารพวกเขา และริบทรัพย์สินของพวกเขา เพราะพวกเขาอยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴ หมายถึงสิ่งที่พวกเขาบริจาค

⁵ คือละเมิดบัญญัติของอัลลอฮ์ และไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของท่านนะบี

⁶ คือความจริงพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แต่เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีจึงถือว่าพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วย เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ส่งท่านนะบีมา

⁷ เนื่องจากพวกเขาไม่ได้มีความศรัทธาด้วยใจจริง

⁸ เพราะไม่เชื่อว่าพวกเขาจะได้รับการตอบแทน นอกจากนั้นยังเป็นกำลังแก่ฝ่ายผู้ศรัทธาด้วย

55. ดังนั้นจงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และอย่าให้ลูกๆ ของพวกเขาเป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขา ด้วยสิ่งเหล่านั้นในชีวิตแห่งโลกนี้ และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขา เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

فَلَا تُمْسِكْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٩٥﴾

56. และพวกเขา¹ จะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า แท้จริงพวกเขานั้นเป็นพวกของพวกเจ้า และ พวกเขาหาใช่เป็นพวกของพวกเจ้าไม่ แต่ทว่า พวกเขานั้นคือ พวกที่หวาดกลัว² ต่างหาก

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّمَا لَكُمْ وَمَا لَهُمْ بِنُكُوتٍ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٩٦﴾

57. หากพวกเขาพบที่พักพิง หรือบรรดาถ้ำ หรืออุโมงค์ แน่นอนพวกเขาจะหนีไปหามัน โดยที่พวกเขาจะไปอย่างรีบด่วน³

لَوْ يَحِذُونَ مَلْجَأًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٩٧﴾

58. และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ตำหนิเจ้าในเรื่องสิ่งบริจาคนั้น⁴ ถ้าหากพวกเขาได้รับจากสิ่งบริจาคนั้นพวกเขาก็นินดี และหากพวกเขามีได้รับจากสิ่งบริจาคนั้น ทนไต่พวกเขาก็โกรธ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَحْطُونَ ﴿٩٨﴾

¹ คือพวกมุนาฟิกแห่งมะดีนะฮ์

² คือหวาดกลัวว่าพวกเขาจะถูกตอบโต้ เช่นเดียวกับพวกมุชริกแห่งมักกะฮ์ เนื่องจากพวกเขาหลงลงบรรดาผู้ศรัทธาว่า พวกเขาก็คือผู้ศรัทธา ทั้งๆ ที่พวกเขามีได้เป็นผู้ศรัทธา

³ หมายความว่าถ้าพวกเขามีทางที่จะหนีให้พ้นจากบรรดาผู้ศรัทธาได้ พวกเขารีบพากันไปทันที เพราะไม่สามารถจะปกปิดความลับล่อลวง หรือการเป็นมุนาฟิกของพวกเขาได้ตลอด และเกรงว่าจะถูกเปิดเผยแล้วในขณะนั้นแหละ ภัยอันใหญ่หลวงก็จะประสบแก่พวกเขา

⁴ หมายถึงเงินหรือทรัพย์สินส่วนชะกาต

59. และหากพวกเขายินดีต่อสิ่ง¹ที่อัลลอฮ์และรอสูลของพระองค์ได้ให้แก่พวกเขา และกล่าวว่า อัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงแก่เรา²แล้วโดยที่อัลลอฮ์จะทรงประทานแก่เราจากความกรุณาของพระองค์ และรอสูลของพระองค์ (ก็จะให้ด้วย) แท้จริงแต่อัลลอฮ์เท่านั้นพวกเราเป็นผู้วิงวอนขอ

60. แท้จริงทานทั้งหลาย³นั้น สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน⁴ และบรรดาผู้ที่ขัดสน⁵ และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมม้น⁶ และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนม⁷ และในการไถ่ทาส และบรรดาผู้ที่หนีสินลันตัว⁸ และในทางของอัลลอฮ์⁹ และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง¹⁰ ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ
مِن فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٩﴾

﴿٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
وَالْعَمِلِينَ عَلِيًّا وَالْمَوْلَةَ فَلُوئِمُّهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَدْرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

¹ หมายถึงทรัพย์สิน

² คือการที่อัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรานั้นเป็นการพอเพียงแล้ว เพราะพระองค์ทรงรู้สภาพของพวกเราดีว่า เราควรได้รับความช่วยเหลืออะไรจากพระองค์ ทั้งนี้เมื่อเราดำเนินชีวิตอยู่ในวิถีทางของพระองค์

³ หมายถึงทรัพย์สินส่วนชะกาต

⁴ คือผู้ที่มีรายได้น้อยพอเลี้ยงครอบครัว

⁵ คือผู้ที่ไม่มียาได้อะไร และไม่มีเงินที่จะใช้จ่ายในการครองชีพ

⁶ คือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งให้ไปรวบรวมชะกาต ทั้งนี้โดยแบ่งทรัพย์สินชะกาตส่วนนั้นให้เป็นค่าจ้างแก่พวกเขา

⁷ คือผู้ที่อิสลามได้โน้มน้าวจิตใจของเขาให้แก่มุสลิม ในกาให้ชะกาตส่วนหนึ่งแก่พวกเขา นั้น ก็เพื่อจงใจพวกเขาให้รับนับถืออิสลาม หรือไม่ก็เพื่อเป็นการยับยั้งพวกเขาไม่ให้คิดร้ายต่อมุสลิม และเป็นการกำลัปกป้องกันให้แก่มุสลิมอีกด้วย และยังหมายถึงผู้ที่รับนับถืออิสลามใหม่ ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในการศรัทธาของเขา

⁸ หมายถึงหนี้สินที่มีได้เกิดขึ้นจากการกระทำที่ฝ่าฝืนบัญญัติศาสนา

⁹ หมายถึงจ่ายไปในการเตรียมกำลังเพื่อต่อสู้ฝ่ายศัตรูที่รุกราน และเพื่อป้องกันและเผยแพร่ซึ่งศาสนาของอัลลอฮ์ ตลอดจนในทางอื่น ๆ ที่เป็นวิถีทางของพระองค์

¹⁰ คือที่ขาดค่าใช้จ่ายในระหว่างเดินทาง ทั้งนี้ย่อมเป็นการเดินทางที่ได้รับการเห็นชอบด้วยบัญญัติศาสนา

61. และในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่กะบีย์ โดยที่พวกเขา กล่าวว่า เขา คือหู¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า คือหูแห่งความดีสำหรับพวกท่าน² โดยที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และเชื่อถือต่อผู้ศรัทธาทั้งหลาย³ และเป็นการเอ็นดูเมตตา⁴ แก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกท่าน และบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่รอซูลของอัลลอฮ์⁵ นั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

62. พวกเขาสาบาน⁶ ด้วยอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า เพื่อที่จะให้พวกเจ้าพอใจ และอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์นั้นเป็นผู้สมควรยิ่งกว่าที่พวกเขา จะทำให้เขาพึงพอใจ⁷ หากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา

63. พวกเขามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ แน่หนอนสำหรับเขานั้นคือไฟนรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาลนั้นแหละคือความอัปยศอันใหญ่หลวง

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ
هُوَ آذُنٌ قُلٌّ أَذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يَا اللَّهُ
يُؤْمِنُ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا مَكْرًا وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩١﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٩٢﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُكَادِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَآتَاكَ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٩٣﴾

¹ คือพวกเขาเปรียบท่านกะบีย์ว่าประหนึ่งท่านนั้นคือหู ทั้งนี้เป็นการประณามว่าท่านนั้นเป็นคนหูเบา ได้ยินใครบอกใครเล่าเกี่ยวกับพฤติกรรมของพวกเขาล้วเชื่อทั้งสิ้นไม่ว่าใครตรองให้ดีเสียก่อน ซึ่งเป็นการแก้ตัวอย่างหน้าด้าน และเป็นการกล่าวหาอันรุนแรงมาก

² คือทรงใช้ให้ท่านโต้ตอบไปว่าใช่เป็นหู แต่เป็นหูที่รับฟังสิ่งดี ๆ จากพระเจ้ามาบอกเล่าให้แก่พวกเขาทราบในขณะที่เดียวกันก็ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วย

³ คือเชื่อคำพูดของบรรดาผู้ที่เขาศรัทธาด้วยความจริงใจที่นำมาบอกเล่า

⁴ คือช่วยให้ผู้ศรัทธาได้รับแนวทางดำเนินชีวิตที่ถูกตอง และมีความสุข ความราบรื่นในชีวิตความเป็นอยู่

⁵ เช่นกล่าวหาว่าท่านคือหูเป็นต้น

⁶ คืออ้างอัลลอฮ์มาสาบานเท็จแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า พวกเขามิได้กล่าวหาว่ารอซูลอัลลอฮ์ ว่าคือหู

⁷ หมายถึงให้รอซูลอัลลอฮ์พึงพอใจ อนึ่งการให้รอซูลพึงพอใจแต่เพียงผู้เดียว ทั้ง ๆ ที่ในประโยคมีอัลลอฮ์ระบุอยู่ด้วยนั้นก็เพราะถือการให้ท่านกะบีย์ขึ้นดีก็เท่ากับให้อัลลอฮ์ทรงยินดีดีเหมือนกัน เพราะท่านกะบีย์เป็นตัวแทนของพระองค์

64. บรรดาภรรยา¹ นั้นวันเกรงว่า จะมีซูเราะฮ์² หนึ่งถูกประทานลงมาแก่พวกเขา³ ซึ่งแจ้งให้พวกเขาทราบสิ่งที่อยู่ในใจ⁴ ของพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงยับยั้ง⁵ กันเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงให้ออกมาซึ่งสิ่ง⁶ ที่พวกท่านวันเกรง

65. และถ้าหากเจ้าได้ถามพวกเขา⁷ แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงพวกเราเป็นเพียงแต่พูดสนุกและพูดเล่นเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าต่ออัลลอฮ์ และบรรดาโองการของพระองค์และรอสูลของพระองค์กระนั้นหรือที่พวกท่านยับยั้งกัน

66. พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธา⁸ แล้ว หลังจากการมีศรัทธาของพวกท่าน หากเราจะอภัยโทษให้แก่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้า⁹ เราจะลงโทษอีกกลุ่มหนึ่ง¹⁰ เพราะว่าพวกเขาเป็นผู้กระทำความผิด

يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَنْ نَنْزِلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَخِرُوا إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ مَا يَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾

لَا تَعْتَدُوا فَمَاذَا كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةٌ بِآيَاتِهِمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾

¹ คือพวกที่กลับกลอกในการศรัทธา

² คือบทหนึ่งของอัล-กุรอาน ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 114 บท

³ หมายถึงบรรดาผู้ศรัทธา

⁴ หมายถึงความกลับกลอกของพวกภรรยา และการวางแผนต่อต้านของพวกเขา

⁵ คือยับยั้งอัลลอฮ์ โองการของพระองค์และท่านนะบีมุฮัมมัด

⁶ คือการกลับกลอกของพวกเขา

⁷ เกี่ยวกับคำพูดของพวกเขาที่กล่าวดูถูกและยับยั้งท่านนะบี

⁸ คือเนื่องจากพวกเขายับยั้งอัลลอฮ์ และโองการของพระองค์ และยับยั้งรอสูลของพระองค์

⁹ คือกลุ่มที่กลับเนื้อกลับตัวและขออภัยโทษ

¹⁰ คือกลุ่มที่ตื้อรั้นอยู่ไม่ยอมกลับตัว หรือที่ตายไปโดยมิได้สำนึกผิด และกลับเนื้อกลับตัว

67. บรรดามุนาฟิก¹ ชาย และบรรดามุนาฟิกหญิงนั้นบางส่วนของพวกเขา ต่างมาจากอีกบางส่วน² ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ชอบ และกำมือ³ ของพวกเขาไว้ โดยที่พวกเขาลี้มอัลลอฮ์⁴ แล้วพระองค์ก็ทรงลี้มพวกเขา⁵ บ้าง แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นพวกเขาคือ ผู้ละเมิด

68. อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดามุนาฟิกชาย และบรรดามุนาฟิกหญิง และผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งไฟนรกจะยั้งน้มน้ำ โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล มันเป็นสิ่งที่พอเพียงแก่พวกเขาแล้ว และอัลลอฮ์ ก็ได้ทรงให้พวกเขาห่างไกลจากความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ และสำหรับพวกเขานั้นคือ การลงโทษอันจริงจัง ยั่งยืน

69. เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่ก่อกวนหน้าพวกเขา⁶ ซึ่งพวกเขาเป็นพวกที่มีกำลังแข็งแรงกว่าพวกเขา และมีทรัพย์สินสมบัติและลูก ๆ มากกว่าพวกเขา

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بِعُضُوبِهِمْ مِنْ بَعْضِ
يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ
فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾

وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارِ
نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنُهُمْ
اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌ ﴿١٨﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَأكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ

¹ คือพวกที่ก่อกวนในการศรัทธา

² คือต่างสืบทอดอุปนิสัยและความประพฤติมาจากกันและกัน ในการนี้จึงทำให้พวกเขามีนิสัยอย่างเดียวกัน

³ เป็นสำนวนที่บ่งถึงการตระหนี่ไม่ยอมจ่ายทรัพย์สินในทางของอัลลอฮ์

⁴ คือลี้มอัลลอฮ์ที่ทรงบังเกิดพวกเขา และมีความกรุณาเมตตาต่อพวกเขา

⁵ คือปล่อยพวกเขาให้เป็นไปตามความปรารถนาแห่งความใคร่ของพวกเขา โดยที่พวกเขาจะได้รับการตอบแทนตามผลกรรมที่พวกเขาได้ประกอบไว้

⁶ คือพวกมุนาฟิกในอดีต

แล้วพวกเขาก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้¹ ของพวกเขา พวกเขาจึงได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขา เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่ก่อนหน้าพวกเขาได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขามาแล้ว และพวกเขาพุดคุยกันในเรื่องไร้สาระ² เช่นเดียวกับที่พวกเขาพุดคุยกัน ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้และปรโลก และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ขาดทุน

70. มิได้มายังพวกเขาดอกหรือ ซึ่งชาวคราวของบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขา คือกลุ่มชนของนุฮฺ และของฮาด และของชะมุต และกลุ่มชนของอิบรอฮีม และชาวมัดยัน³ และชาวอัล-มุตะฟีกาต⁴ โดยที่บรรดาดารอฮูลของพวกเขาได้นำหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขา⁵ ใช่ว่าอัลลอฮ์นั้นจะอธรรมแก่พวกเขาก็หาไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก

فَأَسْتَمِعْتُمْ خَلْفَكُمْ كَمَا أَسْتَمِعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ يَخْلَفِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ يَأْتِينَهُمْ فَكَانَ اللَّهُ لِيُظِلَّهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

¹ คือสิ่งที่พวกเขาแสวงหามาได้จากปัจจัยยังชีพ ที่อัลลอฮ์ทรงให้มีในโลก

² ซึ่งส่วนหนึ่งนั่นคือกล่าวคำเหยียดหยันนะบีของพวกเขาและโองการของอัลลอฮ์

³ คือประชาชาติของนะบียูโอบ ซึ่งเป็นชาวเมืองมัดยัน

⁴ คือประชาชาติของนะบียูญ ซึ่ง เป็นชาวเมือง อัล-มุตะฟีกาต และเมืองนี้แหละถูกยกขึ้นแล้วพลิกคว่ำ กระแทกลงยังที่เดิมจนพื้นที่นั้นยุบลงกลายเป็นทะเลสาบ ซึ่งเป็นที่ทราบกันในปัจจุบันนี้ว่า เด็ชซี-ทะเลตาย ทั้งนี้เนื่องจากการลงโทษของ อัลลอฮ์ต่อชาวเมืองซึ่งประพฤติดีชั่ว

⁵ แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธหลักฐานเหล่านั้น

71. และบรรดามุมีน¹ชาย และบรรดามุมีนหญิง นั้น บางส่วนของพวกเขาต่างเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน² ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ชอบ และพวกเขาจะดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจ่ายซะกาต และภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เช่นเหล่านี้แหละอัลลอฮ์จะทรงเอ็นดูเมตตาแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

72. อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดามุมีนชาย และบรรดามุมีนหญิง ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์ เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และบรรดาสถานที่พำนัก³อันดีซึ่งอยู่ในบรรดาสวนสวรรค์แห่งความวัฒนาสถาพร และความปิติยินดีจากอัลลอฮ์นั้นใหญ่กว่า⁴ นั่นคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง

73. โอ้นะบี จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้กลับกลอกในการศรัทธา (มุนาฟิกัน) และจงเจียบขาดแก่พวกเขา และที่อยู่ของพวกเขานั้นคือ นรกญะฮันนัม และที่กลับไป⁵ นั้น ชั่วช้าจริง ๆ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ
فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ
ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ يَسُورُ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

¹ คือผู้ที่ศรัทธาต่ออะบีที่อัลลอฮ์ทรงส่งมา

² คือต่างเป็นผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

³ คือทรงสัญญาจะให้ที่พำนักอันดีแก่มุมีนชายและหญิงอีกด้วย

⁴ คือใหญ่กว่าสิ่งใดทั้งหมด

⁵ คือสถานที่ที่พวกเขากลับไปอันได้แก่ นรกญะฮันนัมนั้น ช่างเป็นที่ชั่วร้ายจริง ๆ

74. พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮฺว่า พวกเขาไม่ได้พูดและแท้จริงนั้น พวกเขาได้พูดซึ่งถ้อยคำแห่งการปฏิเสธศรัทธา¹ และพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว หลังจากการเป็นมุสลิมของพวกเขา และพวกเขามุ่งกระทำในสิ่งที่พวกเขาได้รับผล² และพวกเขามีได้ปฏิเสธ และจงเกลียดจงชัง³ นอกจากนี้ อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ได้ทรงให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นจากความกรุณาของพระองค์⁴ และหากพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเขา และหากพวกเขาผิดหลังให้อัลลอฮฺก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บแสบทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด ๆ ในผืนแผ่นดิน

75. และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ได้สัญญาแก่อัลลอฮฺว่า ถ้าหากพระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเรา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์แล้วไซ้ร้ แน่นอนเหลือเกิน พวกเราจะบริจาคทานและแน่นอนยิ่งพวกเราจะได้เป็นผู้อยู่ในหมู่คนดี

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أَوِيَاءٌ لِمَا نَزَّلْنَا
وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَيْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبَا إِلَيْكَ خَيْرًا لَّهُمَا وَإِنْ يَسْتَوِيَا بَعْدَ ذَلِكَ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

﴿ وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَيْنَاهُ مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

¹ คือถ้อยคำที่ทำให้เขาหมดสภาพการเป็นมุสลิม อันได้แก่การกล่าวถากถางท่านนะบี และศาสนาอิสลาม

² คือมุ่งที่จะลอบฆ่าท่านนะบีในระหว่างทางบนยอดเขา ขณะที่ท่านเดินทางกลับจากสงครามตะบูก แต่ไม่สำเร็จเพราะอัลลอฮฺทรงแจ้งให้ท่านนะบีทราบเสียก่อน

³ คำว่า นะเกาะมะ นั้นมีความหมายหลายนัย แต่ในที่นี้มีความหมายว่า ปฏิเสธ และจงเกลียดจงชัง คือปฏิเสธและจงเกลียดจงชังท่านนะบี

⁴ เป็นสำนวนในเชิงประชดบรรดามุนาฟิกเหล่านั้น กล่าวคือแทนที่พวกเขาจะสำนึกในความกรุณาของอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ที่ทำให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นด้วยทรัพย์สินเลยหลังจากได้เคยยกจนมา กลับทำให้พวกเขาเนรคุณยิ่งขึ้น

76. ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์ พวกเขาก็ตระหนี่ในส่วนนั้น และได้ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว¹

77. แล้วพระองค์ก็ทรงให้การกลับกลอกในหัวใจของพวกเขาเป็นผลลัพท์² แก่พวกเขา จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะพบพระองค์ เนื่องจากการที่พวกเขาบิดพริ้วต่ออัลลอฮ์ ในสิ่งที่พวกเขาให้สัญญาไว้แก่พระองค์ และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธ³

78. พวกเขาได้รู้ตอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ความเร้นลับของพวกเขา และการพูดซุบซิบของพวกเขา และแท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงรอบรู้ซึ่งสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

79. พวกที่ดำหนิ⁴ บรรดาผู้ที่สมครใจจากหมู่ผู้ศรัทธาในการบริจาคตาน⁵ และดำหนิผู้ที่ไม่พบสิ่งใด (จะบริจาคต) นอกจากค่าแรงงานอัน

فَلَمَّا آتَتْهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

فَأَعْيَبَهُمْ نِيفًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ

¹ คือเนื่องจากพวกเขามีอุปนิสัยเป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว พวกเขาจึงกล้าฝ่าฝืนคำมั่นสัญญาที่ได้กระทำไว้ แม้แต่สัญญาที่ได้กระทำไว้แก่อัลลอฮ์

² คือเป็นผลลัพท์แห่งการทำงานของพวกเขา

³ คือปฏิเสธสัญญาที่ให้ไว้แก่ อัลลอฮ์ ซุบหानะฮูวะตะลาอา

⁴ คือพวกมุนาฟิก

⁵ คือดำหนิว่าบริจาคตานเพื่ออ้อวด ทั้ง ๆ ที่พวกเขาบริจาคตด้วยความบริสุทธิ์ใจ และในการที่พวกเขาดำหนินั้นก็ใช่อะไรอื่น นอกจากความอิจฉาริษยาที่พวกตนไม่สามารถจะกระทำได้เพราะความตระหนี่

เล็กน้อยของพวกเขา แล้วเย้ยหยันพวกเขา¹ นั้น อัลลอฮ์ได้ทรงเย้ยหยันพวกเขา² แล้ว และสำหรับพวกเขา นั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบ

80. เจ้าจงขอกฎโทษให้แก่พวกเขา³ หรือไม่ก็จงอย่าขอกฎโทษให้แก่พวกเขา⁴ หากเจ้าขอกฎโทษให้แก่พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง⁵ อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงอภัยให้แก่พวกเขาเป็นอันขาด นั้นก็เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และอัลลอฮ์ จะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่ละเมิด

81. บรรดาผู้ที่ถูกปล่อยให้อยู่เบื้องหลัง⁶ นั้น ดีใจในการที่พวกเขา นั่งอยู่เบื้องหลัง⁷ ของรอซูลุลลอฮ์และพวกเขาเกลียดในการที่พวกเขา จะต่อสู้ด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และพวกเขา กล่าวว่า⁸

لَا يُجَادُونَ إِلَّا جُهْدُهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

¹ คือพวกบริจาค

² คืออัลลอฮ์ได้ทรงตอบแทนการเย้ยหยันของพวกเขาแล้ว โดยให้พวกเขาเป็นผู้อับยศ

³ คือถ้าเจ้าปรารถนาจะขอกฎโทษให้แก่พวกเขา ก็จงขอเถิด แต่ก็หาได้รับประโยชน์อันใดไม่

⁴ คือถ้าเจ้าไม่ปรารถนา ก็จงอย่าขอให้เลย เพราะการขอกฎโทษให้หรือไม่ นั้นย่อมได้ผลเท่ากัน คือพวกเขาไม่ได้รับการอภัยโทษ

⁵ หมายถึงจำนวนมากมายกกล่าวคือ หากท่านจะบิจะขอกฎโทษพวกมุนาฟิกมากสักเท่าไรก็ตาม อัลลอฮ์จะไม่ทรงรับ หนึ่งหมายเลขเจ็ด หรือเจ็ดสิบนั้น เป็นหมายเลขที่แสดงจำนวนมาก

⁶ คือมุนาฟิกกลุ่มหนึ่งถูกปล่อยไว้ให้อยู่ที่มะดีนะฮ์ เนื่องจากพวกเขาไม่ยอมออกไปยังตะบูก เพื่อทำสงครามต่อต้านศัตรูโดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ บังหน้า

⁷ คือดีใจที่พวกเขาไม่ได้ออกไปทำสงครามตะบูก เพราะนอกจากอากาศจะร้อนแล้ว ยังต้องเสี่ยงกับการเสียชีวิตด้วย คำว่า เบื้องหลังของรอซูล นั้นหมายถึงนั่งอยู่ในบ้านโดยมิได้ออกไปกับรอซูล

⁸ คือกล่าวแก่พวกมุนาฟิกด้วยกัน

ท่านทั้งหลายอย่าออกไปในความร้อนเลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไฟนรกจะร้อนนั้มนั้นร้อนแรงยิ่งกว่า¹ หากพวกเขาเข้าใจ

82. พวกเขาจงหัวเราะแต่น้อย และจงร้องไห้ มาก ๆ เถิด² ทั้งนี้เป็นการตอบแทนตามที่พวกเขาชวนชวาย³ไว้

83. หากอัลลอฮ์ได้ทรงให้เจ้ากลับไปยังกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขา⁴ แล้วพวกเขาจะขออนุมัติเจ้าเพื่อออกไป⁵ ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจะไม่ออกไปกับฉันตลอดกาล และจะไม่ต่อสู้ร่วมกับฉันซึ่งศัตรูใดๆ เป็นอันขาด แท้จริงพวกท่านพอใจต่อการนั่งอยู่แต่ครั้งแรกแล้ว ดังนั้น จงนั่งอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง⁶ต่อไปเถิด

84. และเจ้า⁷ จงอย่าละหมาดให้แก่คนใดในหมู่พวกเขาที่ตายไปเป็นอันขาด และจงอย่ายื่นที่หลุมศพของเขาด้วย แท้จริงพวกเขานั้นได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และพวกเขาได้ตายลง ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ละเมิด

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَبَكَوْا كَثِيرًا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَدْنُوكَ
لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ نَّخْرُجَا مَعِيَ أَبَدًا وَلَكِن نَّقْتُلُوكَ
مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾

وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ
إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوْأَمَهُمْ
وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾

¹ หมายความว่า ถ้าทนความร้อนในโลกนี้ไม่ไหว ไฉนพวกเขาจึงทนไฟนรกได้ ทั้ง ๆ ที่ไฟนรกร้อนกว่าหลายพันหลายหมื่นเท่า

² คือเมื่อพิจารณาถึงความผิดของพวกเขาที่จะได้รับการลงโทษแล้ว ก็สมควรแก่พวกเขาที่จะหัวเราะแต่น้อย และร้องไห้ให้มาก ๆ ทั้งนี้เป็นการเสียใจในการกระทำของตน

³ กล่าวคือที่ที่พวกเขาจะถูกลงโทษนั้นก็มิใช่อื่นใด เป็นเพียงการตอบแทนตามที่พวกเขากระทำเท่านั้น

⁴ คือให้หมู่ผู้ที่หลีกเลี่ยงไม่ยอมออกไปทำสงครามตะบุก

⁵ คือออกไปทำการต่อสู้ร่วมกับท่านนะบีครั้งใหม่ที่จะเกิดขึ้น

⁶ คือบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงไม่ยอมออกไปทำสงคราม

⁷ หมายถึงท่านนะบี

85. และจงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและลูก ๆ ของพวกเขา เป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในโลกนี้ และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น¹

86. และเมื่อมีซูเราะฮ์หนึ่งซูเราะฮ์ใด² ถูกประทานลงมาว่า พวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์เถิด และจงต่อสู้ด้วยทรัพย์สินสมบัติและชีวิต ร่วมกับบรอลุลของพระองค์ ผู้ที่มั่งคั่งในหมู่พวกเขา ก็ขออนุญาตต่อเจ้า³ และกล่าวว่า จงปล่อยพวกเราไว้เถิด พวกเราจะได้อยู่กับบรรดาผู้ที่นั่งอยู่⁴ กัน

87. พวกเขายินดีในการที่พวกเขาจะอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง⁵ และได้ถูกประทับตราไว้แล้วบนหัวใจของพวกเขา⁶แล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เข้าใจ

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

وَإِذَا أَنْزَلْنَا سُورَةً أَنْعَمْنَا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُوا الطَّلُوقِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ادْرَأْنَا كُنْ مَعَ الْفَاعِلِينَ ﴿٤٦﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٤٧﴾

¹ กล่าวคือการที่พวกเขามีทรัพย์สินและมีลูก ๆ มากมายนั้นทำให้พวกเขาเข้าใจผิดว่า ที่พวกเขากระทำอยู่นั้นถูกต้องแล้ว พวกเขาจึงไม่คิดที่จะแก้ไขและพิจารณาตัวเอง ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงคงอยู่ในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อไป และเมื่อพวกเขาตายพวกเขาก็ยอมตายในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธา และเมื่อนั้นแหละพวกเขาก็จะได้รับการลงโทษอย่างสาสมกับความต้อร้ายของพวกเขา

² คือบทหนึ่งบทใดจากอัล-กุรอาน

³ คือขออนุญาตที่จะไม่ต่อสู้ร่วมกับบรอลุลลอส และไม่เสียสละทรัพย์สินสมบัติ

⁴ หมายถึงบรรดาเด็ก ๆ ผู้หญิงและคนชรา เพราะบุคคลประเภทดังกล่าวไม่สามารถออกไปสู้รบได้ ต้องอยู่เฝ้าบ้าน

⁵ หมายถึงพวกเด็ก ๆ ผู้หญิง และคนชราซึ่งถูกทิ้งไว้ให้อยู่เบื้องหลัง

⁶ กล่าวคือ บุคคลดังกล่าวประหนึ่งถูกประทับตราบนหัวใจของพวกเขาแล้วโดยที่ไม่มีสิ่งใดสามารถเข้าสู่หัวใจของพวกเขาได้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่เข้าใจอะไรได้

88. แต่ทว่ารอซูล และบรรดาผู้ที่ศรัทธาซึ่งร่วมอยู่กับท่านนั้น ได้ต่อสู้ด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา คนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับความดีมากมาย และคนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ

لَنَكِينِ الرَّسُولِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكُمْ هُمْ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّتِكُمْ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

89. อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้แล้ว สำหรับพวกเขา ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้¹ สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั้นแหละคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

90. และบรรดาผู้ที่แก้ตัว² ในหมู่อาหรับชนบทเหล่านั้นได้มา³ เพื่อจะได้ถูกอุมมัตให้แก่พวกเขา⁴ และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธ⁵ อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์นั้นได้นั่งกันอยู่⁶ การลงโทษอันเจ็บแสบจะประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

¹ คำว่า อยู่ภายใต้ นั้นมีได้หมายความว่า อยู่ใต้ดิน หากแต่อยู่บนพื้นดินนั่นเอง เพราะคำว่า สวนสวรรค์ นั้นคือสถานที่ที่มีต้นไม้ ดังนั้น แม่น้ำที่ไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์ จึงหมายถึง แม่น้ำที่อยู่บนพื้นดินใต้ต้นไม้ในสวนสวรรค์นั้น

² คือ พวกมุนาฟิกที่อ้างตนว่ามีอุปสรรคไม่สามารถจะออกไปสู้รบได้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในหมู่อาหรับชนบท

³ คือมาหาท่านนะบี

⁴ คือเพื่อจะได้รับอุมมัตจากท่านนะบีให้อยู่บ้านโดยไม่ต้องออกไปสู้รบ

⁵ คือไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์

⁶ คือพวกมุนาฟิกชาวชนบทอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่ยอมออกไปสู้รบ โดยนั่งอยู่ที่บ้านเฉย ๆ และได้มาหาท่านนะบีเพื่อแก้ตัวอย่างพวกแรกซึ่งก็ถือว่าเป็นพวกปฏิเสธอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ด้วย

91. ไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอและแก่ผู้ที่ป่วยไข้ และแก่บรรดาผู้ที่ไม่พบสิ่งที่จะบริจาค เมื่อพวกเขาได้แนะนำตักเตือนให้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ไม่มีทางใดที่จะกล่าวโทษแก่บรรดาผู้กระทำดีได้¹ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

92. และไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขามาหาเจ้าเพื่อให้เจ้าจัดให้พวกเขา² เจ้าได้กล่าวว่า ฉันไม่พบพาทะนะที่จะให้พวกเขาขึ้นบนม้านได้ พวกเขาก็ผินหลังกลับโดยที่นัยน์ตาของพวกเขาท่วมท้นไปด้วยน้ำตา เพราะเสียใจที่พวกเขาไม่พบสิ่งที่พวกเขาจะบริจาค

93. แท้จริงทางที่จะกล่าวโทษได้นั้น ก็เพียงแต่บรรดาผู้ที่ขออนุญาตต่อเจ้า³ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้มั่งมี ซึ่งยินดีที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง และอัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รู้อะไร

لَيْسَ عَلَى الضَّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا لَمْ يُحْمَلَهُمْ ثَقَلًا وَلَا أَوْدَعُوا حَزَنًا أَوْ أَعْيُنُكُمْ نَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ رِضْوَانًا يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

¹ หมายถึงบรรดาผู้ยากจนที่ไม่มีเงินจะบริจาคเพื่อเป็นกำลังในการสู้รบและทำหน้าที่แนะนำตักเตือนให้ผู้คนจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูล และก็หมายถึงคนทำดีโดยทั่ว ๆ ไปด้วย

² คือจัดพาทะนะให้พวกเขา³ เพื่อไปทำการรบ

³ คือขออนุญาตที่จะไปออกรบ และไม่บริจาคทั้ง ๆ ที่พวกเขามีความมั่งคั่ง

94. พวกเขา (ที่ไม่ออกไปสงครามตะบูก) จะแก้ตัวแก่พวกท่าน เมื่อพวกท่านกลับมายัง พวกเขาจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย เราจะไม่เชื่อพวกท่านดอก แท้จริง อัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวคราวของพวกท่านแก่เราแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นการกระทำของพวกท่าน และรอซูลของพระองค์ก็เห็นด้วยแล้ว พวกท่านก็จะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้แห่งสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกท่านให้รู้ถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

95. พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์แก่พวกท่าน เมื่อพวกท่านได้กลับมายังพวกเขา เพื่อให้พวกท่านยกโทษให้แก่พวกเขา ดังนั้น พวกท่านจงผินหลังให้พวกเขาเถิด แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นชั่วร้าย และที่พำนักของพวกเขาก็คือนรก ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาชวนชวayıไว้

96. พวกเขาจะสาบานแก่พวกท่าน เพื่อให้พวกท่านพอใจต่อพวกเขา แล้วหากพวกท่านพอใจต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงพอพระทัยต่อกลุ่มชนที่ละเมิดฝ่าฝืน

97. บรรดาอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกกลับกลอกที่ร้ายกาจที่สุด และเป็นการสมควรยิ่งแล้ว ที่พวกเขาจะไม่รู้ขอบเขตในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่รอซูลของพระองค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدَّ بِنَا أَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَا وَنَهُ جَهَنَّمُ جَزَاءُ يُعَاكَفَوْنَ يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٦﴾

أَلْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبَغَاءً وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾

98. และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ถือเอาสิ่ง
ที่ตนบริจาคไปเป็นค่าปรับ และถือว่าเป็นการ
ขาดทุนและพวกเขาอดคอยเหตุร้ายที่จะเกิดแก่
พวกท่าน เหตุร้ายเหล่านั้นจงประสบแก่พวกเขา
เถิดและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ถาม ทรงรอบรู้

99. และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และถือเอาสิ่งที่ตน
บริจาคไปนั้น เป็นการใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ และ
เป็นการขอพรของรอซูล ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงมัน
เป็นการทำให้ใกล้ชิดแก่พวกเขา อัลลอฮ์จะทรง
ให้พวกเขาอยู่ในความเอ็นดูเมตตาของพระองค์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ทรงเอ็นดู
เมตตาเสมอ

100. บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ
(ชาวมุฮัจญิรีนจากมักกะฮ์) และในหมู่ผู้ให้
ความช่วยเหลือ (ชาวอันศ็อรจากมะดีนะฮ์)¹
และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้น
อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็
พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียม
ไว้ให้พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวรรค์ที่มีแม่น้ำ
หลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนัก
อยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا
وَيَتْرِكُ يَوْمَ الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ فُرْقَانًا عِنْدَ اللَّهِ
وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْآنٌ لَهُمْ
سَيَذَّكَّهُمْ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنْ أَلَّ اللَّهُ
عَفْوُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ مِنِ الْمُهْجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

¹ มีรายงานจากอับซอฮ์บียว่า บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่พวกมุฮัจญิรีนและพวกอันศ็อรนั้นคือบรรดาผู้ที่
ทำสัตยาบัน บัยอะฮ์อ์ริฎวาน และกล่าวกัน อีกว่าเป็นบรรดาผู้ที่ทำละหมาดโดยหันไปสู่อีสานกับลัทธิที่กล่าว
มานี้ บรรดาคอฮาบะฮ์ทั้งหมดหมายถึงบรรดาบรรพชนรุ่นแรก ที่อพยพจากนครมักกะฮ์ไปสู่นครมะดีนะฮ์
และบรรดาผู้ที่ให้ความช่วยเหลือที่เป็นชาวมะดีนะฮ์

อัลสลัฟ หมายถึงบรรพชนในช่วง 3 ศตวรรษแรกของฮิจญเราะฮ์ศักราช

101. และส่วนหนึ่งจากผู้ที่พำนักอยู่รอบ ๆ พวกท่านที่เป็นอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกกลับลอกและในหมู่ชาวมะดีนะฮ์ก็เช่นเดียวกัน พวกเขาเหล่านั้นตั้งมั่นในการกลับลอก เจ้า (มุฮัมมัด) ไม่รู้จักธาตุแท้ของพวกเขาดอก เรา (อัลลอฮ์) รู้จักพวกเขาดี เราจะลงโทษพวกเขาสองครั้ง¹ แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันยิ่งใหญ่ต่อไป²

102. และมีชนกลุ่มอื่นที่สารภาพความผิดของพวกเขา โดยที่พวกเขาประกอบกรรมดีปะปนไปกับงานที่ชั่ว³ หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

103. (มุฮัมมัด) เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาเป็นทาน เพื่อให้พวกเขาบริสุทธิ์ และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนที่เป็นทานนั้น⁴ และเจ้าจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด

وَمَنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُتَّفِقُونَ
وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ الْإِنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
تَحَنُّنًا تَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ مِمَّا يَدْرُسُونَ
إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

وَأَخْرَجُوا عَنَّا كَوْنَهُمْ خَطَاؤًا عَمَلًا صَالِحًا
وَأَخْرَجْنَا عَسَىٰ أَن يَأْتِيَهُم مِّنْ عِندِ اللَّهِ
عَفْوٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

حُذِّمْنَ أَمْوَالُهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا
وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

¹ คือจะได้รับการลงโทษในโลกศุนยาศด้วยการถูกฆ่า และถูกจับเป็นเชลย เมื่อตายไปก็จะได้รับการทรมานในหลุมฝังศพ

² ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์ก็จะถูกนำไปสู่การทรมานในนรกยะอันนัม

³ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาโดยเฉพาะ เกี่ยวกับชาย 10 คนที่ไม่ได้ออกไปร่วมรบในสมรภูมิตะบูก ในจำนวน 10 คนนี้ มีเจ็ดคนทรมานตนด้วยการมัดตัวเองเข้ากับเสาไม้สยิด อันเป็นการสารภาพผิด และหวังว่าทำนองชูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม จะอภัยให้แก่พวกเขา แต่ทำนองชูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม ไม่ได้ให้ความสนใจต่อการกระทำของพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ทรงประทานอายะฮ์นี้ลงมา

⁴ ชายเจ็ดคนหลังจากถูกปล่อยเป็นอิสระแล้วก็รู้สึกสำนึกผิด และมีความประสงค์ที่จะล้างมลทินด้วยการบริจาคทาน จึงไปทำทำนองชูลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม พร้อมกับเงินจำนวนหนึ่ง โดยหวังว่าการบริจาคเพื่อเป็นทานแก่คนยากคนจนนั้น จะช่วยชำระล้างการกระทำในอดีต และได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ก็เป็นได้ พรองคังจึงได้ประทานอายะฮ์นี้ลงมา

เพราะแท้จริงการขอพรของเจ้านั้น ทำให้เกิดความสบายใจแก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไถ่ ยิน ผู้ทรงรอบรู้

104. พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงรับบรรดาสิ่งที่เป็นการทาน (คือตะเกาะฮ์) และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

105. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงทำงานเถิด แล้วอัลลอฮ์จะทรงเห็นการทำงานของพวกท่าน และรอซูลของพระองค์และบรรดามุอมีนก็จะเห็นด้วย และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่าน ในสิ่งที่พวกท่านทำได้

106. และมีชนอีกกลุ่มหนึ่ง¹ ที่ยังรอคำบัญชาของอัลลอฮ์ พระองค์อาจจะทรงลงโทษพวกเขา และพระองค์ก็อาจจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

107. และบรรดาผู้ที่ยึดเอาอิสลิดหลังหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดความเดือดร้อนและปฏิเสธศรัทธา และก่อให้เกิดการแตกแยกกระหว่างบรรดามุอมีนด้วยกัน และเป็นแหล่งช่องสุ่มสำหรับผู้ที่ทำ

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّوْنَ إِلَىٰ عَلِيِّ النَّبِيِّ وَالْأَهْلِ فَتُنشَرُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

وَأَخْرَجَتْ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَائِعَهُمْ
وَإِمَائَتَهُمْ عَلَيْهِمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا
وَتَفْرِقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّعَنْ
حَارِبِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ مِنَ قَبْلُ وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا
إِلَّا الْحُسْنَ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

¹ ชนกลุ่มนี้ อิบน์อับบาสกล่าวว่า มีจำนวน 3 คน คือ กะอูบ อิบน์มาลิก ฮิลาล อิบน์อุมัยยะฮ์ และ มุรอเราะฮ์ อิบน์อัวร์รอบีอ์ ชายสามคนนี้มีได้รับเร่งไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์ เพื่อแก้ตัวหรือขออภัยโทษต่อท่านรอซูล ที่มีได้เข้าร่วมในสมรภูมิตะบูก์ ท่านรอซูลุลลอฮ์ได้ห้ามบรรดาศอฮาบะฮ์มิให้เข้าไปสังสรรค์และกล่าวสวัสดีแก่ชาย 3 คน ทั้งนี้เห็นว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสินชี้ขาดในเรื่องของพวกเขา

สงครามต่อต้านอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ มาก่อน และแน่นอนพวกเขาจะสาบานว่า เราไม่มีเจตนาอื่นใดนอกจากสิ่งที่ดี และอัลลอฮ์ นั้นทรงเป็นพยานยืนยันว่า แท้จริงพวกเขา นั้น เป็นพวกกล่าวเท็จอย่างแน่นอน

108. เจ้าอย่าไปร่วมยินดีละหมาดในมัสยิดนั้น เป็นอันขาด แน่หนอน มัสยิดที่ถูกวางรากฐาน บนความยำเกรงตั้งแต่วันแรกนั้น สมควร อย่างยิ่งที่เจ้าจะเข้าไปยินดีละหมาดในนั้น เพราะ ในมัสยิดนั้นมีคณะบุคคลที่ชอบจะชำระตัวให้ บริสุทธิ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ชำระตัว ให้สะอาดบริสุทธิ์อยู่เสมอ

109. ผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนความ ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และบนความโปรดปรานนั้น ดีกว่าหรือว่าผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบน ริมขอบเหวที่จะพังทลายลง แล้วมันก็พัง นำ เขาลงไป ในนรกและอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทาง แก่กลุ่มชนที่อธรรม

110. อาคารของพวกเขาที่ก่อสร้างขึ้นมา นั้นยัง คงเป็นที่ระวางสงฆ์อยู่ในจิตใจของพวกเขาจน กระทั่งหัวใจเหล่านั้นจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ และ อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

111. แท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ทรงซื้อแล้วจากบรรดา ผู้ศรัทธา ซึ่งชีวิตของพวกเขาและทรัพย์สินสมบัติ ของพวกเขา โดยพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์ เป็นการตอบแทน พวกเขาจะต่อสู้ในทางของ อัลลอฮ์แล้วพวกเขาก็จะฆ่าและถูกฆ่า เป็น

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أَشْسَ عَلَى التَّقْوَى
مِنْ أَوْلَى يَوْمَ الْحَقِّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ
يُحْيُونَ أَنْ يَطَّهَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أَشْسَ بُنِيَتْهُ عَلَى تَقْوَى رَبِّكَ اللَّهُ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَشْسَ بُنِيَتْهُ عَلَى شَفَا
جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنِيَتْهُمْ الَّذِي بَوَّأْتَهُ فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِآتٍ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِ
حَقًّا فِي التَّوْبَةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْفُرْآنِ

สัญญาของพระองค์อย่างแท้จริง ซึ่งมีอยู่ใน คัมภีร์เตารอต อินญีล และกุรอาน และใครเล่า จะรักษาสัญญาของเขาให้ดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกท่านจงชื่นชมยินดีในการขายของ พวกท่านเถิด ซึ่งพวกท่านได้ขายมันไป และ นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

112. บรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัว ผู้กระทำการ อีบาดะฮ์ ผู้กล่าวคำสรรเสริญ ผู้เดินทางเพื่อ ต่อสู้หรือแสวงหาวิชาความรู้¹ ผู้รุกกะฮ์² ผู้ สูญุด³ ผู้กำชับให้ทำความดี ผู้ห้ามปรามให้ละเว้น ความชั่ว และบรรดาผู้รักษาขอบเขตของอัลลอฮ์ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด

113. ไม่บังควรแก่กะบีและบรรดาผู้ศรัทธาที่จะ ขอลงโทษให้แก่พวกตั้งภาคี และแม้ว่าพวกเขา จะเป็นญาติใกล้ชิดกันก็ตาม ทั้งนี้หลังจาก เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วว่า แน่نونพวก เหล่านั้นเป็นชาวนรก⁴

وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِيبَعِكُمُ الَّذِي بَايَعَكُمْ بِهِ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١١٢﴾

التَّائِبُونَ الْعَمِدُونَ الْحَمِيدُونَ
الْمُسْتَجِرُونَ الرَّكَعُونَ السَّجِدُونَ
الْمُؤْمِنُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكَاهُونَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

مَا كَانَتْ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
مَا بَيَّنَّاهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

¹ นักตีฟซีรบางคนให้ความหมายของคำว่า “อัชฮาอิฮุน” ว่า ผู้ถือศีลอด บางท่านให้ความหมายว่า ผู้ทำ การสู้รบในทางของอัลลอฮ์ บางท่านก็ว่าหมายถึง ผู้อพยพหรือเดินทางเพื่อต่อสู้หรือแสวงหาวิชาความรู้

² ลักษณะของผู้ไค์กันับโดยเอามือทั้งสองจับหัวเข้าทั้งสอง

³ ลักษณะของผู้ก้มลงกราบกับพื้น โดยเอาหน้าผากและจมูกจรดพื้น และฝ่ามือทั้งสองจรดพื้น

⁴ ขณะที่อะบูฏอลิบลงของท่านนะบีได้จะสิ้นชีวิต ท่านนะบีได้เข้าไปเยี่ยม ขณะนั้นอะบูญะฮ์ล และ อับดุลลอฮ์ อิบนะอะบีอุมัยยะฮ์นั่งรวมอยู่ด้วย ท่านนะบีได้กล่าวขึ้นว่า “โอ้คุณลุง จงกล่าวคำว่า “ลาอิลลา ฮะฮ์อัลลลอฮ์” แล้วฉันจะเป็นพยานให้แก่ท่าน ณ ที่อัลลอฮ์ อะบูญะฮ์ลและอิบนะอะบีอุมัยยะฮ์ กล่าว สวนขึ้นทันทีว่า “โอ้อะบูฏอลิบ ท่านจะผินหลังให้แก่แนวทางของอับดุลมุฏอลิบกระนั้นหรือ?” ท่าน นะบียังคงกล่าวข้อความนี้แก่ลุงของท่าน ในที่สุดอะบูฏอลิบได้กล่าวข้อความสุดท้ายขึ้นว่า “ฉันจะอยู่ใน แนวทางของอับดุลมุฏอลิบ” โดยไม่ยอมกล่าวคำว่า “ลาอิลลาฮะฮ์อัลลลอฮ์” ท่านนะบีจึงกล่าว ว่า “วัลลอฮิ ฉันจะขอโทษต่ออัลลอฮ์ให้แก่ท่าน (หมายถึงอะบูฏอลิบ) ตราบใดที่ฉันไม่ถูกห้ามในการ กระทำเช่นนั้น” แล้วอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ประทานอายะฮ์ที่ 113 นี้ลงมา

114. และการขอภัยโทษของอิบรอฮีมให้แก่บิดาของเขามีได้ปรากฏขึ้น นอกจากเป็นสัญญาณที่เขาได้ให้ไว้แก่บิดาของเขาเท่านั้น แต่เมื่อได้เป็นที่ประจักษ์แก่เขาแล้วว่า แท้จริงบิดาของเขา นั้นเป็นศัตรูของอัลลอฮ์ เขาก็ปลื้มตัวออกจากบิดาของเขา แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้อ่อนโยน และเป็นผู้มีขันติธรรม

115. และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้กลุ่มชนใดหลงผิด หลังจากที่พระองค์ได้ทรงชี้ทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขาแล้ว นอกจากจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่พวกเขาจะยำเกรงเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

116. แท้จริงอัลลอฮ์นั้น อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็น ทรงให้ตาย และนอกจากอัลลอฮ์แล้วก็ไม่มีความคุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับพวกท่าน

117. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนะบี ชาวฆุฎัยฟี และชาวอันศอรแล้ว ซึ่งเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามเขา (นะบี) ในยามคับขัน หลังจากที่จิตใจของชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขาเกือบจะหันเหออกจากความจริง แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาอยู่เสมอ

118. และอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่ชายสามคน (คือ กะอูบ อิบน์มุสลิม มุรอเราะฮ์ อิบน์อุรร์อบีอ์ และฮิลาล อิบน์อุมัยยะฮ์) ที่ไม่ได้ออกไปสงคราม

وَمَا كَانَتْ اسْتِغْفَارُ اِبْرَاهِيمَ لِاٰبِهٖ اِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا اِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ اِنَّ اِبْرَاهِيْمَ لَآوَهُ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾

وَمَا كَانَتْ اِنَّهٗ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰهُمْ حَتّٰى يَبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ يَكِلُ شَيْءًا عَلَيِّمْ ﴿١١٥﴾

اِنَّ اللّٰهَ لَهُ الْمُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْبٍ اِلَّا اِلٰهُ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا تَنْصُرُوْهُ ﴿١١٦﴾

لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ فِيْ سَاعَةِ الْمُنْتَهٰى مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَرْفَعُ قُلُوْبُ قُرَيْشٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ اِنَّهٗ بِهِمْ رءُوفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِيْنَ خَلَفُوْا حَتّٰى اِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُوْا اَنْ لَّا يَمْلِكَ مِنْ اللّٰهِ اِلَّا اِيَّاهُ ثُمَّ تَابَ

จนกระทั่งแผ่นดินได้คืบแคบแก่พวกเขาทั้ง ๆ ที่มันกว้างใหญ่ไพศาล และตัวของพวกเขาก็รู้สึกอึดอัดไปด้วย แล้วพวกเขาก็คาดคิดกันว่าไม่มีที่พึ่งอื่นใดเพื่อให้พ้นจากอัลลอฮ์ไปได้ นอกจากกลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับเนื้อกลับตัวสำนึกผิดต่อพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

119. โอลิศรัทธาชนทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่พูดจริง

120. ไม่บังควรแก่ชาวมะดีนะฮ์และชาวอาหรับชนบทที่พักอยู่รอบ ๆ จะผินหลังให้กับรอซูลของอัลลอฮ์ และไม่บังควรที่เขาเหล่านั้นจะห่วงชีวิตของพวกเขา มากกว่าชีวิตของท่านรอซูล ทั้งนี้เนื่องจากความกระหายน้ำก็ดี ความทุกข์ยากก็ดีและความหิวโหยก็ดี เพื่อหนทางของอัลลอฮ์นั้นจะไม่ประสพกับพวกเขา และไม่ว่าพวกเขาจะเหยียบย่างไป ณ ที่ใดที่ทำให้พวกเขาปฏิบัติเสอศรัทธากริ้วโกรธก็ตาม และพวกเขาจะไม่ได้รับอันตรายจากศัตรูนอกจากการงานที่ดีที่ถูกจารึกไว้แล้วสำหรับพวกเขาเพราะสิ่งนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้รางวัลของผู้กระทำ ความดีต้องสูญเสียไปเป็นอันขาด

121. และพวกเขาจะไม่บริจาคนในการบริจาคใด ๆ ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม และพวกเขาไม่เดินผ่านหุบเขาใด ๆ นอกจากมันจะถูกบันทึกไว้ให้แก่พวกเขา เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงตอบแทน

عَلَيْهِمْ لِيُتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا

مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُ

مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْعَبُوا

بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ

ظُلْمٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا يَخْصِمُهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَلَا يَنْظُرُونَ مَوْطِنًا يَغِيظُ الْكَفَّارَ

وَلَا يَتَأَلَوْنَ مِنْ عَدُوِّ تَيْلَانًا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ

بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً

وَلَا يَنْقُطُونَ وَإِدْيَاً إِلَّا كَتَبَ لَكُمْ

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

ให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้
ทำได้

122. ไม่บังควรที่บรรดาผู้ศรัทธาจะออกไปสู้รบ
กันทั้งหมด ทำไมแต่ละกลุ่มในหมู่พวกเขาจึง
ไม่ออกไปเพื่อหาความเข้าใจในศาสนา และ
เพื่อจะได้ตักเตือนหมู่คณะของพวกเขา เมื่อ
พวกเขาได้กลับมายังหมู่คณะของพวกเขา โดย
หวังว่าหมู่คณะของพวกเขาจะได้ระมัดระวัง

123. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย จงสู้รบกับบรรดา
ผู้ที่อยู่ไกลเคียงพวกท่าน ที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา
เสียก่อน และจงให้พวกเหล่านั้นประสบกับ
ความรุนแรงจากพวกท่าน และพึงรู้เถิดว่า แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรง
ทั้งหลาย

124. และเมื่อมีบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูก
ประทานลงมา ดังนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้กล่าว
ขึ้นว่า มีใครบ้างในพวกท่าน ที่บ่อนทำลายความ
ศรัทธาเพิ่มขึ้น สำหรับบรรดาผู้ที่มีความศรัทธา
นั้นบ่อนทำลายได้ทำให้การศรัทธาเพิ่มขึ้นแก่พวกเขา
แล้วพวกเขาก็มีความปิติยินดี

125. และสำหรับบรรดาผู้ที่มีโรคอยู่ในจิตใจ
ของพวกเขา บทนั้นก็ยิ่งจะเพิ่มความสับสนให้
แก่พวกเขามากยิ่งขึ้นไปอีก และพวกเขาจะตาย
ไปในสภาพที่เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา

126. และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริง
พวกเขาจะถูกทดสอบในทุกๆ ปี ครั้งหนึ่งหรือ
สองครั้ง แล้วพวกเขาก็ไม่ยอมกลับเนื้อกลับตัว

﴿ وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً
فَلَوْلَا نَفْرَمِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا
فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ
مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ
أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هُدًى بَعَثْنَا قَوْمًا الَّذِينَ
فَرَادَتْهُمْ يُعِيتَانَا وَمَهْمَا يَسْتَبِشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَادَتْهُمْ
رُجْسًا إِلَى رُجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

أَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَا
مَةٍ أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

และพวกเขาก็ไม่สำนึกผิดอีกด้วย

127. และเมื่อบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูก
ประทานลงมา บางคนในหมู่พวกเขาต่างก็มอง
ตาซึ่งกันและกัน (แล้วถามขึ้นว่า) มีใครเห็น
พวกท่านบ้างไหม¹ แล้วพวกเขาก็พากันแยกย้าย
ออกไปอัลลอฮ์จึงทรงให้จิตใจของพวกเขาหัน
เหอกจากแนวทางที่ถูกต้อง เพราะแท้จริง
พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่มีความเข้าใจอะไรเลย

128. แท้จริงมีรอซูลคนหนึ่งจากพวกท่านเอง
ได้มาหาพวกท่านแล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขา
ในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้
ห่วงใยในพวกท่าน เป็นผู้เมตตา ผู้กรุณาสงสาร
ต่อบรรดาผู้ศรัทธา

129. หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่
ฉันแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
เท่านั้น แต่พระองค์เท่านั้นที่ฉันขอมอบหมาย
และพระองค์คือเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ
هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا
صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

¹ เมื่อมีบทของอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมา เป็นการประณามพวกมุนาฟิกีน โดยที่พวกเขาอยู่ร่วมในที่ประชุมของท่านนะบี คืออัลลิลลอฮุอะลียะฮิวะซัลลัม พวกเขาจะมองตาซึ่งกันและกัน แสดงอาการเย้ยหยัน และทำสัญญาญเป็นคำถามว่ามีใครเห็นพวกเราบ้างไหม? เพื่อที่เราจะได้ออกไปจากที่ประชุมนี้ เพราะเราทนการประณามต่อไปอีกไม่ได้แล้ว

(10) ซูเราะฮ์ ยูनुส

เป็นบัญญัติมกกียะฮ์ มี 109 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ยูनुส

ซูเราะฮ์ยูनुสเป็นซูเราะฮ์มกกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจต่อหลักการศรัทธา คือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อบรรดาศักดิ์ ศรัทธาต่อบรรดาราช และศรัทธาต่อ การฟื้นคืนชีพและการตอบแทนเป็นซูเราะฮ์ที่มีจุดเด่นในรูปแบบแห่งการชี้แนะไปสู่ การศรัทธาต่ออัลกุรอานอัลกะรีม ซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายที่ถูกประทานลงมา และเป็นสิ่งปาฏิหาริย์ที่ยั่งยืนคงอยู่ชั่วนิรันดร์

ในตอนต้นของซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องสาสน์และรอซูล และได้ชี้แจงอีกว่านี่คือ แนวทางของอัลลอฮ์ ทั้งในตอนแรกและตอนสุดท้าย ไม่มีประชาชาติใดที่อุบตีขึ้นมา นอกจากว่าอัลลอฮ์จะต้องส่งรอซูลมา เพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้นจึงไม่บังควร ที่พวกมุชริกีนจะเคลือบแคลงสงสัย ในการส่งรอซูลคนสุดท้ายมายังพวกเขา เป็นการ ประหลาดแก่มนุษย์หรือที่เราได้ให้วะฮีย์แก่ชายคนหนึ่งจากพวกเขาให้เตือนสำทับ มนุษย์ ในอันดับต่อมาบรรดาโองการต่าง ๆ ได้ชี้แจงถึงข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการเป็น พระเจ้าและการเป็นบ่าว (อัลอูลูฮียะฮ์ และ อัลอูบูดียะฮ์) และพื้นฐานแห่งความ สัมพันธ์ระหว่างพระผู้สร้างกับผู้ถูกสร้างและยังได้แนะนำมนุษย์ให้รู้จักพระผู้เป็นเจ้าของ ที่แท้จริงของพวกเขา ซึ่งเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่พวกเขาจักต้องเคารพอิบาดะฮ์ พระองค์แต่เพียงองค์เดียว ยอมมอบกายถวายชีวิตแด่พระองค์ พระองค์เท่านั้นเป็น ผู้สร้างเป็นผู้ประทานปัจจัยชีวิต เป็นผู้ทรงให้เป็น ทรงให้ตาย เป็นผู้ทรงจัดเตรียม และทรงปรีชาญาณ ทุกสิ่งนอกจากพระองค์ย่อมสูญสลาย แท้จริงพระเจ้าของพวกท่าน คืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในเวลา 6 วัน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกมุชริกีนที่มีต่อสาสน์และอัลกุรอาน และว่า อัลกุรอานนี่คือปาฏิหาริย์ที่ยั่งยืน ที่ยืนยันถึงความสัจจะของท่านนะบีผู้ไม่รู้หนังสือ (อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น) และยังคงเป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกะ เป็น ปาฏิหาริย์ ด้วยการทำให้พวกมุชริกีนให้นำคำประพันธ์มาสัมผัสบทหนึ่ง ที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกัน พวกเขาทั้งหมดความสามารถ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นเจ้าของแห่งวิหารและ

สำนวนทางด้านภาษาศาสตร์ หรือพวกเขาบอกว่า เขา (มุฮัมมัด) บั้นแต่่งขึ้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงนำมาสักบทหนึ่งเถียงนั้น และจงเรียกร้องเชิญชวนผู้ที่พวกท่านสามารถนำมาได้ นอกจากอัลลอฮฺ หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริง

ซูเราะฮ์ได้แนะนำมนุษย์ให้รู้จักคุณลักษณะของพระเจ้าที่แท้จริง ด้วยการกล่าวถึงสัญลักษณ์แห่งอำนาจและความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ ที่บ่งชี้ถึงการจัดเตรียมความปรีชาญาณของพระเจ้าแห่งสากลโลก และสิ่งที่อยู่ในจักรวาลที่เรามองเห็นถึงร่องรอยแห่งอำนาจอันเด่นชัด ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ถึงความยิ่งใหญ่ ความปรีชาญาณ และอำนาจของอัลลอฮฺ ตะอาลา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากชั้นฟ้าและแผ่นดินแก่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยิน และการมอง ที่กล่าวมานี้เป็นปัญหาสำคัญที่ซูเราะฮ์กล่าวถึง และให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธา และการให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮฺ ตะอาลา ซึ่งซูเราะฮ์ได้นำมากล่าวถึงพร้อมด้วยหลักฐานทางด้านโสตประสาทและสติปัญญา

ซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของบรรดานะบีบางท่าน เช่น เรื่องของนะบีมุฮัมมัดกับประชาชาติของท่าน เรื่องของนะบีมูซา กับฟิรอาฮฺ (ฟาโรห์) ผู้เกรี้ยวกราด และเรื่องของนะบียูनुส ซึ่งชื่อของท่านเป็นชื่อของซูเราะฮ์นี้ เรื่องราวประวัติความเป็นมาที่ปรากฏอยู่ในซูเราะฮ์นี้เป็นการชี้แนวทางของอัลลอฮฺในการบริหารกิจการต่าง ๆ เช่น การลงโทษผู้ธรรม และการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ศรัทธา

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการใช้ให้ท่านรอสูล คืออัลลอฮฺ อะลียะฮฺ ซัลลิม ยึดมั่นต่อบทบัญญัติของอัลลอฮฺ และอดทนต่อการต่อต้านและการทำร้ายในการเผยแพร่ัจธรรม และเจ้าจงปฏิบัติตามที่ถูกระฮึยแก่เจ้า และจงอดทนจนกว่าอัลลอฮฺจะทรงตัดสิน และพระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม รอ เหล่านี้คือบรรดาโองการแห่งคัมภีร์ที่ชัดเจน¹
2. เป็นการประหลาดแก่มนุษย์หรือ ที่เราได้ให้วะฮีย์แก่ชายคนหนึ่งจากพวกเขา ให้เตือนสัจธรรมมนุษย์ และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าแท้จริงสำหรับพวกเขา² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า แท้จริงนี่คืออันกมายากลอย่างแน่นอน³
3. แท้จริงพระเจ้าของพวกเขา⁴คืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในเวลา 6 วัน แล้วพระองค์ทรงประทับบนบัลลังก์⁴ ทรงบริหาร

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتْلَكَ، آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَنْ شِئِعَ إِلَىٰ مِنْ بَعْدِ ذِيهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ

¹ คืออัลกุรอานกะريم

² คำว่า “เกาะตะมะคิดกิน” นั้น บรรดานักตีฟซีรได้ให้ความหมายแตกต่างกันไป อิบнуอับบาส กล่าวว่า “พวกเขาจะได้รับความสุขสำราญ” อัลลอฟียฺ กล่าวว่า “พวกเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างดีในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป” มุญาฮิด กล่าวว่า “หมายถึงการงานที่ดี เช่น การละหมาด การถือศีลอด การบริจาคทาน และการกล่าวตัสบีหฺของพวกเขา เป็นต้น

³ สาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้ลงมา อิบнуอับบาส กล่าวว่า เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแต่งตั้งมุฮัมมัด คือลลิลลอสูอะลียะฮ์ซัลลิม เป็นรอสูลของพระองค์ พวกเขาผู้ฟารฎูการเป็นรอสูลของท่านโดยกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะให้รอสูลของพระองค์เป็นมนุษย์ธรรมดา อัลลอฮ์ไม่ทรงพบคนอื่นใดแล้วหรือ จึงได้แต่งตั้งให้มุฮัมมัดเป็นรอสูล ซึ่งเขาเป็นเด็กกำพร้าของอะบิฏอลิบ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ประทานอายะฮ์นี้ลงมา

⁴ การประทับหรือการสถิตย์ที่เหมาะสมกับพระองค์ โดยไม่ต้องเปรียบเทียบ หรือยกตัวอย่างหรือบิดเบือนหรือตั้งข้อสงสัยแก่การศรัทธาของชาวสลัฟ อิมามมาลิกกล่าวว่า การประทับหรือการสถิตย์เป็นที่รู้จักกัน ส่วนพระองค์จะประทับอย่างไรไม่มีใครรู้ การศรัทธาในเรื่องนี้เป็นวาญิบ และการถามชอกแซกเป็นเรื่อง บิดอะฮฺ

กิจการ ไม่มีผู้ให้ความช่วยเหลือคนใด เว้นแต่ต้องได้รับอนุมัติจากพระองค์ นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกท่าน พวกท่านจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด พวกท่านมิได้ใคร่ครวญกันดอกหรือ

4. ยิ่งพระองค์เท่านั้นคือทางกลับของพวกท่านทั้งหลาย สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ แท้จริงพระองค์นั้นทรงเริ่มการสร้างแล้ว พระองค์ก็ทรงให้มันบังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งเพื่อทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธา และผู้ประกอบความดี โดยเที่ยงธรรม ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องตีที่ร้อนจัด และการลงโทษอันเจ็บแสบ เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมศรัทธา

5. พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้าและดวงจันทร์มีแสงนวล² และทรงกำหนดให้มันมีทางโคจร เพื่อพวกท่านจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณ³ อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้น เว้นแต่ด้วยความจริง⁴ พระองค์ทรงจำแนก

فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦﴾

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوهُ
الْفَلَقِ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَمَلُوا
الصَّالِحِينَ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٧﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا
وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ
الآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

¹ เป็นการโต้ตอบพวกมุชริกีนในการอ้างของพวกเขาคือว่า บรรดารูปปั้นของพวกเขาคือช่วยเหลือพวกเขาได้ในวันกียามะฮ์

² ในอายะฮ์นี้แสดงให้เห็นถึงอาณาภาพและเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยให้กลางวันมีแสงจรัสจ้าจากดวงอาทิตย์ เวลากลางคืนมีแสงนวลจากดวงจันทร์ ทั้งนี้ก็ด้วยความเอ็นดูเมตตาอย่างล้นเหลือต่อพวกของพระองค์

³ ด้วยการโคจรของดวงอาทิตย์ทำให้เรารู้จำนวนวัน และด้วยการโคจรของดวงจันทร์ทำให้เรารู้จำนวนเดือนและปี

⁴ พระองค์มิได้ทรงสร้างดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โดยไร้ประโยชน์ แต่ด้วยอิกมะฮ์อันยิ่งใหญ่และประโยชน์อันมหาศาล

สัญญาณต่างๆ สำหรับหมู่ชนที่มีความรู้

6. แท้จริงการสับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืน และที่อัลลอฮ์ทรงสร้างในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น แน่นนอน เป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่มีความยำเกรง

7. แท้จริงบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรา และพวกเขาพอใจต่อชีวิตในโลกดุนยา และพวกเขาดีใจต่อมัน และบรรดาผู้ละเลยต่อสัญญาณต่างๆ ของเรา

8. ชนเหล่านั้น ที่พำนักของพวกเขาคือนรก เนื่องด้วยพวกเขาชวนชวายเอาไว้

9. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ประกอบความดี พระเจ้าของพวกเขาจะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา เนื่องด้วยการศรัทธาของพวกเขา ภายใต้วพวกเขามีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านซึ่งอยู่ในสวนสวรรค์คืออันเกษมสำราญ

10. การขอพรของพวกเขาในสวนสวรรค์คือ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ท่าน ซ้ำแต่พระเจ้าของเราและคำทักทายของพวกเขาในนั้นคือ ความสันติสุข (อัสสะลาม) และสุดท้ายแห่งการขอพรของพวกเขาคือ การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

11. และหากอัลลอฮ์ทรงเร่งตอบรับความชั่วของมนุษย์ เช่นเดียวกับการเร่งของพวกเขาเพื่อขอความดีแล้ว แน่นนอนความตายของพวกเขา

إِنَّ فِي آخِذَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ الْغَيْبِ ﴿٩﴾

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۗ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَا لَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ فَندَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾

ก็คงถูกกำหนดแก่พวกเขา¹ แล้วเราจะปล่อยบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเราให้อยู่ในความมงงวย เพราะการต้อตั้งของพวกเขา

12. และเมื่ออันตรายประสบกับมนุษย์² เขาก็จะวิงวอนขอเราในสภาพนอนตะแคง หรือหงายหรือยืน ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องอันตรายของเขาให้พ้นจากเขาไปแล้ว เขาก็เฝ้าคล้ายกับว่าเขามิได้วิงวอนขอเราให้พ้นจากอันตรายที่ได้ประสบแก่เขา³ เช่นนั้นแหละ ถูกทำให้สวยงามแก่บรรดาผู้ละเมิดชอบเขตในสิ่งที่พวกเขากระทำ

13. และโดยแน่นอน เราได้ทำลายประชาชาติจากศตวรรษก่อนจากพวกท่านไปแล้ว เมื่อพวกเขาเป็นผู้ธรรม และบรรดาราอูซุลของพวกเขาได้มายังพวกเขา พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน แล้วพวกเขาก็ไม่ศรัทธา เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนแก่หมู่ชนที่เป็นอาชญากร

14. แล้วเราก็ตัดตั้งพวกท่านให้เป็นตัวแทนในแผ่นดิน หลังจากพวกเขาเหล่านั้น เพื่อเราจะดูว่าพวกท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร

وَإِذْ أَمْسَرَ الْإِنْسَانَ إِذْ عَلَّمْنَاهُ لَجْنِهِ ۖ أَوْفَاعِدًا
أَوْفَاعِيمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ غُضْرَهُ ۖ مَرَّكَ أَنْ لَمْ
يَدْعُنَا إِلَىٰ ضَرْمَتِهِ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُكْفِرِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ
لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

¹ หากพระองค์ทรงเร่งตอบรับการวิงวอนขอความช่วยเหลือของมนุษย์ เหมือนกับการรีบตอบรับของพระองค์ เมื่อมนุษย์วิงวอนขอความดีแล้ว มนุษย์ก็จะประสบกับความหายนะ

² เมื่อมนุษย์ประสบกับภัยอันตรายต่าง ๆ เช่น การเจ็บป่วย ความยากจน หรือความเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ตัวของเขาเองหรือทรัพย์สินของเขา

³ เมื่อพระองค์ทรงปลดเปลื้องภัยอันตรายให้พ้นจากเขาไปแล้ว เขาก็ยังคงอยู่ในสภาพที่ต้อตั้ง สิ่มความทุกข์ยากที่ได้ประสบแก่พวกเขาในอดีตที่เพิ่งผ่านไป อายะฮ์นี้เป็นปรัมผู้ที่วิงวอนขอพระองค์เมื่อเขาประสบความทุกข์ยาก และสิ่มพระองค์เมื่อเขาได้รับความปลอดภัย หรือมีความสุขแล้ว

15. และเมื่อบรรดาโองการอันขัดแย้งของเรา ถูกอ่านแก่พวกเขาแล้ว บรรดาผู้ไม่หวังที่จะพบเรา! ก็กล่าวว่า ท่านจงนำกุรอานอื่นจากนี้ มาให้เราหรือเปลี่ยนแปลงเสีย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ไม่สมควรแก่ฉันที่จะเปลี่ยนแปลง โดยพลการจากตัวฉัน ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่สิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่ฉันเท่านั้น แท้จริงฉันกลัวว่า หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉันแล้ว จะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากอัลลอฮ์ทรง ประสงค์ ฉันจะไม่อ่านอัลกุรอานแก่พวกท่าน และพระองค์จะไม่ให้พวกท่านได้รับอัลกุรอาน นั้น² แน่หนอนฉันได้มีอายุอยู่ในหมู่พวกท่านมาก่อนนั้น³ พวกท่านไม่ใช่สติปัญญาคิดบ้างหรือ

17. ดังนั้น ผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จ ต่ออัลลอฮ์ หรือผู้ปฏิเสธต่อบรรดาโองการของ พระองค์ แท้จริงบรรดาผู้ทำผิดนั้นย่อมไม่บรรลุ ความสำเริง

18. และพวกเขาจะเคารพภักดีสิ่งอื่นไปจาก อัลลอฮ์ ที่มีได้ให้โทษแก่พวกเขา และมีได้ให้

وَإِذْ اتَّخَذْنَا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا يَتَّبِعُونَ قَالَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَا أَنْتَ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا
أَوْ بَدِّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِي
نَفْسِي إِنْ أَسْبَغَ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ
إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ
وَلَا أَدْرَأْتُكُمْ فِيهِ لَقَدْ كُنْتُ فِيكُمْ عُمْرًا
مِن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِنَا إِنَّهُ لَا يَفْقَهُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَوَآءَ شَفَعَتُنَا
وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَوَآءَ شَفَعَتُنَا

¹ คือบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อวันฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

² หากอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประสงค์แล้ว พระองค์ก็จะไม่ให้ฉันอ่านอัลกุรอานแก่พวกท่าน ทั้งนี้ เพราะอัลกุรอานนั้นมาจากพระองค์ มิใช่มาจากฉัน และพระองค์ก็จะไม่ให้พวกท่านรู้เรื่องราวที่มีอยู่ใน อัลกุรอานนั้น

³ ฉันได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับพวกท่านมานานถึง 40 ปี ก่อนที่อัลกุรอานจะถูกประทานลงมา พวกท่านก็รู้ว่า ฉันไม่เคยรู้มาก่อนและไม่เคยอ่านให้พวกท่านด้วย

ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮ์ ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้ ในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่นดินกระนั้นหรือ พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่ง เหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีขึ้น

19. และมนุษย์นั้นมีโช้อื่นใด นอกจากเป็นประชาชาติเดียวกัน แล้วพวกเขาก็แตกแยกกัน และหากมีโช้อิซิดได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของพวกเขาแล้ว แน่หนอนก็คงถูกตัดสินระหว่างพวกเขา ในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน²

20. และพวกเขา กล่าวว่า ทำไมอิหฺนินหารจากพระเจ้าของเขา จึงไม่ถูกประทานมาให้เขา³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงสิ่งเร้นลับนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงฉันนั้นอยู่กับพวกท่านในหมู่ผู้คอยดู

21. และเมื่อเราให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตา หลังจากกษัตริย์นบีนได้ประสบแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็มีอุบายต่อโองการต่าง ๆ ของเรา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงรวดเร็วยิ่งใน

عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَوُونَ اللَّهَ عِيمًا لَا يَعْلَمُ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ، وَتَعْلَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَفَلُوا
وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَى
بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
فَقُلْ إِنَّمَا الْعَجِيبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِلَيَّ مِنْكُمْ
مَنْ الْمُنظَرِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِذَا آذَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَهْمِ إِذَا
لَهُمْ مَكْرَفٌ - آيَاتِنَا قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا
يَكْتُبُونَ مَا تَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾

¹ พวกมุชริกีนอ้างว่า บรรดารูปปั้นต่างๆ ที่พวกเขาเคารพบูชา นั้น จะช่วยเหลือพวกเขาได้ ณ ที่อัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่บรรดารูปปั้นเหล่านั้นทำมาจากหิน ปูน ซึ่งมีนมองก็ไม่เห็น ฟังก็ไม่ได้

² หากมีโช้อิซิดของอัลลอฮ์ ในการผ่อนผันการตอบแทนไปจนกระทั่งถึงวันกียามะฮ์แล้ว พวกเขา ก็จะได้รับรางวัลโทษในโลกดุนยานี้ เพราะการขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา

³ พวกกุฟฟารหัวรั้นจะกล่าวว่า ทำไมพระเจ้าของมุฮัมมัดจึงไม่ประทานสิ่งปาฏิหาริย์ลงมาให้แก่เขา เสมือนกับที่บรรดาอะบีโนอ์ดัดได้ถูกประทานให้ เช่น อุฐ ไม้เท้า ฯลฯ

การแก้อุบาย¹ แท้จริงบรรดามะลาอิกะฮ์ของเรา
จะบันทึกสิ่งที่พวกท่านกำลังทำอุบายอยู่

22. พระองค์ผู้ทรงให้พวกท่านเดินทางโดย
ทางบกและทางทะเล จนกระทั่งเมื่อพวกท่าน
อยู่ในเรือและมันได้นำพวกเขาเล่นไปด้วยลม
ที่ดี และพวกเขาดีใจกับมัน ทันใดนั้นลมพายุ
ได้พัดกระหน่ำและคลื่นก็ซัดเข้ามายังพวกเขา
จากทุกด้าน และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขา
ถูกล้อมด้วยสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจึงวิงวอนขอ
ต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ว่า
หากพระองค์ทรงให้พวกเราพ้นจากภยันตรายนี้
โดยแน่นอนยิ่ง พวกเราจะอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู
ทั้งหลาย

23. ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้พวกเรารอดมาแล้ว
พวกเขาก็ทำความเสียหายในแผ่นดิน โดย
ปราศจากความเป็นธรรม โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริง
การทำความเสียหายของพวกเจ้านั้น มันเป็น
อันตรายต่อตัวของพวกเจ้าเอง เป็นความ
เพลิดเพลินของชีวิตในโลกนี้เท่านั้น แล้วใน
ที่สุดพวกเจ้าก็จะกลับไปหาเรา แล้วเราจะแจ้ง
ข่าวให้พวกเจ้าทราบถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

24. แท้จริง อุปมาชีวิตในโลกนี้ ดั่งน้ำฝนที่เรา
ได้หลั่งมันลงมาจากฟากฟ้า พืชของแผ่นดิน
ได้คละเคล้ากับน้ำนั้น บางส่วนของมันมนุษย์

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي
أَفْئَالِكُمْ وَجَرَبَ بِكُمْ رِيحٌ طَيِّبَةٌ وَفَرَّحُوا بِهَا جَاءَتْهَا
رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
وَوَقَعُوا فِيهَا فَأَكْبَدُوا وَتَوَلَّوْا وَهُمْ يُخَالِفُونَ لِئَلَّا
يَكُونُوا مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾

فَلَمَّا أَجَّحْتُمُوهُمْ إِذَا هُمْ يَتِيمُونَ فِي الْأَرْضِ يُعَذِّبُهُمُ الْعَوَىٰ
يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَعَثْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ
مَنْعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ أِنَّمَا أَنْزَلْنَاهُ لَكُمْ
فَتَنبِيحًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَأَخْضَلَتْ بِهِ نَبَاتَ الْأَرْضِ وَمِمَّا يَأْتِي كُلَّ النَّاسِ
وَالْأَنْعَامِ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُوعَهَا وَأَرْتَبَتَتْ

¹ พระองค์จะทรงลงโทษอย่างรวดเร็วยิ่ง เป็นการตอบแทนในอุบายของพวกเขา

และปลุสตีวี่ใช้กินเป็นอาหาร¹ จนกระทั่งเมื่อแผ่นดินได้เริ่มปรากฏความมั่งคั่งของมัน และถูกประดับด้วยพืชผลอย่างสวยงาม เจ้าของของมันก็คิดว่าแท้จริงพวกเขามีอำนาจเหนือมัน คำบัญชาของเราได้มายังมันในเวลากลางคืนหรือเวลากลางวันแล้วเราได้ทำให้มันถูกเก็บเกี่ยวเสมือนกับว่าไม่มีการหว่านมาแต่วันวาน² เช่นนั้นแหละ เราได้จำแนกโองการต่าง ๆ แก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

25. และอัลลอฮฺทรงเรียกร้องไปสู่สถานที่แห่งศานติ และทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางที่เที่ยงธรรม

26. สำหรับบรรดาผู้กระทำความดี จะได้รับความดี³ และได้เพิ่มขึ้นอีก⁴ ความหมองคล้ำและความต่ำต้อยจะไม่ปกคลุมใบหน้าของพวกเขาชนเหล่านั้นคือชาวสวรรค์ พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

وَوَطَّرَ أَهْلَهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَنهَآ
أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ
تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقْصِلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٠﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠﴾

﴿١٠﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا لَأُزِيدَنَّ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ
وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠﴾

¹ สิ่งที่มีมนุษย์ใช้รับประทานเป็นอาหารคือ พืช ผัก ผลไม้ และเมล็ดต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนอาหารของสัตว์คือ หญ้าทุกชนิด พืช ผัก และผลไม้

² อันเนื่องมาจากความหยิ่งผยองของมนุษย์ที่เป็นเจ้าของที่ดิน เรียกสวนไร่นา มนุษย์บางคนคิดว่า พืชผลที่เขาเก็บเกี่ยวได้นั้นเป็นผลมาจากน้ำพักน้ำแรงของเขา ถ้าเขามีสติปัญญาคิดบ้างว่า หากมิใช่ความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮฺพระเจ้าของเขาแล้ว พืชผลเหล่านั้นจะมีสภาพเป็นอย่างไร เมื่อคำบัญชาของพระองค์ให้เรียกสวนไร่นาของเขากลายสภาพเป็นที่โล่งเตียน

³ ผู้ที่กระทำความดีด้วยความศรัทธา และการทำงานที่ดี สิ่งที่เขาจะได้รับเป็นการตอบแทนคือ สวนสวรรค์

⁴ และสิ่งที่เพิ่มขึ้นอีกคือ การมองไปยังพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ตะอาลา อันนี้เป็นรายงานมาจากหะดีษศ่อเฮียะฮฺ ซึ่งบันทึกโดยมุสลิม

27. และบรรดาผู้ชวนชายทำความชั่ว การตอบแทนความชั่วด้วยความชั่วเช่นเดียวกัน ความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา ไม่มีผู้คุ้มกัน พวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ เสมือนว่าใบหน้าของพวกเขาถูกคลุมไว้ด้วยส่วนหนึ่งของกลางคืนอันมืดทึบ ชนเหล่านี้คือชาวรอก พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

28. และวันที่เราชุมนุมพวกเขาทั้งหมด แล้วเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่า จงอยู่ ณ สถานที่ของพวกเจ้า พวกเจ้าและบรรดาภาคีของพวกเจ้า แล้วเราได้แยกพวกเขาออกจากกัน และบรรดาภาคีของพวกเขากล่าวว่า ไม่ควรเลยที่พวกท่านจะเคารพสักการะต่อเรา

29. ดังนั้น จึงพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน ระหว่างเรากับพวกท่าน แน่หนอนเรา (บรรดาภาคี) ไม่รู้เลยในการเคารพสักการะของพวกท่านต่อเรา

30. ขณะนั้นทุกชีวิตจะถูกสอบถึงสิ่งที่กระทำไว้ก่อน และพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นมาจะหนีไปจากพวกเขา

31. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทານปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดินแก่

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ كَانَمَا أَغْشَيْتَ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعَاتٍ مَّقُولٍ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا عِبُدُونَ ﴿٢٨﴾

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾

هٰذَا لِكُلِّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٠﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ يَمَلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْعَمِيَّتِ

พวกท่าน¹ หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมอง และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตาย และเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า อัลลอฮ์ ดั่งนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ

32. นั่นแหละอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกท่าน ฉะนั้นหลังจากความจริงแล้วจะมีอะไรอีกเล่านอกจากความหลงผิดเท่านั้น² แล้วทำไมเล่าพวกท่านจึงถูกให้หันเหออกไปอีก³

33. เช่นนั้นแหละ ลีขิตของพระเจ้าของเจ้าย่อมเป็นจริงแก่บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนว่า แน่แท้พวกเขาจะไม่ศรัทธา

34. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกท่าน ที่เป็นผู้เริ่มแรกในการให้บังเกิดแล้วให้มันบังเกิดอีก จงกล่าวเถิด

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْأَمْرِ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٢﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ قُلْ
اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ فَأَيُّ تَوَفَّكُونَ ﴿٣٤﴾

¹ ซัยยิด กุฎบ ได้อ่านไว้ในหนังสือตีพิมพ์ "พิชิลาลิลกุรอาน" เกี่ยวกับอายะฮ์นี้ไว้ว่า "มนุษย์ยังคงค้นคว้าต่อไป คว้าใบไม้ที่พวกเขาพบของทางที่จะนำไปสู่กฎเกณฑ์ของจักรวาล ในเรื่องของริซกีหรือปัจจัยยังชีพ ทั้งในฟากฟ้าและแผ่นดิน บางครั้งก็นำเอาไปใช้ในทางที่ดีมีประโยชน์ แต่บางครั้งก็นำเอาไปใช้ในชั่วและเสียหาย ตามแต่ความศรัทธาเชื่อมั่นของเขาจะบริสุทธิ์หรือไม่ ทั้งนี้เนื่องจากริซกีของอัลลอฮ์นั้น ย่อมนำเอาไปเป็นประโยชน์ได้ทุกอย่างสำหรับมนุษย์ จะเห็นได้ว่า บนแผ่นดินหรือใต้พื้นดินก็ดี หรือบนพื้นน้ำก็ดี หรือใต้พื้นน้ำก็ดี หรือจากระดับของดวงอาทิตย์ หรือจากแสงจันทร์ ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นริซกีของสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้น แม้กระทั่งการเนาเปื่อยของแผ่นดิน วิทยาการก็ยังนำเอาไปค้นคว้าเพื่อที่จะนำเอามาเป็นยารักษาโรค และยาสำหรับแก้ยาพิษ

² เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ คือหลังจากความจริง ก็ไม่มีอะไรอีกแล้ว นอกจากการหลงผิดและความเท็จเท่านั้น

³ คือทำไมพวกท่านจึงหันเหออกไป จากการเคารพสักการะอัลลอฮ์เล่า โดยไปเคารพสักการะผู้ที่มีได้ให้บังเกิด มิได้ให้ปัจจัยยังชีพ มิได้ให้มีชีวิต และมิได้ให้ตาย

(มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงเริ่มแรกในการให้บังเกิด แล้วทรงให้มันบังเกิดอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นทำไมพวกท่านจึงหันเหออกจากความจริงไป (สู่ความเท็จ) เล่า

35. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกท่าน เป็นผู้ชี้แนะทางสู่สัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางสู่สัจธรรม ดังนั้นผู้ที่ชี้แนะทางสู่สัจธรรมสมควรกว่าที่จะได้รับการปฏิบัติตาม (อืบาตะฮ์) หรือว่าผู้ที่ไม่อาจจะชี้แนะผู้อื่นได้ เว้นแต่จะถูกชี้แนะทำไมพวกท่านจึงตัดสินใจเช่นนั้น

36. และส่วนใหญ่ของพวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการนึกคิด แท้จริงการนึกคิดนั้นไม่อาจจะแทนความจริงได้แต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

37. และอัลกุรอานนี้มีโองการที่บ่งชี้โดยผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์¹ แต่เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน และเป็นการจำแนก ข้อบัญญัติต่างๆ ในนั้น ไม่มีข้อสงสัยในคัมภีร์นั้น ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

38. หรือพวกเขาบอกว่า เขา (มุฮัมมัด) เป็นผู้บั่นแต่งขึ้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงนำมาสักบทหนึ่งเถียงนั้น และจงเรียกร้อง

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ هَدَىٰ إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ هَدَىٰ إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدَىٰ إِلَّا أَنْ يَهْدَىٰ مَا لَكَ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا يُبَيِّنُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا طَائِفًا لَنْ لَا يُعْنَىٰ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ نَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَأَرْبَبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

¹ เป็นการยืนยันถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน ทั้งนี้ก็เพราะว่าแม้แต่ชาวอาหรับในยุคที่เลื่องลือกันว่า มีความสามารถในการแสดงออกซึ่งโวหารและสำนวนทางด้านภาษา ก็ไม่สามารถที่จะเรียบเรียงอัลกุรอานให้มีโวหารหรือสำนวนที่คล้ายคลึงกันได้ สักบทหนึ่งหรือแม้กระทั่งโองการหนึ่ง

ผู้ที่พวกท่านสามารถนำมาได้ นอกจากอัลลอฮ์ หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริง

39. แต่ว่าพวกเขาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายังไม่รู้มาก่อน และสัญญาร้ายยังมีได้มายังพวกเขา เช่นนั้นแหละ บรรดาชนรุ่นก่อนจากพวกเขา ได้ปฏิเสธมาแล้ว ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกเขาธรรมนั้นเป็นอย่างไร

40. และในหมู่พวกเขา มีผู้ศรัทธาในอัลกุรอาน และในหมู่พวกเขา มีผู้ไม่ศรัทธา¹ และพระเจ้า ของเจ้าทรงรู้ดียิ่ง ต่อบรรดาผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย²

41. และถ้าพวกเขาปฏิเสธ (ไม่ยอมศรัทธา) เจ้าจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) การงานของฉันทันทีก็เป็นของฉันทันที และการงานของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน³ พวกท่านจงปลีกตัวออกจากสิ่งที่ฉันทันทีกระทำและฉันทันทีจะปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านกระทำ⁴

42. และในหมู่พวกเขา มีผู้ฟัง (การอ่านอัลกุรอาน) ของเจ้า⁵ เจ้าจะให้คนหูหนวกได้ยิน

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِبُّوا بِهِمْ وَلَمَّا بَأْسَنَاهُمْ تَأْتَوْا بِهِ
كذالك كذَّب الذين من قبلهم فانظرك كيف
كان عقبة الظالمين ﴿٣٩﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ ﴿٤٢﴾

¹ พวกเขาจะตายอยู่ในสภาพเช่นนั้น คือไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน
² พระองค์ทรงรอบรู้ดีว่า ผู้ใดสมควรจะได้รับฮิดาเยฮ์ พระองค์ก็จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องให้เขา และผู้ใดสมควรจะอยู่ในทางที่หลงผิด พระองค์ก็จะให้อยู่ในทางนั้น
³ หมายถึงการตอบแทน อันเนื่องมาจากการงานของแต่ละคน
⁴ ไม่มีผู้ได้รับบาปของใคร ตัวใครตัวมัน
⁵ มีผู้ฟังการอ่านอัลกุรอานของท่านนะบี คือลัลลอะฮ์อะละฮฺวะซะลัม แต่จิตใจของพวกเขาไม่ยอมรับสิ่งใดเลยในสิ่งที่ท่านได้อ่านให้พวกเขาฟัง

กระนั้นหรือ และถึงแม้พวกเขาทวนทวน แต่ก็
ไม่ใช่ปัญญา

43. และในหมู่พวกเขามีผู้มองไปยังเจ้า¹ เจ้าจะ
ชี้แนะทางให้คนตาบอดกระนั้นหรือ และถึงแม้
พวกเขาตาบอด แต่ก็ไม่มีสายตาที่จะมองดู

44. แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอธรรมแก่มนุษย์
แต่อย่างไร² แต่ว่ามนุษย์ต่างหากที่อธรรมต่อ
ตัวของพวกเขาเอง³

45. และวันที่พระองค์ทรงชุมนุมพวกเขา
ประหนึ่งว่าพวกเขามีได้พำนักอยู่นาน (ในโลกนี้)
เว้นแต่เพียงชั่วครู่เดียวในเวลากลางวัน⁴ พวกเขา
ทักทายซึ่งกันและกัน⁵ แน่นนอนบรรดาผู้ปฏิเสธ
ต่อการพบอัลลอฮ์ย่อมขาดทุน และพวกเขา
มิได้เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

46. และบางทีเราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วน (ของ
การลงโทษ) ซึ่งเราสัญญาแก่พวกเขา หรือเรา
จะให้เจ้าตายเสียก่อน ดังนั้น ทางกลับของ
พวกเขาย่อมไปหาเรา แล้วอัลลอฮ์ทรงเป็น
พยานต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ⁶

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى
وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿١٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٧﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّزِبَتْهُمْ أَسَافَةٌ مِّنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

وَأَمَّا زَيْنَبُكَ بَعْضَ الَّذِي نَبِّئُهُمْ أُوتُوهُ فَتَبَيَّنَّا
مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿١٩﴾

¹ มองและเห็นหลักฐานการเป็นนบีของมุฮัมมัดอย่างชัดเจน แต่พวกเขาตาบอด ไม่ใช่การมองและการเห็นให้เป็นประโยชน์แต่อย่างใด

² พระองค์จะไม่ทรงลงโทษผู้ใดโดยปราศจากการทำบาป และจะไม่ทรงกระทำการใดๆ ต่อป่าวของพระองค์ เว้นแต่เขาพึงจะได้รับอย่างเหมาะสม

³ มนุษย์อธรรมแก่ตนเองด้วยการปฏิเสธศรัทธา การฝ่าฝืน และไม่ปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์

⁴ เพราะความตกใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

⁵ ไม่ใช่การทักทายเพราะความรักใคร่สนิทสนม แต่เป็นการทักทายแบบต่อว่าต่อขาน

⁶ ในวันกิยามะฮ์พระองค์ทรงเป็นพยานต่อพฤติกรรมของพวกเขา แล้วพระองค์ก็จะตอบแทนด้วยการลงโทษอย่างสาสม

47. และทุกประชาชาติมีรอซูลถูกส่งมา ดังนั้น เมื่อรอซูลของพวกเขาได้มาแล้ว ก็มีการระหว่างพวกเขาก็ถูกตัดสินโดยเที่ยงธรรม¹ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม²

48. และพวกเขาจะกล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญาันี้ (จะปรากฏ) หากพวกท่านสัจจริง³

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวฉัน เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ สำหรับทุกประชาชาติย่อมมีเวลากำหนด⁴ เมื่อเวลาของพวกเขามาถึง พวกเขาจะขอผ่อนผันให้ล่าช้าสักกระยะหนึ่งไม่ได้ และจะร่นเวลาให้เร็วเข้าก็มีได้

50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากการลงโทษของพระองค์ประสบแก่พวกท่าน ในเวลากลางคืนหรือเวลากลางวัน ทำไมพวกอาชญากรเหล่านั้นจึงขอร่นเวลา⁵

51. ครั้นเมื่อมันเกิดขึ้น⁶ พวกท่านก็ศรัทธาต่อพระองค์กระนั้นหรือ ขณะนี้ (พวกท่านศรัทธา) ก่อนหน้านั้นพวกท่าน (เยาะเย้ย) ขอร่นเวลา

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

قُلْ لَا أَمْرٌ لِي بِنَفْسِي صَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَجِرُّونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿١٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عِدَائِي بَيْنَنَا أَوْ نَهَا مَا دَا سَتَعَجِلُّ مِنِّي الْمُجْرِمُونَ ﴿٢٠﴾

أُنزِلُوا إِذَا مَا وَعَقَّ آمَنُكُمْ بِهِءَءَ أَلَكُنَّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِءَءَ سَتَعَجِلُونَ ﴿٢١﴾

¹ หมายถึงวันกียามะฮ์ เมื่อการงานของพวกเขาถูกนำมาเสนอ โดยมีรอซูลของพวกเขาเป็นพยานอยู่ด้วย

² พวกเขาจะไม่ถูกลงโทษ โดยมีได้กระทำความผิดมาก่อน

³ คำพูดเช่นนั้นเป็นคำกล่าวในเชิงเย้ยหยัน

⁴ เวลาแห่งความทายนะและการลงโทษ

⁵ เป็นคำถามในเชิงปรามว่า ทำไมพวกเหล่านั้นจึงหาเรื่องไม่ดีใส่ตัวเอง

⁶ เมื่อการลงโทษเกิดขึ้นและเป็นທີ່ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาก็ศรัทธา แต่การศรัทธาของพวกเขาจะเกิดประโยชน์อันใดเพราะมันสายไปเสียแล้ว

52. แล้วมีเสียงกล่าวแก่พวกอธรรมว่า พวกท่านจงลิ้มรสการลงโทษอันจีรังเถิด พวกท่านจะไม่ถูกตอบแทน เว้นแต่สิ่งที่พวกท่านชวนชวชวยไว้เท่านั้น

53. และพวกเขาจะสอบถามเจ้าว่า (การลงโทษ) จะเกิดขึ้นจริงหรือ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แน่หนอนที่เดียว ขอสาบานต่อพระเจ้าของฉัน¹ แท้จริงมันจะเกิดขึ้นอย่างแน่หนอน และพวกท่านไม่สามารถจะรอดไปได้²

54. หากทุกชีวิตที่อธรรม³ (ครอบครองคลังสมบัติ) ที่อยู่ในแผ่นดิน มันก็จะยอมไถ่ตน และพวกเขาก็จะชอนความเสียหายเมื่อได้เห็นการลงโทษและจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างเที่ยงธรรมและพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด

55. พึ่งทราบเถิด แท้จริงในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พึ่งทราบเถิด แท้จริง สัญญาของอัลลอฮ์นั้นจะเกิดขึ้นจริง⁴ แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขารู้

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْرُونَ إِلَّا يَمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿١٠﴾

﴿١٠﴾ وَاسْتَنْوَاكَ أَحَقُّهُ قَوْلُ إِي وَرَقِي إِتْمُ لِحَقِّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١١﴾

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرَأُ النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَفُضِّتْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٢﴾

إِلَّا لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقٌّ وَلَنْ كَانَ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

¹ ในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์สาบาน 3 แห่งด้วยกัน คือ ในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์หนึ่งในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์อายะฮ์ที่ 3 หนึ่ง และในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์อายะฮ์ที่ 7 อีกหนึ่ง

² พวกท่านไม่สามารถจะหนีให้พ้นจากการลงโทษไปได้ และมันจะประสบกับพวกท่านอย่างแน่หนอน

³ คือทุกชีวิตที่ปฏิเสธการศรัทธา ซึ่งครอบครองคลังสมบัติในโลกนี้ทั้งมวล จะยอมไถ่ตนด้วยทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่ เพื่อให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ พวกเขา ก็จะยอมปฏิบัติตาม แต่มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะพระองค์ตรัสไว้ในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์อายะฮ์ที่ 91 แล้ว เกี่ยวกับเรื่องนี้

⁴ สัญญาของพระองค์ในเรื่องฟื้นคืนชีพและการตอบแทนนั้น จะเกิดขึ้นอย่างแน่หนอนปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

56. พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และ
ยังพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับไป

57. โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงข้อดักเตือน (อัล-
กุรอาน) จากพระเจ้าของพวกท่าน ได้มายัง
พวกท่านแล้ว และ (มัน) เป็นการบำบัดสิ่งที่มี
อยู่ในทรงวอก¹ และเป็นการชี้แนะทาง และ
เป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา

58. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ด้วยความโปรด-
ปรานของอัลลอฮ์ และด้วยความเมตตาของ
พระองค์² ดังกล่าวนั้น พวกเขาจงดีใจเถิด ซึ่ง
มันดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้³

59. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้ว
มิใช่หรือ ซึ่งเครื่องยังชีพที่อัลลอฮ์ทรงประทาน
ให้แก่พวกท่าน แล้วพวกท่านก็ทำให้บางส่วน
เป็นที่ต้องห้าม (หะรอม) และบางส่วนเป็นที่
อนุมัติ (หะลาละ) จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์
ทรงอนุมัติให้แก่พวกท่าน หรือพวกท่านปั้นแต่ง
ให้แก่อัลลอฮ์

60. และบรรดาผู้ที่ปั้นแต่งความเท็จให้แก่
อัลลอฮ์ จะนึกคิดอย่างไรในวันกิยามะฮ์ แท้จริง

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا
هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَدَّبَ
لَكُمْ أَنزَلَ اللَّهُ تَفْسُوتًا ﴿٥٩﴾

وَمَا ظُنُّوا الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

¹ คือบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรงวอก ให้พ้นจากการสงสัยหรืออวิชชา

² ความโปรดปรานของอัลลอฮ์คืออัลกุรอาน ส่วนความเมตตาของพระองค์คืออัลอิสลาม ด้วยทั้งสองสิ่ง
ดังกล่าว เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่พวกเขาจะดีใจและภูมิใจ

³ ความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา นั้น ดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้ เป็นต้นว่า
ทรัพย์สินสมบัติก็ดี ลูกหลานก็ดี ตำแหน่งอำนาจหน้าที่ก็ดี เหล่านี้ทั้งหมดล้วนเป็นสิ่งสูญสลายและไม่
แน่นอน เพราะโลกดุนยารวมทั้งสิ่งที่มีอยู่ในนั้นทั้งหมดไม่มีคุณค่าใดเลยแม้เท่าปิกิรัน

อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้มีบุญคุณต่อมนุษย์ แต่ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาก็ไม่ขอบคุณ

61. และเจ้ามิได้อยู่ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเจ้ามิได้อ่านบางส่วนจากมันในอัลกุรอาน และพวกท่านมิได้กระทำการใด ๆ เว้นแต่เราได้เป็นพยานแก่พวกท่าน ในขณะที่พวกท่านกำลังง่วนอยู่ในเรื่องนั้น และจะไม่รอดพ้นจากพระเจ้าของเจ้า¹ (การกระทำใด ๆ) ที่มีน้ำหนักเท่าธุลีทั้งในแผ่นดินและในชั้นฟ้า และที่เล็กกว่านั้น และที่ใหญ่กว่านั้นเว้นแต่อยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น

62. พึงทราบเถิด แท้จริง บรรดาคนที่อัลลอฮ์รักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ²

63. คือบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขามีความยำเกรง³

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا
إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ
ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

إِلَّا إِيَّاكَ أُولَئِكَ اللَّهُ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٣﴾

¹ การกระทำใด ๆ ก็ตาม ที่มีมนุษย์ได้ปฏิบัติไปในโลกดุนยานั้น จะไม่เป็นที่ซ่อนเร้นไปจากความรอบรู้ของพระองค์เป็นอันขาด

² ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขาในวันอาคีเราะฮ์จากการลงโทษของอัลลอฮ์ และพวกเขาจะไม่เสียใจในสิ่งที่ผ่านไปแล้วในโลกดุนยา

³ คือบรรดาผู้ที่มีความศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ มีความยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขาคือการปฏิบัติตามข้อใช้และละเว้นจากข้อห้าม วัลลัยของอัลลอฮ์หรือคนที่อัลลอฮ์รักนั้น คือมุอ์มินที่มีความยำเกรง มีหะดีษรายงานว่า แท้จริงสำหรับอัลลอฮ์นั้นมีบ่วงบ่วงที่พวกเขามีใช้เช่นปีหรือชด็ด แต่บรรดาคนปีและบรรดาชด็ดจะพอใจต่อพวกเขาในวันกิยามะฮ์ อันเนื่องมาจากตำแหน่งพิเศษของพวกเขาที่อัลลอฮ์

64. สำหรับพวกเขาจะได้รับข่าวดี ในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และในโลกหน้า¹ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลิขิตของอัลลอฮ์ นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

65. และคำพูดของพวกเขา² จะไม่ทำให้เจ้าเสียใจ แท้จริงอำนาจทั้งหมดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

66. พึงทราบเถิด แท้จริงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลาย และทุกสิ่งในแผ่นดินนั้น เป็นของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้วิงวอนขอสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะไม่ปฏิบัติตามภาคีเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่การคาดคิดเท่านั้น และพวกเขามิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด นอกจากจะคาดคะเนขึ้น³

67. พระองค์ผู้ทรงบันดาลกลางคืนให้แก่พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในมัน และกลางวันเพื่อจะได้มองเห็น⁴ แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนที่ได้ยินเพื่อใคร่ครวญ

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
لَا يَدْبُرُ لِكَفْرَتِهِمْ إِلَهُ قَوْلَهُمْ
الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

وَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾

إِلَّا آيَاتَ اللَّهِ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَتَّبِعِ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
شُرَكَاءَ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِن فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾

¹ คือจะได้รับสิ่งที่ทำให้มีความสุขปลอบปล้ำ ทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ โดยผลอะอิกะฮ์จะแจ้งข่าวดีแก่เขา เมื่อเวลาวิญญานจะออกจากร่างของเขาว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงโปรดปราน และจะได้รับความเมตตาจากพระองค์ ส่วนในอาคิเราะฮ์ก็จะได้เข้าสวนสวรรค์ตลอดกาล และได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่

² คำพูดของพวกเขาคือการปฏิเสธของพวกเขา โดยกล่าวว่า เจ้ามิได้เป็นนะบีที่ถูกส่งมา

³ โดยคิดเอาว่าภาคีเหล่านั้นจะช่วยเหลือ หรือให้คุณแก่พวกเขาได้ ซึ่งเป็นการคาดคิดที่เหลวไหลไร้สาระ เพราะบรรดาพระเจ้าของพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้คุณหรือให้โทษแก่ใครได้

⁴ พระองค์ทรงทำให้กลางวันมีแสงสว่าง เพื่อจะได้มองเห็นการกระทำต่าง ๆ เช่น การประกอบอูฐูกิจ และการแสวงหาปัจจัยชีพในการดำรงชีวิต

68. พวกเขา กล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งพระบุตร¹ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน พระองค์ทรงพอเพียงจากสิ่งใด ๆ ที่อยู่ ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และที่อยู่ในแผ่นดินเป็นของพระองค์ พวกท่านไม่มีหลักฐานใด ๆ ในการกล่าวเช่นนั้น พวกท่านจะกล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้กระนั้นหรือ

69. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะไม่ประสบความสำเร็จดอก

70. ความเพลิดเพลินในโลกนี้ แล้วพวกเขาก็กลับคืนมาสู่เรา แล้วเราจะให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษอย่างหนัก เพราะเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา²

71. และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของนะบีนูหฺ³ เมื่อเขา (นูหฺ) กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉัน หากว่าการพักอยู่ของฉันทและการตักเตือนของฉันท ด้วยโอองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกท่านแล้ว ดังนั้นฉันขอมอบหมายแต่อัลลอฮ์เท่านั้น

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْعَلِيُّ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
اِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلٰطِنٍ بِهٰذَا اَنْتَقُوْلُوْنَ
عَلَىٰ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨﴾

قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكُذِبَ
لَا يَنْجِحُوْنَ ﴿١٩﴾

مَتَّعْ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيْقُهُمْ
الْعَذٰبَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَفَرُوْنَ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَاَنْتَل عَلَيْهِمْ نَبَا نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنِّىۤ اِنۡ كَانَ
كَبْرًا عَلَيۡكُمْ مَّقَامِىۤ وَتَذٰكِرًا لِّىۤ اِنۡ يَّاتِىَ اللّٰهَ فَعَلَى اللّٰهِ
تَوَكَّلْتُ فَاٰجِئُوْا اٰمِرًا مِّنۡكُمْ وَشُرَكَاءَ كُمْ ثُمَّ لَا يَكُنۡ
اٰمِرًا عَلَيۡكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اَقْضُوْا
اِلَیَّ وَلَا تَنْظُرُوْنَ ﴿٢٢﴾

¹ พวกยะฮูดและอะฮฺลุลบิดาได้กล่าวร้ายต่อพระองค์ โดยกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงมีบุตร พวกเขา กล่าวว่า อุไซรฺบุตรอัลลอฮ์ คืออุไซรฺ เป็นบุตรของอัลลอฮ์ และอัลมะซีหฺเป็นบุตรของอัลลอฮ์เช่นกัน พวกเขาทูลฟารฮามักกะฮฺได้กล่าวว่า บรรดาอะลาอิกะฮฺเป็นบุตรสาวของอัลลอฮ์

² คือในวันอาคิเราะฮฺ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงให้พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างเจ็บแสบ เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์

³ ตั้งแต่อาຍะฮฺนี้จนกระทั่งจบซูเราะฮฺ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องราวและเหตุการณ์ของนะบิ์บางท่านกับประชาชาติของท่าน เช่น นะบิ์นูหฺ นะบิ์มุซา และนะบิ์ยูสุฟ

พวกท่านจงร่วมกันวางแผนของพวกท่าน พร้อมกับบรรดาภาคีของพวกท่านเถิด แล้วอย่าให้แผนของพวกท่านเป็นที่ปิดบังแก่พวกท่าน¹ แล้วจงดำเนินการต่อฉันทันทีและอย่าได้ลังเลเลย²

72. หากพวกท่านผินหลังให้ ฉันมิได้ขอคำตอบแทนใดๆ จากพวกท่าน³ แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันถูกใช้ให้อยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม⁴

73. แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธเขา (นูหฺ) เราได้ช่วยให้เขาและผู้อยู่กับเขารอดพ้นไว้ในเรือ และเราได้ให้พวกเขาเป็นตัวแทน (ในเวลาต่อมา) และเราได้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเราจมน้ำ ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร⁵

74. หลังจากเขา (นูหฺ) แล้ว เราได้ส่งบรรดาเรือซูลไปยังประชาชาติของพวกเขา⁶ แล้วบรรดา

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْنَاكُمْ مِنْ آجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْقًا وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ

¹ คืออย่าให้แผนการของพวกท่านในการที่จะทำลายฉันเป็นที่ปิดบัง แต่ทว่าควรจะให้เป็นที่เปิดเผยและเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป

² พวกท่านจงดำเนินการตามแผนร้ายของท่านทันที อย่าได้ล่าช้าแม้แต่ขณะหนึ่ง อะบูสะอูดกล่าวว่าการที่นะบีนูหฺประกาศออกไปเช่นนั้น เป็นการไม่ยึดต่อการกระทำของประชาชาติของท่าน พร้อมกับมีความมั่นใจต่ออัลลอฮ์และสัญญาของพระองค์ ที่จะให้ความคุ้มครองท่าน

³ คือไม่เชื่อคำแนะนำและการตักเตือนของฉัน มิใช่เพราะว่าฉันขอร้องวัลค่าตอบแทนแล้วพวกท่านไม่ยอมให้ แต่เพราะความเลวร้ายและการหลงผิดของพวกท่านต่างหาก

⁴ คืออยู่ในหมู่ผู้ให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียว

⁵ จุดมุ่งหมายในการนำเอาเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นกับบรรดาเรือซูลในอดีตมาบอกเล่าเช่นนี้ ก็เพื่อเป็นการปลอบใจท่านเรือซูล คือลัลลอฮ์อยู่ลี้ลียะฮ์ลิม และเป็นการตักเตือนพวกกุฟฟารมักกะฮ์ว่า จะได้รับการลงโทษเช่นเดียวกับประชาชาติในอดีตได้รับมาแล้ว

⁶ บรรดาเรือซูลเหล่านั้นคือ ฮูด คอและฮุ ลูฏ อิบรอฮีม และซุอัยบ

รอซูลเหล่านั้นได้นำหลักฐานอย่างชัดเจนมายังพวกเขา แต่พวกเขามีได้ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาได้เคยปฏิเสธต่ออนุหมาก่อนแล้ว เช่นนั้นแหละ เราได้ประทับตราบนหัวใจของบรรดาผู้ฝ่าฝืนเหล่านั้น

75. หลังจากพวกเขาเหล่านั้นแล้ว เราได้ส่งมุซาและฮารูนไปยังฟิรอาฮ์และบรรดาผู้นำของเขา¹ ด้วยสัญญาณทั้งหลายของเรา² พวกเขา ก็เยอหยิ่งโอหัง โดยพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีความผิด

76. ครั้นเมื่อความจริงจากเราได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงนี่คือวิถียากลั่นชัดเจน³

77. มุซาได้กล่าวว่า พวกท่านกล่าวร้ายต่อความจริง เมื่อมันได้มายังพวกท่านเช่นนั้นหรือ นี่หรือวิถียากลั่น และนักวิถียากลั่นนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จดอก

78. พวกเขา กล่าวว่า ท่านมาหาเราเพื่อที่จะหันเหเรา ออกจากสิ่งที่เราได้พบเห็น (ศาสนา) ของบรรพบุรุษของเรา และเพื่อที่ความยิ่งใหญ่ในแผ่นดินจะได้เป็นของท่านทั้งสองกระนั้นหรือ⁴ และเราจะไม่ศรัทธาต่อท่านทั้งสองเป็นแน่

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ نَطْعَمُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

كُذِّبْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالُوا سَتَكْبَرُونَ وَكُنْتُمْ أَقْوَامًا
تُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾

قَالَ مُوسَى أَنْتُمْ لَوَلَّيْتُمُ الْحَقَّ لَمَّا جَاءَكُمْ
أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
وَنَكُونَ لَكُمْ الْكَافِرِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ
بِعُومِينَ ﴿٧٨﴾

¹ บรรดาผู้นำของเขา คือ พวกมนตรี เจ้าขุนมูลนาย

² คือหลักฐานต่าง ๆ และสิ่งปาฏิหาริย์ คือสัญญาณทั้ง 9 ข้อ ซึ่งกล่าวไว้แล้วในซูเราะฮ์อัลอะฮ์รอฟ

³ เมื่อความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว หมายถึงมีวะอะอูชีฮัตที่นะบีมุซานำมา พวกเขาได้กล่าวด้วยความโอหังและดื้อด้านว่า นี่มันเป็นวิถียากลั่นชัดเจน มุซาต้องการจะหลอกหลวงพวกเขา

⁴ เพื่อท่านและพี่ชายของท่านจะครอบครองความเป็นใหญ่และมีอำนาจ ในแผ่นดินอียิปต์กระนั้นหรือ

79. และฟิรเอาน์ได้กล่าวว่ พวกเขาจงนำนักวิทยาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญทุกคนมาให้ฉัน

80. เมื่อนักวิทยาศาสตร์มาแล้ว มูซาได้กล่าวกับพวกเขาว่า พวกเขาจงโยนสิ่งที่พวกท่านนำมาเพื่อจะโยนเถิด¹

81. เมื่อพวกเขาได้โยนไปแล้ว มูซาได้กล่าวว่สิ่งที่พวกท่านนำมานั้นคือวิทยาศาสตร์² แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทำลายมัน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้การงานของบรรดาผู้บ่อนทำลายดีขึ้น

82. และอัลลอฮ์จะทรงให้สัตถกรรมยืนหยัดอยู่ด้วยคำกล่าวของพระองค์³ และแม้ว่าบรรดาคนชั่วจะเกลียดชังก็ตาม

83. ไม่มีใครศรัทธาต่อมูซา นอกจากลูกหลานบางคนจากกลุ่มชนของเขา (บะนีอิสรออีล) เนื่องจากความกลัวต่อฟิรเอาน์ และหัวหน้าของพวกเขาจะทำความวุ่นวายแก่พวกเขา⁴ และแท้จริงฟิรเอาน์นั้นเป็นผู้ที่ยังผยองในแผ่นดิน และแท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้ละเมิด⁵

84. และมูซากล่าวว่ โอ้กลุ่มชนของฉัน หากพวกท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พวกท่านก็

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالِي فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ مِّنْكُمْ بِاللَّهِ فَلْيَعْلَمُوا أَن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾

¹ สิ่งที่พวกท่านนำมา เป็นต้นว่า เชือกก็ดี หรือไม้เท้าก็ดี

² ไม่ใช่สิ่งที่พวกท่านกล่าวหาฉัน

³ คือพระองค์จะทรงให้สัตถกรรมสถิตย์อยู่ และทรงสนับสนุนด้วยหลักฐานต่างๆ ของพระองค์

⁴ โดยกล่าวว่า ฟิรเอาน์และหัวหน้าของเขาจะลงโทษ และบังคับให้หันเหออกจากศาสนาของพวกเขา

⁵ โดยอ้างตัวว่าเป็นพระเจ้า

จงมอบหมายต่อพระองค์ หากพวกท่านเป็นผู้
ยอมจำนน¹

85. พวกเขา กล่าวว่า แต่อัลลอฮ์เราขอมอบ-
หมาย ข้าแต่พระเจ้าของเรา ได้ทรงโปรดอย่า
ให้เราเป็นเครื่องทดลองสำหรับหมู่ชนผู้ธรรม
เลย

86. และได้ทรงโปรดช่วยเราให้พ้นจากหมู่ชน
ผู้ปฏิเสธศรัทธา² ด้วยพระเมตตาของพระองค์
ด้วยเถิด

87. และเราได้วะฮีย์มายังมุซาและพี่ชายของเขา
(ฮารูน) ให้จัดสร้างบ้านให้แก่กลุ่มชนของเจ้า
ทั้งสองในอียิปต์³ และจงทำบ้านของพวกท่าน
เป็นกิบละฮ์⁴ และจงดำรงการละหมาด และ
จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา

88. และมุซาได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
แท้จริงพระองค์ทรงประทานความสำราญและ
ทรัพย์สิน แก่ฟิโรฮานและหัวหน้าของเขา ใน
การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้⁵ ข้าแต่พระเจ้าของเรา
โดยพวกเขาจะทำให้ (กลุ่มชน) หลงจากแนวทาง
ของพระองค์⁶ ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَجَنِّبْنَا رَجْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

وَأوحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءِ لِقَوْمِكَ
مَعْرَضًا مُّبِينًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَآئِكَتَهُ رِيَسَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا
لِيُضِلُّوهُ عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

¹ เมื่อมุซาเห็นบรรดามุอมีนมีความกลัวต่อฟิโรฮาน จึงกล่าวเช่นนั้น

² จากเล่ห์กลและแผนร้ายของฟิโรฮาน และพรรคพวกของเขา

³ ทำบ้านให้เป็นที่ละหมาดและทำอียิปต์ฮ์

⁴ โดยหันหน้าไปทางกิบละฮ์ อิบน์อบบาสกล่าว ว่า ปรากฏว่าพวกเขามีความกลัว จึงใช้ให้ทำละหมาด
ในบ้านของพวกเขา

⁵ มีความสุขสำราญอย่างสิ้นเหลือ และมีทรัพย์สินสมบัติมากมายหลายชนิด

⁶ ในกรณีนี้ผลสุดท้ายเป็นเหตุให้ประชาชน หลงทางออกจากศาสนาของพระองค์

ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา และทรงโปรด
ทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง เพื่อมิให้
พวกเขาศรัทธา จนกว่าพวกเขาจะเห็นการ
ลงโทษอย่างเจ็บปวด¹

89. พระองค์ตรัสว่า การวิงวอนของเจ้าทั้งสอง
ถูกรับแล้ว เจ้าทั้งสองจงดำเนินตามแนวทาง
ที่เที่ยงธรรม และอย่าปฏิบัติตามแนวทางของ
บรรดาผู้ไม่รู้²

90. และเราได้ให้บะนีอัสรออ์ลข้ามทะเลแห้งไป³
ดังนั้น ฟิรเอานและพลพรรคของเขาได้ติดตาม
พวกเขา (บะนีอัสรออ์ล) ไป โดยอธรรม และ
เป็นศัตรู จนกระทั่งเมื่อการจมน้ำมาถึงเขาแล้ว
เขากล่าวว่า ฉันศรัทธาแล้วว่า แท้จริงไม่มี
พระเจ้าอื่นใด นอกจากผู้ซึ่งบะนีอัสรออ์ลได้
ศรัทธาต่อพระองค์ และฉันคือคนหนึ่งในหมู่ผู้
นอบน้อม⁴

91. บัดนี้⁵ และแน่นอนเจ้าเป็นผู้ทรยศก่อน
หน้านี้ และเจ้าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้บ่อนทำลาย

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ فَمَا سَتَقِيمُوا
وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ وَحَوْرَانَا يَنْبِئُ إِسْرَائِيلَ بِالْبَحْرِ فَأَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ ءَاْمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَاْمَنْتُ
بِذِيئِ اسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

ءَاْمَنَّا وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾

¹ เป็นการขอพรให้พวกฟิรเอานประสบกับความหายนะ ทั้งนี้ก็เพราะความหยิ่งผยองของฟิรเอาน และ
พรรคพวกของเขา มุซาได้รับทราบโดยวะฮีย์ว่าพวกเขาจะไม่ศรัทธา จึงให้ขอพรดังกล่าว อิบนุอับบาส
กล่าวว่า มุซาเป็นผู้กล่าวขอพร และฮารูนเป็นผู้กล่าวคำว่า "อาะมีน" ขอให้พระองค์ทรงรับการขอพรนี้

² คืออย่าปฏิบัติตามแนวทางของพวกคนโง่ ด้วยการรีบร้อน หรือไม่แน่นอนใจต่อสัญญาของอัลลอฮ์
ตะอาลา อัฎฎอบรียักกล่าวว่า มุซาได้ยึดมั่นอยู่ หลังจากการเรียกร้องเผยแพรศาสนาของพระองค์อยู่เป็น
เวลานานถึง 40 ปี หลังจากนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ก็ทรงให้ฟิรเอานจมน้ำตาย

³ บริเวณคลองสุเอซ

⁴ อิบนุอับบาสกล่าวว่า ญิบร็ล อะลียัสสะลาม ได้เอาดินอุดปากฟิรเอานไว้ เพราะเกรงว่าความเมตตา
จะมาถึงเขา

⁵ บัดนี้เจ้าศรัทธาขณะที่เจ้าเปื้อนหน้ายศวิตแล้ว ก่อนหน้านั้นเจ้าเป็นผู้ทรยศต่ออัลลอฮ์

92. ดังนั้น วันนี้เราจะให้ร่างของเจ้าออกจากทะเล¹ เพื่อจักได้เป็นสัญญาณแก่ชนรุ่นหลังจากเจ้า² และแท้จริงส่วนใหญ่ของมนุษย์เฉยเมยต่อสัญญาณต่างๆ ของเรา

93. และโดยแน่นอน เราได้ให้บะนีอิสรอฮิล ฟานักอาศัยอยู่ ณ สถานที่อันดี และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีมากมายแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขามิได้แตกแยกกัน จนกระทั่งคัมภีร์ได้มายังพวกเขา แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกียามะฮฺ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน³

94. หากเจ้าอยู่ในการสงสัย⁴ ในสิ่งที่เราได้ให้แก่เจ้า ก็จงถามบรรดาผู้อ่านคัมภีร์ก่อนเจ้า (เตารอต) โดยแน่นอน สัจธรรมได้มายังเจ้าจากพระเจ้าของเจ้า ดังนั้นเจ้าจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย

فَالْيَوْمَ نُنَجِّجُكَ بِدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِثْرًا صَدِيقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا أَخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

¹ ร่างที่ปราศจากวิญญาณ

² อิบน์อับบาสกล่าวว่า พวกบะนีอิสรอฮิลบางคนสงสัยในการตายของฟิรอานฮฺ อัลลอสฺ ตะอาลา จึงทรงบัญชาให้ทะเลพำนักที่ปราศจากวิญญาณของเขาขึ้นมา เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งถึงการตายและความหายนะของเขา

³ จนกระทั่งคัมภีร์ (อัดเตารอต) ที่มีบัญญัติของอัลลอสฺได้มายังพวกเขา เป็นการประณามพวกเขา เพราะการขัดแย้งที่มีสาเหตุมาจากเรื่องศาสนา ศาสนาใช้ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มิให้แตกแยกกัน อัญญอบรียักกล่าวว่า ปรากฏว่าก่อนที่นะบีมุฮัมมัด คือลลอสฺจะลี้ภัยฮิชะฮฺ จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรอซูล พวกเขาเห็นพ้องกันถึงการเป็นนะบีของมุฮัมมัด และยอมรับในการเป็นรอซูลของท่าน แต่เมื่อพวกเขามีความเข้าใจถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต พวกเขาบางคนก็ปฏิเสธ บางคนก็ศรัทธา

⁴ ในกรณีสมมุติ คือหากเจ้า (มุฮัมมัด) สงสัยก็จงถาม อิบน์อับบาสกล่าวว่า ท่านนะบี คือลลอสฺจะลี้ภัยฮิชะฮฺ มิได้สงสัยและมีได้ตาม

95. และเจ้าอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธโอองการ
ทั้งหลายของอัลลอฮ์¹ ดังนั้นเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้
ขาดทุน

96. แท้จริง บรรดาผู้ที่พระดำรัส (การลงโทษ)
ของพระเจ้าของเจ้า ได้บัญญัติแก่พวกเขาแล้ว
พวกเขาจะไม่ศรัทธา

97. และแม้ว่าทุกสัญญาณได้มายังพวกเขา
จนกว่าพวกเขาจะแลเห็นการลงโทษอย่าง
เจ็บปวด²

98. ดังนั้น ทำไมจึงไม่มีหมู่บ้านสักแห่งหนึ่ง
ศรัทธา โดยที่การศรัทธาของพวกเขาจะอำนวยความสะดวก
ประโยชน์แก่พวกเขา นอกจากกลุ่มชนของ
ยูนุสเมื่อพวกเขาศรัทธา เราได้ปลดเปลื้องการ
ลงโทษอันอภัยจากพวกเขา ในการมีชีวิตใน
โลกนี้ และเราได้ยึดเวลาระยะหนึ่งแก่พวกเขา³

99. และหากพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์
แน่นอน ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดจะศรัทธา⁴

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿١٧﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةً ءَامَنَتْ فَمَنَعَهَا إِيْنَئَهَا الْآقَمَ
يُونُسَ لِمَا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَذَابَ الْآخِرِي
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٨﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلِّهُمْ

¹ คือทำนออย่าปฏิเสธสิ่งหนึ่งสิ่งใด ในโอองการของอัลลอฮ์

² เมื่อนั้นแหละพวกเขาจึงจะศรัทธา เช่น ฟิรเอาน์ได้ยอมศรัทธาหลังจากน้ำท่วมปากแล้ว แต่การศรัทธา
ของพวกเขาจะไม่เกิดประโยชน์อย่างใดเลย

³ ก้อตาดะฮ์กล่าวว่า มีรายงานว่า ยูนุสได้กล่าวเตือนกลุ่มชนของเขาถึงการลงโทษ แล้วได้เดินทางออก
จากพวกเขา เมื่อพวกเขาค้นหาหนะบียของพวกเขาไม่พบก็นึกกันว่า การลงโทษนั้นใกล้เข้ามาแล้ว อัลลอฮ์
ตะอาลา จึงทรงให้พวกเขามีความรู้สึกกลับเนื้อกลับตัว (เตาบะฮ์) เมื่ออัลลอฮ์ทรงรู้ถึงความจริงใจของ
พวกเขา โดยการสารถาพผิดกลับเนื้อกลับตัว เสียใจในการทำผิดที่แล้วมา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรง
ปลดเปลื้องการลงโทษจากพวกเขา

⁴ แต่พระองค์ไม่ทรงประสงค์เช่นนั้น โดยที่เป็นการขัดกับอิมชะฮ์ของพระองค์ พระองค์ทรงประสงค์ให้
ปวงบ่าวของพระองค์ศรัทธา ด้วยการเลือกปฏิบัติด้วยความสมัครใจ มิใช่ศรัทธาด้วยการบังคับหรือขู่เชิญ

เจ้าจะบังคับมวลชนจนกว่าพวกเขาจะเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ¹

100. และมีเคຍปรากฏว่าชีวิตใดจะศรัทธา เว้นแต่ด้วยอนุมัตติของอัลลอฮ์ และพระองค์จะทรงลงโทษแก่บรรดาผู้ไม่ใช่สติปัญญา

101. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงดูว่ามือะไรในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน² และสัญญาณทั้งหลายและการตักเตือนทั้งหลายจะไม่อำนวยผลแก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา

102. พวกเขาจะไม่คอยดูสิ่งใด นอกจากการคอยดูเยี่ยงวันทั้งหลายของบรรดาผู้ที่ล่องลับไปก่อนพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงฉันจะเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้คอยดู³

103. แล้วเราจะช่วยบรรดาราอูสของเราและบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้น เช่นนั้นแหละเป็นหน้าที่เรา ที่เราจะช่วยบรรดามุอิมินให้รอดพ้น⁴

جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّحْمَنُ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠١﴾

قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آبَائِهِمُ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٣﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า ท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม มีความหวังใ้จะให้มวลมนุษย์ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นพระองค์จึงแจ้งแก่ท่านว่า จะไม่มีผู้ใดศรัทธา นอกจากผู้ที่ถูกบันทึกไว้ก่อนแล้ว และจะไม่มีผู้ใดหลงผิด นอกจากผู้ที่ถูกบันทึกไว้ก่อนแล้วเช่นกัน

² จงกล่าวแก่บรรดาภุพฟารเหล่านั้นว่า จงพิจารณาโดยใช้ความคิดและวิจารณ์ญาณว่า มือะไรอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่เป็นสัญญาณบ่งบอกถึงความเป็นเอกภาพและเดชะนาภาพอันสมบูรณ์ของพระองค์บ้าง

³ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจงคอยดูบั้นปลายของการอธรรมและการปฏิเสธ ฉันก็จะอยู่ในหมู่ผู้คอยดูความหายนะและความเสียหายของพวกท่าน

⁴ เมื่อการลงโทษได้เกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น เราจะช่วยเหลือบรรดาราอูสและบรรดามุอิมินให้รอดพ้นและห่างไกลจากการลงโทษ

104. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษยย์เอ๋ย หากพวกท่านสงสัยในศาสนาของฉัน¹ ดั่งนั้นฉันจะไม่เคารพภักดีบรรดาที่พวกท่านเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์² แต่ฉันจะเคารพภักดีอัลลอฮ์ผู้ทรงทำให้พวกท่านตาย และฉันได้รับบัญชาให้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา

105. และว่า จงมุ่งหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอย่างเที่ยงตรง³ และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

106. และเจ้าอย่าวิงวอนสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์ที่ไม่อำนาจประโยชน์แก่เจ้าและไม่ให้โทษแก่เจ้า⁴ หากเจ้ากระทำเช่นนั้น แท้จริงเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม

107. และหากอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกขภัย ประสบแก่เจ้าแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดปลดเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์ และหากพระองค์ทรงปรารถนาความดีแก่เจ้าแล้ว ก็จะไม่มีผู้ใดกีดกันความโปรดปรานของพระองค์ได้ พระองค์จะทรงให้ประสบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์⁵ และพระองค์เป็นผู้ทรงอภิบาล โทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن آعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ وَأُمِرْتُ أَن أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

وَأَن أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِن الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

وَأَن يَمَسَّسَكَ اللَّهُ يُضَرِّفَكَ أَشْفَافًا لَهُ إِذَا هُوَ
وَأَن تَرُدَّكَ بِرُحْمَتِهِ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ
بِهِ مَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

¹ สงสัยในข้อเท็จจริงและความถูกต้องของศาสนา

² คือเจว็ดหรือรูปปั้นที่ไม่ให้คุณหรือให้โทษ

³ และฉันได้รับบัญชาให้อึดมั่นในแนวทางที่เที่ยงธรรมในศาสนา แนวทางที่ถูกต้องง่ายตายคือ แนวทางของอิบรอฮีม อะลียฮิสสลาม

⁴ เช่น เจว็ด และรูปปั้นต่าง ๆ

⁵ คือความโปรดปรานและความดีต่าง ๆ

108. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษย์เอ๋ย
 แน่نونสัจธรรม¹ จากพระเจ้าของพวกท่าน
 ได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตาม
 แนวทางถูกต้อง² แท้จริงเขาดำเนินตามแนวทาง
 ถูกต้องเพื่อตัวของเขา และผู้ใดหลงทาง แท้จริง
 เขาก็หลงทางเพื่อตัวของเขา³ และฉันไม่ได้เป็น
 ผู้คุ้มกันพวกท่าน⁴

109. และเจ้าจงปฏิบัติตามที่ถูกระงับแก่เจ้าและ
 จงอดทน⁵ จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสิน และ
 พระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดียิ่ง

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ
 فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ
 فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
 ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿١٠٩﴾

¹ คืออัลกุรอานุลกะรีมีที่มีบทบัญญัติอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

² ด้วยการศรัทธาอย่างแท้จริง ผลแห่งการปฏิบัตินั้นก็จะได้แก่ตัวของเขาเองโดยเฉพาะ

³ ผู้ใดหลงทางด้วยการปฏิเสธและผินหลังให้ ความหายนะแห่งการหลงทางก็จะเกิดขึ้นแก่ตัวของเขาเอง
 โดยเฉพาะ

⁴ ฉันเป็นเพียงผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนเท่านั้น

⁵ จงอดทนต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากความยากลำบากในการเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์จนกว่า
 พระองค์จะเป็นผู้ตัดสินระหว่างเจ้ากับพวกมุชริกีนที่ปฏิเสธศรัทธา

(11) ซูเราะฮ์ ฮุด

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 123 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ฮุด

ซูเราะฮ์ฮุดเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ ที่ให้ความสนใจต่อหลักการศรัทธาของอิสลาม คือการให้ความเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อบรรดารอซูล ศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน ตลอดจนจนได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของบรรดานะบี อย่างละเอียด เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ในขณะที่ท่านประสบกับการทำร้ายของพวกมุชริกีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากระยะเวลาคับขันที่เผชิญกับท่าน คือหลังจากที่ลุงของท่านคือ “อะบูฏอลิบ” และภรรยาของท่านคือ “คอดีญะฮ์” ได้สิ้นชีวิตลง ในระยะนั้นบรรดาโองการต่างๆ ได้ถูกประทานลงมาเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่บรรดารอซูล ซึ่งเป็นการทดสอบนานาชาติ ทั้งนี้เพื่อให้ท่านนะบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ได้ยึดถือเป็นแบบฉบับในการอดทนและมีความหนักแน่น

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการเกิดเกียรติอัลกุรอาน ซึ่งบรรดาโองการได้ถูกประทานลงมาอยู่ในนั้นอย่างสมบูรณ์แบบในทุกๆ ด้าน โดยปราศจากข้อบกพร่องและการขัดแย้ง เพราะเป็นการประทานลงมาจากผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับที่เป็นประโยชน์ของปวงบ่าว ซึ่งจะไม่เป็นที่ปิดบังแก่พระองค์เลย หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงมูลฐานของการเผยแพร่อิสลาม ด้วยการพิสูจน์ทางสติปัญญาพร้อมกับการเปรียบเทียบระหว่างสองฝ่าย คือฝ่ายที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องกับฝ่ายที่หลงทาง และได้ยกตัวอย่างแจ่มแจ้งให้เห็นถึงข้อแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้ปฏิเสธ ศรัทธาเสมือนกับดวงอาทิตย์ได้แยกให้เป็นที่ประจักษ์ ระหว่างความมืดกับความสว่างกระนั้น

“อุปมาระหว่างสองฝ่ายดังเช่นคนตาบอดและหูหนวก กับคนตาดีและหูได้ยิน จะเท่าเทียมกันหรือ ตัวอย่างทั้งสองนั้นพวกท่านมิได้พิจารณาดอกหรือ”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดารอซูลที่มีเกียรติทั้งหลาย โดยเริ่มด้วยเรื่องของนะบีนูหฺ อะลัยฮิสสะลาม บิดาคนที่สองแห่งมนุษยชาติ ทั้งนี้ก็เพราะว่าไม่มีผู้ใด

รอดพ้นจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลกครั้งใหญ่ไปได้ นอกจากนะบีนูหฺและบรรดาผู้ศรัทธาซึ่งอยู่ในเรือพร้อมกับนะบีนูหฺเท่านั้น ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่อยู่บนหน้าแผ่นดินได้จมน้ำตายหมด นะบีนูหฺเป็นนะบีที่มีอายุยืนนานมากที่สุด และเป็นผู้ที่ได้รับการทดสอบและมีความอดทนมากที่สุด

นอกจากนั้นยังได้กล่าวถึงเรื่องของนะบีสูด อะลียิสสะลาม ซึ่งซูเราะฮ์ได้รับการตั้งชื่อตามนามของท่าน เพื่อเป็นสักขีพยานในความพยายามที่นำสรรเสริญในการเรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺ อัลลอฮฺตะอาลาทรงส่งท่านไปยังชนชาติ อ้าด ที่เยอหียงจงหอง และอวดใหญ่อวดโต พวกเขาทะนงตนในความแข็งแรงและมีร่างกายกำยำใหญ่โต โดยกล่าวว่า มีใครบ้างที่มีความแข็งแรงยิ่งไปกว่าพวกเรา อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงทำลายพวกเขาด้วยลมพายุที่รุนแรง ใ้้องการหลายใ้้องการในซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงชนชาตินี้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นนิกศน์อุทาหรณ์และบทเรียนแก่บรรดาผู้ที่อวดดีทะนงตนและเยอหียงจงหอง

และนั่นแหละคืออ้าดที่ปฏิเสธต่อใ้้องการแห่งพระเจ้าของพวกเขา และทรยศต่อบรรดาราอซูลของพวกเขา และเชื่อฟังคำสั่งของผู้ที่เยอหียงต่ออัลลอฮฺ โอ้ แท้จริงอ้าดนั้นได้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา โอ้ ขอให้อ้าดชนชาติของนะบีสูดนั้นห่างไกลจากความดีเถิด

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องราวของนะบิฮุสและฮุส เรื่องราวของนะบีสุลฏ เรื่องราวของนะบิฮุอัยบ เรื่องราวของนะบิมูซา และฮารูน ขออัลลอฮฺทรงประสาทพรและความศานติแก่พวกเขาทั้งหลาย ต่อจากนั้นก็ติดตามด้วยการวิจารณ์เรื่องราวต่างๆ ว่า เป็นบทเรียนและข้อเตือนสติ เช่น ในการทำลายผู้ธรรมให้ประสบกับความหายนะ

นั่นคือส่วนหนึ่งจากรื่องราวของเมืองต่างๆ เราได้บอกเล่ามันแก่เจ้าส่วนหนึ่งของมันยังคงอยู่ และอีกส่วนหนึ่งก็เสื่อมโทรมไปแล้ว จนถึง และเช่นนี้แหละ การลงโทษของพระเจ้าของเจ้า เมื่อพระองค์ทรงลงโทษหมู่บ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ธรรมแท้จริงการลงโทษของพระองค์นั้นเจ็บแสบสาหัส

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แจงอีกมะฮฺจากการกล่าวถึงเรื่องราวของบรรดาราอซูลทั้งนี้ก็เพื่อเป็นข้อคิด ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ปฏิเสธและฝ่าฝืนในอดีตกาล และเพื่อทำให้จิตใจของท่านนะบี คีอลลัลลอฮฺอะลยฮิวะซัลลัม หนักแน่น ในการเผชิญกับ

ความทุกข์ยาก ความหนักใจ ตลอดจนสถานการณ์ที่เลวร้าย และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้า จากเรื่องราวของบรรดารอซูล เพื่อให้จิตใจของเจ้าหนักแน่นจนถึงดังนั้น เจ้าจงเคารพอิบาคะฮ์พระองค์ และจงมอบหมายต่อพระองค์ และพระเจ้าของเจ้าจะไม่เป็นผู้ทรงผลในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

การที่ซูเราะฮ์จบลงด้วยการให้ความเป็นเอกภาพ เช่นเดียวกับที่ได้เริ่มต้นด้วยการให้ความเป็นเอกภาพ ก็เพื่อที่จะให้เป็นการสอดคล้องกันทั้งในตอนแรกเริ่มและตอนจบ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลีฟ ลาม รอ¹ คัมภีร์ที่โองการทั้งหลาย
ของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ แล้วถูกจำแนก
เรื่องต่าง ๆ² อย่างชัดเจน จากพระผู้ทรงปรีชา
ญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ

2. เพื่อพวกท่านจะได้ไม่เคารพกัตตีผู้ใดนอกจาก
อัลลอฮ์ แท้จริงฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์
มายังพวกท่าน เพื่อเป็นผู้ตักเตือนและผู้แจ้ง
ข่าวดี³

3. และพวกท่านจงขอนิโรโทษจากพระเจ้าของ
พวกท่าน แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์
พระองค์จะทรงให้ปัจจัยแก่พวกท่านซึ่งปัจจัย
ที่ดีไปจนถึงวาระหนึ่งที่กำหนดไว้ และพระองค์
จะทรงประทานแก่ทุก ๆ ผู้ทำความดีซึ่งความดี
ของเขาและหากพวกท่านผินหลังให้⁴ แท้จริง
ฉันกลัวแทนพวกท่านซึ่งการลงโทษในวันอัน
ยิ่งใหญ่⁵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّكْبَةَ أَخْبَرَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُنَّ مِنَ الَّذِينَ نَذِرُونَ ﴿٢﴾

وَأَن تَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُغْفِرْ لَكُمْ مَنَّا
حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَتُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ
وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾

¹ เป็นการชี้ให้ประจักษ์ถึงปฏิกิริยาของอัลกุรอานว่า อัลกุรอานนั้นประกอบขึ้นมาจากพยัญชนะเหล่านี้
อิบนอบบาสกล่าวหาว่า ความหมายก็คือ ฉันคืออัลลอฮ์ ฉันเห็น

² คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ยะสาลและหะรอมได้ถูกจำแนกไว้อย่างชัดเจน ตลอดจนทุกสิ่งที่ยังต้อง
ทราบเกี่ยวกับการดำรงชีวิตในโลกนี้ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโลกอาคิเราะฮ์

³ ฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์มายังพวกท่าน เพื่อตักเตือนพวกท่านเรื่องการลงโทษของพระองค์
หากพวกท่านผินหลังและปฏิเสธ และแจ้งข่าวดีแก่พวกท่านถึงการตอบแทนในผลงานที่ดี หากพวกท่าน
ศรัทธา

⁴ ในระยะของการมีชีวิตอยู่ของเขา

⁵ คือไม่ยอมศรัทธาและเคารพกัตตีต่อพระองค์

⁶ คือวันกิยามะฮ์ กล่าวถึงการลงโทษอย่างยิ่งใหญ่ เพราะในการลงโทษนั้นเป็นเหตุการณ์ที่น่ากลัวยิ่ง

ท่านว่า ผู้ใดในหมู่พวกท่านมีกิจการที่ดีเยี่ยม¹ และหากเจ้า (มุฮัมมัด) กล่าวว่ แท้จริงพวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา หลังจากที่ได้อตายไปแล้วแน่นอนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่ นี่มีใช้อื่นใดเลย นอกจากเล่ห์กลอย่างชัดแจ้ง

8. และหากเรายืดเวลาการลงโทษพวกเขาออกไปอีกระยะเวลาหนึ่งที่ได้กำหนดไว้แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่ อะไรหรือได้ยบยังมันไว้² ฟังรู้เถิด วันซึ่งการลงโทษจะมายังพวกเขา มันจะไม่ละเว้นไปจากพวกเขา และมันจะห้อมล้อมพวกเขา ตามที่พวกเขาได้เยาะเย้ยมัน

9. และถ้าเราดให้มนุษย์ลืมนความเมตตาจากเรา³ แล้วเราดได้ดึงมันกลับมาจากเขา แท้จริงเขานั้นเป็นผู้หมดหวังและสิ้นศรัทธา

10. และถ้าเราดให้เขาลืมนความโปรดปรานหลังจากความทุกข์ยากได้ประสบกับเขาแน่นอนเขาจะกล่าวว่ ความชั่วร้ายต่าง ๆ ได้ผ่านพ้นจากฉันไปแล้ว แท้จริง เขานั้นเป็นผู้คึกคะนองหยิ่งยะโส⁴

لِيَلْبُوكُمْ بِإِيَّامِكُمْ أَحْسَنَ عَمَلًا وَلَئِن قُلْتُمْ
إِيَّامِكُمْ مَّبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَابٌ مُتَمِّينٌ ﴿١٠﴾

وَلَئِن آخَرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ
لَيَقُولَنَّ مَا يَجِئُهُمُ الْآيَوْمَ بِأَيْمَانِهِمْ لَيْسَ
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَتْ بِهِم مَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾

وَلَئِن أَدْقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا
مِنْهُ إِنَّا إِلَهُ الْيُوسُفِ كَقُورٍ ﴿١٢﴾

وَلَئِن أَدْقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسْتَهْتِكٍ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٣﴾

¹ พระองค์ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้มาเพื่ออิกมะฮ์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ เพื่อเป็นการทดสอบพวกท่าน ในการนี้ก็จะเป็นที่ประจักษ์ถึงคนดีและคนชั่ว แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนตามผลงานของแต่ละคน

² พวกเขา กล่าวว่าเป็นทำนองเย้ยหยัน

³ คือความโปรดปรานชนิดต่าง ๆ เช่น ร่างกายสมบูรณ์ ความปลอดภัย และปัจจัยยังชีพต่าง ๆ

⁴ ในอายะฮ์นี้เป็นการประณามผู้ที่หมดหวังเมื่อประสบความทุกข์ยาก และหลงระเริงเมื่อได้รับความโปรดปราน

11. เว้นแต่บรรดาผู้อดทนและบรรดาผู้ปฏิบัติความดีทั้งหลาย ชนเหล่านั้นแหละ สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่¹

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

12. และบางที่เจ้าจะทิ้งบางส่วนของที่ถูกระฮียมา ยังเจ้า และหัวอกของเจ้าจะยึดอัดต่อสิ่งนั้น² โดยที่พวกเขากล่าวกันว่า ทำไมเล่าขุมทรัพย์จึงไม่ถูกส่งลงมา หรือทำไมมะลัก³ จึงไม่ถูกส่งลงมาพร้อมกับเขา แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น⁴ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองรักษาทุกสิ่ง

فَلَمَّا كُنَّا نَارِكُ بَعْضَ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

13. หรือพวกเขาบอกว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้ปลอมแปลงอัลกุรอานขึ้นมา (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิด ดั่งนั้น พวกท่านจงนำมาสักสิบซูเราะฮ์ที่ถูกปลอมแปลงขึ้นให้ได้อย่างอัลกุรอาน และพวกท่านจงเรียกผู้ที่มีความสามารถในหมู่พวกท่านอื่นจากอัลลอฮ์ (ให้มาช่วย) ถ้าพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَلْعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

¹ นี่คือสัญญาตัญญาตของมนุษย์ นอกจากบรรดามุอมีนผู้มีความอดทนต่อความทุกข์ยาก และกระทำความดี เมื่อได้รับความโปรดปราน คนมุอมีนทั้งสองลักษณะเป็นคนดี รางวัลอันยิ่งใหญ่คือสวนสวรรค์

² ความมุ่งหมายในสำนวนนี้คือ ส่งเสริมให้ท่านนบี คืออัลลอฮ์ฮุอะลียฮิวะซัลลัม ประกาศเผยแพร่ศาสนาของพระองค์และอย่าไปสนใจต่อการทำร้ายและการต่อต้านของฝ่ายมุชริกีน

³ มะลัก เป็นเอกพจน์ของคำว่า มะลาอิกะฮ์

⁴ อัลลอฮ์ทรงกำหนดหน้าที่ของท่านนบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์ฮุอะลียฮิวะซัลลัม ว่า เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนคนที่ทำความผิดว่า จะได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์

14. หากพวกเขาไม่ตอบสนองการเรียกร้องของพวกท่าน¹ ก็จงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลกุรอานถูกประทานลงมาด้วยวะฮีย์ของอัลลอฮ์ และนั่นคือไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วพวกเจ้า (มุชริกีน) ยังมิชอบน้อมอีกหรือ

15. ผู้ใดปรารถนาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และความเฟริศแพรวของมัน² เราก็จะตอบแทนให้พวกเขาอย่างครบถ้วน ซึ่งการทำงานของพวกเขาในโลกนี้เท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกรีดรอนในการทำงานนั้นแต่อย่างใด³

16. ชนเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนอันใดในโลกอาคิเราะฮ์ นอกจากไฟนรกและสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ในโลก ดุนยาก็จะไร้ผลและสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะสูญเสียไป⁴

17. ดังนั้น ผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของเขา⁵ และผู้เป็นพยานจากพระองค์

فَالَّذِينَ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ
اللَّهِ وَأَن لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ
أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْسِرُونَ ﴿١٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطَلِّ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ

¹ การที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธากล่าวหาท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัทธิลอสูอะลียะฮ์ซะลัหม์ ว่า ได้ปลอมแปลงอัลกุรอานขึ้นมา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทำให้พวกมุชริกีนช่วยกันแต่งขึ้นมาลัทธิซุเราะฮ์ ที่มีสำนวนลึกซึ้งไพเราะ และสละสลวยเช่นเดียวกับอัลกุรอานที่มุฮัมมัดได้นำมา เพราะพวกเขาเป็นชาวอาหรับเช่นเดียวกัน

² บุคคลจำพวกนี้ไม่มีความเชื่อมั่นในโลกอาคิเราะฮ์

³ พวกเขาจะได้รับการตอบแทนเฉพาะในโลกดุนยา ในสิ่งที่พวกเขาปรารถนาจะได้ เช่น ความสุขสบาย ความปลอดภัยและปัจจัยยังชีพ เป็นต้น

⁴ ข้อความประโยคหลังนี้เป็นกรายยืนยันประโยคก่อน คือ สิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไปในโลกดุนยา ส่วนที่เป็นความดีก็จะไร้ผลและสูญเปล่า

⁵ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัทธิลอสูอะลียะฮ์ซะลัหม์ และบรรดามุอุมิน ประโยคนี้เป็นประโยคเปรียบเทียบข้อความยังไม่สมบูรณ์กล่าวคือ ดังนั้น ผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของเขา จะเหมือนกับผู้ที่ปรารถนาจะดำรงชีวิตอยู่ในโลกดุนยากระนั้นหรือ หมายถึงว่าบุคคลสองประเภทนั้นย่อมมีความแตกต่างกันอย่างห่างไกล

จะสาธยายมัน¹ และก่อนนั้นก็มีคัมภีร์ของมุซา เป็นแนวทางและเป็นความเมตตา² ชนเหล่านั้น ศรีทธาต่อมันและผู้ใดจากพรรคต่าง ๆ ปฏิเสธ ศรีทธาต่อมันในไฟนรกคือสัญญาของเขา³ ดังนั้น เจ้าอย่าได้อยู่ในการสงสัยมันเลย แท้จริงมันเป็นสัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า แต่ทว่ามนุษย์ส่วนใหญ่จะไม่ศรีทธา

18. และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่อุบโลกน์ ความเท็จต่ออัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นจะถูกนำมา เสนอต่อพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาพยาน จะกล่าวว่า พวกเขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้กล่าวเท็จ ต่อพระเจ้าของพวกเขา ฟังรู้เถิด การสาปแช่ง ของอัลลอฮ์จะได้แก่บรรดาผู้ธรรม⁴

19. บรรดาผู้คิดขวางทางของอัลลอฮ์⁵ และ พวกเขาใคร่ที่จะให้มันคดเคี้ยว⁶ และพวกเขา สำหรับโลกอาคิเราะฮ์นั้นพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธ ศรีทธา

20. ชนเหล่านี้จะไม่รอดพ้น (จากการลงโทษ) ในแผ่นดินนี้ และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครอง

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً
أَوْلِيَّتِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۖ مِنْ
الْأَحْزَابِ فَأَلْتَارُ مَوْعِدَهُ ۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ
مِنْهُ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ وَأَوْلِيَّتِكَ
يُغْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ
هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٨﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٩﴾

أَوْلِيَّتِكَ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ

¹ ผู้เป็นพยานในที่นี้ อิบน์อับบาสและญุญาอิดกล่าวว่า หมายถึงญิบรีล ส่วนอะลี อัลหะซัน และก้อดาดะฮ์ กล่าวว่า หมายถึง มุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์จะลยวะฮ์ลัม อย่างไรก็ดีทั้งสองอย่างนั้นมีความหมายใกล้เคียงกัน

² คือก่อนจากอัลกุรอานมีคัมภีร์อัตเตารอต ซึ่งถูกประทานมาให้แก่บีมูซา เพื่อเป็นแนวทางและแบบอย่างแก่ผู้ศรีทธาและผู้ปฏิบัติตาม อีกทั้งยังเป็นความเมตตาจากพระเจ้าแก่ชนเหล่านั้น

³ ผู้ปฏิเสธศรีทธาต่ออัลกุรอานที่เป็นชาวลัทธิและนิกายต่าง ๆ ไฟนรกญะฮันนัมคือการตอบแทนแก่พวกเขาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง

⁴ การสาปแช่งของอัลลอฮ์คือ การขับไล่ออกจากความเอ็นดูเมตตาของพระองค์

⁵ คือขัดขวางมนุษย์มิให้ปฏิบัติตามสัจธรรมและแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อไปสู่อัลลอฮ์

⁶ ประสงค์จะให้ศาสนาของอัลลอฮ์คดเคี้ยวและยากลำบาก เพื่อให้เป็นไปตามอารมณ์ของเขา

อื่นจากอัลลอฮ์ การลงโทษแก่พวกเขาจะถูก
เพิ่มเป็นทวีคูณ¹ พวกเขาไม่สามารถ ที่จะฟังได้
และจะไม่เห็น²

21. คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ทำให้ชีวิตของพวกเขา
ขาดทุน³ และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกนขึ้นนั้นก็ได้
เตลิดหนีไปจากพวกเขา

22. โดยแน่นอน แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน
ยิ่งในโลกอาคิเราะฮ์

23. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ปฏิบัติความดี
และสำรวมตนต่อพระเจ้าของพวกเขา คน
เหล่านั้น คือชาวสวรรค์ ซึ่งพวกเขาจะอยู่ในนั้น
ตลอดกาล

24. อุปมาของทั้งสองฝ่าย⁴ ดังเช่นคนตาบอด
และหูหนวก กับคนมองเห็นและได้ยิน ทั้งสอง
นี้จะเท่าเทียมกันหรือ พวกเขาทำได้ไต่ร่อง
หรือ

25. และโดยแน่นอน เราได้ส่งนุหฺไปยังกลุ่ม
ชนของเขา⁵ (โดยเขากล่าวว่า) แท้จริงฉันเป็น
ผู้ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่านแล้ว

مَا كَانُوا يَسْمَعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا
يُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿١١﴾

لَا جْرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿١٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا
إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ
وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

¹ การลงโทษแก่พวกเขาเหล่านั้นจะเพิ่มเป็นทวีคูณ เพราะพวกเขาได้กระทำได้ และเพราะความตื้อดิ่งฝ่าฝืน

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานการฟังและการเห็นให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาหูหนวกจากการฟังัจธรรม และตาบอดจากการปฏิบัติตาม พวกเขาจึงไม่ได้ประโยชน์อะไรจากการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทาน สิ่งสัมผัสให้แก่พวกเขา

³ พวกเขาขาดทุนในการได้รับความสุขทั้งในโลกดunyaและโลกอาคิเราะฮ์ ขาดทุนในการได้รับความสุข แก่ตัวของพวกเขา เนื่องจากการเข้าไปเสวยทุกข์ในนรกญะฮันนัม

⁴ คือฝ่ายผู้ศรัทธากับฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁵ นี่คือเรื่องแรกที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวไว้ในซูเราะฮ์ฮุดนี้ คือเรื่องของนุหฺกับกลุ่มชนของเขา

26. คือพวกท่านอย่าเคารพอบาตะฮ์ผู้ใด นอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่าน ถึงการลงโทษในวันอันเจ็บปวด

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٦٦﴾

27. แล้วบรรดาบุคคลชั้นนำซึ่งปฏิเสธศรัทธา จากกลุ่มชนของเขา กล่าวว่า เรามิเห็นท่านเป็น อื่นใด นอกจากสามัญชนเช่นเรา และเรามิเห็น ผู้ใดปฏิบัติตามท่าน นอกจากบรรดาผู้ต่ำช้า ของพวกเราที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ และเรามิ เห็นว่าพวกท่านประเสริฐกว่าพวกเรา แต่เรา คิดว่าพวกท่านเป็นพวกโกหก¹

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا زَرْنَاكَ
إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا زَرْنَاكَ أَنْتَ بَعْدَ آلِ الَّذِينَ
هُمْ آرَادْنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا زَرْنَا لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٦٧﴾

28. เขา (นุหฺ) กล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันทอัย พวกท่านเห็นแล้วใช่ไหมว่า หากฉันมีหลักฐาน อันแจ่มชัดจากพระเจ้าของฉันท และพระองค์ทรง ประทานแก่ฉันทซึ่งความเมตตาจากพระองค์² แล้วได้ถูกทำให้มีดมนแก่พวกท่าน³ เราจะบังคับ พวกท่านให้รับมันทั้ง ๆ ที่พวกท่านเกลียดชัง มันกระนั้นหรือ⁴

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَنْتُمْ رَحِمَةٌ مِّنْ عِنْدِي فَقُيِّمَتْ عَلَيْكُمْ
أَنْزَلْنَاكُمْ مَوَاهِبًا أَنْتُمْ لَهَا كَاهِلُونَ ﴿٦٨﴾

29. และโอ้หมู่ชนของฉันทอัย ฉันทมิได้ร้องขอ ทรัพย์สินใดสำหรับการเผยแพร่⁵ แต่รางวัล

وَيَقَوْمِ لَا أَشْتَلِكُمْ عَلَيْهِ مَا لِيَ إِلَّا أَنْجِرِي

¹ พวกเขาต้องการที่จะตอบโต้บนะบีนุหฺ ² ประเด็นคือ ประเด็นแรก บุคคลที่ปฏิบัติตามนะบีนุหฺนั้นเป็น ชนชั้นต่ำ จะถือเอาเป็นแบบอย่างไม่ได้ ประเด็นที่สอง บุคคลเหล่านั้นเป็นพวกที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ ไม่ได้พินิจพิจารณาถึงข้อเท็จจริงเสียก่อน ทั้งนี้ก็เพื่อมิให้เป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขาว่า ในกลุ่มชนของ พวกเขานั้นมีผู้ศรัทธาต่อนะบีนุหฺ

² คือประทานฮิดาเยฮ์จากพระองค์คือการเป็นนะบี

³ คือถูกบดบังจากแสงสว่างของการอีมาน

⁴ เราจะทำเช่นนั้นไม่ได้ เพราะไม่มีการบังคับในเรื่องของศาสนา

⁵ คือมิได้ร้องขอค่าจ้างในการเผยแพร่และในการให้คำแนะนำ เพื่อพวกท่านจะกล่าวหาฉันท

ของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันจะไม่ใช่ผู้ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธาดอก¹ แท้จริงพวกเขาจะเป็นผู้พบพระเจ้าของพวกเขา แต่ฉันเห็นว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนผู้มั่งาย²

30. และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ผู้ใดจะช่วยฉัน ณ ที่อัลลอฮ์หากฉันขับไล่พวกเขา พวกท่านไม่คิดบ้างดอกหรือ

31. และฉันมิได้กล่าวแก่พวกท่านว่า ฉันมีขุมคลังของอัลลอฮ์³ และฉันไม่รู้ถึงสิ่งพิสดารวิสัยและฉันมิได้กล่าวว่แท้จริงฉันเป็นมลัก และฉันมิได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่สยดาของพวกท่านเหยียดหยามว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงประทานความดีแก่พวกเขา⁴ อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา แท้จริง ถ้าเป็นเช่นนั้น⁵ ฉันจะอยู่ในหมู่ผู้ธรรมทั้งหลาย

32. พวกเขา กล่าวว่า โอ้หนุหุเอ๋ย แน่หนอนท่านได้โต้เถียงกับเรา แล้วท่านได้ให้การโต้เถียงของเรามากเรื่องขึ้น ดังนั้น จงนำมาให้เราเถิดสิ่งที่ท่านสัญญากับเราไว้⁶ ถ้าท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง

إِلَّا عَلَىٰ اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَلِكِنِّي أُنذِرَكُم مَّقَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿١١﴾

وَيَقَوْمٍ مِّنْ بَصْرَةَ مِنَ اللَّهِ إِنَّ طَرَفَهُمْ أَقْلَانٌ نَّذَكْرُونَ ﴿١٢﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الْظَالِمِينَ ﴿١٣﴾

قَالُوا يَنْبَغُكَ أَنْ تَجِدَ لَنَا فَأَكْتَرْتَ جِدْلَنَا فَإِنَّمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٤﴾

¹ ฉันจะไม่ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธาที่อ่อนแอตามคำขอร้องของพวกท่าน

² เพราะพวกท่านคิดว่าพวกท่านนั้นดีกว่าพวกเขา

³ เพื่อพวกท่านจะได้เชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน เพราะความร่ำรวยของฉัน

⁴ ฉันจะไม่กล่าวแก่บรรดาผู้อ่อนแอซึ่งพวกเขาศรัทธาต่อฉัน และพวกท่านเหยียดหยามพวกเขาเพราะความยากจนว่า อัลลอฮ์จะไม่ประทานอิตาดะฮ์และความสำเร็จแก่พวกเขา

⁵ คือถ้าฉันกล่าวเช่นนั้นก็จะเป็นผู้ธรรม สมควรที่จะได้รับการลงโทษ

⁶ คือจงนำการลงโทษมาให้เราตามที่ท่านได้สัญญากับเราไว้ หากท่านเป็นผู้สัตย์จริงตามที่ท่านได้พูดไว้

33. เขา (นูหฺ) กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้น จะทรงนำฉันมายังพวกท่าน¹ หากพระองค์ทรง ประสงค์ และพวกท่านจะไม่ใช่ผู้รอดไปได้

34. และคำสั่งสอนของฉันจะไม่เกิดประโยชน์ แก่พวกท่าน ตามที่ฉันปรารถนาจะสั่งสอน พวกท่าน ถ้าอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้พวก ท่านหลงผิด² พระองค์คือพระเจ้าของพวกท่าน และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์

35. หรือพวกเขา (กุฟฟารุเรช) กล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้อูปลอกน้มน้ำมันขึ้นมา (มุฮัมมัด) จง กล่าวเถิดว่า ถ้าฉันได้อูปลอกน้มน้ำมันขึ้นมา ความ ผิดของฉันย่อมอยู่ที่ฉัน และฉันปลีกตัวออก จากสิ่งที่พวกท่านกระทำผิด³

36. และได้มีวะฮีย์แก่นูหฺว่า แท้จริงจะไม่มีผู้ใด จากหมู่ชนของเจ้าศรัทธา เว้นแต่ผู้ที่ได้ศรัทธา แล้ว ดังนั้น เจ้าอย่าเศร้าหมองในสิ่งที่พวกเขา กระทำ

37. และเจ้าจงสร้างเรือภายใต้สายตาของเรา ตามคำบัญชาของเรา และอย่ามาพูดกับข้า ถึง บรรดาผู้อธรรม⁴ แท้จริงพวกเขาจะถูกจมน้ำตาย

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ
اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ أَفَنَرْتُهُ قُلْ إِنْ أَفَرْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي
وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْتَرُونَ ﴿٣٥﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ
إِلَّا مَن قَدَّمَ أَمَنًا فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تَحْطَبْنِي
فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

¹ เรื่องการเร่งการลงโทษเป็นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ไม่ใช่เรื่องของฉัน หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงนำฉันมา

² คำแนะนำสั่งสอนของฉันจะไม่เกิดประโยชน์แก่พวกท่าน หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้ความทุกข์ยาก และการหลงทางแก่พวกท่าน

³ อายะฮ์นี้เป็นการคิดค้น ท่ามกลางเรื่องของนะบีนูหฺ เพื่อแสดงให้เห็นว่ามารยาทของพวกมุชริกีน ในนครมักกะฮ์นั้น มีสภาพเดียวกับมารยาทของพวกมุชริกีนสมัยนะบีนูหฺ ในเรื่องของการต่อต้านและการปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟัง

⁴ อย่ามาขอความช่วยเหลือให้แก่พวกอธรรม พวกเขาจะได้รับความทายนะอย่างแน่นอน

38. และเขาได้สร้างเรือ¹ และคราใดที่บุคคลขึ้น
นำจากหมู่ชนของเขาผ่านเขา (นุห) พวกเขา
เยาะเย้ยเขา เขาก็จะกล่าวว่า หากพวกท่าน
เยาะเย้ยพวกเรา แท้จริงเราก็จะเยาะเย้ยพวก
ท่านเช่นเดียวกับที่พวกท่านเยาะเย้ย²

39. แล้วพวกท่านก็จะรู้ว่าผู้ใดที่การลงโทษอัน
อภัยจะมายังเขา และการลงโทษอันยั่งยืน
จะประสบแก่เขา³

40. จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มา⁴ และ
บนพื้นแผ่นดินน้ำได้พวยพุ่งขึ้น⁵ เรากล่าวว่า
จงบรรทุกไว้ในเรือจากทุกชนิดเป็นคู่⁶ และ
ครอบครัวของเจ้าด้วย เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสได้
กำหนดแก่เขาไว้ก่อน⁷ และผู้ศรัทธา⁸ แต่ไม่มีผู้
ศรัทธาร่วมกับเขานอกจากจำนวนเล็กน้อย⁹

وَصَّعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ
سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ
عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾

حَقِّقْ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَرَأَيْنَا أَنَّمَلَ فِيهَا
مِنَ كُلِّ رَوْحَيْنِ أَنْثَىٰ وَأَهْلَكِ الْإِلَٰهَ الْأَمَنَ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ أَمَّنْ وَمَا أَمَّنَ
مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾

¹ และท่านนะบีนุหได้สร้างเรือ ในอายะฮ์นี้ใช้คำกริยาปัจจุบันกาล เพื่อให้ระลึกภาพของเหตุการณ์
² หากพวกท่านเยาะเย้ยเราในวันนี้ เราก็จะเยาะเย้ยพวกท่านในวันหน้า เมื่อพวกท่านอยู่ในสภาพ
จมน้ำตาย
³ การลงโทษที่อภัยคือการจมน้ำตาย การลงโทษอันยั่งยืนคือการลงโทษในนรกภูเขชันนัม
⁴ เมื่อคำบัญชาของเราที่ได้สัญญาไว้คือน้ำท่วม หลังจากที่ได้เกิดฝนตกอย่างหนักเป็นเวลา 40 วัน 40 คืน
และน้ำที่พวยพุ่งขึ้นมาจากหน้าแผ่นดินซึ่งกลายเป็นตาน้ำ
⁵ คำว่า อัดตันนุร ในภาษาอาหรับ ศัพท์เดิมแปลว่า เตาอบหรือเตาสำหรับหลอมโลหะ แต่อับนุอับบาส
และอັฏฏอบรียี กล่าวว่า ชาวอาหรับเรียกหน้าแผ่นดินว่า ตันนุรุลอรัฎฎิ
⁶ ทุกชนิดของสิ่งที่มีชีวิต ชนิดละ 1 คู่ เพศผู้และเพศเมีย
⁷ ครอบครัวของเจ้าหมายถึงลูกหลานญาติพี่น้อง เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสของพระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนแล้ว
หมายถึงลูกของนุหที่ชื่อ กันอาน และภรรยาของเขาชื่อ วาอิละฮุ
⁸ คือผู้ศรัทธาที่เป็นพรรคพวกของเขา
⁹ ท่านนะบีนุหได้เรียกร้องเชิญชวนกลุ่มชนของเขาให้ศรัทธาต่ออัลลฮุ ตะอาลา เป็นเวลาถึง 950 ปี
แต่มีผู้ศรัทธาต่อเขาเพียงเล็กน้อย อับนุอับบาสกล่าวว่า มีจำนวน 80 คน รวมทั้งสตรีด้วย ท่านกะอับ
กล่าวว่า มีจำนวน 72 คน และกล่าวกันว่า มีจำนวนเพียง 10 คนเท่านั้น

41. และเขากล่าวว่า พวกท่านจงลงในเรือด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ทั้งในยามแล่นของมัน และในยามจอดของมัน แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

42. และมันแล่นพาพวกเขาไปที่ท่ามกลางคลื่น ลูกเท่าภูเขา และหนูได้ร้องเรียกลูกชายของเขา ซึ่งอยู่อย่างโดดเดี่ยว โอ้ลูกของฉันเอ๋ย จงมาโดยสารเรือกับเราเถิด และเจ้าอย่าอยู่ร่วมกับผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย

43. เขา (ลูกชาย) กล่าวว่า ฉันจะไปอาศัยภูเขา ลูกหนึ่ง มันจะคุ้มครองฉันจากน้ำนี้ได้² เขา (หนู) กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดคุ้มครองในวันนี้จากพระบัญชาของอัลลอฮ์ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา³ และคลื่นได้ซัดเข้ามาระหว่างเขาทั้งสอง และเขา (ลูกชาย) ได้อยู่ในหมู่ผู้จมน้ำ

44. และได้มีเสียงกล่าวว่า แผ่นดินเอ๋ย จงกลืนน้ำของเจ้า⁴ และฟ้าเอ๋ย จงหยุด⁵ และน้ำได้ลดลงและกิจการได้ถูกตัดสิ้น⁶ และมันได้จอด

﴿ وَقَالَ أَزْكِبُوا بِهَا بِسْمِ اللَّهِ حَجْرِيهَا وَمُرْسُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ ﴾

﴿ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوْحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ أَزْكِبْ مَعًا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿١٢﴾ ﴾

﴿ قَالَ سَأُوَدِّي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَهُ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿١٣﴾ ﴾

﴿ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَنَسَسَاهُ أَقْلَعِي وَغِيصَ الْمَاءُ وَنُفِصِيَ الْأَمْزُ وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾ ﴾

¹ พระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องความผิดของผู้ขอภัยโทษกลับเนื้อกลับตัว ผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวมุอิมิน โดยทรงให้พวกเขารอดพ้นจากการจมน้ำตาย

² มันจะว่ายน้ำไปเกาะยอดภูเขาแล้วฉันก็จะรอดจากการจมน้ำ โดยคิดว่าน้ำจะท่วมไม่ถึงยอดภูเขา

³ วันนี้ไม่มีผู้คุ้มครองใดๆ จะช่วยให้เขาพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ และไม่มีผู้ใดจะพ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา

⁴ จงแตกแยกออกและจงกลืนน้ำที่อยู่บนหน้าแผ่นดินให้หมดไป

⁵ และฝนจงหยุดตกลงมา

⁶ คือพระบัญชาของอัลลอฮ์เสร็จสิ้นสมบูรณ์ด้วยการจมน้ำของผู้ที่จมน้ำ และการรอดพ้นของผู้ที่รอดพ้น

เทียบอยู่ที่ภูเขาญดียี¹ และได้มีเสียงกล่าวว่า
ความหายนะจงประสบแก่หมู่ชนผู้ธรรมเกิด²

45. และนุहुได้ร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาโดย
กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงลูกชายของข้าพระองค์เป็นคนหนึ่งใน
ครอบครัวของข้าพระองค์³ และแท้จริงสัญญา
ของพระองค์นั้นเป็นความจริง และพระองค์
ท่านนั้นทรงตัดสินเที่ยงธรรมยิ่ง ในหมู่ผู้ตัดสิน
ทั้งหลาย

46. พระองค์ตรัสว่า โอ้นุहुเอ๋ย แท้จริงเขามิได้
เป็นคนหนึ่งในครอบครัวของเจ้า⁴ แท้จริงการ
กระทำของเขาไม่ดี⁵ ดังนั้น เจ้าอย่าร้องเรียน
ต่อข้าในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้⁶ แท้จริงข้าขอเตือน
เจ้าที่เจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้มงาย⁷

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٥٥﴾

قَالَ يَنْبَغِي لَكَ أَنْ تَلَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْتَنْتَنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾

¹ เรือได้จอดเทียบอยู่ที่ภูเขาญดียีใกล้กับเมืองอัลมุคิล ในประเทศอิรักปัจจุบันนี้

² ประโยคนี้เป็นประโยคขอพร อัลลอฮ์ชี้กล่าวว่า ในอายะฮ์เป็นการชี้ให้เห็นถึงความหายนะ จะประสบ
แก่ผู้ปฏิเสธฝ่าฝืนโดยทั่วไป นอกจากนั้นยังคลุมไปถึงผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน นอกจากชาวเรือของนะบีนุ
ฮ์อีกด้วย

³ นะบีนุหฺได้ร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาด้วยความนอบน้อมว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงลูกชาย
ของข้าพระองค์ กันอาน เป็นคนหนึ่งในครอบครัวของข้าพระองค์ แน่แท้พระองค์ทรงสัญญากับข้าพระองค์
ว่า จะให้เขารอดพ้นจากการจมน้ำ

⁴ อัลลอฮ์ตรัสแก่เขาว่า โอ้นุहुเอ๋ย แท้จริงลูกชายของเจ้าคนนี้มีใช่คนหนึ่งในครอบครัวของเจ้าซึ่งข้าได้
สัญญาว่าจะให้เขาอยู่ในหมู่ผู้รอดพ้น เพราะเขาเป็นผู้ตอติงปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นจึงไม่มีผู้คุ้มครองระหว่าง
มูมินกับกาฟิร

⁵ งานของเขาแล้ว

⁶ เจ้าอย่าได้ขอร้องเราในสิ่งที่เจ้าไม่รู้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่

⁷ ข้าขอเตือนเจ้าและสั่งสอนเจ้า เพราะเกรงว่าเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้มงาย

47. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ท่าน ให้พ้นจากการร้องเรียนต่อพระองค์ท่านในสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น¹ และหากพระองค์ท่านไม่ทรงอภัยแก่ข้าพระองค์ และไม่ทรงเมตตาข้าพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

48. ได้มีเสียงกล่าวว่า ไอ้หนูเอ๋ย จงลงไป (จากเรือ) ด้วยความศานติจากเรา และความจำเริญแก่เจ้า และแก่กลุ่มชนที่อยู่กับเจ้า² และกลุ่มชนอื่นที่เราจะให้พวกเขาหลงระเรีง แล้วการลงโทษอย่างเจ็บปวดจากเราก็จะประสบแก่พวกเขา³

49. เหล่านั้นคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวอันเร้นลับที่เราได้วะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) เจ้าไม่รู้เรื่องนี้และกลุ่มชนของเจ้าก็ไม่รู้มาก่อนเลย ดังนั้นเจ้าจงอดทน แท้จริงบันปลายที่ดีนั้นสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง⁴

50. และยังมีอาด (เราได้ส่ง) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือฮุด⁵ เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ بَعَدَكَ وَأَمَّا سَمْعَتُهَا فَمَا يَصْنَعُنَّهَا إِنَّهَا لَكَاظِمَةٌ فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَذَابَ لِلْمُنْفِرِينَ ﴿٤٨﴾

يَذُوقُ الْعَذَابَ مِنَ آبَائِهِ أَلَيْسَ إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي آنْتُ

¹ นะบีฮุได้กล่าวขอภัยต่อพระเจ้าของเขา ในสิ่งที่ออกมาจากตัวของเขาว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ที่จะร้องเรียนต่อพระองค์ในเรื่องที่ไม่เป็นการสมควรแก่ข้าพระองค์ที่จะวิงวอนขอ

² ที่เป็นชาวเรือ

³ การลงโทษในอาคิเราะฮ์ด้วยนรกญะฮันนัม

⁴ เรื่องราวของนะบีฮุนี้ ได้นำมาบอกเล่าเพื่อเป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลบล้างข้อสงสัยฮิวะซัลลัมต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีน

⁵ นี่คือเรื่องที่สอที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวไว้ในซูเราะฮ์นี้ เป็นเรื่องของฮุดกับกลุ่มชนของเขาคือชาวอาด เรื่องราวของฮุดได้นำมากกล่าวไว้ในซูเราะฮ์นี้ค่อนข้างละเอียด ดังนั้น จึงเรียกซูเราะฮ์นี้ว่า ซูเราะฮ์ฮุด

เอ๋ย พวกท่านจงเคารพอิบาตะฮ์อัลลอฮ์เถิด พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นพวกอุปโลกน์เท่านั้น¹

51. โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้ขอร้องต่อพวกท่านซึ่งรางวัลในการนี้เลย² รางวัลของฉันนั้นอยู่กับพระเจ้าผู้ให้บังเกิดฉัน พวกท่านไม่ใช่ปัญญาหรือ³

52. และโอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย จงขอกภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่าน แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ พระองค์จะส่งเมฆ (น้ำฝน) มาเหนือพวกท่าน ให้หิ้งน้ำฝนลงมาอย่างหนัก⁴ และจะทรงเพิ่มพลังเป็นทวีคูณให้แก่พวกท่าน และพวกท่านอย่าฝืนหลังโดยเป็นผู้กระทำผิด

53. พวกเขากล่าวว่า โอ้ฮุดเอ๋ย ท่านมิได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้แก่เรา⁵ และพวกเรา

إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

يَقُولُوا لَا آتَيْنَاكَ عَلَيْهِ إِجْرًا إِنْ أَجْرِي
إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

وَيَقُولُوا أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَنَزِدْكُمْ مَاءً
غَيْرًا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَنْزِلْ عَلَيْكُمْ
حَرًّا صَوَّارًا وَمَا نَحْنُ بِمُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَاتٍ وَمَا نَحْنُ
بِبَارِكِينَ ﴿٥٣﴾

¹ ในการเคารพสักการะของพวกท่านอื่นจากอัลลอฮ์นั้น พวกท่านเป็นพวกโกหกมดเท็จ เพราะไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียวเท่านั้น

² ฉันมิได้ขอร้องจากพวกท่านเป็นรางวัลค่าตอบแทน จากการที่ฉันได้ให้คำแนะนำและการประกาศเผยแพร์เลย

³ พวกท่านไม่คิดบังดอกหรือว่า ผู้ที่เรียกร้องไปสู่ความดี โดยมีได้เรียกร้องค่าตอบแทนใดๆ จากพวกท่านนั้นคือ ผู้แนะนำสั่งสอนที่ชื่อสัตย์

⁴ มีรายงานว่าพวกฮาดนั้นฝนแล้งมา 3 ปี ได้รับความลำบากมากเกือบจะเอาชีวิตไม่รอด ฮุดได้ใช้ให้พวกเขาขอกภัยโทษต่อพระองค์และกลับเนื้อกลับตัว และสัญญากับพวกเขาว่า ถ้าพวกเขากระทำเช่นนั้นแล้วฝนก็จะตกลงมาทำให้พวกเขามีชีวิตชีวาขึ้นอีกครั้งหนึ่งในอายะฮ์นี้เป็นการแสดงให้เห็นว่าการขอกภัยโทษและกลับเนื้อกลับตัวนั้น เป็นเหตุให้ได้รับความเอ็นดูเมตตาและการหลั่งลงมาของน้ำฝน

⁵ อัลอะลุซซัยก์กล่าวว่า ที่พวกเขาพูดเช่นนั้นเป็นเพราะพวกเขาต่อต้านอย่างที่สุด หรือเพราะความมีตมของพวกเขาคือความจริง

ก็จะไม่ละทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของเราเพราะ
คำกล่าวของท่าน และพวกเราก็จะไม่ศรัทธา
ในตัวท่าน

54. เราจะไม่กล่าวอย่างใด เว้นแต่พระเจ้าบาง
องค์ของเราได้นำความชั่วเข้าไปสิงในตัวท่าน¹
เขา (ฮุด) กล่าวว่า แท้จริงฉันให้อัลลอฮฺทรง
เป็นพยาน แล้วพวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า
แท้จริงฉันปลื้มตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านตั้งภาคี

55. อื่นจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านทั้งหมด
จงวางแผนทำร้ายฉันเถิด แล้วพวกท่านอย่าได้
ให้ฉันต้องรอคอยเลย²

56. แท้จริงฉันมอบหมายต่ออัลลอฮฺ พระเจ้า
ของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน ไม่มีสัตว์
เลื้อยคลานใดๆ เว้นแต่พระองค์ทรงกำขมับมัน³
แท้จริงพระเจ้าของฉันอยู่บนทางที่เที่ยงตรง⁴

57. หากพวกท่านผินหลังให้แล้วไซ้ แน่นอน
ฉันได้แจ้งข่าวแก่พวกท่านแล้ว ตามที่ฉันได้ถูก

بِمُؤْمِنِينَ

إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْرَضْنَا بَعْضَ إِلَهَاتِنَا يَسُوءُ قَالُوا إِنَّ
أَشْهَدَ اللَّهُ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا نَشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

مِنْ دُونِهِ فَكِيدُوا فِي جَمِيعَاتِكُمْ لَا تُنظَرُونَ ﴿٥٥﴾

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
أَخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَسَنَخْلُقُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ سَبِيًّا

¹ อัซซะมัดชะรียฺกล่าวว่า คำตอบของพวกเขานั้น เป็นการชี้ให้เห็นที่ประจักษ์ว่า กลุ่มชนนั้นเป็นพวกที่มี
จิตใจแข็งกระด้างไม่ยอมรับคำแนะนำสั่งสอนเลย อันเป็นการบ่งให้เห็นว่าพวกเหล่านั้นโง่งมมาย โดย
เชื่อว่าก้อนหินที่พวกเขาบูชานั้นจะช่วยเหลือได้

² อะบฺุสสะอูดกล่าวว่า นับได้ว่าเป็นปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ เพราะนะบียฺฮุดคนเดียวได้พูดท้าทายกับกลุ่มชน
ที่มีร่างกายกำยำแข็งแรงและได้กล่าวเหยียดทนายพวกเขาในเรื่องของพระเจ้าของพวกเข แต่พวกนั้น
ก็ไม่สามารถโต้ตอบหรือทำร้ายนะบียฺฮุดได้

³ ประโยคนี้เป็นการแสดงการมีอำนาจเด็ดขาดของพระองค์ และไม่ใ้ยดีต่อสิ่งใด ๆ ทั้งสิ้น

⁴ พระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ทรงตอบแทนคนดีด้วยความดีของเขา และทรงตอบแทน
คนชั่วด้วยความชั่วของเขา พระองค์จะไม่ทรงอธรรมแก่ผู้ใดเป็นอันขาด

ส่งมายังพวกท่านเพื่อมัน¹ และพระเจ้าของฉัน จะทรงแต่งตั้งกลุ่มชนอื่นจากพวกท่านเป็น ตัวแทน² และพวกท่านจะไม่ก่ออันตรายต่อ พระองค์แต่อย่างใด³ แท้จริงพระเจ้าของฉัน เป็นผู้ทรงพิทักษ์ทุกสิ่ง⁴

58. และเมื่อพระบัญชาของเรา⁵ ได้มาถึง เรา ได้ช่วยฮุดและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้ รอดพ้น⁶ ด้วยความเมตตาจากเรา และเราได้ ช่วยให้พวกเขาพ้นจากการลงโทษอันโหดร้าย

59. และนั่นคือกลุ่มชนอ้าด พวกเขาปฏิเสธ โองการทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขา และ ฝ่าฝืนต่อบรรดารอซูลของพระองค์ และปฏิบัติ ตามคำสั่งของผู้หยิ่งผยองผู้ชัดเจนทุกคน

60. และพวกเขาถูกติดตามด้วยการสาปแช่ง ในโลกคุณนยานี้และวันกียามะฮ์⁷ ฟิงทราบเกิด แท้จริงกลุ่มชนอ้าดปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้า ของพวกเขา ฟิงทราบเกิด⁸ จงห่างไกลจากความ เมตตาเกิดอ้าดกลุ่มชนของฮุด

إِن رَّبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِظٌ ﴿٥٧﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ وَعَصَوْا

رُسُلَهُمْ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لِقَعْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ عَادَا

كُفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

¹ หน้าที่ซึ่งรอสูลมิใช่อื่นใด นอกจากการแจ้งข่าวเท่านั้น

² นี่เป็นสัญญาณร้าย

³ ในการตั้งภาคีของพวกท่าน

⁴ พระองค์เป็นผู้คุ้มกันฉันให้พ้นจากความชั่วและเล่ห์กลของพวกท่าน

⁵ พระบัญชาด้วยการลงโทษ

⁶ ด้วยความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่จากพระองค์แก่พวกเขา

⁷ ถูกสาปแช่งให้ห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ทั้งในโลกคุณนยาและอาคิเราะฮ์

⁸ การกระทำของพวกอ้าดเป็นบาปชั้นอุกฤษ ดังนั้นในอายะฮ์นี้จึงให้อักษรเตือนถึง 2 ครั้ง คือคำว่า อะลา ซึ่งแปลว่า ฟิงทราบเกิด เป็นการเตือนว่าการกระทำของพวกเขานั้นสมควรได้รับการสาปแช่ง ให้ห่างไกล จากความเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า ทั้งในคุณนยาและอาคิเราะฮ์

61. และยังมีชะมุต¹ (เราได้อ้าง) พี่น้องคนหนึ่ง
ของพวกเขาคือศอและฮู เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชน
ของฉินเอ๋ย พวกท่านจงเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์
เถิด พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
พระองค์ พระองค์ทรงบังเกิดพวกท่านจาก
แผ่นดิน² และทรงให้พวกท่านพำนักอยู่ในนั้น
ดังนั้น พวกท่านจงขอร้องต่อพระองค์ แล้ว
จงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ แท้จริงพระเจ้า
ของฉินนั้นทรงอยู่ใกล้ทรงตอบรับเสมอ

62. พวกเขา กล่าวว่า โอ้ ศอและฮูเอ๋ย แน่หนอน
ท่านเคยเป็นความหวังในหมู่พวกเรามาก่อน
บัดนี้ท่านจะห้ามมิให้เราเคารพอิบาดะฮ์สิ่งที่
บรรพบุรุษของเราเคารพอิบาดะฮ์อยู่กระนั้นหรือ
และแท้จริงพวกเราอยู่ในการสงสัยต่อสิ่งที่ท่าน
เรียกร้องเชิญชวนเรายังสิ่งนั้น

63. เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉินเอ๋ย
พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ หากฉินมีหลักฐาน
อันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉิน และพระองค์
ทรงประทานความเมตตา³ จากพระองค์แก่ฉิน
ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยฉินให้พ้นจากอัลลอฮ์⁴
หากฉินฝ่าฝืนพระองค์ ดังนั้น พวกท่านจะไม่
เพิ่มสิ่งใดให้แก่ฉินเลยนอกจากการขาดทุน
เท่านั้น⁵

﴿وَإِلَىٰ نَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَ كُفْرُهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَإِنِّي
فَرِيبٌ مُّبِينٌ ﴿١١﴾﴾

﴿قَالُوا يُصَلِّحُ فَذَكَرْتَ فِيمَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا
أَتْنَهتَنَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَبْدَأُ آبَاءَنَا وَإِنَّا لَنَافِي سَلَكِ
وَمَا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿١٢﴾﴾

﴿قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَنزَلْنَا مِنِّي رَحْمَةً فَمَن يَضُرُّكَ مِن رَّبِّكَ
إِن عَصَيْتَهُ فَمَا تَزِيدُونِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿١٣﴾﴾

¹ เรื่องราวของชะมุตในซูเราะฮ์นี้เป็นเรื่องที่สาม

² ทรงบังเกิดอาดัมจากดิน แล้วทรงให้บังเกิดลูกหลานของอาดัมจากน้ำอสุจิ

³ ทรงประทานการเป็นนบีมุฮัมมัดและการเป็นรอซูล

⁴ ให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ หากฉินฝ่าฝืนคำบัญชาของพระองค์

⁵ คือหลงทางและห่างไกลจากความดี ทำให้การงานของฉินขาดทุนและเสียหาย

64. และไอ้กลุ่มชนของฉินเอ๋ย¹ นี่คืออุจฺฐตัวเมียของอัลลอฮ์¹ เป็นสัญญาณหนึ่งแก่พวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงปล่อยมันให้หากินตามลำพังในแผ่นดินของอัลลอฮ์ และอย่าก่อความทุกข์ยากแก่มัน มิฉะนั้นแล้ว การลงโทษอันรวดเร็วจะประสบแก่พวกท่าน

65. ต่อมาพวกเขาได้ฆ่ามัน ดังนั้นเขา (ศอและฮุ) กล่าวว่า พวกท่านจงสุขสำราญในบ้านของพวกท่านสามวัน นั่นคือสัญญาณที่ไม่โกหก

66. ดังนั้น เมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง² เราได้ช่วยศอและฮุและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเมตตาจากเรา และจากความอดสูของวันนั้น³ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

67. และเสียงกัมปนาท⁴ ได้คร่าบรรดาผู้อธรรมแล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้นอนพึงพาบตายในบ้านของพวกเขา

68. ประหนึ่งว่า พวกเขามีได้เคยอยู่ในนั้นมาก่อน พึ่งทราบเกิด แท้จริงชะมูดนั้นปฏิเสธศรัทธาพระเจ้าของพวกเขา พึ่งทราบเกิด จงห่างไกลจากความเมตตาเกิดสำหรับชะมูด

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَافَةَ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا
سُوءًا فَاذْكُرْ عَذَابَ قُرَيْبٍ ﴿٦٤﴾

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ
أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدْ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ﴿٦٥﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَتِنَا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا
فِي دِيَارِهِمْ جِثْمًا ﴿٦٧﴾

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْهَا إِلَّا أَنْ نَمُودَ أَكْفَرُوا رَهْمًا
الْأَبْعَدَ لِنَمُودَ ﴿٦٨﴾

¹ เป็นการให้เกียรติแก่อุจฺฐที่ว่า อุจฺฐตัวเมียของอัลลอฮ์ เพราะอุจฺฐตัวนี้ออกมาจากก้อนหินด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ตามคำเรียกร้องของพวกเขา

² เมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง หมายถึงการลงโทษให้พวกเหล่านั้นประสบกับความทายนะ

³ คือให้รอดพ้นจากความอับยศอดสูและความต่ำต้อยในวันนั้น อันเนื่องมาจากการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴ เสียงกัมปนาทหรือเสียงฟ้าผ่าหรือแผ่นดินไหวนั้น เป็นปรากฏการณ์แห่งการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อป่าวของพระองค์ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์และบรรดานะบีของพระองค์ที่นำสาสน์มาเผยแผร์

69. และแน่นอนบรรดาทูตของเราได้มายัง
อิบรอฮีมพร้อมทั้งชาวดี¹ พวกเขากล่าวว่า
ขอความศานติงมีแต่ท่าน เขา (อิบรอฮีม)
กล่าวว่า ขอความศานติงมีแต่พวกท่าน ดังนั้น
เขามีได้รือที่ จะนำลูกวัวอย่างออกมา

70. ครั้นเมื่อเขาเห็นว่ามือของพวกเขาไม่ถึงมัน²
เขาไม่พอใจและรู้สึกกลัวพวกเขา³ พวกเขา
กล่าวว่า อย่างกลัวเลย แท้จริงเราถูกส่งมายัง
กลุ่มชนของลุด⁴

71. และภริยาของเขายืนอยู่ แล้วนางก็หัวเราะ
เราจึงแจ้งข่าวดีแก่นางด้วย (การได้บุตรชื่อ)
อิสฮาก⁵ และหลังจากอิสฮากคือยะอุกบ

72. นางกล่าวว่า โอ้ แปลกแท้ ๆ ฉันจะมีบุตร
หรือ ขณะที่ฉันก็แก่แล้ว และนี่สามีของฉันก็แก่
ห่อหมแล้ว แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดแท้

73. พวกเขา กล่าวว่า เธอแปลกใจต่อพระบัญชา
ของอัลลอฮ์หรือ⁶ ความเมตตาของอัลลอฮ์และ

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا
سَلَامًا قَالَ سَلَّمَ فَمَا لِيَتَّ أَنْ جَاءَ يَعْجَلُ
حَنِيدٍ ﴿٦٩﴾

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ
وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا
إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ ﴿٧٠﴾

وَأَمْرَأَتُهُ فَايَمَةً فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ
وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا
إِنِّي لَهَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾

قَالُوا أَنْعَمِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتْ اللَّهُ
وَرَكْنَهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾

¹ เรื่องที่สี่ที่กล่าวไว้ในซูเราะฮ์นี้คือ เรื่องของนะบีอิบรอฮีม และการแจ้งข่าวดีที่จะมีบุตรชื่อ อิสฮาก หรือ เรื่องของลุดกับความหายนะของกลุ่มชนของเขาที่ปฏิเสธศรัทธา

² เมื่ออิบรอฮีมสังเกตเห็นว่าพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ไม่ยื่นมือไปหยิบอาหาร

³ ก้อคาดคะฮ์กล่าวว่า ธรรมเนียมอาหรับนั้น เมื่อมีแขกมาเยือนและไม่ยอมรับประทานอาหารของพวกเขา พวกเขาถือว่าแขกผู้นั้นมาในรูปไม่ดี

⁴ มะลาอิกะฮ์กล่าวว่า เราเป็นมะลาอิกะฮ์ของพระเจ้าของท่าน เราไม่รับประทานอาหาร แท้จริงเราถูกส่งมาเพื่อทำลายกลุ่มชนลุด

⁵ ภริยาของอิบรอฮีมคือนางซาระฮ์ มะลาอิกะฮ์ได้แจ้งข่าวแก่นางว่า นางจะได้บุตรชายชื่ออิสฮาก และอิสฮากจะได้บุตรชายชื่อยะอุกบ

⁶ เธอแปลกใจต่อพระมหาเดชานุภาพและพระปรีชาญาณของอัลลอฮ์หรือ ในการที่พระองค์ทรงบังเกิดเด็กจากสามีภริยาที่แก่ห่อหมแล้ว

ความจำเริญของพระองค์จึงประสบแก่พวกท่าน

ไอ้ครอบครัว (ของอิบรอฮีม) แท้จริงพระองค์
นั้นเป็นผู้ได้รับการสรรเสริญ ผู้ทรงประเสริฐยิ่ง

74. ครั้นเมื่อความตระหนกได้คลายไปจาก
อิบรอฮีมแล้ว และข่าวดีได้มายังเขา¹ เขาก็
โต้เถียงเราในเรื่องของกลุ่มชนลุ่ม²

75. แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้อดทนขันติจิตใจ
อ่อนโยน หันหน้าเข้าหาอัลลอฮฺเสมอ³

76. ไอ้อิบรอฮีมเอ๋ย จงผินหลังจากเรื่องนี้เกิด⁴
แท้จริงพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้าได้มาถึงแล้ว
และแท้จริงพวกเขานั้น การลงโทษที่ไม่เปลี่ยน
เป็นอย่างอื่นจะมายังพวกเขาอย่างแน่นอน

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشْرَى
بِحُبْلَانَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنتَبِحٌ ﴿٧٥﴾

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّي
وَإِنَّهُمْ لَأَنبِيَاءٌ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

¹ ข่าวดีในการที่จะได้มีลูก

² เขาโต้เถียงมะลาอิกะฮฺของเรา (อัลลอฮฺ) เกี่ยวกับเรื่องการลงโทษให้กลุ่มชนลุ่มประสบกับความ
ทายนะ ความมุ่งหมายในการโต้เถียงของอิบรอฮีมก็คือ ให้พระวจนการลงโทษออกไปอีกระยะหนึ่ง หวังว่า
พวกเหล่านั้นจะกลับเนื้อกลับตัวและศรัทธาในเวลาต่อมา บรรดานักตีฟซีรกล่าวว่า : เมื่อมะลาอิกะฮฺ
กล่าวแกอิบรอฮีมว่า แท้จริงเราจะทำลายกลุ่มชนของหมู่บ้านนี้ เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า พวกท่านมิเห็น
ดอกหรือว่า หากในหมู่บ้านนั้นมีมุสลิม 50 คน พวกท่านจะทำลายพวกเขาหรือไม่ พวกเขา (มะลาอิกะฮฺ)
กล่าวว่า : ไม่ เขา (อิบรอฮีม) กล่าวอีกว่า : ถ้า 40 คนเล่า พวกเขากล่าวว่า : ไม่ อิบรอฮีมได้กล่าวถาม
ลดจำนวนลงเรื่อยๆ จนกระทั่งกล่าวว่า : พวกท่านมิเห็นดอกหรือว่า หากในหมู่บ้านนั้นมีมุสลิมเพียง
คนเดียว พวกท่านจะทำลายพวกเขาหรือไม่ พวกเขากล่าวว่า : ไม่ อิบรอฮีมได้กล่าวแก่บรรดามะลาอิกะฮฺ
อีกว่า : แท้จริงในหมู่บ้านนั้นมีลูกอาศัยอยู่ พวกเขาบอกว่า : พวกเรารู้อะไรบ้างอยู่ในนั้น แท้จริง
เราจะช่วยเขาและครอบครัวของเขาให้รอดพ้น นอกจากภรรยาของเขาซึ่งนางปรากฏอยู่ในหมู่บ้านอยู่เพื่อ
รับการลงโทษ

³ คืออดทนหายใจมากด้วยความสงสารเพื่อนมนุษย์ หันหน้าเข้าหาอัลลอฮฺด้วยความจงรักภักดีต่อพระองค์

⁴ คือมะลาอิกะฮฺได้กล่าวว่า : ไอ้อิบรอฮีมเอ๋ย จงระงับการโต้เถียงในเรื่องของกลุ่มชนลุ่มเกิด เพราะลิต
ได้กำหนดมาแล้วถึงการลงโทษพวกเขา

77. และเมื่อบรรดาทูตของเรา (มะลาอิกะฮ์) ได้มายังลุด เขาเป็นทุกขต่อพวกเขาและหนักใจในพวกเขา และกล่าวว่า นี่เป็นวันอันชั่วร้ายที่สุด

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقَهُمْ وَصَافَىٰ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

78. และกลุ่มชนของเขาได้มาหาเขา พวกเขารีบร้อนมายังเขา และก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยทำความชั่ว¹ เขากล่าวว่า กลุ่มชนของฉันเอ๋ย เหล่านี้คือลูกสาวของฉัน พวกนางนั้นบริสุทธิ์สำหรับพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงอย่าเกรงอัลลฮ์ให้เกิดและอย่าทำให้ฉันชายหน้าต่อแขกของฉันเลย ไม่มีคนที่มีสติสัมปชัญญะในหมู่พวกท่านบ้างหรือ

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ مُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمٌ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْرُونِ فِي صَيْغِيٍّ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾

79. พวกเขา กล่าวว่า โดยแน่นอน ท่านรู้ดีว่าเราไม่มีสิทธิ์ในลูกสาวของท่าน และแท้จริงท่านรู้ดีถึงสิ่งที่เราปรารถนา²

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حِرٍّ
وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴿٧٩﴾

80. เขากล่าวว่าหากว่าฉันมีกำลังปราบพวกท่านหรือฉันหันไปพึ่งที่พิงที่แข็งแรง³

قَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَىٰ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

81. พวกเขา (มะลาอิกะฮ์) กล่าวว่า โอ้ลุดเอ๋ย พวกเราเป็นทูตของพระเจ้าของท่าน พวกเหล่านั้นจะไม่ถึงท่านได้เลย⁴ ดังนั้น ท่านจง

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن نُّصَلِّيَ إِلَيْكَ فَاتَّسِرْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَلِّ وَلَا يُلْقِفْنَا مِنْكُمْ أَحَدًا إِلَّا أَمْرًا إِنَّهُ مُصِيبُهَا

¹ ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยสมสู่กับพวกผู้ชายด้วยกัน และกระทำการที่น่าเกลียด อัลกุรฎุบียักกล่าวว่าสาเหตุของการรีบร้อนมาหาลุด ก็เพราะภรรยาของลุดได้ไปแจ้งแก่พวกเหล่านั้นว่า ลุดมีแขกที่เป็นเด็กหนุ่มหลายคน ฉันไม่เคยเห็นความงามของแขกหนุ่มมาก่อนเลย พวกเขาจึงรีบร้อนไปหาลุดอย่างปราศจากความกระดากอาย

² ท่านรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเราต้องการ คือการสมสู่เพศชาย โดยเปิดเผยเจตนาอันชั่วช้าของพวกเรา

³ หากฉันมีกำลังปราบพวกท่านฉันก็จะปราบ หรือไม่ฉันก็จะหันไปพึ่งญาติที่น้องหรือผู้ให้การสนับสนุนเพื่อช่วยเหลือปราบพวกท่าน

⁴ เราถูกส่งมาเพื่อทำลายพวกเขา และพวกเขาจะทำร้ายและก่อความเสียหายแก่ท่านไม่ได้

เดินทางไปในเวลากลางคืนพร้อมกับครอบครัวของท่านและคนใดในหมู่พวกท่านอย่าได้เหลียวหลังมอง เว้นแต่ภริยาของท่าน¹ แท้จริงจะประสบแก่นางเช่นเดียวกับที่ได้ประสบแก่พวกเขา แท้จริงสัญญาณของพวกเขาคือเวลาเช้า เวลาเช้านั้นใกล้เข้ามาแล้วมิใช่หรือ

82. ดังนั้น เมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง² เราได้ทำให้ข้างบนของมันเป็นข้างล่าง³ และเราได้ให้ก้อนหินแกร่งหล่นพรุลงมา⁴

83. ถูกตราเครื่องหมายไว้ ณ ที่พระเจ้าของท่าน และมัน⁵ ไม่ไกลไปจากบรรดาผู้ธรรม

84. และยังกลุ่มชนของมดัยน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือซุัยบ⁶ เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์เถิด พวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ และพวกท่านอย่าให้

مَا أَصَابَهُمْ إِنْ مَوَّعَهُمُ الصَّبْحُ
أَلَيْسَ الصَّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَابِلَهَا
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ
مَنْصُورٍ ﴿٨٢﴾

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

﴿٨٤﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُضُوا
الْعَيْثَ وَالْأَيْمَانَ إِنِّي أُرْسِلُكُمْ بِخَيْرٍ
وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحْطِئُونَ ﴿٨٥﴾

¹ อัลกุรฎูบีย์กล่าวว่า ภริยาของฮุดเมื่อได้ยินเสียงกึกก้องของการลงโทษ นางได้เหลียวหลังไปดูหมู่บ้านของพวกเขา ทันทันนั้นก้อนหินก็หล่นลงมาฆ่านางตายทันที

² เมื่อเวลาการลงโทษของเรามาถึง

³ เราได้พลิกหมู่บ้านให้ข้างบนกลับไปอยู่ข้างล่าง

⁴ เราได้ส่งก้อนหินแข็งแกร่งลูกเป็นไฟ ประโยคนี้อาจเปรียบเทียบกับฝนตกลงมา

⁵ คือหมู่บ้านที่ถูกทำลายนี้ไม่ไกลไปจากพวกท่าน (พวกกุฟฟารุเรซ) เพราะพวกเขาได้เดินทางผ่านไปมาอยู่เสมอ พวกเขาไม่ตริกดตรงดูบังดอกหรือ นักตีฟซิริกกล่าวว่า สถานที่นั้นได้กลายเป็นทะเลที่มีน้ำเค็มจัดเป็นที่รู้จักกันว่า หรือ Dead Sea ซึ่งอยู่ในประเทศจอร์แดนปัจจุบันนี้

⁶ เรื่องที่หก ในซูเราะฮ์นี้คือเรื่องของบิซุัยบกับกลุ่มชนมดัยน

การตวงและการชั่งบกพร่อง แท้จริงฉันเห็นพวกท่านยัง อยู่ในความดี และแท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านต่อการลงโทษในวันที่ถูกห้อมล้อมไว้¹

85. และโอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงให้ครบสมบูรณ์ไว้ซึ่งการตวงและการชั่งโดยเที่ยงธรรม และอย่าให้บกพร่องแก่มนุษย์ซึ่งสิ่งต่างๆ ของพวกเขา และอย่าก่อกรรมในแผ่นดินโดยเป็นผู้บ่อนทำลาย

86. สิ่งที่เหลืออยู่ของอัลลอฮ์นั้น² ดียิ่งสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา และฉันมิใช่ผู้คุ้มกันพวกท่าน

87. พวกเขากล่าวว่า โอ้ฮุัยยูเอ๋ย การละหมาดของท่านสั่งสอนท่านว่า ให้พวกเราละทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพบูชา หรือว่าให้เรากระทำต่อทรัพย์สินของเราตามที่เราต้องการกระนั้นหรือ³ แท้จริงท่านนั้นเป็นผู้อดทนขันติ เป็นผู้มีสติปัญญา

88. เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พวกท่านมิเห็นดอกหรือ หากฉันมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์ได้ประทาน

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا بِالْعِمَارَاتِ بِالْقِسْطِ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

بَقِيَّتِ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

قَالُوا يَنْشَعِيبُ أَسْلَوْنَا لَكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ
مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا
مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بِنْتَيْنِ مِن رِّبِّي
وَرَزَقْتِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ
إِن مَّا أَنهَمْكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ

¹ ความมุ่งหมายในที่นี้คือการลงโทษในวันกิยามะฮ์

² สิ่งที่เหลืออยู่กับท่านที่เป็นของทะเลอันนั้น ดีกว่าสิ่งที่พวกท่านรวบรวมไว้มาก ๆ แต่เป็นของทะเลรวม

³ หรือว่าการละหมาดของท่านใช้ท่านให้พวกเราเลิกการชั่งตวงที่ขาดจำนวน

ริซกีแก่ฉัน ซึ่งเป็นริซกีที่ดีจากพระองค์¹ และฉันมีปวารณาที่จะขัดแย้งกับพวกท่าน ในสิ่งที่ฉันได้ห้ามพวกท่านให้ละเว้น² ฉันมีปวารณาสິงใดนอกจากการปฏิรูปให้ดีขึ้นเท่าที่ฉันสามารถ และความสำเร็จของฉันจะไม่เกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ แต่พระองค์ฉันขอมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นฉันกลับไปหา

89. และโอ้กลุ่มชนของฉัน อย่าให้การแตกแยกของฉันทำให้พวกท่านกระทำผิด ซึ่งจะประสพแก่พวกท่านเช่นที่ได้ประสพแก่กลุ่มชนของนูหฺหรือกลุ่มชนของฮูด หรือกลุ่มชนของศอและฮุ³ และกลุ่มชนของลูฏิมได้อยู่ห่างไกลจากพวกท่าน

90. และพวกท่านจงขอร้องโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านแล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ แท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นเป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงรักใคร่

91. พวกเขา กล่าวว่า โอ้ ฮุอัยบุเอัย เราไม่เข้าใจส่วนมากที่ท่านกล่าว และแท้จริงเราเห็นว่าท่านเป็นคนอ่อนแอในหมู่พวกเรา ถ้ามิใช่เพราะครอบครัวของท่านแล้ว เราจะเอาหิน

مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

وَيَقَوْمٍ لَا يُجْرِمُونَكَ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾

وَأَسْتَغْفِرُكُمْ وَأُزَيِّدُكُمْ ثُمَّ يُؤْتِي إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٌ رَوْدٌ ﴿٩٠﴾

قَالُوا يَشْعَبُ مَا تَفَقَّهُ كَثِيرًا وَإِنَّمَا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرُوكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ
لَرَحِمْنَاكَ وَمَا نَتَّ عَلَيْنَا بَعْرِينَ ﴿٩١﴾

¹ คือริซกีที่ทะลาล นักตบซิริกล่าวว่ และถ้าฉันเป็นนะบียอย่างแท้จริงแล้ว จะเป็นไปได้ละหรือที่ฉันจะไม่ห้ามพวกท่านให้เลิกการเคารพบูชารูปปั้น และระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน

² ฉันมิได้ห้ามพวกท่านให้ละเว้นสิ่งใด แล้วฉันก็ปฏิบัติเสียเอง แต่ว่าฉันใช้พวกท่านในสิ่งที่ฉันใช้ให้ตัวฉันเองปฏิบัติ

³ คือการลงโทษ

ขวางท่าน¹ และท่านก็มีได้เป็นผู้มีเกียรติเหนือ
พวกเรา²

92. เขากล่าวว่า ไอ้กลุ่มชนของฉันทอัย ครอบครัว
ของฉันเป็นที่นับถือแก่พวกท่านมากยิ่งขึ้น
กว่าอัลลอฮฺกระนั้นหรือ และพวกท่านได้เอา
พระองค์ไว้เบื้องหลังพวกท่าน แท้จริงพระเจ้า
ของฉันทรงรอบรู้สิ่งที่พวกท่านกระทำ

93. และไอ้กลุ่มชนของฉันทอัย พวกท่านจง
กระทำตามแนวทางของพวกท่าน ฉันทก็จะกระทำ
(ตามแนวทางของฉันท)³ แล้วพวกท่านก็จะรู้ว่า
ผู้ใดที่การลงโทษจะประสบแก่เขา จะทำให้เขา
อดสูและผู้ใดที่เขาเป็นคนโกหก และพวกท่าน
จงคอยเฝ้าดูเถิด⁴ แท้จริงฉันทก็ร่วมกับพวกท่าน
คอยเฝ้าดูอยู่ด้วย

94. และเมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง เราได้
ช่วยซุัยบและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้
รอดพ้น ด้วยความเมตตาจากเรา และเสียง
กัมปนาทได้คร่ำบรรดาผู้อธรรม⁵ แล้วพวกเขา

قَالَ يَنْقَوِرُ أَرْفَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَأَتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١١٢﴾

وَيَنْقَوِرُ أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَكَانِيكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ
وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا
إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿١١٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَتِنَا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِينِهِمْ جُثْمِينَ ﴿١١٤﴾

¹ เราจะฆ่าท่านด้วยการเอาหินขว้าง

² ท่านมิได้มีเกียรติเหนือเรา จนกระทั่งเราจะไม่ขวางท่านด้วยก้อนหิน

³ เสมือนกับจะกล่าวว่า พวกท่านจงยึดถือตามแนวทางปฏิบัติในการปฏิเสธศรัทธาและการเป็นศัตรูต่อไป
เถิด ฉันทก็จะยึดมั่นอยู่ในแนวทางของอิสลามและการอดทนขันติ

⁴ จงคอยดูบันปลายแห่งการกระทำของพวกท่าน

⁵ เสียงกัมปนาทแห่งการลงโทษ อัลกุฎบียัยกกล่าวว่า ญิบรีลได้ตะโกนเสียงกัมปนาทใส่พวกเขาด้วยเสียง
กัมปนาทนี้ทำให้วิญญาณของพวกเขาออกจากร่างด้วยความตกใจ

ได้กลายเป็นผู้นอนพังพาบตายในบ้านของพวกเขา¹

95. ประหนึ่งว่าพวกเขามิได้เคยอยู่ในนั้นมาก่อน พังทราบเกิด จงห่างไกลจากความเมตตาเกิดสำหรับมัจยัน เช่นเดียวกับที่ชะมูดได้ห่างไกลมาแล้ว

96. และโดยแน่นอนเราได้ส่งมุซามา² พร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง³

97. ยังฟิรอาน และบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา พวกเขาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของฟิรอาน และคำสั่งของฟิรอานนั้นไม่เหมาะสม

98. เขาจะนำหน้ากลุ่มชนของเขาในวันกียามะฮ์⁴ และนำพวกเขาลงในไฟนรก และมันเป็นทางลงที่ชั่วช้าที่พวกเขาได้ลงไป

99. และพวกเขาถูกติดตามด้วยการถูกสาปแช่งในโลกนี้และวันกียามะฮ์ มันเป็นความช่วยเหลือที่ชั่วช้าที่พวกเขาได้รับความช่วยเหลือ⁵

كَانَ لَنْ يَنْفِرُوا فِيهَا الْأَبْعَدَ الْمَلَيْنِ كَمَا بَعَدَتْ نَحْوُدُ ﴿٥٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٦٦﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ مَا نَبْعُوا أَنفِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٦٧﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيَنسُ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٦٨﴾

وَأَتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَنسُ إِلْفِدًا الْمَرْفُودُ ﴿٦٩﴾

¹ นอนตายโดยไม่มีกระดูก อิบนุกะซีรกล่าวว่า ในซูเราะฮ์นี้กล่าวว่า เสียงกัมปนาทได้คร่าพวกเขา ในซูเราะฮ์อัลอะอรอฟ กล่าวว่า ความไหวอย่างแรงของแผ่นดินได้คร่าพวกเขา และในซูเราะฮ์ซุฮุรอกกล่าวว่า การลงโทษแห่งวันที่มีเมฆหมอกมาปกคลุม ส่วนวนต่างๆ ในสามซูเราะฮ์นี้ เป็นการกล่าวถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อกลุ่มชนของนะบีซุอัยบ

² นี่เป็นเรื่องที่ 7 และเป็นเรื่องสุดท้ายของซูเราะฮ์นี้

³ และเราได้สนับสนุนด้วยสิ่งปาฏิหาริย์และหลักฐานอันชัดแจ้ง เช่น ไม้เท้า และมีมือ

⁴ เช่นเดียวกับที่เขาได้นำหน้ากลุ่มชนของพวกเขาในโลกดุนยา

⁵ และมันเป็นการให้ที่ชั่วช้าที่พวกเขาได้รับการให้ นั่นก็คือการถูกสาปแช่งทั้งโลกนี้และโลกหน้า

100. นั่นคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวของเมืองต่าง ๆ เราได้บอกเล่ามันแก่เจ้า ส่วนหนึ่งของมันยังคงอยู่ และส่วนหนึ่งก็เสื่อมโทรมไปแล้ว¹

101. และเรามีใต้อธรรมต่อพวกเขา แต่ว่าพวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง² และบรรดาพระเจ้าของพวกเขาที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่พวกเขาเลย เมื่อพระบัญชาของพระเจ้าของท่านได้มาถึง³ และพระเจ้าเหล่านั้นมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกเขา นอกจากความพินาศ

102. และเช่นนี้แหละคือการลงโทษของพระเจ้าของเจ้า เมื่อพระองค์ทรงลงโทษหมู่บ้านซึ่งเป็น

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرْقَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ

مِنْهَا قَائِدٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ

عَنَّهُمُ إِلٰهَتُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِن شَيْءٍ

لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا تَتَابَعًا ﴿١٠١﴾

وَكَذَٰلِكَ أَخَذْنَا مِنْكَ إِنَّا أَخَذْنَا بِالْعِمْدِ ﴿١٠٢﴾

¹ เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบอกเล่าถึงเรื่องราวของบรรดาอารยธรรมต่าง ๆ และการลงโทษ ตลอดจนความหายนะที่ประสบกับประชาชาติเหล่านั้น ตั้งแต่อาโยฮ์นั้นจนกระทั่งจบซูเราะฮ์ พระองค์ทรงกล่าวถึงบทเรียนที่พึงได้รับจากเรื่องราวดังกล่าว นั่นคือให้เป็นທີ່ประจักษ์ชัดถึงการลงโทษอย่างจับปล้นแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา ฝ่าฝืนและต่อต้านบรรดานะบีในการเผยแพร่ศีลธรรมของพวกเขา อีกทั้งเป็นการแก้แค้นอย่างสาสมและทันตาเห็น นอกจากนี้ยังเป็นหลักฐานยืนยันถึงการช่วยเหลือสนับสนุนของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงรักใคร่โปรดปราน และบรรดานะบีของพระองค์ ในโอกาสต่อไปนี้จะกล่าวถึงวันกิยามะฮ์ และการแยกมนุษย์ออกเป็นสองประเภท คือ บรรดาผู้มีความสุขและบรรดาผู้มีความทุกข์ในตอนท้ายของซูเราะฮ์นี้ได้ใช้ท่านรอซูล คือลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ให้อดทนต่อการถูกทำร้าย และมอบหมายการทำงานทั้งหมดแก่พระผู้ทรงมีชีวิต พระผู้ทรงดำรงอยู่ตลอดเวลา

² คือเรามีใต้อธรรมพวกเขาด้วยการทำลายล้างพวกเขาโดยปราศจากความผิด แต่พวกเขาเองต่างหากที่ปฏิเสธศรัทธาและกระทำความผิด จึงสมควรแล้วที่จะได้รับการลงโทษและการแก้แค้นจากอัลลอฮ์ ตะอาลา

³ พระเจ้าของพวกเขาเหล่านั้นไม่สามารถที่จะปกป้องหรือคุ้มครองพวกเขาได้ จากการลงโทษของพระองค์ เมื่อลิขิตแห่งการลงโทษของพระองค์มาถึงแล้ว

107. พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
 トラบเท่าที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยืนยง¹
 เว้นแต่ที่พระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์² แท้จริง
 พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้กระทำโดยเด็ดขาดตามที่
 พระองค์ทรงประสงค์³

108. และสำหรับบรรดาผู้เป็นสุขก็จะอยู่ในสวน
 สวรรค์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
 トラบเท่าที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยืนยง
 เว้นแต่ที่พระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์ เป็นการ
 ประทานให้โดยปราศจากการตัดทอน⁴

109. ดังนั้น เจ้าอย่าอยู่ในการสงสัย จากการที่
 เขาเหล่านั้นเคารพบูชาเลย พวกเขามิได้เคารพ
 บูชาสิ่งใด เว้นแต่เช่นเดียวกับที่บรรพบุรุษของ

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
 إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ قَالٌ لِّمَآئِدٍ ﴿١٠٧﴾

﴿١٠٨﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَيُفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
 مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
 عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُورٍ ﴿١٠٩﴾

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُونَ ۚ هَؤُلَاءِ مَا يَعْْبُدُونَ
 إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِن قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُم
 نَصِيبُهُمْ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿١٠٩﴾

¹ อัญญูบรียักกล่าวว่า ชาวอาหรับเมื่อต้องการจะกล่าวถึงสิ่งใดว่ายืนยงตลอดไป ก็จะกล่าวว่า นี่คือนสิ่งที่
 ยืนยงตลอดไปชั่วฟ้าและแผ่นดิน คืออยู่ไปตลอดกาล ดังนั้น อัลลอฮฺ ตะอาลา จึงใช้คำสนทนากับพวกเขา
 ด้วยคำพูดที่เป็นที่รู้จักกันในหมู่พวกเขา

² อัญญูบรียักกล่าวว่า ผู้ที่ได้รับการยกเว้นก็คือชาวเตฮียิต คือผู้ที่ให้ออกภาพต่อพระองค์ เพราะคำว่า
 บรรดาผู้มีทุกข์ มีความหมายครอบคลุมถึงพวกกุฟฟาร ปฏิเสธศรัทธาและผู้กระทำความผิด อัลลอฮฺ
 ตะอาลา ทรงยกเว้นการอยู่อย่างตลอดกาลของผู้มีทุกข์และผู้ฝ่าฝืนที่เป็นมุอิมิน เพราะพวกเขาถูกล้างบาป
 ในนรกแล้วออกมาโดยได้รับชะฟาอะจากท่านนบีมูฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียะฮิอะซัลลิม แล้วอัลลอฮฺก็ทรงให้
 พวกเขาเข้าอยู่ในสวนสวรรค์ แล้วจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านบริสุทธิ์แล้ว ดังนั้น จงอยู่ใน
 สวนสวรรค์อย่างตลอดกาล

³ คือพระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ทรงเอ็นดูเมตตา ทรงลงโทษ ตามที่พระองค์ทรง
 ประสงค์และทรงเลือกไม่มีการวิจารณ์หรือติชมการตัดสินใจของพระองค์แต่ประการใด

⁴ นี่คือนิสภาของชาวสวรรค์ (ขอพระองค์ทรงให้เราเป็นคนหนึ่งในพวกเขา) ผู้ที่มีความสุขคือชาวสวรรค์นี้
 พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลตามพระประสงค์ของพระองค์ เป็นการประทานให้จากพระองค์โดย
 ไม่ขาดตอนและไม่มีการสิ้นสุด

พวกเขาได้เคารพบูชามาก่อนแล้ว และแท้จริงเราจะให้สมบูรณแก่พวกเขาซึ่งส่วนของพวกเขา โดยปราศจากการบกพร่อง¹

110. และโดยแน่นอน เราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา แล้วได้เกิดการขัดแย้งกันขึ้นในนั้น² และหากมิใช่ลิลิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของเจ้าแล้วแน่นอน ก็คงจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขา³ และแท้จริงพวกเขาเป็นผู้สงสัย ย่อมอยู่ใน การสงสัยจากมัน (คัมภีร์)⁴

111. และแท้จริงพวกเขาทั้งหมด พระเจ้าของเจ้าจะทรงตอบแทนแก่พวกเขาอย่างครบถ้วน ซึ่งการงานของพวกเขา⁵ แท้จริงพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾

وَإِنْ كَلَّا لَمَا لِيَؤْفِقَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ
إِنَّهُمْ يَمَّا يَعْمَلُونَ حَسِيرٌ ﴿١١١﴾

¹ เราจะให้การตอบแทนแก่พวกเขา คือการลงโทษอย่างครบถ้วน ไม่ขาดตกบกพร่อง

² อัญญูบรียักกล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวบलोบใจท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ถึง การปฏิเสธและต่อต้านของพวกมุชริกีนมักกะฮฺว่า โอ้มุฮัมมัด เจ้าอย่าเศร้าโศกเสียใจในการปฏิเสธต่อต้านของกลุ่มชนเหล่านั้นต่อเจ้าเลย แท้จริงเราได้ให้คัมภีร์เตารอตแก่มูซา เช่นเดียวกับที่เราให้คัมภีร์อัลฟุรกอ (อัลกุรอาน) แก่เจ้า แล้วพวกเขาก็ได้ขัดแย้งกันในคัมภีร์นั้น บางคนก็เชื่อบางคนก็ปฏิเสธ เช่นเดียวกับที่กลุ่มชนของเจ้ากระทำอยู่

³ หากมิใช่ลิลิตของอัลลอฮฺ ที่ให้ประวิงการสอบสวนและการลงโทษไปจนกระทั่งวันกียะมะฮฺแล้ว พวกเขาก็จะถูกตัดสินในโลกคุนฮา คือคนที่ได้จะถูกตอบแทนด้วยความดีของเขา คนชั่วก็จะถูกตอบแทนด้วยความชั่วของเขา

⁴ คือพวกกุฟฟารมักกะฮฺย่อมมีความสงสัยต่ออัลกุรอาน โดยที่พวกเขาไม่รู้ว่อัลกุรอานนั้นเป็นลัจธรรม หรือเป็นของเท็จ

⁵ พวกเขาทั้งหมดทั้งที่เป็นมุอฺมินและกาฟิร เมื่อได้รับการตอบแทนตามผลงานของพวกเขา พระเจ้าของเจ้าจะตอบแทนให้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ในวันอาคิเราะฮฺ

112. เจ้าจงอยู่ในความเที่ยงธรรมเช่นที่เจ้าถูกบัญชา และผู้ที่ขอลุแกโทษกับเจ้า และพวกท่านอย่าได้ละเมิด¹ แท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นสิ่งที่พวกท่านกระทำ

113. และพวกท่านอย่าเห็นชอบไปกับบรรดาผู้อธรรม ไฟนรกจะสัมผัสพวกท่านได้² และสำหรับพวกท่านไม่มีผู้คุ้มครองใดๆ นอกจากอัลลอฮ์ แล้วพวกท่านจะไม่ถูกช่วยเหลือ

114. และเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด ตามปลายช่วงทั้งสองของกลางวัน³ และยามต้นจากกลางคืน⁴ แท้จริงความดีทั้งหลายย่อมลบล้างความชั่วทั้งหลาย นั่นคือข้อเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่รำลึก⁵

115. และเจ้าจงอดทน เพราะแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้รางวัลของผู้ทำความดีสูญหาย

116. ทำไมในศตวรรษก่อนจากพวกเจ้า จึงไม่มีปัญญาชน ช่วยกันห้ามปรามการบ่อนทำลาย

فَأَسْتَقِيمَ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
لِأَنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى اللَّهِ يَنْظُرُ مَا تَمَسَّكُمْ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ اللَّيْلِ
إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ
ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّكِرِينَ ﴿١١٤﴾

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا

¹ อย่าล่วงเกินขอบเขตของอัลลอฮ์ ด้วยการประพฤตินิสัยที่ต้องห้าม

² อย่าเอนเอียงเห็นดีเห็นชอบไปกับบรรดาผู้อธรรม ที่เป็นผู้ปกครองหรือคนอื่น ๆ เช่น พวกเสเพล พวกนอกกลุ่มนอกรทาง และพวกคนชั่ว แล้วท่านก็จะเป็นคนหนึ่งในพวกนั้น คือไฟนรกจะสัมผัสท่านได้

³ หมายถึงละหมาดศุบฮ์และอัศร

⁴ หมายถึงละหมาดมักริบและอิซาอ์

⁵ ผู้รำลึกคือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่เที่ยงธรรม และดำรงรักษาไว้ซึ่งการละหมาด ดังนั้น การรักษาไว้ซึ่งการละหมาดก็ดี และการทำความดีอย่างอื่น ๆ ก็ดี เป็นข้อเตือนสติสำหรับผู้รักษาการตักเตือนและเป็นการชี้แนะแก่ผู้ที่รักการชี้แนะไปสู่ความดี

ในแผ่นดิน เว้นแต่จำนวนน้อยเท่านั้น จากผู้ที่เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้น และบรรดาผู้ธรรมได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกให้อยู่ในความสำราญ¹ พวกเขาจึงเป็นผู้กระทำผิด

117. และพระเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงทำลายหมู่บ้านโดยอยู่ดีธรรม² โดยที่ประชากรของหมู่บ้านนั้นเป็นผู้ฟื้นฟูทำความดี

118. และหากพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์แน่นอน พระองค์จะทรงทำให้ปวงมนุษย์เป็นประชาชาติเดียวกัน³ แต่พวกเขาก็ยังคงแตกแยกกัน

119. เว้นแต่ผู้ที่พระเจ้าของเจ้าทรงมีเมตตา⁴ และเช่นนั้นแหละพระองค์ทรงบังเกิดพวกเขาและลิขิตของพระเจ้าของเจ้า ทรงกำหนดไว้สมบูรณ์แล้ว แน่แน่นอนข้าจะให้รกรกนั้นเต็มไปด้วยพวกญินและมนุษย์ทั้งหมด⁵

مَمَّنَّ اٰجِنَا مِنْهُمْ وَاَتَمَّ الَّذِيْنَ
ظَلَمُوْا مَا اٰتَوْفَا فِيْهِ وَاَكُنُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿١١٧﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقَرْيَةَ بِظُلْمٍ
وَأَهْلِهَا مُصْلِحُوْنَ ﴿١١٨﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَا يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ﴿١١٩﴾

اِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لَا اٰنۡلَاۗنَ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
اٰجَمِيْنَ ﴿١٢٠﴾

¹ พวกเขาธรรมเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา และความสำราญที่พวกเขาได้รับ เช่น การมั่วสุมอยู่แต่เรื่องการแสวงหาทรัพย์สมบัติและความใคร่ต่าง ๆ โดยเห็ดทอนให้เหินอันวานาคิเราะฮ์

² อัลลอฮ์ทรงบริสุทธิ์จากการธรรมต่อป่าวของพระองค์ แต่พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาเพราะการตั้งปฏิเสศและการกระทำผิด

³ จะทรงทำให้ปวงมนุษย์ทั้งหมดเป็นมุอิมิน อยู่ในแนวทางของอิสลาม แต่พระองค์ไม่ทรงทำเช่นนั้นเพราะด้วยฮิกมะฮ์ของพระองค์

⁴ คือมนุษย์นั้นยังคงแตกแยกออกเป็นศาสนาต่าง ๆ และลัทธิมากมาย เช่น ยะฮูดี นัศรอณี และมะญูฮีย์ เป็นต้น เว้นแต่บุคคลที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงฮิตายะฮ์ให้ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ คือผู้ที่ยึดมั่นอยู่ในสัจธรรม

⁵ คือพระองค์จะทรงทำให้รกรกนั้นเต็มไปด้วยพวกญินและมนุษย์ที่เป็นคนตั้งปฏิเสศศรัทธาและพวกกระทำความชั่วที่เป็นลูกน้องของอิบลิส

120. และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้า จากเรื่องราวของบรรดารอซูล เพื่อทำให้จิตใจของเจ้าหนักแน่น และได้มายังเจ้าแล้วใน (เรื่องราวเหล่านี้) นี้ ซึ่งความจริงและข้อดักเตือน และข้อรำลึกสำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลาย¹

وَلَا تَقْصُصْ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِ
فُؤَادَكَ وَجَاءَ لَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ
وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

121. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาว่า พวกท่านจงกระทำตามแนวทางของพวกท่านแท้จริงเราก็กระทำเช่นกัน²

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾

122. และพวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงเราก็คือเป็นผู้คอยดู³

وَأَنْتُمْظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

123. และกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์คือ สิ่งพันญาณวิสัยแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน⁴ และยิ่งพระองค์การงานทั้งมวลจะถูกนำกลับไป⁵ ดังนั้น เจ้าจงเคารพอิบาดะฮ์พระองค์ และจงมอบหมายต่อพระองค์และพระเจ้าของเจ้า จะไม่เป็นผู้ทรงผลอนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ⁶

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ
الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ
وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

¹ เป็นการกล่าวถึงผู้ศรัทธาโดยเฉพาะ เพราะว่ามีมุฮัมมัดนั้นได้รับประโยชน์จากข้อดักเตือนในอัลกุรอาน

² คือจงปฏิบัติตามแนวทางที่พวกท่านเห็นดีเห็นชอบเถิด ส่วนพวกเราก็จะปฏิบัติตามแนวทางของเราที่อัลลอฮ์ทรงฮิดายะฮ์ให้เรา ประโยคนี้เป็นคำสั่งใช้ที่มีความหมายในเชิงเตือนสำทับ และสัญญาร้าย

³ พวกท่านจงคอยดูสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา และเราก็จะคอยดูสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกท่านจากการลงโทษของอัลลอฮ์

⁴ คือทรงรอบรู้สิ่งพันญาณวิสัยและสิ่งซ่อนเร้นในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทั้งหมดนั้นอยู่ในพระหัตถ์และอยู่ในในความรอบรู้ของพระองค์

⁵ พระองค์จะทรงลงโทษผู้ที่ตั้งฝ่าฝืน และตอบแทนความดีแก่ผู้จงรักภักดีต่อพระองค์ ในการนี้เป็นการปลอบใจท่านนะบีคืออัลลอฮ์จะลบล้างความชั่วช้าและชดเชยคุณงามความดีด้วยการลงโทษพวกเขา

⁶ ไม่มีสิ่งใดที่เป็นผลงานของปวงบ่าวจะซ่อนเร้นจากพระองค์ พระองค์จะทรงตอบแทนทุกสิ่งด้วยผลงานของเขา

(12) ซูเราะฮ์ ยูซุฟ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 111 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ยูซุฟ

ซูเราะฮ์ยูซุฟเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ที่ประมวลไว้ด้วยเรื่องราวประวัติความเป็นมาของบรรดานะบี ในซูเราะฮ์ได้แยกกล่าวถึงประวัติของนะบีของอัลลอฮ์ คือ ยูซุฟ อิบน์ยะอฺกูบ ไว้อย่างละเอียดพอสมควร เป็นต้นว่า สิ่งที่เขาได้ประสบกับการทดสอบนานาชนิด ได้รับการทรมานจากพี่ ๆ ของเขาและคนอื่น ๆ ในทำเนียบของผู้ว่าราชการอียิปต์ รวมทั้งในคุก ตลอดจนการวางแผนล่อลวงของเหล่าสตรีในทำเนียบจนกระทั่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบันดาลให้เขารอดพ้นจากความหนักใจ จุดมุ่งหมายในการนี้ก็เพื่อเป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะฮัลลัม ขณะที่ท่านกำลังประสบกับความคับขันและกลุ้มใจในการสูญเสียคนรักถึงสองคนในปีเดียวกัน คือคอดียะฮ์กรียาสุดที่รักของท่าน และคุณลุงอะบูฏอลิบ

ซูเราะฮ์ยูซุฟมีสำนวนโดดเด่นไม่เหมือนกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่น ๆ ทั้งในด้านการใช้ถ้อยคำสำนวน การเรียบเรียงข้อความ ประวัติ และเค้าโครงของเรื่องก็เป็นที่น่าสนใจเพลิดเพลินใจ อีกทั้งการดำเนินเรื่องก็เข้าถึงจิตใจของผู้อ่าน ซูเราะฮ์นี้ถึงแม้ว่าจะเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ ซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินไปในรูปแบบของการตักเตือน และสัจพจน์ก็ตาม แต่ซูเราะฮ์ยูซุฟก็แตกต่างออกไป กล่าวคือ จะดำเนินไปในรูปแบบที่นุ่มนวลละมุนละไม สำนวนดึงดูดจิตใจผู้อ่าน ไพเราะกลมกลื่น และเข้าใจง่าย มีบรรยากาศแห่งความเอ็นดูเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ และความสงสาร ด้วยเหตุนี้คอลิด อิบน์อะฮฺมัด จึงได้กล่าวไว้เกี่ยวกับซูเราะฮ์นี้ว่า ซูเราะฮ์ยูซุฟและซูเราะฮ์มัรยัม ชาวสวรรค์กล่าวถึงด้วยความสนุกสนานในสวนสวรรค์ และอะฏอลฮ์กล่าวว่า ผู้ที่เคร้าโคกเมื่อได้ยินการอ่านซูเราะฮ์ยูซุฟแล้ว จะได้รับความสงบสุขทางด้านจิตใจ

ซูเราะฮ์ยูซุฟถูกประทานลงมาแก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะฮัลลัม หลังจากซูเราะฮ์ฮุฎอ์ขณะที่ท่านอยู่ในภาวะคับขันและวิกฤตในการดำเนินชีวิต เพราะในระยะนั้นท่านและบรรดามุอฺมินได้รับความทุกข์และเคร้าโคกอย่างสุดซึ่ง ในการสูญเสียผู้ให้ความสนับสนุนท่านในการเผยแพร่ศาสนาถึง 2 คน ดังได้กล่าวมาแล้ว

นอกจากนั้นท่านและบรรดามุอิมินยังถูกทำร้าย และได้รับการเบียดเบียนจากฝ่ายตรงข้ามจนเป็นที่รู้จักกันดีว่า ปีนั้นเป็นปีแห่งความเศร้าโศก ท่ามกลางบรรยากาศดังกล่าว อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ประทานซูเราะฮ์นี้ลงมาให้แก่พระองค์ เพื่อเป็นการปลอบใจและบรรเทาความทุกข์โศกที่ท่านกำลังเผชิญอยู่ คล้ายกับว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงกล่าวกับพระองค์ว่า โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย เจ้าอย่าได้เศร้าโศกเสียใจและเป็นทุกข์ร้อนต่อการต่อต้าน และการทำร้ายจากประชาชาติของเจ้าเลย ทั้งนี้ก็เพราะว่า หลังจากความทุกข์ยากก็จะมีการผ่อนคลายเป็นธรรมดา หลังจากความคับแค้นก็จะมีทางออก จงดูพี่ชายของเจ้า ยูซุฟ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเขา เช่น การทดสอบเนื่องจากความอิจฉา และการวางแผนจากพี่ ๆ ของเขา การทดสอบจากการถูกโยนลงไปในห้องลับการทดสอบจากการล่องหนและการหลงรักของภริยาผู้ว่าราชการ การทดสอบในการติดคุกหลังจากมีชีวิตอย่างสำราญในรั้วในวัง จงดูซิว่า ยูซุฟมีความอดทนอย่างไรต่อการทดสอบดังกล่าว ทั้งนี้เป็นการต่อสู้เพื่อการศรัทธา เพื่อความถูกต้องและสัจธรรม ยูซุฟได้อดทนต่อภัยอันตรายและการทดสอบนานาประการ จนกระทั่งอัลลอฮ์ ตะอาลาทรงเปลี่ยนสภาพของเขาด้วยการให้ออกจากคุกเข้าสู่วัง จนได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการปกครองอียิปต์ มีอำนาจครอบครองเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ได้รับการจงรักภักดีและมีเกียรติ จนกิตติศัพท์เลื่องลือไปทั่วทุกสารทิศ นี่แหละคือการตอบแทนของพระเจ้าทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมต่อบรรดาบ่าวของพระองค์ที่จงรักภักดี ผู้ใดที่มีความอดทนหนักแน่นต่อการทดสอบ จะต้องทำจิตใจให้เข้มแข็ง เพื่อเผชิญกับการทดสอบที่จะเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า ในที่สุดเขาจะได้รับการตอบแทนที่คู่ควรเหมาะสมทุกประการ เช่นเดียวกับบรรดาราอูลในอดีต

เจ้าจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้หนักแน่น (นุหฺ อิบรอฮีม มูซา และอีซา) จากบรรดาราอูลที่ได้อดทนมาแล้ว อัลอะฮุกอฟ : 35

และเจ้าจงอดทน และการอดทนของ เจ้าจะมีไม่ได้วันแต่ด้วย (การเตาฟีกของ) อัลลอฮ์ และเจ้าอย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา และเจ้าอย่าอยู่ในความมกลัดกลุ้มต่อสิ่งที่พวกเขาวางแผนไว้ อันนะฮูล : 127

เรื่องราวของนะบียูซุฟ อัศคีดีค ได้ถูกรื้อฟื้นนำมากล่าวโดยทางวะฮีย์เพื่อเป็นการปลอบใจท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม เป็นการแจ้งข่าวดีและเป็นเพื่อนที่ดี สำหรับผู้ที่ได้ยินได้ฟังเพื่อจะได้ดำเนินตามแนวทางของบรรดา

นะบีจะทำให้มีความสุขและอบอุ่นใจ จะพบทางออกหลังจากที่ได้พบทางตันมาก่อน จะได้รับความสบายใจหลังจากที่ได้รับความกลัดกลุ้มมาก่อน ในซูเราะฮ์นี้ประมวลไว้ด้วยบทเรียนและข้อคิด รวมทั้งคำแนะนำที่มีคุณค่าสูง แพร่พรายไปด้วยชาวคราวที่น่าตื่นเต้นและแปลกประหลาด สำหรับผู้มีหัวใจหรือรับฟัง และเขาตั้งใจ

นี่คือบรรยากาศของซูเราะฮ์ที่อบอุ่นไปด้วยการ دلใจ และสิ่งบอกเหตุหลายต่อหลายเรื่องที่บ่งบอกถึงชัยชนะและความช่วยเหลือขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่มีต่อว่าวของพระองค์ที่มีความอดทนและยึดเอาชั้นดีธรรมในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นแนวทางของบรรดานะบีและรอซูล และนักเผยแพร์ที่บริสุทธิ์ใจ ในการนี้แน่นอนย่อมเป็นการผ่านคลายความตึงเครียดของจิตใจ ที่เกิดความทุกข์ไว้นานนับปี โดยปกติอัลกุรอานุละกะรีมจะนำเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต มากล่าวซ้ำไว้หลายแห่งในหลายซูเราะฮ์ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นข้อเตือนใจและเป็นบทเรียน โดยใช้สำนวนสั้นๆ เพื่อให้การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างสมบูรณ์ และเพื่อให้เกิดความต้องการที่จะฟังเรื่องราว โดยปราศจากความเบื่อหน่าย ส่วนในซูเราะฮ์ยูซุฟนี้ได้นำเอาเหตุการณ์มากล่าวอย่างละเอียดและต่อเนื่อง มิได้นำมากล่าวซ้ำอย่างในซูเราะฮ์อื่นๆ เช่น เรื่องของบรรดารอซูลท่านอื่นๆ เพื่อเป็นการแสดงให้เป็นที่ประจักษ์ถึงปาฏิหาริย์ของอัลกุรอาน ทั้งโดยย่อและโดยละเอียด ในลักษณะทั้งสองแบบดังกล่าว นับได้ว่าเป็นมหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ผู้ทรงอำนาจสูงส่งผู้ทรงประทานให้อย่างมากหลาย

สาเหตุของการประทานซูเราะฮ์นี้

มีรายงานว่า พวกยะฮูดได้ถามท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ถึงเรื่องราวของนะบียูซุฟ และเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นระหว่างนะบียูซุฟกับพี่ๆ ของเขา ซูเราะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลีฟ ลาม รออ เหล่านี้คือโองการทั้งหลาย
แห่งคัมภีร์ที่ชัดเจน¹

2. แท้จริงเราได้ให้อัลกุรอานแก่เขาเป็นภาษา
อาหรับ² เพื่อพวกเขาจะใช้ปัญญาคิด

3. เราจะเล่าเรื่องราวที่ดีเยี่ยมแก่เจ้า ตามที่เราได้
วะฮีย์อัลกุรอานนี้แก่เจ้า และหากว่าก่อนหน้า
นี้เจ้าอยู่ในหมู่ผู้ไม่รู้เรื่องราว³

4. จงรำลึกขณะที่ยูซุฟกล่าวแก่พ่อของเขาว่า
โอ้พ่อจ๋า แท้จริงฉันได้ฝันเห็นดวงดาวสิบเอ็ด
ดวง และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ ฉันฝัน
เห็นพวกมันสujudต่อฉัน⁴

5. เขา (ยะอฺกูบ) กล่าวว่า โอ้อัลกุรอกอเอ๋ย เจ้า
อย่าเล่าความฝันของเจ้าแก่พี่น้องของเจ้า⁵ เพราะ
พวกเขาจะวางอุบายแก่เจ้าอย่างมีเล่ห์เหลี่ยม
แต่จริงซัยฎอนนั้นเป็นศัตรูที่ชัดเจนกับมนุษย์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّيَّةَ ءَابَتْ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
كَوَكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

قَالَ يَبْنَؤُ لَا تَقْصُصْ رُءَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا
لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾

¹ โองการทั้งหลายในอัลกุรอานที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ประทานลงมาให้แก่กะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮุอะลียะฮิวะฮัลลัมนั้น เป็นโองการที่ชัดเจนปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้น

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ประทานคัมภีร์นี้ลงมาเป็นภาษาอาหรับโดยเรียบเรียงจากพยัญชนะอาหรับ

³ ท่านนะบี คืออัลลลอฮุอะลียะฮิวะฮัลลัม ไม่มีทางที่จะรู้ถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีตเลย หากไม่มีการ
ประทานวะฮีย์ลงมาเพราะท่านนะบี คืออัลลลอฮุอะลียะฮิวะฮัลลัม เป็นผู้อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น

⁴ อิบน์อับบาสกล่าวว่า การฝันเห็นในเรื่องนี้เป็นวะฮีย์ นักตีฟซริกกล่าวว่า ดวงดาวสิบเอ็ดดวงหมายถึง
พี่น้องของเขา ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์หมายถึงพ่อแม่ของเขา ขณะนั้นยูซุฟมีอายุได้ 12 ขวบ ระยะเวลา
ระหว่างการฝันของเขากับการพบปะพ่อแม่ของเขาและพี่น้องของเขาในอียิปต์เป็นเวลา 40 ปี

⁵ อะบูฮัยยานกล่าวว่า ยะอฺกูบตระหนักดีถึงการฝันของยูซุฟว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา จะประทานความรู้ความ
สามารถแก่เขาจะทรงคัดเลือกเขาให้เป็นนะบี จะโปรดปรานให้ได้รับเกียรติทั้งในดุนยาและอากิเราะฮ์
ยะอฺกูบจึงกลัวและห่วงใยจากการอิฉาของพี่น้องของเขา จึงห้ามเขามีให้เล่าความฝันของเขาแก่พี่น้องของเขา

6. และเช่นนั้นแหละพระเจ้าของเจ้าทรงเลือกเจ้า และทรงสอนเจ้าให้รู้วิชาทำนายฝัน และทรงให้สมบุรณ์ซึ่งความโปรดปรานของพระองค์แก่เจ้าและแก่วงศ์วานของยะอูบ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงให้สมบุรณ์ ซึ่งความโปรดปรานแก่ปู่ทั้งสองของเจ้าแต่ก่อน คือ อิบรอฮีมและอิสฮาก แท้จริงพระเจ้าของเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

7. แท้จริงเกี่ยวกับยูซุฟและพี่น้องของเขานั้นมีสัญญาณทั้งหลายสำหรับผู้สอบถาม¹

8. จงรำลึกขณะที่พวกเขากล่าวกันว่า แน่นนอน ยูซุฟและน้องของเขาเป็นที่รักแก่พ่อของเรา ยิ่งกว่าพวกเรา ทั้ง ๆ ที่พวกเรามีจำนวนมาก แท้จริงพ่อของเราอยู่ในการหลงผิดจริง ๆ²

9. พวกท่านจงฆ่ายูซุฟ หรือเอาไปทิ้งในที่เปลี่ยวเสีย เพื่อความเอาใจใส่ของพ่อของพวกท่าน จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน และพวกท่านจะเป็นกลุ่มชนที่ดีหลังจากเขา³

وَكَذَلِكَ نَجْنِبُكَ رَبِّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَيُرِيكَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ
يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
آيَاتٍ لِّلسَّاعِلِينَ ﴿٧﴾

إِذْ قَالُوا لَوْلَا يُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنَّا
وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ طَرْحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَهُ
أَيْكُمُ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾

¹ เรื่องราวของยูซุฟและพี่น้อง 11 คนของเขานั้น เป็นบทเรียนและข้อเตือนสติแก่ผู้ที่ถามถึงข่าวคราวความเป็นมาของพวกเขา

² นี่คือการทดสอบครั้งแรกของยูซุฟ อะลียฮิสสลาม ขณะที่พี่น้องของเขา กล่าวแก่พ่อของเขาว่า วัลลอฮี้ แท้จริงยูซุฟและน้องของเขาที่ชื่อบินยามีน เป็นที่รักและโปรดปรานแก่พ่อของเรา ยิ่งกว่าพวกเรา หมายถึง ความรักของพ่อเราที่มีต่อเขาทั้งสองนั้นมากกว่าที่มีต่อพวกเรา อันนี้เป็นของแน่นนอนปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้น

³ อรรถธิบายคำว่า ความหมายคือ ความจริงยูซุฟนั้นทำให้พ่อของเราไม่สนใจพวกเรา แต่ไปเอาใจใส่เป็นพิเศษแก่เขา เมื่อใดยูซุฟหายหน้าไปจากเรา ก็จะทำให้พ่อของเราหันมาสนใจและให้ความรักพวกเรา หลังจากนั้นพวกเขาก็กลับเนื้อกลับตัวสารภาพผิด แล้วเราก็เป็นคนดี

10. คนหนึ่งในพวกเขาบอกว่า¹ พวกท่านอย่าฆ่ายูซุฟ แต่จงโยนเขาลงในบ่อลึก เพื่อผู้เดินทางบางคนจะได้เอาเขาออกมา หากพวกท่านจำต้องกระทำเช่นนั้น

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيِّبَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

11. พวกเขาบอกว่า โอ้คุณพ่อของเรา ทำไมท่านจึงไม่ไวใจเราที่มีต่อยูซุฟ และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ใจต่อเขา²

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْتِنَا عَلَى يُونُسَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾

12. พรุ่งนี้ขอให้ส่งเขาไปกับเรา เพื่อเขาจะกินให้อิ่มและเล่นอย่างสนุก และแท้จริงเรานั้นจะเป็นผู้คุ้มกันเขา³

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾

13. เขากล่าวว่า แท้จริงมันจะทำให้ฉันเศร้าใจเมื่อพวกเจ้าจะเอาเขาไป และฉันกลัวว่าสุนัขป่าจะกินเขา ขณะที่พวกเจ้ามิได้เอาใจใส่ต่อเขา⁴

قَالَ إِنِّي لَخَشِيبٌ أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾

14. พวกเขาบอกว่า หากสุนัขป่ากินเขา ทั้งๆ ที่พวกเรามีจำนวนมาก ดังนั้นแท้จริงพวกเราเป็นผู้ขาดทุนแน่นอน

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿١٤﴾

15. เมื่อพวกเขาพาเขาไป พวกเขาตกลงกันว่า จะเอาเขาไปโยนในบ่อลึก และเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แน่หนอน เจ้าจะได้เล่าแก่พวกเขาถึงการ

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيِّبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا

¹ คือพี่ชายคนโตของพวกเขาที่ชื่อยะซุซา ความเห็นของเขานี้มีความเลวน้อยกว่าความเห็นของคนอื่นๆ

² ความหมายคือ มีอะไรเกิดขึ้นกับท่านจนกระทั่งท่านไม่ไวใจเราต่อยูซุฟ ทั้งๆ ที่เราทั้งหมดก็เป็นลูกของท่าน นอกจากนั้นพวกเรากรักเขาและมีเจตนาดีต่อเขา

³ พวกเขาจะคุ้มกันรักษาเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายและภัยอันตรายทั้งหลาย

⁴ ยะอูบได้กล่าวแก่พวกเขาว่า ความจริงการจากไปของยูซุฟนั้นทำให้ฉันไม่สบายใจ เพราะฉันทนดูไม่ได้ และอีกอย่างหนึ่งก็คือ ฉันกลัวว่าหมาป่าจะมาตะครุบเขาไป เมื่อพวกเขาเอ่อกันอยู่อย่างเปลือกเปล็น

กระทำของพวกเขาในครั้งนี้ โดยที่พวกเขาไม่รู้¹

16. และพวกเขาได้กลับมาหาพ่อของพวกเขา เวลาค่ำ พลังร้องให้²

17. พวกเขากล่าวว่า โอ้พ่อของเรา พวกเราได้ออกไปวิ่งแข่งกัน และเราได้ปล่อยยูซุฟไว้เผ่าสิ่งของของเรา แล้วสุนัขป่าได้มากินเขา และท่านย่อมไม่เชื่อเราทั้ง ๆ ที่เราเป็นผู้สัตย์จริง

18. และพวกเขาได้นำเสื้อของเขา มา มีเลือดปลอมติดอยู่³ เขากล่าวว่า แต่ว่าพวกเจ้าได้แต่งเรื่องขึ้นเพื่อพวกเจ้า ดังนั้น การอดทนเป็นสิ่งที่ดีและอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวอ้าง⁴

وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٥﴾

وَجَاءُوا آبَاءَهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งแก่ยูซุฟว่า เจ้าจะบอกพี่น้องของเจ้าถึงการกระทำของพวกเขาครั้งนี้ ซึ่งการกระทำของพวกเขาต่อเจ้านั้น โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัวในขณะนั้นว่าเจ้าคือยูซุฟ อีรรอซีย์ กล่าวว่า ประโยชน์ของการาระฮียะแก่ยูซุฟนี้ ก็เพื่อเป็นการปลอบใจให้เขามีความอบอุ่น และปลดเปลื้องความทุกข์ร้อนและความสันโดษ และในที่สุดเขาก็จะรอดพ้นจากการทดสอบครั้งนี้

² มีรายงานแล้วว่า เมื่อเยาะอุบได้ยินเสียงร้องไห้ของพวกเขา ก็ตกใจและกล่าวขึ้นว่า มีอะไรเกิดขึ้นหรือ ลูกเอ๋ย ยูซุฟอยู่ที่ไหนเล่า

³ อิบน์อบบาสกล่าวว่า พวกเขาได้ฆ่าแกะตัวหนึ่งแล้วเอาเสื้อของยูซุฟไปกลัวเลือดแกะ เมื่อพวกเขากลับมาหาเยาะอุบพ่อของพวกเขา เขาได้กล่าวว่า พวกเจ้าโกหก ถ้าหมาป่ากัดกินยูซุฟจริงแล้วเสื้อของเขาจะขาด อีกรายงานหนึ่งกล่าวว่า เขากล่าวว่า ฉันไม่คิดเลยว่าหมาป่าตัวนี้จะกัดกินลูกของฉันและจะไม่ทิ้งเสื้อของเขา

⁴ อัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นผู้ช่วยเหลือฉันให้มีความอดกลั้นในสิ่งที่พวกเจ้าพูดโกหก

19. และคณะเดินทางได้มาถึง¹ ดังนั้นพวกเขา
ได้ส่งคนแบกน้ำของพวกเขามา (ไปตักน้ำจากบ่อ)
เขาได้หย่อนถังของเขาลงไป (ในบ่อ) เขากล่าว
ว่า โอ้ข้าวดีจะ นีมันเด็กนี่² และพวกเขาได้ซ่อน
เขาไว้เป็นสินค้า และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่
พวกเขากระทำ

20. และพวกเขาได้ขายเขาด้วยราคาถูก นับได้
ไม่กี่ดิรฮัม และพวกเขาเป็นผู้มั่งคั่ง³

21. และผู้ที่ซื้อเขามาจากอียิปต์⁴ กล่าวกับภริยา
ของเขาว่า จงให้ที่พักแก่เขาอย่างมีเกียรติ บางที
เขาจะทำประโยชน์ให้เราได้บ้าง หรือรับเขาเป็น
บุตร และเช่นนั้นแหละเราได้ทำให้ยูซุฟมีอำนาจ
ในแผ่นดิน⁵ และเพื่อเราจะได้สอนให้เขารู้วิชา
ทำนายฝัน และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้พิชิตในกิจการ
ของพระองค์ และแต่ว่าส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่รู้

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ
يَبْنَؤُوهَ هَذَا غَلْمٌ وَأَسْرُوهُ يُصْعَقُ
وَأَلَّهُ عَلَيْهِ مِمَّا يَكْمُلُونَ ﴿١٩﴾

وَأَسْرُوهُ بِسَعْتٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرْأَةَ عَاصِمٍ
مَثْوَاهُ عِمْشٍ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَنْفِذَهُ وَوَلَدًا
وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
عَلِيِّ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

¹ คณะเดินทางได้ผ่านมาจากทางนั้น อิบน์อบบาสกล่าวว่า คณะเดินทางได้เดินทางมาจากมัตยันไปยังอียิปต์ ได้หลงทางพลัดมาทางนั้นและได้แวะพักที่นั่น ใกล้กับบ่อที่ยูซุฟถูกโยนลงไป บ่อนั้นอยู่ในสถานที่เปลี่ยวห่างไกลจากตัวเมือง

² นักตีฟฮิรากล่าวว่า เมื่อคนตักน้ำหย่อนถังลงไปในบ่อ ยูซุฟซึ่งอยู่ก้นบ่อเห็นสายเชือก เขาจึงไต่ขึ้นมา และเมื่อเขาเห็นความงามของยูซุฟ เขาจึงต้องอุทานออกมา

³ นี่คือการทดสอบครั้งที่สองในชีวิตของยูซุฟ อัศศิดดีก คือการทดสอบการเป็นทาส คณะเดินทางซึ่งได้เอาเขามาจากบ่อขายเขาด้วยราคาเพียง 20 ดิรฮัม ตามคำบอกเล่าของอิบน์อบบาส

⁴ ผู้ที่ซื้อยูซุฟชื่อ กิฏฟิร มีตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวกับการคลังของอียิปต์

⁵ เช่นเดียวกับที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงช่วยให้เขาขึ้นมาจากบ่อ พระองค์ก็จะทรงให้เขามีอำนาจในแผ่นดินอียิปต์ โดยใช้ชีวิตอยู่อย่างมีเกียรติและปลอดภัย

22. และเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะหนุ่มฉกรรจ์ของเขา เราได้ให้ความสุขุมรอบคอบและวิชาการแก่เขา และเช่นนั้นแหละ เราตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

23. และนางได้ยั่วยวนเขาโดยที่เขาอยู่ในบ้านของนาง² และนางได้ปิดประตูอย่างแน่นและกล่าวว่ามานี่ซิ เขากล่าวว่า ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงเขาเป็นนายของฉัน ใ้ที่פקพิงที่ดียิ่งแก่ฉัน³ แท้จริงบรรดาผู้อธรรมจะไม่บรรลุความสำเร็จ

24. และแท้จริง นางได้ตั้งใจมั่นในตัวเขาและเขาก็ตั้งใจในตัวนาง⁴ หากเขาไม่เห็นหลักฐานแห่งพระเจ้าของเขา เช่นนั้นแหละเพื่อเราจะให้ความชั่วและการลามกห่างไกลจากเขา แท้จริงเขาคือคนหนึ่งในปวงบ่าวของเราที่สุจริต

25. และทั้งสองได้วิ่งไปที่ประตู⁵ และนางได้ดึงเสื้อของเขาขาดทางด้านหลัง และทั้งสองได้พบสามีมของนางที่ประตู นางกล่าวว่า อะไรคือการ

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ رَوْنَتْهُ حُكْمًا وَعَلَّمْنَا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ. وَعَلَّقَتْ
الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مِمَّا ذَاكَ اللَّهُ
إِنَّهُ رِجِي أَحْسَنَ مَثْوًى إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِوَيْهِ. وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَمَاهُ رَبُّهُنَّ
رَبُّهُ. كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ. مِنْ دُبُرِهَا أَلْفِيَا
سَيْدَهَا لَهَا الْبَابُ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ

¹ คือมีอายุประมาณ 30 ปี

² นี่คือการทดสอบครั้งที่สาม การยั่วยวนคือการขอร้องอย่างสุภาพและนุ่มนวล นางได้ทำทุกวิถีทางที่จะขอร้องยูซุฟให้ตกลงปลงใจในการทำชั่วและเลวร้าย

³ ยูซุฟกล่าวว่า แท้จริงสามีมของคุณนั้นเป็นนายของฉัน ซึ่งเขาได้ให้เกียรติฉันและมีบุญคุณแก่ฉันอย่างมากมาย ดังนั้น จะให้ฉันทำชั่วด้วยการทรยศต่อเขาได้อย่างไร

⁴ การตั้งใจมั่นของนางหมายถึงการตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยว ที่จะปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของนาง และมุ่งที่จะบังคับเขาให้ปฏิบัติตามโดยใช้กำลัง ทั้งนี้จะเห็นได้จากการที่นางปิดประตูแล้วเรียกร้องแกมบังคับจนทำให้เขาต้องวิ่งหนีไปที่ประตู ส่วนการตั้งใจของเขา หมายถึงจิตใจโอนอ่อนไปตามสัจยชาติญาณของมนุษย์

⁵ และทั้งสองได้วิ่งไปที่ประตู ยูซุฟวิ่งไปเพื่อหนีออก ส่วนนางวิ่งไปเพื่อติดตามเขา

ตอบแทนของผู้ประสงค์ร้ายต่อภริยาของท่าน นอกจากการจำคุกหรือการลงโทษอย่างเจ็บปวด

26. เขากล่าวว่า นางได้ยั่วยวนซินใจฉัน และพยานคนหนึ่ง¹ ในบ้านของนางได้เป็นพยาน หากเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหน้า ดังนั้นนางก็พูดจริง และเขาอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ

27. และหากว่าเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหลัง นางก็กล่าวเท็จ และเขาอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง

28. ดังนั้น เมื่อเขาเห็นเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหลัง เขากล่าวว่า แท้จริงมันเป็นอุบายของพวกเธอ แท้จริงอุบายของพวกเธอนั้นยิ่งใหญ่

29. ยูซุฟ จงผินหลังให้เรื่องนี้เกิด² และเธอจงขอลอภัยโทษในความผิดของเธอ แท้จริงเธออยู่ในหมู่ผู้กระทำผิด³

30. และพวกผู้หญิงในเมืองกล่าวว่า⁴ ภริยาของผู้ว่าฯ ได้ยั่วยวนเด็กรับใช้ของนาง แน่نونเขาทำให้นางหลงรัก แท้จริงเราเห็นว่านางอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

يَا هَلِكُ سُوءٌ إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدِّمَتْ مِنْ قِبَلِ
فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾

وَإِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدِّمَتْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

فَلَمَّا رَأَتْ قَمِيصَهُ قُدِّمَتْ مِنْ دُبُرٍ قَالَتْ إِنَّهُ
مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرَ لِذَنبِكِ
إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾

﴿٣٠﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ
فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า มีเด็กคนหนึ่งอยู่ในเปล อัลลอลยฺ ตะอาลา ทรงให้เด็กพูดได้ เด็กคนนั้นเป็นหลานของนาง

² ยูซุฟจงเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ อย่าได้ไปบอกกล่าวแก่ผู้ใด

³ นักตีฟซีรบางคนกล่าวว่า ดูเหมือนว่าเป็นรูปแบบของสังคมนาญียิลียะฮฺ โดยถือว่าเรื่องลามกทางเพศเป็นเรื่องธรรมดา อย่างน้อยก็เพียงปกปิดกันเท่านั้น แม้แต่ภริยาของคนใหญ่คนโตในวงราชการกระทำผิดก็เพียงแต่กล่าว จงขอลอภัยโทษในความผิดของเธอ เพราะเห็นใจเธอที่อยู่อย่างอวังวัง

⁴ กล่าวกันว่าเป็นหญิง 5 คน ซึ่งสามีของพวกเธอรับใช้อยู่ในวัง ต่อมาชาวใต้แพร่กระจายไปทั่วเมือง

31. เมื่อนางได้ยินเสียง (กล่าวหา) โจษจันของนางเหล่านั้น นางจึงส่งคนไปยังนางเหล่านั้น และนางได้เตรียมที่พักพิงสำหรับนางเหล่านั้น และได้นำมิดมาให้ทุกคนในหมู่นางเหล่านั้น¹ และนางกล่าว (แก่เขา) ว่า จงออกไปหานางเหล่านั้น เมื่อนางเหล่านั้นเห็นเขาก็ให้การสรรเสริญและเจือนมมือของพวกนาง² และกล่าวว่า เป็นไปไม่ได้ นี่ไม่ใช่มนุษย์เป็นแน่ มีชื่ออื่นใดนอกจากมะลักผู้มีเกียรติ

32. นางกล่าวว่า นั่นคือสิ่งที่พวกเธอประณามฉันเกี่ยวกับเขา³ และแน่นอนฉันได้ยั่ววนเขา แต่เขาขัดขวางอย่างแข็งขัน⁴ และหากเขาไม่ปฏิบัติตามที่ฉันสั่งเขา แน่نونเขาจะถูกจำคุก และจะอยู่ในหมู่ผู้ยอมจำนน

33. เขากล่าวว่า โอ้ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์! คุณนั้นเป็นที่รักยิ่งแก่ข้าพระองค์กว่าสิ่งที่พวกนางเรียกร้องข้าพระองค์ไปสู่มัน⁵ และ

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِلًا وَآتَتْ كُلَّ وَجْدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٦٦﴾

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَوَدتُّهُ عَن نَّفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمَرُهُ لَيَسْجُنَ وَإِنَّ كُونًا مِن الصَّغِيرِ ﴿٦٧﴾

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنَّ

¹ นางได้เรียกพวกผู้หญิงเหล่านั้นรวม 40 คน รวมทั้งหญิง 5 คนนั้นด้วย ไปในงานเลี้ยงต้อนรับ นางได้แจกมิดแก่ทุกคนเพื่อปกผลไม้

² นางได้ใช้ให้ยูซุฟออกไปเดินผ่านพวกผู้หญิงที่กำลังเพลินอยู่กับการปกผลไม้ เมื่อพวกผู้หญิงเห็นยูซุฟก็พากันกล่าวอุทานและกล่าวชมความงามของเขา แล้วเจือนมมือของพวกนางโดยไม่รู้สึกตัว

³ นางได้ประกาศขณะนั้นถึงสิ่งที่มีอยู่ในตัวนาง คือความรักที่มีต่อยูซุฟ ทั้งนี้เพราะนางมีความรู้สึกที่นางประสบชัยชนะเหนือพวกผู้หญิงเหล่านั้น โดยกล่าวว่า นี่แหละคือสิ่งที่พวกเธอได้ประสบกับตาของพวกเธอเอง บ่าวชากันอาณีย์ ที่พวกเธอประณามฉันในความรักของฉันที่มีต่อเขา พวกเธอได้เห็นแล้วมิใช่หรือถึงความงาม ความประหลาด และความยั่ววน

⁴ ฉันต้องการเขาเพื่อให้ได้มาซึ่งความปรารถนาของฉัน แต่เขาได้ขัดขวางอย่างแข็งขัน อัลละซะมะคชะรีย์กล่าวว่า การขัดขวางอย่างแข็งขัน เป็นการบงกชถึงการขัดขวางอย่างสุดความสามารถ และการสงวนท่าทีอย่างแข็งขัน

⁵ ยูซุฟหันไปฟังพระเจ้าของเขาด้วยการวิงวอนร้องเรียนอย่างนอบน้อมต่อมดนั้นว่า โอ้... และให้เหตุผลว่าเป็นการกระทำของพวกนาง เพราะพวกนางทั้งหมดมีส่วนร่วมในการเรียกร้องไปสู่การกระทำลามก

หากพระองค์ทรงให้อุบายของพวกนางพันไปจากข้าพระองค์แล้ว ข้าพระองค์อาจจะโน้มเอียงไปหาพวกนาง และข้าพระองค์จะเป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้โง่เขลา¹

34. ดังนั้น พระเจ้าของเขาได้ตอบรับเขาแล้ว พระองค์ทรงให้อุบายของพวกนางพันห่างไปจากเขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้²

35. เมื่อเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาหลังจากที่ได้พบเห็นหลักฐาน (ก็ลงความเห็นว่าเป็น) ต้องซังเขาไว้ระยะหนึ่ง³

36. และชายหนุ่มสองคน (มหาดเล็ก) ได้เข้าคุกพร้อมกับเขา⁴ หนึ่งในสองคนกล่าวว่า แท้จริงฉันฝันเห็นว่าฉันคั้นเหล้า และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า แท้จริงฉันฝันเห็นว่าฉันแบกขนมปังไว้บนศีรษะของฉัน แล้วนกได้มากินมัน จึงบอกเราด้วยการทำนายฝัน แท้จริงเราเห็นท่านอยู่ในหมู่ผู้ทำความดี

مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُمُصَرِّفًا مِّنْ دُونِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْأَيَّاتِ لِيَسْجُتَهُ
حَتَّىٰ يَجِيزَ ﴿٣٥﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٌ قَالَ أَحَدُهُمَا
إِنِّي أَرَدْتُ أَنْ أُعَصِّرَ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَدْتُ
أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا
بِنَا وَبِآبَائِنَا نَرْتَدُّكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

¹ ในการเรียกร้องวิงวอนของยูซุฟต่อพระองค์นี้ เป็นเสมือนการกระทำของบรรดานะบีและปวงบ่าวที่ดีนั่นเอง

² ในการตอบรับการวิงวอนครั้งนี้ ยูซุฟก็ผ่านพ้นการทดสอบครั้งที่ 3 ของเขา ด้วยความเมตตาและความคุ้มครองของพระองค์

³ นี่เป็นการเริ่มต้นของการทดสอบครั้งที่ 4 และครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบครั้งที่หนักที่สุดในชีวิตของยูซุฟ อัศคีตติก คือการทดสอบในคุก

⁴ ขณะที่ยูซุฟเข้าไปในคุก ได้มีคนรับใช้ในวัง 2 คนเข้าไปในคุกด้วย คือ คนทำขนมปังและคนเสิร์ฟน้ำ โดยถูกกล่าวหาว่ามอมยาพิษในอาหาร

37. เขากล่าวว่า อาหารที่ท่านทั้งสองจะได้รับ จะยังไม่มาถึงท่านทั้งสอง เว้นแต่ฉันจะบอกกับ ท่านทั้งสองเป็นการทำนายฝัน ก่อนที่มันจะมาถึงท่านทั้งสอง¹ นั่นแหละคือสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงสอนฉัน² แท้จริงฉันได้ละทิ้งแนวทางของกลุ่มชนผู้ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และพวกเขา เป็นพวกที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวันปรโลก

38. และฉันได้ดำเนินตามแนวทางของบรรพบุรุษของฉัน คือ อิบรอฮีมและอิสฮากและ ยะอุกุบ³ ไม่เป็นการบังคับแก่เราที่จะตั้งภาคี ด้วยสิ่งใดต่ออัลลอฮ์ นั่นคือจากความโปรดปราน ของอัลลอฮ์แก่เราและแก่มนุษยชาติ⁴ แต่ ส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่ชอบคุณ

39. โอ้ เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย พระเจ้า หลายองค์ดีกว่า หรือว่าอัลลอฮ์เอกองค์ผู้ทรง อานูภาพ

قَالَ لَا يَا نَيْكَمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا
يَأْتِيهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي
إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧٧﴾

وَأَنْبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كُنَّا لَنَا أَنْ نُنْشِرَكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

يَصْنَعِي السِّجْنِ ۚ أَرَأَيْتَ مُتَّفَرِّقُونَ خَيْرٌ
أَمْ اللَّهُ الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٧٩﴾

¹ ยูซุฟได้บอกชายหนุ่มทั้งสองถึงสิ่งที่เป็นปฏิกิริยา เช่น ความรู้ของเขาเกี่ยวกับสิ่งพันญาณวิสัย ทั้งนี้ เพื่อเชิญชวนหนุ่มทั้งสองไปสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

² การบอกข่าวถึงสิ่งพันญาณวิสัยมิใช่เป็นการทำนายหรือเดา แต่ทว่าเป็นการเฉลียวใจหรือเป็นวะฮีย์จาก อัลลอฮ์ ตะอาลา

³ เราปฏิบัติตามศาสนาของบรรดานะบี มิใช่ศาสนาของพวกตั้งภาคีและพวกหลงทาง จุดมุ่งหมายก็เพื่อ แสดงให้เห็นว่าเขาสืบเชื้อสายมาจากตระกูลของนะบี เพื่อให้ชายหนุ่มทั้งสองรับฟังและเชื่อถือคำพูด ของเขา

⁴ การศรัทธาและการให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮ์นั้น เป็นความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ให้แก่เรา โดยให้ เกียรติแก่เราด้วยการตั้งให้เป็นรอซูล และเป็นความโปรดปรานแก่มนุษยชาติด้วยการส่งบรรดารอซูล มาแนะนำสั่งสอนสู่แนวทางที่ถูกต้องและเที่ยงธรรม

40. สิ่งที่พวกท่านเคารพอิบาดะฮ์อื่นจากพระองค์ มิใช่อื่นใดนอกจากบรรดาชื่อที่พวกท่าน และบรรดาบรรพบุรุษของพวกท่าน ใช้เรียกมันอัลลอฮ์มิได้ประทานหลักฐานในเรื่องนี้ลงมา การตัดสินใจได้เป็นสิทธิของใคร นอกจากอัลลอฮ์ พระองค์ทรงใช้มิให้พวกท่านเคารพอิบาดะฮ์สิ่งใด นอกจากพระองค์เท่านั้น นั่นคือศาสนาที่เที่ยงธรรมแต่ส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่รู้¹

41. โอ้เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย ส่วนคนหนึ่งของท่านทั้งสองเขาจะรินเหล่าให้นายของเขา และส่วนอีกคนหนึ่งจะถูกแขวนตรึง แล้วมันจะกินศีรษะของเขา² เรื่องถูกกำหนดไว้ตามที่ท่านทั้งสองขอความเห็น³

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاءُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنَّ الْكُفْرَ أَكْبَرُ إِلَّا إِلَٰهَ الْأَوَّلِينَ
ذَٰلِكَ الَّذِي يُقِيمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢٠﴾

يَصْنَعِي السِّجْنَ أَمَا أَحَدُكُمْ فَاسْتَقِ رَبَّهُ
خَمْرًا وَأَمَا الْآخَرُ فَيُضَلُّ فَتَأْكُلُ أَطْبُرَ
مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿١٢١﴾

¹ ยูซุฟ อลียฮิสสลาม ได้ใช้ขั้นตอนในการเรียกร้องไปสู่ศาสนาของอัลลอฮ์ โดยใช้เหตุผลและหลักฐานทางปัญญา และชี้แจงให้เป็นที่ประจักษ์ว่า การให้ความเป็นเอกภาพหรืออัตตาอีตั้นนั้น ย่อมมีน้ำหนักเหนือกว่าการยึดถือพระเจ้าหลายองค์ และได้พิสูจน์ให้เป็นที่แจ้งชัดว่า สิ่งที่พวกเขาขนานนามกันว่าพระเจ้าและกราบไหว้บูชากันอื่นจากอัลลอฮ์นั้น ไม่เหมาะสมที่จะเป็นพระเจ้าเลย และไม่สมควรที่จะเคารพอิบาดะฮ์อีกด้วย หลังจากนั้นก็ได้ยืนยันอย่างชัดเจนว่า สิ่งที่เป็นสัจธรรมอย่างแท้จริงและศาสนาที่เที่ยงธรรมคือ การอิบาดะฮ์ต่อพระเจ้าองค์เดียวซึ่งเป็นที่พึ่งของมนุษย์ทั้งหลาย นั่นคือแนวทางอันแนบยลและแนบเนียนในการเรียกร้องไปสู่ศาสนาของอัลลอฮ์ โดยเริ่มด้วยการชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องและการแนะนำสั่งสอนที่ดีงาม หลังจากนั้นก็กล่าวถึงการทำนายฝันของชายหนุ่มทั้งสอง

² สำหรับผู้ที่ฝันว่าเขาคั้นเหล้า เขาจะออกจากคุกแล้วกลับไปดื่มเพื่อรินเหล่าให้นายของเขา ส่วนอีกคนหนึ่งก็ฝันว่าชนมบังอยู่บนศีรษะของเขา จะถูกประหารชีวิตด้วยการแขวนคอ แล้วมันจะมากินศีรษะของเขา นักตีฟฮิรกล่าวว่า มีรายงานว่า เมื่อทั้งสองได้รับฟังคำทำนายนี้แล้วก็ปฏิเสธว่าเขามิได้ฝันเห็นอะไรเลย

³ ลิขิตของอัลลอฮ์ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ท่านทั้งสองจะเชื่อหรือไม่เชื่อ มันเป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นอย่างไรไม่มีทางหลีกเลี่ยง

42. และเขากล่าวแก่คนที่เขาคิดว่าจะพันโทษ
ในสองคนว่า จงเล่าเรื่องของฉันแก่นายของท่าน
ด้วย¹ แล้วชัฏฆอนได้ทำให้เขาสืมเรื่องของเขา
(ยูซุฟ) ณ ที่นายของเขา เขาจึงอยู่ในคุกอีก
หลายปี²

43. และกษัตริย์ได้ตรัสว่า แท้จริงฉันฝันเห็นวัว
ตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวถูกวัวผอมเจ็ดตัวกินพวกมัน
และรวงข้าวเขียวเจ็ดรวงถูกรวงข้าวแห้งเจ็ดรวง
รัดกินมัน โอ้ขุนนางทั้งหลายเอ๋ย จงอธิบาย
แก่ฉันในการฝันของฉันนี้ หากพวกท่านเป็นผู้
ทำนายฝันได้

44. พวกเขา กล่าวว่า เป็นการฝันที่สับสนและ
พวกเรามิใช่ผู้รู้ในการทำนายฝัน

45. เขาผู้รอดพ้นคนหนึ่ง ในสองคนรำลึกขึ้น
มาได้หลังจากช่วงเวลาหนึ่ง กล่าวว่า ฉันจะบอก
พวกท่านซึ่งการทำนายฝัน พวกท่านจงส่งฉัน
ไปซี³

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي
عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَنَّهُ الشَّيْطَانُ لِيُذَكِّرَ
رَبِّهِ فَلْيَتَّخِذْ فِي السِّجْنِ بُضْعًا سِنِينَ ﴿١١﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعُ سُنبُلَاتٍ
خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَقْرَبُونَ
فِي رُءُوسِهِمْ إِن كُنْتُمْ لِلرُّءُوسَاءِ يَاصِبُونَ ﴿١٢﴾

قَالُوا أَضْغَثٌ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ
الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿١٣﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِّنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ
أَنَا أَنبَأْتُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿١٤﴾

¹ ยูซุฟกล่าวแก่คนที่เชื่อว่าพันโทษว่า จงเล่าเรื่องของฉันแก่นายของท่าน บางทีเขาจะช่วยฉันให้พ้น
จากสิ่งที่ฉันถูกข่มเหงก็ได้

² ยูซุฟอยู่ในคุก 7 ปี บรรดานักตีฟซีรากล่าวว่า ที่เขาอยู่ในคุกหลายปีนั้นเพราะเขาเชื่อและหวังต่อมนุษย์
และสืมที่จะทูลเรื่องของเขาต่อพระผู้เป็นเจ้า

³ อิบน์อับบาสกล่าวว่า ปรากฏว่าคุณมิได้อยู่ในเมือง ดังนั้นจึงกล่าวว่า พวกท่านจงส่งฉันไปซี เพื่อไปหา
ยูซุฟที่อยู่ในคุก

46. ยูซุฟผู้ซื่อสัตย์เอ๋ย จงอธิบายแก่เราเรื่อง
 วิวัวตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวถูกวิวัวผอมเจ็ดตัวกินมัน
 และรวงข้าวเขียวเจ็ดรวงถูกรวง ข้าวแห้งเจ็ด
 รวงรดกินมัน หวังว่าฉันจะกลับไปหามวลชน¹
 เพื่อพวกเขาจะรู้เรื่อง

47. เขากล่าวว่า พวกท่านจะเพาะปลูก 7 ปีต่อ
 เนื่องกัน สิ่งที่พวกท่านเก็บเกี่ยวได้จึงปล่อยมัน
 ไว้ในรวงของมัน² เว้นแต่ส่วนน้อยที่ท่านจะ
 กินมัน

48. หลังจากนั้น 7 ปีแห่งความแร้นแค้นจะติด
 ตามมา มันจะกินสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้สำหรับ
 มัน³ นอกจากส่วนน้อยที่พวกท่านจะเก็บไว้ทำ
 พันธุ์

49. หลังจากนั้นปีที่มวลชนจะได้รับฝนติดตาม
 มา และในปีนั้นพวกเขาจะได้ค้ำองุ่น⁴

50. และกษัตริย์ตรัสว่า จงนำเขามาหาฉันสิ
 เมื่อคนนำข้ามาหาเขา เขากล่าวว่า จงกลับไป
 ยังนายของท่าน แล้วถามพระองค์ถึงเรื่องของ

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ
 سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخْرَىٰ يُاسْتَفْتَىٰ لَعَلَّ
 أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ
 فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادًا يَأْكُلْنَ
 مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ
 يَصْعَرُونَ ﴿٤٩﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَنْوِي بِي فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ
 إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ الْبِئْسَوَّةِ الَّتِي قَطَعْنَا

¹ อีมาอิลพัตรกล่าวว่ : ที่กล่าวว่า หวังว่าฉันจะกลับไปหามวลชน เพราะเห็นว่าบรรดาผู้ทำนายฝัน
 ไม่สามารถจะตอบคำทำนายนี้ได้ ด้วยเหตุนี้เขาจึงกล่าวว่า หวังว่าฉันจะกลับไปหามวลชน

² ที่ว่า จงปล่อยมันไว้ในรวงของมัน ก็เพื่อบริโภคกิน

³ พวกท่านจงกินสิ่งที่พวกท่านได้ค้ำองุ่นเอาไว้เมื่อยามที่อุดมสมบูรณ์

⁴ หลังจากปีแห่งแล้ง ปีแห่งความอุดมสมบูรณ์ก็จะติดตามมา จะมีฝนตกชุก ประชาชนจะปลูกข้าวและ
 ผลไม้อื่น ๆ

พวกผู้หญิงที่เดือนมือของนาง แท้จริงพระเจ้า
ของฉันทรงรอบรู้ถึงอุบายของนางเหล่านั้น¹

أَيُّدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

51. กษัตริย์ตรัสว่า เรื่องราวของพวกเธอเป็น
เช่นไร เมื่อพวกเธอย้ายวนยูซุฟ พวกนาง
กล่าวว่า ขออัลลอฮฺทรงคุ้มครอง เราไม่รู้มา
ก่อนเลยว่าเขาทำชั่ว ภริยาของผู้ว่าฯ กล่าวว่า
บัดนี้ความจริงได้ปรากฏขึ้นแล้ว ฉันทได้ย้ายวน
เขา และแท้จริงเขาคือผู้หนึ่งในหมู่ผู้สัตย์จริง
อย่างแน่นอน²

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَوَدْتُمْ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ
قُلْتُمْ حَسْبُ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتْ
أَمْرَأَتُ الْعَزِيزِ النَّفْسُ حَصْحَصَ الْحَقِّ أَنَا رَوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِي وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٦﴾

52. ทั้งนี้เพื่อให้เขารู้ว่า แท้จริงฉันมิได้ทรยศ
ต่อเขาโดยลับหลัง และแท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรง
ซีแฉะแนวการวางแผนของพวกทรยศ³

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ
الْغَائِبِينَ ﴿٥٧﴾

53. และฉันไม่อาจซำระจิตใจของฉันให้สะอาด
บริสุทธิ์ได้ แท้จริงจิตใจนั้นถูกครอบงำไว้ด้วย
ความชั่ว นอกจากที่พระเจ้าของฉันทรงเมตตา

﴿٥٨﴾ وَمَا أُتْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ
إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٩﴾

¹ ยูซุฟให้คนนำข่าวกลับไปถามนายของเขาถึงเรื่องของผู้หญิงที่เดือนมือของพวกนางว่า เขารู้เรื่อง
ของพวกนางบ้างไหม เขารู้หรือไม่ว่าทำไมฉันถูกขังอยู่ในคุก และฉันถูกข่มเหงเพราะพวกนาง ยูซุฟปฏิเสธ
ที่จะออกจากคุกจนกว่าจะพิสูจน์ให้เป็นที่แจ้งชัดจากข้อกล่าวหาเหล่านั้น และให้มวลชนได้ทราบว่าเขาถูกขัง
โดยไม่มีควมผิด

² การรับสารภาพของผู้หญิงที่ถูกเชิญไปในงานเลี้ยง ซึ่งพวกนางได้เดือนมือของพวกนางเมื่อได้เห็น
ความงามของยูซุฟ และการรับสารภาพของภริยาผู้ว่าฯ ย่อมเป็นลักษณะขยานให้ประจักษ์ถึงความบริสุทธิ์
ของยูซุฟ

³ การที่ยูซุฟได้ส่งคนนำข่าวกลับไป จนเป็นที่ประจักษ์ถึงความบริสุทธิ์ของเขา ก็เพื่อให้ผู้ว่าฯ ได้ทราบด้วย
ว่า เขามีได้ทรยศในภริยาของผู้ว่าฯ เมื่อเขาอยู่ลับหลัง

แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

54. และกษัตริย์ตรัสว่า จงนำเขามาหาฉันซิ ฉันจะแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้ใกล้ชิดของฉัน เมื่อยูซุฟได้สนทนากับพระองค์แล้ว พระองค์ตรัสว่า แท้จริงท่านอยู่ต่อหน้าเราวันนี้ เป็นผู้มั่งคั่งแห่งสูงเป็นที่ไว้วางใจ¹

55. เขากล่าวว่า ได้โปรดแต่งตั้งฉันให้ควบคุมการคลังของประเทศ แท้จริงฉันเป็นผู้ซื่อสัตย์ผู้²

56. และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้ยูซุฟมีอำนาจในแผ่นดิน³ เขาจะพำนักอยู่ที่ใดได้ตามต้องการ เราให้ความเมตตาของเราแก่ผู้ที่เราประสงค์ และเราจะมิให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสูญหาย

57. และแน่นอน รางวัลในวันปรโลกนั้นดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขาอย่าเกรง

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أرى فِيهِ لَبَاسًا يَكُونُ إِذْ يَمُوتُ كَالْيَوْمِ الَّذِي كُنْتَ أُمَّامِيًّا ۗ

فَأَلْعَمَلَنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ ۗ وَهِيَ حَيْثُ يَشَاءُ نَصِيبٌ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

¹ เมื่อยูซุฟได้ถูกนำเข้าเฝ้าและได้สนทนากับกษัตริย์นั้น พระองค์จึงสังเกตเห็นความดีงาม สติปัญญาอันเฉียบแหลม และปฏิภาณในการสนทนาปราศรัยของเขา พระองค์จึงตรัสดังกล่าว

² การที่ยูซุฟขอให้แต่งตั้งเขาทำหน้าที่การคลังของประเทศ ก็เพื่อจะรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรม สังธรรม และความดีงาม มิใช่เพื่อปลดปล่อยมลทินตามข้อกล่าวหา และเพื่อพิสูจน์ถึงความรู้ความสามารถของเขาเกี่ยวกับการคลัง

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ให้ยูซุฟได้รับเกียรติและมีอำนาจในแผ่นดินอียิปต์ หลังจากถูกขังอยู่ในคุกและได้รับเคราะห์กรรมหลายครั้ง

58. และพี่น้องของยูซุฟได้มา แล้วเข้าไปหาเขา
ยูซุฟจำพวกเขาได้ แต่พวกเขาจำยูซุฟไม่ได้¹

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ
وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾

59. และเมื่อเขาได้จัดเตรียมให้แก่พวกเขา
ซึ่งเสบียงอาหารของพวกเขาแล้ว เขากล่าวว่า
จงนำน้องชายของท่านจากพ่อของพวกเขา
มาหาฉันด้วย พวกเขาไม่เห็นหรือว่าแท้จริงฉัน
ได้ดวงใจอย่างครบถ้วน และฉันนั้นดียิ่งในหมู่
ผู้ให้การต้อนรับ

وَلَمَّا جَاهَهُمْ بِجَهَارِهِمْ قَالَ آتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ
مِّنْ أَيْكُمُ اللَّاتِرُونَ أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ
وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾

60. หากพวกท่านไม่นำเขามาหาฉัน จะไม่มี
การดวงจากฉันให้พวกท่านอีก และพวกท่าน
อย่าเข้ามาใกล้ฉัน²

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِوَيْءٍ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي
وَلَا تَقْرَبُونَنِي ﴿٦٠﴾

61. พวกเขากล่าวว่า เราจะเกลี้ยกล่อมบิดา
ของเขาให้เขาออกมา และแท้จริงเราจะทำได้
อย่างแน่นอน

قَالُوا سَنُرْوِدُّهُ إِلَى آبَائِهِ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾

¹ พี่น้องของยูซุฟจำเขาไม่ได้เพราะความภูมิฐานแห่งอำนาจ และระยะเวลาอันยาวนานที่จากกัน ตลอดจนรูปร่างก็เปลี่ยนแปลง อิบน์อบบาสกล่าวว่า ระยะเวลาระหว่างที่ถูกโยนลงไปในบ่อลึกกับการเข้าพบยูซุฟครั้งนั้นนานถึง 22 ปี ดังนั้นพวกเขาจึงจำยูซุฟไม่ได้ สาเหตุที่พวกเขาเขามาครั้งนี้ก็เพราะพวกเขาประสบความอดอยากในดินแดนที่พวกเขาพำนักอยู่ เนื่องจากความแห้งแล้งได้ปกคลุมไปทั่วประเทศ พวกเขาได้เดินทางไปยังอียิปต์เพื่อซื้ออาหารที่ยูซุฟได้กักตุนเอาไว้ เมื่อพวกเขาเข้าไปหายูซุฟฯ แล้วถามว่า อะไรทำให้พวกท่านเข้ามาในแผ่นดินของฉัน พวกเขาตอบว่า เรามาเพื่อรับการปันส่วนอาหาร เขากล่าวต่อไปว่า พวกท่านคงจะเป็นสายลับกระมัง พวกเขากล่าวว่าเราขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮฺ เขากล่าวอีกว่า ดังนั้นพวกท่านมาจากไหน พวกเขาตอบว่า เรามาจากเมืองกันอาน พ่อของเราคือยะออุบนะบีของอัลลอฮฺ เขากล่าวอีกว่า เขามีบุตรอีกโหม่นนอกจากพวกท่านแล้ว พวกเขาตอบว่า มีเรามิด้วยกัน 12 คน น้องคนเล็กของเราได้สูญหายไปซึ่งเขาเป็นที่รักยิ่งของพ่อของเรา เหลือน้องอีกคนหนึ่งอยู่กับพ่อแล้วพวกเรา 10 คนได้มาที่นี่ ยูซุฟได้สั่งให้คนรับใช้จัดที่พักให้พวกเขาอย่างสามเกียรติ

² จงนำน้องชายของท่านที่ชื่อบิณยามีนมาหาฉัน เพื่อฉันจะได้เชื่อพวกท่าน

62. และเขากล่าวแก่พวกคนใช้ของเขาว่า จงใส่เงินของพวกเขาไว้ในย่ามของพวกเขา หวังว่าพวกเขาคงจำมันได้ เมื่อพวกเขากลับไปหาครอบครัวของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับมาอีก¹

63. เมื่อพวกเขากลับไปหาพ่อของพวกเขา เขากล่าวว่า โอ้พ่อของเรา การตวงถูกห้ามแก่เรา จงส่งน้องของเราไปกับเราเพื่อเราจะได้ส่วนตวง และแท้จริงเราจะเป็นผู้คุ้มกันเขา²

64. เขา (ยะอฺูบ) กล่าวว่า ฉันจะไม่ไว้ใจพวกเจ้าที่มีต่อเขาอีก นอกจากว่าเช่นกับที่ฉันได้ไว้ใจพวกเจ้าที่มีต่อพี่ของเขาเมื่อก่อนนี้ ดังนั้นอัลลอฮฺทรงเป็นผู้คุ้มกันที่ดียิ่ง และพระองค์เท่านั้นทรงเมตตาอย่างในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย³

65. และเมื่อพวกเขาเปิดย่ามสะเบียงของพวกเขา ก็เห็นเงินของพวกเขาถูกคืนกลับมายังพวกเขาด้วย พวกเขาจึงกล่าวว่า โอ้พ่อของเรา เราต้องการอะไรอีกเล่า นี่เงินของเราถูกคืนกลับมายังเรา แล้วเรายังได้นำสะเบียงมายังครอบครัว

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا يَضَعُكُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٢﴾

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَعَ مَا نَا الْكَيْلُ فَأُرْسِلْ مَعَنَا أَحَانَا نَا كُنَّا نَحْفَظُونَ ﴿١٣﴾

قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا آمَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٤﴾

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا يَضَعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبُغِي هَذِهِ يَضَعَتَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلٌ بَعِيرٌ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿١٥﴾

¹ ทั้งนี้เป็นที่ทราบกันดีว่า ในศาสนบัญญัติของพวกเขา นั้น จะต้องคืนเงินค่าสินค้าหรือค่าตอบแทนที่ส่งกลับคืนมา เพราะพวกเขาจะไม่กินของหะรอมเป็นอันขาด ดังนั้นพวกเขาจะต้องกลับมาอีกเป็นแน่

² พวกเขาได้พูดกับพ่อของพวกเขาก่อนที่จะเปิดย่ามตรวจดูว่า พวกเขาจะถูกห้ามตวงในอนาคต หากเราไม่นำน้องชายของเราไป เพราะกษัตริย์อียิปต์หาว่าพวกเขาเป็นสายลับ เราจึงเล่าเรื่องของเราให้ฟัง เขาได้ขอดูดวงของเขาเพื่อพิสูจน์ความจริง

³ ยะอฺูบไม่เชื่อคำพูดของลูกๆ ของเขา เพราะเขาเคยประสบมาแล้วกับคารับริงที่ได้เคยให้ไว้กับลูกชายคนโปรดของเขาคือยูซุฟ แต่แล้วคารับริงนั้นก็ไม่เป็นผล เขาจึงกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงเป็นผู้คุ้มกันที่ดียิ่ง

ของเราอีก และเราจะคุ้มกันน้องของเรา และเราจะได้เพิ่มการดวงอีกหนึ่งตัวลา นั้นเป็นการดวงที่ง่าย¹

66. เขา (ยะอฺูบ) กล่าวว่า ฉันจะไม่ส่งเขาไปกับพวกเจ้า จนกว่าพวกเจ้าจะนำสัญญาจากอัลลอฮ์ให้แก่ฉันเสียก่อนว่า พวกเจ้าจะนำเขากลับมาอย่างแน่นอน เว้นแต่พวกเจ้าจะถูกปิดล้อม² เมื่อพวกเขาได้ให้สัญญาของพวกเขาแก่เขาแล้ว (ยะอฺูบ) กล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่เราสัญญาไว้

67. และเขากล่าวว่า โอ้ลูกเอ๋ย พวกเจ้าอย่าเข้าเมืองทางเดียวกัน แต่พวกเจ้าจงเข้าเมืองต่างทางกัน³ และฉันไม่อาจให้ความคุ้มกันพวกเจ้าจากอัลลอฮ์ได้⁴ การตัดสินใจเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ฉันขอมอบการไว้ใจแต่พระองค์ และขอให้บรรดาผู้มอบการไว้วางใจจงไว้ใจแต่พระองค์

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونَنِي مَوْثِقًا
مِّنَ اللَّهِ لَأَتُنْتِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ
مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنَ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أُلْحَمْتُ إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَسْتَوَكِّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾

¹ มีรายงานว่า การปันส่วนที่กำหนดไว้นั้น คนหนึ่งจะได้อาหารเพียงการบรรจุทุกของลาตัวหนึ่งเท่านั้น แต่พวกเขาได้รับเสบียงอาหารขนาดการบรรจุทุกของอูฐต่อหนึ่งคน

² เว้นแต่พวกเจ้าจะถูกปิดล้อมทุกด้าน ไม่สามารถเอาตัวรอดได้ และพวกเจ้าไม่มีช่องทางหรือทางออกใด ๆ ได้ มุญาฮิดกล่าวว่า เว้นแต่พวกเจ้าจะตายไปทั้งหมดนั้นแหละซ้ำจึงจะยอมรับข้อขัดข้องของพวกเจ้า

³ นักตีฟซริกกล่าวว่า หากเข้าทางเดียวกัน เกรงว่าผู้คนจะพากันอิจฉา เพราะพวกเขามีความงามเป็นที่น่าเกรงขาม

⁴ การจัดเตรียมของฉันไม่อาจป้องกันสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงลิขิตไว้กับพวกเจ้าได้

68. และเมื่อได้เข้าเมืองตามที่พ่อของพวกเขา ได้สั่งไว้ ไม่มีสิ่งใดที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจาก อัลลอฮ์ได้¹ เว้นแต่ความต้องการในจิตใจของ ยะอุกุบซึ่งเขาได้ปฏิบัติไป และแท้จริงเขาเป็น ผู้มีความรู้ซึ่งเราได้สอนเขา² แต่ส่วนมากของ มนุษย์ไม่รู้

69. และเมื่อพวกเขาได้เข้าไปหา ยูซุฟ เขารับ นื่องชายของเขาไปอยู่กับเขา เขากล่าวว่า แท้จริง ฉันเป็นพี่ชายของเจ้า ดังนั้นเจ้าอย่าเสียใจใน สิ่งที่พวกเขากระทำ³

70. เมื่อเขาได้จัดเตรียมเสบียงอาหารของ พวกเขาให้แก่พวกเขาแล้ว เขาได้ใส่ชั้นน้ำ⁴ ลง ในย่ามของนื่องชายของเขา แล้วผู้ประกาศได้ ประกาศว่า โอ้คณะเดินทางทั้งหลายเอ๋ย แท้จริง พวกท่านเป็นพวกขโมย⁵

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَأْوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِمَهَازِهِمْ جَعَلَ السَّكَايَةَ فِي رَاحِلِ أَخِيهِ ثُمَّ أذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتَهَا الْعِزْرَ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾

¹ การเข้าเมืองของพวกเขาโดยแยกทางกันเข้า ก็ไม่อาจช่วยให้พวกเขาพ้นจากลิขิตของอัลลอฮ์ได้

² โดยทางวชิย นี่คือการสรรเสริญของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อยะอุกุบ

³ นักตีฟซึรกล่าวว่า เมื่อพี่น้องของยูซุฟได้เข้าไปหาเขา ยูซุฟได้ให้เกียรติและต้อนรับอย่างดี โดยจัดให้พัก ห้องละสองคนเหลือบิณยามีนอยู่คนเดียว เขาจึงกล่าวว่าคนนี้ไม่มีคู่ฉันจะอยู่กับเขา ยูซุฟได้กล่าวกับ บิณยามีนว่า ฉันคือยูซุฟพี่ชายของเจ้า เจ้าอย่าเสียใจในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป แล้วได้บอกให้เขาราบว่า เขาจะทำอุบายให้บิณยามีนอยู่กับเขา และสั่งให้เก็บไว้เป็นความลับ

⁴ ชั้นน้ำทองประดับด้วยเพชร

⁵ นักตีฟซึรกล่าวว่า เมื่อผู้ประกาศไปถึงพวกเขาแล้วกล่าวขึ้นว่า เรามีได้ให้เกียรติแก่พวกท่าน และต้อนรับพวกท่านอย่างดีหรือ และเรามีได้ตวงให้พวกท่านอย่างครบถ้วนหรือ และเราได้ปฏิบัติต่อ พวกท่านในสิ่งที่เรามีได้ปฏิบัติต่อผู้อื่นมิใช่หรือ พวกเขาบอกว่า ใช่ ถูกต้องแล้ว มีอะไรเกิดขึ้นหรือ ผู้ประกาศกล่าวว่า ชั้นน้ำของกษัตริย์ได้หายไป และเราจะไม่สงสัยใครนอกจากพวกท่าน

71. พวกเขากล่าวพลางหันไปทางพวกเขา (ผู้ประกาศ) ว่า มีอะไรหายไปจากพวกท่าน¹

72. พวกเขากล่าวว่า ชั้นน้ำของกษัตริย์หายไปจากเรา และผู้ใดนำมันมาคืนเราจะได้รับเสียบึงเป็นรางวัลหนึ่งตัวลา และฉันเป็นผู้รับรอง

73. พวกเขากล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์โดยแน่นอนพวกท่านทราบดีว่า เรามิได้มาที่นี่เพื่อทำความเสียหายในแผ่นดิน และเราก็มิใช่พวกขโมย²

74. พวกเขากล่าวว่า ถ้าเช่นนั้นโทษของมันจะเป็นเช่นใด หากพวกท่านเป็นผู้กล่าวเท็จ³

75. พวกเขากล่าวว่า โทษของมันคือ ผู้ใดถูกค้นพบในยามของเขา ดังนั้นเขาก็รับโทษของมัน⁴ เช่นนั้นแหละเราลงโทษบรรดาผู้ธรรม

76. ดังนั้น เขาได้เริ่มค้นในยามของพวกเขา ก่อนยามของน้องชายของเขา แล้วเขาก็ได้เอามันออกมาจากยามของน้องชายของเขา เช่นนั้นแหละเราได้ให้ยูซุฟใช้กลอุบาย เขาจะเอา

قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾

قَالُوا تَفْقَدُوا صُوعَ الْمَلِكِ وَلَمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتَنَا بِبَعِيرٍ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِيقِينَ ﴿٧٣﴾

قَالُوا فَمَا جَزَاءُكَ إِن كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿٧٤﴾

قَالُوا جَزَاءُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاءُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كَذَّبَ لِيُؤَسِّفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

¹ แทนที่จะใช้คำว่า เราขโมยอะไร แต่ใช้คำว่า มีอะไรหายไปจากพวกท่าน ทั้งนี้เป็นการรักษา มารยาทอันดีงาม

² คำสาบานมีความหมายไปในทางประหลาดใจ และเราไม่เคยเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าลักขโมยมาก่อนเลย เพราะเราเป็นลูกหลานของบรรดานะบี เราจะไม่กระทำสิ่งที่น่าเกลียดเช่นนี้เลย

³ ถ้าเช่นนั้นโทษของผู้ขโมยในศาสนาของพวกท่านเป็นอย่างไร หากพวกท่านเป็นผู้กล่าวเท็จในการอ้างเพื่อที่จะให้พ้นโทษ

⁴ การได้รับโทษคือ ผู้หนักตกเป็นทาสของผู้ที่ถูกลักขโมยของมาจากเขา ที่กล่าวมานี้เป็นบทลงโทษในศาสนาของนะบียะฮ์อูฎุบ และได้ถูกสลับด้วยการตัดมือนีในศาสนานาอิสลาม

น้องชายของเขาไว้ไม่ได้ในศาสนาของกษัตริย์¹
นอกจากว่าอัลลอฮ์จะทรงประสงค์ เราจะเชิดชู
ฐานะหลายชั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์ และเหนือ
ทุก ๆ ผู้ที่มีความรู้คือผู้ทรงรอบรู้²

77. พวกเขาบอกว่า หากเขาโหมย แน่นนอน
พี่ชายของเขาก็ได้โหมยมาก่อน แต่ยูซุฟได้ซ่อน
ความรู้สึกไว้ในใจของเขา และไม่เปิดเผยมัน
แก่พวกเขา เขากล่าวว่า พวกท่านมีสถานะที่
เลวมาก³ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งที่พวกท่าน
กล่าวหา

78. พวกเขาบอกว่า โอ้ท่านผู้ว่าฯ เขามีพ่อ
ที่แก่ชรามากแล้ว ขอได้โปรดเอาคนหนึ่งใน
พวกเราไว้แทนเขา⁴ แท้จริงเราเห็นว่าท่านนั้น
อยู่ในหมู่ผู้ทำความดี

79. เขากล่าวว่า เราขอความคุ้มครองด้วย
อัลลอฮ์ ที่เราจะเอาคนอื่น นอกจากผู้ที่เราพบ
ทรัพย์สินของเราอยู่ที่เขา⁵ ดังนั้น แท้จริงเราก็คือ
เป็นผู้อธรรมอย่างแน่นนอน

تَرَفَعَ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأِهِ وَفَوْقَ كُلِّ
ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ ﴿٧٦﴾

﴿٧٧﴾ قَالُوا لَئِن يَسْرِفَ فَقَدْ سَرَفَ أَخُوهُ
مِن قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوْسُفُ فِي نَفْسِهِ
وَلَمْ يَبْدُهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٨﴾

﴿٧٩﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ إِنَّا نَرَاكَ مِنْ
أَحَدِنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرْنِكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

﴿٨١﴾ قَالُوا مَكَادَ اللَّهُ أَنْ نَأْخُذَ بِالْأَمْرِ وَجَدْنَا مَمْتَعًا
عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا أَنْظَلْنَاهُ ﴿٨٢﴾

¹ ทั้งนี้เพราะการลงโทษโหมยในศาสนาของกษัตริย์อียิปต์นั้นคือ จะถูกเขียนและปรับ 2 เท่าของราคายของ
ที่เขาโหมย

² คือเหนือทุก ๆ ผู้ที่มีความรู้มากกว่า จนกระทั่งไปถึงผู้ทรงรอบรู้คือพระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก

³ โดยที่พวกท่านขโมยน้องชายของพวกท่านจากพ่อของพวกท่าน แล้วพวกท่านก็เริ่มกล่าวเท็จแก่ผู้
ปราศจากมลทิน ยูซุฟกล่าวเช่นนี้อยู่ในใจของเขา

⁴ เพราะพวกเรามีใช้ลูกคนโปรดของพ่อของเรา

⁵ อัลละฮ์ชี้ยกกล่าวว่า ในสำนวนของยูซุฟที่ว่า ผู้ที่เราพบทรัพย์สินของเราอยู่ที่เขาแทนผู้ที่ขโมยนั้น ก็เพื่อ
เป็นการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและระงับการกล่าวเท็จ

80. ดังนั้น เมื่อพวกเขาหมดอาลัยจากเขา พวกเขา ก็หันหน้าเข้าปรึกษากันตามลำพัง พี่คนโตของพวกเขา กล่าว ว่า พวกเขา ท่านไม่รู้ดอกหรือว่า พ่อของพวกท่านได้เอาสัญญาอย่างมั่นคงจากอัลลอฮ์แก่พวกท่าน และก่อนนี้พวกท่านก็ได้ทำผิดพลาดในเรื่องของยูซุฟ¹ มาแล้ว ฉะนั้นจะไม่ออกจากดินแดนนี้จนกว่าพ่อของฉันจะอนุญาตแก่ฉันหรืออัลลอฮ์จะทรงตัดสินแก่ฉัน และพระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยม

81. พวกท่านจงกลับไปยังพ่อของพวกท่านแล้ว กล่าว ว่า โอ้คุณพ่อของเรา แท้จริงลูกของท่านชโมย และเราไม่เป็นพยานเว้นแต่ในสิ่งที่เรารู้ และเรามีไขผู้เก็บความลับ²

82. และจงถามชาวเมืองซึ่งเราพำนักอยู่ในนั้น และกองคาราวานซึ่งเราเดินทางร่วมมากับมัน และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตย์จริงอย่างแน่นอน³

83. เขากล่าวว่า แต่ว่าจิตใจของพวกเจ้าได้ตกแต่งเรื่องขึ้นเพื่อพวกเจ้า ดังนั้นการรอดทอนเป็นสิ่งที่ดี หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงนำพวกเขาทั้งหมดมาหาฉัน⁴ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّكَ ابْنُكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

وَسَأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبِرْ جَمِيلٌ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

¹ ก่อนหน้านั้นพวกท่านมิได้รำลึกบ้างหรือถึงการทำผิดของพวกท่านต่อยูซุฟ แล้วพวกท่านจะกลับไปหาพ่อในสภาพอย่างไร

² เราจะไม่เป็นพยานเว้นแต่ในสิ่งที่เรารู้และเรามั่นใจ เพราะเราเห็นชั้นของกษัตริย์อยู่ในยามของเขา และเราก็ไม่รู้เหมือนกันว่าเขาจะชโมย เมื่อเราให้สัญญาแก่ท่าน

³ เราเป็นผู้สัตย์จริงในสิ่งที่เราบอกกับท่านเกี่ยวกับเรื่องของเขา

⁴ หวังว่าอัลลอฮ์จะรวมพวกเขาทั้งหมดในทีเดียวกัน และจะทำให้ฉันชื่นชมด้วยการเห็นพวกเขาทั้งหมด

84. และเขาฝันหลังให้พวกเขา¹ และกล่าวว่า
ไอ้อนิจจา ยูซุฟเอ๋ย² และดาทั้งสองข้างของเขา
มัวเนื่องจากความเศร้าโศก³ และเขาเป็นผู้
อดกลั้น

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَىٰ يُونُسَ وَأَبَيْتَتْ
عَيْنَاهُ مِنَ الْحَزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٤١﴾

85. พวกเขากล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์
ท่านยังคงรำลึกถึงยูซุฟอยู่ จนกระทั่งท่านเจ็บ
จนจะตายหรือท่านจะพินาศไป

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُونَ أَتَدَّكُرُ يُونُسَ
حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ
مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٤٢﴾

86. เขากล่าวว่า แท้จริงฉันร้องเรียนความเศร้า
สลดของฉันและความทุกข์ระทมของฉันต่อ
อัลลอฮ์⁴ และฉันรู้ (เรื่องความเมตตา) จาก
อัลลอฮ์ซึ่งพวกเจ้าไม่รู้

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنِيِّ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ
مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

87. โอ้ลูกรัก พวกเจ้าจงไปสืบข่าวของยูซุฟ
และน้องของเขา และพวกเจ้าอย่าเบื่อหน่าย
ต่อความเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงไม่มีผู้ใด
เบื่อหน่ายต่อความเมตตาของอัลลอฮ์ นอกจาก
หมู่ชนผู้ปฏิเสธ

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَبُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ
وَلَا تَأْسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْسُ مِنَ رَوْحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

¹ ฝันหลังให้เพราะเกลียดที่จะฟังคำพูดของพวกเขา

² โอ้ ความเสียใจและความเศร้าสลดของฉันต่อยูซุฟ

³ ดาทั้งสองของยะอฺูบอบอด เพราะร้องไห้เสียใจต่อลูกทั้งสองของเขา นักตัฟซีรกล่าวว่า ยะอฺูบได้เสีย
ดาทั้งสองของเขาเพราะร้องไห้เสียใจต่อยูซุฟ ดาทั้งสองมองไม่เห็นเป็นเวลาถึง 6 ปี จนกระทั่งอัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงเปิดตาให้เขามองเห็นด้วยเลือดของยูซุฟโดยนำอายุที่ 96 ของซูเราะฮ์นี้มาเป็นหลักฐาน
ยืนยันคือ เขาได้วางเลือดของยูซุฟไว้ข้างหน้าเขา ดังนั้นเขาจึงกลับเป็นผู้มองเห็น

⁴ ยะอฺูบกล่าวแก่พวกเขาว่า ข้ามิได้ร้องเรียนความเศร้าสลดและความทุกข์ระทมของข้าต่อพวกเจ้า แต่
ทว่าข้าร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ พระผู้ซึ่งการร้องเรียนต่อพระองค์นั้นอำนาจประโยชน์ และข้าหวังว่าพระองค์
จะทรงเมตตาต่อข้า และเปิดทางออกให้แก่ข้าในที่สุด

88. ดังนั้น เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา (ยูซุฟ) พวกเขากล่าวว่า โอ้ท่านข้าหลวง ความทุกข์ได้ประสบกับเราและครอบครัวของเรา และได้นำสินค้าราคาต่ำมา¹ ดังนั้นขอท่านได้โปรดดวงให้เราอย่างครบถ้วน และโปรดบริจาคให้เราด้วย² แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตอบแทนผู้บริจาคทาน

89. เขากล่าวว่า พวกท่านทราบไหม สิ่งที่พวกท่านได้ทำกับยูซุฟและน้องชายของเขา เมื่อพวกท่านเป็นผู้มงาย³

90. พวกเขากล่าวว่า แน่หนอน ท่านคือยูซุฟใช้ไหม เขากล่าวว่า ฉันคือยูซุฟและนี่คือน้องของฉัน แน่หนอนอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานเรา⁴ แท้จริงผู้ใดที่ยำเกรงและอดทน แน่หนอนอัลลอฮ์จะมีทรงให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสูญหาย

91. พวกเขากล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์โดยแน่หนอนอัลลอฮ์ทรงให้เกียรติท่านเหนือพวกเราโดยที่พวกเราเป็นผู้ผิดอย่างแน่หนอน⁵

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا
الضَّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُرْجِحَةٍ فَأَوْفِنَا الْكَيْلَ
وَنَصِّدُقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَّصِفِينَ ﴿٨٨﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ
إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

قَالُوا يَا نَتِكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ
وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

قَالُوا يَا اللَّهُ لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿٩١﴾

¹ สินค้าคุณภาพต่ำพวกพ่อค้าตีราคาให้ต่ำ

² จงดวงให้เราอย่างครบถ้วนอย่าให้ขาดเพราะความด้อยคุณภาพของสินค้าของเรา และจงส่งน้องของเราคืนมาด้วย เมื่อการเกลี้ยกล่อมและความคับอกคับใจของพวกเขาถึงขั้นนี้แล้ว ยูซุฟก็เกิดความสงสารพวกเขา เขาจึงต้องเปิดเผยตัวหลังจากที่ได้ปกปิดมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว

³ พวกท่านรำลึกบ้างหรือไม่ถึงสิ่งที่พวกท่านได้ทำกับยูซุฟและน้องชายของเขา ขณะที่พวกท่านอยู่ในวัยฉกรรจ์ อะบุส สะอูดกล่าวว่า ที่เขากล่าวเช่นนี้เป็นการสั่งสอนพวกเขา และให้รับเรื่องขอกภัยโทษเนื่องเพราะเขาสงสารพวกเขา

⁴ อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานเราให้พ้นจากการทดสอบ และให้เราได้มารวมกันหลังจากห่างเหินกันไปนาน และให้เราได้รับเกียรติหลังจากที่เราได้ประสบกับความต่ำต้อย

⁵ เป็นการสารภาพผิด อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติท่านเหนือพวกเราด้วยการดักขา การอดทน วิชาความรู้ และความอ่อนโยนของท่าน พวกเรานั้นเป็นผู้ผิดโดยการกระทำของเราที่ได้ทำกับท่าน ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงให้เกียรติท่านและลดเกียรติเรา

92. เขากล่าวว่า วันนี้ไม่มีการประณามพวกท่าน¹ อัลลอฮ์จะทรงอภิบาลโทษพวกท่าน และพระองค์ทรงเมตตายิ่งในบรรดาผู้เมตตา

قَالَ لَا تَنْرِبَ عَلَيْكُمْ أَيُّومَ يُعْزِرُ اللَّهُ لَكُمْ
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٢﴾

93. พวกท่านจงนำเสื้อของฉันทัวนี้ไปวางไว้ที่ข้างหน้าพ่อของฉัน² เขาจะกลับเป็นผู้มองเห็น และจงนำครอบครัวของพวกท่านทั้งหมดมายังฉัน

أَذْهَبُوا بِمِصْبِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي
يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

94. เมื่อกองคาราวานได้ออกมา (จากอียิปต์)³ พ่อของพวกเขากล่าวว่า แท้จริงฉันได้กลิ่นของยูซุฟ⁴ หากพวกท่านไม่กล่าวหาฉันว่าเหลวไหล

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ
رِيحَ يَوْسُفَ لَوْلَا أَن نُّفَنِّدُونَ ﴿١٤﴾

95. พวกเขากล่าวว่า ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ แท้จริงท่านนั้นยังอยู่ในการหลงของท่านเช่นเดิม⁵

قَالُوا إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيرِ ﴿١٥﴾

96. เมื่อผู้นำชาวตีมาถึง⁶ เขาได้วางเสื้อของยูซุฟไว้ที่ข้างหน้าเขา ดังนั้นเขาจึงกลับเป็นผู้

فَلَمَّا أَجَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَسَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

¹ ยูซุฟกล่าวกับพวกเขาว่า วันนี้ไม่มีการประณามและการลงโทษพวกท่าน แต่ฉันจะอภิบาลและยกโทษให้พวกท่าน

² อัญมณีอียิปต์กล่าวว่า : กล่าวกันว่าเมื่อยูซุฟได้แนะนำตัวแก่พี่น้องของเขาแล้ว ก็ได้ถามพวกเขาถึงพ่อของเขา พวกเขาบอกว่าตาของเขาบอดเพราะเศร้าสลด ดังนั้นยูซุฟจึงให้เสื้อของเขาแก่พวกเขา และต้องการที่จะแจ้งข่าวดีแก่พ่อของเขาถึงการที่เขายังมีชีวิตอยู่

³ มุ่งสู่ประเทศซาม

⁴ ยะอูบได้กล่าวเช่นนั้นแก่หลานๆ ของเขา อิบนุอับบาสกล่าวว่า กลิ่นได้โชยมา โดยนำกลิ่นเสื้อของยูซุฟ ระยะทางจากอียิปต์ถึงประเทศซามโดยกองคาราวานเป็นเวลาถึง 8 วัน

⁵ นักตีฟิรอกกล่าวว่า การที่พวกหลานๆ กล่าวเช่นนั้นก็เพราะพวกเขามีความเชื่อมั่นว่ายูซุฟได้ตายไปแล้ว

⁶ มุญาฮิดกล่าวว่า ผู้นำชาวตีคือพี่ของเขาชื่อยะฮูซา ผู้นำเสื้อเปื้อนเลือดปลอมมาให้พ่อของเขา เขาได้กล่าวว่า ฉันจะทำให้เขาดีใจเหมือนกับที่ฉันได้ทำให้เขาเสียใจมาก่อนแล้ว

มองเห็น เขากล่าวว่า ฉันมิได้บอกพวกเจ้าหรือ
ว่า แท้จริงฉันรู้จากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้¹

97. พวกเขากล่าวว่า โอ้พ่อของเรา โปรดขอ
อภัยโทษความผิดของเราให้แก่เรา แท้จริงเรา
เป็นผู้ผิด

98. เขากล่าวว่า ฉันจะขออภัยโทษต่อพระเจ้า
ของฉันให้พวกเจ้า² แท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็น
ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

99. ดังนั้นเมื่อพวกเขาเข้าไปหายูซุฟ เขาได้
สวมกอดพ่อแม่ของเขาและกล่าวว่า พวกท่านจง
เข้ามาในอียิปต์โดยปลอดภัยเถิด อินชาอัลลอฮ์

100. และเขาได้ยกพ่อแม่ของเขาขึ้นบนบัลลังก์
แล้วพวกเขาก็ก้มลงสujud (คารวะ) เขา³ และ
กล่าวว่า โอ้พ่อของฉัน นี่คือการทำนายฝันของ
ฉันแต่ครั้งก่อนพระเจ้าของฉันทรงทำให้เป็นจริง
และพระองค์ทรงให้เกียรติฉัน โดยพระองค์

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خَاطِبِينَ ﴿٩٧﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهُ
وَقَالَ ادْخُلُوا مَعِيَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾

وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ
يَأْتِي هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ
بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ

¹ เกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่ของยูซุฟ และอัลลอฮ์จะทรงให้เขากลับคืนมาหาฉัน เพื่อให้การฝันเป็นความจริง
นักตีฟซีกกล่าวว่า ยะฮ์อุบกล่าวเดือนพวกเขาถึงคำพูดของเขาที่ว่า แท้จริงฉันร้องเรียนความเศร้าสลด
ของฉันและความทุกข์ระทมของฉันต่ออัลลอฮ์ และฉันรู้จากอัลลอฮ์สิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้ กล่าวกันว่า เขา
ได้ตามผู้นำชาวดีว่า ยูซุฟมีความเป็นอยู่อย่างไร เขาตอบว่า เขาเป็นผู้ปกครองอียิปต์ เขาถามอีกว่า
เขาปฏิบัติอย่างไรกับการครองอำนาจ เขาอยู่ในศาสนาใด เขาตอบว่า เขาอยู่ในศาสนาอิสลาม ยะฮ์อุบ
กล่าวขึ้นว่า ณ บัดนี้ความโปรดปรานได้ครบสมบูรณ์แล้ว อัลฮัมดุลิลลาฮ์

² ยะฮ์อุบได้สัญญากับพวกเขาว่าจะขออภัยโทษให้ นักตีฟซีกกล่าวว่า เขาได้เลื่อนเวลาการขออภัยโทษ
ออกไปจนกระทั่งเวลาดีกสัจดี เพื่อหวังในการตอบรับ กล่าวกันว่า เขาได้เลื่อนไปจนกระทั่งวันศุกร์
เพื่อหวังในเวลาการตอบรับ

³ พ่อแม่และพี่น้องของเขาได้ก้มลงสujudคารวะเขาขณะที่ได้เข้าไปหาเขา นักตีฟซีกกล่าวว่า การสujud
ของพวกเขาเป็นการสujudเคารพและให้เกียรติ มิใช่เป็นการอับดะฮ์

ทรงให้ฉันออกจากคุก¹ และนำพวกท่านมาจาก
ชนบท² หลังจากที่ชัยฏอนได้ยุยงให้เกิดการ
แตกแยกระหว่างฉันกับพี่น้องของฉัน แท้จริง
พระเจ้าของฉันทรงโปรดปรานแก่ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรง
รอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ³

101. โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์
ได้ประทานอำนาจบางส่วนแก่ข้าพระองค์และ
ทรงสอนข้าพระองค์ให้รู้การทำนายฝัน พระผู้
ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์
เป็นผู้คุ้มครองข้าพระองค์ทั้งในโลกดุนยาและ
อาคิเราะฮ์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ตายใน
สภาพเป็นผู้มอบน้อม และทรงให้ข้าพระองค์
รวมอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย⁴

إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠١﴾

﴿١٠١﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي
مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَنْتَ وَلِيُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنْتَ يَا
مُسْلِمًا وَالْحَقُّنِي بِالصَّلَاحِينَ ﴿١٠١﴾

¹ พระองค์ทรงโปรดปรานฉันด้วยการให้ฉันออกจากคุก นักตีฟซีกกล่าวว่า เขามีได้กล่าวถึงเรื่องถูกโยนลงไปในบ่อ เป็นการให้เกียรติจากเขา เพื่อให้พี่ ๆ ของเขาละลาย

² เพราะพวกเขาเป็นคนเลี้ยวอุฐูและแกะในชนบทของปาเลสไตน์ เขาได้กล่าวเตือนพวกเขาถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อวงศ์วานของยะอูบ โดยนำพวกเขาจากชนบทไปสู่เมือง และได้มารวมกันทั้งหมดที่อียิปต์ อัญฎ็อบรียักกล่าวว่า กล่าวกันว่ายะอูบได้เข้าสู่อียิปต์พร้อมทั้งวงศ์วานญาติทั้งหมดประมาณเกือบหนึ่งร้อยคน และวงศ์วานของเขาได้ออกจากอียิปต์ไปมีจำนวน 6 แสนกว่าคน

³ นักตีฟซีกกล่าวว่า ยะอูบ อะลียิสสลาม ได้พำนักอยู่กับยูซุฟในอียิปต์เป็นเวลา 24 ปี ก่อนจะตาย เขาได้สั่งเสียให้นำเขาไปฝังที่ประเทศซาม ใกล้กับพ่อของเขาคืออะบือสฮาก ยูซุฟได้นำศพพ่อของเขาไปฝังที่นั่นด้วยตัวเอง หลังจากนั้นได้กลับมาใช้ชีวิตอยู่ในอียิปต์อีก 23 ปี เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว เขารู้ตัวว่าคงจะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกไม่นาน และใครที่จะไปพบกับอัลลอฮ์ ตะอาลา และบรรพบุรุษที่ศอกและฮุของเขาคือ อิบรอฮีมและอิสฮาก

⁴ พระองค์ได้ประทานเกียรติและอำนาจแก่ข้าพระองค์ นั้นเป็นส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานในโลกดุนยา และทรงสอนข้าพระองค์ให้รู้จักการทำนายฝัน นั้นเป็นส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานทางด้านวิชาการ พระองค์เป็นผู้คุ้มครองรักษากิจการทั้งหมดของข้าพระองค์ ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ ณ ที่นี้เรื่องของยูซุฟ อัคศิดดีก ก็ได้จบลง หลังจากนั้นก็เริ่มการวิจารณ์พร้อมทั้งพิสูจน์หลักฐานถึงความถูกต้องในการเป็นนะบียของมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์ฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม

102. นั่นคือส่วนหนึ่งจากข่าวเร็นลับที่เราได้
วะฮีย์มันแก่เจ้า¹ และเจ้ามิได้อยู่กับพวกเขา
ขณะที่พวกเขาตกลงกันในเรื่องของพวกเขา
และพวกเขาวางแผน

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ اتَّخَذُوا آسْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

103. และส่วนใหญ่ของมนุษย์จะไม่ศรัทธาต่อ
เจ้า ถึงแม้เจ้าปรารถนาอย่างยิ่งก็ตาม²

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. และเจ้ามิได้ขอร้องวัลพวกเขาในเรื่องนี้
มัน (อัลกุรอาน) มิใช่อื่นใด นอกจากเป็นการ
ตักเตือนแก่ปวงมนุษย์

وَمَا تَنْتَهِرُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ آخِرٍ
إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

105. และก็น้อยแล้ว จากสัญญาณในชั้น
ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ที่พวกเขาผ่านมันไป
โดยที่พวกเขาผินหลังให้³

وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَاتِي فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾

106. และส่วนใหญ่ของพวกเขาจะไม่ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์ เว้นแต่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี⁴

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾

¹ นั่นคือข่าวคราวและเรื่องราวของยูซุฟซึ่งเป็นข่าวเร็นลับ เจ้าจะไม่รู้มาก่อนการลงวะฮีย์เลย แต่เราได้
ให้เจ้ารู้เรื่องราวอย่างละเอียด เพื่อให้ความจริงของเจ้าปรากฏขึ้นในการเรียกร้องไปสู่การเผยแพร่ศาสนา

² เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลบล้างข้อสงสัยฮิวะซัลลัม คือถึงแม้ว่าเจ้าจะมีความหึงหวงต่อการอีมาน
ของพวกเขา และทุ่มเทกำลังความสามารถในการชี้แนะแก่พวกเขาก็ตาม พวกเขาจะไม่ศรัทธาต่อเจ้า
เพราะพวกเขายังคงติดตันในความตั้งใจเดิมคือ ปฏิเสธศรัทธา

³ ก็มากน้อยแล้วที่สัญญาณต่าง ๆ ที่ชี้บ่งถึงการมีปรากฏและความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา
อันประกอบด้วยบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ฯลฯ ที่พวกเขาได้ประสบ
พบเห็น ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน พวกเขา ก็หาได้พิจารณาพิจารณาและใคร่ครวญแต่ประการใดไม่
ฉะนั้นจึงไม่เป็นการประหลาดแต่ประการใด ที่พวกเขาผินหลังให้เจ้า

⁴ พวกเขายอมรับว่าอัลลอฮ์คือพระผู้สร้าง พระผู้ประทานปัจจัยยังชีพ แต่พวกเขาบิดาจะศุพระองคร่วม
ไปกับเจ็ดของพวกเขา

107. พวกเขาจะปลอดภัยละหรือ เมื่อการครอบคลุมแห่งการลงโทษของอัลลอฮ์จะมายังพวกเขา หรือเมื่อวันอวสานจะมายังพวกเขาอย่างฉับพลัน โดยที่พวกเขาไม่รู้สักตัว¹

108. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด นี่คือนวทางของฉัน² ฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์อย่างประจักษ์แจ้ง ทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบรุษที่ีแห่งอัลลอฮ์ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

109. และเราได้ส่งผู้ใดมาก่อนเจ้า นอกจากบรรพบุรุษจากชาวเมืองที่เราให้วะฮีย์แก่พวกเขา³ พวกเขามิได้ตระเวนไปในแผ่นดินดอกหรือ เพื่อพวกเขาจะเห็นบันปลายของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาว่าเป็นอย่างไร⁴ และแน่นอนโลกอาคิเราะฮ์นั้นดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง พวกท่านมิได้ใช้สติปัญญาดอกหรือ

110. จนกระทั่งเมื่อบรรดารอซูลหมดหวังและคิดว่าพวกเขา (มุชริกีน) ปฏิเสธศรัทธา แล้วการช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา ดังนั้นผู้ที่เราประสงค์ (บรรดารอซูลและบรรดามุอฺมิน)

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَوْتَانِيهِمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا لَّا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِيَ مَنِ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

¹ อายะฮ์นี้เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ และมีความหมายเป็นเชิงประณาม

² เป็นแนวทางที่ชัดเจนเที่ยงตรง ไม่คดเคี้ยว ปราศจากการเคลือบแฝงและการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

³ เป็นบุคคลธรรมดา มิใช่มะลาอิกะฮ์จากฟากฟ้า อัญญ์อ์บรียักกล่าวว่า เป็นเพศชายมิใช่เพศหญิง และมีใช้มะลาอิกะฮ์ และเป็นชาวเมืองมิใช่ชาวชนบท อัลหะซันกล่าวว่า อัลลอฮ์มิได้ส่งนะบีมายังจากชาวชนบทเลย และมีได้เป็นเพศหญิงหรือมาจากประเภทอื่น

⁴ พวกปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นมิได้พิจารณาบ้างดอกหรือ ถึงสิ่งที่ประสพกับประชาชาติสมัยก่อน และชะตากรรมของชนเหล่านั้น

ก็ถูกช่วยเหลือให้รอด และการลงโทษของเรา
จะไม่ถูกผลักรอกจากหมู่ชนผู้กระทำความผิด

111. โดยแน่นอนยิ่ง ในเรื่องราวของพวกเขา¹
เป็นบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา มิใช่
เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น² แต่ว่าเป็นการ
ยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา³ และเป็นการ
แจกแจงทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่
ถูกต้อง และเป็นการเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

لَقَدْ كُنَّا فِي فَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ
مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِيقَ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

¹ เรื่องราวของยูซุฟและพี่น้องของเขา

² อัลกุรอานนี้มิใช่เป็นนิทานหรือข่าวคราวที่เล่ากัน หรือเรื่องราวที่ปั้นแต่งขึ้น

³ แต่ว่าอัลกุรอานนี้เป็นการยืนยันถึงสิ่งที่มีอยู่ก่อนแล้ว จากคัมภีร์ต่าง ๆ ที่มาจากฟากฟ้า

(13) ซูเราะฮ์ อ้อเราะฮ์อูด

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 43 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อ้อเราะฮ์อูด

ซูเราะฮ์อ้อเราะฮ์อูดเป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ ที่มีจุดมุ่งหมายหลักเช่นเดียวกับบรรดาซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ทั้งหลาย คือยืนยันการให้ความเป็นเอกภาพ การเป็นรอซูล การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน รวมทั้งขจัดความสงสัยที่พวกมุชริกีนพยายามก่อกวนอยู่เสมอ

ซูเราะฮ์เริ่มกล่าวถึงปัญหาใหญ่คือ ปัญหาการศรัทธาต่อการมีของอัลลอฮ์และการให้ความเป็นเอกภาพแต่พระองค์ ทั้ง ๆ ที่มีหลักฐานปรากฏชัดเจนอยู่แล้ว พวกมุชริกีนก็ยังปฏิเสธศรัทธาต่อคัมภีร์อัลกุรอาน และไม่ยอมให้ความเป็นเอกภาพแต่พระองค์ ดังนั้นอายะฮ์ต่าง ๆ ในซูเราะฮ์นี้จึงได้ยืนยันถึงเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของพระองค์ ความแปลกประหลาดของสิ่งที่ถูกบังเกิดมาในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ กลางคืนและกลางวัน พืชพรรณและพืชผล ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงบังเกิดมาในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลและงดงาม

บรรดาอายะฮ์ต่อมาได้ยืนยันถึงการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน หลังจากได้กล่าวถึงหลักฐานอย่างชัดเจนและแน่นอนว่า พระองค์เท่านั้นเป็นผู้สร้าง ผู้ให้บังเกิด เป็นผู้ให้มีชีวิตและผู้ให้ตาย เป็นผู้ให้คุณและให้โทษแล้ว อัลกุรอานได้ยกตัวอย่าง 2 เรื่องสำหรับความจริงและความเท็จ เรื่องแรก เกี่ยวกับน้ำที่ไหลเทลงมาจากฟากฟ้า ลงสู่ห้วยเหวและแม่น้ำลำธาร และได้พัดพาเอาสิ่งโสโครกลงสู่ลำธาร มีฟองน้ำลอยอยู่ข้างบนซึ่งเป็นสิ่งไร้ประโยชน์ เรื่องที่สอง เกี่ยวกับแร่ธาตุที่ถูกนำไปหลอมแปรสภาพเป็นภาชนะต่าง ๆ และเครื่องประดับ เช่น ทอง และเงิน ส่วนที่ปรากฏให้เห็นอยู่ข้างบนคือสิ่งโสโครกซึ่งจะถูกขจัดออกไป สำหรับส่วนที่เหลืออยู่คือธาตุแท้ที่บริสุทธิ์

พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วลำน้ำต่าง ๆ ก็ไหลไปตามปริมาณของมัน กระแสน้ำได้พัดพาเอาฟองลอยอยู่เหนือหน้า และนั่นคืออุทาหรณ์สำหรับความจริงและความเท็จ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความสุขและผู้ที่มีความทุกข์ ตัวอย่างเช่น

คนดาบอดกับคนตาดี และได้แจกแจงชะตากรรมของบุคคลทั้งสองประเภท แล้วได้จบลงด้วยการที่อัลลอฮฺทรงเป็นพยานแก่รอซูลของพระองค์ในการเป็นนบีและรอซูลว่า ได้ถูกคัดเลือกและส่งมาจากอัลลอฮฺอย่างแท้จริง

ซูเราะฮ์อีรเราะฮุดถูกขนานนามเช่นนั้น เนื่องจากปรากฏการณ์แห่งจักรวาลอันน่าประหลาด ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นที่ประจักษ์ถึงอำนาจและอำนาจอันปราศจากขอบเขตของอัลลอฮฺ ตะอาลา สำหรับน้ำนั้นอัลลอฮฺทรงบันดาลให้มันเป็นสาเหตุสำคัญแห่งการดำรงชีวิต ทรงบันดาลให้มันไหลลงมาจากก้อนเมฆด้วยเดชานุภาพของพระองค์และในก้อนเมฆนั้นพระองค์ทรงรวมมันไว้ด้วยกัน ระหว่างความเมตตาและการลงโทษ ก้อนเมฆได้อุ้มน้ำฝนและเก็บสายฟ้าเอาไว้ด้วย สำหรับน้ำนั้นคือการให้มีชีวิตชีวา ส่วนสายฟ้านั้นเล่าก็คือการทำคามพินาศ การรวมเอาสองสิ่งที่ขัดกันเอาไว้ด้วยกันเป็นสิ่งที่น่าประหลาด ดังที่ได้มีผู้กล่าวไว้ว่า การรวมเอาสิ่งที่ขัดกันเข้าไว้ด้วยกันนั้น นับได้ว่าเป็นเคล็ดลับแห่งเดชานุภาพของพระองค์ในก้อนเมฆนี้มีทั้งน้ำและไฟ มันช่างเป็นเดชานุภาพของอัลลอฮฺที่ยิ่งใหญ่เสียนี้กระไร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลีฟ ลาม มีม รออ เหล่านี้คือบรรดา
โองการแห่งคัมภีร์ และสิ่งที่ได้ถูกประทานลง
มาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นสัจธรรม
และแต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ศรัทธา

2. อัลลอฮ์คือผู้ทรงยกชั้นฟ้าทั้งหลายไว้โดย
ปราศจากเสาค้ำจุน ซึ่งพวกเจ้ามองเห็นมัน
แล้วทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์¹ และทรงให้
ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่
มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้
ทรงบริหารจัดการ ทรงจำแนกโองการทั้งหลาย
ให้ชัดเจน เพื่อพวกเจ้าจะได้เชื่อมั่นในการพบ
พระเจ้าของพวกเขา

3 และพระองค์คือผู้ทรงแผ่แผ่นดิน² และในนั้น
ทรงทำให้มันมีภูเขามั่นคง³ และลำน้ำมากมาย
และจากพืชผลทุกชนิดทรงให้มีจำนวนคู่⁴ ทรง
ให้กลางวันครอบคลุมกลางวัน แท้จริงในการ
นั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้
ใคร่ครวญ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ
مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأُمُورَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَواسِيَ وَأَنْهَارًا
وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا رُجُوعِينَ أَنْتَنٌ يُغْشَى الْاَيْلَ
أَنْهَارًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

¹ การสถิตย์ที่คู่ควรเหมาะสมกับพระเกียรติของพระองค์โดยไม่ต้องเปรียบเทียบกับ ไม่ต้องยกตัวอย่าง และ
ไม่บิดเบือน นี่คือแนวทางการศรัทธาในเรื่องนี้ของบรรดาสลัฟ (บรรพชนรุ่นแรก) ท่านอิมามมาลิก
ร่อฮิมะฮ์ลุลลอฮ์ กล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า การสถิตย์เป็นที่รู้จักกันดี การสถิตย์อย่างไรเราไม่รู้ การอีมาน
ต่อเรื่องนี้เป็นวาญิบ (จำเป็น) การถามซักไซ้เป็นบิดอะฮ์

² ทรงแผ่ให้กว้างใหญ่ไพศาล เพื่อให้มนุษย์และสัตว์โลกพำนักพักพิง

³ เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวของแผ่นดิน

⁴ พืชผลทุกชนิดจะมีจำนวนคู่ คือเพศผู้และเพศเมีย เพื่อให้เกิดการผสมพันธุ์ มีจำนวนมากขึ้นและ
แพร่หลาย ทั้งนี้ย่อมเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์

4. และในแผ่นดินมีเขตแดนติดต่อกันและกัน และมีสวนพฤกษา เช่น ต้นองุ่น และต้นที่มีเมล็ด และต้นอินทผลัมที่มาจากรากเดียวกัน และมีไร่รากลเดียวกัน ได้รับแหล่งน้ำเดียวกัน และเราได้นำบางชนิดดีเด่นกว่าอีกบางชนิดในรชชาติ¹ แท้จริงในการนั้น แนนอนเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใช้ปัญญา

5. และหากเจ้า (มุฮัมมัด) ฉงน ดิ่งนั้นคำกล่าวของพวกเขาก็ น่าฉงน (ที่ว่า) เมื่อเรากลายเป็นผุยผงไปแล้ว แท้จริงเราจะเกิดใหม่กระนั้นหรือ² ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา และชนเหล่านั้นไซ้ตรวนจะถูกล่ามบนต้นคอของพวกเขา และชนเหล่านั้นคือฆวนรก พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

6. และพวกเขาเร่งเจ้าเจ้า ขอความชั่ว (การลงโทษ) ก่อนความดี (ความสุช)³ และแนนนอนได้มีหลายตัวอย่างเกิดขึ้นก่อนหน้าพวกเขาแล้ว⁴

وَالْأَرْضَ قِطْعًا مُّتَّحِدَاتٍ وَجَعَلْنَا مِنْكُمْ أَرْبَابًا
وَزُرْعًا وَغَيْبًا صُنُوفًا وَعَبْرَ صُنُوفٍ يَسْقَىٰ
وَأَيُّهُ وَيُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿13﴾

﴿13﴾ وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا بُرَا
ءًا أَوْ أَنَا أَلْفَىٰ خَلَقَ جَدِيدًا أَوَّلَيْكَ الَّذِي كَفَرْنَا
بِرَبِّهِمْ وَأَوَّلَيْكَ الْآغْلَالُ فِي أَعْيَانِهِمْ وَأَوَّلَيْكَ
أَصْحَابِ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿13﴾

وَيَسْمَعُ جَلُونَكَ بِالسَّنَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُثَلَّثَاتُ وَإِنْ رَبَّكَ
لَذُو مَعْفَرَةٍ لِنَّنَّا عَلَىٰ ظُهُومِهِمْ

¹ คือต้นไม้หลายชนิดได้รับแหล่งน้ำเดียวกัน และดินชนิดเดียวกัน แต่พืชผลที่ออกมามีชนิดและรชชาติแตกต่างกันออกไป

² หากเจ้า (มุฮัมมัด) ฉงนในเรื่องใด แต่ที่นำฉงนยิ่งกว่าก็คือคำกล่าวของพวกเขปฏิเสธศรัทธาที่ว่า เมื่อเราตายและกลายเป็นผุยผงไปแล้ว เราจะเกิดใหม่กระนั้นหรือ เพราะการปฏิเสธของพวกเขาเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพ นี่แหละมันน่าฉงนยิ่งกว่า เพราะว่าผู้ทรงเดชานุภาพในการสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ต้นไม้ พืชผลต่าง ๆ นานาน้ำ และแม่น้ำลาคดอง แนนอนพระองค์ยอมสามารถที่จะให้พวกเขาหลับคืนชีพขึ้นมาอีกได้หลังจากที่ได้ตายไปแล้ว

³ พวกเขาเร่งเจ้าอยากเห็นการลงโทษในโลกนี้ ตามที่มุฮัมมัด คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้กล่าวเตือนพวกเขา ทั้งนี้เป็นการทำทนายและเหยียดหยันจากพวกเขา

⁴ คือการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่พวกเขาก็หาได้ยึดถือเป็นบทเรียนและข้อเตือนใจไม่

และแท้จริงพระเจ้าของเจ้าเป็นผู้ทรงอภิเษกแก่
มนุษย์ต่อการธรรมของพวกเขา และแท้จริง
พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ

7. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า ทำไม
จึงไม่มีปาฏิหาริย์จากพระเจ้าของเขาถูกประทาน
ลงมาให้แก่เขา¹ แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือน
เท่านั้น และสำหรับทุก ๆ หมู่ชนย่อมมีผู้ชี้แนะ
แนวทาง

8. อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่ผู้หญิงทุกคนอุ้มครรภ์²
และที่บรรดามดลูกคลอดก่อนกำหนดและที่
เกินกำหนด และทุก ๆ สิ่ง ณ ที่พระองค์นั้นมี
การกำหนดภาวะไว้

9. ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผยผู้ทรง
เกรียงไกร ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง

10. เท่าเทียมกันในหมู่พวกเจ้าผู้ที่ปกปิดคำพูด³
และผู้ที่เปิดเผยมัน⁴ และผู้ที่ซ่อนการกระทำใน
เวลากลางคืน และผู้ที่เดินไปอย่างเปิดเผยใน
เวลากลางวัน

وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ
مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدَّادُ وَكُلُّ شَيْءٍ
عِنْدَهُ بِعَقْدَارٍ ﴿٨﴾

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَّنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ
وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾

¹ ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานปาฏิหาริย์หลายอย่างมาให้ท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลิลอสุฮะลัย ฮิวะซัลลัม เช่น การแยกดวงจันทร์ออกเป็นสองซีก ต้นไม้انونสุญุด และน้ำพวยพุ่งออกมาจากนิ้วมือ ฯลฯ

² ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในครรภ์มารดาว่า ทารกนั้นเป็นเพศชายหรือเพศหญิง

³ คือสิ่งที่หัวใจปกปิดเอาไว้

⁴ ลีนพูดออกมา

11. สำหรับเขามีมะลาอิกะฮ์ผู้เฝ้าติดตามทั้งข้างหน้าและข้างหลังเขา¹ รักษาเขาตามพระบัญชาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะมีทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของชนกลุ่มใด จนกว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงสภาพของพวกเขาเอง² และเมื่ออัลลอฮ์ทรงปรารถนาความทุกข์แก่ชนกลุ่มใดก็จะมีผู้ตอบโต้พระองค์³ และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้ช่วยเหลือนอกจากพระองค์

12. พระองค์คือผู้ทรงให้พวกเจ้าเห็นฟ้าแลบเพื่อความกลัวและความหวัง และทรงให้เกิดเมฆที่⁴

13. และฟ้าลั่นจะแซ่ซ้อง สดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์⁵ และมะลาอิกะฮ์จะสดุดีด้วยความกลัวพระองค์ และพระองค์ทรงให้ฟ้าผ่าแล้วมันจะพาดไปยังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ آفَلًا مَرَدَّهُ
وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾

وَيَسِيحُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ
وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ
وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾

¹ สำหรับมนุษย์นั้นมะลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายคอยเฝ้าติดตาม โดยเปลี่ยนเวรกันเหมือนยามเฝ้าสถานที่ราชการ

² อัลลอฮ์จะมีความโปรดปรานของพระองค์สูญสิ้นไปจากกลุ่มชนใด เว้นแต่กลุ่มชนนั้นจะทรยศต่อความโปรดปรานของพระองค์ ด้วยการเอาของแปลกปลอมมาของเหลวเข้ามาแทนที่

³ คือถ้าพระองค์จะนำความหายนะหรือการลงโทษของพระองค์มาสู่กลุ่มชนใด ก็ไม่มีผู้ใดสามารถจะตอบโต้หรือป้องกันพระประสงค์ของพระองค์ได้

⁴ เมื่อก่อนเมฆรวมตัวกันขึ้นจะเกิดฟ้าแลบ อิบน์อับบาสกล่าวว่า เพื่อความกลัวฟ้าผ่าและความหวังที่จะมีฝนตก

⁵ พระองค์ทรงยืนยันไว้ในซูเราะฮ์อัลอิสรออ์ อายะฮ์ที่ 44 ว่า และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่มันจะแซ่ซ้องสดุดีพระองค์

โดยพวกเขาโต้เถียงกันในเรื่องของอัลลอฮ์¹
และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจยิ่ง

14. สำหรับพระองค์นั้นคือการวิงวอนที่แท้จริง²
และบรรดาผู้วิงวอนอื่นจากพระองค์ มัน (เจวีต)
จะไม่สนองตอบใด ๆ แก่พวกเขา เว้นแต่เสมือน
กับผู้ที่แบมือทั้งสองไปยังน้ำเพื่อให้ไหลสู่ปาก
ของเขา และมันจะไหลถึงไม่ได้³ และการวิงวอน
ของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาอันหาใช่อื่นใด นอก
จากอยู่ในการหลงผิด

15. และผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
ต่างก็สุญุดต่ออัลลอฮ์ด้วยความภักดีและด้วย
ความจำยอม⁴ และเงาของมันจะสุญุดด้วย ทั้ง
ยามเช้าและยามเย็น

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ
لَهُمْ بَشَيْءٌ إِلَّا كَيْسِطَ كُفْتِهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ
وَمَا هُوَ بِبَلِغٍ عَلَيْهِ وَمَا دَعَا الْكُفْرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظَلَمْنَا لَهُمُ الْغُذُوءَ وَالْأَصَالَ ﴿١٥﴾

¹ พวกเขาฟารมักกะฮ์ได้โต้เถียงกันถึงเรื่องการมีอัลลอฮ์และความเป็นเอกะของพระองค์ และเรื่อง
เดซานาภาพของพระองค์ในการให้มนุษย์ฟื้นคืนชีพในวันกียามะฮ์

สาเหตุแห่งการประทานอายะฮ์นี้ มีรายงานจากอนัสนัว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ได้ส่งชายคนหนึ่งไปหาชาวอาหรับผู้เกรี้ยวกราดคนหนึ่ง ท่านนะบีกกล่าวกับชายผู้นั้นว่า จงไปเรียกเขามาหาฉัน ชายคนนั้นกล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ เขาเป็นคนเกรี้ยวกราดและดุดัน ท่านนะบีกกล่าวกับเขาอีกว่า เอาเถอะ ไปเรียกเขาให้มาหาฉัน เขาจึงออกไปหาชายคนนั้นแล้วกล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม เรียกท่าน อาหารผู้นั้นถามว่า จงบอกฉันถึงพระเจ้าของมุฮัมมัดว่าทำจากทอง หรือจากเงิน หรือจากทองเหลือง แล้วเขาก็กลับไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม บอกท่านตามที่ชายผู้นั้นกล่าว แล้วกล่าวต่อไปว่าฉันได้บอกท่านแล้วว่าเขาเกรี้ยวกราดและดุดันมิใช่หรือ ท่านนะบีกกล่าวอีกว่า กลับไปหาเขาอีกครั้งหนึ่งแล้วเรียกเขาให้มาหาฉัน เขาได้กลับไปหาชายผู้นั้น และก็เช่นเดียวกันที่ได้กล่าวมาแล้ว ขณะที่เขากำลังโต้เถียงกันอยู่นั้นอัลลอฮ์ทรงส่งเมฆให้มาลอยเหนือศีรษะเขา แล้วฟ้าได้ผ่าและฟาดลงมาบนศีรษะของอาหรับผู้นั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงประทานอายะฮ์นี้ลงมา

² คือพระองค์นั้นสมควรยิ่งที่จะได้รับการเคารพภักดีเพียงพระองค์เดียว ด้วยการวิงวอนและการฟังพักฟัง

³ เพราะน้ำเป็นของเหลว มันไม่มีความรู้สึกและไม่ได้อิน เหมือนกับเจวีตทั้งหลายที่จะไม่สนองตอบการวิงวอนของผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴ อัลหะซันกล่าวว่า : คนมุอมีนจะสุญุดด้วยความภักดี ส่วนคนกาฟิระจะสุญุดด้วยความจำใจคือในภาวะตกใจและคับขัน

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จงกล่าวเถิด อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด พวกท่านได้ยึดเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ซึ่งพวกเขาไม่มีอำนาจให้คุณและให้โทษแก่ตัวของพวกเขาเอง จงกล่าวเถิด คนตาบอดกับคนตาดีจะเหมือนกันหรือ หรือความมืดจะเหมือนกับ ความสว่างหรือ หรือพวกเขาได้ตั้งเหล่าภาคีขึ้นเพื่ออัลลอฮ์นั้น เพื่อให้ได้สร้างเช่นกับการสร้างของพระองค์ แล้วการสร้างนั้นได้คล้ายคลึงแก่พวกเขากระนั้นหรือ จงกล่าวเถิด อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์คือผู้ทรงเอเกะ ผู้ทรงพิชิต

17. พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วลำน้ำต่าง ๆ ก็ไหลไปตามปริมาณของมัน กระแสน้ำได้พัดพาเอาฟองลอยอยู่เหนือน้ำ¹ และจากสิ่งที่พวกเขาหลอมลงไปใไฟ เพื่อหวังทำเครื่องประดับหรือเครื่องใช้จะมีฟองเช่นกัน ในทำนองนั้นอัลลอฮ์ทรงยกตัวอย่างความจริงและความเท็จสำหรับฟองนั้นก็จะออกไปเป็นสิ่งเหลือเดน ส่วนที่เป็นประโยชน์แก่มนุษย์ก็จะคงอยู่ในแผ่นดิน² ในทำนองนั้นอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ทั้งหลาย

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الرَّحِيمُ الْفَاهِقُ ﴿١٦﴾

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أوديةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يُضْرَبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يُضْرَبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾

¹ วัลญูบรียักกล่าวว่า : นี่คืออุทาหรณ์ที่อัลลอฮ์ทรงยกมาเปรียบเทียบกับความจริงกับความเท็จ และการฮีمانกับการกุฟร

² สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่มนุษย์คือน้ำ และแร่ธาตุบริสุทธิ์ หลังจากที่ได้อาฟองหรือกากเดนที่ลอยอยู่ข้างบนออกไป

18. สำหรับบรรดาผู้ตอบสนองต่อพระเจ้าของพวกเขา คือการได้รับความดี¹ และบรรดาผู้ไม่ตอบสนองต่อพระองค์² แม้ว่าพวกเขาจะมีทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินและมีอีกเยี่ยงนั้น พวกเขาจะยอมเอามาได้โทษอย่างแน่นอน³ คนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาคือการมีบัญญัติที่ชั่ว และที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม มันเป็นที่พำนักที่ชั่วร้ายยิ่ง

19. ดังนั้น ผู้ที่รู้ว่าแท้จริงสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นความจริง จะเหมือนกับผู้ที่ตบอดกระนั้นหรือ⁴ แท้จริงบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ⁵

لِّلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ
لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهٗ لَئِن لَّمْ يَأْتِهِم مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
سُوٓءُ الْحِسَابِ وَمَا وُجِّهَتْ لَهُمْ وَيْسٌ لِّلْهَادِ

﴿ اَمَّنْ يَعْلَمُ اَنَّ اٰزِلَ اِلَيْكَ مِنَ الْفُلُقِ كَنَ
هُرَاَعَمٍ اِنَّمَا يَذْكُرُ اَوْلٰٓءَا اَلْاٰلِىْبِ ۝﴾

¹ คือบรรดามุอฺมินที่ตอบสนองการเรียกร้องเชิญชวนของอัลลอฮ์ ด้วยการศรัทธาและเชื่อฟัง

² คือพวกปฏิเสธการศรัทธา

³ เพื่อให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์

⁴ อินฮับบาสกล่าวว่ : อายุขัยนี้ถูกประทานลงมาเป็น การเปรียบเทียบ ระหว่างอัมชะฮ์กับอะบียุซัยล

⁵ ผู้ที่มีสติปัญญาสมบูรณ์เท่านั้น ที่จะใคร่ครวญต่อสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ สำหรับคุณลักษณะของ ผู้ที่มีสติปัญญาสมบูรณ์นั้น ในอายุขัยต่อ ๆ ไป ตั้งแต่อายุขัยที่ 20 ถึงอายุขัยที่ 22 ได้กล่าวถึงบุคคล ประเภทนี้ไว้ดังนี้คือ

- 1) ผู้ที่ให้ครบถ้วนซึ่งสัญญาณของอัลลอฮ์
- 2) ผู้ที่ไม่บิดพริ้วข้อตกลงต่าง ๆ
- 3) ผู้ที่สัมพันธ์ต่อญาติตามที่พระองค์ทรงบัญชา
- 4) ผู้ที่ย้ำเกรงต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
- 5) ผู้ที่กลัวการมีบัญญัติที่ชั่ว
- 6) ผู้ที่มีความอดทนโดยหวังความโปรดปรานจากพระองค์
- 7) ผู้ที่ดำรงรักษาไว้ซึ่งการละหมาด
- 8) ผู้ที่ปรึกษาชะกาดทุกอย่างลับ ๆ และอย่างเปิดเผย
- 9) ผู้ที่ขจัดความชั่วด้วยความดี

ในอายุขัยที่ 23-24 กล่าวถึงการตอบแทนและรางวัล สำหรับบุคคลประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

20. บรรดาผู้ให้ครบถ้วนซึ่งสัญญาของอัลลอฮ์ และไม่บิดพลิ้วข้อตกลง

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثُق ﴿١٣﴾

21. และบรรดาผู้เชื่อมสัมพันธ์ที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้เขาเชื่อมสัมพันธ์ และยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา และกลัวการมีบัญชีที่ชั่ว

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿١٤﴾

22. และบรรดาผู้อดทนโดยหวังพระพักตร์ (ความโปรดปราน) ของพระเจ้าของพวกเขา และดำรงการละหมาดและบริจาคสิ่งที่เราได้อให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา โดยซ่อนเร้นและเปิดเผย และพวกเขาจัดความชั่วด้วยความดีชนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาคือที่พำนักในบ้านปลายที่ดี

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَمْ يُعْطِ الدَّارِ ﴿١٥﴾

23. สวรรค์ทั้งหลายอันสถาพร พวกเขาจะเข้าไปอยู่พร้อมกับผู้ทำดีจากบรรพบุรุษของพวกเขา และคู่ครองของพวกเขา และบรรดาลูกหลานของพวกเขา และมะลาอิกะฮ์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู (ของสวรรค์)

جَنَّاتٍ عِدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿١٦﴾

24. (พร้อมกับกล่าวว่า) ความศานติจงมีแด่พวกท่าน เนื่องด้วยพวกท่านได้ออดทน มันช่างดีเสียนี้กระไรที่พำนักบ้านปลายนี้

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿١٧﴾

25. และบรรดาผู้ทำลายพันธะของอัลลอฮ์ หลังจากที่ได้อให้คำมั่นสัญญาแก่พระองค์ และพวกเขาตัดขาดสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้เขาต่อและบ่อนทำลายในแผ่นดิน ชนเหล่านี้แหละ

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿١٨﴾

พวกเขาจะได้รับการสาปแช่ง และจะได้ที่พำนักอันชั่วช้า¹

26. อัลลอฮฺทรงให้กว้างขวางและทรงให้คับแคบซึ่งปัจจัยยังชีพ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค² และพวกเขาดีใจต่อชีวิตในโลกนี้ และชีวิตของโลกนี้เมื่อเทียบกับโลกอาคิเราะฮฺแล้ว หาใช่อื่นใดไม่นอกจากความเพลิดเพลินเท่านั้น

27. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ทำไมสัญญาณจากพระเจ้าของเขาจึงไม่ถูกประทานให้แก่เขา จงกล่าวเถิด แท้จริงอัลลอฮฺทรงให้หลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงนำทางสู่พระองค์แก่ผู้ที่สำนึกตัว³

28. บรรดาผู้ศรัทธา และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮฺ พึงทราบเถิด ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮฺเท่านั้น ทำให้จิตใจสงบ

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٦٦﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّبِينٍ ﴿٦٧﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

¹ สำหรับประเภทของบุคคลที่ขาดสติสัมปชัญญะมีดังนี้คือ
 1) ผู้ที่ทำลายพันธะหรือคำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้
 2) ผู้ที่ตัดขาดญาติ
 3) ผู้ที่ก่อความเสียหายหรือบ่อนทำลายในแผ่นดิน

บุคคลเหล่านี้จะได้รับการสาปแช่ง และได้รับการตอบแทนคือนรกยะฮันนัม อันเป็นที่พำนักอาศัยของพวกเขา

² ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับอีกมะฮฺยและผลประโยชน์

³ พวกกุฟฟารกล่าวว่า ทำไมพระเจ้าของมุฮัมมัดจึงไม่ประทานสิ่งที่เป็นปาฏิหาริย์แก่มุฮัมมัดเหมือนกับที่ได้ประทานแก่โมซาและอีสา อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงใช้ให้มุฮัมมัดแจ้งแก่พวกกุฟฟารว่า การงานทั้งหมดอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮฺ มิได้อยู่ที่ฉัน ผู้ที่พระองค์จะให้เขาหลงทางนั้น แม้จะมีสัญญาณหรือปาฏิหาริย์ใดๆ มาปรากฏต่อหน้าพวกเขา พวกเขา ก็จะอยู่ในทางที่ผิดอยู่นั่นเอง

29. บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี ความ
ผาสุกย่อมได้แก่พวกเขา และเป็นการกลับไป
ดียิ่ง

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ
لَهُمْ وَحَسُنَ مَا فِي كِتَابِ ۞

30. ในทำนองนี้เราได้ส่งเจ้ามายังกลุ่มชนหนึ่ง
ซึ่งก่อนหน้านั้นมีกลุ่มชนอื่นได้ล่วงลับไปแล้ว
เพื่อเจ้าจะได้บอกกล่าวแก่พวกเขาถึงสิ่งที่เราได้
วะฮีย์¹ แก่เจ้า โดยที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อ
พระผู้ทรงกรุณาปรานี จงกล่าวเถิด พระองค์
คือพระเจ้าของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
พระองค์ เฉพาะพระองค์เท่านั้นฉันมอบความ
ไว้วางใจ และยิ่งพระองค์คือการกลับไปของฉัน²

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ
لَّتَتَلَوْنَهَا الَّذِينَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَهُمْ بِكُفْرِهِمْ
بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ مَتَابِ ۞

31. และมาตรว่าอัลกุรอาน โดยมันนั้นภูเขา
ถูกทำให้เคลื่อนที่ได้ หรือโดยมันนั้นแผ่นดิน
ถูกทำให้แยกออกจากกันได้ หรือโดยมันนั้นคน
ตายถูกทำให้พูดได้³ แต่ทว่าพระบัญชาทั้งมวล
เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ บรรดาผู้ศรัทธายัง

وَلَوْ أَن قَرَأْنَا مَا سَوَّيْتُمْ بِهِ الْجِبَالَ أَوْ قَطَعْتُمْ
بِهِ الْأَرْضَ أَوْ لِكُم بِهِ السَّيْرُ بِرَبِّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا
أَفَلَمْ يَأْتِ بِبَيِّنَاتٍ لِّلَّذِينَ آمَنُوا أَن لَّو يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا لِيُرَا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا نُصِيبُهُمْ
بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ نُحْلِقُ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ

¹ วะฮีย์ คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ที่ได้ประทานให้แก่ท่านนะบี

² สาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้คือ อิบนุอับบาสกล่าวว่ อายะฮ์นี้ประทานลงมาเนื่องเพราะพวก
กัฟฟารมักกะฮ์ เมื่อท่านนะบี คือลลิลลฮุซอะลียะฮ์วะซัลลิม ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงสูญ
แต่พระผู้ทรงกรุณาปรานี (อีรเราะฮฺมาน) พวกเขาบอกว่า และใครคืออีรเราะฮฺมาน จะให้พวกเราสูญ
ตามที่ท่านใช้เรากระนั้นหรือ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมา ความว่า โดยที่พวกเขาปฏิเสธ
ศรัทธาต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี

³ มาตราว่าอัลกุรอานทำให้ภูเขาเคลื่อนที่ได้ หรือทำให้แผ่นดินแยกออกจากกันได้ หรือทำให้คนตาย
พูดได้ หากเป็นเช่นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว คำตอบก็คือ อัลกุรอานฉบับนี้ เพราะว่ามันเป็นผู้ชี้แนะทางที่
ถูกต้อง เป็นผู้ตักเตือนและชี้สำหรับ คำตอบดังกล่าวนี้เป็นทัศนะของอัลชะมค์ชะรีฮ์ ส่วนอัชชะญาญมี
ทัศนะเป็นคำตอบว่า พวกเขาจะศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาหยังผยอง ต้อตันอยู่ใน
ทางที่ผิด และบ่อนทำลาย

มีรูตอกหรือว่า มาตราว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์
แน่นอนพระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่มนุษย์
ทั้งมวลก็ได้และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
ความหายนะคงจะประสบแก่พวกเขา เนื่อง
ด้วยพวกเขาได้กระทำให้ หรือจะเกิดขึ้นใกล้ที่
พำนักของพวกเขา จนกระทั่งสัญญาของ
อัลลอฮ์จะมาถึง แท้จริงอัลลอฮ์มีทรงผิดสัญญา

32. และโดยแน่นอน บรรดาอรุสก่อน
หน้าเจ้าได้ถูกเอ่ยหยันมาแล้ว¹ ข้าได้ประวิงเวลา
แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้วข้าได้คร่ำพวกเขา
ดังนั้นการลงโทษของข้าเป็นเช่นใด

33. ดังนั้น พระองค์ผู้ทรงเฝ้ามองทุกชีวิตที่
มันได้ชวนชวยเอาไว้ (จะเหมือนกับเบรุต
ทั้งหลาย)² กระนั้นหรือ และพวกเขาได้ตั้ง
ภาคีเทียมอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พวกท่านจงกล่าวชื่อพวกมัน หรือพวกท่านจะ
บอกพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ไม่รู้ในแผ่นดิน
หรือเป็นเพียงคำพูดที่กล่าวขึ้นมาลอยๆ กระนั้น
หรือ เปล่าเลย ได้ถูกทำให้เฟริศแพรวแก่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ ซึ่งแผนการณ์ของพวกเขา และถูก
ปิดกั้นจากแนวทาง (ของอัลลอฮ์) และผู้ใดที่
อัลลอฮ์ ทรงประสงค์ให้เขาหลงทางสำหรับเขา
จะไม่มีผู้ชี้แนะให้เลย

وَعَدَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ بِنَارٍ رَّسَلْنَاكَ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا أَنْ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿١٣﴾

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ
فِي الْأَرْضِ أَمْ بظَنِّهِمْ مِنَ الْقَوْلِ بَل رَيْنَ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ
وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿١٣﴾

¹ เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลัลลอฮ์จะล้นชวยซะลัม ว่า เหตุการณ์เช่นนี้ได้เกิดขึ้นแล้วแก่บรรดาอรุสในอดีต

² ข้อความในวงเล็บคือคำตอบ

34. สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลโทษในชีวิตของโลกรนี้ และแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นร้ายแรงกว่า และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้คุ้มกันจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์ได้

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابٌ آخِرٌ أَشَقُّ
وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

35. อุปมาสวนสวรรค์ซึ่งบรรดาผู้ยำเกรงได้ถูกสัญญาไว้คือ มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านภายใต้มัน ผลไม้และเงาร่มมีอยู่ตลอดเวลา¹ นั่นคือบันปลายของบรรดาผู้ยำเกรง และบันปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็คือไฟนรก

﴿ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴾ ﴿٣٥﴾

36. และบรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาต่างก็ตีใจ² ต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานให้แก่เจ้า (อัลกุรอาน) และส่วนหนึ่งจากกลุ่มชนต่างๆ มีผู้ปฏิเสธบางส่วนของมัน (อัลกุรอาน) จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และฉันจะไม่ตั้งภาคีเท่าเทียมพระองค์ และยิ่งพระองค์ฉันจะเชิญชวน และยิ่งพระองค์เท่านั้นคือการกลับไปของฉัน

وَالَّذِينَ آمَنَّا بِهِمْ لَوْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ عِزَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّهَا لَآتِيهِمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَأَنْتُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. และในทำนองนั้น เราได้ให้อัลกุรอานแก่เขาไว้เป็นข้อชี้ขาดที่เป็นภาษาอาหรับ และหากเจ้าปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา หลังจากหลักฐานได้มายังเจ้าแล้ว³ สำหรับเจ้าจะ

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلِيُنَبِّئَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ هُوَ قَوْلُ اللَّهِ وَحُكْمٌ رَبِّانِيٌّ وَلِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّ أَعْيُنَهُمْ تُورَدُ عَنْ عَذَابِهِمْ وَأَنَّهُمْ لَمُحْسَبَاتُونَ ﴿٣٧﴾

¹ ผลไม้มีทั้งกินตลอดเวลา ไม่มีขาดตอนหรือหมดฤดู เงาร่มก็เช่นเดียวกันมีอยู่ตลอดเวลา ดวงอาทิตย์ไม่อาจเข้ามาใกล้ ทรายได้

² คือบรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์อัลเตวารอตและอัลอินญีลแก่พวกเขา ส่วนหนึ่งจากผู้ที่ศรัทธาและเชื่อฟังเจ้า เช่น อับดุลลอฮ์ อิบน์สลาม และอัลนะญาซีย์ กษัตริย์แห่งอัลหะบะชะฮ์หรือเออีโอเปีย ตลอดจนบริวารของเขา ต่างก็ตีใจต่อการประทานอัลกุรอานลงมาแก่มุฮัมมัด เพราะในคัมภีร์ของพวกเขาหลักฐานยืนยันถึงข้อเท็จจริงอันนี้

³ คือเชื่อฟังตามคำเรียกร้องเชิญชวนของพวกเขา

ไม่มีผู้ช่วยเหลือและผู้คุ้มกันจากการลงโทษของอัลลอฮ์¹

38. และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดารอซูลมาก่อนหน้าเจ้า และเราได้ให้พวกเขามีภริยาและลูกหลาน² และไม่บังคับแก่รอซูลที่จะนำมาซึ่งสัญญาณ (ปาฏิหาริย์) ใด ๆ เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์ สำหรับทุกสิ่งอย่างนั้น มีบันทึกไว้แล้ว

39. อัลลอฮ์ทรงยกเลิกสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงยื่นหยัดให้มัน (สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์) และที่พระองค์คือแม่บทแห่งคัมภีร์ (อัลเลาฮุลมะฮฟูซ)³

40. และหากเราจะให้เจ้าเห็นบางสิ่ง ซึ่งเราสัญญากับพวกเขา (ถึงการลงโทษ) หรือเราจะให้เจ้าตาย แท้จริงหน้าที่ของเจ้าคือการเผยแพร่ และหน้าที่ของเราคือการชำระบัญชี

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا
وَدُرُيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾

وَإِنْ مَا نُرِيدَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّاكَ
فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

¹ จุดมุ่งหมายก็คือเดือนประชาชาติทั้งหลาย มิให้เชื่อฟังความใคร่ของมนุษย์ เพราะเมื่อท่านนะบีคือลลิลลอสู้อะลัยฮิวะซัลลิมถูกเดือนเช่นนี้ จุดมุ่งหมายก็เพื่อเดือนมหาชนทั่วไป

² สาเหตุแห่งการประทานอายะฮ์นี้ อัลกัลบียักกล่าวว่า พวกเขาฮุดได้ตำหนิต่านรอซูลลอสู้อะว่า เรามองไม่เห็นการปฏิบัติหน้าที่ของชายผู้นี้ (คือท่านนะบี) เลย นอกจากเรื่องของผู้หญิงและการแต่งงาน หากเขาเป็นนะบีตามที่เขอ้าง แน่แน่นอนเรื่องของการเป็นนะบีจะเป็นที่กังวลแก่เขามากกว่าเรื่องของผู้หญิง อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา เพื่อเป็นการตอบโต้ข้อตำหนิของพวกเขาฮุด

³ อิบนูอบาสกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ แล้วทรงยกเลิก เว้นแต่ความตาย ความเป็น ความทุกข์ ความสุข เพราะสิ่งเหล่านี้ถูกบันทึกไว้เรียบร้อยแล้ว กล่าวกันว่าการยกเลิกและการยื่นหยัดให้มัน มีความหมายคลุมถึงสิ่งทั่วไป เพราะมีรายงานว่า ขณะที่ อุมร์ อิบน์ อัลค็อฏฏอบ กำลังเดินเวียนรอบอัลกะอูบะฮ์ ท่านร้องให้พลางกล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ หากพระองค์ทรงบันทึกความทุกข์และความผิดแก่ข้าพระองค์แล้ว ขอพระองค์ทรงยกเลิกให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเพราะว่าพระองค์นั้นทรงยกเลิกสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงยื่นหยัดให้มัน และที่พระองค์นั้นคือรากฐานแห่งคัมภีร์

41. พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงเราขยายพื้นที่ แล้วเราให้มันลดน้อยลงจากอาณาเขตของมัน¹ และอัลลอฮ์ทรงตัดสิน ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงการตัดสินของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงจับพลันในการคิดบัญชี

42. และโดยแน่นอน บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเขาได้วางแผนมาก่อนแล้ว ดังนั้นแผนการณ์ทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์² พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่ทุกชีวิตแสวงหาเอาไว้ และพวกปฏิเสธศรัทธาจะรู้ว่าจะได้แก่ผู้ใดบ้างที่พำนักที่ดีในบ้านปลาย

43. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ท่านมิใช่เป็นผู้ได้รับแต่งตั้ง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) เพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน³ และผู้ที่เขามีความรู้ในคัมภีร์⁴ (ก็เป็นพยานด้วย)

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَأَلَّهْ
يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْتُمُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعَ عِلْمُ الْكَافِّرِ
لَمَنْ عَقِيَ الدَّارِ ﴿٤٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ
كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

¹ พระองค์ทรงขยายพื้นที่และให้ความมั่นคงแก่บรรดามุอิมิน และพระองค์ทรงให้ท่านรอซูลพิชิตดินแดนศัตรู และดินแดนของอิสลามได้ขยายกว้างยิ่งขึ้น อันเป็นหลักฐานสำคัญอันหนึ่งที่ว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปฏิบัติตามสัญญาที่ได้ทรงให้ไว้แก่รอซูลของพระองค์

² พระองค์จะให้การลงโทษมาถึงพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้

³ พระองค์ทรงเป็นพยานต่อความสัตย์ของฉัน โดยที่พระองค์ทรงสนับสนุนฉันด้วยปาฏิหาริย์ต่างๆ

⁴ การเป็นพยานของบรรดามุอิมินจากบรรดาผู้รู้ของชาวอะฮ์ลุลกิตาบ

(14) ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 52 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อิบรอฮีม

ซูเราะฮ์อิบรอฮีมเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่ประมวลไว้ด้วยเรื่องของการศรัทธาในหลักการใหญ่ ๆ คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ต่อศาสน์แห่งการเป็นรอซูล และต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน ความมุ่งหมายหลักของซูเราะฮ์นี้ เกือบทั้งหมดจะกล่าวถึงเรื่องของศาสน์และรอซูล การเรียกร้องเชิญชวนของบรรดารอซูลจะเป็นไปอย่างละเอียดชี้แจงถึงหน้าที่ของรอซูล ความหมายของการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งศาสน์ที่มาจากชั้นฟ้า บรรดาอะบีทั้งหมดถูกส่งมาเพื่อจรรโลงการศรัทธา และชี้แนะประชาชาติของแต่ละยุคแต่ละสมัย ให้ศรัทธาต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง และนำมนุษยชาติออกจากความมืดสู่ความสว่าง การเรียกร้องเชิญชวนของพวกเขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงศาสน์ของนะบีมูซา อะลียฮิสสลามเชิญชวนประชาชาติของเขาให้เคารพอิบาดะฮ์แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา และขอบคุณพระองค์ โดยยกตัวอย่างของประชาชาติที่ปฏิเสธการเรียกร้องของบรรดารอซูลในอดีต เช่น ประชาชาติของนะบีนูหฺ ประชาชาติของอาดและษะมุต ในซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงบรรดารอซูล กับประชาชาติต่าง ๆ หลายยุคหลายสมัย และได้กล่าวถึงการโต้แย้งระหว่างกัน ในที่สุดพระองค์ทรงให้พวกอธรรมประสบกับความหายนะ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดารอซูลของพวกเขาว่า แน่หนอนเราจะให้พวกท่านออกจากแผ่นดินของเราหรือว่าพวกท่านจะกลับไปยังศาสน์ของพวกเขา ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาทรงวะฮีย์ให้แก่บรรดารอซูลว่า แน่หนอนเราจะทำลายพวกอธรรม และแน่หนอนเราจะให้พวกท่านพำนักอยู่ในแผ่นดินหลังจากพวกเขา นั้นสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวต่อการยืนยันต่อหน้าข้า และกล่าวต่อสัญญาร้ายของข้า

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของวันอาคิเราะฮ์ สภาพของอาชญากรผู้โชคร้ายได้พบกับบรรดาลูกน้องของพวกเขา และได้กล่าวถึงการสนทนาต่อว่าต่อขานระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง การสนทาลิ้นสุดลงด้วยการเข้าไปอยู่ในนรกด้วยกันทั้งสองฝ่ายการ

ต่อว่าต่อขานและการกล่าวโทษ อีกทั้งการประณามของลูกน้องที่กระทำต่อหัวหน้า มิได้อำนวยประโยชน์อันใดเลย ในที่สุดทั้งหมดก็ลงไปอยู่ในนรกญะฮันนัม หลังจากนั้นอัลอาyat ได้ยกอุทธรณ์เปรียบเทียบระหว่างคำพูดที่ดี คือคำพูดที่เกี่ยวกับการศรัทธา นั้นเปรียบเสมือนต้นไม้ที่ได้ออกดอกออกผล และคำพูดที่เลวคือคำพูดที่แสดงถึงการปฏิเสธศรัทธาและการต่อต้านนั้นเปรียบเสมือนต้นไม้ที่อับเฉาไม่ออกดอกออกผล และซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แจงให้เห็นถึงชะตากรรมของบรรดาผู้ธรรม ในวันแห่งการตอบแทนคือวันกิยามะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลีฟ ลาม รออ คัมกีร์ที่เราได้ประทานลง
มาแก่เจ้า เพื่อให้เจ้านำมนุษย์ออกจากความ
มืดมนทั้งหลาย¹ สู่ความสว่าง² ด้วยอนุหฺมิตีของ
พระเจ้าของพวกเขา สู่ทางของพระเจ้าผู้เดชานุภาพ
ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

2. (คือ) ทางของอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้า
ทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน เป็นของพระองค์
และความหายนะจากการลงโทษอย่างสาหัส
จงประสบแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

3. บรรดาผู้พอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือ
ปรโลก และปิดกั้นจากทางของอัลลอฮ์ และ
ต้องการที่จะให้มันคดเคี้ยว ชนเหล่านั้นอยู่ใน
การหลงทางที่ห่างไกล³

4. และเรามีได้ส่งรอสูลคนใด นอกจากจากด้วย
การพูดภาษาชนชาติของเขา เพื่อจะได้ชี้แจง
อย่างชัดเจนแก่พวกเขา⁴ อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكَنُ أَنْزَلْنَاهُ لِيُخْرِجَ النَّاسَ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ سَيِّدِهِ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُولٍ إِلَّا لِيُبَلِّغُوا قَوْمَهُ
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

¹ ความมืดมนแห่งความอวิชาและการหลงทาง

² ความสว่างแห่งวิชาการและการศรัทธา

³ พวกปฏิเสธศรัทธาที่หลงทาง ซึ่งจะได้รับกลงโทษอย่างหนักนั่นคือ บุคคลที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่พอใจเลือกเอาการดำรงชีวิตในโลกดุนยา เหนือโลกอาคิเราะฮ์

2) ผู้ที่ปิดกั้นทางของอัลลอฮ์

3) ผู้ที่ต้องการให้ศาสนาของอัลลอฮ์คดเคี้ยว เพื่อให้สอดคล้องกับความใคร่ของเขา

⁴ เพื่อที่จะชี้แจงบทบัญญัติของอัลลอฮ์ เพื่อให้พวกเขาเข้าใจจุดมุ่งหมายของพระองค์ และเพื่อให้เป้าหมายของการเป็นรอสูลมีความสมบูรณ์

พระองค์ทรงประสงคฺ์หลงทางและทรงชี้แนะทาง
แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงคฺ์ และพระองค์เป็นผู้
ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

5. และโดยแน่นอน เราได้ส่งมุซาพร้อมด้วย
สัญญาณต่าง ๆ ของเราว่า จงนำกลุ่มชนของ
เจ้าออกจากความมืดมนทั้งหลายสู่ความสว่าง¹
และจงเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงวัน (แห่งความ
โปรดปราน) ของอัลลอฮ์ แท้จริงในการนั้น
ย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้อดทนผู้ขอบคุณทุกคน

6. และจงรำลึกขณะที่มุซากล่าวแก่กลุ่มชนของ
เขาว่า จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์
ที่มีต่อพวกท่าน เมื่อพระองค์ทรงให้พวกท่าน
รอดพ้นจากวงศําคาวของฟิรเอาน์² โดยให้
พวกท่านได้ลิ้มรสการทรมานอันชั่วช้า³ และฆ่า
ลูกชายของพวกท่าน⁴ และไว้ชีวิตผู้หญิงของ
พวกท่าน และในการนั้นย่อมเป็นการทดสอบ
อย่างใหญ่หลวง จากพระเจ้าของพวกท่าน

7. และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของพวกเจ้าได้
ประกาศว่า หากพวกเจ้าขอบคุณ ข้าก็จะมีพูน
ให้แก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าเนรคุณ แท้จริง
การลงโทษของข้ามันสาหัสยิ่ง

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
أَن أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

وَإِذ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ أَذْكُرُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ أَخْرَجَكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ
بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

وَإِذ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ
لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي
لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾

¹ จงนำบะนีอิสรอ็ลออกจากความมืดมนแห่งความอริชาและการปฏิเสธศรัทธา ไปสู่แสงสว่างแห่งการศรัทธาและการให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์

² ให้รอดพ้นจากความตําด้อยและการเป็นทาสของฟิรเอาน์ และบรรดาชนชั้นหัวหน้าของเขา

³ การทรมานนานาชนิดที่ชั่วช้ายิ่ง

⁴ นักตีฟิซริกกล่าวว่า สาเหตุแห่งการฆ่าลูกชายก็เพราะนักพยากรณ์ทายไว้ว่า หากลูกผู้ชายเกิดในบะนีอิสรอ็ล หมายถึงอำนาจของฟิรเอาน์จะสูญสิ้นไป เพราะเด็กผู้ชายเหล่านั้น ดังนั้นฟิรเอาน์จึงสั่งให้ฆ่าลูกชายทุกคนของบะนีอิสรอ็ล

8. และมุซาได้กล่าวว่า หากพวกท่านและผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดปฏิเสธศรัทธา แท้จริงอัลลอฮ์อยู่นั้นทรงพอเพียง และทรงได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน

9. เรื่องราวของบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเจ้า เช่นกลุ่มชนของนูหฺ ฮาด และษะมูด และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา มิได้มาถึงพวกเจ้าดอกหรือ ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขา นอกจากอัลลอฮ์¹ บรรดารถอซูลของพวกเขาได้มายังพวกเขา พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน พวกเขาได้เอามือปิดปากของพวกเขาเอง และกล่าวว่า แท้จริงเราได้ปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมา (คืออัลกุรอาน) และแท้จริงพวกเรายู่ในการสงสัยอย่างแน่นอนต่อสิ่งที่พวกท่านเรียกร้องเรา

10. บรรดารถอซูลของพวกเขาได้กล่าวว่า มีการสงสัยในอัลลอฮ์² พระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหรือ พระองค์ทรงเรียกร้องพวกท่านเพื่อทรงยกโทษในความผิดของพวกท่านและทรงผ่อนผันพวกท่าน จนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้³ พวกเขา กล่าวว่า พวกท่านมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นปุถุชนเยี่ยงเรา พวกท่าน

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
فَاتَىٰ اللَّهُ لَعْنَىٰ لَعْنَىٰ حَمِيدٍ ﴿٨﴾

الَّذِي أَنْتُمْ نَبِيُّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوْحٍ
وَعَادٍ وَثَمُوْدٍ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا
بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾

﴿١٠﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيُبَغِّرَ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُوخِّرَ كُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ
أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

¹ คือจำนวนของบรรดารถอซูล

² คือพวกท่านสงสัยในการมีของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกะของพระองค์กระนั้นหรือ

³ หากพวกท่านศรัทธาต่อพระองค์ พระองค์ก็จะประวิงเวลาโดยยึดอายุของพวกท่านจนกระทั่งถึงวาระสุดท้าย และพระองค์จะไม่ลงโทษพวกท่านในเวลาอันใกล้

14. และแน่นอน เราจะให้พวกท่านพำนักในแผ่นดิน หลังจากพวกเขา¹ นั้นสำหรับผู้ที่ถูกปล่อยจากการเผชิญหน้าข้า และกลัวต่อสัญญาณการลงโทษของข้า²

15. และพวกเขา (บรรดาราอซูล) ขอต่อพระองค์ให้ได้รับชัยชนะ และให้ผู้หยิ่งผยองที่ต่อต้านทุกคนประสบความพินาศ

16. จากเบื้องหลังของเขาคือนรกยะฮันนัม และจะได้ดื่มน้ำจากน้ำหนอง

17. เขาจับมันแต่ไม่อาจจะกลืนมันได้ และความตายมาหาเขาจากทุกทิศทาง โดยที่เขาก็ไม่ตาย³ และเบื้องหลังของเขาคือการลงโทษที่รุนแรง

18. อุปมาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁴ ต่อพระเจ้าของพวกเข การงานของพวกเขาดูจะตั้งขึ้นเมื่อลมพัดมันไปอย่างแรงในวันมีพายุ พวกเขาไม่มีอำนาจในสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้แต่อย่างใด⁵ นั่นคือการหลงทางที่ไกลลิบ

وَلَنَسْكَنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ
ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ
عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

مِنْ وَرَائِهِ، جَهَنَّمَ وَنُفِيَ مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾

يَتَجَرَّعُهُ، وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ، وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَائِهِ، عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

مِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَلَهُمْ كَرَمَادٍ
أَشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ
هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

¹ คือหลังจากความพินาศของพวกเข

² ความช่วยเหลือหรือชัยชนะแก่บรรดาราอซูล และความพินาศแก่บรรดาผู้อธรรม

³ ความตายได้มาหาเขาด้วยสาเหตุต่าง ๆ จากทุกหนทุกแห่งรอบตัวเขา แต่เขายังไม่ตาย ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ การลงโทษของเขาเป็นไปอย่างครบครัน

⁴ อุปมาการงานของพวกปฏิเสธศรัทธา ที่ได้กระทำไว้ในโลกนี้โดยหวังผลตอบแทน เช่น การบริจาคทาน และการติดต่อเครือญาติ เป็นต้น

⁵ พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้ได้มาซึ่งผลตอบแทน จากสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยา ทั้งนี้เพราะว่า การงานของพวกเขาริผล อันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขานั้นเอง

19. สู่เจ้ามีเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง¹ หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าสูญสิ้นไป² และจะทรงนำมาซึ่งกลุ่มชนรุ่นใหม่

20. และในการนั้นมิใช่เป็นการยากแก่อัลลอฮ์

21. และพวกเขาได้ออกมาพร้อมกันต่อหน้าอัลลอฮ์ พวกอ่อนแอกล่าวกับพวกหัวหน้าว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ตามพวกท่าน พวกท่านจะช่วยพวกเราได้อย่างไร ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ พวกเขาบอกว่า หากอัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางแก่เรา แน่หนอนเราก็จะชี้แนะทางแก่พวกท่าน มีผลเท่ากันสำหรับเรา ถึงแม้ว่าเรากระวนกระวายหรือเราอดทน สำหรับพวกเรานั้นไม่มีทางรอดไปได้³

22. และชัยฏอนได้กล่าวเมื่อการงานได้ถูกตัดสินแล้วว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาพวกท่าน ซึ่งเป็นสัญญาแห่งความจริง⁴ และฉันได้สัญญาพวกท่านแล้วฉันได้บิดพลิ้วพวกท่าน ฉันไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกท่าน นอกจากฉันได้เรียกร้องพวกท่าน แล้วพวกท่านก็ตอบสนอง

الَّذِينَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ لِمَنْ يَحْتَقِبُ ۝١١

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝١٢

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا هِيَ آيَةُ
مُنْعِنُونَ وَعَنَّا مِنَ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا
لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ۝١٣

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ
وَعْدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ
وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا
أَنْفُسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا

¹ เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพของพระองค์

² คือให้พวกท่านตายไป และให้กลุ่มชนอื่นจากพวกท่านเกิดขึ้นใหม่ ซึ่งดีกว่าและภักดีกว่าพวกท่าน

³ การประณามและความกระวนกระวาย จะไม่มีทางช่วยเราจากการลงโทษได้

⁴ โดยการตอบแทนแก่ผู้จงรักภักดี และลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืน และพระองค์ทรงให้สัญญาของพระองค์เป็นไปอย่างสมบูรณ์

ฉัน¹ ดังนั้นพวกท่านอย่าได้ประณามฉัน แต่
 ทว่าจงประณามตัวพวกท่านเอง² ฉันไม่อาจ
 ร้องทุกข์แทนพวกท่านได้ และพวกท่านก็ไม่อาจ
 ร้องทุกข์แทนฉัน (จากการลงโทษของอัลลอฮ์)
 ได้ แท้จริงฉันได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่พวกท่านตั้งฉัน
 ให้เป็นภาคี (กับอัลลอฮ์) แต่ก่อนนี้ แท้จริง
 บรรดาผู้ธรรมนั้น สำหรับพวกเขาคือการ
 ลงโทษอย่างเจ็บปวด

23. และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี
 ทั้งหลาย ถูกนำไปเข้าสวนสวรรค์มากมาย มี
 ลำน้ำหลายสายไหลผ่านเบื้องล่าง โดยพำนัก
 อยู่ในนั้นตลอดกาลด้วยอนุมัติของพระเจ้าของ
 พวกเขา การกล่าวคำนบัททหายของพวกเขา
 ในนั้นคือศานติ³

24. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงยก
 อุทากรณีไว้ว่า อุปมาคำพูดที่ดีดังต้นไม้ที่ดี
 รากของมันฝังแน่นลึกมั่นคง⁴ และกิ่งก้านของ
 มันชูขึ้นไปในท้องฟ้า

يُضْرَخُونَ لِيَّ كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
 مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحَيَّرُونَ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
 كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
 فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

¹ โดยความยินยอมของพวกท่านเอง

² มันเป็นความผิดของพวกท่านเอง

³ มะลาอิกะฮ์จะกล่าวทักทายพวกเขาด้วยการให้سلام พร้อมกับการให้เกียรติอย่างเหมาะสม

⁴ พระองค์ทรงเปรียบเทียบคำพูดแห่งการศรัทธาว่า เหมือนหนึ่งต้นไม้ที่ดี และคำพูดแห่งการตั้งภาคี
 เหมือนหนึ่งต้นไม้ที่อับเฉา อิบนุอับบาสกล่าวว่า คำพูดที่ดีคือคำกล่าว ลาอิลาฮะฮ์อัลลลอฮ์ และต้นไม้ที่ดี
 คือ มุอมีน

25. ผลของมันจะออกมาทุกกาลเวลา โดย
อนุมัติของพระเจ้าของมัน¹ และอัลลอฮ์ทรงยก
อุทราภรณ์แก่ปวงมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได้รำลึก²

26. และอุปมาคำพูดที่เลว ดั่งต้นไม้ที่อับเฉา
ถูกถอนรากออกจากพื้นดิน มันไม่มีความ
มั่นคงเลย³

27. อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาหนักแน่น
ด้วยคำกล่าวที่มั่นคง ในการมีชีวิตอยู่ทั้งในโลก
นี้⁴ และในปรโลก⁵ และอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้
อธรรมหลงทาง และอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่
พระองค์ทรงประสงค์

28. เจ้าไม่เห็นดอกหรือ บรรดาผู้เปลี่ยนความ
โปรดปรานของอัลลอฮ์ เป็นการปฏิเสธศรัทธา
และได้น่ากลุ่มชนของพวกเขาหลงสู่ที่พำนักอัน
หายหน้า⁶

تَوَقُّوْا كُلَّهَا كُلَّ حِيْنَ بِإِذْنِ رَبِّهَا
وَيَضْرِبُ اللهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿١٥﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿١٦﴾

يُثَبِّتُ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللهُ
الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللهُ مَا يَشَاءُ ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبُؤْسِ ﴿١٨﴾

¹ คือคำพูดแห่งการศรัทธาจะมั่นคงอยู่ในหัวใจของมุอิมิน การงานของเขาจะขึ้นสู่ขั้นฟ้าและจะได้รับความ
สิริมงคล และได้รับการตอบแทนทุกกาลเวลา

² แล้วพวกเขาก็ศรัทธา

³ ในทำนองเดียวกัน คำพูดแห่งการปฏิเสธศรัทธาไม่มีความมั่นคง ไม่มีกิงกันและไม่เป็นสิริมงคลเลย

⁴ พระองค์ทรงให้พวกเขาหนักแน่นด้วยคำกล่าว ลาอิลฮะฮะฮ์อัลลิลลอฮ์ และคำกล่าวแห่งการศรัทธาในโลกนี้

⁵ คือเมื่อมะลัก 2 ท่านถามเขาในกุบูร ดั่งมีหลักฐานจากหะดีษว่า เมื่อมุสลิมถูกถามในกุบูรเขาจะปฎิญาณ
ยืนยันว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงมุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ นั่นคือพระดำรัส
ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาหนักแน่น

⁶ นักตีฟซีรกล่าวว่า พวกกุฟฟารมักกะฮ์นั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้พวกเขาพำนักอยู่ในแผ่นดินที่ถูก
หวงห้ามอย่างปลอดภัยและให้ความเป็นอยู่ของพวกเขาว่างขวาง แล้วได้ส่งมุฮัมมัด คือลลิลลอฮ์อะลัย
ฮิวะฮัลลัม มาเป็นนะบี แต่พวกไม่รู้คุณค่าของความโปรดปรานนี้ พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาและต่อต้าน
ท่านในทุกรูปแบบ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทดสอบพวกเขาด้วยการให้ประสบความแห้งแล้งและยากจน

29. นรกญะฮันนัมที่มีเปลวไฟร้อนจัดของมัน และมันเป็นที่พักอันชั่วช้า

30. และพวกเขาได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับอัลลอฮ์เพื่อให้พวกเขาหลงจากทางของพระองค์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงรำเริงกันเถิด เพราะแท้จริงทางกลับของพวกท่านย่อมไปสู่ไฟนรก

31. จงกล่าวแก่ปวงบ่าวผู้ศรัทธาของข้าว่า ให้พวกเขาดำรงการละหมาด และบริจาคสิ่งที่เรา ได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งอย่างลับ ๆ และอย่างเปิดเผย¹ ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึงซึ่งไม่มีการซื้อขาย (ต่อรอง) ในวันนั้นและไม่มีการเป็นมิตร

32. อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงให้น้ำลงมาจากชั้นฟ้า และทรงให้พืชผลงอกเงยออกมาด้วยมัน (จากน้ำ) เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และทรงให้เรือเดินสมุทรมีความสะดวกแก่พวกท่าน เพื่อใช้แล่นตามน่านน้ำโดยพระบัญชาของพระองค์² และทรงให้ลำน้ำทั้งหลายเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า³

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَيَنَسُّ الْفَرَارُ ﴿١٣﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدَاةً لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَّصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿١٤﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَتَّبِعُ فِيهِ لِلْأَغْلَىٰ ﴿١٥﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿١٦﴾

¹ ให้กระทำอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

² โดยใช้เป็นพาหนะเพื่อโดยสารและบรรทุกสินค้า จากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง

³ เพื่อให้มนุษย์และสัตว์ใช้ดื่มกิน และใช้ทำการเพาะปลูก

33. และพระองค์ทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เป็นประโยชน์แก่พวกเขา โดยโคจรเป็นปกติ และทรงให้กลางวันและกลางคืนเป็นประโยชน์แก่พวกเขา¹

34. และพระองค์ทรงประทานแก่พวกเขาทุกสิ่ง ที่พวกเขาขอต่อพระองค์ และหากพวกเขาจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์แล้ว พวกเขา ก็ไม่อาจจะคำนวณมันได้² แท้จริงมนุษย์นั้น อธรรมยิ่งเนรคุณยิ่ง

35. และจงรำลึกเมื่ออิบรอฮีมกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงให้เมืองนี้ (มักกะฮ์) ปลอดภัย และทรงให้ข้าพระองค์ และลูกหลานของข้าพระองค์พ้นจากการบูชาเจว็ด³

36. โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกมัน ได้ทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่หลงทาง⁴ ดังนั้นผู้ใด ปฏิบัติตามข้าพระองค์ แท้จริงเขาเป็นพวกของข้าพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงภัย ผู้ทรงเมตตา

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَمَا آتَاكُم مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا
نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ
كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّوا كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ يَبْعَثْ فَإِنَّهُ
مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

¹ โดยให้กลางวันเป็นเวลากลางวัน และกลางคืนเป็นเวลากลางคืน

² เพราะมันใหญ่ยิ่ง และมากเกินไปที่จะคำนวณนับได้

³ จุดมุ่งหมายก็คือ ขอพระองค์ทรงให้ท่าน (อิบรอฮีม) และลูกหลานของท่าน ยึดมั่นอยู่บนหลักอัครเตาฮีด และศาสนาอิสลาม

⁴ คือพวกเจว็ดเหล่านี้จะทำให้มนุษย์ส่วนมากหลงทาง จากการยึดอายุและการอิमान

37. โอ้พระเจ้าของเรา แท้จริงข้าพระองค์ได้ให้ลูกหลานของข้าพระองค์¹ ฟานักอยู่ ณ ที่ราบลุ่มนี้โดยไม่มีพืชผลใดๆ ซึ่งอยู่ใกล้บ้านอันเป็นเขตหวงห้ามของพระองค์ โอ้พระเจ้าของเรา เพื่อให้พวกเขาดำรงการละหมาด ขอพระองค์ทรงให้จิตใจจากปวงมนุษย์² มุ่งไปยังพวกเขา และทรงประทานปัจจัยยังชีพที่เป็นพืชผลแก่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะขอบคุณ

38. โอ้พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เราปิดบังและสิ่งที่เราเปิดเผย ไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์ ทั้งในแผ่นดินและในชั้นฟ้า³

39. การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ได้ประทานอิสมาอีลและอิสฮากแก่ข้าพระองค์ ขณะที่ข้าพระองค์อยู่ในวัยชรา⁴ แท้จริงพระเจ้าของข้าพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินการวิงวอนอย่างแน่นอน

40. โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์และจากลูกหลานของข้าพระองค์เป็นผู้ดำรงการละหมาด โอ้พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงตอบรับการวิงวอนของข้าพระองค์ด้วยเทอญ⁵

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
فَأَجْمَلْ أَعْيُنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ
وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا تُعْلِنُ وَمَا يُخْفِي عَلَى اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمًا الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾

¹ คืออิสมาอีลลูกชายของท่าน และนางฮาญัรภรรยาของท่าน

² อิบนูอับบาสกล่าวว่า : หากอิบรอฮีมกล่าวว่า “จิตใจของปวงมนุษย์” แล้ว พวกเปอร์เซียและพวกโรมันและมหาชนทั้งมวลก็จะถูกรังไปทีนั้น แต่ทว่าท่านกล่าวว่า “จากปวงมนุษย์” ซึ่งหมายถึงบรรดามุสลิม

³ จะมีสิ่งใดซ่อนเร้นและปิดบังจากอัลลอฮ์ได้อย่างไร ในเมื่อพระองค์เป็นผู้สร้างมัน เป็นผู้ทรงให้มันมีขึ้นมา

⁴ อิบนูอับบาสกล่าวว่า อิสมาอีลเกิดเมื่ออิบรอฮีมมีอายุได้ 99 ปี และอิสฮากเกิดเมื่อเขามีอายุได้ 112 ปี

⁵ นี่คือการขอพร (ดูอาอ์) ที่ดี ที่มุอ์มินควรใช้ขอพรให้แก่ลูกหลานของเขา

41. โอ้พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และแก่บิดามารดาของข้าพระองค์¹ และแก่บรรดามุอฺมิน ในวันที่การสอบสวนจะมีขึ้น

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ ﴿١١﴾

42. และเจ้าอย่าคิดว่าอัลลอฮ์ทรงละเอียดต่อสิ่งที่พวกอธรรมปฏิบัติ² แท้จริงพระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขา จนถึงวันที่สายตาเงยจ้องไม่กะพริบ (วันกิยามะฮ์)

وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ
فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿١٢﴾

43. พวกเขารีบเร่งเงยศีรษะของพวกเขาขึ้น นัยน์ตาของพวกเขาไม่กะพริบ และจิตใจของพวกเขาหลอย

مُهْطِعِينَ مُقْنِبِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفْتَدُوهُمْ هَوَاءً ﴿١٣﴾

44. และจงเดือนมนุษย์ถึงวันที่การลงโทษจะมาถึงพวกเขา บรรดาผู้ธรรมจะกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประวิงเวลาแก่เราจนถึงกำหนดอันใกล้นี้ เพื่อเราจะได้นองตอบการเชิญชวนของพระองค์³ และเราจะปฏิบัติตามบรรดาราฮูล และพวกเจ้ามิได้سابานแต่ก่อนนี้ดอกหรือว่า พวกเจ้านั้นจะไม่สูญสลาย⁴

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَا نَبِيئُهَا الْعَذَابُ لِقَوْلِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ يُحِبُّ دَعْوَتَكَ
وَتَنْجِي الرُّسُلَ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِن قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّن زَوَالٍ ﴿١٤﴾

¹ นักตีฟฮ์กล่าวว่า อิบรอฮีมได้ขอภัยโทษให้แก่บิดามารดาของเขา ก่อนที่จะเป็นที่ประจักษ์แก่เขาว่าบิดาของเขาเป็นศัตรูของอัลลอฮ์

² ตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์นั้น พระองค์จะทรงประวิงเวลาการลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืน จนกว่าเขาจะรู้สึกและกลับเนื้อกลับตัว มิเช่นนั้นแล้วพระองค์จะเอาโทษเขาอย่างสาหัส

³ เพื่อเราจะได้นองตอบสนองการเชิญชวนของพระองค์ ที่เชิญชวนเราไปสู่การศรัทธา แล้วเราก็จะปฏิบัติในสิ่งที่รอฮูลได้นำมาเผยแพร่

⁴ คือจะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ตลอดไป และไม่มีวันที่จะเปลี่ยนสภาพไปสู่โลกอาคิเราะฮ์ กล่าวคือพวกเขาปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

45. และพวกเขาได้พำนักอยู่ในสถานที่ของบรรดาผู้อธรรมแก่ตัวของพวกเขาเอง¹ และเป็นที่ยึดมั่นแก่พวกเขาแล้วว่า เราได้กระทำแก่พวกเขาอย่างไร และเราได้ยกอุทธรณ์แก่พวกเขาแล้ว

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكَانِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَبَيَّنَّا لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿١٥﴾

46. และแน่นอนพวกเขาได้วางแผนของพวกเขา และแผนของพวกเขาอยู่ที่อัลลอฮ์² ถึงแม้ว่าแผนของพวกเขาจะทำให้เขาเคลื่อนย้ายไปก็ตาม

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لِيَرْزُلَ مِنْهُ
الْجِبَالُ ﴿١٦﴾

47. และแท้จริงเจ้าอย่าคิดเลยว่า อัลลอฮ์จะทรงเป็นผู้พิตัสัญญากับบรรดาอสูรของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงตอบโต้อย่างเด็ดขาด

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخَلَّفًا وَعَدُوَّهُ رُسُلَهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٧﴾

48. วันซึ่งแผ่นดินจะถูกเปลี่ยนเป็นอื่นจากแผ่นดินนี้ และชั้นฟ้าทั้งหลาย (ก็เช่นเดียวกัน) พวกเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต³

يَوْمَ نُبَدِّلُ الْأَرْضَ عَنَّا الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ
وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٨﴾

49. และวันนั้นเจ้าจะเห็นบรรดาอาชญากรถูกล่ามตรึงไว้ด้วยโซ่⁴

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقْرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿١٩﴾

¹ คือหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทำลายล้างบรรดาผู้อธรรมเหล่านั้นให้หมดสิ้นไป แล้วพวกเขาจะไม่ใคร่ครวญดูหรือ

² คืออัลลอฮ์จะทรงตอบแทนการวางแผนนี้ เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

³ คือวันที่มวลมนุษย์ออกมาจากกุบูร และมาปรากฏตัวต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก พระผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต

⁴ มือและเท้าของบรรดานักโทษถูกล่ามโซ่ตรึงไว้กับต้นคอ

50. เครื่องนุ่งห่มของพวกเขาทำด้วยวัสดุไหมไฟ
และไฟจะลุกคลุกมโอบหน้าของพวกเขา

51. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนทุกชีวิต
ตามที่มันได้แสวงหาไว้¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง
ฉับพลันในการสอบสวน

52. นี่คือการประกาศ² แก่ปวงมนุษย์ เพื่อ
พวกเขาจะถูกเตือนด้วยมัน และเพื่อพวกเขา
จะรู้ว่า แท้จริงพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอกราช
และเพื่อบรรดาผู้มัสติจะได้รำลึก

سَرَابِيَهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ

وَجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾

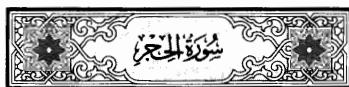
هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ ۖ وَلِيَعْلَمُوا

أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَيَذَكَّرُوا لَوْلَا أَلْتَبَسَ ﴿٥٢﴾

¹ เพื่อที่อัลลอฮ์จะตอบแทนพวกเขา ตามผลงานที่ได้กระทำไว้ คนดีจะได้รับการตอบแทนที่ดี คนชั่วจะได้รับการตอบแทนความชั่วที่ได้ก่อกรรมไว้

² นี่คือนิโฎรอฮ์เพื่อประกาศแก่ปวงมนุษย์และญิน

(15) ซูเราะฮ์ อัลฮิจรฺ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 99 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮิจรฺ

ซูเราะฮ์อัลฮิจรฺเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่มีจุดมุ่งหมายหลักคือการศรัทธาในอิสลาม หมายถึงการให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮ์ การเป็นนะบี การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน หลักสำคัญของซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงการต่อต้านของพวกปฏิเสธศรัทธาที่มีต่อบรรดารอซูลของอัลลอฮ์ในสมัยต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ซูเราะฮ์นี้จึงเริ่มด้วยการเตือนสำทับถึงการลงโทษอย่างสาหัส

“บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหวังกันว่า หากพวกเขาได้เป็นมุสลิม เจ้าจงปล่อยพวกเขาบริโศกและร่าเริง และความหวังจะทำให้พวกเขาลืม แล้วพวกเขาจะรู้”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเรียกร้องของบรรดานะบี และได้ชี้แจงถึงท่าทีของผู้หลงทางและผู้มีความทุกข์ ที่มีต่อบรรดารอซูล ไม่มีนะบีท่านใดที่ถูกส่งมาเว้นแต่จะต้องถูกเย้ยหยันจากกลุ่มชนที่หลงทางของเขา ซึ่งจะเห็นได้จากตั้งแต่ท่านนะบีนูหฺ อะลัยฮิสสลาม จนกระทั่งถึงนะบีท่านสุดท้ายคือนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซَّلَام และนี่คือแนวทางปฏิบัติของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทุกกาลสมัย

“และโดยแน่นอน ก่อนหน้าเจ้านั้น เราได้ส่งมาในหมู่คณะต่าง ๆ เมื่อครั้งสมัยก่อน ๆ และไม่มีร่อซูลคนใดมายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะเย้ยหยันเขา”

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยให้เห็นถึงสัญญาณต่าง ๆ อันชัดเจน โดยมันแผ่กระจายไปทั่วหน้าของจักรวาลที่กว้างใหญ่ไพศาลอันน่าประหลาดนี้ ซึ่งเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงร่องรอยของผู้ประดิษฐ์สร้างมันขึ้นมา ในเวลาเดียวกันก็เป็นการยืนยันถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง โดยเริ่มด้วยทัศนียภาพของชั้นฟ้า ทัศนียภาพของแผ่นดิน ทัศนียภาพของลมผสมเกสร ทัศนียภาพของความเป็นความตาย ทัศนียภาพของวันรวมฝูงชน และการฟื้นคืนชีพ ทั้งหมดนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และเป็นการยืนยันถึงความเป็นเอกะ และเดชานุภาพของพระองค์

“และโดยแน่นอน เราให้มีหมู่ดาวในท้องฟ้า และเราได้ประดับมันให้สวยงามแก่บรรดาผู้เฝ้ามองและเราได้รับรักษามันให้พ้นจากชัยฏอนทุกตัวที่ถูกสาปแช่ง”

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยถึงเรื่องราวของ มนุษยชาติผู้ยิ่งใหญ่ คือเรื่องของการฮิยาะฮ์

และการหลงทาง โดยอุปมาในเรื่องอาดัม อะลัยฮิสสลามกับศัตรูตัวฉกาจคืออิบลิสที่ ถูกสาปแช่ง และสิ่งที่เกิดขึ้นจากการสวดของมะลาอิกะฮ์ต่ออาดัม และการหยิ่งผยอง ของอิบลิสที่ไม่ยอมสujud และการคัดค้านของมันต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์ ตลอดจน การสัญญาของมันที่จะส่งลงลูกหลานของอาดัมให้อยู่ในการหลงผิด

“และจงรำลึก เมื่อพระเจ้าของเจ้าตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าเป็นผู้สร้าง มนุษย์จากดินแห้งและดินดำเป็นตม ดังนั้นเมื่อข้าได้ทำให้เขาสมบูรณ์แล้ว และเป่ารูกุ ของข้าในตัวเขา ฉะนั้นจงก้มลงสujudต่อเขา”

จากเรื่องของอาดัม ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนการดำเนินเรื่องมาเป็นเรื่องของนะบีบางท่าน เพื่อเป็นการปลอบใจท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เป็นการเสริมสร้าง กำลังใจให้เข้มแข็ง เพื่อมิให้ความหมัดหวังและความเบื่อหน่ายเข้าไปสิงสู่ในจิตใจของ ท่าน ทั้งนี้ด้วยการกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของนะบีฎุอ์ ฮุัยยิบและศอและฮ์ อะลัย ฮิมุสสลาม รวมทั้งเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นกับประชาชาติของบรรดานะบี ที่ปฏิเสธ ศรัทธาและต่อต้านการเรียกร้องเชิญชวน และการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการเตือนท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ให้รำลึกถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ด้วยการประทานคัมภีร์ฉบับ ปาฏิหาริย์และใช้ให้มีความอดทนต่อการถูกทำร้ายและก่อแค้นจากพวกมุชริกีน อีกทั้งเป็นการแจ้งข่าวดีว่า ชัยชนะที่แท้จริงแน่นอนนั้นจะเป็นของท่านนะบี คือลัลลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลิมและบรรดามุอฺมิน ในระยะเวลาอันใกล้

“และโดยแน่นอน เราได้ให้แก่เจ้า 7 อายะฮ์ที่ถูกอ่านซ้ำ และอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่”

ซูเราะฮ์นี้ได้รับการขนานนามว่า อัลฮิจรฺ เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับประชาชาติของนะบี ศอและฮ์ ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากตระกูล ษะมุต อันมีถิ่นฐานอยู่ที่เมืองฮิจรฺ ซึ่งอยู่ระหว่างนครมะดีนะฮ์กับเมืองฮาม ชนชาตินี้ มีร่างกายกำยำแข็งแรง เจาะสัถ์ถูกเขาเป็นที่พำนักอาศัยและมีความเชื่อมั่นว่าจะใช้ เป็นพำนักอยู่อย่างถาวร โดยที่ความตายและความพินาศไม่มีช่องทางที่จะเข้ามา เยือนพวกเขาได้ ด้วยความเชื่อมั่นดังกล่าว ประกอบกับความหยิ่งผยองและการไม่ เชื่อฟังอีกทั้งการต่อต้านผู้ประกาศเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ ในที่สุดพวกเขาจึงได้ รับการลงโทษอย่างสาสม โดยเสี่ยงกัมปนาทได้มาคร่าชีวิตพวกเขาในเวลาเข้าดู่

“และพวกเขาได้สัถ์ถูกเขาเป็นบ้านพักอย่างปลอดภัย ดังนั้นเสี่ยงกัมปนาทได้คร่า พวกเขาเมื่อเวลาเข้า”

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม รอ เหล่านี้คือโองการทั้งหลาย
แห่งคัมภีร์ และเป็นกุรอานอันชัดแจ้ง
2. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหวังกันว่า หาก
พวกเขาได้เป็นมุสลิม¹
3. เจ้าจงปล่อยพวกเขาบริโศคและร่าเริงและ
ความหวังจะทำให้พวกเขาสิม² แล้วพวกเขาก็จะรู้
4. เรามิได้ทำลายเมืองใด นอกจากว่าได้มี
กำหนดเป็นที่รู้จักกันแก่มันแล้ว
5. ไม่มีประชาชาติใดจะเร่งกำหนดการลงโทษ
ได้³ และไม่อาจจะทำให้ล่าช้ากว่ากำหนดได้
6. และพวกเขากล่าวว่า โอผู้ซึ่งขัดดักเดือนญก
ประทานแก่เขา⁴ แท้จริงท่านเป็นคนบ้าอย่าง
แน่นอน
7. ทำไมท่านไม่นำมะลาอิกะฮฺมาที่เรา⁵ หาก
ท่านอยู่ในหมู่มุสดียฺจริง
8. เราจะไม่ส่งมะลาอิกะฮฺลงมา เว้นแต่ด้วย
ความจริง⁶ และดังนั้นพวกเขาไม่ต้องคอย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِلَاكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾

ذَرَّهُمْ يَا كُنُوزًا وَيَتَمَنَعُوا وَيَبْهَمُ الْأَمَلُ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٥﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكِ إِن كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾

مَا نُنزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنظَرِينَ ﴿٨﴾

¹ ทั้งนี้ขณะที่พวกเขาได้พบเห็นความน่ากลัวของวันกียามะฮฺ

² สิมจากการตอบแทนและการลงโทษที่จะมาถึง

³ การลงโทษประชาชาติใดจะไม่เกิดขึ้นก่อนกำหนดเวลาของมัน และจะไม่ล่าช้ากว่ากำหนด

⁴ พวกกุฟฟารชาวกุโรซุล่าวกแก่ท่านนะบี คือลัลลอสูอะลยฮิวะซัลลิม ในเชิงเหยียดหยัน ขัดดักเดือน
หมายถึงอัลกุรอาน

⁵ เพื่อยืนยันว่าท่านเป็นร่อซูล

⁶ เว้นแต่ด้วยการลงโทษที่อัลลอฮฺต้องการทำลายเขา

9. แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นนอน

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

10. และโดยแน่นอน ก่อนหน้าเจ้านั้นเราได้ส่ง (บรรดาร์อูซูล) มาในหมู่คณะต่างๆ เมื่อครั้งสมัยก่อนๆ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾

11. และไม่มีรื่อซูลคนใดมายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะต้องเย้ยหยัน

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾

12. ในทำนองนั้น เราได้ทำให้มัน¹ อยู่ในจิตใจของพวกอาชญากร

كَذَلِكَ نَسُفُّكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾

13. พวกเขาจะไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน และแน่นอนแบบอย่างของคนรุ่นก่อนๆ ได้ล่องลับไปแล้ว²

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. และหากเราเปิดประตูแห่งชั้นฟ้าแก่พวกเขา แล้วพวกเขาจะขึ้นไปเรื่อย ๆ³

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾

15. แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงสายตาของพวกเราถูกปิดกั้น ไม่แต่เพียงเท่านั้นพวกเรายังเป็นกลุ่มชนที่ถูกเวทมนตร์อีกด้วย

لَقَالُوا إِنَّمَا سَكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

16. และโดยแน่นอน เราให้มีหมู่ดวงดาวในท้องฟ้า⁴ และเราได้ประดับมันให้สวยงามแก่บรรดาผู้เฝ้ามอง

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٦﴾

¹ คือความเท็จ การหลงทาง และการเย้ยหยันต่อบรรดานะบี เป็นสัญลักษณ์ของพวกปฏิเสธศรัทธา

² คือกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ในการให้พวกปฏิเสธศรัทธาประสบความพินาศ

³ จนกระทั่งจะได้เห็นมะลาอิกะฮ์ และอำนาจอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา

⁴ คือให้ท้องฟ้าเป็นแหล่งโคจรของดวงดาวต่าง ๆ

17. และเราได้อธิษฐานให้พ้นจากชัยฏอน
ทุกตัวที่ถูกสาปแช่ง

18. เว้นแต่ผู้ที่แอบฟัง¹ ดังนั้นดวงดาวที่ถูกละ
ไซตีช่วงจะตามติดเผามัน

19. และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่มันออกไป และ
เราได้ทำให้มันเทือกเขาเป็นที่ยึดอย่างมั่นคง² และ
เราได้ให้ทุกสิ่งออกเงยอย่างสมดุล³

20. และในแผ่นดินนั้นเราได้ทำให้มีเครื่อง
ยังชีพแก่พวกเจ้า⁴ และแก่ผู้ที่พวกเจ้ามิได้เป็นผู้
ให้ริชกีแก่เขา⁵

21. และไม่มีสิ่งใด (เครื่องยังชีพ) เว้นแต่ที่
เรานั้นมีคลังของมัน และเราจะไม่ให้มันลงมา
นอกจากตามสภาวะที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว⁶

22. และเราได้ส่งลมผสมเกสร แล้วเราได้ให้
น้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วเราได้ให้พวกเจ้าดื่ม
มัน⁷ และพวกเจ้าก็มีได้เป็นผู้สะสมมันไว้

23. และโดยแน่นอนเราเป็นผู้ให้ชีวิต และเรา
เป็นผู้ให้ตาย และเราเป็นผู้คงอยู่แต่ผู้เดียว

وَحَفِظْنَاهُم مِّن كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٧﴾

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَآتَبَهُ شِهَابٌ مُّيمٍ ﴿١٨﴾

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوْسِيَ وَأَنْبَتْنَا
فِيهَا مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾

وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِجَاءٍ مَعِيشٍ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُ
بِرَزْرِيقٍ ﴿٢٠﴾

وَأِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُهُ
إِلَّا بِإِقْدَارٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَأِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

¹ แอบฟังข่าวจากชั้นฟ้า มันตัวนั้นจะถูกขว้างด้วยดาว

² แผ่นดินได้ขีตและกว้างออกไปทั้ง ๆ ที่มีลักษณะกลมเหมือนลูกฟุตบอล เทือกเขามันคงก็เพราะมีหลัก
ตรงเอาไว้ ซึ่งอัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวไว้ในซูเราะฮ์อุมมะ ว่า **وَالْجِبَالِ أَوْدَادًا** และเรามีได้ให้เทือกเขา
เป็นหลักตรงไว้ดอกหรือ

³ เราได้ให้พืชพรรณและพืชผลออกเงยอย่างสมดุลที่สุดทุกชั้นตอน

⁴ คืออาหารและเครื่องดื่ม เพื่อการดำรงชีวิตสำหรับพวกเจ้า

⁵ คือลูกหลานและผู้เป็นเจ้าของครอบครองเขา ตลอดจนถึงสัตว์เลี้ยงของเจ้า

⁶ ให้เป็นไปตามความต้องการและผลประโยชน์ ตามพระประสงค์ของพระองค์

⁷ น้ำอันเป็นเครื่องดื่มสำหรับมนุษย์ สัตว์เลี้ยง และแผ่นดิน

24. และโดยแน่นอน เรารอบรู้กลุ่มชนก่อน
พวกเจ้า และโดยแน่นอนเรารอบรู้กลุ่มชน
รุ่นหลัง

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقِدِّينَ مِنْكُمْ
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَخْرِينَ ﴿١٤﴾

25. และแท้จริง พระเจ้าของเจ้าคือผู้ทรงซุ่มนุ่
พวกเขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ
ผู้ทรงรอบรู้

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٥﴾

26. และโดยแน่นอน เราได้สร้างมนุษย์จาก
ดินแห้ง จากดินดำเป็นตม

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ
مَسْنُونٍ ﴿١٦﴾

27. และญินนั้น เราได้สร้างมันมาก่อน จาก
ไฟของลมร้อน

وَالجَّانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿١٧﴾

28. และจงรำลึกเมื่อพระเจ้าของเจ้าตรัสแก่
มะลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าเป็นผู้สร้างมนุษย์จาก
ดินแห้ง จากดินดำเป็นตม

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا
مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ﴿١٨﴾

29. ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วน
และเป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขา¹ ฉะนั้น
พวกเจ้าจงก้มลงสujudต่อเขา²

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي
فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ ﴿١٩﴾

30. ดังนั้น มะลาอิกะฮ์ทั้งหมดได้ก้มลงสujud

فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

31. เว้นแต่อิบลิส³ มันปฏิเสธที่จะอยู่ร่วมกับ
บรรดาผู้สujud

إِلَّا إِبْلِيسَ أَقْبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّٰجِدِينَ ﴿٢١﴾

32. พระองค์ตรัสว่า โออิบลิส ทำไมเจ้าจึงไม่
อยู่ร่วมกับบรรดาผู้สujud

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّٰجِدِينَ ﴿٢٢﴾

¹ จนกลายเป็นมนุษย์ที่มีชีวิต

² มะลาอิกะฮ์ได้ก้มลงสujudเป็นการให้เกียรติ มิใช่สujudเพื่อการอับทอะฮ์

³ เพราะอิบลิสถือว่าตนถูกสร้างมาจากไฟ ย่อมเหนือกว่าอาดัมซึ่งถูกสร้างมาจากดิน

33. มันทกล่าวว่า ข้าพระองค์จะไม่สูญุดต่อมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างเขาจากดินแห้ง จากดินดำเป็นตม

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ، مِنْ صَلْصَلٍ
مِنْ حَمِئٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

34. พระองค์ตรัสว่า ดั่งนั้นเจ้าจงออกไปจากที่นี่¹ แท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่

قَالَ فَأَخْرَجْنَا مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. และแท้จริง การสาปแช่งจงประสบแก่เจ้าจนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾

36. มันทกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ได้โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าพระองค์จนถึงวันฟื้นคืนชีพด้วยเถิด

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾

37. พระองค์ตรัสว่า ดั่งนั้น แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ถูกประวิงเวลา

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾

38. จนกระทั่งถึงวันแห่งเวลาที่ถูุกกำหนดไว้แล้ว

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

39. มันทกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์หลงผิดไปแล้ว แน่หนอน ข้าพระองค์ก็จะทำให้เป็นที่เฟริศแพรวัวแก่พวกเขาในแผ่นดินนี้² และแน่หนอนข้าพระองค์ จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

40. เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ ในหมู่พวกเขา ที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น³

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾

¹ ออกไปจากชั้นฟ้าทั้งหลาย และเจ้าถูกขับไล่ออกจากความเมตตาของข้า

² คือจะล่อลวงลูกหลานของอาดัมให้หลงผิด

³ เพื่อจงรักภักดีและทำความโปรดปรานให้แก่พระองค์ ฉันทไม่อาจจะล่อลวงให้พวกเขาหลงผิดได้

41. พระองค์ตรัสว่า นี่คือนางอันเที่ยงธรรม
ของข้า

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿١١﴾

42. แท้จริงปวงบ่าวของข้า¹ เจ้าจะไม่มีอำนาจ
ใด ๆ เหนือพวกเขา เว้นแต่ผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่
ผู้หลงผิดเท่านั้น²

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٢﴾

43. และแท้จริงนรกญะฮันนัม แน่นอนคือ
สัญญาของพวกเขาทันที³

وَأِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

44. มันมีเจ็ดประตู สำหรับทุกประตูมีส่วนที่
ถูกจัดไว้แล้ว⁴

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ
جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿١٤﴾

45. แท้จริง บรรดาผู้ยำเกรงอยู่ในสวนสวรรค์
มากมาย และตาน้ำพุ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

46. พวกเขาจึงเข้าไปในนั้นด้วยความศานติ
และปลอดภัย

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ وَأَمِينٍ ﴿١٦﴾

47. และเราได้ขจัดความขุ่นแค้นที่มีอยู่ในหัว
อกของพวกเขา⁵ ให้กลายเป็นพี่น้องกัน โดย
พำนักอยู่บนเตียงหันหน้าเข้าหากัน

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ إِخْوَانًا
عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿١٧﴾

48. ความเหน้อยยากจะไม่ประสบแก่พวกเขา
ในนั้น และพวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากที่นั้น⁶

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ
وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿١٨﴾

¹ คือปวงบ่าวที่ศรัทธาต่อข้า เจ้าไม่มีอำนาจที่จะทำให้พวกเขาหลงผิดได้

² ผู้หลงผิดมิใช่ปวงบ่าวที่มีใจบริสุทธิ์ รวมทั้งผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย

³ สัญญาของอิบลิสและผู้ที่เกี่ยวข้องกันทั้งหมด

⁴ แต่ละกลุ่มจะเข้าประตูของมัน

⁵ ความขุ่นแค้น ความโกรธ ความเกลียดชัง ที่มีอยู่ในโลกดุนยา

⁶ คือจะอยู่ในนั้นอย่างถาวรตลอดไป

49. จงแจ้งแก่ปวงบ่าวของข้าว่า แท้จริงข้าคือ
ผู้อภัย ผู้เมตตาเสมอ¹

50. และแท้จริงการลงโทษของข้านั้น เป็นการ
ลงโทษที่เจ็บแสบ

51. และจงแจ้งพวกเขาให้ทราบถึงบรรดาแขก
ของอิบรอฮีม²

52. เมื่อพวกเขาเข้าไปหาเขา³ (อิบรอฮีม) แล้ว
กล่าวว่า ศานติ เขากล่าวว่า แท้จริงเรากลัว
พวกท่าน⁴

53. พวกเขา กล่าวว่า ท่านอย่ากลัว แท้จริงเรา
ขอแจ้งข่าวดีแก่ท่าน เกี่ยวกับเด็กคนหนึ่งที่มี
ความรู้⁵

54. เขากล่าวว่า พวกท่านมาแจ้งข่าวดีแก่ฉัน
เมื่อความชราภาพได้ประสบแก่ฉันแล้วกระนั้น
หรือ แล้วเรื่องอะไรเล่าที่พวกท่านจะแจ้งข่าวดี
แก่ฉัน⁶

﴿ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١١﴾ ﴾

﴿ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿١٢﴾ ﴾

﴿ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣﴾ ﴾

﴿ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ
وَجُلُونَ ﴿١٤﴾ ﴾

﴿ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿١٥﴾ ﴾

﴿ قَالَ أَمْثَرَ تُمْوَنِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ
فِيمَ تَبَشِّرُونَ ﴿١٦﴾ ﴾

¹ สำหรับผู้ที่กลับเนื้อกลับตัวและขออภัยต่อพระองค์เสมอ

สาเหตุของการประทอนอายะฮ์นี้ มีรายงานว่าท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้เดินออกไป
ท่ามกลางศอฮาบะฮ์ โดยที่พวกเขากำลังหัวเราะกัน ท่านได้กล่าวขึ้นว่า พวกท่านหัวเราะกันโดยที่
ท่ามกลางพวกท่านมีสวรรค์และนรกกระนั้นหรือ ในการนี้ทำให้พวกเขาเสียใจ อายะฮ์นี้จึงถูกประทอน
ลงมา

² คือมะลาอิกะฮ์ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งมาเพื่อทำลายชนชาติของลูฏ มีทั้งหมด 10 ท่าน รวมทั้งญิบริล
ด้วย จำแลงกายมาในรูปของเด็กหนุ่มที่มีรูปร่างงดงาม

³ เข้าไปหาอิบรอฮีม

⁴ ทั้งนี้ก็เพราะเมื่ออิบรอฮีมนำอาหารมาให้ พวกเขาไม่ยอมรับประทาน

⁵ คืออิสฮาก

⁶ ที่กล่าวเช่นนี้เพราะความประหลาดใจ และเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก

55. พวกเขาบอกว่า เราขอแจ้งข่าวดีแก่ท่าน ด้วยความจริง ดังนั้นท่านอย่าอยู่ในหมู่ผู้ลี้ภัย
56. เขากล่าวว่า และจะไม่มีผู้ใดที่ลี้ภัยในพระเมตตาของพระเจ้าของเขา นอกจากพวกหลงผิด
57. เขากล่าวว่า ดังนั้น อูระอันใดเล่าของพวกท่าน โอ้ทูตทั้งหลาย
58. พวกเขาบอกว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนผู้ทำผิด¹
59. นอกจากบริวารของลุลฎุ แท้จริงเราจะเป็นผู้ช่วยพวกเขาให้รอดทั้งหมด
60. เว้นแต่ภรรยาของเขา เราได้กำหนดไว้แล้วว่า แท้จริงนางจะอยู่ในหมู่ผู้ล่องไปแล้ว²
61. ครั้นเมื่อพวกเขาพูดได้มายังบริวารของลุลฎุ
62. เขา (บริวารของลุลฎุ) กล่าวว่า แท้จริงพวกท่านเป็นกลุ่มชนที่ไม่คั่นหน้า³
63. พวกเขาบอกว่า แต่เรามาหาท่าน (ลุลฎุ) ด้วยเรื่องที่เราสงสัยกันอยู่⁴
64. และเรามาหาท่านด้วยเรื่องจริง⁵ และ แท้จริงเราเป็นผู้ซื่อสัตย์อย่างแน่นอน

قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْفٰئِطِيْنَ ﴿٥٥﴾

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّوْنَ ﴿٥٦﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿٥٨﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجِّوهُمْ أَجْمَعِيْنَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّا لَمِنَ الْغٰفِرِيْنَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُّوْنَ ﴿٦٢﴾

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ﴿٦٤﴾

¹ คือชนชาติของลุลฎุ

² จะอยู่ในหมู่พวกที่ได้รับการลงโทษ คือพวกปฎิเสธศรัทธา

³ ฉันทันไม่รู้จักพวกท่าน และท่านต้องการอะไร

⁴ การลงโทษที่ได้มีการสัญญากันไว้

⁵ เพื่อยืนยันถึงการลงโทษ

65. ดังนั้น ท่านจงเดินทางไปกับครอบครัวของท่าน ในช่วงเวลากลางคืน และจงตามหลังพวกเขา และอย่าให้ผู้ใดในหมู่พวกท่านเหลียวหลัง¹ และจงเดินต่อไปตามที่พวกท่านถูกบัญชา²

66. และเราได้แจ้งแก่เขาถึงเรื่องนั้นว่า คนสุดท้ายของพวกเหล่านี้จะถูกตัดขาดในยามเช้า³

67. และชาวเมือง⁴ ได้มาหาอย่างดีใจ⁵

68. เขา (ลูฏ) กล่าวว่า แท้จริง เขาเหล่านั้นคือแขกของฉัน ดังนั้น พวกท่านอย่าทำให้ฉันอัปยศ

69. และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และอย่าทำให้ฉันได้รับความละอาย

70. พวกเขา กล่าวว่า และเรามีได้ห้ามท่านเกี่ยวกับการต้อนรับแขกดอกหรือ⁶

71. ลูฏกล่าวว่า เขาเหล่านั้นคือลูกสาวของฉัน หากพวกท่านจำเป็นต้องกระทำ⁷

72. ขอสาบานด้วยชีวิตของเจ้า⁸ แน่نون แท้จริงพวกเขาอยู่ในการมีนเมาหลงทาง

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبُرَهُمْ وَلَا يَلْبُغُوا مِنْكَ أَحَدًا وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿١٥﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَتُولَاءِ مُقَطَّوعٌ مُصْحِحِينَ ﴿١٦﴾

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٧﴾

قَالَ إِنَّ هَتُولَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَمْسُحُونَ بِي ﴿١٨﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ ﴿١٩﴾

قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

قَالَ هَتُولَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٢١﴾

لَعَنَّاكَ إِنَّمَتَّمْ لِي سَكْرَتِيْمَ يَعْْمَهُونَ ﴿٢٢﴾

¹ เพื่อที่จะไม่ได้เห็นการลงโทษที่น่ากลัว ที่จะประสบแก่พรรคพวกของเขา

² เดินต่อไปยังประเทศซาม

³ คือจะตายตัวดินอย่างถอนรากถอนโคน ไม่เหลือสักคน

⁴ ชาวเมืองฮะดุม ซึ่งเป็นชนชาติของลูฏ

⁵ โดยคิดว่าแขกเหล่านั้นเป็นมนุษย์เหมือนพวกตน และหวังที่จะทำลามก

⁶ อีรรอซียักกล่าวว่า ความหมายคือ เราได้ห้ามท่านมิให้พูดกับใครดอกหรือ เมื่อเราต้องการจะทำลามก

⁷ หากมีความต้องการก็แต่งงานกับพวกเขา

⁸ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยชีวิตของมุฮัมมัด อันเป็นการยกย่องให้เกียรติแก่ท่าน

73. ดังนั้น เสียงกัมปนาทได้คร่าพวกเขาเมื่อ
ดวงอาทิตย์ขึ้น

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾

74. แล้วเราได้พลิกกลับส่วนบนของมันเป็น
ส่วนล่าง¹ และได้ให้หินจากนรกหล่นลงมาทับ
พวกเขา

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلًا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّن سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾

75. แท้จริงในการนั้น แน่นนอนเป็นสัญญาณ
แก่บรรดาผู้พินิจพิเคราะห์

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُتَوَسِّئِينَ ﴿٧٥﴾

76. และแท้จริง มัน (สถานที่นั้น) ยังคงเป็น
เส้นทางที่พิกอาศัยอย่างแน่นนอน

وَأَنَّهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾

77. แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณ
แก่บรรดามุอฺมิน

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

78. และกระนั้นก็ดี ชาวอัลอัยกะฮ์² เป็นผู้
อธรรมอย่างแน่นนอน

وَإِن كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

79. ดังนั้นเราได้ลงโทษพวกเขา³ และแท้จริง
ทั้งสองพวก⁴ อยู่บนเส้นทางที่ขัดแย้งอย่าง
แน่นนอน

فَأَنقَضْنَا مِنْهُمْ رِزْقَهُمَا لِيَآمِرَ بِهِينِ ﴿٧٩﴾

¹ คือพลิกแผ่นดิน

² อัลอัยกะฮ์คือต้นไม้หนาทึบ ชาวอัลอัยกะฮ์คือชนชาติของนะบิซุอัยบุ สัญลักษณ์ของพวกนี้คือปฏิเสศ
ศรัทธาต่อนะบิซุอัยบุเป็นนักปล้นสดมภ์และกองการขัง ดวง วัด

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทำลายพวกเขาโดยให้เกิดการสิ้นเสเทือนและมีกลุ่มเมฆ นักตีฟซิริกล่าว่า ความร้อน
อย่างรุนแรงได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาเป็นเวลา 7 วัน จนเกือบจะทนไม่ได้ แล้วอัลลอฮ์ได้ส่งก้อนเมฆมาให้
พวกเขาเสมือนกับเป็นที่ร่ม พวกเขาได้ไปรวมตัวกันอยู่ใต้ร่มของก้อนเมฆ ต่อมาอัลลอฮ์ได้ทำให้ไฟเผา
พวกเขาทั้งหมด

⁴ คือชนชาติของลูฏและอัยบุ

80. และโดยแน่นอน ชาวอัลฮิจรได้ปฏิเสธ
บรรดารอซูล¹

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾

81. และเราได้ให้สัญญาณต่าง ๆ ของเราแก่
พวกเขา² แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้มัน

وَمَا آتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾

82. และพวกเขาได้สะกิดภูเขาเป็นบ้านพัก
อย่างปลอดภัย³

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾

83. ดังนั้น เสียงกัมปนาทได้คร่าชีวิตพวกเขา
ในยามเช้า

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾

84. ฉะนั้น สิ่งที่พวกเขากระทำเอาไว้ ไม่ให้
ประโยชน์แก่พวกเขาได้เลย

فَمَا آغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾

85. และเรามีได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น เพื่ออื่นใดเว้น
แต่เป็นความจริง⁴ และแท้จริงวันกียามะฮ์จะมี
มาอย่างแน่นอน ดังนั้นเจ้าจงอภัยด้วยการ
อภัยที่ดี

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحْ
الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾

86. แท้จริงพระเจ้าของเจ้า (มุฮัมมัด) ผู้ทรง
สร้าง ผู้ทรงรอบรู้

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

87. และโดยแน่นอน เราได้ให้แก่เจ้าเจ็ด
อายะฮ์ที่ถูกอ่านซ้ำ⁵ และอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ
الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾

¹ อัลฮิจรเป็นที่ราบในหุบเขาอยู่ระหว่างนครมะดีนะฮ์กับประเทศซาม ชาวฮิจรสืบเชื้อสายมาจากพวก
ษะมุต พวกนี้ไม่ศรัทธาต่ออะบิศอลและฮุ

² เพื่อเป็นการแสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์ เช่น อูฐตัวเมีย อิบน์อบีบาสกล่าวไว้ว่า สำหรับอูฐตัวเมียนี้
มีสัญญาณหลายอย่าง เช่น มันออกมาจากก้อนหิน มันคลอดลูกขณะที่ออกมาจากก้อนหิน รูปร่างใหญ่โต
ไม่เหมือนอูฐธรรมดา และน้ำนมมีมากจนพวกเขาใช้ดื่มกันอย่างพอเพียง

³ โดยคิดว่าจะสามารถป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

⁴ ดังนั้น ด้วยอิมชะฮ์ของพระองค์ คือการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย เพื่อมิให้ความเสียหายเกิดขึ้นอีก

⁵ คือซูเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์

88. อย่าทอดสายตาทั้งสองของเจ้าไปยังชนชั้นต่าง ๆ ของพวกเขา¹ และอย่าเสียใจแทนพวกเขา² และจงลดปีกของเจ้าให้ต่ำต่อบรรดาผู้ศรัทธา³

لَا تَمُدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَأخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

89. และ (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิด แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างชัดแจ้ง

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾

90. เช่นเดียวกับที่เราได้ให้แก่พวกแบ่งการศรัทธา⁴

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْسِمِينَ ﴿٩٠﴾

91. (คือ) บรรดาผู้แบ่งแยกอัลกุรอานเป็นส่วน ๆ⁵

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾

92. ดังนั้น ขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้า แน่แน่นอนเราจะถามพวกเขาทั้งหมด

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

93. ถึงที่พวกเขาได้กระทำไว้

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

94. ดังนั้น จงประกาศอย่างเปิดเผยในสิ่งที่เจ้าถูกบัญชา และจงผินหลังให้พวกมุชริกีน

فَأَصْدَقْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾

95. แท้จริง เราได้ให้ความพอเพียงแก่เจ้าต่อพวกเย้ยหยันแล้ว⁶

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾

96. (คือ) บรรดาผู้ตั้งพระเจ้าอื่นเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาจะรู้

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

¹ ชนชั้นต่าง ๆ ของพวกกุฟฟาร เช่น ยะฮูด นะศอรอ และมะนะญญ

² ที่พวกเขาไม่ศรัทธา

³ จงอ่อนน้อมต่อผู้ที่ศรัทธาต่อเจ้า

⁴ คือเราได้ให้อัลกุรอานแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้ให้แก่พวกอะฮ์ลุลกิตาบ คือยะฮูดและนะศอรอ ซึ่งพวกเขาได้ศรัทธาบางส่วนและปฏิเสธบางส่วน

⁵ คือพวกกุฟฟารมักกะฮ์มีสภาพเช่นเดียวกับพวกอะฮ์ลุลกิตาบ โดยกล่าวถึงอัลกุรอานว่า เป็นมายากลบ้าง เป็นบทกลอนบ้าง และเป็นนวนิยายบ้าง

⁶ ด้วยการลงโทษพวกเขาชั้นหัวหน้า 5 คน

97. และโดยแน่นอน เรารู้ว่าแท้จริงเจ้านั้น
หัวอกของเจ้าอี้อัดต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว
98. ดังนั้น จงกล่าวสดุดีด้วยการสรรเสริญ
พระเจ้าของเจ้า และจงร่วมอยู่ในหมู่ผู้สัจดูต
99. และจงเคารพภักดีพระเจ้าของเจ้า จนกว่า
ความแน่นอน (ความตาย) จะมาหาเจ้า

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٧﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٨﴾

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٩﴾

(16) ซูเราะฮ์ อันนะหฺลุ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 128 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนะหฺลุ

ซูเราะฮ์อันนะหฺลุเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงปัญหาหลักต่าง ๆ เกี่ยวกับการศรัทธา เช่น เรื่องเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า การวะฮีย การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน ฯลฯ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงหลักฐานแห่งความปรีชาญาณ และความเป็นเอกะ ของพระองค์ ในโลกอันกว้างใหญ่ไพศาล คือชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ท้องทะเลภูเขา ห้วยเหว หุบเขา น้ำฝนที่หลั่งลงมาจากฟากฟ้า พืชผลที่งอกเงย เรือที่แล่นในมหาสมุทร ดวงดาวต่าง ๆ ที่นักเดินทางยามค่ำคืนใช้นำทาง ตลอดจนทัศนียภาพต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้มีโอกาสดูเห็น ในการดำรงชีวิตของตน เป็นภาพชีวิตแห่งความจริงที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเอกะ และความปรีชาญาณของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ทรงบรรจงสร้างจักรวาลทั้งหลายให้ได้สัดส่วนและสวยงาม

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องการประทານวะฮียลงมา ซึ่งเป็นปฐมเหตุแห่งการปฏิเสธและเย้ยหยันของพวกมุชริกีน พวกเขาได้ปฏิเสธเรื่องของวะฮีย และไม่ยอมเชื่อปรากฏการณ์ของวันปรโลกโดยสิ้นเชิง และเร่งเร้าทำนร่อซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์ อะลัยฮิวะซัลลิม ให้นำการลงโทษมาโดยเร็ว ซึ่งท่านนะบี ได้กล่าวเตือนพวกเขาอยู่เสมอและทุกครั้งที่การลงโทษล่าช้าไป พวกเขาก็เรียกร้องและเย้ยหยันมากยิ่งขึ้น

ซูเราะฮ์นี้มีจุดมุ่งหมายถึง การกำหนดหลักการแห่งความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยให้เบนความสนใจไปสู่เดชานุภาพของพระองค์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต โดยสนทนากับสิ่งสัมผัสทุกส่วนในร่างกายของมนุษย์ และอวัยวะทุกส่วนในเรือนร่างของมนุษย์ ให้มุ่งใช้สติปัญญาสู่พระเจ้าของเขา เพื่อจะได้มองเห็นร่องรอยในการสร้างของอัลลอฮ์ ที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์

ต่อมาซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวเตือนมนุษย์ถึงผลของการเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ การไม่แสดงความขอบคุณต่อพระองค์ กับได้เตือนพวกเขาถึงบ้านปลายที่จะเกิดขึ้นอย่างมหันต์ แก่ทุกคนที่ดื้อดึงและฝ่าฝืน

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการใช้ให้ทำนร่อซูลุลลอฮ์เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ด้วย

ความสุขุม การแนะนำสั่งสอนที่ดี การอดทนขันติและการให้อภัยกับสิ่งที่จะเผชิญ
จากการถูกทำร้าย ในการเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ ตะอาลา

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่าผึ้ง เพราะข้อความในซูเราะฮ์ประกอบด้วยบทเรียนและ
ข้อเตือนสติที่น่าจับใจ เป็นการชี้แนะให้เห็นถึงความประหลาดแห่งการสร้างสรรค์
ของพระเจ้าผู้สร้าง และเป็นการบ่งถึงการเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริงแน่นอน

สาเหตุของการประทานซูเราะฮ์นี้

อิบนุอับบาสกล่าวว่า เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานอายะฮ์ที่ว่า ยาม
อวสานใกล้เข้ามาแล้ว พวกกุฟฟารได้กล่าวเตือนซึ่งกันและกันว่า มุฮัมมัดอ้างว่าวัน
กียามะฮ์ได้ใกล้เข้ามาแล้ว พวกท่านจงยับยั้งการกระทำของพวกท่านลงเสียบ้าง
จนกว่าเราจะเห็นว่าเป็นความจริงหรือไม่ เมื่อวันเวลาได้ยืดเยื้อออกไป พวกเขาบอกว่า
โอ้มุฮัมมัด เราไม่เห็นสิ่งใดเลยในสิ่งที่ท่านชู้พวกเรา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงประทาน
ซูเราะฮ์นี้ลงมา

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. พระบัญชา¹ของอัลลอฮฺได้มาแล้ว ดังนั้น
เจ้าอย่าได้เร่งมัน² มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์และ
พระองค์ทรงสูงส่งเหนือที่พวกเขาตั้งภาคี

2. พระองค์ทรงส่งมะลาอิกะฮฺลงมาพร้อมด้วย
วะฮีย์³ ตามพระบัญชาของพระองค์ แก่ผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์
โดยให้พวกเขาตกเตือนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
นอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าเกรงต่อข้าเถิด⁴

3. พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
ด้วยความจริง⁵ พระองค์ทรงสูงส่งเหนือที่
พวกเขาตั้งภาคี

4. พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำอสุจิแล้ว
เขาก็เป็นปรปักษ์อย่างชัดเจน⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنۡ أَمَرَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعِجِلُوهُ سَبِّحۡنَهُ وَتَعَلَّىٰ
عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿١﴾

يُنزِلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَآءُ مِنْ
عِبَادِهِ أَنۡ أَنْذِرُوهُۥٓ إِنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَلَّىٰ
عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿٣﴾

خَلَقَ الْاِنۡسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا
هُوَ خَصِيۡمٌ مُّبۡيۡنٌ ﴿٤﴾

¹ หมายถึงวันกียามะฮฺ

² คืออย่าเร่งการลงโทษที่นะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮฺอะลยฮิวะซัลลัม ได้สัญญาไว้

³ เรียก วะฮีย์ ว่า อีรฺรหฺ ก็เพราะว่า อัลวะฮีย์ ทำให้จิตใจมีชีวิตชีวา เช่นเดียวกับที่ร่างกายจะมีชีวิตชีวา ก็ด้วยวิญญาณคือ อีรฺรหฺ นั่นเอง

⁴ คือจงกลัวการลงโทษของพระองค์เถิด

⁵ ด้วยความจริงอย่างแน่นอนและด้วยฮิกมะฮฺอันสูงส่ง

⁶ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์มาเพื่อเป็นบ่าว มิใช่สร้างมาเพื่อให้เป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์

5. และปศุสัตว์¹ พระองค์ทรงสร้างมัน ในตัวมันมีความอบอุ่นสำหรับพวกเจ้า² และประโยชน์มากมาย³ และในสวนหนึ่งจากมันนั้นพวกเจ้าเอามาบริโภคได้⁴

وَالَّذِينَ خَلَقْنَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءًا وَمَنْفَعًا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٦﴾

6. และในตัวมันมีความสว่างามสำหรับพวกเจ้า ขณะที่นำมันกลับจากทุ่งหญ้าและขณะที่นำมันออกไปเลี้ยง

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿١٧﴾

7. และมันแบกสัมภาระหนักของพวกเจ้าไปยังเมืองไกล ๆ โดยที่พวกเจ้าจะไปถึงมันไม่ได้ เว้นแต่ด้วยความเหนื่อยยากลำบากใจ แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَيَحْمِلُ أُنْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّا تَكُونُونَ لَبِيحِينَ ۗ وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَنْظُرُونَ إِلَيْكُمْ وَلَا يَشْعُرُونَ ۗ رَبُّكُمْ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٨﴾

8. และม้า และล่อ และลา⁵ เพื่อพวกเจ้าจะได้ขี่มันและเป็นเครื่องประดับ และพระองค์ยังทรงสร้างสิ่งอื่น ๆ ที่พวกเจ้าไม่รู้⁶

وَالْخَيْلَ وَالْبِيعَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

9. และเป็นหน้าที่เหนืออัลลอฮ์คือการชี้แนะทางที่เที่ยงตรง และจากมัน (ทางต่าง ๆ) นั้นก็มีทางคดเคี้ยวและหากพระองค์ทรงประสงค์แน่นอนพระองค์ก็จะทรงชี้แนะนำทางแก่พวกเจ้าทั้งหมด

وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢٠﴾

¹ คือสัตว์จำพวก 4 เท้าที่บริโภคได้ เช่น ฐูร วัว ควาย แพะ แกะ ฯลฯ

² คือเอาน้ำและขนมาทำเครื่องนุ่งห่มให้อบอุ่นได้

³ ประโยชน์มากมายคือ เอามาเลี้ยงผสมพันธุ์ ริดนม ใช้ขี่เป็นพาหนะ และไถพรวนดิน

⁴ เอาน้ำของมันมาบริโภค

⁵ พระองค์ทรงสร้างสัตว์เหล่านั้นเพื่อใช้ประโยชน์ เป็นพาหนะในการขี่และแบกขนสัมภาระ

⁶ ในยุคปัจจุบันการสื่อสารคมนาคมได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งไม่เป็นที่รู้จักกันในอดีต ด้วยเหตุนี้อัลกุรอานจึงใช้สำนวนคาดการณ์ในอนาคตอันใกล้และไกล เพื่อให้สติปัญญาและจิตใจของรับฟังที่วิทยาการจะคิดค้นได้ในอนาคต

10. พระองค์คือ ผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า สำหรับพวกเจ้า ส่วนหนึ่ง¹เป็นเครื่องดื่มและอีกส่วนหนึ่ง² (ทำให้) พืชชาติ (เจริญเติบโต) เพื่อพวกเจ้าใช้เลี้ยงสัตว์

11. ด้วยมัน (น้ำ) พระองค์ทรงให้พืชผลและผลไม้ และอินทผลัม และองุ่น³ ออกงาม สำหรับพวกเจ้า และจากผลไม้ทั้งหลายชนิด แท้จริงในการนั้น แน่นนอน ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ตริกตรอง

12. และพระองค์ทรงให้กลางวันและกลางคืน และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า⁴ และหมู่ดาวถูกใช้ให้เป็นประโยชน์โดยพระบัญชาของพระองค์⁵ แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณมากมาย สำหรับกลุ่มชนที่ใช้ปัญญา

13. และสิ่งที่พระองค์ทรงให้มีขึ้นมากมาย สำหรับพวกท่านในแผ่นดินนั้น ชนิดของมันแตกต่างกันไป⁶ แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนผู้ใคร่ครวญ

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٥﴾

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٦﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

وَمَا ذَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

^{1,2} จากนั้นน้ำใช้เป็นเครื่องดื่ม และให้ต้นไม้เติบโตเพราะได้รับน้ำ เพื่อจัดให้เป็นอาหารของปศุสัตว์

³ ด้วยน้ำชนิดเดียวเท่านั้น พืชผลทั้งออกงามมาจากแผ่นดินแตกต่างกัน เช่น ชนิด ரசชาติ และสีสัน

⁴ ให้กลางวันและกลางคืนหมุนเวียนกันไป เพื่อเป็นการพักผ่อนและประกอบอาชีพ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ใคร่ไปเพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์พระบัญชาของพระองค์

⁵ หมู่ดาวโคจรไปเพื่อใช้ นำทางท่ามกลางความมืด ทั้งทางบกและทางทะเล

⁶ เช่น สัตว์ต่าง ๆ พืชพันธุ์ต่าง ๆ แร่ธาตุต่าง ๆ โดยมีสีและชนิดแตกต่างกันไป และมีสาระสำคัญและคุณประโยชน์แตกต่างกัน

14. และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์ เพื่อพวกเจ้าจะได้กินเนื้อนุ่มสดจากมัน¹ และพวกเจ้าเอาเครื่องประดับออกจากมันสำหรับใช้ประดับประดา² และเจ้าเห็นเรือแล่นฝ่าคลื่นในท้องทะเล³ และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

15. และพระองค์ทรงให้มีเทือกเขามันคงในแผ่นดิน เพื่อมีให้มันสันสະเทือนแก่พวกเจ้า และ (ทำให้มี) ลำน้ำและหนทาง เพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่เป้าหมาย

16. และเครื่องหมายต่าง ๆ⁴ และด้วยดวงดาว พวกเขาใช้นำทาง

17. ดังนั้น ผู้ทรงสร้างย่อมไม่เหมือนกับผู้ที่ถูกสร้าง พวกเจ้าไม่ใคร่ครวญตอกรหรือ

18. และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเจ้าก็ไม่สามารถจะคำนวณมันได้⁵ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาอย่างแน่นอน

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كَلُوا مِنْهُ
لَحْمًا طَرِيًّا وَنَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا
وَنَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَمَتُّعُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَالْقِنَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ يَمَيْدِيَكُمْ
وَأَنْهَزُوا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

وَعَلَّمَكَ الْوَيْلَ وَالتَّجْمِيمَ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا
إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

¹ คือสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ ที่จับมาได้จากท้องทะเล

² เช่น เพชรพลอย ไช้มุก และหินปะการัง

³ โดยบรรทุกสินค้าต่าง ๆ เช่น เครื่องใช้และอาหาร

⁴ เครื่องหมายระหว่างทาง

⁵ นอกเหนือไปจากพวกเจ้าไม่อาจที่จะขอบคุณพระองค์ได้อย่างครบถ้วน

19. และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกท่านปิดบัง และสิ่งที่พวกท่านเปิดเผย¹

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

20. และบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนอื่นจาก อัลลอฮ์นั้น พวกมันไม่ได้สร้างสิ่งใดเลย แต่ พวกมันถูกสร้าง²

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾

21. พวกมันตาย ปราศจากชีวิต และพวกมัน ไม่รู้ด้วยว่า เมื่อใดจะถูกให้ฟื้นขึ้นมาอีก³

أَمْوتُ عِبْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

22. พระเจ้าของพวกเจ้านั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลก หัวใจของพวกเขาก็เสอไม่รับรู้⁴ และพวกเขา หยิ่งผยอง

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُم مُّسْكِرَةٌ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. โดยแน่นอน แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ สิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย แท้จริงพระองค์มีทรงรักพวกที่ยิ่งผยอง⁵

لَا حَرَمَ أَنْتَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلِنُونَ
إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พระเจ้า ของพวกเจ้าได้ประทานอะไรลงมา พวกเขา กล่าวว่ นียายสมัยก่อน

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنزِلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا أَسْطِيرَ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

25. พวกเขาจงแบกความผิดอย่างครบครันใน วันกียามะฮ์เกิด และ (จงแบก) ความผิดของ บรรดาผู้ที่พวกเขาทำให้เขาเหล่านั้น หลงผิด โดยไม่รู้⁶ พึ่งทราบเกิด สิ่งที่พวกเขาทำผิดนั้น ชั่วช้ายิ่ง

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَمِنَ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾

¹ ในความตั้งใจและการกระทำของพวกเจ้า และพระองค์จะทรงตอบแทน

^{2,3} ถ้าเช่นนั้นทำไมพวกมันจึงถูกนำมาเคารพบูชา อื่นจากอัลลอฮ์

⁴ ปฏิเสธความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ตะอาลา

⁵ พวกที่ยิ่งผยองในการให้ความเป็นเอกภาพและการศรัทธาต่ออัลลอฮ์

⁶ พวกเขาจะได้รับผิดสองกระทง คือความผิดของตัวเองและความผิดของผู้ที่เขาแนะนำให้หลงผิด

26. แน่นอน บรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขา ได้วางแผน ดั่งนั้น อัลลอฮ์ทำลายอาคารของพวกเขาจากรากฐาน (ของมัน) ฉะนั้นหลังคาที่อยู่เหนือพวกเขาได้หล่นลงมาทับพวกเขา และการลงโทษได้มายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว¹

27. แล้วในวันกียามะฮ์พระองค์จะทรงให้พวกเขาอัปยศ และตรัสว่า ไหนเล่าภาคีของข้าที่พวกเจ้าโต้เถียงกันในเรื่องของพวกเขา บรรดาผู้รู้กล่าวว่า แน่แท้ วันนี้ความอัปยศและความชั่วช้าจะประสบแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

28. (คือ) บรรดาผู้ที่มะลาอิกะฮ์เอาชีวิตของพวกเขา โดยที่พวกเขาอธรรมต่อตัวเอง ดั่งนั้นพวกเขายอมจำนน² (พลาถกล่าวว่า) เรามิได้กระทำความชั่วใด ๆ เปล่าเลย แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

29. ดั่งนั้น พวกเจ้าจงเข้าประตูนรกเพื่ออยู่ในนั้นตลอดกาล ฉะนั้น ที่พำนักของพวกหญิงผยองมันชั่วช้ายิ่ง

قَدَّمَكِرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَنَّى اللَّهُ
بُنَيِّنَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ إِنِّي
شُرَكَاءُ عِ الْذِينَ كُنتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ
قَالَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
الْيَوْمِ وَالسَّوْءِ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٦٧﴾

الَّذِينَ تَوَفَّوْنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ
مَتَوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٩﴾

¹ อายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นภาพลักษณ์เป็นขั้นตอน คือ (1) การวางแผนของพวกกุฟฟารเพื่อต่อต้านสังฆกรรม (2) อัลลอฮ์ทรงทำลายแผนของพวกเขา โดยให้อาคารพังลงมาทับพวกเขาตาย (3) การลงโทษได้มาถึงพวกเขาโดยไม่รู้สึกรู้ตัว (4) และในวันกียามะฮ์พวกเขาจะได้รับการลงโทษและความอัปยศอีกด้วย

² เมื่อถูกนำตัวไปลงโทษพวกเขาบอกว่า เรามิได้ตั้งภาคีและเรามิได้ฝ่าฝืนเลย อัลลอฮ์ทรงปฏิเสธข้อแก้ตัวของพวกเขาว่า พวกเจ้าโกหก พวกเจ้าฝ่าฝืน ดั่งนั้นพวกเจ้าจงรับการตอบแทนที่สาสม

30. และได้ถูกกล่าวแก่บรรดาผู้ยำเกรงว่า พระเจ้าของพวกเขาได้ทรงประทานอะไรมายังพวกเขา กล่าวคือ ความดีทั้งนั้น¹ สำหรับบรรดาผู้ทำดีในโลกนี้คือความดี² และแน่นอนในปรโลกนั้นย่อมดีกว่า และที่พำนักของบรรดาผู้ยำเกรงนั้นช่างดีเลิศ

31. สวนสวรรค์ที่พำนักที่พวกเขาจะเข้าไปในนั้น มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างสำหรับพวกเขาที่อยู่ในนั้นจะได้อะไรที่ต้องการ ในทำนองนั้น อัลลอฮ์ทรงตอบแทนบรรดาผู้ยำเกรง

32. บรรดาผู้ที่มะลาอิกะฮ์เอาชีวิตของพวกเขา โดยที่พวกเขาเป็นคนดี พลังกล่าวว่า ศานติจงมีแด่พวกเขา จงเข้าไปในสวนสวรรค์เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้³

33. พวกเขาไม่ได้คอยสิ่งใด นอกจากจะให้มะลาอิกะฮ์มาหาพวกเขา หรือพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้าจะมา⁴ ในทำนองนั้นแหละ บรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาได้กระทำ และอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาได้ธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

﴿ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا
لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

﴿ جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ
فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٢١﴾

﴿ الَّذِينَ يُؤْتِيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٢٣﴾

¹ คืออัลลอฮ์ทรงประทานความดี การอิตายะฮ์ และอัลกุรอาน

² ในโลกนี้พวกเขาจะได้รับการตอบแทนที่ดี และสำหรับปรโลกก็จะได้รับการตอบแทนคือสวนสวรรค์แน่นอนทีเดียวดีกว่า

³ อิบน์อบบาสอธิบายว่า มะลาอิกะฮ์มาหาพวกเขาพร้อมด้วยสลามจากอัลลอฮ์ และบอกพวกเขาว่า พวกเขานั้นเป็นชาวสวรรค์

⁴ พวกเขาไม่ได้คอยสิ่งใดนอกจากหนึ่งในสองสิ่งคือ ความตายมาหาพวกเขาหรือการลงโทษโดยฉับพลันชะตากรรมของพวกเขาก็จะเสกก่อนพวกเขา มิได้เป็นบทเรียนหรือพอเพียงแก่พวกเขาตลอดหรือ

34. ดังนั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ ก็จะประสบแก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันไว้ ก็จะห้อมล้อมพวกเขา¹

35. และบรรดาผู้ตั้งภาคีกล่าวว่า หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พวกเราจะไม่เคารพบูชาผู้ใดอื่นจากพระองค์ ทั้งพวกเราและบรรดาบุตรของพวกเราและพวกเราจะไม่ทำสิ่งใดอื่นจากที่พระองค์ (ทรงห้ามไว้)² ในทำนองนั้นแหละ บรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาได้กระทำ ดังนั้น บรรดาผู้ออซูลมิได้มีหน้าที่อื่นใด นอกจากการประกาศอันชัดแจ้งเท่านั้น

36. และโดยแน่นอน เราได้ส่งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจิวัด ดังนั้น ในหมู่พวกเรามีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเรามีผู้ที่การหลงผิดคู่ควรแก่เขา ฉะนั้น พวกเจ้าจงตระเวนไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบ้านปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็นเช่นใด

37. หากเจ้าห้วงใยต่อการชี้แนะทางของพวกเขา ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะทางแก่ผู้ที่พระองค์จะให้เขาหลง และสำหรับพวกเขาจะไม่เป็นผู้ช่วยเหลือใด ๆ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٤﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَدَدْنَا
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاءُنَا وَلَا حَرَمْنَا
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَمِيزُوا
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾

إِنْ نَحْرَضْ عَلَى هُدْيَتِهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿١٧﴾

¹ คือการลงโทษอย่างเจ็บปวดในนรกขณะนั้น

² การเชือดอูฐที่ใต้เครื่องหมายไว้หรืออูฐที่ได้บนบานไว้ การกล่าวของพวกเขานั้นเป็นการเย้ยหยัน

38. และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์ ด้วยการสาบานอย่างแข็งขันว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ผู้ตายฟื้นขึ้นมาอีก มิใช่เช่นนั้น สัญญานั้นย่อมเป็นจริงแก่พระองค์เสมอ¹ แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَعْيُنِهِمْ لَآيَبَعْتَهُ اللَّهُ
مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

39. เพื่อพระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น² และเพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ว่าแท้จริงพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้โกหก

لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٦٩﴾

40. แท้จริงเมื่อเราปรารถนาคำสั่งของเราแก่สิ่งใด เราก็จะกล่าวแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็เป็นขึ้น

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٧٠﴾

41. และบรรดาผู้อพยพในเรื่องของอัลลอฮ์หลังจากที่พวกเขาถูกข่มเหง³ แน่นนอน เราจะให้ที่พำนักที่ดีแก่พวกเขาในโลกนี้⁴ และแน่นนอนรางวัลของวันปรโลกนั้นยิ่งใหญ่มากกว่า หากพวกเขาชั่ว

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآخِرًا ۗ لَآخِرَةُ أَكْبَرُ ۗ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

42. บรรดาผู้อดทน และพวกเขามอบความไว้วางใจต่อพระเจ้าของพวกเขา

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٧٢﴾

¹ คือพระองค์จะทรงให้พวกเขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นนอน

² คือเรื่องการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์

³ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า เขาเหล่านั้นคือศุไฮบ บิลาล ค็อบบ๊าบ และอัมมาร พวกเขาถูกข่มเหงได้ทรมาณพวกเขาจนกระทั่งยอมกล่าวสิ่งที่พวกเขา (กุไรซ) ต้องการ เมื่อพวกเขาถูกปล่อยตัวเป็นอิสระแล้วจึงได้เดินทางไปนครมะดีนะฮ์

⁴ พวกเขาได้ที่พำนักที่นครมะดีนะฮ์ ดีกว่าที่พักที่นครมักกะฮ์

43. และเรามีได้ส่งผู้ใดมาก่อนหน้าเจ้า นอกจากเป็นผู้ชายที่เราได้วะฮีย์แก่พวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงถามบรรดาผู้รู้¹ หากพวกเขาไม่รู้

44. ด้วยหลักฐานทั้งหลายที่ชัดเจน และคัมภีร์ต่าง ๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์ และเราได้ให้อัลกุรอานแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะได้ชี้แจง (ให้กระจ่าง) แก่มนุษย์ ซึ่งสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่พวกเขา² และเพื่อพวกเขาจะได้ไตร่ตรอง

45. บรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายทั้งหลายจะปลอดภัยกระนั้นหรือ จากการที่อัลลอฮ์จะทรงให้ธรณีสถูปพวกเขา³ หรือการลงโทษที่จะมาหาพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

46. หรือพระองค์จะทรงคร่าชีวิตพวกเขาขณะที่พวกเขาเดินทาง⁴ ดังนั้น พวกเขาจะไม่สามารถหักห้าม (พระองค์) ได้

47. หรือพระองค์จะทรงคร่าชีวิตพวกเขาให้ตายที่ละน้อย⁵ ดังนั้น แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้น แน่نونเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا لَأُتَوَّحَىٰ إِلَيْهِمْ
فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

يَا لَيْتَنِي وَالرُّبُوبُ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ
لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

أَقَامِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالسَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ
اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٩﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

¹ จงถามบรรดาผู้รู้ในเรื่องคัมภีร์อัลเตอรอฮ์และอัลอินญีล ผู้รู้เหล่านั้นจะบอกพวกเขาว่า บรรดานะบีและร่อซูลนั้นเป็นมนุษย์ธรรมดา

² เกี่ยวกับบัญญัติต่าง ๆ เช่น เรื่องทะเลาะ ธรรม

³ เช่นเดียวกับที่ได้เกิดขึ้นแก่กออรุน

⁴ เดินทางเพื่อทำการค้าหรือธุรกิจ

⁵ คือให้อยู่ในสภาพที่มีความกลัว และเฝ้าคอยการลงโทษ

48. และพวกเขาไม่ได้มองไปยังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง¹ บ้างดอกหรือว่า เงามของมันจะทอดไปทางขวาและทางซ้าย เพื่อสujudต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกมันนอบน้อม

49. และสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ที่เป็นสัตว์โลกทั้งหลายและมะลาอิกะฮ์ จะสujudต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกมันจะไม่หยิ่งผยอง

50. พวกเขาจะกลัวพระเจ้าของพวกเขา ผู้ทรงอำนาจเหนือพวกเขา ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกบัญชา

51. และอัลลอฮ์ตรัสว่า พวกเจ้าอย่ายึดถือพระเจ้าสององค์ แท้จริงพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าของค์เดียวเท่านั้น ดังนั้น เฉพาะข้าเท่านั้นที่พวกเจ้าต้องเกรงกลัว

52. และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการภักดีต่อพระองค์เท่านั้นจำต้องมีเป็นประจำ ดังนั้น พวกเจ้าจะยำเกรงผู้ใดอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ

53. และไม่มีความโปรดปรานใด ๆ ที่พวกเจ้าได้รับ² นอกจากมันย่อมมาจากอัลลอฮ์ ดังนั้น เมื่อความทุกข์ร้ายประสบแก่พวกเจ้า³ พวกเจ้าก็จะคร่ำครวญขอพรต่อพระองค์

أُولَئِكَ رَوَّأ إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَيَتَّبِعُونَ ظِلَّهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُشْكَرُونَ ﴿١٩﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا لِلنَّهْيِ أَتْنِينَ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارِهِبُونَ ﴿٢١﴾

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الْدِّينُ وَاصِبًا أَغْيَرَ اللَّهُ نَفْسُونَ ﴿٢٢﴾

وَمَا يَكُمُ مِنْ نِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ تُغْمَرُوا إِذَا مَسَّكُمْ الضَّرُّ فَإِنَّهٗ يُجْتَرُونَ ﴿٢٣﴾

¹ เช่น ภูเขา ต้นไม้ ก้อนหิน และอื่น ๆ

² เช่น รัชก็ นือมะฮ์ ความสุขสบาย และความช่วยเหลือ

³ ภัยอันตรายต่าง ๆ เช่น ความยากจน การเจ็บไข้ได้ป่วย และความทุกข์ร้อนต่าง ๆ

54. แล้วเมื่อพระองค์ทรงปลดเปลื้องความทุกข์ยากออกจากพวกเขา ขณะนั้นกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็จะตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضَّرْعُ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾

55. ก็ให้พวกเขาเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ให้แกพวกเขา ดังนั้นจงรำเริงไปเถิด¹ แล้วพวกเขาก็จะรู้

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَعَوْا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

56. และพวกเขาตั้งสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ (ให้เป็นเจวีต) อันเป็นส่วนได้จากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา² ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ พวกเขาจะถูกสอบสวนอย่างแน่นอน เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น³

وَيَعْلَمُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْتَأْذِنَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفَرِّوْنَ ﴿١٨﴾

57. และพวกเขาตั้งบุตรรีให้แกอัลลอฮ์⁴ มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ และสำหรับพวกเขาสิ่งทีพวกเขาใคร่จะมี (บุตรชาย)

وَيَعْلَمُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحٰنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿١٩﴾

58. และเมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับข่าวว่าได้ถูกผู้หญิง ไบหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำ และเศร้าสลด

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٢٠﴾

59. เขาจะซ่อนตัวเองจากกลุ่มชน เนื่องจากความอับอายที่ได้ถูกแจ้งแก่เขา⁵ เขาจะเก็บเอาไว้ด้วยความอับยศหรือฝังมันในดิน ฟังรู้เถิด สิ่งทีพวกเขาตัดสินใจนั้นมันชั่วแท้ๆ

يُنَوَّرِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سِوَىٰ مَا يُبْشِرُ بِهِ ۗ أَيْسِرُ لَهُ عَلَىٰ هٰؤُلَاءِ مَوْلَاةٌ فِي الْأَرْبَابِ لِأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

¹ เป็นคำบัญชาเพื่อเตือนสำทับ และสัญญาร้าย

² เพื่อเป็นสื่อ นำไปสู่ความใกล้ชิด

³ กุขึ้นเป็นการโกหกต่ออัลลอฮ์

⁴ เพราะความโง่เง่าของพวกมุชริกีน พวกเขาตั้งมะลาอิกะฮ์ให้เป็นบุตรรีของพระองค์ ทั้งๆ ทีพวกเขาทีไม่ยอมได้บุตรรี

⁵ คล้ายกับว่ามันเป็นเคราะห์กรรม มันมิใช่เป็นการประทานมาจากพระผู้เป็นเจ้า

60. สำหรับบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกเป็นตัวอย่างที่ชั่ว¹ และสำหรับอัลลอฮฺมีตัวอย่างอันสูงส่ง และพระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوَاءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

61. และหากอัลลอฮฺจะทรงเอาโทษมนุษย์เนื่องจากความอธรรมของพวกเขา² พระองค์จะไม่ทรงให้เหลือทิ้งไว้บนมัน (แผ่นดิน) ซึ่งสัตว์โลกใดๆ แต่พระองค์ทรงประวิงเวลาให้แก่พวกเขาจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้³ เมื่อวาระของพวกเขาได้มาถึง⁴ พวกเขาจะประวิงเวลาให้ช้าสักชั่วโมงหนึ่งก็ได้ และพวกเขาจะเร่งให้เร็ว (สักชั่วโมงหนึ่ง) ก็ได้

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَجِرُّونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾

62. และพวกเขาตั้งสิ่งที่พวกเขาชิงชังให้อัลลอฮฺ และลั่นของพวกเขากล่าวเท็จขึ้นว่า สำหรับพวกเขานั้นดีเยี่ยม โดยแน่นอน แท้จริงสำหรับพวกเขาคือไฟนรก และพวกเขาจะถูกส่งสว่างหน้าไปก่อน

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْفُرُونَ وَتَصِفُّ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ أَنْ لَهُمُ الْمُسْتَقِيمُ لِأَجْرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّقْرَبُونَ ﴿٦٢﴾

63. ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ โดยแน่นอน

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَرَيْنَ

¹ การตั้งบุตรให้อัลลอฮฺนั้นเป็นความโง่และลักษณะที่ชั่ว ลักษณะเช่นนี้ควรเป็นลักษณะของพวกเขาก็มิใช่มอบให้แก่อัลลอฮฺ

² คือ เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนของพวกเขา แล้วพระองค์จะเอาโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอย่างฉับพลัน

³ ด้วยอริกมะฮฺของพระองค์

⁴ วาระแห่งการลงโทษ

เราได้ส่ง (บรรดาราอซูล) ไปยังประชาชาติต่าง ๆ ก่อนเจ้า แล้วช่วยญอนได้ทำให้การงานของพวกเขาเพริศแพรวแก่พวกเขา ดังนั้น มันเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาในวันนี้¹ และสำหรับพวกเขา คือการลงโทษอันเจ็บปวด

64. และเรามีได้ให้คัมภีร์นี้ลงมาแก่เจ้า เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อให้เจ้าชี้แจง ให้แจ่มแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน² และเพื่อเป็นการชี้แนวทางและเป็นความเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

65. และอัลลอฮฺทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้า เพื่อให้แผ่นดินมีชีวิตด้วยมัน หลังจากการแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนี้ แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้รับฟัง (การตกเดือนเพื่อนำมาใคร่ครวญ)

66. และแท้จริงในปศุสัตว์³ ย่อมมีบทเรียนอย่างแน่นอนแก่พวกเจ้า⁴ เราให้พวกเจ้าดื่มจาก

هُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٦﴾

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي أَخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿١٦﴾

وَإِنَّ لِكُلِّ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّمَنْ تُؤْمِنُ بِهِ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَدَمَرْنَا خَالَصًا سَابِغًا لِلشَّرْبِ بَيْنَ ﴿١٦﴾

¹ ญอนเป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขาในโลกนี้ มันเป็นผู้ช่วยเหลือที่ชั่วช้าแท้ ๆ

² ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและบัญญัติต่าง ๆ เพื่อจะเป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขา

³ คือ อูฐ วัว ควาย แพะ แกะ

⁴ ผู้มีสติปัญญาจะต้องใคร่ครวญดูว่า ในการให้บังเกิดและอำนวยความสะดวกนั้น เป็นการชี้แนะให้เห็นถึงเดชานุภาพของพระองค์ ความยิ่งใหญ่และความเป็นเอกภาพของพระองค์

สิ่งที่อยู่ในท้องของมัน จากระหว่างมูลและเลือดเป็นน้ำมันบริสุทธิ์¹ เป็นที่โอชาแก่ผู้ดื่ม

67. และจากผลของต้นอินทผลัมและองุ่น พวกเจ้าได้จากมันมาเป็นทั้งของมีนเมา² และอาหารที่ดี³ แท้จริงในการนั้น แน่นอวย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้ใช้ปัญญา

68. และพระเจ้าของเจ้า ทรงดลใจ⁴ แก่ผึ้งว่า จงทำรังตามภูเขาและตามต้นไม้ และตามที่พวกเขาทำรังขึ้น

69. แล้วเจ้า (ผึ้ง) จงกินจากผลไม้ทั้งหลาย⁵ แล้วจงดำเนินตามทางของพระเจ้าของเจ้า โดยสะดวกสบาย มีเครื่องดื่มที่มีสีสันท่าง ๆ ออกมาจากท้องของมัน⁶ ในนั้นมีสิ่งบำบัดแก้ปวงมนุษย์แท้จริงในการนั้น แน่นอวย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้ไตร่ตรอง

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾

تُمَكِّلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾

¹ อัลชะมัดชะรีย์กล่าวว่า อายุษฺนี้มีชื่อชวนคิดคือ อัลลอสฺ ตะอาลา ทรงให้มันขึ้นท่ามกลางมูลและเลือด ซึ่งนมได้ถูกห้อมล้อมไว้ด้วยสองสิ่งนั้น และระหว่างนมกับสองสิ่งนั้นก็มียึดกันด้วยเดชานาภาพของอัลลอสฺ หนึ่งในสองสิ่งนั้นก็มิได้เข้าไปปะปนให้เปลี่ยนสี เปลี่ยนรส และเปลี่ยนกลิ่นแต่ประการใด มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอสฺ ช่างเป็นเดชานาภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเป็นความปรีชาญาณที่ละเอียดอ่อนยิ่งของพระองค์ ทั้งนี้สำหรับผู้ใดที่ใคร่ครวญและพิจารณาพิเคราะห์

² อัญญอบรีย์กล่าวว่าอายุษฺนี้ถูกประทานลงมาก่อนการห้ามเสพของมีนเมา หลังจากนั้นได้มีการห้ามดื่มของมีนเมา

³ เช่น อินทผลัมและลูกเกด

⁴ คำว่า วะฮียฺ ในที่นี้หมายถึง การดลใจและการอิตายะฮฺหรือชี้แนะ โดยพระองค์ทรงชี้แนะแก่ผึ้งเพื่อผลประโยชน์ของมันให้สร้างรังในรูปแบบหกเหลี่ยมหรือหกชั้นอย่างน่าประหลาด

⁵ แล้วให้มันดูดกินจากเกสรและผลไม้ที่มีมันชอบ ซึ่งมีทั้งหวาน ชม และเปรี้ยว แล้วด้วยเดชานาภาพของพระองค์ ทรงให้มันเปลี่ยนเป็นน้ำผึ้ง

⁶ น้ำผึ้งหลากสีออกมาจากท้องของผึ้ง เช่น สีแดง สีขาว และสีเหลือง เป็นการบำบัดโรคหลายอย่างแก่มนุษย์

70. และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้า แล้วทรงให้พวกเจ้าตาย และบางคนในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับไปไปยังวัยต่ำสุดของชีวิต¹ เพื่อมิให้เขารู้อะไรหลังจากที่เคยมีความรู้² แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอำนาจ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُرَوِّفُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَعْمُرٍ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمِهِ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

71. และอัลลอฮ์ทรงทำให้บางคนในหมู่พวกเจ้าดีเด่นกว่าอีกบางคนในเรื่องปัจจัยยังชีพ³ แล้วทำไมบรรดาผู้ที่ได้รับความดีเด่น จึงไม่แบ่งปัจจัยยังชีพของพวกเขา แก่บรรดาผู้ที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง เพื่อพวกเขาจะได้เท่าเทียมกันในเรื่องนั้น⁴ ดังนั้น ต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์พวกเขาออกตัญญูกระนั้นหรือ

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعَمَلِهِمْ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

72. และอัลลอฮ์ทรงกำหนดคู่ครองแก่พวกเจ้า ซึ่งมาจากหมู่พวกเจ้า⁵ และทรงทำให้พวกเจ้ามีลูกและหลานจากคู่ครองของพวกเขา และทรงประทานริชกีจากสิ่งดี ๆ แก่พวกเจ้า ดังนั้น ต่อสิ่งเท็จพวกเขาศรัทธาและต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์พวกเขาเนรคุณกระนั้นหรือ⁶

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لَعَلَّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَفْدَةٍ وَرَزَقِكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفْئَابًا لِيُؤْمِنُوا وَيُحْمِلُوا عَلَيْهِمُ الْكُفْرَانَ ﴿٧٢﴾

¹ คือวัยชราและความหลงและเลื่อน

² เพื่อให้ลืมสิ่งที่เขารู้ ซึ่งเขาจะมีสภาพคล้ายกับเด็ก คือด้อยทั้งกำลังวังชาและสติปัญญา

³ คือให้มีฐานะแตกต่างกันไป คนนี้รวย คนนั้นจน คนนี้เป็นผู้ครอบครอง คนนั้นถูกครอบครอง

⁴ อิบน์อับบาสกล่าวว่า พวกเขามิได้ให้ข้าทาสและพวกผู้หญิงของพวกเขา มีส่วนร่วมในทรัพย์สินสมบัติ

⁵ เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความรักใคร่ และความเมตตาาระหว่างกัน

⁶ คือหลังจากที่เป็นที่ประจักษ์แจ้งในสิ่งต่าง ๆ จากความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขาตั้งได้กล่าวมาแล้ว พวกเขาก็ยังศรัทธาต่อเจวีร์รูปปั้น และปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงเมตตา

73. และพวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์คือ สิ่งที่ไม่มีความจำเป็นให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจาก ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินแต่อย่างใด และ พวกมันก็ไม่สามารถกระทำได้

74. ดังนั้น พวกเจ้าอย่ายกอุทาทรรณทั้งหลาย กับอัลลอฮ์เลย แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ และพวกเจ้าไม่รู้เท่าพระองค์

75. อัลลอฮ์ทรงยกอุทาทรรณถึงป่าวผู้เป็นทาส ไม่มีอำนาจในสิ่งใด กับผู้ที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีจากเราแก่เขา แล้วเขาก็บริจาคมันโดย ทางลับและเปิดเผย พวกเขาจะเท่าเทียมกันละ หรือ บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ แต่ ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้¹

76. และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาทรรณถึงชายสองคน หนึ่งในสองคนเป็นใบ้ เขาไม่สามารถในสิ่งใด และเขาเป็นภาระแก่นายของเขาอีกด้วย ไม่ว่า แห่งใดที่นายจะส่งเขาไป เขาจะไม่นำความดี ใด ๆ มาเลย เขาจะเท่าเทียมกับผู้กำซับใน

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ
عَلَى شَيْءٍ وَمَن رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يَنْفِقُهُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ
لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ
أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

¹ อีมาอฮ์บุนลุก็อยยิมกล่าวว่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกอุทาทรรณระหว่างพระองค์กับพวกเจวิต อัลลอฮ์ คือพระผู้ทรงอำนาจครอบครองทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์ทรงแจกจ่ายแก่ป่าวของพระองค์ตามที่พระองค์ ทรงประสงค์ โดยทางลับและทางเปิดเผย กลางคืนและกลางวัน ส่วนเจวิตรูปปั้นนั้นถูกครอบครองไม่มี ความสามารถแต่อย่างใด แล้วทำไมพวกเขางจึงตั้งมันเป็นภาคีต่อพระองค์ และเคารพภักดีมันนอกเหนือ จากพระองค์ ทั้ง ๆ ที่มีข้อแตกต่างกันอย่างมากมายและชัดเจน

ทางที่เที่ยงธรรม และเขาอยู่ในทางที่เที่ยงตรง
กระนั้นหรือ¹

77. และเฉพาะอัลลอฮ์ (ทรงรู้) สิ่งพันญาณ
วิสัยแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และเรื่อง
ที่เกี่ยวกับวันสิ้นโลกนั้นมีไข่อื่นใด นอกจาก
เพียงชั่วพริบตาเดียวหรือมันใกล้ (เร็ว) ยิ่งกว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่ง

78. และอัลลอฮ์ทรงให้พวกเจ้าออกจาก
กรรมมารดาของพวกเจ้า โดยพวกเจ้าไม่รู้อะไร
เลย และพระองค์ทรงทำให้พวกเจ้าได้ยิน และ
เห็น และมีหัวใจ (สำหรับนึกและคิด) เพื่อพวก
เจ้าจะได้ขอบคุณ

79. พวกเขาไม่เห็นฝูงนกดอกหรือว่า พวกมัน
ได้รับความสะดวกในห้วงอากาศแห่งชั้นฟ้า ไม่
มีผู้ใดดึงพวกมันไว้ได้นอกจากอัลลอฮ์² แท้จริง
ในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณมากมาย
สำหรับกลุ่มชนผู้ศรัทธา

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
إِلَّا كَلِمَةٍ بَصِيرَةٍ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَهُ اللَّهِ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

أَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ الْطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ
السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

¹ ส่วนอุทราหนที่ที่สองคือ การเปรียบเทียบรูปปั้นที่ถูกเคารพบูชาอื่นจากพระองค์ กับสภาพของคนไปไม่มี
ปัญญาและพูดไม่ได้ คือเขาเป็นไปทั้งจิตใจและสิ้น กระนั้นก็ตีเขาไม่สามารถทำอะไรได้เลย จะส่งเขา
ไปไหนก็เอาเรื่องไม่ได้ แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นพระองค์ทรงมีชีวิต ทรงสามารถ ทรงพูด ทรงใช้ด้วย
ความยุติธรรม และพระองค์ทรงอยู่ในแนวทางที่เที่ยงธรรม และนี่คือการแจ้งลักษณะของพระองค์
ที่สมบูรณ์และนำเสนอสรรเสริญที่สุด

² นี่คือหลักฐานที่แสดงถึงเดชานุภาพและเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา

80. และอัลลอฮฺทรงทำให้มีที่พำนักในบ้านของพวกเจ้า และทรงทำให้พวกเจ้ามีบ้านทำจากหนังปศุสัตว์ ซึ่งทำให้พวกเจ้ารู้สึกเบาในยามเดินทางของพวกเจ้า และในยามพักของพวกเจ้า และจากขนของมັນและปุยของมັນและผมของมັນ ทำเป็นเครื่องใช้และสิ่งมีประโยชน์ชั่วเวลาหนึ่ง

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَابِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَتَيْنَاكُمْ وَمَتَّعْنَا اِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾

81. และอัลลอฮฺทรงทำจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง¹ ให้เป็นที่เงาร่มแก่พวกเจ้า และพระองค์ทรงทำที่พักพิงจากภูเขา² ให้แก่พวกเจ้า และพระองค์ทรงทำเครื่องหุงต้ม³ ให้พวกเจ้า เพื่อป้องกันพวกเจ้าให้พ้นจากความร้อน และเสื่อเกราะเพื่อป้องกันพวกเจ้าให้พ้นจากอันตรายในยามสงคราม เช่นนั้นแหละ พระองค์ทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์อย่างครบถ้วนแก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้นอนน้อม

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكِنَّاتًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَیْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٨١﴾

82. ดังนั้นหากพวกเขาผินหลังกลับ⁴ แท้จริงหน้าที่ของเจ้าคือการแจ้งข่าวอย่างชัดเจนเท่านั้น

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

83. พวกเขาตระหนกตีในความโปรดปรานของอัลลอฮฺ⁵ แต่แล้วพวกเขาปฏิเสธมัน และส่วนมากของพวกเขาคือเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يَنْكُرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٣﴾

¹ คือต้นไม้ ภูเขา อาคารปลูกสร้าง และอื่นๆ เป็นเงาร่มป้องกันความร้อนของดวงอาทิตย์

² ทำเป็นสถานที่พักอาศัย เช่น อุโมงค์ กำแพง สนามเพลาะ

³ หมายถึงเสื่อผ้าที่ทำจากฝ้าย ขนสัตว์ และผ้าลินิน เพื่อป้องกันจากความร้อนและความหนาว

⁴ คือไม่ยอมศรัทธาสสิ่งที่ยานำมาให้พวกเขา

⁵ ที่มีต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม พวกเขารู้ดีถึงการเป็นนะบีของท่าน แต่พวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อถือ

84. และวันที่เราจะตั้งพยานขึ้นจากทุกประชาชาติ แล้วบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ถูกอนุญาต¹ และพวกเขาจะไม่ถูกขอร้องให้รำพันถึงความผิด

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا لَهُمْ سِتَعُونَ ﴿٨٤﴾

85. และเมื่อบรรดาผู้ธรรมได้เห็นการลงโทษ มันจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ถูกพิจารณาให้ผ่อนปรน²

وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ
عَنَّهُمْ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٨٥﴾

86. และเมื่อบรรดาผู้ตั้งภาคีได้มองเห็นเจ็ดของพวกเขา พวกเขาบอกว่า โอ้พระเจ้าของเราเหล่านี้คือเจ็ดของพวกเขา ซึ่งพวกเราได้เรียกร้อง (ให้บูชา) อื่นจากพระองค์³ ดังนั้นพวกมันได้กล่าวตอบว่า แท้จริงพวกท่านนั้นเป็นผู้โกหก

وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَ هُمْ قَالُوا
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاءُؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا
مِنْ دُونِكَ قَالِقُوا لِيُبِهِمُ الْقَوْلَ إِن كُمْ
لَكَذِبُونَ ﴿٨٦﴾

87. และในวันนั้นพวกเขาจะยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาเคยขู่นั้นมาก็จะสูญหายไปจากพวกเขา⁴

وَالْقَوْلَ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

¹ ในการแก้ตัว เพราะพวกเขาไม่รู้ถึงการกระทำอันชั่วช้าของพวกเขา

² จะไม่ถูกพิจารณาผ่อนปรนให้ลดน้อยลง หรือประวิงเวลาให้ล่าช้าออกไป

³ อัลบัยฎอวียักกล่าวว่า ในการนี้เป็นการสารภาพว่าพวกเขามีความผิด ดังนั้น จึงอุทธรณ์ขอลดหย่อนการลงโทษ

⁴ พวกอธรรมจำต้องยอมจำนนต่อการตัดสินของอัลลอฮ์ ตะอาลา หลังจากที่ได้อปฎิเสธและเหยียดไส่ในโลก ดุนยา และสิ่งที่พวกเขาเคยหวังจากพระเจ้าของพวกเขาว่า จะช่วยพวกเขาได้ ณ ที่อัลลอฮ์ ก็ได้อันตรธานสูญหายไปจากความนึกคิดของพวกเขา

88. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นทางของอัลลอฮ์¹ เราได้เพิ่มการลงโทษแก่พวกเขาให้มากขึ้น² เนื่องจากพวกเขาได้ก่อความเสียหาย

89. และวันที่เราจะตั้งพยานขึ้นจากทุกประชาชาติ (เพื่อเป็นพยาน) ต่อพวกเขาจากหมู่พวกเขาเอง และเราก็นำเจ้ามาเป็นพยานต่อเขาเหล่านั้นและเราได้ให้คัมภีร์แก่เจ้าเพื่อชี้แจงแก่ทุกสิ่ง³ และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม⁴

90. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและทำดี⁵ และการบริจาคแก่ญาติใกล้ชิดและให้ละเว้นจากการทำลามกและการชั่วช้า และการอธรรม⁶ พระองค์ทรงตักเตือนพวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจักได้รำลึก

91. และพวกเจ้าจงปฏิบัติให้ครบตามพันธสัญญาของอัลลอฮ์ เมื่อพวกเจ้าได้ให้สัญญาไว้⁷ และพวกเจ้าอย่าได้ทำลายคำสาบานหลังจากได้ยืนยันมัน⁸ และแน่นอน พวกเจ้าได้ตั้งอัลลอฮ์

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا قُورًا الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ ﴿٨٨﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

¹ คือห้ามมนุษย์มิให้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม

² เพราะพวกเขาได้ก่ออาชญากรรม ปิดกั้นมนุษย์จากการฮิตายะฮ์ นอกเหนือไปจากอาชญากรรมการปฏิเสธของพวกเขา

³ อิบน์มุสอูดกล่าวว่า ทุกวิชาการและทุกอย่างได้ถูกชี้แจงให้แก่เราในอัลกุรอานนี้

⁴ เป็นการฮิตายะฮ์แก่จิตใจ เป็นความเมตตาแก่ปวงบ่าว และเป็นข่าวดีแก่มุสลิมินที่ได้รับฮิตายะฮ์

⁵ ด้วยการมีมารยาทที่ดีแก่มนุษย์โดยทั่วไป

⁶ ทั้งคำพูดและการกระทำ อิบน์มุสอูดกล่าวว่า อายะฮ์นี้เป็นอายะฮ์ที่มีความหมายคลุมมากยิ่งในอัลกุรอานที่เกี่ยวกับความดีที่จะนำมาปฏิบัติ และความชั่วที่จะปลีกตัวออกห่าง

⁷ เมื่อได้ให้สัญญาไว้กับบร่อฮฺลและมหาชน

⁸ ด้วยการสาบานหรือการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ตะอาลา

เป็นพยานแก่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้
สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

92. และพวกเจ้าอย่าเป็นเช่นนางที่คลายเกลียว
ด้ายของนาง หลังจากที่ไต่บันให้มันแน่นแล้ว¹
โดยถือเอาการสาบานของพวกเจ้าเป็นการ
ล่อลวงระหว่างพวกเจ้า เพื่อที่จะให้ชาติหนึ่ง
เข้มแข็งกว่าอีกชาติหนึ่ง แท้จริง อัลลอฮฺทรง
ทดลองพวกเจ้าด้วยการสาบาน² และแน่นอน
พระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเจ้าในวันกียามะฮฺ
ถึงสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

93. และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ แน่แน่นอน
พระองค์จะทรงทำให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติ
เดียวกัน³ แต่พระองค์จะให้ผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์หลงทาง และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์⁴ และแน่นอน พวกเจ้า
จะถูกสอบสวนถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

94. และพวกเจ้าอย่าถือเอาการสาบานของ
พวกเจ้า เป็นการล่อลวงระหว่างพวกเจ้า⁵ แล้ว
เท้าก็จะก้าวพลาดได้หลังจากที่มันมั่นคงแล้ว⁶

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَصَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَبَتْ أَنْ تَنْخَبُذُوتَ أَيْمِنَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَلُوكُمُ
اللَّهُ بِهِ، وَلِيَبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخَالِفُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْتَلْنَ
عَنَّا كَثِيرٌ مِمَّا كُنتُمْ يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَا تَنْخَبُذُوا أَيْمِنَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ
قَدَمُ بَعْدِ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ

¹ นี่คืออุทาหรณ์ที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงยกมาเปรียบเทียบกับผู้ที่ทำลายสัญญา

² ในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้ให้รักษาคำมั่นสัญญา เพื่อที่จะได้รู้ว่าใครเป็นผู้จงรักภักดี ใครเป็นผู้ฝ่าฝืน

³ เป็นผู้ดำเนินตามทางเดียวกัน ไม่แตกแยกกัน

⁴ แต่ด้วยฮิกมะฮฺของพระองค์ ทรงปล่อยให้มนุษย์เลือกทางเดินของตน ฝ่ายหนึ่งมีความสุข ฝ่ายหนึ่งมี
ความทุกข์ ให้คนหนึ่งหลงทางโดยยุติธรรม และให้อีกคนหนึ่งได้รับฮิदाเยฮฺโดยความโปรดปราน

⁵ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์อันเล็กน้อยของพวกเจ้าในโลกนี้

⁶ เท้าจะพลาดจากทางอันเที่ยงตรง ที่พวกเจ้ายึดมันอยู่แล้ว

และพวกเจ้าจะได้ลิ้มรสความชั่ว เพราะพวกเจ้าได้ปิดกั้นทางของอัลลอฮ์¹ และสำหรับพวกเจ้า จะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

95. และพวกเจ้าอย่าแลกเปลี่ยนข้อตกลงของอัลลอฮ์กับราคาเพียงเล็กน้อย แท้จริง ณ ที่อัลลอฮ์ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

96. สิ่งที่อยู่กับพวกเจ้าย่อมอันตราย และสิ่งที่อยู่กับอัลลอฮ์นั้นย่อมจีรัง และแน่นอน เราจะตอบแทนบรรดาผู้ตบนซึ่งรางวัลของพวกเขาที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้³

97. ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดี⁴ และแน่นอน เราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขาที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

98. ดังนั้น เมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلِكُلِّ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

وَلَا تَشْرَوْا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿١٨﴾

¹ จะได้รับการลงโทษในโลกนี้อย่างฉับพลัน เพราะการปิดกั้นผู้อันมิให้เข้ารับนับถืออิสลาม อันเนื่องมาจากการทำลายสัญญา

² คือผลบุญและการตอบแทน

³ นี่คือสัญญาอันมีเกียรติ ด้วยการให้การตอบแทนที่ดียิ่งต่อการกระทำอันดี ยิ่ง ทั้งหมดนี้ด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์

⁴ ในโลกนี้ เป็นการดำรงชีวิตด้วยความพอใจและริซกีที่ทะลาล และความสำเร็จแห่งการทำงานที่ดี อัลหะซันกล่าวว่า การดำรงชีวิตของคนหนึ่งคนใดจะดีขึ้นไม่ได้ เว้นแต่ในสวนสวรรค์ เพราะมันเป็นการมีชีวิตอยู่ที่ไม่ตาย ความมั่งมีที่ไม่มีการจบนลง ความสุขสบายที่ไม่มีการเจ็บป่วย และความทุกข์ที่ไม่มีทุกข์

99. แท้จริงมันไม่มีอำนาจใดๆ เหนือบรรดาผู้ศรัทธา โดยที่พวกเขาได้มอบหมาย (การงาน) ต่อพระเจ้าของพวกเขา¹

100. แท้จริงอำนาจของมันจะมีเหนือบรรดาผู้เป็นมิตรกับมัน และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคีกับพระองค์

101. และเมื่อเราได้เปลี่ยนโองการหนึ่งแทนอีกโองการหนึ่ง² และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานลงมา³ พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงท่านเป็นผู้กษัตริย์ เปล่าเลย ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้⁴

102. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) วิญญูณบรียูทอี⁵ ได้นำมัน (โองการอัลกุรอาน) ลงมาจากพระเจ้าของเจ้าด้วยความจริง เพื่อให้บรรดาผู้ศรัทธามีความมั่นคง และเป็นทางนำ และชาวดีแก่บรรดามุสลิม

103. และโดยแน่นอนเรา⁶ ที่พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงสามัญชนคนหนึ่งสอนเขา⁶ ภาษาที่

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ ءَايَةً وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يُزِيلُ قَالُوا أَتِئِمَّا نَتُ مُفْتَرٍ
بَلْ أَكْذَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُنذِرَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى
وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ

¹ ด้วยการล่อลวงและการวางแผนต่าง ๆ เพราะพวกเขาอยู่ในความคุ้มครองของพระผู้ทรงเมตตา

² ด้วยการยกเลิกการอ่านหรือบัญญัติของมัน

³ ในสิ่งที่เป็ผลประโยชน์และเป็นความดีแก่ปวงบ่าว

⁴ อิบน์อับบาสกล่าวว่า เมื่ออายะฮ์หนึ่งถูกประทานลงมา ในอายะฮ์นั้นมีเรื่องลำบากลำบากแล้วถูกยกเลิก พวกเขาพวกรู้จักจะขู่กล่าวว่า วัลลอฮิ มุฮัมมัดมิใช่คนอื่นใด นอกจากจะเหยียดหยามสาวกของเขา ใช้ให้พวกเขากระทำการใดในวันนี้ ในวันที่รุ่งนี้เขาก็ห้ามมิให้กระทำ ความจริงเขามีได้พูดเช่นนั้น เว้นแต่จากตัวของเขาเอง อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

⁵ หมายถึงญิบรีล

⁶ คือชาวโรมันคนหนึ่งชื่อวา ญับร อีร์รูมีย

พวกเขาพาดพิงไปถึงนั้นเป็นภาษาต่างถิ่น และ
นี่เป็นภาษาอาหรับที่ชัดเจน¹

104. แท้จริง บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อโองการ
ทั้งหลายของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทาง
แก่พวกเขา และสำหรับพวกเขาจะได้รับการ
ลงโทษอันเจ็บปวด²

105. แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อโองการ
ทั้งหลายของอัลลอฮ์นั้น ภูเขาที่จั้น และ
ชนเหล่านั้นคือผู้กล่าวเท็จ³

106. ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์หลังจาก
ที่เขาได้ศรัทธาแล้ว (เขาจะได้รับความกริ้วจาก
อัลลอฮ์) เว้นแต่ผู้ที่ถูกบังคับทั้ง ๆ ที่หัวใจของ
เขาเปี่ยมไปด้วยศรัทธา⁴ แต่ผู้ใดเปิดหัวใจของ
เขาด้วยการปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะได้รับ
ความกริ้วจากอัลลอฮ์ และสำหรับพวกเขาจะ
ได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

إِسَاتٌ الّذِي يُلْحَدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبٌ
وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بَيَانَتْ
اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٦٧﴾

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٦٨﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ
أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَٰكِن
مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ
مِنْ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٦٩﴾

¹ ผู้ที่เป็นชาวอะญุมมิใช่ชาวอาหรับ จะสอนมุฮัมมัดผู้นำคัมภีร์ภาษาอาหรับอย่างชัดเจนมาได้ อย่างไรก็ตาม

² นี่คือการแจ้งสติปัญญาร้าย ต่อการปฏิเสธศรัทธา และการกบฏ และการโกหกของพวกเขา

³ จะไม่มีมีการกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ นอกจากผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และโองการทั้งหลายของพระองค์

⁴ ผู้ใดกล่าวคำปฏิเสธศรัทธาโดยถูกบังคับ ทั้ง ๆ ที่หัวใจของเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยการอิमान นักตีฟฮิร
กล่าวว่า อายะฮฺนี้ถูกประทานลงมาเนื่องเพราะอัมมาร อิบนูฮาชิร ถูกพวกมุชริกุนนำไปทรมาน จนกระทั่ง
เขายอมทำตามที่พวกมุชริกุนต้องการโดยถูกบังคับมหาชนพากันกล่าวว่า อัมมารปฏิเสธศรัทธาแล้ว
ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลิม กล่าวว่า แท้จริงอัมมารยังมีอิमानอย่างสมบูรณ์ ตั้งแต่
ศิระจรดเท้าของเขา การอิमानของเขาเข้าไปปะปนอยู่กับเลือดและเนื้อของเขา อัมมารได้มหาท่าน
ร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลิม โดยที่เขาช่วยให้ ท่านร่อซูลได้ถามเขาว่า ท่านพบหัวใจของท่าน
เป็นอย่างไร อัมมารตอบว่า มันคงด้วยการอิमान ท่านร่อซูล คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลิม กล่าวว่า
ถ้าพวกเขากลับมาทำอีก ท่านก็จะทำเช่นนั้น

107. ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาพอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือปรโลก และแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่กลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธา

108. ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขา และบนหูของพวกเขา และบนตาของพวกเขา¹ และชนเหล่านั้นคือผู้เปลอเรือ²

109. โดยแน่นอน แท้จริงพวกเขาในปรโลกจะเป็นผู้ขาดทุน

110. แต่แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น สำหรับบรรดาผู้อพยพหลังจากถูกทดสอบแล้ว พวกเขา ก็ต่อสู้ดิ้นรนและอดทน แท้จริงพระเจ้าของเจ้าหลังจากนั้น³ แน่แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

111. วันที่ทุกชีวิตจะมาโต้แย้งแทนชีวิตของมัน⁴ และทุกชีวิตจะถูกตอบแทนจนครบถ้วนตามที่ได้กระทำไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفٰطِرُونَ ﴿١٠٨﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْخٰسِرُونَ ﴿١٠٩﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ
مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ
رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ مُّجَدِّدًا عَنْ نَفْسِهَا
وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهِيَ
لَا يُظْلَمُونَ ﴾ ﴿١١١﴾

¹ คือหัวใจถูกหุ้มท่อนจนกระทั่งไม่ยอมจำนนต่อความจริง หูไม่ได้ยินและตามองไม่เห็น

² นักตีฟซ็รอฮ์อธิบายว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงลักษณะของผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ 6 สภาพด้วยกันคือ

(1) ได้รับความกลัวจากอัลลอฮ์ (2) ได้รับการลงโทษอันยิ่งใหญ่ (3) เลือกเอาชีวิตในโลกดุนยาเหนือโลกอาคิเราะฮ์ (4) ถูกห้ามจากการฮิยาฮ์ฮ์ (5) ถูกประทับตราบนหัวใจ และ (6) เป็นผู้เปลอเรือ

³ หลังจากการอพยพ การต่อสู้ดิ้นรน และการอดทน แล้วพระองค์ก็จะอภัยโทษและเมตตาต่อพวกเขา

⁴ คือวันกิยามะฮ์

112. และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ เมืองหนึ่ง ซึ่งปลอดภัยและสงบ ปัจจัยยังชีพของมันมีมาอย่างอุดมสมบูรณ์ทุกแห่งหน แล้วมันก็ปฏิเสธต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์¹ ดังนั้น อัลลอฮ์จึงทรงให้มันลี้มรสความรู้สึกรแห่งความหิวและความกลัว² ตามที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้³

113. และโดยแน่นอน ได้มีรอซูลท่านหนึ่ง จากหมู่พวกเขามายังพวกเขา แล้วพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อเขา⁴ ดังนั้น การลงโทษได้คร่าพวกเขา โดยที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม

114. พวกเขาจงบริโภคนในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ซึ่งเป็นที่อนุมัติที่ดี และพวกเขาจงขอบคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ หากพวกเขาเคารพภักดีเฉพาะพระองค์เท่านั้น

115. แท้จริง พระองค์ทรงห้ามพวกเขาเพียงแต่สัตว์ที่ตายเอง และเลือด และเนื้อสุกร และสัตว์ที่ถูกเปล่งเสียงที่มันเพื่ออื่นจากอัลลอฮ์⁵ ดังนั้นผู้ใดที่อยู่ในสภาพคับขัน⁶ โดยหลีกเลี่ยงไม่ได้และไม่เป็นผู้ละเมิดแล้ว แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً
مُطْمَئِنَّةً بِأَيْمَانِ رِزْقِهَا رَعِدًا آمِنًا كُلِّ مَكَانٍ
فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ
الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُفْرَ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَالْحَمَّ
الْخَيْزِيرِيَّ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ
غَيْرِبَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾

¹ ไม่ขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานเป็นปัจจัยยังชีพและความดีงามต่าง ๆ แก่พวกเขา

² อัลลอฮ์ได้ถอดเอาความโปรดปรานแห่งความปลอดภัยและความสงบสุขจากพวกเขาไป

³ ในการนี้อัลลอฮ์ได้ทรงลงโทษพวกเขา ด้วยความแห้งแล้งและความหิวโหยถึง 7 ปี จนกระทั่งพวกเขา กินซากสัตว์และกระดูกเป็นอาหาร

⁴ อิบน์อบบาสกล่าววว่า อายุขัยนี้บังถึงว่าหมายถึงชาวมักกะฮ์

⁵ เพราะมันเป็นอันตรายต่อชีวิตและการศรัทธา

⁶ อยู่ในสภาพคับขันที่จะกินสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

116. และพวกเจ้าอย่ากล่าวตามที่ลิ้นของพวกเจ้ากล่าวเท็จขึ้นว่า นี่เป็นที่อนุมัติและนี่เป็นที่ต้องห้าม¹ เพื่อที่พวกเจ้าจะกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ แท้จริงบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะไม่ได้รับความสำเร็จ

117. ผลประโยชน์เพียงเล็กน้อย² และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด³

118. และแก่บรรดาชาวอิว เราได้ห้ามสิ่งที่เราได้บอกแก่เจ้ามาแต่ก่อนแล้ว⁴ และเรามีอายุติธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาได้อายุติธรรมต่อตัวพวกเขาเอง

119. แต่แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น สำหรับบรรดาผู้กระทำการชั่วโดยไม่รู้ แล้วพวกเขาก็ถูกลงโทษหลังจากนั้น และฟื้นฟูแก้ไขให้ดี แท้จริงพระเจ้าของเจ้าหลังจากนั้น แน่หนอนพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁵

120. แท้จริง อิบรอฮีมนั้นเป็นแบบอย่างอันดีเลิศ⁶ เป็นผู้ภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้เที่ยงธรรม และเขามีได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

وَلَا تَقُولُوا لِمَا كَفَرْنَا بِهِ عَدُوٌّ لَنَا فَكَذَّبْنَا عَلَيْهِ الْكَلِمَٰتُ ۚ هَٰذَا حُلٌّ ۖ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّفِتْرَتِنَا عَلَى اللَّهِ الْكَلِمَٰتُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَلِمَٰتُ لَا يَفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا فَصَّصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

ثُمَّ إِنِّي رَأَيْتَكَ لِالَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِمِثْلَهَا ۗ ثُمَّ إِنِّي رَأَيْتَكَ مُبْتَدِلًا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا ۚ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ وَلِئِنَّكَ مِنَ الْمُنشَرِكِينَ ﴿١٢٠﴾

¹ โดยไม่มีหลักฐานและพยาน

² ในโลกดุนยานี้เท่านั้น

³ ในโลกอาคิเราะฮ์

⁴ สิ่งที่ห้ามนั้นก็คือ มันของวัวและแพะแกะ และสัตว์ที่มีเล็บ ทั้งนี้เป็นการลงโทษแก่พวกเขา

⁵ อายะฮ์เป็นการให้กำลังใจแก่มนุษย์ที่กระทำความผิดโดยไม่รู้ตัว แล้วก็ขอลุโทษกลับเนื้อกลับตัวโดยฉับพลัน

⁶ คือเป็นผู้นำแบบอย่างที่ดีรวมไว้ด้วยคุณลักษณะแห่งความดี

121. เป็นผู้ที่ถูกตักเตือนเวลาที่ต่อความโปรดปรานของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกเขา และทรงชี้แนะทางแก่เขาสู่ทางที่เที่ยงตรง

شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ أَحَبَّأَبَدًا وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

122. และเราได้ให้ความดี¹ แก่เขาในโลกนี้และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนดี ๆ² อย่างแน่นอน

وَمَا آتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾

123. แล้วเราได้วะฮีย์แก่เจ้าว่า จงปฏิบัติตามศาสนาของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรม และเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี³

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

124. แท้จริง วันเสาร์ได้ถูกกำหนดขึ้นแก่บรรดาผู้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น⁴ และแท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างแน่นอนในวันกิยามะฮ์ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَا كُنُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

125. จงเรียกร่องสู่นวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุซุม และการตักเตือนที่ดี และจง

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ

¹ การกล่าวถึงความดีงามต่าง ๆ

² คือในหมู่ผู้ที่มีตำแหน่งสูงของคนดี ๆ ทั้งหลาย

³ เขามิได้เป็นยะฮูดีหรืออิสราอีย์ แต่เขาเป็นมุสลิม

⁴ การให้เกียรติแก่วันเสาร์และการหยุดงานในวันเสาร์ มิใช่เป็นบัญญัติสัญลักษณ์ของศาสนาของอิบรอฮีม แต่ได้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้เกิดความมุ่นวายแก่พวกเขาสุด เพราะความแตกแยกของพวกเขานในเรื่องศาสนา และการฝ่าฝืนของพวกเขาคือข้อซ้อของอัลลอฮ์ โดยพระองค์ทรงห้ามพวกเขาไม่ให้จับปลาในวันนั้น แต่พวกเขา ก็จับมัน พระองค์จึงสาปให้พวกเขากลายเป็นลิงและหมู

โต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า¹ แท้จริงพระเจ้า
ของเจ้านั้นพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากทาง
ของพระองค์และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้
ที่อยู่ในทางที่ถูกตอง²

126. และหากพวกเจ้าจะลงโทษ (ฝ่ายปรปักษ์)³
ก็จงลงโทษเยี่ยงที่พวกเจ้าได้รับโทษ และหาก
พวกเจ้าอดทน แน่نون มันเป็นการดียิ่งสำหรับ
บรรดาผู้ออดทน

127. และจงอดทนเถิด และการอดทนของเจ้า
จะมีขึ้นไม่ได้ เว้นแต่ด้วย (การเตาฟีกของ)
อัลลอฮ์⁴ และอย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา และอย่า
คับใจในสิ่งที่พวกเขาว่างกลอุบาย

128. แท้จริง อัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้
ยำเกรง⁵ และบรรดาผู้กระทำความดี⁶

الْحَسَنَةَ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ
وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٧﴾

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

¹ คือด้วยเหตุผลและหลักฐาน ด้วยความอ่อนโยนและสุภาพ

² เจ้าไม่มีหน้าที่ฮีดายะฮ์พวกเขา หน้าที่ของเจ้าคือเรียกร้องเชิญชวน และเรา (พระองค์) มีหน้าที่สอบสวน
และลงโทษพวกเขา

³ ผู้ที่อธรรมต่อพวกเจ้าและทำร้ายพวกเจ้า ก็จงปฏิบัติเยี่ยงที่พวกเขากระทำต่อพวกเจ้า อย่าทำให้
มากกว่า

⁴ จงอดทนต่อสิ่งที่เจ้าได้รับจากการทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ เจ้าจะไม่บรรลุสู่ตำแหน่งอันสูงส่งนี้ได้
นอกจากด้วยการช่วยเหลือและการเตาฟีกของอัลลอฮ์

⁵ โดยให้ความช่วยเหลือและได้รับความสำเร็จ

⁶ ด้วยการปกป้องรักษาให้พ้นจากการวางแผนของผู้วางแผน

(17) ซูเราะฮ์ อัลอิสรออ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 111 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอิสรออ

ซูเราะฮ์อัลอิสรออเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจในเรื่องของอะกัตะฮ์ เรื่องราวต่าง ๆ ที่มีอยู่ในซูเราะฮ์นี้มีส่วนคล้ายคลึงกับเรื่องราวของซูเราะฮ์มักกียะฮ์ทั้งหลายที่ให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักการของศาสนา โดยเฉพาะในด้านที่เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพ การเผยแพร่ศาสนา และการฟื้นคืนชีพ แต่ภาพลักษณ์ที่เด่นชัด ของซูเราะฮ์นี้ก็คือ บุคลิกลักษณะของท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุ อะลัยฮิเวซัลลัม และสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้ความสนใจกับท่าน ด้วยสิ่งปาฏิหาริย์อย่างชัดเจนและหลักฐานที่บ่งชี้ที่แสดงถึงความสัจจะของท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิเวซัลลัม

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ปาฏิหาริย์การเดินทางในเวลากลางคืน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์แห่งการให้เกียรติของพระเจ้าแก่ท่านนะบีและร่อซูลคนสุดท้าย และเป็นสัญลักษณ์อันชัดเจนที่บ่งถึงอาณาภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการให้มัจฮีซันซึ่งสิ่งปาฏิหาริย์และสิ่งมหัศจรรย์

และได้กล่าวถึงนะบีอิสรออฮิล และสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกำหนดให้พวกเขาต้องระเห่ร้อนไปในแผ่นดินถึงสองครั้ง ทั้งนี้เพราะความเกรี้ยวกราด การก่อความเสียหาย และการฝ่าฝืนของพวกเขาต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์ ตะอาลา

และเราได้แจ้งแก่นะบีอิสรออฮิลในคัมภีร์ว่า แน่นอน พวกเขาจะก่อการเสียหายในแผ่นดินสองครั้ง

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงสัญญาณต่าง ๆ แห่งจักรวาล ที่บ่งชี้ถึงความยิ่งใหญ่และความเป็นเอกภาพ และได้กล่าวถึงระบบอันละเอียดอ่อนที่ควบคุมเวลากลางคืนและกลางวัน เพื่อให้ดำเนินไปอย่างสอดคล้องกับกฎเกณฑ์อันแน่นอน ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

และเราได้ทำให้กลางวันและกลางคืนเป็นสองสัญญาณ และเราได้กำจัดสัญญาณกลางวันให้มีดมัว

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงมารยาททางสังคมและมารยาทอันดีงาม โดยสนับสนุนและ

เรียกร้องให้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้มีขึ้นซึ่งสังคมตัวอย่างที่ดี เริ่มตั้งแต่ พระดำรัสที่ว่า

และพระเจ้าของเจ้าได้บัญชาว่า พวกท่านอย่าได้เคารพอบาตะฮ์อื่นใด นอกจาก พระองค์เท่านั้น

และได้กล่าวถึงการหลงผิดของพวกมุชริกีน โดยอุปโลกน์คู่เคียงและพระบุตร ให้แก่อัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นที่นำประหลาดยิ่งในการกระทำของพวกเขา ทั้งๆ ที่ พวกเขาเกลียดลูกผู้หญิง แต่พวกเขาก็อุปโลกน์มันให้แก่พระผู้ทรงสูงส่งและทรง ยิ่งใหญ่ พระผู้บริสุทธิ์จากการเปรียบเทียบและการคู่เคียง

พระเจ้าของพวกเขาทรงเลือกลูกผู้ชายให้แก่พวกท่าน และพระองค์ทรงเลือก เอามะลาอิกะฮ์เป็นลูกผู้หญิงกระนั้นหรือ แท้จริงพวกท่านกล่าวคำพูดอันมหันต์

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงการพินินชีพและการตอบแทน ซึ่งได้มีการโต้เถียงกัน มากในเรื่องนี้ พร้อมกับได้นำหลักฐานมายืนยันถึงความเป็นไปได้ และได้กล่าวถึง เรื่องอัลกุรอานุลกะรีม สิ่งปาฏิหาริย์ของมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และ กล่าวถึงการ दौरानของพวกมุชริกีนในข้อเสนอแนะของพวกเขา โดยเรียกร้องขอ สิ่งปาฏิหาริย์อื่นจากอัลกุรอาน เช่น ขอให้มีแม่น้ำลำธาร ให้นำครม้กกะฮ์มีเรือกสวน รมรีนเซียข่อม

และพวกเขากล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาต่อท่านจนกว่าท่านจะทำให้แผ่นดินแตก แยกเป็นธารน้ำแก่พวกเรา

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการให้ความบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ จากการตั้งภาคีและพระบุตร และลักษณะที่บกพร่อง

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งไม่ทรง ตั้งพระบุตร และไม่มีภาคีใด ๆ กับพระองค์ในอำนาจ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ แก่ พระองค์ให้พ้นจากความต่ำต้อย และจงให้ความเกรียงไกรแด่พระองค์อย่างก็กักอง

ชื่อของซูเราะฮ์ ซูเราะฮ์นี้ถูกเรียกว่า ซูเราะฮ์อัลอิสรออ เพราะสิ่งปาฏิหาริย์อัน น่าทึ่งคือ การปาฏิหาริย์แห่งการเดินทางในเวลากลางคืน ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรง ให้มีขึ้นโดยเฉพาะแก่ะบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. มหาบรียูตผู้ทรงนำบ่าวของพระองค์
เดินทางในเวลากลางคืน จากมัสยิดอัลหะรอม
ไปยังมัสยิดอัลอักซอ¹ ซึ่งบริเวณรอบมั้นเราได้
ให้ความจำเริญ เพื่อเราจะให้เขาเห็นบางอย่าง
จากสัญญาณต่าง ๆ ของเรา แท้จริง พระองค์
คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

2. และเราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา² และเราได้ทำ
ให้มันเป็นทางนำแก่วางศิวานของอิสรออิลว่า
อย่ายึดถือผู้ใดอื่นจากข้าเป็นผู้คุ้มครองอย่าง
เด็ดขาด

3. โอ้ เผ่าพันธุ์ของผู้ที่เราได้บรรทุก (ไว้ในเรือ)
กับนูหุเอัย³ แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้กตัญญู

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَّا حَوْلَهُ
لِزَيْنِهِ مَنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

وَأَنبَأْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ لِأَلَّا يَتَّخِذُوا
مِن دُونِي وَكِيلاً ﴿٢﴾

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
عِنْدَ سُكُوتِكُمْ

¹ ท่านนะบี คือลลลอฮ์อยู่ลัฮวะฮัลลัม เดินทางจากมัสยิดอัลหะรอมในนครมักกะฮ์ ถึงมัสยิดอัลอักซอ ในนครเยรูซาเล็มเพียงช่วงหนึ่งของกลางคืน ทั้ง ๆ ที่ระยะเวลาเดินทางโดยกองคาราวานจะใช้เวลาถึง 40 วัน การเดินทางในเวลากลางคืน (อัลอิสรออ) ของท่านนะบี คือลลลอฮ์อยู่ลัฮวะฮัลลัมได้เกิดขึ้น ทั้งวิญญานและเรื่อร่างของท่าน ขณะที่ท่านตื่นนอนมัสติสัมปะฮ์ญญะ มิใช่เป็นความฝันตามความคิดเห็นของคนบางคน พวกเขาปฏิเสธซุนนะฮ์ที่ไม่ยอมเชื่อหะดีษเกี่ยวกับเหตุการณ์อิสรออและเมียะร็อยญ์ มีสภาพเช่นเดียวกับพวกปฏิเสธศรัทธา (กุฟฟาร) ที่กล่าวหาท่านนะบีว่าพูดเท็จ ทั้ง ๆ ที่ท่านร้อซูล ได้ยืนยันให้พวกเขาทราบ ว่า อัลลอฮ์ทรงให้ท่านเดินทางไปในเวลากลางคืนจากมัสยิดอัลหะรอมไปยังมัสยิดอัลอักซอ จากนั้นทรงให้ท่านขึ้นสู่เบื้องบนคือเมียะร็อยญ์

² คัมภีร์เตารอต

³ หมายถึงลูกหลานของนะบีนูหุ

4. และเราได้แจ้งแก่วงศ์วานของอิสรออิลใน คัมภีร์ว่า พวกเขาจะก่อการเสียหายในแผ่นดิน สองครั้ง¹ และแน่นอน พวกเขาจะโอหังยโสยิ่ง

5. ดังนั้น เมื่อสัญญาณหนึ่งในสองครั้งได้มาถึง เราได้ส่งบรรดาบ่าวของเราผู้มีอำนาจเข้มแข็ง เข้าครอบครอง² พวกเขา แล้วพวกเขาได้บุกเข้า คั่นตามบ้านเรือน³ และมันเป็นสัญญาณที่ได้เกิดขึ้นแล้ว

6. และเราได้ให้พวกเขากลับมีอำนาจเหนือ พวกเขา และเราได้ให้พวกเขามีทรัพย์สินและ บุตรหลาน และเราได้ทำให้พวกเขามีทรัพย์ มากมาย⁴

7. หากพวกเขาทำความดี พวกเขา ก็ทำเพื่อตัว ของพวกเขาเอง และหากว่าพวกเขาทำความชั่ว ก็เพื่อตัวเอง⁵ ดังนั้น เมื่อสัญญาณอีกข้อหนึ่งได้ มาถึง⁶ เพื่อพวกเขาก่อความอับอายขายหน้าแก่

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَنُفْسِدَنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١﴾

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ
بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٢﴾

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ
بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٣﴾

إِنِ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرِ لِيَسْتَوُوا وَوَجَّهْنَاكُم
وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلِيَسْتَرْوُوا مَعْلُوا نَتَبِّرًا ﴿٤﴾

¹ คือจะก่อการเสียหายขึ้นในดินแดนปาเลสไตน์และรอบ ๆ เมืองสองครั้ง อิบนูอับบาสกล่าวว่าความเสียหายครั้งแรกคือการฆ่าเนบิยะกะรียา ครั้งที่สองฆ่าเนบียะหุยา อะลียิมัสลาม

² นักตีพริกกล่าวว่าเมื่อวงศ์วานของอิสรออิลได้ออมนุ้ดิสั่งที่หวงห้าม และก่อการนองเลือดขึ้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้กษัตริย์บุคคันศัรแห่งบาลิโลน เข้าครอบครองกรุงเยรูซาเล็ม วงศ์วานของอิสรออิลถูกฆ่าตายถึง 70,000 คน

³ พวกเขาบุกเข้าบ้านเรือนได้บุกตะลุยตามบ้านเรือน เพื่อฆ่าวงศ์วานอิสรออิลและฉกชิงทรัพย์สินสมบัติ โดยไม่สะทกสะท้านแต่อย่างใด

⁴ คือเมื่อพวกอิสรออิลกลับเนื้อกลับตัวขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกเขาแล้ว พระองค์ก็ทรงให้พวกเขา กลับมีอำนาจขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง คือมีทรัพย์สินและพลเมืองมากขึ้น

⁵ หมายถึงการทำความดีก็มิได้ให้คุณแก่พระองค์ และการทำชั่วก็มิได้ให้โทษแก่พระองค์เช่นกัน ทั้งคุณ และโทษนั้นกลับไปหาตัวของพวกเขาเอง

⁶ การก่อการเสียหายครั้งที่สองคือ การฆ่าเนบียะหุยา

พวกเจ้า¹ และเพื่อเข้าไปในมัสยิดเช่นที่พวกเขาได้เข้าไปแล้วในครั้งแรก และเพื่อทำลายสิ่งที่พวกเขาได้ซึ้นชะอย่างหมดสิ้น

8. หวังว่าพระเจ้าของพวกเจ้าจะทรงเมตตาแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้ากลับมา (ก่อกรรม) อีกเราก็ได้กลับ² และเราได้ให้นรกเป็นที่คุมขังสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา

9. แท้จริง อัลกุรอานนี้ นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่ง และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขา นั้นจะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่³

10. และแท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อโลกหน้า นั้น เราได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้วซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ⁴

11. และมนุษย์นั้นหวังวนขอความชั่ว เยี่ยงการหวังวนขอของเขาเพื่อความดี และมนุษย์นั้นเป็นผู้รีบร้อนเสมอ

عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يَرْحَمَكَ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدَاوَةً جَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
أَنَّهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ آعَدْنَا لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ مَجْهُولًا ﴿١١﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงให้พวกมะอูญีซัยจากเปอร์เซียเข้าไปครอบครอง ด้วยการฆ่าและทำลายล้างอย่างสิ้นเชิง

² พวกอิสรออิลได้กลับมาทำการก่อการร้ายอีก อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้มุสลิมินเข้าไปครอบครอง และไล่พวกอิสรออิล ออกจากคาบสมุทรอาหรับ แล้วก็ได้กลับมากระทำอีก พระองค์ทรงให้บ่าวของพระองค์ เข้าไปมีอำนาจเหนือพวกเขา และเมื่อสงครามโลกครั้งที่สอง ฮิตเลอร์แห่งเยอรมันนี้ได้สังหารพวกอิสรออิลนับจำนวนล้านคน ปัจจุบันนี้อิสรออิลได้ก่อกรรมสังหารชาวปาเลสไตน์อีก พระองค์จะทรงให้ผู้มีอำนาจเหนือกว่าเข้าไปกวาดล้างอีกเช่นกัน เพื่อให้เป็นไปตามสัญญาของพระองค์

³ คือสวนสวรรค์อันสุชารมณ

⁴ คือนรกญะฮันนัมที่มีไฟลุกโชนชั่วนิรันดร์

12. และเราได้ทำให้กลางคืนและกลางวันเป็นสองสัญญาณ¹ ดังนั้น เราทำให้สัญญาณของกลางคืนมืดมน และเราได้ทำให้สัญญาณของกลางวันมีแสงสว่าง เพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้าของพวกเขา² และเพื่อพวกเขาจะได้รู้จำนวนปีทั้งหลายและการคำนวณและทุก ๆ สิ่งเราได้แจกแจงมันอย่างละเอียดแล้ว³

13. และมนุษย์ทุกคน เราได้ให้การทำงานของเขาสั้นสั้นไว้ที่คอของเขา⁴ และในวันกิยามะฮ์ เราจะเอาบันทึกออกมาให้เขาพบมันในสภาพที่กางแผ่⁵

14. เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ที่จะเป็นผู้ชำระบัญชีของตัวเอง⁶

15. ผู้ใดได้พบกับแนวทางที่ถูกต้อง แท้จริงเขาจะอยู่ในทางนั้นเพื่อตัวเขาเอง และผู้ใดหลง แท้จริงเขาจะหลงต่อตัวเขาเอง⁷ และไม่มีผู้แบก

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ مَّحْوَرَاتٍ لِّتُبْغَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ وَفَضْلُهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلْعَ إِيمَانِهِ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾

أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا نُزِيرُ وَازِرَةً وَلَا نُزِرَ أُخْرَىٰ

¹ สองสัญญาณอันยิ่งใหญ่เป็นการแสดงถึง ความเป็นเอกภาพและเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา

² กลางคืนมืดเพื่อใช้เป็นเวลาพักผ่อน กลางวันมีแสงสว่างเพื่อประกอบธุรกิจในการยังชีพ

³ ทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้มีใช้มีขึ้นโดยบังเอิญหรือไร้ประโยชน์ แต่ทว่าไม่มีขึ้นโดยกำหนดสภาวะของพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ

⁴ มนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับการทำงานของเขาก็คือการทำงานที่ดีหรือชั่วจะติดตัวเขาไปจนกระทั่งถึงวันชำระบาปบุญคุณโทษ

⁵ บันทึกแห่งผลงานของเขาทั้งดีและชั่ว จะถูกกางแผ่ให้เจ้าของของมันได้เห็น

⁶ คือเจ้าจะเป็นพยานของตัวเอง

⁷ ผู้ใดได้พบฮิดายะฮ์เขาจะอยู่ในแนวทางนั้น และจะได้รับการตอบแทนที่เขาอยู่ในทางฮิดายะฮ์และผู้ใดหลงคือไม่ยอมรับแสงสว่างแห่งการฮิดายะฮ์ เขาก็จะได้รับโทษในการฝ่าฝืนและการหลงทางของเขา

ภาระใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้¹ และเรามีเคยลงโทษผู้ใด จนกว่าเราจะแต่งตั้งร่อซูลมา

16. และเมื่อเราปรารถนาที่จะทำลายหมู่บ้านใด เราได้บัญชาให้พวกฟุมเฟือยของมัน แล้วพวกเขา ก็ฝ่าฝืน² ดังนั้น พระดำรัส (การลงโทษ) สมควรแล้วแก่มัน ฉะนั้นเราจะได้ทำลายมันอย่างพินาศ

17. และที่ศตวรรษแล้วหลังจากนุหฺที่เรได้ทำลาย³ และพอเพียงแก่พระเจ้าของเจ้าผู้ทรงรอบรู้ ทรงเห็นความผิดของปวงบ่าวของพระองค์

18. ผู้ใดปรารถนาชีวิตชั่วครว (ในโลกนี้) เราก็จะเร่งให้เขาได้รับมัน ตามที่เราประสงค์ แก่ผู้ที่เราปรารถนา⁴ แล้วเราได้เตรียมนรกไว้สำหรับเขา เขาจะเข้าไปอย่างถูกเหยียดหยาม ถูกขับไล่

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاصِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِئِنْ تُرِيدُوا إِتْرَافًا تَصَلَّيْنَا بِهِمْ يَسْلُبْنَاهُمْ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿١٨﴾

¹ แบกภาระหมายถึงแบกความผิดหรือโทษ

² คือพระองค์จะบัญชาให้พวกฟุมเฟือยเจ้าสำราญหรือบรรดาหัวหน้า ให้จงรักภักดีปฏิบัติตามโครงการต่าง ๆ ผ่านทางร่อซูลของพระองค์ แล้วพวกเขา ก็ไม่ยอมปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ เมื่อนั้นแหละพระองค์ก็จะเอาโทษพวกเขา ซึ่งเป็นการลงโทษที่สาสม

³ คือประชาชาติที่ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาร่อซูลหลังจากนุหฺ เช่น ชนชาติอาดัม ชะมูด และฟิรอาฮัน อิบน์กะษีรกล่าวไว้ในโครงการเป็นการเตือนพวกกุฟฟารุเรช

⁴ ผู้ใดมีความหวังใจแต่ในเรื่องของโลกนี้ อัลลฮฺ ตะอาลา จะเร่งให้เขาได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ มิใช่ตามความปรารถนาของเขา

19. และผู้ใดปรารถนาปรโลก และชวนชวายเป็นเพื่อนอย่างจริงจัง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาชนเหล่านั้น การชวนชวายเป็นพวกเขาจะได้รับชมเชย¹

20. ทั้งหมด เราช่วยเขาเหล่านั้นและเขาเหล่านั้นจากการประทานให้ของพระเจ้าของเจ้า และการประทานให้ของพระเจ้าของเจ้านั้นมิถูกห้าม (แก่ผู้ใด)²

21. จงดูเถิด เราได้ทำให้บางคนในหมู่พวกเขาดีเด่นกว่าอีกบางคนอย่างไร³ และแน่นอนปรโลกนั้นมีฐานะยิ่งใหญ่กว่าหลายชั้น และยิ่งใหญ่มากกว่าในทางดีเด่น

22. เจ้าอย่าตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะกลายเป็นผู้ถูกเหยียดหยามถูกทอดทิ้ง

23. และพระเจ้าของเจ้าบัญญัติว่า พวกเขาอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น และจงทำดีต่อบิดามารดา⁴ เมื่อผู้ใดในทั้งสองหรือ

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٧﴾

كَلَّا نُمَدِّدُ هُنَّوَلَاءَ وَهُنَّوَلَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿١٨﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿١٩﴾

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِنَّمَا يَلْبِغْنَ عِنْدَكَ الْأَكْبَرُ أَحَدُهُمَا

¹ ชนเหล่านั้นซึ่งรวมไว้ด้วยคุณลักษณะอันน่าสรรเสริญคือ ความบริสุทธิ์ใจ ประกอบการทำงานที่ดี และมีศรัทธา แน่ใจในการทำงานของเขาจะถูกตอบรับ ณ ที่อัลลอฮ์อย่างดีที่สุด และได้รับการตอบแทนที่ดีด้วย

² คือแต่ละฝ่ายในสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งที่ปรารถนาเรื่องของโลกคุณยา อีกฝ่ายหนึ่งปรารถนาเรื่องของโลกอาคิเราะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงประทานให้ทั้งสองฝ่ายอย่างกว้างขวาง เป็นความโปรดปรานและความดีงามจากพระองค์ พระองค์ทรงประทานริซกีให้แก่มุอ์มิน กafir ผู้จงรักภักดีต่อพระองค์และผู้ปฏิบัติดี

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้มีความแตกต่างกันระหว่างมนุษย์ ในด้านริซกีและมารยาท ในการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ มีคนรวย คนจน คนมีเกียรติ และคนต่ำต้อย

⁴ นักตีฟริกกล่าวว่า การที่พระองค์ทรงกล่าวให้ทำความดีต่อบิดามารดา หลังจากใช้ให้เคารพภักดีต่อพระองค์เท่านั้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงหน้าที่อันยิ่งใหญ่ของบิดามารดาที่มีต่อบุตร เพราะทั้งสองเป็นต้นเหตุแห่งการเกิดและการมีชีวิตของเขา

ทั้งสองบรรลุลู่วัยชราอยู่กับเจ้า ดังนั้นอย่ากล่าว
แก่ทั้งสองว่า อุฟ¹ และอย่าขู่เชิญท่านทั้งสอง
และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน

24. และจงนอบน้อมแก่ท่านทั้งสอง ซึ่งการ
ถ่อมตนเนื่องจากความเมตตา และจงกล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของฉัน ทรงโปรดเมตตาแก่ท่าน
ทั้งสองเช่นที่ทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อเยาว์วัย²

25. พระเจ้าของพวกเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ใน
จิตใจของพวกเจ้า หากพวกเจ้าเป็นคนดี ดังนั้น
พระองค์เป็นผู้ทรงอภัยแก่บรรดาผู้กลับเนื้อ
กลับตัวอย่างแน่นอน

26. และจงให้สิทธิแก่ญาติที่ใกล้ชิด และผู้
ขัดสน และผู้เดินทาง และอย่าสรุ่ยสร่ายนัก³

27. แท้จริง บรรดาผู้สรุ่ยสร่ายนั้นเป็นพวกพ้อง
ของเหล่าชัยฏอน และชัยฏอนนั้นนเรคุณต่อ
พระเจ้าของมัน⁴

أَوْكَلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا نَهْرُهُمَا
وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿١٧﴾

وَأخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَانِي صَغِيرًا ﴿١٨﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلأُولَئِكَ غَفُورًا ﴿١٩﴾

وَأَبِئْ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَلَا تَبْذُرْ بَنَدِيرًا ﴿٢٠﴾

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢١﴾

¹ คำว่า อุฟ เป็นการแสดงออกถึงความไม่พอใจ

² จงกระทำทุกอย่างเป็นการแสดงถึงความรักต่อท่านทั้งสอง เป็นต้นว่า การเอาอกเอาใจ การให้เกียรติ และยกย่องท่านทั้งสองต่อหน้าคนอื่น และจงขอพรดูอาอุให้แก่ท่านทั้งสองอยู่เสมอ โดยขอให้อัลลฮฺดูเวลา ทรงอภัยโทษและโปรดปรานและเมตตาแก่ท่านทั้งสอง เสมือนกับที่ท่านทั้งสองได้เลี้ยงดูทะนุถนอมเรามาเมื่อเรายังเป็นเด็ก ๆ

³ คืออย่าใช้จ่ายทรัพย์สินนอกหนทางของอัลลฮฺและร่อซูล

⁴ การใช้จ่ายอย่างสรุ่ยสร่ายฟุ่มเฟือยนั้น คือการใช้จ่ายไปในทางที่ไม่จงรักภักดีต่ออัลลฮฺ หรือในทางที่เป็นการฝ่าฝืน พระองค์หรือในทางเสียหาย ฉะนั้น ผู้ใดปฏิบัติตนอยู่ในแนวทางนี้ เขาย่อมเป็นพี่น้องหรือพวกพ้องของชัยฏอน เพราะชัยฏอนมันนเรคุณพระเจ้าของมัน ดังนั้นผู้สรุ่ยสร่ายจึงอยู่ในสภาพเดียวกันกับชัยฏอน

28. และหากเจ้าผินหลังให้พวกเขา เพื่อแสวงหาความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า โดยหวังมันอยู่ ดังนั้น จงกล่าวแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่นึ่มนวล¹

29. และอย่าให้มือของเจ้าถูกตรึงอยู่ที่คอของเจ้า และอย่าแบมันจนหมดสิ้น มิฉะนั้น เจ้าจะกลายเป็นผู้ถูกประณาม เศร้าโศกเสียใจ²

30. แท้จริง พระเจ้าของเจ้าทรงเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คืบแคบ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ เป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวของพระองค์

31. และพวกเจ้าอย่าฆ่าลูก ๆ ของพวกเจ้าเพราะกลัวความยากจน เราให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และแก่พวกเจ้าโดยเฉพาะ³ แท้จริงการฆ่าพวกเขานั้นเป็นความผิดอันใหญ่หลวง

32. และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี⁴ แท้จริงมันเป็นการลามกและทางอันชั่วช้า⁵

وَأَمَّا عَرْضُ عَنْهُمْ إِبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا
فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿١٨﴾

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿١٩﴾

إِنَّ رَبَّكَ بِبَسْطِ الرِّزْقِ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَإِنَّا كَرِيمُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِذْهُوَ كَانَ فَنَحْسَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

¹ หากเจ้าผินหลังให้แก่ญาติสนิท ผู้ขัดสน และผู้เดินทาง เพราะเจ้าไม่มีสิ่งที่จะให้แก่พวกเขาก็จงพูดกับพวกเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน และให้ความหวังแก่พวกเขา

² คืออย่าเป็นคนตระหนี่และสุรุษสุร่าย แล้วท่านจะเสียใจภายหลัง

³ คือปัจจัยยังชีพของลูก ๆ และของท่านนั้น เป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ท่านอย่ากลัวความยากจน เพราะมีลูกมากเลย เพราะการกระทำเช่นนั้นมิสภาพเช่นเดียวกับพวกญาฮิลียะฮ์ ที่มีลูกผู้หญิงเพราะกลัวความยากจนและความอับอาย

⁴ อย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี ส่วนนวนนี้มีความลึกซึ้งมากกว่า ท่านอย่าผิดประเวณี เพราะสำนวนแรกห้ามถึงการชี้แนะแนวทางที่จะนำไปสู่การผิดประเวณี เช่น การลอบคล้ำ การจูบ การมองอย่างมีผิดนทาหรือการกระทำอื่นๆ ที่จะชักนำไปสู่การผิดประเวณี ดังนั้นการห้ามมิให้เข้าใกล้จึงมีความหมายลึกซึ้งกว่าการห้ามมิให้กระทำ

⁵ คือทางไปสู่นรก

33. และพวกเจ้าอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่ด้วยความเที่ยงธรรม¹ และผู้ใดถูกฆ่าอย่างอยุติธรรม ดังนั้น เราได้ให้อำนาจแก่ผู้ปกครองของเขา² ฉะนั้น อย่าได้ล่วงเกินขอบเขตในเรื่องการฆ่า³ แท้จริงเขา(ผู้ถูกอธรรม) จะได้รับความช่วยเหลือ

34. และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้า เว้นแต่โดยวิธีที่ดียิ่ง⁴ จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงให้ครบตามสัญญา(เพราะ) แท้จริงสัญญานั้นจะถูกสอบสวน⁵

35. และจงตวงให้เต็ม เมื่อพวกเจ้าตวงและจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง⁶ นั่นเป็นการดียิ่งและเป็นการตัดสินใจที่ดีกว่า

36. และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริงหู และตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน⁷

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا
فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿١٧﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ. وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ
مَسْئُورًا ﴿١٨﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿١٩﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولٰٓئِكَ كَانَ عِنْدَ مَسْئُورًا ﴿٢٠﴾

¹ คือที่บัญญัติอนุญาตให้ฆ่าได้ เช่น คนกลับศาสนา ผู้ฆ่าโดยเจตนา ผู้ผิดประเวณีที่แต่งงานแล้ว

² คือทายาทของเขามีหน้าที่ฆ่าเป็นการตอบแทน หรือรับค่าทำขวัญ หรือให้อภัย

³ คือฆ่าคนที่มิใช่เป็นคนฆ่าหรือฆ่าผู้ที่ถูกตั้งเป็นตัวแทน หรือฆาตงคนต่อหนึ่งคน คือให้รักษาความยุติธรรมในการฆ่า

⁴ คือรักษาทรัพย์ของเขาไว้หรือนำไปหาผลกำไรให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น

⁵ คือรักษาสัญญาให้ครบถ้วน ถึงแม้ว่าจะเป็นสัญญากับอัลลอฮ์หรือกับมนุษย์ด้วยกันก็ตาม

⁶ การรรักษาในเรื่องของการชั่ง ตวง วัด ให้ครบถ้วนสมบูรณ์นั้น เป็นการรักษาไว้ซึ่งอะมานะฮ์ ในการปฏิบัติซึ่งกันและกัน และเป็นการแสดงถึงการมีจิตใจที่สะอาดบริสุทธิ์ นอกจากนั้นยังทำให้มีความเชื่อมั่นในจิตใจ และมีความสิริมงคลในการดำเนินชีวิตอีกด้วย

⁷ ก้อตาดะฮุกกล่าวไว้ว่า อย่าพูดว่าฉันเห็นเมื่อท่านไม่เห็นกับตาเอง อย่าพูดว่าฉันได้ยินเมื่อท่านไม่ได้ยินกับหูเอง และอย่าพูดว่าฉันรู้เมื่อท่านไม่รู้ เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงถามท่านในเรื่องนั้นทั้งหมด

37. และอย่าเดินบนแผ่นดินอย่างเยอหยิ่ง
แท้จริงเจ้าจะแยกแผ่นดินไม่ได้เลย และจะไม่
บรรลุความสูงของภูเขา¹

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

38. ทั้งหมดนั้น ความเลวของมันเป็นที่รังเกียจ
ยิ่ง ณ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า²

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

39. นั่นคือส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าของเจ้าทรง
ประทานอีกมะฮฺแก่เจ้า³ และเจ้าอย่าตั้งพระเจ้า
อื่นใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์⁴ มิฉะนั้นเจ้าจะถูกโยน
ลงในนรกญะฮันนัม เป็นผู้ถูกครหา ถูกขับไล่

ذَلِكَ بِمَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْمَعُ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَنُلْقِيَ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

40. พระเจ้าของพวกเจ้าทรงเลือกลูกผู้ชายให้แก่
พวกเจ้า และพระองค์ทรงเลือกเอามะลาอิกะฮ์
เป็นลูกผู้หญิงกระนั้นหรือ แท้จริงพวกเจ้านั้น
กำลังกล่าวคำพูดที่ร้ายกาจอย่างแน่นอน

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
إِنثًا إِن كُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

41. และโดยแน่นอน เราได้ชี้แจงในอัลกุรอาน
นี้⁵ เพื่อพวกเขาจะได้รำลึก แต่มันมิได้เพิ่มสิ่ง
ใดแก่พวกเขา นอกจากการเตลิดหนี⁶

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ أَنْ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا تَقْوَرًا ﴿٤١﴾

¹ ความหมายคือ โอัมมุซซัยยิด เจ้านั้นอ่อนแอ น่าสงสาร ไม่สมควรที่เจ้าจะแสดงความเยอหยิ่งไฮ เพราะเจ้านั้นต่ำต้อยและอ่อนแอยิ่งกว่าแผ่นดินและภูเขาเสียอีก

² ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงห้ามไว้

³ สิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้เช่น เรื่องเกี่ยวกับจริยธรรม เรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต และบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับข้อใช้ข้อห้าม ทั้งนี้เพื่อเป็นการดัดเตือนและยึดถือเป็นแบบอย่าง

⁴ จบอยะฮ์ด้วยการให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ เช่นเดียวกับที่ได้เริ่มด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เป็นการชี้ให้ทราบ ว่า เรื่องของการเคารพอื่นนั้นมีความสำคัญเป็นอันดับแรกและอันดับสุดท้าย การงานทุกอย่างที่ไม่มีหลักการเคารพอื่นก็จะไร้ผล และไม่บังเกิดประโยชน์อันใด

⁵ โดยมีตัวอย่าง คำแนะนำสั่งสอน สัจญาต่าง ๆ และข้อดัดเตือน เพื่อที่จะได้รำลึก เพราะในนั้นมีหลักฐานอันชัดเจน

⁶ ถึงจะมีการชี้แจงถึงความสำคัญที่มีอยู่ในอัลกุรอาน ก็มิได้ทำให้พวกเขาเพิ่มการศรัทธาแต่ประการใด แต่กลับทำให้พวกเขาทำตัวห่างไกลจากความจริงมากยิ่งขึ้น

42. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากมีพระเจ้ามาก
หลายคู่เคียงกับพระองค์เช่นที่พวกเขากล่าว
เมื่อนั้นแน่นอนพวกมันจะแสวงหาทางไปสู่
พระผู้ทรงครองบัลลังก์¹

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ
إِذًا لَا لَبِقُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿١٧﴾

43. มหาบริสุทธิ์แก่พระองค์ และพระองค์
ทรงสูงส่งเหนือจากที่พวกเขากล่าว ทรงสูงส่ง
อย่างใหญ่หลวง

سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١٨﴾

44. ชันฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินและที่อยู่ในนั้น
สดุดีสรรเสริญแด่พระองค์ และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่
จะสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ แต่
พวกเขาไม่เข้าใจคำสดุดีของพวกเขา² แท้จริง
พระองค์เป็นผู้ทรงหนักแน่น ผู้ทรงอภัยเสมอ

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوٰتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ
وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ
تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿١٩﴾

45. และเมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน เราได้กางม่าน
ที่ถูกละทิ้งไว้ กั้นระหว่างเจ้าและบรรดาผู้ไม่
ศรัทธาต่อวันปรโลก³

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بَآلٍ خَرَدًا حِجَابًا مُّسْتَوْرًا ﴿٢٠﴾

46. และเราได้ทำฝาปิดบนหัวใจของพวกเขา
เพื่อมิให้พวกเขาเข้าใจมัน (อัลกุรอาน) และใน
หูของพวกเขา นั้นหนวก⁴ และเมื่อเจ้ากล่าวถึง
พระเจ้าของเจ้าในอัลกุรอานเพียงองค์เดียว
พวกเขาก็ผินหลังของพวกเขาเตลิดหนี

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْءَانِ وَحْدَهُ، وَحَلَا
عَلَىٰ أذُنِهِمْ فَتُحَوَّرُوا ﴿٢١﴾

¹ เช่นเดียวกับบรรดาศัตรูที่มีอยู่ในโลกนี้

² คือพวกเขาไม่เข้าใจภาษาการสดุดีของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น

³ เพื่อมิให้เข้าใจอัลกุรอาน และจะไม่ตระหนักถึงเคล็ดลับและอิกมะฮ์ของมัน

⁴ เพื่อมิให้พวกเขาได้ยินอัลกุรอาน

47. เรารู้อย่างยิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาพึงมัน ขณะที่พวกเขาเงี่ยหูฟังเจ้า และขณะที่พวกเขาปรึกษา กันลับๆ¹ โดยพวกอธรรมกล่าวว่า พวกท่าน มิได้ตามผู้ใด นอกจากผู้ถูกเวทมนตร์เท่านั้น

48. จงดูเถิด พวกเขาขกุธาทรณ์แก่เจ้า อย่างไร² ดังนั้นพวกเขาได้หลงแล้ว พวกเขาไม่ สามารถหาทางใด ๆ ได้

49. และพวกเขากล่าวว่า เมื่อเราเป็นกระดุก และร่วนยุ่ยแล้ว แท้จริงเราจะถูกให้ฟื้นขึ้นเพื่อ กำเนิดใหม่แน่หรือ

50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากพวกท่านเป็น หินหรือเหล็ก

51. หรือกำเนิดใดจากที่แข็งยิ่งในห้วงของ พวกท่านก็ตาม³ ดังนั้นพวกเขาจะกล่าวว่า ผู้ใดเล่าจะให้เรากลับขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์ผู้ทรงบังเกิดพวกท่านแต่ ครั้งแรก แล้วพวกเขาก็สิ้นศรัทธาของพวกเขากว่า แก่เจ้าพลางกล่าวว่า เมื่อใดเล่า จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หวังว่ามันใกล้เข้ามาแล้ว

تَعْنُ أَعْرَابًا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ
وَإِذْ هُمْ يُخَوِّئُونَ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ
إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿١٧﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٨﴾

وَقَالُوا أَوَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرَفْنَا أَوْ إِنَّا لَمَجْعُوتُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٢٠﴾

أَوْ خَلْقًا مَّآيَكُمْ بُرْفٍ صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ
مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيَعْبُذُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ
مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٢١﴾

¹ พวกเขาฟังการอ่านอัลกุรอานก็เพื่อเป็นการเยาะเย้ยและเหยียดหยาม

² บางครั้งพวกเขาพูดว่า ท่านเป็นมายากล บางครั้งเขาวาทานเป็นกวี บางครั้งก็ว่าเป็นคนบ้า

³ คือพวกเจ้าจะเป็นกำเนิดอื่นใดก็ตาม ที่ไกลที่สุดจากการมีชีวิตยิ่งกว่าหินหรือเหล็ก ซึ่งเป็นการยก ลำบากที่พวกเจ้าจะวาดภาพให้มันเป็น ในสภาพเช่นนั้นอัลลอฮ์ ก็จะทรงให้พวกเจ้ากลับฟื้นขึ้นมาอีก อย่างแน่นอน

52. วันที่พระองค์จะทรงเรียกร้องพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะตอบสนองด้วยการสรรเสริญ พระองค์และพวกเจ้าจะนึกว่ามีได้อยู่ (ในโลกนี้) เว้นแต่เพียงชั่วครู่เท่านั้น

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ
وَتَقُولُونَ إِن لَّبِئْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

53. และจงกล่าวแก่ปวงบ่าวของข้าที่พวกเขา กล่าวแต่คำพูดที่ดียิ่งว่า แท้จริงชัยฏอนนั้น มันญะแห่ระหว่างพวกเขา แท้จริงชัยฏอนนั้น เป็นศัตรูที่เปิดเผยของมนุษย์

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّا الشَّيْطَانُ كَانَ لِلْإِنْسَانِ
عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾

54. พระเจ้าของพวกเจ้าทรงรู้จักพวกเจ้าดียิ่ง หากพระองค์ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรง เมตตาพวกเจ้า¹ หรือหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้า² และเรามีได้ ส่งเจ้ามาเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาแต่ประการใด

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّا يَرَاهُمْ كَمَا تَرَى
يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿٥٤﴾

55. และพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ใน ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และโดยแน่นอน เราได้เลือกนะบีบางคนให้ดีเด่นกว่าอีกบางคน³ และเราได้ให้ชะบัวร์แก่ดาวูด

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ ذُرِّيَّةً ﴿٥٥﴾

56. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงเรียกร้อง บรรดาสิ่งที่พวกท่านกล่าวอ้างอื่นจากพระองค์⁴ พวกมันไม่มีอำนาจที่จะปลดเปลื้องความทุกข์ยากและเปลี่ยนแปลงมันจากพวกท่านได้

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ دُونَهُ فَلَا مَمْلُوكَ
كَشَفَ الضَّرَّ عَنْكُمْ وَلَا خَوْفًا ﴿٥٦﴾

¹ ด้วยการเตาฟิกไปสู่การศรัทธา

² ด้วยการให้ตายในสภาพของการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืน

³ โดยอีกมะซอของเราและเราคัดเลือกพวกเขาด้วยผลประโยชน์โดยเฉพาะเราได้เลือกอิบรอฮีมเป็นมิตรของเรามา ผู้ผูกพันกับเราสลับขานผู้มีอำนาจมากมาย และมุฮัมมัดด้วยการอิสรออและเม็ยะรอกญ์ และเป็นผู้นำของประชาชาติทั้งในอดีตและปัจจุบัน

⁴ คือพระเจ้าหลายองค์หรือเจว็ด อัลหะซันกล่าวว่ หมายถึงมะลาอิกะฮ์ อีซาและอุไซร เพราะพวกเขา กล่าวว่ เหล่านี้สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้ ณ ที่อัลลอฮ์

57. เหล่าคนที่พวกเขาวิงวอนนั้น พวกมันก็ยิ่งหวังที่จะหาทางเข้าสู่พระเจ้าของพวกมันว่า ผู้ใดในหมู่พวกมันจะเข้าใกล้ที่สุด และพวกมันยังหวังในความเมตตาของพระองค์ และกลัวการลงโทษของพระองค์ แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเจ้านั้นควรน่าระวัง¹

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ
الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ
عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

58. และไม่มีอยู่บ้านใดเว้นแต่เราเป็นผู้ทำลายมันก่อนถึงวันกิยามะฮ์ หรือเป็นผู้ลงโทษมันด้วยการลงโทษอย่างสาหัส² นั่นมันได้ถูกบันทึกไว้แล้วในบันทึก

وإِن مِّنْ بَيْتٍ مِّنْ دَارٍ مَّا يَبْنِي أُمَّةٌ مِّنْهُنَّ
أَلَّا نَحْنُ مُخْلِطُونَ لَهَا لَئِن رَّأَيْنَا شَيْئًا
مِّنْهَا لَنَنْزِلَنَّ عَلَيْهَا لُحُوبًا مِّنَ السَّمَاءِ
مِثْلَ الْهَلِيمِ ﴿٥٨﴾

59. ไม่มีสิ่งใดที่ยังเราโดยที่เราจะส่งสัญญาณต่าง ๆ เว้นแต่ว่าพวกสมัยก่อน ๆ ได้ปฏิเสธมัน³ และเราได้ให้อูฐตัวเมียเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกชะมูด⁴ แต่พวกเขาได้ทารุณมัน และเรามิได้ส่งสัญญาณต่าง ๆ เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเป็นการเตือนสำหรับเท่านั้น

وَمَا مَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ
بِهَا الَّذِينَ كَانُوا يُشْرِكُونَ وَإِنَّا لَنَافِقَةٌ فَمِصْرَةٌ
فَلْظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

¹ บรรดาพระเจ้าหรือเจวิดเหล่านั้น พวกมันเองก็ยังวังเข้าหาพระเจ้าของมัน เพื่อหวังในความโปรดปรานของพระองค์ เพราะพวกมันกลัวการลงโทษของพระองค์ แต่ทำไมเล่าพวกเขาจึงเคารพภักดี และวิงวอนขอความช่วยเหลือจากมัน

² คือจะถูกทำลายอย่างถอนรากถอนโคน หรือชาวเมืองผู้ตั้งฝ่าฝืนจะถูกลงโทษเป็นราย ๆ ไป

³ บรรดานักตบชริกกล่าวว่า พวกมุชริกินได้ขอร้องให้ทานร่อซูลลอสฺ คืออลลัลลอสฺอะลียะฮ์วะซัลลัม นำปฎิหาริย์ต่าง ๆ มา เช่น ขอให้ภูเขาคอฟาเป็นทอง และขอให้ภูเขาเมกฮาลายนั้นกลายเป็นที่ราบเรียบ อลลอสฺ ตะอาลา จึงบอกพวกเขาว่า หากพระองค์ทรงตอบรับสิ่งที่พวกเขาขอร้องนั้น แล้วพวกเขาไม่ยอมศรัทธา ก็เป็นการสมควรที่จะถูกลงโทษอย่างถอนรากถอนโคน แต่ด้วยฮิมมะฮ์ของพระองค์ พระองค์จึงผ่อนผัน ประวิงเวลาให้พวกเขา เพราะพระองค์ทรงรู้ดีว่าแน่นอนจะมีบางคนในหมู่พวกเขาและลูกหลานของพวกเขาศรัทธาต่อพระองค์ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงไม่ตอบรับข้อเรียกร้องของพวกเขา

⁴ คือพระองค์ได้ส่งอูฐตัวเมียมาให้ชนชาติของนะบีค่อและฮุ เป็นการศึกษาถึงสัญญาณอันแจ้งชัดหรือปฎิหาริย์อันเด่นชัดแต่พวกเขาได้ทำทารุณมัน

60. และจงรำลึกเมื่อเรากล่าวแก่เจ้าว่า แท้จริงพระเจ้าของเจ้าทรงรอบรู้ในเรื่องของมนุษย์ และเราได้ทำให้การฝันซึ่งเราดัดให้เจ้าเห็นเพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่มนุษย์¹ และต้นไม้ (ซักกูม) ที่ถูกสาปในอัลกุรอาน และเราได้ทำให้พวกเขาหวาดกลัว ดังนั้น มันทมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการต้อร้อนมาก²

61. และจงรำลึกเมื่อเรากล่าวแก่มะลาอิกะฮ์ว่า จงสุญุดต่ออาดัม³ ดังนั้นพวกเขาได้สุญุด เว้นแต่อับลิส มั่นกล่าว่า ฉันจะสุญุดต่อผู้ที่พระองค์ทรงสร้างจากดินกระนั้นหรือ

62. มั่นกล่าว่า พระองค์ทรงเห็นแล้วมิใช่หรือ เขาผู้นี้ที่พระองค์ทรงให้เกียรติมากกว่าฉันหากพระองค์ทรงโปรดประวิงเวลาแก่ฉันจนถึงวันกิยามะฮ์ แน่نونฉันจะทำลายล้างลูกหลานของเขาให้หมดสิ้น เว้นแต่เพียงเล็กน้อย

63. พระองค์ตรัสว่า เจ้าจงไปให้พ้น⁴ ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกเขาปฏิบัติตามเจ้า แท้จริงนรกคือการตอบแทนของพวกเขา เป็นการตอบแทนที่สมบูรณ์

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
أَرْزَاقًا لَّيْلِيٍّ أَرْزَاقًا نَّهَارِيٍّ لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ قَمَازِيْدُهُمْ
إِلَّا طَعْنِيْنَا كِبْرًا ﴿١٥﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِآدَمَ فَسَجَدُوْا
إِلَّا اِبْلِيْسَ قَالَ مَا اسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ﴿١٦﴾

قَالَ اَرَاۤءَ بِنِكَ هٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلٰٓى لَيْلِيْنِ
اٰخَرْتِنِيْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاحْتَسِبُكَ
دٰرِيْبَتَهُ ۗ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٧﴾

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ
جَزَاۤءٌ وَّكٰرِهًا ۗ مَوْجُوْرًا ﴿١٨﴾

¹ คือการที่พระองค์ทรงให้ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลัม ได้เห็นด้วยตาของท่านเองในคืนอัลเมียะร็องญ์ซึ่งสิ่งประหลาดมากหลายบนแผ่นดินและชั้นฟ้า ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการทดสอบการอีมานของชาวมักกะฮ์นั่นเอง

² พระองค์ทรงเตือน พวกมุชริกีนด้วยการลงโทษนานาชนิด แต่พวกเขาก็หาได้เข็ดหลาบหรือสำนึกตัวไม่ หากแต่พวกเขากลับทวีความต้อร้อนและความมยะโสมากยิ่งขึ้น

³ เป็นการสุญุดเพื่อให้เกียรติ มิใช่สุญุดอบาตะฮ์

⁴ เป็นสำนวนขับไล่ที่จะลดเกียรติของผู้ถูกขับไล่

64. และเจ้าจงช่วยวนผู้ที่เจ้าสามารถทำให้ เขาหลงในหมู่พวกเขาด้วยเสียงของเจ้า¹ และ ชักชวนพวกเขาให้เห็นพ้องด้วย ด้วยผ้าของเจ้า และด้วยเท้าของเจ้า² และจงร่วมกับพวกเขาใน ทรัพย์สินและลูกหลาน³ และจงสัญญาพวกเขา และชัฏอนมิได้ให้สัญญาใด ๆ แก่พวกเขา เว้นแต่เป็นการหลอกลวงเท่านั้น⁴

وَأَسْتَفْرِزِمَنَ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُم فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدْتُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٧﴾

65. แท้จริงปวงบ่าวของข้าฉัน เจ้าไม่มีอำนาจ ใด ๆ เทหนือพวกเขา และพอเพียงแล้วที่พระเจ้า ของเจ้าเป็นผู้คุ้มครอง⁵

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿١٨﴾

66. พระเจ้าของพวกเขาเจ้าคือผู้ทรงให้เรือแล่น ตามท้องทะเล เพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความ โปรดปรานของพระองค์⁶ แท้จริงพระองค์เป็น ผู้ทรงเมตตาแก่พวกเขาเสมอ

رَبِّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِيَتَنَبَّؤُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿١٩﴾

¹ คือล่อลวงให้เขาหลง อิบนูอับบาสกล่าวว่า ด้วยเสียงของมันคือการเรียกร้องเชิญชวนของมันทุกอย่างที่จะนำไปสู่การฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ตะอาลา มุญาฮิดกล่าวว่า เสียงของมันคือเสียงเพลง เสียงดนตรี และการละเล่นต่าง ๆ

² การชักชวนของมันพร้อมด้วยลูกน้องและสมัครพรรคพวกของมัน จะโดยทางยานพาหนะหรือการเดินทางด้วยเท้าก็ตาม

³ จงร่วมกับพวกเขา (หมายถึงมนุษย์) คือเป็นหุ้นส่วนกับพวกเขาในทรัพย์สิน สนับสนุนให้เขาแสวงหาอาชีพในทางทุจริตในทางหะรอม และใช้จ่ายไปในทางที่เป็นมอฮิยัต ส่วนการเป็นหุ้นส่วนในลูกหลานก็คือ สนับสนุนให้มีการสังคัมที่ปะปนกันระหว่างชายกับหญิง จนกระทั่งนำไปสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้องตามบัญญัติศาสนา และเกิดลูกหลานจากการทำชินามากขึ้น

⁴ คือสัญญาที่ยั่วยวนและให้ความหวังที่เลื่อนลอย เช่น สัญญาว่าพวกเจริดจะให้ความช่วยเหลือได้ สัญญาว่าจะร่ำรวยจากทรัพย์สินที่หะรอม ฯลฯ

⁵ คือบ่าวของพระองค์ที่จงรักภักดีและมีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ เขาเหล่านั้นพวกชัฏอนไม่มีอำนาจที่จะไปเกลี้ยกล่อมให้เป็นพวกของมันได้ เพราะพระองค์ทรงคุ้มครองรักษาพวกเขาอยู่

⁶ คือแสวงหาริขีของเขาในการเดินทาง และการทำมาค้าขาย

67. และเมื่อทุกขภัยประสบแก่พวกเจ้าในท้องทะเล ผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอก็จะสูญหายไปเว้นแต่พระองค์เท่านั้น¹ ต่อมาเมื่อพระองค์ทรงช่วยให้พวกเจ้ารอดพ้นขึ้นบก พวกเจ้าก็หันหลังออกไป และมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ²

68. พวกเจ้าจะปลอดภัยละหรือ หากพระองค์จะทรงให้ริมฝั่งนั้นถล่มลงไปกับพวกเจ้า³ หรือจะทรงส่งลมหอบกรวดกระหน่ำลงมาใส่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะไม่พบผู้ใดเป็นผู้คุ้มครองพวกเจ้าเลย

69. หรือพวกเจ้าจะปลอดภัยละหรือ หากพระองค์จะทรงนำพวกเจ้ากลับไปในนั้นอีกครั้งหนึ่ง⁴ แล้วทรงส่งลมพายุร้ายกระหน่ำพวกเจ้า แล้วให้พวกเจ้าจมน้ำตายเพราะพวกเจ้าเนรคุณ หลังจากนั้นพวกเจ้าก็จะไม่พบผู้ใดแก้แค้นแทนเรา

70. และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม⁵ และเราได้บรรรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดี

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهًا فَلَا يَجْعَلُكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَاضًا وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿١٧﴾

أَفَأَمْتَرُنَّ أَنْ يَخْفَىٰ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا يَجِدُوكُمْ وَكَافِرًا ﴿١٨﴾

أَمْ أَمْتَرُنَّ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِبًا مِنْ الرِّيحِ فَيُغَرِّقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوكُمْ عَالِينَ بِهِ يَوْمَئِذٍ ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

¹ คือพวกเจิวัดที่พวกเขาเคารพบูชาอยู่ก็ได้หายไปจากความนึกคิดของพวกเขา ในสภาพเช่นนี้มนุษย์ไม่มีทางเลือกอื่นใดนอกจากหันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียวเท่านั้น

² มนุษย์นั้นเนรคุณต่อความโปรดปรานแห่งพระผู้ทรงเมตตา

³ เมื่อพวกท่านรอดพ้นจากการจมน้ำตายในน้ำนั้น แล้วจะมาพบกับแผ่นดินสูบอีก ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์จะกระทำเช่นนั้น พวกท่านจะปลอดภัยละหรือ

⁴ คือพระองค์จะทรงนำพวกท่านกลับไปในทะเลอีกครั้งหนึ่ง

⁵ คือให้เกียรติเหนือกว่าบรรดามักลุกทั้งหลาย ด้วยการประทานสติปัญญา วิชาความรู้ การพูด การสนทนา และให้ทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาลเป็นประโยชน์แก่พวกเขา

ทั้งหลายแก่พวกเขา¹ และเราได้ให้พวกเขาดี
เด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิด
มาเป็นส่วนใหญ่

71. วันที่เราจะเรียกร้องมหาชนทั้งหลาย² พร้อม
ด้วยบันทึกของพวกเขา ดังนั้นผู้ใดที่บันทึกของ
เขาถูกยื่นให้ทางขวาของเขา³ เขาเหล่านั้นก็จะ
ได้อ่านบันทึกของพวกเขา⁴ โดยที่พวกเขาจะไม่
ถูกอธรรมแม้แต่น้อย⁵

72. และผู้ใดบอดในโลกนี้⁶ ดังนั้นเขาก็จะ
บอดในปรโลกด้วย และหลงทางอย่างไกลยิ่ง⁷

73. และหากว่าพวกเขาจะทำให้เจ้าหลงไปจาก
ที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้กู่สิ่งอื่นขึ้นแก่
เรา⁸ และเมื่อนั้นแหละพวกเขาก็จะคบเจ้าเป็น
เพื่อนสนิท

74. และหากว่าเรามีได้ให้เจ้าตั้งมั่นอยู่บน
ความจริงแล้ว โดยแน่นอนยิ่ง เจ้าอาจจะ
โน้มเอียงไปทางพวกเขาบ้างเล็กน้อย

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْعَانِهِمْ فَمَنْ أُوْقِيَ
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُطْمَئِنُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾

وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ
وَأَصْلٌ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا
إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غِبْرَةً
وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ
تَرْكُنَ إِلَيْهِمْ ذُرِّيَّتًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

¹ คืออาหารและเครื่องดื่มที่มีรสชาติดี
² คือวันฟื้นคืนชีพที่มนุษย์ทั้งมวลจะไปรวมกันที่ทุ่งมะหฺซัร
³ คือบรรดาผู้ที่มีความสุข หมายถึงผู้ที่มองเห็นการณืไกล ผู้มีสติปัญญา และผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ ตะอาลา
⁴ อ่านความดีงามของพวกเขาด้วยความดีใจ เพราะพวกเขาได้รับบันทึกของพวกเขาทางเบื้องขวา
⁵ ผลตอบแทนแห่งการงานของพวกเขา จะไม่ถูกลดหย่อนหรือบกพร่องแต่ประการใด
⁶ คือบอดทางใจ เขาจะไม่พบทางเดินไปสู่ศีลธรรมและความดีเลย
⁷ ในปรโลกเขาจะบอดและหลงทางที่ไกลยิ่ง จากทางแห่งความสันติสุขและความรอดพ้น
⁸ เพื่อให้เจ้านำสิ่งอื่นจากที่อัลลอฮ์ทรงวะฮีย์แก่เจ้า และเป็นการผิดจากที่พระองค์ทรงบัญชา

75. ถ้าเช่นนั้น แน่نونเราก็จะให้เจ้าลิ้มรส (การลงโทษ) สองเท่าในชีวิตนี้ และสองเท่าเมื่อยามตาย¹ แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือแก่เจ้าให้พ้นจาก (การลงโทษ) เรา

76. และหากพวกเขาขู่ว่าจะให้เจ้าออกจากแผ่นดิน เพื่อขับไล่เจ้าออกไป และเมื่อนั้นพวกเขาจะไม่พำนักอยู่นานหลังจากเจ้า (ออกไปแล้ว) วันแต่ช่วงเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น²

77. นี่คือแนวทางของผู้ที่เราได้ส่งเขามาก่อนเจ้า จากบรรดารอซูลของเรา และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในแนวทางของเราแต่ประการใด³

78. จงดำรงการละหมาดไว้ตั้งแต่ตะวันคล้อยจนพลบค่ำ และการอ่านยามรุ่งอรุณ⁴ แท้จริงการอ่านยามรุ่งอรุณนั้นเป็นพยานยืนยันเสมอ

إِذَا لَدَّفْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ
ثُمَّ لَا يَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْتَمِسُونَ خَلْقَكَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

سُنَّةً مِّن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا
وَلَا تَجِدُ سُنَّتِنَا أَن مَّحْوِيًّا ﴿٧٧﴾

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ
وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

¹ คือจะได้รับโทษสองเท่าทั้งในโลกนี้และปรโลก ความมุ่งหมายของอายะฮ์นี้คือ ชี้แจงถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อท่านรอซูล คือลบล้างอสุะลัยฮิวะซัลลัม ในการให้ตั้งอยู่บนสัจธรรม และคุ้มครองให้พ้นจากการล่อลวงของพวกมุชริกีน

² ก่อตาดะฮ์กล่าวว่า ชาวมักกะฮ์ตั้งใจที่จะเอาท่านนะบี คือลบล้างอสุะลัยฮิวะซัลลัม ออกจากมักกะฮ์ หากพวกเขาทำเช่นนั้นพวกเขาจะได้รับโทษทันที แต่ทว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยับยั้งเอาไว้จนกระทั่งพระองค์ทรงบัญชาให้ท่านออกจากรนครมักกะฮ์ โดยอพยพไปตั้งภูมิลำเนาใหม่ ณ นครมะดีนะฮ์

³ พวกมุชริกีนได้ใช้ความพยายามหลายรูปแบบ เช่น การต่อรองของพวกเขาคือต่อท่านนะบี โดยพวกเขาจะเคารพอบิดะฮ์พระเจ้าของเขา (คืออัลลอฮ์) เป็นการแลกเปลี่ยนกับการขอร้องให้ท่านนะบีละทิ้งการประณามพระเจ้าของพวกเขา และสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาเคารพบูชาอยู่ และการต่อรองของบางคนในหมู่พวกเขา ที่จะให้ดินแดนของพวกเขาเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ที่ถูกหวงห้าม และการต่อรองโดยขอร้องให้บรรดาผู้นำของพวกเขา มีสถานที่ชุมนุมโดยเฉพาะ อื่นจากที่ชุมนุมของพวกเขากจนขัดสนของพวกมุสลิมิน

⁴ ที่ใช้สำนวน การอ่านยามรุ่งอรุณ ก็เพราะว่าการละหมาดเวลาฟัจรนั้นชอบให้อ่านต้นยาวๆ ในอายะฮ์นี้เป็นการชี้แนะถึงเวลาละหมาดที่ถูกกำหนดไว้ คือละหมาดตั้งแต่ตะวันคล้อย หมายถึงอัลดูฮ์ และอัลอิศรฺ พลบค่ำหมายถึงเวลามักริบและอิซาฮ์ ยามรุ่งอรุณหมายถึงละหมาดศุบฮ์

79. และจากบางส่วนของกลางคืนเจ้าจงตื่น
ขึ้นมาละหมาดในเวลาของมัน เป็นการสมัครใจ
สำหรับเจ้า หวังว่าพระเจ้าของเจ้าจะทรงให้เจ้า
ได้รับตำแหน่งที่ถูกสรรเสริญ¹

80. และจงกล่าวว่ ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์ ได้ทรงโปรดนำข้าพระองค์เข้าตาม
ทางเข้าที่ชอบธรรม และได้ทรงโปรดนำข้า
พระองค์ออกตามทางออกที่ชอบธรรม² และ
ทรงโปรดให้ข้าพระองค์มีอำนาจที่เข้มแข็ง ซึ่ง
ได้รับการช่วยเหลือจากพระองค์³

81. และจงกล่าวเถิด เมื่อความจริง⁴ ปรากฏขึ้น
และความเท็จย่อมมลายไป⁵ แท้จริงความเท็จ
นั้นย่อมมลายไปเสมอ⁶

82. และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอาน
ลงมา⁷ ซึ่งเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่
บรรดาผู้ศรัทธา⁸ และมันมิได้เพิ่มอันใดแก่
พวกอธรรม นอกจากการขาดทุนเท่านั้น

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ لَا تَمِيلُ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ ۚ وَمَا يَتَّبِعُكَ رَبُّكَ مِنْ مَّقَامًا مُحْمَدًا ﴿٧٩﴾

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّاصِرًا ﴿٨٠﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْءٰنِ مَا هُوَ شِفَاؤٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّٰلِمِيْنَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

¹ ในวันกียามะฮ์ คือตำแหน่งชะฟาอะฮ์อันยิ่งใหญ่

² ทางเข้าที่ชอบธรรมและทางออกที่ชอบธรรม หมายถึงการทำการกรรมทุกอย่างในการเริ่มและการสิ้นสุด
ในครั้งแรกและครั้งสุดท้าย

³ เพื่อต่อต้านศัตรูของพระองค์ และเพื่อทำให้ศาสนาของพระองค์ได้รับเกียรติ

⁴ คืออัลอิสลาม

⁵ คือการปฏิเสธศรัทธาและการเคารพบูชาเจ็ดและรูปปั้น

⁶ มีรายงานว่า เมื่อท่านนบีมุฮัมมัด คือลลิลลอสุอะลัยฮิอะซัลลิม ได้เข้านครมักกะฮ์ ซึ่งเป็นปีพิชิตมักกะฮ์นั้น
ปรากฏว่ารอบๆ อัลกะอะบะฮ์มีรูปปั้นอยู่ 360 ชิ้น ท่านได้เอาไม้เท้าที่ถืออยู่จุ่มหนารูปปั้นและใช้ให้ทำลาย
ให้หมดสิ้น พลังท่านกล่าวว่า เมื่อความจริงปรากฏขึ้นความเท็จย่อมมลายไป แท้จริงความเท็จนั้นย่อม
มลายไปเสมอ

⁷ โองการต่าง ๆ ของอัลกุรอาน

⁸ เป็นการบำบัดจิตใจให้พ้นจากโรคแห่งความอริชาและความหลงผิด และทำลายล้างสนิมที่เกาะกิน
จิตใจ ให้พ้นจากความใคร่ใฝ่ต่ำ ตัณหา ความสกปรก การตระหนี่ และการอิจฉา

83. และเมื่อเราให้ความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาเห็นห่างและปลีกตัวออกไปข้างๆ¹ และเมื่อความชั่วประสบแก่เขา เขาก็เบือนหน้าหมดอาลัย

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَتَأْبَاهُ يَاجِهَةً ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾

84. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทุกคนจะกระทำตามรูปแบบของเขา² ฉะนั้น พระเจ้าของพวกท่าน ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่เขาได้รับแนวทางที่ถูกต้อง

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

85. และพวกเขาจะถามเจ้า เกี่ยวกับวิญญาณ จงกล่าวเถิดว่า เรื่องวิญญาณนั้นเป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้าของฉัน³ และพวกท่านจะไม่ได้รับความรู้ใด ๆ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

وَسْتَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۚ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

86. และหากเราประสงค์ แน่นอนเราจะเอาสิ่งซึ่งเราได้อย่าเสียแก่เจ้าไปเสีย⁴ และเจ้าจะไม่พบผู้คุ้มครองคนใดเหนือเราในเรื่องนี้สำหรับเจ้า⁵

وَلَنْ نَسْأَلَ لِنَدِّهِنَّ بِأَلَدِي أَوْ حِينًا إِلَيْكَ ۖ ثُمَّ لَا نُجِذُّكَ بِهِ ۚ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

87. แต่ว่ามันเป็นพระเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า⁶ แท้จริงความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้านั้นใหญ่หลวงนัก⁷

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

¹ เช่น การมีสุขภาพแข็งแรง มีความปลอดภัย และมีทรัพย์สินเงินทอง

² คือจะดำเนินตามแนวทางของเขา คือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องก็จะปฏิบัติกิจการงานที่ดี ส่วนผู้ที่อยู่ในทางที่หลงผิด ก็จะปฏิบัติกิจการงานที่ชั่วและเลวร้าย

³ คือเป็นสิ่งที่เร้นลับซึ่งไม่มีใครจะล่วงรู้ได้ นอกจากพระองค์

⁴ คืออัลกุรอานที่อยู่ในห้วงของท่านร่อซูลุลอัยย คืออัลลุลอสูอะลัยฮิบะซัลลิม

⁵ คือจะไม่พบผู้ใดเป็นตัวแทนเพื่อนำเอาวะฮียกลับมา หลังจากที่เรได้เอามันไปจากเจ้า

⁶ ดังนั้นเราจึงปล่อยให้มันถูกเก็บรักษาไว้ในทรงอกของเจ้า และทรงอกของบรรดาสาวกของเจ้า

⁷ โดยการประทานอัลกุรอานแก่เจ้า และประทานอัลมะกะออมอัลมะหฺมูดแก่เจ้า และให้เจ้าเป็นร่อซูลคนสุดท้าย และเป็นนายของกลุ่มชนสมัยแรกและสมัยสุดท้าย

88. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แน่หนอนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม¹

89. และโดยแน่หนอนเราได้โอ้อบายแก่มนุษย์แล้ว จากทุกอุทากรณในอัลกุรอานนี้² แต่ส่วนมากของมนุษย์ปฏิเสธไม่ยอมรับ นอกจากการไม่ศรัทธา

90. และพวกเขาบอกว่า เราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน จนกว่าท่านจะทำให้แผ่นดินแตกออกเป็นลำธารแก่เรา

91. หรือให้ท่านมีส่วนอินทผลัม และองุ่น แล้วทำให้มันแยกเป็นลำน้ำหลายสาย พวยพุ่งออกมาท่ามกลางมัน

92. หรือท่านทำให้ชั้นฟ้าหล่นลงมาบนพวกเรา เป็นเสียงๆ ตามที่ท่านอ้าง หรือนำอัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์มาให้เราเห็นต่อหน้า³

قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِرَكَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَجِيلٍ وَعَنْبٍ فَتَفْجُرَ الْأَنْهَارَ حُلًّا لَهَا فَتَجِيرًا ﴿٩١﴾

أَوْ تُنْزِلَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِلَهِ إِلَهِكَ وَوَيْلًا ﴿٩٢﴾

¹ อัลกุรอานเป็นสิ่งที่อยู่เหนือความสามารถของมนุษย์และญิน ที่คิดจะเลียนแบบ ต่อเติม ตัดทอน และบิดเบือน ได้มีความพยายามของมนุษย์ตั้งแต่ยุคแรกจนกระทั่งถึงปัจจุบัน เพื่อกระทำการดังกล่าว ถึงแม้จะมีมนุษย์บางคนหลงผิดเชื่อฟังไปบ้างก็ตาม แต่อัลลอฮ์ชูบฮานะฮ์วะตะอาลา จะทรงคุ้มครองปกป้องรักษาเค็มกีร์ของพระองค์ ให้พ้นจากการกระทำความดังกล่าว จบจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์อย่างแน่หนอน

² คือเราได้ชี้แจงอย่างชัดเจนแก่พวกเขาแล้วซึ่งข้อเท็จจริง ด้วยโองการต่างๆ บทเรอียนและอุทากรณ ตลอดจนการชี้แนะชักชวนให้ทำความดี และการว่ากล่าวตักเตือนให้ละเว้นความชั่ว

³ พวกเขาขริกก็นม้กกะฮ์เสนอเงื่อนไขเพื่อศรัทธาต่อมุฮัมมัด คือ (1) จะต้องให้ดินแดนม้กกะฮ์มีธารน้ำ (2) มีสวนอินทผลัมและสวนองุ่น (3) มีแม่น้ำลำธารไหลอยู่ตลอดเวลา (4) หรือให้ชั้นฟ้าหล่นลงมาทับพวกเขาเป็นเสียงๆ (5) หรือนำอัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์มาให้พวกเขาได้เห็น

93. หรือให้ท่านมีบ้านที่ประดับประดาไว้หนึ่งหลัง หรือท่านขึ้นไปบนชั้นฟ้า และเราจะไม่ศรัทธาสำหรับการขึ้นไปของท่าน จนกว่าท่านจะนำคัมภีร์เล่มหนึ่งลงมาให้เราได้อ่าน จงกล่าวเถิด มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของฉัน ฉันมิได้เป็นอื่นใด นอกจากเป็นมนุษย์ เป็นร่อซูล¹

94. และไม่มีสิ่งใดที่จะห้ามมนุษย์ให้พวกเขาศรัทธา เมื่อแนวทางที่ถูกต้องมายังพวกเขาแล้ว นอกจากพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งมนุษย์ธรรมดาเป็นร่อซูลกระนั้นหรือ²

95. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากมะลาอิกะฮ์เดินสัจจอย่างสงบในแผ่นดิน แน่หนอนเราจะส่งมะลักหนึ่งลงมาจากฟากฟ้า เป็นร่อซูลแก่พวกเขา

96. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน ระหว่างฉันและพวกท่าน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงมองเห็นปวงบ่าวของพระองค์

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ
وَلَكِن نُّؤْمِنُ لِرَبِّكَ حَتَّىٰ نُنزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿١٣٧﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿١٤١﴾

قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةً يَّمشُونَ
مُطْمَئِنِّينَ لَفَزَلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ
مَلَكَاتٌ رَسُولًا ﴿١٥٠﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٦١﴾

¹ ข้อเสนอแนะและชื่อเรียกต่าง ๆ ที่พวกมุชริกีนกล่าวมาทั้งหมดนั้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงความโง่เง่าและความตื้อรั้นต่อกุสภาวะของอัลลอฮ์ในการสร้างมนุษย์ เพราะมุฮัมมัดมิได้เป็นพระเจ้าที่พวกเขาจะเรียกร้องเอาสิ่งที่พวกเขาต้องการ เพื่อที่จะศรัทธาหากแต่มุฮัมมัดเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาและเป็นร่อซูลของพระองค์

² หลังจากที่สิ่งปาฏิหาริย์ได้ปรากฏเป็นที่กระจ่างแจ้งแล้ว พวกมุชริกีนก็พยายามเบี่ยงบ่ายหาข้ออ้างอื่น ๆ มากล่าวอีก นั่นก็คือ ทำไมอัลลอฮ์จึงทรงแต่งตั้งมนุษย์ธรรมดามาเป็นร่อซูล ทำไมไม่ส่งมะลาอิกะฮ์มาเล่า ดังนั้นอัลลอฮ์จึงตอบพวกเขาในอายะฮ์ต่อมาคืออายะฮ์ที่ 95 และว่าเป็นการพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน ในการเป็นร่อซูลของมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ถึงแม้พวกเขาจะไม่ศรัทธาก็ตาม

97. และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงแนะแนวทาง เขาก็จะเป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หลงทางแล้ว ดั่งนั้นสูเจ้าจะไม่พบอีกเลยสำหรับพวกเขา ซึ่งบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์และเราจะชุมนุมพวกเขาในวันกิยามะฮ์ ถูกลากคว่ำหน้า¹ โดยมีสภาพเป็นคนตาบอด เป็นใบ้ และหูหนวก² ที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัมทุกครั้งที่มีนหมอดเราได้เพิ่มการเผาไหม้ให้ลุกโชนแก่พวกเขา

98. นั่นคือการตอบแทนของพวกเขา โดยแน่นอน พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อโอองการทั้งหลายของเรา และพวกเขากล่าวว่า เมื่อเราเป็นกระดูกและร่วนยุ่ยแล้ว แท้จริงเราจะถูกให้ฟื้นขึ้นเพื่อกำเนิดใหม่ได้อย่างไร

99. พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน³ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจที่จะสร้างเยี่ยงพวกเขา และทรงกำหนดเวลาหนึ่งสำหรับพวกเขา ไม่มีการสงสัยใด ๆ ในนั้น แต่พวกอธรรมปฏิเสธไม่ยอมรับนอกจากการไม่ศรัทธา

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ ضَلَّ فَلَنْ يَجِدَ
لَهُمْ آوِيَاتٌ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَآ وَكَمَا وَصَّأْنَا مَا فِيهِمْ جَهَنَّمَ
كَمَا خَبَّرْتَ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾

ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا
أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْتًا أَوْ أَنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَايَ الظَّالِمُونَ
إِلَّا كُفْرًا ﴿٢١﴾

¹ คือจะถูกจับขาลากไปลงนรก
² หมายถึงปราศจากความรู้สึก คืออยู่ในสภาพที่ไม่เห็น ไม่พูด ไม่ได้ยิน เมื่อได้ลงไปนรกแล้วความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านั้นจะกลับคืนมา
³ กล่าวคือ พวกมุซริกีนไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสร้างจักรวาลอันยิ่งใหญ่ รวมทั้งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ย่อมสามารถที่จะให้เรือนร่างของมนุษย์กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง หลังจากสูญสิ้นไปแล้วอย่างแน่นอน

100. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากพวกท่าน
 ครอบครองขุมแห่งความเมตตาของพระเจ้า
 ของฉัน เมื่อนั้นพวกท่านก็จะหน่วงเหนี่ยวมัน
 ไว้¹ เพราะกลัวการบริจาต และมนุษย์นั้นเป็น
 คนตระหนี่

101. และโดยแน่นอน เราได้ให้แก่มุซาสัญญา
 ต่างๆ อันแจ่มชัด 9 ประการ² ดังนั้น เจ้าจง
 ถามวงศำวานของอิสรออีล เมื่อเขา (มุซา) มายัง
 พวกเขา ฟิรเอาน์ได้พูดกับเขาว่า โอ้ มุซาเอ๋ย
 แท้จริงฉันคิดว่าท่านถูกเวทมนตร์อย่างแน่นอน³

102. เขากล่าวว่า โดยแน่นอนท่านย่อมรู้ดีว่า
 ไม่มีผู้ใดประทານสิ่งเหล่านี้ นอกจากพระเจ้า
 แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อเป็นพยาน
 และแท้จริงฉันคิดว่าแน่นอนท่าน โอ้ฟิรเอาน์
 เอ๋ย เป็นผู้หายนะแล้ว

103. ดังนั้น เขา (ฟิรเอาน์) ต้องการที่จะย้าย
 พวกเขาออกไปจากแผ่นดิน⁴ ฉะนั้นเราจึงให้
 เขาและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาทั้งหมดจมน้ำตาย

قُلْ لَوْ أَنَّم تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا
 لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَنُورًا ﴿١٠٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى نِشْعَ آيَاتٍ بَيْنَتْ بَيْنَهُ فَسْتَلَّ
 بَنِي إِسْرَائِيلَ يَدَافِعًا لَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
 إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَزَلَّ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ بَصَائِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
 يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾

فَأَزَادَ أَنْ يَسْفَرَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾

¹ คือพวกท่านจะตระหนี่ ไม่ยอมบริจาต เพราะกลัวจะหมด

² สัญญา 9 ประการคือ ไม้เท้า มือ น้ำท่วม ดึกแดน เทา กบ เรือด การแยกออกของทะเล และความ
 แห่งแล้ง

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวในที่นี้ว่า ความมากมายของสิ่งมหัศจรรย์หรือปาฏิหาริย์ มิได้ทำให้เกิดการ
 อีमानในจิตใจของผู้ที่ต่อต้าน ดังเช่นฟิรเอาน์ ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงให้สัญญาณต่าง ๆ แก่มุซาถึง
 9 ประการ แต่ฟิรเอาน์และพรรคพวกของเขาก็หาได้ศรัทธาต่อมุซาไม่

⁴ คือฟิรเอาน์ต้องการจะขับไล่มุซาและชนชาติของเขาออกจากดินแดนอียิปต์

104. และเราได้กล่าวแก่วงศ์วานของอิสรอฮิล หลังจากเขาว่า¹ จงพำนักอยู่ในดินแดนนี้² ดังนั้น เมื่อสัญญาแห่งวันอาคิเราะฮ์ได้มาถึง เราจะนำพวกเจ้าทั้งหมดมารวมไว้ด้วยกัน³
105. และด้วยความจริง เราได้ประทานมัน (อัลกุรอาน) ลงมา และด้วยความจริงมันได้ลงมาและเรามีได้ส่งเจ้าเพื่ออื่นใด นอกจาก เพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดี และเป็นผู้ตักเตือน⁴
106. และอัลกุรอาน เราได้แยกมันไว้อย่าง ชัดเจน เพื่อเจ้าจะได้อ่านมันแก่มนุษย์อย่างช้า และเราได้ประทานมันลงมาเป็นชั้นตอน⁵
107. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะ ศรัทธาในมันหรือไม่ศรัทธาก็ตาม⁶ แท้จริง บรรดาผู้ได้รับความรู้ก่อนหน้านั้น เมื่อมันได้ ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาจะหมอบราบลง ไบหน้าจรดพื้นเพื่อสujud⁷

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِيَنبِتْ بَلَدًا لَّيْسَ بِهَا مِنَّا مَنجَلٌ وَلَا نَمْنَعُ لَهَا الْوَيْدَانَ وَمَن جَاءَ مِنَّا فَسَاءَ لَدُنَّا ۗ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نُنزِلُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى حَكْمَةٍ وَرَزَلْنَاهُ نَزْلًا مَّوْجِدًا ﴿١٠٦﴾

قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَقُولَ لِلَّذِينَ تَدْعُونَ لَدِينِ اللَّهِ وَإِلَىٰ عِلْمِهِ مِمَّنِ ابْتِغَىٰ فَجَاهًا لَّيْسَ بِشَيْءٍ عِندَهُ بِمُسْتَقِيمٍ ﴿١٠٧﴾

¹ หลังจากฟิรอานและพรรคพวกของเขาได้จมน้ำตายแล้ว

² คือดินแดนอียิปต์

³ คือ เราจะนำพวกท่านออกจากหลุมฝังศพไปยังทุ่งมะหฺรฺร์ เดินรวมไปกันหมดมีทั้งมุอฺมินและการฟิรคนดีและคนเลว

⁴ คือเพื่อแจ้งข่าวดีด้วยสวนสวรรค์แก่ผู้ที่เชื่อฟัง จงรักภักดี และตักเตือนด้วยนรกญะฮันนัมแก่ผู้ที่ดื้อรั้นและฝ่าฝืน

⁵ คือประทานลงมาเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับสถานการณ์และผลประโยชน์ เพื่อมนุษย์จะได้อ่านอย่างช้า ๆ และท่องจำได้ง่าย

⁶ เพราะการอีมานของพวกท่านต่ออัลกุรอาน จะไม่เพิ่มความสมบูรณ์ให้มันแต่ประการใด และการไม่ศรัทธาต่อมันก็จะไม่ทำให้อัลกุรอานขาดตกบกพร่องแต่ประการใด

⁷ อีรรอฮ์กล่าวว่า ประโยชน์ของการกล่าวขานนี้ เพราะสถานะแตกต่างกันคือ สถานะการหมอบราบลงจรดคางของพวกเขาเพื่อสujud กับสถานะของพวกเขาร้องไห้ เมื่อได้ยินการอ่านอัลกุรอาน และทำให้พวกเขาเพิ่มการนบอบถ่อมตัวต่ออัลลฮุ สุตะอาลา

108. และพวกเขาจะกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของเรา สัจญาของพระเจ้าของเราแน่นอนนอน ย่อมถูกปฏิบัติให้ครบถ้วน

109. และพวกเขาจะหมอบราบลงใบหน้าจรดพื้นพลางร้องไห้ และมันจะเพิ่มการมีส่วนร่วมแก่พวกเขา

110. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงเรียกอัลลอฮ์หรือจงเรียกอิระเราะหฺมานเถิด อันใดก็ตามที่เจ้าเรียก สำหรับพระองค์นั้นพระนามสวยงามยิ่ง¹ และอย่ากลัวเสียงดังในเวลาละหมาดของเจ้า² และอย่าลดให้ค่อยเช่นกัน³ แต่จงแสวงหาทางระหว่างนั้น (ปานกลาง)

111. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งไม่ทรงตั้งพระบุตร และไม่มีภาคีใด ๆ ร่วมกับพระองค์ในอำนาจ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ แก่พระองค์ให้พ้นจากความต่ำต้อยและจงให้ความเกรียงไกรแด่พระองค์อย่างก็กก้อง⁴

وَقُولُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَان وَعَدَرَبْنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٥٨﴾

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُوتُونَ وَيَزِيدُهُنَّ

حُسُوعًا ﴿١٥٩﴾

قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَر بِصَلَاتِكَ

وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٦٠﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ

فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ سُوْلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكِبْرَةٌ كَبِيرًا ﴿١٦١﴾

¹ อัลลอฮ์ และ อิระเราะหฺมาน คือพระนามของพระองค์ พระนามใดที่พวกท่านวิงวอนขอก็ใช้ได้ทั้งหมด เพราะเป็นพระนามที่สวยงามยิ่งของพระองค์ นักคิดพริอธอธิบายว่า สาเหตุแห่งการประทานอายะฮ์นี้คือ พวกกุฟฟารเมื่อได้ยินท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม กล่าววิงวอนว่า ยาอัลลอฮ์ ยาเราะหฺมาน พวกเขากล่าวว่า มุฮัมมัดใช้ให้เราวิงวอนต่อพระเจ้าองค์เดียว แต่นี่เขาวิงวอนต่อพระเจ้าสององค์ อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมาเพื่อชี้แจงว่า พระนามทั้งสองคือพระนามเดียวกัน

² เพราะเมื่อพวกมุชริกินได้ยินเข้า พวกเขาจะประณามอัลกุรอานและผู้ที่ประทานมันลงมา

³ โดยที่จะทำให้ผู้ที่อยู่ข้างหลังท่านไม่ได้ยินการอ่านของท่าน

⁴ จงให้ความยิ่งใหญ่อย่างสมบูรณ์แก่พระเจ้าของท่าน และจงกล่าวรำลึกถึงพระองค์ด้วยคุณลักษณะแห่งผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเกริกก้อง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงสมบูรณ์ยิ่ง ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการสรรเสริญอัลลอฮ์ เช่นเดียวกับตอนเริ่ม และยืนยันความเป็นเอกภาพของพระองค์ โดยปราศจากพระบุตรและการตั้งภาคี และให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์ จากการมีผู้ช่วยเหลือหรือสนับสนุน พระองค์คือผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงยิ่งใหญ่

(18) ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 110 อายะฮ์

นอกจากอายะฮ์ที่ 38 และ 83-101 เป็นบัญญัติมะคะนียะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ

ซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟถูกประทานลงมา ณ นครมักกะฮ์ เป็นซูเราะฮ์อันดับที่ 18 มี
โองการทั้งหมด 110 อายะฮ์ เป็นซูเราะฮ์หนึ่งในห้าซูเราะฮ์ที่เริ่มต้นด้วยฮัลล์ฮัมดุลิลลาฮิ
ซูเราะฮ์ทั้งห้าคือ อัลฟาติหะฮ์ อัลอันอาม อัลกะฮ์ฟ ชะบะอ์ และ ฟาฏีร ซูเราะฮ์
ดังกล่าวทั้งหมดเริ่มต้นด้วยการสรรเสริญให้เกียรติแด่อัลลอฮ์ ตะอาลา เทิดทูน
ความศักดิ์สิทธิ์แด่พระองค์ ยอมรับความยิ่งใหญ่ ความเกรียงไกร ความเกริกก้อง
กิตติคุณ และความสมบูรณ์ของพระองค์

ซูเราะฮ์นี้ประมวลเรื่องราวความเป็นมาในอดีตที่สำคัญ 3 เรื่องด้วยกัน โดย
ยืนยันถึงความมุ่งหมายหลักอันดับแรก เพื่อเน้นหนักถึงหลักการเชื่อมั่น และการ
ศรัทธาต่อความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา

เรื่องแรก คือเรื่องของชาวถ้ำ ซึ่งมีชายหนุ่มกลุ่มหนึ่งยอมเสียสละชีวิตใน
แนวทางของการศรัทธาเชื่อมั่นต่อพระเจ้าเป็นเจ้าแห่งสากลโลก หลบหนีออกจาก
ที่อยู่ของตนเพื่อศาสนา เข้าไปพำนักอยู่ในถ้ำแล้วก็หลับไปเป็นเวลานานถึง 309 ปี
หลังจากนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่

เรื่องที่สอง คือเรื่องของนะบีมูซา กับบ่าวที่ศอและฮ์ชื่อว่า เคาะฎีร เป็นเรื่องการ
ถ่อมตนในทางแสวงหาวิชาความรู้ และเหตุการณ์อันร้ายลับซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลาทรง
เปิดเผยให้บ่าวที่ศอและฮ์ของพระองค์คือเคาะฎีร (บ่าวที่ศอและฮ์ในที่นี้ถึงแม้
อายะฮ์สุมิได้กล่าวว่าเป็นนะบี แต่สำนวนของอายะฮ์ที่ใช้กับบ่าวที่ศอและฮ์คนนี้
เหมือนกับที่อัลกุรอานใช้กับบรรดานะบีคนอื่น ๆ นักวิชาการและปวงปราชญ์ในสมัย
ปัจจุบันจึงมีความเห็นว่าเคาะฎีรเป็นนะบี) ได้รับความบอบ โดยที่นะบีมูซาไม่สามารถ
ล่วงรู้ได้ถึงเบื้องหลังของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาเขา จนกว่าเคาะฎีรจะแจ้ง
ให้เขาทราบ นั่นคือเรื่องเรือเดินทะเล เรื่องการฆ่าเด็กกำพร้าและการบูรณะกำแพง

เรื่องที่สาม คือเรื่อง ซุลกีอรรนัยน์ เขาคือกษัตริย์ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้เขามี

ความเข้มแข็ง ด้วยการตีความและความยุติธรรม โดยให้เขามีอำนาจปกครองอย่างกว้างใหญ่ไพศาล ทั้งทางทิศตะวันออกและตะวันตก และในที่สุดเขาได้สร้างทำนบใหญ่ตามคำเรียกร้องของประชาชน

นอกจากเรื่องทั้งสามแล้ว ซูเราะฮ์นี้ยังได้กล่าวถึงอุทธรณ์แห่งข้อเท็จจริงอีกสามเรื่อง เพื่อชี้แจงให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งว่า สัจธรรมนั้นมิได้สัมพันธ์กับการมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย หรือมีอำนาจคับฟ้า แต่สัจธรรมนั้นสัมพันธ์อยู่กับความเชื่อมั่นและการศรัทธา ตัวอย่างแรก กล่าวถึงเศรษฐีที่อวดมั่งมีในทรัพย์สินสมบัติของเขา กับยาจกที่มีศรัทธาในพระเจ้าในความเชื่อมั่นและการศรัทธาของเขา ตัวอย่างที่สอง กล่าวถึงการดำรงชีวิตอยู่ในโลกดุนยา และสิ่งที่ติดตามด้วยความดับสลายและการสูญเสียชีวิตอย่างที่สอง กล่าวถึงการหยิ่งยะโสและการจองหอง เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับอิบลิสที่มันปฏิเสธไม่ยอมก้มกราบให้เกียรติแก่อาดัม จนกระทั่งถูกเจดหัวออกจากความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา เรื่องราวต่าง ๆ ตลอดจนอุทาหรณ์ต่าง ๆ ที่ได้นำมากล่าวไว้นั้น ก็เพื่อเป็นนิตินัยอุทาหรณ์ โดยมีเป้าหมายเพื่อชี้แนะและเป็นบทเรียนแก่บรรดามุอฺมินผู้ศรัทธา ในการดำเนินชีวิตให้อยู่ในครรลองที่ถูกต้องนั่นเอง

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟ ก็เพราะมีเรื่องเกี่ยวกับปาฏิหาริย์แห่งพระเจ้าเป็นเจ้า ในเรื่องประหลาดเกี่ยวกับชาวถ้ำ

ส่วนใหญ่ของโองการในซูเราะฮ์นี้ คือประมาณ 71 आयะฮ์จากจำนวนทั้งหมด 110 आयะฮ์ กล่าวถึงเรื่องราวความเป็นมาของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีต คือเรื่องของชาวถ้ำ เรื่องของชาวสวน เรื่องของอาดัมกับอิบลิส เรื่องของมุซากับบ่าวที่ศ้อและฮุ (คือเคาะฎิร) และเรื่องของซุลกีอรรหัยนุ ส่วนโองการที่เหลืออีกประมาณ 39 आयะฮ์ เป็นคำอธิบายประกอบ หรือวิจารณ์เรื่องต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วแต่ละเรื่อง นอกจากนั้น ก็เป็นการกล่าวถึงบางส่วนของภาพลักษณ์ที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮ์ และภาพลักษณ์แห่งการดำรงชีวิต ตามแบบฉบับของอัลกุรอานในการเล่าเรื่องที่ที่เกิดขึ้น

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้
ทรงประทานคัมภีร์แก่ป่าวของพระองค์¹ และ
พระองค์มิได้ทรงทำให้มันมีการบิดเบือนแต่
อย่างใด²

2. เป็นคัมภีร์ที่เที่ยงธรรม³ เพื่อเตือนสำหรับถึง
การลงโทษอย่างสาหัสจากพระองค์ และเพื่อ
แจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่กระทำความดี
ทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขา นั้นจะได้รับรางวัล
อันดีงาม (คือสวนสวรรค์)

3. เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

4. และเพื่อเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
อัลลอฮ์ทรงตั้งพระบุตรขึ้น⁴

5. พวกเขาไม่มีความรู้ใด ๆ ในเรื่องนี้ และ
บรรพบุรุษของพวกเขา ก็เช่นกัน⁵ เป็นคำกล่าว
ที่น่าเกลียดอย่างยิ่งที่ออกมาจากปากของ
พวกเขา โดยที่พวกเขา มิได้กล่าวใดนอกจาก
ความเท็จ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يَجْعَلْ لَدُونِهِ مِثْلًا ۝١

فَيَسِّرُ الْبُيُوتَ لِلَّذِينَ ارْتَدَتْ
وَيُنَزِّلُ الْوَيْسِقَ الَّذِينَ يَمْشُونَ
الصَّلَاحِ أَنْ لَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝٢

تَكِينٍ فِيهِ أَبَدًا ۝٣

وَيُنذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝٤

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً
تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝٥

¹ เป็นความโปรดปรานแก่เขา (มุฮัมมัด) และปวงป่าวทั้งหลาย

² ทั้งที่เกี่ยวกับถ้อยคำและความหมาย และข้อตำหนิใด ๆ ทั้งสิ้น

³ ไม่มีข้อแตกแยกหรือข้อโต้แย้งใด ๆ ไม่มีข้อบิดเบือนหรือหันห่างออกจากความจริง

⁴ อัลบัยฎอวียักกล่าวว่า ที่กล่าวเตือนสำหรับแก่พวกนี้โดยเฉพาะ เป็นการชี้ให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่แห่ง
การกุศลของพวกเขา

⁵ คือพวกเขาไม่รู้เลยว่า การกล่าวอ้างหรือการกล่าวเท็จของพวกเขา นั้นเป็นเรื่องร้ายแรงมาก สิ่งที่อยู่ควร
และเหมาะสมกับพวกเขา คือการลงโทษอย่างแสนสาหัส

6. ดังนั้น บางทีเจ้าอาจเป็นผู้ทำลายชีวิตของ
เจ้าด้วยความเสียใจ เนื่องจากการผินหลังของ
พวกเขา หากพวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้¹

7. แท้จริง เราได้ทำให้สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินเป็น
ที่ประดับสำหรับมัน² เพื่อเราจะทดสอบพวกเขา
ว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขามีผลงานที่ดีเยี่ยม

8. และแท้จริง แน่نونเราเป็นผู้ทำให้สิ่งที่อยู่
บนพื้นดินเป็นผุยผงแห้งแล้ง³

9. เจ้าคิดหรือว่า ชาวถ้ำและแผ่นจารึก⁴
เป็นส่วนหนึ่งจากสัญญาณมหัศจรรย์ของเรา
กระนั้นหรือ⁵

10. จงรำลึกขณะที่พวกเขาหนีหลบเข้าไปใน
ถ้ำแล้วพวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า
ของเรา ขอพระองค์ทรงโปรดประทานความ
เมตตาจากพระองค์แก่เรา⁶ และทรงทำให้การ
งานของเราอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

فَلَمَّا كَبُخَ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا
بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّمَن يَسْلُوهُم
أَنَّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

وإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُثًا ﴿٨﴾

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيِّ كَانُوا
مِنَ الْآيَاتِنَا عِجَابًا ﴿٩﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا
مِنَ لَدُنْكَ رَحِمَةٌ وَهِيَ لَنَا مِن أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

¹ อายะฮ์นี้เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล เพราะบุคคลจำพวกนี้ไม่สมควรที่เจ้า
จะเสียใจลงสารพวกเขา

² คือทำให้สิ่งที่อยู่บนหน้าแผ่นดินนี้เฟริศแพรว และเทียบพร้อมไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประการ

³ คือหลังจากที่พระองค์ทรงทำให้เป็นที่สวยงามแล้ว มันก็จะกลายเป็นผุยผงแห้งแล้งและสูญสลาย อายะฮ์
นี้ก็เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล อีกเช่นกัน ความหมายก็คือ โอ้มุฮัมมัด เจ้า
อย่าไปสนใจกับคุณยาและชาวโลกคุณยามากนักเลย เพราะเราทำเช่นนั้นก็เพื่อเป็นการทดสอบชาวโลก
คุณยา ฉะนั้น เจ้าจะเห็นได้ว่า บางคนในหมู่พวกเขาที่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญและศรัทธาและบางคนในหมู่
พวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธา แล้วแน่นอนที่สุด วันกียามะฮ์นั้นก็อยู่ต่อหน้าพวกเขา ดังนั้นเจ้าอย่าทำให้เป็น
เรื่องใหญ่ เกี่ยวกับการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา เพราะเราจะเป็นผู้ตอบแทนพวกเขาเอง

⁴ อีร์รอเก็คือแผ่นจารึก ซึ่งบรรดาชื่อของชาวถ้ำถูกจารึกไว้

⁵ ความหมายคือ โอ้มุฮัมมัดเจ้าอย่าคิดเลยว่าเรื่องชาวถ้ำเป็นเรื่องมหัศจรรย์ยิ่งในสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลฮ์
เพราะในหน้าของจักรวาลนี้มีสิ่งที่น่าประหลาดและมหัศจรรย์ ยิ่งกว่าหรือเหนือกว่าเรื่องของชาวถ้ำ

⁶ คือขุมคลังแห่งความเมตตาของพระองค์ โดยเฉพาะคือการอภิโทษและปัจจัยยังชีพ

11. แล้วเราได้อุตทูพวกเขา (ให้นอนหลับ)
ในถ้ำ เป็นเวลาหลายปี

فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ
سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾

12. แล้วเราได้ให้พวกเขาลุกขึ้น เพื่อเราจะได้ว่า
ว่าผู้ใดสองพวกนั้น¹ นับเวลาที่พวกเขาพำนัก
อยู่ได้ถูกต้องกว่า

ثُمَّ بَدَّلْنَا لَمْ تَمُرُوا بِالْحَرَمِينَ
أَحْسَنَ لِمَا لِسْتُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾

13. เราจะเล่าเรื่องราวของพวกเขาแก่เจ้าตาม
ความเป็นจริง แท้จริงพวกเขาเป็นชายหนุ่มที่
ศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา และเราได้เพิ่ม
แนวทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา²

مَنْ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ
إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ أَمْثَلُوا رَبَّهُمْ وَاذْنَبُوا هُدًى ﴿١٣﴾

14. และเราได้ให้ความเข้มแข็งแก่หัวใจของ
พวกเขา³ ขณะที่พวกเขายืนขึ้นประกาศว่า
พระเจ้าของเราคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดิน เราจะไม่วิงวอนพระเจ้าอื่นจาก
พระองค์⁴ มิเช่นนั้นเราก็ก่ล่าวเกินความจริง
อย่างแน่นอน⁵

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوا مِنْ دُونِهَا إِلَهًا
لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾

¹ สองพวกหมายถึงชาวถ้ำ เมื่อพวกเขาตื่นขึ้นมาก็คงมีความเห็นขัดแย้งกัน ในเรื่องกำหนดเวลาที่พำนัก
อยู่ในถ้ำ บางคนในหมู่พวกเขามีความเห็นที่ว่า พำนักอยู่วันหนึ่งหรือครึ่งวัน อีกบางคนเห็นว่าพระเจ้าของ
พวกท่านทรงรู้ดียิ่งที่พวกท่านพำนักอยู่

² พวกเขาเป็นชายหนุ่มกลุ่มหนึ่งที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แล้วเราได้ให้พวกเขามั่นคงอยู่ในศาสนา และเราได้
ให้พวกเขามีความเชื่อมั่นในศาสนามากยิ่งขึ้น

³ เราได้ให้ความตั้งใจของพวกเขาเข้มแข็งยิ่งขึ้น และเราได้ตั้งใจให้พวกเขามีความอดทน จนกระทั่งจิตใจ
ของพวกเขามั่นคงสงบสุขในความจริงและหยิ่งต่อการอิमान

⁴ ยืนขึ้นประกาศโดยไม่สะทกสะท้าน หรือเกรงกลัวอำนาจของกษัตริย์แต่ประการใด

⁵ หากเราเคารพอิบาดะฮ์อื่นจากพระองค์แล้ว เราก็จะละเมิดความจริงและหันห่างออกจากความถูกต้อง
และเราก็จมอยู่ในความอธรรมและการหลงผิด

15. กลุ่มชนของเราเหล่านั้นได้ยึดเอาพระเจ้าต่าง ๆ อื่นจากพระองค์ ทำไมพวกเขาจึงไม่นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายืนยันเล่า ดังนั้นจะมีผู้ใดธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์¹

16. และเมื่อพวกเขาปลีกตัวออกห่างจากพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว ดังนั้นพวกเขาก็จึงหลบเข้าไปในถ้ำ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์แก่พวกเขา และจะทรงทำให้กิจการของพวกเขาดำเนินไปอย่างสะดวกสบาย²

17. และเจ้าจะเห็นดวงอาทิตย์ เมื่อมันขึ้นมันจะคล้อยจากถ้ำของพวกเขาไปทางขวา และเมื่อมันตกมันจะเบนออกไปทางซ้าย³ โดยที่พวกเขาอยู่ในที่โล่งกว้างของมัน นั่นคือส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์⁴ ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงแนะทางที่ถูกต้องแก่เขา เขาก็คือผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องและผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาหลง เขาจะไม่พบผู้ช่วยเหลือผู้ชี้ทางแก่เขาเลย

هَؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً
لَوْلَا بُاتُوتٌ عَلَيْهِمْ يُسَلِّطْنَ بَيْنَ
فَعَمَ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

وَإِذْ اعْتَرَزْتُمُوهُمْ وَمَا يُعِدُّونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوْأَى
إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ﴿١٦﴾

﴿ وَرَبِّ السَّمْسِ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الشِّمَالِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرُبُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ
وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ
اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ الْبُرُجَ فَلَنْ يَضِلَّ فَلَنْ يُحْدِ
لَهُمْ إِلَهًا مَرْتَدًا ﴿١٧﴾

¹ ไม่มีผู้ใดที่จะธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ ด้วยการตั้งภาคีต่อพระองค์

² คือพระองค์จะทรงประทานริซกีและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่พวกเขา เมื่อเข้าไปอยู่ในถ้ำ

³ หมายความว่าดวงอาทิตย์จะไม่ส่องไปถูกพวกเขา ขณะที่มันขึ้นและขณะที่มันตก เป็นการให้เกียรติแก่พวกเขาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา

⁴ คือสัญญาณแห่งเดชานุภาพอันชัดแจ้งของอัลลอฮ์ อิบนุอับบาสกล่าวว่า หากว่าดวงอาทิตย์ส่องมาโดนพวกเขา มันจะทำให้พวกเขาไหม้เกรียม และหากว่าพวกเขาไม่พลิกกลับไปกลับมามีดินก็จะกัดกินพวกเขา

18. และเจ้าคิดว่าพวกเขาตื่นทั้ง ๆ ที่พวกเขาหลับ¹ และเราพลิกพวกเขาไปทางขวาและทางซ้ายและสุนัขของพวกเขาเหี้ยมดงาทั้งหน้าทั้งสองของมันไปทางปากถ้ำ หากเจ้าจ้องมองพวกเขา แน่นอนเจ้าจะหันหลังเดลิตหนีจากพวกเขา และเจ้าจะเต็มไปด้วยความตกใจเพราะพวกเขา²

وَوَحَّسْنَاهُمْ أَنِّي كَأَنَّهُمْ رُقُودٌ وَنَقَلْنَاهُمُ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَسِيطٌ دِرَاعِيهِ
بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلِمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾

19. และในทำนองนั้นเราได้ให้พวกเขาลุกขึ้นเพื่อพวกเขาจะถามซึ่งกันและกัน คนหนึ่งในพวกเขาบอกว่า พวกเขาทำนพำนักอยู่นานเท่าใด พวกเขาบอกว่า เราพักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน³ พวกเขาบอกว่า พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงทราบดีว่า พวกเขาทำนพำนักอยู่นานเท่าใด ดังนั้นจงส่งคนหนึ่งในหมู่พวกเขาไปในเมืองพร้อมด้วยเหรียญเงินนี้ของพวกเขา เพื่อ

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا
أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ
فَأَتَّبَعُوا آحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ
هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُسْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

¹ พวกก็อดยานีย์ อธิบายการหลับของพวกอะฮ์ลุลกะฮฟูว่า เจื้อยซา, ซบเซา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่ามิใช่เป็นการนอนหลับ ซึ่งเป็นเจตนาารมณ์ที่จะบิดเบือนความเข้าใจออกจากความหมายที่แท้จริง คือพวกเขาอนหลับ

² พวกก็อดยานีย์ ได้อธิบายบิดเบือนไปว่า เป็นการทำนพำนักถึงพวกคริสตในยุโรปที่หลับไปพักหนึ่ง แล้วตื่นขึ้น เจริญ เดินทางไปทั่วโลก ลำเมืองขึ้นและทรัพย์ากร และพวกนี้นิยมเลี้ยงสุนัขประจำบ้าน จากการศึกษาของพวกเขาเช่นนี้ แสดงให้เห็นถึงการมีเจตนาารมณ์ที่จะบิดเบือนไปจากความหมายเดิม ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันถึงมัวะญูซัดของอัลลอฮ์ ตะอาลา การที่พวกเขาตีความดังกล่าวข้างต้นก็เพื่อจะให้ตรงกับ ความเชื่อมั่นของพวกเขาในการปฏิเสธมัวะญูซัดนั่นเอง

³ นักตีฟชีรอธิบายว่า พวกเขา (ชาวถ้ำ) ได้เข้าไปในถ้ำเวลาเช้า และอัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาตื่นขึ้นในเวลาเย็น พวกเขาเห็นว่าดวงอาทิตย์ตกแล้ว พวกเขาจึงกล่าวว่า เราพักอยู่ที่นี้วันหนึ่ง แต่บางคนเห็นว่าดวงอาทิตย์ยังไม่ตก พวกเขาจึงกล่าวว่า ส่วนหนึ่งของวัน พวกเขาหารู้ไม่ว่า แท้จริงพวกเขาได้นอนอยู่ในถ้ำเป็นเวลาถึง 309 ปี

เลือกดูอาหารที่ดียิ่ง และให้เขาซื้อมาให้แก่พวกท่าน และให้เขาประพุดอย่างสุภาพ และอย่าให้ผู้ใดรู้เรื่องของพวกท่าน¹

20. แท้จริงพวกเขานั้น หากพวกเขารู้เรื่องของพวกท่าน พวกเขาจะเอาก้อนหินขว้างพวกท่านหรือนำพวกท่านกลับไปนับถือศาสนาของพวกเขา และเมื่อนั้นพวกท่านจะไม่บรรลุความสำเร็จเลย²

21. และในทำนองนั้นเราได้เปิดเผย³แก่พวกเขาเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าสัญญาณของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง และแท้จริงวันสิ้นโลกนั้นมีจริง ไม่ต้องสงสัยเลย เมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในหมู่พวกเขาถึงเรื่องของพวกเขา (ชาวถ้ำ) แล้ว⁴ พวกเขากล่าวว่า จงสร้างอาคารที่ปากถ้ำให้แก่พวกเขา พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาทรงรู้ดียิ่งในเรื่องของพวกเขา ฝ่ายบรรดาผู้มิเสียซึ่งมากในเรื่องของพวกเขา กล่าวว่า แน่หนอนเราจะสร้างมัสยิดที่ปากถ้ำให้แก่พวกเขา⁵

إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ نَّقْلِبَهُمْ إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رُبُّهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾

¹ คือเข้าไปในเมืองอย่างสุภาพและซื้ออาหาร โดยอย่าให้ผู้ใดรู้เรื่องของพวกเรา

² นี่คือการสนทนาการระหว่างชายหนุ่มด้วยกัน เพื่อหาช่องทางมิให้เรื่องราวของพวกเขาล่วงรู้ไปถึงกษัตริย์ มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะไม่ปลอดภัย

³ เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเปิดเผย ให้มนุษย์ได้เห็นเรื่องราวของชาวถ้ำ เพื่อจะได้เป็นหลักฐานอันชัดเจนและเป็นที่ยอมรับว่า การฟื้นคืนชีพนั้นจะมีขึ้นจริง เพราะผู้ที่สามารถให้ชาวถ้ำฟื้นคืนชีพจากการนอนของพวกเขาถึง 309 ปี แน่หนอนพระองค์ย่อมสามารถให้บ่วงบ่าของพระองค์ทั้งหมดฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง หลักจากการตายของพวกเขา

⁴ ขณะที่กลุ่มชนกำลังโต้เถียงกันในเรื่องของชาวถ้ำ หลังจากที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเผยให้พวกเขาได้ทราบเรื่องของชาวถ้ำแล้วพระองค์ก็ได้เอาชีวิตของพวกเขาไป

⁵ เพื่อพวกเราจะได้ทำลายและทำอับอายต่ออัลลอฮ์ในมัสยิดนั้น

22. พวกเขาจะกล่าวกันว่า ชาวถ้ำนั้นมีสามคน ที่สี่ก็คือสุนัขของพวกเขา และอีกกลุ่มจะกล่าวว่า มีห้าคนที่หกก็คือสุนัขของพวกเขา ทั้งนี้เป็นการเดาในสิ่งที่ไม่รู้ และอีกกลุ่มหนึ่งจะกล่าวว่า มีเจ็ดคน และที่แปดก็คือสุนัขของพวกเขา จึงกล่าวเถิด พระผู้เป็นเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งถึงจำนวนของพวกเขา ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขาเว้นแต่ส่วนน้อย ดังนั้น เจ้าอย่าโต้เถียงกันในเรื่องของพวกเขา นอกจากการโต้เถียงที่ประจักษ์แจ้ง และอย่าสอบถามผู้ใดในเรื่องของพวกเขาเลย¹

23. และเจ้าอย่ากล่าวเกี่ยวกับสิ่งใดว่า แท้จริงฉันจะเป็นผู้ทำสิ่งนั้นในวันพรุ่งนี้²

24. เว้นแต่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ จึงรำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเมื่อเจ้าลืม และจงกล่าวว่า บางทีพระผู้เป็นเจ้าของฉันทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องที่ไกลกว่านี้แก่ฉัน³

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ
سَبْعَةٌ وَثَمَانِيَةٌ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ
مَا بَعْلَهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمُ الْإِمْرَاءَ ظَهْرًا
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمُ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٨﴾

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبٍ مِنْ هَذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾

¹ การโต้เถียงกันเกี่ยวกับจำนวนของชายหนุ่มชาวถ้ำนั้นไม่มีที่สิ้นสุด ความจริงแล้วย่อมมีผลเท่ากัน ไม่ว่าจะเป็นสามหรือห้าหรือเจ็ดหรือมากกว่านั้น เรื่องของพวกเขาจะถูกมอบไว้แต่อัลลอฮ์ และความรู้เกี่ยวกับพวกเขาอยู่ที่อัลลอฮ์ เพราะบทเรียนในเรื่องของพวกเขาย่อมเกิดขึ้น จะด้วยจำนวนมากหรือน้อยก็ตาม ดังนั้นอัลกุรอานจึงได้ชี้แนะแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์จะลบล้างอิบะฮ์ลัม ให้ละทิ้งการโต้เถียงกันในเรื่องนี้

² อิบนะกะษีร์กล่าวว่า สาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้คือ เมื่อท่านนะบี คืออัลลลอฮ์จะลบล้างอิบะฮ์ลัม ถูกถามเกี่ยวกับเรื่องของชาวถ้ำ ท่านได้กล่าวว่า พรุ่งนี้ฉันจะตอบพวกท่าน ดังนั้นอัลวะฮ์ยจึงได้ล่าช้าออกไปจากท่านเป็นเวลาถึง 15 วัน

³ คือหวังว่าอัลลอฮ์จะทรงประทานความสำเร็จให้แก่ฉัน และทรงชี้แนะแก่ฉันในสิ่งที่เป็ประโยชน์ยิ่งในเรื่องของศาสนาของฉันและदनยาของฉัน

25. และพวกเขาพำนักอยู่ในถ้ำของพวกเขา
สามร้อยปี และเพิ่มอีกเก้าปี¹

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَأَزْدُوا تِسْعًا ﴿١٥﴾

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่ง
ว่าพวกเขาพำนักอยู่นานเท่าใด สำหรับพระองค์
นั้นทรงรู้สิ่งพ้นญาณวิสัย ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินพระองค์ทรงเห็นชัดและทรงฟังชัด
ทุกสิ่งทุกอย่าง² ไม่มีผู้คุ้มครองใดสำหรับพวกเขา
อื่นจากพระองค์ พระองค์ไม่ทรงรับรู้ผู้ใด เข้า
ร่วมภาคีในการปกครองของพระองค์

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعُ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿١٦﴾

27. และจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์แก่เจ้า จากคัมภีร์
ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลง
คำกล่าวของพระองค์³ และเจ้าจะไม่พบที่พึ่ง
ใด ๆ เลยนอกจากพระองค์

وَأَنْتَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مَبْدَلُ
لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿١٧﴾

28. และจงอดทนต่อตัวของเจ้า ร่วมกับบรรดา
ผู้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ทั้งยามเช้า
และยามเย็น⁴ โดยปรารถนาความโปรดปราน
ของพระองค์ และอย่าให้สายตาของเจ้าหันเห
ออกจากพวกเขา⁵ ขณะที่เจ้าประสงค์ความ

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
بِالْفُجْرَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ
عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدَ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تَضَعُ
مِنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿١٨﴾

¹ อยู่ในสภาพนอนหลับ และนี่เป็นการชี้แจงในสิ่งที่ได้กล่าวไว้โดยย่อในพระคัมภีร์ของพระองค์ที่ว่า เป็น
จำนวนหลายปีในอายะฮ์ที่ 11 ของซูเราะฮ์นี้

² พระองค์ทรงเห็นชัดในทุก ๆ สิ่งที่มีอยู่ และทรงฟังชัดในทุก ๆ สิ่งที่ถูกได้ยิน ทรงตระหนักดีในสิ่งเร้นลับ
เช่นเดียวกับที่ทรงตระหนักดีในสิ่งเปิดเผย

³ ไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนแปลงหรือบิดเบือนคำกล่าวของอัลลอฮ์ได้เลย

⁴ คือจงกักขังตัวของเจ้าไว้สำหรับบรรดาผู้อ่อนแอและยากจนในหมู่มุสลิมิน ผู้ซึ่งวิงวอนขอพรต่อพระผู้
เป็นเจ้าของพวกเขา ทั้งในยามเช้าและยามเย็น

⁵ คืออย่าได้ให้ความสนใจใคร่อื่นจากพวกเขา เช่น พวกที่มั่งมีและมีเกียรติ

สวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้¹ และเจ้าอย่าเชื่อฟังผู้ที่เราทำให้หัวใจของเขาละเลยจากการรำลึกถึงเรา² และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา และกิจการของเขาพินาศสูญหาย

29. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สัจธรรมนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเจ้า ดังนั้น ผู้ใดประสงค์กิจศรัทธา และผู้ใดประสงค์กิจปฏิเสธ³ แท้จริง เราได้เตรียมไฟนรกไว้สำหรับพวกอธรรมซึ่งกำแพงของมันล้อมกรอบพวกเขา และถ้าพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือ ก็จะถูกช่วยเหลือด้วยน้ำเสมือนน้ำทองแดงเดือดลวกใบหน้า มันเป็นน้ำดื่มที่ขี้ข่าและเป็นที่น่าพิงก์ที่เลวร้าย

30. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย เราจะไม่ให้การตอบแทนของผู้กระทำความดีสูญหายอย่างแน่นอน

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاوُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٦٩﴾

إِنَّ الَّذِي بَدَأَ أَمْشَرَ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَن أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٧٠﴾

¹ คืออย่าหวังเกียรติยศและความโอ้อวด ด้วยการเข้าสังคมกับพวกมุชริกีน

² คืออย่าเชื่อฟังคำพูดของผู้ที่ขอร้องเจ้าให้ขับไล่บรรดามุอ์มิน โดยที่จิตใจของพวกเขาละเลยต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ นักตีฟิรากล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเนื่องเพราะอุโยนะฮ์ อิบนูฮุสน และสหายของเขาได้มาหาท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลียฮิวะซัลลิม ขณะนั้นเมื่อกลุ่มชนผู้ยากจนหนึ่งชุมชนมกัณอยู่ เช่น ซัลมาน อัลฟารีซี เขาได้สวมเสื้อขนสัตว์และมีเหงื่อไหลย่อย อุโยนะฮ์ได้กล่าวแก่ท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลียฮิวะซัลลิม ว่า กลืนไอของพวกนี้ไม่เป็นที่รำคาญแก่ท่านบ้างหรือ พวกเราเป็นเจ้าขุนมูลนายแห่งตระกูลมูฏริ หากพวกเราได้เข้าอิสลามมาหาก็นจะเข้าด้วย ไม่มีสิ่งใดกีดกันพวกเราในการปฏิบัติตามท่านนอกจากพวกนี้ ดังนั้นจึงให้พวกเขาออกไปห่างจากท่านเสียก่อน แล้วเราจะปฏิบัติตามท่าน หรือจัดให้พวกเขาชุมนุมกันโดยเฉพาะและให้พวกเขาชุมนุมกันอีกทีหนึ่ง ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลียฮิวะซัลลิม เกือบจะรับข้อเรียกร้องของพวกเขาอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่ออายะฮ์นี้ถูกประทานลงมา ท่านจึงออกไปยังสาวกผู้ยากจนเหล่านั้น เมื่อท่านพบพวกเขาแล้วท่านก็นั่งร่วมกับพวกเขาแล้วกล่าวว่า การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งทำให้ในหมู่ประชาชาติของฉัน มีผู้ที่พระเจ้าของฉันใช้ฉันให้อดทนต่อตัวของฉันให้อยู่กับพวกเขา

³ ประโยคนี้โดยเฉิน ๆ แล้วเป็นคำสั่งใช้ แต่โดยความจริงแล้วเป็นการเตือนส่ำทับ

31. คนเหล่านั้นแหละ สำหรับพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลายเป็นที่พำนัก มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของพวกเขา ในสวนสวรรค์พวกเขาจะได้ประดับกำไลทอง และสวมอาภรณ์สีเขียวทำด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ นอนเอกเขนกบนเตียงในสวรรค์ เป็นการตอบแทนที่ดีเยี่ยมและเป็นที่พักพิงที่ดีเยี่ยม¹

32. และจงเปรียบเทียบอุทาทาหม์หนึ่งแก่พวกเขา คือชายสองคน² เราได้ให้สวนองุ่นสองแห่งแก่คนหนึ่งทั้งสองคน และเราได้ล้อมสวนทั้งสองไว้ด้วยต้นอินทผลัม และเราได้ทำให้มีพืชพันธุ์ระหว่างสวนทั้งสองด้วย

33. แต่ละสวนทั้งสองแห่งนี้ได้ออกผลิตผลของมันอย่างสมบูรณ์ ไม่เคยลดน้อยแต่อย่างใด และเราได้ให้ลำน้ำไหลท่ามกลางสวนทั้งสอง

34. และเขาได้รับผลิตผล ดังนั้นเขาจึงกล่าวแก่เพื่อนของเขา ขณะที่กำลังโต้เถียงกันอยู่ว่า ฉันมีทรัพย์สินมากกว่าท่าน และมีข้าบริพารมากกว่า

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا
خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِعِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الثَّوَابِ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٦٧﴾

﴿ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ
مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمْ نَبْخَلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٦٨﴾

﴿ كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ مَانِتًا لِكُلِّهَا وَلَمْ تَنْظُرْ مِنْهُ شَيْئًا
وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٦٩﴾

﴿ وَكَانَ لَهُ ثَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٧٠﴾

¹ พวกก็อดยานี้ยตีความหมายของอายะฮ์นี้ว่า เป็นการพยากรณ์อีกโศกหนึ่งถึงชัยชนะของพวกเขาสำหรับต่อพวกโรมันและเปอร์เซีย และจะได้ครองความมั่งคั่ง การอธิษฐานความหมายเช่นนี้เป็นการบิดเบือนถ้อยคำของอัลกุรอาน และขัดแย้งกับความเป็นจริงของสำนวนคำพูด ซึ่งคล้ายกับการตีความของพวกเขาบาฏินียะฮ์ที่ปฏิเสธเรื่องวันปรโลก และปฏิเสธเรื่องการตอบแทนแก่ผู้ทำดีและผู้ทำชั่วในวันปรโลก เป็นการตีความหมายตามอารมณ์ และเป็นการหลงผิด

² นักตีฟซิกกล่าววว่า ชายสองคนเป็นพี่น้องกันจากบะนีอิสรออีล ทั้งสองคนได้รับมรดกจากพ่อของเขา คนที่เป็นกาฟิรซื้อสวนสองแปลงคนน้องเป็นมุอิมินใช้จ่ายเงินไปเพื่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์จนกระทั่งหมดคนที่ได้กล่าวตำหนิคนน้องในความยากจนของเขา และพูดจาโอ้อวดแสดงความมั่งมี จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงให้ทรัพย์สินสมบัติของเขาสูญสิ้นไป เพราะเขาลืมความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่ดีให้แก่เขา

35. เขาได้เข้าไปในสวนของเขาโดยที่เขาเป็นผู้
อธรรมแก่ตัวเขาเอง เขากล่าวว่า ฉันไม่คิดว่า
สวนนี้จะพินาศไปได้เลย

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ
أَنْ يَّبْدُدَهَا مِنِّي أَبَدًا ﴿١٥﴾

36. และฉันไม่คิดว่าวันอาสานของโลกจะมีขึ้น
และหากว่าฉันจะถูกกลับไปยังพระผู้เป็นเจ้าของ
ฉัน แน่نون ฉันจะพบที่กลับที่ดียิ่งกว่านี้¹

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي
لَأَجِدَنَّ حَيْرًا مِنِّيهَا مُتَقَلِّبًا ﴿١٦﴾

37. เพื่อนของเขาบอกว่าแก่เขาขณะที่กำลังโต้เถียง
กันอยู่ว่า ท่านเนรคุณต่อพระผู้สร้างท่านจากดิน
แล้วจากเชื้อฮุสฎิ แล้วพระองค์ทรงทำให้ท่าน
เป็นคนโดยสมบูรณ์ กระนั้นหรือ

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ﴿١٧﴾

38. แต่ฉันเชื่อว่าพระองค์คืออัลลอฮ์ พระผู้เป็น
เจ้าของฉัน² และฉันจะไม่ตั้งผู้ใดร่วมเป็นภาคี
กับพระผู้เป็นเจ้าของฉันเลย³

لَنَكْفُرًا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿١٨﴾

39. และทำไมเล่าเมื่อท่านเข้าไปในสวนของท่าน
ท่านควรกล่าวว่า สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์
(ย่อมเกิดขึ้น)⁴ ไม่มีพลังใด ๆ (ที่จะช่วยเราได้)
นอกจากที่อัลลอฮ์ หากท่านเห็นว่าฉันด้อยกว่า
ท่านทางด้านทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ إِن سَرَبْنَا أَقْلَ مِنْكَ مَا لَوْ وُلِدْنَا ﴿١٩﴾

¹ เขามีความเชื่อมั่นว่าวันกียามะฮ์จะไม่เกิดขึ้น และปฏิเสธว่าสวนของเขาจะไม่พินาศไปได้เลย
นอกจากนี้ยังพูดจาโอหังอีกว่า สมมติว่า หากมีวันฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก ตามคำกล่าวอ้างของน้องชายที่เป็น
มุอิมินแล้ว พระองค์ก็จะทรงให้เขาดีกว่าในโลกอาคิเราะฮ์เสมือนกับที่พระองค์ทรงให้เขามั่งมีในโลกนี้
อย่างแน่นอน

² และผู้ให้บังเกิดฉัน

³ ดังนั้นพระองค์คือผู้ที่สมควรแก่การเคารพบูชาแต่เพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใด ๆ ร่วมกับพระองค์

⁴ ท่านควรจะกล่าวว่า นี่คือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ย่อมเกิดขึ้นและสิ่ง
ที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์ย่อมจะไม่เกิดขึ้น

40. ดังนั้น บางที่พระเจ้าเป็นเจ้าของฉันจะทรง
ประทานให้ฉันดีกว่าสวนของท่าน¹ และจะทรง
ส่งสายฟ้าฟาดลงที่สวนของท่าน แล้วมันจะ
กลายเป็นที่ดินโล่งเตียน

41. หรือน้ำของมันเป็นเหือดแห้งแล้ว
ท่านไม่สามารถจะพบมันได้เลย

42. และผลผลิตของเขาถูกทำลายหมด แล้ว
เขาก็ประกบฝ่ามือทั้งสองด้วยความเสียใจต่อ
สิ่งที่เขาได้จับจ่ายไป และมันพียงพาบลงมา และ
เขากล่าวว่า โอ้ หากฉันไม่เอาผู้ใดมาตั้งภาคี
กับพระเจ้าเป็นเจ้าของฉัน

43. และเขาไม่มีพรรคพวกจะช่วยเขาได้
นอกจากอัลลอฮ์ และเขาก็มิได้เป็นผู้ช่วยเหลือ²

44. ด้วยเหตุนั้น การคุ้มครองช่วยเหลือเป็น
ของอัลลอฮ์ผู้ทรงสัจจะ และพระองค์ทรงดียิ่ง
ในการตอบแทน³ และทรงดียิ่งในบั้นปลาย⁴

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُمْسًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَوِيعًا
زَلْفًا ﴿٤٠﴾

أَوْ يُصْبِحُ مَا وَهَا غُورًا فَلَنْ نَّسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾

وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ، فَاصْبَحَ يَفْلِكُ كَفَنَهُ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا
وَهُيَ حَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ بَلَغَنِي
لَمَّا شَرَكْتُ رَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَّبْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَ مُنْقَصِرًا ﴿٤٣﴾

هَذَا لِكِ الْوَلِيَّةِ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ نُّوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

¹ คือฉันหวังว่า จากการกระทำของอัลลอฮ์ ตะอาลา และการทำดีของพระองค์ก็จะทรงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มี
มืออยู่กับฉันและสิ่งที่มีอยู่กับท่าน คือความจนและความมั่งมี แล้วพระองค์ก็ประทานริซกีแก่ฉันด้วยสวน
ดีกว่าสวนของท่านเนื่องเพราะการอิमानของฉันต่อพระองค์ และทรงถอดถอนความโปรดปรานของ
พระองค์จากท่าน เพราะการปฏิเสธศรัทธาของท่านต่อพระองค์ และทรงทำลายสวนของท่าน

² คือตัวของเขาเองก็ไม่สามารถจะช่วยขังการพยายาและการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้

³ ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าแก่ผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์

⁴ แก่ผู้ที่ยึดพระองค์เป็นที่พึ่ง และหวังในการตอบแทนของพระองค์

45. และจงเปรียบอุทาหรณ์การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้แก่พวกเขา ประหนึ่งน้ำที่เราหลั่งมันลงมาจากฟากฟ้า ดังนั้นพืชผลในแผ่นดินก็จะคลุกเคล้าไปกับน้ำ แล้วมันก็แห้งกรังเป็นเศษเป็นชิ้นซึ่งลมจะพัดมันให้ปลิวว่อน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง¹

46. ทรรศนะสมบัติและลูกหลานคือ เครื่องประดับแห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้² และความดีทั้งหลายที่จริงนั้น เป็นการตอบแทนที่ดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเจ้า และเป็นความหวังที่ดียิ่ง³

47. และ (จงรำลึก) วันที่เราให้เทือกเขาเคลื่อนย้ายไป และเจ้าจะเห็นแผ่นดินราบเรียบ และเราจะชุมนุมพวกเขา ดังนั้น เราจะไม่ให้ผู้ใดออกไปจากพวกเขาเลย⁴

48. และพวกเขาจะถูกนำมารวมเป็นแถวต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า โดยแน่นอน พวกเจ้าจะถูกนำมายังเราดังที่เราให้บังเกิดพวกเจ้าใน

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿١٥﴾

أَمْوَالٌ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا مِمَّا كَانُوا ﴿١٦﴾

وَيَوْمَ نُسَبِّحُ لِلْحَيْبَالِ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَا لَهُمْ قَوْمًا تَعَادَى مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٧﴾

وَعَرَضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿١٨﴾

¹ คือพระองค์ทรงอำนาจในการทำลายให้พินาศ และทรงอำนาจในการให้มีชีวิต ไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าและแผ่นดินจะยับยั้งหรือบั่นทอนการกระทำของพระองค์ได้

² ทั้งหมดดย่อมไปสู่ความสูญสลายและความพินาศ ไม่มีผู้ใดที่จะภาคภูมิใจและหลงใหลในมันนอกจากคนโง่โง่

³ อิบน์อับบาสกล่าวว่า ความดีทั้งหลายที่จริงนั้นคือการละหมาด 5 เวลา และว่าหมายถึงงานทุกอย่างที่ดี เช่น คำพูดและการปฏิบัติที่จะคงอยู่เพื่ออาคิเราะฮ์ และในหะดีษมีรายงานว่า “ซุบฮันลลอฮ์ วัลฮัมดุลิลลาฮ์ วัลาอิลาฮะฮ์อิลลัลลลอฮ์ วัลลอฮุอักบัร คือ ความดีทั้งหลายที่จริง

⁴ คือเราจะชุมนุมมนุษย์ในสมัยแรกและสมัยสุดท้าย ไว้ในสถานที่แห่งการชำระบัญชี เราจะไม่ปล่อยให้ผู้ใดหนีออกไปได้

ครั้งแรก¹ แต่พวกเจ้าอ้างว่าเราไม่ได้กำหนดเวลาสำหรับพวกเจ้า

49. และบันทึกจะถูกวางไว้² ดังนั้น เจ้าจะเห็นผู้กระทำความผิดทั้งหลายวันกัลวาล์ซึ่งมีอยู่ในบันทึก และพวกเขาจะกล่าวว่า โอ้ ความวิบัติของเราเอ๋ย บันทึกอะไรกันนี้ มันมิได้ละเว้นสิ่งเล็กน้อยและสิ่งใหญ่โตเลย เว้นแต่ได้บันทึกไว้ครบถ้วน และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามีทรงอธรรมต่อผู้ใดเลย³

50. และเมื่อเราได้กล่าวแก่มะลาอิกะฮ์ว่า จงสุญูดคารวะต่ออาดัม⁴ พวกเขาก็แสดงการละเว้นแต่อิบลิส มันอยู่ในจำพวกญิน⁵ ดังนั้น มันจึงฝ่าฝืนคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าของมัน แล้วพวกเจ้าจะยึดเอามันและวงศัวานของมัน เป็นผู้คุ้มครองอื่นจากข้ากระนั้นหรือ ทั้ง ๆ ที่พวกมันเป็นศัตรูกับพวกเจ้า มันช่างชั่วช้าแท้ ๆ ในการแลกเปลี่ยนสำหรับพวกอธรรม⁶

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿١٩﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَسْتَمِدُّونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٢٠﴾

1 คือจะมีเสียงกล่าวแก่พวกกุฟฟารเป็นการสั่งสอนว่า พวกเจ้าได้มาหาเราในสภาพเท่าเปล่าเปลือย ไม่มีอะไรติดตัวมาเลย เช่น ทพย์สมบัติและลูกหลานก็ดี เหมือนกับสภาพของพวกเจ้าเมื่อเราได้ให้บังเกิดเจ้าครั้งแรก

2 คือบันทึกการทำงานของมนุษย์จะถูกวางไว้ และถูกนำมาเสนอแก่พวกเขา

3 คือพระองค์จะไม่ลงโทษผู้ใดโดยปราศจากความคิด และจะไม่ลดหย่อนผลบุญของผู้ทำดี

4 เป็นการสุญูดคารวะและให้เกียรติ มิใช่สุญูดอิบาดะฮ์

5 ในอายะฮ์แจ้งไว้อย่างชัดเจนว่า อิบลิสเป็นจำพวกญิน มิใช่มะลาอิกะฮ์

6 คือชั่วช้าแท้ ๆ ในการอิบาดะฮ์ชัฏฏอนแทนการอิบาดะฮ์ฮุรเราะฮ์มาหน

51. ซามีได้เอาพวกมันมาเป็นพยาน ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แม้ในการสร้างตัวพวกมันเอง¹ และซามีได้เอาพวกที่ทำให้ผู้อื่นหลงผิดมาให้ความช่วยเหลือ²

﴿ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلُقَ أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتَ مَتَّخِذًا الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴾ 01

52. และ (จงรำลึก) วันที่พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเรียกคู่ภาคีของข้าที่พวกเจ้ากล่าวอ้างนั้น³ แล้วพวกเขาก็ร้องขอให้พวกมันช่วยเหลือ แต่พวกมันจะไม่ตอบรับพวกเขา และเราได้กำหนดให้มีแหล่งพินาศระหว่างพวกมันกันเอง⁴

﴿ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴾ 02

53. และพวกกระทำความผิดมองเห็นไฟนรก พวกเขา ก็รู้ว่า แน่นนอนพวกตนจะตกลงไปในนั้น และพวกเขาจะไม่พบทางรอดจากมันไปได้เลย

﴿ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عِنْدَهَا مَصْرَفًا ﴾ 03

54. และเราได้ชี้แจงแก่มนุษย์ในอัลกุรอานนี้ แต่ละตัวอย่าง⁵ แต่มนุษย์นั้นชอบโต้เถียงในเรื่องต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่

﴿ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرِ شِقْوَ جَدًّا ﴾ 04

55. และไม่มีสิ่งใดที่จะยับยั้งมนุษย์จากการศรัทธา เมื่อแนวทางที่ถูกต้องได้มายังพวกเขา และการขอลงโทษต่อพระเจ้าของพวกเขา เว้นแต่จะให้แบบอย่างแต่เก่าก่อน (การลงโทษ)

﴿ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأُولَىٰ أَوْ أَنْ يَبْتَغِيَ الْعَذَابَ فُبُلًّا ﴾ 05

¹ เพราะพวกมันก็เป็นบ่าวเช่นเดียวกับพวกเจ้า มันไม่มีอำนาจใด ๆ ทั้งสิ้น

² คือซามีได้เอาพวกมันมาให้ความช่วยเหลือข้าในการสร้างแล้วทำไมพวกเจ้าจึงหลงเชื่อฟังพวกมันอื่นจากข้า

³ คือให้พวกมันช่วยเหลือพวกเจ้าจากการลงโทษของข้า

⁴ คือระหว่างพวกนุซากับพวกอุญซุซา ทั้งสองพวกจะไม่ผ่านนรกไปได้

⁵ คือในอัลกุรอานนี้มีทั้งตัวอย่าง หลักฐาน และบทเรียนอย่างมากมาย

มายังพวกเขา หรือจะให้การลงโทษมายังพวกเขา
ต่อหน้าต่อตา¹

56. และเราได้ส่งบรรดารอซูลมาเพื่ออื่นใด
เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือน² และ
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะโต้แย้งด้วยความเท็จ
เพื่อทำลายล้างศีลธรรมด้วยมัน (ความเท็จ)³
และพวกเขายึดเอาโครงการทั้งหลายของข้าและ
สิ่งที่ถูกตักเตือนเป็นการล้อเลียน

57. และผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ถูกเตือน
ให้รำลึก ด้วยโครงการทั้งหลายของพระผู้เป็น
เจ้าของเขา แล้วเขาก็หันหลังห่างออกไป แล้ว
ลืมสิ่งที่มือทั้งสองของเขาประกอบไว้⁴ แท้จริง
เราได้ทำฝาปิดบนหัวใจของพวกเขา ในการที่
พวกเขาจะเข้าใจมัน และในหูของพวกเขา
นั้นหนวก⁵ และถ้าเจ้าเรียกร้องพวกเขาไปสู่แนวทาง
ที่ถูกตอง พวกเขาจะไม่อยู่ในแนวทางที่ถูกตอง
นั้นเลย⁶

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطْلِ لِيُذْخَبُوا بِهِ
الْحَقُّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِنَا وَمَا نُنذِرُهُمْ ۝٥٦

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا
وَلَيْسَىٰ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِلَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِنْ نَدَعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ
فَلَنْ يَهْتَدُوا وَإِذَا بَدَأْنَا

¹ ความหมายของอายะฮ์คือ ไม่มีสิ่งใดที่จะยับยั้งพวกเขาจากการอีมานและการขอลงโทษ เว้นแต่การ
เรียกร้องของพวกเขาที่อยากจะเห็นการลงโทษที่ได้ถูกสัญญาไว้อย่างทันตาเห็น

² คือเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา และตักเตือนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

³ คือขณะที่พวกเขาเรียกร้องขอสิ่งปาฏิหาริย์ หรือสิ่งมหัศจรรย์ หรือเร่งเร้าให้มีการลงโทษนั้น พวกเขา
มิได้ประสงค์การศรัทธาดอก แต่ว่าพวกเขากระทำไปเพื่อเป็นการล้อเลียนและเหยียดหยามเท่านั้น

⁴ คือลืมสิ่งที่เขาได้กระทำไว้ เช่น การทำบาปชั้นอุกฤษฏ์และการงานที่น่าเกลียดโดยไม่นึกถึงบันปลาย
ของมัน

⁵ คือเราทำให้หัวใจของเขามิได้ปิด เพื่อมิให้เขาใจอสุภรอนและตระหนักถึงเคล็ดลับต่าง ๆ และมีได้รับ
ประโยชน์จากบทเรียนต่าง ๆ และข้อบัญญัติต่าง ๆ และในหูของพวกเขา นั้นหนวก หมายถึงความหนวก
ของหูจะปิดกั้นพวกเขาให้เข้าใจหรือได้รับประโยชน์

⁶ เพราะพวกเขาไม่เข้าใจและไม่ได้ยิน ดังนั้นสภาพของพวกเขาจึงเปรียบเสมือนปศุสัตว์

58. และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ หากพระองค์จะทรงเอาโทษพวกเขา ตามที่พวกเขาได้สะสมเอาไว้ แน่نونพระองค์จะทรงเร่งการลงโทษแก่พวกเขา¹ แต่สำหรับพวกเขามีกำหนดเวลา ซึ่งพวกเขาจะไม่พบที่พึงอื่นใดนอกจากพระองค์

وَرَبُّكَ الْعَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهم
بِمَا كَسَبُوا الْعَجَل لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُم
مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيِلًا ﴿٥٨﴾

59. และเมืองเหล่านั้น เราได้ทำลายพวกเขาเมื่อพวกเขาอยู่ดีธรรม และเราได้กำหนดเวลาสำหรับความพินาศของพวกเขาไว้แล้ว²

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَعَلْنَا لِهَلْكَهم مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾

60. และจงรำลึกเมื่อมุซาได้กล่าวแก่คนใช้หนุ่ม (ยูซอ อิบน์ฮุน) ของเขาว่า ฉันจะยังคงเดินต่อไปจนกว่าจะบรรลุสู่ชุมทางแห่งสองทะเลหรือฉันจะคงเดินต่อไปอีกหลายปี³

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

¹ แต่พระองค์ทรงผ่อนผันและยืดเวลาการลงโทษแก่พวกเขา ทั้งนี้เพราะความเมตตาของพระองค์ คือทรงผ่อนผันแก่ผู้อธรรม แต่พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งเขาเป็นแน่

² นั่นคือข่าวคราวของประชาชาติต่าง ๆ ในอดีต เช่น ชนชาติฮูด คอและฮุ ลูฏ และฮุอัยบ เราได้ทำลายพวกเขาเมื่อพวกเขาอธรรม โดยได้กำหนดเวลาไว้อย่างแน่นอน ดังนั้นพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกตั้งอริ้นจะไม่ใคร่ครวญบ้างหรือ

³ เรื่องราวของมุซา อะลัยฮิสสลาม มิได้น่ามากกล่าวไว้ในอัลกุรอาน นอกจากในซูเราะฮ์นี้ อัลกุรอานมิได้กำหนดสถานที่ นอกจากกล่าวว่าเป็นชุมทางแห่งสองทะเล และมีได้กำหนดเวลาว่าเป็นช่วงไหนในชีวิตของมุซา ไม่ว่าจะเป็นขณะที่อยู่ในอียิปต์ก่อนที่จะพาบะนีอิสรอ้อลออกไป หรือหลังจากพาทออกไปแล้ว และหลังจากพาทออกไปแล้วเมื่อใด ก่อนเดินทางไปยังดินแดนคัคคัสตีลท์ หรือหลังจากเดินทางไปยังที่นั่นแล้วมีรายงานมากมายจากอิบนุอับบาสและคนอื่น ๆ ในเรื่องนี้ แต่เราขออุติเพียงตัวบทของเรื่องที่มีปรากฏอยู่ในอัลกุรอาน และเรามีความเชื่อมั่นว่า การที่อัลกุรอานได้นำมากกล่าวไว้โดยมิได้เพิ่มเติม และมิได้กำหนดสถานที่ วัน เวลา และชื่อต่าง ๆ นั้น เป็นเคล็ดลับโดยเฉพา

61. ดังนั้น เมื่อทั้งสองถึงชุมทางระหว่างสองทะเลแล้ว¹ ทั้งสองลืมน้ำของเขา ดังนั้นมันจึงหาวิธีของมันลงทะเลไปตามทาง²

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَبِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿١٦﴾

62. ครั้นเมื่อทั้งสองเดินเลยต่อไปอีก เขาได้กล่าวแก่คนใช้หนุ่มของเขาว่า จงนำอาหารกลางวันของเราออกมา โดยแน่นอน เราได้รับความลำบากจากการเดินทางของเรา³

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي نَادَيْتُكَ
لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿١٧﴾

63. เขากล่าวว่า ท่านมิเห็นดอกหรือเมื่อเราพักอยู่ที่ก้อนหิน แท้จริงฉันลืมน้ำที่จะพุดถึงเรื่องปลาและไม่มีผู้ใดที่ทำให้ฉันลืมน้ำถึงมัน นอกจากชัยฏอน และมันก็หาทางลงทะเลไปอย่างน่าประหลาดแท้ๆ

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنسَيْتُهُ إِلَّا اللَّسَانَ أَنِ ادَّكُرُّهُ
وَإِنِّي أَخَذْتُ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿١٨﴾

64. เขากล่าวว่า นั่นแหละคือสิ่งที่เราต้องการหา³ ดังนั้น ทั้งสองจึงหวนกลับตามร่องรอยไปที่เดิม

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْتَغِي فَأَرْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا
قَصَصًا ﴿١٩﴾

65. แล้วทั้งสองได้พบว่าคนหนึ่งจากปวงบ่าวของเรา⁴ ที่เราได้ประทานความเมตตาจากเราให้แก่เขา และเราได้สอนความรู้จากเราให้แก่เขา

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٢٠﴾

¹ ส่วนใหญ่ของนักตีพิมพ์มีความเห็นว่า ชุมทางของทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลแดง คือบริเวณทะเลสาบอัลมูราเซฮ์กับทะเลสาบอัลติมิซาห์ หรือชุมทางของอ่าวอะเกาะบะฮ์และสุเอซในทะเลแดง เพราะอาณาบริเวณนี้เป็นสถานที่เกิดเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของบะนีอิสราอิล เนื่องจากการเดินทางออกจากอียิปต์

² ส่วนใหญ่ของนักตีพิมพ์มีความเห็นว่า ปลาในที่นี้เป็นปลาอย่าง การให้มันมีชีวิตขึ้นมาและหาทางลงทะเลนั้น เป็นสัญญาณหนึ่งในบรรดาสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์แก่หมู่ชา

³ นั่นคือจุดมุ่งหมายของเรา คือการพบปะกับคนดี ศอและฮ์

⁴ ทั้งสองได้พบกับเคาะฎิร อะลียฮิสสลาม ที่ไซดหินแห่งหนึ่ง ซึ่งปลาได้หายตัวไป ตามรายงานซึ่งมีหลักฐานอัลกุรอาน และซุนนะฮ์ยืนยันว่าเคาะฎิร อะลียฮิสสลามเป็นนะบีคนหนึ่ง ซึ่งในอายะฮ์ได้ใช้สำนวนว่าเป็นบ่าวคนหนึ่งในปวงบ่าวของพระองค์โดยสำนวนนี้อัลลอฮ์ ตะอาลา เคยใช้กับบรรดานะบี

66. มูซาได้กล่าวแก่เขาว่า จะให้ฉันติดตามท่านไปได้ไหม โดยท่านจะต้องสอนฉันจากสิ่งที่ท่านได้เคยเรียนรู้มา ตามแนวทางที่เที่ยงตรง¹

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَني
مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا ﴿٦٦﴾

67. เขากล่าวว่า แท้จริง ท่านจะไม่สามารถมี
ความอดทนร่วมกับฉันได้²

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

68. และท่านจะอดทนได้อย่างไร ในสิ่งที่ท่าน
ไม่มีความรู้อย่างละเอียดละออ³

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَبْرًا ﴿٦٨﴾

69. เขากล่าวว่า หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
ท่านจะพบฉันเป็นผู้อดทน และฉันจะไม่ฝ่าฝืน
คำสั่งของท่าน

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا
وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

70. เขากล่าวว่า ดังนั้น ถ้าท่านติดตามฉัน
ก็อย่าได้ถามฉันถึงสิ่งใด จนกว่าฉันจะเล่าเรื่อง
นั้นแก่ท่าน

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ
حَتَّىٰ أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

71. ดังนั้นทั้งสองจึงออกเดินทาง⁴ จนกระทั่ง
เมื่อทั้งสองลงเรือ เขา (เคาะฎิร) จึงเจาะรูมัน
เขา (มูซา) กล่าวว่า ท่านเจาะรูมันเพื่อให้ผู้ที่
อยู่ในเรือจมน้ำกระนั้นหรือ โดยแน่นอนท่าน
ได้นำมาซึ่งสิ่งที่ไม่ดีร้ายยิ่ง

فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ
أَخْرِقْنَا لِتَمُرُّ بِأَهْلِهَا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾

¹ คือท่านจะอนุญาตให้ฉันติดตามท่านไป เพื่อที่ฉันจะได้เรียนรู้วิชาการจากท่าน โดยฉันจะช่วยชี้แนะการดำรงชีวิตของฉันได้ไหม

² อิบน์อับบาสอธิบายว่า ท่านจะอดทนไม่ได้ต่อการกระทำของฉัน เพราะฉันรู้ในสิ่งเร้นลับบางอย่างของพระเจ้าของฉัน

³ คือท่านจะอดทนได้อย่างไร ในสิ่งที่โดยเปิดเผยแล้วท่านยอมรับไม่ได้ และท่านก็ไม่รู้ในสิ่งที่ถูกปกปิดไว้

⁴ เมื่อทั้งสองออกเดินทางมาตามชายทะเล จนกระทั่งเมื่อเรือผ่านมา บรรดาลูกเรือรู้จักเคาะฎิรจึงให้ทั้งสองลงเรือไปโดยไม่คิดค่าโดยสารแต่อย่างใด

72. เขากล่าวว่า ฉันมิได้บอกหรือว่า แท้จริง ท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกับฉันได้

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾

73. เขา (มุซา) กล่าวว่า โปรดอย่าเอาโทษกับฉันเลยในสิ่งที่ฉันลืมนและอย่าบังคับฉันให้ลำบากใจในเรื่องของฉันเลย

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تَكْرِهْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا ﴿٧٣﴾

74. ดังนั้นเขาทั้งสองจึงออกเดินทางต่อไป จนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบเด็กคนหนึ่ง เขา (เคาะฎิร) จึงฆ่าเด็กคนนั้น¹ เขา(มุซา) กล่าวว่า ท่านฆ่าชีวิตบริสุทธิ์โดยมิได้ทำผิดต่อชีวิตอื่น กระนั้นหรือ โดยแน่นอน ท่านทำสิ่งที่ร้ายแรงยิ่ง

فَانظُرْنَا حَتَّىٰ إِذَا لِقِيَ غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۖ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾

75. เขากล่าวว่า ฉันมิได้บอกหรือว่า แท้จริง ท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกับฉันได้

﴿٧٥﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾

76. เขา (มุซา) กล่าวว่า หากฉันถามสิ่งใดจากท่านหลังจากนี้ ท่านอย่าคับฉันเป็นเพื่อนร่วมทางอีกเลย แน่หนอน ท่านมีข้อแก้ตัวจากฉันพอแล้ว²

قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾

77. ดังนั้นทั้งสองจึงออกเดินทางต่อไป จนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบชาวเมืองหนึ่ง³ ทั้งสองได้ขออาหารจากชาวเมืองนั้น แต่พวกเขาปฏิเสธ

فَانظُرْنَا حَتَّىٰ إِذَا آتَيْنَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا فَرَجَدْنَا فَجَدًا لَهَا جَدَارًا يُرِيدُ أَنْ نَبْقِضَ فَأَقَامَهُ ۖ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾

¹ หลังจากลงเรือแล้ว ทั้งสองได้ออกเดินทางต่อไป

² คือท่านได้ยอมรับข้อแก้ตัวแก่ฉันแล้ว ในการเลิกคบฉันเป็นเพื่อนร่วมเดินทางถึง 2 ครั้ง ดังนั้น ท่านมีข้อแก้ตัวแก่ฉันแล้ว เพราะฉันผิดสัญญากับท่านถึงสามครั้ง

³ อิบน์อบบาสกล่าวว่า เป็นชาวเมืองอันฎอิกยะฮู ชาวเมืองนั้นเป็นคนตระหนี่ ไม่ต้อนรับแขกและไม่เมื่อแม่เจือจนแก่คนหัวโหย

ที่จะต้อนรับเขาทั้งสองต่อมาเขาทั้งสองได้พบ
กำแพงแห่งหนึ่งกำลังจะพังลงมาแล้วเขาก็ทำให้
มันตรง เขา (มุซา) กล่าวว่า ถ้าท่านประสงค์
แน่นอนท่านจะเอาค่าแรงตอบแทนสำหรับ
มันได้¹

78. เขากล่าวว่า นี่คือการแยกกันระหว่างฉัน
กับท่าน² ฉันจะบอกท่านถึงความหมายที่ท่าน
ไม่สามารถมีความอดทนในสิ่งนั้น ๆ ได้

79. ส่วนเรื่องของเรือเดินทะเลนั้น มันเป็น
ของพวกผู้ขัดสนทำงานอยู่ในทะเล ฉันตั้งใจจะ
ทำให้มันมีตำหนิ เพราะเบื้องหลังพวกเขานั้นมี
กษัตริย์องค์หนึ่งคอยยึดเรือดี ๆ ทุกลำโดยใช้
อำนาจ³

80. และส่วนเรื่องของเด็กนั้นก็คือ พ่อแม่ของ
เขาเป็นผู้ศรัทธา เรากลัวว่าเขาจะเคียดแค้นให้
ทั้งสองตกอยู่ในการละเมิดและปฏิเสธศรัทธา⁴

81. ดังนั้นเราปรารถนา (ฆ่าเขาโดยหวัง) ว่า
พระเจ้าเป็นเจ้าของทั้งสองจะทรงเปลี่ยนลูกที่ดีกว่า
ให้แก่ทั้งสอง มีความบริสุทธิ์ดีกว่าและใกล้ชิด
ต่อความเมตตา (แก่ทั้งสอง)

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُوَدِّعُ
مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ
فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ
مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا
أَنْ يُرْهِمَهُمَا طَافِيئِنَا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّنَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رَحْمًا ﴿٨١﴾

¹ คือคิดเอาค่าแรงเป็นค่าจ้าง เพื่อไปซื้ออาหารมาได้

² ถึงเวลาแล้วที่เราจะแยกจากกัน ตามสัญญาที่ท่านได้ให้ไว้

³ คือยึดเรือดี ๆ ทุกลำที่ไม่มีตำหนิ

⁴ ส่วนเด็กที่ฉันฆ่านั้นเป็นกาฬโรคและคนเลว

82. และส่วนเรื่องของกำแพงนั้น มันเป็นของเด็กผู้ชายกำพร้าว้าสองคนที่อยู่ในเมือง และได้กำแพงนั้นมีชุมทรัพย์ของเขาทั้งสอง¹ และพ่อของเด็กทั้งสองก็เป็นคนดี ดังนั้น พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงประสงค์ที่จะให้เด็กทั้งสองบรรลุสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และจะให้เด็กทั้งสองเอาชุมทรัพย์ของทั้งสองออกมาเอง² เป็นความเมตตาจากพระผู้เป็นเจ้าของท่าน และฉันมิได้ทำสิ่งนั้นตามความพอใจของฉัน นั่นคือความหมายที่ท่านไม่สามารถมีความอดทนในสิ่งนั้น ๆ ได้

83. และพวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับซุลกีอรรนัยน์³ จงกล่าวเถิด ฉันจะเล่าเรื่องของเขาแก่พวกท่าน

84. แท้จริงเราได้ให้อำนาจแก่เขาในแผ่นดิน และเราได้ให้เขาทุกสิ่งที่เขาต้องการ⁴

85. ดังนั้น เขาจึงมุ่งไปทางหนึ่ง (ทางตะวันตก)

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسَخَّرِيَا
كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتَهُ عَنْ أَمْرِي
ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا
عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ﴿٨٤﴾

فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

¹ ถ้าปล่อยให้กำแพงพังลงมา ชุมทรัพย์ก็จะประจักษ์ออกมา เด็กทั้งสองไม่สามารถป้องกันชุมทรัพย์ได้

² โดยที่เด็กทั้งสองสามารถคุ้มกันชุมทรัพย์นั้นได้ ณ ที่นี้ความลับได้ถูกเผยออกมา อันเนื่องมาจากเคล็ดลับแห่งการกระทำเช่นนั้นของบ่าวที่ศอลิหฺ เช่นเดียวกับที่มันได้ถูกเผยออกมา โดยที่พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยให้ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น นี่แหละคือเรื่องราวของมุซากับบ่าวที่ศอลิหฺ จึงมีความสัมพันธ์กับเรื่องชาวถ้ำตรงที่ว่า ปล่อยให้เรื่องของสิ่งพันธุณวิสัยเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์องค์เดียวซึ่งพระองค์ทรงจัดเตรียมเรื่องต่าง ๆ ด้วยฮิคมะฮ์ของพระองค์

³ กล่าวกันว่า เป็นกษัตริย์มุสลิมแห่งเยเมน ที่เรียกกันว่า ซุลกีอรรนัยน์ ก็เพราะเขามีอำนาจปกครองดินแดนจากตะวันออกรจดตะวันตก

⁴ นักตีฟิรากล่าวว่า ซุลกีอรรนัยน์มีอำนาจปกครองในสมัยระหว่างนะบีอิซฮากกับนะบีฮัมมัด มีรายงานว่าคุณคัลที่มีอำนาจปกครองแผ่นดินมีอยู่ 4 คน เป็นมุอฺมิน 2 คน กafir 2 คน ที่เป็นมุอฺมินคือนะบีสุลัยมานกับซุลกีอรรนัยน์ ส่วนกafir 2 คนคือนักรูตและบัคตันคีร์

86. จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงดินแดนที่ดวงอาทิตย์ตก เขาพบมันตกลงในน้ำชุ่นดำ¹ และพบ ณ ที่นั้นชนหมู่หนึ่ง เรากล่าวว่า (อัลลอฮ์ทรงดลใจเขา) โอ้ ซุสกีอรรนัยน์ เจ้าจงลงโทษพวกเขา² หรือทำความดีต่อพวกเขา

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۖ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قَلِيلًا يُدْعَوْنَ الْفَرَيْنِ ۚ
إِيمَانٌ أَن تُعَذِّبَ وَإِيمَانٌ أَن تَنْخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

87. เขากล่าวว่า ส่วนผู้ที่อธรรมนั้นเราจะลงโทษเขา แล้วเขาจะถูกนำกลับไปยังพระผู้เป็นเจ้าของเขา ดังนั้นพระองค์จะลงโทษเขาซึ่งการลงโทษอย่างรุนแรง

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ نُرِيدُ إِلَىٰ رَبِّهِ فِئَاجَهُ ۚ عَذَابًا لَّا يَكْفُرًا ﴿٨٧﴾

88. และส่วนผู้ศรัทธาและประกอบความดีนั้นสำหรับเขาคือการตอบแทนที่ดี และเราจะพูดกับเขาในกิจการงานของเราอย่างง่าย ๆ

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ لَّحْسَنًا ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا سُرًا ﴿٨٨﴾

89. แล้วเขาได้มุ่งไปอีกทางหนึ่ง(ทางตะวันออก)

ثُمَّ اتَّجَعَ سَبًا ﴿٨٩﴾

90. จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงดินแดนที่ตะวันขึ้น³ เขาพบมันขึ้นเหนือกลุ่มชนหนึ่ง เรามิได้ทำที่กำบังแดดให้แก่พวกเขา⁴

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّا نَجْعَلُ لَهُمُ مِنَ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

91. เช่นนั้นแหละ เรายังรู้ ชาวคราวที่เกี่ยวกับเขา

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

¹ คือดวงอาทิตย์ตก ณ สถานที่นั้น เพราะเขายืนอยู่ในบริเวณนั้น มิได้หมายความว่ามันตกลงไปในน้ำชุ่นดำจริง ๆ เพราะผู้ที่ยืนอยู่กลางทะเลทรายจะเห็นว่าดวงอาทิตย์ตกท่ามกลางทะเลทราย

² นักตีฟฮิรอธิบายว่า ชนหมู่นั้นเป็นพวกปฏิเสธศรัทธา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้เขาเลือกปฏิบัติเอาระหว่างให้ลงโทษพวกเขาด้วยการฆ่า หรือเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาไปสู่อิสลาม แล้วทำดีกับพวกเขา

³ ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อเขาไปถึงดินแดนที่ตะวันตก ณ ที่นี้ก็เช่นเดียวกันคือ เมื่อเขาเดินทางไปถึงดินแดนที่ตะวันขึ้น จุดมุ่งหมายก็คือทางขึ้นของตะวันทางด้านตะวันออกในสายตาของผู้มอง อัลกุรอานมิได้กำหนดสถานที่ไว้อย่างแน่นอน

⁴ คือเป็นดินแดนที่โล่งเตียน เปิดเผย ไม่มีตึกรามบ้านช่อง และไม่มีต้นไม้เป็นที่กำบัง

92. แล้วเขาได้มุ่งไปอีกทางหนึ่ง (ไปทางเหนือ)¹

ثُمَّ أُنْبَعِ سَبِيًّا ﴿١٧﴾

93. จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงบริเวณระหว่างภูผาทั้งสอง² เขาได้พบชนกลุ่มหนึ่งที่เชิงภูผาทั้งสองนั้น ซึ่งพวกเขาเกือบจะไม่เข้าใจคำพูดกันเลย³

حَقًّا إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿١٨﴾

94. พวกเขากล่าวว่า โอ้ซุลกีอริยัยนุ แท้จริงยะอญูจและมะอญูจนั้นเป็นผู้ป้อนทำลายในแผ่นดินนี้ ดังนั้น เราขอมอบบรรณาการแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้สร้างกำแพงกันระหว่างพวกเรากับพวกเขา⁴

قَالُوا يَا زُبَيْرُ إِنَّا يَا جُوحُ وَمَأْجُوحُ
مُقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ جَعَلَ لَكَ خَرَجًا
عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿١٩﴾

95. เขากล่าวว่า สิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าของฉันได้ให้อำนาจแก่ฉันดียิ่งกว่า ดังนั้นพวกท่านจงช่วยฉันด้วยกำลัง ฉันจะสร้างกำแพงแน่นอนหากันระหว่างพวกท่านกับพวกเขา

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٢٠﴾

96. พวกท่านจงเอาเหล็กท่อนโต ๆ มาให้ฉัน จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้บริเวณภูผาทั้งสองราบเรียบ เขาก็กล่าวว่า จงเป่ามันด้วยเครื่องเป่าลม จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้มันร้อนเป็นไฟ เขากล่าวว่า ปล่อยให้ฉันเททองแดงหลอมลงไปบนมัน⁵

ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَقًّا إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انْفُخُوا حَقًّا إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿٢١﴾

¹ เขาออกเดินทางไปยังแหล่งที่สาม คือระหว่างตะวันออกกับตะวันตก คือมุ่งสู่ทางเหนือที่มีภูเขาสูง ๆ

² เมื่อไปถึงอาณาบริเวณที่มีภูเขาใหญ่ 2 ลูก

³ ชนหมู่นั้นพูดหลายภาษา ทำความเข้าใจกันยาก

⁴ ซุลกีอริยัยนุมีความเห็นว่า วิธีที่ง่ายและดีที่สุดในการสร้างกำแพงนั้นคือ ปิดทางผ่านระหว่างภูเขาสองลูก

⁵ เขาใช้ให้ชาวบ้านนำเหล็กท่อนโต ๆ มาวางเรียงเป็นกองพะเนินสูง แล้วจุดไฟเผาเหล็กจนร้อนแดง หลังจากนั้นให้เอาทองแดงหลอมเทราดลงบนเหล็ก แล้วมันจะแข็งกล้า ในสมัยปัจจุบันก็ได้ค้นพบว่าการผสมทองแดงส่วนหนึ่งเข้ากับธาตุเหล็ก จะทำให้เหล็กมีความแข็งกล้าและทนทาน

97. ดังนั้น พวกเขา (ยะอญูจและมะอญูจ) ไม่สามารถจะข้ามมันได้ และไม่สามารถจะขุดโพรงผ่านมันได้¹

98. เขากล่าวว่า นี่คือความเมตตาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฉัน ดังนั้น เมื่อสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฉันมาถึง² พระองค์จะทรงทำให้มันพังทลาย และสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฉันนั้นเป็นจริงเสมอ

99. และวันนั้นเราได้ปล่อยให้บางส่วนของพวกเขาปะทะกับอีกบางส่วน และสังข์จะถูกเป่าขึ้น³ แล้วเราจะรวมพวกเขาทั้งหมด

100. และวันนั้นเราจะนำรกฎะฮ์นัม มาเปิดเผยแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

101. คือบรรดาผู้ที่ดวงตาของพวกเขาถูกปิดจากการรำลึกถึงข้า และพวกเขาไม่สามารถจะได้ยิน⁴

فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ
وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُمْ نَجَاتًا ۝١٧

فَالْهَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِنَّا جَاءَ وَعَدْرَتِي جَعَلَهُ دَكَاةً
وَكَانَ وَعْدْرَتِي حَقًّا ۝١٨

﴿ وَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَوْمِئِذٍ فِي الْأَسْوَارِ
فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝١٩﴾

﴿ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝٢٠﴾

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي
وَكَانُوا لَا يَسْمَعُونَ سَمْعًا ۝٢١﴾

¹ ด้วยการทำประตูเหล็กดังกล่าว พวกบ่อนทำลายคือยะอญูจและมะอญูจจึงไม่สามารถจะปีนป่ายข้ามไปได้เพราะความสูงและความลื่นเป็นมันของเหล็ก ในเวลาเดียวกันก็ไม่สามารถจะขุดเจาะประตูเหล็กได้เพราะความแข็งแกร่งของเหล็กนั่นเอง

² คือเมื่อยะอญูจและมะอญูจออกมา นั่นคือสัญญาณแห่งวันใกล้กียามะจะเกิดขึ้น และประตูเหล็กที่ซุลก็อรันยันได้ทำไว้นั้นก็จะพังราบเรียบ

³ ในวันกียามะซุมนุชย์จะเดินชนกัน เพราะความมากมายของพวกเขานั่นเอง แล้วสังข์จะถูกเป่าขึ้นเป็นครั้งที่สอง ในวันนั้นมนุษย์จะมารวมกันในสถานที่เดียวกัน เพื่อการสอบสวนและการตอบแทน

⁴ คือบรรดาผู้ที่ (ในโลกดุนยา) ดวงตาของเขาบอด ไม่พิจารณาใคร่ครวญถึงหลักฐานต่าง ๆ แห่งเดชานุภาพของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ และไม่สามารถจะรับฟังพจนารถของอัลลอฮ์ตะอาลา เพราะความมืดของหัวใจของพวกเขา

102. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้คิดแล้วหรือว่า พวกเขาจะยึดเอาปวงบ่าวของข้าอื่นจากข้าเป็นผู้คุ้มครองได้ แท้จริง เราได้เตรียมนรกญะฮันนัมไว้เป็นที่พำนัก สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِكَافِرِينَ نَزْلًا ﴿١٨﴾

103. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) เราจะแจ้งแก่พวกท่านใหม่ ถึงบรรดาผู้ที่ขาดทุนยิ่งในกิจการงาน

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٩﴾

104. คือบรรดาผู้ที่การชวนชวยของพวกเขาสูญสิ้นไป ในการมีชีวิตในโลกนี้² และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขาปฏิบัติความดีแล้ว

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿٢٠﴾

105. เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา³ และการพบปะกับพระองค์ ดังนั้นการงานของพวกเขาจึงไร้ผล และในวันกียามะฮ์เราจะไม่ให้มันมีค่าแก่พวกเขาเลย⁴

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَايِعُونَ رَبَّهُمْ وَلِقَائِهِمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿٢١﴾

106. นั่นแหละการตอบแทนของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา และพวกเขายึดเอาโองการทั้งหลายของข้า และบรรดาอรชูลของข้า เป็นที่ล้อเลียน

ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ حَقِّمْ بِمَا كَفَرُوا وَأَتَّخِذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿٢٢﴾

107. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีสำหรับพวกเขา นั่นคือสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์เป็นที่พำนัก⁵

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزْلًا ﴿٢٣﴾

¹ ปวงบ่าวของข้าอื่นจากข้า เช่น มะลาอิกะฮ์ อุไซรฺ และมะซีฮือบนมุรยัม เป็นต้น
² คือการงานของพวกเขาเป็นโมฆะ และสูญหายในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เพราะการปฏิเสธศรัทธาทำให้การจงรักภักดีจะอยู่ร่วมกันไม่ได้
³ คือปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอาน ต่อวันฟื้นคืนชีพ
⁴ พวกเขาจะไม่มีคุณค่าและน้ำหนักอย่างใดเลย ณ ที่อัลลอฮ์
⁵ คือสวรรค์ชั้นสูงสุดและยอดเยี่ยม

108. พวกเขาทำนัยก้อย่างถาวรอยู่ในนั้น พวกเขาไม่ประสงค์จะเปลี่ยนที่จากมัน

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَتَّبِعُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٨﴾

109. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากว่าทะเลเป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึกพจนานารถของพระผู้เป็นเจ้าของฉัน แน่หนอน ทะเลจะเหือดแห้งก่อนที่คำกล่าวของพระผู้เป็นเจ้าของฉันหมดสิ้นไป และแม้ว่าเราจะนำมันเยี่ยงนั้นมาเป็นน้ำหมึกอีกก็ตาม¹

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلَّمْتُ رَبِّي لَنفِدَ الْبَحْرَ قَبْلَ أَنْ نَفِدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

110. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริง ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน มีวะฮีย์แก่ฉันว่า แท้จริง พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือ พระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้เป็นเจ้าของเขา² ก็ให้เขาประกอบกิจการงานที่ดี³ และอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาเลย⁴

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدًا فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ رَافِعًا رِيهَ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

¹ ถึงแม้ว่าจะนำน้ำทะเลซึ่งเปรียบเทียบกับเป็นน้ำหมึกมาเพิ่มขึ้นอีกเท่านั้นก็ตาม ก็ไม่สามารถบันทึกคำกล่าวหรือพจนานารถของพระองค์ให้หมดได้

² หวังที่จะได้รับผลบุญการตอบแทน และกลัวการลงโทษของพระองค์

³ คือให้ความบริสุทธิ์ในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์

⁴ คืออย่าอวดอ้างผลงานของเขา และอย่าหวังในสิ่งที่เขาได้กระทำไปเพื่อใครอื่น นอกจากเพื่อพระพักตร์ของอัลลฮุ และเพื่อความโปรดปรานของพระองค์

(19) ซูเราะฮ์ มัรยัม

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 98 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ มัรยัม

ซูเราะฮ์มัรยัมเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ มีจุดมุ่งหมายยืนยันเน้นหนักเรื่องอัดเตอาฮีด หรือการให้ความเป็นเอกภาพ การให้ความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ในสิ่งที่ไม่เหมาะสมและคู่ควรต่อพระองค์ เน้นหนักในเรื่องการศรัทธาอีมานต่อวันฟื้นคืนชีพ และวันแห่งการตอบแทน สาระสำคัญของซูเราะฮ์นี้ กล่าวถึงเรื่องอัดเตอาฮีด การศรัทธาอีมานต่อการมีอยู่ของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ ตลอดจนชี้แจงวิถีทางของบรรดาผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และวิถีทางของผู้ที่หลงผิด

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องของนะบีบางท่าน เริ่มด้วยเรื่องของนะบีชะกะรียา และบุตรของท่านคือ นะบี ยะหฺยา ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานบุตรให้แก่ท่านเมื่อท่านเข้าสู่วัยชราแล้ว จากภรรยาของท่านซึ่งเป็นหมัน เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลานั้น ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง ทรงได้ยินการวิงวอนขอของผู้ที่อยู่ในความทุกข์ยาก ทรงตอบรับการร้องเรียนของผู้เศร้าโศกเสียใจ ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงตอบรับการวิงวอนขอของท่าน และทรงประทานบุตรที่เฉลียวฉลาดแก่ท่าน

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องที่น่าประหลาดยิ่ง นั่นก็คือเรื่องของนางมัรยัมผู้บริสุทธิ์ และการคลอดบุตรของนางโดยปราศจากบิดา อีกมะฮฺฮ์ของพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะให้สิ่งปาฏิหาริย์อันนี้ปรากฏขึ้น ด้วยการให้กำเนิดอิซาจากมารดาโดยปราศจากบิดา เพื่อว่าร่องรอยแห่งเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า จะเป็นภาพลักษณ์ให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่สายตา ถึงความยิ่งใหญ่และความเป็นเอกะของพระองค์

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องของท่านนะบีอิบรอฮีมกับบิดาของท่าน แล้วได้กล่าวชมเชยยกย่องบรรดารอซูลของอัลลอฮ์ คือ อิสฮาก ยะอฺกูบ มูซา ฮารูน อิสมาอีล อัดรีส และนูหฺ การกล่าวถึงบรรดารอซูลเหล่านี้ ใช้เนื้อที่ถึงสองในสามของซูเราะฮ์ จุดมุ่งหมายเช่นนั้นเพื่อเน้นหนักถึงความเป็นเอกภาพแห่งศาสน์ของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เพราะบรรดารอซูลทั้งหมดได้รับแต่งตั้งมา เพื่อเรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ไปสู่ความเป็นเอกานุภาพของอัลลอฮ์ และขจัดการตั้งภาคีเป็นคู่เคียงกับพระองค์และการเคารพบูชาเจ็ด

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงสภาพบางส่วนของวันกิยามะฮ์ และความน่าสะพรึงกลัวแห่งวันตอบแทน ในสภาพที่บรรดาผู้ฝ่าฝืนคือดั่งปฏิเสธศรัทธาจะคุกเข่าเรียงรายรอบซุนนรอก เพื่อจะถูกโยนใส่เป็นเชื้อเพลิงของนรก

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการให้ความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์จากการมีพระบุตร การตั้งภาคี การเปรียบเทียบ และโต้ตอบความหลงใหลของพวกมุชริกีน ด้วยหลักฐานที่ชัดเจน และแข็งแรง

ชื่อของซูเราะฮ์ ซูเราะฮ์มัรยัมถูกตั้งชื่อนี้ เพื่อเป็นการรำลึกถึงสิ่งปาฏิหาริย์ที่น่าทึ่ง คือการให้กำเนิดมนุษย์โดยปราศจากบิดา การที่อัลลอฮ์ทรงให้ทารกแบเบาะพูดได้ และปรากฏการณ์ที่น่าประหลาดเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการกำเนิดของท่านนะบีฮัซราอ์ อะลัยฮิสสลาม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. กาฟ ฮา ยา อัยนุ ศอด¹
2. (นี่คือ) การกล่าวถึงเมตตาธรรมแห่งพระเจ้า
ของเจ้า ที่มีต่อชะกะรียา บ่าวของพระองค์
3. เมื่อเขาวิงวอนต่อพระเจ้าของเขา ด้วยการ
วิงวอนอย่างแผ่วเบา
4. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงกระดุกของข้าพระองค์อ่อนแล้ว² และ
ศีรษะก็มีประกายหอกแล้ว และมีเคยปรากฏ
เลยว่าการวิงวอนของข้าพระองค์ต่อพระองค์นั้น
ไร้ผล³ โอ้ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
5. และแท้จริงข้าพระองค์กลัวลูกหลานของข้า
พระองค์ ภายหลัง (การตายของ) ข้าพระองค์⁴
และภริยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมันด้วย ดังนั้น
ขอพระองค์ทรงโปรดประทานทายาทที่ดีจาก
พระองค์แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด
6. ผู้ซึ่งจะสืบทายาทแทนข้าพระองค์และสืบ
ทายาทจากตระกูลของยะอูบ⁵ และขอพระองค์
ทรงโปรดให้เขาเป็นที่โปรดปรานด้วยเถิด ข้า
แต่พระเจ้าของข้าพระองค์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيَّصَ ①

ذَكَرْتُمْ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكَرِيَّا ②

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ③

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ
شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ④

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَائِي وَكَانَتِ
أُمَّرَأَى عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ⑤

يَرْثِي وَيَرِثُ مِن آلِ يَعْقُوبَ ⑥

وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของโองการที่หนึ่งซูเราะฮ์อัลบะกอเราะฮ์

² หมายถึงกำลังวังชาก็ไม่เหมือนแต่ก่อนแล้ว

³ ขอพระองค์ทรงรับการวิงวอนของข้าพระองค์ด้วยเทอญ

⁴ ข้าพระองค์กลัวว่าบรรดาลูกหลานของข้าพระองค์จะทำลายศาสนา หลังจากข้าพระองค์ได้ตายไปแล้ว

⁵ คือสืบทายาททางด้านวิชาความรู้และการเป็นนบี

7. โอ้ ชะกะรียาเอ๋ย แท้จริงเราจะแจ้งข่าวดีแก่เจ้าซึ่งลูกคนหนึ่ง ชื่อของเขาคือยะหฺยา¹ เรามีเคยตั้งชื่อผู้ใดมาก่อนเลย

يَنرَكِرِيَا إِنَّا نَبشُرُكَ بِغُلَامٍ اَسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾

8. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมีลูกได้อย่างไร² ในเมื่อภริยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมัน และข้าพระองค์ได้บรรลู่สู่ความแก่ชราแล้ว³

قَالَ رَبِّ اَنى يَكُونُ لى عَلامٌ وَاىَّتِ اَمْرًا قى عَافِراً وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾

9. เขา (มลัก)⁴ กล่าวว่า กระนั้นก็ดี พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสว่า มันง่ายสำคัญข้า และแน่นอน ข้าได้บังเกิดเจ้ามาก่อน เมื่อเจ้ายังมีได้เป็นสิ่งใด⁵

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتَنكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾

10. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดทำให้มีสัญญาณ แก่ข้าพระองค์ด้วย พระองค์ตรัสว่า สัญญาณของเจ้า

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لى آيَةً قَالَ ءاىَّتُكَ اَلَّا نَكَلِّمُ النَّاسَ تَلثَ لى اَلِ سَمِيًّا ﴿١٠﴾

¹ โดยผ่านทางมะลาอิกะฮ์ ดังเช่นในซูเราะฮ์ฮาลอิมรอน อายะฮ์ ที่ 39 กล่าวไว้มีความว่า และมะลาอิกะฮ์ได้เรียกเขา ขณะที่เขากำลังยืนละหมาดอยู่ในอัลมืหรือบว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่ผู้เจ้าด้วยยะหฺยา

² เป็นคำถามที่ประหลาดใจและดีใจในเวลาเดียวกัน

³ นักตีฟซีรกล่าวกันว่า ขณะนั้นเขามีอายุ 120 ปี และภริยาของเขามีอายุ 98 ปี

⁴ มลัก เป็นเอกพจน์ของคำว่า มะลาอิกะฮ์

⁵ นักตีฟซีรอธิบายว่า ในการให้บังเกิดมิใช่เป็นเรื่องง่ายหรือยากสำหรับอัลลอฮ์ เพราะสื่อแห่งการให้บังเกิด สำหรับคนหนุ่มหรือคนแก่ คนมีเกียรติหรือคนต่ำต้อย อยู่ในสภาพเดียวกันหมดคือ พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้น

คืออย่าพูดกับผู้คนเป็นเวลาสามคืน ทั้ง ๆ ที่
เจ้าอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์¹

11. แล้วเขาได้ออกจากแท่นสวดมายังหมู่ชน
ของเขา และเขาได้ชี้ใบ้แก่พวกของเขาว่า²
พวกท่านจงกล่าวสวดดีในยามเช้าและยามเย็น

12. โอ้ ยะหฺยาเอ๋ย เจ้าจงยึดมั่นในคัมภีร์
(เตารอฮฺ) อย่างมั่นคง และเราได้ประทาน
ความเฉลียวฉลาดให้เจ้า ตั้งแต่ยังเป็นเด็กอยู่

13. และความน่าสงสารจากเรา และความ
บริสุทธิ์แก่เขา³ และเขาเป็นผู้ยำเกรง

14. และเป็นผู้กระทำความดีต่อบิดามารดา
ของเขา และเขามีได้เป็นผู้หยิ่งยโส ผู้ฝ่าฝืน

15. และความศานตจึงมีแต่เขา วันที่เขาถูก
คลอด และวันที่เขาตาย และวันที่เขาถูกฟื้นขึ้น
ให้มีชีวิตใหม่⁴

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ
أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

يَبِّحِينَ هَذَا لِكْتَابِ بَقُورِ وَأَيِّنُهُ
الْحُكْمِ صِينًا ﴿١٢﴾

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرُكُوعًا ﴿١٣﴾ وَكَانَ نَفِيًّا ﴿١٤﴾

وَبِرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبْرًا عَصِيًّا ﴿١٥﴾

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

¹ คือไม่ได้เป็นใบ้หรือเจ็บป่วยแต่อย่างใด โดยไม่พูดคุยกับผู้อื่น แต่อ่านคัมภีร์อัดเตารอดและกล่าวสรรเสริญพระองค์ได้

² ดังเช่นในซูเราะฮฺฮุลาอิมรอน อายะฮ์ ที่ 41 กล่าวไว้มีใจความว่า พระองค์ตรัสว่า สัญญาณของเจ้านั้นคือ เจ้าจะไม่พูดกับผู้คนเป็นเวลา 3 วัน นอกจากการชี้ใบ้

³ เราทำเช่นนั้นเป็นความเอ็นดูเมตตาจากเราต่อบิดามารดาของเขา และเป็นการเมตตาแก่เขาด้วย และให้เขาบริสุทธิ์จากการกระทำที่น่าเกลียด

⁴ อิบฺนุฮะฎ็ิบะฮฺกล่าวว่า พระองค์ทรงให้เขาได้รับความศานติ ในขณะที่มนุษย์อยู่ในความอ่อนแอที่สุด มีความต้องการมากที่สุด ต้องพึ่งพาอาศัยต่อพระองค์มากที่สุด นั่นคือ ขณะที่เขาเกิด เขาตายและเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่

16. และจงกล่าวถึง (เรื่องของ) มัรยัมที่อยู่ในคัมภีร์¹ เมื่อนางได้ปลีกรตัวออกจากหมู่ญาติของนาง ไปยังมูมหนึ่งทางตะวันออก (ของบัยตุลมักดิส)²

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ
مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْفِيًّا ﴿١٦﴾

17. แล้วนางได้ใช้ม่านกันให้ห่างพ้นจากพวกเขา แล้วเราได้ส่งวิญญาณของเรา (ญิบรีล) ไปยังนางแล้วเขาได้จำแลงตนแก่นาง ให้เห็นเป็นชายอย่างสมบูรณ์³

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

18. นางกล่าวว่า แท้จริง ฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานีให้พ้นจากท่าน หากท่านเป็นผู้ยำเกรง⁴

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ ﴿١٨﴾

19. เขา (ญิบรีล) กล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นเพียงทูตแห่งพระเจ้าของเธอ เพื่อฉันจะให้ลูกชายผู้บริสุทธิ์แก่เธอ⁵

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لِكَ غُلَامًا
زَكِيًّا ﴿١٩﴾

¹ นี่เป็นเรื่องที่สองของซูเราะฮ์นี้ เป็นเรื่องประหลาดกว่าเรื่องกำเนิดยะหฺยา เพราะเป็นเรื่องการคลอดบุตรของหญิงบริสุทธิ์ ปราศจากสามี ประหลาดกว่าการคลอดบุตรของหญิงที่เป็นหมั้นจากสามีที่แก่ห้องม

² นางได้ปลีกรตัวออกจากหมู่ญาติของนาง เพื่อทำการอิบาดะฮ์ แต่พวกก็อดย้านี้ยได้อธิบายความหมายของอายะฮ์นี้ว่า นางเป็นสาวแล้ว มีระดูและอยู่ในโบสถ์ไม่ได้ นางจึงปลีกรตนเองไป ซุขย้านลลลลพวกเขาตีความหมายขัดกับสภาพความเป็นจริงของสตรีเพศ เพราะมันจะเป็นไปได้อย่างไรในเมื่อนางมีระดู นางได้ปลีกรตัวออกไปเพื่อตั้งครรภ์ ซึ่งในอายะฮ์ต่อๆ ไปได้ระบุไว้ หรือว่าการตีความของพวกเขา ต้องการให้ตรงกับเชื่อมั่นของพวกเขาที่ว่า นางมัรยัมมีสามีชื่อเยเซฟ ซึ่งเป็นบิดาของท่านนะบีอีซา

³ ญิบร้อบัสอธิบายว่า ญิบรีลได้จำแลงตนมาในรูปของชายหนุ่ม หน้าตาขาว ผมหยิก มีร่างกายครบถ้วนสมบูรณ์

⁴ เมื่อนางเห็นเขาก็รู้สึกตกใจ กลัวว่าเขาจะประสงคร้ายต่อนาง นางจึงขอความคุ้มครองต่ออัลลลลล

⁵ เมื่อญิบรีลเห็นนางมีความกลัว จึงบอกความจริงแก่นาง

20. นางกล่าวว่า ฉันจะมีลูกได้อย่างไร¹ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีชายใดมาแตะต้องฉันเลย และฉันก็มีได้เป็นหญิงชั่ว

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ
وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

21. เขา (ญิบรีล) กล่าวว่า กระนั้นก็เกิดพระเจ้าของเธอตรัสว่า มันทง่ายสำหรับข้า และเพื่อเราจะทำให้เขาเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับมนุษย์ และเป็นความเมตตาจากเรา และนั่นเป็นกิจการที่ถูกต้องกำหนดไว้แล้ว²

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِنٍ
وَلَنَجْعَلَنَّهَا آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾

22. แล้วนางได้ตั้งครรภ์ และนางได้ปลีกตัวออกไปพร้อมกับบุตรในครรภ์ ยังสถานที่ไกลแห่งหนึ่ง³

﴿٢٢﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا
فَصِيًّا ﴿٢٢﴾

23. ความเจ็บปวดใกล้คลอดทำให้นางหลบไปที่โคนต้นอินทผลัม⁴ นางได้กล่าวว่า โอ้ หากฉันได้ตายไปเสียก่อนหน้านี้อ และฉันเป็นคนไร้ค่าถูกลืมเสียก็จะดี

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جَنَعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي
مِثُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾

24. ดังนั้น เขา (มะลัก) ได้เรียกนางทางเบื้องล่างต้นอินทผลัมว่า อย่าได้เศร้าเสียใจ แน่หนอน

فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتِكَ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

¹ คือลูกคนนี้จะเกิดจากฉันในสภาพอย่างไร

² คือเพื่อให้การมาของเขาเป็นหลักฐานแก่มวลมนุษย์ ถึงเดชะนาฬิกาพ้องนำประหลาดของเรา และเพื่อเป็นความเมตตาแก่พวกเขาด้วยการส่งเขาให้มาเป็นนะบี ซักชวนและนำสู่นวทางที่ถูกต้อง

³ โดยนางกลัวหมู่ญาติของนางจะประณามว่า นางได้ลูกมาโดยไม่มีสามี

⁴ เพื่อใช้เป็นที่พักผ่อน เพราะห่างไกลจากสายตาคน

พระเจ้าของเธอทรงจัดลำธารไว้เบื้องล่างเธอแล้ว¹

25. และจงเขย่าต้นอินทผลัม ให้มันเอนมาทางตัวเธอ มันจะหล่นลงมาที่ตัวเธอเป็นอินทผลัมที่สุกน่ากิน

26. ฉะนั้น จงกิน จงดื่ม และจงทำจิตใจให้เบิกบานเถิด หากเธอเห็นมนุษย์คนใดก็จงกล่าวว่า ฉันได้บันทึกการสงบนิ่งไว้ต่อพระเจ้าทรงกรุณาปรานี ฉันจะไม่พูดกับผู้ใดเลยวันนี้

27. แล้วนางได้พาเขามายังหมู่ญาติของนาง โดยอุ้มเขามา² พวกเขา กล่าวว่า โอ้ มัรยัมเอ๋ย แท้จริงเธอได้นำเรื่องประหลาดมาแล้ว

28. โอ้ น้องหญิงของฮารูน พ่อของเธอมิได้เป็นชายชู้ และแม่ของเธอก็มิได้เป็นหญิงไม่บริสุทธิ์³

وَهَزَىٰ إِلَيْكَ بِجَنَاحِ النَّخْلَةِ نُسُوطَ عَلَيْكَ
رُطْبًا جَنِينًا ﴿٢٥﴾

كُلِّي وَأَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينِ
مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ
صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا لِمَ تَرِي
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾

يَا تَحْتَ هَدْرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا
وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

¹ อิบน์อับบาสอธิบายว่า ญิบริลได้ใช้เท้ากระแทกบนดิน แล้วตาน้ำจึงได้พุ่งพุ่งออกมาเป็นธารน้ำ

² ในเมื่อตัวบทของอายะฮ์ระบุไว้แจ้งชัดอย่างนี้ว่า นางได้อุ้มเขา (อีซา) มาหาญาติที่น้องของนาง แต่พวกถือคยานี้ก็ได้ตีความหมายไปว่า (เมื่ออีซาโตแล้ว) นางได้พาเขามาหาพวกพ้องของนาง (โดย) ให้เขาขี่ (พาหนะ) มา

³ คือ โอรสที่มีความคล้ายคลึงกับฮารูนในความดีและการทำอิบาดะฮ์ พ่อและแม่ของเธอมิได้เป็นคนชู้ ทำให้จึงเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นกับเธอ และเธอก็มาจากครอบครัวที่บริสุทธิ์ เป็นที่รู้จักกันดีถึงความดี และเคร่งในการอิบาดะฮ์ ก้อตาดะฮ์กล่าวว่า ฮารูนเป็นคนดีของบะนีอิสรออิล เป็นที่รู้จักกันดี หมู่ญาติของมัรยัมจึงเปรียบเปรยนางว่า มีความคล้ายคลึงกับเขา ซึ่งมีโซฮารูนพี่ชายของนบีมูซา เพราะระยะเวลาระหว่างฮารูนทั้งสองคนนั้น เป็นเวลานานกว่าหนึ่งพันปี

29. นางซีไปทางเขา พวกเขาบอกว่า เราจะพูดกับผู้ที่อยู่ในเปลที่เป็นเด็กได้อย่างไร¹

30. เขา (อีซา) กล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงประทานคัมภีร์แก่ฉัน และทรงให้ฉันเป็นนะบี

31. และพระองค์ทรงให้ฉันได้รับความจำเริญไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่ใด และทรงสั่งเสียให้ฉันทำการละหมาดและจ่ายซะกาตตราบที่ฉันมีชีวิตอยู่

32. และทรงให้ฉันทำดีต่อมารดาของฉัน และจะไม่ทรงทำให้ฉันเป็นผู้หญิงโส ผู้เลวทรามต่ำช้า

33. และความศานติงมีแต่ฉัน วันที่ฉันถูกคลอด และวันที่ฉันตาย และวันที่ฉันถูกฟื้นขึ้นให้มีชีวิตใหม่²

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ
مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝٢٩

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝٣٠

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝٣١

وَبَرًّا بِوَالِدَاتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝٣٢

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۝٣٣

¹ พวกก็อดยານี้ยี่มีที่ชนะว่า อีซามีได้พูดขณะที่เป็นเด็กนอนอยู่ในเปล แต่บอกว่าอีซาขณะนั้นอายุได้ 12 ปี โดยนำเอาข้อความบางตอนจากไบเบิล บทลูกา มายีนัน อัลกุรอ่านได้กล่าวยืนยันไว้อย่างชัดเจนว่า อีซา อะลียฮิสสลาม ได้พูดกับผู้คนขณะที่นอนอยู่ในเปล คนที่นอนอยู่ในเปลนั้นไม่กินกับปัญญาเลยที่จะมีอายุถึง 12 ปี ตามกฎธรรมชาติ อัลลอฮ์ตรัสว่า และเขา (อีซา) จะพูดแก่ผู้คนขณะที่เขาอยู่ในเปล และขณะที่เขาอยู่ในวัยกลางคน แล้วถ้าหากว่าคำพูดของอีซาที่ได้โต้ตอบการกล่าวหาของพวกยิว เพื่อความบริสุทธิ์ของมารดา เกิดขึ้นเมื่ออีซามีอายุได้ 12 ปี คำพูดของอีซาก็จะไม่เกิดประโยชน์ในการเป็นเหตุผลหรือหลักฐาน ต่อการพินมลทินของมารดาแต่ประการใด เพราะเด็กที่มีอายุถึง 12 ปีนั้น ผู้ใหญ่สามารถจะเสียมสอนให้ตอบ ตามความต้องการของตนได้ แต่เมื่อพวกเขาได้ปฏิเสธนางมัรยัมก็ได้ซีไปยังอีซาเพื่อให้ตอบพวกเขาแทนนาง ด้วยสิ่งที่จะทำให้นางบริสุทธิ์จากข้อกล่าวหา อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า และนางจึงซีไปยังเขา...จนกระทั่ง...และพระองค์ทรงทำให้ฉันเป็นผู้ได้รับความจำเริญไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่ใด

(โปรดดูคำถามคำตอบข้อ 2 ในหนังสือ ข้อชี้ขาดของนักปราชญ์อิสลามในการบิดเบือนอัลกุรอ่านของสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ)

² นี่คือนี่ที่อีซา อะลียฮิสสลาม ได้กล่าวขณะที่ยังเป็นเด็กนอนแบเบาะอยู่ในเปล และอีซาได้ประกาศการเป็นบ่าวของเขาต่ออัลลอฮ์ เขามีให้เงินพระเจ้ามิได้เป็นพระบุตรของพระเจ้า

34. นั่นคืออีซาบุตรของมัรยัม มันเป็นคำบอกเล่าที่จริง ซึ่งพวกเขายังมีความสงสัยกันอยู่

35. ไม่เป็นการบังควรสำหรับอัลลอฮ์ ที่พระองค์จะทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด พระองค์จะตรัสแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้นมา¹

36. และแท้จริงอัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงเคารพภักดีพระองค์เถิด นี่คือนทางอันเที่ยงตรง

37. คณะต่างๆ ได้ขัดแย้งระหว่างกันเอง ดังนั้น ความหายนะจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อมีการชุมนุมแห่งวันอันยิ่งใหญ่เกิด²

38. พวกเขาจะได้ฟังอย่างชัดและเห็นอย่างชัดอะไรอย่างนั้น วันที่พวกเขาจะมาหาเรา แต่วันนี้บรรดาผู้ออธอรัมอยู่ในการหลงผิดที่ชัดแจ้ง

39. และเจ้าจงเตือนส่ำทับพวกเขาถึงวันแห่งความเสียใจ³ เมื่อกิจการนั้นถูกตัดสิน และพวกเขาอยู่ในการหลงลืม และพวกเขาไม่ศรัทธา

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن مَّشْهَدِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونََنَا لِكِي الظَّالِمُونَ ۗ الْيَوْمَ فِي صَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

¹ นักตีพิรอธิบายว่า การตั้งผู้ใดเป็นบุตร เป็นเรื่องของผู้หมดความสามารถ ผู้อ่อนแอ ผู้มีความต้องการซึ่งไม่สามารถจะกระทำให้สำเร็จได้ ส่วนผู้ที่มีความสามารถมีความพอเพียงแล้ว เขาเพียงแต่กล่าวแก่สิ่งนั้นว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้นมา

² คณะต่างๆ จากพวกอะฮ์ลุลกิตาบ ได้แตกแยกกันทางความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องของอีซา อะลัยฮิสสลาม จนกลายเป็นกลุ่มนิกายที่ขัดแย้งกันเอง บางพวกมีความเห็นว่า อีซาเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ บางพวกมีความเห็นว่า เขาเป็นลูกผิดประเวณี

³ คือวันกิยามะฮ์

40. แท้จริง เราเป็นผู้ครองมรดกแผ่นดิน และ
ที่อยู่บนแผ่นดิน และพวกเขาจะถูกนำกลับมา
ยังเรา¹

41. และจงกล่าวถึง (เรื่องของ) อิบรอฮีมที่อยู่
ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนะบี

42. และจงรำลึกถึงเมื่อเขากล่าวแก่บิดาของ
เขาว่า โอ้พ่อจ๋า ทำไมท่านจึงเคารพบูชาสิ่งที่
ไม่ได้ยินและไม่เห็น และไม่ให้ประโยชน์อันใด
แก่ท่านเลย²

43. โอ้พ่อจ๋า แท้จริงความรู้ได้มีมายังฉันแล้ว
ซึ่งมิได้มีมายังท่าน ดังนั้น จงเชื่อฟังปฏิบัติ
ตามฉันเถิด ฉันจะชี้แนะท่านสู่ทางที่ราบรื่น³

44. โอ้พ่อจ๋า อย่าเคารพบูชาชัยฏอนเป็น
อันขาด แท้จริงชัยฏอนนั้นมันดื้อรั้นต่อพระผู้
ทรงกรุณาปรานี⁴

45. โอ้พ่อจ๋า แท้จริง ฉันกลัวว่าการลงโทษ
จากพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะประสบแก่ท่าน
แล้วท่านก็จะเป็นสหายของชัยฏอน⁵

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

﴿ وَذَكَرْنَا فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صَاحِبًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

﴿ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ

وَلَا يَبْصُرُ وَلَا يَغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾

﴿ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ

فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

﴿ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ

عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

﴿ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ

فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

¹ เพื่อการชำระบัญชีและการตอบแทน

² รูปปั้นที่เป็นหินปูน ที่ไม่ได้ให้คุณให้โทษแก่ท่านเลย

³ โปรดรับคำแนะนำของฉันเถิด เพราะแนวทางที่ถูกต้องซึ่งฉันจะชี้แจงให้ท่าน เป็นทางรอดจากความ
หายนะ นั่นคือศาสนาของอัลลอฮ์ที่ไม่คดเคี้ยว

⁴ อย่าเชื่อฟังคำสั่งของชัยฏอนที่มันให้ปฏิเสธศรัทธาและบูชารูปปั้น อัลกุฎบียีกกล่าวว่า ที่ใช้สำนวนเคารพ
บูชาแทนเชื่อฟัง ก็เพราะผู้ใดเชื่อฟังมันในทางที่เป็นการทำผิดต่ออัลลอฮ์ ก็เท่ากับว่าเขาเคารพบูชามัน

⁵ ฉันกลัวว่าท่านจะตายในสภาพปฏิเสธศรัทธา แล้วการลงโทษอย่างเจ็บแสบจากอัลลอฮ์จะประสบ
แก่ท่าน และท่านจะเป็นสหายของชัยฏอนด้วยการอยู่ในนรกตลอดกาล

46. เขา (บิดา) กล่าวว่า เจ้ารังเกียจพระเจ้า ทั้งหลายของฉันทนกระนั้นหรือ โอ้อิบรอฮีมเอ๋ย หากเจ้าไม่หยุดยั้ง (จากการตำหนิ) แน่نون ฉันทจะขว้างเจ้า (ด้วยก้อนหิน) และเจ้าจงไปให้ พ้นจากฉันทตลอดไป

47. เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า ขอความศานติ จงมีแต่ท่าน ฉันทจะขอกภัยโทษจากพระเจ้าของ ฉันทให้แก่ท่าน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตา กรุณาแก่ฉันทมาก¹

48. และฉันทจะปลื้กตัวออกจากพวกท่านและ สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ และ ฉันทจะวิงวอนขอพระเจ้าของฉันท² หวังว่าด้วย การวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉันท จะไม่ทำให้ ฉันทได้รับความทุกข์³

49. ครั้นเมื่อเขาปลื้กตัวออกไปจากพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว เราได้ให้แก่เขา อิสฮาก และยะอุกุบ และแต่ละ คนเราได้แต่งตั้งให้เป็นนบี⁴

قَالَ أَرَأَيْبُ أَنْتَ عَنِ الْهَيْتِ يَبْرَاهِيمَ لَيْنَ لَنْ
تَنْتَهَ لِأَرْحَمَتِكَ وَأَهْجُرَنِي مَيْبًا ﴿١٦﴾

قَالَ سَلِمْتُ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ
رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿١٧﴾

وَأَعَزَّلْتُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا
رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿١٨﴾

فَلَمَّا أَعَزَّهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿١٩﴾

¹ อิบรอฮีมได้กล่าวตอบว่า สำหรับฉันท การทำร้ายหรือการกระทำที่นำเกลียดจากฉันทจะไม่ประสบแก่ท่าน ฉันทจะไม่พูดในสิ่งที่ทำให้ท่านไม่พอใจอีกต่อไป และฉันทจะวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงชี้แนวทางที่ถูกต้อง แก่ท่าน และทรงอภัยโทษแก่ท่าน

² ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ในการอิบาดะฮ์

³ เป็นการเปรียบเปรยว่า ด้วยการวิงวอนขอของพวกเขาต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะได้รับทุกข ุทธมาน

⁴ เมื่ออิบรอฮีมได้อพยพไปยังเมืองซาม ปลื้กตัวออกจากบิดาและหมู่ชนของพวกเขาไปในทางของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงให้เขาได้พบผู้ที่ดีกว่า พระองค์ทรงประทานอิสฮากและยะอุกุบแก่เขา ซึ่งทั้งสอง เป็นต้นตระกูลของบรรดานะบีในวงศ์วานของอิสรออิล

50. และเราได้ให้ความเมตตาของเราแก่พวกเขา และเราได้ทำให้พวกเขาได้รับการกล่าวขวัญที่ดี (ในหมู่มวลมนุษย์)¹

51. และจงกล่าวถึงเรื่องมุซาที่อยู่ในคัมภีร์² แท้จริงเขาเป็นผู้ได้รับคัดเลือก และเขาเป็นรอรูลเป็นน่ะบี

52. และเราได้ร้องเรียกเขาจากทางด้านขวาของภูเขาฏูร และเราได้ให้เขาเข้ามาใกล้ซัดเพื่อบอกความลับ³

53. และเราได้ให้ความเมตตาของเราแก่เขาคือ พี่ชายของเขา ฮารูน เป็นน่ะบี⁴

54. และจงกล่าวถึงเรื่องของอิสมาอีลที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อสัญญา⁵ และเขาเป็นรอรูลเป็นน่ะบี

55. และเขาใช้หมู่ญาติของเขาให้ปฏิบัติละหมาด และจ่ายซะกาต และเขาเป็นที่โปรดปราน ณ ที่พระเจ้าของเขา

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيمًا ﴿٥٠﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

¹ เพราะว่ามนุษย์ในยุคหลัง ๆ ได้กล่าวสรรเสริญยกย่องพวกเขา เนื่องจากพวกเขามีมารยาทที่ดีงาม นอกจากนี้บรรดาผู้ศรัทธายังได้ขอพรและความสิริมงคลให้แก่อับรอฮีมและวงศ์วานของเขาอีกด้วย จนกระทั่งวันกียามะฮ์

² ใ้มุฮัมมัดจงกล่าวถึงเรื่องราวของมุซาที่มีอยู่ในอัลกุรอานแก่หมู่ชนของเจ้าเกิด

³ กล่าวคืออัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสกับนบีมูซาโดยตรง ไม่ผ่านคนกลาง

⁴ คือให้เขาเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนแก่นบีมูซา เพราะนบีมูซาพูดไม่ชัด

⁵ ปฏิบัติตามสัญญาอย่างซื่อสัตย์ นักตีฟหรืออิชยาว่า ที่กล่าวว่า เป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อสัญญานั้น แม้ว่าลักษณะนี้จะปรากฏอยู่ในบรรดานะบีคนอื่น ๆ เป็นการยกย่องให้เกียรติ แต่สำหรับนบีมุสฮาอีลนั้นได้เผชิญต่อการรักษาคำมั่นสัญญาเป็นพิเศษ ซึ่งนะบีคนอื่น ๆ ไม่เคยเผชิญเช่นท่าน นั่นคือการอดทนและยอมถวายชีวิตเพื่อให้บิดาของท่านปฏิบัติตามคำบัญชาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีในฝันของท่าน ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงตรัสชมเชยท่าน

56. และจงกล่าวถึงเรื่องของอิดีรียัสที่อยู่ในคัมภีร์
แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนบะบี¹

وَأَذْكُرِي الْكَنْبَ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

57. และเราได้เกิดเกียรติเขาซึ่งตำแหน่งอัน
สูงส่ง

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

58. คนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรง
โปรดปรานพวกเขาให้เป็นนบะบี² ที่มีเชื้อสาย
จากอาดัม³ และจากเชื้อสายผู้ที่เราบรรทุกไว้
ในเรือกับนูหฺ⁴ และจากเชื้อสายของอิบรอฮีม⁵
และอิสรออีล⁶ และจากเชื้อสายผู้ที่เราได้ชี้แนะ
ทางและเราได้คัดเลือกไว้⁷ เมื่อบรรดาโองการ
ของพระผู้ทรงกรุณาปรานีถูกอ่านแก่พวกเขา
พวกเขาจะก้มลงสujudและร้องให้

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَةِ
ءَادَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ انزَلْنَا عَلَيْنَا
ءَايَاتِ الرَّحْمَٰنِ أَنْزَلْنَاهُ وَأَسْجَدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾

59. ภายหลังจากพวกเขา⁸ คนรุ่นชัวกี้ได้สืบ
ต่อมา พวกเขาได้ทิ้งละหมาด และปฏิบัติตาม
ความใคร่ ต่อมาพวกเขาก็จะประสบความ
หายนะ⁹

﴿٥٩﴾ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ
وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ﴿٥٩﴾

¹ นักตีฟซีรออธิบายว่า อิดีรียัสคือปู่ของนูหฺ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนบะบีหลังจากอาดัม เป็นคนแรกที่ใช้ปากกา
เขียนและสวมอาภรณ์ที่เย็บด้วยผ้า เพราะก่อนหน้านั้นพวกเขาใช้หนังสำหรับประดับกาย

² ซึ่งพระองค์ทรงเล่าเรื่องของพวกเขาแก่เจ้าในซูเราะฮ์อันมีทั้งหมดสิบคน คนแรกคือชะกะรียา คนสุดท้าย
คืออิดีรียัส

³ คืออิดีรียัส

⁴ คืออิบรอฮีม เพราะเขามีเชื้อสายมาจาก ชาม อิบน์ นูหฺ

⁵ คืออิสมาอีล อิสฮาก และยะอกูบ

⁶ คือยะอกูบ เช่น มูซา ฮารูน ชะกะรียา ยะหฺยา และอีซ.

⁷ คืออิดาเยฮ์เพื่อการอีมาน และคัดเลือกพวกเขาไว้ เพื่อเผยแพร่ศาสนของเรา

⁸ คือภายหลังจากบรรดาผู้ยำเกรงเหล่านั้น

⁹ คือความชั่ว การขาดทุน ความเสียหาย และความหายนะ อิบนุอับบาสกล่าวว่า พัยยูน เป็นทุ่งแห่งหนึ่งใน
ในนรก

60. เว้นแต่ผู้ซอลุแก่โทษและศรัทธา และกระทำความดี ชนเหล่านั้นจะได้เข้าสวนสวรรค์ และพวกเขาจะไม่ได้รับความอธรรมแต่อย่างใด

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿١٦﴾

61. สวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร ซึ่งพระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงสัญญาแก่ปวงบ่าวของพระองค์ด้วยความเร้นลับ¹ แท้จริง สัญญาของพระองค์นั้นจะมีมาอย่างแน่นอน

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ﴿١٧﴾

62. พวกเขาจะไม่ได้ยินสิ่งไร้สาระในนั้นนอกจากคำทักทายที่เป็นศานติ² และสำหรับพวกเขาจะได้รับเครื่องยังชีพของพวกเขาในนั้น³ ทั้งในยามเช้าและยามเย็น

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ
فِيهَا بَكْرَةٌ وَعَشِيًّا ﴿١٨﴾

63. นั่นคือสวนสวรรค์ซึ่งเราให้เป็นมรดกแก่ปวงบ่าวของเรา ผู้ที่มีความยำเกรง

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿١٩﴾

64. และเรา (ญิบรีล) มิได้ลงมา เว้นแต่ด้วยพระบัญชาของพระเจ้าของท่าน⁴ สำหรับพระองค์นั้น สิ่งที่อยู่ระหว่างเบื้องหน้าของเรา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของเรา และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองและพระเจ้าของท่านนั้นมีทรงหลงลืมสิ่งใดเลย

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
وَمَا خَلْفُنَا وَمَا يَنْبَغُ ذَلِكَ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٢٠﴾

¹ คือพวกเขาศรัทธาต่อสัญญาเร้นลับนั้น ก่อนที่พวกเขาจะเห็นมัน อันเป็นการเชื่อมั่นต่อสัญญาของพระองค์

² คือการให้สลามของมะลาอิกะฮ์แก่พวกเขา เป็นการให้เกียรติและแสดงความเคารพ

³ คือสิ่งที่พวกเขามีความอยากได้ เช่น อาหาร และเครื่องดื่ม

⁴ เป็นถ้อยคำของญิบรีลแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอสูอะลัยฮิวะซัลลัม ขณะที่จะฮัยฎุกัยบ์ยังเป็นระยะเวลาหนึ่ง

65. พระเจ้าแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง ดั่งนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์ และจงอดทนต่อการเคารพภักดีพระองค์สู่เจ้ารู้หรือว่ามีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ
وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿١٥﴾

66. และมนุษย์ (กาฟิร) กล่าวว่า เมื่อฉันตายไปแล้ว ฉันจะถูกให้ออกมา¹ ในสภาพมีชีวิตจริงหรือ

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أُخْرَجُ
حَيًّا ﴿١٦﴾

67. มนุษย์ไม่คิดบ้างหรือว่า แท้จริงเราได้บังเกิดเขามาแต่กาลก่อน โดยที่เขามิได้เป็นสิ่งใดมาก่อนเลย²

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿١٧﴾

68. ดั่งนั้นด้วยพระนามของพระเจ้าของเจ้า แน่หนอนเราจะชุมนุมพวกเขาพร้อมด้วยบรรดาชัยฏอนแล้วเราจะนำพวกเขาให้มาคุกเข่าอยู่รอบ ๆ นรก³

فَوَرَبِّكَ لَنَحْضُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَحْضُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ حِثًّا ﴿١٨﴾

69. แล้วแน่หนอนที่สุดเราจะดึงออกจากทุก ๆ คณะ ใครในหมู่พวกเขาที่ दौरानที่สุดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁴

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِئْعَةٍ أُنثَىٰ ثُمَّ
عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا ﴿١٩﴾

70. แล้วแน่หนอนที่สุด เรายุติยั้งถึงบรรดาผู้ที่เหมาะสมยิ่งที่จะเข้าไปอยู่ในนรก

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٢٠﴾

¹ คือ ออกมาจากกุบรูรอย่างมีชีวิตจริงหรือ

² ไม่ต้องสงสัยเลยว่า การให้กลับมาเกิดใหม่นั้น ย่อมง่ายกว่าการให้เกิดในครั้งแรก

³ บรรดาผู้กระทำความผิดและชัยฏอน จะมาชุมนุมพร้อมกันในสภาพคุกเข่ารอบ ๆ นรก พวกเขาไม่สามารถยืนขึ้นได้ เพราะความกลัวของพวกเขา

⁴ คือในวันกิยามะฮฺ อัลลอฮฺ ตะอาลา จะทรงคัดเอาพวกหัวหน้าและพวกที่ दौरानไปลงนรก

71. และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเขา นอกจากจะเป็นผู้ผ่านเข้าไปในมัน¹ มันเป็นสิ่งที่กำหนดไว้แน่นอนแล้วสำหรับพระเจ้าของเจ้า

72. แล้วเราจะให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น แล้วเราจะปล่อยให้บรรดาผู้ธรรมคุดเข้าอยู่ในนั้น

73. และเมื่อโองการทั้งหลายอันแจ่มแจ้งของเรา ถูกอ่านขึ้นแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า ฝ่ายใดในสองฝ่ายนี้จะมีฐานะดีกว่า และมีเกียรติทางสังคมมากกว่า²

74. และที่มากน้อยแล้วประชาชาติก่อนพวกเขา เราได้ทำลายพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่มีสิ่งของเครื่องใช้และรูปร่างลักษณะเล็กลง³

75. จงกล่าวเถิด ผู้ที่อยู่ในความหลงผิดนั้น พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทรงผ่อนผันให้เขาระยะหนึ่ง จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ว่า จะเป็นการลงโทษในโลกนี้หรือจะเป็นการลงโทษในปรโลก⁴ แล้วพวกเขาก็จะรู้ว่าใครจะมีฐานะชั่วร้ายกว่าและมีกำลังพลน้อยกว่า⁵

وَأِنْ مَسْكُرُوا لِآوَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ
حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا حَتْمًا ﴿٧٢﴾

وَإِذَا نُتِلَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بِيَدِنَا قَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدْبًا ﴿٧٣﴾

وَكُرَّاهِلْكَأَقْبَلَهُمْ مِنْ قَرْنِهِمْ أَحْسَنُ
أَنبَأُ وَرَبًّا ﴿٧٤﴾

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا
حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِذَا الْعَذَابُ وَإِنَّمَا السَّاعَةَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا
وَأَضَعُفٌ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

¹ คือทั้งคนดีและคนชั่วจะต้องผ่านนรก สำหรับคนมุอิมินจะเดินผ่านไป ส่วนคนกาฟิรจะเข้าไปอยู่ในมัน ซอลลอส ตะอาลาทรงให้พวกเขารอดพ้นจากนรกด้วยเทอญ

² คือพวกมุชริกีนได้กล่าวอวดอ้าง เปรียบเทียบสภาพของพวกเขากับบรรดามุอิมิน

³ อัลลอส ตะอาลา ตรัสตอบว่า ประชาชาติในอดีตที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา เราได้ทำลายพวกเขา เพราะพวกเขาปฏิเสธศรัทธา ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีตำแหน่งและสถานภาพดีกว่า

⁴ คือการลงโทษในโลกนี้ด้วยการถูกฆ่าหรือถูกจับเป็นเชลย ส่วนการลงโทษในปรโลกนั้นพวกเขาจะประสบกับความหวาดกลัว ความโกลาหล ก่อนที่จะได้รับโทษเป็นการตอบแทนในผลงานของพวกเขา

⁵ ในวันนั้นเมื่อข้อเท็จจริงได้ประจักษ์ขึ้นแล้ว พวกเขาจะรู้ว่าใครมีฐานะเลวกว่า และมีกำลังพลสนับสนุนน้อยกว่า จะเป็นพวกกัฟฟารหรือบรรดาผู้ศรัทธากันแน่

76. และอัลลอฮ์จะทรงเพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ผู้ที่อยู่ในแนวทางนั้น¹ และการทำงานที่ดีที่ยังยืนนั้นดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเจ้า ในการตอบแทนรางวัล² และดียิ่งในการกลับ (ไปสู่พระองค์)

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ
الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

77. เจ้าเห็นหรือไม่ว่า ผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา แล้วเขากล่าวอ้างว่า ฉันจะได้รับทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานนั้น³

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ
مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٧٧﴾

78. เขาสว่างรู้ในสิ่งเร้นลับหรือว่าเขาได้รับคำมั่นสัญญา จากพระผู้ทรงกรุณาปรานี

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ آتَاهُ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

79. เปล่าเลย เราจะบันทึกสิ่งที่เขากล่าวและเราจะเพิ่มการลงโทษแก่เขาอีกระยะหนึ่ง⁴

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ
لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

80. และเราจะรับช่วงจากเขาสิ่งที่เขากล่าวไว้⁵ และเขาจะมาหาเราอย่างโดดเดี่ยว

وَنُرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

¹ คือให้บรรดามุอฺมิน ได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น และได้รับการอิมานเพิ่มขึ้น

² ส่วนการงานที่ดีนั้นก็อยู่คู่กับเจ้าของของมัน เพื่อเป็นเสบียงในโลกอาคิเราะฮฺ แน่นนอนมันจะดียิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์ กว่าสิ่งที่ชาวโลกนำมาทอดอ้าง

³ สาเหตุแห่งการประทานโองการนี้ก็คือ มีรายงานจากค็อบบ๊าบ อิบนิลฮัรริดี กล่าวว่า ฉันเป็นช่างเหล็ก อัลอาศอิบุน วาอิลเป็นหนี้ฉัน ฉันได้มาหาเขาเพื่อทวงหนี้ อัลอาศอกล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ฉันจะไม่จ่ายหนี้ให้ท่านจนกว่าท่านจะถูฟุรต่อมุฮัมมัด จนกว่าท่านจะตายไปแล้วเกิดขึ้นมาใหม่ (คือท่านจะตายเดี๋ยวนี้ และเกิดใหม่ต่อหน้าฉัน ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้) เขากล่าวว่า เมื่อฉันตายไปแล้วเกิดใหม่แล้วท่านมาหาฉัน ท่านจะเห็นฉันมีผู้สนับสนุนและทรัพย์สินสมบัติ แล้วฉันจะใช้หนี้แก่ท่าน อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมา

⁴ เราจะเพิ่มการลงโทษแก่เขาและผ่อนผันเวลาให้ และจะเพิ่มกำหนดเวลาลงโทษแทนการให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน ตามคำกล่าวอ้างของเขา

⁵ คือจะรับช่วงสิ่งที่เขาทิ้งเอาไว้ เช่น ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน แล้วในวันกียามะฮ์เขาจะมาหาเราอย่างโดดเดี่ยว

81. และพวกเขาได้ยึดเอารูปปั้นต่าง ๆ เป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ เพื่อที่จะเป็นพลังอำนาจแก่พวกเขา

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

82. เปล่าเลย รูปปั้นเหล่านั้นจะปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา และพวกมันจะเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

83. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงเราได้ปล่อยให้ชัยฏอนมีอำนาจเหนือพวกที่ปฏิเสธศรัทธา เพื่อมันจะได้ยุแหย่พวกเขาอย่างจริงจัง¹

الَّذِينَ آمَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكٰفِرِينَ لِيُؤْذِيَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾

84. ดังนั้น เจ้าอย่าได้เร่งร้อนต่อพวกเขา² แท้จริงเราได้นับวันที่เหลือสำหรับพวกเขาไว้แล้ว ด้วยการนับที่แน่นอน

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾

85. วันที่เราจะรวมบรรดาผู้ยำเกรง ให้มาชุมนุมต่อหน้าพระเจ้าทรงกรุณาปรานีเป็นกลุ่ม ๆ³

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمٰنِ وَفَدًّا ﴿٨٥﴾

86. และเราจะไล่ต้อนบรรดาผู้มีความผิดไปยังนรก อย่างสัตว์ที่กระหายน้ำเป็นฝูง ๆ⁴

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًّا ﴿٨٦﴾

87. พวกเขาไม่มีอำนาจในการชะฟาอะฮ์⁵ นอกจากผู้ที่ได้ทำสัญญาไว้กับพระเจ้าทรงกรุณาปรานี⁶

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

¹ เพื่อมันจะได้หลอกลวงให้เขาทำความชั่ว ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างแยบยล

² อย่ารีบร้อนในการขอให้ทำลายหรือลงโทษพวกเขา เพราะเวลาที่เหลืออยู่นั้นมันน้อยจริง ๆ

³ คือมาชุมนุมอย่างมีเกียรติ เหมือนคณะทูตที่จะเข้าเฝ้ากษัตริย์

⁴ เสมือนกับการไล่ต้อนฝูงสัตว์กระหายน้ำไปยังบ่อน้ำ

⁵ คือจะไม่เป็นผู้ช่วยเหลือและได้รับการช่วยเหลือ

⁶ คือผู้มีอิมานและประกอบภารงานที่ดี อิบน์อบาสกล่าวไว้ว่า สัญญา นั่นก็คือ การกล่าวปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

88. และพวกเขา กล่าวว่า¹ พระผู้ทรงกรุณา
ปราณี ทรงตั้งพระบุตรขึ้นเพื่อพระองค์

وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ

89. แน่นนอนที่สุด พวกเขาได้นำมาซึ่งสิ่ง
ร้ายแรงยิ่งใหญ่อะไร²

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۙ

90. ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมา
และแผ่นดินก็แทบจะถล่มสลายไป และขุนเขา
ทั้งหลายก็แทบจะยุบทลายลงมาเป็นเสียง ๆ³

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ
وَتَشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا ۙ

91. ที่พวกเขาอ้างพระบุตรแก่พระผู้ทรงกรุณา
ปราณี

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۙ

92. และไม่เป็นการบังควรแก่พระผู้ทรงกรุณา
ปราณี ที่พระองค์จะทรงตั้งพระบุตรขึ้น

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۙ

93. ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
เว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปราณีใน
ฐานะบ่าวคนหนึ่ง⁴

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي
الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۙ

94. แน่นนอนที่สุด พระองค์ทรงรอบรู้ถึงพวกเขา
และทรงนับพวกเขาอย่างถี่ถ้วนไว้แล้ว⁵

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۙ

95. และทุกคนในพวกเขาจะมายังพระองค์ใน
วันกียามะฮ์อย่างโดดเดี่ยว

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۙ

¹ คือพวกเขาฮุตและนะศอรอ

² มันเป็นคำพูดที่น่าเกลียดและเป็นบาปใหญ่

³ จากคำพูดดังกล่าวนั้น แม้กระทั่งจักรวาลก็ไม่สามารถจะรับฟังได้

⁴ คือจะเข้าหาพระองค์ในฐานะบ่าวที่ต่ำต้อย เชื้อฟังทุกสิ่งทุกอย่าง

⁵ พระองค์ทรงรู้อำนาจของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดในกิจการของพวกเขาจะซ่อนเร้นจากพระองค์ได้

96. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบคุณงามความดีทั้งหลายนั้น พระผู้ทรงกรุณาปรานี จะทรงโปรดปรานความรักใคร่แก่พวกเขา¹

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿١٦﴾

97. แท้จริง เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นภาษาที่ง่ายแก่เจ้า² เพื่อว่าเจ้าจะได้นำมามั่นไปแจ้งเป็นข่าวดีแก่บรรดาผู้ยำเกรง และเจ้าจะได้นำมามั่นไปตักเตือนหมู่ชนที่ดีอรัน

فَأَنشَأْنَا لَكَ بِلسَانِكَ الْكِتَابَ بِهَيْسَةٍ
مِّنْهُ لِيُبَيِّنَ لَكَ آيَاتِهِ وَيُذَكِّرَ بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا ﴿١٧﴾

98. และก็น้อยแล้วจากประชาชาติในอดีตเราได้ทำลายพวกเขา เจ้าได้เห็นผู้ใดในหมู่พวกเขาหรือได้ยินเสียงกระซิบของพวกเขาบ้างไหม³

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ
مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ﴿١٨﴾

¹ คือจะให้ความรักขึ้นในจิตใจของปวงบ่าวที่ดีของพระองค์ อีร้อเบียะออกกล่าวว่า พระองค์จะรักพวกเขา และให้พวกเขาเป็นที่รักใคร่ในหมู่มวลมนุษย์

² คือภาษาอาหรับ และทำให้มันง่ายแก่ผู้ที่ใคร่ครวญตริกตรง

³ ความหมายก็คือ ประชาชาติในอดีตก่อนหน้าพวกเขาได้สูญสิ้นไปแล้ว ถูกทำลายไปแล้ว ตึกรามบ้านช่องก็ถูกทำลายจนหมดสิ้นไปแล้ว เพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดารอซูล ท่านเห็นใครบ้างในหมู่พวกเขาที่เหลืออยู่ เช่นเดียวกับที่เราได้ทำลายพวกเขาเหล่านั้น เราก็จะทำลายพวกเขาเหล่านี้

(20) ซูเราะฮ์ ฏอฮา

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 135 आयะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ฏอฮา

ซูเราะฮ์ฏอฮาเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ ที่มีจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ อื่นๆ โดยเน้นหนักถึงหลักการอัตเตาฮีด การให้เอกภาพ การแต่งตั้งนะบี การฟื้นคืนชีพ การชุมนุมในวันกิยามะฮ์เพื่อรับการตอบแทน

ในซูเราะฮ์นี้ บุคลิกภาพของท่านร่อซูล คือลลิลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม จะปรากฏขึ้นอย่างขยันขันแข็งและการมีจิตใจที่เข้มแข็ง เพื่อที่จะไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อสิ่งที่ท่านจะเผชิญอย่างมากมาย เป็นต้นว่า การวางแผนต่อต้านการตั้งอริ้น การเยาะเย้ยการปฏิเสธไม่รับฟัง และเพื่อเป็นการชี้แนะให้ท่านระลึกถึงหน้าที่หลักของท่าน คือ การเผยแพร่เชิญชวน การตักเตือน การแจ้งข่าวดี การเตือนสำทับ และมีใช้หน้าที่ของท่านที่จะบังคับผู้อื่นให้มีการศรัทธา

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ของบรรดานะบี เพื่อเป็นการปลอบใจท่านร่อซูลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม โดยกล่าวอย่างละเอียดถึงเรื่องของท่านนะบีมูซาและฮารูน ที่เกิดขึ้นกับฟิรเอานู (ฟาโรห์) ผู้หยิ่งโส ผู้โอหัง ส่วนใหญ่ของซูเราะฮ์กล่าวถึงเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์การเสวนาระหว่างมุซากับพระเจ้าของเขา เหตุการณ์การใช้มุซาให้เผยแพร่ศาสน์ เหตุการณ์การโต้แย้งระหว่างมุซา กับฟิรเอานู เหตุการณ์การทำลายต่อสู้อริ้นระหว่างมุซา กับนักเล่นกล ระหว่างเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นที่ประจักษ์อย่างชัดแจ้งถึงความคุ้มครองของอัลลอฮุ ตะอาลา ที่มีต่อมุซานะบีของพระองค์และผู้ที่พระองค์ทรงสนทนากับเขา ตลอดจนการที่พระองค์ทรงสั่งทหารทำลายเหล่าศัตรูของพระองค์ที่ต้อริ้นและเป็นอาชญากร

ซูเราะฮ์ได้เล่าเรื่องของนะบิอาดัมอะลยฮิสสลามโดยย่อ คือกล่าวถึงความเมตตาของอัลลอฮุ ตะอาลา ที่มีต่ออาดัมภายหลังการสาราภาพผิด และชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ลูกหลานของเขาด้วยการแต่งตั้งบรรดาร์่อซูลเพื่อมาแจ้งข่าวดีและกล่าวเตือนประชาราชาติของเขา แล้วปล่อยให้พวกเขาเลือกทางเดินซึ่งมีทั้งดีและชั่ว

ในซูเราะฮ์ได้เผยให้เห็นถึงปรากฏการณ์ในวันกิยามะฮ์ ด้วยสำนวนที่ทำให้

จักรวาลสิ้นสะท้อนและทำให้จิตใจสิ้นสะท้อนและขวัญกระเจิง ซูเราะฮ์ได้เผยให้เห็นถึงสภาพของวันฟื้นคืนชีพที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งการชำระบาปบุญคุณโทษจะมีขึ้นด้วยความเป็นธรรม บรรดาผู้จงรักภักดีจะเดินเข้าสู่สวนสวรรค์และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำไปสู่นรกญะฮันนัม ทั้งนี้เป็นการยืนยันถึงคำมั่นสัญญาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จะตอบแทนรางวัลให้แก่บรรดามุอฺมินและลงโทษแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แนะจากพระผู้เป็นเจ้าแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์ อะลัยฮิอะซัลลัม ให้มีการอดทนต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีน ทั้งนี้เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่ของท่านให้สมบูรณ์ในทางของอัลลอฮ์จนกว่าความช่วยเหลือของพระองค์จะมาถึง

ชื่อของซูเราะฮ์

ฏอฮาเป็นชื่อหนึ่งของท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิอะซัลลัม ทั้งนี้เพื่อเป็นการประสานจิตใจและเอาใจท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิอะซัลลัม เนื่องเพราะท่านได้รับการต่อต้านและการทำร้ายจากพวกมุชริกีน ดังนั้นซูเราะฮ์จึงเริ่มด้วยความเมตตาจากพระองค์ โดยเรียกชื่อของท่านว่า ฏอฮา เรามีได้ให้อัลกุรอานลงมาแก่เจ้าเพื่อให้เจ้าลำบาก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฏอฮา
2. เรามิได้ให้อัลกุรอานลงมาแก่เจ้า เพื่อให้เจ้าลำบาก¹
3. เว้นแต่เป็นการดักเตือนแก่ผู้ที่ยำเกรง²
4. เป็นการประทานลงมาจากพระผู้สร้าง แผ่นดินและชั้นฟ้าทั้งหลายอันสูงส่ง
5. ผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์³
6. กรรมสิทธิ์ของพระองค์นั้นคือ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง และสิ่งที่อยู่ใต้พื้นดิน
7. และหากว่าเจ้ากลัวเสียงดัง เพราะแท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งซ่อนเร้น⁴
8. อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เทียบเท่านอกจากพระองค์ สำหรับพระองค์นั้นทรงพระนามอันสวยงาม
9. และเรื่องราวของมุซาได้มีมาถึงเจ้าบ้างไหม

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى

إِلَّا لَتَذَكَّرَ أَلِمَنِ يَخْشَى

تَنْزِيلًا لِمَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى

وَإِنْ جَهَرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

وَهَلْ أَنْتَ كَحَدِيثِ مُوسَى

¹ แต่เราให้มันลงมาเพื่อเป็นความเมตตาและความสุขแก่เจ้า มีรายงานกล่าวไว้ว่า เมื่ออัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ท่านได้ละหมาดพร้อมกับบรรดาสาวกของท่าน แล้วท่านได้ทำละหมาดให้นาน เมื่อพวกเขาเห็นเข้าก็กล่าวว่าอัลลอฮ์มิได้ประทานอัลกุรอานนี้ลงมาแก่มุฮัมมัด เว้นแต่เพื่อให้เขาลำบาก ดังนั้นอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

² คือมุอมีนที่ได้รับแสงสว่างจากอัลกุรอาน

³ โปรดดูคำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ในซูเราะฮ์อัลอะอ์รอฟ (หน้า 362) และซูเราะฮ์ฮัจญะฮ์ (หน้า 583)

⁴ จุดมุ่งหมายของอายะฮ์นี้คือ ให้ความอบอุ่นใจแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ว่าพระเจ้าของเขานั้นทรงได้ยินเขาเสมอ พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เขาอยู่อย่างเดียวดาย ในการเผชิญหน้ากับพวกกุฟฟารอย่างแน่นอน

10. เมื่อเขาเห็นไฟ เขาจึงกล่าวแก่ครอบครัวของเขาว่า พวกท่านจงหยุดอยู่ที่นี้ เพราะฉันเห็นไฟ¹ บางทีฉันจะนำคบเพลิงจากที่นั่นมาให้พวกท่าน หรือฉันอาจจะพบผู้นำทางที่กองไฟนั้น
11. ครั้นเมื่อเขามาถึงกองไฟนั้น มีเสียงเรียกขึ้นว่า โอ้ มุซาเอ๋ย
12. แท้จริงข้าคือพระเจ้าของเจ้า จงถอดรองเท้าทั้งสองข้างของเจ้าออก แท้จริงเจ้ากำลังอยู่ ณ หุบเขาอันศักดิ์สิทธิ์ (มีชื่อว่า) ฏาฮา
13. และข้าได้เลือกเจ้า² ฉะนั้น จงตั้งใจฟังสิ่งที่ จะถูกวะฮีย์
14. แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้นอกจากข้า ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าและจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด เพื่อรำลึกถึงข้า
15. แท้จริงวันนอวसानของโลกนั้นกำลังมาถึง ข้าปกปิดมันไว้เพื่อทุกชีวิตจะถูกตอบแทนตามที่มันได้แสวงหาไว้³

إِذْ رَأَيْنَا فَكَّالَ لَهْلِيلِهِ أَمْكُورًا إِنِّي أَمْسَلْتُ نَارًا
لَعَلِّي آتَيْنِكَ مِنْهَا بَقِيصًا أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾

فَلَمَّا أَنهَا نُوْدِيَ بِمُوسَى ﴿١١﴾

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَالْعَلَّ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طُوًى ﴿١٢﴾

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٣﴾

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا
لِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า เมื่อมุซาเสร็จสิ้นจากกำหนดเวลาตามสัญญาแล้ว เขาได้ออกเดินทางพร้อมด้วยครอบครัวของเขา จากเมืองมดัยนเพื่อไปอีอิปต์ เขาหลงทางและคืนวันนั้นเป็นคืนที่มีมืดและหนาว เขาพยายามจุดไฟแต่ก็ไม่ติด ขณะนั้นเขาเหลือบไปเห็นแสงไฟ แต่ไกลอยู่ทางซ้ายมือของเขา เขานึกว่ามันเป็นไฟ แต่ความจริงนั้นมันเป็นดวงประทีปของอัลลอฮ์

² เพื่อทำหน้าที่เป็นนะบี

³ บรรดานักตีฟซีร์ให้ความหมายของอายะฮ์นี้ว่า เคล็ดลับในการปกปิดวันนอวसानของโลก และปกปิดเวลาตายของมนุษย์แต่ละคนไว้ก็คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญญัติไว้โดยไม่รับการเดาเบฮ์ เมื่อวันนอวसानและการตายของมนุษย์มาถึง เพราะหากมนุษย์รู้กำหนดวันนอวसानและกำหนดวันตายของเขาแล้ว เขาจะมั่วสุมอยู่กับการทำบาปแล้วขอเดาเบฮ์ก่อนถึงเวลา เขาก็จะรอดพ้นจากการลงโทษ แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปกปิดไว้เป็นความลับ เพื่อให้มนุษย์อยู่ในสภาพระวังตัวและเตรียมพร้อมอยู่เสมอ แทนที่จะให้วันนอวसानและความตายจู่โจมเขาโดยไม่รู้ตัว

16. ดังนั้น ผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อมันจะต้องไม่ทำให้
เจ้าเห็นห่างจากมัน และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำ
ของเขา แล้วเจ้าจะพินาศ¹

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا
وَأَتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٦﴾

17. และอะไรที่อยู่ในมือขวาของเจ้าเล่าไอ้มุซา
เอ๋ย²

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى ﴿١٧﴾

18. เขากล่าวว่า มันคือไม้เท้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์ใช้มันสำหรับยัน และข้าพระองค์ใช้
มันตีบนพุ่มไม้เพื่อเป็นอาหารสำหรับแกะของ
ข้าพระองค์ และข้าพระองค์ใช้มันในประโยชน์
อื่นๆ อีก

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَنُوكَّ وَأُغْلِيهَا
وَأَهْبَسُ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَتَابِرٌ أُخْرَى ﴿١٨﴾

19. พระองค์ตรัสว่า จงโยนมันไปซิ ไอ้มุซาเอ๋ย

قَالَ أَلْقَاهَا يَا مُوسَى ﴿١٩﴾

20. เขาจึงโยนมันลงไป แล้วมันก็ได้กลายเป็น
งูเลื้อย³

قَالَ لَهَا فَأِلَا وَهِيَ حَيَّةٌ تُسَلِّسُ ﴿٢٠﴾

21. พระองค์ตรัสว่า จงจับมันขึ้นมาและอย่า
กลัว เราจะให้มันกลับมาเป็นไม้เท้าตามสภาพ
ก่อนของมัน

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَنُعِيدُهَا
سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾

¹ เพราะผู้ที่ไม่ให้ความสนใจหรือหลงลืมต่อวันนั้น ย่อมจะต้องประสบกับความพินาศหายนะอย่างแน่นอน

² จุดมุ่งหมายของคำถามก็เพื่อเป็นการยืนยันเป็นการเตือนให้รู้สึกดีว่า สิ่งที่อยู่ในมือมุซานั้นคือไม้เท้า และไม้เท้าธรรมดาหนึ่งแหละจะกลายเป็นสิ่งปาฏิหาริย์ในเวลาต่อมา

³ นักตพิซรอฮ์อธิบายว่า เมื่อมุซาได้เห็นสิ่งประหลาดน่ากลัวเช่นนี้ ก็รู้สึกกลัวโดยเฉพาะในเหตุการณ์นี้ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังสนทนากัน ก็เพื่อเป็นการปลอบใจมิให้ตื่นเต้นต่อปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ครั้งนี้ และอีกประการหนึ่งก็เพื่อเป็นการฝึกซ้อมให้มีความเคยชินต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

22. และจงเอามือของเจ้าชุกเข้าไปใต้รักแร้ แล้วเอามันออกมา มันจะมีสภาพขาวประกายปราศจากอันตรายใดๆ¹ มันเป็นอีกสัญญาณหนึ่ง
23. เพื่อเราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วนของสัญญาณทั้งหลายอันยิ่งใหญ่ของเรา
24. จงไปหาฟิรเอานู เพราะเขาได้ละเมิดฝ่าฝืน²
25. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดเปิดอกของข้าพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด
26. และทรงโปรดทำให้การงานของข้าพระองค์³ ง่ายตายแก่ข้าพระองค์ด้วย
27. และทรงโปรดแก่ปม จากลิ้นของข้าพระองค์ด้วย⁴
28. เพื่อให้พวกเขาเข้าใจคำพูดของข้าพระองค์

وَأَضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيَاضًا
مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةً أُخْرَى ﴿٢٢﴾

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا أَكْثَرَ ﴿٢٣﴾

اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

وَأَعْلَلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

بِقَهْرٍ أَوْفَى ﴿٢٨﴾

¹ คือเมื่อเอามือเข้าไปชุกในรักแร้แล้วดึงออกมา มือนั้นจะมีประกายแสงขาว ไม่ใช่สภาพของคนเป็นโรคที่หน้าเกลียดน่ากลัวอันนี้ก็เป็นอีกสัญญาณหนึ่ง นอกจากเรื่องของไม้เท้า

² คือจงนำเอาสัญญาณต่าง ๆ ของเราไปแสดงต่อฟิรเอานู เพราะเขาเหยียดยโสและละเมิดฝ่าฝืนถึงกับอ้างตัวเขาเองว่าเป็นพระเจ้า

³ หมายถึงสิ่งที่พระองค์ทรงมอบหมายให้ปฏิบัติ คือการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์

⁴ นักตีพริ้อธิบายว่า เมื่อครั้งมุซาใช้ชีวิตอยู่ในวังของฟิรเอานู ครั้งหนึ่งฟิรเอานูได้อุ้มมุซาไว้บนน้อกของเขาคณะที่เขาขี้เล็ก ๆ อยู่ มุซาได้ตั้งคราของฟิรเอานู ฟิรเอานูก็โกรธถึงกับจะฆ่าเขา อาชิยะสภรรยาของเขากล่าวแก่เขาว่า มันเป็นเด็กยังไม่ประสาอะไรฉันจะพิสูจน์ให้เห็นก็ได้ เอา เอาถ่านไฟมาสองก้อนและไข่มุกมาสองเม็ด ถ้าหากเขาหยิบเอาไข่มุกก็จะรู้ว่าเขารู้เรื่อง หากเขาหยิบเอาถ่านไฟก็จะรู้ว่าเขาเป็นเด็กไม่ประสาอะไร แล้วก็ยื่นให้มุซา เขาก็หยิบเอาถ่านไฟไปเข้าปาก ดังนั้นลิ้นของเขาจึงเป็นแผล ทำให้พูดไม่ชัด

29. และทรงโปรดให้คนในครอบครัวของข้าพระองค์ เป็นผู้ช่วยแก่ข้าพระองค์ด้วย
30. ฮารุนพี่ชายของข้าพระองค์
31. ได้โปรดให้เขาเพิ่มความเข้มแข็งแก่ข้าพระองค์ด้วย¹
32. และให้เขามีส่วนร่วมในกิจการของข้าพระองค์ด้วย²
33. เพื่อเราจักได้ถวายการแซ่ร้องสดุดีต่อพระองค์ท่านอย่างมากมาย³
34. และเราจักได้รำลึกถึงพระองค์ท่านอย่างมากมาย
35. แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเห็นเรา
36. พระองค์ตรัสว่า แน่หนอน เราได้ให้ตามคำขอของเจ้าแล้ว โอ้ มูซาเอ๋ย
37. และโดยแน่หนอน เราได้ให้ความโปรดปรานแก่เจ้ามาครั้งหนึ่งก่อนนี้แล้ว
38. โดยที่เราได้ตกลงใจให้มารดาของเจ้าถึงสิ่งที่ถูกตกลงใจ⁴

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَى ﴿٣١﴾

وَأَشْرِكْ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾

كِي نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَاصِرًا ﴿٣٥﴾

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٧﴾

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾

¹ คือให้เป็นกำลังสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่

² คือให้เขามีหุ้นส่วนกับข้าพระองค์ ในการเป็นนะบีและการเผยแพร่อำนาจ

³ เพื่อเราจะได้ร่วมมือกันในการให้ความบริสุทธิ์ต่อพระองค์ ในสิ่งที่ไม่คู่ควรแก่พระองค์ และรำลึกถึงพระองค์ด้วยการวิงวอนและการแซ่ร้องสดุดี

⁴ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เจ้ารอดพ้นจากการถูกฆ่า

39. โดยให้นางวางเขาลงในหีบ แล้วเอาไป
ปล่อยในแม่น้ำ (ไนล์) แล้วแม่น้ำก็ซัดเขาไป
ติดที่ชายฝั่ง (จากนั้น) ศัตรูของข้าและศัตรูของ
เขาก็จะเก็บเอาเขาไป และข้าก็ได้ให้ความรักจาก
ข้าแก่เจ้า¹ เพื่อเจ้าจะได้รับการเลี้ยงดูภายใต้
สายตาของข้า

أَنْ أَقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيَلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوْلُهُ وَالْقَيْتُ
عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِنِّي وَلِنُصِّعَ عَلَى عَيْنِي ﴿١٦﴾

40. เมื่อพี่สาวของเจ้าเดินไป เธอได้พูด (กับ
พวกนั้น) ว่า ฉันจะชี้แนะผู้ที่จะเลี้ยงดูเขาแก่
พวกท่านใหม่² แล้วเราให้เจ้ากลับไปหามารดา
ของเจ้า เพื่อที่จะได้เป็นที่รื่นรมณ์แก่สายตา
ของนางและไม่เศร้าโศกและเจ้าได้ฆ่าชายคน
หนึ่ง³ แล้วเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากความหนักใจ
และเราได้ทดสอบเจ้าด้วยการทดสอบนานา
ชนิด แล้วเจ้าได้พำนักอยู่กับชาวมัดยันเป็นเวลา
หลายปี⁴ ภายหลังเจ้าได้กลับมาตามกำหนด⁵
ไอ้ มูซาเอ๋ย

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ ۗ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَلَّتِ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ
وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَمَّتْ فِي سِينِينَ ۚ فِى أَهْلِ مَدْيَنَ
ثُمَّ جِئْتَنَا عَلَىٰ نَعْرٍ ۖ لَمْ يَمُوسَىٰ ﴿١٧﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงรักเขา แล้วพระองค์ก็ให้เขาเป็นที่รักในหมู่บ่าวของพระองค์

² นักปราชญ์อธิบายว่า เมื่อวงศ์วานของฟิเรอาน์ได้เก็บเขาขึ้นไปแล้ว เขาจะไม่ยอมดูคนมาจากหญิงอื่น
เพราะอัลลอฮ์ทรงห้ามแม่คนอื่น ๆ แก่เขา แม่ของเขารู้สึกเศร้าโศกเสียใจ หลังจากที่นางได้เอาเขาไป
ปล่อยในแม่น้ำไนล์ นางจึงใช้ให้พี่สาวของเขาดูตามข่าวของมูซา เมื่อนางไปถึงวังของฟิเรอาน์และ
มองเห็นมูซาแล้ว นางได้กล่าวกับกลุ่มชนที่นั่นว่า ฉันจะชี้แนะแก่พวกท่านถึงสตรีที่ซื่อสัตย์ เป็นคนดี
เพื่อที่นางจะทำสัญญาเกี่ยวกับพวกท่าน ในการให้นมแก่หนูน้อยคนนี้อาใหม่ พวกเขาก็ขอร้องนางให้นำ
แม่นมมา นางก็ได้นำเอามารดาของมูซามา เมื่อนางได้เอาเต้านมออกมามูซาก็จับมาดูดทันที ภริยาของ
ฟิเรอาน์ดีใจมาก และกล่าวขึ้นว่า ขอให้เธออยู่กับฉันในวังนี้ได้ไหม นางกล่าวว่า ฉันไม่สามารถถึงบ้าน
และลูก ๆ ของฉันได้ แต่ฉันจะเอาเขาไปอยู่กับฉัน แล้วฉันจะนำเขามาหาท่านบ่อย ๆ นางกล่าวว่า ดีแล้ว
แล้วนางก็ทำดีกับแม่ของมูซาอย่างที่สุด นั่นก็คือพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า แล้วเราได้กลับคืนเจ้า

³ เจ้าได้ฆ่าชาวอียิปต์คริสเตียนคนหนึ่ง

⁴ พำนักอยู่กับนะบิซุอัยยูที่เมืองมัดยัน

⁵ เจ้าได้มาตามนัด เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนาและเป็นนบี

41. และข้าได้คัดเลือกเจ้าไว้ (เป็นศาสนทูต) สำหรับตัวข้า

وَأَصْطَفَيْتُكَ لِنَفْسِي ﴿١١﴾

42. เจ้าจงไปพร้อมกับพี่ชายของเจ้า พร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลายของข้า และเจ้าทั้งสองอย่าเฉื่อยชาในการรำลึกถึงข้า¹

أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿١٢﴾

43. เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเอาน์ แท้จริงเขายโสโอหังมาก

أَذْهَبَا إِلَيَّ فِرْعَوْنُ إِنَّهُ ظَنَّ أَنَّهُ لَا يَمُوتُ ﴿١٣﴾

44. แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน เพื่อว่าเขาอาจจะรำลึกขึ้นมา² หรือเกิดความยำเกรงขึ้น

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيْسَ لَهُ تَتَدَكَّرُ وَتُخَشَى ﴿١٤﴾

45. เขาทั้งสองได้กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา แท้จริงเรากลัวว่า³ เขาจะล่วงเกินเรา หรือเขาจะแสดงโอหังแก่เรา (มากยิ่งขึ้น)

فَالرَّبُّ إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُقْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّغَى ﴿١٥﴾

46. พระองค์ตรัสว่า เจ้าทั้งสองอย่ากลัว แท้จริงข้าอยู่กับเจ้าทั้งสอง ข้าได้ยินและได้เห็น (ทุกสิ่งทุกอย่าง)

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ مَا أَسْمَعُ وَأَرَى ﴿١٦﴾

47. ดังนั้น เจ้าทั้งสองจงไปหาเขาแล้วกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นรอซูลของพระเจ้าของท่าน⁴ ฉะนั้น

فَأَنبَأَهُمْ قَوْلًا إِنَّا رَسُولُ رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَدِّ بِهِمْ قَدْ جِئْنَاكَ بَيِّنَةٍ

¹ คือเขาทั้งสองอย่าเฉื่อยชาในการรำลึกถึงอัลลอฮ์ จงรำลึกถึงพระองค์ในขณะที่เผชิญหน้ากับฟิรเอาน์ เพราะการรำลึกถึงพระองค์เป็นการช่วยเหลือ และเป็นพลังแก่เขาทั้งสอง

² คือรำลึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ หรือกลัวการลงโทษของพระองค์ แล้วเขาจะเซ็ดหลาบจากกรายโสของเขา

³ คือกลัวว่า ถ้าเราเรียกร้องเชิญชวนเขาไปสู่การอีมาน แล้วเขาจะรีบเร่งลงโทษเรา

⁴ การเจาะจงกล่าวคำว่า พระเจ้าของท่านนั้น ก็เพื่อแจ้งให้เขาทราบว่า เขานั้นเป็นบ่าวเป็นทาสของอัลลอฮ์ เพราะเขายังว่าเขาเป็นพระเจ้า

ท่านจงปล่อยวงศัวานของอิสรออีลมากับเรา
เถิดและอย่าได้ทรมาณพวกเขาเลย¹ แน่نون
เราได้นำสัญญาณ² จากพระเจ้าของท่านมายัง
ท่านแล้ว และความปลอดภัย (จากการลงโทษ
ของอัลลอฮ์) จงมีแต่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่
ถูกต้อง³

48. แท้จริงได้มีวะฮีย์มายังเราว่า แท้จริงการ
ลงโทษจะประสบแก่ผู้ที่ปฏิเสธ (บรรดานะบีของ
อัลลอฮ์) และหันหลัง (ให้กับการฮีมาน)

49. เขากล่าวว่า ดังนั้น ใครเล่าคือพระเจ้าของ
ท่านทั้งสอง โอ้มุซาเอ๋ย

50. มุซากล่าวว่า พระเจ้าของเราคือ ผู้ทรง
ประทานทุกอย่างแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
แล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนะแนวทางให้⁴

51. เขากล่าวว่า แล้วสภาพของคนรุ่นก่อนๆ
นั้น เป็นเช่นไร

مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٧٤﴾

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ﴿٧٥﴾

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ﴿٧٦﴾

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٧٧﴾

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٧٨﴾

¹ คือการทรมาณด้วยการใช้งานหนัก

² คือสิ่งมหัศจรรย์หรือสิ่งปาฏิหาริย์

³ คือความปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮ์ แก่ผู้ที่ดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้อง และผู้ที่ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์ นักตีฟซิกกล่าวว่า คำว่า อัลสลาม ในที่นี้มีได้หมายความว่า การแสดงคารวะ เพราะมิใช่เป็น
การเริ่มประโยค แต่ความมุ่งหมายคือ ความปลอดภัยจากการลงโทษและความภักดิ์ของอัลลอฮ์

⁴ คือพระเจ้าของเราผู้ซึ่งให้อย่างสมบูรณ์แก่ทุกสิ่งที่ถูกกำเนิด แล้วพระองค์ก็ทรงฮิidayะฮ์ให้เขา พร้อม
ด้วยประโยชน์ของเขา นี่คือคำตอบที่มีสำนวนลึกซึ้งและชัดเจน เป็นการรวมและชี้ไปถึงทุกสิ่งที่มีอยู่ใน
โลกนี้

52. มุซากล่าวว่า ความรู้ในเรื่องนั้น¹ อยู่ที่
พระเจ้าของฉัน ในบันทึกของพระองค์ พระเจ้า
ของฉันจะไม่ทรงผิดพลาด และไม่ทรงหลงลืม

53. พระผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ
สำหรับพวกท่าน และทรงทำให้เป็นถนนหนทาง
สำหรับพวกท่าน และทรงหลั่งน้ำฝนมาจาก
ฟากฟ้าและเราได้ให้พืชผลนานาชนิดออกมา
เป็นคู่²

54. พวกเจ้าจงกิน และจงเลี้ยงปศุสัตว์ของ
พวกเจ้า แท้จริงในการนั้น แน่หนอน ย่อมเป็น
สัญญาณมากหลายสำหรับปัญญาชน³

55. จากแผ่นดินเราได้บังเกิดพวกเจ้า และ ณ
แผ่นดินนั้นเราจะให้พวกเจ้ากลับคืนไป และ
จากแผ่นดินนั้น เราจะให้พวกเจ้ากลับออกมา
อีกครั้งหนึ่ง

56. และแน่นอน เราได้ให้เขาเห็นสัญญาณ
ทั้งหมดของเรา⁴ แต่เขาได้ปฏิเสธและตื้อตึง

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي
وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا
سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَنْزُجًا مِمَّنْ نَبَاتِ شَقَى ﴿٥٣﴾

كُلُوا وَارْعُوا أَنْتُمْ كُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

﴿ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾

وَلَقَدْ آرَيْنَهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾

¹ คือความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และการปฏิบัติของชนชาติเหล่านั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉัน พระองค์
ทรงบันทึกไว้แล้วในเลาฮุลมะฮฟูซ

² คือทรงทำแผ่นดินให้เป็นพื้นราบเรียบ เป็นถนนหนทาง ทรงหลั่งน้ำฝนลงมา และทรงให้พืชผลหลาก
ชนิด หลากรส หลากรูปร่าง และกลิ่นทุกชนิดออกมาเป็นคู่^๓ ทั้งนี้ก็เพราะความเมตตาของพระองค์เพื่อให้
พวกท่านได้แสวงหาผลประโยชน์จากมัน

³ คำสั่งใช้ให้กินและเลี้ยงปศุสัตว์จากพืชผลต่าง ๆ เหล่านั้น เป็นคำสั่งใช้เพื่ออนุมัติมิใช่เป็นวาฮิบ ทั้งนี้
เพื่อเป็นการเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงนิอมะฮฺของพระองค์

⁴ คือเราได้ให้พินอานได้เห็นปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ที่ชี้แนะถึงการเป็นนะบีของมุซา เช่น ไม้เท้า มือ น้ำท่วม
ดักแดน และอื่น ๆ อีก รวม 9 อย่าง

57. เขากล่าวว่า เจ้ามาหาเราเพื่อที่จะเอาเรา
ออกจากแผ่นดินของเรา ด้วยเล่ห์กลของเจ้า
กระนั้นหรือ โอ้ มูซาเอ๋ย

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴿٥٧﴾

58. ดังนั้น เราก็จะนำมาซึ่งเล่ห์กลนั้นแก่เจ้า
เช่นเดียวกัน¹ ฉะนั้น เจ้าจงกำหนดวันขึ้น
ระหว่างเรากับท่าน ณ สถานที่ที่แน่นอน โดย
ที่เราจะไม่ผิดสัญญาและตัวท่านด้วย

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُ ۖ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ ۚ مَكَانًا سَوِيًّا ﴿٥٨﴾

59. มูซากล่าวว่า กำหนดวันของพวกท่านคือ
วันอีตวันรีนเริง โดยให้ประชาชนมาร่วมชุมนุม
กันในตอนสาย²

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ
وَأَنْ يُحْشِرَ النَّاسَ صُحًى ﴿٥٩﴾

60. พิรเอานูได้กลับออกไป เพื่อไปร่วมมือกัน
วางแผนการของเขา แล้วได้มายังที่นัดหมาย³

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾

61. มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า ความทายนะ
จงประสบแก่พวกท่าน พวกท่านอย่าได้เสกสรร
ปั้นแต่งการมุสาต่ออัลลอฮ์ มิฉะนั้น พระองค์
จะทรงทำลายพวกท่านด้วยการลงโทษ และ
แน่นอนผู้ปั้นแต่งการมุสานั้น ได้ประสบความ
ผิดหวังมาแล้ว⁴

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ
كَذِبًا يُحْسِنُ كِتَابُ بَعْدَآبٍ
وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْتَرِي ﴿٦١﴾

¹ คือเราจะนำการแสดงเล่ห์กลนั้นมาตอบโต้กับเจ้าเช่นเดียวกัน เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่มหาชนว่า
เจ้านั้นเป็นนักเล่นกลมิใช่เป็นรอสูล

² นักตีฟซีกกล่าวว่า การที่มูซากำหนดวันนั้นเพื่อแสดงฝีมือ และเพื่อให้ความจริงเป็นที่ประจักษ์ และ
เพื่อให้ความเท็จมลายไปต่อหน้าประจักษ์พยาน และเพื่อให้แพร่หลายทุกหัวมุมเมืองถึงปรากฏการณ์
แห่งความมหัศจรรย์ของเขา

³ อิบนูอับบาสกล่าวว่า นักเล่นกลของฝ่ายปิรเอานูมี 72 คน แต่ละคนมีเชือกและไม่เท่าติดมือมาด้วย

⁴ มูซาได้สั่งสอนและดักเตือนพวกเขา หวังว่าพวกเขาจะรู้สึกตัวแล้วกลับไปสู่การเชื่อถือนที่ถูกต้อง

62. พวกเขาได้โต้แย้งกันเองในเรื่องของพวกเขา และได้มีการพูดกันอย่างลับ ๆ¹

فَنَنْزِعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى ﴿١٦﴾

63. พวกเขากล่าวว่า สองคนนี้มีได้เป็นอื่นใด นอกจากเป็นนักมายากลอย่างแน่นนอน ต้องการที่จะเอาพวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่าน ด้วยเล่ห์กลของเขาทั้งสอง และต้องการจะลบล้างชนบทรรมเนียมอันดีงามของพวกท่าน²

قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ بُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّى ﴿١٦﴾

64. ดังนั้น พวกท่านจงรวบรวมแผนการของพวกท่าน แล้วเดินออกมาเป็นแถว³ และวันนี้ผู้ใดเหนือกว่า ก็จะได้รับชัยชนะอย่างแน่นนอน⁴

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ آتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ أَسْتَعَلَى ﴿١٧﴾

65. พวกเขากล่าวว่า โอ้ มูซาเอ๋ย ท่านจะเป็นผู้โยนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน

قَالُوا أَيُّمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَىٰ مِنَ الْقَىٰ ﴿١٨﴾

66. มูซากล่าวว่า หามิได้ พวกท่านจงโยนก่อนซิ ณ บัดนั้น เชือกและไม้เท้าของพวกเขา ดูประหนึ่งว่ามันเลื้อยคลานไปมาเพราะเล่ห์กลของพวกเขา

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِجَابُهُمْ وَعَصِيْبُهُمْ يُخَيَّلُ الْيَوْمِ سِحْرَهُمْ إِنَّهَا نَسِيَ ﴿١٩﴾

67. มูซาจึงรู้สึกกลัวขึ้นในตัวของเขา⁵

فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةَ مُوسَىٰ ﴿٢٠﴾

¹ คือสงสัยในเรื่องของมูซา บางคนในหมู่พวกเขา กล่าวว่า นี่มันมิใช่คำพูดของนักเล่นกล และพวกเขา ก็ปกปิดความรู้สึกของพวกเขา แล้วก็พูดจาซุบซิบกันเป็นความลับ

² จุดมุ่งหมายของทั้งสองคือ ทำลายล้างศาสนาของพวกท่านซึ่งพวกท่านกำลังยึดถืออยู่ อันเป็นการพูด แก่เขิน เพราะพวกเขากลัวว่ามูซาและฮารูนจะชนะพวกเขา และมหาชนจะเชื่อฟังเขาทั้งสอง

³ พวกเขาจึงตัดสินใจและแข็งใจออกเดินไปยังสถานที่ที่ได้จัดไว้เป็นรีวซ์ชวน

⁴ นักตีฟิรอฮ์อธิบายว่า พวกเขาหวังที่จะเอาชนะให้ได้ เพราะฟิรอฮ์ได้สัญญากับเขาว่าจะได้รับสิ่ง ตอบแทนอย่างมากมายและจะเป็นผู้ใกล้ชิดพร้อมกับได้รับเกียรติอีกด้วย ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสไว้ใน ซูเราะฮ์อัลอะฮ์รอฟ อายะฮ์ที่ 113 และในซูเราะฮ์ซุฮุรออู อายะฮ์ที่ 41

⁵ โดยธรรมชาติของมนุษย์ที่ได้เห็นสิ่งแปลกประหลาดย่อมมีความรู้สึกเช่นนั้น

68. เรากล่าวว่า เจ้าอย่ากลัว แท้จริง เจ้าอยู่ในสภาพที่เหนือกว่า¹

فَلَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾

69. และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริงสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของนักมายากล และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม²

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْفَافًا مَّصْنُوعًا إِنَّمَا صَانَعُوا كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَقْبَلَ ﴿٦٩﴾

70. ดังนั้น พวกมายากลได้ก้มลงสujud โดยกล่าวว่า เราขอศรัทธาต่อพระเจ้าของฮารุน และมุซา³

فَأَلْقَى السِّحْرَ مَجْذُومًا
فَالْوَاءُ مَتَابِرِ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾

71. เขา (ฟิรเอาน) กล่าวว่า พวกท่านศรัทธาต่อเขา ก่อนที่ฉันจะอนุญาตให้แก่พวกท่าน กระนั้นหรือ แท้จริงเขาต้องเป็นหัวหน้าของพวกท่าน ซึ่งได้สอนวิชามายากลแก่พวกท่าน⁴ ฉะนั้นฉันจะตัดมือและเท้าของพวกท่านสลับข้างกัน⁵ และฉันจะเอาพวกท่านไปตรึงไว้ที่ต้นอินทผลัม และพวกท่านก็จะรู้อย่างแน่ชัดว่าผู้ใดในหมู่พวกเราที่จะให้การลงโทษที่สาหัสกว่า และยาวนานยิ่งกว่า

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْعُوَكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ كُفِرْتُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تَقْطَعُوا أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلِّبَتْكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾

¹ คือจะเป็นผู้ชนะอย่างแน่นอน

² เพราะมันเป็นกรโกหก หลอกลวง ทำให้หลงใหล

³ โดยที่พวกเขาได้เห็นสัญญาณอันชัดแจ้ง

⁴ อัลกุรฎูบีย์กล่าวว่า ฟิรเอานกล่าวเช่นนี้ก็เพื่อให้มหาชนสับสน และเพื่อมิให้มหาชนปฏิบัติตามและศรัทธา เช่นเดียวกับที่พวกเขาศรัทธา

⁵ ในโองการต่อ ๆ มามีได้ระบุว่าฟิรเอานได้ปฏิบัติตามที่ได้กล่าวซุฮ์วัญไว้ แต่บรรดานักดัดฟิรกล่าวว่า ฟิรเอานปฏิบัติตามที่ได้ให้สัญญาไว้โดยตัดแขนและขาของพวกเล่ห์กลเหล่านั้น พวกเขาจึงตายในสภาพของผู้ศรัทธาด้วยเหตุนี้ฮิบอับบาสจึงให้คำอธิบายไว้ว่าในตอนเช้าพวกเขาเป็นนักเล่ห์กล ตกเย็นพวกเขากลายเป็นซุซะดาอ์ (ตายในสภาพของผู้เป็นชะฮีด)

72. พวกเขาบอกว่า เราจะไม่ฝึกฝนท่านมากกว่าหลักฐานที่ชัดเจนที่ได้มายังเรา¹ ขอสาบานต่อพระผู้ให้บังเกิดเรา ท่านจงกระทำตามสิ่งที่ท่านต้องการจะกระทำเถิด แท้จริงท่านจะกระทำได้ในชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น²

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيكَ عَلَيَّ مَا جَاءَنَا مِنَّا وَآلَيْنَا الَّذِي
فَطَرْنَا فَاَقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي
هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

73. แท้จริง เราได้ศรัทธาต่อพระเจ้าของเรา เพื่อพระองค์จะทรงอภัยความผิดต่าง ๆ ของเราให้แก่เรา และทรงอภัยสิ่งที่ท่านได้บังคับให้เรากระทำเกี่ยวกับเรื่องมายากล³ และอัลลอสุนั้น ทรงเป็นผู้ดีเลิศยิ่งและทรงยั่งยืนตลอดไป

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَعْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾

74. ความจริงนั้น ผู้ใดมาหาพระเจ้าของเขาในสภาพของผู้กระทำความผิด แน่นนอน เขาจะได้รับนรกเป็นการตอบแทน โดยที่เขาจะไม่ตายและไม่เป็นในนั้น⁴

إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾

75. และผู้ใดมาหาพระองค์โดยเป็นผู้ศรัทธา เขาได้กระทำความดีต่าง ๆ ไว้ ชนเหล่านั้นแหละสำหรับพวกเขา นั้นจะมีสถานะอันสูงส่ง⁵

وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا فَدَعِمَلَّ الصَّلَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾

¹ คือพวกนักเล่ห์กลกล่าวว่า เราจะไม่นับถือท่านและเทิดทูนท่าน เหนือกว่าท่านงานที่ถูกต้องและการอิमान ซึ่งอัลลอสุทรงประทานให้เราผ่านทางมุซา ถึงแม้ว่าในการนั้นจะทำให้เราประสบกับความหายนะก็ตาม

² อีกร่อมะฮุกกล่าวว่า ขณะที่พวกเขาสูญเสีย อัลลอสุทรงให้พวกเขาเห็นที่พำนักของพวกเขาในสวนสวรรค์ ดังนั้น พวกเขาจึงกล่าวดังที่พวกเขากล่าว

³ เพื่อดับดวงประทีปของอัลลอสุ

⁴ นี่คือคำกล่าวของพวกนักเล่ห์กล เป็นการสั่งสอนแก่ฟิรเอานู

⁵ คือผู้ใดเข้าพบพระองค์โดยเขาเป็นมุอิมิน ให้เอกภาพต่อพระองค์ ปฏิบัติการงานด้วยความจงรักภักดี และไม่ปฏิบัติสิ่งที่เป็นข้อห้าม เขาเหล่านั้นคือผู้ศรัทธา โดยจะมีตำแหน่งฐานะอันสูงส่ง

76. สวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร¹ ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และ นั่นคือการตอบแทนสำหรับผู้ซัดเกล้าตนเอง (ให้พ้นจากความชั่ว)

77. และโดยแน่นอน เราได้วะฮีย์แก่ภูเขาว่า จงเดินทางในเวลากลางคืนพร้อมด้วยปวงบ่าว ของข้าแล้วจงพาดลงในทะเล² ให้เป็นทางเดิน แห่งแก่พวกเขา เจ้าอย่าได้กลัวว่าจะถูกตามทัน³ และเจ้าอย่าได้กลัวจมน้ำ

78. ฟิรเอานูพร้อมด้วยไพร่พลของเขา ได้ตาม มาทันพวกเขา แล้วน้ำจากทะเลได้ท่วม ทำให้ พวกเขาจมน้ำ⁴

79. และฟิรเอานูได้ทำให้กลุ่มชนของเขาหลงผิด และมีได้แนะทางที่ถูกต้องให้

80. โอ้วงศ์วานของอิสรออีลเอ๋ย⁵ แน่แน่นอน เราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากศัตรูของพวกเจ้า⁶

جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

وَلَقَدْ آوَحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ نَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا
وَلَا تَخْشَى ﴿٧٧﴾

فَأَتَيْنَهُمُ فُرْقَانًا يُحْشِرُونَ
فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾

وَأَصْلَ فُرْقَانًا فُورَةً وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ بَلْ قَدْ أَحْبَبْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ

¹ มีรายงานหะดีษกล่าวว่า : สวนสวรรค์นั้นมีหนึ่งร้อยชั้น ระหว่างทุกสองชั้นเสมือนกับระหว่างชั้นฟ้า กับแผ่นดิน สวนสวรรค์ที่มีชื่อว่า อัลฟิรเดาส์ นั้นเป็นชั้นสูงสุด เมื่อพวกท่านขอพรต่ออัลลอฮ์ ของสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์ต่อพระองค์

² คือจงใช้ไม้เท้าพาดลงไปบนทะเล เพื่อมันจะกลายเป็นทางเดินที่แห้ง ใช้เดินทางข้ามไปอีกฟากหนึ่ง

³ คือกลัวว่าฟิรเอานูและพลพรรคของเขาจะตามมาทัน

⁴ คือสภาพของน้ำทะเลได้ทำให้พวกเขาหวาดกลัว ไม่มีใครรู้ความน่ากลัวของมันนอกจากอัลลอฮ์

⁵ เป็นการสนทนากับวงศ์วานอิสรออีล หลังจากที่รอดพ้นจากการข้ามทะเล และฟิรเอานูพร้อมด้วยไพร่พลได้จมน้ำตายไปหมดแล้ว

⁶ คือพวกท่านจงรำลึกถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของเราที่ให้แก่พวกเจ้า โดยเราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากฟิรเอานูและไพร่พลของเขา ซึ่งพวกเขาได้ทรมานพวกเจ้าด้วยการลงโทษอย่างหนัก

และเราได้สัญญาพวกเจ้าทางด้านขวาของภูเขา
ภูฏ¹ และเราได้ให้อาหารหวานและนกคุ้มแก่
พวกเจ้า²

81. พวกเจ้าจงกินจากสิ่งที่ดีทั้งหลาย ที่เรา
ได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และพวกเจ้า
อย่าได้ฝ่าฝืน มิฉะนั้น ความกริ้วของข้าจะ
เกิดขึ้นแก่พวกเจ้า³ และผู้ใดที่ความกริ้วของข้า
เกิดขึ้นแก่เขาแน่นอนเขาจะประสบความพินาศ

82. และแท้จริง ข้าเป็นผู้ภัยอย่างมากหลาย
แก่ผู้ลุแก่โทษ และศรัทธา และประกอบความดี
แล้วยึดมั่นอยู่ในแนวทางที่ถูกตอง⁴

83. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารีบเร่งออกจาก
กลุ่มชนของเจ้า โอ้ มุซาเอ๋ย⁵

84. เขากล่าวว่า พวกเขาเหล่านั้นตามหลังข้า
พระองค์มาอยู่แล้ว และข้าพระองค์ได้รับเร่งมา
มายังพระองค์ท่านนั้น โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
ก็เพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น

الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى ﴿٨٠﴾

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي
فَقَدْ هَوَى ﴿٨١﴾

وَلِي لَغْفَارٍ لِمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
ثُمَّ اهْتَدَى ﴿٨٢﴾

﴿٨٣﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى ﴿٨٣﴾

قَالَ هُمْ أَوْلَاءٌ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرْضَى ﴿٨٤﴾

¹ คือเราได้สัญญากับมุซาเพื่อสนทนาและให้คัมภีร์เตารอตแก่เขา ทางด้านขวาของภูเขาภูฏ

² เราได้ให้รสีกแก่พวกท่านในดินแดนที่พวกท่านหลงทาง ด้วยอาหารหวานคล้ายน้ำผึ้ง และนกคุ้มซึ่งเป็น
นกที่เนื้อของมันอร่อยที่สุด ในการลำดับความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่ออะนีสรอฮิล ได้ดำเนินไป
อย่างดีที่สุดคือ เริ่มด้วยความโปรดปรานให้พ้นจากศัตรู ต่อมาก็ด้วยความโปรดปรานทางศาสนาคือ
ทรงประทานคัมภีร์เตารอต และด้วยความโปรดปรานทางโลกคุณยา

³ คือในยามที่ได้รับบิรกีกว้างขวางและยามสุขสบาย พวกท่านอย่าทรยศด้วยการฝ่าฝืนบทบัญญัติของเรา
มิฉะนั้นแล้ว การลงโทษของเราจะประสบแก่พวกท่าน

⁴ ในอายะฮ์นี้เป็นการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่ตกอยู่ในห้วงแห่งการหลงผิดและการฝ่าฝืน ด้วย
การชี้แจงถึงทางออกและอย่าหมดหวัง

⁵ อัลชะมัดชะรีย์กล่าวว่า มุซาได้อยู่กับบรรดาหัวหน้าที่เขาคัดเลือกมาจากพวกของเขา ที่ภูเขาภูฏ ตาม
สัญญาที่ถูกกำหนดไว้แล้วเขาก็รีบส่งหน้าไปก่อน เพราะใครที่จะรีบฟังพระดำรัสของพระเจ้าของเขา

85. พระองค์ตรัสว่า แท้จริงเราได้ทดสอบกลุ่มชนของเจ้า¹ หลังจากที่เจ้าได้จากมา และซามิรียก็ได้ทำให้พวกเขาหลงทาง²

86. มูซาได้กลับมายังกลุ่มชนของเขาด้วยความกริ้วโกรธเสียใจ³ เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พระเจ้าของพวกท่านมิได้ทรงสัญญากับพวกท่านด้วยสัญญาที่ติดอกหรือ คำมั่นสัญญานั้นนานเกินไปสำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ หรือว่าพวกท่านประสงค์ที่จะให้ความกริ้วจากพระเจ้าของพวกท่าน เกิดขึ้นแก่พวกท่าน พวกท่านจึงได้บิดพริ้วสัญญาของฉัน

87. พวกเขา กล่าวว่า เรามิได้บิดพริ้วสัญญาของท่าน ตามความสมัครใจของเราดอก แต่ที่เราต้องแบกน้ำหนักเครื่องประดับของพรรคพวกอย่างมากมาย⁴ เราจึงโยนมันลงไป⁵ เช่นเดียวกัน ซามิรียก็ได้โยนมันลงไปด้วย

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
الْسَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
يَقَوْمِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رَبُّكُمُ وَعَدَّ احْسَنًا لِّأَطَالٍ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدَ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوعِدِي ﴿٨٦﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلِنَكُنَّا حَمَلًا
أَوْ زَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ
أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

¹ คือทดสอบพวกเขาด้วยการบูชาลู่กวี หลังจากมูซาได้ออกจากพวกเขาไปยังภูเขาวุฎ

² นักตีพิริกรกล่าวว่า ขณะที่มูซากำลังสนทนากับพระเจ้าของเขานั้น เขาได้มอบให้ซามิรียพี่ชายของเขาอยู่ร่วมกับบะนีอิสรออีลและใช้ให้เขาทำสัญญากับพวกเขา ให้พำนักอยู่ด้วยความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ในขณะที่ซามิรียได้รวบรวมเครื่องประดับเอามาประกอบเป็นลู่กวี แล้วได้เชิญชวนพวกเขาให้ไปบูชาพวกเขาจึงเฝ้าบูชาอยู่ เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดขึ้นหลังจากมูซาได้จากพวกเขาไปเป็นเวลา 20 วัน

³ คือมูซาได้กลับมาจากภูเขาวุฎ หลังจากที่ได้ออกจากที่นั่นเป็นเวลา 40 วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เขาได้รับวะฮีย์คัมภีร์เตอราต

⁴ คือเราถูกบังคับให้กระทำเช่นนั้น

⁵ คือโยนเครื่องประดับที่แบกกันมานั้นลงในกองไฟ โดยคำสั่งของซามิรีย

88. แล้วซามิรียก็ได้ทำลูกวัวออกมาเป็นรูปร่าง มีเสียงร้อง¹ พวกเขาจึงกล่าวว่า นี่คือพระเจ้าของพวกท่าน และพระเจ้าของมุซา แต่เขาลืมเสีย²

89. พวกเขาไม่รู้ตอกหรือว่า มันไม่อาจจะให้คำตอบแก่พวกเขา และมันไม่สามารถจะให้โทษและให้คุณแก่พวกเขาเลย³

90. และโดยแน่นอน ฮารูนได้กล่าวกับพวกเขา ก่อนว่า⁴ โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย แท้จริงพวกท่าน ถูกทดสอบให้หลงเสียแล้ว และแท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี่ ดังนั้น พวกท่านจงปฏิบัติตามฉัน⁵ และจงเชื่อฟังคำสั่งของฉัน⁶

91. พวกเขากล่าวว่า เรายังคงจะบูชามันโดยจะจงรักภักดี (ต่อมัน) จนกว่ามุซาจะกลับมาหาพวกเรา

92. (เมื่อมุซากลับมาแล้ว)⁷ เขากล่าวว่า โอ้ ฮารูนเอ๋ย อันใดเล่าที่ยับยั้งท่าน เมื่อท่านเห็นพวกเขาหลงผิด

فَأَخْرَجَ لَهُمْ جِجَادًا لَهُمْ حَوَارٍ
فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ قَتِيلٍ ﴿٨٨﴾

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُرْجَعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا تَفَعًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقُولُؤ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ
بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَالْيَعُونِي وَاطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ
حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

قَالَ يَهُدُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا
﴿٩٢﴾

¹ คือจากเครื่องประดับเหล่านั้นเขาหลอมเป็นลูกวัว มันไม่มีวิญญาณ แต่มีเสียงร้องคล้ายลูกวัว

² คือมุซาได้ลืมพระเจ้าของเขาไว้ที่นี่ และไปขอพระเจ้าที่ภูเขากุร

³ แล้วมันจะเป็นพระเจ้าได้อย่างไร

⁴ คือก่อนที่มุซาจะกลับมามายังพวกเขา

⁵ ด้วยการเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮฺ ตะอาลา องค์เดียว

⁶ คือเชื่อฟังคำสั่งของฉันด้วยการเลิกบูชาลูกวัว

⁷ คือเมื่อมุซากลับมาแล้ว และได้เห็นพวกเขาเฝ้าบูชาลูกวัวอยู่ เขาโกรธมาก ตรึงรีเข้าไปหาฮารูนพี่ชาย มีอหนึ่งดึงหมอกมือหนึ่งดึงเคราแล้วกล่าวว่า มีอะไรมาห้ามท่านหรือ เมื่อท่านเห็นพวกเขาถูฟุรตัดอัลลอฮฺ แล้วไม่ห้ามปรามพวกเขา

93. ทำไมท่านจึงไม่ปฏิบัติตามฉัน ท่านฝ่าฝืนคำสั่งของฉันกระนั้นหรือ

94. ฮารูนกล่าวว่า ไอ้ลูกของแม่ฉันเอ๋ยอย่าดึงเคราและศีรษะของฉันซิ แท้จริงฉันกลัวว่าท่านจะกล่าว (แก่ฉัน) ว่า ท่านได้ก่อการแตกแยกขึ้นในหมู่วงศ์วานอิสรออีล¹ และท่านไม่คอยฟังคำสั่งของฉัน²

95. มุซากล่าวว่า เจ้าต้องการอะไร โอ้ ซามิรียเอ๋ย

96. เขากล่าวว่า ฉันเห็นในสิ่งที่พวกเขาองไม่เห็น ดังนั้น ฉันจึงกำเอากอบหนึ่งจากรอยของรอยซูล (หมายถึงญิบรีล)³ แล้วฉันได้โยนมันลงไปและเช่นนั้นแหละจิตใจของฉันได้เห็นดังาม

97. มุซากล่าวว่า ท่านจงออกไป แท้จริงสำหรับท่านในชีวิตนี้จะได้รับการลงโทษโดยท่านกล่าวว่า อย่ามาแตะต้องฉัน⁴ และแท้จริง

أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿١٣﴾

قَالَ يَبْنَؤُمُ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿١٤﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِيرِيُّ ﴿١٥﴾

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ
قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿١٦﴾

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ
أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ يُخْلَفَهُ.
وَأَنْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا

¹ ฉันกลัวว่า หากฉันห้ามพวกเขาด้วยกำลัง ก็จะเกิดการฆ่ากันขึ้น แล้วท่านก็จะมาว่าฉันว่า ท่านได้ก่อให้ เกิดพิตนะขึ้นในระหว่างพวกเขา

² ด้วยเหตุนี้ฉันจึงเห็นว่า ฉันจะไม่ทำอะไรจนกว่าท่านจะกลับมาหาพวกเขา เพื่อท่านจะได้รู้เห็น เหตุการณ์ด้วยตัวของท่านเอง

³ มีรายงานหลายกระแสกล่าวถึงเรื่องนี้ว่า เขา (ซามิรีย) ได้เห็นญิบรีล อะลัยฮิสสลาม ในสภาพที่ท่าน แผลงร่างลงมาในแผ่นดินนี้ แล้วเขาก็ได้กำเอาฝุ่นมากอบหนึ่งจากรอยเท้าของญิบรีล หรือจากรอยเท้า ของพาหนะที่ญิบรีลขี่ลงมา แล้วเอาโยนลงไปสู่ภูวที่ท่าขึ้นมาด้วยทองแท้ ลูกวูจึงมีเสียงร้องออกมา จากตัฟซีร์ ฟิซิลาลิลกูรอาน ของ ซัยยิด กุฎบ

⁴ มุซากล่าวแก่ซามิรียว่า การลงโทษแก่ท่านในโลกนี้คือ ท่านอย่าไปแตะต้องหรืออย่าไปยุ่งกับผู้ใดและ ก็ไม่มีผู้ใดมาแตะต้องหรือยุ่งเกี่ยวกับท่าน ทั้งในทางดีหรือทางชั่ว นี่คือวิธีหนึ่งของการลงโทษในศาสนา ของนะบีมุซา คือการลงโทษให้ยุ่งอย่างโดดเดี่ยว

สำหรับท่านนั้นมีสัญญาหนึ่ง¹ ท่านจะไม่ถูก
ทำให้ผิดสัญญาและจงดูพระเจ้าของท่านซึ่งท่าน
ยึดถือบูชามัน แน่หนอนเราจะเผามัน แล้วเรา
จะโปรยมันลงในทะเลให้กระจาย

لَنَحْرَقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿١٧﴾

98. แท้จริง พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือ
อัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจาก
พระองค์ พระองค์ทรงแผ่ความรอบรู้ไปยังทุกสิ่ง

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٨﴾

99. เช่นนี้แหละ เราได้บอกเล่าชาวคราวที่ได้
เกิดขึ้นแต่กาลก่อนแก่เจ้า² และแน่นอน เรา
ได้ให้ข้อเตือนสติ³ จากเราแก่เจ้า

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٩﴾

100. ผู้ใดหันหลังให้อัลกุรอาน⁴ แท้จริงเขาจะ
แบกโทษหนักในวันกิยามะฮ์ (อยู่ในนรก)

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿٢٠﴾

101. พวกเขาจะพำนักอย่างถาวรอยู่ในนั้น⁵
และโทษหนักนั้นเป็นความชั่วช้าสำหรับพวกเขา
ในวันกิยามะฮ์เสียนี้กระไร

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿٢١﴾

102. วันซึ่งสังข์จะถูกเป่า และในวันนั้นเราจะ
รวมนักโทษทั้งหลายที่มีตาสีฟ้าไว้ด้วยกัน⁶

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ
الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرًّا ﴿٢٢﴾

¹ การลงโทษในโลกอาคิเราะฮ์นั้นคือการตอบแทนจากอัลลอฮ์ ท่านจะผิดสัญญาไม่ได้ หมายถึงท่าน จะได้รับการตอบแทนอย่างแน่นอน

² เราได้บอกเล่าชาวคราวของมุขากับฟิรเอานและเรื่องราวแปลก ๆ และเรายังได้บอกเล่าชาวคราวของ ประชาชาติในสมัยก่อน ๆ

³ คืออัลกุรอาน

⁴ คือไม่ศรัทธาและไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่มีอยู่ในมัน

⁵ ในการทรมานนั้นด้วยโทษหนักของพวกเขา

⁶ คือนักโทษเหล่านั้นจะมีสภาพนัยน์ตาสีฟ้า หนวดดำ

103. พวกเขาจะกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า พวกเขาไม่ได้พักในโลกนี้นอกจากเพียง 10 วัน เท่านั้น¹

يَخْفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٧﴾

104. เรารู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวกัน เมื่อผู้มีความคิดที่ดียิ่งกล่าวว่า พวกเขาไม่ได้พักอยู่นอกจากเพียงวันเดียวเท่านั้น

مَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٨﴾

105. และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับภูเขากว่าเกิด (มุฮัมมัด) พระเจ้าของฉนั้นจะทรงทำให้มันแตกออกเป็นผุยผง²

وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٩﴾

106. แล้วจะทรงปล่อยให้มันเป็นที่ราบโล่งเตียน (ไม่มีต้นไม้และสิ่งก่อสร้าง)

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿٢٠﴾

107. สูเจ้าจะไม่เห็น ณ ที่นั้น ที่ลุ่มและที่ดอน

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿٢١﴾

108. วันนั้นพวกเขาจะติดตามผู้ร้องเรียกไปโดยไม่มีการอดเอื้อนแต่ประการใด³ เสียงทั้งหลายก็จะลดค่อยลงต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี เจ้าจะไม่ได้ยินเสียงใด นอกจากเสียงแผ่วเบา

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعِوَجَ لَهُمْ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿٢٢﴾

109. วันนั้น การชะฟาอะฮ์⁴ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด นอกจากผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาตแก่เขา และพระองค์ทรงพอพระทัยในคำพูดของเขาเท่านั้น

يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفِيعَةُ إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ
وَرِضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿٢٣﴾

¹ ที่พวกเขากล่าวเช่นนั้นเนื่องเพราะความกลัวและตกใจ

² คือพระเจ้าของฉนั้นจะทรงทำให้มันละเอียดคล้ายทราย แล้วลมก็พัดพามันปลิวว่อนกระจัดกระจายไป

³ คือจะรีบเดินไปยังทุ่งมะซออย่างรวดเร็ว ไม่ชักช้า

⁴ การชะฟาอะฮ์คือการขอความช่วยเหลือจากผู้มีอำนาจ เพื่อให้ปลดปล่อยทุกชีวิต นั่นคือความหมายโดยทั่วไป ส่วนการชะฟาอะฮ์ในวันอาคีเราะฮ์นั้น เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียว และพระองค์จะทรงให้สิทธิ์นั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น อาทิเช่น ท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์จะชดเชยชะลัมบรรดานะบี บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงรักใคร่ (เอาลียาฮ์) และบรรดานคนศอและฮ์ อิบนูอับบาส กล่าวว่า คือผู้ที่อยู่ในโลกตุญา เป็นผู้ที่กล่าว ลาลิลาฮะอิลลัลลอฮ์

110. พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งต่างๆ ที่อยู่ข้างหน้าพวกเขา และสิ่งต่างๆ ที่อยู่ลับหลังพวกเขาและความรู้ของพวกเขาไม่อาจจะเท่าเทียมความรู้ของพระองค์ได้

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
عَلَمًا ﴿١١٠﴾

111. และใบหน้าทั้งหลาย¹ ได้สยบลงต่อพระผู้ทรงเป็นอยู่เสมอ พระผู้ทรงอมตะ และแน่นอนผู้ที่แบกเอาความอธรรมไว้ (ซิริก) ต้องประสบกับการขาดทุนอย่างแน่นอน

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ
مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

112. และผู้ใดปฏิบัติคุณงามความดีทั้งหลายโดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา เขาจะไม่กลัวความอธรรมและการบั่นทอนใด ๆ²

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

113. และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้กูรอ่านเป็นภาษาอาหรับลงมาแก่เขา และเราได้กล่าวซ้ำในนั้นซึ่งข้อตกเตือน เพื่อว่าพวกเขาจะมีความยำเกรงหรือเกิดข้อเตือนใจแก่พวกเขา³

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا وَصَرَفْنَا فِيهِ
الْوَعِيدَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

114. ดังนั้น อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสูงส่งยิ่ง พระผู้ทรงอำนาจอันแท้จริง และเจ้าอย่ารีบเร่งในการอ่านอัลกูรอ่าน ก่อนที่จะฮียะฮ์ของพระองค์จะจบลง⁴ และจงกล่าวเถิด ข้าแต่พระเจ้าของข้า

فَنَعْلَى اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِن قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ
رِزْقِي عَلَمًا ﴿١١٤﴾

¹ อัลชะมัดชะรียกกล่าวว่า ใบหน้าทั้งหลายในที่นี้หมายถึงใบหน้าของผู้ฝ่าฝืน เพราะในวันกิยามะฮ์ เมื่อพวกเขาพบเห็นความผิดหวัง ความทุกข์ และการสอบสวน ใบหน้าของพวกเขาก็เปลี่ยนไปอยู่ในสภาพที่ต่ำต้อยท้อแท้

² คือเขาจะไม่กลัวความอธรรม โดยการเพิ่มความซื่อให้แก่เขา หรือกฎรอนความดีของเขาให้ลดน้อยลง

³ คือเพื่อป้องกันการกัฟรและการฝ่าฝืน หรือเกิดข้อเตือนใจขึ้นในจิตใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะปฏิบัติตามข้อใช้ และปลีกตัวให้ห่างจากข้อห้าม

⁴ คือเมื่อญิบรีลได้อ่านอัลกูรอ่านแก่สุเจ้า สุเจ้าอย่ารีบเร่งอ่านพร้อมกับเขา จงฟังเขาและอดทนรอจนกระทั่งเขาอ่านเสร็จ แล้วสุเจ้าก็อ่านมัน

พระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้
แก่ข้าพระองค์ด้วย¹

115. และโดยแน่นอน เราได้ให้คำมั่นสัญญา
แก่อาดัมแต่กาลก่อน² แต่เขาได้ลืม และเราไม่
พบความมั่นใจอดทนในตัวเขา

116. และเมื่อเรากล่าวแก่บรรดามะลาอิกะฮ์ว่า
จงสujudคารวะแก่อาดัม และพวกเขาได้สujud
นอกจากอิบลีส มันได้ดื้อดึง³

117. แล้วเราได้กล่าวว่า โออาดัมเอ๋ย แท้จริง
นี่คือศัตรูของเจ้าและของภริยาของเจ้า ดังนั้น
อย่าให้มันทำให้เจ้าทั้งสองออกจากสวนสวรรค์⁴
แล้วเจ้าจะได้รับความปลอดภัย

118. แท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่หิว
และจะไม่ต้องเปลือยกาย

119. และแท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่
กระหายน้ำ และจะไม่ตากแดด

120. ต่อมาชัยฏอนมารร้ายได้กระซิบกระซาบ
เขา มันกล่าวว่า ออาดัมเอ๋ย ฉันทจะชี้แนะแก่
ท่านไปยังต้นไม้ที่อยู่เป็นนิจตลอดกาล และ
การมีอำนาจที่ไม่สูญสลายเอาใหม่⁵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ
فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

وَإِذ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِرَبِّكَ
فَلَا تَخْرُجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشقى ﴿١١٧﴾

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١١٩﴾

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ
هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾

¹ คือให้เพิ่มความรู้ที่เป็นประโยชน์

² คือไม่ให้กินผลไม้จากต้นไม้

³ อัศศอวัยกีกล่าวว่า เรื่องนี้ได้กล่าวซ้ำใน 7 ซูเราะฮ์ในอัลกุรอาน เป็นการเตือนปวงบ่าวให้ปฏิบัติตาม
ข้อใช้ และละเว้นจากข้อห้าม และเป็นการเตือนให้รำลึกถึงการเป็นศัตรูของอิบลีสต่อบิดาคนแรกของ
พวกเขา คืออาดัม

⁴ คือเจ้าทั้งสองอย่าเชื่อฟังคำล่อลวงของมัน

⁵ คือผู้ใดกินเข้าไปแล้ว เขจะมีชีวิตอยู่ยืนาน ไม่ตาย และมีอำนาจอยู่ตลอดไป นี่คือแผนการล่อลวง
ของมัน โดยทั่วไปแล้วเสมือนเป็นการล่อลวง แต่เมื่อใดเจ้าเจ้าตัวถูกสาปแช่งจะเป็นผู้ล่อลวง

121. ดังนั้น เขาทั้งสองจึงกินจากต้นไม้ที่สิ่ง
พึงสงวนของทั้งสองจึงถูกเผยแก่เขาทั้งสอง เขา
ทั้งสองจึงเริ่มเอาใบไม้ของสวนนั้นปกปิดบนตัว
ของเขาทั้งสอง และอาดัมได้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา
เขาจึงหลงผิด¹

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوْءٌ تَهُمَا وَطَفِقَا
يَخْتَصِمَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٦١﴾

122. ภายหลัง พระเจ้าของเขาทรงคัดเลือกเขา
แล้วทรงอภัยโทษให้แก่เขา และทรงแนะทางที่
ถูกต้องให้เขา

ثُمَّ آخَصَيْنَاهُ رَبُّهُ فَجَاءَ عَلَيْهِ وَهْدًى ﴿١٦٢﴾

123. พระองค์ตรัสว่า เจ้าทั้งสองจงออกไปจาก
สวนสวรรค์ทั้งหมด โดยบางคน (ลูกหลาน) ใน
หมู่พวกเจ้าเป็นศัตรูกับอีกบางคน² บางทีเมื่อ
มีคำแนะนำ (ฮิदाเยฮ์) จากข้ามายังพวกเจ้า
แล้วผู้ใดปฏิบัติตามคำแนะนำ (ฮิदाเยฮ์) ของ
ข้า เขาก็จะไม่หลงผิด และจะไม่ได้รับความ
ลำบาก³

قَالَ أَهَيْطًا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
فَأَمَّا يَا بَنِيَّ كُمْ مَنِ هَدَى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٦٣﴾

124. และผู้ใดผินหลังจากการรำลึกถึงข้า
แท้จริงสำหรับเขาคือ การมีชีวิตอยู่อย่างคับแคบ⁴
และเราจะให้เขาพินคืนชีพในวันกิยามะฮ์ใน
สภาพของคนตาบอด

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمًى ﴿١٦٤﴾

¹ คือเขาได้ฝ่าฝืนข้อใช้ของพระเจ้าของเขา ด้วยการกินจากต้นไม้ เขาจึงหลงจากสิ่งที่เขาต้องการคือการ
อยู่ในสวนสวรรค์ตลอดกาล โดยที่เขาหลงเชื่อคำล่อลวงของศัตรู

² คืออัลลอฮ์ตรัสแก่อาดัมและสาวว่า เจ้าทั้งสองจงออกไปจากสวนสวรรค์ไปยังแผ่นดิน โดยไปอยู่ร่วมกัน
บางคนในหมู่ลูกหลานของเจ้าทั้งสองก็จะเป็นศัตรูต่อกัน เพราะการแสวงหาอาชีพ การมีสภาพแวดล้อม
แตกต่างกัน และความต้องการที่ต่างกัน

³ คือเมื่อมีคัมภีร์และรอซูลจากข้ามายังพวกเจ้า เพื่อชี้แนะพวกเจ้าไปสู่แนวทางที่ถูกต้องแล้ว ผู้ใดยึดมั่น
ต่อบทบัญญัติของข้าและปฏิบัติตามรอซูลของข้าแล้ว เขาจะไม่หลงทางในโลกดุนยา และจะไม่ได้รับความ
ลำบากในโลกอาคิเราะฮ์

⁴ คือไม่ปฏิบัติตามบัญญัติของข้าแล้ว เขาจะมีชีวิตอยู่อย่างยากแค้น ถึงแม้ชีวิตที่เห็นจากภายนอก
จะสุขสบายดีก็ตาม

125. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ทำไมพระองค์จึงทรงให้ข้าพระองค์ฟื้นคืนชีพ
ขึ้นมาในสภาพของคนตาบอดเล่า ทั้ง ๆ ที่ข้า
พระองค์เคยเป็นคนตาดี มองเห็น¹

126. พระองค์ตรัสว่า เช่นนั้นแหละ เมื่อโองการ
ทั้งหลายของเราได้มีมายังเจ้า เจ้าก็ทำเป็นลืมน
มัน และในทำนองเดียวกัน วันนี้เจ้าก็จะถูกลืม²

127. และเช่นเดียวกัน เราจะตอบแทนผู้ที่ล่วง
ละเมิดชอบเขต³ และไม่ศรัทธาต่อโองการ
ทั้งหลายของพระเจ้าของเขา และแน่นอน การ
ลงโทษในปรโลกนั้นสาหัสยิ่ง และยาวนานยิ่ง

128. ยังมีเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาตอกหรือ
ว่า ก็มากน้อยแล้ว เราได้ทำลายประชาชาติก่อน
หน้าพวกเขาหลายชั่วศตวรรษ โดยที่พวกเขา
(กุฟารมักกะฮ์) ได้ไปพบเห็นมาในที่พำนัก
อาศัยของพวกเขา⁴ แท้จริง ในการลงโทษเช่น
นั้นแหละเป็นนิทศ์นุทาหารณ์สำหรับบรรดาผู้
มีสติปัญญา

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ إِبْتِغَاءَ نَفْسِكَ فَكَانَتْ يَوْمَهُمَا وَمِثْلَهُ

الْيَوْمِ نَسِيًّا ﴿١٢٦﴾

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾

أَفَلَمْ يَهْدِئْهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ

فِي مَسْكَنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٢٨﴾

¹ คือเขาจะกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ด้วยบาปอันใดพระองค์จึงลงโทษข้าพระองค์ ให้อยู่ในสภาพของคนตาบอดทั้ง ๆ ที่ในโลกดunyaข้าพระองค์ก็เป็นคนตาดี

² คือเจ้าทำเป็นไม่เห็นเสีย และละเลยมัน เช่นเดียวกัน วันนี้เจ้าจะถูกละเลย และได้รับโทษเป็นการตอบแทนอย่างสาสม

³ คือเราจะลงโทษผู้ที่มัวจมอยู่ในเรื่องของตนหา

⁴ คือพวกเขาได้ไปพบเห็นบ้านเรือนของพวกอ้ายด ชะมูด และได้ไปเห็นมากับตาของพวกเขาเองถึงร่องรอยแห่งความหายนะของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะไม่ใคร่ครวญพินิจพิจารณาดูบ้างหรือ

129. และหากมิใช่ลิขิตจากพระเจ้าของเจ้า ถูกบันทึกไว้ล่วงหน้าก่อนแล้ว¹ แน่نون การลงโทษจะเกิดขึ้นทันทีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

130. ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย และจงแช่ซร้องสุดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า ก่อนตะวันขึ้นและก่อนตะวันลับลงไป และส่วนหนึ่งจากเวลากลางคืน ก็จงแช่ซร้องสุดดีและปลายช่วงของเวลากลางวัน เพื่อเจ้าจะได้พออกพอใจ²

فَأَصْبِرْ عَلٰٓن مَّا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَايِ اللَّيْلِ
فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

131. และเจ้าจงอย่าทอดสายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่าง ๆ ของพวกกุฟฟาร ซึ่งความสุขสำราญในโลกดุนยา เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระเจ้าของเจ้านั้น ดียิ่งกว่าและจริงยิ่งกว่า³

وَلَا تَمُدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مٰمَنَعْنَا بِهِٓ ۖ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةً
الْحَيٰوةِ ۖ وَالذُّنْيَا نَفِثْتُمْ فِيْهِ ۖ وَرِزْقَ رَبِّكَ خَيْرًا بَّاقِيًا ﴿١٣١﴾

132. และเจ้าจงใช้ครอบครัวของเจ้า⁴ ให้ทำละหมาด และจงอดทนในการปฏิบัติ เรามิได้ขอเครื่องยังชีพจากเจ้า เราต่างหากเป็นผู้ให้

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَآ نَسْأَلْكَ رِزْقًا
نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْقَوِيِّ ﴿١٣٢﴾

¹ คือหากมิใช่ลิขิตของอัลลอฮ์ให้ประวิงการลงโทษแก่พวกเขาไว้ก่อนแล้ว การลงโทษก็จะเกิดแก่พวกเขาอย่างแน่นอน

² ส่วนใหญ่ของนักดพซรีมีความเห็นพ้องกันว่า อายะฮ์นี้บ่งถึงเวลาละหมาดทั้งห้า ก่อนตะวันขึ้น หมายถึงละหมาดศุบหุ ก่อนการลับของมัน หมายถึงละหมาดอัศรุ เวลากลางคืน หมายถึงละหมาดอิฮาอู ปลายช่วงเวลากลางวัน หมายถึงละหมาดมักริบและดุซุร เพราะเวลาดุซุรคือปลายช่วงแรกของเวลากลางวัน และมักริบคือปลายช่วงหลังของเวลากลางวัน

³ คืออย่าไปมองดูสิ่งที่เราได้ให้ความรื่นรมย์แก่พวกกุฟฟาร อันเป็นความสุขสบายประเภทต่าง ๆ ของโลกดุนยา และความเพริศแพ้วที่จอมปลอม

⁴ คือจงใช้ครอบครัวและประชาชาติของสุเจ้า

เครื่องยังชีพแก่เจ้า¹ และบ้านปลายนั้นสำหรับผู้ที่มีความยำเกรง²

133. และพวกเขาบอกว่า ทำไมเขาจึงไม่นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของเขามาให้เรา³ หรือว่าหลักฐานอันชัดแจ้งที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ต่าง ๆ สมัยก่อนนั้น มิได้มีมายังพวกเขาดอกหรือ⁴

134. และหากเราทำลายพวกเขาด้วยการลงโทษก่อนการให้อัลกุรอ่านลงมา⁵ แน่نونพวกเขาก็กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ทำไมพระองค์ท่านจึงไม่ส่งรอสูลมายังพวกเรา เพื่อเราจะได้ปฏิบัติตามโองการของพระองค์ท่าน ก่อนที่เราจะได้รับความต่ำต้อยและความอัปยศ⁶

135. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทุกคนเป็นผู้คอย⁷ ดังนั้น พวกท่านจงคอยเถิด แล้วพวกท่านจะรู้ว่าใครคือ พวกที่อยู่ในแนวทางอันเที่ยงตรง และใครคือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

وَقَالُوا لَوْلَا آتَيْنَا بَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّهِ
أَوْ لَمْ تأتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ
لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا
فَتُنَجِّئَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّدْبِلَ وَنَخْرِبَ ﴿١٣٤﴾

فُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَلْمِزُونَ
مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

¹ คือเรามีได้บังคับเจ้าให้หาเครื่องยังชีพแก่ตัวเจ้า และครอบครัวของเจ้า แต่เราต่างหากที่จะคุ้มครองให้เครื่องยังชีพแก่เจ้าและครอบครัวของเจ้า

² อิบญะซีร์กล่าวว่า บ้านปลายที่ดีนั้นคือสวนสวรรค์ สำหรับผู้ที่มีความยำเกรงอัลลอฮ์

³ พวกมุชริกุนกล่าวว่า ทำไมจึงไม่นำสิ่งมหัศจรรย์ที่ชี้แนะถึงสิ่งของของเขามาให้เรา

⁴ ไม่เป็นการพอเพียงแก่พวกเขาดอกหรือ ที่อัลกุรอ่านสิ่งมหัศจรรย์ได้ถูกประทานแก่มุฮัมมัด คือลัลลอสูอะลียะฮ์ซัลลัม ซึ่งประมวลไว้ด้วยข่าวคราวของประชาชาติในอดีต

⁵ และการส่งรอสูลมุฮัมมัด คือลัลลอสูอะลียะฮ์ซัลลัม มายังพวกเขา

⁶ นักตีฟซิกกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประสงค์ที่จะชี้แจงว่า ไม่มีข้ออ้างแก่ผู้ใดต่ออัลลอฮ์อีกแล้ว หลังจากการส่งบรรดารอสูล และประทานคัมภีร์ต่าง ๆ มายังมวลมนุษย์

⁷ คือคอยการหมุนเวียนของกาลเวลา

(21) ซูเราะฮ์ อัลอัมบิยาอ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 112 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอัมบิยาอ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ขบปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการศรัทธาในอิสลาม ในขอบเขตจำกัดที่สำคัญ เช่น สาสน์ความเป็นเอกภาพ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงวันอาสานและความโกลาหลของมัน วันกียามะฮ์และความน่าสะพรึงกลัวของวันนั้น และได้กล่าวถึงเรื่องราวความเป็นมาของบรรดานะบีที่ถูกส่งมา

ซูเราะฮ์นี้เริ่มกล่าวถึงการหลงลืมของมนุษย์ต่อวันอาคิเราะฮ์ การสอบสวน และการตอบแทน ทั้ง ๆ ที่วันกียามะฮ์เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกเขา แต่มนุษย์ก็ยังอยู่ในสภาพที่ไม่นำพาต่อวันนั้น ทั้งนี้เพราะความยั่ววนของการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ ทำให้เขาหลงลืมวันแห่งการสอบสวนที่กำลังรอคอยเขาอยู่

ต่อมาได้กล่าวถึงพวกปฏิเสธศรัทธา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้พบเห็นการจบชีวิตของประชาชาติในอดีต แต่พวกเขาก็ไม่ได้ยึดถือเป็นบทเรียนเพื่อใคร่ครวญ จนกระทั่งเมื่อการลงโทษมาถึงตัวอย่างกะทันหัน พวกเขา ก็กู่ก้องร้องตะโกนขอความช่วยเหลือ แต่ทว่ามันสายไปเสียแล้ว

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงหลักฐานต่าง ๆ แห่งเดชานุภาพของชีวิตและขอบเขตเพื่อเตือนให้ระลึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง พระผู้ทรงจัดเตรียม พระผู้ทรงปรีชาญาณ ในการให้บังเกิดและประดิษฐ์ขึ้นอย่างยอดเยี่ยมและเพื่อให้มีความสัมพันธ์กันระหว่างความเป็นเอกภาพของจักรวาล และความเป็นเอกภาพของพระเจ้าอันยิ่งใหญ่

หลังจากได้กล่าวถึงหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่าง ๆ ที่ยืนยันถึงความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลกแล้ว ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงสภาพของพวกมุชริกีน เมื่อพวกเขาพบกับท่านร่อซูล คือลัลล่อซุอะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยการเหย้าหยันเหยียดทรมานและปฏิเสธศรัทธา หลังจากนั้นได้กล่าวถึงกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการลงโทษ ด้วยการทำลายผู้ฝ่าฝืน ผู้ดี้อัน

ในอันดับต่อมาซูเราะฮ์ได้เล่าถึงเรื่องราวความเป็นมาของบรรดาร่อซูลบางท่าน

โดยกล่าวถึงเรื่องของท่านนะบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม กับท่าทีของประชาชาติของท่านอย่างยืดยาวพอสมควรด้วยสำนวนที่ตื่นเต้น เพียบพร้อมด้วยหลักฐานที่ชัดเจนแข็งแรง ทำให้ฝ่ายตรงข้ามยอมสารภาพด้วยความพ่ายแพ้และยอมจำนน เรื่องราวของท่านนะบีอิบรอฮีมเป็นข้อควรคิดและเป็นนิทศน์อุทาหรณ์ได้อย่างดี

ซูเราะฮ์ได้เล่าถึงเรื่องราวของบรรดาราชูล เช่น อิสฮาก ยะอฺกูบ ลูฏ นูหฺ ดาวูด สุลัยมาน อัยยูบ อิสมาอีล อีดรีส ซุลกิฟลฺ ชุหนฺนุฮฺ ชะกะรียา และอีซา โดยสังเขป พร้อมกับได้แจกแจงเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้นหวาดกลัวที่เกิดขึ้นกับบรรดาราชูล ซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการแจ้งถึงการส่งรอสูลท่านสุดท้าย ก็เพื่อความเอ็นดูเมตตาแก่มนุษยชาติ

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลอัมบิยาอฺ ถูกเรียกชื่อนี้ เพราะอัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงบรรดานะบีจำนวนหนึ่ง บางครั้งกล่าวถึงโดยสังเขป และบางครั้งกล่าวโดยละเอียดพอสมควร พร้อมกับกล่าวถึงการเสียดสละ การอดทน และการต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺของบรรดานะบีเหล่านั้น อีกทั้งการเสียดสละของพวกเขาในการเผยแพร่ศาสนาเพื่อความสันติสุขของมนุษยชาติ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เวลาแห่งการคิดบัญชีของมนุษย์ได้ใกล้เข้ามาแล้ว โดยที่พวกเขาอยู่ในสภาพหลงลืม¹ เป็นผู้ฉินหลังให้

2. ไม่มีข้อดักเตือนใหม่ ๆ จากพระเจ้าของเขา มายังพวกเขา เว้นแต่ว่าพวกเขาจับฟังมันและพวกเขาล้อเล่นไปด้วย²

3. จิตใจของพวกเขาเปลอเรือ³ และบรรดาผู้อธรรมต่างกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า เขา (มุฮัมมัด) นี้มิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นสามัญชนเยี่ยงพวกท่าน⁴ พวกท่านจะยอมรับมายากลทั้ง ๆ ที่พวกท่านรู้เห็นอยู่ว่ามันเป็นมายากลกระนั้นหรือ⁵

4. เขา (มุฮัมมัด) กล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ทุกคำพูด ทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน เป็นผู้ทรงรอบรู้⁶

5. แต่ทว่าพวกเขา กล่าวว่า มันเป็นความฝันที่ลึกลับ หากแต่ว่าเขาได้เสกสรปั้นแต่งมันขึ้น หากแต่ว่าเขาเป็นกวี⁷ ถ้าเช่นนั้น ให้เขานำ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ
وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُنْذِرٍ
إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ
السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

بَلْ قَالُوا أَضْغَنْتُ أَحْلَامَ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ
شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ ﴿٥﴾

¹ คือมัวเมาอยู่ในเรื่องตณหา เฉยเมยต่อวันที่น่าสะพรึงกลัว โดยพวกเขาไม่ได้ตระเตรียมการงานเพื่อวันนั้นเลย

² คือจับฟังพร้อมกับเหยียดหยามไปด้วย

³ คือเปลอเรือจากการคำนึงถึงความหมายของมัน

⁴ คือกินอาหารธรรมดาอย่างพวกเรา และออกเดินไปในตลาด

⁵ มายากลในที่นี้ในทัศนะของพวกเขาหมายถึงอัลกุรอ่าน

⁶ ในกรณีนี้เป็นการชูและเตือนส้าทักแก่พวกเขา

⁷ คำกล่าวต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคำกล่าวที่เลื่อนลอย อันเป็นการแสดงถึงความลึกลับไม่แน่นอน

หลักฐาน หนึ่งมาแสดงแก่เรา เช่นเดียวกับ
บุคคลในยุคก่อน ๆ ได้ถูกส่งมา¹

6. ไม่มีชาวเมืองใดก่อนหน้าพวกเขา (มุซริกีน
มักกะฮฺ) ซึ่งเราได้ทำลายมัน (ชาวเมืองนั้น) ได้
ศรัทธา แล้วพวกเขา (มุซริกีนมักกะฮฺ) จะ
ศรัทธากระนั้นหรือ²

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيْبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

7. และเรามีได้ส่งผู้ใดก่อนหน้าเจ้า นอกจาก
มนุษย์เพศซึ่งเราวะฮีย์แก่พวกเขา ดังนั้น
พวกเจ้า (ชาวมักกะฮฺ) จงถามบรรดาผู้รู้เกิด
หากพวกเจ้าไม่รู้³

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَلَوْا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

8. และเรามีได้ทำให้พวกเขา (บรรดานะบี) มี
ร่างกายที่ไม่ต้องการอาหาร (เช่นมะลาอิกะฮฺ)
และพวกเขามิได้เป็นผู้มีชีวิตยั่งยืน⁴

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾

9. แล้วเราได้ทำให้สัญญาเป็นที่ประจักษ์จริง
แก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขารอดพ้น
และผู้ที่เราประสงค⁵ และเราได้ทำลายผู้ปฏิเสธ
ละเมิด ฝ่าฝืน

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأُجِيبْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ
وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

¹ คือให้มุฮัมมัดนำสิ่งปาฏิหาริย์มาแสดงให้เห็นถึงความสังจริงของเขา เช่นเดียวกับที่มุซาได้นำเอาไม้เท้า
มาแสดง และศอและห์ได้นำอูฐมาแสดงถึงความสังจริงในการเป็นนะบียของพวกเขา

² ก่อนหน้าพวกมุซริกีนมักกะฮฺนั้น ได้มีชาวเมืองต่าง ๆ เสนอแนะต่อบรรดานะบียของพวกเขาได้นำ
หลักฐานมาแสดง แต่แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธา อัลลอฮฺจึงทำลายล้างพวกเขาด้วยการลงโทษอย่าง
สาสม แล้วพวกมุซริกีนมักกะฮฺจะศรัทธาต่อหลักฐานนั้นหรือถ้าพวกเขาได้เห็นมัน

³ คือหากพวกท่านไม่รู้ว่บรรดารอซูลที่ถูกส่งมาเหล่านั้น เป็นมนุษย์หรือมะลาอิกะฮฺ

⁴ คือบรรดานะบีนั้นกินและดื่ม นอนและตาย มิได้อยู่ยงคงกะพัน

⁵ คือเราได้ให้บรรดานะบียพร้อมด้วยบรรดาผู้ศรัทธา รอดพ้นจากการลงโทษ

10. เราขอสาบานว่า¹ แท้จริงเราได้ให้คัมภีร์อัลกุรอานมายังพวกเจ้า ในนั้นมีข้อเตือนสติแก่พวกเจ้า² พวกเจ้าไม่ใช่สติปัญญาคิดบ้างดอกหรือ

11. และที่มากน้อยแล้วที่เราได้ทำลายหมู่บ้านที่อธรรม (ปฏิเสธการศรัทธา) และเราได้ให้หมู่บ้านอื่นเกิดขึ้นมาแทนที่หลังจากนั้น

12. เมื่อพวกเขาารู้สึกว่า การลงโทษของเราเกิดขึ้นแล้ว พวกเขาจึงวิ่งหนีออกไป

13. (มะลาอิกะฮ์พูดกับพวกนั้นว่า) พวกท่านอย่าวิ่งหนีซี และจงกลับไปยังสิ่งที่พวกท่านได้รับความสำราญ และยังที่พักของพวกท่าน เพื่อว่าพวกท่านจะได้ถูกสอบถามสิ่งที่เกิดขึ้นแก่พวกท่าน³

14. พวกเขากล่าวว่า โอ้ ความหายนะที่เกิดขึ้นแก่เรา แท้จริงเรานั้นเป็นผู้อธรรม⁴

15. ไม่ทันที่คำพูดของพวกเขาก็สิ้นสุดลง เราก็ตัดทำลายพวกเขา เสมือนพืชที่ถูกเก็บเกี่ยวมอดไหม้ไป

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾

فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّ بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكَنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِئِينَ ﴿١٥﴾

¹ อักษร ลาม ใช้สำหรับสาบาน คือ “วัลลอฮิ”

² คือเป็นคัมภีร์ที่ไม่มีคัมภีร์อื่นใดเสมอเหมือน นับได้ว่าเป็นเกียรติแก่พวกท่าน เพราะมันเป็นภาษาของพวกท่าน

³ ทั้งหมดนี้เป็นการเย้ยหยัน และเป็นการตำหนิในสิ่งที่พวกเขาไม่ยึด ต่อการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่สัจธรรม

⁴ คือพวกเขาขมสารภาพและเสียใจ ในขณะที่การเสียใจนั้นไม่อานวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย

16. และเรามีได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และ
สิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง เพื่อการสนุกสนาน
อย่างไร้ประโยชน์¹

17. หากเราปรารถนาที่จะเอาเป็นเครื่องเล่น
สนุกสนาน เราก็จะเอามันจากที่มีอยู่ที่เรา
หากเราปรารถนาจะกระทำเช่นนั้น²

18. แต่ว่าเราได้ให้ความจริงทำลายความเท็จ
แล้วเราก็ก็นำมันเสียหายไป แล้วมันก็จะมลาย
สิ้นไป และความทายนะจะประสบแก่พวกเจ้า
ในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวเสกสรรปั้นแต่งต่ออัลลอฮ์³

19. และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ผู้ที่อยู่ใน
ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และผู้ที่อยู่ ณ ที่
พระองค์ (มะลาอิกะฮ์) พวกเขาจะไม่ลำพองตน
ในการเคารพภักดีพระองค์ และพวกเขาจะไม่
เหน็ดเหนื่อย

20. พวกเขาจะแช่ร้องสดุดีพระองค์ ในเวลา
กลางคืนและกลางวัน โดยไม่ขาดระยะ

21. แต่ทว่าพวกเขา (มุชริกีน) ได้ยึดถือบรรดา
พระเจ้าจากพื้นดิน โดยคิดว่าสิ่งเหล่านั้นสามารถ
จะให้คนตาย พื้นดินชีพขึ้นมาได้กระนั้นหรือ⁴

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعِيبِينَ ﴿٦٦﴾

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَهُمْ لَآ تَخَذْتَهُ مِنْ لَدُنَّا
إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٦٧﴾

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ
فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿٦٩﴾

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٧٠﴾

أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُبْسِرُونَ ﴿٧١﴾

¹ แต่เราสร้างมันขึ้นมาเพื่อแสดงถึงเดชานุภาพของเรา และความเป็นเอกภาพของเรา เพื่อมนุษย์จะได้ถือ
เป็นบทเรียนและใคร่ครวญ และใช้เป็นหลักฐานด้วยการสร้างนั้น ต่อการมีปรากฏอยู่ของพระผู้สร้าง
ผู้ทรงจัดเตรียม ผู้ทรงปรีชาญาณ

² หากเราทำเช่นนั้นก็เป็นการขัดกับอิมชะฮ์ของเรา ดังนั้นเราจึงไม่ทำมัน

³ เช่น การให้พระองค์มีภริยาและบุตร

⁴ เปล่าเลย ความจริงพระเจ้าเหล่านั้นมิได้มีคุณลักษณะเป็นพระเจ้าเลย เพราะคุณลักษณะของพระเจ้า
นั้นคือ สามารถจะให้เป็นที่ตายได้

22. หากในชั้นฟ้าและแผ่นดินมีพระเจ้าหลายองค์ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว ก็จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างแน่นอน¹ อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งบัลลังก์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้นแต่งขึ้น

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾

23. พระองค์จะไม่ทรงถูกสอบถามในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิบัติ² และพวกเขาต่างหากที่จะถูกสอบถาม³

لَا يَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَن يُعْبُدُوا اللَّهَ إِلَّا عَلَيْهِمْ الْإِسْلَامُ ﴿٢٣﴾

24. พวกเขาได้ยึดถือบรรดาพระเจ้า นอกจากพระองค์กระนั้นหรือ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ขอให้พวกท่านนำหลักฐานของพวกท่านมา⁴ นี่คือคัมภีร์ที่อยู่กับฉัน (อัลกุรอาน) และคัมภีร์ที่มีอยู่ก่อนหน้าฉัน (เตารอตและอินญีล)⁵ แต่ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขารู้ความจริง พวกเขาจึงผินหลังเมินห่าง

أَمْ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
هَذَا ذِكْرٌ مِّن مَّعَىٰ وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. และเรามีได้ส่งรอสูลคนใดก่อนหน้าเจ้า นอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

¹ หากในจักรวาลนี้มีพระเจ้าหลายองค์ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว ระบบการบริหารจักรวาลก็จะปั่นป่วน เพราะจะเกิดการแตกแยก การขัดแย้งกันในการสร้าง การจัดระบบ และการมุ่งเอาชนะซึ่งกันและกันเป็นที่ประจักษ์แล้มีใช่หรือว่า ไม่มีกษัตริย์สององค์อยู่ในเมือง ๆ เดียวกัน

² เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงสิทธิ์ในทุกอย่าง พระผู้ทรงสิทธิ์ย่อมปฏิบัติในสิ่งที่อยู่ภายใต้สิทธิ์ของพระองค์ตามความปรารถนาเพราะพระองค์ทรงปรีชาญาณ

³ คือถูกสอบสวนในการทำงานของพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นบ่าว

⁴ เพื่อยืนยันถึงสิ่งที่พวกท่านกล่าวอ้าง

⁵ ในคัมภีร์เหล่านั้นมิได้มีสิ่งที่เรียกร้องให้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ในคัมภีร์เล่มไหนบ้างที่ระบุไว้เช่นนั้นในอัลกุรอานหรือในคัมภีร์ต่าง ๆ ที่พระองค์ได้ประทานมาให้แก่บรรดานะบี

26. และพวกเขา (มุชริกุน) กล่าวว่า พระผู้ทรง
กรุณาปราณีทรงยึดมะลาอิกะฮ์เป็นพระบุตร¹
มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ แต่ว่าพวกเขา (มะลา
อิกะฮ์) เป็นบ่าวผู้มีเกียรติ²

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

27. พวกเขาจะไม่ซิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์
และพวกเขาปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์³

لَا يَسْتَفِئُونَہٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
بِأْمْرِہٖ يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

28. พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขา
จะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่
พระองค์ทรงพอพระทัย และเนื่องจากความกลัว
พวกเขาจึงหนีตัวสั้น

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيہُمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشِيئَتِهِ مُسْتَغْفِرُونَ ﴿٦٨﴾

29. และผู้ใดในหมู่พวกเขาที่กล่าวว่า⁴ แท้จริง
ฉันคือพระเจ้าอื่นจากพระองค์ เขาผู้นั้นเราจะ
ตอบแทน ลงโทษเขาด้วยนรก เช่นนั้นแหละ
เราตอบแทนบรรดาผู้อธรรม

﴿ وَمَنْ يَّمْلُ مِنْہُمْ إِتَىٰ إِلٰهًا مِنْ دُونِہٖ فَذٰلِكَ
نَجْزِيہٗ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّٰلِمِيْنَ ﴿٦٩﴾

30. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็น
ดอกหรือว่า แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
นั้นแต่ก่อนนี้รวมติดเป็นอันเดียวกัน แล้วเรา

أَوَلَمْ يَرِ الْذٰلِیْنَ كَفَرُوا۟ اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنْ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفَلَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿٧٠﴾

¹ พวกมุชริกีนกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงยึดเอามะลาอิกะฮ์เป็นพระบุตร ส่วนตระกูลศุฮาอะฮ์กล่าวว่า มะลาอิกะฮ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์

² มะลาอิกะฮ์เป็นบ่าวผู้มียะกียะฮ์ของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงคัดเลือกพวกเขาให้อยู่ในตำแหน่งอันสูง และพวกเขาเป็นบ่าวผู้จงรักภักดีและถ่อมตวยิ่ง

³ พวกเขาเป็นบ่าวที่สงบเสถียรเยียมตัว มีมารยาทดียิ่ง ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ และจะไม่ขัดขืนหรือฝ่าฝืนคำสั่งใด ๆ ของพระองค์เลย

⁴ คือในหมู่มะลาอิกะฮ์

ได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน¹ และเราได้ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตมาจากน้ำ² ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่ศรัทธาอีกหรือ

31. และเราได้ทำให้เทือกเขามั่นคงในแผ่นดินเพื่อมันจะมีได้หวั่นไหวไปกับพวกเขา และเราได้ทำให้หุบเขาเป็นทางกว้างในแผ่นดินนั้น เพื่อว่าพวกเขาได้ใช้เป็นทางเดินอย่างถูกต้อง³

32. และเราได้ทำให้ชั้นฟ้าเป็นหลังคา ถูกรักษาไว้ไม่ให้หล่นลงมา และพวกเขาก็ยังผินหลังให้สัญญาณต่าง ๆ ของมัน⁴

33. และพระองค์ผู้ทรงสร้างกลางวันและกลางคืน และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แต่ละหน่วยโคจรตามจักรราศี⁵

34. และเรามีได้ทำให้บุคคลใดก่อนหน้าเจ้าอยู่ยั้งยืนนาน หากเจ้าตายไปพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ยังคงต่อไปกระนั้นหรือ

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رُوسِي أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ لَخُلْدُونَ ﴿٣٤﴾

¹ คือพวกเหล่านั้นไม่ทราบดอกหรือว่า ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แต่ก่อนนั้นเป็นสิ่งเดียวกันคือติดกันแล้วอัลลอฮ์ทรงแยกออกจากกัน

² คือเราได้ทำให้น้ำเป็นแหล่งที่มาของทุกสิ่งที่มีชีวิต และเป็นสาเหตุของการมีชีวิต มนุษย์ สัตว์ และพืชพันธุ์จะมีชีวิตอยู่ไม่ได้ถ้าปราศจากน้ำ

³ คือทำให้หุบเขาเหล่านี้เป็นช่องทาง เพื่อใช้เป็นทางสัญจรไปมาระหว่างแคว้นหนึ่งกับอีกแคว้นหนึ่งหรือระหว่างประเทศหนึ่งกับอีกประเทศหนึ่ง

⁴ คือพวกกัฟฟารผินหลังให้สัญญาณต่าง ๆ ที่ชี้บ่งถึงการมีพระผู้สร้าง พระผู้ทรงเดชานุภาพ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลาย ตลอดจนสัญญาณอื่น ๆ อีกมากมาย

⁵ คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ทรงให้การดำรงชีวิตแตกต่างกันไปตามการหมุนเวียนของโลก คือให้กลางวันมีความมืดและสงบเงียบ กลางวันมีแสงสว่าง และให้กลางวันสั้นกลางคืนยาวในบางครั้ง และให้กลางวันยาวกลางคืนสั้นในบางครั้ง และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ที่บ่งชี้ถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์

39. หากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารู้ว่า พวกเขาไม่สามารถที่จะป้องกันไฟจากทางด้านหน้าของพวกเขาและทางด้านหลังของพวกเขา¹ และพวกเขาจะไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือ

40. แต่ว่ามันจะมาถึงพวกเขาโดยฉับพลันไม่รู้ตัว แล้วจะทำให้พวกเขาตกใจ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะผลักดันให้พ้นไปได้ และพวกเขาก็ไม่อาจจะประวิงเวลาต่อไปได้²

41. และโดยแน่นอน บรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเย้ยหยันมาแล้ว แล้วการลงโทษได้ประสบแก่บรรดาผู้ที่เย้ยหยันต่อบรรดารอซูลในสิ่งที่พวกเขาได้เย้ยหยัน³

42. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเล่าจะคุ้มกันรักษาพวกท่าน ในเวลากลางคืนและกลางวัน จากพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁴ แต่ทว่าพวกเขาเป็นผู้ฉินหลังให้การรำลึกถึงพระเจ้าของพวกเขา

43. หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าหลายองค์ นอกไปจากเราคอยป้องกันพวกเขา⁵ ทั้ง ๆ ที่พระเจ้าเหล่านั้นไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตัวเอง และไม่สามารถป้องกันตัวเองให้พ้นจากการลงโทษของเราได้⁶

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُرُونَ
عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَرِئِينَ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ مَنْ يَكْفُرُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا
يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾

¹ หากพวกเขารู้ถึงความยิ่งใหญ่ของการลงโทษ ขณะที่พวกเขาไม่สามารถที่จะปกป้องมันได้ เพราะมันเกิดขึ้นรอบด้าน พวกเขาจึงจะไม่รีบเร่งให้สัญญาณเกิดขึ้น

² หรือขอผ่อนผันเพื่อที่จะขอกฎโทษและขอแก้ตัว

³ อะบูหัยยานกล่าวว่า อายุขัยนี้เป็นการปลอมโยนท่านร่อซูลลอสฺ คือลัลลอสฺอะลียฮิวะซัลลัม

⁴ คือใครเล่าจะเป็นผู้คุ้มกันรักษาพวกท่านจากการลงโทษของพระเจ้า ทั้งในยามกลางวันและกลางคืน

⁵ ให้พ้นจากการลงโทษของเรา

⁶ ในกรณีเช่นนี้แล้วพวกเขาจะช่วยเหลือคนอื่นได้อย่างไร

44. แต่ทว่า เราได้ให้ความสุขสำราญแก่พวกเขา และบรรพบุรุษของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขา มีอายุยืนยง พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริง เราได้มายังแผ่นดินเพื่อทำให้มันคับแคบลงจาก ขอบเขตของมัน¹ แล้วพวกเขาจะเป็นผู้ชนะ อีกหรือ²

بَلْ مَنَعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا
مِمَّا أَطْرَفَهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٤﴾

45. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันเพียง ตักเตือนพวกท่านด้วยวะฮีย์เท่านั้น³ แต่คน หูหนวกไม่ได้ยินเสียงเรียกร้อง เมื่อพวกเขาถูก ตักเตือน⁴

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ
الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿١٥﴾

46. และหากการลงโทษเพียงเล็กน้อยจาก พระเจ้าของเจ้าประสพกับพวกเขา แน่หนอน พวกเขา ก็จักกล่าวว่ โอ้ความหายนะแก่เรา แท้จริงเราเป็นผู้ธรรม⁵

وَلَيْنَ مَسْتَهْرَجَةٍ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَتَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٦﴾

47. และเราจะตั้งตราซูที่เที่ยงธรรมสำหรับวัน กิยามะฮ์⁶ ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมแต่ อย่างใดเลย⁷ และแม้ว่ามันเป็นเพียงน้ำหนัก เท้าเมสึดพีซเล็ก เราก็จะนำมันมาแสดง และ เป็นการพอเพียงแล้วสำหรับเราที่เป็นผู้ชำระ สอบสวน

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ ﴿١٧﴾

¹ ด้วยการให้บรรดามุสลิมินพิชิตและเข้าไปครอบครองพื้นที่ และขยายขอบเขต และทำให้พื้นที่ของพวกเขา กุฬฟารแคบลง

² คือใครจะเป็นผู้ชนะกันแน่ มุสลิมินหรือกุฬฟาร

³ คือเป็นวะฮีย์มาจากพระเจ้า ฉันมิได้คิดขึ้นมาเอง

⁴ เพราะความเง้เงาและการต่อต้านของพวกเขา จึงเปรียบเสมือนคนหูหนวก

⁵ คือยอมสารถาพในการทำผิดของพวกเขา

⁶ เพื่อตรวจสอบการงานของแต่ละคน

⁷ คือกรรมดีจะไม่ถูกลด กรรมชั่วจะไม่ถูกเพิ่ม

48. และแท้จริง เราได้ให้แก่มุซาและฮารูน (ซึ่งคัมภีร์เตารอฮ์) ที่แยกแยะระหว่างความจริงกับความเท็จ และเป็นแสงสว่างแห่งดวงประทีป และข้อตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً
وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

49. บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่เห็น¹ และพวกเขายังหวั่นกลัว ต่อวันอวสานด้วย

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. และนี่คืออัลกุรอาน เป็นการตักเตือนที่ จำเริญซึ่งเราได้ให้มันลงมา² แล้วพวกเจ้ายังจะ ปฏิเสธมันอีกหรือ

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. และโดยแน่นอน เราได้ให้ความเฉลียวฉลาดแก่อิบรอฮีม³ แต่ครั้งก่อน⁴ โดยที่เรารู้จัก เขาดี

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾

52. ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของเขาและกลุ่มชน ของเขาว่า รูปปั้นอะไรกันนี้ที่พวกท่านเฝ้าบูชา กัน⁵

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾

53. พวกเขา กล่าวว่า เราได้พบเห็นบรรพบุรุษ ของเรา เป็นผู้สักการะบูชามันมาก่อน

﴿ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾

¹ เพราะพวกเขาไม่รู้ด้วยการพิจารณา และด้วยพิสูจน์หลักฐานว่า พวกเขามีพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงเดชานุภาพ ทรงตอบแทนผลงานต่าง ๆ พวกเขาจึงยำเกรงพระองค์โดยดี พวกเขาไม่เห็นพระองค์

² แก่ผู้ที่รำลึก และเป็นบทเรียนแก่ผู้ที่พินิจพิจารณาถึงความดีมากมายมหาศาล เราได้ประทานมันลงมา ด้วยภาษาของพวกเขา

³ หมายถึงฮิดาเยฮ์ และความดี

⁴ คือตั้งแต่สมัยเขาเป็นเด็ก ๆ

⁵ ข้อความดังกล่าวนี้แสดงถึงความเฉลียวฉลาดที่อิบรอฮีมได้รับตั้งแต่เขาเป็นเด็กอยู่

54. เขากล่าวว่า โดยแน่นอน พวกท่าน และบรรพบุรุษของพวกท่าน อยู่ในการหลงผิด อย่างชัดเจน

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

55. พวกเขาบอกว่า ท่านได้นำความจริงมา เสนอแก่เรา หรือท่านเป็นแต่เพียงคนหนึ่งใน พวกล้อเล่น¹

قَالُوا أَوِجْتَنَّا بِالْحَقِّ أَنْتَ مِنَ اللَّعِينِينَ ﴿٥٥﴾

56. เขากล่าวว่า แต่ที่แท้จริงพระเจ้าของ พวกท่าน² คือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงเนรมิตมัน³ และฉัน เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เป็นพยานต่อการณ์นี้

قَالَ بَلْ رَزَقَكُمُ رَبِّيَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ الَّذِي فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

57. และขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แท้จริง ฉันจะวางแผนต่อต้านรูปปั้นทั้งหลาย ของพวกท่าน หลังจากที่พวกท่านผินหลังกลับ ออกไป⁴

وَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوهُم مُّدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. ดังนั้น เขาได้ทำให้มันแหลกกลายเป็น เหลือไว้ เพียงรูปปั้นตัวใหญ่สำหรับพวกเขา⁵ หวังว่า พวกเขาจะได้กลับไปสอบถามมัน

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾

¹ คือท่านพูดจริงหรือพูดเล่น

² ที่สมควรแก่การเคารพอิบาดะฮ์

³ มีใช้รูปปั้นหรือเจดีย์เหล่านี้

⁴ นักตีฟซีรออธิบายว่า ทุกๆ ปีพวกเขาฝังงานฉลอง มีประชาชนไปร่วมงานกันอย่างคับคั่ง อะฮ์ริบิดาของ อิบรอฮีมกล่าวกับเขาว่า หากเจ้าออกไปร่วมงานกับเรา เจ้าจะพอใจในศาสนาของเรา ดังนั้นอิบรอฮีม ได้ออกเดินทางไปกับพวกเขา ขณะที่เดินทางอยู่นั้นเขาแกล้งทำล้มลง และบอกว่าเจ็บเท้า พวกเขา จึงปล่อยเขาไว้ แล้วเดินทางต่อไป อิบรอฮีมได้ตะโกนขึ้นว่า ฉันจะวางแผนต่อต้านรูปปั้นทั้งหลายของ พวกท่าน

⁵ คือเขาได้ทุบรูปปั้นตัวเล็กจนแหลกกลายเป็น เหลือไว้แต่รูปปั้นตัวใหญ่ มุญาฮิดกล่าวว่า เขาเหลือรูปปั้น ตัวใหญ่ไว้ แล้วเอาขวานแฉวนไว้ที่คอ เพื่อจะให้เป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขา

59. พวกเขาบอกว่า ใครกระทำเช่นนี้กับ
พระเจ้าของเรา แท้จริง เขาผู้นั้นอยู่ในหมู่ผู้
อธรรมอย่างแน่นอน¹

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآيَاتِنَا إِذْ
إِنَّمَا لَنَا الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. พวกเขาบอกว่า เราได้ยื่นเด็กหนุ่มคน
หนึ่งกล่าวดำหั้นรูปปั้นเหล่านี้ เขามีชื่อว่า
อิบรอฮีม²

قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَدْعُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾

61. พวกเขาบอกว่า พวกท่านจงนำเขามา
ท่ามกลางสายตาของประชาชน หวังว่าเขา
ทั้งหลายจะได้เป็นพยาน³

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

62. พวกเขาบอกว่า เจ้าเป็นผู้กระทำเช่นนี้ต่อ
พระเจ้าเหล่านั้นของเรากระนั้นหรือ อิบรอฮีม
เอ๋ย

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآيَاتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾

63. เขากล่าวว่า แต่ว่าพระเจ้าตัวใหญ่ของ
พวกมันนี่ต่างหากเป็นผู้กระทำมัน⁴ พวกท่าน
จงถามพระเจ้าเหล่านั้นซิ หากพวกมันพูดได้

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
هَذَا فَاسْتَأْذِنُوا إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾

64. ดังนั้น พวกเขาก็กลับมาคิดถึงตัวของ
พวกเขาเอง⁵ แล้วกล่าวขึ้นว่า แท้จริงพวกท่าน
นั้นแหละเป็นผู้อธรรม

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ
أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾

65. ครั้นแล้วศีรษะของพวกเขาก็ก้มลงมา (อยู่
ในสภาพคอดก) แล้วกล่าวว่า ท่าน⁶ ก็รู้ดีอยู่
แล้วว่า รูปปั้นเหล่านั้นพูดไม่ได้

ثُمَّ تَكَسَّوْا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ
مَا هُمْ بِأَوْلِيَاءُ بِنْتِقُونَ ﴿٦٥﴾

¹ คือบาปหนัก โดยที่เขาอาจหาญกระทำต่อพระเจ้าผู้สมควรแก่การยกย่องเทิดทูน

² หวังว่าเขาคงเป็นผู้ทำลายรูปปั้นเหล่านี้

³ จุดมุ่งหมายก็คือ เพื่อพิจารณาลงโทษเขาต่อหน้าธารกำนัล และเพื่อเป็นบทเรียนแก่ผู้อื่นด้วย

⁴ เพราะมันโกรธที่พวกท่านเคารพบูชารูปปั้นตัวเล็กอื่น ๆ พร้อมกันมัน มันจึงทำลายรูปปั้นเหล่านั้นเสีย

⁵ คือใช้สติปัญญาพิจารณาถึงเหตุผล

⁶ หมายถึงอิบรอฮีม

66. เขากล่าวว่า พวกท่านเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ที่มันไม่ให้คุณแก่พวกท่าน และไม่ให้โทษแก่พวกท่านแต่อย่างใดเลย กระนั้นหรือ

67. เป็นที่น่ารังเกียจแก่พวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮฺ¹ พวกท่านไม่มีสติปัญญาหรือ²

68. พวกเขาบอกว่า จงเผาเขาเสีย³ และจงช่วยเหลือพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน⁴ หากพวกท่านจะกระทำเช่นนั้น

69. เรา (อัลลอฮฺ) กล่าวว่า ไฟเอ๋ย จงเย็นลง และให้ความปลอดภัยแก่อิบรอฮีมเถิด⁵

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

أَفَلَا تَكْفُرُوا لِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

فَلَنَأْيِسَّرَ لَكُفْرِي بَرَاءً وَسَلَّمًا عَلَيَّ إِنِّي رَسُولٌ مِّن ذُرِّيَّتِهِ

¹ หมายถึงรูปปั้นต่าง ๆ ที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮฺ

² คือการกระทำเช่นนั้นเป็นที่น่ารังเกียจอย่างยิ่ง

³ เมื่อหลักฐานเป็นที่แจ้งชัด และไม่สามารถจะหาคำตอบมายืนยันแก่อิบรอฮีมได้ พวกเขาจึงหันไปใช้กำลังและบังคับ

⁴ คือพวกท่านจงแก้แค้นแทนพระองค์ของพวกท่าน

⁵ บรรดานักตีฟซิกกล่าวว่า เมื่อพวกเขาตกลงกันที่จะเผาอิบรอฮีมแล้ว ก็ได้รวบรวมเก็บหินเป็นเวลาหนึ่งเดือน ช่วนี้เป็นที่เลื่องลือจนกระทั่งสตรีคนหนึ่งล้มป่วยลง นางได้บ่นไว้ว่า หากหายป่วยแล้วจะไปชวยแบกหินมาเผาอิบรอฮีม แล้วพวกเขาได้ชูดหลุมใส่หินแล้วจุดไฟ เป็นที่ทราบกันดีว่าเปลวไฟได้กระพือสูงขึ้นจนกระทั่งเมื่อนกบินผ่านไปจะไหม้ตกลงมาเพราะความร้อน หลังจากนั้นพวกเขาก็มัดอิบรอฮีมไว้กับเครื่องยิงเข้าสู่กองไฟ ขณะนั้นญิบริลได้มาหาเขาแล้วกล่าวว่า ท่านต้องการอะไรบ้าง เขาตอบว่า กับตัวท่านนั้นไม่มี ญิบริลกล่าวต่อไปอีกว่า จงขอต่อพระเจ้าของท่าน อิบรอฮีมกล่าวว่า เป็นการพอเพียงแก่ฉันจากการขอของฉันทันที คือ ความรู้ของพระองค์ต่อสถานะของฉันทันที อัลลอฮฺตรัสว่า โอไฟเอ๋ย จงให้ความเย็น ให้ความปลอดภัยแก่อิบรอฮีม ไฟมิได้เผาอิบรอฮีม นอกจากเชือกที่มัดเขาอยู่เท่านั้น อิบนุอับบาสกล่าวว่า หากอัลลอฮฺมิได้ตรัสว่าปลอดภัยแล้ว แน่หนอนมันจะเป็นภัยต่ออิบรอฮีมด้วยความเย็นของมัน อย่างไรก็ตามพวกก็อดยານีย์ได้ปฏิเสธเรื่องการโยนหีบอิบรอฮีมมอลัยฮิสสลามลงในไฟและปฏิเสธมัวะอฺยิชาตของท่านในครั้งนี้โดยกล่าวว่าศัตรูของท่านได้เตรียมแผนการเพื่อการนั้นแต่อัลลอฮฺทรงเปิดเผยแผนการนั้นเสียก่อน (ดูกูรอานมาญิด เล่ม 2 หน้า 786)

70. และพวกเขาปรารถนาที่จะวางแผนร้ายแก่
เขา¹ แต่เราได้ทำให้พวกเขาประสบกับความ
สูญเสียมากยิ่งขึ้น²

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

71. และเราได้ให้เขา (อิบรอฮีม) และลูฏ
(หลานชาย-ลูกของพี่ชาย) รอดพ้นไปสู่แผ่นดิน
ซึ่งเราได้ให้มีความจำเริญอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดิน
นั้นแก่บรรดาชาติต่าง ๆ³

وَجَعَلْنَا لَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ إِسْمًا وَجَعَلْنَا لَهُمَا الْإِسْمَ الْكَبِيرَ ﴿٧١﴾

72. และเราได้ให้บุตรชื่ออิสฮากแก่เขา และ
ยะอกูบ (หลาน) เป็นการเพิ่มพูน และทั้งหมด
นั้นเราได้ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ﴿٧٢﴾

73. และเราได้แต่งตั้งพวกเขาให้เป็นผู้นำเพื่อชี้
แนะแนวทางที่ถูกต้องโดยคำสั่งของเรา และ
เราได้วะฮีย์แก่พวกเขาให้ปฏิบัติความดี และ
อํารงการละหมาด แล้วบริจาคทานชะกาต⁴
และพวกเขาก็เป็นผู้เคารพภักดีต่อเราเท่านั้น

وَجَعَلْنَاهُمْ أئِمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ
وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

74. และลูฏนั้นเราได้ให้การเป็นนะบี และวิชา
ความรู้แก่เขา และเราได้ให้เขารอดพ้นจาก

وَلُوطًا ءَأْتَيْنَاهُ حَمِيمًا وَعَلَّمْنَاهُ جَدْرًا وَقَدَّمْنَا لَهُ إِسْمَاعِيلَ إِسْمًا وَجَعَلْنَا لَدُونَهُ مِيزَانَ الْقِسْطِ وَجَعَلْنَاهُ فِي سُلَيْمَانَ مِنْ دَاوُدَ إِسْمًا إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٧٤﴾

¹ คือต้องการจะเผาเขาด้วยไฟ

² คือประสบกับการขาดทุนอย่างย่อยยับ โดยที่พวกเขาวางแผนร้ายต่ออะบิฮันซัลฮุส แล้วอัลฮุส ก็ทรง
วางแผนซ่อนหนือพวกเขา จนกระทั่งพวกเขาประสบกับความสูญเสียอย่างร้ายแรงยิ่ง

³ ทั้งสองอพยพออกจากอิรักไปสู่ดินแดนแห่งประเทศซาม ซึ่งมีความจำเริญ และอุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำ
หลายสาย และมีต้นไม้มากมาย

⁴ ที่เจาะจงกล่าวถึงโดยเฉพาะ ก็เพราะว่าการละหมาดนั้นเป็นการอิบาดะฮ์ทางร่างกายที่ประเสริฐยิ่ง
และชะกาตเป็นอิบาดะฮ์ทางทรัพย์สินสมบัติที่ประเสริฐยิ่ง

หมู่บ้านนั้น¹ ซึ่งชาวบ้านได้กระทำความชั่ว²
แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ชั่วช้าและฝ่าฝืน

لَخَبِئَتْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٥﴾

75. และเราได้ให้เขาเข้าอยู่ในความเมตตาของ
เรา แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งในหมู่คนดี

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٦﴾

76. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของนุหฺ เมื่อเขาได้
ร้องเรียน (ต่ออัลลอฮฺ) ก่อนหน้านั้น³ แล้วเรา
ได้ตอบรับการร้องเรียกแก่เขา และเราได้ช่วย
ให้เขาและพรรคพวกของเขา รอดพ้นจากความ
ทุกข์ระทมอันใหญ่หลวง

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ،
فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

77. และเราได้ช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากหมู่
ชนที่ปฏิเสธต่อโองการของเรา แท้จริงพวกเขา
เป็นหมู่ชนที่ชั่วช้า แล้วเราได้ให้พวกเขาทั้งหมด
จมน้ำตาย

وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

78. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของดาอูดและ
สูลัยมาน เมื่อเขาทั้งสองได้ตัดสินในเรื่องไร่
เมื่อฝูงแกะของชนหมู่หนึ่งได้หลบเข้าไปกินพืช
ในเวลากลางคืน และเราเป็นพยานต่อการตัดสิน
ของพวกเขา

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ
فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ
وَكَانَ لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٩﴾

¹ หมู่บ้านนั้นเรียกว่า ชะตุม

² ความประพฤติที่เลวทรามต่ำช้าของชาวบ้านนั้นก็คือ การเสพสังวาสกับเพศเดียวกันทางทวาร และการปล้นสะดม

³ คือก่อนหน้าบรรดานะบีเหล่านั้น เขาได้ขอพรให้พระองค์ทรงลงโทษพวกเขาเหล่านี้ ที่ปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาต่อเขา ด้วยคำขอพรที่ว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์อย่าทรงปล่อยผู้ใดในหมู่ผู้ปฏิเสธ ให้เหลืออยู่บนแผ่นดินอีกเลย 71 : 26

79. ดังนั้น เราได้ตัดสินใจให้สุลัยมานเข้าใจการตัดสินใจนั้น และเราได้ให้ความเฉลียวฉลาดและวิชาความรู้ที่หลักแหลมแก่แต่ละคน¹ และเราได้ทำให้ภูเขาและนกแซ่ซร้องสดุดีร่วมกับดาวูด และเราเป็นผู้กระทำให้สิ่งเหล่านี้²

80. และเราได้สอนเขาให้รู้ การทำเสื่อเกราะแก่พวกเจ้า เพื่อป้องกันเจ้าจากการรบกวนกัน แล้วพวกเจ้าจะเป็นผู้กตัญญูขอบคุณบ้างไหม

81. และสำหรับสุลัยมาน เราได้ทำให้ลมกลายเป็นพายุ ตามคำบัญชาของเขา ไปยังดินแดนซึ่งเราได้ให้ความจำเริญ ณ ที่นั้น และเราเป็นผู้รอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا إِنَّا جَعَلْنَا خَلْقًا وَعِلْمًا
وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحُونَ وَالطَّيْرَ
وَكَانَ فَلَاحِينَ ﴿٧٩﴾

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِيُخَفِّيَكُمْ
مِن بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

وَأَسْلَمْنَا مَنْ الْرِّيحِ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ
الَّتِي بَنَرْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

¹ คือทั้งดาวูดและสุลัยมาน เราได้ให้ความเฉลียวฉลาดและความรู้อันกว้างขวาง พร้อมกับการเป็นนบี บรรดานักตีพริกกล่าวว่าชายสองคนเกิดเรื่องพิพาทกัน แล้วได้เข้าไปหานะบีดาวูดเพื่อให้ทำการตัดสิน เรื่องก็คือฝูงแกะของชายคนหนึ่งได้เข้าไปในไร่ของชายอีกคนหนึ่งในเวลาากลางคืน และได้กัดกินพืชจนหมด นะบีดาวูดได้ตัดสินให้ชายเจ้าของไร่รับแกะเอาไว้ ชายคนที่สองก็ได้ออกไปหาสุลัยมานเผชิญไปพบสุลัยมานที่ประทับบ้าน เขาจึงเล่าเรื่องการตัดสินของนะบีดาวูดให้สุลัยมานฟัง สุลัยมานจึงได้ไปหานะบีดาวูดแล้วกล่าวว่า โอ้ท่านนะบีของอัลลอฮ์ หากท่านตัดสินเป็นอย่างอื่นจากที่ท่านได้ตัดสินไป ก็จะเป็นที่พอใจแก่คนทั้งสอง นะบีดาวูดถามว่า แล้วอะไรเล่าคือการตัดสินที่ดีกว่า สุลัยมานตอบว่า ให้เจ้าของฝูงแกะเข้าไปทำไร่ จนกระทั่งพืชผลออกงอกงามอย่างในสภาพเดิม ส่วนเจ้าของไร่ก็เอาฝูงแกะไปเลี้ยง และเอาประโยชน์จากนม ชน และลูกของมัน เมื่อพืชผลออกงามงอกงามอยู่ในสภาพเดิมแล้วก็ให้คืนฝูงแกะแก่เจ้าของไร่ และคืนไร่ให้แก่เจ้าของเดิม นะบีดาวูดได้ฟังแล้วก็กล่าวว่า เป็นความคิดที่ถูกต้อง แล้วนะบีดาวูดก็ได้ตัดสินแก่ชายทั้งสองตามนั้น นั่นคือความหมายของโองการของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า และเราได้ตัดสินใจให้สุลัยมานเข้าใจการตัดสินใจนั้น...

² คือเราได้ให้ภูเขาและนกแซ่ซร้องสดุดีพร้อมกับดาวูด เมื่อเวลาตีสิบห้ อิบน์กะษีรกล่าวไว้ ทั้งนี้ก็เพราะเสียงอันไพเราะของนะบีดาวูด เมื่อยามที่เขาอ่านคัมภีร์ซะบูร์ ขณะที่เขาอ่านครวญ นกจะหยุดอยู่กลางอากาศและตอบรับการอ่านของเขา และภูเขาก็ส่งเสียงสะท้อนกังวานเป็นการตอบรับด้วย ที่อายะฮ์นี้กล่าวถึงภูเขาก่อนนกก็เพราะว่า การทำให้ภูเขาส่งเสียงสะท้อนเป็นเรื่องแปลกประหลาดกว่าและถือว่าเป็นปาฏิหาริย์ เพราะมันเป็นของแข็ง

82. และเราได้ให้ชัยฏอน¹ บางตัวดำน้ำให้
สูลัยมาน² และพวกเขาทำงานอื่นจากนั้น³ และ
เราเป็นผู้คุ้มกันรักษาพวกเขาเหล่านั้น

83. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของอัยยูบ⁴ เมื่อเขา
ได้ร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้า
พระองค์นั้น ความทุกข์ยากได้ประสบแก่ข้า
พระองค์และพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้ทรงเมตตายิ่ง
ในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย

84. ดังนั้น เราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขา
แล้วเราได้ปลดเปลื้องสิ่งที่เป็นความทุกข์ยาก
แก่เขาและเราได้ให้ครอบครัวของเขาแก่เขา⁵

وَصَ الشَّيْطَانِ مِّنْ مَّوْصُوتِ
لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ
وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

﴿٨٣﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٤﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ فَكَفْنَا مَا بِيَدِ مَنِّ ضُرِّ
وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَذَكَرْنَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٤﴾

¹ พวกก็อดยานี้ได้ตีความคำว่า อัชชะยาฎีนว่า หมายถึงหัวใจอันธพาลหรือคนต่างถิ่น (ดูกูรอานมาญีต เล่ม 2 หน้า 778 และหน้าแก่) การตีความดังกล่าวเท่ากับเป็นการปฏิเสธว่ามีชัยฏอนหรือยีนซึ่งเป็นหลัก ความเชื่อที่ทราบกันดีในอิสลาม

² ดำน้ำลงไปใต้นทะเลลึก เพื่อนำเอาเพชรพลอยและไข่มุกมาให้สูลัยมาน

³ เช่น สร้างเมือง สร้างอาคารสูง ๆ และงานอื่น ๆ ที่มนุษย์ธรรมดาทำไม่ได้

⁴ บรรดานักตีพซริกกล่าวว่า อัยยูบเป็นนะบีจากประเทศโรมัน เขามีบุตรหลานและทรัพย์สมบัติมากมาย อัลลอสฺ ตะอาลาทรงให้ทรัพย์สมบัติของเขาสูญสลายไป เขาก็ตนหนัสนิติ แล้วพระองค์ก็ทรงให้บุตรหลาน ของเขาตายไป เขาก็ตนหนัสนิติ แล้วพระองค์ก็ทรงให้เขาได้รับการทดสอบอื่น ๆ และการเจ็บป่วย เขาก็ตนหนัสนิติ ชนกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาผ่านมาได้กล่าวว่า สิ่งที่ประสบกับเขาเช่นนี้มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นบาปอันยิ่งใหญ่ ดังนั้นเขาจึงร้องเรียนขอพรต่ออัลลอสฺ ตะอาลา พระองค์จึงทรงปลดเปลื้อง ความทุกข์ของเขา

⁵ อับลลอสฺ อิบน์มัสอูด กล่าวว่า ลูกของเขา 14 คนตายหมด เป็นบุตรชาย 7 คน และบุตรหญิง 7 คน เมื่ออัยยูบฟื้นจากการเจ็บป่วย อยู่ในสภาพที่แข็งแรงแล้ว ภรรยาของเขาได้คลอดบุตรซึ่งเกิดจากเขาก็ก 14 คน อันเป็นบุตรชาย 7 คน และอีก 7 คนเป็นบุตรหญิง มีรายงานกล่าวว่า อัยยูบได้รับเคราะห์กรรม เป็นเวลาถึง 18 ปี วันหนึ่งภรรยาของเขากล่าวกับเขาว่า ถ้าท่านจะขอได้ออต่ออัลลอสฺ ตะอาลา เพื่อ ปลดเปลื้องความทุกข์ร้อนของเราให้หมดสิ้นไปได้ไหม เขากล่าวกับนางว่า เรามีชีวิตอยู่ในความเป็นสุข ก็ปี นางตอบว่า 80 ปี เขากล่าวว่า ฉันจะอายุต่ออัลลอสฺที่จะขอพรต่อพระองค์ เพราะฉันมีชีวิตอยู่ใน ความทุกข์ไม่เท่ากับการมีชีวิตอยู่ในความสุข

และเช่นเดียวกับที่เขาได้เคยมีมาก่อน (เช่น บุตรหลานและพวกพ้อง) เป็นความเมตตาจากเรา และเป็นข้อตักเตือนแก่บรรดาผู้ที่เคารพภักดี

85. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของอิสมาอีลและอิเดรีส และซุลกิฟลี แต่ละคนอยู่ในหมู่ผู้อดทนชั้นดี

86. และเราได้ให้พวกเขาเข้าไปในความเมตตาของเรา แท้จริงพวกเขาอยู่ในหมู่คนดีมีคุณธรรม

87. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของซันนูน¹ (นะบีญูฮุส) เมื่อเขาจากไปด้วยความโกรธพระรศพวกของเขา แล้วเขาคิดว่าเราจะไม่ทำให้เขาได้รับความลำบาก แล้วเขาก็ร้องเรียนท่ามกลางความมิดทึบทะเลว่า² ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ท่าน มหาบริสุทธิ์แก่พระองค์ท่าน แท้จริงข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรมทั้งหลาย

88. ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขา และเราได้ช่วยให้เขารอดพ้นจากความทุกข์ระทม และเช่นเดียวกันนี้ เราช่วยบรรดาผู้ศรัทธา

وَلِإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ
مِّنَ الصَّادِقِينَ ﴿٨٥﴾

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَجَعْنَا لَهُ مِنَ الْغَمِّ
وَكَذَلِكَ نُنشِئُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

¹ ซันนูนหมายถึงนะบีญูฮุส นูน หมายถึงปลาฉลาม และ ซา หมายถึงเจ้าของ

² อัลซุลมาต คำนี้เป็นพหูพจน์ของคำว่า ซุลมะฮฺ คือ ความมิด อัลซุลมาต หมายถึงความมิดถึง 3 ชั้น คือความมิดในเวลากลางคืน ความมิดในห้องทะเล และความมิดในห้องปลาวาฬ นี่คือทัศนคติของอิบนุอับบาส

89. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของชะกะรียาเมื่อเขาได้ร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้ข้าพระองค์อยู่อย่างเดียวดาย¹ และพระองค์ท่านเท่านั้นเป็นผู้สืบมรดกอันดียิ่ง

وَرَكْرَبًا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

90. ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนแก่เขา และเราได้ประทานบุตรแก่เขาคือยะหฺยา และเราได้ปรับปรุงแก้ไขภริยาของเขาให้เป็นปกติแก่เขา แท้จริงพวกเขา² แข่งขันกันในการทำความดีและพวกเขาวิงวอนเราด้วยความหวังในความเมตตาของเรา และด้วยความกลัวต่อการลงโทษของเรา และพวกเขาเป็นผู้ถ่อมตัวเกรงกลัวต่อเรา

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
يُستَعْرَبُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا
رَعْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا آتِنَا خَشْيَعِينَ ﴿٩٠﴾

91. และจงรำลึกถึงสตรีที่รักษาความบริสุทธิ์ของนางเอาไว้³ แล้วเราได้เป่าวิญญาณของเราเข้าไปในนาง⁴ และเราได้ทำให้นางและบุตรของนางเป็นสัญญาณหนึ่งแก่มวลมนุษย

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَا فِيهَا
مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا
آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

¹ คือปราศจากลูกหลานและผู้รับมรดก อิบนุอับบาสกล่าวว่า ขณะนั้นเขามีอายุครบ 100 ปี ภรรยาของเขามีอายุ 99 ปี

² บรรดานะบีที่ได้กล่าวนามข้างต้น

³ อิบนุกะซีร กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องของมัรยัมและบุตรของนางคืออีซา พร้อมกับเรื่องของชะกะรียาและบุตรของเขา ยะหฺยา ก็เพราะทั้งสองเรื่องมีความเกี่ยวข้องกัน คือเรื่องของชะกะรียาเป็นการให้กำเนิดบุตรจากชายชราและหญิงชรา ซึ่งไม่เคยมีบุตรมาก่อนในวัยหนุ่มสาว และเรื่องของมัรยัมเป็นการให้กำเนิดบุตรโดยปราศจากสามี ดังนั้นจึงกล่าวถึงเรื่องของมัรยัมหลังจากเรื่องของชะกะรียา

⁴ คือเราได้ใช้ให้ญิบรีลเป่าวิญญาณเข้าไปในทางแขนเสื้อของนาง และวิญญาณได้เข้าไปในท้องของนาง แล้วนางก็ตั้งครรภ์

92. แท้จริง นี่คือประชาชาติของพวกเขาซึ่งเป็นประชาชาติเดียวกัน¹ และข้าเป็นพระเจ้าของพวกเขา ฉะนั้นพวกเขาก็แตกหักตั้งแต่อิสร่

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

93. และพวกเขาได้แตกแยกกันในเรื่องของศาสนา ระหว่างพวกเขาตัวเอง² ทั้งหมดนี้พวกเขาจะเป็นผู้กลับไปหาเรา

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾

94. ฉะนั้นผู้ใดประกอบกรรมดีทั้งหลาย โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา สำหรับการอุตสาหกรรมวิริยะของเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ³ และแท้จริงเราเป็นผู้บันทึกความดีสำหรับเขา

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ ﴿٩٤﴾

95. และเป็นที่ยำหนักรบเมือง ที่เราได้ทำลายเมืองนั้นแล้วว่า แน่หนอนพวกเขาจะไม่กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก⁴

وَحَرَّمْنَا عَلَى قَرَبَيْهِ أَهْلَ كِنَانِهَا أَنَّهُمْ
لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

96. จนกระทั่งเมื่อ ยะฮฺญุญญ์ และมะฮฺญุญญ์ ถูกปล่อยออกมาจากกำแพง และพวกเขาจะหลั่งไหลกันลงมาจากทุกทิศทาง⁵

حَتَّىٰ إِذَا فُجِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

¹ นี่คือนิกายของพวกเขา จะต้องเป็นหมู่คณะเดียวกัน ไม่แตกแยกกัน นั่นคืออิสลาม บรรดานะบีทั้งหมดได้นำเอาศาสนาแห่งการเคารพศรัทธาของพวกเขา อิบน์อับบาสกล่าวว่า ศาสนาของพวกเขาท่านคือศาสนาเดียวกัน

² คือได้แตกแยกออกจากกันเป็นหมู่คณะนิกายและลัทธิ เช่น แยกออกมาเป็นผู้ให้ความเป็นเอกภาพ (มุวะฮฺฮิด) และเป็นยะฮฺญุญญ์ นัสรอนีย์ และมะฮฺญุญญ์

³ คือผลงานของเขาจะไม่สูญสลาย

⁴ พวกก็อดยาก็ถือว่าอายะฮฺนี้เป็นกฎว่า : คนใดตายแล้วไม่ฟื้นขึ้นจนถึงวันฟื้นคืนชีพในโลก (ดูการอ่านมาญิดเล่ม 2 หน้า 781) นี้ เพื่อปฏิเสธมิว่ายะฮฺญุญญ์ต่าง ๆ ที่อัลลอฮฺทรงให้มีขึ้นดังปรากฏใน (2 : 56, 2 : 72, 2 : 73, 2 : 243, 2 : 259 และ 2 : 260)

⁵ เพราะความมากมายของพวกนี้ได้หลั่งไหลกันมาเพื่อบ่อนทำลายในแผ่นดิน

97. และเมื่อสัญญาแห่งความจริงได้ใกล้เข้ามา¹ ขณะนั้นเรื่องของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา คือ สายตาของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะจ้องเขม็งแล้วกล่าวว่า โอ้ความหายนะของเรา แน่หนอนยิ่งเราอยู่ในความหลงลืม (จากทางกลับที่นำกลัสนี้) ยิ่งกว่านั้นเรายังเป็นผู้ธรรมอีกด้วย

98. แท้จริงพวกเจ้า (มุชริกีน) และสิ่งที่พวกเจ้าเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์นั้น ทั้งหมดนั้นเป็นเชื้อเพลิงของนรก โดยพวกเจ้าจะเข้าไปอยู่ในนั้น²

99. หากมันเหล่านั้นเป็นพระเจ้าจริงแล้ว มันจะไม่เข้าไปอยู่ในนั้น และทั้งหมดจะเข้าอยู่ในนั้นอย่างถาวร³

وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقِّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَوَلَّوْنَا قَدْ كُنَّا
فِي عَقْلٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٧٧﴾

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ
اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٧٨﴾

لَوْ كَانَتْ هُنَّ آلَآءَ إِلَآهَةٍ مَا وَرَدَهَا
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٩﴾

¹ คือเวลาแห่งวันกียามะฮ์ใกล้เข้ามาแล้ว นักตีฟซริกกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงให้การออกมาของยะฮูญญ์และมะอูญญ์เป็นเครื่องหมายของการใกล้วันอาสาน

² สาเหตุแห่งการประทานโองการเหล่านี้รายงานจากอิบนุอบาสกล่าวว่า เมื่อโองการนี้ถูกประทานลงมาได้ทำความลำบากใจให้แก่พวกกุฟฟารุช พวกเขาดังกล่าวว่ามันเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจึงไปหาอิบนุลชะฮะบะรียะ และได้เล่าเรื่องราวให้เขาฟัง เขาจึงกล่าวขึ้นว่า หากฉันร่วมอยู่ด้วยฉันจะได้ตอบเขาทันที พวกเขาถามว่า ท่านจะพูดอะไรกับมุฮัมมัด เขากล่าวว่า ฉันจะตอบเขาว่าอัลมะซีฮียะนี้พวกนะชะรอเคารพบูชา อุไซรียะนี้ พวกยะฮูดีเคารพบูชา ถ้าเช่นนั้นทั้งสองนี้ก็เป็นเชื้อเพลิงของนรกกระนั้นหรือ พวกกุฟฟารุชพอใจในคำกล่าวของเขา และมองเห็นว่ามุฮัมมัดคงพ่ายแพ้ต่อข้อโต้แย้งนี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานโองการนี้ลงมาเป็นการตอบโต้ข้อแคลงใจของพวกกุฟฟารุคือ แท้จริงบรรดาผู้ที่คุณความดีจากเราประสบแก่พวกเขาแล้วนั้น คนเหล่านั้นเป็นผู้ที่อยู่ห่างไกลจากมัน

³ คือทั้งผู้ที่กราบไหว้บูชาและผู้ถูกบูชาทั้งหมดจะอยู่ในนรกอย่างถาวร

100. สำหรับพวกเขาในนรกนั้นมีแต่เสียง
ครวญครางและพวกเขาในนรกนั้นจะไม่ได้ยิน
มันเลย

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

101. แท้จริงบรรดาผู้ที่ความดีจากเราได้ประสบ
แก่พวกเขามาก่อนนั้น ชนเหล่านั้นเป็นผู้ที่อยู่
ห่างไกลจากมัน

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنَّا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

102. พวกเขาจะไม่ได้ยินแม้แต่เสียงแผ่วเบา
ของมันและพวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์อย่าง
ถาวรตามที่จิตใจของพวกเขาปรารถนา

لَا يَسْمَعُونَ حَٰسِسًا وَهُمْ فِي مَا آسَأْتَهُتَّ
أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

103. ความตื่นตระหนกอันยิ่งใหญ่จะไม่ทำให้
พวกเขาเศร้าโศก¹ และมะลาอิกะฮ์จะพบพวกเขา²
แล้วกล่าวว่า นี่คือวันของพวกท่านซึ่งพวกท่าน
ได้ถูกสัญญาไว้

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَقُ الْأَكْبَرُ وَنَلَقَهُمُ
الْمَلَائِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. วันซึ่งเราจะม้วนชั้นฟ้า ประหนึ่งการม้วน
แผ่นกระดาษสำหรับการบันทึก ดังเช่นที่เราได้
เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรก เราจะให้มันกลับ
เป็นขึ้นมาอีก³ เป็นสัญญาผูกพันกับเรา แท้จริง
เราเป็นผู้กระทำให้แน่นอน

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكَتُبِ
كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ يُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنَا
إِنَّا كُنَّا فَعَالِينَ ﴿١٠٤﴾

¹ เพราะพวกเขาอยู่ในความปลอดภัย

² คือจะมาคอยให้การต้อนรับที่ประตูสวรรค์ พร้อมกับกล่าวอวยพรให้แก่พวกเขา

³ คือพระองค์จะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพมาอีกครั้งหนึ่งในสภาพของผู้เปลือยกายคล้ายเมื่อวันที่เขาเกิดมา

105. และที่แท้จริงนั้นเราได้บันทึกไว้ในคัมภีร์
อັซซะบูร¹ หลังจากที่เราได้บันทึกไว้ในลูหฺมะหฺฟุซ
ว่า แผ่นดินนั้นปวงบ่าวของเราที่ดีมีคุณธรรม
จะเป็นผู้สืบมรดกมัน²

106. แท้จริงในการกล่าวไว้เช่นนี้³ เป็นการ
เพียงพอสำหรับหมู่ชนที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ

107. และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจาก
เพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย⁴

108. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้รับ
วะฮีย์มา ให้ประกาศว่า แท้จริงพระเจ้าของ
พวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นพวก
ท่านยังมียอมมอบน้อมอีกหรือ

109. หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า ฉันได้ประกาศแจ้งให้พวกท่าน
ทราบแล้วโดยถ้วนหน้า และฉันไม่รู้ว่สิ่ง
ที่พวกท่านถูกสัญญาไว้⁵ จะอยู่ใกล้หรือไกล

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾

إِنِّي فِي هَذَا بَلَاءًا لِقَوْمٍ عَصِيْبٍ ﴿١٠٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

فَإِن تَوَلَّوْا فَعَلَّاءٌ أَذْنُكُمْ عَلَى سَوَاءٍ
وَإِن أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبَ أَمْ بَعِيدًا تُؤْعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

¹ คือคัมภีร์ที่ประทานให้แก่เนบี ดาวูด

² อิบฺนุกะษีรกล่าวว่ อัลลอฮฺ ตะอาลาได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ เदारอด ซะบูร และ ลูหฺมะหฺฟุซก่อน ที่จะม
บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินว่ ประชาชาติมุฮัมมัด คือลัลลอฮฺอะลยฮฺวะซัลลิม จะสืบมรดกแผ่นดินและ
ทรงให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์ และพวกเขาเป็นผู้ศ้อและศย

³ คือการกล่าวถึงชาวควรวในอดีต สัญญา ข้อตักเตือน และบทเรียนต่าง ๆ เหล่านี้

⁴ ในหะดีษ กล่าวว่ แท้จริงฉันคือความเมตตาที่ถูกประทานลงมา ดังนั้นผู้ได้รับเอาความเมตตานี้ไว้
และขอบคุณต่อความโปรดปรานนี้ เขาจะมีความสุขทั้งในคุนยา และอาคิเราะฮฺ

⁵ คือฉันไม่รู้ว่เมื่อใดการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้น และเมื่อใดกำหนดเวลาอาวสานจะเกิดขึ้น มันจะเกิดขึ้น
อย่างแน่นอน แต่ฉันไม่รู้ว่ในเวลาอันใกล้หรือไกล

110. แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้คำพูดที่เปิดเผย
และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกท่านปิดบังไว้

111. และฉันก็ไม่รู้ หวังว่าการประวิงเวลาอาจ
จะเป็นการทดสอบแก่พวกท่าน¹ และอาจจะ
เป็นการร่ำเรงชั่วขณะหนึ่ง²

112. เขา (มุฮัมมัด) กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็น
เจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงชี้ขาดตัดสิน
แก่เราด้วย ความจริง และพระเจ้าของเรา
คือ พระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงถูกขอความ
ช่วยเหลือต่อสิ่งที่พวกท่านกล่าวหา³

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

وَلَنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾

قُلْ رَبِّ أَسْكُرُ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ
عَلَىٰ مَا نَتَّبِعُونَ ﴿١١٢﴾

¹ คือฉันไม่รู้ว่าการประวิงเวลาการลงโทษของพวกท่านนั้น หวังว่ามันคงเป็นการทดสอบแก่พวกท่าน
เพื่อจะดูว่าการทำงานของพวกท่านจะเป็นอย่างไร

² หรือว่าการประวิงเวลานี้ เพื่อให้พวกท่านสนุกสนานร่าเริงระยะหนึ่ง แล้วการลงโทษอย่างเจ็บแสบของ
อัลลอฮ์ก็จะมายังพวกท่าน

³ คือฉันขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ ให้มีความอดทนต่อสิ่งที่พวกท่านกล่าวหา เช่นการปฏิเสธศรัทธา
และการกล่าวเท็จ

(22) ซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์

เป็นบัญญัติมะตะนะยะฮ์ มี 78 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์

ซูเราะฮ์อัลฮัจญ์เป็นซูเราะฮ์มะตะนะยะฮ์ที่กล่าวถึงด้านต่าง ๆ ของการศรัทธา-บัญญัติ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มะตะนะยะฮ์อื่น ๆ ซึ่งให้ความสนใจทางด้านนี้ ทั้ง ๆ ที่ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะตะนะยะฮ์ แต่ทว่าบรรยากาศของซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ได้เข้าครอบคลุมน้อย เช่น เรื่องการศรัทธา การให้ความเป็นเอกภาพ การตัดเดือน การเดือนสำหรับ การฟื้นคืนชีพ การตอบแทน และสภาพของวันกียามะฮ์ ตลอดจนเหตุการณ์ที่น่ากลัวของวันนั้น ซึ่งเป็นภาพที่เด่นชัดในซูเราะฮ์นี้ จนกระทั่งผู้อ่านเกือบจะวาดมโนภาพว่าเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ นอกเหนือไปจากนั้นก็เป็นเรื่องของการศรัทธาบัญญัติต่าง ๆ เช่น อนุญาตให้มีการสู้รบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของการทำฮัจญ์ และการทำฮัจญ์ (การเชือดสัตว์พลี) และใช้ให้ทำการต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ อีกหลายเรื่อง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของซูเราะฮ์มะตะนะยะฮ์ จนกระทั่งอุลมะอับบางท่านถือว่าเป็นซูเราะฮ์ทั้งสองประเภท คือ เป็นทั้งมะตะนะยะฮ์และมักก็ยะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ได้เริ่มอารัมภบทด้วยเหตุการณ์ที่รุนแรงและน่าสะพรึงกลัว ทำให้จิตใจสั่นสะเทือน ออกสั่นขวัญหาย นั่นก็คือสภาพของแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ซึ่งจะเกิดขึ้นในวันอวสานของโลก ความหวาดกลัวจะทวียิ่งขึ้น ในความนึกคิดของมนุษย์ มนุษย์ไม่ใช่เป็นแต่เพียงการถล่มทลายของตึกรามบ้านช่องเท่านั้น หากแต่ความโกลาหลในวันนั้นยังทำให้แม่ตกละเลิงลิ่มให้นมแก่ลูกของนาง หญิงที่ตั้งครรภ์ก็จะคลอดลูกออกมาก่อนกำหนด มนุษย์ไม่สามารถทรงตัวอยู่ได้ โดยมีสภาพเหมือนคนเมาเหล้า ทั้ง ๆ ที่เขามิได้ดื่มเหล้าหรือของมีเมาใด ๆ เลย แต่ทว่ามันเป็นสภาพที่น่าสะพรึงกลัว ทำให้จิตใจสั่นสะเทือนเป็นอย่างยิ่ง

จากสภาพความน่ากลัวของวันอวสานไปจนกระทั่งถึงวันฟื้นคืนชีพ ซูเราะฮ์นี้ได้นำหลักฐานมายืนยันให้ประจักษ์ถึงวันฟื้นคืนชีพ หลังจากวันอวสานแล้วก็นำไปสู่วันแห่งการตอบแทน เพื่อมนุษย์จะได้รับการตอบแทนของเขา ถ้าการงานของเขาดี ก็จะได้รับค่าตอบแทน ถ้าการงานของเขาชั่วก็จะพบความชั่ว

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงสภาพของวันกียามะฮ์บางตอน โดยที่คนดีทั้งหลายจะอยู่ในคฤหาสน์ที่มีแต่ความสุขกายสบายใจ ส่วนคนชั่วทั้งหลายจะอยู่ในอเวจีที่มีไฟลุกโชน

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเคล็ดลับในการอนุญาตให้มีการสู้รบกับพวกกุฟฟาร และยังได้กล่าวถึงหมู่บ้านที่ถูกทำลาย สาเหตุเพราะความอธรรมและความโอหัง ทั้งเป็นการชี้แจงถึงแนวทางของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการประกาศเผยแผ่ และให้ความอบอุ่นใจแก่บรรดามุสลิมจนถึงบั้นปลายที่ผู้อดทนทั้งหลายจะได้รับ

ในตอนสุดท้ายของซูเราะฮ์ ได้ยกอุทาหรณ์ในการเคารพสักการะรูปปั้นเจี๊วดของพวกมุชริกีน โดยชี้แจงว่า สิ่งที่ถูกสักการะหรือพวกเจี๊วดเหล่านั้นไม่มีความสามารถและต่ำต้อย ในการที่จะให้บังเกิดแม้กระทั่งแมลงวันสักตัวหนึ่ง อะไรเสียอีกเล่าที่จะให้บังเกิดมนุษย์ซึ่งเป็นผู้ไต่ยืน ไต่ฟัง ได้เห็น และได้เรียกร้องให้ดำเนินตามแนวทางของท่านนะบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม ซึ่งเป็นต้นตระกูลของการอิมาาน ศรัทธาและแกนสำคัญของการเตาฮีด

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลฮัจญ์ถูกเรียกชื่อนี้ ก็เพื่อเป็นการรำลึกถึงการเรียกร้อง ของท่านนะบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลามขณะที่เสร็จสิ้นจากการสร้างบัยตุลอะติก หรืออัลกะอฺบะฮ์ และได้เรียกมหาชนให้ไปทำฮัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ อัลหะรอหม บรรดาชนเขาก็ยอมมอบน้อมจนกระทั่งเสียงเรียกร้องของท่านไต่ยืนไปทั่วทุกสารทิศ แม้กระทั่งผู้ที่อยู่ในกระดุกสันหลังของชาย และในมดลูกของหญิง ก็ยังตอบรับเสียงเรียกร้องของท่านว่า ลับบัยกะอัลลอฮุมมะ ลับบัยกะ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้ มนุษย์เอ๋ย¹ พวกเจ้าจงยำเกรงพระเจ้า
ของพวกเจ้าเถิด เพราะแท้จริง² การสิ้นเสื่อเทือน
ของวันอาสานั้น เป็นสิ่งที่ร้ายแรงยิ่งนัก

2. วันที่พวกเจ้าจะเห็นมันคือ แม่นมทุกคน
จะตกตะลึงสิ่งลึกลับที่นางกำลังให้นมแก่ลูกอ่อน³
และหญิงตั้งครรภ์ทุกคนจะคลอดลูกที่อยู่ใน
ครรภ์ของนางออกมา และเจ้าจะเห็นมนุษย์อยู่
ในสภาพมีนเมา ทั้งๆ ที่พวกเขามิได้เมา⁴ และ
แต่ว่าการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นรุนแรงยิ่งนัก

3. และในหมู่มนุษย์บางคนมีผู้ได้เพียงในเรื่อง
ของอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้อย่างไร และเขาจะ
ปฏิบัติตามชัยฏอนทุกตัวที่ชั่วร้าย⁵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كَمَا بَدَأْتُمْ زَلَّاتَهُ
السَّاعَةَ سَاءَ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَبُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ
وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾

¹ เป็นการสนทนากับมวลมนุษย์ทั้งปวง

² เป็นมูลเหตุแห่งการใช้ให้มีความยำเกรง

³ เพราะความสิ้นเสื่อเทือนและความโกลาหลอลหม่านในวันนั้น แม่นมจะดึงหัวนมของนางออกจากปาก
ของเด็กที่กำลังกินนม นางจะตกตะลึงและลึกลับถึงแม้กระทั่งลูกรักของนาง

⁴ อันเนื่องมาจากความกลัวและตกตะลึงนั่นเอง หญิงที่กำลังตั้งครรภ์ยังไม่ครบกำหนดก็จะคลอดลูก
ออกมา ส่วนมนุษย์โดยทั่วไปก็จะอยู่ในสภาพของคนเมา ทั้งๆ ที่เขาไม่ได้ดื่มเหล้าหรือของมีนเมาเข้าไป
เลย แต่ความน่ากลัวและความร้ายแรงของวันนั้น ทำให้สติปัญญาและความนึกคิดเลือนลอย

⁵ นักตีฟซีรหลายท่านกล่าวว่า อาเยฮ์นั้นถูกประทานลงมาเนื่องจาก อับดุลมุฏอลิบ อิบดุลฮารีซ ซึ่งเป็นนัก
ได้เพียง เขากล่าวว่ามะลาอิกะฮ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์ อัลกุรอานเป็นเทพนิยายในสมัยโบราณ และไม่มี
การฟื้นคืนชีพอีกหลังจากที่ได้ตายไปแล้ว อะบูสะอูดกล่าวว่า อาเยฮ์นี้มีความหมายโดยทั่วไปเพื่อ
เป็นการเตือนเขา (อับดุลมุฏอลิบ) และบุคคลประเภทเดียวกัน ที่ชั่วร้ายและชอบได้เพียงในสิ่งที่ตนไม่มีความรู้

4. ได้มีกำหนดไว้กับมันว่า¹ แท้จริงผู้ใดยึดมัน เป็นมิตรสหายแล้ว แน่นอนมันจะทำให้เขา หลงทางและจะนำเขาไปสู่การลงโทษที่มีเปลวไฟ ลุกโชน

5. โอ้ มนุษย์เอ๋ย หากพวกเจ้ายังอยู่ในการ สงสัยแคลงใจ เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้วไซ้ร แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้าจากดิน² แล้วจาก เชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ และไม่เป็นรูปร่างที่ สมบูรณ์เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดซา- นูภาพแก่พวกเจ้า³ และเราให้การตั้งครมภ์เป็น ที่แน่นอนอยู่ในมดลูกตามที่เราประสงค์ จนถึง เวลาที่กำหนดไว้ แล้วเราให้พวกเจ้าคลอดออก มาเป็นทารก แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลუსุวัย ฉกรรจ์ของพวกเจ้า และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสีย ชีวิตในวัยหนุ่ม และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับ สู่วัยต่ำต้อย วัยชรา เพื่อเขาจะไม่รู้อะไรเลย หลังจากการมีความรู้⁴ และเจ้าจะเห็นแผ่นดิน

كُذِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مِنْ تَوَلَاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ.
وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِنَّ أَجَلَ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُوَفِّقُ وَمِنْكُمْ مَّن يُرْدُ إِلَىٰ أَزْدِلِ الْأَعْمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عَلِيمٍ شَيْئًا وَتَوَرَّىٰ إِلَىٰ آرَائِكُمْ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأُنبَتَ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٢﴾

¹ คืออัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้

² คือหากพวกเจ้ายังแคลงใจในเดซานูภาพของเรา ที่จะให้มีชีวิตขึ้นหลังจากตายไปแล้ว ก็จงพิจารณาดู แหล่งที่มาแห่งการบังเกิดของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะหมดความสงสัย เราได้ให้บังเกิดอาดัมมาจากดิน และผู้ใดสามารถที่จะให้บังเกิดพวกเจ้ามาในครั้งแรกเขาย่อมสามารถที่จะให้พวกเจ้าเกิดมาอีกเป็นครั้งที่สอง และผู้ใดที่สามารถให้พืชพันธุ์งอกเงยออกมาจากแผ่นดินหลังจากที่มันได้ตายไปแล้ว เขาก็ย่อมสามารถ เอาพวกเจ้าออกมาจากกบฏของพวกเจ้า

³ คือเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดขึ้นมาตามรูปแบบที่สวยงามเช่นนี้ เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดซานูภาพ และฮิกมะฮ์ของเรา

⁴ เพื่อที่จะให้กลับไปสู่สภาพที่ยังเป็นเด็กอยู่คือ รูปร่างผอมบาง สติพินเพื่อน มีความเข้าใจน้อย ลืมสิ่งที่ เคยรู้มาก่อน และไม่มีกำลังวังชา

แห้งแล้ง ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาบน
มัน มันก็จะเคลื่อนไหวขยายตัวและพองตัว
และงอกเงยออกมาเป็นพืช ทุกอย่างเป็นคู่ๆ ดู
สวยงาม

6. นั่นก็เพราะว่า แท้จริง อัลลอฮ์นั้นพระองค์
คือผู้ทรงสัจจะ และแท้จริงพระองค์ทรงให้ผู้ตาย
มีชีวิตขึ้น และแท้จริงพระองค์ทรงเดชานุภาพ
เหนือทุกสิ่ง¹

7. และแท้จริงวันอวสานจะมาถึงอย่างแน่นอน
ปราศจากข้อสงสัยในมัน และแท้จริงอัลลอฮ์
จะทรงให้ผู้ที่อยู่ในสุสานฟื้นคืนชีพขึ้นมา²

8. และในหมู่มนุษย์บางคนมีผู้ได้เที่ยงในเรื่อง
ของอัลลอฮ์ โดยปราศจากความรู้อะไรและโดย
ปราศจากแนวทางที่ถูกต้อง และปราศจาก
คัมภีร์ที่มีหลักฐานชัดเจน

9. เขาจะเอี้ยวตัวของเขาไปอย่างห้อยโสร เพื่อ
ให้ผู้คนหลงจากทางของอัลลอฮ์³ สำหรับเขาจะ
ได้รับความอภัยในโลกนี้ และเราจะให้เขาลิ้ม
รสการลงโทษที่มีไฟลุกไหม้ในวันกียามะฮ์

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَىٰ
وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾

ثَائِي عَطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فِي الدُّنْيَا
حِزْبِي وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

¹ ดังกล่าวมาแล้ว คือในการให้บังเกิดมนุษย์และพืชพันธุ์ต่าง ๆ เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้น
คือ พระผู้ทรงให้บังเกิด ผู้ทรงจัดเตรียม และทุก ๆ สิ่งในจักรวาลนี้มีผลเนื่องมาจากเดชานุภาพของ
พระองค์และเป็นพยานว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงสัจจะ

² คือทรงให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และทรงให้เขาฟื้นขึ้นมาหลังจากที่เขาได้นำเอาเหยื่อไปแล้ว
และทรงให้เขามีชีวิตเพื่อส่งไปยังสถานที่ที่สอบสวน

³ คือผินหลังออกจากความจริง

10. นั่นเพราะว่า มือทั้งสองของเจ้าได้ก่อกรรม
ทำไว้¹ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอธรรม
ต่อปวงบ่าว

11. และในหมู่มนุษย์บางคน มีผู้เคารพภักดี
ต่ออัลลอฮ์บนชอบทางของศาสนา² หากความ
ดีประสพแก่เขา เขาก็พอกพองใจต่อสิ่งนั้น
หากความทุกข์ยากประสพแก่เขา เขาก็จะผิน
หน้าของเขากลับสู่การปฏิเสธ เขาขาดทุนทั้ง
ในโลกนี้และในโลกหน้า นั่นคือการขาดทุน
อย่างชัดเจน

12. เขาวิงวอนสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งมันไม่ให้
โทษแก่เขาและมันก็ไม่ให้คุณแก่เขา นั่นคือ
การหลงผิดที่ไกลลิบ

13. เขาวิงวอนต่อผู้ที่โทษของมันจะมีขึ้นเร็ว
กว่าคุณประโยชน์ของมัน³ แน่หนอนมันเป็นผู้
คุ้มครองที่ชั่วช้าแท้ ๆ และมันเป็นสหายที่ชั่วช้า
จริง ๆ

14. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและ
ผู้กระทำความดีทั้งหลาย เข้าส่วนสวรรค์หลาย
หลาย ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหล

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ

وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
أَطْمَأَنَّنَ بِهِ يَوْمَئِذٍ فَأَنَّ لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَّعَلَىٰ وَجْهِهِ
خَيْرٌ لِّلْدُنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَٰلِكَ هُوَ الْخَسِرَانُ
الْمُتَيْنِ ﴿١١﴾

يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ

وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

يَدْعُوا لِمَن صَرَفَهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ
وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ
يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾

¹ ความอภัยและการลงโทษนั้น เนื่องมาจากสิ่งที่เขาได้กระทำไว้คือการปฏิเสธศรัทธาและการหลงผิด

² เป็นการเปรียบเทียบสำหรับผู้ที่ไม่มีความแน่นอน ไม่เคารพภักดีอัลลอฮ์ด้วยความมั่นใจ แต่ทำด้วยความกังวลและปั่นป่วนไม่แน่นอน เสมือนกับกองทหารที่อยู่ริมทาง ถ้าเขามีความรู้สึกว่าจะชนะหรือจะแพ้ ทรัพย์สมบัติของฝ่ายตรงข้าม เขาก็จะรีบเข้าไป มิฉะนั้นแล้วก็จะเปิดหนีไป อัลหะซันกล่าวว่า บุคคลประเภทนี้คือมุนาฟิกหรือคนสลับปลับ ที่เคารพอิบาดะฮ์พระองค์ด้วยลิ้นของเขา มิใช่ด้วยจิตใจของเขา

³ เขาบูชารูปปั้นหรือเจดีย์ซึ่งโทษของมันในโลกนี้คือความอภัย และความต่ำต้อยจะเกิดขึ้นเร็วกว่าคุณประโยชน์ของมัน ซึ่งเขาคาดคิดว่าด้วยการบูชาของเขา มันจะให้ความช่วยเหลือเขาในวันกียามะฮ์

ผ่าน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์¹

15. ผู้ใดคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงช่วยเหลือเขา (มุฮัมมัด) ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ก็จงให้เขาผู้นั้นต่อเชือกขึ้นสู่ท้องฟ้า แล้วให้เขาตัดมันออก (ผูกคอตาย) แล้วให้เขาเฝ้าดูว่าแผนการของเขาจะทำให้สิ่งที่เขาเคียดแค้นหมดสิ้นไปไหม²

16. และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้อัลกุรอานลงมาเป็นโองการทั้งหลายที่ชัดเจน และอัลลอฮ์นั้นทรงชี้แนะทางให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

17. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาชาวยิว³ และพวกคอปปีน⁴ และพวกนัศรออ⁵ และพวกบูซาไฟ และบรรดาผู้ตั้งภาคี แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินในระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

18. เจ้ามิได้เห็น...⁶ว่า แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้นผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน⁶

مَنْ كَانَتْ يَظُنُّ أَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يُذَكِّرُ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ

¹ คือพระองค์จะทรงตอบแทนความดีแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีผู้ใดจะวิจารณ์การตัดสินของพระองค์ นั่นก็คือ สำหรับบรรดามุอมีนจะได้รับสวนสวรรค์ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ และสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเข้านรก ด้วยความยุติธรรมของพระองค์

² ผู้ใดที่คิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือมุฮัมมัด และคัมภีร์ของพระองค์ และศาสนาของพระองค์ ก็จงออกไปเกิดออกไปฆ่าตัวเองให้ตาย หากว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการเคียดแค้นของเขา เพราะแน่นอนอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือเขาอย่างไม่ต้องสงสัย

³ คือผู้ที่เกี่ยวข้องกับมุซา อะลียฮิสสลาม

⁴ คือผู้ที่บูชาดวงดาว

⁵ คือผู้ที่เกี่ยวข้องกับอิซา อะลียฮิสสลาม

⁶ คือมะลาอิกะฮ์ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย มนุษย์ ญิน และสิ่งที่ถูกบังเกิดมาในหน้าแผ่นดินนี้ ต่างก็สujudนบอบด้วยความจงรักภักดีและด้วยความยอมรับ ในความยิ่งใหญ่ของพระองค์

และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และดวงดาว
ทั้งหลาย และภูเขาทั้งหลาย และต้นไม้ และสัตว์
ทั้งหลาย และส่วนมากของมนุษย์ ต่างก็สูญ
นอบน้อมต่อพระองค์¹ แต่ส่วนมากการลงโทษ
จะเหมาะสมคู่ควรแก่เขา และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรง
ทำให้อภัยก็จะมีผู้ใดให้เกียรติเขา แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์²

19. ผู้ใดเพียงทั้งสองฝ่ายนี้ต่างก็โต้เถียงกัน
เกี่ยวกับพระเจ้าของพวกเขา³ สำหรับบรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธานั้น มีอาภรณ์ที่ทำด้วยไฟถูกตัด
ไว้สำหรับพวกเขา น้ำร้อนเดือดจะถูกเทราดลง
บนศีรษะของพวกเขา

20. สิ่งที่อยู่ในท้องของพวกเขาและหนังจะถูกละ
ลายด้วยน้ำร้อนเดือดนั้น

21. และสำหรับพวกเขา จะถูกทุบด้วยก้อน
เหล็ก

22. ทุกครั้งที่พวกเขาต้องการจะออกไปจาก
นรกเนื่องจากความทุกข์ยาก พวกเขาจะถูกให้
กลับไปในนั้นอีก⁴ (มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า)
พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษที่มีไฟคุ้หมัน

وَالشَّجَرُ وَالذَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن مِّنَ اللَّهِ فَمَأَلَهُ
مِن مَّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ هَذَانِ حَصَاةٍ أَخْصَصُوا فِي رِيحِهِمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا قَطَعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ
مِن فَوْق رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٢٠﴾

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾

وَلَهُمْ مَقْتَعٌ مِّن حديدٍ ﴿٢٢﴾

﴿٢٣﴾ كَلِمًا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ
أَعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٤﴾

¹ จุดมุ่งหมายของโองการนี้เป็นการชี้แจงถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และเฉพาะพระองค์องค์เดียวเท่านั้นที่สมควรแก่การเป็นพระเจ้าและพระผู้อภิบาล ทั้งนี้ด้วยการยอมจำนนของจักรวาลน้อยใหญ่ต่อพระองค์ โดยทำหน้าที่ของมันให้สอดคล้องกับการบัญชาและการจัดระบบของพระองค์

² คือจะทรงลงโทษและทรงเมตตา จะทรงให้เกียรติ จะทรงให้ต่ำต้อย จะทรงให้มี จะทรงให้จน ไม่มีผู้ใดคัดค้านการกระทำของพระองค์

³ คือฝ่ายบรรดาผู้ศรัทธาผู้ยำเกรง และฝ่ายบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรืออีกนัยหนึ่งอาชญากร

⁴ อัลหะซันกล่าวไว้ว่า เมื่อไฟได้เผาไหม้พวกเขาด้วยเปลวของมัน พวกเขาจะถูกยกให้สูงขึ้น สูงขึ้น แล้วพวกเขาจะถูกทุบด้วยก้อนเหล็กแล้วตกลงไปอีก

23. แท้จริง อัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธา และทำความดีทั้งหลายเข้า สวนสวรรค์หลากหลาย ฌ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสาย ไหลผ่านในนั้น พวกเขาจะถูกสวมใส่กำไลมือที่ทำจากทองคำและไข่มุก และเสื้อผ้าของพวกเขาที่สวมใส่ในนั้นก็เป็นผ้าไหม

24. และพวกเขาจะถูกนำสู่คำพูดที่ดีมีประโยชน์ และจะถูกนำสู่ทางที่ได้รับการสรรเสริญ คือ สวนสวรรค์²

25. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และขัดขวางทางของอัลลอฮ์ และมีสยิดอัลหะรอม³ ซึ่งเราทำได้ทำมันไว้⁴ สำหรับมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งผู้ที่พำนักอยู่ในนั้นและที่มาจากภายนอก และถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะกระทำฝ่าฝืนด้วยทุจริตใด ๆ ในนั้น⁵ เราก็จะให้เขาได้ลิ้มรสการลงโทษอย่างเจ็บปวด

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحْكَمُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَنَافِ فِيهِ وَالْبَاءِ وَمَنْ يُدْرِ فِيهِ بِالْحَكْمِ يُظَلِّمُ نَفْسَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

¹ ทั้งนี้เพราะในสวนสวรรค์นั้น จะไม่ได้นับคำพูดที่ไร้สาระ และการโกหก

² ซึ่งเป็นที่พำนักของบรรดาผู้ยำเกรง

³ คือพวกเขาฝ่าฝืน ไม่ยอมเชื่อฟังสิ่งที่ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม นำมา และขัดขวางบรรดามุอมีนมิให้เดินทางเข้ามัสยิดหะรอม เพื่อทำการอียาดะฮ์ อัลกุรฏูบียีกกล่าวว่า คือเมื่อพวกเขาขัดขวางท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมมิให้เข้ามัสยิดหะรอม เมื่อปีอัลหุฎัยบียะฮ์

⁴ เพื่อใช้เป็นสถานที่ทำการอียาดะฮ์

⁵ คือผู้ใดประสงค์จะทำความชั่ว หรือออกจากแนวทางที่วางไว้ หรือนึกคิดที่จะทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติในมัสยิดหะรอม เราก็จะให้เขาได้ลิ้มรสการลงโทษชนิดต่าง ๆ อิบน์มุสอูดกล่าวว่า หากว่าชายคนหนึ่งซึ่งอยู่ที่เมืองเอเดนนึกคิดที่จะทำความชั่วที่บียตุลหะรอม อัลลอฮ์ก็จะทรงให้เขาได้ลิ้มรสการลงโทษอย่างเจ็บปวด

26. และจงรำลึกเมื่อเราได้ชี้แนะสถานอัลบัยต¹
แก่อิบรอฮีมว่า เจ้าอย่าตั้งภาคีต่อข้าแต่อย่างใด²
และจงทำบ้านของข้าให้สะอาด³ สำหรับผู้มา
เวียนรอบ ผู้ยืนละหมาด ผู้รุกะวะ และผู้สujud

27. และจงประกาศแก่มนุษย์ทั่วไปเพื่อการทำ
ฮัจญ์ พวกเขาจะมาหาเจ้าโดยทางเท้า และ
โดยทางอูฐเพรียวทุกตัว จะมาจากทางไกลทุก
ทิศทาง⁴

28. เพื่อพวกเขาจะได้มาร่วม เป็นพยานใน
ผลประโยชน์ของพวกเขา⁵ และกล่าวพระนาม
อัลลอฮ์ในวันศุกร์กันอยู่แล้ว คือวันเชือด⁶ ตามที่
พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
จากสัตว์สี่เท้า ดังนั้นพวกเจ้าจึงกินเนื้อของมัน
และจงให้อาหารแก่ผู้ยากจนขัดสน

وَأَذِّنَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
لَا تَشْرِكُ فِي شَيْئًا وَطَهَّرْنَا بَيْتَنَا لِلطَّائِفِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٦٦﴾

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا
كَلِّئًا وَسَامِرًا يَأْتِينَكَ مِنْ كُلِّ فِجٍّ عَمِيقٍ ﴿٦٧﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ رِيسْمَةٍ
الْأَنْفَعِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا
أَمْرَ الْفَقِيرِ ﴿٦٨﴾

¹ หมายถึงอัลกะอูบะฮ์

² คือเราใช้ให้เขาสร้างบัยตุลละติค (อัลกะอูบะฮ์) ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์

³ คือทำบ้านของข้าให้สะอาดจากบรรดารูปปั้น เจริต และสิ่งสกปรกทั้งหลาย สำหรับผู้ที่จะเคารพภักดี
ต่ออัลลอฮ์ สถานที่นั้นด้วยการถูอวาฟ และการละหมาด

⁴ อิบรอฮีมบาสกกล่าวว่า เมื่ออิบรอฮีมได้เสร็จสิ้นการสร้างบัยตุลลอฮ์แล้ว มีเสียงกล่าวแก่เขาว่า จงประกาศ
แก่มนุษย์เพื่อทำฮัจญ์ เขากล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ เสียงของข้าพระองค์จะไม่ได้ยิน
ไปทั่วทุกสารทิศดอก พระองค์ตรัสว่า จงประกาศเถิดและเป็นหน้าที่ของข้าเองที่จะให้ได้ยินไปทั่วทุก
หนแห่ง อิบรอฮีมจึงขึ้นไปทักเขาอะบิฏโบสแล้วตะโกนขึ้นว่า โอมนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้
ให้พวกท่านทำฮัจญ์ ณ ที่บ้านหลังนี้ เพื่อพวกท่านจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์จากการทำฮัจญ์
และให้พวกท่านพ้นจากการลงโทษในนรก ท่านทั้งหลายจงไปทำฮัจญ์เถิด ดังนั้นผู้ที่อยู่ในนครกุศนหลัง
ของชายและมดลูกของหญิงก็ได้ตอบรับว่า ลับบัยกะ อัลลอฮุมมะ ลับบัยกะ

⁵ คือพวกเขาจะได้รับผลประโยชน์มากมาย ทั้งทางด้านศาสนาและทางโลก

⁶ คือกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ขณะเชือดท้าวฮัจญ์และอัลกุรบานในวันเชือด เป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮ์
ในความโปรดปรานของพระองค์ และในการที่พระองค์ทรงประทานริสกีให้เรา

29. แล้วให้พวกเขาชำระทำความสะอาดด้วยการโกนหรือตัด และให้พวกเขาทำให้ครบถ้วนในเรื่องบนบานทั้งหลายของพวกเขา (เป็นการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์) และจงให้พวกเขาฏอวาฟ (เดินเวียน) รอบบ้านอันเก่าแก่¹

30. เช่นนั้นแหละ และผู้ใดให้เกียรติต่อข้อห้ามทั้งหลายของอัลลอฮ์² มันก็เป็นการดีแก่เขา ณ ที่พระเจ้าของเขา และปศุสัตว์ทั้งหลายได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า เว้นแต่บางสิ่งที่ถูกบอกกล่าวไว้แก่พวกเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากความโสम्म³ ซึ่งหมายถึงเจวิตทั้งหลาย และจงออกห่างจากการกล่าวคำเท็จ⁴

31. โดยเป็นผู้ยึดมั่นความจริง เพื่ออัลลอฮ์ ไม่เป็นผู้ตั้งภาคีใด ๆ ต่อพระองค์ และผู้ใดตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เสมือนว่าเขาร่วงลงมาจากชั้นฟ้า แล้วเขาก็บินเฉี่ยวเอาเขาไป หรือลมได้พัดพาเขาไปไปยังดินแดนอันไกลโพ้น

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
نُدُورَهُمْ وَيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ حُرْمَةٌ
عِنْدَ رَبِّيهِ وَأُجِّلَتْ لَكُمْ الْآثَامُ إِلَّا
مَا يُثَلَّ عَلَيْكُمْ فَأَحْتَنِبُوا الرِّجْسَ
مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

حُفَاءَ اللَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
حَرَّمَ السَّمَاءَ فَتَخَفَطَنَّهُ الطَّيْرُ أُوتِيَهُ بِهِ
الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَجِيٍّ ﴿٣١﴾

¹ คือฏอวาฟอุลฟาฎะฮ์หรือฏอวาฟุชชียาเราะฮ์ ซึ่งเป็นการสมบูรณ์ของการตะฮัลลูล (อนุญาตให้กระทำสิ่งที่ห้ามปฏิบัติในขณะครองอิหม่าม)

² คือผู้ใดให้เกียรติต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญญัติไว้ในเรื่องของศาสนา และปลีกตัวออกจากสิ่งที่เป็นมะอูคิยัตและข้อห้ามต่าง ๆ การให้เกียรติของเขานั้นก็เป็นการดีแก่เขา คือเขาจะได้รับคำตอบแทนที่ดีในวันอาคีเราะฮ์

³ คือจงปลีกตัวให้ห่างไกลจากความโสम्म อันหมายถึงสิ่งที่เป็นเจวิต เช่นเดียวกับที่ท่านปลีกตัวห่างไกลจากสิ่งสกปรกทั้งหลาย

⁴ คือการเป็นพยานเท็จ

32. ฉะนั้น ผู้ใดที่ทำให้เกียรติแก่พระบัญญัติของอัลลอฮ์¹ แท้จริงมันเป็นส่วนหนึ่งแห่งการยำเกรงของจิตใจ

33. ในปศุสัตว์เหล่านั้นมีคุณประโยชน์มากหลายสำหรับพวกเจ้า จนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้² และสถานที่เชือดของมันคือ บริเวณบ้านอันเก่าแก่³

34. และสำหรับทุก ๆ ประชาชาติเราได้กำหนดสถานที่ทำพิธีกรรม⁴ เพื่อพวกเขาจักได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ ต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา คือ สัตว์สี่เท้า (เช่น อูฐ วัว แพะ แกะ) ฉะนั้นพระเจ้าของพวกเจ้าคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นสำหรับพระองค์เท่านั้นพระเจ้าจงดอบน้อมและจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้จงรักภักดีนอบน้อมต่อมตนเถิด⁵

35. คือบรรดาผู้ที่เมื่อพระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้น หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง และบรรดาผู้ถอดตนต่อสิ่งที่ประสพกับพวกเขา และ

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٢٢﴾

لِكُرْفِهَا مَنفَعٌ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
تُزَجَّجُهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٣﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّذِكْرِ اللَّهِ وَأَسْمَاءَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بَيْهِيمَةٍ الْأَنْفَعِ فَإِنَّهُمْ
إِلَيْهِ وَجَدَ فَلَهُ أَسْلَمُوا وَيُشْرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٤﴾

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٢٥﴾

¹ คือปฏิบัติตามบัญญัติศาสนาของอัลลอฮ์ เช่นการทำฮัจญ์ การเชือด قربان และการเชือดฮัจญ์

² ประโยชน์อันมากหลายของมันก็คือ นม การขยายพันธุ์ การใช้เป็นพาหนะ จนถึงเวลาเชือดมันเป็นอาหาร

³ คือสถานที่เชือดมันก็คือในแผ่นดินอัลหะรอมที่มีกะฮ์ หรือมีนา

⁴ เราได้บัญญัติสถานที่สำหรับเชือดเพื่อแสดงออกซึ่งความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ให้แก่ทุกประชาชาติตั้งแต่สมัยนะบีอิบรอฮีม อิบนุกะซีรกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้ทราบว่ามีพิธีกรรมเชือด และการหลังเลือดของสัตว์จะต้องกระทำในนามของ อัลลอฮ์ โดยถูกบัญญัติไว้ในทุก ๆ ศาสนา

⁵ คือจงแจ้งข่าวดีแก่เขาเหล่านั้นถึงการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์มากมายที่พร้อม

บรรดาผู้ดำรงการละหมาด และจากสิ่งที่เราได้
ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาก็บริจาค¹

36. และอุฐูที่อ้วนพีเราได้กำหนดมันให้มันขึ้น
สำหรับพวกเจ้า ถือเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดา
เครื่องหมายของอัลลอฮ์ เพราะในตัวมันมีของดี
สำหรับพวกเจ้า² ดังนั้นพวกเจ้าจงกล่าวพระนาม
ของอัลลอฮ์ (เมื่อเวลาเชือด) ขณะที่มันยืน
ฉะนั้นเมื่อมันล้มลงนอนตะแคงแล้ว³ พวกท่าน
ก็จงบริโภคมัน และจงแจกจ่ายเป็นอาหารแก่
คนที่ไม่เอ่ยชื่อ⁴ และคนที่เอ่ยชื่อ เช่นนั้นแหละ
เราได้ทำให้มันยอมจำนน⁵ แก่พวกเจ้า เพื่อ
พวกเจ้าจักได้ชอบคุณอัลลอฮ์

37. เนื้อของมันและเลือดของมันจะไม่ถึง
อัลลอฮ์แต่อย่างใด แต่การยำเกรงของพวกเจ้า
จะถึงพระองค์⁶ เช่นนั้นแหละเราได้ทำให้มันยอม
จำนนต่อพวกเจ้า⁷ เพื่อพวกเจ้าจักได้แช่ซรวง

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّن شَعِيرِ اللَّهِ لَكُم
فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا
وَجَّتْ جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ
وَالْمَعْرُوفَ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُم لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

لَن يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِن يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

¹ ลักษณะของบุคคล 4 ประเภทในอายะฮ์นี้ คือผู้ที่พระองค์ได้กล่าวไว้ในทำายะฮ์ก่อนนี้ว่า จงแจ้งชาวดี (22: 34)

² อิบน์อับบาส กล่าวว่า มีประโยชน์ในโลกนี้ และมีผลบุญในโลกหน้าเนื่องจากใช้เป็นสัตว์พลีได้เช่น ทำกุรบาน เป็นต้น

³ คือเมื่อมันล้มลงหลังจากเชือดแล้ว หมายถึงเมื่อมันตายแล้ว

⁴ คือผู้ที่สงวนท่าทีไม่แสดงตัวว่ามีความต้องการ

⁵ คือเราได้ทำให้มันยินยอมแก่พวกเจ้า ทั้ง ๆ ที่มันร่างใหญ่โตน่ายำเกรง

⁶ คือด้วยการปฏิบัติตามข้อใช้ ข้อห้ามและการวิงวอนขอความโปรดปรานของพวกเจ้าต่อพระองค์

⁷ คือโดยที่อุฐูเป็นสัตว์รูปร่างใหญ่โต พระองค์ก็ทรงทำให้มันยอมจำนนราบคาบต่อพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจักได้ชอบคุณต่อพระองค์

อัลลอฮ์อย่างเกรียงไกรต่อการศึกษาที่พระองค์ทรง
ชี้แนะแก่พวกเจ้า และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดา
ผู้ทำความดีเถิด

38. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธา
ให้พ้นจากศัตรู¹ แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรด
ทุกคนที่ทรยศแก่คุณ

39. สำหรับบรรดาผู้ (ที่ถูกโจมตีนั้น) ได้รับ
อนุญาตให้ต่อสู้ได้ เพราะพวกเขาถูกข่มเหง²
และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงสามารถที่จะช่วยเหลือ
พวกเขาได้อย่างแน่นอน³

40. บรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนของ
พวกเขา โดยปราศจากความยุติธรรม⁴ นอกจาก
พวกเขาแล้วว่า อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเรา
เท่านั้น และหากว่าอัลลอฮ์ทรงขัดขวางมิให้

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٢٨﴾

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صُومِعُوعٌ وَيَبِيعُ وَصَلَوْتُ

¹ อันนี้เป็นการแจ้งข่าวดีแก่บรรดามุอิมินถึงการช่วยเหลือของพระองค์ต่อพวกเขา
² คือเป็นที่อนุญาตให้แก่ผู้ที่ถูกโจมตีในการต่อสู้เพื่อป้องกันตัว เนื่องเพราะพวกเขาถูกกดขี่ข่มเหง
อิบนุอับบาสกล่าวว่า นี่คือนายอะฮ์มัดที่ถูกประจานลงมาในเรื่องของญิฮาด บรรดานักตัฟซีร กล่าวว่า ผู้ที่
ได้รับอนุญาตในอายะฮ์นี้ หมายถึง บรรดาผู้อาศัยของท่าหนอรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม
เพราะว่าพวกมุชริกีนมักกะฮ์ได้ทำร้ายบรรดาผู้อาศัยเหล่านั้น จนกระทั่งพวกเขาพากันไปทำท่าหน
รอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม ในสภาพของผู้ที่ถูกทุบตีและมีบาดแผลเพื่อขอความเป็นธรรม
ท่าหนรอซูลให้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงอดทนต่อไป เพราะฉันยังมีได้ถูกใช้ให้สู้รบกับพวกนั้น
จนกระทั่งพวกเขาได้อพยพไป อายะฮ์นี้จึงถูกประจานลงมาซึ่งเป็นอายะฮ์แรกที่อนุญาตให้ทำการต่อสู้กับ
พวกมุชริกีน หลังจากที่ได้ถูกห้ามมากกว่า 70 อายะฮ์
³ คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสามารถที่จะช่วยเหลือบ่าวของพระองค์ให้ได้รับชัยชนะโดยปราศจากการสู้รบ
ก็ได้ แต่พระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้พวกเขาได้แสดงพลังในการเสียสละ เพื่อจงรักภักดีต่อพระองค์ และ
ให้ได้มาซึ่งผลบุญแห่งการตายในลักษณะของชะฮีด
⁴ คือถูกขับไล่ออกมาด้วยการกดขี่ข่มเหงและถูกทำร้ายโดยปราศจากสาเหตุที่จำเป็นหรือนำรับฟังได้
อิบนุอับบาส กล่าวว่า หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด และบรรดาสาวกของท่านถูกขับไล่ออกจากมักกะฮ์ไปยัง
มะดีนะฮ์โดยปราศจากความยุติธรรม

มนุษย์ต่อสู้ซึ่งกันและกันแล้ว บรรดาหอสวด และโบสถ์ (ของพวกคริสต์) และสถานที่สวด (ของพวกยิว) และมียึดทั้งหลายที่พระนามของ อัลลอฮ์ ถูกกล่าวรำลึกอย่างมากมาย ต้องถูก ทำลายอย่างแน่นอน¹ และแน่นอนอัลลอฮ์ จะ ทรงช่วยเหลือผู้ที่สนับสนุนศาสนาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพ อย่างแท้จริง

41. บรรดาผู้ที่เราให้พวกเขามีอำนาจในแผ่นดิน² คือบรรดาผู้ที่ดำรงการละหมาด และบริจาค ซะกาตและใช้กันให้กระทำความดี และห้าม ประมาทกันให้ละเว้นความชั่ว และบั่นปลายของ กิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์

42. และหากพวกเขา (มุชริกีนมักกะฮ์) ปฏิเสธ ไม่ยอมเชื่อฟังเจ้า แท้จริงชนชาติของนุहुและ อัดและษะมุด ได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังนะบีของ พวกเขามาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว³

43. และชนชาติของอิบรอฮีม และชนชาติ ของลูฏ

وَمَسْجِدُ يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمَاءَ اللَّهِ كَثِيرًا
وَلْيَنْصُرَكَ اللَّهُ مِنْ نَصْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿١٧﴾

الَّذِينَ إِن مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوُوا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ الْأُمُورِ ﴿١٨﴾

وَإِنْ يَكْفُرْ بِكَ فَكَدْ كَذَبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادُ وَثَمُودُ ﴿١٩﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٢٠﴾

¹ คือ หากอัลลอฮ์ มีทรงบัญญัติให้มีการต่อสู้กับศัตรูแล้ว พวกมุชริกีน ก็จะครอบครอง และมีอำนาจเหนือ บรรดาศาสนาต่าง ๆ ในสมัยนั้น และบรรดาสถานที่ทำการสวด หรือทำการอิบาดะฮ์ จะถูกทำลายหมด อย่างแน่นอน แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงคุ้มครองความชั่วของพวกเหล่านั้นด้วยการบัญญัติใช้ให้มีการสู้รบ กับฝ่ายศัตรู

² อิบนุอับบาส กล่าวว่า หมายถึงพวกมุฮาญิรีน พวกอันศอร และพวกที่ดำเนินตามแบบฉบับที่ดี

³ เป็นการปลอบใจแก่ท่านนะบี คืออัลลอฮ์อยู่ละเอียดถี่ถ้วน และเป็นการเตือนแก่พวกมุชริกีน

44. และชาวมัคยัน และมุซา ก็ได้ถูกปฏิเสธ ไม่ยอมเชื่อฟังเช่นกัน แต่เราได้ประวิงเวลา ให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา แล้วเราก็ได้ลงโทษ พวกเขา ดังนั้นเป็นเช่นใดเล่าการลงโทษของเรา¹

45. ฉะนั้นก็เมื่อเมืองมาแล้ว เราได้ทำลายมันโดย ที่ชาวเมืองนั้นอธรรม² และมันได้พังพาบลงมา และก็บ่อน้ำที่ถูกทอดทิ้ง³ และก็ปราสาทสูงที่ มันคง⁴

46. พวกเขามิได้ออกเดินทางไปในแผ่นดิน ดอกหรือ เพื่อหัวใจจะได้อพิจารณาเพื่อพวกเขา เอง⁵ หรือมีหูเพื่อสดับฟังมัน⁶ เพราะแท้จริง การมองของนัยน์ตานั้นมิได้บอดดอก แต่ว่า หัวใจที่อยู่ในทรงอกต่างหากที่บอด

47. และพวกเขาเร่งเร้าเจ้า ให้มีการลงโทษแต่ ว่าอัลลอฮฺ นั้นจะไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์ เป็นอันขาด⁷ และแท้จริงวันหนึ่ง ณ ที่พระเจ้า ของเจ้านั้นเท่ากับหนึ่งพันปี ตามที่พวกเจ้า คำนวนับ

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ
لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿١١﴾

فَكَأَيُّ مَن قَرَّبَهُ آمَلَتْ كُنْهَاهُ وَهِيَ ظَالِمَةٌ
فِيهَا حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا
وَبَيْتٌ مَّعْطَلٌ وَقَصْرٌ مَّشِيدٌ ﴿١٢﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ
بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ
وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَإِنَّكَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ
مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿١٤﴾

¹ คือการลงโทษของเราเจ็บปวดสาสมหรือไม่ คือการเปลี่ยนความโปรดปรานเป็นความกริ้ว การมีจำนวนมากมายเป็นการลดจำนวนให้น้อยลง และการมีศรัทธาบ้านช่องสวยงามมาเป็นสถานที่ปรักหักพัง ดังนั้น เช่นเดียวกันเราจะกระทำต่อผู้ปฏิเสธทั้งหลายที่เป็นชาวมักกะฮฺ

² คือเราได้ทำลายมันด้วยการลงโทษอย่างทั่วถึงโดยที่ชาวเมืองนั้นเป็นมุชริก กาฟิร

³ คือใช้การไม่ได้

⁴ กลายเป็นวังที่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่

⁵ คือถือเป็นการเรียนในสิ่งที่ได้ประสบพบเห็นมาจากการถูกลงโทษของประชาชาติในสมัยก่อน ๆ เพื่อ พวกเขาจะได้เกิดศรัทธาและให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮฺ ตะอาลา

⁶ คือเพื่อสดับฟังคำสั่งสอนในเรื่องของข้อใช้ และข้อห้ามต่าง ๆ

⁷ การกระทำเช่นนั้นก็เพื่อเป็นการล้อเลียนและดูถูก แต่พวกเขาหารู้ไม่ว่าการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นอย่าง แน่นนอน เพราะพระองค์ไม่เคยผิดสัญญาเลย

48. และที่เมืองมาแล้ว เราได้ประวิงเวลาการ
ลงโทษมัน¹ โดยที่ชาวเมืองนั้นอธรรม แล้วเรา
ได้ลงโทษทำลายมัน และยิ่งเรานั้นคือทางกลับ

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริง
ฉันนั้นคือผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งแก่พวกท่าน
เท่านั้น²

50. ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและทำความดีทั้ง
หลาย สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ
และปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ คือสวนสวรรค์³

51. และบรรดาผู้ที่เพียรพยายามอย่างผู้ไร้
ความสามารถเพื่อลบล้างโองการทั้งหลายของ
เรานั้น⁴ คนเหล่านั้นคือชาวนรก

52. และเรามีได้ส่งร่อซูลคนใด และนะบีคนใด
ก่อนหน้าเจ้า เว้นแต่ว่าเมื่อเขาหวังตั้งใจ⁵
ชัยฏอนก็จะเข้ามาอุบายให้หันเหออกจาก
ความหวังตั้งใจของเขา⁶ แต่อัลลอฮ์ก็ทรงทำลาย

وَكَأَنَّمِن قَرِيْبَةٍ أَمَلَيْتُمْ مَا وَهَى ظَالِمَةٌ
تُؤَخِّرُهُمْ إِلَى الْيَوْمِ الْكَلِيْمِ ﴿٤٨﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كُرْدِيْمٌ مِّثْلُكُمْ
﴿٤٩﴾

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٥٠﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيْمِ ﴿٥١﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُوْلٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَمَنَّخَ الْفَى الشَّيْطٰنُ فِيْ أَمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللهُ
مَا يَلْقَى الشَّيْطٰنُ نُرْمِيْكُمْ اللهُ بِآيٰتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٢﴾

¹ คือเราได้ประวิงการลงโทษพวกเขาทั้ง ๆ ที่พวกเขายังคงดื้อรั้นไม่ยอมศรัทธา และพวกเขา ก็หลงผิด
ต่อการประวิงเวลาของพระองค์

² คือฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยที่ฉันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเร่งเร็ว
ของพวกท่าน หรือการประวิงเวลาของพระองค์

³ คือผู้ที่มีคุณลักษณะ 2 ประการ หมายถึงเป็นผู้ศรัทธาและกระทำความดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ก็จะทรง
ตอบแทนแก่เขา 2 ประการ คือ ทรงอภัยโทษ และสวนสวรรค์

⁴ คือบรรดาผู้ปฏิเสธโองการทั้งหลาย ประสงค์ที่จะดับดวงประทีปของอัลลอฮ์

⁵ คือชัยฏอนจะเข้ามายุบายให้เกิดการสงสัย หรือหาทางขัดขวางให้มีการปฏิเสธศรัทธาแก่ชนชาติของเขา
และยุบายให้ชนชาติของเขาต่อต้านข้อใช้ข้อห้ามของร่อซูล

⁶ อัลลอฮ์ ทรงลบล้างสิ่งที่ชัยฏอนมาอุบายให้สงสัยเป็นต้นว่า การสงสัยก็ดี การลังเลก็ดี

ล้างสิ่งที่ชัฎฏอนญุแห่¹ แล้วอัลลอฮฺ ก็ทรงทำให้โองการทั้งหลายของพระองค์มั่นคง² และอัลลอฮฺทรงรอบรู้ทรงปรีชาญาณ

53. เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สิ่งที่ชัฎฏอนญุแห่นั้น เป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้ที่ในจิตใจของพวกเขามีโรค³ และจิตใจของพวกเขาแข็งกระด้าง⁴ และแท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้นอยู่ในการแตกแยกที่ห่างไกล⁵

54. และเพื่อบรรดาผู้รู้จะตระหนักว่า แท้จริงอัลกุรอาน นั้นคือสัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อมัน (อัลกุรอาน) แล้วจิตใจของพวกเขาจะได้มอบน้อมต่อมัน (อัลกุรอาน) และแท้จริงอัลลอฮฺทรงเป็นผู้ชี้แนะบรรดาผู้ศรัทธาสู่แนวทางอันเที่ยงตรง⁶

55. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นยังคงอยู่ในการสงสัยต่ออัลกุรอานจนกระทั่งวันอาสานเกิดขึ้นแก่พวกเขาโดยฉับพลัน หรือการลงโทษแห่งวันกียามะฮฺ⁷ จะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

لِيَجْعَلَ مَا يَلْفِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيدَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

¹ คือพระองค์ทรงทำให้โองการทั้งหลายที่แสดงถึงความเป็นเอกภาพก็ดี และการเป็นรอซูลของพระองค์ก็ดี อยู่ในสภาพที่มั่นคงปราศจากการเคลือบแฝงสงสัย

² คือเป็นการทดสอบสำหรับพวกมุนาฟิกิน

³ เป็นการทดสอบแก่พวกกุฟฟารที่หัวใจของพวกเขาไม่หวั่นไหวเพื่อรำลึกถึงอัลลอฮฺ เช่น อะบูญะฮฺล อันนัจญ์ และอุตบะฮฺ

⁴ คือพวกที่หลงผิด และห่างไกลจากความดี

⁵ คือทรงชี้แนะบรรดามุอมีน สู่ทางอันเที่ยงธรรมและทรงให้พวกเขาหลุดพ้นจากการหลงผิดและการถูกกริ้ว

⁶ โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรัดตัว

⁷ คำว่า อะกีม หมายถึงการเป็นหมัน ที่อัลกุรอานนำมาใช้ก็เพราะว่าหลังจากวันนั้น (คือวันกียามะฮฺ) ก็ไม่มีวันอื่นตามมาอีกแล้ว อิบน์ มัสอู๊ด กล่าวว่า คล้ายกับว่าทุก ๆ วันนั้นจะมีวันอื่น ๆ ติดตามมาอีก ดังนั้นวันที่ไม่มีวันอื่นหลังจากมันอีกก็จะต้องเป็นอะกีม ความมุ่งหมายก็คือ วันกียามะฮฺนั่นเอง

56. อำนาจในวันนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินระหว่างพวกเขา¹ ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายจะอยู่ในสวนสวรรค์หลากหลายแห่งความโปรดปราน

57. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และไม่เชื่อฟังโองการทั้งหลายของเรานั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างอภัย

58. และบรรดาผู้อพยพในทางของอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาถูกฆ่าหรือตาย² แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดี และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์ทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยังชีพ³

59. พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าไปในสถานที่ที่พวกเขาพอใจ คือสวนสวรรค์ และแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงซันติ

60. เช่นนั้นแหละ และผู้ใดตอบโต้เยี่ยงที่เขาถูกรังแก⁴ แล้วเขาก็ยังถูกข่มเหงอีก อัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเขาอย่างแน่อน แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงยกโทษ

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِي حَنَّاتٍ التَّعْبِيرِ ﴿٦٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦٧﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا
أَوْ مَاتُوا آيَسِرْتَهُمْ اللَّهُ رِزْقًا حَسْبًا
وَلَا يَكُ اللَّهُ لَهُمْ خَيْرَ الرِّزْقِ ﴿٦٨﴾

لِيَدْخُلْنَهُمْ مُّذَخَلًا بِرِضْوَانِهِ وَلَٰئِن لَّا
لَعْنَةُ حَلِيمٍ ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبْ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ
ثُمَّ بَغَىٰ عَلَيْهِ لَيَنْصُرْهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَعَفْوٌ غَفُورٌ ﴿٧٠﴾

¹ คือพระองค์ทรงตัดสินระหว่างบ่าวของพระองค์ด้วยความยุติธรรม ทรงให้บรรดามุอฺมินเข้าสวนสวรรค์ และให้พวกเขาอุปการะเข้านรก

² คือบรรดาผู้ที่สละทั้งบ้านเกิดเมืองนอนโดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และต่อสู้เพื่อเชิดชูคำกล่าวของอัลลอฮ์ จนกระทั่งถูกฆ่าตายเป็นชะฮีด หรือตายที่บ้านของพวกเขา

³ คือจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์

⁴ คือตอบแทนผู้ข่มเหง ตามเยี่ยงที่เขาถูกกดขี่ข่มเหง

61. เช่นนั้นแหละ¹ เพราะว่าอัลลอฮ์ ทรงให้
กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และพระองค์
ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน² และ
แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงเห็น

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُؤَلِّمُ الْبَيْتَ فِي النَّهَارِ
وَيُؤَلِّمُ النَّهَارَ فِي الْبَيْتِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
بَصِيرٌ ﴿١١﴾

62. เช่นนั้นแหละ เพราะว่าอัลลอฮ์ คือผู้ทรง
สัจจะ³ และแท้จริงสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจาก
พระองค์นั้นมันเป็นเท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์
พระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ
هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿١٢﴾

63. เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์
นั้นทรงให้น้ำหลังลงมาจากพากฟ้า แล้วแผ่นดิน
ก็กลายเป็นเขียวสดชื่น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้
ทรงเมตตา ผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง⁴

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ
الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

64. สิ่งที่อยู่บนชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
เป็นสิทธิของพระองค์⁵ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น
คือผู้ทรงพอเพียงจากสิ่งทั้งหลาย ผู้ทรงได้รับ
การสรรเสริญ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٤﴾

¹ คือด้วยการช่วยเหลือเช่นนั้นแหละ เนื่องเพราะอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพ

² และส่วนหนึ่งจากเดชานุภาพของพระองค์ก็คือการให้กลางวันและกลางคืนคาบเกี่ยวซึ่งกันและกัน คือ
ให้กลางวันสั้นและกลางคืนยาว และในทางตรงกันข้าม ปรากฏการณ์นี้จะสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนใน
ฤดูร้อน

³ คือพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง

⁴ ในอายะฮ์นี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพอย่างสมบูรณ์ของพระองค์ในการให้มีการฟื้นคืนชีพ
เพราะผู้ใดมีความสามารถในการนี้ได้ย่อมสามารถจะให้กลับมีชีวิตขึ้นอีกได้หลังจากตายไปแล้ว

⁵ คือทุกสิ่งในจักรวาลเป็นสิทธิของพระองค์

65. เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงอำวยความสะดวกให้แก่พวกเจ้า สิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน¹ และเรือแล่นไปตามท้องทะเล โดยบัญชาของพระองค์ และทรงยึดชั้นฟ้ามิให้มันตกลงมาบนแผ่นดิน เว้นแต่โดยอนุมัติของพระองค์² แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอ่อนโยน ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อมนุษย์

66. และพระองค์คือผู้ทรงให้พวกเจ้าเป็น³ แล้วทรงให้พวกเจ้าตาย⁴ หลังจากนั้นก็ทรงให้พวกเจ้าเป็นอีก⁵ แท้จริงมนุษย์นั้นช่างเนรคุณยิ่ง

67. สำหรับทุก ๆ ประชาชาติเราได้กำหนดพิธีทางศาสนาขึ้นโดยที่พวกเขาปฏิบัติพิธีนั้น⁶ ดังนั้นคนหนึ่งคนใดอย่าได้โต้แย้งเจ้าในกิจการนั้น และจงเรียกร้องเชิญชวนไปสู่พระเจ้าของเจ้า⁷ แท้จริงเจ้านั้นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม

الذَرَّتْ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَآ فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٦﴾

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿١٧﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا بُدَّ عَنكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ ﴿١٨﴾

¹ นี่คืออีกนิมะฮฺหนึ่ง คือทุกสิ่งที่มีความต้องการ เช่น สัตว์ต่าง ๆ ต้นไม้ แม่น้ำลำคลอง แร่ธาตุ แม้กระทั่งเรือเดินสมุทร ทั้งหมดนี้ก็เพื่อผลประโยชน์ของพวกเขา ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพและความประสงค์ของพระองค์

² คือเว้นแต่เมื่อพระองค์ทรงประสงค์ ทั้งนี้เมื่อถึงวันอาสาน

³ คือทรงให้มีชีวิตขึ้นจากการเกิดครั้งแรก

⁴ คือการให้ตายเมื่อถึงกำหนดเวลาตาย

⁵ คือหลังจากตายไปแล้ว ทรงให้มีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อทำการสอบสวน และการตอบแทนและการลงโทษ

⁶ หมายถึงบัญญัติต่าง ๆ หรือแนวทางแห่งการปฏิบัติศาสนาโดยที่พวกเขาจะต้องปฏิบัติไปตามบัญญัติของตน

⁷ คือเรียกร้องมหาชนไปสู่การอิบาดะฮฺต่อพระเจ้าของเจ้า และบัญญัติศาสนาของพระองค์ที่ง่ายตายและบริสุทธิ์

68. และหากพวกเขาโต้แย้งเจ้า¹ ก็จงกล่าวเถิดว่า อัลลอฮ์ทรงรอบรู้อยิ่งในสิ่งที่พวกท่านกระทำอยู่

69. อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกท่านในวันกียามะฮ์ ในสิ่งที่พวกท่านได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น²

70. เจ้ามีรู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรูสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว³ แท้จริงในการนั้นเป็นการง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์

71. และพวกเขาสักการะบูชาสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์⁴ ซึ่งพระองค์มิได้ประทานลงมาให้เป็นหลักฐาน⁵ และสำหรับพวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้⁶ และสำหรับพวกอธรรมนั้นไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ

72. และเมื่อโองการทั้งหลายอันชัดแจ้งของเราได้ถูกนำมาอ่านแก่พวกเขา⁷ เจ้าจะสังเกตเห็นอาการบอกรับไม่ยอมรับบนใบหน้าของบรรดา

وإِنْ جندُوكَ فَقُلْ اللهُ أعلمُ بما تعملون ﴿٦٨﴾

اللهُ يحكمُ بينكم يومَ القيامةِ
فَمَا كُتِبَ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللهُ يَعْلَمُ ما في السَّماءِ والأرضِ
إِنْ ذَلكَ في كِتابٍ إِنْ ذَلكَ على اللهِ يسيرٌ ﴿٧٠﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللهِ ما لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلطانًا
وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِ عِلْمٌ وما لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾

وَإِذا نُتِلَ عَلَيْهِمُ آياتُنا بَيِّناتٍ تَعْرِفُ في وُجوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَنكِرُ كَأَدْوَابٍ
يَسْطُورُ بِاللَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمُ آياتِنا

¹ คือหลังจากที่ความจริงได้ประจักษ์ขึ้นแล้ว และได้นำหลักฐานมาแสดงแก่พวกเขาแล้ว

² คือพระองค์จะทรงตัดสินระหว่างบรรดามุอ์มินกับพวกกุฟฟารในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา แล้วพวกเขาจะรู้ว่าอะไรคือของจริง อะไรคือของเท็จ

³ กล่าวคือสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นบันทึกอยู่ในสุหมะหุซ

⁴ คือพวกกุฟฟารุไรฮ์ สักการะบูชารูปปั้นต่าง ๆ ที่มิให้คุณให้โทษ และไม่ได้อิน

⁵ คือมิได้ปรากฏเป็นหลักฐานที่มาจากวะฮีย์ หรือบัญญัติศาสนาเลย

⁶ คือที่มาจากสติปัญญา แต่ทว่ามันเป็นเพียงการเลียนแบบคนตาบอดที่มาจากปู่ ย่า ตา ยาย

⁷ คือมีหลักฐานอันชัดแจ้งถึงความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์

ผู้ปฏิเสธศรัทธา¹ พวกเขาเกือบจะเข้าไปทำร้าย บรรดาผู้อ่านโองการทั้งหลายของเราให้พวกเขา ฟัง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันจะแจ้งให้ พวกท่านทราบถึงสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่านี้ใหม่² มันคือไฟนรกไงเล่า อัลลอฮ์ทรงสัญญามันไว้ แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และมันเป็นทาง กลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

73. โอ้มนุษย์เอ๋ย³ อุทาหรณ์หนึ่งถูกยกมากล่าว ไว้แล้ว ดังนั้นพวกเจ้าจงฟังมันให้ดี⁴ แท้จริง บรรดาที่พวกเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่น จากอัลลอฮ์นั้น พวกมันไม่สามารถจะให้บังเกิด แม้แต่แมลงวันสักตัวหนึ่ง หากว่าพวกมันจะ รวมหัวกันเพื่อการนั้นก็ตาม⁵ และถ้าแมลงวัน พาสิ่งใดหนีไปจากพวกมัน พวกมันก็ไม่สามารถ จะเอามันกลับคืนมาได้จากแมลงวัน ทั้งผู้ขอ และผู้ถูกขอ⁶ อ่อนแอแท้ ๆ

قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشَرِّهِمْ ذِكْرُ النَّارِ وَعْدَهَا
اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّ الْمَصِيرَ ﴿٧٣﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ حُرْبٍ مِّثْلَ مَا سَخِعُوا لَهُ
إِنَّكَ الَّذِي تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
ذُبَابًا وَلَا يُجْتَمِعُوا لَهُ. وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ
شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضِعْفَ
الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾

¹ คือจะเห็นบนใบหน้าของพวกกุฟฟารเหล่านั้น อากาบบอกปิดปฏิเสธ คือใบหน้าที่บูดบึ้งและงงเกลียด จงซัง

² คือสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่าการชู้บังคับ และการทำร้ายของพวกท่านต่อบรรดามุอมีน

³ หมายถึงพวกมุชริกีน

⁴ คืออัลลอฮ์ ทรงยกอุทาหรณ์แก่ผู้ที่สักการะบูชาอื่นจากอัลลอฮ์เป็นต้นว่า รูปปั้นต่าง ๆ หรือเจดีย์ พวกเจ้า จงพิจารณาให้ดีและใช้สติปัญญาจับฟังสิ่งที่จะนำมากล่าวแก่พวกเจ้า

⁵ คือรูปปั้นเหล่านั้นที่พวกเจ้าเคารพสักการะมันอื่นจากอัลลอฮ์นั้น มันไม่สามารถจะให้บังเกิดแม้แต่ แมลงวันสักตัวหนึ่งถึงแม้ว่าพวกมันจะรวมกันเพื่อการให้บังเกิดนั้น ฉะนั้นจะเป็นการสมควรละหรือ สำหรับผู้มีสติปัญญาจะทำให้พวกมันเป็นพระเจ้าแล้วเคารพบูชามันอื่นจากอัลลอฮ์ อัลกุฎบียี กล่าวว่ ที่พระองค์กล่าวถึงแมลงวันโดยเฉพาะนั้นก็ด้วยเหตุผลสี่ประการ คือเพราะความน่าเกลียดของมัน ความ อ่อนแอของมัน ความสกปรกของมัน และการมีจำนวนมากของมัน

⁶ คืออ่อนแอทั้งผู้เคารพบูชาที่วิงวอนขอความดีจากรูปปั้น และผู้ถูกขอคือรูปปั้น ทั้งคู่กันต่ำต้อยและอ่อนแอ

74. พวกเขามิได้ให้เกียรติอัลลอฮ์ ตามที่ควร
จะให้เกียรติต่อพระองค์¹ แท้จริงอัลลอฮ์เป็น
ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพโดยแท้จริง

75. อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกบรรดาทูตจากหมู่
มะลาอิกะฮ์และจากหมู่มนุษย์² แท้จริงอัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงเห็น

76. พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และกิจการ
ทั้งหลายจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์

77. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงรุกีวะ
จงสุญูด³ และจงเคารพภักดีต่อพระเจ้าของ
พวกเจ้าเถิด และจงประกอบความดี⁴ เพื่อว่า
พวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ

78. และจงต่อสู้เพื่ออัลลอฮ์ ซึ่งเป็นการต่อสู้
ที่แท้จริงเพื่อพระองค์⁵ พระองค์ทรงคัดเลือก
พวกเจ้า และพระองค์มิได้ทรงทำให้เป็นการ

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

اللَّهُ يُصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
وَمِنَ النَّاسِ يَا أَيُّهَا اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَأِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا
وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَاقْعُوا
لِلْخَيْرِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَلَأَ آيَاتِكُمْ
إِزْهَامًا هُوَ سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ

¹ คือมิให้ความยิ่งใหญ่แก่พระองค์อย่างแท้จริง โดยให้รูปปั้นต่าง ๆ มีส่วนคู่เคียงกับพระองค์

² คือให้ทูตจากมะลาอิกะฮ์เป็นสื่อกลางในการแจ้งวะฮีย์แก่บรรดานะบี และให้รอสูลจากมนุษย์เป็นผู้
เผยแพร่บัญญัติศาสนาแก่ปวงบ่าวของพระองค์

³ คือจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าโดยการส้ารวม และเกรงกลัว การกล่าวถึงรุกีวะและสุญูด ก็เพราะว่า
อิริยาบถทั้งสองสิ่งประเสริฐยิ่งในรูกนของการละหมาด

⁴ จงกระทำกิจกรรมที่ทำให้เจ้ามีความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ในความดีต่าง ๆ เช่น การติดต่อบุญาคดี การทำดี
ต่อเด็กกำพร้า

⁵ คือต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สินสมบัติของเจ้าและชีวิตของเจ้าเพื่อเชิดชูศาสนาของอัลลอฮ์อย่างแท้จริงและ
สุดความสามารถ

ลำบากแก่พวกเขาในเรื่องของศาสนา¹ ศาสนา (ที่ไม่ลำบาก) คือศาสนาของอิบรอฮีม บรรพบุรุษของพวกเขา² พระองค์ทรงเรียกชื่อพวกเขาว่ามุสลิมีน ในคัมภีร์ก่อน ๆ และในอัลกุรอาน เพื่อรอซูลจะได้เป็นพยานต่อพวกเขา และพวกเขาจะได้เป็นพยานต่อมนุษย์ทั่วไป³ ดังนั้นพวกเขาจึงดำรงการละหมาด และบริจาคซะกาต และจงยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้คุ้มครองพวกเขา เพราะพระองค์คือผู้คุ้มครองที่ดีที่สุดและผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีที่สุด

وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

¹ คือพระองค์มิได้บังคับพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาไม่มีความสามารถ แต่ทว่ามันเป็นศาสนาที่สะดวกง่ายดาย

² ศาสนาของพวกเขาซึ่งไม่มีควมลำบากคือศาสนาของอิบรอฮีม ดังนั้นพวกเขาก็จงยึดมั่นมันเกิดเพราะเป็นศาสนาที่เที่ยงแท้

³ คือเพื่อรอซูลจะได้เป็นพยานต่อพวกเขาในการเผยแพร่ศาสนแก่พวกเขาแล้ว และพวกเขาก็จะได้เป็นพยานต่อมหาชนทั้งหลายว่า บรรดารอซูลได้เผยแพร่ศาสนแก่พวกเขาแล้ว

(23) ซูเราะฮฺ อัลมูมิnun

เป็นบัญญัติมักกียะฮฺ มี 118 आयะฮฺ

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮฺ อัลมูมิnun

ซูเราะฮฺ อัลมูมิnun เป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺที่กล่าวถึงหลักฐานของศาสนา เช่นเรื่องเกี่ยวกับการให้ความเป็นเอกภาพ สาสน์ และการฟื้นคืนชีพ ซูเราะฮฺนี้ถูกขนานนามด้วยชื่ออันทรงเกียรติว่า อัลมูมิnun เพื่อเป็นอนุสรณ์และเชิดชูความดีงามของพวกเขา ซึ่งสมควรจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์ชั้นฟิเรเดาส์อันสูงส่ง

ซูเราะฮฺนี้ได้เปิดเผยถึงหลักการต่าง ๆ แห่งเดซานุภาพ และความเป็นเอกะซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ในจักรวาลอันน่าประหลาดนี้ เช่นในตัวมนุษย์ สัตว์และพืชพันธุ์ต่าง ๆ แล้วก็ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายอันงดงาม ในเครื่องหมายทั้งหลายแห่งจักรวาลที่เรียงราย ซึ่งมนุษย์ได้พบเห็นมันในโลกที่มองเห็นอยู่ในชนิดต่าง ๆ ของต้นอินทผลัม องุ่น มะกอก ทับทิม ตลอดจนผลไม้และพืชผลต่าง ๆ อีกทั้งในเรื่องเดินสมุทรที่แล่นฝ่ากระแสน้ำในท้องทะเล และอื่นจากนี้ในเครื่องหมายทั้งหลายแห่งจักรวาลที่ชี้บ่งถึงการมีอัลลอฮฺ ญิลละ วะอะลา

ซูเราะฮฺนี้ได้เปิดเผยถึงเรื่องราวของบรรดานะบีบางท่าน เพื่อเป็นการปลอบโยนท่านร่อซูลุลลอฮฺ คือลลิลล่อฮุอะลัยฮิอะซัลลิม จากการที่ท่านได้ประสบกับการทำร้ายของพวกมุชริกีน โดยกล่าวถึงเรื่องราวของนะบีนูหฺ นะบียูซุร นะบีมูซาและเรื่องราวของมัรยัมผู้บริสุทธิ์ และบุตรของนาง คือ นะบียีซา แล้วได้เปิดเผยถึงพวกกุฟฟารมักกะฮฺในความดื้อรั้น และความเยอหยิ่งของพวกเขาที่มีปฏิกิริยาต่อสัจธรรมหลังจากเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกเขาแล้ว นอกจากนั้นยังได้นำหลักฐานและสิ่งพิสูจน์ต่าง ๆ มายืนยันถึงเรื่องการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮฺ ซึ่งเป็นแก่นสำคัญของซูเราะฮฺนี้

ซูเราะฮฺนี้ได้กล่าวถึงเหตุการณ์อันน่ากลัวและความคับขันที่พวกกุฟฟารจะประสบ คือความตายโดยที่พวกเขาจะได้รับความทุกข์ทรมานอย่างลำบากยิ่ง พวกเขาจะภาวนาขอกลับใช้ชีวิตในโลกดุนยาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อชดใช้สิ่งที่พวกเขาได้ละเลยในการทำความดีแต่มันเป็นความหวังที่เลื่อนลอยและห่างไกลเพราะกาลเวลาได้ล่วงเลยมาแล้ว ซูเราะฮฺนี้ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงวันกิยามะฮฺ โดยที่มนุษย์จะถูกแยกออกเป็นสอง

จำพวก คือ พวกที่ได้รับความสุข และพวกที่ได้รับความทุกข์ ทรัพย์สินสมบัติดี วงศ์ตระกูลที่ดีจะถูกตัดขาดไม่อำนวยความสะดวกให้แก่ใครเลย นอกจากการอีมาน และงานที่ดี และการสนทนาได้ถูกบันทึกไว้ระหว่างพระเจ้าทรงอภิสิทธิ์ และชาวนรก โดยที่พวกเขาได้ร้องตะโกนอยู่ในนั้น แล้วพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ และไม่ได้รับการตอบรับแต่ประการใด

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามด้วยชื่ออันทรงเกียรติว่า อัลมุอฺมินูน เป็นการรำลึกและเชิดชูความดีงามของบรรดามุอฺมิน ซึ่งสมควรจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์ อันสูงส่งในบรรดาสวนสวรรค์อันหลากหลาย

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. แน่نونบรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบความสำเร็จแล้ว¹
2. บรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อมถ่อมตน
ในเวลาละหมาดของพวกเขา
3. และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้ฉินหลังให้จาก
เรื่องไร้สาระต่าง ๆ²
4. และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้บริจาคชะกาต³
5. และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้รักษา (ไว้ซึ่ง
ความบริสุทธิ์ของ) ทวารของพวกเขา⁴
6. เว้นแต่แก่บรรดาภรรยาของพวกเขา หรือที่
มือขวาของพวกเขาครอบครอง (คือทาสี) ใน
กรณีเช่นนั้นพวกเขาจะไม่ถูกดำเนิน⁵
7. ฉะนั้นผู้ใดแสวงหาอื่นจากนั้น ชนเหล่านั้น
พวกเขาก็เป็นผู้ละเมิด

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

فَأِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾

¹ คือบรรลุสู่เป้าหมายแล้วหรือมีความหมายว่า ความสำเร็จหรือชัยชนะได้บรรลุสู่เป้าหมายของพวกเขาแล้ว เนื่องเพราะการศรัทธาและการประกอบความดี แล้วพระองค์ทรงสาธยายความดีงามของพวกเขา คือ ผู้ที่กล่าวถึงในอายะฮ์ ต่อไป

² เช่นการโกหก การด่าทอ และการหยอกล้อ หรือหมายถึงเรื่องไร้สาระต่าง ๆ ทั้งที่เป็นคำพูดและการกระทำ

³ คือบริจาคแก่คนยากจน อนุภทา เพื่อเป็นการรักษาน้ำใจโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์

⁴ คือรักษาความบริสุทธิ์ไว้จากสิ่งที่เป็นหะรอม หมายถึงสิ่งไม่อนุญาตให้กระทำ เช่น การชินา การเสพกามทางทวารหนัก (ที่เรียกกันว่า อัลลิวาด) และการเปิดเผยอวัยวะที่พึงสงวน

⁵ คือจะไม่ได้รับโทษ

8. และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้เอาใจใส่ต่อสิ่ง
ที่ได้รับมอบหมายของพวกเขา และสัญญาของ
พวกเขา¹
9. และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้รักษาการ
ละหมาดของพวกเขา
10. ชนเหล่านี้แหละพวกเขาเป็นทายาท²
11. ซึ่งพวกเขา จะได้รับมรดกสวนสวรรค์ชั้น
ฟิรเดาส์ พวกเขาจะทำนั้กอยู่ในนั้นตลอดกาล³
12. และขอสาบานว่า แน่แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์
มาจากธาตุแท้ของดิน⁴
13. แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ⁵ อยู่ในที่พัก
อันมั่นคง (คือมดลูก)

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْيَرَاتُونَ ﴿١٠﴾

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾

¹ คือไม่บิดพลิ้ว และผิดสัญญา

² คือบรรดาผู้ที่มีคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นนั้นแหละ เป็นผู้สมควรที่จะเป็นทายาท คือ ทำนั้กอยู่ในสวนสวรรค์อย่างสุขสบาย

³ ท่านอิมามอะหฺมัด ได้รายงานจากอุมรฺอิบฺนุฮัลค็อฎฎอบ ร่องู๊ยัลลอสุอันซุว่า เมื่ออัลละฮ์ถูกประทานแก่ท่านรอสูลุลลอฮ์ คือลลลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม จะได้ยินเสียงจากใ้บหน้าของท่านคล้ายกับเสียงหึ่งของตัวผึ้ง แล้วท่านนบิ์ คือลลลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม จะผินหน้าไปทางกิบละฮ์ ยกมือทั้งสองขึ้น แล้วท่านกล่าวขึ้นว่า « اللهم زدنا ولا تنقصنا وأكرمنا ولا تهنا وأعطنا ولا تحرمنا وآثرنا ولا تؤثر علينا وارض عنا وأرضنا » แล้วท่านก็กล่าวว่าแท้จริงถูกประทานลงมาให้ฉันสิบอายุะฮ์ ผู้ใดธำรงรักษามันไว้จะได้เข้าสวนสวรรค์แล้วท่านก็อ่านอายุะฮ์ที่หนึ่งจนกระทั่งจบอายุะฮ์ที่ 10

อะตีสนั้นบันทึกโดยอะหฺมัด อัดติรมิซียฺ และอันนะซายียฺ

⁴ อิบฺนุฮับบาส หมายถึง อาตัม

⁵ คือให้ลูกหลานอาดัมบังเกิดมาจากเชื้ออสุจิ ที่มาจากการผสมกันหลังของผู้ชาย

14. แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญูยี้ ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง

فَخَلَقْنَا الطُّفْلَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا مَا فَكَّسُونَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

15. หลังจากนั้น แท้จริงพวกเจ้าต้องตายอย่างแน่นอน

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

16. แล้ว แท้จริงพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้น¹ ในวันกิยามะฮ์

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبْعُونَ ﴿١٦﴾

17. และแน่นอนยิ่งเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดไว้เบื้องบนพวกเจ้า และเรามีได้เพิกเฉย² ทอดทิ้งระบบการสร้าง

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمَا كُنَّا مِنَ الْخَالِقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

18. และเราได้หลั่งน้ำให้ลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ แล้วเราได้ให้มันชังอยู่ในแผ่นดิน³ และแท้จริงเราเป็นผู้สามารถอย่างแน่นอนที่จะให้มันเหือดหายไป⁴

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشَكْنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾

¹ จากกูบูร (สุสาน) ของพวกเขาเพื่อชำระบัญชีและตอบแทนผลงานของแต่ละคน หลังจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างมนุษย์ตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วพระองค์ทรงกล่าวถึงการสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และแผ่นดินทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานอันชัดแจ้งที่ยืนยันถึงการมีของอัลลอฮ์

² คือพระองค์จะทรงปกป้องรักษามันไว้และจะทรงจัดระบบในเรื่องของมันอย่างถูกต้อง

³ ตามความต้องการไม่มากจนเกินไปจนกระทั่งเกิดความเสียหาย และไม่น้อยจนเกินไปจนกระทั่งไม่เพียงพอแก่พืชพันธุ์ต่าง ๆ

⁴ จนกระทั่งพวกเจ้า และสัตว์เลี้ยงของพวกเจ้าจะระหายน้ำตาย

19. และด้วยน้ำนั้นเราทำให้มันเป็นสวนหลากหลายแก่พวกเจ้ามีต้นอินทผลัม และต้นองุ่นสำหรับพวกเจ้าในสวนนั้นมีผลไม้มากมาย และส่วนหนึ่งพวกเจ้าก็บริโภคมัน¹

20. และเราได้ทำให้มันเป็นต้นไม้ (ไซตุน) ที่ภูเขาซีนาย² ซึ่งมันได้ผลผลิตออกมาเป็นน้ำมันและน้ำแกง สำหรับผู้บริโภคมัน³

21. และแท้จริงในเรื่องปศุสัตว์ (อูฐ, วัว, แพะ, แกะ) นั้นเป็นบทเรียนสำหรับพวกเจ้า เราให้พวกเจ้าดื่ม สิ่งที่อยู่ในท้องของมัน⁴ (น้ำมัน) และในตัวมันมีประโยชน์มากมาย⁵ สำหรับพวกเจ้า และบางชนิดพวกเจ้าก็บริโภคมัน

22. และพวกเจ้าได้บรรทุกบนหลังมัน⁶ เช่นเดียวกับใช้บรรทุกบนเรือ

فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ
لَّكُرْفِيهَا أَفْوَاجٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ
وَصَبِغٍ لِّلَّذَلِيلِ ﴿٢٠﴾

وَأِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنذِرُوا مِمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ لُحْمُونٌ ﴿٢٢﴾

¹ ส่วนหนึ่งจากผลไม้ในสวนนั้น ซึ่งพวกเจ้าใช้บริโภคมันทั้งในฤดูร้อนและฤดูหนาว ก็คืออินทผลัม สด องุ่น อินทผลัมแห้ง และลูกเกด ซึ่งผลไม้เหล่านี้ใช้กินเป็นอาหารหลักก็ได้

² คือภูเขาฏริซีนายที่ท่านนะบีมุฮัมมัดได้รับคำสั่งให้ไปเข้าเฝ้าอัลลอฮ์

³ คือจากน้ำมันไซตุนนั้นมาปรุงแกงก็ได้ หรือใช้รับประทานกับขนมปังก็ได้ มีหะดีษกล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงกินน้ำมัน (ไซตุน) และจงใช้ทาด้วยน้ำมัน (ทาร่างกาย) เพราะมันมาจากต้นไม้ที่มีสิริมงคล หมายถึงว่าจะเกิดประโยชน์

⁴ น้ำมันที่อยู่ในท้องของมันกลั่นออกมาจะระหว่างอุจจาระ และเลือดของมัน จนเป็นนมบริสุทธิ์เป็นที่พอใจแก่ผู้ดื่ม

⁵ เช่นน้ำมันใช้สำหรับดื่ม ชนของมันใช้ทำเครื่องนุ่งห่ม ใช้ขี่เป็นพาหนะ และใช้บรรทุกสัมภาระต่างๆ

⁶ ใช้บรรทุกสัมภาระต่างๆ ทางบกเหมือนกับใช้เรือขนส่งสัมภาระทางน้ำ

23. และเป็นที่แน่นอนยิ่ง เราได้ส่งนุหฺ ไปยัง หมู่ชนของเขา¹ ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันทันเถี่ย พวกท่านจงเคารพภักดี อัลลฮฺยเถิด สำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของพระองค์) หรือ

24. แล้วหัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาได้กล่าวขึ้นว่า เขาผู้นั้นมิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นปุถุชนคนธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่าน เพียงแต่เขาต้องการที่จะทำตัวให้ดีเด่นเหนือพวกท่าน² และหากอัลลฮฺย ทรงประสงค์แล้ว แน่نونพระองค์จะทรงส่งมะลาอิกะฮฺลงมา เราไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนั้นในสมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย

25. เขามีได้เป็นอะไรนอกจากเป็นคนบ้า ดังนั้นพวกท่านจงอดทนคอยเขาสักระยะเวลาหนึ่ง

26. นุหฺ ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย³ เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อข้าพระองค์

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ﴿٢٤﴾

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَرَرْتُصُوبِهِ حَتَّىٰ جِئْتُ ﴿٢٥﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَدَدْتُ بُون ﴿٢٦﴾

¹ เป็นการปลอมใจแก่ท่านร่อซูลลฮฺย คือสลลลฮฺยอะลัยฮิอะซลลัม ที่กล่าวถึงร่อซูลคนนี้เพื่อให้ยึดถือเป็นแบบอย่างในความอดทนของเขา และเพื่อให้เป็นที่ทราบกันว่า บรรดาร่อซูลก่อนจากเขานั้นได้ถูกปฏิเสธมาก่อนแล้ว

² เขาต้องการจะเป็นหัวหน้า และมีเกียรติเหนือพวกท่าน โดยอ้างการเป็นนะบีเพื่อให้พวกท่านเป็นผู้ตามเขา เป็นที่น่าประหลาดยิ่งในการหลงทางของพวกเหล่านั้น พวกเขาไม่ยอมเชื่อที่จะให้มนุษย์เป็นนะบี แต่พวกเขายืนยันที่จะให้พระเจ้ามาจากหินปูน

³ คือทรงให้พวกเขาประสบกับความหายนะ เนื่องเพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาต่อฉันทัน

27. ดังนั้น เราจึงวะฮีย์ แก่เขาให้ต่อเรือภายใต้
สายตาของเราและคำสั่งของเรา และเมื่อคำ
บัญชาของเราได้มาถึง¹ น้ำในเตาก็จะเดือดฟุ้ง²
เจ้าจงบรรทุกทุกชนิดของสัตว์เป็นคู่ๆ³ และ
ครอบครัวของเจ้าด้วย นอกจากผู้ที่คำดำรัสได้
บันทึกไว้ก่อนแล้ว (ให้หายนะ) ในหมู่พวกเขา⁴
(ที่ไม่ยอมศรัทธา) และเจ้าอย่าได้ขอช่วยเหลือ
ข้า ในบรรดาผู้ที่อธรรม⁵ แท้จริงพวกเขาจะถูก
ให้จมน้ำตาย

28. ครั้นเมื่อเจ้า และผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้าได้ขึ้น
ไปอยู่บนเรือแล้ว ก็จงกล่าวเถิดว่า บรรดาการ
สรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งทรงให้เรารอด
พ้นจากหมู่ชนผู้อธรรม⁶

29. และจงกล่าวเถิดว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ลงจาก
เรือด้วยการลงที่มีความจำเริญ⁷ และพระองค์
เท่านั้นเป็นผู้เลิศยิ่งแห่งบรรดาผู้ให้ลงจากเรือ

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَّوْحَيْنَا
فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَكَانَ الْغُرُفُ فَاسْلُكْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ آتَيْنِ وَأَهْلِكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تَحْطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُفْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَعَكَ عَلَى الْفُلِ فَقُلْ لِلَّهِ
الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُزْلِمًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾

¹ คือคำบัญชาให้ลงโทษ

² นักตีพริกกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงทำเช่นนั้น เพื่อเป็นสัญญาณแก่หนู ถึงความหายนะของชนชาติของเขา

³ คือบรรทุกลงในเรือสัตว์ทุกชนิดเป็นคู่ๆ คือตัวผู้และตัวเมีย เพื่อนุรักษไว้ซึ่งพันธุ์ของมัน

⁴ คือผู้ที่ถูกบันทึกไว้แน่นอนแล้วว่าจะประสบความหายนะ หมายถึงผู้ที่ไม่ศรัทธา เช่น ภรรยาของเขา
และลูกของเขา

⁵ คือขณะที่เจ้าเห็นความหายนะของพวกเขา

⁶ คือให้พ้นจากการจมน้ำตาย

⁷ ปกป้องรักษาให้พ้นจากความชั่วทุกชนิด

30. แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณข้อเตือนสติมากหลาย¹ และถึงแม้ว่าเราเป็นผู้ทดสอบปวงบ่าวของเรา

لَإِنِّي فِي ذَلِكَ لَآبِتٌ وَإِن كُنَّا لَلْعَبَثِينَ ﴿٣٠﴾

31. แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดชนอีกกลุ่มหนึ่ง (พวกอ้าย)

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

32. ดังนั้นเราได้ส่งรอสูลคนหนึ่ง (ฮูด) ของพวกเขาไปยังพวกเขา โดยกล่าวว่า พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด สำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของ) พระองค์หรือ

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

33. และหัวหน้าหมู่ชนของเขา คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธไม่ยอมเชื่อการมีวันปรโลก และเราได้ให้ความสำราญแก่พวกเขาในโลกนี้ กล่าวว่ เขาผู้นั้นมิใช่ใครอื่น² นอกจากเป็นปุถุชนคนธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่าน เขากินอาหารเช่นเดียวกับที่พวกท่านกิน และเขาดื่มเช่นเดียวกับพวกท่านดื่ม³

وَقَالَ الْمَلَأَمِن قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأُتِرْفَنَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ بَأْ كُلِّ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

34. และหากพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามมนุษย์ธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่าน ดังนั้นแน่นอนพวกท่านเป็นผู้ขาดทุน⁴

وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ وَإِن كُنتُمْ إِذًا لَّخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾

¹ สิ่งที่ได้เกิดขึ้นแก่หมู่ชนของนุหฺยอมเป็นหลักฐาน และบทเรียนแก่บรรดาผู้มิสติปัญญาเพื่อใคร่ครวญ

² เขาผู้นี้ที่อ้างว่าเป็นรอสูลนั้น เขาเป็นเพียงคนธรรมดาคนหนึ่งเช่นเดียวกับพวกท่าน

³ เขามีความต้องการอาหารและเครื่องดื่มเหมือนกัน

⁴ พวกท่านจะเป็นผู้ขาดทุนอย่างแท้จริง โดยที่พวกท่านยอมถ่อมตนไปตามเขา

35. เขาสัญญากับพวกท่านกระนั้นหรือว่า
แท้จริงเมื่อพวกท่านได้ตายไปแล้ว และพวกท่าน
กลายเป็นดิน และกระดูกแล้ว¹ แน่نونพวก
ท่านจะถูกนำให้ออกมาฟื้นขึ้นอีก

أَعِدُّكُمْ أَنْتُمْ وَإِذَا بَدَأْتُمْ كُنْتُمْ تَرَابًا وَعِظَانًا
أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٣٥﴾

36. โกลเสียจริง โกลเสียจริงในสิ่งที่พวกท่าน
ถูกสัญญาไว้²

﴿ هَبْطَاتٍ هَبْطَاتٍ لِّمَا تَوَدُّونَ ﴿٣٦﴾

37. ไม่มีชีวิต นอกจากการดำรงชีวิตของเรา
ในโลกนี้³ เราจะตายไป และ (บางคนในพวก)
เราก็จะมีชีวิตอยู่ และพวกเราจะไม่ถูกให้ฟื้น
คืนชีพมาอีก

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

38. เขามีใช้ใครอื่น นอกจากเป็นคนธรรมดาที่
กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์⁴ และเราไม่ยอมศรัทธาต่อ
เขาเป็นอันขาด

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

39. เขา (ฮูด) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้า
พระองค์ด้วย⁵ เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอม
เชื่อข้าพระองค์

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بِنَاءٍ ﴿٣٩﴾

40. พระองค์ ตรัสว่า หลังจากช่วงเวลาอีก
เล็กน้อยพวกเขาจะกลายเป็นผู้ศรัทธาเสียใจ
อย่างแนนอน

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾

¹ เป็นคำถามเชิงเย้ยหยัน

² คือที่ถูกสัญญาไว้ว่าจะถูกนำออกจากกูบร (สุสาน) ความมุ่งหมายของพวกเขานี้คือการกล่าวเช่นนี้คือ เหตุการณ์เช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นอย่างแนนอน

³ ไม่มีชีวิตอื่นจากนี้ นอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น เกิดแล้วก็ตายไป

⁴ ในสิ่งที่เขาได้นำมาบอกพวกท่านเช่นสาสน์และข่าวคราวต่าง ๆ

⁵ เมื่อนะบียูซุบ เปื้อนนำต่อการเรียกร้องไปสู่การศรัทธาของพวกเขานี้ และเห็นว่าพวกเขายังคงตั้งมั่นต่อการศรัทธา จึงขอพรให้พวกเขาประสบกับความหายนะ

41. ดังนั้นเสียงกัมปนาทได้ผลาญชีวิตพวกเขา
อย่างยุติธรรม แล้วเราได้ทำให้พวกเขากลายเป็น
เศษขยะ¹ ฉะนั้น (ความหายนะ) ความห่างไกล
(จากเมตตาของอัลลอฮ์) จึงประสบแก่หมู่ชน
ผู้อธรรม

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمُ خِجَاءً
فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾

42. แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดหมู่ชน
อีกหลายกลุ่ม²

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١٧﴾

43. ไม่มีประชาชาติใดที่จะได้รับการลงโทษก่อน
กำหนดของมัน และก็จะไม่ล่าช้ากว่ากำหนด
เช่นกัน

مَا نَسْفِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْرِضُونَ ﴿١٨﴾

44. แล้วเราได้ส่งบรรดารอซูลของเราอย่าง
ต่อเนื่องกัน ทุกครั้งที่รอซูลของพวกเขาได้มายัง
ชนชาติหนึ่งพวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อถือเขา
ดังนั้นเราจึงให้บางกลุ่มของพวกเขาติดตามอีก
บางกลุ่ม (ด้วยความหายนะพินาศ) แล้วเราได้
ทำให้พวกเขาเป็นเรื่องบอกเล่าต่อกันมา³ ฉะนั้น
(ความหายนะ) ความห่างไกล (จากเมตตาของ
อัลลอฮ์) จึงประสบแก่บรรดาผู้ไม่ยอมศรัทธา

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّ مَآجَةٍ أُمَّةٍ رَّسُولًا كَذَّبُوهُ
فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

45. แล้วเราได้ส่งมูซา และพี่ชายของเขาคือ
ฮารูน พร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลาย⁴ ของเรา
และหลักฐานอันชัดแจ้ง

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٠﴾

¹ นักตีฟิรากล่าวว่า ญิบริลได้ส่งเสียงกัมปนาทไปยังพวกเขา แผ่นดินให้สั่นสะเทือนภายใต้พวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นเศษขยะ

² เช่นหมู่ชนของศอและฮ์ อิบรอฮีม ลูฏ และฮุัยยูบ อิบนูอับบาส กล่าวว่า พวกเขาคือบนีอิสรอฮิล

³ เป็นข่าวคราวที่เล่าต่อกันมา หรือเป็นเรื่องราวที่กล่าวถึง ร่ำลือถึง โดยประชาชนจะพูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละสมัย ด้วยความประหลาดใจ หรือเป็นการปลอบใจ

⁴ อิบนูอับบาส กล่าวว่า คือ สัญญาณ ทั้ง 9 เช่น ไม้เท้า มือ ตักแตน ฯลฯ

46. ไปยังฟิรเอานู และบุคคลชั้นหัวหน้าของเขา แต่พวกเขาก็อวดใหญ่อวดโต¹ และพวกเขาเป็นหมูชนที่เย่อหยิ่งจองหอง²

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأِينِهِ
فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾

47. พวกเขากล่าวว่า จะให้พวกเราศรัทธาต่อบุคคลทั้งสองที่มีสภาพเช่นเดียวกับเราและทั้งๆ ที่พวกพ้องของเขาทั้งสองก็เป็นทาสรับใช้เรา

فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمَهُمَا لَنَا عِيدُونَ ﴿٤٧﴾

48. ฉะนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเขาทั้งสอง พวกเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลายจนหน้าตาย

كَذَّبُواهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾

49. และแท้จริงเราได้ให้คัมภีร์ (เตารอต) แก่โมซา³ เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

50. และเราได้ทำให้ฮิซาบุตรของมัรยัม และแม่ของเขาเป็นสัญญาณหนึ่ง⁴ (คือปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่) และเราได้ให้ที่พักพิงแก่เขาทั้งสอง ณ ที่ราบสูงแห่งหนึ่ง (บัยตุลมักดิส) เป็นที่พักอย่างสะดวกสบาย และมีธารน้ำไหล

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا
إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

51. โอ้ บรรดารอซูลเอ๋ย พวกเจ้าจงบริโภคนส่วนที่ดี (ฮะลาล) และจงกระทำความดีเถิด เพราะแท้จริง ชำรอบรู้สิ่งพวกเจ้ากระทำ⁵

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّو مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

¹ ไม่ยอมศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และเคารพภักดีต่อพระองค์

² แสดงอำนาจบาทใหญ่ต่อผู้อื่นโดยอธรรม

³ หลังจากการจมน้ำตายของฟิรเอานู และพรรคพวกของเขา เพื่อที่บิโนอิสรออิล จะได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

⁴ เป็นการแสดงถึงอำนาจอันสมบูรณ์ของเรา

⁵ อัลกุรฎูบีย์ กล่าวว่า เป็นการเตือนโดยทั่วไป หากว่าการเตือนนี้มีต่อบรรดารอซูล และนะบีแล้ว แน่หนอนการเตือนนี้ก็จะต้องครอบคลุมไปถึงมหาชนโดยทั่วไป

52. แท้จริงนี่คือประชาชาติของพวกเขา เป็น
ประชาชาติเดียวกัน และข้าคือพระเจ้าของ
พวกเขา ฉะนั้นพวกเขาจงยำเกรงต่อข้า

وَأِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونَ ﴿۵۲﴾

53. พวกเขาได้แตกแยกกันในเรื่องของพวกเขา¹
ระหว่างพวกเขาตนเอง แต่ละฝ่ายก็พอใจในสิ่ง
ที่ตนเองยึดถือ²

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿۵۳﴾

54. ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงปล่อยพวกเขา
ให้อยู่ในความมกมายของพวกเขา สักระยะ
เวลาหนึ่ง³

فَذَرَهُمْ فِي عَمْرِهِمْ حَتَّىٰ يَسِينُ ﴿۵۴﴾

55. พวกเขาคิดหรือว่า แท้จริงสิ่งที่เราได้ให้แก่
พวกเขา เช่น ทรัพย์สินสมบัติ และลูกหลานนั้น

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ
﴿۵۵﴾

56. เราได้รับแรงให้ความดีต่าง ๆ แก่พวกเขา
กระนั้นหรือ เปล่าเลย แต่ทว่าพวกเขาไม่มี
ความรู้สึกหรือ⁴

سَأَلَعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلَّ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۶﴾

57. แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้มีจิตใจ
ยำเกรงเนื่องจากความกลัวต่อพระเจ้าของ
พวกเขา⁵

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿۵۷﴾

¹ คือประชาชาติในยุคต่อมาได้แตกแยกออกเป็นพวก ๆ หรือลัทธิต่าง ๆ เช่น มะนุษิยะ ยะฮูดี และนัศรอเนียน์

² แต่ละฝ่ายแต่ละพวกก็ดีใจ และพอใจในศาสนาของตน และเห็นว่าเป็นศาสนาที่ถูกต้อง ส่วนศาสนาของผู้อื่นไม่ถูกต้อง

³ คือปล่อยให้พวกมุชริกีน เหล่านั้นอยู่ในความมกมายหลงผิดจนกระทั่งพวกเขาจะตายไป และนี่ก็เป็น การปล่อยใจทำนร่อซูลลอลอฮ์ คือลัลลอลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม และเป็นสัญญาณร้ายแก่พวกมุชริกีน

⁴ คือพวกมุชริกีนไม่มีสติปัญญา และไม่มีความรู้สึกเลยที่จะคิดว่า ทรัพย์สินสมบัติก็ดี ลูกหลานก็ดี ที่อัลลอลอฮ์ ตะอาลา ประทานให้แก่พวกเขานั้นเป็นการทดสอบมิใช่เป็นการโปรดปรานแต่ประการใดเลย

⁵ คือพวกเขาเป็นผู้ยำเกรงอันเนื่องมาจากความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และมีคามระมัดระวังอันเนื่องมาจาก ความกลัวต่อการลงโทษของพระองค์

58. และบรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ¹ แห่งพระเจ้าของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ يُشَارِكُ فِيهِم مَّيْمُونٌ ﴿٥٨﴾

59. และบรรดาผู้ที่พวกเขาไม่ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ رَبِّهِمْ لَا يَشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

60. และบรรดาผู้ที่บริจาคสิ่งที่พวกเขาได้มา² โดยที่จิตใจของเขาเปี่ยมได้ด้วย ความหวั่นเกรงว่า แท้จริงพวกเขาต้องกลับไปหาพระเจ้าของพวกเขา

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءًا تَوْأَمًا وَقُلُوبُهُمْ وَجِيلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

61. คนเหล่านั้น พวกเขารีบเร่งในการประกอบความดีทั้งหลาย และพวกเขาเป็นผู้เหมาะสมสมควรเป็นผู้รุดหน้าไปก่อน³

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْمَخَرِّبَاتِ وَهُمْ لَهَا سُيُوفُونَ ﴿٦١﴾

62. และเรามีได้บังคับผู้ใด เว้นแต่ความสามารถของเขา⁴ และ ณ ที่เรานั้นมีบันทึก ที่บันทึกแต่ความจริง โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกยุติธรรม⁵

وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا وَّلَا وُسْعَهَا وَلَا دَيْنًا كُنْتُ بِعَظْمِ الْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

¹ คือมีความเชื่อถือต่อโองการต่าง ๆ ในอัลกุรอาน และสัญญาณต่าง ๆ ในจักรวาล ที่เป็นหลักฐานพยาน ซึ่งบ่งถึงการมีของพระองค์

² คือได้บริจาคซะกาต และศอดะเกาะฮฺ และปฏิบัติกิจกรรมอื่น ๆ ที่ดีงาม เพื่อแสวงหาความใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ ตะอาลา และพวกเขาเกรงว่าการงานของพวกเขาจะไม่ถูกรับ

³ บรรดาผู้ที่มีคุณลักษณะดังกล่าวทั้ง 4 คือผู้ที่รีบเร่งในการทำความดี เพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่งอันสูงส่ง และพวกเขาสมควรที่จะกระทำเช่นนั้น

⁴ เรามีได้บังคับผู้ใดในปวงบ่าวของเราในสิ่งที่เขาไม่มีความสามารถ เป็นความพอใจและเมตตาจากเรา

⁵ คือจากการกระทำของพวกเขาแต่อย่างใด โดยการตัดทอนผลบุญ หรือเพิ่มการลงโทษ

63. แต่ว่าจิตใจของพวกเขาอยู่ในปลักแห่งความมงายจากอัลกุรอาน¹ และสำหรับพวกเขามีการงานอื่นอีกจากนั้น² โดยที่พวกเขาต้องปฏิบัติมัน³
64. จนกระทั่งเมื่อเราได้คร่ำเอาชีวิตพวกเขาที่อยู่ในความสุขสำราญของพวกเขาด้วยการลงโทษ⁴ เมื่อนั้นพวกเขาก็ตะโกนร้องขอความช่วยเหลือ
65. พวกเขาอย่าได้ตะโกนร้องขอความช่วยเหลือเลยในวันนี้ แท้จริงพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเราดอก⁵
66. แน่نونโองการทั้งหลายของเราถูกนำมาอ่านแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็หิ้นสั่นเทาของพวกเขาจากลับ⁶
67. พวกเขาหึ่งจงห้องต่ออัลกุรอาน พวกเขาจับกลุ่มสนทนากันในเวลากลางคืน⁷

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿١٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ ﴿١٨﴾

لَا يَجْتَرُونَ الْيَوْمَ إِنَّا لَنُصْرُونَ ﴿١٩﴾

فَذَكَاتُ آيَاتِي تُنزلُ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ نَكُورُونَ ﴿٢٠﴾

مُسْتَكْبِرِينَ بِسُلْطَانِنَاهُمْ يَجْرُونَ ﴿٢١﴾

¹ จิตใจที่ปฏิเสธศรัทธา และกระทำความชั่วต่าง ๆ โดยอยู่ในสภาพที่ถูกห่มห่อ หลงลืม และมีดมจากการเข้าใจในอัลกุรอาน

² คือการงานอื่น ๆ ที่ชั่วช้าอีกมากมาย นอกจากกุฟร และชิริก

³ คือพวกเขาจะต้องปฏิบัติอีกในอนาคตเพื่อความทุกข์ยากจะประสบแก่พวกเขา

⁴ คือพวกที่ร่ำรวย และบรรดาหัวหน้าเจ้าสำราญของพวกเขา โดยการลงโทษอย่างปัจจุบันทันด่วน เช่น ความหิวโหย การฆ่าฟันกัน และการถูกจับเป็นเชลย อับดุลบาส กล่าวว่า หมายถึงความหิวโหย ซึ่งพวกเขาถูกลงโทษเป็นเวลาถึง 7 ปี

⁵ คือพวกเขาจะไม่ถูกขัดขวางจากการลงโทษของเรา การตะโกนร้อง และการขอความช่วยเหลือจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลย

⁶ คือผืนหลังให้โดยไมยอมฟังโองการของเรา

⁷ คือจับกลุ่มกันสนทนาในเรื่องของอัลกุรอาน โดยกล่าวว่า เป็นเวทมนตร์บ้าง เป็นบทกวีบ้างและอื่น ๆ ซึ่งเป็นคำกล่าวที่เหลวไหล และได้กล่าวประณามท่านนะบี คือลลอสู่อะลัยฮิวะซัลลิมด้วย

68. พวกเขาไม่ได้พิจารณา พระดาร์สดอก หรือ¹ หรือว่าได้มีมายังพวกเขา สิ่งที่มีได้มีมายังบรรพบุรุษของพวกเขา²

أَفَلَا يَذَرُّوْا الْقَوْلَ اٰرْجَاهُمْ اَلَمْآرْتَابِ
اٰبَاءَهُمْ الْاٰوَالِيْنَ ﴿٦٨﴾

69. หรือว่าพวกเขาไม่รู้จักรอซูลของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธต่อต้านเขา³

اَلَمْ يَعْرِفُوْا رَسُوْلَهُمْ فَمَهْمُ لَهُمْ مُنْكَرُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. หรือพวกเขากล่าวหาเขาว่าเป็นบ้า มิใช่เช่นนั้นดอก เขาได้นำความจริงมาให้พวกเขาแล้ว แต่ส่วนมากของพวกเขา เป็นผู้เกลียดชังความจริง⁴

اَلَمْ يَقُوْلُوْنَ بِهٖ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ
وَآكَرَهُمُ الْحَقُّ كَرِهُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. และหากว่าความจริงนั้นสอดคล้องอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขาแล้ว ชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในนั้นต้องเสียหายอย่างแน่นอน⁵ แต่ทว่าเราได้นำข้อเตือนสติของพวกเขา (คืออัลกุรอาน) มาให้พวกเขาแล้ว แต่พวกเขาเป็นผู้หันหลังให้กับข้อเตือนสติของพวกเขา

وَلْيَتَّبِعِ الْحَقُّ اٰهْوَاٰهُمْ فَلَسَدَتْ السَّمَوٰتُ
وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ اَلَمْ يَلْتَمِسْهُمْ بِرِكَرِهِمْ
فَهُمْ عَنِ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧١﴾

¹ คืออัลกุรอานเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าในนั้นมีการเรียบเรียงที่มหัศจรรย์ คือเป็นพระดาร์สของอัลลอฮ์

² ะบูนุสซุด กล่าวว่าการมาของบรรดาศักดิ์ก๊ิรจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ยังบรรดาราอ์ซูลนั้นเป็นธรรมเนียมอันเก่าแก่ที่ไม่มีใครกล้าปฏิเสธ แต่การมาของอัลกุรอานในแนวทางเดียวกัน ทำไมพวกเขาจึงปฏิเสธเล่า

³ คือพวกเขาไม่รู้จักรอซูลของลัทธิอะฮ์ลุลบัยต์ การปฏิเสธ การพูดจริง และมีมรรยาทสวยงามดอกหรือ

⁴ ทั้ง ๆ ที่มีความกระจ่างแจ้งในการเผยแพร่ แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่ฟัง กลียดชังลัทธิธรรมเพราะในจิตใจของพวกเขาหันเหออกจากความจริง

⁵ คือระบบของโลกทั้งมวล ทั้งเบื้องสูงเบื้องล่างจะเสียหาย รวมทั้งมีบุคคลทั้งหลายก็จะเสียหายไปด้วย เพราะความเสียหายของอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา และการขัดแย้งของพวกเขา อิบน์กะษีร์ กล่าวว่าเกี่ยวกับเรื่องนี้ทั้งหมด เป็นที่ประจักษ์ถึงการไร้ความสามารถของปวงบ่าว และการแตกแยกกันทางความคิดเห็นและอารมณ์ของพวกเขา และเป็นที่น่าอนอนอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเป็นผู้สมบูรณ์ในคุณลักษณะของพระองค์ และการกระทำของพระองค์ทั้งมวล

72. หรือเจ้าขอค่าจ้าง (ในการเผยแพร่ศาสนา) จากพวกเขากระนั้นหรือ¹ แต่การให้ค่าจ้างของพระเจ้าของเจ้านั้นเลิศยิ่งกว่า และพระองค์เท่านั้น ทรงเป็นเลิศยิ่งในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ²

أَرَمْتَهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رِبِّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ﴿٧٢﴾

73. และแท้จริงเจ้านั้นเป็นผู้ชักชวนพวกเขาอย่างแน่นอนไปสู่แนวทางอันเที่ยงธรรม³

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

74. และแท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น พวกเขาเป็นผู้หันห่างจากแนวทางอันเที่ยงธรรม

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
لَنَكُوبُونَ ﴿٧٤﴾

75. และหากเราเมตตาต่อพวกเขา และเราได้ปลดเปลื้องความทุกข์ยากออกจากพวกเขาแล้ว⁴ แน่نونพวกเขาก็ยังคงมัวสุมอยู่ในความผยองของพวกเขาเช่นเดียวกับคนตาบอด⁵

﴿ وَلَوْ رَحَّمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾

76. และโดยแน่แท้เราได้ทดสอบพวกเขาด้วยการลงโทษ⁶ แต่พวกเขาก็หาได้นอบน้อมต่อพระเจ้าของพวกเขาไม่ และพวกเขาก็ไม่ยอมถ่อมตน⁷

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَاؤُوا لِلرَّبِّهِمْ
وَمَا يَبْضُرُونَ ﴿٧٦﴾

¹ เพราะเหตุนี้พวกเขาก็ไม่ยอมศรัทธา และนี่ก็เป็นการประณามอย่างรุนแรงแก่พวกเขาที่ไม่ยอมศรัทธา เพราะมุฮัมมัดไม่ได้เรียกร้องค่าจ้างจากพวกเขา ดังนั้นทำไมพวกเขาจึงปฏิเสธต่อต้าน และทำร้ายเขา

² คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเป็นผู้ประทานริชกีที่เลิศยิ่ง เพราะพระองค์ทรงประทานให้โดยมิได้หวังสิ่งตอบแทน และคนอื่นให้โดยจุดมุ่งหมายเพื่อหวังการตอบแทน

³ คือชักชวนแนะนำไปสู่ศาสนาอิสลามที่จะนำไปสู่ความสงบสุขในสวนสวรรค์

⁴ คือได้ปลดเปลื้องเคราะห์กรรมที่ประสบกับพวกเขา เช่น ความแห้งแล้ง ความหิวโหย

⁵ คือพวกเขาจะคงอยู่ในสภาพของการหลงผิด และล่องลอยเมิดชอบเขตเช่นเดียวกับคนตาบอด

⁶ คือเราจะทดสอบพวกเขาด้วยเคราะห์กรรมต่าง ๆ เช่น ความแห้งแล้ง และความหิวโหย

⁷ คือพวกเขาไม่ยอมวิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกเขาให้ปลดเปลื้องความทุกข์ยาก แต่พวกเขายังคงตั้งอริ้นและหยิ่งผยอง

77. จนกระทั่งเมื่อเราเปิดประตูแห่งการลงโทษอันสาหัสแก่พวกเขา เมื่อนั้นแหละพวกเขา ก็เป็นผู้ที่ถอดอวยหมดหวังเสียแล้ว¹

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْسُونَ ﴿٧٧﴾

78. และพระองค์เป็นผู้สร้างสัมผัสดการฟังและการเห็น และหัวใจเพื่อเข้าใจแก่พวกเขา² แต่เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาชอบคุณ

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

79. และพระองค์เป็นผู้ทรงแพร่เผ่าพันธุ์ของพวกเขเจ้าในแผ่นดิน³ และพวกเขเจ้าจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์⁴

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

80. และพระองค์เป็นผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และพระองค์ทรงสิทธิในการสลับเปลี่ยนหมุนเวียนกลางคืนและกลางวัน⁵ พวกเขา มิได้ใช้สติปัญญาพิจารณาดอกหรือ⁶

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ يُخْلَفُونَ
أَلَيْسَ وَاللَّيْلِ أَنَّهُ لَنَتَغَلَّبُونَ ﴿٨٠﴾

81. แต่ทว่าพวกเขาได้กล่าวเช่นเดียวกับชนชาติสมัยก่อน ๆ ได้กล่าวไว้

بَلْ قَالُوا إِنَّمَا مَقَالٌ آلَاءُ رَبِّكَ
﴿٨١﴾

82. พวกเขาได้กล่าวว่า เมื่อเราได้ตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นฝุ่นดินและกระดูกป่นเรา จะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งหรือ⁷

قَالُوا أَلَيْسَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا
آلَاءَنَا لَسُبْعُوتُونَ ﴿٨٢﴾

¹ จนกระทั่งเมื่อความน่ากลัว ความสยดสยองของวันอาคิเราะฮ์ และการลงโทษของพระองค์ได้มายังพวกเขาแล้ว โดยที่พวกเขา มิได้นึกคิดมาก่อนเลย เมื่อนั้นแหละพวกเขาหมดอาลัยตายอยาก

² ในการที่พระองค์ทรงประทานสัมผัสดังกล่าวแก่พวกเขานั้น พวกเขา มิได้ใช้มันให้เป็นประโยชน์แก่พวกเขาเลย

³ คือทรงบังเกิดพวกเขา และทรงให้แพร่เผ่าพันธุ์ในแผ่นดินโดยสืบพันธุ์ต่อเนื่องกันมา

⁴ เพื่อตอบแทน และชำระบัญชี

⁵ โดยให้กลางวัน และกลางคืนยาวและสั้นตามฤดูกาล เพื่อเป็นหลักฐานชี้แนะถึงการมีของพระองค์ และเดชานุภาพของพระองค์

⁶ เพื่อพวกเขาจะได้ว่าผู้ที่สามารถให้บังเกิดแต่เริ่มแรก ย่อมสามารถจะให้เกิดขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่งหลังจากตายไปแล้ว

⁷ พวกเขา มิได้มั่นใจว่ามันจะเป็นเช่นนั้นไม่ได้

83. แท้จริงเราและบรรพบุรุษของเราได้ถูก
สัญญามาก่อนแล้วในเรื่องนี้¹ มันมิใช่อะไรอื่น
นอกจากเป็นนิยายเหลวไหล² สมัยก่อนเท่านั้น

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاءَنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِذْ هَذَا
إِلَّا اسْتِطِيرَ الْأَوْلِيَاءُ ﴿٢٣﴾

84. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แผ่นดินนี้ และผู้ที่
อยู่ในนั้นเป็นของใคร หากพวกท่านรู้

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

85. พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ถ้าเช่นนั้น พวกท่าน
จะไม่พิจารณาใคร่ครวญหรือ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

86. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นเจ้าของ
ชั้นฟ้าทั้งเจ็ด³ และเป็นผู้สร้างบัลลังก์อันยิ่งใหญ่

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

87. พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ถ้าเช่นนั้นพวกท่าน
จะไม่ยำเกรง (การลงโทษของ) พระองค์หรือ⁴

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَنْقَرُونَ ﴿٢٧﴾

88. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อำนาจอันกว้าง
ใหญ่ไพศาลของทุกสิ่งทุกอย่างนี้อยู่ในพระหัตถ์
ของผู้ใด⁵ และพระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องคุ้มครอง
และจะไม่มีใครปกป้องคุ้มครองพระองค์ หาก
พวกท่านรู้⁶

قُلْ مِنْ رَبِّيهِ مَلَكُوتٌ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ
وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

¹ เราไม่เคยเห็นเป็นจริงเป็นจังมาก่อนเลย

² คือเป็นเรื่องเหลวไหลโกหกทั้งสิ้น

³ ที่มีดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว

⁴ เพื่อพวกท่านจะให้ความเป็นเอกภาพแด่พระองค์ และเลิกการเคารพบูชารูปปั้น และเจว็ดต่าง ๆ เสีย

⁵ คำว่า มะละกูต นี้เป็นคุณลักษณะอันยิ่งใหญ่ หมายถึงอำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาล และสมบูรณ์ของ
พระองค์

⁶ คือพระองค์จะทรงคุ้มครองผู้ที่หันหน้าเข้าหาพระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือ

89. พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ดั่งนั้นพวกท่านถูกลอกลงได้อย่างไร¹

90. แต่ทว่า เราได้นำเอาสัจธรรมมาให้แก่พวกเขาแล้ว และแท้จริงพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน²

91. อัลลอฮ์มิได้ทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร³ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ ถ้าเช่นนั้นพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียหมด⁴ และแน่นอนพระเจ้าบางองค์ในหมู่พวกเขาก็จะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางองค์⁵ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแห่งอัลลอฮ์ ให้พ้นจากที่พวกเขา กล่าวหา

92. พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพันญาณวิสัยและสิ่งที่มองเห็นได้⁶ พระองค์ทรงสูงส่งยิ่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلٌّ فَأَن تَسْحُرُونَ ﴿٨٩﴾

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذْهَبَ كُلَّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَمَّا لَمْ يَمَعُدْ لَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾

عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

¹ คือพวกท่านถูกลอกลงให้หันห่างจากการภักดีต่อพระองค์ และการให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์ ได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่พวกท่านก็ยอมรับและรู้ดีอยู่แล้วว่าพระองค์ ๆ เดียวเท่านั้นที่ทรงเป็นผู้จัดระบบบริหาร ผู้ทรงอำนาจ

² คือเราได้นำเอาคำพูดที่แท้จริงในเรื่องของการเตาฮีด การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทนมาให้พวกเขาแล้ว แต่พวกเขาได้กล่าวเท็จแก่อัลลอฮ์ ด้วยการตั้งภาคีและการให้พระองค์มีพระบุตร

³ ไม่ว่าจะจากมะลาอิกะฮ์ หรือจากมนุษย์

⁴ คือพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะยึดเอาสิ่งที่ตนสร้างไว้ไปครอบครอง และอำนาจของแต่ละองค์ก็จะแตกต่างกัน

⁵ เช่นเดียวกันกับสภาพของบรรดากษัตริย์ในโลกดุนยานี้

⁶ ไม่มีสิ่งซ่อนเร้นใด ๆ ในกิจการของมนุษย์ และสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา จะปิดบังหรือรอดพ้นจากการรอบรู้ของพระองค์ไปได้

93. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ หากพระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์ได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกกล่าวเตือนสำหรับไว้แล้ว

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا رُفِعْتُ صَوْتِي مَأْثُورًا ۝١٦

94. ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าให้ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกอธรรมเลย¹

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝١٧

95. และแท้จริงเราเป็นผู้มีอำนาจอย่างแน่นอนที่จะให้เจ้าได้เห็นสิ่งที่เราได้สัญญาพวกเขาไว้²

وَإِنَّا عَلَيَّ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدْ رُؤُونَا ۝١٨

96. เจ้าจงปราบความชั่ว ด้วยสิ่งที่ดียิ่ง³ เรารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวหา⁴

أَدْعُ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ

بِمَا يَصِفُونَ ۝١٩

97. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้พ้นจากเสียงกระซิบกระซาบของชัยฏอน⁵

وَقُلْ رَبِّ اعْوِذْ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ۝٢٠

98. และข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ให้พ้นจากการที่พวกมันจะนำความชั่วร้ายมาสู่ข้าพระองค์⁶

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِي ۝٢١

¹ เพื่อที่ข้าพระองค์จะไม่ประสบความหายนะพร้อมกับความหายนะของพวกเขา เขา อยู่ขี้นยานกล่าวว่ เป็นที่ทราบกันดีว่าท่านร่อซูล อะลียฮิสสลาม เป็นผู้ถูกคุ้มครอง (มะอูซุม) ที่จะให้ไปอยู่ร่วมกับพวกอธรรม แต่ท่านถูกบัญญัติให้ห้วงวอนขอพรเช่นนั้นเพื่อเป็นการแสดงออกซึ่งความเป็นป่าวและเป็นการนอบน้อมต่อมตนแก่อัลลอฮ์ ตะอาลา

² คือเราจะให้เจ้าได้เห็นการลงโทษที่เราได้สัญญากับพวกเขาไว้ แต่เราได้ประริงไว้เพื่อเป็นอีกมะฮฺย

³ คือด้วยการอภัย และทำตัวเป็นผู้มีมรรยาดี เพื่อตึงดูจิตใจ ทำให้เป็นการศตฺรูกลายเป็นมิตร และความโกรธแค้นกลายเป็นความรักใคร่

⁴ เรารู้ดียิ่งถึงสภาพของพวกเขาคือการกล่าวเท็จ และการเหยียดหยัน แล้วเราจะตอบแทนพวกเขาด้วยการลงโทษ

⁵ ที่ล่อลวงให้กระทำความผิดและการฝ่าฝืน

⁶ หรือให้พวกมันมาอยู่ร่วมกับข้าพระองค์ ในกิจการงานต่าง ๆ ของข้าพระองค์

99. จนกระทั่งเมื่อความตายได้มาหาคนใดในพวกเขา¹ เขาก็จะกล่าวขึ้นว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์กลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งเถิด

حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٩﴾

100. เพื่อข้าพระองค์จะได้กระทำความดีในสิ่งที่ข้าพระองค์ปล่อยทิ้งไว้ เปล่าเลย² มันเป็นเพียงถ้อยคำที่เขากล่าวมันไว้เท่านั้น และเบื้องหน้าของพวกเขานั้นมีโลกบรซัค จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมา³

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٢٠﴾

101. ดังนั้นเมื่อสิ่งซีได้ถูกเป่าขึ้น⁴ ดังนั้นจะไม่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติระหว่างพวกเขาในวันนั้น⁵ และพวกเขาจะไม่ได้ถามซึ่งกันและกัน

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢١﴾

102. ดังนั้นผู้ใดตราฐของเขาหนัก⁶ ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบชัยชนะ⁷

مَنْ تَقَلَّتْ مُوزِنُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

¹ คือเมื่อพวกเขาได้เห็นความน่ากลัว และความร้ายแรงเมื่อความตายมาประสบแก่พวกเขา

² คำว่า กัลลา เปล่าเลย เป็นคำปฏิเสธอย่างเด็ดขาด เพราะการขอของเขาเพื่อกลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งนั้นเป็นคำพูดที่ไร้ประโยชน์และเป็นไปไม่ได้

³ คือโลกบรซัคที่คั่นอยู่ระหว่างพวกเขากับการกลับไปยังโลกตุญา ซึ่งพวกเขาจะต้องพำนักอยู่ที่นั่นจนกระทั่งวันกิยามะฮ์

⁴ เป็นการเป่าสังข์ครั้งที่สองเพื่อการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์

⁵ ที่จะยังประโยชน์ พวกเขาในวันกิยามะฮ์ เพราะความเมตตาก็ดี ความอดทนนั้นก็ดีจะสูญสิ้นไป เนื่องจากความหวาดกลัว ความตกใจ โดยที่ต่างคนก็จะหนีเอาตัวรอด

⁶ คือความดีของเขาหนักกว่าความชั่ว

⁷ คือเป็นผู้ที่มีความสุขที่ประสบชัยชนะ รอดพ้นจากไฟนรก และได้เข้าสวรรค์

103. และผู้ใดตราฐของเขาเบา¹ ชนเหล่านั้น
คือบรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาขาดทุน²
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนรกตลอดกาล

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدِينَ ﴿١٠٣﴾

104. ไฟนรกจะเผาไหม้ใบหน้าของพวกเขา³
และพวกเขาจะมีใบหน้าที่ยืดเปี้ยวในนรกนั้น

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

105. โองการทั้งหลายของเรามีได้ถูกนำมา
อ่านแก่พวกเจ้าดอกหรือ แล้วพวกเจ้าก็ปฏิเสธ
ไม่ยอมเชื่อมั่น⁴

أَلَمْ تَكُنْ مَا بَيْنَ يَدَيْنَا عَلِيمٌ
فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾

106. พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
ความชั่วช้าเลวทรามของพวกเราได้เข้ามาครอบ
งำพวกเรา และพวกเราเป็นหมู่ชนหลงทาง⁵

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا مَشِقَاتُنَا
وَكَانُوا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾

107. ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรง
โปรดเอาพวกเราออกจากนรกด้วยเถิด ถ้าหาก
เรากลับไปทำความชั่วซ้ำอีก แน่نونเราก็เป็น
พวกอธรรม⁶

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾

108. พระองค์ ตรัสว่า พวกเจ้าจงตะเพิดไป
จมอยู่ในนั้นเถิด และพวกเจ้าอย่าได้มาพูดกับ
ข้าเลย⁷

قَالَ اسْكُتُوا فِيهَا وَلَا تَكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾

¹ คือความชั่วมากกว่าความดี

² คือเป็นผู้ที่มีความทุกข์ ซึ่งจะสูญเสียความสุขสำราญของพวกเขาตลอดไป

³ ได้กล่าวถึงใบหน้าโดยเฉพาะ ก็เพราะว่ามันเป็นอวัยวะที่มีเกียรติที่สุด

⁴ คือโองการที่ขัดแย้งของอัลกุรอานให้แก่พวกเจ้าแล้วในโลกดุนยา เจ้าไม่ยอมศรัทธามั่นทั้ง ๆ ที่เป็นที่
กระจำงแจ้งอยู่แล้ว

⁵ คือหลงทางจากแนวทางที่เที่ยงธรรม เพราะเราปฏิบัติตามความใคร่และกิเลส

⁶ หากเรากลับไปสู่การปฏิเสธและความชั่วซ้ำอีก หลังจากนั้นเราก็อยู่ในจำพวกที่ส่งละเมิดขอบเขต

⁷ คำว่า อิศชะอู เป็นคำกล่าวตะเพิดเพื่อไล่ไปให้พ้นเหมือนกับการไล่สุนัขให้ออกไปให้พ้นและพวกเจ้า
อย่ามาพูดกับข้าเพื่อขอยกเว้นการลงโทษเลย

109. แท้จริงมีหมู่ชนกลุ่มหนึ่งจากปวงบ่าวของเรา พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา พวกเราได้ศรัทธาต่อพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่เรา และทรงเมตตาต่อเราด้วย และพระองค์ท่านเท่านั้น ทรงเป็นผู้เมตตาที่ดียิ่ง¹

110. พวกเขาได้ถูกเหยียดหยามพวกเขา จนกระทั่ง (การกระทำเช่นนั้นแก่พวกเขา) ทำให้พวกเขาเสื่อมถอยถึงข้า² และพวกเขาก็หัวเราะเยาะเย้ยพวกเขา

111. แท้จริงข้าได้ตอบแทนรางวัลให้แก่พวกเขาแล้วในวันนี้ เพราะพวกเขาอดทน³ แท้จริงพวกเขาเท่านั้นเป็นผู้ได้รับชัยชนะ

112. พระองค์ตรัสว่า พวกเขาพำนักอยู่ในแผ่นดินเป็นจำนวนกี่ปี

113. พวกเขากล่าวตอบว่า เราพำนักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน ขอพระองค์โปรดถามนักคำนวณที่เชี่ยวชาญเถิด⁴

114. พระองค์ตรัสว่า พวกเขามีได้พำนักอยู่วันแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น หากพวกเขารู้

إِنَّهٗ كَانَ فَرِيقٍ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا
ءَاْمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿١٠٩﴾

فَاتَّخَذْتُمُوْهُمْ سَخِرَ بِنَا حَتّٰى اَنْسَوْكُمْ ذِكْرِيْ
وَكَنتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ ﴿١١٠﴾

اِنِّيْ جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوْا اَنْتُمْ
هُمُ الْفٰٓئِزُوْنَ ﴿١١١﴾

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِى الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِيْنَ ﴿١١٢﴾

قَالُوْا الْبِنَا يَوْمًا اَوْ قِصْرَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعٰدِيْنَ ﴿١١٣﴾

قَالَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا لَّوْ اَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١١٤﴾

¹ มุญาฮิด กล่าวว่า ชนกลุ่มนั้น หมายถึง บิลาล คือบ่าว ศุไชบ และคนอื่นๆ ในหมู่มุสลิมิน ที่อ่อนแอ ยากจน ซึ่งอยู่บญะฮ์ลุ และพวกของเขาได้กล่าวเย้ยหยันดูถูก

² จนกระทั่งพวกเขาเสื่อม เพราะการเอาเป็นธุระของพวกเขาต่อพวกมุสลิมินที่อ่อนแอเหล่านั้น และการดูถูกเย้ยหยันของพวกเขาต่อพวกเขา จึงทำให้พวกเขาเสื่อมไม่จงรักภักดีต่อข้า และไม่โอภาะฮุต่อข้า

³ ต่อการกระทำของพวกเขา

⁴ อิบน์อับบาส กล่าวว่า การทรมานของพวกเขา ทำให้พวกเขาเสื่อมกำหนดเวลาที่พวกเขาพำนักอยู่ในโลก ดุนยา

115. พวกเขาคิดว่า แท้จริงเราได้ให้พวกเขาบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์¹ และแท้จริงพวกเขาจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ²

116. อัลลอฮฺผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสัจจะ³ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ⁴

117. และผู้ใดร้องวอนขอพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮฺ โดยไม่มีหลักฐานพิสูจน์แก่เขาในการนี้ แท้จริงการคิดบัญญัติของเขาอยู่ที่พระเจ้าของเขา⁵ แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ⁶

118. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยและเมตตา และพระองค์ท่านเท่านั้นทรงเป็นผู้เมตตาที่ดียิ่ง⁷

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ ﴿١١٦﴾

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

¹ และจะถูกทอดทิ้งโดยไม่มีการตอบแทน และการลงโทษ เช่นเดียวกับที่เราได้ให้บุคคลที่บังเกิดมากระนั้นหรือ

² เปล่าเลย หากเป็นเช่นนั้นไม่ แท้จริงเราได้ให้พวกเขาบังเกิดมาเพื่อปฏิบัติตามข้อใช้ ข้อห้าม และเพื่ออิบาดะฮฺต่อเรา แล้วทุกคนจะต้องกลับไปยังเรา เพื่อการตอบแทน

³ พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการเหลวไหล หรือการไร้สมรรถภาพที่จะทรงให้บังเกิดสิ่งใดโดยเปล่าประโยชน์ เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทรงปรีชาญาณ

⁴ พระองค์ทรงกล่าวถึงบัลลังก์ว่าเป็นบัลลังก์อันทรงเกียรติ ก็เพราะว่า ความเมตตาที่ดี ความดีก็ดี และความสริมคลก็ดีถูกประทานมาจากบัลลังก์อันทรงเกียรตินี้

⁵ คือการตอบแทนของเขาและการลงโทษของเขาอยู่ที่อัลลอฮฺ คือเป็นหน้าที่ของพระองค์

⁶ ซูเราะฮฺได้เริ่มด้วยคำกล่าวที่ว่า แน่หนอนบรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบความสำเร็จแล้ว และจบลงด้วยคำกล่าวที่ว่า แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ถึงความแตกต่างระหว่างสองฝ่าย ดังนั้นความแตกต่างย่อมมีระหว่างตอนเริ่มและตอนจบ

⁷ พระองค์ทรงใช้ให้หรือขอลของพระองค์ขออภัย และขอความเมตตา ทั้งนี้เป็นการสอนประชาชาติให้รู้จักแนวทางแห่งการสรรเสริญ และการร้องวอนขอพร

(24) ซูเราะฮ์ อันนุร

เป็นบัญญัติมะตะนะียะฮ์ มี 64 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนุร

ซูเราะฮ์อันนุรเป็นซูเราะฮ์มะตะนะียะฮ์ ที่กล่าวถึงกฎข้อบังคับ หรือระเบียบต่าง ๆ ที่มีความหมายทางด้านนิติบัญญัติ การชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องทางด้านมารยาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสนใจเกี่ยวกับปัญหาโดยทั่วไปและโดยเฉพาะ ซึ่งสมควรแก่บรรดามุสลิมจะต้องได้รับการอบรมเป็นรายตัว และเป็นหมู่คณะ ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบัญญัติต่าง ๆ ที่สำคัญ และข้อชี้แนะโดยทั่วไปที่เกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งเป็นสาระสำคัญในการเสริมสร้างสังคมที่ยิ่งใหญ่

ซูเราะฮ์นี้ได้อธิบายถึงมารยาทของสังคม ซึ่งจำเป็นแก่บรรดามุอมีนจะต้องยึดมั่น เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตส่วนตัวและโดยทั่วไป เช่น การขออนุญาตก่อนจะเข้าบ้านผู้อื่น การลดสายตา การรักษาวัยวะเพศ ข้อห้ามในการเข้าสังคมปะปนกันระหว่างชายกับหญิงแปลกหน้า ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาครอบครัวมุสลิมและบ้านมุสลิม ให้อยู่ในสภาพที่บริสุทธิ์และปกปิด และปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์อย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ถูกล่วงเกิน มิให้เกิดความระส่ำระสายภายในครอบครัวตลอดจนความเสื่อมโทรมทางมารยาท อันจะนำมาซึ่งการบ่อนทำลายประชาชาติในขั้นสุดท้าย

ในซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงบทลงโทษทางศาสนาบางประการ เช่น บทลงโทษของการลอบร่วมประเวณี บทลงโทษของการสบประมาทหรือการใส่ร้าย และบทลงโทษของการสาปแช่ง บทลงโทษต่าง ๆ เหล่านี้ได้ถูกบัญญัติขึ้น ก็เพื่อจรรโลงสังคมให้บริสุทธิ์จากความเสื่อมโทรมความไม่เป็นระเบียบ ความสับสนแห่งการสืบตระกูลและความเสื่อมโทรมทางมารยาท ในเวลาเดียวกันก็เพื่อที่จะรักษาประชาชาติทั้งมวลให้พ้นจากความปั่นป่วน ซึ่งเป็นจุดรวมแห่งความเสื่อมโทรม และการเรียกร้องอิสรภาพ โดยปราศจากขอบเขต ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งการสูญสิ้นวงศ์ตระกูล และสูญเสียเกียรติยศ และศักดิ์ศรี

โดยสรุปแล้ว ในซูเราะฮ์นี้ได้แก้ปัญหาสำคัญหนึ่งของสังคม นั่นก็คือปัญหา

ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตราย ตลอดจนสิ่งกีดขวางทางและปัญหาต่างๆ ที่จะไปสู่ความเสื่อมโทรม และความหายนะในที่สุด นอกจากนี้ในซูเราะฮ์ยังประมวลไว้ด้วยการมีมารยาทอันสูงส่งข้อแนะนำที่มีคุณค่าสูง ตลอดจนหลักการแห่งการดำรงชีวิตที่ดีเด่น เพราะความสำคัญและความประเสริฐของซูเราะฮ์นี้ ท่านอุมัร อิบน์อัลค็อฎฏอบ คอลีฟะฮ์คนที่สอง จึงได้มีสาส์นถึงชาวเมืองกุฟะฮ์ในประเทศอิรัก กล่าวว่าพวกท่านจงอบรมสั่งสอนบรรดาสตรีของพวกท่านด้วยซูเราะฮ์อันนุร

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้มีชื่อว่า ซูเราะฮ์อันนุร เพราะในซูเราะฮ์นี้มีรัศมีแห่งดวงประทีปของอัลลอฮ์ ทั้งนี้ด้วยการตราบัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับข้อบังคับ และระเบียบปฏิบัติทางด้านการมรรยาท ตลอดจนความดีงามของมนุษย์ ซึ่งนับได้ว่า เป็นบ่อเกิดแห่งดวงประทีปของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ และเป็นความเมตตาปราณีอย่างเปี่ยมล้นของพระองค์ อัลลอฮ์ทรงเป็นดวงประทีปแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

ขอพระองค์ทรงประทานแสงสว่างแก่ดวงใจของเรา ด้วยดวงประทีปแห่งคัมภีร์ของพระองค์ท่านด้วยเทอญ โอ้ พระเจ้าแห่งสากลโลก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ لِيُنذِرَ بَيْنَتِ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَجْهِ مِنْهَا مِائَةَ جَلْدَةٍ
وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهَادَةٌ عِنْدَ بَعْضِ طَائِفَتِهِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. นี่คือนูเราะฮ์หนึ่งที่เราได้ประทานมันลงมา
และเราได้กำหนดเป็นข้อบังคับสิ่งที่มีอยู่ในมัน¹
และเราได้ประทานโองการต่าง ๆ² ที่มีอยู่ในนั้น
ให้เป็นบทบัญญัติอันชัดเจน เพื่อพวกเขาจักได้
รำลึกใคร่ครวญ

2. หญิงมีชู้และชายมีชู้ พวกเจ้าจงโบยแต่ละ
คนในสองคนนั้นคนละหนึ่งร้อยที่³ และอย่าให้
ความสงสารยับยั้งการกระทำของพวกเขาต่อ
คนทั้งสองนั้น ในบัญญัติของอัลลอฮ์เป็นอัน
ขาด⁴ หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวัน
ปรโลก และจงให้กลุ่มหนึ่งบรรดาผู้ศรัทธาเป็น
พยานในการลงโทษเขาทั้งสอง⁵

¹ นี่คือนูเราะฮ์ที่มีความสำคัญยิ่งในบรรดานูเราะฮ์ต่าง ๆ ของอัลกุรอาน เราได้ประทานมันลงมาแก่เจ้า
แล้ว และเราได้กำหนดสิ่งที่มีอยู่ในนั้นเป็นข้อบังคับอย่างเด็ดขาด

² อาเยฮ์นี้กล่าวถึง การประทานลงมา ซ้ำถึงสองครั้ง อันแสดงถึงการให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้
เสมือนกับจะกล่าวว่าเราได้ประทานมันลงมาแก่เจ้ามิใช่เพียงเพื่อการอ่านเท่านั้น แต่เราได้ประทานมัน
ลงมาเพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามเป้าหมาย

³ สิ่งที่เราบัญญัติแก่พวกเขาคือ ให้โบยพวกเขาชู้ (ทำชู้) ที่ยังมีได้แต่งงาน (คือชายโสด หญิงโสด)
คนละหนึ่งร้อยที่ เป็นการลงโทษแก่เขาทั้งสองที่กระทำอาชญากรรมที่น่ารังเกียจ สำหรับผู้มีศรัทธาแล้ว
ให้ชว้างจนกระทั่งตายดังหลักฐานจากอัลสุนนะฮ์และการกระทำของศอฮาบะฮ์

⁴ คืออย่าให้ความสงสารและความเมตตาจะยับยั้งการกระทำของพวกเขาในบัญญัติของอัลลอฮ์ คือโบยแต่
เพียงเบา ๆ หรือลดจำนวนโบย พวกเจ้าจงโบยให้เจ็บจริง ๆ

⁵ การเป็นพยานในการลงโทษนั้นนับได้ว่าเป็นการประจาน เพื่อให้เป็นแบบฉบับและเป็นที่ยึดหลาบ
สาเหตุของการประทานโองการนี้คือ มีรายงานว่า สตรีผู้หนึ่งชื่อมมูมะฮ์ซุลซุฮีเยนเป็นโสเภณี เธอจะร่วม
ประเวณีกับผู้ชายโดยตั้งเงื่อนไขไว้ว่า เธอจะเป็นผู้จ่ายเงินให้เขา ชายมุสลิมคนหนึ่งประสงค์จะแต่งงาน
กับเธอ เขาจึงได้ไปแจ้งต่อท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์อะลียะฮ์ซัลลิม อัลลอฮ์จึงได้ประทานโองการ
นี้ลงมา

3. ชายมีซู้จะไม่สมรสกับใคร นอกจากกับหญิงมีซู้หรือหญิงมุชริกะฮฺ และหญิงมีซู้จะไม่มีใครสมรสกับเธอ นอกจากกับชายมีซู้หรือชายมุชริก¹ และ (การมีซู้) เช่นนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่บรรดาผู้ศรัทธา

4. และบรรดาผู้กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์² แล้วพวกเขามีได้นำพยานสี่คนมา³ พวกเขาจึงบอกพวกเขาแปดสิบที และพวกเขายำรับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด⁴ คนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน⁵

5. นอกจากบรรดาผู้ลุแก่โทษหลังจากนั้น⁶ และพวกเขาปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น⁷ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

6. และบรรดาผู้กล่าวโทษภรรยาของพวกเขา⁸ และสำหรับพวกเขาไม่มีพยานนอกจากตัวของพวกเขาเอง ก็ให้การเป็นพยานของคนหนึ่งใน

الَّذِينَ لَا يَنْكِحُوا إِلَّا زَوَايَاهُمْ أوْ مُشْرِكَاتٍ وَالزَّوَايَا
لَا يَنْكِحُهُنَّ إِلَّا زَوَايَاهُنَّ أوْ مُشْرِكٍ
وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ لََّ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢١﴾

¹ ชายมีซู้และหญิงมีซู้ ไม่เหมาะสมที่จะสมรสกับหญิงบริสุทธิ์ที่มีเกียรติหรือชายบริสุทธิ์ที่มีเกียรติ แต่จะสมรสกับผู้ที่มีสภาพเดียวกันหรือเลวกว่า หรือมุชริกะฮฺหรือมุชริก คือผู้ที่ตั้งภาคีหรือคนกาฟิรนั่นเอง

² กล่าวหาว่าเธอมีซู้หรือทำซินา

³ คือมีได้นำพยานที่ยุติธรรมมาสี่คน เพื่อเป็นพยานต่อข้อกล่าวหาของพวกเขาดังกล่าว

⁴ เพราะพวกเขากล่าวเท็จ ใส่ร้ายหญิงบริสุทธิ์ และเข้าไปยุ่งเกี่ยวทำลายเกียรติยศของผู้อื่น นอกจากนั้นพวกเขายำรับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด ในเมื่อยังคงประพฤติปฏิบัติเช่นนั้น

⁵ อิบน์อะซิมกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงบัญญัติโทษแก่ผู้กล่าวโทษ หากเขามีได้นำหลักฐานมายืนยันในสิ่งที่เขาได้กล่าวหา มี 3 ประการด้วยกันคือ หนึ่ง : โขยแปดสิบที สอง : ไม่รับการเป็นพยานของเขา สาม : เป็นผู้ฝ่าฝืนปราศจากความยุติธรรม ณ ที่อัลลอฮฺและมหาชน

⁶ คือกลับเนื้อกลับตัวและเสียใจในการกระทำของเขา หลังจากที่ได้อำนาจอันยิ่งใหญ่

⁷ คือไม่กลับไปทำสิ่งชั่วช้าดังกล่าวอีกและต้องแสดงออกซึ่งการกลับเนื้อกลับตัว

⁸ ว่าเธอมีซู้หรือทำซินา

พวกเขาให้กล่าวสาบานสี่ครั้ง ด้วยพระนามของอัลลอฮ์แท้จริงเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้พูดจริง¹

7. และครั้งที่ทำให้เขากล่าวว่า² แท้จริงการสาปแช่งของอัลลอฮ์จงมีแต่เขา หากเขาเป็นผู้ที่กล่าวเท็จ

8. และพวกเขาจะทำให้นางพ้นจากการลงโทษต่อเมื่อนางกล่าวสาบานสี่ครั้งด้วยพระนามอัลลอฮ์ว่าเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้กล่าวเท็จ

9. และครั้งที่ทำให้นางกล่าวว่า แท้จริงความกริ้วของอัลลอฮ์จงมีแต่นาง หากเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้พูดจริง³

10. และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า และความเมตตาของพระองค์แล้ว และแท้จริง อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ทรงนิรโทษ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁴

وَالْخَيْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾

وَيَذَرُوهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ يَبْعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾

وَالْخَيْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

¹ การเป็นพยานของเขาจะลบล้างบทลงโทษการสาปแช่งมา ด้วยการกล่าวสาบานสี่ครั้งด้วยพระนามของอัลลอฮ์ เพื่อเป็นการทดแทนพยานสี่คน สาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้ มีรายงานจากอิบนุอับบาสว่า ฮิลาล อิบนุอุมัยยะฮ์ ได้กล่าวโทษภรรยาของเขาว่าทำชู้กับชะริก อิบนุชะฮมาอ ต่อหน้าท่านนะบีคือลัลลอฮ์ฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านนะบีจึงกล่าวว่า พยานหลักฐานหรือการโอบนหลังของท่าน ฮิลาลได้กล่าวว่า โอ้ท่านร่อซูลุลลอฮ์ เมื่อคนหนึ่งในพวกเขาเห็นชายคนหนึ่งทำชู้กับภรรยาของเขา จะให้เขานำพยานหลักฐานมาด้วยหรือ ฉันขอสาบานด้วยพระผู้ทรงส่งท่านมาด้วยความจริง และขอให้อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาซึ่งสิ่งที่ทำให้หลังของฉันพ้นจากการลงโทษโดยการโอบน อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

² คือกล่าวสาบานเป็นครั้งที่ห้า

³ คือนางจะพ้นจากการลงโทษของโทษการทำชู้ เมื่อนางกล่าวสาบานรวมทั้งหมดห้าครั้ง ตามข้อความดังกล่าว

⁴ คือหากมิใช่ความโปรดปรานและความเมตตาของพระองค์ในเรื่องนี้แล้วพวกเจ้าจะประสบกับความหายนะหรือได้รับความอับอาย หรือได้รับการลงโทษอย่างฉับพลัน

11. แท้จริงบรรดาผู้นำชาวเท็กซัส¹ เป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งจากพวกเจ้า² พวกเจ้าอย่าได้คิดว่ามันเป็นการชั่วแก่พวกเจ้า แต่ว่ามันเป็นการดีแก่พวกเจ้า³ สำหรับทุกคนในพวกเขานั้น คือสิ่งที่เขาได้ชวนชายไว้จากการทำบาป ส่วนผู้ที่มิชอบมากในเรื่องนี้ในหมู่พวกเขานั้น⁴ เขาผู้นั้นจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

12. เมื่อพวกเจ้าได้ยินข่าวเท็จนี้⁵ ทำไมบรรดามุอฺมินและบรรดามุอฺมินะฮ์ จึงไม่คิดเปรียบเทียบกับตัวของพวกเขาเองในทางที่ดี⁶ และกล่าวว่านี่เป็นเรื่องโกหกอย่างชัดเจน

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا
لَّكُم بَلٌّ هُوَ خَيْرٌ لِّكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ يَتَمَتَّعْ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١١﴾

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

¹ ในที่นี้หมายถึงการกล่าวหาหรือปรักปรำท่านหญิงอาอิชะฮ์ ร่อฎียัลลอฮุอันฮา

² หัวหน้าของบุคคลกลุ่มนี้คือ อับดุลลอฮ์ อิบน์สะลูล ผู้นำของพวกมุนาฟิกีน

³ นักตีฟริกกล่าวว่า ความดีในการนี้มีอยู่ 5 ประการคือ การพ้นจากข้อกล่าวหาของอุมมุสมุอฺมินีน (คือท่านหญิงอาอิชะฮ์ ร่อฎียัลลอฮุอันฮา) หนึ่ง การให้เกียรติของอัลลอฮ์แก่นางด้วยการประทานวะฮีย์ในเรื่องของนาง หนึ่ง การได้รับผลบุญอันใหญ่หลวงในชบวนการกล่าวเท็จแก่นาง หนึ่ง เป็นข้อตักเตือนแก่บรรดามุอฺมิน หนึ่ง และเป็นการแก้แค้นตอบแทนบรรดานักบั่นชาวเท็กซัส อีกหนึ่ง

⁴ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าในการเผยแพร่ข่าวเท็จนี้คือ อับดุลลอฮ์ อิบน์สะลูล

⁵ คือการกล่าวโทษท่านหญิงอาอิชะฮ์

⁶ ทำไมพวกเขาจึงไม่คิดไปในทางดี และอย่าได้รับรอนดัดสันใจการกล่าวหา โดยเฉพาะแก่ผู้ที่พวกเขาวิตกว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ปราศจากมลทิน เพราะเรื่องของการศรัทธาอันมุอฺมินจะต้องไม่เชื่อการกล่าวร้ายหรือการนินทาพี่น้องของเขา มีรายงานว่า ภริยาของอะบียัยยูบกล่าวกับเขาว่า ท่านไม่ได้ยินสิ่งที่มหาชนกล่าวในเรื่องอาอิชะฮ์บ้างหรือ เขากล่าวว่า ฉันได้ยินแล้ว และนั่นเป็นเรื่องโกหกทั้งสิ้นเขาจะปฏิบัติเช่นนั้นหรือ ไซ้ อุมมัยยัยยูบ นางกล่าวว่า ไม่หรอก ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ เขากล่าวว่า ท่านหญิงอาอิชะฮ์นั้น วัลลอฮิตักว่าเธอเสียอีก

13. ทำไมพวกเขาจึงไม่นำพยานสี่คนมาเพื่อมัน¹ หากพวกเขาไม่นำพยานเหล่านั้นมาแล้ว² ดังนั้นชนเหล่านั้น ณ ที่อัลลอฮ์พวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ

14. และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า และความเมตตาของพระองค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าแล้ว³ แน่نونการลงโทษอย่างมหันต์ก็จะประสบแก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้ากำลังง่วนกันอยู่

15. ขณะที่พวกเจ้าได้รับข่าวนั้น ด้วยการพูดกันระหว่างพวกเจ้า และพวกเจ้าพูดกันในสิ่งที่พวกเจ้าไม่มีความรู้⁴ และพวกเจ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็ก แต่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นมันเป็นเรื่องใหญ่

16. เมื่อพวกเจ้าได้ยินมัน ทำไมพวกเจ้าจึงไม่กล่าวว่า ไม่บังควรที่เราจะพูดถึงเรื่องนี้⁵ มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน นี่มันเป็นการกล่าวร้ายอย่างมหันต์

17. อัลลอฮ์ทรงตักเตือนพวกเจ้า เพื่อมิให้กลับไปประพฤตเช่นนั้นอีกเป็นอันขาด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา⁶

لَوْلَا جَاءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

إِذْ تَلَقَوْنَهُ، بِاللَّيْلِ تَكْرُرًا وَقَوْلُونَ يَا أُولَئِهِمْ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هِينًا
وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ
بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

يَعْظُمُكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

¹ เพื่อเป็นพยานยืนยันสิ่งที่พวกเขากล่าว

² คือไม่สามารถนำพยานหลักฐานในข้อกล่าวอ้างของพวกเขาได้แล้ว

³ โดยที่พระองค์ทรงผ่อนผันและไม่ด่วนจับพยานในการลงโทษแก่พวกเจ้า

⁴ คือพวกเจ้าพูดกันในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง มันเป็นเรื่องเท็จและการกู่ข่าวขึ้นเท่านั้น

⁵ คือสมควรแก่พวกท่านที่จะปฏิเสธไม่ยอมรับ เมื่อแรกได้ยินเรื่องนี้ และกล่าวว่า ไม่สมควรที่เราจะพูดถึงเรื่องนี้

⁶ เป็นการส่งเสริมให้ยึดถือเป็นข้อเตือนใจ

18. และอัลลอฮฺทรงชี้แจงโองการทั้งหลายอย่างชัดเจนแก่พวกเจ้า¹ และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

19. แท้จริงบรรดาผู้ชอบที่จะให้เรื่องบัดสีแพร่หลายไปในหมู่ผู้ศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า² และอัลลอฮฺทรงรอบรู้และพวกเจ้าไม่รู้

20. และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮฺแก่พวกเจ้า และความเมตตาของพระองค์แล้ว และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

21. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าติดตามทางเดินของชัยฏอน³ และผู้ใดติดตามทางเดินของชัยฏอน แท้จริงมันจะชี้ให้ทำการลามกและความชั่ว และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮฺแก่พวกเจ้า และความเมตตาของพระองค์แล้ว⁴ ก็จะไม่ผู้ใดเลยในหมู่พวกเจ้าบริสุทธิ์ แต่อัลลอฮฺทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์บริสุทธิ์⁵ และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงไถ่ยืนผู้ทรงรอบรู้

وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَوْفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

¹ คือโองการทั้งหลายที่บังถึงบัพญญูติและการมีมารยาทที่ดีงาม เพื่อที่จะได้ยึดถือเป็นบทเรียนและแบบอย่างที่ดี

² การลงโทษอย่างเจ็บปวดในโลกนี้คือ การลงโทษของผู้แพร่ข่าวเท็จ ส่วนในโลกหน้าคือการลงโทษด้วยไฟนรก

³ โดยการแพร่ข่าวเท็จและเงี้ยวพรางเรื่องเท็จ

⁴ ด้วยการให้มีการชอภัยโทษกลับเนื้อกลับตัว และการให้มีบทลงโทษเพื่อลบล้างความผิด

⁵ ด้วยการให้เขาสำนึกชอภัยโทษต่อความผิดที่ได้กระทำไป และทรงรับการชอภัยโทษของเขา

22. และผู้มีเกียรติและผู้มั่นคงในหมู่พวกเจ้า
อย่าได้สาบานที่จะไม่ให้ (ความช่วยเหลือ) แก่
ญาติมิตร และคนยากจน และผู้อพยพใน
หนทาง ของอัลลอฮ์¹ และพวกเขางอภัย และ
ยกโทษ² (ให้แก่พวกเขาเถิด) พวกเจ้าจะไม่ชอบ
หรือที่อัลลอฮ์จะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า และ
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَلَا يَأْتِلُ أَوْلُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي
الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلِيَعْفُوا وَيَصْفَحُوا أَلَّا يُحِبُّوا أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. แท้จริงบรรดาผู้กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์
หญิงไม่รู้เรื่องอะไร หญิงผู้ศรัทธา³ พวกเขาถูก
สาปแช่งทั้งในโลกนี้และโลกหน้า⁴ และสำหรับ
พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُسْلِمَاتِ
الَّذِينَ لَا يُرِيدْنَ الْفِجَارَ أَفَّاكًا وَلَٰكِنَّ يَرِيدْنَ
الْحَيْضَةَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا كُنَّ يَفْعِلْنَ ﴿٢٣﴾

¹ คือสาบานที่จะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าวเพราะการทำบาปของเขา มีรายงานเกี่ยวกับสาเหตุของการประท้วงโองการนี้ว่า อะบูบักร์ อัคคิติก เคยให้คำใช้จ่ายแก่มีสญาะฮ์ อิบน์อุซายฮ์ฮ์ เพราะความยากจนและความเป็นญาติกัน เมื่อเกิดเหตุการณ์แพร่ข่าวเท็จเกี่ยวกับท่านหญิงอาอิชะฮ์ และ มีสญาะฮ์ได้ร่วมอยู่ในวงการณ์ด้วย อะบูบักร์ได้สาบานว่าจะไม่ให้คำใช้จ่ายแก่เขา และจะไม่อำนวยความสะดวกให้เขาอีกต่อไป อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมา แล้วอะบูบักร์ได้กล่าวว่า วัลลอฮิ แท้จริงฉันใคร่ที่จะให้อัลลอฮ์ทรงยกโทษให้ฉัน แล้วเขาก็ได้ให้คำใช้จ่ายแก่มีสญาะฮ์ตามที่ได้เคยให้มาแต่ก่อน และกล่าวว่า วัลลอฮิ ฉันจะไม่ยับยั้งการให้คำใช้จ่ายแก่เขาเป็นอันขาด

² และจงกลับไปทำความดีและความโปรดปราน เหมือนกับที่ได้ทำมาก่อน นักตีฟฮ์ริกกล่าวว่า ในอายะฮ์หนึ่งถึงคุณค่าของอะบูบักร์ เพราะอัลลอฮ์ทรงกล่าวชมเชยเขา โดยกล่าวว่า และผู้มีเกียรติอย่าได้สาบาน (24 : 22)

³ คือกล่าวโทษว่าพวกเธอทำซินา

⁴ คือถูกขับไล่ให้ห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์ ทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ อิบน์อุบัยบาสกล่าวว่าการสาปแช่งนี้สำหรับผู้กล่าวโทษบรรดาภริยาของท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เพราะเขาจะไม่ได้รับการเตาบะฮ์ ส่วนผู้ที่กล่าวโทษมุอิมินะฮ์คนอื่น ๆ อัลลอฮ์จะทรงให้เขาได้รับการเตาบะฮ์ อะยูบิมชะฮุกกล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาสำหรับมุชริกีนชาวมักกะฮ์ โดยกล่าวหาสตรีที่ออกเดินทางอพยพไปนครมะดีนะฮ์ว่า พวกเธอออกเดินทางไปเพื่อจะไปทำความชั่ว

24. วัน¹ที่ลั่นของพวกเขา และมือของพวกเขา และเท้าของพวกเขา จะเป็นพยานยืนยันต่อพวกเขา ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้²

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. วันนั้นอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาอย่างครบถ้วน ตามส่วนแห่งการตอบแทนของพวกเขາอย่างแท้จริง³ และพวกเขาจะรู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือผู้ทรงสัจจะ ผู้ทรงเปิดเผย

يَوْمَ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ
أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾

26. หญิงชั่วย่อมคู่ควรกับชายชั่ว และชายชั่วย่อมคู่ควรกับหญิงชั่ว และหญิงดีย่อมคู่ควรกับชายดีและชายดีย่อมคู่ควรกับหญิงดี คนเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์จากสิ่ง⁴ที่พวกเขากล่าวร้าย⁴ สำหรับพวกเขา (ผู้ถูกกล่าวร้าย) จะได้รับการอภัยโทษและเครื่องยังชีพอันมีเกียรติ⁵

الْمُحْسِنَاتُ لِلْمُحْسِنِينَ وَالْمُحْسِنُونَ لِلْمُحْسِنَاتِ
وَالْطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ
أُولَئِكَ مَبْرُؤُونَ مِمَّا قَالُوا لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

27. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าเข้าไปในบ้านใด อื่นจากบ้านของพวกเจ้า จนกว่าจะขออนุญาตและให้สลามแก่เจ้าของบ้าน

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بَيْتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا
عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَمَّا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٢٧﴾

¹ คือวันกิยามะฮ์

² คือลั่น มือ และเท้า จะพูดถึงสิ่งที่เขาได้กระทำไว้

³ การตอบแทนของพวกเขาคจะเป็นไปอย่างยุติธรรม จากผู้ตัดสินผู้ตอบแทนที่เที่ยงธรรมที่สุด

⁴ บรรดาผู้ประเสริฐเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์จากข้อกล่าวหาของนักบั่นช่าวเท็จ

⁵ อิบนะมะฮ์รากล่าวว่า เป็นการสัญญาว่า ภริยาของท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์จะชดเชยชีวิตชะลัม อยู่ในสวนสวรรค์

เสียก่อน เช่นนั้นแหละเป็นการดีสำหรับพวกเจ้า
เพื่อว่าพวกเจ้าจะใคร่ครวญ¹

28. เมื่อพวกเจ้าไม่พบผู้ใดในบ้านนั้นก็อย่า
เข้าไป จนกว่าจะได้รับอนุญาตแก่พวกเจ้า²
และเมื่อมีการกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงกลับไป ก็
จงกลับไปมันเป็นการเหมาะสมยิ่งแก่พวกเจ้า³
และอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ⁴

29. ไม่ถือเป็นความผิดแก่พวกเจ้าที่จะเข้าไปใน
สถานที่ใด ที่มีไซเป็นที่พักอาศัย⁵ ซึ่ง ณ ที่นั้น
มีสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า⁶ และอัลลอฮฺ
ทรงรู้ดีสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้า
ปกปิด

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا
حَتَّى يَأْتِيَ كُرْسِيُّكُمْ فَإِنْ قِيلَ لَكُمْ أَزْجِعُوا فَازْجِعُوا
هُوَ أَزَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾

เพื่อยึดถือเป็นข้อเตือนใจและปฏิบัติตามมารยาทอันประเสริฐนี้ อัลกุรฎูบียัยกล่าวว่าการขออนุญาตและ
การให้สละมเป็นการดียิ่งสำหรับพวกเจ้า ตีความการบุกเข้าไปโดยไม่ขออนุญาตหรือการกล่าวทักทายใน
สมัยญุฮัยฮียะฮ์ เช่น ชายคนหนึ่งจะเข้าไปในบ้านของผู้อื่นเขาจะกล่าวทักทายว่า อรุดสลัตี หรือสลัตี
แล้วก็เข้าไป บางครั้งก็เข้าไปพบเจ้าของบ้านนอนอยู่กับภรรยาของเขา มีรายงานว่าชายคนหนึ่งได้กล่าว
แก่ท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ว่า ฉันจะต้องขออนุญาตต่อมารดาของฉันด้วยหรือ ท่านนะบี
ตอบว่า ไซจะต้องขออนุญาตเสียก่อน เขากล่าวว่า นางไม่มีคนใช้นอกจากฉัน ว่า ฉันจะต้องขออนุญาต
ต่อนางทุกครั้งทีฉันจะเข้าไปหานางด้วยหรือ ท่านนะบีถามเขาว่า ท่านพอใจหรือที่จะเห็นนางปราศจาก
เสื้อผ้า เขาตอบว่า ไม่ครับ ท่านนะบีกล่าวว่า ดังนั้น จงขออนุญาตต่อนางเสียก่อน

² เพราะบ้านเป็นสถานที่หวงห้าม จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของบ้านเสียก่อนจึงจะเข้าไปได้

³ เมื่อเจ้าของบ้านไม่อนุญาตและขอให้กลับไปก่อน พวกเจ้าก็จงกลับไป อย่าได้เข้าซ้ำต่อไปอีก เพราะ
การกลับไปนั้นเป็นการมีเกียรติและเป็นการดียิ่งสำหรับเจ้า

⁴ อัลกุรฎูบียัยกล่าวว่า เป็นสัญญาร้ายแก่ผู้ที่สอดแนมตามบ้าน

⁵ คือเข้าไปโดยไม่ต้องขออนุญาต เช่น สถานที่พักร้อน โรงแรม หรือร้านค้า

⁶ คือเข้าไปพักร้อนชั่วคราว หรือไปเช่าพักรม หรือซื้อสินค้า

30. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอมีน ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาลงต่ำ¹ และให้พวกเขารักษาทวารของพวกเขา² นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่งแก่พวกเขา³ แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ

31. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอมีนนะฮฺให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาลงต่ำ และให้พวกเขา รักษาทวารของพวกเขา และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเขา เว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้⁴ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเขา เว้นแต่แก่สามีของพวกเขาหรือบิดาของพวกเขา หรือบิดาของสามีของพวกเขา หรือลูกชายของพวกเขา หรือลูกชายของสามีของพวกเขา หรือพี่ชายน้องชายของพวกเขา หรือลูกชาย

قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُوا مِنۢ مِّنۡ بَعْضِهِمْ
وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ
خَبِيْرٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿۳۰﴾

وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْۢ مِّنۡ اَبْصٰرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوْجَهُنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ
وَمِنۡهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُجُوْبِهِنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ
زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ
اَوْ اَبْنَآءٍۭ يُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اَنْۢبَآءٍۭ يُّعُوْلَتِهِنَّ
اَوْ اٰبَآءِ اَخُوْتِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ اَخُوْتِهِنَّ
اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمٰنُهُنَّ اَوْ اَلتَّيْبِعِيْنَ غَيْرَ اُولٰٓئِ
الْاِرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ اَوْ الطِّفْلِ الَّذِيۡنَ لَمْ يَظْهَرُوْا
عَلٰى عَوْرَتِ النِّسَآءِ وَلَا يَبْصُرِيْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
مَا يُخْفِيْنَ مِنْ زِيْنَتِهِنَّ وَتُوبُوْا اِلَى اللّٰهِ جَمِيْعًا

¹ คือให้ระงับการมองเห็นแปลกหน้าที่ไม่เป็นมะหฺรอม

² คือรักษาทวารของพวกเขาให้พ้นจากการทำซินา และเปิดเผยสิ่งที่ไม่ควรเปิดเผย

³ การลดสายตาลงและการรักษาทวารนั้น เป็นการทำให้จิตใจบริสุทธิ์ยิ่ง เป็นการยำเกรง และเป็นการป้องกันมิให้ตกเป็นเหยื่อของการทำลามก

⁴ พระองค์ทรงใช้ให้บรรดามุอมีนนะฮฺลดสายตาและรักษาทวารของนาง และทรงใช้มิให้พวกเขาเปิดเผยเครื่องประดับแก่คนแปลกหน้า เว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้ โดยไม่มีเจตนาหรือความตั้งใจที่ไม่ดี อิบนุญะฮฺกล่าวว่า เครื่องประดับมีสองชนิด เครื่องประดับชนิดที่หนึ่ง คนอื่นจะมองเห็นไม่ได้นอกจากสามี เช่น แหวนและกำไล เครื่องประดับชนิดที่สองคือเครื่องประดับที่คนแปลกหน้ามองเห็นได้คือส่วนภายนอกของเสื้อผ้า กล่าวกันว่าความมุ่งหมายคือ ใบหน้าและมือทั้งสองข้าง เพราะทั้งสองสิ่งนั้นมิใช่เป็นสิ่งที่สงวนอัลบัยฎอวียักกล่าวว่า ความจริงแล้วทั้งสองสิ่งนั้นอนุญาตให้เปิดเผยได้ในเวลาละหมาดเท่านั้น มิใช่เพื่อการมอง เพราะร่างกายทุกส่วนของสตรีอิสระนั้นไม่อนุญาตให้ผู้อื่นมองเห็น นอกจากสามีและผู้ที่ตั้งงานกับเธอไม่ได้ (อัลมะหฺรอม) เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็น เช่น เพื่อการรักษาพยาบาลและการเป็นพยาน

ของพี่ชายน้องชายของพวกเขาหรือลูกชายของ
พี่สาวน้องสาวของพวกเขา หรือพวกผู้หญิงของ
พวกเขา¹ หรือที่มีมือขวาของพวกเขาครอบครอง
(ทาสและทาสี)² หรือคนใช้ผู้ชายที่ไม่มีความรู้สึก
ทางเพศ³ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสงวนของ
ผู้หญิง และอย่าให้เออกระเทียบเท้าของพวกเขา
เพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเขาควรปกปิดในเครื่อง
ประดับของพวกเขา⁴ และพวกเจ้าทั้งหลาย
จงขอลุแก่โทษต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้
ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ

32. และจงให้พวกเจ้าแต่งงานกับผู้เป็นโสด
ในหมู่พวกเจ้า⁵ และกับคนดี⁶ จากปวงบ่าว
ผู้ชายของพวกเจ้า และบ่าวผู้หญิงของพวกเจ้า
หากพวกเขาอยากจน อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขา
ร่ำรวยขึ้นจากความโปรดปรานของพระองค์⁷
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้

أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَانَ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَيَّاكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِمْ ﴿٢٢﴾

¹ คือพวกผู้หญิงที่เป็นมุสลิมะฮ์

² คือทาสีมุชริกะฮ์

³ เช่น ผู้มีสติพันเพื่อนหรือเป็นโรคประสาท โดยไม่สนใจเรื่องเพศ

⁴ อิบน์อับบาสกล่าวว่า สตรีในสมัยญาฮิลียะฮ์เมื่อเดินผ่านฝูงชนเธอจะกระเทียบเท้า เพื่อให้ผู้คนได้ยินเสียง
กำไลเท้าของนาง ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงห้ามมิให้กระทำเช่นนั้น เพราะมันเป็นการกระทำของ
ชัยฏอน

⁵ คือจงให้ผู้ที่ไม่มีภรรยาหรือสามี แต่งงานกับผู้ที่เป็นโสดในหมู่พวกเจ้าที่เป็นชายอิสระหรือหญิงอิสระ

⁶ หมายถึงผู้ที่ดีทักวาและมีความยำเกรงอัลลอฮ์ ในการนี้เป็นกรซึ่งถึงตำแหน่งของผู้ที่มีความดีทักวา

⁷ เป็นการแสดงให้เห็น ความโปรดปรานของพระองค์นั้นจะทำให้เขาพอเพียง

33. และบรรดาผู้ที่ยังไม่มีโอกาสแต่งงานก็
 จงให้เขาช่อมความใคร่ จนกว่าอัลลอฮ์จะทรง
 ให้พวกเขา ร่ำรวยขึ้นจากความโปรดปรานของ
 พระองค์¹ และบรรดาผู้ที่ต้องการจะได้ตัวให้
 เป็นอิสระจากผู้ที่มือขวาของพวกเขาเจ้าครอง
 พวกเจ้าจงทำสัญญากับพวกเขา² หากพวกเขา
 รู้ว่าเป็นการดีกับพวกเขา และจงบริจาคแก่
 พวกเขาซึ่งทรัพย์สินสมบัติของอัลลอฮ์ ที่พระองค์
 ทรงประทานแก่พวกเขา³ และพวกเขาอย่าบังคับ
 บรรดาทาสีของพวกเขาให้ผิดประเวณี หาก
 นางประสงค์จะอยู่อย่างบริสุทธิ์⁴ แต่พวกเขา
 ต้องการผลประโยชน์แห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้
 และผู้ใดบังคับพวกนางเช่นนั้น ดังนั้น หลังจาก
 การบังคับพวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย
 ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَلَيْسَتَفِي الدِّينِ لِاِيْحِدُوْنَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُعْطِيَهُمُ اللهُ
 مِنْ فَضْلِهِ. وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ اَلْكَيْتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
 اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا وَّاَوْءَاؤُهُمْ
 مِنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْءَاْتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيٰتِكُمْ
 عَلٰى الْبِغَاۗءِ اِنْ اَرَدْنَ مَحْصَنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ
 الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ
 عَفُوٌّ رَّحِيْمٌ ﴿٢٣﴾

34. และโดยแน่นอน เราได้ประทานโอองการ
 ต่าง ๆ อันชัดแจ้งแก่พวกเขาแล้ว และอุทาหรณ์

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبِيْنَتٍ وَمَثَلًا مِنَ الدِّينِ
 خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٤﴾

¹ เพราะบ่าวที่ดั้นนั้นเมื่อเขาอย่าเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงเปิดช่องทางหรือทางออกให้เขา

² คือผู้ที่ประสงค์จะได้รับอิสระจากการเป็นทาสกับนายของเขา พวกเขาจงทำสัญญาตามจำนวนเงินที่
 เหมาะสม หากพวกเขา ร่ำรวยถึงความดี ความไว้วางใจของพวกเขา เพื่อให้พวกเขาได้เป็นอิสระ

³ คือช่วยเหลือเขาในการปลดปล่อยตัวให้พ้นจากการเป็นทาส

⁴ โดยแท้จริงแล้วผู้ที่เป็นทาสี นายของนางจะต้องคุ้มกันให้พ้นจากการทำชั่ว ส่วนการที่นายจะใช้นางให้
 ทำผิดประเวณีหรือทำฮิญา โดยที่นางปฏิเสธและต้องการอยู่อย่างบริสุทธิ์ พฤติการณ์เช่นนั้นนับได้ว่าเป็น
 สิ่งเลวทรามต่ำช้าที่สุด นักตีฟริกกล่าวว่า อาเยฮ์นี้ถูกประทานลงมาเพราะ อับดุลลอฮ์ อิบนสะลูล มุนาฟิก
 มีทาสี 2 คน คนหนึ่งชื่อ มุลัยกะฮ์ อีกคนหนึ่งชื่อ อุมียะฮ์ เขาใช้ให้ทั้งสองคนทำผิดประเวณีเพื่อหา
 รายได้ให้แก่เขา และเขาได้ทุบตีเธอทั้งสองด้วย นางจึงไปร้องทุกข์ต่อท่านร่อซูลุลลอฮ์ คืออลลุลลอฮ์อะลัย
 ฮิวะซัลลัม อาเยฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

จากบรรดาผู้ได้สว่างกลับไปก่อนพวกเขา และข้อ
ตักเตือนแก่บรรดาผู้ยำเกรง

35. อัลลอฮ์ทรงเป็นดวงประทีปแห่งชั้นฟ้า
ทั้งหลายและแผ่นดิน¹ อุปมาดวงประทีปของ
พระองค์เสมือนดังช่องตามผนังที่มีตะเกียง²
ตะเกียงนั้นอยู่ในโคมแก้ว โคมแก้วเป็นเสมือน
ดวงดาวที่ประกายแสง ถูกจุดจากน้ำมันของ
ต้นไม้ที่มีความจำเริญคือต้นมะกอก³ มันมิได้
อยู่ทางตะวันออก และมีได้อยู่ทางตะวันตก⁴
น้ำมันของมันแทบประกายแสงออกมา แม้ว่ามัน
ไฟมิได้ไปกระทบมัน⁵ ดวงประทีป ช้อนดวง
ประทีป อัลลอฮ์ทรงนำทางด้วยดวงประทีป
ของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ
อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ทั้งหลายนี้เพื่อมนุษย์-
ชาติและอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

● اللَّهُ نُورٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِ
كَشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا
يُضَىءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰى نُورٍ يَهْدِي
اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้ชั้นฟ้าทั้งหลายมีแสงสว่างด้วยดวงดาวมากมายที่มีรัศมี และทรงให้แผ่นดิน
มีแสงสว่างด้วยบทบัญญัติต่าง ๆ และการส่งบรรดารอฮุลมา

² อุปมาแสงสว่างของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในหัวใจบ่าวของพระองค์ที่เป็นมุอิมินนั้น ประดุจดั่งช่องลึกเข้าไป
ในฝาผนังที่มีตะเกียงไม่มีช่องโหว่ที่จะให้แสงสว่างเล็ดลอดออกไปได้ ในหนังสือ อัดดัสฮิล กล่าวว่า
ความหมายในที่นี้คือ ลักษณะแห่งแสงสว่างของอัลลอฮ์ในความเจิดจ้าเปรียบเสมือนลักษณะของช่องลึก
ในฝาผนังที่มีตะเกียงวางอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์จะวาดมโนภาพถึงความเจิดจ้าของแสงสว่าง การที่
เปรียบเทียบเช่นนี้ก็เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ประสบพบเห็นได้ แม้ว่าแสงสว่างของอัลลอฮ์เจิดจ้ากว่าก็ตามที่

³ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงเจาะจงกล่าวเป็นพิเศษถึงผลประโยชน์อันมากหลายของมัน

⁴ แต่มันอยู่ที่ท่ามกลางทะเลทรายถูกแดดเผาอยู่ตลอดวัน เพื่อให้ผลของมันสุกอมและน้ำมันของมันไหลสะอาด

⁵ คือน้ำมันของต้นชัยตุณเกือบจะประกายแสงออกมา เพราะความใสสะอาดของมัน แม้ว่าจะไม่ได้เอาไฟ
ไปจุดให้มันลุกโพลงหมายถึงว่าหลักฐานต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวของพระองค์นั้น เพราะความ
ชัดเจนของมันจะประกายแสงออกมาแก่ผู้ที่มีวิจรรย์ญาณหากว่าพระองค์จะไม่ทรงเพิ่มมันให้ชัดเจน
ด้วยการประทานอัลกุรอานลงมา แล้วอะไรเสียอีกเล่า ในเมื่อพระองค์ทรงกล่าวตักเตือนพวกเขาด้วย
โอองการต่าง ๆ ของพระองค์ มันก็ยิ่งทำให้หลักฐานชัดเจนยิ่งขึ้นแก่พวกเขา

36. ในบรรดาบ้าน (หมายถึงมัสยิด) อัลลอฮ์ทรงอนุญาตให้เกิดพระเกียรติ และให้พระนามของพระองค์ถูกรำลึกอยู่เสมอ¹ เพื่อที่จะแช่ซรวงสดุดีแด่พระองค์ในนั้น ทั้งในยามเช้าและยามพลบค่ำ

37. บรรดาชายผู้ที่มีการค้าและการขายมิได้ทำให้พวกเขาหันห่างจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการดำรงละหมาด และการจ่ายซะกาต เพราะพวกเขากลัววันที่หัวใจและสายตาจะเหลือกลานในวันนั้น²

38. เพื่ออัลลอฮ์จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างดีเยี่ยม ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพระองค์จะทรงเพิ่มให้พวกเขาอีกจากความโปรดปรานของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยปราศจากการคำนวณ³

39. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น การงานของพวกเขาเปรียบเสมือนภาพลวงตาในที่ราบ

فِي بُيُوتٍ أذنَ اللهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
أَسْمَاءُ سَيِّحَةٍ لَهَا، فِيهَا بِالْفُؤَادِ وَأَلْصَالِ ﴿١٨﴾

رِجَالٌ لَا لَّهُمْ فِيهَا حِجْرَةٌ وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللهِ وَإِقَابِ
أَصْلُوهُ وَإِنَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَلْقَأُ فِيهِ
الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿١٩﴾

لِيَجْزِيَ اللهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
وَاللهُ يُزِقُّ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَذَرَابٍ يَقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظَّالِمَانُ مَاءً حَرِيًّا إِذَا جَاءَهُ، ثُمَّ يَحْجِدُهُ شَيْئًا

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอนุญาตให้มีการเกิดพระเกียรติและรำลึกถึงพระองค์ในสมัยยึดหรือบ้านของอัลลอฮ์ เพื่อที่จะให้เป็นศูนย์กลางแห่งการฮิญาละฮ์หรือการขัดเกลาจิตใจ

² มีบุคคลจำพวกหนึ่งซึ่งความเพริศพรัว ความเพลิดเพลินของโลกดุนยานี้ มิได้ทำให้พวกเขาหลงลืมหรือหันห่างจากการรำลึกถึงพระเจ้าของพวกเขา แม้กระทั่งการค้าการขายก็มีได้ทำให้พวกเขาหวั่นไหวจนกระทั่งทำให้พวกเขาหันเหออกจากความจริงกับกดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา พระเจ้าของพวกเขา

³ พระองค์จะทรงตอบแทนต่อการงานของพวกเขาที่ได้กระทำไว้ในโลกดุนยา ด้วยการตอบแทนที่ดียิ่งนอกจากนั้นแล้วพระองค์จะทรงเพิ่มพูนความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์อย่างกว้างขวาง ไม่มีขอบเขต

โล่งเตียน คนกระหายน้ำคิดว่ามันเป็นแอ่งน้ำ¹ เมื่อเขามาถึงมันเขาจะไม่พบสิ่งใดเลย แต่เขาได้พบอัลลอฮ์ทรงอยู่ประจักษ์หน้าเขา แล้วพระองค์ทรงตอบแทนบุญซีการงานของเขาอย่างครบครัน² และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้รับเรื่องในการตอบแทน

40. หรือเปรียบเสมือนความมืดมดทั้งหลายในท้องทะเลลึก³ มีคลื่นซ้อนคลื่นท่วมมิดตัวเขาและเบื้องบนของมันก็มีเมฆหนาทึบซ้อนกันชั้นแล้วชั้นเล่า เมื่อเขาเอามือของเขาออกมาเขาแทบจะมองไม่เห็นมัน⁴ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้เขาได้รับแสงสว่าง เขาก็จะไม่ได้รับแสงสว่างเลย⁵

وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٨﴾

أَوْ كَطُلُمُوتٍ فِي بَحْرِ لَيْلِي يَعْشُهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ
مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلَمْتُ بَعْضُهَا فَوْقَ
بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ كَيْدَهُ لَمْ يَكْدِرْ بِهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾

¹ ส่วนการงานของพวกเขาที่ปฏิบัติไว้ในโลกศุนยา และพวกเขาคิดว่ามันเป็นงานที่ดีมีประโยชน์แก่พวกเขาในโลกอาคิเราะฮ์นั้น มันเปรียบเสมือนภาพลวงตาที่เห็นในที่โล่งเตียนหรือท่ามกลางทะเลทรายที่ได้รับแสงสะท้อนจากดวงอาทิตย์ ซึ่งเขาเห็นคล้ายกับเป็นแอ่งน้ำ คนกระหายน้ำคิดว่าเป็นที่น้ำไหล

² เช่นเดียวกับคนกาฬโรคคิดว่า การงานของเขาจะยังประโยชน์ให้แก่เขา จนกระทั่งเมื่อเขาตายลงและมาหาพระองค์ เขาจะไม่พบการงานของเขาแต่อย่างใด เพราะมันได้สูญสิ้นไปแล้ว

³ นี่คือการเปรียบเทียบในอีกรูปแบบหนึ่งของการหลงทางของพวกปฏิเสธศรัทธา อิบน์กัอตะฮุกกล่าวว่า ผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะเวียนวนอยู่ในความมืด 5 ประการด้วยกันคือ คำพูดของเขามืดมน การงานของเขามืดมน ทางเข้าของเขามืดมน ทางออกของเขามืดมนและชะตากรรมของเขาไปสู่ความมืดมนในวันกียามะฮ์คือนรกญะฮันนัม

⁴ และนี่เป็นการเปรียบเทียบอย่างสมบูรณ์แบบ คือเมื่อมนุษย์คนนั้นตกอยู่ในความมืดมดทั้งหลาย เมื่อเขาเอามือของเขาออกมาจะมองไม่เห็นมันเลย เพราะความมืดของท้องทะเล ความมืดของคลื่น และความมืดของเมฆ ได้ปกคลุมและซ้อนกัน จนกระทั่งปิดกั้นมองไม่เห็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด เปรียบเสมือนสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่ตะเกียกตะกายอยู่ในความมืดของการปฏิเสธศรัทธาและการหลงทาง

⁵ ผู้ใดที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ไม่ทรงชี้แนะทางสู่การอิमान และไม่ให้ความใจของเขาได้รับแสงสว่างแห่งอิสลาม เขาก็จะไม่ได้รับฮิดายะฮ์ตลอดกาล

41. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน¹ และหนัก ที่กางปีกอยู่ ต่างก็แช่ซ้องสดุดีพระองค์² ทั้งหมด นั้นต่างก็รู้การสวดขอพรของเขาและการแช่ซ้อง สดุดีของเขา³ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ พวกเขากะทำ

42. และอำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และยัง อัลลอฮ์คือจุดหมายปลายทาง

43. เจ้ามิได้เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นทรงให้เมฆลอย⁴ แล้วทรงทำให้ประสานตัว กันแล้วทรงทำให้รวมกันเป็นกลุ่มก้อน แล้ว เจ้าก็จะเห็นฝนโปรยลงมาจากกลุ่มเมฆนั้น และพระองค์ทรงให้มันตกลงมาจากฟากฟ้า มี ขนาดเท่าภูเขา ในนั้นมีลูกเห็บ แล้วพระองค์ จะทรงให้มันหล่นลงมาโดนผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์⁵ และพระองค์จะทรงให้มันผ่านพ้นไป จากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แสงประกายของ สายฟ้าแลบเกือบจะเฉี่ยวสายตาดูผู้มอง

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالطَّيْرِ صَفْنَ كُلِّ قَدِّعِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِمَا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَيِّجُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ
وَيَصْرِفُهُ عَن مَن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَاقِرُهُ يَدَّهَبُ
بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

¹ หมายถึงมะลาอิกะฮ์ มนุษย์ ญินและบรรดาสรรพสิ่งทั้งหลาย

² ขณะที่มันบินอยู่ในอากาศ

³ ทั้งมะลาอิกะฮ์ มนุษย์ ญิน และสิ่งอื่นๆ ต่างก็ได้รับการชี้แนะถึงวิธีการอภิวาดขอต่ออัลลอฮ์ ตลอดจนการแช่ซ้องสดุดีพระองค์

⁴ คือทรงให้เมฆลอยไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์

⁵ ลูกเห็บนั้นจะหล่นมาโดนบ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ แล้วมันก็เป็นภัยแก่พืชพันธุ์หรือ สัตว์เลี้ยงของเขา

44. อัลลอฮ์ทรงให้กลางวันและกลางคืนหมุนเวียนกลับไปกลับมา¹ แท้จริงในลักษณะเช่นนั้น แหน่นอนมันเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสายตาศีรษะ²

45. และอัลลอฮ์ทรงให้บังเกิดสิ่งมีชีวิตทุกชนิดจากน้ำ³ ดังนั้นในหมู่พวกมัน มันจะเคลื่อนย้ายด้วยท้องของมัน⁴ และในหมู่พวกมัน มันจะเดินด้วยเท้าทั้งสอง⁵ และในหมู่พวกมัน มันจะเดินด้วยเท้าทั้งสี่⁶ อัลลอฮ์ทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

46. โดยแน่นอน เราได้ประทานโองการต่าง ๆ อันชัดแจ้ง⁷ และอัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ยิ่งทางที่เที่ยงตรง⁸

47. และพวกเขากล่าวกันว่า⁹ เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์และอัครอูซูล และเราเชื่อฟังปฏิบัติตามแล้วส่วนหนึ่งจากพวกเขา ก็หันหลังกลับไปหลัง

يُغْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٨﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ. وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٠﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّوْا فَرِيقًا مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

¹ คือทรงให้กลางวันและกลางคืนสั้นและยาว มืดและสว่าง ร้อนและหนาว

² คือเป็นหลักฐานอันชัดแจ้งและบทเรียนอันล้ำลึกของการมีผู้ให้บังเกิดและผู้สร้าง

³ อิบน์กะษีรกล่าวว่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเดซาฟานาอันสมบูรณ และอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ในการสร้างมัจลุสชนิดต่าง ๆ โดยมีรูปร่าง สี การเคลื่อนไหว และการดำรงอยู่ของมัน จากน้ำชนิดเดียวกัน

⁴ เช่น งู และสัตว์เลื้อนคลาน

⁵ เช่น มนุษย์ และนก

⁶ เช่น ปศุสัตว์ และสัตว์เดินดินชนิดอื่น ๆ

⁷ เป็นการชี้บ่งถึงแนวทางแห่งความจริงและถูกต้อง

⁸ คือศาสนาแห่งความจริง นั่นก็คือ อิสลาม

⁹ พวกมุนาฟิกัน

จากนั้น¹ และพวกเหล่านั้นมิใช่ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง

48. และเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา เมื่อนั้นฝ่ายหนึ่งจากพวกเขาพากันผินหลังให้

49. และหากว่าความจริงอยู่ข้างพวกเขาแล้ว พวกเขาจะรีบมาหาเขา (มุฮัมมัด) อย่างนอบน้อม²

50. ในหัวใจของพวกเขามีโรคกระนั้นหรือ³ หรือว่าพวกเขาสงสัย⁴ หรือว่าพวกเขากลัวว่าอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์จะลำเลียงออกจากพวกเขา⁵ หามิได้ พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ธรรมต่างหาก

51. แท้จริงคำกล่าวของบรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า เราได้ยินแล้ว และเราเชื่อฟังปฏิบัติตาม⁶ และชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ⁷

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿١٨﴾

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْقَوْلُ بِأَنَّهُمْ مُّذْعِبِينَ ﴿١٩﴾

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ آتَاكَوَأَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ أَوْلِيَاكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢١﴾

¹ คือไม่ยอมรับข้อตัดสินชี้ขาด

² เพราะพวกเขารู้ดีว่า ท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ตัดสินด้วยความเป็นธรรม

³ คือเป็นโรคสัปปลัษ

⁴ คือสงสัยในการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม

⁵ คืออธรรมในการชี้ขาดตัดสิน

⁶ หากชนเหล่านั้นเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริงแล้ว พวกเขาจะปฏิบัติเช่นนั้นอย่างรีบเร่ง

⁷ คือชนเหล่านั้นที่รีบเร่งไปสู่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เป็นผู้ที่ประสบชัยชนะ คือได้รับความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

52. และผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์¹ และเกรงกลัวอัลลอฮ์และยำเกรงพระองค์แล้ว² ดังนั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ได้รับชัยชนะ

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾

53. และพวกเขาได้สาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ โดยการสาบานอย่างแข็งขันของพวกเขาว่า หากเจ้ามีคำสั่งแก่พวกเขา แน่แน่นอนพวกเขาก็จะออกไป³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกเจ้าอย่าสาบานเลย การเชื่อฟัง (ของพวกเจ้านั้น) เป็นที่รู้จักดี⁴ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงรู้อยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

﴿٥٣﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِيُنْزِلَ فِيهِمْ لَآئِمًّا فَالَّذِينَ لَآئِمُّوا طَاعَةً مَّعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

54. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกเจ้าจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอรรอซูล⁵ หากพวกเขาผิดหลังให้⁶ แท้จริงหน้าที่ของเขา (รอซูล) คือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมาย⁷ และหน้าที่ของพวกเขาคือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมายเช่น

﴿٥٤﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

¹ ในทุกการปฏิบัติและการกระทำ

² คือปฏิบัติตามข้อใช้ต่าง ๆ และปลีกตัวออกจากข้อห้ามต่าง ๆ

³ มุกอติลกล่าวว่า เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงถึงการผิดหลังให้และการไม่ยอมรับข้อตัดสินชี้ขาดของพวกมุนาฟิกันต่อท่านนะบี คือลัลลลอฮ์อะลียฮิวะซัลลิมแล้ว พวกเขา ก็มาหาท่านนะบี คือลัลลลอฮ์อะลียฮิวะซัลลิม แล้วกล่าวว่า หากท่านใช้ให้เราออกจากบ้านของเราโดยให้เราอดทั้งทรัพย์สินสมบัติและครอบครัวของเรา เราจะออกไป และหากใช้ให้เราต่อสู้ทำสงครามเราก็จะทำ อาเยฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

⁴ คือมันเป็นเพียงสิ่งมิใช่ด้วยหัวใจ และเป็นเพียงคำพูดมิใช่การกระทำ

⁵ คือจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ และละทิ้งการลับลับ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามรอซูลด้วยการตอบรับข้อใช้ของท่าน และยึดมั่นต่อแนวทางที่ถูกต้องของท่าน

⁶ คือไม่ปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของท่าน

⁷ คือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมายในการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์

กัน¹ และหากพวกเจ้าเชื่อฟังปฏิบัติตามเขาแล้ว พวกเจ้าก็จะอยู่ในทางที่ถูกต้อง (ฮิदाเยฮฺ) และหน้าที่ของอิรรอซูลไม่มีอื่นใด นอกจากการเผยแพร่อันชัดแจ้ง²

55. อัลลอฮ์ทรงสัญญากับบรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้กระทำความดีทั้งหลายว่า³ แน่หนอนพระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นตัวแทนสืบช่วงในแผ่นดิน เสมือนดังที่พระองค์ทรงให้บรรดาชนก่อนพวกเขา เป็นตัวแทนสืบช่วงมาก่อนแล้ว⁴ และพระองค์จะทรงทำให้ศาสนาของพวกเขาซึ่งพระองค์ทรงโปรดปราน เป็นที่มั่นคงเป็นเกียรติแก่พวกเขา และแน่อนพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงให้พวกเขาได้รับความปลอดภัย หลังจากความกลัวของพวกเขา โดยที่พวกเขาจะต้องเคารพภักดีข้าไม่ตั้งภาคีอื่นใดต่อข้า และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น⁵ ชนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน⁶

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي
ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾

¹ คือการเชื่อฟังและปฏิบัติตาม

² คือจะไม่เกิดโทษแก่เขา หากพวกท่านมีความคิดเห็นขัดแย้งหรือไม่ยอมปฏิบัติตาม เพราะเขา (มุฮัมมัด) ได้ประกาศศาสนาและได้ปฏิบัติอะมานะฮ์แล้ว

³ คือผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจ มีอีมาน และปฏิบัติความดี

⁴ คือมีอำนาจเข้าไปยึดครองดินแดนของพวกกุฟฟาร นักตีฟซีรออียาว่า เมื่อท่านนะบี คือลลัลลอฮ์สุลัยฮิซซัลลิม ได้อพยพสู่นครมะดีนะฮ์ พวกอาหรับเกิดความหวาดระแวง กระวนกระวายพวกเขาจะถืออาวุธอยู่เป็นประจำทั้งเข้าเย็น บรรดาข้อหาบะฮ์สูงิงกล่าวว่ พวกท่านไม่เห็นหรือว่าพวกเรานอนตาหลับด้วยความปลอดภัยอบอุ่นใจ เราไม่เกรงกลัวผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียวเท่านั้นอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา และนี่คือสัญญาที่เป็นจริง ทั้งนี้ด้วยการพิชิตเมืองต่างๆ ทั้งทางตะวันออกและตะวันตกของประชาชาตินี้

⁵ คือปฏิเสธการขอบคุณนอมะฮ์อันนี้

⁶ คือเป็นผู้ที่ออกจากการจงรักภักดีอัลลอฮ์ เป็นผู้ฝ่าฝืนข้อใช้ของอัลลอฮ์

56. และพวกเจ้าจงดำรงการละหมาด และจงบริจาคซะกาต และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามเพื่อพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา

57. และเจ้า (มุฮัมมัด) อย่าคิดว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นพวกเขาจะรอดพ้นไปไหนแผ่นดินนี้¹ และที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้า

58. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงให้บรรดาผู้ที่มือขวาของพวกเจ้าครอบครอง² และบรรดาผู้ที่ยังไม่บรรลุลูกสุคนธ์ในหมู่พวกเจ้า ขออนุญาตพวกเจ้าสามเวลาคือ ก่อนเวลาละหมาดฟัจญริ และเวลาพวกเจ้าเปลื้องเสื้อผ้าในเวลากลางวัน³ และหลังจากเวลาละหมาดอิชาอ⁴ ทั้งสามนี้เป็นเวลาส่วนตัวสำหรับพวกเจ้า⁵ หลังจากนั้นแล้วไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกเจ้าและแก่พวกเขา เพราะพวกเขาวันเวียนรับใช้บางคนในหมู่พวกเจ้า เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดเจนแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَذِينَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ ذَلِكَ طَوْفًا لَكُمْ عَلَيْكُمْ بِبَعْضِ كَذَلِكَ بَيْنَ اللَّهِ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

¹ เป็นการปลอบใจท่านนะบี คืออัลลอฮ์จะช่วยเหลือและเป็นการสัญญาจะให้ความช่วยเหลือแก่ท่านว่า โอ้มุฮัมมัดเจ้าอย่าได้คิดว่าพวกปฏิเสธที่ต่อต้านเจ้านั้น จะรอดพ้นไปจากอัลลอฮ์ได้ในชีวิตนี้ หากแต่ว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือพวกเขาทุกกาลเวลา

² คือให้บรรดาทาสและทาสีขออนุญาต เมื่อเวลาจะเข้าห้องส่วนตัว

³ คือเวลาพักผ่อนตอนกลางวัน

⁴ คือเวลาก่อนจะเข้านอน

⁵ จงสั่งสอนทาส คนใช้ และเด็ก ที่เป็นลูกหลานของพวกเจ้า อย่าให้เข้าไปในห้องของพวกเจ้าในเวลาดังกล่าวนี้ เว้นแต่จะต้องขออนุญาตเสียก่อน

59. และเมื่อเด็ก ๆ ในหมู่พวกเขาบรรลุนิติภาวะ ก็จึงให้พวกเขาขออนุญาตเช่นเดียวกับบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขาได้ขออนุญาต¹ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายของพระองค์ให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

60. และบรรดาหญิงวัยชราซึ่งพวกนางไม่ปรารถนาที่จะสมรสแล้ว ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนางที่จะเปลื้องเสื้อผ้าของนางออก² โดยไม่เปิดเผยส่วนองคฆาม และหากพวกนางจดวันเสียก็จะเป็นการดีแก่พวกนาง³ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

61. ไม่เป็นการลำบากใจอันใด⁴ แก่คนตาบอด และไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนพิการ และไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนป่วย และไม่เช่นกันแก่ตัวของพวกเขา ที่จะรับประทานที่บ้านของพวกเขา⁵ หรือบ้านของพ่อ ๆ ของพวกเขา หรือบ้านของแม่ ๆ ของพวกเขา หรือบ้านของพี่ชายน้องชายของพวกเขา หรือบ้านของพี่สาวน้องสาวของพวกเขาหรือบ้านของลุง อา ของพวกเขา หรือบ้านของป้า อาสาวของพวกเขา

وَإِذَا سَأَلَ الْأَطْفَالَ مِنْكُمْ الْحُلَّةَ فَلْيَسْتَسْئِدُوا
كَمَا اسْتَسْئَدَ الْكِبِيرُ مِنْ قِبَلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٩﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ
وَأَنْ يَسْتَفْهِنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٠﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنفُسِ كُمْ
أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ أَنْ يَكُونُوا آبَاءَكُمْ
أَوْ إِبْنَاءَكُمْ أَوْ إِخْوَانَكُمْ أَوْ
أَوْبِيوتَ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ إِبْنِيوتَ أَعْمَامِكُمْ
أَوْ إِبْنِيوتَ عَمَتِكُمْ أَوْ بِيوتَ أَخَوَاتِكُمْ
أَوْ إِبْنِيوتَ حَمَلَتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
مَنْعَاجُهُمْ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا وَأَوْشَاتًا فَأَيُّهَا

¹ คือจงสั่งสอนพวกเขาให้รู้จักมารยาทอันสูงส่ง คือการขออนุญาตก่อนเข้าห้อง

² เช่น เสื้อคลุม และเปิดเผยเสื้อผ้าชุดธรรมดาที่ไม่ก่อให้เกิดความใคร่แก่ผู้พบเห็น

³ คือปกปิดด้วยการสวมใส่เสื้อคลุม และสวมเสื้ออย่างมิดชิดเรียบร้อย

⁴ คือไม่เป็นโทษ

⁵ รวมทั้งบ้านของบรรดาลูก ๆ ของพวกเขา

หรือบ้านของลุง น้ำ ของพวกเจ้า หรือบ้านของ
ป้า น้ำสาวของพวกเจ้า¹ หรือบ้านที่พวกเจ้า
ครอบครองกุญแจของมัน² หรือบ้านของเพื่อนา
ของพวกเจ้า ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่
พวกเจ้า ที่จะร่วมรับประทานกันเป็นหมู่หรือ
แยกกัน เมื่อพวกเจ้าเข้าไปในบ้านก็จงกล่าว
สลามให้แก่ตัวของพวกเจ้าเองเป็นการคำนับอัน
จำเริญยิ่งจากอัลลอฮ์³ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์
ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดเจนแก่
พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาพิจารณา

62. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา (ที่แท้จริง) นั้น⁴
คือบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของ
พระองค์และเมื่อพวกเขาสามารถอยู่กับเขา
(มุฮัมมัด) ในกิจการที่สำคัญ⁵ พวกเขาจะไม่
ผลออกไปจนกว่าพวกเขาจะขออนุญาตจากเขา
(มุฮัมมัด) เสียก่อน แท้จริงบรรดาผู้ที่ขออนุญาต
ต่อเจ้านั้น เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ ดังนั้น เมื่อ
พวกเขาขออนุญาตต่อเจ้าเพื่อกิจการบางอย่าง
ของพวกเขแล้ว ก็จงอนุญาตแก่ผู้ที่เจ้าพึง
ประสงค์ในหมู่พวกเขาเถิด⁶ และจงขอยกยอต่อ

دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَيْ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً
مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ يُبْرِكُ عَلَيْكُمْ طَيِّبَةً
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا
حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوا ۚ إِنَّا لِلَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَ كَأُولَٰئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوا
لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ
وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾

¹ คือไม่เป็นโทษแก่พวกเจ้าที่จะรับประทานในบรรดาบ้านของญาติใกล้ชิดดังกล่าว

² คือเมื่อเวลาเจ้าของบ้านไม่อยู่และเขามอบกุญแจไว้ เพื่อให้ช่วยดูแลรักษา

³ คือกล่าวคำว่า อัสสะลามอะลัยกุม

⁴ คือบรรดามุอฺมินที่มีการศรัทธาอย่างสมบูรณ์

⁵ คือกิจการที่มีผลประโยชน์แก่บรรดามุสลิมิน

⁶ หากในการนั้นเป็นผลประโยชน์และเป็นการดี

อัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้อภัย ผู้เมตตาเสมอ

63. พวกเจ้าอย่าทำให้การร้องเรียกของร่อซูลในหมู่พวกเจ้า เป็นเช่นเดียวกับการร้องเรียกในระหว่างพวกเจ้าด้วยกันเอง² แน่หนอน อัลลอฮ์ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่แอบหลีกออกไปในหมู่พวกเจ้า³ ดังนั้นบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา (มุฮัมมัด) จงระวังตัวเถิดว่า เคาระหักรรรมจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา หรือว่าการลงโทษอันเจ็บปวดจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาเช่นกัน⁴

64. พึงรู้เถิดว่า แท้จริงสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์⁵ แน่หนอน อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ามีสภาพเป็นอยู่⁶ และวันที่พวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่พระองค์⁷ ดังนั้น พระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขา ในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้⁸ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ
بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ لَوَإِذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ
عَنْ أَمْرِهِ ۚ إِنَّهُ يُنصِبُهُمْ فِتْنَةً أَوْ يُصِيبُهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

الْآيَاتِ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ
مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنصِتُهُمْ
يَمَا عَمِلُوا ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

¹ คือขออภัยและขอลูกโทษต่ออัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา เพราะการขออนุญาตถึงแม้จะด้วยเหตุขัดข้องก็นับได้ว่าเป็นการבקพร่อง เนื่องเพราะเขาถือเอาเรื่องของโลกดุนยาเหนือกว่าเรื่องศาสนา

² คืออย่าเรียกท่านด้วยชื่อของท่าน เช่นเดียวกับที่พวกเจ้าเรียกกันในหมู่พวกเจ้า แต่งตั้งเรียกว่า โอ้ท่านนะบีของอัลลอฮ์ โอ้ท่านร่อซูลของอัลลอฮ์ เป็นการให้เกียรติแก่ท่านและยกย่องท่าน

³ คือเสี้ยงหนีออกไปอย่างลับ ๆ

⁴ คือพวกเขาจะได้รับเคราะห์กรรมในโลกนี้ หรือจะได้รับการลงโทษอย่างหนักในโลกอาคิเราะฮ์

⁵ คือทุกสิ่งในจักรวาลนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ทั้งโดยทางอำนาจ ทางการสร้าง และการเป็นป่าวของปวงมนุษย์

⁶ คือพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเจ้า เป็นต้นว่า การอีมาน หรือการนิฟาก (ลับลับ) การอิคลาศ (บริสุทธิ์ใจ) หรือการอวดอ้าง

⁷ คือวันกิยามะฮ์

⁸ คือสิ่งที่กระทำไว้ในโลกดุนยา จะเล็กน้อยหรือใหญ่โตสักปานใดก็ตาม ก็จะได้รับผลตอบแทนตามผลงานของเขา

การชักชวนของเพื่อนคือ อุบัย อิบน์ ค่อลัฟ อัลกุรอ่านได้กล่าวถึงชายผู้นี้ว่าเป็นผู้
อธรรมโดยกล่าวไว้ในอายะฮ์ที่ว่า และวันที่ผู้อธรรมจะกัดมือของเขา และกล่าวถึง
เพื่อนของเขาว่า เป็นชัยฏอนมารร้าย

การดำเนินเรื่องของซูเราะฮ์นี้ ได้กล่าวถึงนบีบางท่านโดยสังเขป และได้กล่าว
ถึงประชาชาติที่ปฏิเสธการศรัทธาต่อบรรดานะบีเหล่านั้น ตลอดจนการลงโทษและ
ความหายนะที่ประสบกับชนเหล่านั้น เนื่องจากการตั้งถิ่นและการปฏิเสธไม่ยอม
ศรัทธาต่อบรรดาอูลูของอัลลอฮ์ เช่น ชนชาติของนะบีนูหฺ อัด ษะมูด ชาวฮัรริส
พวกลูฏ และ ฯลฯ ซูเราะฮ์นี้ยังได้กล่าวถึงหลักฐานต่าง ๆ ที่แสดงถึงอำนาจและ
ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา รวมทั้งความประหลาด และสิ่งแสดงถึงความ
มหัศจรรย์ในการสร้างจักรวาลของพระองค์ ซึ่งเป็นการบ่งชี้ถึงอำนาจของอัลลอฮ์
ตะอาลา และเป็นพยานที่บ่งถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยคุณลักษณะของอิมามอะลี และสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงยกย่องให้เกียรติแก่พวกเขา อันเนื่องมาจากการมีมารยาทที่น่าสรรเสริญ สมควร
ได้รับการตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ในสวนสวรรค์

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์อัลฟุรกอน ทั้งนี้เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลาทรงกล่าว
ไว้ในซูเราะฮ์ถึงคัมภีร์นี้ ซึ่งพระองค์ทรงประทานลงมาให้แก่บ่าวของพระองค์คือ
มุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮุอะลยฮิวะซัลลิม นับได้ว่าเป็นนิมิตอันยิ่งใหญ่แก่มนุษยชาติ
ทั้งปวง เพราะมันเป็นดวงประทีปอันจรัส และแสงสว่างอันชัดแจ้ง ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงแยกแยะให้เห็นอย่างชัดแจ้ง ระหว่างความจริงกับความเท็จ แสงสว่างกับความมืด
และการกุศกับการอีมาน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะถูกขนานนามว่า
อัลฟุรกอน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ความจำเริญยิ่งแต่พระองค์ ผู้ทรงประทาน
อัลฟุรกอน¹ แก่บ่าวของพระองค์ (มุฮัมมัด)
เพื่อเขาจะได้เป็นผู้ตักเตือนแก่ปวงบ่าวทั้งหมด²

2. สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดา
ชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใด
เป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มี
หุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ³
และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรง
กำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ⁴

3. พวกเขาได้เคารพบูชาพระเจ้าอื่น ๆ จาก
พระองค์⁵ โดยที่พระเจ้าเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่ง
ใดทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา และพวกเขา
ไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวเองได้
และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายและ
ความเป็นและการฟื้นคืนชีพ⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَيِّنَاتٍ لِّذِي الْقُرْبَانِ عَلَىٰ عَبْدِهِ.

لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ

وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا ﴿٢﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْ يُنْفِثَهُمْ صَرًّا

وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً

وَلَا نَشُورًا ﴿٣﴾

¹ คืออัลกุรอานลูกะรีม ที่แยกแยะระหว่างความจริงกับความเท็จ

² คือเป็นนะบียของมนุษยชาติทั้งมวล และเตือนสำคัญพวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์

³ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์

⁴ คือให้บังเกิดทุกสิ่งด้วยอำนาจของพระองค์

⁵ คือพวกมุชริกีนได้เคารพบูชารูปปั้นต่าง ๆ อื่นจากพระองค์

⁶ คือไม่สามารถที่จะให้ผู้ใดมีชีวิตขึ้นมา หรือให้ผู้ใดฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก

4. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า แท้จริง อัลกุรอานนี้มีโชอันใด นอกจากการโกหกที่มุฮัมมัดได้กุขึ้นเอง และหมู่ชนอื่นๆ ได้ช่วยเขาในเรื่องนี้¹ ดังนั้น แน่หนอนพวกเขาได้นำมาซึ่งความอยุติธรรมและการโกหก

5. และพวกเขา² กล่าวว่า อัลกุรอานเป็นนิยายของประชาชาติสมัยก่อนๆ ที่เขียนกันขึ้น แล้วถูกนำมาอ่านให้ชื่นใจ ทั้งเวลาเช้าและเวลาเย็น

6. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)³ ผู้ทรงรอบรู้ความลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นผู้ประทานมันลงมา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

7. และพวกเขา⁴ กล่าวว่า อะไรกันกับอรอซูลคนนี้ เขากินอาหารและเดินในตลาด⁴ ทำไมจึงไม่มีมะลักถูกส่งมากับเขา เพื่อจะได้เป็นผู้ตักเตือนร่วมกับเขา⁵

8. หรือมีคลังสมบัติถูกโยนลงมาให้เขา⁶ หรือให้เขามีสวนแห่งหนึ่ง เพื่อเขาจะได้กินสิ่งที่มีอยู่ในนั้นจากมันและบรรดาผู้ออรรถมกล่าวขึ้นว่า พวกเขาไม่มีได้ปฏิบัติตามผู้ใด นอกจากชายผู้ถูกอาคมเท่านั้น⁷

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَفْكٌ مِّنْهُ وَاعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿١٨﴾

وَقَالُوا اسْطِيرًا لَّا وَلِيَّ لَهَا فَهِيَ تَمْلُؤُا عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿١٩﴾

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٠﴾

وَقَالُوا مَا لِيَ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَسْجُدُ فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكَ فَيَكُتُبُ مَعَهُ تَذِيرًا ﴿٢١﴾

أَوْ يُنْفِقُ إِلَيْهِ كَنْزًا وَكَوْنُ لَهُ حَنَّةً يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٢٢﴾

¹ หมู่ชนอื่นๆ หมายถึงพวกอะฮ์ลุลกิตาบ

² อิบनुอบบาสกล่าวว่ ผู้ที่กล่าวนั้นหมายถึง อันนัฎร อิบนุลฮาริซ และพวกของเขา

³ เป็นการตอบโต้การกล่าวอ้างของพวกเขา

⁴ คืออรอซูลคนนี้กินอาหารเหมือนเรากิน และออกเดินในตลาดเพื่อหาเลี้ยงชีพเหมือนพวกเรา

⁵ เพื่อจะได้เป็นพยานแห่งความจริง ตามที่เขา กล่าวอ้าง

⁶ เพื่อที่จะช่วยให้เขาไม่ต้องทำมาหาเลี้ยงชีพเช่นสามัญชน

⁷ หมายถึงมุฮัมมัดถูกเวทมนตร์คาถา ทำให้สติพินเฟือน แล้วอ้างว่าเป็นอรอซูล

9. จงดูเถิด พวกเขาได้เปรียบเปรยตัวอย่างต่าง ๆ แก่เจ้า (มุฮัมมัด) อย่างไร พวกเขาจึงหลงทางแล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะพบทางแห่งความจริงได้¹
10. ความจำเริญยิ่งแต่พระองค์ ผู้ซึ่งหากพระองค์ทรงประสงค์จะให้เจ้ามีดียิ่งกว่านั้น คือมีสวนหลากหลาย ณ เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน และทรงให้เจ้ามีวังหลายหลัง²
11. แต่ว่าพวกเขาปฏิเสธวันอวสาน และเราได้เตรียมไฟอันร้อนแรงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธวันอวสาน
12. เมื่อรกญะฮ์หันหน้าเห็นพวกเขาจากที่ไกล ๆ³ พวกเขาจะได้ยินเสียงคุใหม่และเสียงเดือดพล่านของมัน
13. และเมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในสถานที่ที่แคบ ในสภาพที่ถูกมัดมือติดกับลำคอ ณ ที่นั้นพวกเขาจะวิงวอนขอความพินาศให้แก่ตัวเขา
14. ในวันนี้เจ้าอย่าได้วิงวอนขอความพินาศเพียงครั้งเดียว แต่จงวิงวอนขอความพินาศหลาย ๆ ครั้ง⁴

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٦﴾

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ
لَكَ قُصُورًا ﴿٧﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿٨﴾

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعْنَاهُنَّ يَقْتَضُونَ
وَرَفِيرًا ﴿٩﴾

وَلِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ
دَعَا هُنَا لَكَ نُبُورًا ﴿١٠﴾

لَا نَدْعُوا الْيَوْمَ نُبُورًا وَاجِدًا وَاذْعَاؤُهُمْ
كَثِيرًا ﴿١١﴾

¹ คือหลงทางด้วยการปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาและปฏิเสธการเป็นรอสูลของมุฮัมมัดด้วย การเปรียบเปรยของพวกเขาก็เป็นการขัดกัน เพราะบางครั้งพวกเขากล่าวหาว่า มุฮัมมัดเป็นกวี บางครั้งก็ว่าเป็นนักมายากล และบางครั้งก็ว่าเป็นคนบ้า

² ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่พวกมุชริกีนได้เสนอไว้ในอายะฮ์ก่อน ๆ นั้น หากอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประสงค์จะประทานให้แก่แกะบือของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะประทานให้ดียิ่งกว่าที่พวกเขาวาดภาพไว้เสียอีก ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ในอายะฮ์นี้

³ กล่าวว่าเป็นระยะทางไกลถึง 500 ปี

⁴ มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาเช่นนั้น

15. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สิ่งนั้น¹ ดีกว่า หรือว่าสวนสวรรค์ซึ่งวันจันทร์ที่บรรดาผู้ยำเกรง ถูกสัญญาไว้ว่า สำหรับพวกเขาจะได้รับการตอบแทนและทางกลับที่ดี

16. สำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้น จะได้รับสิ่งที่พวกเขาประสงค์ โดยพำนักอยู่ตลอดเวลา มันเป็นสัญญาที่ถูกวอนขอต่อพระเจ้าของเจ้า²

17. และวันที่พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาและบรรดาผู้ที่พวกเขาเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์³ แล้วพระองค์ตรัสขึ้นว่า พวกเจ้าทำให้บรรดาบ่าวของข้าเหล่านั้นหลงทางกระนั้นหรือ หรือว่าพวกเขาหลงทางกันเอง

18. พวกเขา กล่าวว่า มหาบริสุทธิ์ที่พระองค์ท่าน ไม่เป็นการบังควรแก่พวกเรา ที่พวกเราจะยึดถือผู้คุ้มครองอื่น ๆ นอกจากพระองค์ แต่ทว่าพระองค์ได้ทรงประทานปัจจัยให้แก่พวกเขา และบรรพบุรุษของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขาได้ลืมต่อการรำลึก และพวกเขาได้เป็นหมู่ชนที่วิบัติ

قُلْ أَذِلَّةٌ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ حِزَابًا وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ﴿١٦﴾ كَانَتْ عَلَى رِجِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٧﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾

قَالُوا اسْتِخْدَاكَ مَا كَانَ يُلْبِغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الَّذِي كَرَّمُوا وَكَانُوا قَوْمًا بَوْرًا ﴿١٨﴾

¹ คือไฟอันร้อนแรง

² เป็นสัญญาอันแท้จริงต่อพระเจ้าของเจ้า

³ คือในวันกิยามะฮ์ ซึ่งพระองค์จะทรงรวบรวมพวกกุฟฟาร บรรดาเจร็ด และสิ่งที่ถูกบูชาทั้งหลายอื่นจากอัลลอฮ์ เช่น มะลาอิกะฮ์ อีซา และอุไซร

19. แน่نون พวกเขาได้ปฏิเสธพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าว¹ ดังนั้น พวกเจ้าจึงไม่สามารถเสียมิให้มีการลงโทษ และไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือได้² และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำความผิด เราจะให้เขาล้มรสการลงโทษอันมหันต์

20. และเรามีได้ส่งคนใดจากบรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้า นอกจากพวกเขาจะรับประทานอาหารอย่างสามัญชน และเดินท่องไปในตลาด³ และเราได้ทำให้บางคนในพวกเจ้าเป็นการทดสอบแก่อีกบางคน⁴ เพื่อคว้าวพวกเจ้าจะอดทนไหม และพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเห็นทุกอย่าง

21. และบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรากล่าวว่า โฉนเล่มะลาอิกะฮ์จึงไม่ถูกส่งลงมายังพวกเรา หรือเราไม่เห็นพระเจ้าของเรา⁵ แน่نون พวกเขาหยิ่งยโสในตัวของพวกเขามาก และพวกเขาได้ละเมิดขอบเขตอย่างมาก

22. วันที่พวกเขาเห็นมะลาอิกะฮ์ ในวันที่นั้นจะไม่มีข่าวดีสำหรับบรรดาผู้กระทำความผิด และมะลาอิกะฮ์จะกล่าวว่า สวรรค์จะถูกห้ามอย่างเด็ดขาดสำหรับพวกเขา⁶

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ
فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صِرَافًا وَلَا تَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ
مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لِيَأْكُلُوا الطَّعَامَ وَيَسْتَشِيرُوا فِي الْأَسْوَاقِ
وَعَمَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً
أَتَّبِعْتُمْ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

❖ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا
الْمَلَكُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتْوًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حَبْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสั่งสอนพวกกุฟฟารว่า พวกที่ถูกเคารพบูชาได้ปฏิเสธพวกเจ้าต่อคำกล่าวของพวกเจ้าที่ว่า พวกเขาเป็นพระเจ้า

² ไม่สามารถปกป้องจากการลงโทษ หรือช่วยตัวเองให้พ้นจากการลงโทษได้

³ เดินท่องไปในตลาดเพื่อแสวงหาปัจจัยและการค้า และนี่คือแนวทางของบรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้า

⁴ คืออัลลอฮ์ทรงทดสอบคนรวยให้จนลง คนมีเกียรติให้ตกต่ำลง และคนมีสุขภาพดีให้เจ็บป่วย สิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นการทดสอบความอดทนของพวกเจ้า และการอีมานของพวกเจ้า ว่า พวกเจ้าจะชอบคุณหรือเนรคุณ

⁵ เพื่อบอกพวกเราถึงการเป็นรอซูลของมุฮัมมัดว่าเป็นจริง

⁶ วันที่มะลาอิกะฮ์ลงมาเพื่อปลิดชีวิตพวกเขา ในวันที่นั้นพวกมุชริกีนจะไม่ได้รับข่าวดี แต่กลับจะมีแต่ความผิดหวังและขาดทุน

29. แน่นอน เขาได้ทำให้ฉันหลงผิดจากการ ตักเตือน¹ หลังจากที่ฉันได้มีมายังฉัน และ ชัยฏอนมารร้ายนั้น มันเป็นผู้เหี้ยมหยาม มนุษย์เสมอ²

30. และร่อซูลได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า พระองค์ แท้จริงชนชาติของข้าพระองค์ได้ยึด เอาอัลกุรอานนี่เป็นที่ทอดทิ้งเสียแล้ว³

31. และเช่นนั้นแหละ เราได้ทำให้มีศัตรูผู้ กระทำผิดแก่ನೆบิทุกคน⁴ และพอเพียงแล้วที่ พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้แนะทางฮิดาเยฮ์ และ ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือ

32. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา กล่าวว่า ทำไมอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาแก่เขา ครั้งเดียวกันทั้งหมด เช่นนั้นแหละ เพื่อเราจะ ทำให้หัวใจของเจ้ามันคงหนักแน่น⁵ และเราได้ จัดให้มันเป็นระเบียบเรียบร้อย

33. และพวกเขาจะไม่นำข้อเปรียบเทียบ (ข้อ สงสัย) ไต ๆ มายังเจ้า⁶ เว้นแต่เราจะได้นำ ความจริงมาให้เจ้า และการอธิบายอย่างดียิ่ง

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

وَقَالَ الرَّسُولُ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ
فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

¹ หลังจากการฮิดาเยฮ์และการอีมาน

² คือหลังจากที่มันได้ลบล้างให้เขาหลงทางแล้ว มันก็จะปลีกตัวออกไปในขณะที่เขาอยู่ในภาวะคับขัน

³ เป็นการร้องเรียนประชาชาติของท่านต่ออัลลอฮ์ เพื่อจะปรามหรือขู่ประชาชาติของท่าน

⁴ จุดมุ่งหมายก็เพื่อเป็นการปลอบใจท่านนะบิ ให้ยึดถือแบบอย่างของบรรดานะบิที่ท่านก่อน ๆ

⁵ ต่อการแบกภาระ เพื่อเจ้าจะได้ท่องจำแล้วปฏิบัติให้เป็นไปตามสิ่งที่มียูในนั้น

⁶ คือจะนำเอาข้อสงสัยหรือหลักฐานใด ๆ มา เพื่อประณามและติเตียน

34. บรรดาผู้ที่ถูกลากให้มาชุมนุมกัน จะใช้
ใบหน้าที่ของพวกเขาเดินไปยังนรกญะฮันนัม ชน
เหล่านั้นจะอยู่ในสถานที่ที่เร็ว และหลงทางยิ่ง¹

35. และแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์ (เตา-
รอด) แก่มูซา และเราได้ให้พี่ชายของเขาชื่อ
ฮารูนเป็นผู้ช่วยเหลือ

36. แล้วเราได้กล่าวว่่า เจ้าทั้งสองจงออกไปยัง
หมู่ชนที่ปฏิเสธ ไม่เชื่อโองการทั้งหลายของเรา²
และเราได้ทำลายพวกเขาอย่างพินาศย่อยยับ³

37. และหมู่ชนของนูหฺ เมื่อพวกเขาปฏิเสธไม่
เชื่อฟังบรรดารอซูล เราได้ให้พวกเขาจมน้ำตาย
และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นสัญญาณหนึ่งแก่
มนุษยชาติ⁴ และเราได้เตรียมการลงโทษอย่าง
เจ็บปวดไว้สำหรับบรรดาผู้อธรรม⁵

38. และเราได้ทำลายพวกอ้าต และพวกชะมูด
และชาวบ่อน้ำ และชนชาติอีกมากมายระหว่าง
นั้น

39. และชนชาติแต่ละสมัยเราได้นำหลักฐาน
มาชี้แจงแก่เขา และชนชาติแต่ละสมัยนั้นเรา
ก็ได้ทำลายอย่างสิ้นซาก⁶

الَّذِينَ يُعْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ سُرُّ مَكَانًا وَأَصْلُ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾

فَقُلْنَا اذْهَبْ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَذَمِّرْ لَهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾

وَقَوْمِ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ
وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

وَعَادَ وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا
بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا
تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾

¹ มีรายงานหะดีษกล่าวว่า มีผู้กล่าวขึ้นว่า โอ้ท่านรอซูลลุลลอฮ์ ทำไมพวกกาฟิรจึงถูกนำมาชุมนุมด้วยการใช้ใบหน้าที่เขาเดินในวันกิยามะฮ์เล่า ท่านกล่าวว่า แท้จริงผู้ที่ให้เขาเดินบนเท้าทั้งสองของเขา ย่อมเป็นผู้สามารถที่จะให้เขาเดินบนใบหน้าที่เขาในวันกิยามะฮ์

² คือฟิรอาฮันและพรรคพวกของเขา

³ เพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดารอซูลของเรา

⁴ เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่เชื่อฟังรอซูลของพวกเขา คือนูหฺ

⁵ การลงโทษดังกล่าวนี้สำหรับโลกอาคิเราะฮ์ นอกเหนือไปจากที่พวกเขาได้ประสบมาแล้วในโลกดุนยา

⁶ โดยที่ข้อตักเตือนและคำสั่งสอนไม่เกิดประโยชน์แก่พวกเขา

40. และแน่นอน พวกเขาได้ผ่านมายังหมู่บ้าน ซึ่งถูกทำลายโดยก้อนหินจากฟากฟ้า แล้วพวกเขาไม่เห็นมันดอกหรือ¹ เปล่าหรือ พวกเขาไม่หวังที่จะกลับคืนชีพอีกต่างหาก

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

41. และเมื่อพวกเขาเห็นเจ้า (มุฮัมมัด) พวกเขา ก็จะไม่ถือเอาเจ้าเป็นอย่างอื่น นอกจากเพื่อ เป็นที่ล้อเลียน นี่หรือที่อัลลอฮ์ทรงส่งมาให้ เป็นรอสูล

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَنْخَازُكَ لَا يُهْمُوا
أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

42. เขาเกือบจะทำให้พวกเราหลงทางไปจาก (การสักการะบูชา) บรรดาพระเจ้าของเรา หาก ว่าเราไม่อดทนยึดมั่นต่อพระเจ้าเหล่านั้น และ พวกเขาจะรู้เมื่อพวกเขาได้พบเห็นการลงโทษ ว่าผู้ใดจะหลงทางกันแน่²

إِنَّكَ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا
لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

43. เจ้าไม่เห็นดอกหรือ ผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ต่ำ ของเขาเป็นพระเจ้าของเขา³ แล้วเจ้าจะเป็นผู้ คู้มครองเขากระนั้นหรือ

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

44. หรือเจ้าจะคิดว่า ส่วนใหญ่ของพวกเขาจะ ได้ยินหรือ หรือใช้สติปัญญา⁴ พวกเขาไม่มีใช้อื่น ไตดอก นอกจากเป็นเช่นปศุสัตว์⁵ ยิ่งไปกว่า นั้น พวกเขาจะหลงทางเสียอีก

أَمْ تَحْسَبُ أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ
إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

¹ พวกเขาได้เห็นหนทางผ่านบ่อยครั้ง ในการค้าขายของพวกเขาไปยังเมืองซาม คือผ่านไปยังหมู่บ้านที่ถูก ทำลายโดยก้อนหินจากฟากฟ้า คือหมู่บ้าน (ชะตุม) ซึ่งเป็นหมู่บ้านใหญ่แห่งหนึ่งของชนชาติลูฏ

² เป็นการเตือนสำทับว่า ในวันอาคิเราะฮ์ใครจะหลงทางกันแน่ พวกเขาหรือมุฮัมมัด

³ อิบน์อบบาสกล่าวว่า ชายบางคนในหมู่พวกมุชริกีนบูชาก้อนหิน เมื่อเขาเห็นก้อนหินที่ตึกกว่าเขาก็จะ ทั้งก้อนเก่า แล้วเอาก้อนใหม่มาเคารพบูชา

⁴ คือพวกเขาจะรับฟังสิ่งที่เจ้ากล่าวแก่พวกเขา หรือใช้สติปัญญาใคร่ครวญสิ่งที่เจ้านำมาชี้แจง

⁵ แต่ทว่ายิ่งร้ายไปกว่าปศุสัตว์เสียอีก เพราะสัตว์เหล่านั้นยังรู้จักเจ้าของและรู้ว่าใครทำดีกับมัน ส่วนพวก เหล่านั้นไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้าของพวกเขา ไม่รู้จักการทำความดีและบุญคุณของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา

45. เจ้ามิได้พิจารณาัยัง (อาณาภาพแห่ง) พระเจ้า
ของเจ้าดอกหรือว่า พระองค์ทรงแผ่เงาออก
อย่างไร¹ และหากพระองค์ทรงประสงค์ แน่نون
พระองค์จะทรงทำให้มันหยุดนิ่ง² แล้วเราได้
ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นสัญญาณหนึ่งในการนี้³

46. แล้วเราได้ให้เงาสูดสิ้นไปยังเราที่ละ
น้อยๆ⁴

47. และพระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางคืนเป็น
อารมณ์สำหรับพวกเจ้า⁵ และให้การนอน
เป็นการพักผ่อน และทำให้กลางวันเป็นการ
เคลื่อนไหว⁶

48. และพระองค์คือผู้ส่งลม เป็นการนำข่าวดี
ล่องหน้า ท่ามกลางความเมตตาของพระองค์⁷
และเราได้ประทานน้ำบริสุทธิ์ลงมาจากฟากฟ้า

لَمْ تَرَى إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ
لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿١٩﴾

ثُمَّ قَبَّضْنَاهُ إِلَىٰ نَافِثَاتٍ فِي سَاعٍ ﴿٢٠﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَسَآءُ وَالتَّوَمَّ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٢١﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنَاتِكَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٢٢﴾

¹ คือความมหัศจรรย์และอาณาภาพของพระองค์ ในการแผ่เงาให้ทอดออกไปในเวลากลางวัน เพื่อมนุษย์
จะได้พักผ่อนภายใต้ร่มเงาต่าง ๆ จากความร้อนระอุของดวงอาทิตย์

² คืออยู่กับที่ไม่เปลี่ยนแปลง แต่ด้วยอาณาภาพของพระองค์ ทรงทำให้มันโยกย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีก
ที่หนึ่ง จากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง บางครั้งก็อยู่ทางด้านตะวันออก บางครั้งก็อยู่ทางด้านตะวันตก
และอีกบางครั้งก็อยู่ทางด้านหน้า หรือด้านหลัง

³ คือเราทำให้การขึ้นของดวงอาทิตย์เป็นสัญญาณแห่งการปรากฏเงา

⁴ คือเราได้ให้เงานี้ดูดสิ้นไปที่ละน้อย มิใช่ให้หมดไปอย่างกะทันหัน เพื่อมิให้ผลประโยชน์ของมัสจุ
ยู่งเหยงโกลาทลลหมาน อิบนูอับบาสกล่าวว่ เเงเริ่มตั้งแต่เวลาแสงเงินแสงทอง จนกระทั่งถึงเวลา
ดวงอาทิตย์ขึ้น

⁵ คือทำให้กลางคืนเสมือนเครื่องนุ่งห่ม ที่ปกปิดพวกเจ้าด้วยความมืดของมัน

⁶ คือกลางวันเป็นเวลาที่มีมนุษย์ออกไปทำมาหากิน

⁷ คือส่งลมเป็นการแจ้งข่าวดีถึงการที่ฝนจะตก

49. เพื่อเราจะให้มีชีวิตด้วยมัน (น้ำ) แก่แผ่นดิน
ที่แห้งแล้ง¹ และเราจะให้สิ่งที่เราสร้างมันขึ้นมา
เช่น ปศุสัตว์และมนุษย์มากมาย ต็มมัน²

50. และโดยแน่นอน เราได้ชี้แจงมัน (อัล-
กุรอาน) ระหว่างพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้
พิจารณา³ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ยอมรับ
นอกจากการต้อติงและปฏิเสธ

51. และหากเราประสงค์ แน่แน่นอนเราก็จะส่งผู้
ตักเตือนไปยังทุก ๆ เมือง⁴

52. ดังนั้น เจ้าอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธา
และจงต่อสู้ดิ้นรนกับพวกเขาด้วยมัน (อัลกุ-
รอาน) โดยการต่อสู้ดิ้นรนอันยิ่งใหญ่⁵

53. และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลทั้งสอง
บรรจบติดกัน อันนี้ชิดสนิทและอันนี้เค็มจัด
และทรงทำที่คั่นระหว่างมันทั้งสอง และที่กั้น
ขวางอันแน่นอน⁶

لَتَحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَتُسْفِيَهُ، وَمَا خَلَقْنَا
أَنْفُسًا وَأَنْفُسَىٰ كَثِيرًا ۝١٩

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَكَّرُوا
فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كَفُورًا ۝٢٠

وَلَوْ شِئْنَا لَعَتَيْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝٢١

فَلَا تَطْعَمُ الْكَافِرِينَ
وَجَاهِدْهُمْ بِهِ، جِهَادًا كَبِيرًا ۝٢٢

• وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَذَا مِلْحٌ أُجْحٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحَجْرًا مَّحْجُورًا ۝٢٣

¹ คือเราจะให้แผ่นดินที่แห้งแล้งไม่มีพืชพรรณธัญญาหาร มีชีวิตขึ้นมาด้วยน้ำ

² เพื่อให้ปศุสัตว์และมนุษย์ได้เต็มจากมัน เพราะน้ำเป็นชีวิตของทุกสิ่งที่มีชีวิต

³ คือเราได้ยกอุทาหรณ์ในอัลกุรอานนี้แก่มนุษย์แล้ว และเราได้ชี้แจงหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่าง ๆ ที่มีอยู่
ในนั้น เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญพิจารณา

⁴ หากเราต้องการ เราก็จะส่งผู้ตักเตือนความยากลำบากของการเป็นนะบีจากเจ้า ด้วยการส่งนะบีเป็น
ผู้ตักเตือนสั่งสอนในทุก ๆ หัวเมือง แต่เราเจาจะจงเจ้าให้เป็นนะบีเผยแพร่อะยังชาวโลกทั้งมวล อันเป็น
การให้เกียรติแก่เจ้า

⁵ คืออย่าเชื่อฟังพวกเขาที่ซอ้อรงเจ้าให้ระงับการกล่าวถึงบรรดาพระเจ้าของพวกเขา และจงต่อสู้ดิ้นรน
หรือต่อต้านพวกเขาด้วยหลักฐานจากอัลกุรอานจนถึงที่สุด อย่าได้ท้อถอย

⁶ คือทำให้ทะเลทั้งสองมาบรรจบติดเคียงข้างกัน โดยที่น้ำจืดกับน้ำเค็มจะไม่ปะปนกัน คือมีที่กั้นระหว่าง
น้ำทั้งสองโดยอาณาภาพของพระองค์

54. และพระองค์คือผู้ทรงบังเกิดมนุษย์จากน้ำ (อสุจิ) และทรงทำให้มีเชื้อสายและเครือญาติ¹ และพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอาณาภาพ

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

55. และพวกเขาเคารพอบาตะฮ์ขึ้นจากอัลลอฮ์ ซึ่งมันไม่ให้คุณแก่พวกเขาและไม่ให้โทษแก่พวกเขา² และผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นผู้ช่วยเหลือ (ชัยฏอน) ให้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา³

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

56. และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน⁴

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

57. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันมิได้ขอค่าจ้าง จากพวกท่านในการเผยแพร่ เว้นแต่ว่าผู้ใด ประสงค์ก็ให้เขายึดเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของเขา⁵

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ ۖ إِنْ أَتَىٰكُمْ أَن يَتَّخِذُوا إِلَٰهًا غَيْرًا ۚ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾

58. และเจ้าจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงดำรงชีวิตตลอดกาล ไม่ตาย⁶ และจงแช่ซ้องสดดี

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۗ وَكَفَىٰ بِهِ بُدُوبَ عِبَادِهِ ۖ خَيْرًا ﴿٥٨﴾

¹ ทางเชื้อสายคือการทำความรู้จักและติดต่อกันอยู่เสมอ ส่วนทางเครือญาติคือการทำให้เกิดความรักใคร่ และการรวมกันระหว่างคนแปลกหน้ากับคนใกล้ชิด

² คือเคารพรูปปั้น เจว็ด ที่ไม่ให้คุณให้โทษแก่พวกเขาเลย เพราะมันเป็นสิ่งไม่มีชีวิต ไม่มีความรู้สึก ไม่เห็น และไม่สัมผัสปัญญา

³ เพราะการบูชาของเขาคือรูปปั้น เป็นการช่วยเหลือชัยฏอน

⁴ เป็นผู้แจ้งข่าวดีแก่บรรดามุอ์มินถึงสวนสวรรค์อันบรมสุข และตักเตือนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงการลงโทษด้วยไฟนรก

⁵ คือผู้ใดประสงค์จะถือเป็นแนวทางเพื่อความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ด้วยการศรัทธาและปฏิบัติความดี ก็จงกระทำเถิด

⁶ คือจงยึดมั่นและมอบหมายการงานทั้งหลายของเจ้าต่อพระผู้ทรงดำรงชีวิตอยู่ตลอดเวลา

ด้วยการสรรเสริญพระองค์ และพอเพียงแล้ว
สำหรับพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้ในความผิดทั้งหลาย
ของปวงบ่าวของพระองค์¹

59. พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่มีอยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น ในระยะ 6
วัน² แล้วพระองค์ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์³
พระผู้ทรงกรุณาปรานี ดั่งนั้นจงถามผู้รู้เกี่ยวกับ
พระองค์

60. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงสุญุด
ต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี พวกเขาได้กล่าวว่า
ใครคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี จะให้เราสุญุด
ตามที่ท่านสั่งเรากระนั้นหรือ⁴ และมันได้เพิ่ม
การหันห่างออกไปแก่พวกเขา⁵

61. ความจำเริญยิ่งแต่พระผู้ทรงทำให้ชั้นฟ้า
มีหมู่ดวงดาว⁶ และได้ทรงทำให้มีตะเกียง⁷ ใน
นั้นและดวงจันทร์มีแสงนวล

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
فَسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ تُفُورًا ﴿٦٠﴾

نَبَارِكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾

¹ คือเป็นการพอเพียงสำหรับเจ้าแล้วที่อัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูการงานของปวงบ่าว ไม่มีสิ่งใดที่จะปิดบัง
พระองค์ได้

² อิบน์ญุไบรฺกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงสามารถที่จะสร้างมันได้ในชั่วขณะหนึ่ง แต่พระองค์ทรงสอนบ่าวของ
พระองค์ให้รู้ถึงความเรียบร้อย และความหนักแน่นมั่นคง

³ เป็นการสถิตย์ที่เหมาะสมกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์โดยปราศจากการเปรียบเทียบ

⁴ คือจะให้เราสุญุดตามที่ท่านสั่งให้เราสุญุดต่อพระองค์ โดยที่เราไม่รู้จักพระองค์กระนั้นหรือ

⁵ คำพูดเช่นนี้ได้ทำให้พวกเขาเพิ่มความห่างไกลจากศาสนา และเตลิดหนีออกไป

⁶ หมายถึงดวงดาวน้อยใหญ่และมากหลาย

⁷ หมายถึงดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงจ้าในเวลากลางวัน

62. และพระองค์คือผู้ทรงบันดาลให้มีกลางคืน
และกลางวัน หมุนเวียนแทนที่กัน¹ สำหรับ
ผู้ที่ปรารถนาจะใคร่ครวญ² หรือปรารถนาจะ
ขอบคุณ

63. และปวงบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาปรานี
คือ³ บรรดาผู้ที่เดินบนแผ่นดินด้วยความสงบ
เสียง⁴ และเมื่อพวกเขาเงยสากล่าวทักทายพวกเขา
พวกเขา จะกล่าวว่า ศานติ หรือสลาม

64. และบรรดาผู้ใช้เวลากลางคืนทำการสujud
และยี่น (ละหมาด) เพื่อพระเจ้าของพวกเขา⁵

65. และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็น
เจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงปิดเป่าการลงโทษ
ของนรกให้พ้นไปจากเรา⁶ แท้จริงการลงโทษ
ของมันนั้นมันคงอยู่ตลอดกาล

66. แท้จริงมันเป็นที่ยู่และที่พำนักอันเลวร้าย
ยิ่ง⁷

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ
أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿١٦﴾

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا
وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿١٧﴾

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿١٨﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿١٩﴾

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٢٠﴾

¹ คือให้ทั้งสองโคจรแทนที่กัน กลางวันจะมาพร้อมกับแสงของมัน แล้วกลางคืนก็ติดตามมาพร้อมกับ
ความมืดของมัน

² คือจะใคร่ครวญถึงสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ และความมหัศจรรย์ในการสร้างของพระองค์

³ คือปวงบ่าวซึ่งอัลลอฮ์ทรงรักพวกเขา

⁴ ไม่ใช่เดินอย่างสะเปะสะปะ เยอหยิ่งจองทอ หรือเดินแกว่งไปแกว่งมา หรือเดินอวดโก้

⁵ คือผู้ที่ตื่นขึ้นในเวลากลางคืนดิ๊กสวดเพื่อทำละหมาด อ่านอัลกุรอาน ซิกรุลลอฮ์ และซอลอ์แก่โทษต่อ
พระองค์

⁶ คือร้องวนขอต่อพระองค์ให้พวกเขารอดพ้นจากการลงโทษของไฟนรก

⁷ คือทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้จงรักภักดีต่อพระองค์ พวกเขาก็ยังมีความกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์

67. และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาใช้จ่าย พวกเขา
ก็ไม่สรุ่ยสรุ่ย และไม่ตระหนี่¹ และระหว่าง
ทั้งสองสภาพนั้น พวกเขาอยู่สายกลาง

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا
وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿١٧﴾

68. และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระเจ้าอื่นใด
คู่เคียงกับอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่ง
อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม²
และพวกเขาไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำ
เช่นนั้น เขาจะได้พบกับความผิดอันมหันต์³

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿١٨﴾

69. การลงโทษในวันกียามะจะถูกเพิ่มขึ้น
เป็นสองเท่าสำหรับเขา และเขาจะอยู่ในนั้น
อย่างอัปยศ

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿١٩﴾

70. เว้นแต่ผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว และศรัทธา
และประกอบกิจการที่ดี⁴ เขาเหล่านั้นแหละ
อัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็น
ความดี และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรง
เมตตาเสมอ

إِلَّا مَنِ تَابَ وَعَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٠﴾

¹ คือพวกเขามีได้เป็นคนสรุ่ยสรุ่ยในการใช้จ่าย เพื่อการกินการดื่มและการแต่งกาย และมีได้เป็นคน
บกพร่องและหวงแหนจนกระทั่งกลายเป็นคนตระหนี่

² เว้นแต่สิ่งสมควรฆ่า เช่น การฆูฟรุหลังจากศรัทธาแล้ว หรือการผิดประเวณีหลังจากแต่งงานแล้วหรือ
การฆ่าที่เป็นการลงโทษตอบแทน

³ คือผู้ใดปฏิบัติสิ่งที่เป็นความผิดอันมหันต์ เช่น การตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ การฆ่าชีวิต และการผิดประเวณี
ในวันกียามะเขาจะได้รับการตอบแทนและการลงโทษเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

⁴ แต่ถ้าผู้ใดซอญ์กลับเนื้อกลับตัว เสียใจในการกระทำที่ล่วงมาแล้ว และจะไม่กลับไปประพฤติปฏิบัติ
อีก และประกอบกิจการที่ดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ก็จะทรงยกโทษให้เขา เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยและ
ทรงเมตตาเสมอ

71. และผู้ใดกลับเนื้อกลับตัวและกระทำความดี
แท้จริงเขากลับเนื้อกลับตัวเข้าหาอัลลอฮ์อย่าง
จริงจัง¹

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾

72. และบรรดาผู้ไม่เป็นพยานในการเท็จ² และ
เมื่อพวกเขาผ่านเรื่องไร้สาระ พวกเขาผ่านไป
อย่างมีเกียรติ³

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾

73. และบรรดาผู้ที่เมื่อถูกกล่าวเตือนให้รำลึก
ถึงโองการทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขา
พวกเขาจะไม่ผินหลังให้เป็นสภาพเช่นคนหูหนวก
ตาบอด⁴

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾

74. และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็น
เจ้าของเรา ขอพระองค์โปรดประทานแก่เรา
ซึ่งคู่ครองของเราและลูกหลานของเรา ให้เป็น
ที่รื่นรมย์แก่สายตาของเรา⁵ และทรงทำให้เรา
เป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้ยำเกรง

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَدُرِّبِنَا فَرَةً أَغْنِبْ وَأَجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

75. เขาเหล่านั้นจะได้รับการตอบแทน ในการ
ที่พวกเขาอดทน⁶ และพวกเขาจะได้พบการ
กล่าวคำต้อนรับและสลาม⁷

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا سَلَامًا وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾

¹ ผู้ใดขออุกแกโทษจากการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติ และเขาปรับปรุงแก้ไขตัวเอง อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงรับการขอภัยโทษของเขา และเขาจะได้รับความโปรดปราน ณ ที่พระองค์

² คือการเป็นพยานเท็จที่ทำให้สูญเสียสิทธิของมนุษย์

³ คือเมื่อผ่านไปยังสถานที่ที่มีการชุมนุมกันในเรื่องไร้สาระ และทำให้เพลิดเพลิน เช่น โรงหนัง โรงละคร การเล่นการพนันการร้องเพลงต้องห้าม

⁴ คือหันหน้าเข้ารับฟังด้วยความตั้งใจและมีจิตใจที่ยำเกรง

⁵ ด้วยการยึดมั่นในการจงรักภักดีต่อพระองค์ และกระทำความดี เพื่อความโปรดปรานต่อพระองค์

⁶ ต่อข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ และปฏิบัติตามด้วยความจงรักภักดี

⁷ ได้รับการกล่าวต้อนรับและการกล่าวสลามจากมะลาอิกะฮ์

76. โดยพำนักอยู่ในนั้นอย่างถาวร เป็นที่พำนักและที่อาศัยที่น่ายกย่องแก่ๆ

﴿٦٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

77. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระผู้เป็นเจ้าของฉันจะไม่ไยดีต่อพวกท่าน หากไม่มีการวิงวอนภักดีของพวกท่าน¹ เพราะแน่นอน พวกท่านได้ปฏิเสธไม่รับฟัง² ดังนั้นการลงโทษจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

قُلْ مَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ
﴿٦٧﴾ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

¹ พระเจ้าของฉันจะไม่ไยดีต่อพวกท่านดอก ถึงหากจะไม่มีกรวิงวอนนอบน้อมของพวกท่านต่อพระองค์ และการวิงวอนขอความช่วยเหลือของพวกท่านต่อพระองค์ในยามทุกข์ยาก

² เพราะแน่นอนพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาต่อร่อซูลและอัลกุรอาน ดังนั้น การลงโทษจะเป็นสิ่งคู่ควรกับพวกท่านในวันอาคิเราะฮ์

(26) ซูเราะฮ์ อັซซุอะรออฺ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 227 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อັซซุอะรออฺ

ซูเราะฮ์อັซซุอะรออฺเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจในหลักการของศาสนา เช่น การให้ความเป็นเอกภาพ สาสน์ และการฟื้นคืนชีพ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์ อื่นๆ ที่ให้ความสนใจทางด้านหลักอะกีดะฮ์ และหลักการศรัทธา

ซูเราะฮ์นี้เริ่มด้วยเรื่องของอัลกุรอานุลกะรีม ที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา เพื่อเป็นทางนำแก่มนุษย์ทั้งมวล และเป็นโอสถขนานวิเศษที่จะบำบัดโรคต่าง ๆ ของมนุษยชาติ และกล่าวถึงท่าทีของพวกมุชริกีนที่มีต่ออัลกุรอาน พวกเขาปฏิเสธทั้งๆ ที่เป็นโองการที่ชัดเจน มีหลักฐานอย่างชัดเจน โดยที่พวกเขาได้ขอสั่งปาฎิหารียอื่นจากอัลกุรอานุลกะรีม เนื่องจากการต่อต้านและโอหัง

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบรรดาราชูลที่อัลลอฮ์ทรงส่งเขาเหล่านั้นมา เพื่อชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่มวลมนุษย์ เริ่มด้วยเรื่องของนะบีมูซา อะลียฮิสสลาม กับฟิโราน กษัตริย์ผู้กระไรคราดโอหัง และการโต้ตอบระหว่างบุคคลทั้งสองในเรื่องของพระเจ้า ตลอดจนการที่อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงสนับสุนนะบีมูซาด้วยหลักฐานอันชัดเจน ซึ่งได้ลบล้างความเท็จให้สูญสิ้นไป โดยได้นำมากล่าวไว้หลายตอนในเรื่องนี้ และได้จบลงด้วยการกล่าวถึงบทเรียนและข้อเตือนสติถึงความแตกต่างอย่างมากมาย ระหว่างการอีมานกับการกดขี่ข่มเหง

หลังจากนั้นได้กล่าวถึงเรื่องของอัลค่อลีล อิบรอฮีม อะลียฮิสสลาม และท่าทีของเขาที่มีต่อชนชาติและบิดาของเขา ในการเคารพสักการะรูปปั้นและเจว็ด ท่านได้แสดงออกซึ่งหลักฐานอันแข็งแรง และข้อชี้แจงอันชัดเจน ถึงความไม่ถูกต้องในสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะสิ่งซึ่งไม่ได้ยินและไม่ยังประโยชน์ให้ พร้อมกับได้พิสูจน์ให้พวกเขาประจักษ์ถึงหลักฐานอันหนักแน่นต่อความเป็นเอกะของพระเจ้าแห่งสากลโลก ซึ่งการให้คุณให้โทษนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์ รวมทั้งการให้เป็นและการให้ตายด้วย

หลังจากที่ได้กล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ของบรรดานะบี เช่น นูหฺ ฮูด ศอและฮ์ ลูฏ

และซุอัยบ อะลัยฮิมุศค่อลาตุวัสสลาม และการปฏิบัติของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่มีต่อบรรดาราอูลแล้ว ซูเราะฮ์นี้ได้หวนกลับมากล่าวถึงเรื่องของคัมภีร์อันมีเกียรติ เป็นการให้ความสำคัญของคัมภีร์และกล่าวถึงที่มาของคัมภีร์ว่า และแท้จริง มันเป็นการประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก อรรหุผู้ชื่อสัตย์ (ญิบรีล) ได้นำมัน ลงมายังหัวใจของเจ้า เพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง เป็นภาษาอาหรับอัน ชัดแจ้ง

แล้วซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการโต้ตอบการกล่าวเท็จของพวกมุชริกีน ในการอ้าง ของพวกเขาที่ว่า อัลกุรอานนั้นชัยฏอน มารร้ายเป็นผู้นำลงมา เพื่อให้ตอนเริ่มกับ ตอนจบสอดคล้องกันอย่างสวยงามที่สุด

8. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่าง
แน่นอน¹ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้
ศรัทธา

9. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่หนอน
พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ² ผู้ทรงเมตตาเสมอ³

10. และจงรำลึก เมื่อพระเจ้าของเจ้าทรงเรียก
มุซาว่า จงไปยังหมู่ชนผู้อธรรม⁴

11. คือหมู่ชนของฟิระอานฺ พวกเขาไม่ยำเกรง
ดอกหรือ

12. เขา (มุซา) กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของฉัน
แท้จริงฉันกลัวว่า พวกเขาจะปฏิเสธไม่ยอม
เชื่อฉัน

13. และหัวอกของฉันจะยึดอัด⁵ และลิ้นของฉัน
จะไม่คล่อง⁶ ดังนั้นพระองค์ทรงโปรดส่งฮารูน
มาช่วยฉันด้วยเถิด⁷

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أُنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَتَىٰ لَأْيَنُّونَ ﴿١١﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
إِلَيَّ هَارُونَ ﴿١٣﴾

¹ เป็นสัญญาณที่ชี้บ่งถึงความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ และเดซานาภาพของพระองค์

² ผู้ทรงอำนาจในการตอบสนองผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามข้อใช้ของพระองค์และเคารพภักดีอื่นจากพระองค์

³ ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อผู้กลับเข้าหาพระองค์เพื่อขอภัยโทษ

⁴ พระองค์ทรงเรียกมุซาจากภูเขาบูรทางด้านขวา ใช้ให้มุซาไปหาฟิระอานฺ และพวกพ้องของเขา ผู้อธรรม
ด้วยการปฏิเสธศรัทธา และประกอบกรรมทำชั่ว

⁵ คือยึดอัดใจจากการปฏิเสธของพวกเขา

⁶ คือพูดไม่คล่องเมื่อปฏิบัติหน้าที่เผยแพร่

⁷ นักตีฟิรกล่าวว่า มุซาได้กล่าวถึงข้อขัดข้อง 3 ประการ โดยที่ข้อขัดข้องดังกล่าวนี้ได้เรียงเรียงตามลำดับ คือ กลัวการปฏิเสธ การยึดอัดใจ และการพูดไม่คล่อง กล่าวถึง การปฏิเสธเป็นเหตุให้เกิดการยึดอัดใจ และการยึดอัดใจเป็นเหตุทำให้พูดไม่คล่อง

14. และพวกเขามีข้อกล่าวหาต่อฉัน¹ ดังนั้น
ฉันกลัวว่าพวกเขาจะฆ่าฉัน

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

15. พระองค์ตรัสว่า ไม่ดอก ดังนั้นเจ้าทั้งสอง
จงไปเกิดพร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลาย² ของเรา
แท้จริงเราอยู่กับพวกเจ้า³ เป็นผู้ฟัง

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبِي إِنِّي نَارًا مِّنْكُمْ مُّسْتَعِينٌ ﴿١٥﴾

16. ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงไปหาไฟรเอานู แล้วจง
กล่าวว่าเราเป็นทูตของพระเจ้าแห่งสากลโลก

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. แล้วขอให้ส่งวงศํวามของอิสรออีลไปพร้อม
กับเราเถิด⁴

أَنْ أَرْسِلَ مَعَايِبِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾

18. เขา (ไฟรเอานู) กล่าวว่า เรามิได้เลี้ยงดูเจ้า
เมื่อขณะเป็นเด็กอยู่กับพวกเราดอกหรือ และ
เจ้าได้อยู่กับเราหลายปี⁵ ในช่วงชีวิตของเจ้า

قَالَ أَلَمْ نَرْبُّكْ فِي تِلْكَ الْوَالِدَاتِ وَالَيْتَاتِ فِيمَا
مِنْ غَمْرِكَ سِتِينَ ﴿١٨﴾

19. และเจ้าได้ทำการกระทำของเจ้าซึ่งเจ้าได้
กระทำไปแล้ว และเจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เนรคุณ⁶

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَك الْتِي فَعَلْتَ
وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

20. เขา (มุซา) กล่าวว่า ฉันได้กระทำมันโดย
ที่ฉันไม่รู้⁷

فَالَفَلْتَنَهَا إِذَا مَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

¹ คือไฟรเอานู และพวกพ้องของเขา ได้กล่าวโทษฉัน คือฉันฆ่าชาวคิอฟท์ ฉันจึงกล่าวว่าพวกเขาจะตามมาฆ่าฉัน

² คือหลักฐาน และมีวะญูฮาดของเรา

³ คือเราอยู่กับท่านทั้งสองด้วยการช่วยเหลือและสนับสนุน เราจะได้ยินสิ่งที่ท่านทั้งสองพูดและสิ่งที่เขาตอบแก่ทั้งสอง

⁴ คือจงปล่อยวงศํวามอิสรออีลออกจากความเป็นทาสของท่านแล้วปล่อยพวกเขาให้ออกเดินทางไปยังเมืองซามพร้อมกับเรา

⁵ มุกอติลกล่าวว่า ประมาณ 30 ปี

⁶ คือแล้วเจ้าได้ตอบแทนเราโดยที่เราได้เลี้ยงดูเจ้าเพื่อให้เจ้าได้เนรคุณต่อความดีของเราแล้วเจ้าได้ฆ่าคนของเรา การใช้สำนวนว่า การกระทำ เพื่อแสดงถึงการกระทำที่ยิ่งใหญ่

⁷ ฉันกระทำมัน ฉันจึงผิด เพราะฉันมิได้มีเจตนาจะฆ่าเขา แต่ฉันต้องการที่จะสั่งสอนเขา

21. ดังนั้น ฉันได้หนีไปจากพวกท่าน เมื่อฉัน
กลัวพวกท่านแล้วพระเจ้าของฉันได้ทรงประทาน
อิกมะฮ์แก่ฉัน¹ และทรงแต่งตั้งฉันให้เป็นร่อซูล
คนหนึ่ง²

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خَفَّيْتُمْ فَوْهَ بِلِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٦﴾

22. และนี่คือบุญคุณที่ท่านล้าเลิกมันต่อฉัน
โดยท่านทำให้วงศ์วานอิสรออิลเป็นทาส³

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٧﴾

23. ฟิรอฮานได้กล่าวว่ และใครคือพระเจ้า
แห่งสากลโลก⁴

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

24. เขา (มุซา) กล่าวว่า พระเจ้าแห่งชั้นฟ้า
ทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่าง
ทั้งสอง⁵ หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาเชื่อมั่น⁶

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٩﴾

25. เขาได้กล่าวแก่ผู้รอบๆ เขาว่า พวกท่าน
ได้ยินไหม⁷

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمِعُونَ ﴿٣٠﴾

¹ คือการเป็นนบีมูฮัมมัด

² คือทรงเลือกฉันเป็นร่อซูลมาเรียกร้องเชิญชวนท่าน หากท่านศรัทธา ท่านจะปลดปล่อย หากท่านขัดฉัน
ท่านจะประสบความหายนะ

³ ทำไมท่านจึงล้าเลิกการทำความดีของท่านต่อฉัน และท่านก็ได้ทำให้ชนชาติของฉันเป็นทาส สิ่งที่ท่าน
นับมั่นว่าเป็นนอิมะฮ์ความจริงมันก็คือ นิกมะฮ์นั่นเอง

⁴ ฟิรอฮานกล่าวด้วยความโอหังของเขาว่า ใครคือผู้ที่ท่านกล่าวอ้างว่าเป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก มีพระเจ้า
อื่นจากฉันอีกหรือ

⁵ และทรงเป็นผู้จัดการในเรื่องเกี่ยวกับความเป็นความตาย และทรงเป็นผู้ให้บังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างในท้อง
ทะเล บนบก ภูเขา ต้นไม้ พืชผัก พันธุ์ไม้และอื่นจากนี้

⁶ คือมีชีวิตที่เชื่อมั่น และส่ายตาที่พิจารณาใคร่ครวญนี่คือสิ่งที่ขัดแย้ง

⁷ เขากล่าวแก่ข้าราชการบริวารชั้นผู้ใหญ่เป็นเชิงล้อเลียนว่า พวกท่านได้ยินคำตอบของเขาไหม ฉันถามเขาถึง
ข้อเท็จจริงของอัลลอฮ์ เขาตอบฉันถึงคุณลักษณะของพระองค์ มุซาจึงตอบอย่างขัดแย้งพร้อมหลักฐานคือ
พระเจ้าของพวกท่าน

26. เขา (มุซา) กล่าวอีกว่า พระเจ้าของพวกท่าน และของบรรพบุรุษสมัยก่อน ๆ นั้นด้วย¹

قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٦﴾

27. เขา (ฟิรเอาน) กล่าวว่า แท้จริงรอซูลของพวกท่านซึ่งได้ถูกส่งมายังพวกท่านนั้นเป็น คนบ้าอย่างแน่นอน²

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٦٧﴾

28. เขา (มุซา) กล่าวว่า พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง หากพวกท่านใช้สติปัญญาพิจารณา³

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُمْ تَقْلُونَ ﴿٦٨﴾

29. เขากล่าวว่า หากเจ้ายึดถือพระเจ้าอื่นจากฉัน ฉันจะให้เจ้าอยู่ในหมู่ผู้ต้องขัง

قَالَ لَنْ أَخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ
مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٦٩﴾

30. เขา (มุซา) กล่าวว่า แม้ว่าฉันจะนำสิ่งที่ขัดแย้งมายังท่านกระนั้นหรือ⁴

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٧٠﴾

31. เขากล่าวว่า ก็จงนำมันมาซิ หากเจ้าเป็นคนจริง⁵

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٧١﴾

32. ดังนั้น เขาได้โยนไม้เท้าของเขา แล้วมันคือ งูอย่างขัดแย้ง⁶

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٧٢﴾

33. และได้ดึงมือของเขาออกมา แล้วมันก็เป็น สีสาวแก่บรรดาผู้มองดู⁷

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِينَ ﴿٧٣﴾

¹ เพราะการมีของพวกท่านเป็นหลักฐานยืนยันถึงการมีของพระผู้ทรงเดชานุภาพ พระผู้ทรงปรีชาญาณ

² โดยกล่าวหามุซาว่า ถ้าอย่างหนึ่งตอบอีกอย่างหนึ่ง

³ คือพระองค์ก็ทรงให้ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก และทรงให้มันตกทางทิศตะวันตก นี่คือภาพลักษณ์ซึ่งคนฉลาดและคนโง่จะประสบพบเห็นอยู่ทุกเมื่อเชิวัน

⁴ มุซากล่าวว่า ท่านจะขังฉันหรือ ถึงแม้ว่าฉันจะนำหลักฐานอันขัดแย้งมาแสดงต่อท่าน

⁵ คือเป็นคนจริงในข้ออ้างของเจ้า

⁶ เป็นงูตัวใหญ่ ปากใหญ่ รูปร่างน่ากลัว

⁷ เป็นสีขาวมีประกายแสงอันเจิดจ้า

34. เขาได้กล่าวแก่ขุนนางชั้นผู้ใหญ่รอบ ๆ
เขาว่า แท้จริงเขาคนนี้เป็นนักเล่นกลอย่างชั่วชอง

35. เขาต้องการที่ให้พวกท่านออกจากดินแดน
ของพวกท่านด้วยเสน่ห์กลของเขา¹ ดังนั้นพวก
ท่านจะซีเอะประการใด²

36. พวกเขากล่าวว่า จงหน่วงเหนี่ยวเขาและ
พี่ชายของเขาไว้ก่อน และจงส่งคนไปตามหัว
เมืองให้มาชุมนุมกัน³

37. เพื่อที่นักเล่นกลผู้ชั่วชองทุกคนจะได้มา
หาท่าน

38. แล้วบรรดานักเล่นกลได้มาชุมนุมกันตาม
วันเวลาที่กำหนดไว้⁴

39. และได้มีประกาศแก่มหาชน พวกท่านจะ
ไปร่วมชุมนุมด้วยไหม⁵

40. เพื่อพวกเราจะได้ตามบรรดานักเล่นกล
หากพวกเขาเป็นผู้ชนะ

41. เมื่อพวกนักเล่นกลมาถึง พวกเขากล่าวแก่
พี่น้องเขาว่า พวกเราจะมีรางวัลแน่นอนหรือถ้า
พวกเราเป็นผู้ชนะ⁶

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

يُرِيدُونَ يُخْرِجُكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ﴿٢٧﴾

قَالُوا أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ وَأَتَعَثْنَا فِي الْمَدَائِنِ حَشِيرِينَ ﴿٢٨﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحَارٍ عَلِيمٍ ﴿٢٩﴾

فَجَمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِهِمْ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿٣٠﴾

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣١﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٣٢﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَأَجْرُ إِنَّا
نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٣٣﴾

¹ คือเขาต้องการที่เข้ามารอบครองดินแดนของพวกท่านด้วยเสน่ห์กลอันยิ่งใหญ่ของเขา

² คือจะให้ฉันจัดการอย่างไรกับเขา

³ เพื่อรวบรวมนักเล่นกลทุกหนแห่งให้มาแสดงกล

⁴ คือในตอนสายของวันที่มุซาได้กำหนดไว้ กล่าวคือวันที่มีการรบแดง

⁵ คือได้มีการประกาศเรียกร้องเชิญชวนให้ประชาชนให้ไปร่วมการชุมนุมเพื่อเป็นสักขีพยานในการพ่ายแพ้ของมุซา

⁶ คือหากพวกเราเป็นฝ่ายชนะ ท่านจะจ่ายเงิน หรือค่าตอบแทนแก่พวกเราจริงหรือ

42. เขากล่าวว่า ถูกแล้ว และพวกท่านขณะนั้น จะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิดอย่างแน่นอน¹

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

43. มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงโยนสิ่งที พวกท่านจะต้องโยน²

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾

44. แล้วพวกเขาก็ได้โยนเชือกหลายเส้นของ พวกเขาและไม้เท้าหลายอันของพวกเขา และ พวกเขากล่าวว่า ด้วยเกียรติยศของฟิโรานุ แท้จริงเราเป็นผู้ชนะอย่างแน่นอน

فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعَرَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْعَالِيُونَ ﴿٤٤﴾

45. ครั้นแล้วมูซาก็ได้โยนไม้เท้าของเขา ณ บัดนั้นมันได้กลืนสิ่งที่พวกเขาได้ลองมันขึ้น³

فَأَلْفَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

46. พวกนักเล่นกลจึงก้มหัวลงกราบสujud⁴

فَأَلْفَىٰ السَّحَرَةُ سَوَّجِدِينَ ﴿٤٦﴾

47. พวกเขากล่าวว่า เราศรัทธาต่อพระเจ้า แห่งสากลโลก

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

48. พระเจ้าของมูซา และฮารูน⁵

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾

49. เขากล่าวว่า พวกท่านศรัทธาต่อเขาก่อนที่ ฉันทจะอนุญาตแก่พวกท่านกระนั้นหรือ แน่แน่นอน เขาต้องเป็นหัวหน้าของพวกท่านซึ่งได้สอนการ

قَالَ أَمْ أَنْتُمْ لِمَ قَبِلْتُمْ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِلَهُهُ لِكَبِيرِكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَقَامُونَ لَا تَقِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَنْتُمْ كَارِهِونَ خَلْفَ وَلَا صَبَّحْتُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

¹ ฟิโรานตอบว่า แน่แน่นอนที่สุดเราจะตอบแทนพวกท่านตามที่พวกท่านต้องการและจะแต่งตั้งให้เป็น ขุนนางชั้นผู้ใหญ่ด้วย

² ขอให้พวกท่านโยนตามทีพวกท่านต้องการ ฉันทจะไม่กลัว มูซาพูดเช่นนั้นด้วยความมั่นใจต่อการ ช่วยเหลือสนับสนุนของอัลลอฮ์ที่มีต่อเขา และด้วยความเชื่อมั่นที่จะแสดงออกซึ่งัจฉธรรม

³ เมื่อมูซาโยนไม้เท้าของเขาแล้ว มันได้กลายเป็นตัวใหญ่ แล้วมันก็ได้กลืนสิ่งที่นักเล่นกลของฟิโรานุ คิดกันว่ามันเป็นเหล่าทักลชั้นยอดของพวกเขาค

⁴ คือสujudต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก หลังจากที่พวกเขาได้พบเห็นหลักฐานอันชัดแจ้งและ ปาฏิหาริย์อันมหัศจรรย์

⁵ พวกเขา กล่าวขณะทีก้มลงสujudว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ยิ่งใหญ่ ซึงมูซา และฮารูน ได้เรียกร้องเราไปสู่อพระองค์

เล่นกลแก่พวกท่าน¹ แล้วพวกท่านจะรู้² แน่หนอน
ฉันจะตัดมือของพวกท่านและเท้าของพวกท่าน
สลั้บข้างกัน³ และแน่หนอนฉันจะแขวนตริ้งไว้
ทั้งหมด⁴

50. พวกเขากล่าวว่า ไม่เป็นไรหรอก แท้จริง
เรานั้นต้องเป็นผู้กลับไปยังพระเจ้าของเรา

قَالُوا لَا ضَرَّ لَنَا إِلَىٰ رَبِّنَا سَمِعِينَا ﴿٥٠﴾

51. แท้จริงเราปรารถนาที่จะให้ พระเจ้าของ
เราทรงยกโทษให้แก่เรา เพราะเราเป็นกลุ่มแรก
ที่เป็นผู้ศรัทธา⁵

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا إِنَّ كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

52. และเราได้ตั้งใจให้มุขำออกเดินทาง ใน
เวลากลางคืนพร้อมกับบ่วงบ่าวของซำ⁶ แท้จริง
พวกเจ้ากำลังถูกติดตาม⁷

﴿٥٢﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْنَا
مَتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾

53. แล้วฟิรเอานุได้ส่งคนไปตามหัวเมืองต่าง ๆ
ให้มาร่ว่มชุมนุม

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. (และว่า) แท้จริงเขาเหล่านั้นเป็นหมู่ชน
ส่วนน้อย⁸

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾

¹ และพวกท่านได้ให้รวมหัวกันกับเขาเพื่อให้งานของเขาประจักษ์ออกมา ฟิรเอานุ พุดออกมาเช่นนี้
เพื่อให้เกิดการสับสนแก่ประชาชนของเขา เพื่อมิให้พวกเขาเข้าใจว่านักเล่นกลเหล่านั้นศรัทธาด้วยการ
ประจักษ์ข้อเท็จจริง ทั้ง ๆ ที่เขารู้ดีว่าพวกเขามีได้ไปพบมุขำก่อนหน้านั้นเลย

² ถึงการลงโทษของฉันทันเนื่องมาจากการกระทำของพวกท่านด้วยการศรัทธาต่อเขา

³ คือจะตัดมือขวาและเท้าซ้ายของพวกท่านทุกคน

⁴ จะแขวนตริ้งไว้ที่ต้นอินทผลัมจนกระทั่งตาย

⁵ โดยพวกเขาหวังการยกโทษและความโปรดปรานจากพระองค์เพราะเป็นกลุ่มชนแรกที่ศรัทธาต่อมุขำ

⁶ คือวงศวานอิสรออิล มุ่งไปทางทะเล

⁷ คือฟิรเอานุและพวกพ้องของเขาได้ติดตามพวกท่านมาเพื่อจะเอาพวกท่านกลับไปยังดินแดนอียิปต์
และฆ่าพวกท่าน

⁸ อัญญิบอริยฺ กล่าวว่ วงศวานอิสรออิลที่ร่วมเดินทางไปกับมุขำมีอยู่ประมาณ 70,600 คน เมื่อเทียบกับ
ทหารของฟิรเอานุแล้วก็นับว่าน้อย

55. และแท้จริงพวกเขาทำให้เราเกิดโทสะ
56. และแท้จริงพวกเราทั้งหมดอยู่ในสภาพเตรียมพร้อม¹
57. ดังนั้น เราได้ให้พวกเขา² ออกจากเรือกสวนและลำธารน้ำ
58. และทรัพย์สินอันมากมาย³ และที่พำนักอันโอ้อ่า
59. เช่นนั้นแหละ และเราได้ให้ห้วงศิวานอิสรออีล ได้รับมรดกครอบครองมัน⁴
60. แล้วพวกเขา (ฟิรเอาน) ได้ติดตามพวกเขา (ห้วงศิวานอิสรออีล) เมื่อเวลาตะวันขึ้น⁵
61. ครั้นเมื่อแต่ละฝ่ายได้มองเห็นกัน พวกพ้องของมุซาได้กล่าวว่า แท้จริงเราถูกตามทันแล้ว⁶
62. เขา (มุซา) ได้กล่าวว่า ไม่หอรอก แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงอยู่กับฉันทัน⁷ พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่ฉันทัน⁸

وَالَيْهِمْ لَنَا لَعَابُطُونَ ﴿٥٥﴾

وَأِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾

وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

كَذَلِكَ وَأَوْفَقْنَاهَا بِئْنَ إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾

فَاتَّبَعُوهُمْ مُتَسْرِفِينَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا تَرَاهُ الثَّجَمَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى
إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾

¹ และเราจะใช้ความเดือดดาล² คือฟิรเอาน และพวกพ้องของเขา³ คือทรัพย์สินที่พวกเขาสะสมไว้มากมาย เช่น ทองและเงิน และบ้านช่องอันสวยงาม⁴ ในการออกไปติดตามเช่นนั้นแหละ เราได้ให้ห้วงศิวานอิสรออีลได้ครอบครองบ้านช่องและทรัพย์สินของพวกเขา หลังจากที่ฟิรเอานและพวกพ้องของเขาได้จมน้ำตาย⁵ คือตามไปทันกันในเวลาเช้าตรู่⁶ พวกเขาได้กล่าวเช่นนั้น เมื่อมองเห็นพวกฟิรเอานตามมาอย่างใกล้ชิด และข้างหน้าพวกเขาคือทะเล⁷ ด้วยการคุ้มครองรักษา และการช่วยเหลือ⁸ คือทางแห่งการรอดพ้น

63. ดังนั้นเราได้ตกลงใจมุขว่า จงฟาดทะเลด้วย
ไม้เท้าของเจ้า แล้วมันก็ได้แยกออก แต่ละข้าง
มีสภาพเหมือนภูเขาใหญ่¹

64. และเราได้ให้พวกอื่น² ให้เข้ามาใกล้ ณ
ที่นั้น

65. และเราได้ให้มุขและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา
ทั้งหมดรอดพ้นไป³

66. และเราได้ให้พวกอื่น⁴ จมน้ำตาย

67. แท้จริงในการนั้นเป็นสัญญาณอย่าง
แน่นอน⁵ แต่ส่วนมากของพวกเขาก็เป็นผู้
ศรัทธา

68. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่หนอน
พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ⁶ ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

69. และจงเล่า⁸ เรื่องราวของอิบรอฮีม ให้แก่
พวกเขา

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
فَأَنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿١٣﴾

وَأَلْقَيْنَا لَمَّا الْآخَرِينَ ﴿١٤﴾

وَأَخَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٦﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ هُوَ مُؤْمِنٌ ﴿١٧﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾

وَأَقْلِبْ عَلَيْهِم بِآيَاتِهِم

¹ อิบน์อับบาส กล่าวว่า ในการเอาไม้เท้าฟาดลงไป ในทะเลนั้นมันได้กลายเป็น 12 ทางเดินซึ่งเป็นทาง
เดินของแต่ละตระกูลของวงศวานอิสรออีล

² และเราได้ให้ฟิรเอานและพรรคพวกของเขาเข้ามาใกล้จนกระทั่งเดินเข้าไปในทะเล ตามหลังวงศวาน
อิสรออีล

³ คือบรรดาผู้ศรัทธาต่อเขา

⁴ คือฟิรเอานและพรรคพวกของเขา นักตีฟิรากล่าวว่า เมื่อทะเลได้แยกออก อัลลอฮ์ ทรงทำให้มันแข็งตัว
แก่มุข และพรรคพวกของเขาจนกระทั่งกลายเป็น 12 ทางเดิน เมื่อพรรคพวกของมุขได้เดินผ่านพ้นไป
และพรรคพวกของฟิรเอานได้เดินเข้าไปในทะเล อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้ทะเลกลบพวกเขาจนกระทั่งจมน้ำ
ตายหมด

⁵ ในการจมน้ำของฟิรเอาน และพรรคพวกของเขานั้นเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ในการที่อัลลอฮ์ทรงให้
บรรดาผู้ใกล้ชิดของพระองค์รอดพ้น และให้บรรดาศัตรูของพระองค์ประสบความพินาศ

⁶ ทรงแก่นั่นต่อบรรดาศัตรูของพระองค์

⁷ ทรงเมตตาต่อบรรดาบ่าวผู้ใกล้ชิดต่อพระองค์

⁸ มุฮัมมัดจงเล่าเรื่องราวสำคัญของอิบรอฮีมแก่พวกเขา

70. ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของเขา และพวกพ้อง
ของเขาว่า พวกท่านเคารพภักดีอะไร¹
71. พวกเขาบอกว่า เราเคารพภักดีรูปปั้นแล้ว
เราจะคงเป็นผู้ยึดมั่นต่อมันตลอดไป²
72. เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า เมื่อพวกท่าน
วิงวอนขอ พวกมันได้ยินพวกท่านหรือ³
73. หรือมันให้คุณให้โทษแก่พวกท่านไหม⁴
74. พวกเขาบอกว่า แต่เราได้พบบรรพบุรุษ
ของเราปฏิบัติกันมาเช่นนั้น⁵
75. เขากล่าวว่า พวกท่านไม่เห็นดอกหรือสิ่งที่
พวกท่านเคารพภักดีอยู่
76. ด้วยตัวของพวกท่านเอง และบรรพบุรุษ
ของพวกท่านแต่กาลก่อน
77. แท้จริงพวกเขาคือศัตรูของฉัน นอกจาก
พระเจ้าแห่งสากลโลก⁶
78. ซึ่งพระองค์ทรงสร้างฉัน แล้วพระองค์ทรง
ชี้แนะทางแก่ฉัน

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظُلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧١﴾

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْلَامُونَ ﴿٧٦﴾

فَاتَّبَعْتُمُ عَذْوَبِي إِلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

¹ อิบรอฮีมได้ตามพวกเขาทั้งที่รู้ว่าพวกเขาเคารพสักการะรูปปั้น เพื่อชี้แจงให้พวกเขาได้ทราบถึงการใช้สติปัญญาไปในทางที่ผิดในการสักการะบูชาสิ่งที่ไม้อ่านวยประโยชน์ให้แก่พวกเขาเลย

² ที่พวกเขากล่าวเช่นนั้นเป็นการดีใจ และอวดอ้าง

³ อิบรอฮีมกล่าวเช่นนั้นเป็นการปราม

⁴ คือมันทำประโยชน์ให้แก่พวกท่านหรือปกป้องภัยอันตรายและความชั่วร้ายให้แก่พวกท่านได้ไหม

⁵ แล้วเราก็ปฏิบัติไปเช่นนั้น โดยพวกเขาจำต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงนั่นก็คือการเลียนแบบ

⁶ อิบรอฮีมกล่าวว่า พระเจ้าเหล่านี้เป็นศัตรูของฉัน ฉันจะไม่เคารพสักการะมัน แต่ฉันจะเคารพสักการะอัลลอฮฺ พระเจ้าแห่งสากลโลก เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สนับสนุนฉันทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

79. และพระองค์ทรงประทานอาหารให้ฉัน
และทรงให้น้ำดื่มแก่ฉัน¹

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. และเมื่อฉันป่วย² ดังนั้นพระองค์ทรงให้
ฉันหายป่วย

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. และผู้ทรงให้ฉันตายแล้วทรงให้ฉันมีชีวิต³

وَالَّذِي يُبْتِئُ ثُمَّ يُحْيِيهِ ﴿٨١﴾

82. และผู้ที่ฉันหวังว่า จะทรงอภัยแก่ฉันซึ่ง
ความผิดพลาดในวันแห่งการตอบแทน⁴

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خِطِيئِي يَوْمَ ذَلِكَ ﴿٨٢﴾

83. ข้าแต่พระเจ้าของฉัน ขอพระองค์ทรง
ประทานความรู้และทรงให้ฉันอยู่ร่วมกับหมู่
คนดีทั้งหลาย

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا

وَأَلْحِقْ نِيَّ بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

84. และทรงทำให้ฉันได้รับการรำลึกอย่างดีใน
หมู่ชนรุ่นต่อ ๆ ไป⁵

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. และทรงทำให้ฉันอยู่ในหมู่ผู้รับมรดกแห่ง
สวนสวรรค์⁶ อันร่มรื่น

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

86. และทรงประทานอภัยให้แก่บิดาของฉัน
ด้วย แท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด⁷

وَأَغْفِرْ لَأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

¹ พระองค์คือผู้สร้าง ผู้ประทานปัจจัยยังชีพซึ่งได้ให้เมมรวมตัวกันแล้วให้ฝนตกลงมา

² ไม่มีใครที่จะทำให้ฉันหายป่วยได้นอกจากพระองค์

³ พระองค์เป็นผู้ทรงให้เป็นและให้ตาย ไม่มีผู้ใดกระทำได้นอกจากพระองค์

⁴ ฉันหวังจากความเมตตาอันไพศาลของพระองค์ ที่จะทรงอภัยต่อความผิดพลาดของฉันในวันแห่งการชำระและการตอบแทนโดยพระองค์จะทรงตอบแทนบ่าวของพระองค์ด้วยการงานของพวกเขา

⁵ อิบน์อับบาสกล่าวว่ คือการรวมประชาชาติทั้งหลายกับเขา หมายถึงทุก ๆ ประชาชาติจะยึดมั่นอยู่ในแนวทางของเขา และให้เกียรติแก่เขา

⁶ คืออยู่ในหมู่ผู้ได้รับความสุขในโลกหน้าซึ่งสมควรจะได้รับมรดกแห่งสวนสวรรค์อันร่มรื่นและจีรัง

⁷ คือมิได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องหรือไม่ได้รับอิตายะฮ์นั้นเอง

87. และทรงอย่าให้ฉันได้รับความอับยศในวัน
ที่พวกเขาถูกให้ฟื้นคืนชีพ¹

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُعْتَوْنَ ﴿٨٧﴾

88. วันที่ทรัพย์สมบัติและลูกหลานจะไม่อำนวย
ประโยชน์ได้เลย

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

89. เว้นแต่ผู้มาหาอัลลอฮ์ด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์
ผ่องใส²

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

90. และสวนสวรรค์จะถูกลำเลียงมาให้มาไกลแก่บรรดา
ผู้ยำเกรง³

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

91. และนรกจะถูกเผยให้เห็นแก่บรรดาผู้หลงผิด
คิดชั่ว⁴

وَوُزِّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

92. และมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า ไหนเล่าที่⁵
พวกท่านเคารพภักดี

وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

93. อื่นจากอัลลอฮ์ พวกมันจะช่วยเหลือพวก
ท่าน⁶ หรือจะช่วยตัวมันเองได้ไหม

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾

94. แล้วพวกมันจะถูกโยนทิ้งหัวลงในนรก
พวกมันและพวก⁷ หลงผิด

فَكَبَّكُوا بِهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾

¹ คำวิงวอนนี้เป็นกรณียกโทษของเขาต่อหน้าพระพักตร์อัลลอฮ์ ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงกล่าวชมเชยเขาไว้ในวันอาะฮ์ที่ว่า แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นประชาชาติ

² คือหัวใจที่ปราศจากการตั้งภาคี การสับปลับ การอิจฉา และการแค้นเคือง

³ คือผู้ที่ยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขາ เพื่อจะให้เข้าไปพำนักอยู่นั้น

⁴ เพื่อที่พวกเขาจะให้เห็นด้วยตาของพวกเขาเองอย่างชัดเจน บรรดาผู้ศรัทธาจะมองเห็นสวรรค์พวกเขาจะมีความสุขและดีใจ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเห็นนรกแล้ว พวกเขาจะได้รับความเศร้าโศกเสียใจ

⁵ คือไหนเล่า บรรดาพระเจ้าของพวกท่านที่พวกท่านเคารพภักดี

⁶ ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ หรือสามารถที่จะปกป้องตัวของพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ไหม

⁷ คือถูกโยนลงไปในนรกทั้งพวกเจวีร์รูปปั้น และผู้บูชามัน

95. และไฟร่พล¹ ของอิบลิสทั้งหมด
وَجُنُودِ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿١٩﴾
96. พวกเขากล่าวขณะที่พวกเขาโต้เถียงกันอยู่ใน
โนนั้น²
قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٢٠﴾
97. ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพวกเราอยู่
ในการหลงผิดอย่างชัดเจน
تَاللَّهِ إِنَّ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾
98. ขณะที่พวกเราทำให้พวกเขาเท่าเทียมกับ
พระเจ้าแห่งสากลโลก³
إِذْ تُسَوِّىكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾
99. และไม่มีผู้ใดทำให้พวกเขาหลงผิด นอกจาก
พวกอาชญากร⁴ เท่านั้น
وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٢٣﴾
100. ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใดโทษแก่เรา⁵
فَمَا لَنَا مِن شَافِعِينَ ﴿٢٤﴾
101. และไม่มีมิตรผู้รักใคร่ด้วย⁶
وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿٢٥﴾
102. ฉะนั้น หากเราได้กลับไปสักครั้ง⁷ เราก็จะ
อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา⁸
قَلَّوْنَا لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٦﴾
103. แท้จริงในการนี้⁹ ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่ง
อย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขา¹⁰ ไม่
เป็นผู้ศรัทธา
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

¹ ทั้งมนุษย์และญิน

² คือผู้บุชากล่าวโทษพวกเจว็ด

³ คือขณะที่เราเคารพบูชาพวกท่านคู่เคียงกับพระเจ้าแห่งสากลโลก และเราทำให้พวกท่านเท่าเทียมกับพระองค์ในสิทธิแห่งการฮิตายะฮ์

⁴ คือไม่มีใครทำให้เราหลงจากทางที่ถูกต้อง นอกจากพวกหัวหน้าเหล่านั้นที่เกลี้ยกล่อมชักชวนเราไปสู่ทางแห่งการปฏิเสธและฝ่าฝืนข้อบัญญัติ

⁵ คือไม่มีผู้ใดช่วยเหลือให้พ้นจากความน่ากลัวของวันนี้

⁶ ที่จะช่วยเหลือให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์

⁷ คือกลับไปยังโลกดุนยาอีกสักครั้ง

⁸ คือผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ทำความดี และเชื่อฟังปฏิบัติตามพระเจ้าของเรา

⁹ คือในสิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับอิบรอฮีม และกลุ่มชนของเขา

¹⁰ ของพวกมุชริกีน

104. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่แน่นอน
พระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ
105. หมู่ชนของนุหฺ ได้ปฏิเสธบรรดารอซูล¹
106. ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือ นุหฺ²
ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านไม่ยำเกรง
บ้างหรือ³
107. แท้จริงฉันคือรอซูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับ
พวกท่าน
108. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และ
เชื่อฟังฉัน
109. และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จาก
พวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด
นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก
110. ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิดและจงเชื่อ
ฟังฉัน⁴
111. พวกเขา กล่าวว่า จะให้เราศรัทธาต่อ
ท่านกระนั้นหรือ ในเมื่อพวกต่ำต้อยเท่านั้นที่
เชื่อฟังปฏิบัติตามท่าน⁵

وَلِٰنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾

كَذَّبَتْ قَوْمٌ نُّوحًا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٠٥﴾

اِذْ قَالَ لَهُمْ اٰخُوهُمْ نُوحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٠٦﴾

اِنَّ لَكُمْ رَسُوْلًا مِّنِّيْ ﴿١٠٧﴾

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْنَ ﴿١٠٨﴾

وَمَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلٰى رَبِّ

الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٩﴾

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْنَ ﴿١١٠﴾

﴿ قَالُوْا اَتُؤْمِنُ لَكَ وَاَتَّبَعَكَ الْاٰرْدَلُوْنَ ﴿١١١﴾

¹ คือหมู่ชนของนุหฺ ได้ปฏิเสธรอซูลของพวกเขาคือนุหฺ เพราะผู้ใดปฏิเสธรอซูลคนหนึ่งเท่ากับเขาปฏิเสธบรรดารอซูล

² คือเป็นพี่น้องกันทางเชื้อสาย ไม่ใช่ทางศาสนา เพราะเขาเป็นคนหนึ่งจากพวกเขา

³ คือไม่ยำเกรงการลงโทษของอัลลอฮ์ บ้างหรือในการเคารพสักการะรูปปั้นต่าง ๆ

⁴ ได้กล่าวซ้ำเช่นนั้นเป็นการยืนยันและเตือนให้ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องนี้

⁵ อัลบัยฎอวียี กล่าวว่า อันนั้นเป็นการแสดงถึงความเบาปัญญา, และด้วยความคิดเห็น โดยคิดแต่เพียงเรื่องของโลกคุณนายนกระทั่งถึงเอาการเชื่อฟังปฏิบัติตามของพวกคนยากจนต่อนุหฺ เป็นข้อขัดข้องในการปฏิบัติตาม และการศรัทธาของพวกเขาต่อการเรียกร้องเชิญชวนของนุหฺ

112. เขา (นุหฺ) กล่าวว่า ฉันไม่มีความรู้อันใด
เลยในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติกัน¹

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. การตอบแทนของพวกเขาทำได้อยู่ที่ผู้ใด
เลย นอกจากที่พระเจ้าของฉัน หากพวกท่านมี
ความรู้สัก²

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَو تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

114. และฉันจะไม่เป็นผู้ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธา

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

115. ฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือน
อันชัดแจ้ง³

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

116. พวกเขา กล่าวว่า โอ้ นุหฺ หากท่านไม่
หยุดยั้ง⁴ แน่نونท่านจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขว้าง
ด้วยก้อนหิน

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ بِنَحْوِكَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

117. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของฉัน แท้จริง
หมู่ชนของฉันปฏิเสธฉัน

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾

118. ดังนั้นขอพระองค์ทรงตัดสินระหว่างฉัน
กับพวกเขาโดยยุติธรรมเถิด และทรงโปรดช่วย
ฉัน และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับฉันให้รอด
พ้นด้วยเถิด

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحَاوِيحِي

وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและผู้อยู่ร่วมกับเขา
ให้อยู่ในเรือที่เต็มเปี่ยม⁵

فَأَجْتَنَيْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

¹ คือฉันไม่มีหน้าที่ที่จะค้นหาความลับที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา ว่าพวกเขาเชื่อฟังฉันด้วยความบริสุทธิ์ใจ หรือด้วยความโลภในเรื่องของคุณยา

² เพราะพระเจ้าของฉันทรงสอดส่องทรงรอบรู้อะไรที่ซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจของพวกเขา

³ คือเป็นผู้ตักเตือนพวกท่าน จากการลงโทษของอัลลอฮ์ ดังนั้นใครเชื่อฟังฉันเขาก็จะรอดพ้นจากการลงโทษ ถึงแม้ว่าจะเป็นผู้มีเกียรติหรือไร้เกียรติ มั่งมีหรือยากจนก็ตาม

⁴ คือไม่หยุดยั้งจากการเรียกร้องเชิญชวน และประณามสิ่งที่พวกเขาเรียดถืออยู่

⁵ คือเต็มไปด้วยผู้คนทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และสัตว์

120. แล้วเราได้ให้พวกที่เหลื่ออยู่จมน้ำตาย

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

121. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่ง¹ อย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาก็เป็นผู้ศรัทธา

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. และแท้จริงพระเจ้าของสุเจ้านั้น แน่หนอนพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

123. หมู่ชนของอาดได้ปฏิเสธบรรดารอซูล²

كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อ ฮูด ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านอย่าเกรงบ้างหรือ³

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. แท้จริงฉันคือ รอซูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน⁴

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126. ดังนั้นพวกท่านจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾

127. และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก⁵

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْمَلَكِينَ ﴿١٢٧﴾

¹ คือเป็นข้อเตือนใจอันยิ่งใหญ่แก่ผู้ใคร่ครวญ

² เริ่มเรื่องราวของนะบียฮูด คือตระกูลอาดได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังรอซูลของพวกเขาชื่อฮูด ผู้ใดปฏิเสธรอซูลคนหนึ่ง ก็เท่ากับเขาปฏิเสธบรรดารอซูล

³ คือพวกท่านไม่เกรงกลัวการลงโทษของอัลลอฮ์ ในการเคารพสักการะของพวกท่านอื่นจากพระองค์ หรือ

⁴ และเป็นผู้ตักเตือนพวกท่านในเรื่องของศาสนา

⁵ อายะฮ์ได้กล่าวซ้ำเช่นนี้เพื่อเป็นการเตือนว่า การเรียกร้องเชิญชวนของบรรดารอซูลเป็นหนึ่งเดียว

128. พวกท่านสร้างอนุสาวรีย์ไว้บนที่สูงทุกแห่ง เพื่อโอ้อวดกระนั้นหรือ¹

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَأَيَّةَ تَبَّاتُونَ ﴿١٢٨﴾

129. และพวกท่านสร้างคฤหาสน์เสมือนกับว่า พวกท่านจะอยู่อย่างตลอดกาลกระนั้นหรือ²

وَتَخْلُدُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

130. และเมื่อพวกท่านทำร้าย (ผู้ใด) พวกท่าน กระทำอย่างทารุณโหดร้าย³

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بِطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

131. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์⁴ และ เชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾

132. และพวกท่านจงยำเกรงผู้ทรงประทานแก่ พวกท่าน สิ่งซึ่งพวกท่านรู้ดีอยู่แล้ว⁵

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

133. พระองค์ทรงประทานแก่พวกท่านด้วย ปศุสัตว์และลูกหลาน

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. และสวนอันหลากหลาย และลำธาร หลายแห่ง⁶

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾

135. แท้จริงฉันกลัวว่าพวกท่าน จะได้รับการ ลงโทษในวัน⁷ อันยิ่งใหญ่

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

¹ อิบน์อะซึร กล่าวว่า ด้วยเหตุนี้ละบียุตอะลัยฮิสสลาม จึงคัดค้านและว่ามันเป็นการเสียเวลาเหนื่อยยาก และกระทำในสิ่งที่ไม่ให้ประโยชน์อะไรเลยทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์

² คือคล้ายกับว่าพวกท่านจะไม่ตาย

³ ปราศจากการสงสารและเมตตา

⁴ คือจงเลิกการกระทำดังกล่าวเสีย

⁵ คือทรงประทานนอิมะฮ์ต่าง ๆ และความดีทั้งหลาย

⁶ ดังนั้นพระองค์จึงจำเป็นต้องได้รับการเคารพภักดี การขอบคุณ และไม่ถูกปฏิเสธศรัทธา

⁷ คือหากพวกท่านไม่ขอบคุณต่อความโปรดปรานเหล่านี้ และพวกท่านปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาต่อพระองค์

136. พวกเขาบอกว่า มีผลเท่ากันที่เรา ท่าน
จะตักเตือนหรือไม่เป็นผู้ตักเตือนเราก็ดำมา¹

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعظتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ
مِنَ الْوَاعظِينَ ﴿١٣٦﴾

137. นี่ไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากเป็นเรื่องโกหก
ในสมัยก่อน ๆ

إِن هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾

138. และพวกเราจะไม่อยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษ²

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾

139. พวกเขาได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังเขา ดังนั้น
เราจึงทำลายล้างพวกเขา³ แท้จริงในการนี้ย่อม
เป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน⁴ แต่ส่วนมาก
ของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

140. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่نون
พระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

141. หมู่ชนของซะมูดได้ปฏิเสธบรรดารอซูล⁵

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

142. ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือ
ศอและฮฺ ได้กล่าวแก่พวกเขา โอ้พวกท่านไม่
ยำเกรงบ้างหรือ

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

143. แท้จริงฉันคือรอซูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวก
ท่าน

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

144. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮฺ และ
เชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾

¹ คือเราจะไม่เชื่อฟังคำตักเตือนของท่านและเราก็จะอยู่ในสภาพของเราเช่นนี้

² คือจะไม่มีการพินาศขึ้น การตอบแทน การชำระบัญชี และการลงโทษใด ๆ ทั้งสิ้น

³ คือพวกอาดถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง

⁴ คือในการทำลายล้างพวกเขาเช่นนี้ย่อมเป็นบทเรียนและข้อเตือนใจ

⁵ เริ่มเรื่องราวของนะบีศอและฮฺ คือตระกูลซะมูดได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังรอซูลของพวกเขาคือศอและฮฺ ผู้ใด
ปฏิเสธรอซูลคนหนึ่งก็เท่ากับเขาปฏิเสธบรรดารอซูลทั้งหมด

145. และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก¹

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

146. พวกท่านจะถูกปล่อยให้อยู่อย่างสงบปลอดภัย ณ ที่นี้หรือ²

أَتَرْكُنْ فِي مَا هُمْ نَاءٌ آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾

147. ในสวนอันหลากหลาย และลำธารหลายแห่ง

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

148. และไร่นา และต้นอินทผลัม ซึ่งกึ่งก้านของมันสูงงอม³

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَاضِمًا ﴿١٤٨﴾

149. และพวกท่านสะกัตุเขาเป็นที่อยู่อาศัยอย่างชานาญ⁴

وَتَنَجِّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَوْمَ تَذْهَبُ هِينَ ﴿١٤٩﴾

150. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾

151. และอย่าเชื่อฟังคำสั่งใช้ของพวกฝ่าฝืน⁵

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِفِينَ ﴿١٥١﴾

152. พวกที่บ่อนทำลายในแผ่นดิน และไม่เป็นพวกพัฒนา

الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

¹ ายะฮ์ได้กล่าวซ้ำเช่นนี้เป็นการเตือนว่าการเรียกร้องของบรรดาราอูลเป็นหนึ่งในเดียว รอูลทุกท่านได้กล่าวเตือนกลุ่มชนของเขาถึงจุดมุ่งหมายในการที่เขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นรอูล เพราะมันเป็นผลประโยชน์ของประชาชาติทั้งมวล

² คือพระเจ้าของพวกท่านจะปล่อยให้พวกท่านอยู่ในโลกนี้อย่างสงบปลอดภัยและได้รับความโปรดปรานอยู่ตลอดกาล เสมือนกับว่าพวกท่านจะมีชีวิตอยู่ตลอดไปโดยไม่ตายกระนั้นหรือ

³ นักตีพซริกกล่าวว่า ดินแดนของชะมูด มีสวนหลากหลาย มีน้ำ ลำธาร มีต้นอินทผลัม ดังนั้นนะบีศอและฮุได้กล่าวเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงนิอมะฮะฮ์ของอัลลอฮ์อันมากมายนี้

⁴ อีรรอฮียักกล่าวว่า เป็นที่ประจักษ์ว่าโครงการเหล่านี้บังถึงว่า ส่วนใหญ่ของชนชาติฮูดนั้น มีความรู้สึกทางจินตนาการ คือชอบมักใหญ่ใฝ่สูง การมีชีวิตอยู่ยาวนาน และการวางอำนาจบาทใหญ่ สำหรับชนชาติของศอและฮุอันมีความรู้สึกทางชอบกินชอบดื่มและที่พักผ่อนสุขสบาย อัศศอวีย์ กล่าวว่า พวกนี้มีชีวิตยาวนาน เพราะฝ่าและตัวอาคารจะผูกพันก่อนพวกเขาจะตาย บางคนในพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ 300 ปี ถึง 1,000 ปี

⁵ อย่าเชื่อฟังคำสั่งใช้ของพวกหัวหน้าผู้ฝ่าฝืน

153. พวกเขาบอกว่า แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ถูกอาคม

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٥٣﴾

154. ท่านมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นสามัญชน เช่นเรา¹ ดังนั้นจงนำมาสักสัญญาณหนึ่ง หากท่านเป็นหนึ่งในหมู่ผู้สัตย์จริง

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأَبِئْ بِآيَاتِنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٥٤﴾

155. เขากล่าวว่า นี่คือนูตฺวเมีย² สำหรับมันดื่มหน้าวันหนึ่ง และสำหรับพวกท่านก็ดื่มหน้าวันหนึ่งที่รู้กัน

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَّمَّا شَرِبْتُ وَلِكُمْ شَرِبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

156. และพวกท่านอย่าก่อความทุกข์ยากแก่มัน³ มิฉะนั้นการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะคร่าพวกท่าน⁴

وَلَا تَسْوَأْهَا يَسْوَأَ فَمَا أَخَذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

157. แล้วพวกเขาได้ข่มมัน พวกเขาจึงอยู่ในสภาพเป็นผู้เศร้าโศกเสียใจ⁵

فَعَرَوْهَا فَأَصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾

158. ดังนั้นการลงโทษได้คร่าพวกเขา⁶ แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาก็ไม่เป็นผู้ศรัทธา

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

¹ ทำไมท่านจึงอ้างว่าเป็นรอซูลของอัลลอฮ์

² นี่คือนูตฺวเมียหรือจันชอมอบให้แก่พวกท่าน คือนูตฺวเมียที่ออกจากก้อนหิน ด้วยยานพาหนะของอัลลอฮ์ นักตีฟริกกล่าวว่า มีรายงานว่าพวกเขาเสนอแนะให้ทำนูตฺวเมียมีทั้งออกมาจากก้อนหินและให้มันคลอตุลออกมาต่อหน้าพวกเขา นะบีศอและฮุไดคิตอยู่ครู่หนึ่ง ญิบรีลได้มาหาเขาแล้วกล่าวว่า ท่านจงละหมาดสองร็อกอะฮ์แล้วขอรูตฺอพระเจ้าของท่าน เขาจึงปฏิบัติตามหลังจากนั้นนูตฺวเมียได้ออกมาจากก้อนหินแล้วคลอตุลต่อหน้าพวกเขา และมันได้นำความสริมคมมาให้พวกเขา

³ คืออย่าไปทุบตีหรือข่มมัน

⁴ คือพวกท่านจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์จากอัลลอฮ์

⁵ โดยข่มมันด้วยธนู ผู้ที่ข่มมันคือ กุฎีรอิบนุซาลิฟ

⁶ คือการลงโทษที่ถูกสัญญาไว้ นั่นคือเสี่ยงกับบนาทได้ผลลาญชีวิตพวกเขา และก้อนหินได้หล่นลงมาจากฟากฟ้า

159. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่หนอน
พระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ¹ ผู้ทรงเมตตา
เสมอ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

160. หมู่ชนของลูฏ ได้ปฏิเสธบรรดารอซูล²

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือลูฏ
ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านอย่าเกรง
บ้างหรือ

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

162. แท้จริงฉันคือรอซูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับ
พวกท่าน

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และ
เชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾

164. และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จาก
พวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด
นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก³

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. พวกท่านเข้าหาผู้ชายในหมู่ผู้คนที่ทั้งหลาย
กระนั้นหรือ⁴

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166. และพวกท่านปล่อยทิ้ง สิ่งที่พระเจ้าของ
พวกท่านทรงบังเกิดมาสำหรับพวกท่าน คือ
ภรรยาของพวกท่าน⁵ แน่หนอนพวกท่านเป็น
หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

¹ ได้มีการอธิบายไว้ก่อนหน้านี้อแล้ว

² เป็นการเริ่มเรื่องราวของนะบีลู่ฏ คือชนชาติของลู่ฏได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังรอซูลของพวกเขาคือนะบีลู่ฏ ผู้ใด
ปฏิเสธรอซูลคนหนึ่งก็เท่ากับปฏิเสธบรรดารอซูล

³ อัลลอฮ์ยาดได้กล่าวซ้ำเช่นนี้ และได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้อแล้ว

⁴ คือพวกท่านร่วมสังวาสกับบรรดาผู้ชายทางทวารหนักกระนั้นหรือ พวกท่านเท่านั้นที่กระทำการอัน
น่าเกลียดในหมู่มนุษยชาติทั้งหลาย

⁵ พวกท่านไม่ปฏิบัติในสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้อนุมัติให้ คือการหาความสุขกับบรรดาภรรยาของ
พวกท่าน

167. พวกเขาบอกว่า โอ้ลูฏเอียะฮ์ หากท่านไม่
หยุดยิง แน่نونท่านเป็นผู้หนึ่งที่จะถูกขับไล่
ให้ออกไป¹

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ

لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَخْرُجِينَ ﴿١٦٧﴾

168. เขากล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นผู้ที่เกลียดยิ่ง
ต่อการกระทำของพวกเขา²

قَالَ إِنِّي لَعَمَلِكُمْ مِنَ الْفَالِينَ ﴿١٦٨﴾

169. ข้าแต่พระเจ้าของฉันขอพระองค์ทรง
ช่วยฉัน และบริวารของฉันให้พ้นจากที่พวกเขา
กระทำกัน³

رَبِّ يَحْيَىٰ وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. ดังนั้นเราได้ช่วยเขา และบริวารของเขา
ทั้งหมดให้รอดพ้น

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

171. นอกจากหญิงแก่คนหนึ่ง⁴ ซึ่งนางอยู่ใน
หมู่ผู้ถูกทำลาย

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾

172. แล้วเราได้ทำลายพวกคนอื่น

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. และได้ให้ท่าฝนตกลงมาบนพวกเขา⁵
ดังนั้นฝนของบรรดาผู้ถูกตักเตือนมันชั่วร้าย
เสียนี้กระไร

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่ง
อย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็น
ผู้ศรัทธา

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

¹ คือหากท่านไม่เลิกการดำเนินสิ่งที่พวกเรากระทำกันอยู่ เราจะไล่ท่านออกไปจากพวกเราและนครเทศ
ให้ออกจากแผ่นดินของเรา

² ฉันขอปลีกตัวออกจากกรกระทำอันน่าเกลียดของพวกเขา

³ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์และบริวารของข้าพระองค์พ้นจากการลงโทษซึ่งพวกเขาเหมาะสมจะได้รับ
เพราะการกระทำอันน่าเกลียดของพวกเขา

⁴ หมายถึงภรรยาของเขา

⁵ คือเป็นก้อนหินตกลงมาเหมือนกับฝนที่ตกลงมาอย่างหนัก

175. และแท้จริงพระเจ้าของสุเจ้านั้นแน่นอน
พระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตา
เสมอ¹

وَلَنْ رَبِّكَ لَمَوْءٌ الرَّبِّ الرَّحِيمِ ﴿١٧٥﴾

176. ชาวป่าที่ไปได้ปฏิเสธบรรดารอซูล²

كَذَّبَ أَصْحَابُ بَيْتِكَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

177. ขณะที่ซุฮัยบได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้
พวกท่านอย่าเกรงบ้างหรือ

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

178. แท้จริงฉันคือรอซูลผู้สัตย์สำหรับ
พวกท่าน

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

179. ดังนั้นพวกท่านจงอย่าเกรงอัลลอฮ์และ
เชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٧٩﴾

180. และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จาก
พวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด
นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก³

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

181. จงดวงให้ครบเต็ม⁴ และอย่าเป็นผู้ที่ขาด
พร่อง⁵

﴿١٨١﴾ أَتَوْا بِالْكَيْلِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾

182. และจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง

﴿١٨٢﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ إِيسَابَ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾

183. และอย่าให้ขาดพร่องแก่มหาชนซึ่งสิ่ง
ต่าง ๆ ของพวกเขา⁶ และอย่าก่อวุ่นในแผ่นดิน
เป็นผู้บ่อนทำลาย

﴿١٨٣﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

¹ ในสองอายะฮ์เช่นนี้ได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้อแล้ว

² คือชาวเมืองมคฺฮัน

³ อัลลอฮ์ต่าง ๆ เหล่านี้ได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้อแล้ว

⁴ คือจงให้ครบถ้วนแก่มหาชนซึ่งสิทธิของพวกเขาในการดวงและการชั่ง

⁵ คืออย่าให้พร่องในการดวง และขาดในการชั่ง

⁶ คืออย่าให้สิทธิของมหาชนต้องขาดตกบกพร่องในทุกวิถีทาง เช่น การคดโกง การตลบตะแลง การ
บิดพลิ้ว เป็นต้น

184. และจงยำเกรงผู้ซึ่งบังเกิดพวกท่าน¹ และ
ประชาชาติสมัยก่อนๆ

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحِجَّةَ الْأُولَى ﴿١٨٤﴾

185. พวกเขากล่าวว่า แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่ง
ในหมู่ผู้ถูกอาคม²

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٨٥﴾

186. และท่านมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นสามัญชน
เช่นเรา และเราคิดว่าท่านเป็นผู้กล่าวเท็จคน
หนึ่ง³

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطْنُكَ
لِنِ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

187. ดั่งนั้นจงให้ส่วนต่างๆ จากท้องฟ้า⁴
หล่นลงมาบนพวกเรา หากท่านเป็นผู้สัตย์จริง
คนหนึ่ง

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

188. เขากล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ดี
ยิ่งในสิ่งที่พวกท่านกระทำ

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

189. พวกเขาได้ปฏิเสธไม่เชื่อเขาตั้งนั้นการ
ลงโทษแห่งวันเมฆครอบคลุมได้คร่าพวกเขา
แท้จริงมันเป็นการลงโทษแห่งวันยิ่งใหญ่⁵

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

190. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่ง
อย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้
ศรัทธา

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّمَن كَانَ كَرِيمًا ﴿١٩٠﴾

¹ คืออัลลอฮ์ ตะอาลา

² จนกระทั่งสติปัญญาของท่านพันเพี้ยนไป

³ คือท่านโกหกเราโดยกล่าวว่า ฉันทนเป็นรอสูลของอัลลอฮ์

⁴ คือการลงโทษ คือชิ้นส่วนจากชั้นฟ้าหล่นลงมา

⁵ นักตีฟิรอกกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงให้มีอากาศร้อนจัดแก่พวกเขาจนกระทั่งหายใจไม่ค่อยคล่อง พวกเขาจึงออกจากที่พักไปยังทุ่งกว้าง อัลลอฮ์ทรงสั่งเมฆให้ลอยมาปกคลุมพวกเขาจากความร้อนของดวงตะวัน ขณะนั้นพวกเขาก็พบกับความหนาวเย็นจึงร้องเรียกซึ่งกันและกัน เมื่อพวกเขาสามารถร่วมกันอยู่ภายใต้เมฆอัลลอฮ์จึงส่งไฟมาเผาไหม้พวกเขาจนหมด นี่คือการลงโทษที่ยิ่งใหญ่

191. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่แน่นอน
พระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตา
เสมอ¹

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

192. และแท้จริงมัน² เป็นการประทานลงมา
ของพระเจ้าแห่งสากลโลก

وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

193. อีรฺรุหฺ ผู้ชื่อสัตย์³ ได้นำมันลงมา

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

194. ยังหัวใจของเจ้าเพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือน
คนหนึ่ง⁴

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

195. เป็นภาษาอาหารบอันชัดแจ้ง

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾

196. และแท้จริงมันมีอยู่ในคัมภีร์สมัยก่อนๆ⁵

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾

197. และมันมิได้เป็นเครื่องหมายแก่พวกเขา⁶
ดอกหรือว่า บรรดาผู้มีความรู้ของวงศาวาน
อิสรออีลก็รู้ดีในเรื่องนี้⁷

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَن يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾

¹ ณ ที่นี้จบเรื่องสุดท้ายในเจ็ดเรื่องที่ได้ประทานแก่ท่านร่อซูลุลลอฮฺ คือสลัลลอะฮฺอะลัยฮิวะซัลลิมเพื่อให้ท่านคลายความกังวลใจต่อการเข้าอิสลามของกลุ่มชนของท่าน และเป็นการปลอบใจท่านให้ผ่อนคลายความเศร้าโศก ที่มีกรกล่าวซ้ำในตอนท้ายสุดของทุกๆ เรื่อง แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่ง แน่แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ นั่นก็เพื่อให้เป็นบทเรียน และเป็นการเตือนอย่างหนักแน่นแก่ผู้มีสติปัญญาใคร่ครวญ

² คืออัลกุรอาน

³ ผู้ชื่อสัตย์แห่งชั้นฟ้า คือท่านญิบรีล อะลัยฮิสสลาม

⁴ เพื่อเจ้าจะได้ท่องจำ และตักเตือนบรรดาผู้ปฏิเสธด้วยโอองการทั้งหลายของมัน

⁵ คือการกล่าวถึงอัลกุรอาน และข่าวคราวของมันได้ปรากฏอยู่ในบรรดาคัมภีร์ของนะบีสสมัยก่อนๆ

⁶ มันมิได้เป็นเครื่องหมายแก่พวกเขาทุกฟารมักกะฮฺ ดอกหรือถึงข้อเท็จจริงของอัลกุรอาน

⁷ ซึ่งพวกเขาได้พบการกล่าวถึงอัลกุรอานในคัมภีร์ของพวกเขา เช่น อับดุลลอฮฺ อิบน์ ซัลลาม และคนอื่น ๆ

198. และหากว่าเราประทานมันลงมาแก่บางคน
ในหมู่ชาวต่างชาติ¹

وَلَوْ زَلَّزَلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْمِيَانِ

199. แล้วเข้อ่านมันแก่พวกเขา² พวกเขาก็จะ
ไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อมัน

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ

200. เช่นเดียวกับเราได้ให้มันเข้าไปในหัวใจ
ของบรรดาผู้กระทำผิด³

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

201. พวกเขาจะไม่ศรัทธามันจนกว่าพวกเขา
จะได้เห็นการลงโทษอันเจ็บปวด

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

202. แล้วมัน⁴ จะมาหาพวกเขาอย่างกะทันหัน
โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว⁵

فَأَنبَأَهُمْ بَعَثَهُ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ

203. พวกเขาก็จะกล่าวว่าให้พวกเราได้รับการ
ประวิงบังได้ไหม⁶

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ

204. ทำไมพวกเขาจึงเร่งการลงโทษของเรา
อีกเล่า⁷

أَفِعْدَابًا إِنَّا نَسْتَعْمِلُونَ

205. เจ้าไม่เห็นดอกหรือ หากเราให้พวกเขา
รื่นเริงต่อไปอีกเป็นปี⁸

أَفَرَأَيْتَ إِن مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

¹ ที่ไม่สามารถพูดภาษาอาหรับได้

² คือชาวต่างชาติผู้นั้นได้อ่านมันแก่พวกเขาทุกพหุพารมภ์กะฮุ

³ คือได้ให้อัลกุรอานเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้กระทำผิด พวกเขาได้ฟังและเข้าใจมัน และรู้ถึงความ
สะสลาย และความลึกซึ้งของมัน พวกเขาก็ยังคงตื้อดื้อไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานทั้ง ๆ ที่เป็นที่ยประจักษ์ถึง
ความมหัศจรรย์ของมัน

⁴ คือการลงโทษอย่างกะทันหัน

⁵ คือพวกเขาไม่รู้ว่ามันจะมาถึงพวกเขา

⁶ พวกเขาถ่วงขณะที่การลงโทษจะถึง พวกเขาสบายใจที่พวกเขาไม่ได้ศรัทธาในอดีตและหวังว่าหากได้มี
การประวิงแก่พวกเขาแล้วพวกเขาก็จะศรัทธา

⁷ ทั้ง ๆ ที่ขณะการลงโทษมาถึงพวกเขา ๆ ก็ขอประวิงเวลาต่อไปอีก

⁸ ทั้ง ๆ ที่พวกเขายังมีความสุขสมบูรณ์ และมีความเป็นอยู่อย่างสบาย

206. แล้วสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้¹ ก็ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขา

تُرْجَاءُ لَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

207. สิ่งที่เขาได้ถูกให้รีบนั้นจะไม่นำมาให้อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่พวกเขา²

مَا أَنْفَعَنَّهُمْ مَا كَانُوا يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٢٠٧﴾

208. และเราได้ทำลายชาวเมืองใด เว้นแต่ได้มีผู้ตักเตือนแก่มัน³ แล้ว

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا مَا سُذِرُوا ﴿٢٠٨﴾

209. เพื่อเป็นข้อตักเตือน⁴ และเราได้เป็นผู้ธรรม⁵

ذِكْرَى وَمَا كُنَّا ظَالِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾

210. และพวกมารชัยฏอนมิได้นำมัน⁶ ลงมา

وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ ﴿٢١٠﴾

211. และไม่เป็นการเหมาะสมแก่พวกมันและพวกมันก็ไม่สามารถด้วย

وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَظِيْعُونَ ﴿٢١١﴾

212. แท้จริงพวกมันเป็นผู้กีดกัน⁷ อย่างแน่นอนจากการฟัง

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُوْنٌ ﴿٢١٢﴾

213. ดังนั้นเจ้าอย่าได้วิงวอนพระเจ้าอื่นใด คู่เคียงกับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ถูกทำโทษ⁸

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمَعْدُوْبِيْنَ ﴿٢١٣﴾

¹ คือการลงโทษ

² ในการผ่อนคลายความเศร้าโศกเสียใจ หรือคุ้มกันการลงโทษ

³ คือหลังจากที่เราได้ให้หลักฐานแก่พวกเขาแล้วด้วยการส่งบรรดารอซูลมาเป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือน

⁴ เพื่อให้การทำลายล้างพวกเขานั้นเป็นบทเรียนและข้อเตือนใจแก่ผู้อื่น ดังนั้นพวกเขาจะไม่เป็นผู้ฝ่าฝืนเช่นเดียวกับพวกเขา

⁵ ในการลงโทษพวกเขา เพราะเราได้นำหลักฐานมาให้พวกเขาแล้ว

⁶ คือพวกมันมิได้นำอัลกุรอานลงมา แต่อัครทูตอะมีน เป็นผู้นำลงมา

⁷ เพราะพวกมันถูกห้ามจากเงียฟังตั้งแต่มุฮัมมัด คือลลัลลอฮ์อะลียะฮิซซัลลิมีได้รับการแต่งตั้งมาเป็นรอซูลและพวกมันถูกกีดกันจากการฟังด้วยมะลาอิกะฮ์ และเปลวเพลิง ดังนั้นพวกมันจะสามารถนำเอาอัลกุรอาน ลงมาได้อย่างไร

⁸ ถูกลงโทษด้วยไฟนรกญะฮันนัม

214. จงตักเตือนวงศ์าคณาญาติของเจ้าที่
ไกลชิด¹

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

215. และจงลดปึก² ของเจ้าแก่บรรดาผู้ศรัทธา
ที่ปฏิบัติตามเจ้า

وَأَنْخِفْ جَانِحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

216. หากพวกเขาฝ่าฝืนเจ้า³ ก็จงกล่าวเถิด
แท้จริงฉันขอปลีกตัวให้พ้นจากสิ่งที่พวกท่าน
ปฏิบัติกันอยู่

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

217. และจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁴

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

218. ผู้ทรงเห็นเจ้าขณะที่เจ้ายินอยู่⁵

الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

219. และการเคลื่อนไหวของเจ้าในหมู่ผู้สัจ⁶

وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّنَجِينَ ﴿٢١٩﴾

220. แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงไต่ยีน ผู้ทรง
รอบรู้เสมอ

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

221. ฉันจะบอกแก่พวกท่านใหม่ ว่า พวกมาร
ชัยฏอนลงมาบนผู้ใด⁷

هَلْ أَنْتُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينَ ﴿٢٢١﴾

¹ นักตีฟซีรอฮ์บายาว่า ที่ท่านนะบี คือลัลลอสฺซุลละลียะฮ์วะซัลลัม ถูกใช้ให้ตักเตือนญาติไกลชิดของท่านก่อน ก็เพื่อมิให้ผู้ใดคิดเป็นอคติว่าท่านเอนเอียงไปกับญาติของท่าน ดังนั้นเมื่อมีการบีบบังคับแก่ตัวเองและญาติไกลชิดของท่านแล้ว คำพูดคำสั่งสอนของท่านก็จะเกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น

² จงนอบน้อมอ่อนโยน

³ คือไม่ยอมเชื่อฟังและปฏิบัติตาม

⁴ จงมอบหมายการงานทั้งหมดของเจ้าแต่อัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจซึ่งจะปราบศัตรูของเจ้าด้วยอำนาจของพระองค์ และสนับสนุนเจ้าให้เหนือพวกเขาด้วยความเมตตาของพระองค์

⁵ คือเห็นยีนอยู่คนเดียวเมื่อออกจากที่นอนของเจ้า หรือที่ชุมนุมของเจ้า อิบน์อับบาสกล่าวว่ายินที่ยีนละหมาดอยู่

⁶ คือเห็นเจ้าในขณะที่อยู่คนเดียวและอยู่กับหมู่คณะ

⁷ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกกุฟฟารมักกะฮ์ว่า ฉันจะบอก (26:221) เป็นการตอบโต้แก่พวกเขาเมื่อพวกเขา กล่าวว่า ชัยฏอนเป็นผู้นำเอาอัลกุรอานลงมาให้เขา

222. พวกมันลงมาบนทุกคนที่เป็นผู้โกหก ผู้
ทำบาปมาก¹

223. พวกมันจะเจียหูฟัง และส่วนมากพวกมัน
เป็นผู้โกหก²

224. และพวกกวีนั้น พวกหลงผิดจะปฏิบัติ
ตามพวกเขา³

225. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงพวกเขา
นั้นเร่ร่อนไปในทุกหนแห่ง⁴

226. และแท้จริงพวกเขานั้นพูดในสิ่งที่พวกเขา
ไม่กระทำ⁵

227. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติ
ความดีทั้งหลายและรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมา⁶
และตอบโต้ป้องกันหลังจากที่พวกเขาถูกข่มเหง⁷
และบรรดาผู้ธรรมะจะรู้ว่า ทางกลับอันใดที่
พวกเขาจะกลับคืนสู่⁸

نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

يَلْقَوْنَ السَّمْعَ وَآكُثْرَهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

الَّذِينَ رَأَوْهُمْ فِي كُلِّ إِثْمٍ يَمْشُونَ ﴿٢٢٥﴾

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا وَأَنصَرُوا مِن بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسِعِلُوا الَّذِينَ
ظَلَمُوا أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

¹ มิใช่ลงบนหัวหน้าของลูกหลานอาดานาน

² พวกมันจะเจียหูฟังแล้วนำไปบอกแก่พวกโหระหมดู และส่วนมากของพวกนี้ก็เป็นคนโกหก

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบโต้ผู้ที่อ้างว่ามุฮัมมัดเป็นนักกวีว่า พวกกวีนั้น ใครที่ปฏิบัติตามเขา คือ
พวกหลงผิด ไม่ใช่พวกที่มีสติปัญญา

⁴ คือพวกเขาจะปฏิบัติตามการสรรเสริญเยินยอ และการขุดคุ้ยความไม่ดีงาม หรือการสบประมาท

⁵ คือเป็นพวกโกหก

⁶ คือกวีมิได้ทำให้พวกเขาเลื่อมรำลึกถึงอัลลอฮ์

⁷ กล่าวตอบโต้พวกมุชรีกีนเพื่อปกป้องความจริง และสนับสนุนอิสลาม

⁸ คือพวกอธรรมที่เป็นศัตรูกับอิสลามและพวกกวีที่หลงผิด จะได้ว่าทางกลับของพวกเขา นั่นคือการลงโทษ
ด้วยไฟนรกฮันนัม นั่นคือทางกลับที่ชั่วร้ายและสาสม

(27) ซูเราะฮ์ อันนัมล

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 93 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนัมล

ซูเราะฮ์อันนัมลเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ ที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องหลักการ ศรัทธาอัลอะเกะดะฮ์ การให้ความเป็นเอกภาพ สาสน์ และการฟื้นคืนชีพ เป็นซูเราะฮ์หนึ่งในสามซูเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาอย่างต่อเนื่อง และถูกจัดอันดับไว้ในคัมภีร์อย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกันคือ ซูเราะฮ์อัชชะรออฺ อันนัมล และอัลเกาะศ็อศ และอาจจะกล่าวได้ว่าในซูเราะฮ์ทั้งสามนี้มีแนวทางเดียวกันในการดำเนินเรื่อง เพื่อเป็นบทเรียนและข้อเตือนสติ โดยการเล่าเรื่องในอดีต

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงอัลกุรอานุลอะซีม ซึ่งเป็นปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ของนะบีมุฮัมมัดและเป็นหลักฐานที่สมบูรณ์จนกระทั่งวันกิยามะฮ์ และได้แจกแจงว่า ได้ถูกประทาน ลงมาจากพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องราวของบรรดานะบีบางท่านโดยสรุป และบางท่านโดยละเอียด กล่าวโดยย่อถึงประวัติของนะบีมุซา นะบีศอและฮ์ และนะบีสุลฎ และได้กล่าวถึงชนชาติของบรรดานะบีดังกล่าวว่าได้รับการลงโทษเนื่องจากพวกเขาผิดหลังให้กับการเรียกร้องเชิญชวนของอัลลอฮ์ และพวกเขาปฏิเสธต่อบรรดารอซูลผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย

ซูเราะฮ์นี้กล่าวโดยละเอียดถึงเรื่องนะบีดาวูด และบุตรชายของเขาคือนะบีสุลัยมานและนอิมะฮ์อันมากหลายที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ท่านนะบีทั้งสอง และกล่าวโดยเฉพาะถึงความโปรดปรานของพระองค์ ที่ทรงประทานการเป็นนะบีและอำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาล และได้กล่าวถึงเรื่องของนะบีสุลัยมานกับบัลเกส พระราชินีแห่งเมืองสะบะ

ในเรื่องนี้มีความสำคัญอย่างละเอียดอ่อนของบรรดาผู้มีเกียรติ และอำนาจผู้ยิ่งใหญ่และกะษัตริย์ ท่านนะบีสุลัยมานได้ยึดเอาการมีอำนาจเป็นสื่อในการเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์ ท่านจะไม่ปล่อยให้หนักปกครองที่กดขี่ข่มเหง หรือกะษัตริย์ผู้ปฏิเสธศรัทธา เว้นแต่จะเรียกร้องไปสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ดังเช่นเรื่องของท่านกับพระราชินีบัลเกสจนกระทั่งพระนางทรงเลิกการเคารพบูชารูปปั้นและเจว็ด และเสด็จไปพร้อม

กับเหล่าทหารของพระองค์ ยอมจำนนและตอบรับการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่พระผู้ทรงเมตตา

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงหลักฐานและข้อพิสูจน์ถึงการมีอัลลอฮ์ และการเป็นเอกภาพของพระองค์ ซึ่งจะเห็นได้จากสิ่งที่ถูกบังเกิดมาทั้งหลาย และความแนบเนียนในการสร้างของพระองค์ นอกจากนี้ยังได้สาธยายถึงความน่ากลัวและภาพลักษณ์ที่น่าตื่นเต้นซึ่งมนุษย์ทั้งหลายจะได้เห็นในวันแห่งการชุมนุมครั้งยิ่งใหญ่ โดยที่พวกเขาจะตื่นตระหนกและสั่นสะท้าน มนุษย์ในวันนั้นจะถูกแบ่งออกเป็นสองพวก พวกที่หนึ่งคือพวกที่มีความสุขสำราญ จะพบแต่ความดีทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งคือพวกที่ใบหน้าของพวกเขาที่มคะมำลงในนรกญะฮันนัม

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกตั้งชื่อว่า ซูเราะฮ์อันนัมล (มด) เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องของมด ซึ่งได้สั่งสอนและกล่าวเตือนไพร่พลของมัน แล้วมันได้แก้ตัวให้สุลัยมานและกองทัพของเขา ท่านนะบีของอัลลอฮ์เข้าใจรู้ภาษาของมดจึงยิ้มเมื่อได้ยินคำพูดของมัน และขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ที่ได้ประทานความโปรดปรานและความดีต่าง ๆ ให้แก่เขา ในการนี้ยอมเป็นข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ถึงสัตววิทยา อันเนื่องมาจากการเฉลียวฉลาดแห่งพระผู้ทรงเอกละ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฏอ ซีน¹ เหล่านี้คือโครงการทั้งหลายของอัลกุรอาน² และคัมภีร์อันชัดเจน³
2. เป็นแนวทางที่ถูกต้อง และข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁴
3. บรรดาผู้ดำรงการละหมาดและบริจาคชะกาต⁵ และต่อวันปรโลกพวกเขาเชื่อมั่น⁶
4. แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น เราได้ทำให้การทำงานของพวกเขาสวยงามแก่พวกเขา⁷ ดังนั้นพวกเขาจะระเห่ร้อน⁸
5. ชนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันชั่วช้า⁹ และในวันปรโลกพวกเขาเป็นผู้ขาดทุนยิ่ง¹⁰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس تاء ك آيت القرآن وكتاب مبین ﴿١﴾

هدى وبشرى للمؤمنين ﴿٢﴾

الذين يقيمون الصلاة ويؤتون الزكاة وهم

بالآخرة هم يؤمنون ﴿٣﴾

إن الذين لا يؤمنون بالآخرة زينا لهم

أعمالهم فهم بهمهمون ﴿٤﴾

أولئك الذين لهم سوء العذاب

وهم في الآخرة هم الآخرون ﴿٥﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายเกี่ยวกับตัวอักษร ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 1 ซูเราะฮ์ อัลบากอเราะฮ์

² โครงการเหล่านี้ถูกประทานลงมาแก่เจ้า เป็นโครงการของอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์

³ เป็นโครงการแห่งคัมภีร์อันชัดเจนสำหรับผู้ที่มีศรัทธาและพินิจพิจารณา อัลลอฮ์ทรงแจกแจงบทบัญญัติต่าง ๆ ในนั้น และทรงชี้แนะแก่มวลมนุษย์

⁴ โครงการทั้งหลายเหล่านั้นแห่งอัลกุรอาน เป็นผู้นำทางแก่บรรดาผู้ศรัทธาไปสู่ทางอันเที่ยงธรรม เป็นผู้แจ้งข่าวดีแก่พวกเขาว่าจะได้รับสวนสวรรค์ ที่กล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธาโดยเฉพาะก็เพราะว่า พวกเขาได้รับประโยชน์จากอัลกุรอาน

⁵ พวกเขาได้แจกจ่ายชะกาตทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา โดยมีความเชื่อมั่นในจิตใจของพวกเขา

⁶ มีความเชื่อมั่นต่อวันปรโลกอย่างแน่นอน ปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้น

⁷ คือเราได้ทำให้การทำงานที่ชั่วช้าเลวทรามของพวกเขา เป็นที่สวยงาม

⁸ คือไม่สามารถจะแยกแยะระหว่างงานที่ดีกับงานที่ชั่ว

⁹ ได้รับการลงโทษอย่างหนักในโลกนี้ด้วยการถูกฆ่า ถูกจับเป็นเชลย และถูกขับไล่ออกไป

¹⁰ พวกเขาจะไปสู่รगतลอดกาล

6. และแท้จริง เจ้าจะได้รับอัลกุรอานอย่าง
แน่นอน จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้¹

7. จงรำลึก เมื่อมุซาคกล่าวแก่ครอบครัวของ
เขา² ว่า แท้จริงฉันเห็นไฟ³ ฉันจะนำชาวจาก
ที่นั่นมาให้พวกท่าน หรือฉันจะนำคบเพลิงมา
ให้พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้ทำให้มันอุ่น

8. ครั้นเมื่อเขามาถึงที่นั่น⁴ ได้มีเสียงเรียกขึ้น
ว่า ผู้ที่อยู่ในไฟและผู้ที่อยู่รอบ ๆ มัน⁵ จะได้
รับความจำเริญ และมหาบริสทุอีแห่งอัลลอฮ์
พระเจ้าแห่งสากลโลก

9. โอ้มุซาเอย์ แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

10. และจงโยนไม้เท้าของเจ้า⁶ เมื่อเขาเห็น
มันเคลื่อนไหวคล้ายกับว่ามันเป็นงู เขาก็กลับ
หลังหันและไม้เท้ากลับมาอีก⁷ โอ้มุซาเอย์ เจ้า
อย่ากลัว แท้จริงบรรดาราอซูลนั้นจะไม่กลัวเมื่อ
อยู่ต่อหน้าข้า

وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا خَبِيرٌ
أَوْ آيَاتِكُمْ بِسَهَابٍ مَبْسُوتٍ لَعَلَّكُمْ تَفْطَلُونَ ﴿٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهَا نُورٌ أَنْ يُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾

يَمُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُتَلَهْتَجُ كَانْتَهَاجًا وَلِي مُدْرِكًا
وَلِي يُعَقِّبُ يَمُوسَى لِيَخْفَى مِنِّي الْيَافِثُ
لَدَى الْمَرْسُولِ ﴿١٠﴾

¹ อัลชะมัคชะรียกกล่าวว่า อายะฮ์นี้เป็นอารัมภบทที่พระองค์ทรงประสงค์จะนำเรื่องราวต่าง ๆ มาหลังจาก
อายะฮ์นี้

² หมายถึงภรรยาของเขา

³ นักตีฟซีรอธิบายว่า คือขณะที่เขาเดินทางจากเมืองมัดยันไปยังอียิปต์ ซึ่งเป็นคืนที่มีมืดมและหนาวเหน็บ
และเขาอยู่ในสภาพที่หลงทาง

⁴ เมื่อมาถึงสถานที่ที่มีไฟ เขาได้เห็นภาพลักษณะที่ยิ่งใหญ่น่าเกรงขาม มันเป็นไฟลุกอยู่ที่ต้นไม้เขียวชะอุ่ม
เมื่อไฟลุกโชนขึ้น ต้นไม้นั้นก็จะเขียวชะอุ่มยิ่งขึ้น แล้วเขาก็เงยศีรษะขึ้น รัศมีของมันก็กระเจายขึ้นสู่ท้องฟ้า

⁵ มีเสียงเรียกจากด้านข้างของภูเขาว่า เจ้าและผู้ที่อยู่รอบ ๆ เจ้าคือมะลาอิกะฮ์จะได้รับความจำเริญ
และความเป็นสิริมงคล

⁶ เพื่อเจ้าจะได้เห็นปาฏิหาริย์ของเจ้าด้วยตัวของเจ้าเอง แล้วเจ้าก็จะคุ้นเคยกับมัน

⁷ นี่คือธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อได้เห็นสิ่งที่น่าเกรงขาม เช่น การที่ไม่ทำกลายเป็นงู

11. เว้นแต่ผู้อธรรม แล้วเขาได้เปลี่ยนมาทำ
ความดี หลังจากที่ได้ทำความชั่ว เพราะแท้จริง
ข้า้นั้นเป็นผู้อภัย ผู้เมตตาเสมอ

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسَنًا بَعْدَ سَوْءٍ
فِي نَفْسٍ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

12. และจงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของ
เจ้า มันจะออกมาขาวปราศจากอันตรายใดๆ¹
(นี่คือสอง) ในเก้าสัญญาณ (ที่เจ้าจะนำไป) ยัง
ฟิรเอานูและพวกพ้องของเขา² แท้จริงพวกเขา
เป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا
مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ فِي سَبْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَفِئْتِهِ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾

13. เมื่อสัญญาณของเราได้มาปรากฏชัดแจ้ง
แก่พวกเขา³ พวกเขา ก็กล่าวว่า นี่คือเวทมนตร์
คาถาอันแจ่มแจ้ง

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً
قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

14. และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างอูติธรรม
และเยอหยิ่ง⁴ ทั้ง ๆ ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมัน
มัน ดังนั้นจงดูเถิดว่า บันปลายของบรรดาผู้
บ่อนทำลายนั้นจะเป็นเช่นไร⁵

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

15. และโดยแน่นอนเราได้ให้ความรู้แก่ดาวูด
และสุลัยมาน⁶ และเขาทั้งสองกล่าวว่า บรรดา

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عَلَمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

¹ นี่คือนักปฎิหาริย์หนึ่งของมุซา เป็นการบ่งบอกถึงความน่าทึ่งแห่งเดชานุภาพของอัลลอฮ์ คือเมื่อเขาเอามือออกจากอกเสื้อมันจะมีรัศมีขาวเป็นประกาย ปราศจากโรคเรื้อนและโรคใดๆ

² ปฎิหาริย์ทั้งสองนี้ (คือไม้เท้าและมือ) รวมอยู่ในปฎิหาริย์เก้าอย่าง ที่เราได้ให้การสนับสนุนเจ้าและมันเป็นหลักฐานยืนยันถึงความสัจจะของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้นำไปแสดงแก่ฟิรเอานูและพวกพ้องของเขา

³ คือเมื่อพวกเขาได้เห็นปฎิหาริย์อย่างแจ่มชัด

⁴ คือปฏิเสธสัญญาณต่างๆ อย่างอูติธรรมจากตัวของพวกเขาเอง และเยอหยิ่งที่จะปฎิบัติตามสังคธรรม

⁵ บันปลายของพวกเขาคือการจมน้ำตายในโลกนี้ และการถูกเผาในโลกหน้า

⁶ นี่คือนักปฎิหาริย์ที่นำมากล่าวไว้ในซูเราะฮ์นี้ เป็นเรื่องของ ดาวูดและสุลัยมาน ความหมายคือ เราได้ให้ความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับเรื่องของโลกนี้และศาสนา และเราได้รวมให้เขาทั้งสองได้รับความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า อักฎิบิรียักกล่าวว่า ในกาณ์นี้เช่น วิชาเกี่ยวกับภาษาของนก และภาษาของสัตว์เลื้อยคลาน และอื่นจากนี้ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้พวกเขาเกี่ยวกับความรู้ของพระองค์

การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงโปรดปราน
แก่เรา เหนือส่วนมากของปวงบ่าวของพระองค์
ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

16. และสุลัยมานเป็นทายาทของดาวิด¹ และ
เขากล่าวว่า มนุษย์เอ๋ย เราได้รับความรู้ใน
ภาษาของนก² และเราได้รับทุกๆ สิ่ง³ แท้จริง
นี่คือความโปรดปรานอันแท้จริงแน่นอน

17. และไพร่พลของเขาที่เป็นญินมนุษย์และ
นก ได้ถูกให้มาชุมนุมต่อหน้าสุลัยมาน และ
พวกเขาถูกจัดให้เป็นระเบียบ⁴

18. จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึงทุ่งที่มีมด
มาก⁵ มดตัวหนึ่งได้พูดว่า โอ้พวกมดเอ๋ย
พวกเจ้าจงเข้าไปในรังของพวกเจ้าเถิด เพื่อว่า
สุลัยมานและไพร่พลของเขาจะได้ไม่บดขยี้
พวกเจ้า โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว⁶

وَوَيْتَ سُلَيْمَانَ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْعَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

وَحَيْثَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِكُمْ كَمَا لَا تَحيطُ بِكُمْ
سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

¹ สุลัยมานเป็นผู้สืบมรดกจากบิดาของเขาคืออะบีดาวิด เกี่ยวกับการเป็นนะบีทางด้านวิชาความรู้ และการมีอำนาจปกครองซึ่งผิดกับพี่น้องคนอื่นๆ อีก 18 คน ที่ไม่ได้รับมรดกเช่นเขา

² อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติแก่เรา โดยทรงสอนให้เรารู้ภาษาของนก และเสียงของบรรดาสัตว์ทั้งหมด

³ อัลลอฮ์ทรงประทานความดีงามต่างๆ ของโลกนี้ทุกอย่างแก่เรา เสมือนกับที่พระองค์ทรงประทานแก่บรรดาชนชั้นหัวหน้า

⁴ ไพร่พลแต่ละประเภทถูกจัดเป็นแถวอย่างมีระเบียบ โดยมีสุลัยมานเดินนำหน้าอย่างสง่างามและสมเกียรติ

⁵ คือทุ่งแห่งหนึ่ง ณ เมืองซาม

⁶ โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้สีกตัวต่อพวกเขา เพราะพวกเขาไม่ประสงค์ที่จะบดขยี้พวกเขาโดยเจตนา ทั้งนี้เป็นการเตือนแล้วก็ให้อภัยเพราะมันรู้ดีว่าเขาเป็นนะบีที่มีความเมตตา สุลัยมานได้ยินคำพูดของมันและเข้าใจจุดมุ่งหมายของมัน

19. เขา (สุลัยมาน) ยิ้มแฉ่งหัวเราะต่อคำพูดของมัน¹ และกล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ท่าน ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ และบิดามารดาของข้าพระองค์² และให้ข้าพระองค์กระทำความดีเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยมัน และทรงให้ข้าพระองค์เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ที่ดีทั้งหลาย

فَنَبَسَهُ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

20. และเขาได้ตรวจดูฝูงนกแล้วกล่าวขึ้นว่า ทำไมฉันจึงไม่เห็นที่สุดสุด แต่ว่ามันหายไปไหน³

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْفَاكِينِ ﴿٢٠﴾

21. แน่นอน ฉันจะลงโทษมันด้วยการลงโทษอย่างสาหัส⁴ หรือฉันจะฆ่ามันอย่างแน่นอนหรือให้มันนำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้ฉัน⁵

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَأَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

22. มันหายไปชั่วคราว (แล้วกลับมา) มันได้กล่าวว่า ฉันได้ไปตรวจพบสิ่งที่ท่านไม่รู้ และฉันได้นำข่าวอันแน่นอนจากสะบะ⁶ มายังท่าน

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ مَحْطُ بِهِ وَحِثُّكَ مِنْ سَيِّئَاتِنَا يَتَّبِعُنِي ﴿٢٢﴾

¹ คือยิ้มด้วยความตั้งใจที่ได้ยินคำชมเชยของมด ที่มีต่อเขาและไพร่พลของเขา

² คือทรงดลบันดาลแก่ข้าพระองค์และประทานความสำเร็จแก่ข้าพระองค์ เพื่อขอบคุณต่อความโปรดปรานและความดีงามทั้งหลายที่ได้ประทานแก่ข้าพระองค์และบิดามารดาของข้าพระองค์

³ นักตีพริอธิบายว่า ในการเดินทางของสุลัยมานนั้นจะมีฝูงนกร่วมไปด้วย เพื่อใช้ปีกของมันเป็นร่มเงาแก่เขา เมื่อสุลัยมาน ได้เดินทางพ้นจากทุ่งของมดแล้ว และได้พักในที่ที่แห้งแล้ง เหล่าทหารต่างก็กระหายน้ำจึงขอน้ำดื่ม ในการนี้จะมีนกที่สุดสุดเป็นผู้ชี้แนะแหล่งน้ำ เมื่อมันบอกว่าตรงนี้มีน้ำ บรรดาชายุวกอนก็จะช่วยกันขุดแล้วดันท่านก็ผุดขึ้นมา ในวันนั้นสุลัยมาน ได้ถามหามันแต่ไม่พบ เขาจึงกล่าวขึ้นว่าทำไมฉันจึงไม่เห็นที่สุดสุด มันหายไปไหน มันไปโดยไม่ขออนุญาตจากฉัน

⁴ ด้วยการชังหรือถอนชน

⁵ เพื่อชี้แจงข้อขัดข้องของมัน

⁶ เมืองสะบะ ประเทศเยเมน

23. ฉันได้พบหญิงคนหนึ่ง¹ ปกครองพวกเขา และนางมีทุกสิ่ง² และนางมีบัลลังก์อันใหญ่โต³

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. และฉันได้พบนางและหมู่ชนของนาง สักการะบูชาดวงอาทิตย์อื่นจากอัลลอฮ์ และมารชัยฎอนได้ทำให้การทำงานของพวกเขากลายเป็นของดั่งามแก่พวกเขา และได้กีดกันพวกเขาออกจากแนวทางที่ถูกต้อง⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَزَيْنٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

25. ทำไมพวกเขาไม่สujudต่ออัลลอฮ์ ผู้นำออกมาซึ่งสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เทียบเท่า นอกจากพระองค์ พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่⁵

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

27. เขากล่าวว่า เราจะคอยดูว่าเจ้าพูดจริงหรือเจ้าอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ⁶

﴿ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ ﴾

¹ มีชื่อว่า บัลเกส เป็นพระราชินีปกครองพวกเขา

² คือทุกสิ่งที่บรรดากษัตริย์พึงมี

³ มีบัลลังก์ทำด้วยทองคำประดับเพชรนิลจินดา

⁴ อิบลิสได้เกลี้ยกล่อมพวกเขาให้สักการะบูชาดวงอาทิตย์ และหันห่างออกจากแนวทางที่ถูกต้อง

⁵ คือพระองค์ทรงสูงส่ง ทรงเอกะ ด้วยความยิ่งใหญ่และทรงเกียรติอันสูง เป็นพระเจ้าแห่งบัลลังก์อันมีเกียรติ สมควรยิ่งแก่การเคารพภักดีและสujud

⁶ อิบดุลญาซีฮ์กล่าวว่า การที่เขาสงสัยในข่าวของมัน ก็เพราะว่าเขาปฏิเสธที่จะให้ผู้อื่นมีอำนาจเช่นเขา

28. เจ้าจงนำสารของฉันทันนี้และส่งมันให้พวกเขา แล้วถอยออกห่างจากพวกเขา¹ ดังนั้นจงคอยดูว่าพวกเขาจะตอบกลับมาว่าอย่างไร²

29. (พระราชินี) ทรงกล่าวว่า โอ้หมู่บริพารทั้งหลายเอ๋ย แน่แท้สารอันมีเกียรติถูกนำมาให้ฉัน

30. แท้จริงมันมาจากสุลัยมาน และแท้จริงมันเริ่มว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ³

31. พวกท่านอย่าเยอหยิ่งต่อฉัน และจงมาหาฉันอย่างนอบน้อม⁴

32. พระนางทรงกล่าวว่า โอ้หมู่บริพารทั้งหลายเอ๋ย จงให้ข้อชี้ขาดแก่ฉันในเรื่องของฉัน ฉันไม่อาจจะตัดสินใจในกิจการใด จนกว่าพวกท่านจะอยู่ร่วมด้วย⁵

33. พวกเขากล่าวว่า เราเป็นพวกที่มีพลังและเป็นพวกที่มีกำลังรบเข้มแข็ง⁶ สำหรับพระบัญชา

أَذْهَبَ بِكُنْيَتِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ
فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُؤِ أَيُّ الْقِيَامِ الْكَيْبُ كَيْمٌ ﴿٢٩﴾

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾

أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأْتُوا سُلَيْمَانَ ﴿٣١﴾

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُؤِ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُو الْقُوَّةِ وَأَوْلُو الْأَسْبَابِ
شَدِيدُوا الْأَمْرَ إِلَيْكَ
فَأَنْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾

¹ ถอยออกไปซ่อนตัวอยู่ในที่ลับๆ

² นักตีพริออธิบายว่า สุดสุดได้เอาสารไปยังบัลแกสและหมู่ชนของพระนาง แล้วมันก็บินร่อนอยู่เหนือศีรษะแล้วร่อนสารลงไปที่ตักของพระนาง

³ เป็นอาร์มภพที่มีเกียรติยิ่ง และมีการประกาศความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ แล้วเรียกร้องไปสู่ความเป็นเอกภาพของพระองค์ และยอมปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์

⁴ เสมือนกับบรรดากษัตริย์กระทำกัน และมาหาฉันในสภาพของผู้ศรัทธา ผู้ยอมจำนน และให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮ์

⁵ คือให้คำปรึกษาและความคิดเห็น

⁶ เราเป็นพวกที่มีกำลังพลมากมาย และมีอาวุธยุทธโปกรณ์มากมาย และมีความเข้มแข็งอดทนในการทำสงคราม

นั้นเป็นของพระนาง ดังนั้น พระนางได้โปรด
ตรึงตรองดูสิ่งใดที่พระนางจะทรงบัญชา¹

34. พระนางทรงกล่าวว่า แท้จริงเหล่ากษัตริย์
นั้น เมื่อเข้าไปในเมืองใดก็ทำลายมัน และทำให้
บรรดาผู้มีอำนาจของเมืองนั้นเป็นผู้ต่ำต้อย²
และเช่นนั้นแหละพวกเขากระทำกัน³

35. และแท้จริงฉันจะส่งของกำนัลไปให้พวกเขา
แล้วฉันจะเฝ้าคอยดูว่า ผู้ที่ถูกส่งไปนั้นจะกลับมา
อย่างไร⁴

36. เมื่อพวกเขาได้เข้าพบสุลัยมานแล้ว เขา
(สุลัยมาน) กล่าวว่า พวกท่านจะนำทรัพย์สินมา
กำนัลแก่เราหรือ⁵ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้
แก่ฉันนั้น⁶ ดียิ่งกว่าสิ่งที่พระองค์ทรงประทาน
ให้แก่พวกท่าน แต่พวกท่านดีใจต่อของกำนัล
ของพวกท่าน

37. จงกลับไปยังพวกเขา เพราะแน่นอนเราจะ
นำไพร่พลไปยังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่มีกำลัง
ที่จะต่อต้านมันได้ และแน่นอน เราจะให้พวกเขา

قَالَتِ ابْنُ الْمَلُوكِ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا
وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ
فَنَاظِرَةٌ بِمِ بَرِّعِ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ
اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَانَكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ أَنْفِرُونَ ﴿٣٦﴾

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأَيِّبَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾

¹ คำพูดของพวกเขาเช่นนี้เป็นการแสดงถึงการเชื่อฟังอย่างสิ้นเชิง

² ด้วยการฆ่า จับเป็นเชลย และขับไล่ไสส่ง

³ มันเป็นแนวทางปฏิบัติและประเพณีของพวกเขาที่จะกระทำ เมื่อเข้าไปยึดเมืองหนึ่งเมืองใด

⁴ อินนูบอบาสกล่าวว่า พระนางได้กล่าวแก่ข้าราชการบริวารว่า หากเขารับของกำนัลเขาก็เป็นกษัตริย์ที่
ต้องการเรื่องของโลกดุนยา ดังนั้นพวกท่านจงต่อต้านเขา หากเขาไม่รับของกำนัลเขาก็เป็นนบะบืออย่าง
แท้จริง พวกท่านจงเชื่อฟังและปฏิบัติตามเขา

⁵ เพื่อจะให้เราปล่อยพวกท่านอยู่ในสภาพของผู้ปฏิบัติเสศศรัทธา และอยู่ในอำนาจกระนั้นหรือ

⁶ เช่นการเป็นนบะบือ และการมีอำนาจอย่างกว้างขวาง

ออกจากที่นั้นอย่างอัปยศ¹ และพวกเขาจะเป็นผู้ต่ำต้อย

38. เขา (สุลัยมาน) กล่าวว่า โอ้หมู่บริวารทั้งหลายเอ๋ย ผู้ใดในหมู่พวกท่านจะนำบัลลังก์ของนางมายังฉัน² ก่อนที่พวกเขาจะมาหาฉันอย่างผู้มอบน้อม

39. ผู้บริษาสสามารถล้ำเลิศคนหนึ่งของพวกเขาได้กล่าวว่า ฉันจะนำมันมาเสนอท่าน ก่อนที่ท่านจะลุกขึ้นจากที่นั่งของท่าน³ และแท้จริงฉันเป็นผู้มีพลังและไว้วางใจได้ในเรื่องนี้⁴

40. ผู้ที่มีความรู้ในเรื่องคัมภีร์⁵ กล่าวว่า ฉันจะนำมันมาเสนอท่านชั่วพริบตาเดียว เมื่อเขา (สุลัยมาน) เห็นมันวางมันคงอยู่ต่อหน้าเขา เขากล่าวว่า นี่เนื่องจากความโปรดปรานของพระเจ้า

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا۟ ا۟ي۟كُمْ بِأَنۢبِيَٰٓئِ بِعَرۜشِهَا
قَبۜلَ أَنْ يَأۜتُو۟نِي مُسۜلِمِيۜنَ ﴿٣٨﴾

قَالَ عِفۜرِيۜتُۙ مِّنۡ لِّجۜنَ أَنَا۟ ءَأۜنۜبِكَ بِهِۦ قَبۜلَ أَنْ تَقُو۟مَ
مِنۡ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيۜهِ لَقَوِيۙ أَمِيۙنُ ﴿٣٩﴾

قَالَ الَّذِي عِنۜدَهُ عِلۜمٌ مِّنۡ الْكِتَابِ أَنَا۟ ءَأۜنۜبِكَ بِهِۦ قَبۜلَ
أَنْ يَرۜتَدَّ إِلَيۜكَ طَرۜفُكَ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسۜتَقِرًّا عِنۜدَهُ قَالَ
هٰذَا مِنۡ فَضۜلِ رَبِّي لِيَسۜلُو۟نِي ءَأَشۜكُرۜكُمْ أَمْ أَكۜفُرُّۜ

¹ ออกจากราชอาณาจักรของพวกเขาอย่างต่ำต้อยและอัปยศ หากพวกเขาไม่ยอมมาหาเราอย่างสวามิภักดิ์และยอมจำนน

² บัลลังก์ของพระนางที่ประดับด้วยเพชรนิลจินดา อัลบัยฎอวียกกล่าวว่า สุลัยมานประสงค์เช่นนั้นก็เพื่อจะให้พระนางได้ทรงเห็นสิ่งมหัศจรรย์บางอย่างที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขา อันเป็นการบ่งชี้ถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และการเป็นนบีมูฮัมมัดของเข และเพื่อจะทดสอบปฏิภาณของพระนางว่าจะจำมั่นได้หรือไม่ โดยที่ได้นำเอาบัลลังก์นั้นไปตัดแปลง

³ ก่อนที่ท่านจะลุกจากบัลลังก์ เพราะนบีสุลัยมานจะนั่งอยู่ทุกวันตั้งแต่เช้าจนกระทั่งบ่าย จุดประสงค์ของเขาคือใครจะนำบัลลังก์ของพระราชินีมามอบให้นบีมูฮัมมัดของเขา โดยใช้เวลาน้อยกว่าครึ่งวัน

⁴ คือฉันมีพลังและความสามารถแบกมันได้ และเป็นผู้ซื่อสัตย์ในการรักษาสิ่งที่มีค่าที่อยู่ในนั้น

⁵ นักตีฟิรอกกล่าวว่า เขาคือ อาคิฟ อิบน์บรัคียา เขาอยู่ในหมู่อัคคีตียีนที่รู้จักพระนามของอัลลอฮ์ที่ยิ่งใหญ่ เมื่อเขาวิงวอนขอด้วยพระนามนั้นก็จะได้รับการตอบสนอง และเขาเป็นผู้นำเอาบัลลังก์ของบัลเกสมา เขากล่าวกับสุลัยมานว่า ฉันจะนำมันมาให้ท่านในชั่วพริบตา แล้วเขาก็วิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ทันใดนั้นบัลลังก์ก็ได้มาปรากฏต่อหน้าเขา

ของฉัน เพื่อพระองค์จะได้ทรงทดสอบฉันว่า
ฉันกตัญญูหรือเนรคุณ และผู้ใดกตัญญูแท้จริง
เขาก็กตัญญูต่อตัวเขาเอง¹ และผู้ใดเนรคุณ
แท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรง
เอื้อเฟื้อแผ่เมตตา²

41. เขากล่าวว่า พวกท่านจงตัดแปลงบัลลังก์
ของพระนาง เพื่อดูซิว่าพระนางจะจำมั่นได้
หรือพระนางจะอยู่ในหมู่ผู้จำมั่นไม่ได้³

42. ครั้นเมื่อพระนางได้มาถึงก็ได้ทูลพระนาง
ว่า บัลลังก์ของพระนางเหมือนอย่างนี้หรือ
พระนางตรัสว่า มันคล้ายอย่างนี้แหละ⁴ และ
เราได้รับความรู้มาก่อนนาง และเราได้เป็นมุสลิม
มาก่อนนาง

43. และการที่นางได้สักการะบูชาอื่นจาก
อัลลอฮ์⁵ ได้หันห่างนางออกไป แท้จริงนางอยู่
ในหมู่ชนผู้ปฏิเสธ

44. ได้มีเสียงกล่าวแก่นางว่า โปรดเข้าไปในวัง
เถิด ครั้นเมื่อนางเห็นมันนางคิดว่า มันเป็น
สระที่เป็นห้วงน้ำ และนางได้เลิกหน้าแข้งของ
นาง เขา (สุลัยมาน) กล่าวว่า มันเป็นวังทำให้

وَمَنْ شَكَرْنَا إِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ عِنْدِي كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَيُّهَا تَهْدِي

أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ

وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنَ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ

مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً

وَكشفت عن ساقها قال إنه صرح ممرد

من قوارير قالت رب إني ظلمت نفسي

¹ คือผลแห่งการกตัญญูก็จะได้แก่ตัวเขาเอง

² ผู้ใดไม่ขอบคุณแล้วยังเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงพอเพียงจากเขาและ
การขอบคุณของเขาพระองค์ทรงเอื้อเฟื้อแผ่เมตตาด้วยความโปรดปรานยิ่ง

³ ที่ทำเช่นนั้นก็เพื่อจะทดสอบความเฉลียวฉลาดของนาง

⁴ อิบญะซีกล่าวว่ นี่เป็นความเฉลียวฉลาดและความเด็ดเดี่ยวของนาง (หมายถึงคำตอบของนาง)

⁵ เพราะนางสักการะบูชาดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ จึงทำให้นางถูกขัดขวางจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์

ราบเรียงด้วยกระจก นางได้กล่าวว่า ข้าแต่
พระเจ้าของฉัน แท้จริงฉันได้อธรรมแก่ตัวฉัน
เอง¹ และฉันขออนอบน้อมปฏิบัติตามสุลัยมาน
เพื่ออัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก²

وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

45. และโดยแน่นอน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่ง
ของพวกเขาคือคอและฮู ไปยัง (หมู่ชนของ)
ษะมูดโดยให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ แล้ว
พวกเขาได้แบ่งออกเป็นสองพวกแล้วได้เถียงกัน³

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِمُ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا

اللَّهِ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

46. เขา (คอและฮู) กล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉัน
เอ๋ย ทำไมพวกท่านจึงรีบเร่งหาความชั่วมอง
ความดีเล่า⁴ ทำไมพวกท่านจึงไม่ขอยกยอ
อัลลอฮ์เพื่อพวกท่านจะได้รับความเมตตา⁵

قَالَ يَنْفِقُوا لِمَ تَسْتَعِجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ

الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَعْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

47. พวกเขา กล่าวว่า พวกเราได้ประสบโชคร้าย
เพราะท่าน และผู้ที่ร่วมกับท่าน⁶ เขา (คอและฮู)
กล่าวว่า โชคร้ายของพวกท่านอยู่ที่อัลลอฮ์⁷
ยิ่งกว่านั้นพวกท่านเป็นหมู่ชนที่ถูกทดสอบ⁸

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَيَمُنُ مَعَكَ قَالَ طَّيَّرَكُمْ

عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾

¹ ด้วยการทำซิริกและสักการะบูชาดวงอาทิตย์

² คือปฏิบัติตามศาสนาของสุลัยมาน แล้วนางได้เข้ารับนับถืออิสลาม ครัทฮามันต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก

³ คือแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งคือบรรดาผู้ศรัทธา อีกกลุ่มหนึ่งคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ได้เถียงกันในเรื่องของศาสนา

⁴ คือทำไมพวกท่านรีบร้อนขอการลงโทษก่อนความเมตตา

⁵ ทำไมจึงไม่ขอยกยอโทษต่ออัลลอฮ์จากการตั้งภาคี เพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ทรงยกยอให้พวกท่าน และทรงเมตตาต่อพวกท่าน

⁶ เพราะพวกท่านเป็นสาเหตุที่ทำให้พวกเราต้องได้รับเคราะห์กรรม เนื่องจากว่าพวกเขาได้ประสบความแห่งแล้ง พืชพันธุ์ธัญญาหารก็เก็บเกี่ยวไม่ได้

⁷ ความจริงโชคร้ายของพวกท่านจะดีหรือร้าย มันมาจากการลิขิตของอัลลอฮ์ หากพระองค์ทรงประสงค์ ก็จะทรงประทานวิชัยแก่พวกท่าน และหากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะระงับวิชัยแก่พวกท่าน

⁸ ความจริงพวกท่านเป็นหมู่ชนที่ถูกชัฏจนมารร้ายล่อลวงให้หลงใหล ดังนั้นพวกท่านจึงพุดออกมาอย่างนี้

48. และในเมืองนั้นก็มีเก้าคนที่เป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดิน และพวกเขาไม่ใช่ผู้ฟื้นฟูการทำดี¹

49. พวกเขาบอกว่า จงร่วมกันสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮฺ แน่หนอนพวกเราเตรียมที่จะทำร้ายเขาและครอบครัวของเขาในเวลากลางคืน แล้วเราก็จะกล่าวแก่ทายาทของเขาว่า เราไม่รู้เห็นความพินาศของครอบครัวของเขา และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตย์จริง²

50. และพวกเขาได้วางแผน และเราก็ได้วางแผน โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกิตัว³

51. ดังนั้นจงคอยดูเถิด ผลสุดท้ายแห่งแผนการณ์ของพวกเขาจะเป็นเช่นไร กล่าวคือเราได้ทำลายล้างพวกเขา และหมู่ชนของพวกเขาทั้งหมด⁴

52. ดังนั้น นั่นคือบ้านของพวกเขาที่ว่างเปล่า ทั้งนี้เพราะพวกเขาอธรรม⁵ แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน สำหรับหมู่ชนที่รู้⁶

وَكَاثٍ فِي الْمَدِينَةِ تَسْعَةً رَّهْطٍ يُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لَوْلِيَاءَهُ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ
وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾

وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ
إِنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾

فَإِنَّكَ بِبُيُوتِهِمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا
إِنَّكَ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

¹ คือในเมืองอัลหิจรมีบุคคลชั้นหัวหน้าที่มีชื่อเสียงอยู่ 9 คน หน้าที่ของพวกเขาคือการก่อกรรมและทำร้ายผู้อื่นทุกวิถีทางและพวกนี้แหละที่ฆ่าอูรูตัวเมียของศอและฮุ

² อิบน์อับบาสกล่าวว่า พวกเขาได้มาที่บ้านของศอและฮุ ชูตบกันมา ดังนั้น มะลาอิกะฮ์ จึงขวางพวกเขาด้วยก้อนหินจนตายหมด

³ พวกเขาวางแผนจะฆ่าศอและฮุ แต่พวกเขาก็ได้ถูกฆ่าเสียก่อน

⁴ ผลสุดท้ายแห่งการกระทำของพวกเขาก็คือ ความพินาศ

⁵ และปฏิเสธศรัทธา เพราะชาวบ้านถูกทำลายตายเรียบ

⁶ ในการทำลายล้างอย่างประหลาดนี้ ย่อมเป็นบทเรียนอันยิ่งใหญ่แก่หมู่ชนที่รู้ถึงอำนาจของอัลลอฮฺ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

53. และเราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขา
เป็นผู้ยำเกรง ให้อรอดพ้น¹

وَأَيِّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

54. และ (จงรำลึกถึง) ลูฏ เมื่อเขากล่าวแก่
หมู่ชนของเขา² ว่า พวกท่านกระทำการลามก³
ทั้ง ๆ ที่พวกท่านรู้เห็นอยู่กระนั้นหรือ

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾

55. แท้จริงพวกท่านสมสู่พวกผู้ชายด้วยตัณหา
แทนพวกผู้หญิงกระนั้นหรือ ยิ่งกว่านั้นพวกท่าน
เป็นหมู่ชนที่โง่เขลา⁴

أَيُنْكَرُ لَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ جَاهِلُونَ ﴿٥٥﴾

56. ดังนั้น คำตอบของหมู่ชนของเขาไม่เป็น
อย่างอื่น นอกจากกล่าวว่า จงให้ตระกูลของลูฏ
ออกจากหมู่บ้านของพวกท่าน แท้จริงพวกเขา
เป็นหมู่ชนผู้บริสุทธิ์⁵

﴿ فَكَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِذْ قَالَ لَوْ
أَخْرَجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ لَأَخْرَجْنَا
أَنْفُسَ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْهَا ﴾ ﴿٥٦﴾

57. แล้วเราได้ช่วยเขาและบริวารของเขา⁶ ให้อ
รอดพ้น เว้นแต่ภรรยาของเขา เราได้กำหนด
ให้นางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย⁷

فَأَيِّدْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ فَقَدَرْنَا
مِنْ الْغَابِطِينَ ﴿٥٧﴾

58. และเราได้ให้ท่าฝน ตกลงมาบนพวกเขา⁸
ดังนั้น ฝนของบรรดาผู้ถูกตักเตือนมันชั่วช้า
เสียนี้กระไร

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا نَفْسَاءً مَظْطُرًّا
الْمُنذِرِينَ ﴿٥٨﴾

¹ เราได้ช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธาที่ยำเกรง ซึ่งพวกเขาได้ศรัทธาพร้อมกับศอและฮุ ให้พ้นจากการลงโทษ

² คือชาวสะดูม

³ คือการสมสู่กันระหว่างเพศชายด้วยกัน

⁴ คือชอบกระทำความลามก แทนสิ่งที่อัลลอฮฺทรงอนุญาติ

⁵ คือพวกเขา กล่าวเยาะเย้ยว่า ตระกูลของลูฏเป็นผู้บริสุทธิ์ ส่วนพวกเขาเป็นพวกสกปรกเพราะกระทำการลามก ดังนั้นจึงเป็นข้ออ้างที่จะต้องขับไล่ตระกูลลูฏออกไปให้พ้นจากการกระทำของพวกเขา

⁶ คือลูฏและบริวารของเขาที่เป็นผู้ศรัทธา

⁷ นอกจากภรรยาของลูฏ ซึ่งอัลลอฮฺทรงกำหนดให้นางอยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษ

⁸ หมายถึงก้อนหินที่ตกลงมาจากฟ้ากลายเป็นท่าฝน แล้วได้ทำลายพวกเขาอย่างราบเรียบ

59. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และความศานติจงมีแด่ปวงบ่าวของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงคัดเลือกแล้ว อัลลอฮ์ดีกว่าหรือว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี (เจิวัด)¹

60. หรือผู้ใดเล่าที่สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงหลั่งน้ำจากฟากฟ้าแก่พวกเขา แล้วเราได้ให้สวนต่างๆ งอกเงยอย่างสวยงาม² พวกเขา ก็ไม่สามารถที่จะทำให้ต้นไม้งอกเงยขึ้นมาได้จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ เปล่าดอก พวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ตั้งภาคี³

61. หรือผู้ใดเล่าที่ทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนัก และทรงให้มีลำน้ำหลายสายไหลระหว่างมัน และทรงทำให้ภูเขายึดมันสำหรับมัน และทรงทำให้มีที่กั้นระหว่างน่านน้ำทั้งสอง จะมีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ เปล่าดอก⁴ ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
مَّا لِلَّهِ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

أَمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا
أَوَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ اللَّهُ بَلَّغٌ لَهُمْ قَوْلَهُمْ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿٦٠﴾

أَمْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلْقَهَا أَنْهَارًا
وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بُلَّغٌ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

¹ พระผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้บังเกิด ผู้ทรงประดิษฐ์ ผู้ทรงปรีชาญาณดีกว่า หรือว่ารูปปั้นต่างๆ ที่พวกเขาเคารพสักการะดีกว่า ซึ่งมันไม่ได้ยินและไม่ตอบรับ

² เป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ในการสร้างจักรวาลและการจัดระบบของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาโดยให้สอดคล้องกันระหว่างสิ่งที่ถูกสร้างแต่ละชนิด

³ จะมีสิ่งที่ถูกเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์อีกหรือ จึงทำให้พวกท่านยกฐานะมันมาเท่าเทียมกับพระองค์

⁴ เป็นหลักฐานยืนยันอีกคำรบหนึ่งถึงผู้ทรงเดชานุภาพ และผู้ทรงอำนาจอันยิ่งใหญ่ ทรงทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนักอาศัย ทรงทำให้มีลำธารมากหลาย ทรงให้มีภูเขายึดมัน ทรงให้มีที่กั้นระหว่างน้ำเค็มกับน้ำจืด ทั้งหมดนี้เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย กระนั้นก็ตีพวกมุชริกีนและพวกเนรคุณทั้งหลายก็ยังหาวิธีการถึงความโปรดปรานของพระองค์ไม่

62. หรือผู้ใดเล่าจะตอบรับผู้ร้องทุกข์ เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระองค์ และทรงปลดเปลื้องความชั่วร้ายนั้น และทรงทำให้พวกเจ้า เป็นผู้ปกครองแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าจะใคร่ครวญ¹

أَمِنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَأَلَهُ
مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَدَّكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

63. หรือผู้ใดเล่าจะชี้แนะทางแก่พวกเจ้าในความมืดทึบของแผ่นดินและน่านน้ำ และผู้ใดทรงส่งลมแจ่มสว่างดี ท่ามกลางความเมตตาของพระองค์² จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเจ้าตั้งภาคี

أَمْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّيْلٍ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
أَوَلَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٢٨﴾

64. หรือผู้ใดเล่าจะริเริ่มในการสร้าง แล้วทรงให้มันเกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และผู้ใดทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า จากพากฟ้าและแผ่นดิน³ จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) จงนำหลักฐานของพวกท่านมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

أَمْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ أَأَلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

¹ เป็นหลักฐานยืนยันเป็นครั้งที่ 3 ว่า จะมีผู้ใดอีกเล่าที่จะปลดเปลื้องความทุกข์ยาก และความก่ดกั้มของปวงบ่าว เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระองค์ แต่ก็ยังมีมนุษย์ที่ยังไม่รู้คุณค่าและความโปรดปรานของพระองค์ ตั้งพระเจ้าอื่นเป็นคู่เคียงกับพระองค์

² เป็นหลักฐานยืนยันครั้งที่สี่ว่า จะมีใครเป็นผู้ชี้แนะการเดินทางของพวกเจ้าในยามมืด ทั้งทางบกและทางทะเล และจะมีใครอีกเป็นผู้ให้ลมพัดเพื่อแจ่มสว่างดี เพื่อให้ฝนตกลงมา นับได้ว่าเป็นความเมตตาแก่พื้นดินและปวงบ่าว

³ เป็นหลักฐานยืนยันครั้งที่ห้าว่า ใครเป็นผู้ริเริ่มในการสร้างมนุษย์ แล้วให้ตาย แล้วให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งหากมิใช่อัลลอฮ์

65. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะรู้ในสิ่งพันญานวิสัย นอกจากอัลลอฮ์ และพวกเขาจะไม่รู้ว่า เมื่อใดพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ

66. แต่ว่าความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับปรโลกนั้น ได้ถึงที่สุดแล้วหรือ² ทั้ง ๆ ที่พวกเขาอยู่ในการสงสัยในเรื่องของมัน ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังตาบอดต่อเรื่องนั้นอีกด้วย³

67. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวกันว่า ในเมื่อเราและบรรพบุรุษของเราเป็นดินแล้วจะให้ถูกออกมาอีกอย่างแน่นอนกระนั้นหรือ⁴

68. โดยแน่นอน เราได้ถูกสัญญาในเรื่องนี้มาก่อน ทั้งเราและบรรพบุรุษของเรา⁵ เรื่องนี้มิใช่ อะไรอื่น นอกจากเป็นนิทานโกหกสมัยก่อนๆ⁶

69. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงท่องเที่ยวไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าผลสุดท้ายของผู้กระทำความผิดนั้นเป็นอย่างไร⁷

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾

بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ كُنَّا تَرَابًا وَمَا بَأْسُنَا بِتِلْكَ الْأَعْيُنِ الْمُعْرِجُونَ ﴿٦٧﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرَ الْأُولِينَ ﴿٦٨﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾

¹ คือเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้สิ่งพันญานวิสัย ไม่มีผู้ใดแม้กระทั่งละอิกะฮ์ที่จะรู้ได้

² จนทำให้พวกเขาถามถึงวันอาสานและวันฟื้นคืนชีพ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่มีความเชื่อถือศรัทธาต่อวันปรโลก ทำให้จึงถามถึงมัน

³ เพราะพวกเขาลุ่มหลงอยู่แต่เรื่องกิเลส เรื่องของทองและทวาร ซึ่งมีสภาพเช่นเดียวกับปศุสัตว์ซึ่งพวกเขาจะไม่ใคร่ครวญ

⁴ คือเราจะออกมาจากสุสานของเราและมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งหรือ

⁵ ซึ่งหากสัญญานี้เป็นจริง มันก็คงเกิดขึ้นแล้ว

⁶ พวกเขาปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ และพวกเขาสัมเสียแล้วว่าพวกเขาถูกเกิดมาจากการไม่มีอะไรแน่นอนผู้ที่ให้เขาเกิดมาครั้งแรกย่อมสามารถที่จะให้พวกเขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกเป็นครั้งที่สอง

⁷ คือดูบันปลายของพวกปฏิเสธบรรดาร่ำขอสุลาว่าเป็นอย่างไร อัลลอฮ์มิได้ทรงทำลายล้างพวกเขาดอกหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตย่อมจะเกิดขึ้นได้อีก เพราะสาเหตุอันเดียวกัน

70. และเจ้าอย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา และเจ้าอย่าคับใจ¹ ในสิ่งที่พวกเขาวางแผนอุบาย

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. และพวกเขา กล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญาณ² (จะมาถึง) หากพวกท่านสัตย์จริง³

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدَانِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾

72. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หวังว่าบางอย่าง ที่พวกท่านรีบเร่ง (ให้มันเกิดขึ้น) นั้น กำลังตามหลังใกล้พวกท่านเข้ามาแล้ว³

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدْفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾

73. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่หนอน พระองค์ทรงเป็นผู้โปรดปรานต่อปวงมนุษย์⁴ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ใช่ผู้ขอบคุณ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

74. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่หนอน พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่หัวใจของพวกเขาปกปิดอยู่และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย⁵

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾

75. และไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน เว้นแต่ว่ามันอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง⁶

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾

¹ เป็นการปลอบใจท่านร่อซูล คืออัลลลอฮ์อยู่สลัยฮิวะซัลลัม ว่าอย่าเศร้าโศกเสียใจ เพราะพวกเขาไม่ศรัทธา อัลลลอฮ์ทรงคุ้มครองท่านในการวางแผนของพวกเขา

² คือกล่าวเป็นเชิงเยาะเย้ยว่า เมื่อใดการลงโทษจะมาถึงเรา หากพวกท่านพูดจริง

³ นักตีฟซีรอธิบายว่า คือสิ่งที่ประสบกับพวกเขา เช่น การถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลยในสงครามบะดร์

⁴ คือพระองค์ทรงมีบุญคุณต่อพวกเขาอย่างสิ้นเหลือ โดยประวิงเวลาการลงโทษแก่พวกเขา ในความดีอันและปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁵ หมายถึงการเป็นศัตรูต่อท่านร่อซูล และการวางแผนร้ายของพวกเขา แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาต่อการกระทำนั้นๆ

⁶ อิบนูอบบาสกล่าวหาว่า ความหมายคือ ไม่มีสิ่งใดที่เร้นลับหรือเปิดเผยในชั้นฟ้าและแผ่นดิน อัลลลอฮ์ทรงรอบรู้ทั้งสิ้น

76. แท้จริงอัลกุรอานนี้จะบอกเล่าแก่วงศ์วาน
ของอิสรออีล ส่วนมากซึ่งพวกเขาขัดแย้งกัน¹

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٦٦﴾

77. และแท้จริงมัน (อัลกุรอาน) เป็นแนวทาง
ที่ถูกต้องและความเมตตา แก่บรรดาผู้ศรัทธา²

وَأَنَّهُ هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

78. แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่าง
พวกเขา ด้วยข้อวินิจฉัย (ที่ยุติธรรม) ของ
พระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง
รอบรู้³

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٦٨﴾

79. ดังนั้น เจ้าจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์⁴
แท้จริง เจ้านั้นอยู่บนสัจธรรมอันชัดแจ้ง

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٦٩﴾

80. แท้จริงเจ้าจะไม่ทำให้คนตายไต่ยืน และจะ
ไม่ทำให้คนหูหนวกไต่ยืนการเรียกร้องเชิญชวน
เมื่อพวกเขาหันหลังกลับ⁵

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدَّاعِيَةً
إِذَا وَوَلَّوْا مَدْبِرِينَ ﴿٧٠﴾

¹ อัลกุรอานที่ถูกประทานแก่รอซูลคนสุดท้าย นั้นนอนเป็นคัมภีร์ที่แท้จริง ซึ่งได้แจกแจงแก่บรรดาอะฮ์ลุลกิตาบ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา โดยเฉพาะการขัดแย้งกันในเรื่องนะบีฮ์ซา ทำให้พวกเขาแตกแยกกันเป็นหลายฝ่าย จนกระทั่งต่างฝ่ายต่างก็สาปแช่งซึ่งกันและกัน หากพวกเขาเป็นผู้ยุติธรรม พวกเขาจะยอมเข้ารับนับถืออิสลาม เพราะอัลกุรอานได้นำเอาที่ศนะที่ถูกต้อง และข่าวคราวที่แน่นอนมาให้พวกเขาได้ทราบ

² อัลกุรอานยิ่งกล่าวไว้ที่กล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธาโดยเฉพาะ ก็เพราะว่าเป็นผู้รับประโยชน์จากอัลกุรอานโดยตรง

³ ในวันกิยามะฮ์พระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างนะบีฮ์อิสรออีล ด้วยข้อวินิจฉัยที่ยุติธรรม จะทรงตอบแทนแก่ฝ่ายถูกและลงโทษฝ่ายผิด

⁴ จงยึดพระองค์เป็นที่พึ่งในทุกกิจการ เพราะพระองค์เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้า

⁵ คือจะไม่ทำให้พวกปฏิเสธศรัทธาไต่ยืน เพราะพวกเขาไม่ยอมใคร่ครวญพิจารณาสัจธรรม เสมือนคนตายที่ปราศจากความรู้ ไร้สติและสติปัญญา นอกจากนี้จะไม่ทำให้พวกเขาไต่ยืนการเรียกร้องเชิญชวนของเจ้า เมื่อเจ้าได้กล่าวเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงอัลลอฮ์และเรียกร้องไปสู่การศรัทธา

81. และเจ้ามิได้เป็นผู้ชี้แนะแนวทางแก่คนตาบอด ให้ออกจากความหลงผิดของพวกเขา¹ เจ้าจะไม่ทำให้ผู้ใดได้ยิน นอกจากผู้ศรัทธา ต่อโองการต่างๆ ของเรา โดยที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อม

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْمَعْمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

82. และเมื่อพระดาร์สเกิดขึ้นแก่พวกเขา² เราได้ให้สัตว์ออกจากแผ่นดินแก่พวกเขา เพื่อกล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงพวกมนุษย์นั้น ไม่ยอมเชื่อมั่นต่อโองการทั้งหลายของเรา³

﴿٨٢﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً
مِّنَ الْأَرْضِ تُنَادِيهِمْ إِنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٢﴾

83. และ (จงรำลึกถึง) วันที่เราจะเรียกจากทุกๆ ชาติ มาชุมนุมกันเป็นหมู่คณะ จากผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา โดยที่พวกเขาจะถูกจัดเป็นกลุ่มๆ⁴

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مَّمَّنْ يَكْذِبُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾

84. จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึง พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าได้ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรากระนั้นหรือ โดยที่พวกเจ้ามิได้รอบรู้มันเลยหรือว่าอะไรเล่าที่พวกเจ้ากระทำไป⁵

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُو قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي
وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عَلِمًا أَمَاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

¹ เจ้าไม่สามารถทำให้ผู้มีจิตบอดหันห่างออกจากการปฏิเสธศรัทธา และการหลงทางของพวกเขาได้ จุดมุ่งหมายของอายะฮ์นี้คือ ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเปรียบเสมือนคนตาบอด คนหูหนวก และคนตาบอด โดยที่พวกเขาไม่เข้าใจ ไม่ได้ยิน และมองไม่เห็น พวกเขาจะไม่สนใจอย่างใดทั้งสิ้นกับสัญญาณต่างๆ แห่งจักรวาล หรือสัญญาณต่างๆ ของอัลกุรอาน

² เมื่อใกล้สัญญาณแห่งวันอาสานหรือเวลาแห่งการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเกิดขึ้น

³ การที่สัตว์ออกจากแผ่นดินเป็นเครื่องหมายหนึ่งของวันกิยามะฮ์ สัตว์จะพูดกับมนุษย์ว่า ฟังทราบเกิดการสาปแช่งของอัลลอฮ์จะประสบกับบรรดาผู้อธรรม ที่ไม่ศรัทธาเชื่อมั่นต่อโองการต่างๆ ของอัลลอฮ์

⁴ จะถูกนำมารวมเป็นกลุ่มๆ และถูกลากไปอย่างรุนแรง

⁵ คือที่พวกเจ้ากระทำไปในโลกดุนยานั้นไม่มีอะไร นอกจากการโกหกและการปฏิเสธ

85. และหลักฐานได้ปรากฏขึ้นแก่พวกเขา เนื่องจากพวกเขาได้อธรรม ดังนั้นพวกเขาจึง พุดไม่ได้¹

86. พวกเขาได้พิจารณาดูหรือว่า แท้จริงเรา ได้ให้กลางคืนไว้สำหรับพวกเขาได้พักผ่อนและ กลางวันให้เห็นแสงสว่าง แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ ศรัทธา²

87. และ (จงรำลึก) วันที่สังข์จะถูกเป่าขึ้น ดังนั้นผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและผู้ที่อยู่ใน แผ่นดินจะตื่นตระหนก เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์³ และทั้งหมดได้มาหาพระองค์ใน สภาพผู้ถ่อมตน⁴

88. และเจ้าจะเห็นขุนเขาทั้งหลาย เจ้าจะ คิดว่ามันติดแน่นอยู่กับที่ แต่มันล่องลอยไป เช่นการล่องลอยของเมฆ (นั่นคือ) การงานของ

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ
لَا يَبْطِقُونَ ﴿٨٥﴾

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوفِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَرَجَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ
دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَرَأَى الْجِبَالَ كَحَسَبٍ جَامِدَةٍ وَهِيَ تَمْرَمِرُ السَّحَابِ
صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ أَفْقَنُ كُلِّ شَيْءٍ
إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

¹ ที่พุดไม่ได้เพราะหลักฐานต่าง ๆ ได้มาเป็นพยานฟ้องพวกเขา ดังนั้นการลงโทษคือการตอบแทนที่ สามี เพราะการอธรรมของพวกเขาในการปฏิเสธโองการต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

² คือในการสับเปลี่ยนหมุนเวียนของกลางคืนและกลางวัน จากแสงสว่างไปสู่ความมืดและจากความมืด ไปสู่แสงสว่างนั้น เป็นสัญญาณอย่างชัดเจนและหลักฐานอันแน่นอนจนถึงเดชะานุภาพของอัลลอฮ์ แก่หมู่ชน ที่มีความเชื่อมั่นศรัทธา เพื่อพิจารณาใคร่ครวญ

³ ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เช่นบรรดามะลาอิกะฮ์ บรรดานะบี และบรรดาผู้ตายชะฮีด นักดัตช์หรืออียิป ว่า นี่คือการเป่าสังข์ให้ตื่นตระหนกตกใจ ต่อมาจะเป็นการเป่าสังข์ให้ตาย แล้วต่อจากนั้นก็จะเป็นการ เป่าสังข์ให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาจากหลุมฝังศพ เพื่อยืนเข้าไปหาพระเจ้าแห่งสากลโลก

⁴ คือคนตายทั้งหมดที่ได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา จะเข้าไปหาพระเจ้าของพวกเขาย่างนอบน้อมถ่อมตน ไม่มีผู้ใด หลงเหลืออยู่เลย

อัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ทรงทำทุกสิ่งอย่างเรียบร้อย
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงตระหนักในสิ่งที่พวกเขา
กระทำ¹

89. ผู้ใดนำมาซึ่งความดี เขาจะได้รับความดี
มากกว่านั้น² และในวันนั้น พวกเขาจะเป็นผู้
ปลอดภัยจากการตื่นตระหนก

90. และผู้ใดนำมาซึ่งความชั่ว³ ใบบนหน้าของ
พวกเขาจะถูกโยนกลงไปในไฟนรก พวกเขา
จะไม่ถูกตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเขาได้
ปฏิบัติเอาไว้

91. (จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้รับ
บัญชาว่า จงเคารพภักดีพระเจ้าแห่งเมืองนี้
ซึ่งพระองค์ทรงทำให้มันเป็นสิ่งที่ต้องห้าม⁴ และ
ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิทธิของพระองค์ และฉัน
ได้รับบัญชาให้อยู่ในหมู่ผู้มอบน้อม

92. และฉันได้รับพระบัญชาให้อ่านอัลกุรอาน⁵
ดังนั้นผู้ใดได้ตามแนวทางที่ถูกต้อง แท้จริงเขา
ก็จะดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้องเพื่อตัวของ

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَجْرِ
يَوْمِئِذٍ مُّؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ
أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ ضَلَّٰ فَفَلِنَفْسِهِ إِنَّهُمُ الْمُذْذَبُونَ ﴿٩٢﴾

¹ พระองค์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ป่าวว่ากระทำทั้งดีและชั่ว และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน

² คืออัลลอฮ์จะทรงตอบแทนความดีให้แก่เขาเพิ่มขึ้นถึง 10 เท่า

³ ใบบนหน้าบาสกล่าวหาว่า ความชั่วคือการทำชริกต่ออัลลอฮ์ หรือเป็นคนชั่วไม่มีความดีติดตัวมาเลย

⁴ คือฉันถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์คนเดียวโดยเฉพาะ พระเจ้าแห่งเมืองสงบปลอดภัยซึ่งทำให้มักกะฮ์เป็นสถานที่ต้องห้าม ปลอดภัย ไม่มีการหลั่งเลือด ไม่มีผู้ถูกข่มเหง และไม่มีการล่าสัตว์

⁵ เพื่อข้อเท็จจริงจะได้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่ฉัน และให้ฉันอ่านอัลกุรอานแก่หมู่ผู้

เขาเอง¹ และผู้ใดหลงผิดก็จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
แท้จริงฉันเป็นเพียงผู้หนึ่งในหมู่ผู้ตักเตือน²

93. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการ
สรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์³ พระองค์จะทรงให้
พวกเจ้าเห็นสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ แล้ว
พวกเจ้าก็จะรู้จักมัน⁴ และพระเจ้าของเจ้ามิได้
เป็นผู้ทรงเพิกเฉย⁵ ต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

¹ ตามแนวทางของอัลกุรอาน และจิตใจของเขาได้รับแสงสว่างด้วยการศรัทธา ดังนั้น ผลแห่งการดำเนิน
ตามแนวทางที่ถูกตองนั้น ย่อมกลับไปหาเขา

² และฉันได้แจ้งข่าวสารของอัลลอฮ์แก่พวกท่านแล้ว

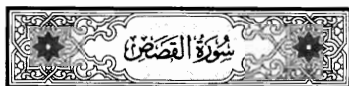
³ โดยที่พระองค์ทรงประทานเกียรติแห่งการเป็นนะบีและการเป็นร่อซูล ให้แก่ฉันโดยเฉพาะและทรง
ยกย่องให้เกียรติในตำแหน่งอันสูงส่ง

⁴ เป็นการกล่าวเตือนสำหรับ คือพวกเจ้าจะเห็นสัญญาณอันชัดเจนของพระองค์ ที่ชี้แนะถึงเดซานุกาฟอน
ยิ่งใหญ่และอำนาจของพระองค์ ทั้งในเรือนร่างของมนุษย์และในจักรวาล แล้วพวกเจ้าก็จะรู้จักมัน ทั้ง ๆ
ที่การรู้จักนั้นจะไม่เกิดประโยชน์แก่พวกเจ้าเลย

⁵ คือพระองค์ทรงรู้เห็นและเป็นพยาน ต่อทุก ๆ สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

(28) ซูเราะฮ์ อัลเกาะคือศ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 88 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลเกาะคือศ

ซูเราะฮ์อัลเกาะคือศเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับหลักฐานการศรัทธาอัลอะกีดะฮ์ คือเรื่องเกี่ยวกับการเตาฮีด สาสน์ และการฟื้นคืนชีพ เป็นซูเราะฮ์ที่มีแนวทางในการดำเนินเรื่องและจุดมุ่งหมายแบบเดียวกันกับซูเราะฮ์อันนัมลและซูเราะฮ์ชอุรออู นอกจากนี้บรรยากาศแห่งการประทານซูเราะฮ์ทั้งสามก็สอดคล้องกัน คือให้ความสมบูรณ์หรือให้ความละเอียด ในสิ่งที่ทั้งสองซูเราะฮ์ก่อนกล่าวไว้โดยย่อ

แกนหลักของซูเราะฮ์นี้หมุนเวียนอยู่ในเรื่องของสัจธรรมและความเท็จ เรื่องการยอมจำนนและความเกรี้ยวกราด และการวาดภาพเรื่องการต่อสู้ระหว่างพลพรรคของอิรเราะฮฺมานและพลพรรคของชัยฏอน ในการนี้ได้นำมากล่าวไว้สองเรื่องด้วยกัน เรื่องแรกเกี่ยวกับการกดขี่ข่มเหงในการปกครองและการใช้อำนาจ โดยยกตัวอย่างเรื่องของฟิรเอานนักปกครองที่ใช้อำนาจกดขี่ประชาชนชาวอิสรออิล ให้ได้ลิ้มรสการลงโทษอย่างแสนสาหัส คือการฆ่าบุตรชาย การไว้ชีวิตสตรีเพศ และที่ร้ายกาจไปกว่านั้นก็คือ แสดงความโอหังต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยการกล่าวอ้างว่าเป็นพระเจ้า “ฉันไม่รู้ว่ามีพระเจ้าอื่นใดสำหรับพวกท่าน นอกจากฉัน (28: 38)” เรื่องที่สองคือ เรื่องของการแสดง ความโอหังและความหยิ่งผยอง ในการครอบครองทรัพย์สินเงินทอง โดยยกตัวอย่าง กอรูนกับพลพรรคของเขา ทั้งสองเรื่องเป็นสัญลักษณ์แห่งการกดขี่ข่มเหง ความโอหังของมนุษย์ในการดำรงชีวิต จะด้วยทรัพย์สินสมบัติหรือเกียรติยศหรืออำนาจก็ตาม

ซูเราะฮ์นี้ได้เริ่มกล่าวถึงความเกรี้ยวกราดของฟิรเอาน ความหยิ่งผยองและการบ่อนทำลายในแผ่นดิน และวาทะแห่งความหยิ่งผยองในทุกกาลเวลาและทุกสถานที่

จากนั้นได้กล่าวถึงกำเนิดของมุซา ความกลัวของมารดาที่มีต่อเขาจากฤทธิ์เดชของฟิรเอาน และการดลใจของอัลลอฮ์ ตะอาลา ให้แก่นางโดยโยนเขาลงในแม่น้ำไนล์ เพื่อให้เขามีชีวิตอยู่อย่างมีเกียรติ ภายใต้การคุ้มครองของฟิรเอาน เสมือนดังดอกไม้

ที่หอมหวลอยู่ในท่ามกลางเสี้ยนหนามและโคลนตม ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงมุซาเมื่อบรรลุนิติภาวะ การที่เขาฆ่าชาวอียิปต์ การอพยพไปยังดินแดนมดัยัน และการสมรสกับบุตรสาวของนะบิซุอัยบ และการที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้เขากลับไปยังอียิปต์ เพื่อเรียกร้องเชิญชวนฟิรเอานผู้หึงผยองให้กลับเข้ามาหาอัลลอฮ์ ตลอดจนเรื่องของมุซาที่มีต่อฟิรเอานอย่างละเอียด จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงให้เขาจมน้ำตาย แล้วซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์ ในการยืนหยัดต่อต้านของพวกเขาต่อการเผยแพร่ของท่านนะบิมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และได้ชี้แจงว่า แนวทางของผู้หลงผิดนั้นเป็นหนึ่งเดียว

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องของกอรูน และได้ชี้แจงถึงข้อแตกต่างอย่างมากมายระหว่างวาเทแห่งการอีมาน และวาเทแห่งความหึงผยอง

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการชี้แนะไปสู่ทางแห่งความสุข นั่นก็คือทางแห่งการอีมาน ซึ่งบรรดารอซูลผู้ทรงเกียรติได้เรียกร้องไปสู่

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลเกาะศ็อบคือศกฏขนานนามเช่นนั้นก็เพราะ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องของมุซาอย่างละเอียด ตั้งแต่การเกิดของเขาจนกระทั่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรอซูล และในเรื่องมีเหตุการณ์ที่แปลกประหลาดได้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ได้ถึง การคุ้มครองและการคุ้มกันของอัลลอฮ์ ที่มีต่อบ่าวผู้ใกล้ชิดของพระองค์ และการให้ความต่ำต้อยต่อศัตรูของพระองค์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฎอ ซีน มีม
2. เหล่านี้คือโองการทั้งหลายแห่งคัมภีร์อัน
ชัดแจ้ง¹
3. เราจะอ่าน² แก่เจ้า บางส่วนแห่งเรื่องราว
ของมุซาและฟิรเอาน์ด้วยความจริง³ เพื่อห่มุชุน
ผู้ศรัทธา⁴
4. แท้จริงฟิรเอาน์หยิ่งผยองในแผ่นดิน และ
ทำให้ประชาชนนั้นแตกแยกเป็นกลุ่มๆ⁵ เขา
ทำให้ชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขาอ่อนแอ⁶ โดยฆ่า
ลูกหลานผู้ชายของพวกเขาและไว้ชีวิตเหล่าสตรี
ของพวกเขา⁷ แท้จริงเขาเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้บ่อน
ทำลาย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢٨﴾

نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ

بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا

يَسْتَضِعُّ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ بَأْسَاءَ هُم

وَيَسْتَخِي، نِسَاءَ هُمُ إِنْتَهُ، كَانَتْ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

¹ คือโองการแห่งอัลกุรอานที่ชัดแจ้งในเรื่องของปาฏิหาริย์ และบทบัญญัติต่างๆ

² โดยผ่านทางญิบรีลในเรื่องที่สำคัญๆ

³ โดยปราศจากความเท็จ และข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

⁴ คือห่มุชุนผู้ศรัทธาต่ออัลกุรอาน ซึ่งพวกเขาได้รับประโยชน์

⁵ ในการรับใช้เขา และจงรักภักดีต่อเขา

⁶ คือใช้พวกเขาเป็นทาสและทำให้พวกเขาต่ำต้อย และให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษนานาชนิด พวกเขา
ในที่นี้หมายถึงลูกหลานของอิสรออิล

⁷ สาเหตุที่ไว้ชีวิตพวกเขาผู้หญิงก็เพื่อเอาไปรับใช้พวกเขาและพวกคือพท์ นักตีฟิรอีบายว่า สาเหตุของการ
ฆ่าเพศชายก็คือ ฟิรเอาน์ได้ฝันว่าเกิดเพลิงไหม้ใหญ่ที่บัยตุลมักดิส (เยรูซาเล็ม) และได้ลูกสามไปถึงอียิปต์
เพลิงได้เผาผลาญพวกคือพท์คือพวกฟิรเอาน์แต่ไม่เผาผลาญพวกบะนีอิสรออิล เขาได้ถามพวกทำนายโชค
ชะตาและหมอดู พวกนั้นกล่าวว่า จะมีเด็กชายคนหนึ่งเกิดอยู่ในพวกลูกหลานของอิสรออิล และอำนาจ
ของท่านจะสูญเสียไปด้วยน้ำมือของเขา แล้วความหายนะของท่านจะเกิดขึ้นเพราะเขา ดังนั้นฟิรเอาน์
จึงใช้ให้ฆ่าลูกผู้ชายทุกคนจากลูกหลานของบะนีอิสรออิล

5. และเราปรารถนาที่จะให้ความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอในแผ่นดิน¹ และเราจะทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้า² และทำให้พวกเขาเป็นผู้รับมรดก³

6. และเราได้ให้พวกเขาครอบครองในแผ่นดิน⁴ และเราจะให้ฟิรเอานูและฮามานตลอดจนไพร่พลของเขาทั้งสอง ได้เห็นสิ่งที่พวกเขามีความกลัว⁵

7. และเราได้ตั้งใจแก่มารดาของมูซา⁶ จงให้นมแก่เขา เมื่อเจ้ากลัวแทนเขาก็จงโยนเขาลงไปในแม่น้ำ⁷ และเจ้าอย่าได้กลัวและอย่าได้เศร้าโศก⁸ แท้จริงเราจะให้เขากลับไปหาเจ้า และเราจะทำให้เขาเป็นหนึ่งในบรรดาราชูล⁹

وَرُبِّيْدًا أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمَا مَآكِنَ نَاوِيحًا ذُرُورًا ﴿٦﴾

وَأَرْحَمْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تخَفِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَأَوْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

¹ คือพวกบะนีอิสรออีล และเราจะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการกดขี่และการข่มเหงของฟิรเอานู

² คือเป็นหัวหน้าในการทำความดี

³ คือได้รับมรดกในการมีอำนาจจากฟิรเอานูและพวกพ้องของเขา

⁴ คือเราจะให้พวกเขาครอบครองอียิปต์และซาม และให้พวกเขามีอิสระในการบริหารประเทศ

⁵ คือจะให้ฟิรเอานู ฮามาน และพวกคือฟท์ (ชาวอียิปต์) ได้เห็นสิ่งที่พวกเขากลัวว่าจะสูญสิ้นอำนาจและประสบความหายนะ จากน้ำมือของลูกชายคนหนึ่งจากบะนีอิสรออีล

⁶ นักตีฟิรมีความเห็นพ้องกันว่า นางมิได้เป็นนะบี แต่ได้มีการส่งมะลักมาพูดกับนางเช่นเดียวกับที่ได้มาหาชาย 3 คน การพูดของมะลาอิกะฮ์กับมุนษะฮ์ที่มีได้เป็นนะบีนั้น มะลาอิกะฮ์เคยให้สลามแก่อิมรอน อิบน์ฮุคัยฮุน โดยที่เขามิได้เป็นนะบี

⁷ คือกลัวฟิรเอานูแทนเขา กิจงเอาเขาใส่ในหีบแล้วโยนลงไปในแม่น้ำไนล์

⁸ อย่างกลัวว่าเขาจะได้รับอันตราย และอย่าเสียใจในการจากไปของเขา

⁹ แล้วเราจะส่งเขาไปหาฟิรเอานู เพื่อช่วยให้บะนีอิสรออีลรอดพ้นจากทุกขุทรมาน

8. ดังนั้นบริวารของฟิรเอาน์ได้เก็บเขาขึ้นมา เพื่อให้เขากลายเป็นศัตรู และความเศร้าโศกแก่พวกเขา¹ แท้จริงฟิรเอาน์และฮามานและไพร่พลของเขาทั้งสองเป็นพวกที่มีความผิด²

فَالْقَطْعُ أَلْفِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
وَحَزَانًا وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا
كَأَنَّهُمْ آخِطِيْبٌ ﴿٨﴾

9. และภริยาของฟิรเอาน์กล่าวว่า (เขาจะเป็นที่) น่าชื่นชมยินดีแก่ฉันและแก่ท่าน³ อย่าฆ่าเขาเลย บางทีเขาจะเป็นประโยชน์แก่เรา หรือเรา จะถือเขาเป็นลูก⁴ และพวกเขาทราบดีหรือไม่

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي وَلَكَ
لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

10. และจิตใจของมารดาของมุซาได้คลายความวิตกกังวลลง นางเกือบจะเปิดเผยกับเขา หากเราได้ทำให้จิตใจของนางมั่นคง⁵ เพื่อที่นางจะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา⁶

وَأَصْحَبُ قُوَادٍ أُرْمُوا فِي الْغَايِنِ كَادَتْ
لَتُبَدِّي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا
لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

11. และนางได้กล่าวแก่พี่สาวของเธอ จงติดตามไปดูเขา ดังนั้น (พี่สาวของมุซา) ได้เห็นเขาแต่ไกล โดยที่พวกเขาไม่รู้⁷

وَقَالَتْ لِأَخْتِهِ فُصِّبِي بِهِ فَصُرْتُ بِهِ عَنِ جُنُبٍ
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

¹ เคาระหกรรมและความหายนะในชั้นปลาย

² เป็นผู้ฝ่าฝืน เป็นผู้ตั้งภาคี และเป็นผู้กระทำความผิดโดยเจตนา

³ อัญญ์อับรียักกล่าวว่า เมื่อนางกล่าวข้อความนี้แก่ฟิรเอาน์ เขากล่าวตอบว่า ถ้ากับเธอละก็ ใช่ แต่กับฉันละก็ ไม่ อิบน์อับบาสกล่าวว่า หากเขากล่าวว่า เป็นที่น่าชื่นชมยินดีกับฉันละก็ อัลลอฮ์จะทรงให้เขาได้รับฮิidayะฮ์และจะศรัทธา แต่เขาปฏิเสธ

⁴ คือจะเป็นประโยชน์แก่เราเมื่อเขาโตขึ้น หรือถือเขาเป็นลูกเพื่อที่จะเป็นที่ชื่นชมยินดีแก่เรา

⁵ คือคลายใจให้นางมีความอดทน

⁶ คือเป็นผู้เชื่อมั่นต่อสัญญาของอัลลอฮ์ ที่จะให้มุซากลับไปหาทางในเวลาต่อมา

⁷ แม่ของมุซาได้กล่าวแก่พี่สาวของมุซา ให้ติดตามดูข่าวคราวของเขาย่างใกล้ชิด เธอก็ได้ติดตามไป โดยเดินไปตามชายแม่น้ำจนกระทั่งหีบลอยไปถึงวังของฟิรเอาน์

12. และเราได้ห้ามเขาไว้ก่อนแล้วเรื่องแม่หม่ม¹ ดังนั้นเธอ (พี่สาวของมุซา) กล่าวว่า ฉันจะชี้แนะชาวบ้านให้แก่พวกท่านเอาไหม เพื่อคุ้มครองเขาแทนพวกท่าน และพวกเขาเป็นผู้ให้คำแนะนำอย่างดี²

13. ดังนั้น เราจึงให้เขากลับไปหามารดาของเขา เพื่อที่จะเป็นที่น่าชื่นชมยินดีแก่นางและนางจะไม่เศร้าโศก³ และเพื่อนนางจะรู้ว่า แท้จริงสัญญาณของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง⁴ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

14. และเมื่อเขาบรรลุลความเป็นหนุ่มและเติบโตเต็มที่แล้ว⁵ เราได้ให้ความเข้าใจ⁶ และความรู้อีกแก่เขา และเช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلٍ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ﴾¹²

﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آيَتِهِ ۚ كُنِيَ تَقَرُّعُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾¹³

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَسْتَوَىٰ ۚ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾¹⁴

¹ เราได้ห้ามมุซามีให้รับเต้านมของแม่หม่มคนใดที่นำมาให้เขานกว่าแม่ของเขาจะมาถึง มุซาไม่ยอมดูดนมจากเต้านมของแม่หม่มหลายคนเป็นเวลาหลายวัน จนกระทั่งช่าววังหนักอกหนักใจพากันตระเวนหาแม่หม่มนอกวัง จวบจนมาพบพี่สาวของมุซา

² คือฉันจะนำไปหาแม่หม่มที่สามารถเลี้ยงดูเขาได้เป็นอย่างดีเอาไหม เมื่อแม่มุซาทราบข่าวทางวังต้องการแม่หม่ม นางจึงรีบรุดไปยังวังเพื่อจะได้ชี้แนะลูกชายของนาง ขณะที่นางไปถึงมุซาอยู่ในอ้อมแขนของพี่เธอนางร้องงอนกนิ่ม เมื่อได้กลิ่นแม่ของเขาก็ยอมกนิ่ม พี่เธอนางจึงถามว่า นางเป็นใครมาจากไหน เพราะมุซาไม่ยอมรับเต้านมใครอื่นนอกจากของนาง นางตอบว่า ฉันเป็นคนที่มีกลิ่นหอม นมก็มีกลิ่นหอม เด็กที่นำมาหาฉันจะต้องกนิ่มของฉัน เมื่อมุซาก็กนิ่มนมอ้อมแล้วนางก็กลับบ้านของนาง วงศ์วานของพี่เธอนางก็สบายใจพากันเอาของขวัญนานาชนิดมามอบให้เป็นกำลังใจแก่นาง

³ เราจึงให้มุซากลับไปหานางอันเป็นการปฏิบัติตามสัญญาณ เพื่อที่นางจะได้ชื่นชมและดีใจที่ได้พบเขาและไม่เสียใจในการจากไปของเขา

⁴ ที่จะให้เขากลับไปหามารดาของเขา และคุ้มครองเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของพี่เธอนาง

⁵ มุซาอดิกล่าว่า ถึงวัย 40 ปีแล้ว มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาและความเที่ยงธรรม

⁶ ในเรื่องของศาสนาพร้อมกับเรื่องของการเป็นนบี

15. และเขา (มุซา) ได้เข้าไปในเมือง ขณะที่ชาวเมืองกำลังพักผ่อน¹ เขาได้เห็นชายสองคนต่อสู้อยู่ในนั้น คนหนึ่งมาจากพวกพ้องของเขา² และอีกคนหนึ่งมาจากฝ่าย (ที่เป็น) ศัตรูของเขา³ ดังนั้น คนที่มาจากพวกพ้องของเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือ เพื่อให้ปราบฝ่ายที่เป็นศัตรูของเขา มุซาได้ต้อยเขาแล้วได้ฆ่าเขา⁴ เขากล่าวว่า นี่มันเป็นการกระทำของชัยฏอน⁵ แท้จริงมันเป็นศัตรูที่ทำให้หลงผิดอย่างแจ่มชัด

16. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้อธรรมต่อตนเอง⁶ ดังนั้นขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วย⁷ แล้วพระองค์ก็ได้อภัยให้เขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

17. เขาได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ การที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่เป็นผู้สนับสนุนผู้กระทำผิดอีกต่อไป⁸

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَاهِرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

¹ คือเข้าไปในเวลาบ่าย

² คือเป็นชาวบะนีอิสรออีล

³ เป็นชาวค็อพท์คือพวกพิริเอาน

⁴ อัลกุรฎุบียักกล่าวว่า มุซาทำเช่นนั้นมิได้มีเจตนาที่จะฆ่าเขา แต่ต้องการจะผลักเขาออกไป

⁵ ซึ่งมันได้ยั่วโทสะฉัน จนทำให้ฉันต้อยเขา

⁶ ด้วยการฆ่าชีวิตนี้

⁷ ขอพระองค์ทรงยกโทษให้แก่ข้าพระองค์ด้วย และอย่าได้เอาผิดข้าพระองค์เลย

⁸ คือโปรดปรานให้มีพลังเข้มแข็ง และทรงให้เกียรติแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่สนับสนุนผู้ใดในหมู่ผู้กระทำผิดอีกต่อไป นี่คือสัญญาที่มุซามีต่อพระเจ้าของเขา

18. เมื่อเข้ามาอยู่ในเมือง เขากล่าวว่าจะเกิดภัยแก่เขา¹ ขณะนั้นผู้ที่เคยขอร้องเขาให้ช่วยเหลือเมื่อวานนี้ กำลังร้องเรียกให้ช่วยเขาอีก² มุซาจึงพูดกับเขาว่า แท้จริงเจ้านั้นเป็นผู้หลงผิดอย่างแน่นนอน³

19. เมื่อเขาต้องการที่จะปราบผู้ที่เป็นศัตรูกับเขาทั้งสอง⁴ เขากล่าวว่า⁵ โอ้มุซาเอ๋ย ท่านต้องการที่จะฆ่าฉันตั้งที่ท่านได้ฆ่าคนหนึ่งไปแล้วเมื่อวานนี้หรือ ท่านไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากเป็นผู้ก่อกรรมทารุณในแผ่นดิน และท่านไม่ปรารถนาที่จะเป็นผู้ปรองดองให้ดีต่อกัน

20. และชายคนหนึ่ง⁶ ได้มาจากซานเมืองอย่างรีบเร่ง เขากล่าวว่า โอ้มุซาเอ๋ย พวกขุนนางชั้นผู้ใหญ่กำลังปรึกษากันเกี่ยวกับเรื่องของท่าน เพื่อจะฆ่าท่าน ดังนั้น จงออกไปเถิด⁷ แท้จริงฉันเป็นผู้หวังดีต่อท่าน

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اَسْتَصْرَعَهُ بِالْأَيْمَنِ يَسْتَصْرِعُهُ قَالَ
لَمُوسَى إِنَّكَ لَعَوَى مُبِينٌ ﴿٢٨﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
يَمْوَسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَيْمَنِ
إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ
أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٩﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمْوَسَى
إِنَّكَ السَّلَافُ يَأْتِمِرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ
إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٣٠﴾

¹ และคาดว่าจะเกิดเหตุร้าย และกลัวว่าจะได้รับโทษเพราะฆ่าคนตาย

² ชาวอิสราเอลที่เขาได้ช่วยไปวันก่อนนั้น ก็ร้องขอความช่วยเหลือให้ปราบชาวค็อพท์ซึ่งเป็นพวกของฟิโรเอานีกคนหนึ่ง

³ มุซาได้กล่าวแก่เขาว่า เมื่อวันก่อนเจ้าเป็นเหตุให้ข้าต้องฆ่าชายคนหนึ่ง วันนี้เจ้าจะทำให้ข้าต้องลำบากใจอีกอย่างนั้นหรือ

⁴ คือเป็นศัตรูกับเขาและชาวอิสราเอล หมายถึงชาวค็อพท์

⁵ คือชาวค็อพท์ได้กล่าวแก่มุซา

⁶ เขาเป็นพวกของฟิโรเอาน แต่เขาเป็นผู้ศรัทธาต่อมุซา

⁷ ก่อนที่พวกเขาจะตามจับท่าน

21. ดังนั้น เขาจึงออกจากเมืองนั้นในสภาพหวาดกลัวว่าจะเกิดภัย¹ เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากหมู่ผู้ธรรม²

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٦﴾

22. และเมื่อเขามุ่งหน้าไปยัง (เมือง) มัดยัน³ เขากล่าวว่า หวังว่าพระเจ้าของฉันทะทรงชี้แนะแก่ฉันทูทางอันเที่ยงตรง⁴

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاهُ مَدْيَنُ فَقَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٦٧﴾

23. และเมื่อเขามาพบบ่อน้ำแห่ง (เมือง) มัดยัน เขาได้พบฝูงชนกลุ่มหนึ่งกำลังตักน้ำ⁵ และนอกจากพวกเขาเหล่านั้น เขายังได้พบหญิงสองคนคอยห้าม (ฝูงแกะ)⁶ เขา (มุซา) กล่าวถามว่า เรื่องราวของเธอทั้งสองเป็นมาอย่างไร⁷ นางทั้งสองกล่าวว่า เราไม่สามารถตักน้ำได้ จนกว่าคนเลี้ยงแกะเหล่านั้นจะถอยออกไป และบิดาของเราก็คือคนแก่มาแล้ว⁸

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٦٨﴾

¹ เขาจึงออกเดินทางจากอียิปต์ด้วยกลัวว่าจะถูกจับไป แล้วเขาหันไปพึ่งอัลลอฮ์ด้วยการวิงวอนขอว่า ไม่มีที่พึ่งอื่นใด นอกจากพระองค์

² ให้รอดพ้นจากพวกปฏิเสธศรัทธา และคัมครองเขาให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายของพินอานและพวกพ้องของเขา

³ ซึ่งเป็นเมืองของซุฮัยบ อะลัยฮิสสลาม

⁴ นักตีฟฮรอธิบายว่า เขาออกเดินทางไปด้วยความกลัว ปรากฏจากสะเบียง ระยะทางระหว่างอียิปต์กับมัดยันเป็นระยะทางเดินประมาณ 8 วัน เขาไม่รู้ทิศทางนอกจากหวังพึ่งพระเจ้าของเขา อัลลอฮ์จึงส่งมะลักมาเป็นผู้ชี้ทาง ระหว่างทางเขาได้ใช้ใบไม้เป็นอาหาร

⁵ เพื่อสัตว์เลี้ยงของพวกเขา

⁶ คือคอยกันมิให้เข้าใกล้บ่อน้ำ

⁷ ทำไมเธอทั้งสองจึงกันฝูงแกะมิให้เข้าใกล้บ่อน้ำ ทำไมจึงไม่ไปตักน้ำกับฝูงชนเหล่านั้น

⁸ ตามธรรมดาเราจะไม่รีบร้อนจนกว่าฝูงชนจะออกไปพร้อมกับสัตว์เลี้ยงของพวกเขาเสียก่อน เราไม่มีกำลังที่จะไปเบียดเสียดพวกเขาเหล่านั้น และเราไม่ต้องการไปปะปนกับพวกผู้ชายพ้อของเราอายุมากแล้วไม่สามารถจะมาทำหน้าที่นี้ได้ เราจึงต้องมาทำหน้าที่นี้เสียเอง

24. ดังนั้น เขาจึงตักน้ำให้แก่นางทั้งสองแล้วก็กลับไปพักได้ร่ม¹ และกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์คืออยากได้ในความดีที่พระองค์ทรงประทานลงมาให้แก่ข้าพระองค์²

25. นางคนหนึ่งทั้งสองคนได้มาหาเขา³ เดินมาอย่างขวยเขินแล้วกล่าวว่า คุณพ่อของดิฉันขอเชิญท่านไป เพื่อจะตอบแทนค่าแรงแก่ท่านที่ได้ช่วยตักน้ำให้เรา⁴ ครั้นเมื่อเขา (มุซา) ได้มาหาเขา (นะบีซุอัยบ) และได้เล่าเรื่องราวแก่เขา เขากล่าวว่า ท่านไม่ต้องกังวล ท่านได้หนีพ้นจากหมูชนผู้ธรรมแล้ว⁵

26. นางคนหนึ่งทั้งสองคนกล่าวว่า โอ้คุณพ่อจำ จำงเขาไว้ซิ⁶ แท้จริงคนดีที่ท่านควรจะจำง

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَكَّلَ إِلَى الْغَيْبِ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

لَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكَ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ، وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾

¹ คือเขาได้ตักน้ำให้ฝูงแกะของเธอด้วยความสงสาร

² โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ความจริงข้าพระองค์คืออยากได้ความดีจากพระองค์ ข้าพระองค์คืออยากได้อาหารประทังความหิวโหยของข้าพระองค์ นักตีฟซิริกล่าวกว่า มุซาได้ออกเดินทางจากอียิปต์ไปยังเมืองมัตยันด้วยเท้า เป็นเวลา 7 วัน ไม่ได้กินอาหารอื่นใดนอกจากพืชผักที่ขึ้นอยู่ระหว่างทาง เมื่อไปถึงเมืองมัตยันรองเท้าที่สวมใส่มากก็ขาดวัน ใ้การใช้ไม่ได้

³ ครั้นเมื่อเธอทั้งสองกลับไปหาบิดา ก็ได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้บิดาฟัง บิดาของเธอจึงใช้ให้หนึ่งในสองนางไปเรียกเขามา

⁴ อิบนูกะซิริกล่าวกว่า ส่วนนั้นนับได้ว่าเป็นมารยาทอันดีงาม โดยเธอมิได้กล่าวอย่างตรงไปตรงมาหรืออย่างเปิดเผย เพื่อมิให้เขาเกิดความสงสัย

⁵ คือได้เล่าเรื่องราวและสาเหตุที่เขาต้องหนีกระเจิงกระเจิงมาจากอียิปต์ แล้วซุอัยบได้กล่าวกับเขาว่า ท่านอย่าได้กลัวเลย ขณะนี้ท่านอยู่ในเมืองที่ปลอดภัยแล้ว ฟิรเอานูไม่มีอำนาจที่จะเอาตัวท่านไปได้

⁶ เพื่อเป็นผู้เลี้ยงดูและให้น้ำฝูงแกะของเรา

เขาไว้คือ ผู้ที่แข็งแรง ผู้ที่ซื่อสัตย์¹

27. เขา (ซุอัยบ) กล่าวว่า แท้จริง ฉันต้องการจะให้ท่านสมรสกับลูกสาวคนหนึ่งในสองคนนี้ โดยท่านจะต้องทำงานให้ฉัน 8 ปี และถ้าท่านทำให้ครบ 10 ปี ก็เป็นความดีที่มาจากท่าน ฉันไม่ต้องการที่จะทำความลำบากให้ท่าน อินชาอัลลอฮ์ ท่านจะพบฉันอยู่ในหมู่คนดี

28. เขา (มุซา) กล่าวว่า นั่นคือ (ข้อสัญญา) ระหว่างฉันกับท่าน ฉันจะปฏิบัติให้ครบหนึ่งในกำหนดทั้งสอง จะไม่เกิดโทษแก่ฉัน² และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่เรากล่าวเป็นสัญญา

29. ครั้นเมื่อมุซาปฏิบัติครบกำหนดแล้ว³ และได้เดินทางไปพร้อมกับครอบครัวของเขา⁴ เขาได้มองเห็นไฟลุกอยู่ข้างภูเขาสูง เขาจึงพูดกับครอบครัวของเขาว่า จงอยู่ที่นี้ก่อน แท้จริง

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نِكَحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيْ هَاتَيْنِ
عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ
عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ
عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ اللَّهُ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ
وَكَاسٍ ﴿٢٨﴾

﴿٢٩﴾ فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ
مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا
إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ
أَوْ خَزَائِنٍ مِمَّا تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾

¹ มีรายงานกล่าวว่า ซุอัยบได้ถามนางที่ไปตามเขามาว่า เจ้ารู้ได้อย่างไรว่าเขาแข็งแรงและซื่อสัตย์ นางตอบว่า เขายกก้อนหินที่ชาย 10 คนจะยกมันด้วยความลำบาก เมื่อฉันเดินมากับเขา ฉันเดินอยู่ข้างหน้าเขา เขาได้พูดกับฉันว่า ขอให้เขาเดินข้างหน้าและคอยแนะทางให้เขาด้วย เมื่อฉันมาหาเขา เขาได้ลดสายตาลงและไม่มองมายังฉัน เมื่อซุอัยบได้ฟังนางเล่าดังนั้นก็มีความพอใจที่จะรับเขาเป็นบุตรเขยและแต่งงานให้กับลูกสาวคนหนึ่งของเขา

² และจะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่ฉัน

³ คือกำหนดที่ได้ตกลงกันไว้ อิบนุอบบาสกล่าวว่า ได้ปฏิบัติครบกำหนดที่สมบูรณ์ยิ่ง คือ 10 ปี

⁴ เพื่อไปยังอียิปต์

ฉันเห็นไฟ¹ บางทีฉันจะนำข่าวจากที่นั่นมาให้พวกท่าน หรือเอาตุ้มไฟมา เพื่อพวกท่านจะได้อบอุ่นขึ้น

30. เมื่อเขาได้มาที่มัน (ไฟ)² ได้มีเสียงเรียกจากริมที่ลุ่มทางด้านขวา ในสถานที่ที่มีความจำเริญ ณ ที่ต้นไม้ ว่า โอ้มุซาเอ๋ย แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก³

31. และจงโยนไม้เท้าของเจ้า เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหวคล้ายกับงู⁴ เขาก็ผินหลังกลับและไม่กลับมามองอีก⁵ โอ้มุซาเอ๋ย จงเข้าไปใกล้เถิดและอย่าหวาดกลัว แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ปลอดภัย⁶

32. จงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของเจ้า มันจะออกมาขาว ปราศจากอันตรายใดๆ⁷ และจงเอามือแนบตัวเจ้าไว้เพื่อให้คลายความตกใจ⁸

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْسُحْ
إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْسُحُ آفِئِدَةً
وَلَا يَخْفَىٰ مِنْكَ مِنَ الْآيَاتِ ﴿٢١﴾

أَسْلَمَ بِدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَانْحَاكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَلِكَ
بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

¹ นักตีพชีรอธิบายว่า มันเป็นคืนที่หนาวจัดและพวกเขาทั้งหลายหวาดด้วย นอกจากนี้ผู้ฝันและที่นำมาด้วยก็แตกกระเจิงไป เพราะลมพายุพัดอย่างหนัก

² เมื่อเดินทางมาถึงเขาไม่พบไฟ พบแต่แสงสว่าง

³ คือมีเสียงเรียกว่า ผู้ที่สนทนากับเจ้านั้นคือข้า อัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้บริสุทธิ์จากลักษณะที่บกพร่องพระเจ้าแห่งมนุษย์ โยนิและสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหมด

⁴ เมื่อเขาโยนไม้เท้าลงไป มันได้กลายเป็นงู

⁵ เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหว ก็วิ่งหนีไป โดยไม่หันหลังกลับมามองดูอีก

⁶ ดังนั้นจึงมีเสียงเรียกให้กลับไปยังที่เก่า และอย่าได้กลัวมันเลย เพราะเจ้าอยู่ในสภาพที่ปลอดภัย มีผู้คุ้มครองอยู่แล้ว

⁷ เช่น ไรคราย และไรครือต่าง ซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจของสังคม

⁸ คือให้เอามือขวาสอดเข้าไปใต้รักแร้ซ้ายโดยให้แนบติดกับหน้าอก จะทำให้คลายความตกใจหรือกลัวจากงูและจากทุกสิ่ง

ดังนั้นนี่คือหลักฐานทั้งสอง¹ จากพระเจ้า
ของเจ้าไปยังฟิรเอาน์และบุคคลชั้นหัวหน้าของ
เขา แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน²

33. เขา (มุซา) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์แท้จริงข้าพระองค์ได้ฆ่าคนหนึ่งจาก
พวกเขา ดังนั้นข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะฆ่า
ข้าพระองค์³

34. และพี่ชายของข้าพระองค์คือฮารุน เขา
พูดจาคล่องแคล่วกว่าข้าพระองค์⁴ ดังนั้น ขอ
ได้โปรดส่งเขาเป็นผู้ช่วยร่วมกับข้าพระองค์
ด้วยเถิดเพื่อเขาจะได้ยืนยันให้แก่ข้าพระองค์⁵
แท้จริงข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธ
ข้าพระองค์⁶

35. พระองค์ตรัสว่า เราจะให้เจ้ามีความเข้ม
แข็งด้วยพี่ชายของเจ้า และเราจะให้เจ้าทั้งสอง
มีอำนาจ⁷ ดังนั้นพวกเขาจะเข้าไม่ถึงเจ้าทั้งสอง

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْضَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ
مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِإِخِيكَ وَجَعَلْنَا لَكُمَا
سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَنْبِيَاءِنَا
أَنشَأُوا مِن آتِبَعِكُمَا أَتْلِفُونَ ﴿٣٥﴾

¹ คือทั้งสองประการนั้นเป็นหลักฐานอันแจ่มชัด ที่จะยืนยันถึงข้อเท็จจริงของเจ้า

² คือไม่เชื่อฟังและไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งของเรา

³ ข้าพระองค์ได้ฆ่าชาวอียิปต์ (คือฟัท) คนหนึ่งซึ่งเป็นวงศวานของฟิรเอาน์ ข้าพระองค์กลัวว่าเมื่อข้า
พระองค์ไปหาเขาแล้วพวกเขาจะฆ่าข้าพระองค์ ในการนี้มุซาได้ขอให้เพิ่มพลังสนับสนุนจากพระเจ้า
ของเขา เพื่อจะได้เผชิญหน้ากับฟิรเอาน์ ด้วยการแต่งตั้งพี่ชายของเขาให้เป็นมนตรี

⁴ เพราะมุซาพูดไม่ขัด ติดอ่าง เนื่องจากอมถ่านไฟขณะที่ยังเป็นเด็กเล็ก

⁵ เพื่อจะได้ชี้แจงพวกเขาแทนข้าพระองค์ ในสิ่งที่ข้าพระองค์จะพูดกับเขาด้วยหลักฐานที่ชัดแจ้ง

⁶ ข้าพระองค์กลัวว่าหากข้าพระองค์ไม่มีผู้ช่วยเหลือ พวกเขาจะปฏิเสธข้าพระองค์ เพราะพวกเขาไม่เข้าใจ
ข้าพระองค์พูด

⁷ เราจะให้เจ้าทั้งสองมีอำนาจเหนือฟิรเอาน์และพลพรรคของเขา

ดอกเพราะสัญญาณต่าง ๆ ของเรา¹ เจ้าทั้งสอง
และผู้ตามเจ้าทั้งสองเป็นผู้ชนะ²

36. ดังนั้น เมื่อมุซาได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วย
สัญญาณทั้งหลายอันชัดแจ้งของเรา³ พวกเขา
กล่าวว่า มันมิใช่อะไรอื่น นอกจากเวทมนตร์
ที่ถูกก่ขึ้น⁴ และเราไม่เคยได้ยินข้อกล่าวอ้าง
เช่นนี้ในสมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย⁵

37. และมุซากล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่ง
ถึงผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้องมาจากพระองค์
และผู้ที่ยกบฏที่ฝ่าฝืนจะเป็นของเขา
แท้จริงพวกอธรรมนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ⁶

38. และฟิรอานากล่าวว่า โอ้ปวงบริวาร
เอ๋ย ฉันไม่เคยรู้จักพระเจ้าอื่นใดของพวกท่าน

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا يَبْتَغِي قَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا
فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ
مِن عِنْدِهِ وَمَن تَكُون لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ
مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنَّ عَلَى الطِّينِ

¹ คือไม่มีทางจะเข้าไปถึงเพื่อทำร้ายเจ้าทั้งสองดอก เพราะเราเป็นผู้สนับสนุนเจ้าทั้งสอง ด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราที่มีศรัทธา

² ผลสุดท้ายความสำเร็จจะเป็นของเจ้าทั้งสองและผู้ติดตามเจ้า ทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะเป็นผู้ชนะเหนือหมู่ชนผู้ก่ออาชญากรรม

³ ที่บ่งชี้ถึงความจริงที่ว่า เขาเป็นรอซูลมาจากอัลลอฮ์

⁴ สิ่งที่ท่านนำมาเสนอเรา เช่น ไม้เท้าและมือนั้น มันเป็นเวทมนตร์ที่ท่านก่ขึ้นด้วยตัวท่านเอง แล้วก็ให้นำเอาไปเกี่ยวข้องกับอัลลอฮ์

⁵ เราไม่เคยได้ยินข้อกล่าวอ้างเช่นนี้ คือข้อกล่าวอ้างเกี่ยวกับเรื่องของการเป็นเอกภาพในสมัยบรรพบุรุษของเราในสมัยก่อน ๆ เลย

⁶ สิ่งที่คุณนำมาให้พวกท่านนั้นเป็นของจริงและเป็นแนวทางที่ถูกต้อง มิใช่เป็นเวทมนตร์คาถา พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งว่าฉันทนเป็นผู้ถูกต้องและพวกท่านนั้นเป็นผู้บ่อนทำลาย และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งว่าใครจะได้รับการตอบแทนที่นำสรรเสริญทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ผู้ธรรม และสารเลว และกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น จะไม่ประสบความสำเร็จและความเจริญเลย

นอกจากฉัน¹ โอ้ฮามานเอ๋ย จงเผาดินให้ฉัน
ด้วยแล้วสร้างโครงสร้างระฟ้า เพื่อที่ฉันจะได้ขึ้น
ไปดูพระเจ้าของมุซา² และแท้จริงฉันคิดว่า
เขาน้อยอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ³

39. และเขา (ฟิโรอาาน) และไพร่พลของเขาได้
หยิ่งผยอง ในแผ่นดินโดยอธรรม⁴ และพวกเขา
คิดว่า แท้จริงพวกเขานั้นจะไม่ถูกนำกลับไป
ยังเรา⁵

40. ดังนั้น เราได้ลงโทษเขาและไพร่พลของเขา
เราได้โยนพวกเขาลงในทะเล⁶ แล้วจึงพิจารณา
เกิด บันปลายของพวกอธรรมเป็นเช่นไร⁷

41. และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้า⁸
เรียกร้องไปสู่รกญะฮ์อันหมั และในวันกียามะฮฺ
พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ⁹

فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أُطْعَمُ إِلَيْهِ
مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَسْتَكَبِرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَوَطَّأُوا أَنفُسَهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَحَمَلْنَاهُمْ أَيمَةً يَدْعُونَ إِلَى الْكِبَرِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า ข้อความนี้กับคำกล่าวของเขาที่ว่า ฉันคือพระเจ้าผู้สูงส่งของพวกท่าน เป็น
ระยะเวลา 40 ปี ศัตรูของอัลลอฮ์ผู้นี้กล่าวเท็จ ยิ่งกว่านั้นเขารู้ดีว่าเขามีพระเจ้าผู้ทรงให้บังเกิดเขาและ
พลพรรคของเขา

² ซึ่งเขายังว่า พระองค์ทรงส่งเขามาเป็นร่อซูล

³ ในข้ออ้างของเขาที่ว่า บนชั้นฟ้ามีพระเจ้า

⁴ เพราะไม่ศรัทธาต่อมุซาในแผ่นดินของอียิปต์ ด้วยความอธรรมและโอหัง

⁵ พวกเขาคิดว่าจะไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระสอบสวน และไม่มีการตอบแทน

⁶ เราได้ให้พวกเขาจมน้ำตายหมด ไม่เหลือสักคนเดียว

⁷ มุฮัมมัดจงดูเถิดว่า บันปลายของพวกอธรรมเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาต่อต้านและหยิ่งผยองอย่างที่สุด จะ
เป็นเช่นไร

⁸ คือเป็นผู้นำและหัวหน้าในการปฏิเสธศรัทธา เพื่อให้พวกที่หลงทางปฏิบัติตามพวกเขา

⁹ ให้พ้นจากการลงโทษของเราไปได้

42. และเราได้ให้การสาปแช่งตามติดพวกเขาในโลกนี้¹ และในวันกียามะฮ์พวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขับไล่ออกจากความเมตตา

43. และโดยแน่นอนเราได้ประทานครัมภีร์แก่มุซา² หลังจากที่เรได้ทำลายชนชาติในรุ่นก่อนๆ³ เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แก่ปวงมนุษย์⁴ และเป็นแนวทางที่ถูกต้อง และเป็นความเมตตาเพื่อว่าพวกเขาจะได้พิจารณาใคร่ครวญ⁵

44. และเจ้า (มุฮัมมัด) มิได้ปรากฏอยู่ทางด้านข้างทิศตะวันตก⁶ เมื่อเรได้กำหนดกิจการแก่มุซา⁷ และเจ้ามิได้ปรากฏอยู่ในหมู่ผู้ร่วมเป็นพยาน⁸

45. และแต่ทว่าเราได้บังเกิดอีกหลายศตวรรษ⁹ แล้วการมีชีวิตรออยู่ที่ยืนยาวแก่พวกเขา¹⁰ และ

وَأَتَعْنَتْهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصِيرًا لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١٨﴾

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ
وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتَلَوًا
عَلَيْهِمْ ؕ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿١٩﴾

¹ คือเป็นการสาปแช่งจากอัลลอฮ์ บรรดาอะลอิกะฮ์ และบรรดาผู้ศรัทธา

² คือคัมภีร์เตารอต

³ เช่น ชนชาตินูหฺ อัด ษะมุต ลุฎ และอื่น ๆ ที่ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อบรรดาอรุซูลของพวกเขา

⁴ คือปะเนอีสรอฮ์

⁵ คือเป็นแนวทางที่ถูกต้องเป็นความเมตตาแก่ผู้ศรัทธาต่อคัมภีร์นั้น เพื่อจะได้ยึดถือเป็นบทเรียนและคำสั่งสอน

⁶ ซึ่งเป็นสถานที่ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสกับมุซา

⁷ ขณะที่เราวะฮีย์แก่มุซาให้เป็นนะบี และเราบัญชาให้เขาไปหาฟิรเอานและพวกพ้องของเขา

⁸ คือเจ้ามิได้อยู่ร่วมในที่นั้น แต่อัลลอฮ์ ทรงวะฮีย์แก่เจ้า เพื่อเป็นหลักฐานและข้อยืนยันความจริงแก่เจ้าหรือเพื่อแจ้งแก่พวกเขาถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งเป็นสิ่งพันธุอาณวิสัย

⁹ คือประชาชาติอีกหลายยุคหลังจากมุซา

¹⁰ แล้วพวกเขา ก็ลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์ พวกเขาได้แก่ไซบิดเบือนข้อบัญญัติต่างๆ เราจึงส่งเจ้ามาเพื่อฟื้นฟูเรื่องของศาสนา

เจ้ามิได้ปรากฏอยู่ร่วมกับกลุ่มชนมดัยน เพื่อ
สาธยายโองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขา¹
แต่ว่าแท้จริงเราเป็นผู้ส่ง (เจ้ามา)²

46. และเจ้า (มุฮัมมัด) มิได้ปรากฏอยู่ทางด้าน
ข้างของภูเขาฏูร เมื่อเราได้ร้องเรียก³ แต่มัน
เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อเจ้า
จักได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่ง ที่มีได้มีผู้ตักเตือน
คนใดมายังพวกเขาก่อนหน้าเจ้า⁴ เพื่อว่าพวกเขา
จะได้ใคร่ครวญ

47. และหากมิใช่เคราะห์กรรมหนึ่งประสบแก่
พวกเขา เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเขาที่ได้
กระทำไว้ก่อน⁵ แล้วพวกเขาก็จะพูดขึ้นว่า ข้า
แต่พระเจ้าของเรา เหตุใดพระองค์จึงไม่ส่งร่อซูล
คนหนึ่งมายังพวกเรา เพื่อเราจะได้ปฏิบัติตาม
โองการทั้งหลายของพระองค์ท่าน และเราจะ
ได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา

48. ครั้นเมื่อสั่งธรรมจากเราได้มายังพวกเขา⁶
พวกเขากล่าวว่า ทำไมเขา (มุฮัมมัด) จึงมิได้รับ
เยี่ยงกับที่มุซาได้รับเล่า ก็พวกเขามิได้ปฏิเสธ

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَةً
مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ
مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
مَا آتَيْنَاكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُرِيتِ
مِثْلَ مَا أُورِيتِ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُورِيتِ
مُوسَىٰ مِن قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا

¹ เพื่อเจ้าจะได้รู้ข่าวคราวของมุซาและซุัยบ และบุตรสาวทั้งสองของเธอ แล้วสาธยายเล่าเรื่องนั้นแก่ชาว
มักกะฮ์

² คือเราเป็นผู้ส่งเจ้ามาสู่ชาวมักกะฮ์ และเราได้บอกชื่อนั้นแก่เจ้า มิฉะนั้นแล้วเจ้าจะไม่รู้เรื่องมันเลย

³ คือร้องเรียกมุซาและสนทนากับเขา

⁴ เจ้ามิได้รู้เห็นสิ่งใดเลยจากข่าวคราวและเรื่องราวของบรรดานะบี แต่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าและได้เล่าแก่เจ้า
มันเป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อจะได้ตักเตือนกลุ่มชนที่มีได้มีร่อซูลส่งมายังพวกเขา
ก่อนหน้าเจ้า

⁵ คือเมื่อการลงโทษได้ประสบแก่พวกเขา เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนของพวกเขา

⁶ คือมุฮัมมัดพร้อมด้วยอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์จากเรา

สิ่งที่ถูกประทานให้แก่มุขามาก่อนดอกหรือ¹ พวกเขาบอกว่า ทั้งสองคือเวทมนตร์ที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน² และว่า เราเป็นผู้ปฏิเสธทั้งสิ้น³

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ดั่งนั้น พวกท่านจงนำคัมภีร์สักเล่มหนึ่งจากอัลลอสฺย ที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งกว่าทั้งสอง⁴ เพื่อฉันจะได้ปฏิบัติตามมัน หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง⁵

50. หากพวกเขาไม่ยอมสนองตอบเจ้า⁶ ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขาเท่านั้น⁷ และผู้ใดเล่าจะหลงผิดยิ่งไปกว่าผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา โดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้องจากอัลลอสฺย แท้จริงอัลลอสฺยจะไม่ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่กลุ่มชนผู้ธรรม

51. และโดยแน่นอน เราได้ให้พระดาร์ส (อัล-กูรอาน) สืบต่อเนื่องกันแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ⁸

وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ لَكَافِرُونَ ﴿١٨﴾

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا ۚ إِنَّتَّبِعُهُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩﴾

فَإِن لَّمْ يَرْجِعُوا إِلَيْكَ فَاعْلَمَ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمِن أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ يَعْبُدِ هُدًى مِّنْ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

¹ คืออัลลอสฺย ตะอาลา ได้ตรัสตอบพวกเขาว่า ก็มนุษย์มิได้ปฏิเสธในสิ่งที่ถูกประทานมาให้มุซาในโองการที่ขัดแย้งดอกหรือ

² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ทั้งคัมภีร์อัลเตวารอตและคัมภีร์อัลกูรอานเป็นเวทมนตร์ทั้งคู่ ที่ให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน

³ คือเราเป็นผู้ปฏิเสธไม่เชื่อถือคัมภีร์ทั้งสอง

⁴ คือเมื่อพวกท่านปฏิเสธไม่เชื่อคัมภีร์ทั้งสอง ทั้ง ๆ ที่มันประมวลไว้ด้วยบทบัญญัติต่าง ๆ และสุกมต่าง ๆ ตลอดจนจริยธรรมอันดีงามต่าง ๆ

⁵ ว่าคัมภีร์ทั้งสองนั้นเป็นเวทมนตร์

⁶ คือตอบสนองสิ่งที่เจ้าขอร้องจากพวกเขา ให้นำคัมภีร์อื่นจากทั้งสองมา

⁷ โดยปราศจากหลักฐานและข้อยืนยัน

⁸ คือมีทั้งสัญญาดีและสัญญาร้าย เรื่องราวและบทเรียน ช้อแนะนำและคำสั่งสอน เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญพิจารณา

52. บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์แก่พวกเขามาก่อนมัน (อัลกุรอาน)¹ พวกเขาศรัทธาในมัน (อัลกุรอาน)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ
هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. และเมื่อ (อัลกุรอาน) ได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาบอกว่า เราศรัทธาในมัน แท้จริงมันคือสัจธรรมมาจากพระเจ้าของเรา แท้จริงเราเป็นผู้มอบน้อมมาก่อนนี้²

وَإِذْ نُنزلُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. คนเหล่านั้นจะได้รับรางวัลของพวกเขาสองครั้ง³ เนื่องจากพวกเขาได้อุตุน⁴ และพวกเขาป้องกันความชั่วด้วยความดี⁵ และพวกเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبِذَرُوا
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

55. และเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องไร้สาระ พวกเขาก็ผินหลังออกห่างไปจากมัน⁶ และกล่าวว่า การงานของเราที่จะได้แก่เรา และการงานของพวกเขาท่านก็จะได้แก่พวกท่าน⁷ ศานติแต่พวกท่าน⁸ เราจะไม่ขอร่วมกับพวกงมงาย⁹

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا نَبْنِئُ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

¹ คือบรรดาผู้ศรัทธาชาวอะซุลลิกิตาบ ที่เราได้ประทานคัมภีร์อัลเตอรอดและอัลอินญีลแก่พวกเขา ก่อนหน้าอัลกุรอาน

² ก่อนหน้าที่อัลกุรอานถูกประทานลงมา พวกเขาเป็นผู้ให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ เป็นผู้ยอมจำนนต่อพระบัญชาของพระองค์ เป็นผู้ศรัทธาว่ามุฮัมมัดจะถูส่งมาและอัลกุรอานจะถูกประทานให้เขา

³ เขาเหล่านั้นจะได้รับรางวัลตอบแทน 2 ครั้ง ครั้งหนึ่งในการศรัทธาต่อคัมภีร์ของพวกเขา และอีกครั้งหนึ่งในการศรัทธาของพวกเขาต่ออัลกุรอาน

⁴ เพราะการอดทนของพวกเขาต่อการปฏิบัติตามสัจธรรม และการอดทนของพวกเขาต่อการถูกทำร้ายในหนทางของอัลลอฮ์กล่าวกันว่า เช่น ซัลมาน และอับดุลลอฮ์ อิบน์ ซัลลาม

⁵ คือ ป้องกันคำพูดที่น่าเกลียด เช่น การด่า การประณาม ด้วยคำพูดที่ดี และการอภัย

⁶ เมื่อได้ยินการด่า การประณาม และการกล่าวร้ายจากพวกกุฟฟาร พวกเขาจะหันหลังเดินห่างออกไปโดยไม่โต้ตอบแต่ประการใด

⁷ คือเราเดินกันคนละทางแล้ว

⁸ คือเป็นศานติชั่วคราว มิได้หมายถึงการกล่าวทักทาย

⁹ เราจะไม่ขอร่วมเป็นเพื่อน และสังสรรค์กับพวกเขา

56. แท้จริง เจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้¹ แต่อัลลอฮฺทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์² และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

57. และพวกเขาบอกว่า หากเราปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องร่วมกับท่าน พวกเราจะถูกจุดกระชากออกจากแผ่นดินของเรา³ และเรามิได้ตั้งหลักแหล่งแก่พวกเขาในเขตหวงห้ามอันปลอดภัยดอกหรือ⁴ ซึ่งผลไม้ทุกชนิดถูกนำมายั้งที่นั่น เป็นเครื่องยังชีพที่มาจากเรา⁵ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

وَقَالُوا إِن نَّبَعِ الْمُدَيِّنَةَ مَعَكَ نَنْخَطِفُ مِنْ أَزْوَاجٍ أَوْ لَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمَاءَ إِنَّا بِمُحْيٍ إِلَيْهِ تَمَرْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَرِزْقًا مِن لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. และก็น้อยแล้วที่เราได้ทำลายเมืองซึ่งผยองลำพองในความเป็นอยู่ของมัน⁶ ดังนั้น นั่นคือที่พำนักของพวกเขา จะไม่มีใครพักอยู่

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطَرْتِ مَعِشَتَهَا فَبَلَغَتْ سِنِينَ لَمْ يَسْكُنْ لَهَا بَعْدَ ذَلِكَ إِلَّا أَلْيَا أَوْلَىٰ كُنْتُمْ خَالِدِينَ ﴿٥٨﴾

¹ ถึงแม้เจ้าจะใช้ความพยายามสักปานใดก็ตาม

² แต่ด้วยอำนาจของพระองค์ พระองค์จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงลิขิตแก่เขาแล้ว ฉะนั้นจึงมอบหมายการงานของเจ้าต่อพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งว่าใครคือผู้ที่จะได้รับความสุขและใครคือผู้ที่ได้รับความทุกข์ นักตีฟิรกอกล่าวว่า อาเยฮ์ถูกประทอนลงมาจากบึงของท่านคืออะบูฏอลิบ ขณะที่ท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม เสนอให้เขารับนับถืออิสลามก่อนที่เขาจะสิ้นชีวิต แต่เขาปฏิเสธ

³ พวกเขาฟารุกโรฮกอกล่าวว่า เรากลัวพวกอาหรับจะจุดกระชากพวกเราออกจากดินแดนของเรา แล้วก็รวมหัวกันเล่นงานพวกเรา

⁴ คือเรามีได้ป้องกันเลือดเนื้อของพวกเขา และทำให้เขตหวงห้ามปลอดภัย ด้วยการให้บ้านแก่แก่หลังนี้เป็นเขตหวงห้ามดอกหรือ ในเมื่อสถานที่แห่งนี้เป็นเขตหวงห้ามปลอดภัยแก่พวกเขาในสภาพที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วมันจะไม่ใช่สถานที่ที่ปลอดภัยแก่พวกเขาในสภาพการเป็นอิสลามของพวกเขาดอกหรือ

⁵ ทั้ง ๆ ที่มันเป็นที่ราบลุ่ม ไม่มีการเพาะปลูก

⁶ คือพวกเขาได้เนรคุณต่ออนุมุสฮ์ของอัลลอฮฺ พระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาและทำลายล้างบ้านเรือนของพวกเขา

หลังจากพวกเขาเว้นแต่เพียงเล็กน้อย¹ และเราเป็นผู้รับทนายาท

59. และพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลาย² จนกว่าพระองค์จะทรงแต่งตั้งรอสูลขึ้นในเมืองหลวงนั้น โดยสารธยายโองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขา³ และเรามีได้เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลาย เว้นแต่ชาวเมืองนั้นเป็นผู้ธรรม⁴

60. และสิ่งใดที่พวกเจ้าได้รับนั้น มันเป็นเพียงปัจจัยแห่งชีวิตของโลกนี้ และเป็นเครื่องประดับของมัน⁵ แต่ที่อัลลอฮ์นั้นดีกว่าและจริงกว่า⁶ พวกเจ้าไม่ใช่ปัญญาใคร่ครวญดอกหรือ

61. ดังนั้นผู้ใดที่เราได้ให้สัญญาแก่เขาซึ่งเป็นสัญญาอันดีงาม เขาก็จะเป็นผู้พบมัน⁷ จะเหมือนกับผู้ที่เราได้ให้ปัจจัยแก่เขาซึ่งปัจจัยแห่ง

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ۗ وَإِنَّا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ ۚ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّاهَا ۗ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

أَفَن وَعَدْتُهُ وَعَدَّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَّتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾

¹ คือพวกเดินทางผ่านไปมา เข้าไปพำนักเพียงชั่วคราว

² ที่ปฏิเสธศรัทธา

³ เพื่อประกาศเผยแพร่นำเสนอของอัลลอฮ์แก่พวกเขา โดยป้องกันข้อแก้ตัวและข้อกล่าวอ้างใดๆ

⁴ คือชาวเมืองของมันเหมาะสมคู่ควรแก่การถูกทำลาย เพราะพวกเขาเป็นกรานที่จะปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่เรได้ส่งรอสูลมาให้พวกเขาแล้ว

⁵ คือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่มนุษย์ เช่น ทรัพย์สินสมบัติ และความดีต่างๆ นั้น มันเป็นเพียงปัจจัยเล็กน้อย ที่พวกเจ้าจะได้ใช้มันในชีวิตนี้เท่านั้น แล้วมันก็จะสูญสลายพินาศไป

⁶ ส่วนที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่บ่าวผู้ากรนั้น เช่น ผลบุญแห่งการตอบแทน และความโปรดปรานที่ยั่งยืนตลอดไปนั้นย่อมดีกว่าและประเสริฐกว่าปัจจัยที่สูญสลายยิ่งนัก

⁷ คือผู้ใดที่เราได้สัญญากับเขาว่า จะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์อย่างแน่นอนและเขาจะพำนักอยู่อย่างมีความสุขตลอดเวลาเขาก็จะได้รับการตอบแทนโดยมิต้องสงสัย เพราะอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงผิดสัญญา

ชีวิตของโลกนี้¹ แล้วในวันกิยามะฮ์เขาจะเป็น
ผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้ากระนั้นหรือ²

62. และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียก
พวกเขาแล้วตรัสว่า ไหนเล่าเหล่าภาคีของข้าที่
พวกเจ้ากล่าวอ้าง³

63. บรรดาผู้ที่พระดำรัสคู่ควรแก่พวกเขา⁴
กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา เหล่านี้คือบรรดา
ผู้ที่เราทำให้หลงผิด เราได้ทำให้พวกเขาหลงผิด
เช่นเดียวกับที่เราได้หลงผิดเอง⁵ เราขอปลื้มตัว
ออกแต่พระองค์ และพวกเขามีได้เคารพภักดี
ต่อเราจริง ๆ ดอก⁶

64. และจะมีเสียงกล่าวว่า จงเรียกร้องภาคี
ของพวกเจ้า⁷ พวกเขาก็ร้องเรียกพวกมัน แต่
พวกมันไม่ขานรับพวกเขา และเมื่อพวกเขา
ได้เห็นการลงโทษ พวกเขาก็คาดหวังว่าหาก
พวกเขาได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

وَيَوْمَ يُدْعَاهُمْ فَيَقُولُ أَيُّ شُرَكَائِي الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ آغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا آغْوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كُنَّا بِمُعْبُدِيكَ ﴿٦٣﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُم فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

¹ คือผู้ที่มิชีวิตอยู่ในโลกนี้ด้วยปัจจัยยังชีพที่สูญสลาย มีความกังวลใจ หนักอกหนักใจเมื่อเขาสูญเสียมัน
ไปก็ใจเศร้าโศกเสียใจ

² เพื่อได้รับการลงโทษ บุคคลสองประเภทดังกล่าวจะเท่าเทียมกันหรือ

³ คือไหนเล่าพระเจ้าที่เป็นรูปปั้นหรือเจดีย์ ที่พวกเจ้าเคารพบูชาอื่นจากข้า และพวกเจ้าอ้างว่าพวกมัน
จะช่วยเหลือพวกเจ้าได้

⁴ คือบรรดาหัวหน้าของพวกเขาซึ่งการลงโทษจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา เพราะการหลงผิดของพวกเขา

⁵ คือเรามีได้บังคับให้พวกเขาหลงผิดปฏิบัติตามเรา แต่ด้วยการกระชิบกระชาบและการหลอกลวงให้เห็น
ผิดเป็นชอบ

⁶ แต่พวกเขาเคารพภักดีความใคร่และต้นหาของพวกเขาเองต่างหาก

⁷ มีเสียงกล่าวแก่พวกกุฟฟารว่า จงเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าของพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้า
ได้เคารพสักการะมันเพื่อช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์

65. และวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้ว
ตรัสว่า พวกเจ้าได้ตอบแก่บรรดารอซูลว่า
อย่างไร¹

وَيَوْمَ نَدَّاهِمُ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥﴾

66. ดังนั้น ข้อแก้ตัวได้ทำให้พวกเขาผิดมนใน
วันนั้น ฉะนั้น พวกเขาจึงไม่ได้ถามซึ่งกันและกัน²

فَعَمِيَّتَ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ
فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

67. ส่วนผู้ลู่แก่โทษ³ และศรัทธา และประกอบ
ความดี บางที่เขาจะอยู่ในหมู่ผู้บรรลุความสำเร็จ

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَسَوْفَ
أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٢٧﴾

68. และพระเจ้าของเจ้าทรงสร้างสิ่งที่พระองค์
ทรงประสงค์และทรงเลือก⁴ สำหรับพวกเขาไม่
มีสิทธิ์ในการเลือก⁵ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์
และพระองค์ทรงสูงส่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี⁶

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٨﴾

69. และพระเจ้าของเจ้านั้น ทรงรอบรู้สิ่งที่
หัวใจของพวกเขาปกปิดอยู่ และสิ่งที่พวกเขา
เปิดเผย⁷

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٢٩﴾

¹ คือพวกเจ้าศรัทธาต่อพวกเขาหรือปฏิเสธศรัทธา

² คือหลักฐานและข้อแก้ตัวไม่เป็นที่ปรากฏ พวกเขาจึงจะงักงัน ไม่ว่าจะหาคำตอบใด ๆ มากแก้ตัวได้

³ คือกลับเนื้อกลับตัวจากการฮิริกและกุฟรฺ

⁴ ไม่มีผู้ใดคัดค้านพระองค์ได้ มุกอติลกล่าวว่า อาเยฮฺนี้ถูกประทานลงมาสำหรับ อัลละลีด อิบnul มุหิเราะฮฺ เมื่อเขากล่าวว่าหากอัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่ชายผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งในสองหมู่บ้านนี้

⁵ แต่การเลือกและความประสงค์เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์องค์เดียว

⁶ ไม่มีผู้ใดจะเป็นคู่แข่งในอำนาจของพระองค์ หรือจะเป็นภาคีกับพระองค์ในการเลือก และในการบริหารของพระองค์

⁷ เช่นการปฏิเสธศรัทธา การเป็นศัตรูกับท่านร่อซูลและบรรดามุอฺมิน คำพูดที่เปิดเผยคือคำพูดเยาะเย้ยท่านร่อซูล เช่นอัลลอฮ์มิได้ประทานอัลละฮฺยแก่ผู้ใด เว้นแต่แก่เด็กกำพร้าของอะบีฏอลิบกระนั้นหรือ

70. และพระองค์คืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์ สำหรับพระองค์เท่านั้นบรรดาการสรรเสริญในโลกนี้และโลกหน้า¹ และ การช้ขาดนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น และยังพระองค์เท่านั้นพวกเจ้าจะถูกลงโทษ²

71. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)³ พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันอยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกิยามะฮ์ พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำแสงสว่าง⁴ มาให้แก่พวกท่าน พวกท่านไม่รับฟังบ้างหรือ⁵

72. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันอยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกิยามะฮ์ พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ ที่จะนำกลางวันมาให้พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในเวลา นั้น พวกท่านไม่พิจารณาไตร่ตรองดูบ้างหรือ⁶

73. และเพราะความเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้มีกลางวันและกลางคืน⁷

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى
وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرَ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَسْكُونُونَ
فِيهِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٧٠﴾

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧١﴾

¹ เพราะพระองค์ทรงมีญุศุศต่อปวงบ่าว ด้วยความโปรดปรานทั้งหลายทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

² เพื่อที่จะตอบแทนแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานทุกคนด้วยผลงานของเขา

³ จงกล่าวแก่พวกต้อวันชาวมักกะฮ์

⁴ ที่พวกเจ้าใช้ทำประโยชน์จากมัน ในการดำรงชีวิตของพวกเจ้า

⁵ เพื่อทำความเข้าใจแล้วนำไปเป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ตะอาลา บ้างหรือ

⁶ คือพวกเจ้าไม่พิจารณาดูบ้างดอกหรือในความมืดและความหลงทาง ที่พวกเจ้ากำลังมกมายอยู่

⁷ อันเนื่องมาจากเดซานุกาฟของพระองค์ และความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าว พระองค์ทรงทำให้กลางวันและกลางคืนหมุนเวียนโคจรอย่างเที่ยงตรงและมีประสิทธิภาพ

เพื่อพวกเขาจะได้พักผ่อนในเวลานั้น และเพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์¹ และเพื่อพวกเขาจะได้ขอบคุณ²

74. และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า ไหนเล่าเหล่าภาคีของข้า ที่พวกเขาเจ้ากล่าวอ้าง

وَيَوْمَ نَبِّأُ بِهِم فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

75. และเราได้เอาพยานออกมาจากทุก ๆ ประชาชาติ³ แล้วเราได้กล่าวว่ จงนำหลักฐานของพวกเขามา⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงรู้ว่า แท้จริงลัทธิธรรมนั้นเป็นของอัลลอฮ์⁵ และสิ่งที่พวกเขาได้กู้อื่นนั้นได้สูญหายไปจากพวกเขา

وَرَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
هَآؤُنَا بُرْهَانُنَا فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

76. แท้จริงกออรุนมาจากพวกพ้องของมุซา⁶ เขาได้กตขี้ต่อพวกเขา และเราได้ประทานทรัพย์สินสมบัติมากมายแก่เขา จนกระทั่งลูกกัญแจทั้งหลายของมันนั้น เมื่อคนแข็งแรงกลุ่มหนึ่งยกแบกด้วยความยากลำบาก⁷ เมื่อพวกเขา

﴿ إِن قَدَرُونَ كَاتِبِينَ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَعَثْنَا
عَلَيْهِمْ وَءَايَاتِنَا مِنَ الْكُتُبِ مَا إِن مَفَاحِمَهُ لِلنَّوَىٰ
يَالْعَصْبَةَ أُولَى الْقَوْمِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

¹ คือหลังจากได้พักผ่อนแล้ว พวกเขาจะได้แสวงหาชีวิตในการยังชีพในเวลากลางวัน

² ขอบคุนพระเจ้าของพวกเขาที่ได้ประทานนิมะฮ์อันใหญ่หลวงเหลือคณานับ คือนิมะฮ์แห่งกลางวัน และกลางวัน

³ คือเนบียะฮ์ของพวกเขาเพื่อเป็นพยานแก่เขาถึงผลงานของพวกเขา

⁴ เพื่อยืนยันถึงสิ่งที่พวกเขายึดมั่นอยู่ ในการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁵ และบรรดาอรุสูลของพวกเขา และว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

⁶ อิบนูฮับบาสกล่าวว่ กออรุนเป็นลูกของลุงนะบีมุซา

⁷ เนื่องจากความมากมายและความหนักของลูกกัญแจ ทำให้ชายฉกรรจ์กลุ่มหนึ่งแบกหามมันด้วยความลำบาก นอกจากนั้นยังมีมุขทรัพย์สินและทรัพย์สินสมบัติอีกมากมาย อาเยฮ์นี้ได้วาดภาพถึงการที่กออรุนมีทรัพย์สินสมบัติมากมายเหลือคณานับ

ของเขา กล่าวแก่เขาว่า อย่าได้หยิ่งผยอง เพราะ
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดบรรดาผู้หยิ่งผยอง¹

77. และจงแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานแก่
เจ้าเพื่อปรโลก² และอย่าลืมนส่วนของเจ้าแห่ง
โลกนี้³ และจงทำความดี⁴ เสมือนกับที่อัลลอฮ์
ได้ทรงทำความดีแก่เจ้า และอย่าแสวงหาความ
เสียหายในแผ่นดิน⁵ แท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรง
โปรดบรรดาผู้ป้อนทำลาย

78. เขา (กอรูน) กล่าวว่า ฉันได้รับมันเพราะ
ความรู้อของฉัน⁶ ก็เขา (กอรูน) ไม่รู้ดอกหรือว่า
แน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายผู้ที่มีพลังยิ่ง
กว่าและมีพรรคพวกมากกว่า ก่อนหน้าเขาใน
ศตวรรษก่อนๆ⁷ และบรรดาผู้กระทำความผิด

وَاتَّبِعْ فِيمَا أَنْتَ مِنَ اللَّهِ الذَّارِ الْآخِرَةَ
وَلَا تَتَّبِعْ نَفْسَكَ مِنْ الدُّنْيَا وَأَحْسِن
كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ
فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي وَأَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ
قُوَّةً وَأَكْثَرَ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

¹ ที่ไม่ชอบคุณอัลลอฮ์ในความโปรดปรานของพระองค์ และหยิ่งผยองด้วยทรัพย์สินสมบัติของตนต่อปวงบ่าว
ของอัลลอฮ์

² คือทรัพย์สินสมบัติ โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ทั้งนี้ด้วยการทำความดีต่างๆ และการบริจาค
ด้วยความจงรักภักดี

³ และอย่าให้ส่วนได้ของเจ้าสูญเสียไปจากคุณยาของเจ้า ในการแสวงหาผลประโยชน์โดยทางชะล้าล (เป็น
ที่อนุมัติ)

⁴ ต่อบ่าวของอัลลอฮ์

⁵ ด้วยทรัพย์สินสมบัตินี้ในทางที่ผิดและทำร้ายเพื่อนมนุษย์ หรือก่อความเสียหายในแผ่นดิน

⁶ คือฉันได้รับทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้เพราะความรู้ในแนวทางหากินของฉันต่างหาก หากมิใช่ความพอ
พระทัยของอัลลอฮ์แก่ฉันและความรู้อของพระองค์ต่อความดีและความเหมาะสมของฉันแล้ว พระองค์จะไม่
ทรงประทานทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้แก่ฉันดอก

⁷ อัลบัยฎอวียีกกล่าวว่า ในอายะฮ์นี้เป็นการแสดงความฉงน และประณามต่อความโป้ปดมดเท็จของเข
ถึงการมีอำนาจและการมีทรัพย์สินสมบัติอันมากมายของเขา ทั้งๆ ที่เขารู้ดีเช่นนั้น เพราะเขาได้อ่านคัมภีร์
อัลเตวารอต และได้ยินได้ฟังจากนักประวัติศาสตร์

จะไม่ถูกสอบสวนเกี่ยวกับความผิดต่าง ๆ ของพวกเขาตลอดหรือ¹

79. ดังนั้น เขาได้ออกไปหาพวกพ้องของเขาด้วยเครื่องประดับอย่างโอ้อ่าของเขา² บรรดาผู้ปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้³ กล่าวว่า โอ้ หากเราได้มีเช่นที่กอรูนได้ถูกประทานมา แท้จริงเขาเป็นผู้มีโชคความยิ่งใหญ่จริง ๆ

80. และบรรดาผู้ได้รับความรู้⁴ กล่าวว่า ความวิบัติแต่พวกท่าน ผลบุญแห่งอัลลอฮ์นั้นดีกว่าแก่ผู้ศรัทธาและกระทำความดี และไม่มีผู้ใดได้รับมันนอกจากบรรดาผู้อดทนเท่านั้น⁵

81. ดังนั้น เราจึงให้ธรณีสูบเขาและเคหะสถานของเขา สำหรับเขาไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือเขาได้นอกจากอัลลอฮ์⁶ และเขาก็มิใช่เป็นผู้ช่วยเหลือตนเองได้⁷

82. และบรรดาผู้อยากมีฐานะเยี่ยงเขาเมื่อวานนี้ จะกล่าวในวันพรุ่งนี้ว่า ฟิงทราบเกิด⁸ เป็น

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا نَبَلْتُ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلِكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ
خَيْرٌ لِمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الْعَاثِرُونَ ﴿٨٠﴾

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ
لَهُ مِن فَتْنَةٍ يَصُورُهَا مِن دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ
وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ

¹ อัลลอฮ์มีทรงประสงค์ที่จะถามถึงความผิดของพวกเขาและจำนวนของมัน เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง การลงโทษของพระองค์ต่อพวกเขาไม่จำเป็นต้องถามพวกเขา เมื่อการลงโทษเป็นที่เหมาะสมแก่พวกเขาแล้ว พระองค์ก็จะทรงทำลายล้างพวกเขาอย่างกะทันหัน

² คือออกไปสวนสนามเพียบพร้อมด้วยบริวารที่ตกแต่งอย่างแพรวพราวด้วยทองและไหม

³ คือผู้ที่มิศรัทธาอ่อนแอ

⁴ คือผู้ที่มีสติปัญญา มีความรู้ความเข้าใจ และยึดมั่นในแนวทางที่ถูกต้องและเที่ยงธรรม

⁵ คือตำแหน่งนี้หรือการตอบแทนนี้ จะไม่มีใครได้รับในโลก นอกจากบรรดาผู้อดทนปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮ์

⁶ ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกพ้องของเขาจะช่วยปกป้องเขา ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

⁷ คือเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ประสบความสำเร็จ

⁸ คือหลังจากที่พวกเขาได้เห็นธรณีสูบกอรูนและพวกพ้องของเขาไปแล้ว

ที่แน่นอนว่าอัลลอฮ์นั้นทรงให้กว้างขวางและทรงให้คับแคบซึ่งเครื่องยังชีพ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์¹ หากมิใช่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เรา แน่หนอนพระองค์ก็จะทรงให้ (ธรณี) สืบเราลงไป² พึงทราบเถิด แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบชัยชนะ

83. นั่นคือที่พำนักแห่งปรโลก เราได้เตรียมมันไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ปรารถนาหยิ่งผยองในแผ่นดิน และไม่ก่อการเสียหาย และบั่นปลายย่อมเป็นของบรรดาผู้ย่ำเกรง³

84. ผู้ใดนำเอาความดีมา เขาก็จะได้รับความดียิ่งกว่า และผู้ใดนำเอาความชั่วมา บรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายนั้นจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้⁴

مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَنِكَانُهُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٢٨﴾

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ ﴿٢٨﴾

¹ พวกเขากล่าวออกมาด้วยความเสียใจถึงความอยากมีฐานะเยี่ยงกอรูนว่า อัลลอฮ์ทรงให้ริชชีอย่างกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และด้วยอริภมระของพระองค์ มิใช่การยกย่องให้เกียรติเขา และทรงให้ริชชีคับแคบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ด้วยอริภมระและลิขิตของพระองค์ อันเป็นการทดสอบมิใช่เป็นการเหยียดหยามดูถูกเขา

² หากมิใช่อัลลอฮ์ทรงส่งสารเรา ให้เรามีความศรัทธา และให้ความเมตตาแก่เรา รวมทั้งไม่ให้สิ่งที่เราอยากได้แก่เราแล้วจุดจบของเรา ก็อาจจะเป็นเช่นเดียวกับกอรูนเป็นแน่

³ คือที่พำนักอันมีเกียรติยิ่งที่ท่านได้ยินข่าวคราวของมันนั้น เราเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ย่ำเกรง ที่ไม่ประสงค์จะแสดงความหยิ่งผยอง ไม่อธรรม ไม่ทำร้ายผู้อื่นในโลกนี้

⁴ และนี่คือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ คือพระองค์ทรงเพิ่มพูนความดีหลายเท่า ให้แก่ผู้กระทำความดี ส่วนผู้กระทำความชื่อนั้นจะถูกตอบแทนเท่าที่เขาได้กระทำไว้

85. แท้จริง พระผู้ทรงประทานอัลกุรอานให้แก่เจ้า แน่หนอน ย่อมทรงนำเจ้ากลับสู่ถิ่นเดิม¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)² พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งว่า ผู้ใดอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องและผู้ใดอยู่ในการหลงผิดที่ชัดแจ้ง³

86. และเจ้ามิได้หวังมาก่อนเลยว่า คัมภีร์นี้จะถูกประทานให้แก่เจ้า⁴ เว้นแต่ว่ามันเป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า⁵ ดังนั้น เจ้าอย่าเป็นผู้สนับสนุนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย⁶

87. และอย่าให้พวกเขาหันเหเจ้าจากโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ หลังจากที่มันได้ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และจงเชิญชวนไปสู่พระเจ้าของเจ้าและอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี⁷

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ
إِلَىٰ مَعَادٍ قَدْ رَفِيَٰ أَعْلَمُ مِنْ جَاءَ بِأَهْدَىٰ
وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾

وَمَا كُنتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
وَأَذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾

¹ คือจะให้กลับคืนสู่นครมักกะฮ์ เช่นเดียวกับที่ให้เขาออกจากมัน อันนี้เป็นสัญญาจากอัลลอฮ์ ด้วยการพิชิตนครมักกะฮ์ และการกลับคืนสู่มัน หลังจากที่ได้อพยพออกไป

² คือให้กล่าวแก่พวกมุชริกีนเหล่านั้น

³ พระองค์ผู้ทรงรอบรู้ดียิ่งว่า ใครคือคนดีอยู่ในแนวทางแห่งลัทธิธรรม และใครคือคนหลงผิด พระองค์จะทรงตอบแทนแก่ทุกคนด้วยผลงานของเขา

⁴ คือมิได้หวังว่าจะเป็นนบี

⁵ และเป็นการเมตตาแก่ปวงบ่าวด้วยการส่งเจ้ามาเป็นผู้ประกาศเผยแผร์

⁶ คืออย่าสนับสนุนในเรื่องศาสนาของพวกเขา หรือช่วยเหลือพวกเขาในทางที่หลงผิด ด้วยการเอาอกเอาใจ แต่จงโต้แย้งพวกเขา นักตพิชริกกล่าวว่า พวกมุชริกีนได้เรียกร้องท่านรอซูล คืออัลลลอฮ์อยู่ด้วยฮิวะฮ์ลัล์ม ไปสู่ศาสนาของพวกเขา จึงถูกใช้ให้ระมัดระวังจากพวกเขา และให้ตอบโต้ด้วยข้อเท็จจริง การสนทนาในอายะฮ์นี้และอื่นจากนี้ สำหรับท่านนบี คืออัลลลอฮ์อยู่ด้วยฮิวะฮ์ลัล์ม แต่จุดมุ่งหมายคลุมไปถึงประชาชาติของท่านทั้งหมด คือไม่ให้สนับสนุนและไม่ให้เห็นพ้องกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁷ อย่าไปให้ความสนใจและอย่าไปฟังคำพูดของพวกมุชริกีน มิฉะนั้นแล้วจะทำให้เจ้าหันเหจากการปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เจ้า คือโองการทั้งหลายอันชัดแจ้ง แล้วจงเรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ไปสู่ความเป็นเอกภาพ และอืบาตะฮ์ต่อพระองค์และอย่าได้เห็นคล้อยตามกิเลสของพวกเขา เพราะว่ามีผู้ใดที่พอใจต่อแนวทางของพวกเขา ก็จะถูกอยู่ในจำพวกเขา

88. และอย่าวิงวอนขอต่อพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับ อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ทุกสิ่งย่อมพินาศนอกจากพระพักตร์ของพระองค์¹ การชี้ขาดนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ เท่านั้น และยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

¹ คือทุกสิ่งย่อมพินาศ แต่ชาติ ของพระองค์อันศักดิ์สิทธิ์ก็คงเหลืออยู่ ที่กล่าวถึง พระพักตร์ ในอายะฮ์นี้ และในซูเราะฮ์อิบรอฮีม หมายถึง ชาติ ของอัลลอฮ์ ตะอาลา อิบน์กะษีรกล่าวไว้ว่า อันนี้เป็นคำแจ้งให้ทราบว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นเป็นผู้ทรงคงอยู่ตลอดไป ผู้ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดกาล ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย สิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหลายย่อมตายไป แต่พระองค์ไม่ตาย

(29) ซูเราะฮ์ อัลอังกะบุด

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 69 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอังกะบุด

ซูเราะฮ์อัลอังกะบุดเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ โดยมีเรื่องอะกีดะฮ์เป็นแกนนำในหลักการของมันนั่นก็คือ การให้ความเป็นเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน แกนหลักของซูเราะฮ์หมุญเวียฮ์อยู่ในเรื่องของการศรัทธา และแนวทางแห่งการทดสอบในการดำรงชีวิตนี้ เพราะบรรดามุสลิมในมักกะฮ์อยู่ในสภาพและชนิดของการทดสอบที่น่าสมเพชที่สุด ดังนั้น การกล่าวถึงเรื่องการทดสอบและการก่อกรรมในซูเราะฮ์นี้ จึงยาวและละเอียดเป็นการเฉพาะ เมื่อกล่าวถึงเรื่องของบรรดานะบี

ซูเราะฮ์นี้ได้เริ่มด้วยอารัมภบทอย่างชัดเจน อะลีฟ ลาม มีม มนุษย์คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกทอดทิ้ง เพียงแต่พวกเขาบอกว่า เราศรัทธา และพวกเขาจะไม่ถูกทดสอบในซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงมนุษย์กลุ่มหนึ่งที่คิดว่า การศรัทธานั้นเป็นเพียงคำพูดที่กล่าวออกมาจากปาก ครั้นเมื่อความทุกข์ยากประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็กลับไปสู่อหฺวงแห่งการหลงผิด พวกเขาหันหลังให้อิสลามเพื่อเอาตัวรอดจากการลงโทษในโลกนี้ คล้ายกับว่าการลงโทษในปรโลกจะเบาบางจากการลงโทษในโลกนี้ และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่อเขาถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ เขาก็ถือเอาการทดสอบของมนุษย์ประหนึ่งการลงโทษของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงการทดสอบของบรรดานะบี และสิ่งที่พวกเขาได้ประสบมาจากความทุกข์ยากลำเค็ญและภัยอันตรายในการเผยแพร่สาสน์ของอัลลอฮ์ เริ่มด้วยเรื่องนะบีนูหฺ นะบีมูฮัมมัด นะบีสุไลมาน นะบีมูซา และนะบียะฮ์ยา กับได้กล่าวถึงกลุ่มชนบางกลุ่มที่เกรี้ยวกราด หึงผยอง เช่น พวกอ้าต ษะมูด กอรูน ฮามาน และอื่น ๆ พร้อมกับได้กล่าวถึงสิ่งที่พวกเขาได้ประสบ คือความหายนะและความพินาศ ดังนั้น แต่ละคนเราได้ลงโทษ เนื่องจากความผิดของเขา และบางคนในหมู่พวกเขาคือผู้ที่เราได้ส่งพายุร้ายมาทำลาย

ในเรื่องของบรรดานะบี มีบทเรียนจากความทุกข์ยากและการทดสอบ อุปมา

การเสียดสอันยิ่งใหญ่ และผลตอบแทนอันน้อยนิด เช่น นะบีนูหฺ อะลียฮิสลามที่ อยู่ร่วมกับหมู่ชนของเขาเป็นเวลาถึง 950 ปี ได้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธาต่อ อัลลอฮฺ ไม่มีใครศรัทธาต่อเขานอกจากกลุ่มชนจำนวนน้อยเท่านั้น และโดยแน่นอน เราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีกว่าห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้น อุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้ธรรม และนี่ก็อีกท่าน หนึ่ง บิดาแห่งบรรดานะบี อิบรอฮีม อัลค่อลีล เขาพยายามชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง แก่หมู่ชนของเขาทุกวิถีทาง และได้โต้ตอบพวกเขาด้วยหลักฐานและข้อพิสูจน์ แต่ ไม่ได้ผลอะไร นอกจากความหยิ่งผยองและความเกรี้ยวกราดจากพวกเขา พวกเขา กล่าวว่าจะฆ่าเขา จงเผาเขาเสีย แต่อัลลอฮฺได้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากไฟ

ในเรื่องของนะบีลูฏ หมู่ชนของท่านได้อั้วอดในความต่ำช้าโดยปราศจาก ความละอาย และ (จงรำลึกถึง) ลูฏ เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า แท้จริง พวกท่านได้กระทำการลามกซึ่งไม่มีผู้ใดในหมู่มวลชนกระทำมาก่อนพวกท่านเลย หลังจากนั้นเป็นการกล่าวถึงความทุกข์ยากของบรรดานะบีโดยสังเขป ซูเราะฮฺได้ กล่าวชี้แจงถึงความเป็นจริงแห่งศาสน์ของมุฮัมมัด คือลลลลอฮฺอะลยฮิวะซัลลัม เพราะเขาเป็นคนที่ไม่รู้หนังสือ อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น แล้วเขาได้นำเอาคัมภีร์ที่เป็น ปาฏิหาริย์ฉบับนี้มาให้พวกเขา และนี่คือข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ว่า มันเป็นพจนานุกรมของ พระเจ้าแห่งสากลโลก และแต่ก่อนนี้เจ้ามิได้อ่านคัมภีร์ใด และเจ้าก็ได้เขียนมัน ด้วยมือขวาของเจ้า มิฉะนั้นแล้วพวกไปปดมดเท็จย่อมจะสงสัยอย่างแน่นอน

ซูเราะฮฺได้เปลี่ยนมากกล่าวถึงหลักฐานและข้อพิสูจน์ ที่มีต่อเตชาเนาภาพและ เอกภาพที่กระจายออกมาจากจักรวาลอันกว้างใหญ่นี้ แล้วได้จบลงด้วยการชี้แจงถึง ผลตอบแทนแก่บรรดาผู้ตอหน ที่เผชิญหน้าอยู่กับความทุกข์ยากและความน่ากลัวต่าง ๆ และผู้ที่ต่อสู้ดิ้นรนหลายชนิด ทั้งทางด้านจิตใจและทรัพย์สินสมบัติพร้อมกับยืนหยัดต่อ สู้กับความทุกข์ยากและการทดสอบ และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของเรา แน่หนอน เราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องของเราให้แก่เขา และแท้จริง อัลลอฮฺจะทรงอยู่ร่วมกับ บรรดาผู้ทำความดีทั้งหลาย

ชื่อของซูเราะฮฺ

ซูเราะฮฺนี้ถูกตั้งชื่อว่า ซูเราะฮฺอัลอังกะบุด (แมงมุม) เพราะอัลลอฮฺทรง ยกตัวอย่างแมงมุม เช่น บรรดารูปปั้นที่แกะสลัก และบรรดาเจิวัดพระเจ้าจอมปลอม

อุปมาของบรรดาผู้ที่ยึดเอาอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครอง ตั้งแวงมุมที่ชกโยทำรัง (29 : 41)

สาเหตุของการประทານอายะฮ์นี้

มีรายงานจากชะฮุด อิบน์อะบีวักกอศ ว่า ฉันเป็นคนที่ถูกตัญญูต่อมารดาของฉัน เมื่อฉันได้เข้ารับนับถืออิสลาม มารดาของฉันได้กล่าวว่า ศาสนานี้แหละหรือที่เจ้าได้คิดค้นขึ้นใหม่ โอ้ ชะฮุดเอ๋ย เจ้าจะทิ้งศาสนาของเจ้าหรือจะให้ข้าไม่กินไม่ดื่มจนกระทั่งข้าตายไป แล้วเจ้าก็จะถูกประณามเพราะข้า โดยจะมีผู้กล่าวขึ้นว่า โอ้ ผู้ฆ่ามารดาของเขา ฉันได้กล่าวว่า โอ้ แม่ครับ อย่าได้ทำเช่นนั้นเลยครับ เพราะฉันจะไม่ทิ้งศาสนาของฉันนี้เพื่อสิ่งใดเป็นอันขาด เขากล่าวว่า แล้วนางก็อยู่ในสภาพเช่นนั้น คือไม่กินไม่ดื่มวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง จนกระทั่งนางได้อ่อนเพลียลง แล้วนางก็อดอาหารอีกหนึ่งวันกับหนึ่งคืน เมื่อฉันเห็นนางอยู่ในสภาพเช่นนั้น ฉันก็ได้กล่าวขึ้นว่า คุณแม่ครับ ฉันขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แม่คงรู้ว่า ถึงแม้ว่าคุณแม่จะมีชีวิตสักหนึ่งร้อยชีวิต แล้วชีวิตนั้นได้ออกจากร่างของคุณแม่ไปที่ละชีวิต ฉันจะไม่ทิ้งศาสนาของฉันนี้เพื่อสิ่งใดเป็นอันขาด หากคุณแม่ประสงค้ก็จงกินเถิด และหากคุณแม่ประสงค้ก็จงปล่อยให้ฉันอยู่ในสภาพนี้ ครั้นเมื่อนางประจักษ์เช่นนั้น นางก็ได้กินอาหารอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงประทานอายะฮ์นี้ลงมา และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา และถ้าทั้งสองบังคับเจ้าเพื่อให้ตั้งภาคีต่อข้าในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ เจ้าก็อย่าปฏิบัติตามเขาทั้งสอง (29 : 8)

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม มีม¹
2. มนุษย์คิดหรือว่า พวกเขาจะถูกทอดทิ้ง
เพียงแต่พวกเขา กล่าวว่า เราศรัทธา และพวกเขา
จะไม่ถูกทดสอบ กระนั้นหรือ²
3. และโดยแน่นอน เราได้ทดสอบบรรดา ก่อน
หน้าพวกเขา³ แล้ว ดังนั้นอัลลอฮฺจะทรงจำแนก
ให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้สัตย์จริง⁴ และจะทรงจำแนก
ให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้กล่าวเท็จ
4. หรือบรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายคิดว่า
พวกเขาจะรอดพ้นไปจากเรา ชั่วช้าแท้ ๆ สิ่ง
ที่เขาตัดสินกัน
5. ผู้ใดหวังที่จะพบอัลลอฮฺ ดังนั้นแท้จริง
กำหนด ของอัลลอฮฺย่อมมาถึงแน่นอน⁵ และ
พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿٢﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُتُونَا
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣﴾

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายเกี่ยวกับตัวอักษร ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 1 ซูเราะฮ์ อัลบาคอเราะฮ์

² เปล่าเลยมิใช่เช่นนั้นดอก แต่พวกเขาจะต้องถูกทดสอบเพื่อจะได้แยกผู้ซึ่งจะออกจากมุนาฟิก อิบнуญะฮ์ฮ์
กล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธาที่มีสภาพอ่อนแอ ณ นครมักกะฮ์ เช่นอัมมาร อิบนุ
ยาศิร และผู้อื่น

³ โดยการทดสอบนานาชนิด อัลบัยฎอวีย์กล่าวว่า ความหมายคือ นั่นเป็นแนวทางอันเก่าแก่ ที่จะต้อง
เกิดขึ้นแก่ประชาชาติทั้งมวล ไม่ควรที่จะคิดเป็นอย่างอื่น

⁴ ในการกล่าวอ้างการศรัทธาและบรรดาผู้กล่าวเท็จ

⁵ ผู้ใดหวังที่จะได้รับการตอบแทนของอัลลอฮฺ ก็จงอดทนในโลกนี้ต่อการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อจงรักภักดีต่อ
อัลลอฮฺ จนกระทั่งพบพระองค์ เพื่อการตอบแทนของพระองค์ เพราะการพบกับอัลลอฮฺนั้นใกล้เข้ามาแล้ว
และสิ่งที่จะมาถึงนั้นย่อมใกล้ ในอายะฮ์เป็นการปลอบใจบรรดามุฮ์มินีนและเป็นสัญญาแก่พวกเขาที่จะ
ได้รับความดีในโลกแห่งการตอบแทน

6. และผู้ใดต่อสู้ดิ้นรน แท้จริงเขาย่อมต่อสู้ดิ้นรนเพื่อตัวของเขาเอง¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นแน่นอน ทรงมั่งมีเหนือประชาชาติทั้งหลาย²

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

7. และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายนั้น แน่หนอนเราจะลบล้างความชั่วทั้งหลายของพวกเขาไปจากพวกเขา³ และแน่หนอนเราจะตอบแทนพวกเขาสิ่งที่ดียิ่ง ซึ่งพวกเขาได้กระทำไว้⁴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

8. และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา⁵ และถ้าทั้งสองบังคับเจ้าเพื่อให้ตั้งภาคีในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ เจ้าก็อย่าปฏิบัติตามเขาทั้งสอง⁶ ยังซ้ำคือการกลับของพวกเจ้า ดังนั้นซ้ำจะแจ้งแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้⁷

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْحَمَتِكَ فَأَنِتُّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

¹ คือเมื่อเขาต่อสู้ดิ้นรนด้วยการอดทนต่อการจรรงภักดี และต่อต้านอารมณ์ใฝ่ต่ำแล้ว ผลแห่งการต่อสู้ดิ้นรนก็จะได้แก่ตัวเขาเอง

² พระองค์มีทรงต้องการสิ่งใดๆ จากบ่าวของพระองค์ การจรรงภักดีของบ่าวผู้ภักดีก็มีได้เกิดประโยชน์แก่พระองค์ และการทรยศของบ่าวผู้ทรยศก็มีได้ให้โทษแก่พระองค์เลย

³ เราจะลบล้างความชั่วของพวกเขาที่ได้ประกอบในอดีต เนื่องจากการศรัทธาและการกระทำความดีของพวกเขา

⁴ เราจะตอบแทนให้พวกเขาด้วยการทำงานที่ดียิ่งของพวกเขา นั่นคือการจรรงภักดี

⁵ เพราะทั้งสองเป็นต้นเหตุแห่งการปรากฏของเขา ดังนั้นหน้าที่ของเขาคือต้องทั้งสองคือการทำดีและเชื่อฟัง อัศศอวัยยกักล่าวว่ ความจริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้ลูกๆ ทำดีต่อบิดามารดา โดยมีได้ใช้ให้ทั้งสองทำดีต่อกัน เพราะลูกๆ นั้นถูกบังเกิดมาในสภาพที่แข็งกระด้างและไม่เชื่อฟังบิดามารดาอยู่ก่อนแล้ว อัลลอฮ์จึงใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ขัดกับธรรมชาติของพวกเขา ส่วนบิดามารดานั้นถูกหล่อหลอมมาในสภาพแห่งความเมตตาตาสงสารต่อกัน พระองค์จึงมอบหมายให้พวกเขาให้คงอยู่ในสภาพที่ถือกำเนิดมา

⁶ อย่าเชื่อฟังทั้งสองในการนี้เพราะไม่มีการเชื่อฟังแก่ผู้ถูกบังเกิดเพื่อให้ทรยศต่ออัลลอฮ์ผู้ให้บังเกิด

⁷ ยังซ้ำคือการกลับของบรรดาสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหมด ผู้ศรัทธาของพวกเขาและผู้ปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา คนดีของพวกเขาและคนชั่วของพวกเขา ซ้ำจะเป็นผู้ตอบแทนแก่ทุกคนที่ได้กระทำไว้ ในการนี้เป็นสัญญาดีแก่ผู้ทำดีต่อบิดามารดาและปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องและเป็นสัญญาร้ายแก่ผู้ทรยศต่อบิดามารดาและปฏิบัติตามแนวทางที่ไม่ถูกต้อง

9. และบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีนั้น แน่نونเราจะให้พวกเขาเข้าอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย¹

10. และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่อเขาถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ เขาก็ถือเอาการทดสอบของมนุษย์ประหนึ่งการลงโทษของอัลลอฮ์² และเมื่อการช่วยเหลือจากพระเจ้าของเจ้ามาถึง แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงเราจะร่วมกับพวกท่าน³ และมีใช้อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่มีอยู่ในห้วงอกของประชาชาติทั้งหลายดอกหรือ⁴

11. และแน่نونอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ศรัทธา และแน่نونพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงพวกมุนาฟิกัน

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ
جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَهَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ
نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ
اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾

¹ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวซ้ำถึงลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติความดี ก็เพื่อที่จะเร่งเร้าจิตใจพวกเขาให้อยากได้ตำแหน่งอันสูงส่งที่พึงจะได้รับ

² คือกล่าวเพียงลิ้นของพวกเขาว่าเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เมื่อคนหนึ่งคนใดในพวกเขาถูกทำร้ายเพราะการศรัทธาของเขา เขาก็จะกลับศาสนา โดยอ้างเอาสิ่งที่มนุษย์ถูกทำร้ายเป็นเหตุให้หันห่างออกจากการศรัทธา ประหนึ่งว่าเป็นการลงโทษอย่างรุนแรงจากอัลลอฮ์ที่ทำให้มนุษย์หันห่างออกจากการปฏิเสธศรัทธา (หมายถึงบรรดามุอมีน)

³ เมื่อมีชัยชนะเกิดขึ้นแก่บรรดามุอมีน หรือมีการพิชิตเมืองหรือยึดทรัพย์สินได้จากเชลยศึก พวกสับบลับก็จะขอมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในการทำสงครามและการขอแบ่งส่วนทรัพย์สินที่ยึดมาได้

⁴ เป็นคำถามที่ให้การยืนยัน คืออัลลอฮ์ มิใช่ผู้ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่ซ่อนอยู่ในห้วงอกทั้งดีและชั่วดอกหรือ และสิ่งที่อยู่ในจิตใจของมนุษย์ทั้งการอีมานและการนิฟากดอกหรือ แน่نونพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์ทรงกล่าวยืนยันอีกในอายะฮ์ ที่ 11

12. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า จงปฏิบัติตามแนวทางของเราและเราจะแบกรับความผิดของพวกเขา¹ และพวกเขามีได้แบกรับความผิดของเขาเหล่านั้นแต่อย่างใด² แท้จริงพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَاهُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

13. และแน่นอน พวกเขาจะแบกรับความผิดของพวกเขาและความผิดอื่น ๆ³ ร่วมกับความผิดของพวกเขา และแน่นอนพวกเขาจะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ในสิ่งที่พวกเขาได้ก่อกำ⁴

وَلْيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْتَنْزِلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾

14. และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี)⁵ ดังนั้นอุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม⁶

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

15. ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและพวกพ้องในเรือ⁷ ให้รอดพ้น และเราได้ทำให้มันเป็นสัญญาณหนึ่งแก่ประชาชาติ⁸

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

¹ หมายถึงจงปฏิเสธศรัทธาเหมือนกับเรา และปฏิบัติตามศาสนาของเรา แล้วเราจะยอมแบกรับความผิดและการลงโทษหากมีการลงโทษ

² เพราะไม่มีผู้ใดแบกรับความผิดของผู้ใดได้

³ คือความผิดของผู้ที่เขาหลอกลวงให้หลงผิด โดยไม่ขาดตกบกพร่องแต่ประการใด

⁴ เป็นการกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์

⁵ นะบีนูหฺ ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของเขาไปสู่การให้ความเอกภาพต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นเวลาถึง 950 ปี หมู่ชนพวกเขาเป็นพวกบูชาเจว็ดและรูปปั้นต่าง ๆ

⁶ คือยिनกรานที่จะอยู่ในสภาพของผู้อธรรม

⁷ ครอบครัวยุซุฟ ลูกหลานของเขาและบรรดามุอมีนที่เชื่อฟังปฏิบัติตามเขา

⁸ แก่ประชาชาติหลังจากนูหฺ เพื่อเป็นบทเรียนและข้อคิดในการใคร่ครวญพิจารณา

16. และ (จงรำลึกถึง) อิบรอฮีม เมื่อเขากล่าว
แก่หมู่ชนของเขาว่า จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
และจงอย่าเกรงต่อพระองค์¹ นั่นแหละเป็นการ
ดีกว่าสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านรู้

وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ
ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

17. แท้จริงพวกท่านบุชารูปปั้น² อื่นจาก
อัลลอฮ์และพวกท่านกุการมุสาขึ้น แท้จริง
บรรดาที่พวกท่านบูชาอื่นจากอัลลอฮ์นั้น มัน
ไม่มีอำนาจที่จะให้เครื่องยังชีพแก่พวกท่าน
ดังนั้นจงขอเครื่องยังชีพจากอัลลอฮ์เถิด³ และ
จงเคารพภักดีพระองค์ และจงขอบคุณต่อ
พระองค์⁴ ยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำ
กลับไป

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ
إِنَّكَاتِ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٧﴾

18. และหากพวกท่านปฏิเสธ แน่หนอนประ-
ชาชาติทั้งหลายก่อนพวกท่านก็ได้ปฏิเสธมา
แล้ว⁵ หน้าที่ของร่อซูลนั้นมีอะไรอื่น นอกจาก
การเผยแพร่อันชัดแจ้ง⁶

وَإِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ
وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٦٨﴾

¹ การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และการอย่าเกรงต่อพระองค์เป็นการดีแก่พวกท่านกว่าการสักการะบูชาเจว็ด
และรูปปั้น หากพวกท่านรู้ว่าความดีนั้นดีกว่าความชั่ว

² คือรูปปั้นที่มาจากหินที่พวกท่านทำมันขึ้นมาด้วยมือของพวกท่านเอง

³ เพราะพระองค์คือองค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจภาพที่จะกระทำทุก ๆ สิ่ง

⁴ จงขอบคุณพระองค์ต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่ประทานต่อปวงบ่าวของพระองค์

⁵ หากพวกท่านปฏิเสธก็จะไม่เกิดโทษแก่ฉัน ในการปฏิเสธของพวกท่าน แต่ที่ว่ามันจะเกิดโทษแก่ตัวของ
ท่านเองเพราะประชาชาติก่อนจากพวกท่านได้ปฏิเสธบรรดาร่อซูลของพวกเขามาแล้วการลงโทษของอัลลอฮ์
ก็ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาแล้ว และพวกท่านก็จะได้รับการลงโทษเช่นเดียวกับพวกเขา

⁶ หน้าที่ของบรรดาร่อซูลนั้นคือการบอกกล่าวคำบัญชาของอัลลอฮ์ มิใช่การฮิยาบะฮ์

19. และพวกเขามีเห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงเริ่มการบังเกิดอย่างไร¹ แล้วทรงให้เขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก² แท้จริงนั้นเป็นการง่ายแก่ อัลลอฮ์

وَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾

20. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) จงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินแล้วพิจารณาว่าพระองค์ทรงให้บังเกิดอย่างไร³ แล้วอัลลอฮ์ทรงให้ฟื้นคืนชีพในปรโลก แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงเมตตาผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁴ และยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับไป

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

22. และพวกท่านไม่สามารถจะรอดพ้น⁵ ไปได้ทั้งในแผ่นดินและในฟากฟ้า และอื่นจากอัลลอฮ์ สำหรับพวกท่านไม่มีผู้คุ้มครอง และไม่มีผู้ช่วยเหลือ⁶

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

¹ คือเริ่มจากไม่มีอะไรเลย

² เมื่อพวกท่านเห็นเดชานุภาพของพระองค์ในการเริ่มและการให้ปรากฏภูมิขึ้นแล้ว แน่نونพระองค์ย่อมทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง คือเมื่อพระองค์ทรงประสงค์งานใด พระองค์จะทรงกล่าวกับมันว่าจงเป็น แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา

³ คือพระองค์ทรงให้มนุษย์เกิดขึ้นมาอย่างมากมาย โดยมีรูปร่างหน้าตาแตกต่างกัน มีภาษาผิวพรรณและขนบธรรมเนียมแตกต่างกัน และจงดูถิ่นที่อยู่ในศตวรรษก่อน ๆ และซากปรักหักพังที่พระองค์ทรงทำลายล้างพวกเขาอย่างไร เพื่อพวกท่านจะได้ตระหนักถึงมหาเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา

⁴ คือพระองค์จะไม่ถูกถามในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ แต่พวกเขาต่างหากจะถูกถามในสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไป

⁵ คือรอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ และไม่มีทางหนีทั้งในแผ่นดินและฟากฟ้า

⁶ คือคุ้มครองให้พ้นจากการทดสอบของพระองค์ และผู้ช่วยเหลือที่จะสกัดกั้นการลงโทษของพระองค์

23. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ และการพบพระองค์¹ ชนเหล่านั้น พวกเขาท้อแท้ต่อความเมตตาของข้า² และชนเหล่านั้น สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด

24. ดังนั้น คำตอบของหมู่ชนของเขามีใช้อื่นใดนอกจากกล่าวว่า จงฆ่าเขาหรือจงเผาเขาเสีย³ แต่อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือเขาให้พ้นจากไฟ⁴ แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา⁵

25. และเขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า แท้จริงพวกท่านได้ยึดเอารูปปั้นต่าง ๆ อื่นจากอัลลอฮ์เพื่อให้เป็นที่รักใคร่ระหว่างพวกท่านในชีวิตแห่งโลกนี้⁶ แล้วในวันกียามะฮ์บางคนในหมู่พวกท่านก็จะปฏิเสธอีกบางคน และบางคนในหมู่พวกท่านก็จะแข่งด่าอีกบางคน⁷ และที่พำนักของพวกท่านคือไฟ และสำหรับพวกท่านจะไม่ มีผู้ช่วยเหลือ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَسْأَلُونَ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ تَرْوِمُونَهَا إِلَى مَنَاسِكِكُمْ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾

¹ คือไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานและการฟื้นคืนชีพ

² คือหมดหวังจากความเมตตาของข้า

³ คือเมื่ออิบรอฮีมได้เรียกร้องหมู่ชนของเขาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และเลิกเคารพสักการะรูปปั้น ดังนั้น บรรดาหัวหน้าของพวกเขาก็ตอบว่า จงฆ่าเขาหรือเผาเขาเสีย

⁴ คือเมื่อพวกเขาโยนอิบรอฮีมเข้ากองไฟอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้ไฟเย็นและมีความสันติสุขแก่เขา

⁵ ในการให้อิบรอฮีมรอดพ้นจากไฟนี้เป็นสัญญาณและหลักฐานอันชัดเจนถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์แก่หมู่ชนผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

⁶ คือเพื่อให้เกิดความรักใคร่สนิทสนมระหว่างพวกท่านเมื่อได้มีการชุมนุมกันเพื่อความเคารพสักการะมัน

⁷ ในวันกียามะฮ์เหตุการณ์จะกลับกัน ความเป็นมิตรรักใคร่กันจะกลายเป็นศัตรูกัน และโกรธแค้นกันคือหัวหน้าและลูกน้องจะกล่าวหา และแข่งด่าซึ่งกันและกัน

26. ดั่งนั้นลูฏ¹ ได้ครีธาต่อเขา และเขา (อิบรฮีม) กล่าวว่า แท้จริงฉันอพยพไปหาพระเจ้าของฉัน² แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

27. และเราได้ให้อิสฮาก และยะอุกุบแก่เขา และเราได้ให้การเป็นนบี และคัมภีร์แก่ลูกหลานของเขา³ และเราได้ให้แก่เขาซึ่งรางวัลของเขาในโลกนี้⁴ และแท้จริงเขาในปรโลกจะอยู่ในหมู่คนดี

28. และ (จงรำลึกถึง) ลูฏ เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า แท้จริงพวกท่านได้กระทำการลามกซึ่งไม่มีผู้ใดในหมู่มวลชนกระทำการมาก่อนพวกท่านเลย

29. แท้จริงพวกท่านสมสู่พวกผู้ชาย⁵ และปล้นบนทางหลวงกระนั้นหรือ และกระทำอนาจารในที่ชุมนุมของพวกท่าน⁶ แต่คำตอบของหมู่ชน

﴿فَأَمَّا لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٦٧﴾

﴿لُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾

﴿أَيْتَكُمْ لَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي كَادِكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَنْتِنَا بِعَذَابِ

¹ ลูฏ เป็นลูกของพี่ชายอิบรฮีม

² อิบรฮีม ได้อพยพจากอิรักไปยังปาเลสไตน์และซาม โดยหวังที่จะไปเผยแพร่ศาสนาที่นั่น

³ และเราได้ให้ลูกที่ศื่อและหูกแก่อิบรฮีม คืออิสฮาก และลูกของอิสฮาคคือยะอุกุบ และเราได้ให้ความดีอันยิ่งใหญ่แก่เขาเป็นพิเศษ โดยให้บรรดานะบีหลังจากเขามาจากลูกหลานของเขา และให้คัมภีร์ต่างๆ แก่ลูกหลานของเขาเช่นกัน ไม่มีนะบีคนใดหลังจากอิบรฮีมเว้นแต่จะจะต้องมาจากลูกหลานของเขา บรรดานะบีของบะนีอิสรออิลมีเชื้อสายมาจากลูกของเขาคือยะอุกุบ ไม่มีนะบีคนใดที่มีเชื้อสายจากอิสมาอิล นอกจากนะบีของเรา คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวซัลลัม

⁴ จะมีการกล่าวสรรเสริญเขาในทุกศาสนา

⁵ คือสมสู่พวกผู้ชายด้วยกันทางทวาร

⁶ ทำอนาจารอย่างเปิดเผยในที่ชุมนุมอย่างสนุกสนาน

ของเขามีใช้อื่นใดนอกจากคำว่า จงนำการ
ลงโทษของอัลลอฮ์มาให้แก่พวกเราซี¹ หาก
ท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง

30. เขา (ลูฏ) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยข้าพระองค์
ให้อยู่เหนือหมูชนผู้ป้อนทำลายด้วยเถิด²

31. และครั้นเมื่อทูตของเรา (มะลาอิกะฮ์)
ได้มาหาอิบรอฮีมพร้อมด้วยข่าวดี³ พวกเขา
กล่าวว่าแท้จริงเราเป็นผู้ทำลายชาวเมืองนี้
เพราะว่าชาวเมืองของมันเป็นผู้อธรรม⁴

32. เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า แท้จริงในเมือง
นั้นมีลูฏอยู่ด้วย⁵ พวกเขา กล่าวว่า เรารู้ดีว่ามี
ใครอยู่ในนั้น แน่หนอเราจะช่วยเขาและบริวาร
ของเขาให้รอดพ้น เว้นแต่ภริยาของเขาเพราะ
นางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

اللَّهُ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قَالَ رَبِّ انصُرني عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا
إِنَّا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا
كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا
لَنَنْجِيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾

¹ เป็นการกล่าวเยาะเย้ยและทำทายนะบี ลูฏ

² เมื่อนะบีลูฏ ผิดหวังต่อการเรียกร้องเชิญชวนให้เลิกการประพฤติดังต่าง ๆ แล้ว จึงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์
ให้ช่วยเหลือเขาและให้ลงโทษหมูชนของเขาผู้ทำอาชญากรรม

³ คือแจ้งข่าวดีว่า เขาจะมีลูกชาย

⁴ นักตีฟฮีกกล่าวว่า เมื่อลูฏขอพรให้ลงโทษแก่หมูชนของเขา อัลลอฮ์ก็ทรงตอบรับคำวิงวอนของเขา และ
ได้ส่งบรรดามะลาอิกะฮ์มาเพื่อลงโทษพวกเขา โดยผ่านทางไปแจ้งข่าวดีแก่อิบรอฮีมว่าจะมีลูกและลูกหลาน
ที่ดี และได้แจ้งด้วยว่าจะเดินทางต่อไปทำลายหมูชนของลูฏ

⁵ อิบรอฮีมได้กล่าวโต้แย้งบรรดามะลาอิกะฮ์ เกี่ยวกับลูกของพี่ชายคือ ลูฏ ว่าพวกท่านจะทำลายชาวเมือง
นี้โดยที่มันะบีที่ดีคือลูฏ อยู่ในหมู่พวกเขาระนั้นหรือ

33. และเมื่อทูตของเรา (มะลาอิกะฮ์) ได้มาหา ลุฏ¹ เขาเป็นทุกข์เพราะพวกเขา และกลัวที่จะให้ ความคุ้มครองไม่ได้² ดังนั้น (มะลาอิกะฮ์) จึง กล่าวว่าย่ อ่ากัลวและเศร่าโคกเสีจ³ แท้จริง เราเป็นผู้ช่วยเหลือท่านและบริวารของท่านวัน แต่ภริยาของท่านเพราะนางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

34. แท้จริงเราเป็นผู้นำการลงโทษจากฟากฟ้า สู่ชาวเมืองนี้ เนื่องจากพวกเขาฝ่าฝืน

35. และโดยแน่นอน เราได้ทิ้งสัญญาณอัน ชัดแจ้งของเมืองนี้⁴ ไว้สำหรับหมู่ชนผู้มีปัญญา พิจารณา

36. และยังมี (หมู่ชน) มัดยัน (เราได้ส่ง) พี่น้อง ของพวกเขาคือ (ซุัยบ) เขากล่าวขึ้นว่า โอ้ หมู่ชนของฉันทอัย จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และจงกลัวต่อวันสุดท้าย⁵ และอย่ามุ่งทำความ เสียหายในแผ่นดิน⁶ โดยเป็นผู้บ่อนทำลาย

37. แต่พวกเขาได้ปฏิเสธเขา⁷ ดังนั้นแผ่นดิน ไหวอย่างรุนแรงได้คร่าพวกเขา⁸ แล้วพวกเขา ได้ประสบความหายนะนอนหงายตายในบ้าน ของพวกเขา

وَلَمَّا أَتَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقَهُمْ
وَصَافَتْ بِهِمْ دَرَجًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ
إِنَّا مُنْجُونَكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا نَكْ
كَأَنْتَ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٢٩﴾

إِنَّا مُنْزِلُونَكَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رَجْرًا
مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٠﴾

وَلَقَدْ رَزَقْنَاهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٣١﴾

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَنْقَوُوا
عِبَادُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثِيمًا ﴿٣٣﴾

¹ โดยแปลงรูปเป็นเด็กหนุ่ม

² เมื่อมะลาอิกะฮ์เห็นลุฏ เป็นทุกข์เป็นร้อนจึงแจ้งแก่เขาว่า พวกเขาเป็นทูตมาจากพระเจ้าของเขา

³ พวกเขาขอร้องที่ช่วยร้ายเหล่านั้นไม่มีทางที่เข้ามาถึงเราได้หรอก

⁴ คือเครื่องหมายปรักหักพังบ้านเรือนของพวกเขา

⁵ คือกลัวการลงโทษอย่างหนักในวันนั้น

⁶ โดยการทำความชั่วต่างๆ และการทำร้าย

⁷ รอสูลของพวกเขาคือซุัยบ

⁸ เสียงกัมปนาทได้ทำให้หัวใจของพวกเขาทะลักออกมาทางปาก

38. และอาดและฮะมุต¹ และได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเจ้าแล้ว จากที่พำนักของพวกเขา² และมารชัฎอนได้ทำให้การทำงานของพวกเขา เป็นที่เฟริศแพรวแก่พวกเขา³ แล้วมันได้หันเหพวกเขาออกจากแนวทางโดยที่พวกเขาเป็นผู้มีสติปัญญาพิจารณา⁴

39. และ (เราได้ทำลาย) กอรูน และฟิเรอาน และฮามาน⁵ และโดยแน่นอนมุซาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน แต่พวกเขาหยิ่งผยองในแผ่นดิน⁶ และพวกเขาก็หาได้รอดพ้นไปจากเราไม่

40. และแต่ละคนเราได้ลงโทษด้วยความผิดของเขา⁷ เช่นบางคนในหมู่พวกเขาเราได้ส่งลมพายุร้ายทำลายเขา⁸ และบางคนในหมู่พวกเขาเราได้ลงโทษเขาด้วยเสียงกัมปนาท⁹ และบางคนในหมู่พวกเขา เราได้ให้แผ่นดินสูบเขา¹⁰ และ

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّرَ لَكُمْ
مِنْ مَنَسَكِهِمْ وَزَيَّرَكْ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٢٨﴾

وَقُرُونًا وَفِرْعَوْنَ وَمَنْعَكَ وَقَدْ جَاءَهُمْ
مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَسْتَسْكَبُوا فِي الْأَرْضِ
وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٢٩﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَن أَخَذْنَاهُ الصَّيْحَةَ
وَمِنْهُمْ مَن حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضِ
وَمِنْهُمْ مَن أَعْرَفْنَا وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٠﴾

¹ เราได้ทำลายพวกอาดพวกฮะมุต

² หมู่บ้านของพวกเขาที่เมืองฮิญาซและเมืองเยเมน

³ คือการงานที่ชั่วช้าเลวทราม เช่นการปฏิเสธและการฝ่าฝืนบทบัญญัติ

⁴ แต่พวกเขาไม่กระทำเพราะความหยิ่งผยองและดื้อรั้น

⁵ กอรูนเจ้าของขุมทรัพย์มหาศาล ฟิเรอาน ผู้ทรงอำนาจและฮามาน มุขมนตรี ผู้ช่วยของฟิเรอาน ในการใช้อำนาจอย่างอธรรม

⁶ โดยไม่ยอมเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และไม่เชื่อฟังรอซูลของพระองค์

⁷ แต่ละคนได้รับการลงโทษที่คู่ควรแก่เขา

⁸ พร้อมกับก้อนหิน เช่น หมู่ชนของลุด

⁹ เช่นหมู่ชนของฮะมุต

¹⁰ เช่นกอรูนและพรรคพวกของเขา

บางคนในหมู่พวกเขา เราได้ให้เขาจนหน้าตาย¹ และอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมแก่พวกเขา² แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อพวกเขาเอง

41. อุปมาบรรดาผู้ที่ยึดเอาอื่นจากอัลลอฮ์ เป็นผู้คุ้มครองตั้งแมงมุมที่ชักใยทำรัง³ และแท้จริงรังที่บอบบางที่สุดคือรังของแมงมุม หากพวกเขา⁴

42. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งใด ๆ ที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์⁴ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

43. และเหล่านี้คืออุปมาทั้งหลายที่เราได้เปรียบเทียบมัน สำหรับปวงมนุษย์⁵ แต่ไม่มีผู้ใดตระหนักมันหรือ นอกจากผู้มีความรู้⁶

44. อัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงที่แน่นอน⁷ แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้ศรัทธา⁸

مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ
كَمَثَلِ الْمَنْكَبُوتِ أَخَذَتْ بَيْتًا
وَإِنْ أَوْهَبَ الْبُيُوتَ لَبَيْتُ الْمَنْكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ
وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

¹ เช่นหมู่ชนของนูหฺ และฟิรอาน และพลพรรคของเขา

² อัลลอฮ์มิได้ทรงลงโทษพวกเขาโดยปราศจากการทำผิด

³ อุปมาบรรดาผู้ที่ยึดเอาอุปบันหรือเจ็ดเป็นที่เคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ โดยมีความเชื่อมั่นและความหวังที่จะให้คุณและให้โทษแก่พวกเขาตั้งแมงมุมที่ชักใยทำรังของมัน โดยที่รังนั้นจะไม่ให้ความคุ้มครองจากความร้อนและความหนาวและจากฝน และภัยอันตรายใด ๆ แก่มันเลย

⁴ คือพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากพระองค์ ไม่เป็นที่ขอร้องแก่พระองค์ และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาต่อการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁵ ตัวอย่างต่าง ๆ เหล่านี้ เราได้ชี้แจงแก่มนุษย์แล้วในอัลกุรอานเพื่อให้มันใกล้ชิดกับสติปัญญาของพวกเขา

⁶ ตัวอย่างเหล่านี้จะไม่มีใครเข้าใจ และตระหนักมันนอกจากผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริง

⁷ คือทรงสร้างอย่างมีเป้าหมาย มิใช่โดยไร้ประโยชน์

⁸ คือในการสร้างทั้งสองสิ่งอย่างมีระเบียบรัดกุมนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้ศรัทธาเชื่อมั่นในการมีปรากฏของอัลลอฮ์และความเป็นเอกะของพระองค์

45. เจ้าจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์แก่เจ้าจากคัมภีร์¹ และจงดำรงการละหมาด (เพราะ) แท้จริงการละหมาด² นั้นจะยับยั้งการทำลามกและความชั่วและการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้น³ ยิ่งใหญ่มาก และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

46. และพวกเจ้าอย่าโต้เถียงกับพวกอะฮ์ลุลกิตาบ เว้นแต่ด้วยวิธีที่ดีกว่า⁴ นอกจากบรรดาผู้ธรรมในหมู่พวกเขา⁵ และพวกเจ้าจงกล่าวว่า เราศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานแก่เรา และสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่พวกเจ้า⁶ และพระเจ้าของเรา และพระเจ้าของพวกเจ้าเป็นเอกะ⁷ และเราเป็นผู้มอบน้อมต่อพระองค์

أَنْتُمْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

﴿١٥﴾ وَلَا تَجِدُوا أَوْلَاءَ الصِّبْيَانِ إِلَّا بِالْبَيِّنَاتِ
هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا
بِالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ
وَاللَّهُنَّ وَاللَّهُمُّ وَحْدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٦﴾

¹ คือจงอ่านคัมภีร์อัลกุรอานเกิดมุขัมมัดที่พระเจ้าของเจ้าได้ประทานให้แก่เจ้า และจงแสวงหาความใกล้ชิดพระองค์ด้วยการอ่านมัน และทบทวนมัน เพราะในคัมภีร์นั้นมีบทเกี่ยวกับมารยาทที่ดีงาม

² คือการละหมาดที่ถูกต้องทุกประการทั้งรูปแบบและการถ่อมตนจะช่วยยับยั้งการกระทำที่เลวร้ายได้

³ การรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่มากกว่าทุก ๆ สิ่งในโลกนี้ คือรำลึกถึงพระองค์ในเวลาละหมาด เวลาซื้อขาย และทุก ๆ เวลาในกิจการของท่าน

⁴ คืออย่าเรียกร้องหรือโต้เถียงพวกอะฮ์ลุลกิตาบ (คือพวกนะศอรอและพวกยิว) ไปสู่อิสลาม ในเรื่องของศาสนาเว้นแต่ด้วยวิธีการที่ดีกว่า เช่น การนำสัญญาณต่าง ๆ และหลักฐานที่ชัดเจนมาแสดง

⁵ คือเว้นแต่พวกอธรรม พวกต่อสู้เพื่อเป็นศัตรูกับพวกท่าน พวกเหล่านี้จึงได้แย้งกับพวกเขาด้วยวิธีรุนแรงได้

⁶ คือเราศรัทธาต่ออัลกุรอานที่ถูกประทานมาแก่เรา และต่ออัลเตวารอดและอัลอินญีล ที่ถูกประทานมาแก่พวกท่านมีรายงานจากอะบูฮุร็อยเราะฮ์กล่าวว่า พวกอะฮ์ลุลกิตาบได้อ่านคัมภีร์อัลเตวารอด ด้วยภาษาฮีบรู (ภาษาของพวกยิว) และได้อธิบายออกมาเป็นภาษาอาหรับแก่พวกมุสลิมิน ท่านรอซูลุลลอฮ์คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์ซัลมัด ได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าไปเชื่อถืออะฮ์ลุลกิตาบและอย่าไปปฏิเสธพวกเขา และจงกล่าวว่าเราศรัทธาต่อที่ถูกประทานมาแก่พวกท่าน

⁷ พระเจ้าของเราและพวกท่านนั้นเป็นองค์เดียวกัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ เรามอบน้อมและยอมจำนนต่อข้อชี้ขาดและคำบัญชาของพระองค์

47. และเช่นนั้นแหละ เราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้า ดังนั้นบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์แก่พวกเขา พวกเขาก็ศรัทธาต่อมัน¹ (อัลกุรอาน) และในหมู่เขาเหล่านั้นมีผู้ศรัทธาต่อมัน และไม่มีผู้ใดปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา นอกจากผู้ปฏิเสธศรัทธา

48. และก่อนหน้านั้นเจ้ามิได้อ่านคัมภีร์ใด ๆ และเจ้ามิได้เขียนมันด้วยมือขวาของเจ้า² มิฉะนั้นแล้วพวกกล่าวความเท็จจะสงสัยอย่างแน่นอน³

49. มิใช่เช่นนั้นดอก มันคือโองการทั้งหลายอันแจ่มชัดอยู่ในห้วงอกของบรรดาผู้ได้รับความรู้⁴ และไม่มีผู้ใดปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา นอกจากพวกอธรรม

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٢٧﴾

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّ بِيَمِينِكَ إِذًا لِأَنْتَ مِنَ الْمُبْطِلِينَ ﴿٢٨﴾

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٢٩﴾

¹ เช่นอัลคุดลอสย อิบน์ ซัลลามและคนอื่น ๆ ที่เป็นชาวยะฮูดีย์ และชาวนัศรอญีย์

² คือ (มุฮัมมัด) เจ้าไม่เคยรู้จักการอ่านและการเขียนมาก่อนการประทานอัลกุรอานเลยเพราะเจ้าเป็นคนอ่านและเขียนไม่เป็น

³ หากเจ้าอ่านและเขียนเป็นแล้ว พวกกุฟฟารจะสงสัยในอัลกุรอานโดยกล่าวว่าเขา (มุฮัมมัด) เก็บเอามาจากบรรดาคัมภีร์สมัยก่อนแล้วบอกว่ามาจากอัลลอสย แต่อัลลอสยสุดโต่งว่าอัลกุรอานมาจากอัลลอสยอย่างแน่นอน เพราะท่านนะบีเป็นคนอ่านและเขียนไม่เป็นและได้นำเอาคัมภีร์ฉบับปาฎิหาริย์นี้มาให้แก่พวกเขา ซึ่งประมวลไว้ด้วยข่าวคราวของประชาชาติสมัยก่อน ๆ และเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งพ้นญาณวิสัยอันนั้นนับได้ว่าเป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นผู้มีพลังของท่านนะบี คือลลอสยอะลยฮะซัลลัม

⁴ นักตฟิฮรออธิบายว่า จุดเด่นของอัลกุรอานนั้นคือ อัลลอสย ทรงคุ้มกันรักษาให้พ้นจากการบิดเบือนและการเปลี่ยนแปลงสองประการคือ หนึ่งการเก็บรักษาไว้ด้วยการขีดเขียน สองการเก็บรักษาไว้ในทรงอก (การท่องจำ) ซึ่งผิดกับคัมภีร์ฉบับอื่น ๆ ที่มีการขีดเขียน (บันทึก) แต่ไม่มีการท่องจำ ดังนั้นจึงได้เกิดการบิดเบือนขึ้น

50. และพวกเขา กล่าวว่า ทำไมสัญญาณ¹ ต่างๆ จากพระเจ้าของเขาจึงมีถูกประทานมายังเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงสัญญาณเหล่านั้นอยู่ที่อัลลอฮ์² และฉันเป็นผู้ตักเตือนอันกระจ่างแจ่มเท่านั้น³

51. มิเพียงพอกแก่พวกเขาตอกหรือที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่เจ้าซึ่งได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง⁴ แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นความเมตตาและเป็นการตักเตือนแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา⁵

52. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พอกเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันและพวกท่าน⁶ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และบรรดาผู้เชื่อในความเท็จและปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

¹ พวกกุฟฟารกล่าวว่า ทำไมสัญญาณหรือปาฏิหาริย์จากพระเจ้าของเขาจึงมีถูกประทานมาให้แก่มุฮัมมัด เพื่อยืนยันถึงความสัจจะของเขา เช่น วิวัดวิเมยของนบีมุฮัมมัดและฮุไมมาฮ์ของนบีมูซา และสารบิอาหารของนบีมูซา

² คือสัญญาณหรือสิ่งปาฏิหาริย์เหล่านี้เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์มีได้อยู่ที่ฉัน ไม่มีผู้ใดเข้าไปเกี่ยวข้องกับความจริงประสงค์ของพระองค์

³ คือเป็นผู้ตักเตือนให้ระวังการลงโทษของอัลลอฮ์เท่านั้น

⁴ คือคัมภีร์ฉบับปาฏิหาริย์นี้ซึ่งยังคงถูกอ่านก้องโสตหูของพวกเขาอยู่ไม่เป็นการเพียงพอกที่จะเป็นสัญญาณอีกหรือ แล้วทำไมพวกเขาจึงยังขอสัญญาณอื่น ๆ อีก ทั้ง ๆ ที่อัลกุรอานเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่และเป็นหลักฐานอันชัดแจ้งถึงการเป็นนบีมุฮัมมัดอย่างถูกต้อง

⁵ ในการประทานอัลกุรอานลงมานี้ย่อมเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ต่อปวงบ่าวที่จะนำพวกเขาให้รอดพ้นจากความหลงผิดและเป็นการตักเตือนให้บังเกิดผลแก่หมู่ชนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศรัทธาไมใช่การต้อวัน

⁶ คือเป็นพยานในการเป็นรอซูลของฉัน

53. และพวกเขาเร่งร่ำเจ้า ในเรื่องการลงโทษ¹ และหากมิใช่เวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว การลงโทษก็จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาอย่างแน่นอน² และมันจะเกิดขึ้น แก่พวกเขาโดยฉับพลันอย่างแน่นอน โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว

54. พวกเขาเร่งร่ำเจ้าในเรื่องการลงโทษและแท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นเป็นที่สกดล้อมพวกปฏิเสธศรัทธาไว้อย่างแน่นอน³

55. วันซึ่งการลงโทษจะครอบคลุมพวกเขาจากข้างบนพวกเขาและจากใต้เท้าของพวกเขา⁴ และพระองค์จะตรัสว่า พวกเจ้าจงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าได้ก่อกรรมกระทำไว้⁵

56. โอ้ปวงบ่าวของข้า บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย แท้จริงแผ่นดินของข้านั้นกว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้นเฉพาะข้าเท่านั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดี⁶

وَسَمِعَ جُلُودُكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَ هُمُ الْعَذَابُ وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٧﴾

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

يَوْمَ يَفْسَقُنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

يَعْبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعِبُدُونِ ﴿١٠٠﴾

¹ โดยกล่าวว่ ขอพระองค์ทรงให้ก้อนหินตกลงมาจากชั้นฟ้า ซึ่งเป็นคำกล่าวในเชิงปฏิเสธและเย้ยหยัน

² คือเกิดขึ้นในขณะที่พวกเขาเร่งร้องขอ

³ ทำให้เล่าพวกเขาจึงรีบร้อนในเรื่องการลงโทษทั้ง ๆ ที่นรกญะฮันนัมจะล้อมรอบพวกเขาในวันกียามะฮ์

⁴ คือวันที่การลงโทษครอบคลุมและล้อมรอบพวกเขาทุก ๆ ด้าน

⁵ คือพวกเจ้าจงลิ้มรสการตอบแทนที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ในโลกคุณยา เช่น การเย้ยหยัน การก่อกบฏ การก่อกบฏ และความประพฤติที่เลวทรามต่ำช้า

⁶ เป็นการสนทนาที่มีเกียรติเพื่อส่งเสริมให้มีการอพยพจากสถานที่ที่มีการปฏิเสธศรัทธาไปสู่สถานที่ที่มีการศรัทธา คือ โอบู้อัซซอลอฮ์ทรงยกย่องให้เกียรติแก่พวกท่านด้วยการเคารพภักดีต่อพระองค์ จงอพยพจากนครมักกะฮ์ หากพวกท่านอยู่ในสภาพคับอกคับใจที่จะเปิดเผยการศรัทธา ที่นั่น และอย่าอยู่ใกล้เคียงกับพวกอธรรมเพราะแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล

57. ทุก ๆ ชีวิตเป็นผู้ลิ้มรสความตาย¹ แล้ว
พวกเขาจะถูกนำกลับยังเรา

58. และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี
ทั้งหลาย แน่หนอนเราจะให้พวกเขาพำนักอยู่ใน
ห้องพิเศษแห่งสวนสวรรค์² ณ เบื้องล่างมันมี
ลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนัก
อยู่ในนั้นตลอดกาล รางวัลของผู้กระทำความดี
ช่างประเสริฐแท้ ๆ

59. บรรดาผู้อดทนขันติ³ และพวกเขาหมอบ
หมายไว้วางใจแต่พระเจ้าของพวกเขา

60. และสัตว์ตั้งกีบตีนที่มีสมรรถภาพแสวงหา
เครื่องยังชีพของมัน อัลลอฮ์ทรงประทานเครื่อง
ยังชีพแก่พวกมัน และแก่พวกเจ้า⁴ และพระองค์
เป็นผู้ทรงไต่หยิน ผู้ทรงรอบรู้

61. และถ้าเจ้าถามพวกเขา ใครเป็นผู้สร้าง
ชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และเป็นผู้ทำให้
ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ แน่หนอน
พวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์ แล้วทำไมเล่าพวกเขา
จึงหันเหออกไปทางอื่น⁵

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا يُنْفَعُ مِنْ حَرِّهَا وَلَهُمْ فِيهَا زَوْجَاتٌ مُّطَهَّرَاتٌ ﴿٥٨﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾

وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾

¹ ไม่ว่าพวกท่านจะอยู่ ณ แห่งหนใด ความตายย่อมประสบแก่พวกท่าน จงอยู่ในสภาพที่จงรักภักดีต่อ
อัลลอฮ์เสมอ

² คือเราจะให้พวกเขาพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ชั้นสูงสุด และอยู่ในตำแหน่งอันสูงส่ง

³ คือบรรดาผู้อดทนต่อความยากลำบากในการอพยพและการถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์

⁴ คืออัลลอฮ์ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่สัตว์เหล่านั้นเสมือนกับที่พระองค์ทรงประทานเครื่องยังชีพ
แก่พวกท่าน พระองค์ทรงให้ความคุ้มครองในเรื่องของเครื่องยังชีพแก่สิ่งที่ถูกบังเกิดมาทั้งมวล ฉะนั้น
พวกท่านอย่าได้กลัวความยากจนเลยเมื่อพวกท่านอพยพออกไป

⁵ คือในเมื่อพวกเขาตระหนักดีแล้วว่า อัลลอฮ์ เป็นผู้สร้างจักรวาลแล้ว ทำไมพวกเขาจึงหันห่างออกจาก
การให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ หลังจากพวกเขาได้ยืนยันและสารภาพเช่นนั้นแล้ว

62. อัลลอฮ์ทรงให้เครื่องยังชีพกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงให้คับแคบแก่เขา¹ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ
إِنَّا لِلَّهِ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเล่าทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากความแห้งแล้งของมัน แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ แต่ว่าส่วนมากพวกเขาไม่ใช่สติปัญญาใคร่ครวญ²

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا
بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

64. และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้มีโช้อื่นใด เว้นแต่เป็นการละเล่นและการสนุกสนานว่าเริง³ และแท้จริงสถานที่ในปรโลกนั้น แน่نونมันคือชีวิตที่แท้จริงหากพวกเขาได้รู้⁴

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَيْبٌ وَإِنَّ الدَّارَ
الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

65. ดังนั้นเมื่อพวกเขาขึ้นขี่เรือ พวกเขาวิงวอนต่ออัลลอฮ์เป็นผู้บริสุทธิ์ใจในการขอพรต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้ขึ้นบก แล้วพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระองค์⁵

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الْوَلْدَانَ
فَلَمَّا بَجَحَتْهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

¹ คือทรงให้ริชีกกว้างขวางและคับแคบแก่บ่าวของพระองค์เพื่อเป็นการทดสอบว่า เขาจะเป็นบ่าวของพระองค์ประเภทไหน ชอบคุณหรือแหรคุณ

² ในอายะฮ์นี้เป็นหลักฐานยืนยันการสาราภาพของพวกมุชริกีนอีกข้อหนึ่ง คือโดยที่พวกเขาสาราภาพแล้วว่า อัลลอฮ์เป็นผู้สร้าง ผู้ให้บังเกิด ผู้ประทานเครื่องยังชีพ แต่พวกเขา ก็หันไปเคารพสักการะสิ่งอื่น

³ คือชีวิตในโลกนี้เป็นการหลอกลวงมันจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว เหมือนกับพวกเด็ก ๆ เล่นกันอยู่ชั่วครู่ชั่วยามแล้วก็แยกย้ายกันไป

⁴ หากพวกเขาได้รู้แล้ว พวกเขาจะไม่เทิดทูนโลกแห่งการสูญสลายเหนือโลกที่ถาวร

⁵ เป็นหลักฐานยืนยันอีกข้อหนึ่งแก่พวกมุชริกีน ในการวิงวอนขอพรต่ออัลลอฮ์ของพวกเขาก็เมื่ออยู่ในสภาพคับขัน ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยเหลือให้พวกเขาอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยแล้วพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระองค์

66. เพื่อพวกเขาจะเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา และเพื่อพวกเขาจะได้หลงระเห็จ แล้วพวกเขาก็จะได้อู้¹

67. พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้ทำเขตหวงห้ามให้เป็นที่ปลอดภัย ขณะที่ประชาชนรอบ ๆ พวกเขาถูกฆ่า ถูกลักพาตัวไป แล้วพวกเขายังจะศรัทธาต่อความเท็จ และพวกเขายังจะเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์อีกหรือ²

68. และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้คุกคามเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธสัจธรรมเมื่อมันได้มายังเขา³ ที่พำนักในนครญะฮันนัมมิใช่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาดอกหรือ

69. และบรรดาผู้ต่อสู้ดีนในทางของเราแน่นอนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาสู่ทางของเรา⁴ และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับผู้กระทำความดีทั้งหลาย⁵

يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَنَّوْا أَنَّهُمْ
يَكْفُرُوا ۝

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّا وَبَيْنَ حُفَّتَيْ
النَّاسِ مِنْ حَوْلِهِمْ ۚ أَفَأَبْلُوطٌ يُؤْمِنُ
وَبِعَمَلِهِ اللَّهُ يَكْفُرُونَ ۝

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ۝

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا
وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ۝

¹ คือพระองค์จะทรงปล่อยให้พวกเขาเนรคุณและหลงระเห็จในการใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะรู้และได้ลิ้มรสอันปลายในการกระทำของพวกเขา

² คือพระองค์ทรงทำให้นครมักกะฮ์ เป็นเขตหวงห้ามจากการฆ่าฟัน และการปล้นสะดม และสถานที่ปลอดภัยในขณะเดียวกัน ประชาชนที่อยู่รอบ ๆ นครมักกะฮ์ได้ฆ่าฟันกันมีการลักพาตัว คืออยู่ในสภาพที่ปราศจากความปลอดภัย โดยที่พวกเขาได้รับความโปรดปรานอย่างนี้แล้ว พวกเขาจะไปศรัทธาต่อพวกเจวิต แล้วเนรคุณต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ทรงเมตตาอีกหรือ

³ คือไม่มีใครอีกแล้วที่จะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่เคารพกัถืออื่นจากอัลลอฮ์ และปฏิเสธไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานเมื่อมันได้มาหาเขาแล้ว

⁴ บรรดาผู้ต่อสู้กับจิตใจ ชัยฏอน อารมณ์ไม่ต่ำ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่เป็นศัตรูกับศาสนาของอัลลอฮ์ โดยหวังความโปรดปรานของเรา เราก็ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขาเมื่อมาหาเรา

⁵ ด้วยการให้ความสนับสนุนและการช่วยเหลือ

(30) ซูเราะฮ์อัรรัม

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 60 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัรรัม

ซูเราะฮ์อัรรัมเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ มีเป้าหมายเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ ที่ให้ความสนใจต่อหลักการศรัทธาของอิสลามในกรอบทั่วๆ ไป นั่นคือ การศรัทธาที่ให้ความเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮ์ ต่อศาสน์ และต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

ซูเราะฮ์นี้ได้เริ่มด้วยการคาดหมายถึงเหตุการณ์เร่งลับครั้งสำคัญ ซึ่งอัลกุรอาน-นุลกะรีมีได้บอกกล่าวถึงเหตุการณ์ก่อนที่จะเกิดขึ้น นั่นก็คือชัยชนะของประเทศโรมันที่มีต่อประเทศเปอร์เซีย ในการทำสงครามระหว่างประเทศทั้งสอง ซึ่งจะเกิดขึ้นในระยะอันใกล้ แล้วเหตุการณ์นั้นก็ได้เกิดขึ้นตามที่อัลกุรอานได้บอกไว้ ดังนั้นการคาดหมายได้ประจักษ์ขึ้นจริง อันนี้นับได้ว่าเป็นหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนถึงความสัจจริงของท่านนะบีมุฮัมมัด คือลุลลุลฮุอะลัยฮิวะซาลาม ตามที่ปรากฏอยู่ในอัลละฮีย และนับได้ว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ของอัลกุรอาน

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงของการต่อสู้กันระหว่างพรรคอรรอฮานกับพรรคอชชัชฎอน คือระหว่างบ่าวของอัลลอฮ์กับสมุนของชัยฎอน ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่มีมาแต่ดึกดำบรรพ์แล้ว และยังคงมีต่อไปอีกอย่างไม่มีวันสิ้นสุด トラบใดที่ยังมีสัจธรรมกับความเท็จ ความดีกับความชั่ว และトラบใดที่ชัยฎอนยังคงรวบรวมพลพรรคของมันเพื่อดบร์คมีของอัลลอฮ์ และต่อต้านการเรียกร้องเชิญชวนของบรรดาอรุซูล อะลัยฮิมุสลาม อายาตหลายอายาตได้ยืนยันเป็นหลักฐานถึงชัยชนะของสัจธรรมที่มีเหนือความเท็จ ตลอดระยะเวลาในหลายยุคหลายสมัย นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์ซึ่งจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเป็นอันขาด

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงวันอาสานและวันนียามะฮ์ กล่าวถึงชะตากรรมอันเลวร้ายของพวกปฏิเสธศรัทธาและหลงทางในวันทุกขียากวันนั้น โดยที่บรรดาผู้ศรัทธาจะได้อยู่ในสวนสวรรค์ด้วยความปลื้มปิติ และบรรดาอาชญากรจะอยู่ในนรกด้วยความเศร้าโศกเสียใจ นั่นคือบันปลายที่แน่นอนของคนดีและคนชั่ว

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์บางสภาพของจักรวาล ที่แสดงถึง
อานุภาพของอัลลอฮ์และความเป็นเอกภาพของพระองค์ เพื่อเป็นหลักฐานยืนยัน
ถึงความยิ่งใหญ่แห่งพระผู้ทรงเอกะ ซึ่งใบหน้าและศีระจะกัมลงกราบต่อพระองค์
และในขณะนั้นก็จะเป็นที่ประจักษ์และเป็นการแยกแยะให้รู้ว่า ผู้ใดที่เคารพอิบาดะฮ์
พระผู้ทรงเมตตา และผู้ใดที่เคารพสักการะรูปปั้น

ซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงพวกกุฟฟารกุเรช โดยที่สัญญาณต่าง ๆ และ
การตักเตือนไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย แม้พวกเขาจะได้เห็นสัญญาณ
และหลักฐานอันชัดแจ้งแล้วก็ตาม พวกเขามีได้ใคร่ครวญและยึดถือเป็นบทเรียน
เพราะพวกเขาเปรียบเสมือนคนตายซึ่งไม่ได้ยินและไม่เห็น ทั้งหมดนี้เป็นความ
มุ่งหมายที่จะปลอบใจท่านรอซูล คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เพราะท่านกำลัง
เผชิญกับการทำร้ายของพวกมุชริกีน และเพื่อให้ท่านอดทนจนกว่าชัยชนะจะมา ถึง

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อ์รรัมถูกขนานชื่อเช่นนั้น ก็เพื่อเป็นการรำลึกถึงเหตุการณ์ปาฏิหาริย์
ที่น่าทึ่งครั้งนั้น ซึ่งเป็นการชี้แนะให้เห็นถึงข้อเท็จจริงมีนี้อยู่ในอัลกุรอามุลกะรีน
“อะลิฟ ลาม มีม พวกโรมันถูกพิชิตแล้ว ในดินแดนอันไกลนี้ และหลังจากการ
ปราชัยของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะได้รับชัยชนะ ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา...”

6. (นั่นคือ) สัญญาของอัลลอฮ์¹ อัลลอฮ์จะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

7. พวกเขา²แต่เพียงผิวเผินในเรื่องการดำรงชีวิตในโลกนี้² และพวกเขาไม่คำนึงถึงการมีชีวิตในโลก³

8. พวกเขาได้ใคร่ครวญ⁴ ในตัวเองของพวกเขาตอหรือว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเพื่อสิ่งอื่นใดเลย เว้นแต่เพื่อความจริง และเวลาที่ถูกกำหนดไว้ และแท้จริงส่วนมากของมนุษย์เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อการพบพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา⁵

9. พวกเขาได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินตอหรือ แล้วพิจารณาตอว่าบั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด⁶ เขาเหล่านั้นมีพลังที่เข้มแข็งกว่าพวกเขา เขาเหล่านั้นขุดพรวนดินและก่อสร้าง (เคหสถาน) มากกว่า

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

يَعْلَمُونَ ظَهَرَ مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾

أَوْ لَمْ يَنْفَكُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُظْلَمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

¹ เป็นสัญญาที่แน่นอนและจริง

² คือพวกเขา²ในเรื่องของโลกดุนยา ผลประโยชน์ของมัน และสิ่งที่พวกเขาต้องการในเรื่องของการดำรงชีวิต เช่น เกษตรกรรม พาณิชยกรรม วิศวกรรม และอื่นๆ

³ ส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮ์ พวกเขาเสื่อมและถือเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สนใจที่จะเอาเป็นธุระและให้ความสำคัญ

⁴ คือใคร่ครวญด้วยสติปัญญาของพวกเขา เพื่อที่จะได้รู้ว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ยิ่งใหญ่ มิได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินโดยไร้ประโยชน์ หากแต่พระองค์ทรงสร้างมันขึ้นมามีด้วยอหิมะฮ์เพื่ออ้างไว้ซึ่งความจริง โดยกำหนดเวลาสิ้นสุดของมันคือวันกียามะฮ์

⁵ ไม่ยอมศรัทธาต่อการพินคืนชีพและการตอบแทน

⁶ พวกเขาได้พบเห็นแล้วว่า ประชาชาติก่อนจากพวกเขาได้ประสบกับความหายนะ เพราะพวกเขาปฏิเสธ ไม่ยอมเชื่อบรรดาเราะฮูลของพวกเขาคือ

พวกเขาก่อสร้างมัน¹ และบรรดารถอซูลของ
พวกเขาได้มาหาพวกเขาด้วยหลักฐานอันชัด
แจ้ง ดังนั้น แน่นอนอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมต่อ
พวกเขา แต่ว่าพวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขา
เองต่างหาก²

10. แล้วบั้นปลายของบรรดาผู้กระทำความชั่ว
ก็คือความชั่ว โดยที่พวกเขาปฏิเสธต่อสัญญาณ
ทั้งหลายของอัลลอฮ์ และพวกเขาเย้ยหยันมัน³

11. อัลลอฮ์ทรงเริ่มการบังเกิด (มนุษย์) แล้ว
ทรงให้มันกลับมาเกิดอีก แล้วพวกเขาจะถูกนำ
กลับไปยังพระองค์⁴

12. และวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้น พวกเขาทำผิด
ก็จะหมดหวัง⁵

13. และจะไม่มีผู้ใดจากบรรดาภาคีของพวกเขา
เขาเป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขา และพวกเขาก็เป็น
ผู้ปฏิเสธบรรดาภาคีของพวกเขาด้วย⁶

كُنْزُكَانَ عَذِيبَةَ الَّذِينَ اسْتَوُوا السَّوَآءَ اَنْ كَذَّبُوا
بِعَايَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٥﴾

اللّٰهُ يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٦﴾

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا
وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كٰفِرِينَ ﴿١٨﴾

¹ พวกเขาเหล่านั้นมีร่างกายกำยำ แข็งแรง มีทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานมากกว่า นอกจากนี้ยังได้ขุดพรวน
ดินเพื่อทำการเพาะปลูก ขุดค้นหาแร่ธาตุ ก่อสร้างเคหสถาน และมีโรงงานใหญ่โต

² โดยที่พวกเขามีความพร้อมทุกประการ แต่พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังการเรียกร้องเชิญชวนของ
บรรดารถอซูล พวกเขาจึงถูกลงโทษ เพราะพวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

³ คือพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาสมคือไฟนรกอยู่ชั่วนิรันดร์

⁴ กลับไปหาพระองค์เพื่อรับการสอบสวนและการตอบแทน

⁵ คืออยู่ในสภาพสงบนิ่ง เพราะหลักฐานได้ปรากฏขึ้นเป็นการยืนยันถึงการกระทำของพวกเขา

⁶ บรรดาเจิวัดที่พวกเขาบูชาจะไม่ช่วยเหลือพวกเขา และต่างฝ่ายต่างก็ปลื้กตัวออกจากกัน

14. และวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้น วันนั้นพวกเขาจะแยกออกจากกัน¹

15. ดังนั้น สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี พวกเขาจะขึ้นชมยินดีอยู่ในสวนสวรรค์²

16. และส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมเชื่อต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา และการพบ (เรา) ในวันปรโลก ชนเหล่านั้นแหละเป็นผู้อยู่ในการลงโทษอย่างถาวร³

17. ดังนั้น มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์ เมื่อพวกเขาเจ้าย่างเข้าสู่ยามเย็น และเมื่อพวกเขาเจ้าย่างเข้าสู่ยามเช้า⁴

18. มวลการสรรเสริญในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และในยามพลบค่ำ และเมื่อพวกเขาเจ้าย่างเข้าสู่ยามบ่าย⁵

وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُؤْمِدُ بِنَفَرٍ قُوتٍ ﴿١٤﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٦﴾

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾

¹ ในวันกียามะฮ์มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายมุอิมินจะอยู่ในสวนสวรรค์ ส่วนฝ่ายปฏิเสธศรัทธาจะอยู่ในนรก

² คือบรรดามุอิมินที่มีความยำเกรง ที่มีคุณลักษณะสองประการคือ มีความศรัทธาและกระทำความดีก็จะมีชีวิตชื่นชมยินดี อยู่ในสวนสวรรค์

³ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอาน และไม่เชื่อในวันฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว พวกเขาจะได้รับการลงโทษในนรกอย่างถาวร

⁴ คือจงให้ความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์จากคุณลักษณะที่บกพร่องและไม่สมบูรณ์ ทั้งในยามเย็นและยามเช้า

⁵ เคล็ดลับในการสรรเสริญก็คือ เป็นการแสดงออกถึงว่า ความสำเร็จต่างๆ ที่บังพวได้รับนั้นเป็นความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ประทานให้ ดังนั้น จึงเป็นการสมควรที่พึงจะได้รับการสรรเสริญ

19. พระองค์ทรงให้มีชีวิตหลังจากการตาย และทรงให้ตายหลังจากมีชีวิต¹ และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาขึ้น² หลังจากการแห้งแล้งของมัน และเช่นนั้นแหละพวกเจ้าจะถูกนำออกมา³

20. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน⁴ แล้วพวกเจ้าเป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป⁵

21. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงสร้างคูครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้าเอง⁶ เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และทรงให้มีความรักใคร่และความเมตตา ระหว่างพวกเจ้า⁷ แท้จริงในการนี้ แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿٣٠﴾

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٣١﴾

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٢﴾

¹ คือทรงให้เป็นมูอฺมินหลังจากเป็นกาเฟร และทรงให้เป็นกาเฟรหลังจากเป็นมูอฺมิน ทรงให้เป็นพืชผลหลังจากเป็นเมล็ด และทรงให้เป็นเมล็ดหลังจากเป็นพืชผล ทรงให้เป็นสัตว์หลังจากเป็นน้ำกามของตัวผู้ และทรงให้เป็นน้ำกามของตัวผู้หลังจากเป็นสัตว์

² คือออกดอกออกผล

³ เช่นเดียวกับที่อัลลอฮฺทรงให้แผ่นดินงอกเงยออกดอกออกผล พระองค์ก็จะทรงให้พวกท่านออกจากกูบูร เพื่อให้พื้นดินชีพและมีชีวิตใหม่ในวันกียามะฮฺ

⁴ ส่วนหนึ่งจากสัญญาณอันชัดเจนที่ชี้บ่งถึงความยิ่งใหญ่และความสมบูรณ์แห่งเดชานุภาพของพระองค์ คือทรงสร้างอาดัมจากดิน

⁵ คือพัฒนาเป็นขั้นตอน เริ่มตั้งแต่เท้าสุจิ เป็นก้อนเลือด เป็นก้อนเนื้อ แล้วเป็นมนุษย์ มีสติปัญญาดำเนินไปให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต

⁶ คือจากมนุษย์ด้วยกันเป็นเพศหญิง มิใช่มาจากจำพวกญินหรือสัตว์ มิฉะนั้นแล้วอาจจะเกิดความไม่เข้าใจและความบาดหมางระหว่างกัน นับได้ว่าเป็นพระมหากุรฺนาคิคุณและเป็นความเมตตาจากพระองค์

⁷ คือทำให้สามีและภริยามีความรักใคร่และสงสารต่อกัน

22. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน¹ และการแตกต่างของภาษาของพวกเจ้าและผิวพรรณของพวกเจ้า² แท้จริงในการนี้ แน่หนอน ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้มีความรู้

23. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การหลับนอนของพวกเจ้าในกลางคืนและกลางวัน³ และการแสวงหาของพวกเจ้าซึ่งความโปรดปรานของพระองค์⁴ แท้จริงในการนี้ แน่หนอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ฟังเพื่อใคร่ครวญ

24. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงให้พวกเจ้าเห็นสายฟ้าแลบเป็นที่หวาดกลัว⁵ และเป็นความหวัง⁶ และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตริชาด้วยมัน (น้ำฝน) หลังจากการแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา

وَمِن آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَافَ
أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

وَمِن آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَآبَغَاؤُكُمْ
مِّن فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٣١﴾

وَمِن آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَشْيَاءَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

¹ คือสร้างชั้นฟ้าให้มีความสูงและกว้าง และสร้างแผ่นดินให้มีความแน่นทึบและเป็นที่ราบต่ำ

² แตกต่างกันทางด้านภาษาพูด และผิวพรรณก็แตกต่างกัน คือ มีผิวขาว ผิวดำ และผิวดำแดง

³ คือการนอนในเวลากลางคืนและเวลาบ่าย เพื่อเป็นการพักผ่อน

⁴ แสวงหาวิชาชีพในเวลากลางวัน

⁵ กลัวเสียงฟ้าร้องหรือฟ้าผ่า

⁶ หวังที่จะได้น้ำฝนซึ่งนำความชุ่มชื้นมาสู่สิ่งที่มีชีวิต

25. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ชันฟ้าและแผ่นดินมั่นคงอยู่ตามพระบัญชาของพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงร้องเรียกพวกเจ้าอีกครั้งหนึ่งให้ออกจากแผ่นดิน เมื่อนั้นพวกเจ้าก็จะออกมาทันที²

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ
 ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٣٠﴾

26. และผู้ที่อยู่ในชันฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์³ ทั้งหมดเป็นผู้จงรักภักดีต่อพระองค์

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 كُلُّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿٣١﴾

27. และพระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์⁴ และคุณลักษณะอันสูงส่งในชันฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์⁵ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

وَهُوَ الَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
 عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾

28. พระองค์ทรงยกอุทราหรรณแก่พวกเจ้าที่มาจากตัวของพวกเจ้าเอง จะมีบ้างไหมสำหรับพวกเจ้า (ที่จะยอมให้) ในหมู่ผู้ที่มีมือขวาของพวกเจ้าครอบครอง (บ่าวทาส) มีหุ่นส่วนใน

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ
 مِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ
 فِي مَارَقَاتِكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ مَّخَافَتُهُمْ
 كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ

¹ คือด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ทรงให้ชันฟ้าทั้งหลายยึดมั่นต่อกันโดยปราศจากสิ่งค้ำจุน และทรงให้แผ่นดินยึดมั่น ไม่พลัดกลมทับผู้อยู่อาศัย
² เมื่อมีเสียงเรียกให้ออกจากกูบร พวกท่านก็จะรีบออกมาทันที เพื่อมุ่งไปสู่การตอบแทนและการสอบสวน
³ เช่น มะลาอิกะฮ์ มนุษย์ และญิน
⁴ คือทรงเริ่มสร้างจากการไม่มีอะไร แล้วทรงให้มีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ได้ตายไปแล้ว เพื่อการสอบสวนและตอบแทน ในการนี้ย่อมง่ายดายนกว่าการสร้างครั้งแรก
⁵ คือคุณลักษณะอันเลิศเลอที่เปรียบมิได้ในความยิ่งใหญ่ ความสมบูรณ์แบบ และการมีอำนาจ

สิ่งที่เราทำให้เครื่องยังชีพแก่พวกเจ้า¹ แล้วพวกเจ้า (กับพวกเขา) มามีส่วนเท่ากัน โดยพวกเจ้ากลัวพวกเขาเหมือนกับการกลัวของพวกเจ้าด้วยกันเอง² เช่นนั้นแหละ เราจำแนกสัญญาณทั้งหลายแก่หมู่ชนผู้ใช้ปัญญาเพื่อไตร่ตรอง

29. เปล่าเลย! แต่ว่าบรรดาผู้อุอรรคมได้ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขาโดยปราศจากความรู้อย่างไร³ แล้วผู้ใดเล่าจะแนะแนวทางแก่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้เขาหลงทางไปแล้ว และสำหรับพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ⁴

30. ดังนั้น เจ้าจงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้⁵ (โดยเป็น) ธรรมชาติของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา⁶ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้⁷

الَّذِينَ لِقَوْمِهِمْ يُعَاقِلُونَ ﴿٣٠﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ
مَنْ نَصِرِينَ ﴿٣١﴾

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ
الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيُّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

¹ คือคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าจะยินยอมหรือ ที่จะให้บ่าวหรือทาสหรือผู้ที่พวกเจ้าครอบครองเขาอยู่ มามีหุ้นส่วนในทรัพย์สินสมบัติที่อัลลอฮ์ให้แก่พวกเจ้า

² ในเมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าไม่ยินยอมแก่ตัวของเขาเองเช่นนั้นแล้ว โฉนดเล่าพวกเจ้าจึงยินยอมให้ผู้อื่นมา มีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ ตะอาลา ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นถูกบังเกิดมาและเป็นบ่าวของอัลลอฮ์

³ คือพวกเขาไม่มีหลักฐานและข้อแก้ตัว ในการที่ให้ผู้อื่นมา มีหุ้นส่วนกับพระองค์เลย นอกจากเป็นการปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ โดยปราศจากความรู้อย่างไร

⁴ คือจะไม่มีผู้ใดช่วยเหลือให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้

⁵ จงให้ความบริสุทธิ์ใจต่อศาสนาของเขาเพื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา อย่างแท้จริง และผินหลังให้กับศาสนาจอมปลอม

⁶ โดยให้อยู่ในธรรมชาติ คือการให้ความเป็นเอกภาพแก่อัลลอฮ์องค์เดียว

⁷ ไม่ใคร่ครวญว่า สำหรับเขา นั้นมีพระผู้สร้าง สมควรแก่การเคารพภักดี

31. และจงยำเกรงพระองค์ และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์¹ และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

﴿مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾⁽³¹⁾

32. (คือ) ในหมู่ผู้แบ่งแยกศาสนาของพวกเขา ออกเป็นนิกายต่าง ๆ และแต่ละหมู่คณะก็พอใจต่อสิ่งที่พวกเขามีอยู่²

﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾⁽³²⁾

33. และเมื่อทุกซัภัยอันใดประสบบแก่มนุษย์³ พวกเขา ก็วิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกเขา โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงให้พวกเขา ลืมรสความเมตตาจากพระองค์ ณ บัดนั้นหมู่หนึ่งจากพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา⁴

﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةٌ إِذَا فَرِحُوا مِنْهُمْ بِرِيحِهِمْ يُشْرِكُونَ﴾⁽³³⁾

34. ก็จงเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา แล้วก็จงรำเริงกันต่อไปเถิด แล้วพวกเขาจะได้อะไร⁵

﴿يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾⁽³⁴⁾

35. หรือว่าเราได้ให้หลักฐานอันใดแก่พวกเขา เพื่อมันจะได้พูดในเรื่องที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์⁶

﴿أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَسْكُمُ بِمَا كَانُوا يَشْرِكُونَ﴾⁽³⁵⁾

¹ สำนึกผิดที่ได้กระทำไป

² แต่ละคณะแต่ละนิกายก็ยึดมั่นในสิ่งที่ตนประดิษฐ์คิดขึ้นมา เช่น พวกนอะศอรอ ยะฮูด มะญูซ และพวกบูฆารูปัน

³ เช่น ความแร้นแค้น ความยากจน โรคภัยไข้เจ็บ และอื่นๆ

⁴ ความมุ่งหมายของอายะฮ์นี้ก็เพื่อประจานพวกมุชริกีน เพราะพวกเขาวิงวอนขอต่ออัลลฮอญในยามทุกข์ร้อน และตั้งภาคีต่อพระองค์ในยามสุขสบาย

⁵ เป็นคำใช้เชิงขู่ คือจงเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลฮอญ และจงรำเริงอยู่ในโลกนี้ต่อไปเถิด แล้วพวกเขาจะได้อะไร พวกมุชริกีนจะรู้ถึงบันปลายของการรำเริงต่อความเฟริศแพร้วของการดำเนินชีวิต

⁶ เป็นคำถามเชิงปฏิเสธและประาม ความหมายก็คือ เราได้ให้หลักฐานอันชัดแจ้งแก่พวกมุชริกีนเพื่อการตั้งภาคีของพวกเขา หรือเราได้ให้คัมภีร์จากชั้นฟ้าโดยที่คัมภีร์นั้นระบุและเป็นพยานต่อการตั้งภาคีของพวกเขากระนั้นหรือ การณ์มิได้เป็นไปตามที่พวกเขาคาดคิด

แหละ พวกเขาคือผู้ได้รับการตอบแทนอย่าง
ทวีคูณ¹

40. อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างพวกเขา แล้วทรงให้
ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา แล้วทรงให้พวกเขาตาย
แล้วทรงให้พวกเขากลับเป็น² จะมีผู้ใดบ้างในหมู่ภาคี
ของพวกเขากระทำสักอย่างหนึ่งจากสิ่งเหล่านั้น³
มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ และพระองค์ทรง
สูงส่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี

41. การบ่อนทำลาย⁴ ได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและ
ทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ขวนขวาย
ไว้เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสบางส่วนของ
พวกเขาประกอบไว้ โดยที่หวังจะให้พวกเขากลับ
เนื้อกลับตัว

42. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกเขาจงท่องเที่ยว
ไปตามแผ่นดิน แล้วจงพิจารณาดูว่า บ้านปลาย
ของกลุ่มชนในอดีตเป็นเช่นไร ส่วนมากของ
พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี⁵

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيْشُكُمْ
ثُمَّ يُخَيِّبُكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ
مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ وَ سُبْحٰنَهُ وَعَلَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ مِمَّا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلَ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

¹ อัลซะมัคชะรีย์กล่าวว่า อายุขัยนี้มีความหมายเช่นเดียวกับอายะฮ์ที่ว่า (2 : 276) “อัลลอฮ์จะทรงให้
ดอกเบี๋ยลดน้อยลงและหมดความจำเริญ และจะทรงให้บรรดาที่เป็นทานเพิ่มพูนขึ้น...”

² คือให้พวกเขามีชีวิตขึ้นมามีอีกครั้งหนึ่งในวันกิยามะฮ์ เพื่อตอบแทนพวกเขาในการงานของพวกเขา

³ มีผู้ใดบ้างจากบรรดาผู้ที่พวกเขาเคารพสักการะมันอื่นจากอัลลอฮ์กระทำสักอย่างหนึ่งจากสิ่งเหล่านั้น
แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ต่างหากที่พระองค์ทรงเอเกในการสร้าง การให้ปัจจัยยังชีพ การให้เป็น การให้ตาย
 ฯลฯ

⁴ อัลบัยฎอวีย์กล่าวว่า ความหมายของการบ่อนทำลายคือ ความแห้งแล้ง อัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย และ
ภัยอื่นๆ ตลอดจนจนความจำเริญที่ลดน้อยลงนั้น ก็เนื่องมาจากการก่อกรรมทำบาปของมนุษย์นั่นเอง

⁵ คือจงตระเวนไปตามแผ่นดิน แล้วใคร่ครวญดูสถานที่ต่างๆ ของบรรดาผู้อธรรมในอดีตว่า บ้านปลาย
ของพวกเขาปฏิบัติบรรดาอชูลเป็นอย่างไร

43. ดังนั้น จมูกหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอัน
เที่ยงธรรม ก่อนที่วันหนึ่งของอัลลอฮ์จะมาถึง¹
ซึ่งไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ วันนั้นพวกเขาจะแตก
แยกกัน (เป็นสองฝ่าย)²

44. ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การปฏิเสธศรัทธาก็คือก
อยู่กับเขา³ และผู้ใดกระทำความดี พวกเขา
เตรียมที่พักไว้สำหรับตัวของพวกเขาเอง⁴

45. เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้
ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย ด้วยความดี
ของพระองค์⁵ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบพวก
ปฏิเสธศรัทธา

46. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์
คือ พระองค์ทรงส่งลมเป็นการแจ้งข่าวดีทั้ง
หลาย⁶ และเพื่อพระองค์จะทรงให้พวกเจ้า
ได้ลิ้มรสความเมตตาของพระองค์ และเพื่อ
เรือเดินทะเลจะได้แล่นไปโดยพระบัญชาของ
พระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาจาก
ความโปรดปรานของพระองค์⁷ และเพื่อพวก
เจ้าจะได้ขอบคุณ

¹ คือวันแห่งความหวาดกลัว วันกียามะฮ์

² ฝ่ายหนึ่งจะอยู่ในสวนสวรรค์ และอีกฝ่ายหนึ่งจะอยู่ในนรก

³ คือจะอยู่ในนรกตลอดกาล

⁴ คือภักดีต่ออัลลอฮ์ พวกเขาจะได้รับการตอบแทนด้วยความชื่นชมยินดีในที่พำนักอย่างสุขสำราญ

⁵ ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ปวงบ่าวที่ยำเกรง

⁶ ให้เมฆก่อตัวขึ้นเป็นสัญญาณแจ้งข่าวดีว่าจะมีฝนตก พืชผลจะงอกเงยและจะได้รับปัจจัยยังชีพ

⁷ คือแสวงหาปัจจัยยังชีพด้วยการค้าขายทางทะเล

فَأَقْرَعِبْهَا لِلَّذِينَ الْقَبِيلِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ، مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٣٧﴾

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٣٨﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٩﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ، وَلِيُنْجِزِيَ لَكُمْ بِأَمْرِهِ
وَلِيَتَّبِعُوا أَمْرًا مِنْ فَضْلِهِ، وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٠﴾

47. และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้าไปยังหมู่ชนของพวกเขา¹ และเขาเหล่านั้นได้นำหลักฐานต่างๆ มาให้พวกเขาแล้ว² ดังนั้น เราได้ตอบแทนบรรดาผู้กระทำความผิดอย่างสาสม และหน้าที่ของเราคือการช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา

48. อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ส่งลมทั้งหลาย แล้วมันได้รวมตัวกันขึ้นเป็นเมฆ แล้วพระองค์ทรงให้มันแผ่กระจายไปตามท้องฟ้า³ เท่าที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงทำให้มันเป็นกลุ่มก้อน แล้วเจ้าจะเห็นฝนตกลงมาจากท่ามกลางมัน เมื่อมันได้ตกลงมายังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขาก็ดีใจ

49. และทั้งๆ ที่พวกเขา ก่อนที่ฝนจะตกลงมาแก่พวกเขา พวกเขาก็เป็นผู้หมดหวัง

50. ดังนั้น เจ้าจงพิจารณาดูร่องรอยแห่งความเมตตาของอัลลอฮ์ว่า พระองค์ทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากความแห้งแล้งของมันอย่างไร แท้จริงในการนั้น แน่หนอน พระองค์ย่อมเป็นผู้ทรงให้มีชีวิตแก่คนที่ตายไปแล้ว และพระองค์

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْفَقْنَا مِنَ الَّذِينَ لَحَرُمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُحِبُّ سَحَابًا فَيَسْطُرُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيُعَلِّمُهُ كَسْفَ فَتْرَى
أَلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلْقِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمُبْسِكٍ ﴿٤٩﴾

فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمَعْنَى الْمَوْتَى
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

¹ เป็นการปลอบโยนและให้กำลังใจแก่ท่านนะบี คืออัลลลอฮ์ซอลัยฮิอะซัลลิม ว่า ชัยชนะของท่านนั้นใกล้เข้ามาแล้ว

² คือบรรดารอซูลได้นำเอาสิ่งปาฏิหาริย์ต่างๆ และหลักฐานอันชัดเจน ที่ชี้บ่งถึงสัจธรรมของบรรดารอซูลมาให้พวกเขาแล้ว

³ คือแผ่กระจายเป็นเมฆก้อนบาง ๆ และกลุ่มเมฆ

นั่นเป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง¹

51. และหากเราได้ส่งลมไป แล้วพวกเขาได้เห็นมัน (พืชผล) เป็นสีเหลือง แน่หนอนพวกเขาจะกลายเป็นผู้เผลอหลังจากนั้น²

52. ดังนั้น แท้จริงเจ้าจะไม่ทำให้คนตายได้ยืน และเจ้าจะไม่ทำให้คนหูหนวกได้ยินการเรียกร้องได้ เมื่อพวกเขาเป็นผู้มีนหลังจากกลับ³

53. และเจ้าก็มีใช้ผู้ชี้ทางแก่คนตาบอด หลังจากการหลงทางของพวกเขา⁴ เจ้ามิได้ทำให้ผู้ใดได้ยิน นอกจากผู้ศรัทธาต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา โดยที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อมยอมจำนน⁵

54. อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้สร้างพวกเจ้าในสภาพอ่อนแอ แล้วหลังจากความอ่อนแอพระองค์ก็ทรงทำให้มีความแข็งแรง แล้วหลังจากความ

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾

فَأِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْأُصْغَاءَ
إِذَا وَلُوا مَدْرِينًا ﴿٥٢﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالِنَهُمْ إِنْ تُسْمِعُ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

﴿٥٤﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ تُرْجَعُونَ مِنْ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً تُرْجَعُونَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَبِيحًا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾

¹ เจ้าจงใคร่ครวญอย่างผู้สติปัญญาว่า สิ่งที่เกิดขึ้นจากร่องรอยแห่งความโปรดปรานของอัลลอฮ์นั้น คือ น้ำฝนซึ่งทำให้ต้นไม้พืชพรรณเขียวข่ม ดอกไม้บานสะพรั่ง และพืชผลออกนานาชนิด พระองค์ทรงให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตชีวาขึ้นมาได้อย่างไร แน่หนอน ด้วยเดชานุภาพของพระองค์นี้ พระองค์ย่อมจะให้มนุษย์ที่นศีนซีขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งได้อย่างปราศจากข้อสงสัยใดๆ

² คือได้ส่งลมร้ายก่อความเสียหายแก่พืชไร่หลังจากความเขียวข่มและการออกงามของมัน ต่อมาพวกเขาได้เห็นพืชพรรณนั้นกลายเป็นสีเหลือง แล้วพวกเขาก็จะเผลอต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่พระองค์เคยให้พวกเขาดีใจมาก่อนแล้ว

³ คือคำสั่งสอนและข้อเตือนสติของเจ้าจะไม่อำนวยการประโยชน์แก่คนตายและคนหูหนวกได้ฉันใด บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่ยอมเชื่อฟังเจ้าก็จะได้ประโยชน์อะไร จากการเรียกร้องไปสู่การศรัทธาของเจ้าฉันนั้น นักตีพิธิกรกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเปรียบเทียบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่ามีสภาพเช่นเดียวกับคนตาย คนหูหนวก และตาบอด

⁴ คือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงให้เขามิถมนจากทางที่ถูกต้อง

⁵ คือผู้ที่มีความศรัทธาต่อสัญญาณต่างๆ ของเรา เขาเหล่านั้นจะได้รับประโยชน์ด้วยการแนะนำสั่งสอน เพราะการมอบน้อมและการภักดีของพวกเขาต่ออัลลอฮ์

แข็งแรงทรงทำให้อ่อนแอและชราภาพ¹ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอาณาภาพ

55. และเมื่อวันอาสานเกิดขึ้น ผู้กระทำความผิดทั้งหลายจะสาบานว่า พวกเขามิได้พำนักอยู่ (ในโลกดุนยา) นอกจากเพียงชั่วครู่ชั่วยามเท่านั้น² เช่นนั้นแหละ พวกเขาถูกให้หันออก (จากความจริงสู่ความเท็จ)

56. และบรรดาผู้มีความรู้และศรัทธา³ กล่าว (โต้ตอบพวกเขา) ว่า “โดยแน่นอน พวกท่านได้พำนักอยู่ตามกำหนดของอัลลอฮฺจนกระทั่งวันฟื้นคืนชีพ ดังนั้น นี่คือวันฟื้นคืนชีพ แต่พวกท่านไม่ยอมเชื่อ”⁴

57. ในวันนั้นการแก้ตัวของพวกเขาจะไม่อำนวย ประโยชน์แก่บรรดาผู้อธรรม และพวกเขาจะไม่ถูกขอร้องให้กลับเนื้อกลับตัว⁵

58. และโดยแน่นอน ในอัลกุรอานนี้เราได้ยกอุทาหรณ์ไว้ทุกอย่างสำหรับมนุษย์⁶ และหาก

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَيْسُوا
عِزًّا سَاعَةً كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ
اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ
وَلَكِنَّا كُنَّا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

فَيَوْمَذِي لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ
وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
وَلَكِنْ حَسْبُهُمْ يَتَابِعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا

¹ ทรงบังเกิดพวกท่านจากสภาพที่อ่อนแอ คือจากน้ำอสุจิมานเป็นก้อนเลือด ทารก เด็ก และคนหนุ่มที่แข็งแรง จากนั้นก็เปลี่ยนสภาพมาเป็นคนชรา อ่อนแอ

² อัลบัยฎอวียีกกล่าวว่า การที่พวกเขาถือเอาว่าการพำนักของพวกเขาในโลกดุนยาเป็นเวลาน้อยนิด ก็เพราะว่า เมื่อเทียบกับระยะเวลาการถูกลงโทษของพวกเขาในโลกอาคิเราะฮ์นั้นยาวนาน หรือเป็นการหลงลืมของพวกเขาก็เป็นได้

³ คือบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาและมีศรัทธามั่น

⁴ คือพวกท่านปฏิเสธการมีวันฟื้นคืนชีพ

⁵ เพราะเวลาแห่งการกลับเนื้อกลับตัวได้ผ่านพ้นไปแล้ว

⁶ คือเราได้ชี้แจงไว้ในอัลกุรอานฉบับนี้ สิ่งที่มีมนุษย์ต้องการจะรู้ เช่น คำสั่งสอน อุทาหรณ์ ชั่วคราว และบทเรียนซึ่งเป็นการทำให้ข้อเท็จจริงประจักษ์แจ้ง และคลี่คลายข้อสงสัย

ว่าเจ้านำมาให้พวกเขาสัญญาณหนึ่ง แน่นนอน
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า พวกท่าน
มิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นผู้หลอกลวง¹

59. เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์ทรงประทับตราบน
หัวใจของบรรดาผู้ไม่ยอมรับรู้²

60. จงอดทน (ต่อไปเกิดมุฮัมมัด) แท้จริงสัญญา
ของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ³ และอย่าให้
บรรดาผู้ไม่มีความเชื่อมั่นทำให้เจ้ากังวลใจ

إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

¹ คือถ้าเจ้า (มุฮัมมัด) นำสิ่งที่พวกเขาเสนอแนะให้นำมาสักสัญญาณหนึ่ง เช่น ไม้เท้า อูฐตัวเมีย และ ปาฏิหาริย์มีมือ เป็นต้น พวกตั้งภาคีในหมู่ชนของเจ้าก็จะกล่าวด้วยความดีร้ายของพวกเขาว่า “ท่านและสาวกของท่านเป็นผู้หลอกลวง”

² คือพวกที่ไม่ยอมรับความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์และคุณลักษณะของพระองค์

³ จงอดทนต่อการปฏิเสธและการทำร้ายของพวกเข เพราะสัญญาของอัลลอฮ์ในการช่วยเหลือสนับสนุน และเชิดชูศาสนาของเจ้านั้น ย่อมเป็นความจริงเสมอ

(31) ซูเราะฮ์ ลูกมาน

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 34 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ลูกมาน

ซูเราะฮ์ลูกมานเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ มีเป้าหมายในการเยียวยาเกี่ยวกับหลักการศรัทธา โดยเน้นถึงหลักการสำคัญๆ 3 ประการของการศรัทธา นั่นก็คือ การให้ความเป็นเอกภาพ การเป็นนะบี การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน เช่นเดียวกับสภาพของซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่น ๆ

ซูเราะฮ์นี้เริ่มด้วยการกล่าวถึงคัมภีร์แห่งปรัชญา ซึ่งเป็นปาฏิหาริย์ที่ยิ่งยอนของมุฮัมมัด โดยได้นำหลักฐานมายืนยันให้ประจักษ์ถึงความเป็นเอกะของพระเจ้าแห่งสากลโลก กล่าวถึงหลักฐานแห่งเดซานูภาพอันยิ่งใหญ่ ความสวยงามอันน่าประหลาดในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล ที่มีระบบอันรัดกุมสอดคล้องแห่งการสร้างในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ในดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ในกลางวันและกลางคืน ในขุนเขาและน่านน้ำ ในคลื่นลมและสายฝน ในพืชผล และต้นไม้ และในทุกสิ่งที่มีมนุษย์ได้พบเห็นจากหลักฐานแห่งเดซานูภาพ และความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้จิตใจและสติปัญญาอมรับ และยอมจำนนต่อหลักฐานที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเขา โดยมีพิกัดต้องสงสัยหรือลังเลแต่อย่างใด

นอกจากนี้ ยังเป็นการเตือนพวกมุชริกีนให้ตระหนักถึงหลักฐานแห่งเดซานูภาพ และความเป็นเอกภาพ ที่ปรากฏออกมาในจักรวาลอันกว้างใหญ่และสวยงาม และสร้างความสันตะเทือนให้แก่พวกเขาอีกด้วย “นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจงแสดงให้ข้า (อัลลอฮ์) เห็นซิว่า อันใดเล่าที่เขาเหล่านั้นได้สร้างมันขึ้นมาอื่นจากพระองค์ แต่ว่าบรรดาผู้ธรรมต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน”

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการเตือนให้รำลึกถึงวันอันน่าหวาดกลัว ที่ทรัพย์สินและบุตรหลานจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดเลย “โอ้มนุษย์เอ๋ย จงยำเกรงพระเจ้าของ

พวกเจ้าเถิด และจงกลัววันหนึ่งที่พ่อไม่อาจจะช่วยลูกของเขาได้”

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์ลุกมานถูกเรียกชื่อนี้เพราะได้กล่าวถึงเรื่องของ “ลุกมานอัลสะกีม” หรือ “ลุกมานนักปรัชญา” ที่ประมวลไว้ด้วยคุณค่าแห่งปรัชญา เคลิ็ดลัษของการรู้จักอัลลอฮ์และคุณลักษณะของพระองค์ ประณามการชริก ใช้ให้มีมรรยาทที่ดีงาม และห้ามปรามให้ละเว้นการกระทำที่น่ารังเกียจไม่เป็นที่ยอมรับ อีกทั้งยังประมวลไว้ด้วยการสั่งเสียที่มีคุณค่า ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสอนให้เขาพูดออกมา และนั่นคือปรัชญาและความเฉลียวฉลาดที่ลุกมานได้รับจากพระเจ้าของเขา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. อะลิฟ ลาม มีม¹

الْعَلَمِ

2. เหล่านี้คือบรรดาอายาตแห่งคัมภีร์ที่ชัดแจ้ง

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝۱

3. (เพื่อ) เป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นการ
เมตตาแก่บรรดาผู้กระทำความดี²

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ۝۲

4. (คือ) บรรดาผู้ดำรงการละหมาด³ และ
บริจาคซะกาต⁴ และพวกเขาเชื่อมั่นต่อวัน
ปรโลก

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝۳

5. ชนเหล่านั้นอยู่บนแนวทางที่ถูกต้องจาก
พระเจ้าของพวกเขา และชนเหล่านั้นพวกเขา
เป็นผู้ประสบความสำเร็จ⁵

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۴

6. และในหมู่มนุษย์มีผู้ซื้อเอาเรื่องไร้สาระ
เพื่อทำให้เขาหลงไปจากทางของอัลลอฮ์⁶ โดย
ปราศจากความรู้และถือเอามันเป็นเรื่องขบขัน
ชนเหล่านี้พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِعَتَرٍ عَلَيْهِمْ وَيَتَّخِذَهَا
هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۵

¹ อักษรเหล่านี้เป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ชาวอาหรับ แต่พวกเขาไม่สามารถที่จะเรียบเรียงให้เป็นคัมภีร์ เช่น คัมภีร์เล่มนี้ได้ หลังจากที่ได้มีการทำหายกัน จึงนับได้ว่าเป็นหลักฐานอันแจ่มชัดว่า คัมภีร์นี้ถูกประทานลงมาจากพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

² ที่กล่าวถึงบรรดาผู้กระทำความดีก็เพราะว่า พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์ที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้น

³ ปฏิบัติอย่างครบถ้วนทุกประการ

⁴ บริจาคแก่ผู้ที่สมควรได้รับความสมัครใจ หวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์

⁵ คือประสบความสำเร็จและมีความสุขทั้งในโลกนี้และปรโลก

⁶ คือทำให้หลงลืมจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และขัดขวางแนวทางของพระองค์ โดยไม่มีความดีและประโยชน์อันใดเลย อับดุลลอฮ์ อิบน์มุสอูบ และหะซัน อัลบัศรีย์ กล่าวว่า หมายถึงการร้อร่าทำเพลง

7. และเมื่ออายาตทั้งหลายของเราถูกอ่านให้แกเขา เขาก็ผินหลังให้อย่างจงทอง ประหนึ่งว่าเขาไม่ได้ยินอายาตนั้น¹ ประหนึ่งว่าในหูของเขานั้นหนวก² ดังนั้น จงแจ้งข่าวแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

8. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย³ พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลายอย่างสุขสำราญ⁴

9. พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล สัจญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

10. พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย โดยปราศจากเสาที่พวกเขาจะมองเห็นมันได้ และทรงปักเทือกเขาไว้อย่างมั่นคงในแผ่นดิน เพื่อมิให้มันสั่นคลอนไปกับพวกเขา⁵ และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่หลายในมัน (แผ่นดิน)⁷ และ

وَإِذْ أَنْتَلَّ عَلَيْنَا لَئِن مُّسْتَكْبِرًا
كَانَ لَئِنْ سَمِعْتَهَا كَانَ فِي أذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَضَّرَ
عَذَابَ أَلِيمٍ ﴿٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ
رُؤُوسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ﴿١٠﴾

¹ เป็นการกระทำของผู้ที่ยะโสที่ไม่ยอมฟังคำพูดของผู้อื่น

² มีของหนักมาอุดหูเพื่อมิให้ฟังอายาตต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

³ คือมีเจตนาที่ดีและมีความบริสุทธิ์ใจในการทำ ความดี

⁴ คือเพราะการอีมานและการอ้ารับไว้ซึ่งแนวทางที่ถูกต้องแห่งบัญญัติของอัลลอฮ์ พวกเขาจะได้รับ การตอบแทนด้วยสวนสวรรค์ตลอดกาล โดยอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงยกย่องให้เกียรติและให้ความโปรดปราน แก่พวกเขาอย่างที่เขาไม่เคยได้พบเห็นและไม่เคยได้ยินมาก่อนเลย

⁵ คืออยู่ในสภาพที่ไม่มียิ่งใดค้ำจุนหรือยึดอยู่กับสิ่งใด นอกจากด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ยิ่งใหญ่

⁶ แล้วพวกเขาจะประสบกับความหายนะด้วยการทกคะเมน หรือบ้านช่องจะพังพินาศด้วยการสั่นสะเทือน ของมัน

⁷ คือให้มันแพร่หลายไปทั่วทุกมุมโลกจากสัตว์ทุกประเภท ทั้งที่ใช้เป็นอาหารและเป็นพาหนะ ไม่มีใครรู้ จำนวนและสีสันของมัน นอกจากพระผู้สร้างมัน

เราได้ให้น้ำ (ฝน) หลั่งลงมาจากฟากฟ้า และ
เราได้ให้พืชทุกชนิดงอกเงยออกมาเป็นคู่ๆ
อย่างดั่งาม¹

11. นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์² ดังนั้นพวกเจ้า
จงแสดงให้ข้า (อัลลอฮ์) เห็นชีว้า อันใดเล่าที่
เขาเหล่านั้นได้สร้างมันขึ้นมาอื่นจากพระองค์
แต่ว่าบรรดาผู้อัธมต่างหากที่อยู่ในการหลง
ผิดอย่างชัดเจน

12. และโดยแน่นอน เราได้ให้อีกมะฮ์³ แก่
ลุกมานว่า จงขอบพระคุณต่ออัลลอฮ์ และผู้ใด
ขอบคุณแท้จริงเขาก็ขอบคุณตัวของเขาเอง และ
ผู้ใดปฏิเสธแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงและ
ทรงได้รับการสรรเสริญ⁴

13. และจงรำลึกเมื่อลุกมานได้กล่าวแก่บุตร
ของเขา โดยสั่งสอนเขาว่า "โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าอย่า
ได้ตั้งภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์ เพราะแท้จริงการตั้ง

هَذَا خَلَقُ اللَّهِ فَأَرَوْا مَاذَا خَلَقُ الَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ
وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

وَلِذَٰلِكَ لَنُنَزِّلُ لَكَ آيَاتٍ فَاصْبِرْ لَهُمْ
يَا لُقْمَانَ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

¹ คือมีประโยชน์มากมาย มีรูปร่างและสีอันสวยงาม

² คือสิ่งที่พวกเจ้า (มุชริกีน) เห็นอยู่กับตานั้น อัลลอฮ์เป็นผู้สร้างมัน พวกเจ้าจึงพิจารณาใคร่ครวญดูชั้น
ฟ้าทั้งหลาย แผ่นดิน มนุษย์ พืชพรรณต่างๆ สัตว์ และสิ่งอื่นๆ ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมัน แล้วพิจารณาดู
ร่องรอยแห่งเดชานุภาพของพระองค์ และจงบอกข้า (อัลลอฮ์) ด้วย

³ อีกมะฮ์ในที่นี้หมายถึงความรู้พิเศษ คือความถูกต้องในการพูด ความเฉลียวฉลาดในความคิดเห็น
และการพูดที่สอดคล้องกับความจริง มุญาฮิดกล่าวว่า อีกมะฮ์หมายถึงความรู้ความเข้าใจ สติปัญญาที่
เฉียบแหลม และความถูกต้องในการพูด ลุกมานมิได้เป็นนะบี แต่เป็นผู้ได้รับความรู้พิเศษจากอัลลอฮ์
มีหะดีษรายงานว่า "ลุกมานมิได้เป็นนะบีแต่เขาเป็นบ่าวที่มีสติปัญญาใคร่ครวญมากมีความเชื่อมั่นอย่าง
ดี เขารักอัลลอฮ์ ตะอาลา พระองค์ก็รักเขา แล้วทรงประทานอีกมะฮ์ให้แก่เขา"

⁴ คือผู้ใดขอบคุณพระเจ้าของเขา ผลบุญแห่งการขอบคุณย่อมกลับไปหาเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา จะไม่ได้
อะไรเลยจากการขอบคุณของเขา และการปฏิเสธศรัทธาของผู้ปฏิเสธก็จะไม่เกิดโทษแก่พระองค์

ภาคีนั้นเป็นความผิดอย่างมหันต์โดยแน่นอน”¹

14. และเราได้สั่งการแก่มนุษย์เกี่ยวกับบิดามารดาของเขา โดยที่มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาอ่อนเปลี้ยลงครั้งแล้วครั้งเล่า² และการหย่านมของเขาในระยะเวลาสองปี เจ้าจงขอบคุณข้า³ และบิดามารดาของเจ้า⁴ ยิ่งเรานั้นคือการกลับไป

15. และถ้าเขาทั้งสองบังคับเจ้าให้ตั้งภาคีต่อข้า โดยที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังปฏิบัติตามเขาทั้งสอง⁵ และจงอดทนอยู่กับเขาทั้งสองในโลกนี้ด้วยการทำความดี⁶ และจงปฏิบัติตามทางของผู้ที่กลับไปสู่ข้า⁷ และยิ่งเรานั้นคือทางกลับของพวกเขา เจ้า ดังนั้น ข้าจะบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้⁸

وَوَصَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلَهُ فِي عَامَيْنِ
أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿٣١﴾

وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا
مَعْرُوفًا وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ تُشْرِكُ إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

¹ การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์นั้นเป็นที่น่าเกลียดและเป็นการอธรรมอย่างชัดแจ้ง เพราะเป็นการวางของไม่ถูกที่ ผู้ใดที่ให้ความเท่าเทียมกันระหว่างผู้สร้างกับสิ่งที่ถูกสร้าง แน่แน่นอนเขาผู้นั้นย่อมเป็นผู้บาปบุญญา
² คือเราได้ใช้ให้เขาทำความดีต่อบิดามารดา โดยเฉพาะมารดาของเขาที่ได้อุ้มครรภ์เขา ซึ่งนางจะอ่อนเปลี้ยลงทุกวัน ตั้งแต่วันตั้งครรภ์จนกระทั่งคลอด
³ คือจงขอบคุณพระเจ้าของเจ้าต่อความโปรดปรานแห่งการอิमानและความดีที่ได้ประทานให้แก่เจ้า
⁴ จงขอบคุณบิดามารดาของเจ้าต่อความโปรดปรานแห่งการอบรมเลี้ยงดูเจ้า คือถ้าเขาทั้งสองบังคับให้เจ้าปฏิเสธศรัทธาและตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เจ้าอย่าได้เชื่อฟังเขาทั้งสองเพราะไม่มีการจงรักภักดีต่อสิ่งที่ถูกบังเกิดในการฝ่าฝืนพระเจ้าให้บังเกิด
⁵ แม้ว่าเขาทั้งสองจะเป็นมุซริก ก็มีได้เป็นเหตุให้บุญคุณในการอบรมเลี้ยงดูต้องสูญเสียไป
⁶ ด้วยการให้ความเป็นเอกภาพ การเชื่อฟัง และการทำความดี
⁷ คือพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาตามผลงานของพวกเขา เคล็ดลับจากการใช้ให้ทำความดีต่อบิดามารดา โดยรวมอยู่กับคำสั่งสอนของลูกมาน ก็เพื่อย้ำถึงสิ่งที่ได้จากอายะฮ์ก่อนซึ่งประณามการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
⁸ คือความชั่วหรือความผิดนั้นจะน้อยนิดสักปานใดก็ตาม

16. “ไอ้ลูกเอ๋ย แท้จริง (หากว่าความผิดนั้น) มันจะหนักเท่าเมล็ดผักกักเมล็ดหนึ่ง¹ มันจะชอนอยู่ในหิน หรืออยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายหรืออยู่ในแผ่นดิน อัลลอฮ์ก็จะทรงนำมันออกมา แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง”

يَبْنِيٰ اِيْمَانًا اِنْ تَكَ وَشَقَالَ حَمِيْمًا مِّنْ حَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يٰۤاْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٦﴾

17. “ไอ้ลูกเอ๋ย เจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงใช้กันให้กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเจ้า² แท้จริง นั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่น มั่นคง”³

يَبْنِيٰ اَقْوَمَ الصَّلٰوةِ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰٓى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٧﴾

18. “และเจ้าอย่าหันแก้ม (ใบหน้า) ของเจ้าให้แก่มุคคนอย่างยะโส และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไร้มรรยาท⁴ แท้จริง อัลลอฮ์ มีทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง และผู้คุยโวโอ้อวด”

وَلَا تَصْعَرَ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿١٨﴾

19. “และเจ้าจงก้าวเท้าของเจ้าพอประมาณ และจงลดเสียงของเจ้าลง⁵ แท้จริง เสียงที่น่าเกลียดยิ่งคือเสียง (ร้อง) ของลา”

وَأَقْصِدْ فِي مَشِيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿١٩﴾

¹ ความชั่วหรือความผิดจะเล็กน้อยสักปานใด และชอนเร้นอยู่ในส่วนลึกของแผ่นดินหรือสูงสุดในห้องฟ้า พระองค์ก็จะนำมันออกมาเพื่อสอบสวน หมายถึงว่าการทำงานของปวงบ่าวนั้นจะไม่เป็นที่ชอนเร้นต่อพระองค์

² คือจงอดทนต่อความยากลำบาก ความยากแค้น และภัยพิบัติต่างๆ เพราะผู้ที่เรียกร้องไปสู่สุลฎธรรมนั้นย่อมเผชิญกับการถูกทำร้ายอยู่เสมอ

³ ในกิจการดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งจากการที่อัลลอฮ์ทรงตัดสินใจอย่างแน่วแน่ และทรงใช้ให้กระทำอิบนุอับบาสกล่าวว่า ส่วนหนึ่งจากการมีความศรัทธาอย่างแท้จริงคือ การอดทนต่อความทุกข์ยากความลำบากนานาประการ

⁴ คือเดินอย่างเย่อหยิ่งจองหอง

⁵ เพราะการพูดเสียงดังเป็นการกระทำที่น่าเกลียด ซึ่งสุภาพชนที่มีปัญญาแล้วจะไม่กระทำกัน

20. พวกเจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเจ้า สิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน¹ และพระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปราน² มากหลายของพระองค์อย่างครบครันแก่พวกเจ้าทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น และในหมู่มนุษย์มีผู้ได้เถียงในเรื่องของอัลลอฮ์ โดยปราศจากความรู้อะไรและปราศจากแนวทางที่ถูกต้องและปราศจากคัมภีร์ที่ทำให้ความสว่าง(แก่พวกเขา)³

21. และเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา⁴ พวกเขาบอกว่า แต่เราจะปฏิบัติตามสิ่งที่เราพบบรรพบุรุษของเราปฏิบัติในเรื่องนั้น อะไรกัน ถึงแม้ว่าชัยชนะจะเรียกร้องพวกเขาไปสู่การลงโทษที่มีไฟลุกโชนอยู่กระนั้นหรือ?⁵

الَّذِينَ نَزَّلْنَا اللَّهُ سَعْرًا لَكُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَيَا بَاطِنَهُ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ قَالُوا أَتُؤْتِلُونَ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كُنَّا الشَّيْطَانَ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٣١﴾

¹ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้า เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน เช่น ภูเขา ต้นไม้ พืชผล แม่น้ำ และอื่นจากนั้นอีกมากมายเหลือคณานับ เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้ให้เป็นประโยชน์

² นีอุมะฮ์ที่เปิดเผย เช่น การฟัง การเห็น การมีสุขภาพแข็งแรง การเป็นมุสลิม และที่ซ่อนเร้น เช่น การมีหัวใจ มีสติปัญญาความเข้าใจ การรู้จัก และอื่นจากนั้น

³ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่ อายุษะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเพราะชาวยิวคนหนึ่งได้มาหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลิลลิลลอฮ์ อะลียฮิวะซัลลัม แล้วกล่าวว่า “โอ้มุฮัมมัด บอกฉันซิว่าพระเจ้าของท่านมาจากอะไร” ในทันใดนั้นเองสายฟ้าก็ได้ฟาดลงมาคร่าชีวิตเขาไป

⁴ คือได้กล่าวแก่พวกเราได้เถียงว่า จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานแก่รอซูลของพระองค์ และเชื่อมั่นต่อสิ่งเหล่านั้น เพราะมันได้แยกแยะระหว่างความจริงกับความเท็จ และระหว่างแนวทางที่ถูกต้องกับการหลงผิด

⁵ คือพวกเขาจะยอมตามพวกมัน ถึงแม้ว่าพวกมันจะอยู่ในการหลงทาง และเรียกร้องพวกเขาไปสู่การลงโทษอันเจ็บแสบกระนั้นหรือ?

22. และผู้โดยยอมนอบน้อมใบหน้าของเขายัง อัลลอฮ์ โดยที่เขาเป็นผู้กระทำดี¹ แน่นนอนเขา ได้ยึดห้วงอันมั่นคงไว้แล้ว² และบ้านปลายของ กิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
وَإِلَى اللَّهِ عِاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٣١﴾

23. และผู้ใดปฏิเสธศรัทธา ก็อย่าให้การปฏิเสธ ศรัทธาของเขาทำให้เจ้าศรัทศโคกเสียใจ³ และ ยิ่งเรานั้นคือทางกลับของพวกเขา ดังนั้น เรา จะบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้⁴ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ใน ทรวงอก⁵

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزَنْكَ كُفْرُوهٗ لَئِنَّا مَرْجِعُهُمْ
فَنَدَبُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٢﴾

24. เราจะให้เวลาพวกเขาสนุกสนานกันเพียง เล็กน้อย⁶ แล้วเราจะไล่ต้อนพวกเขาสู่การลงโทษ ที่รุนแรง⁷

لَهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْضَرُّهُمْ
إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٣٣﴾

25. และถ้าเจ้าถามพวกเขา ใครเป็นผู้สร้าง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แน่นนอน พวกเขา จะกล่าวว่า อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُوْلَنَّ اللّٰهُ فُلِيَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾

¹ คือยอมเชื่อฟังและปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ มีเจตนาที่จริงใจในการทำอิบาตะต่อพระองค์ และเป็นผู้มีศรัทธาอย่างแท้จริง

² คือเขาได้ยึดมั่นในแนวทางที่ถูกต้องไว้แล้ว

³ เป็นการปลอบใจท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลอฮ์อยู่อะลัยฮิวะซัลลัม คือเจ้าอย่าห่วงใยต่อการปฏิเสธศรัทธา ของผู้ปฏิเสธศรัทธา และการหลงทางของผู้หลงทาง เจ้าอย่าเสียใจเพื่อพวกเขาเลย เพราะเราจะลงโทษ พวกเขาอย่างสาสมไม่ช้าก็เร็ว

⁴ ในโลกคุณยา

⁵ คือทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา เช่น เล่ห์กล การปฏิเสธศรัทธา และการไปปดมดเท็จแล้ว พระองค์ก็จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างสาสม

⁶ คือประวิงเวลาให้พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้ในระยะเวลาเพียงเล็กน้อย เพื่อให้พวกเขาสนุกร่าเริงกัน

⁷ ในวันอาคีเราะฮ์พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งไฟนรกที่รุนแรงที่สุด

“บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์”¹ แต่
 ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้²

26. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็น
 สิทธิของอัลลอฮ์³ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นคือผู้
 ทรงพอเพียงจากสิ่งทั้งหลาย⁴ ผู้ทรงได้รับการ
 สรรเสริญ

27. และหากว่าต้นไม้ทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดิน
 เป็นปากกาหลาย ๆ ด้าม และมหาสมุทร (เป็น
 น้ำหมึก) มีสำรองไว้อีกเจ็ดมหาสมุทรของอัล-
 ลอฮ์ก็จะยังไม่หมดสิ้นไป⁵ แท้จริงอัลลอฮ์เป็น
 ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

28. การบังเกิดของพวกเขาและการฟื้นคืนชีพ
 ของพวกเขา มิใช่อื่นใดนอกจากเสมือนชีวิต
 เดียว⁶ แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไต่ยืนผู้ทรง
 เห็น

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ
 هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَمُ
 وَالْبَحْرِ يَمْدُهِ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ
 مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٧﴾

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْزُبُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَحَدِيْثٍ
 اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿٦٨﴾

¹ คือหลักฐานได้ปรากฏเป็นที่แจ้งชัดแก่พวกท่าน และหลักฐานแห่งการอิมานก็ได้เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่
 สายตาแล้ว

² แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้และไม่คิดและใคร่ครวญ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รู้

³ เป็นสิทธิเด็ดขาดเฉพาะพระองค์สิ่งที่อยู่ในสากลจักรวาล โดยอำนาจ การสร้าง และการบริหาร

⁴ ทรงพอเพียงจากปวงบ่าวของพระองค์และการอิบادةของพวกเขา

⁵ คือทำให้มหาสมุทรอันกว้างใหญ่ไพศาลและอีกเจ็ดมหาสมุทรเป็นน้ำหมึก เพื่อที่غب้นที่กพจนารถของ
 อัลลอฮ์ที่ขี้งถึงความยิ่งใหญ่ คุณลักษณะ และความทรงเกียรติของพระองค์ พจนารถของอัลลอฮ์ก็ยังไม่
 หมด เพราะต้นไม้และมหาสมุทรย่อมจะมีวันสิ้นสุด แต่พจนารถของอัลลอฮ์นั้นไม่มีที่สิ้นสุด

⁶ เพราะเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ใด พระองค์ก็จะกล่าวแก่มันว่า “จงเป็น” แล้วมันก็จะเกิดขึ้นมา คือ
 ในการสร้างหรือในการให้บังเกิดและการให้ฟื้นคืนชีพนั้น ไม่เป็นที่ลำบากยากเย็นแก่พระองค์เลย

29. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในเวลากลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในเวลากลางคืน¹ และทรงสร้างให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ (เป็นประโยชน์แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่กำหนดไว้² และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

30. นั่นเพราะว่าอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือผู้ทรงสั่งจะ³ และเพราะว่าสิ่งที่พวกเขาวงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นเป็นเท็จ⁴ และเพราะว่าอัลลอฮ์นั้น พระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

31. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า เรือนั้นแล่นไปตามท้องทะเลเนื่องด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์⁵ เพื่อพระองค์จะให้พวกเจ้าได้เห็นสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์⁶ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณ

الَّذِينَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣١﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾

الَّذِينَ يَلْعَلْنَ أَنَّهُنَّ بِالْبَحْرِ يَنْعَمَتِ اللَّهُ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

¹ และทรงยึดและทอดกลางวันและกลางคืนให้เป็นไปตามฮิกมะฮ์ที่เก่าแก่ดั้งเดิมของพระองค์

² คือทรงให้มันขึ้นและตกตามกำหนดเวลาของมัน และมันจะโคจรไปตามวาระของมันจนกระทั่งวันกิยามะฮ์ ทั้งหมดนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งสิ้น

³ คือสิ่งที่พวกเจ้าพบเห็นมันจากความมหัศจรรย์ในการสร้าง ความทึ่งในเดชานุภาพของพระองค์นั้นก็เพื่อเป็นการยืนยันว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นพระเจ้าที่แท้จริง ที่จำเป็นจะได้รับการภักดีแต่เพียงพระองค์เดียว

⁴ และทุกสิ่งที่ถูกเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ เช่น รูปปั้นก็ดี เจว็ดก็ดี เป็นของเท็จ มิใช่ของแท้จริง

⁵ เป็นการเตือนให้รำลึกถึงนิมะฮ์ฮ์อย่างหนึ่ง คือเรือเดินสมุทรที่แล่นไปตามท้องทะเลจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง ด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์นั้น ก็เพื่ออำนวยความสะดวกประโยชน์และเป็นความเมตตาปรานีของพระองค์ต่อมนุษย์ในการดำเนินชีวิต

⁶ คือความมหัศจรรย์ในการสร้าง หลักฐานแห่งเดชานุภาพความเป็นเอกะของพระองค์

ญาณแก่ผู้อดทนผู้ชอบคุณทุกคน¹

32. และเมื่อลูกคลื่นซัดมาท่วมมิดตัวพวกเขา คล้ายฝาที่ครอบคลุม พวกเขาถึงวิงวอนขอต่อ อัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์² ครั้น เมื่อพระองค์ได้ช่วยให้พวกเขาได้ขึ้นบกในหมู่ พวกเขามีผู้อยู่ในสายกลาง³ และไม่มีผู้ปฏิเสธ สัญญาต่าง ๆ ของเรา นอกจากทุกผู้ทรยศผู้ เหนรคุณ

33. โอ้มนุษย์เอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงพระเจ้า ของพวกเจ้าเถิด⁴ และจงกลัววันหนึ่งที่พ่อไม่ อาจจะช่วยลูกของเขาได้ และลูกก็ไม่อาจจะช่วย พ่อของเขาได้แต่อย่างใด⁵ แท้จริงสัญญาของ อัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง ดังนั้นอย่าให้การมี ชีวิตอยู่ในโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า⁶ และอย่าให้ หัวหน้าพวกล่อลวง (ชัยฏอน) มาหลอกลวงพวก เจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด⁷

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا بَجَّحْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمَنَّهُمْ مَّفْضِدٌ وَمَا يَجْحَدُونَ بَيْنَنَا وَلَا كُلَّ خَتَّارٍ كُفُورٍ ﴿٣٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارِعٌ عَنِ الْوَالِدِ. سَيِّئًا إِنَّكَ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْفُرُورُ ﴿٣٣﴾

¹ คือเป็นผู้อดทนในยามทุกข์ยาก เป็นผู้ชอบคุณพระองค์ในยามมีความสข
² คือวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ เมื่อพวกเขาเห็นว่าไม่มีทางรอดแก่พวกเขาแล้วนอกจากพระองค์
³ คืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นผู้อยู่ในสายกลาง กล่าวคือเป็นผู้รำลึกถึงและชอบคุณพระองค์
⁴ คือยำเกรงพระองค์ด้วยการปฏิบัติตามข้อใช้ และปลีกตัวออกจากข้อห้ามของพระองค์
⁵ การขอความช่วยเหลือและการอ่อนน้อมจะไม่เกิดประโยชน์อันใด นอกจากการงานที่ดีที่เขาได้กระทำไว้ในโลกคุณยาเท่านั้น
⁶ ด้วยการหลงใหลเคลิบเคลิ้มไปกับสิ่งยั่วยวนต่างๆ แล้วพวกเจ้าก็ยอมสยบแก่มัน
⁷ คืออย่าให้อิทธิพลและบริวารของมันมาหลอกลวงพวกเจ้า เพราะมันได้ล่อลวงมัลลิกมามากต่อมากแล้ว ด้วยเล่ห์กลต่างๆ นานา และทำให้พวกเขาหลงลืมโลกอาคิเราะฮ์

34. แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ความรู้แห่งวันอวสานมีอยู่ ณ ที่พระองค์¹ และพระองค์ทรงประทานฝนลงมาและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก และไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งที่มันจะหามาได้ในวันรุ่งขึ้น และไม่มีชีวิตใดรู้ว่า ณ แผ่นดินใดมันจะตาย² แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

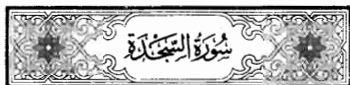
إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُرِيكَ الْغَيْبَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ
تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣١﴾

¹ คือกุญแจแห่งสิ่งเร้นลับที่อัลลอฮ์ทรงรู้เฉพาะพระองค์ มีอยู่ 5 อย่าง ดังรายงานจากหะดีษที่ว่า “กุญแจแห่งสิ่งเร้นลับมี 5 อย่าง ไม่มีผู้ใดรู้สิ่งดังกล่าวนั้นนอกจากอัลลอฮ์ แล้วท่านก็อ่านอายะฮ์นี้...”

² สิ่งเร้นลับทั้ง 5 นั้นคือ

1. เวลาแห่งวันอวสาน
2. เวลาและสถานที่ที่ฝนจะตก
3. ทารกที่อยู่ในมดลูกเพศชายหรือหญิง มีทุกข์หรือมีสุข
4. สิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ และสิ่งที่จะปฏิบัติเป็นความดีหรือความชั่ว
5. สถานที่ที่มีมนุษย์แต่ละคนจะตาย และจะฝังที่ไหน

(32) ซูเราะฮ์ อัซซัจญะตุฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 30 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซัจญะตุฮ์

ซูเราะฮ์อัซซัจญะตุฮ์เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่มีสภาพคล้ายคลึงกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ ที่กล่าวถึงหลักการอะกีดะฮ์ของอิสลาม คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ต่อวันปรโลก ต่อบรรดาคัมภีร์ ต่อบรรดารอซูล ต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน จุดมุ่งหมายหลักของซูเราะฮ์มักกียะฮ์ในการดำเนินเรื่องก็คือ การฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่พวกมุชริกีนโต้เถียงกันมาก และถือเป็นข้ออ้างในการปฏิเสธท่านร่อซูล คือ ลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ซูเราะฮ์นี้เริ่มด้วยการจัดข้อสงสัยที่พวกมุชริกีนมีต่ออัลกุรอาน ซึ่งเป็นปฏิกิริยาอันยิ่งใหญ่ของท่านร่อซูล คือ ลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จึงเป็นเหตุให้มีการกล่าวหาและสงสัยว่า ท่านเป็นผู้ปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้นมาเองทั้งๆ ที่อายาตทั้งหลายก็เป็นที่ประจักษ์แจ้งในความหมายและหลักฐาน ดังนั้น ซูเราะฮ์นี้จึงได้ตอบโต้ข้อกล่าวหาดังกล่าวด้วยหลักฐานอันชัดเจน

ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งเดชานุภาพและเอกภาพ ด้วยการชี้แจงถึงร่องรอยแห่งเดชานุภาพของอัลลอฮ์ในหมู่จักรวาลทั้งหลาย ในชั้นฟ้าและแผ่นดินตามแบบฉบับของอัลกุรอานในการเบนความสนใจไปสู่พระผู้สร้าง ผู้ทรงเอเคะ ผู้ทรงพิชิตอย่างเด็ดเดี่ยว

จากนั้นอัลกุรอานได้กล่าวถึงความสงสัยแบบคนปัญญาอ่อนของพวกมุชริกีนในการปฏิเสธของพวกเขาคือ การฟื้นคืนชีพและการชุมนุมในวันกิยามะฮ์ อัลกุรอานได้กล่าวตอบความสงสัยนั้นด้วยหลักฐานอันเด็ดขาดและชัดเจน จนกระทั่งพวกเขายอมรับในความปราชัยของพวกตนต่อหน้าหลักฐาน

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการกล่าวถึงวันแห่งการสอบสวน และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงจัด

เตรียมในวันนั้นแก่บรรดาผู้ศรัทธา ผู้ยำเกรง คือความสุขสำราญอันถาวรในสวนสวรรค์อันหลากหลาย และสิ่งที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับบรรดาอาชญากร คือ การลงโทษและการใส่โซ่ตรวนในนรกญะฮันนัม

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกเรียกชื่อว่า “ซูเราะฮ์อັซซัจญะตะฮ์” เพราะพระองค์ทรงกล่าวถึงลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธา ผู้กระทำความดี ซึ่งเมื่อพวกเขาได้ยืน อายุยัตของอัลกุรอานุลอะซิม “...พวกเขา (จะ) ก้มลงสujud และสดุดีสรรเสริญแด่พระเจ้าของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่หยิ่งผยอง” ชุนะฮ์ให้อ่านซูเราะฮ์นี้ในละหมาดฟัจรวันศุกร์

ท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เคยอ่านในละหมาดฟัจรของวันศุกร์ สองซูเราะฮ์ คือ “อะลีฟ ลามมีน ตันซีล” และ “ฮัลละตาอะลลฮินชาน” ส่วนใหญ่ของผู้ที่ไม่มีความรู้คิดว่า จุดมุ่งหมายในข้อแตกต่างของการละหมาดนี้คือ มีการสujudเพิ่มขึ้น และเรียกกันว่าสujudของวันศุกร์ เมื่อผู้ใดมิได้อ่านซูเราะฮ์นี้ก็ชอบที่จะให้อ่านซูเราะฮ์อื่นที่มีสujud ด้วยเหตุนี้อิมามบางท่านจึงไม่ชอบที่จะให้อ่านซูเราะฮ์นี้เป็นประจำในเช้าวันศุกร์ เพื่อป้องกันความกังขาของผู้ที่ไม่รู้

ชัยคุลอิสลาม อิบน์ตัยมียะฮ์ ได้กล่าวไว้ว่า “ความจริงการที่ท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ได้อ่านซูเราะฮ์นี้ในเช้าวันศุกร์ ก็เพราะว่าทั้งสองซูเราะฮ์นั้นประมวลไว้ด้วยสิ่งที่ได้เกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นในวันนั้น สองซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวคลุมถึงการสร้างอาดัม สภาพการณ์ของวันอาคิเราะฮ์ และการชุมนุมของปวงบ่าว ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นในวันศุกร์ การอ่านซูเราะฮ์ทั้งสองในวันนี้ก็เพื่อเตือนให้ประชาชาติรำลึกถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นและจะเกิดขึ้น ส่วนการสujudนั้นเป็นเพียงลักษณะต่อเนื่องมิใช่เป็นการเจาะจง จนกระทั่งทำให้ผู้กระทำละหมาดเจาะจงอ่านซูเราะฮ์นี้ เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกัน นี่คือลักษณะเฉพาะข้อหนึ่งของวันศุกร์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. อะลิฟ ลาม มีม¹

الرَّحْمَنِ

2. การประทานลงมาของคัมภีร์นี้ไม่มีข้อสงสัย
ใดๆ ในนั้น² จากพระเจ้าแห่งสากลโลก

تَنْزِيلَ الْكِتَابِ لَأَرْبَبَ فِيهِ
مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

3. หรือพวกเขา กล่าวว่า “เขา (มุฮัมมัด) ได้ปั้น
แต่งคัมภีร์นี้ขึ้นมา”³ แต่คัมภีร์นี้ คือสัจธรรม
จากพระเจ้าของเจ้า เพื่อเจ้าจักได้ตัดเดือนกลุ่ม
ชนหนึ่งที่มีได้มีผู้ตัดเดือนคนใดมายังพวกเขา
ก่อนหน้าเจ้า⁴ เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในแนว
ทางที่ถูกต้อง⁵

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ
لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾

4. อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย⁶ และ
แผ่นดิน⁷ และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองใน
เวลา 6 วัน⁸ แล้วพระองค์ทรงสถิตอยู่บน

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ
مِّن دُونِهِ مِن وَّالٍ وَلَا شَفِيعَ إِلَّا تَنذُرُونَ ﴿٤﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์อัลบาคอเราะฮ์

² คัมภีร์นี้ที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า โอ้มุฮัมมัด นั่นคือ อัลกุรอาน ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใดๆ เพราะคัมภีร์นั้นมาจากอัลลอฮ์

³ คัมภีร์นั้น มิใช่เป็นดังที่พวกเขากล่าวอ้าง

⁴ นักตีฟซีรอธิบายว่า กลุ่มชนนี้หมายถึงประชาชาติที่มีอายุอยู่ระหว่างสมัยของท่านนะบีอิซาและนะบีมุฮัมมัดอะลัยฮิมัสลาม ได้มีบรรดาอรชูลมาก่อนหน้านั้น เช่น อิบรอฮีม ฮูด และ คอและฮ์ แต่เมื่อระยะเวลาได้เนิ่นนานมา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงส่งท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลฮ์อะลัยฮิวะซัลลิมมายังพวกเขา เพื่อเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ และเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขาเช่นนั้น

⁵ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

⁶ ในความสูงของมัน และความรุดกุมแนบเนียนของมัน

⁷ ในความประหลาดของมัน และความสวยงามของมัน

⁸ คือวันเวลาของโลกดุนยา หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงสร้างมันในระยะเวลาเพียงพริบตาเดียว แต่พระองค์ทรงต้องการจะสอนปวงบ่าวของพระองค์มิให้รีบร้อน

บัลลังก์¹ สำหรับพวกเจ้านั้นไม่มีผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลืออื่นจากพระองค์² แล้วพวกเจ้ามิได้ใคร่ครวญบังดอกหรือ?

5. พระองค์ทรงบริหารกิจการจากชั้นฟ้าสู่แผ่นดิน³ แล้วมันจะขึ้นไปสู่พระองค์ในวันหนึ่ง ซึ่งกำหนดของมันเท่ากับหนึ่งพันปีตามที่พวกเจ้านับ⁴

6. นั่นคือพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและเปิดเผย⁵ เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

7. ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมันให้ตั้งงาม⁶ และพระองค์ทรงเริ่มการสร้างมนุษย์จากดิน⁷

8. แล้วทรงให้การสืบตระกูล ของมนุษย์มาจากน้ำ (อสุจิ) อันไร้ค่า

9. แล้วทรงทำให้เขามีสัดส่วนที่สมบูรณ์⁸ และทรงเป่ารูกุ (วิญญาณ) ของพระองค์เข้าไปในเขาและทรงให้พวกเจ้าได้ยินและได้เห็นและ

يُدِيرُ الْأُمُورَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِجُ إِلَيْهِ
فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾

ذَلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ
الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾

ثُمَّ رَسَوْنَاهُ وَفَنَعْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَا لَكُمْ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเรื่องการสถิตอยู่บนบัลลังก์ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 2 ซูเราะฮ์ที่ 13

² ให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ แต่พระองค์เท่านั้นทรงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และจัดเตรียมกิจการของพวกเจ้า

³ คือทรงบริหารกิจการของปวงบ่าวทั้งมวลในชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งการงานของผู้ใด

⁴ คือในวันกียามะฮ์กิจการต่าง ๆ นั้นจะขึ้นไปสู่พระองค์เพื่อชี้ขาดตัดสิน และความยาวของวันนั้นเท่ากับหนึ่งพันปีของวันในโลกดุนยา

⁵ คือสิ่งที่ซ่อนเร้นจากปวงบ่าว และสิ่งเปิดเผยที่อยู่ต่อหน้าพวกเขา

⁶ อะบูฮัยยานกล่าวว่า อันนั้นนับได้ว่าเป็นการบรรลุสู่ความโปรดปรานยิ่ง ความหมายก็คือพระองค์ทรงจัดวางทุกสิ่งให้อยู่ในตำแหน่งของมัน

⁷ คืออาดัม บิดาของมนุษย์

⁸ ขณะที่เขาอยู่ในมดลูกของมารดาของเขา

ให้มีจิตใจ (สติปัญญา)¹ ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวก
เจ้าขอบคุณ

10. และพวกเขาถวาทันว่า เมื่อเราได้สลายตัว
ลงสู่ใต้ผืนแผ่นดินไปแล้ว เราจะเกิดขึ้นมาใหม่
กระนั้นหรือ² แต่พวกเขาปฏิเสธต่อการพบ
พระเจ้าของพวกเขา³

11. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด มะลักผู้ปลิตชีวิตผู้ได้
รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกท่าน จะปลิตชีวิต
ของพวกท่าน แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยัง
พระเจ้าของพวกท่าน⁴

12. และถ้าเจ้าได้เห็น เมื่อผู้กระทำผิดทั้งหลาย
ก้มศีรษะของพวกเขาลง⁵ ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา
เขา (พลาถกล่าวว่) ข้าแต่พระเจ้าของเรา เรา
ได้เห็นแล้ว เราได้ยินแล้ว ขอได้ทรงโปรดส่ง
เรากลับไป (ยังโลกดุนยา) เพื่อเราจะได้กระทำ
ความดี แท้จริงเราเป็นผู้มีความเชื่อมั่นแล้ว (ณ
บัดนี้)⁷

وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَتَأْتِنَا فِيهَا حَتَّىٰ جَدِيدٍ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ قُلْ يُنْفِقُ كَمَنْ مَلَكَ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ
تُرْإِلَٰنَ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْجُومِ نَاكِسُورُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

¹ คือทรงสร้างให้พวกเจ้ามีความรู้สัมผัส คือ ได้ยินเสียง ได้มองเห็นรูปร่าง และมีสติปัญญาเพื่อตระหนักถึงข้อเท็จจริงและสิ่งที่ถูกต้อง

² พวกเขาปฏิเสธการปฏิเสธการฟื้นคืนชีพกล่าวว่า เมื่อเราตายไปแล้ว กระดูกของเราและเนื้อของเราได้กลายเป็นดินคลุกเคล้าไปกับดินอื่น ๆ ไม่สามารถที่จะแยกแยะออกจากกันได้ แล้วเราจะเกิดขึ้นมาใหม่อีกหรือ - เป็นการปฏิเสธการฟื้นคืนชีพพร้อมกับเย้ยหยัน

³ แต่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงตอบโต้พวกเขาเหล่านั้นว่า มันเป็นการปฏิเสธและคือวันของพวกเขาต่อการพบอัลลอฮฺ ในวันแห่งการตอบแทนต่างหาก

⁴ ในวันกิยามะฮฺเพื่อการชำระและตอบแทน

⁵ คือในวันกิยามะฮฺ เพราะความอาย

⁶ คือเราได้เห็นข้อเท็จจริงแล้ว และเรา ได้ยินสิ่งที่เราได้ปฏิเสธเรื่องเกี่ยวกับบรรดาราชแล้ว เพราะในขณะนั้นเราทูลหวง ตามอบอด

⁷ คือมีความเชื่อมั่นว่า สัญญาของพระองค์นั้นเป็นความจริง และการพบพระองค์ก็เป็นความจริง

13. และถ้าเราประสงค์ แน่นอนเราจะทำให้ทุกชีวิตสู่แนวทางที่ถูกต้องของมัน¹ แต่ว่าคำสัญญาของข้าจะต้องสมจริง² แน่นอน ข้าจะให้นรกเต็มไปด้วยญินและมนุษย์รวมทั้งหมด³

14. ดังนั้น พวกเจ้า (ชาวนรก) จงลิ้มรสเถิด เนื่องด้วยพวกเจ้าได้ลิ้มการชุมนุมกันในวันนี้ของพวกเจ้า⁴ แท้จริงเราก็ลิ้มพวกเจ้าด้วย⁵ และพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษอย่างตลอดกาลตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้เถิด⁶

15. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาต่ออายาตทั้งหลายของเราเท่านั้น ที่เมื่อพวกเขาถูกเตือนให้รำลึกถึงอายาต พวกเขา (ก็จะ) ก้มลงสujud⁷ และสดุดีสรรเสริญแด่พระเจ้าของพวกเขา⁸ โดยที่พวกเขาไม่หยิ่งผยอง⁹

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا
وَلَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

فَذُوقُوا يَمَانِيَّتَهُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
إِنَّا نَسِيْبُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا
خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

¹ แต่การทำเช่นนั้นเป็นการขัดกับอิกมะฮ์ของเรา เพราะเราต้องการจะให้พวกเขาศรัทธาด้วยความสมัครใจ มิใช่ด้วยการบังคับ

² คือด้วยการลงโทษบรรดาผู้กระทำผิด

³ หมายถึงผู้ฝ่าฝืนและผู้กระทำผิดเท่านั้น

⁴ เพราะพวกเจ้าลิ้มโลกอาคิเราะฮ์ และการที่พวกเจ้าหมกมุ่นอยู่กับเรื่องของตนหา

⁵ คือในวันนี้เราก็จะปล่อยให้พวกเจ้าเผชิญกับการลงโทษ เช่นเดียวกับที่พวกเจ้าได้ละเลยการปฏิบัติตามอายาตต่างๆ ของเรา

⁶ คือในนรก เพราะการปฏิเสธศรัทธาของพวกเจ้า

⁷ เพื่อให้เกียรติและให้ความยิ่งใหญ่ต่ออายาตต่างๆ ของพระองค์

⁸ ต่อความโปรดปรานของพระองค์

⁹ ต่อการจงรักภักดีและเคารพภักดีต่อพระองค์

16. สีข้างของพวกเขาเคลื่อนห่างจากที่นอน¹ พลังวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวัง² และพวกเขาบริจาค³ สิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา

نَتَجَافَى جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٢﴾

17. ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใคร่สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ให้เป็นที่รื่นรมย์แก่สายตา⁴ เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้⁵

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

18. ดังนั้น ผู้ศรัทธาจะเหมือนกับคนชั่วช้า กระนั้นหรือ? พวกเขาจะไม่เท่าเทียมกันแน่? ⁶

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿٣٤﴾

19. ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายนั้น⁷ สำหรับพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลาย เป็นที่พำนักเตรียมไว้ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้⁸

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰئِ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

20. และส่วนบรรดาผู้ชั่วช้านั้น⁹ ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก คราใดที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากมัน พวกเขาจะถูกบังคับให้เข้า

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا
أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تكَذِّبُونَ ﴿٣٦﴾

¹ คือพวกเขาอ่อนน้อมในเวลากลางคืนเพราะพระองค์อยู่กับการทำอิบาดะฮ์ มุญฮิดกล่าวว่า หมายถึงการละหมาดกลางคืน (ตะฮัจญัต)

² กลัวการลงโทษของพระองค์และหวังในความเมตตาและการตอบแทนของพระองค์

³ คือบริจาคไปในทางที่ดีและเป็นประโยชน์

⁴ คือไม่มีผู้ใดในปวงบ่าวรู้จำนวนที่อัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานให้แก่พวกเขา โดยที่ตาไม่เคยเห็นมาก่อน หูไม่เคยได้ยินมาก่อน และไม่เคยนึกฝันมาก่อน

⁵ การทำความดีในโลกดุนยา

⁶ คือในวันอาคีเราะฮ์พวกเขาจะไม่เท่าเทียมกันในการตอบแทนและการได้รับเกียรติ เช่นเดียวกับในโลกดุนยา พวกเขาไม่เท่าเทียมกันในการจงรักภักดีและการทำอิบาดะฮ์

⁷ คือพวกที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ในลักษณะทั้งสอง

⁸ อัลบัยฎอวีย์กล่าวว่า สวนสวรรค์คือที่พำนักอันแท้จริง ส่วนในโลกดุนยานั้นเป็นที่พำนักที่จะต้องจากไปอย่างแน่นอน

⁹ คือผู้ที่ออกจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์

ไปในนั้นอีก¹ และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงลิ้มรสการลงโทษของไฟนรก ซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธ ไม่เชื่อมัน”²

21. และแน่นอน เราจะให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันใกล้ (ในโลกนี้)³ ก่อนการลงโทษอันยิ่งใหญ่ (ในปรโลก) เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

22. และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ถูกเตือนให้รำลึกถึงอายาตทั้งหลายของพระเจ้าของเขาแล้ว เขาก็ผินหลังให้กับอายาตเหล่านั้น⁴ แท้จริงเราเป็นผู้จองเวรบรรดาผู้กระทำผิด⁵

23. และโดยแน่นอน เราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา⁶ ดั่งนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) อย่าอายุในการสงสัยต่อการพบมัน⁷ และเราได้ทำให้มัน (คัมภีร์อัลเตวารอฮ์) เป็นแนวทางที่ถูกต้องแก่วงศวานของอิสรออีล

24. และเราได้จัดให้มีหัวหน้าจากพวกเขา เพื่อจะได้ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องตามคำบัญชาของเรา⁸ ในเมื่อพวกเขามีความอดทนและพวกเขา

وَلَنُذَيِّقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْيَنِ ذُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذَكَرَ آيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ آعَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ
مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣٣﴾

وَجَعَلْنَا لِكُلِّ مِثْقَالِهِمْ أَثِمَةً يُهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا
وَكَانُوا آيَاتِنَا يَوْمِنَا يُؤْتُونَ ﴿٣٤﴾

¹ เมื่อเปลวไฟลุกไหม้ยกเขาให้สูงขึ้น ก็จะถูกดันให้กลับสู่สภาพเดิม

² และเหยียดทยามันในโลกดูนยา

³ ด้วยการถูกฆ่า ถูกจับเป็นเชลย และได้รับความทุกข์ยากนานาประการ นักตีฟชีรอฮ์อธิบายว่า ชาวมักกะฮ์ประสบกับความแห้งแล้งเป็นเวลาถึง 7 ปี จนกระทั่งพวกเขาต้องกินซากศพและสุนัข

⁴ คือไม่ยอมศรัทธาและทำเป็นลิ้ม

⁵ คือผู้ปฏิเสธอายาตต่างๆ ของเรา

⁶ คืออัลเตวารอฮ์

⁷ คือการได้รับวะฮีย์หรืออัลกุรอาน

⁸ เพื่อเป็นแบบอย่างในการทำความคิด และเรียกร่องกลุ่มชนไปสู่การจงรักภักดีต่อเรา

เชื่อมันต์่อายาตทั้งหลายของเรา¹

25. แท้จริงพระเจ้าของเจ้า พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น²

26. ยังมีเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาตอกหรือว่า ก็มาน้อยแล้วที่เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าพวกเขาไปหลายชั่วศตวรรษ³ โดยที่พวกเขา (กุฟฟารมักกะฮ์) ได้ไปพบเห็นมาในที่พำนักอาศัยของพวกเขา⁴ แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณอย่างมากหลาย แล้วพวกเขายังไม่เชื่อฟัง (โคร์ครวญ) อีกหรือ⁵

27. พวกเขาไม่เห็นตอกหรือว่า เราได้ให้น้ำไหลลงสู่แผ่นดินที่แห้งแล้ง⁶ แล้วด้วยมัน (น้ำ) เราได้ให้พืชผลงอกงายออกมา เพื่อปศุสัตว์ของพวกเขาและตัวของพวกเขาเองได้กินจากมัน⁷ แล้วพวกเขายังไม่เห็นอีกหรือ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَقْضِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ
وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

¹ อิบน์ญะฮ์กล่าวว่า ในการนี้เป็นการเตือนพวกเขาว่า หากพวกเขาเชื่อฟังจงรักภักดีและศรัทธาแล้วเราจะให้พวกเขาเป็นหัวหน้า

² ระหว่างบรรดามุอิมินและกุฟฟาร และพระองค์จะทรงแยกแยะระหว่างใครถูกใครผิดในวันกิยามะฮ์ แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนแก่ทุกคนตามความเหมาะสม ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา

³ เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธบรรดารอซูลของอัลลอฮ์

⁴ คือพวกมุชริกีนมักกะฮ์เหล่านั้นได้เดินทางไปค้าขาย และได้พบเห็นสถานที่พำนักที่ถูกทำลายของชนชาติในศตวรรษก่อนๆ

⁵ ในการถูกทำลายของชนชาติสมัยก่อนๆ นั้น ย่อมเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์แล้วพวกเขาจะยังไม่โคร์ครวญอีกหรือ

⁶ คือไม่เห็นเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของเราในการนี้หรือ

⁷ พืชผลเหล่านั้น เช่น หญ้าแห้งและหญ้าสด สำหรับปศุสัตว์กินเป็นอาหารเพื่อดำรงชีวิตของมัน และเมล็ดพืชที่ใช้เป็นอาหาร ผัก ผลไม้ และถั่ว ซึ่งเป็นอาหารของมนุษย์ เหล่านี้ทั้งหมดได้งอกงายออกมาเพราะน้ำ

28. และพวกเขา กล่าวว่า เมื่อใดเล่า ชัยชนะนี้ (จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน) หากพวกท่านเป็นผู้ สัจจริง¹

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) วันแห่งชัยชนะนั้น การศรัทธาของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลย² และพวกเขาก็จะไม่ถูกให้ยึดเวลาออกไป³

30. ดังนั้น จงผินหลังห่างออกจากพวกเขาเสียเถิด⁴ และจงคอยดู แท้จริงพวกเขาก็จะเป็นผู้ คอยดู⁵

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

قَدْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٩﴾

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَأَنْظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ ﴿٤٠﴾

¹ พวกกุฟฟารมักกะฮ์กล่าวแก่บรรดามุสลิมเป็นการเย้ยหยันว่า เมื่อใดพวกท่านจะได้รับชัยชนะเหนือพวกเรา หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริงในการกล่าวอ้างของพวกท่าน

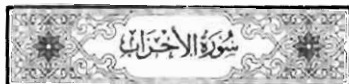
² คือวันกิยามะฮ์อันเป็นวันแห่งชัยชนะที่แท้จริง ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงชี้ขาดตัดสินระหว่างพวกเขากับพวกท่าน การศรัทธาและข้อแก้ตัวจะไม่อำนวยประโยชน์อย่างใดเลย ทำไมพวกท่านจึงรีบเร่งนักเล่า

³ เพื่อการกลับเนื้อกลับตัวและสำนึกผิด

⁴ และอย่าไปสนใจกับพวกเขาเลย

⁵ คือจงคอยดูสิ่งที่จะประสบกับพวกเขาจากการลงโทษของอัลลอฮ์ และพวกเขาก็เห็นสิ่งที่พวกท่านจะได้รับเป็นการตอบแทนในความดีของพวกท่าน

(33) ซูเราะฮ์ อัลอะหฺซาบ

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 73 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะหฺซาบ

ซูเราะฮ์อัลอะหฺซาบเป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ ซึ่งประมวลไว้ด้วยการตราพระบัญญัติเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของประชาชาติอิสลาม เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ อื่นๆ สำหรับซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงการดำรงชีวิตของบรรดามุสลิม ทั้งในด้านส่วนตัว และในด้านที่เกี่ยวกับผู้อื่นโดยทั่วไป โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งได้วางระเบียบการปกครองเอาไว้เพื่อคุ้มครองสังคมให้มีความสุข และยกเลิกขนบธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดกันมาแต่อดีต เช่น การเอาลูกของคนอื่นมาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม การกล่าวซิชาร์ (การกล่าวคำหย่าแบบสมัยญาฮิลียะฮ์) คือฝ่ายชายกล่าวกับภริยาของเธอว่า “เธอเป็นเสมือนหลังของมารดาของฉัน” การเชื่อมั่นว่าคนหนึ่งมีสองหัวใจ ตลอดจนลบล้างการเชื่อถืออย่างคร่ำครึและล้าหลังของสังคมญาฮิลียะฮ์ ซึ่งเป็นที่แพร่หลายอยู่ในขณะนั้น

หัวข้อใหญ่ๆ ของซูเราะฮ์นี้อาจสรุปได้ดังนี้

1. ข้อชี้แนะต่างๆ และมรยาทอิสลาม
2. กฎระเบียบการปกครองและการตราพระบัญญัติ
3. การกล่าวถึงเรื่องของสงครามอัลอะหฺซาบและบะนีกุร็อยซะฮ์

เรื่องทีหนึ่ง ได้กล่าวถึงมรยาทของสังคมบางอย่าง เช่น มรยาทการรับเชิญไปกินเลี้ยง มรยาทการปกปิดร่างกายของสตรี และหิญาบ และการแต่งตัวของสตรี มรยาทการปฏิบัติและการยกย่องให้เกียรติแก่ท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ตลอดจนมรยาทอื่นๆ ที่เกี่ยวกับสังคม

เรื่องที่สอง ได้กล่าวถึงระเบียบข้อบัญญัติบางประการ เช่น บัญญัติเกี่ยวกับการกล่าว “ซิชาร์” การเลี้ยงลูกคนอื่นเป็นบุตรบุญธรรม เรื่องเกี่ยวกับมรดก การสมรส

กับสตรีที่ถูกหย่าจากบุตรบุญธรรม การมีภริยาหลายคนของท่านรอซูล คืออลัลลอฮฺ-อะลัยฮิวะซัลลัม และเคล็ดลับของเรื่องนั้น บัญญัติเกี่ยวกับการขอพรให้ท่านรอซูล คืออลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม บัญญัติเกี่ยวกับการคลุมศีรษะของสตรี บัญญัติเกี่ยวกับการเชิญไปกินเลี้ยง และอื่น ๆ อีก

เรื่องที่สาม ซูเราะฮฺนี้ได้กล่าวอย่างละเอียดถึงสงครามสนามเพลาะที่เรียกกันว่า สงคราม “อัลอะหฺซาบ” และได้วาดเค้าโครงให้เห็นภาพลักษณะอย่างละเอียดถึงการรวมหัวกันของพลังพวกที่ฝ่าฝืนและพลังแห่งความชั่ว เพื่อต่อต้านบรรดามุอฺมิน ผู้ศรัทธา โดยเปิดโปงสิ่งซ่อนเร้นของพวกมุนาฟิกัน และได้เตือนพวกเขาให้ตระหนักถึงแนวทางการปฏิบัติที่มีเล่ห์เหลี่ยมและชั่วช้า ซูเราะฮฺนี้ได้กล่าวถึงพวกเขาทั้งในตอนเริ่มและตอนจบ และได้กล่าวเตือนบรรดาผู้ศรัทธาให้รำลึกถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่มีต่อพวกเขา ในการตอบโต้เล่ห์เหลี่ยมของฝ่ายตรงข้าม ด้วยการส่งมะลาอิกะฮฺและลมพายุมา นอกจากนี้ยังกล่าวถึงสงครามบะนีกร็อยเซาะฮฺ และการที่พวกยะฮูดีบิดพริ้วสัญญาที่มีต่อท่านรอซูล คืออลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม

ชื่อของซูเราะฮฺ

ซูเราะฮฺอัลอะหฺซาบถูกเรียกชื่อนี้เพราะว่า พวกมุชริกีนได้รวมกันเป็นสมัครพรรคพวกเพื่อต่อต้านบรรดามุสลิมในทุก ๆ ด้าน พวกกัฟฟารมักกะฮฺได้ร่วมกับตระกูลฆ็อฎฏาน บะนีกร็อยเซาะฮฺ และพวกอันธพาลอาหรับ เพื่อทำสงครามกับบรรดามุสลิมิน แต่ทว่าอัลลอฮฺทรงตอบโต้พวกเหล่านั้นให้ประสบกับความปราชัยในการทำสงครามครั้งนี้เป็นการพอเพียงแก่บรรดามุอฺมินที่ได้เห็นสิ่งปาฏิหาริย์อย่างชัดเจน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. โอ้ นะบี! จงอย่าเกรงอัลลอฮ์¹ และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกีน² แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ
2. และจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกวะฮีย์³ แก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ⁴
3. และจงมอบความไว้วางใจแต่อัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครอง⁵
4. อัลลอฮ์มิได้ทรงทำให้ชายใดมีสองหัวใจในทรงอกของเขา⁶ และพระองค์มิได้ทรงทำให้ภริยาของพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้าหย่าพวกเธอ (ด้วยการกล่าวซihar) ว่าเป็นแม่ของพวกเจ้า⁷ และพระองค์มิได้ทรงทำให้การเรียก (ลูกบุญธรรม)

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
يَعْلَمُ لَكُمْ خَيْرًا ﴿٢﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَنْظُرُهُمْ مِنْ مَنِّهِنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۗ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾

¹ เป็นการเรียกที่ให้เกียรติและยกย่อง เพราะคำว่า นะบี นั้นทำให้เกิดความรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ และการให้เกียรติ คือ จงอ้างและยึดมั่นต่อการยำเกรงอัลลอฮ์

² นักตีฟซอริบายว่า พวกมุซริกีนได้ขอร้องท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม มิให้กล่าวถึงบรรดาเจ็ดขอพวกเขาไปในทางที่ดี และว่าบรรดาเจ็ดเหล่านั้นจะให้ความช่วยเหลือได้ ท่านรอซูลคือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมไม่พอใจต่อคำกล่าวนั้น อายุขณินี้จึงถูกประทานลงมา

³ คือบัญญัติศาสนาอันเที่ยงธรรมและมีเหตุมีผล

⁴ ไม่มีกิจการใดๆ ของพวกเจ้าจะเป็นที่ปกปิดแก่พระองค์ และพระองค์จะเป็นผู้ตอบแทนมัน

⁵ คือเป็นผู้พิทักษ์และช่วยเหลือเจ้าและบรรดาสาวกของเจ้า

⁶ มุญาฮิดกล่าวว่า อายุขณินี้ประทานลงมาเพื่อประณามชาวกุเรซคนหนึ่งที่ว่างตัวว่ามีสองหัวใจ เพราะความฉลาดแกมโกงของเขา เขากล่าวว่า ในทรงอกของฉันมีสองหัวใจ หัวใจหนึ่งดียิ่งกว่าหัวใจของมุฮัมมัด

⁷ อิบน์ญุสัยบีนกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้ทราบ ว่า ภริยานั้นจะเป็นแม่ไปไม่ได้ ในสมัยญาฮิลียะฮ์จะใช้คำนี้เป็นการหย่าภริยา เช่นกล่าวว่า เธอ นั้นเสมือนกับหลังของแม่ของฉัน

ของพวกเขาว่าเป็นลูก (ที่แท้จริง) ของพวกเขา นั่นคือการกล่าวของพวกเขาด้วยปากของพวกเขา¹ และอัลลอฮ์นั้นตรัสสั่งจะ² และพระองค์ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง

5. จงเรียกเขาเหล่านั้นตาม (ชื่อ) พ่อของพวกเขา³ มันเป็นการเที่ยงธรรมกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ หากพวกเขาไม่รู้จักพ่อ (จริง ๆ) ของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาก็คือพี่น้องร่วมในศาสนาของพวกเขาและผู้ใกล้ชิดของพวกเขา⁴ และไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาผิดพลาดในเรื่องนั้น⁵ แต่สิ่งที่จิตใจของพวกเขามีความมุ่งหมายต่างหาก⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิบาลผู้ทรงเมตตาเสมอ

6. นะบี้นั้นเป็นผู้ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธายิ่งกว่าตัวของพวกเขาเอง⁷ และบรรดาภริยาของเขา (นะบี) คือมารดาของพวกเขาและเครือญาติร่วมสายโลหิต⁸ บางคนในหมู่พวกเขาใกล้ชิดกับอีกบางคนยิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดา

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَا كُنْ مَا تَمَعَّدْتُمْ لِقَوْلِكُمْ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾

الَّتِي أُوتِيَ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَرْوَاحُهُمْ
أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولَئِكَ أَوْلَىٰ بِبَعْضِهِمْ
فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ
إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا
كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

¹ มันมิใช่ข้อเท็จจริง

² ที่ตรงกับข้อเท็จจริง

³ จงเรียกชื่อเขาให้ถูกต้องตามความเป็นจริง เช่น ไซด อิบนาฮฺริชะฮฺ ซึ่งฮฺริชะฮฺเป็นพ่อจริง ๆ ของไซด มิใช่ไซด อิบนุฮฺมัดมัด ซึ่งฮฺมัดมัดมิใช่พ่อของไซด แต่ได้ขอเอามาเป็นลูกบุญธรรม

⁴ คือจงเรียกเขาว่า ไอ้พี่น้องของฉัน ไอ้สหายของฉัน หมายถึงการเป็นพี่น้องกันในทางอิสลาม

⁵ คือไม่เป็นโทษและไม่เป็นบาปแก่ผู้ที่พวกเขาเรียก เขาคิดไปจากพ่อแท้ ๆ ของเขา

⁶ แต่เป็นโทษและเป็นบาปในสิ่งที่พวกเขาตั้งใจเรียก เขาคิดไปจากพ่อแท้ ๆ ของเขา

⁷ เพราะท่านเป็นผู้มีความเมตตาและสงสารพวกเขา ฉะนั้นท่านจึงเป็นผู้ที่มีความเหมาะสมยิ่งกว่าตัวของพวกเขาเองในทุก ๆ สิ่ง เช่น เรื่องเกี่ยวกับศาสนา และเรื่องของคุณยา

⁸ คือญาติพี่น้องที่ใกล้ชิด

ผู้อพยพในบัญญัติของอัลลอฮ์¹ เว้นแต่พวกเจ้า จะกระทำความดีแก่สหายนิกิตของพวกเจ้า² นั้นได้มีบันทึกไว้แล้วในคัมภีร์

7. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาค้ำมั่นสัญญา ของพวกเขาจากบรรดานะบี³ และจากเจ้า และจากนุหุ และอิบรอฮีม และมุซา และอีซา อิบน์มูรยัม และเราได้เอาค้ำมั่นสัญญาอย่าง หนักแน่นจากพวกเขา⁴

8. เพื่อพระองค์จะทรงสอบถามบรรดาผู้สัตย์ จริง เกี่ยวกับความสัตย์จริงของพวกเขา⁵ และ พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้ แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

9. โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงรำลึกถึงความ โปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่ กองทัพข้าศึกเข้ามารุกรานพวกเจ้า⁶ แล้วเรา ได้ส่งลมพายุพัดใส่พวกเขา และกำลังทหารที่

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٦٧﴾

لِيَسْتَلَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٦٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٦٩﴾

¹ คือเป็นผู้ที่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องมรดก

² หมายถึงทำความดีกับพี่น้องมุฮัมมิดและชาวมุฮาญีรีน ในขณะที่พวกท่านมีชีวิตรอยู่ หรือพวกท่านจะสังเวย ให้พวกเขาเมื่อสิ้นชีวิต เพราะการกระทำเช่นนั้นเป็นที่อนุมัติ

³ คือให้พวกเขาศรัทธาต่อศาสนของมุฮัมมัดและศาสนของบรรดานะบี ด้วยการให้ค้ำมั่นสัญญาอย่าง หนักแน่นและสาบานที่จะรักษาค้ำมั่นสัญญาดังกล่าวนั้น

⁴ คือให้บรรดานะบีรักษาค้ำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้ในการเผยแผ่ศาสนาของพระองค์

⁵ ในวันกียามะฮ์พระองค์จะทรงสอบถามบรรดานะบีที่มีความสัตย์จริง ถึงการเผยแผ่ศาสนาต่อชนชาติของ พวกเขา

⁶ อะบูนุสสะอูดกล่าวว่า กองทัพข้าศึกหมายถึงพวกกุเรชและอาหรับตระกูลม็อฏกุฟาน พวกยะฮูดตระกูล กุร็อยซะฮะฮ์ และบะนีอันนะฎีร ซึ่งมีกำลังพลทั้งหมดประมาณหนึ่งหมื่นสองพันคน เมื่อท่านรอซูล คืออัล- ลัลลฮุอะลยฮิวะฮัลลัม ได้รับข่าวการมุ่งหน้าเข้ามาของฝ่ายข้าศึกเช่นนั้น จึงได้สั่งให้ขุดสนามเพลาะรอบ เมืองอัลมะดีนะฮ์ โดยการขุดของ ซัลมาน อัลฟารีซี และท่านได้นำกำลังทหารมุสลิมีนจำนวนสามพัน คนออกไปตั้งรับฝ่ายศัตรูอยู่ที่สนามเพลาะ

พวกเจ้ามองไม่เห็น¹ และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

10. เมื่อพวกเขากระทบมายังพวกเจ้า ทั้งจากทางข้างบนของพวกเจ้า³ และจากทางข้างล่างของพวกเจ้า⁴ และเมื่อนัยน์ตาได้เหลือกลานและหัวใจได้มาจากอยู่ที่ลำคอ⁵ และพวกเจ้านึกคิดกันต่าง ๆ นานา⁶ เกี่ยวกับอัลลอฮ์

11. ณ ที่นั้นขณะนั้น บรรดาผู้ศรัทธาได้ถูกทดลอง และพวกเขาถูกทำให้เคลื่อนไหวสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง⁷

12. และจงรำลึกถึง เมื่อพวกมุนาฟิกัน และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค กล่าวว่า อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์มิได้สัญญาแก่เราอย่างใด นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น⁸

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ
وَإِذْ رَأَيْتُمُ اللَّيْلَ مَلِيْحَةً وَالْأَصْبَحَ مَلِيْحَةً
وَالْحَسَابِجَ وَتَطْنُونَ بِاللَّهِ الظَّنُونَا ﴿١٠﴾

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾

¹ คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงให้ลมพายุพัดกระหน่ำในเวลากลางคืนที่มีมืดทึบและหนาวเหน็บ ทำให้ที่พักถูกลมพัดปลิวพังพินาศ และกำลังทหารล้อมจับกันระเนระนาด และพระองค์ก็ได้ทรงส่งมะลาอิกะฮ์จำนวน 1,000 ท่านมาทำให้พวกซำคีกหวาดกลัว

² คือการซูดหลุมทำสนามเพลาะ และการมีจิตใจเข้มแข็งด้วยการสนับสนุนของท่านนะบี คือลลัลลอฮ์-อะลัยฮิวะซัลลัมในขณะนั้น

³ คือทางทิศตะวันออกเป็นกองทัพของตระกูลอะลัดและฆ็อฎฏาฟาน

⁴ คือทางทิศตะวันตก เป็นกองทัพของพวกกุเรช กิหนะฮะฮ์ และพวกอันธพาลอาหรับ โดยได้รับการสนับสนุนจากพวกยะฮูดี บะนีกร็อยเซฮะฮ์ ซึ่งได้มีสัญญาอยู่กับท่านรอซูล คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

⁵ เป็นการเปรียบเทียบ หมายถึงความตระหนกตกใจและความกลัว

⁶ พวกมุนาฟิกันคิดว่าบรรดามุอฺมินถูกปราบอย่างถอนรากถอนโคนแล้ว บรรดามุอฺมินก็คิดว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ

⁷ คือบรรดามุอฺมินได้ถูกทดสอบ เพื่อจะรู้ว่าใครเป็นผู้มีความจริงใจ ใครคือมุนาฟิกัน

⁸ ผู้ที่กล่าวเช่นนี้คือ มุอฺดบ อิบน์ กุไซร เพราะการอิมานมิได้เข้าไปสิงสู่อยู่ในหัวใจของพวกเข

13. และจงรำลึกถึง เมื่อกลุ่มหนึ่งจากพวกเขา (มุนาฟิกัน)¹ กล่าวว่า โอ้ชายัษริบเอ๋ย! ไม่มีที่ตั้งมั่นสำหรับพวกท่านแล้ว (เพื่อต่อสู้กับข้าศึก) จงกลับไปเสียเถิด² และกลุ่มหนึ่งจากพวกเขา จะขออนุญาตกับท่านนะบีว่า บ้านของพวกเรา ไม่มีอะไรปกปิด ไม่มั่นคง และมันมิได้เป็นเช่นนั้น³ พวกเขามิได้ประสงค์สิ่งใด นอกจากการหนี (จากการทำสงคราม)

14. และถ้ามีการรุกรานมายังพวกเขาจากรอบนอกเมืองของมัน แล้วพวกเขาได้ถูกปลุกปั่นให้ก่อความไม่สงบ⁴ แน่نون พวกเขาจะกระทำทันที และพวกเขาจะไม่ลังเลแม้แต่น้อย

15. และโดยแน่نون พวกเขาได้ให้สัญญาต่ออัลลอฮ์มาก่อนแล้วว่า พวกเขาจะไม่หันหลังกลับ⁵ และสัญญาของอัลลอฮ์นั้นจะถูกสอบถาม

16. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า การหนีนั้นจะไม่อำนวยความสะดวกอันใดแก่พวกท่าน หากพวกท่าน (ต้องการ) จะหนีจากความตายหรือการ

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٣٣﴾

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا بَيْدًا ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَدُّونَ إِلَّا الذِّبْنَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿٣٥﴾

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣٦﴾

¹ พวกเหล่านั้นคือ เอาส อิบ努 ก็อยซีย และสมุนของเขา และอูบัย อิบ努 สะลูล พร้อมด้วยพรรคพวกของเขา

² ปล่อยให้มุฮัมมัดและสาวกของเขาอยู่แต่ลำพังเถิด

³ เป็นการปฏิเสธจากอัลลอฮ์แก่พวกเขา คือเรื่องมันมิได้เป็นไปตามที่พวกเขาอ้างดอก

⁴ หากพวกศัตรูบุกรุกเข้ามาหาพวกมุนาฟิกันจากรอบตัวเมืองมะดีนะฮ์ แล้วขอร้องให้พวกเขาปฏิเสธศรัทธา และฆ่าบรรดามุสลิมิน พวกเขา ก็จะปฏิบัติอย่างรีบด่วน

⁵ คือก่อนสงครามอัล ค็อนดัก และหลังสงครามบัตร์ พวกเขาได้สัญญากับอัลลอฮ์ว่า พวกเขาจะไม่หนีการทำสงคราม

รบราฆ่าฟันกัน¹ และเมื่อนั้นพวกท่านจะไม่
ได้ยินเสียงกัน นอกจาก (ใน) เวลาอันเล็กน้อย²

17. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ใครเล่าจะปกป้องพวก
ท่านให้พ้นจากอัลลอฮฺไปได้ หากพระองค์ทรง
ปรารถนาให้ความเสียหายแก่พวกท่าน หรือ
หากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเมตตา
แก่พวกท่าน และพวกเขาจะไม่พบใครอื่นจาก
อัลลอฮฺเป็นผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือแก่
พวกเขา³

18. แน่หนอน อัลลอฮฺทรงรู้บรรดาผู้ขัดขวางใน
หมู่พวกเจ้า⁴ และผู้ที่กล่าวแก่พี่น้องของพวกเขา
เขาว่า มาหาพวกเราทางนี้⁵ และพวกเขาจะ
ไม่มาร่วมกันต่อต้านข้าศึก นอกจากจำนวน
เล็กน้อย⁶

19. เป็นคนตระหนี่กับพวกเจ้า⁷ ครั้นเมื่อความ
กลัว (อันตราย) ปรากฏขึ้น เจ้าจะเห็นพวกเขา
จ้องมองไปยังเจ้า สายตาของพวกเขาเหลือกกลิ้ง

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهْمُ مِنَ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٧﴾

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّضِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
هَلْ أَيْتَانَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨﴾

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يُنظَرُونَ
إِلَيْكَ دَوْرًا وَعَيْنُهُمْ كَالَّذِي يَغْتَوِشُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ
فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ

¹ คือการหนีทำสงครามหรือความตายนั้น จะไม่ทำให้พวกท่านมีอายุยืนนาน หรือจะยึดเวลาการตายของ
พวกท่านออกไป

² เพราะความตายคือทางกลับของทุกสิ่งที่มีชีวิต

³ คืออื่นจากอัลลอฮฺแล้ว พวกเขาจะไม่พบผู้ให้ความช่วยเหลือ แม้แต่ญาติหรือผู้ใกล้ชิดก็ไม่อาจจะอำนาจ
ประโยชน์อันใดให้แก่พวกเขาได้

⁴ พระองค์ทรงรู้ข้อเท็จจริงของบรรดาผู้ขัดขวางในหมู่พวกเจ้า ซึ่งได้ขัดขวางมหาชนมิให้เข้าทำสงคราม

⁵ คือได้กล่าวกับพี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาว่า จงมาหาพวกเราทางนี้ ปล่อยให้มุฮัมมัดและพรรค
พวกของเขาประสบกับความหายนะ และอย่าไปร่วมกับพวกเขา

⁶ คือจุดมุ่งหมายของพวกเขาก็คือ การอดอ้างและต้องการมีชื่อเสียง

⁷ คือไม่มีความรักใคร่ ความสงสาร และการให้คำตักเตือนแก่พวกเจ้า เพราะพวกเจ้าไม่มีความหวังดีต่อ
พวกเจ้า

เสมือนผู้มีอาการร้อแร่ใกล้จะตาย¹ ต่อเมื่อความกลัว (อันตราย) ได้ผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขาก็พูดจาถากถางพวกเจ้าด้วยสำนวนที่เผ็ดร้อน เป็นคนตระหนี่ในเรื่องทรัพย์สิน² (ของที่ยึดมาได้จากการทำสงคราม) คนเหล่านั้นพวกเขามีได้ศรัทธา อัลลอฮฺจึงทรงให้การงานของพวกเขาไม่บังเกิดผล³ และนั่นเป็นเรื่องง่ายตายแก่อัลลอฮฺ

20. พวกเขาคิดว่าพวกพรรคต่าง ๆ เหล่านั้นยังมีได้ถอยกลับออกไป⁴ และหากว่าพวกพรรคต่าง ๆ เหล่านั้นหวนกลับมาอีก พวกมุนาฟิก็ินก็คาดหวังกันว่า หากพวกเขาได้ไปอยู่ร่วมกับอาหรับชนบทเพื่อคอยสืบเสาะหาข่าวของพวกเจ้า⁵ และหากว่าพวกเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเจ้า พวกเขาก็จะไม่ต่อสู้ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁶

أَشِحَّةَ عَلَى الْخَيْرِ أَوْلَيْكَ لَمْ تَزُومُوا فَأَحْبَطَ
اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾

يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابَ
يُودُوا وَلَوْ أَنَّهُمْ بَادُوا فِي الْأَعْرَابِ بَسُطُوا
عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ
مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

¹ ลักษณะของผู้ที่มีความกลัวนั้น จะเห็นได้จากลักษณะท่าทางและดวงตาของเขา

² คือพวกเขาจะสนทนากับพวกเจ้าในลักษณะของคนตระหนี่ในเรื่องทรัพย์สินสมบัติ หรือทรัพย์สินของเขลยศึกที่ยึดมาได้

³ เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการกลับลกอกของพวกเขา เพราะการงานจะถูกตอบรับหรือไม่อยู่ที่การอิมานของพวกเขา

⁴ คือพวกกัฟฟารุเรชและกลุ่มพรรคต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน ยังมีได้ถอยออกไปจากนครอัลมะดีนะฮฺ แต่ความจริงพวกเหล่านั้นได้ถอยออกไปแล้ว หลังจากที่ได้ประสบกับความพราชัย

⁵ เพราะกลัวจะถูกฆ่าและคอยฉวยโอกาสสืบหาข่าวที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเจ้า เช่น กล่าวว่า บรรดามุอฺมินถูกกวาดล้างหมดแล้วหรือยัง? หรือว่า อะบูซุฟยาน (ซึ่งเป็นหัวหน้าของพวกเขาในเวลานั้น) ได้รับชัยชนะแล้วหรือ?

⁶ เพราะความกลัว ความต่ำต้อย และการรักชีวิต

21. โดยแน่นอน ในรอซูลของอัลลอฮฺมีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว¹ สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮฺและวันปรโลกและรำลึกถึงอัลลอฮฺอย่างมาก

22. และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาได้เห็นพรรคต่าง ๆ เหล่านั้น พวกเขา (มุอฺมิน) ได้กล่าวว่า นี่คือนั่นที่อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ได้สัญญาไว้แก่เรา² และอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ตรัสไว้จริงแล้ว³ และมันมิได้เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขา นอกจากการศรัทธาและการนอบน้อม

23. ในหมู่ผู้ศรัทธามีบุรุษผู้มีสัจจะต่อสิ่งที่พวกเขาได้สัญญาต่ออัลลอฮฺเอาไว้⁴ ดังนั้นในหมู่พวกเขามีผู้ปฏิบัติตามสัญญาของเขา⁵ และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ยังคงอย (การตายชะฮีด) และพวกเขามีได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرٍ

﴿٣١﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

﴿٣٢﴾

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ، وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

﴿٣٣﴾

¹ คือแบบฉบับอันสูงส่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามในทุกคำพูด การปฏิบัติ และสถานะ เพราะท่านมิได้พูดและปฏิบัติตามอารมณ์ หากแต่เป็นวะฮีย์และการประทานให้ลงมา

² ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดสอบ แล้วบรรดามุอฺมินจะได้รับชัยชนะเหนือศัตรู

³ นักตีฟซีรอฮียาวัว เมื่อฝ่ายมุสลิมมีกำลังขุดหลุมทำสนามเพลาะ ได้พบหินก้อนใหญ่ขวางอยู่ ไม่สามารถจะทุบให้แตกได้ พวกเขาจึงได้ไปแจ้งต่อท่านรอซูล คือลัลลอสูอะลียฮิวะซัลลัม ท่านได้มาและใช้ฆอนทุบถึง 3 ครั้ง มีแสงประกายออกมาให้ท่านเห็นเมืองต่างๆ ของเปอร์เซียและพระราชวังต่างๆ ของโรมัน ท่านจึงกล่าวว่า ขอแจ้งข่าวดีว่าเราจะประสบชัยชนะ ครั้นเมื่อพวกมุรกีนได้มุ่งหน้าเข้ามา บรรดามุอฺมินได้เห็นพวกเขาแล้วก็กล่าวขึ้นว่า “นี่คือนั่นที่อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ได้สัญญาไว้แก่เรา”

⁴ คือพวกเขาได้ให้สัญญาไว้ว่า หากพวกเขาได้เข้าร่วมทำสงครามกับท่านรอซูลุลลอฮฺ คือลัลลอสูอะลียฮิวะซัลลัม พวกเขาจะหนักแน่นอดทนต่อสู้กับฝ่ายศัตรูจนกระทั่งตายชะฮีด

⁵ คือเสียชีวิตในทางของอัลลอฮฺ เช่น ท่านอะหนิส อิบน์ อุหนันญฺร และท่านฮัมชะฮฺ

24. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนบรรดาผู้มี
สัจจะในความสัจจริงของพวกเขา¹ และจะทรง
ลงโทษพวกมุนาฟิกัน หากพระองค์ทรงประสงค์
หรือจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัล-
ลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

25. และอัลลอฮ์ทรงให้พวกปฏิเสธศรัทธาถอย
ทัพกลับด้วยความเคียดแค้นของพวกเขา โดย
ที่พวกเขามิได้ประสบความสำเร็จแต่อย่างใด² และ
อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วแก่บรรดาผู้ศรัทธา
ในการสู้รบ³ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรง
อำนาจอย่างเหลือหลาย

26. และพระองค์ทรงให้พวกอะฮ์ลุลกิตาบ (ยิว-
ก็กบะนีกร็อยเซาะฮ์) ที่ได้ช่วยเหลือพวกเขา
(พวกมุซริกีน) ลงมาจากป้อมที่มั่นของพวกเขา
และทรงบรรจุกความหวาดกลัวไว้ในจิตใจของ
พวกเขา ส่วนหนึ่งพวกเจ้าประหารชีวิต (พวก
เขา) และอีกส่วนหนึ่งพวกเจ้าจับเป็นเชลย⁴

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْطِهِمْ لَمَنَّا لَوَاحِشًا وَكَفَى
اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْفِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٢٥﴾

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَهَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ صَيِّبَاتِهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
فَرِيقًا نَقَلْتُمُوهَا وَأَسْرُوهَا فَرِيقًا ﴿٢٦﴾

¹ ด้วยการตอบแทนที่ดีเยี่ยมในวันอาคีเราะฮ์

² ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า นอกจากนั้นพวกเขายังจะได้รับโทษเพราะการต่อต้านและพยายามฆ่าท่าน
รอซูล คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม อีกด้วย

³ คือทรงคุ้มกันบรรดามุอิมินให้พ้นจากการวางแผนร้ายของฝ่ายศัตรู ด้วยการส่งลมพายุและมะลาอิกะฮ์
มาปราบ จนกระทั่งพวกเขาต้องยกทัพกลับไปด้วยความพราศัย

⁴ อิบน์ญะอ์อ์กล่าวว่า อาเยฮ์นี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับพวกยะฮูดีกบะนีกร็อยเซาะฮ์ ทั้งนี้เพราะว่า
พวกเขาได้ทำสัญญาอยู่กับท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม แล้วพวกเขาก็ผิดสัญญาโดยกลับไปช่วยเหลือ
พวกกุเรช ครั้นเมื่อพวกมุซริกีนได้พ่ายแพ้และพวกกุเรชได้ออกไปจากนครอัลมะดีนะฮ์ ท่านรอซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม จึงเข้าล้อมพวกยิวบะนีกร็อยเซาะฮ์และบังคับให้ยอมรับข้อตัดสินของ “ชะอูด
อิบนุ มุอาซ” ซึ่งได้ตัดสินให้ฆ่าพวกผู้ชาย และให้จับผู้หญิงและเด็ก ๆ เป็นเชลย กล่าวกันว่าชาวยิวที่ถูก
ฆ่าตายในวันนั้นประมาณ 800-900 คน

27. และพระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าได้รับมรดกปกครองแผ่นดินของพวกเขา และที่อยู่อาศัยของพวกเขา และทรัพย์สินของพวกเขา และแผ่นดินที่พวกเจ้ายังมีเคยเหยียบย่างเข้าไป¹ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

28. โอ้ นะบีเอ๋ย! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้าเถิดว่า² หากพวกเธอปรารถนาการมีชีวิตในโลกนี้และความเฟริศแพร้วของมัน ก็จงมาเถิด ฉันจะจัดหา (การเลี้ยงชีพ) ให้แก่พวกเธอ และจะปล่อยพวกเธอให้ออกไปอย่างดีงาม³

29. และหากพวกเธอปรารถนาอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์และโลกอาคิเราะฮ์แล้ว⁴ แท้จริงอัลลอฮ์ได้เตรียมผลบุญอันใหญ่หลวงแก่เหล่าสตรีผู้กระทำความดีในหมู่พวกเธอ⁵

30. โอ้ บรรดาภริยาของนะบีเอ๋ย! ผู้ใดในหมู่พวกเธอนำความชั่วอย่างชัดแจ้งมา⁶ การลงโทษจะถูกเพิ่มให้แก่นางเป็นสองเท่า⁷ ในการนั้นเป็นการง่ายตายแก่อัลลอฮ์

وَأَوْزَعَكُمْ أَرْضَهُمْ وَيَدْرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْسُلَهُمْ
لَمْ تَطَّعْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٧﴾

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ إِن كُنْتُمْ تَرْضَوْنَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرِزْقَهَا فَانْعَمُوا لِي
أُمِّعَنَّ وَأَسْرَحَنَّ سَرًّا جَمِيلًا ﴿٨﴾

وَلِإِن كُنْتُمْ تَرْضَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ
فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩﴾

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ سَبِيرًا ﴿١٠﴾

¹ คือเมืองคอยบ์ซึ่งเป็นดินแดนของพวกเขาโดยเฉพาะ และเมืองอื่นๆ ที่พวกมุสลิมได้เข้าไปพิชิตหลังจากนั้น

² คือบรรดาภริยาของเจ้าที่ทำความเดือดร้อนให้เจ้า เพราะเรียกร้องขอเพิ่มค่าใช้จ้าง

³ คือฉันจะจัดการหย่าพวกเธอโดยมิให้เกิดการเดือดร้อน

⁴ หากพวกเธอต้องการความโปรดปรานของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และได้รับความสะดวกสบายในโลกอาคิเราะฮ์

⁵ คือสวนสวรรค์ที่ไม่เคยพบเห็น ไม่เคยได้ยิน และไม่เคยนึกฝันมาก่อนเลย

⁶ คือทำบาปใหญ่หรือความผิดอย่างน่าเกลียดที่เกินขอบเขต

⁷ คือเพิ่มการลงโทษเป็นสองเท่า มากกว่าหญิงอื่นๆ

31. และผู้ใดในหมู่พวกเธอภักดีต่ออัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ และกระทำความดี เราจะให้รางวัลของนางแก่นางสองครั้ง¹ และเราได้เตรียมปัจจัยยังชีพอันดีงามแก่นาง

وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ خَيْرًا فَلْنَأْتِيَنَّهَا أَجْرًا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

32. โอ้ บรรดาภริยาของนะบีเอ๋ย! พวกเธอไม่เหมือนกับสตรีใดๆ ในเหล่าสตรีอื่น หากพวกเธออย่าเกรง (อัลลอฮฺ)² ก็ไม่ควรพุดจาเพราะพรึงนั้ก เพราะจะทำให้ผู้ที่ในหัวใจของเขามีโรคเกิดความโลภ แต่จงพุดด้วยถ้อยคำที่พอเหมาะพอควร³

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

33. และจงอยู่ในบ้านเรือนของพวกเธอ และอย่าได้โอ้อวดความงาม (ของพวกเธอ) เช่น การอวดความงาม (ของพวกสตรี) แห่งสมัยมลายในยุคนั้น⁴ และจงดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต และจงภักดีต่ออัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ อัลลอฮฺเพียงแต่ต้องการที่จะขจัดความโสโครกออกไปจากพวกเจ้า⁵ โอ้ สมาชิก

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

¹ คือผู้ใดที่ภักดีต่ออัลลอฮฺและรอซูลเป็นประจำ และทำความใกล้ชิดต่อพระองค์ด้วยการทำความดีแล้วเราก็จะตอบแทนความดีให้เธอสองเท่า คือเท่าหนึ่งต่อการภักดีและการดีกวา อีกเท่าหนึ่งในการที่เธอทำความโปรดปรานให้แก่ท่านรอซูล ด้วยการพอใจในสิ่งที่มีอยู่ และการอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก

² อัลกุรฏูบียักกล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่า ความประเสริฐจะเป็นที่สมบูร์ณแก่พวกเธอด้วยกับการดีกวา โดยที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเธอได้มาเป็นภริยาของท่านรอซูล คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม

³ อิบน์กุซัยรกล่าวว่ ความหมายก็คือ เธอจะพุดกับผู้อื่นด้วยคำพุดที่ไม่มีการดัดจริตจะก้าน และไม่เหมือนกับกับการที่เธอจะพุดกับสามีของเธอ

⁴ โดยที่สตรีในยุคนญาฮิลียะฮฺได้ออกไปนอกบ้านเพื่ออวดความงามของพวกเธอ เปิดเผยส่วนที่ไม่สมควรจะเปิดเผย

⁵ คือขจัดความโสโครกแห่งการฝ่าฝืนและความผิดต่าง ๆ

ของวงศ์ตระกูล (นะบี) เอย์¹ และทรง (ประสงค์) ที่จะขัดเกลาพวกเจ้าให้สะอาดบริสุทธิ์

34. และจงอ่านสิ่งที่ได้ถูกอ่านในบ้านเรือนของพวกเธอ (เช่น) จากอายาททั้งหลายของอัลลอฮ์ และฮิกมะฮ์² แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

35. แท้จริง บรรดาผู้นอบน้อมชายและหญิง บรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง บรรดาผู้ภักดีชายและหญิง บรรดาผู้สัตย์จริงชายและหญิง บรรดาผู้อดทนชายและหญิง บรรดาผู้ถ่อมตัวชายและหญิง บรรดาผู้บริจาคทานชายและหญิง บรรดาผู้ถือศีลอดชายและหญิง บรรดาผู้รักษาอวัยวะเพศของพวกเขาที่เป็นชายและหญิง³ บรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากที่เป็นชายและหญิงนั้น⁴ อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ซึ่งการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง

36. ไม่บังควรแก่ผู้ศรัทธาชายและผู้ศรัทธาหญิงเมื่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ได้กำหนดกิจการใดแล้ว⁵ สำหรับพวกเขาไม่มีทางเลือก

وَأَذْكُرَ مَا يَنْتَلِي فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٢٢﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٣﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٢٤﴾

¹ หมายถึงครอบครัวของท่านนะบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

² คือพวกเธอจงอ่านอายาทต่างๆ ของอัลกุรอาน และสุนนะฮ์ของท่านนะบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม เพราะในอายาทต่างๆ และสุนนะฮ์มีแต่ความจำเริญและความสำเร็จ

³ จากสิ่งที่ต้องห้ามและเป็นบาป และสิ่งที่ไม่เป็นที่อนุมัติ เช่น การทำซินาและเปิดเผยอวัยวะเพศ

⁴ คือรำลึกถึงอัลลอฮ์อยู่ตลอดเวลาด้วยลิ้นและจิตใจของพวกเขา ทุกเวลาและสถานที่

⁵ คือเมื่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ใช้ให้กระทำการหนึ่งสิ่งใด

พระองค์ ครั้นเมื่อเซตได้หย่ากับนางแล้ว¹ เราได้ให้เจ้าแต่งงานกับนาง เพื่อที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายในเรื่องการ (การสมรสกับ) ภรรยาของบุตรบุญธรรมของพวกเขา เมื่อพวกเขาหย่ากับพวกนางแล้ว และพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นจะต้องบรรลุผลเสมอ

38. ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่ท่านนะบีในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้แก่เขา (นี่คือ) แนวทางของอัลลอฮ์ (ที่ได้มีขึ้นแล้ว) ต่อบรรดาผู้ได้ล่วงลับในสมัยก่อน และพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นได้กำหนดไว้แล้ว

39. บรรดา (นะบี) ผู้ที่ได้เผยแพร่ศาสนาทั้งหลายของอัลลอฮ์ และพวกเขากลัวเกรงพระองค์ และไม่กลัวเกรงผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงชำระสอบสวน

40. มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเขาเจ้า² แต่เป็นรอสูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานะบี³ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يُبْعَثُونَ رِيسَلَاتٍ اللَّهُ وَمَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكُنْ يَا اللَّهُ حَبِيبًا ﴿٣٩﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

¹ นี่คือหลักฐานอันชัดแจ้งว่าสิ่งที่ท่านรอสูลปกป้องเอาไว้ นั่น ก็คือต้องการจะแต่งงานกับเธอหลังจากเซตได้หย่าเธอแล้ว ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติตามคำบัญชาของอัลอะฮซัย มิใช่เพราะท่านรักเธอตามคำกล่าวอ้างของพวกเขา

² นักตีฟีรอธิบายว่า เมื่อท่านรอสูลอัลลอฮ์ คืออัลลอฮ์อะละฮ์อิบะฮ์ลัม สมรสกับไซหนับ มีผู้คนกล่าวกันว่ามุฮัมมัดแต่งงานกับภรรยาของบุตรบุญธรรมของเขา อายุขัยนี้จึงถูกประทานลงมา

³ แต่ท่านเป็นนะบีและรอสูลคนสุดท้าย อัลลอฮ์ทรงประทับตราศาสนแห่งชั้นฟ้า ดังนั้น จึงไม่มีนะบีหลังจากท่านอีกแล้ว อิบ์นูอบิบบาสกล่าวว่ พระองค์ทรงมีพระประสงค์ว่า หากข้าไม่ประทับตราให้เขาเป็นนะบีคนสุดท้ายแล้วข้าก็จะให้เขามีบุตรชายเพื่อให้เป็นนะบีหลังจากเขา

41. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงรำลึกถึงอัลลอฮ์ โดยการรำลึกอย่างมากมาย¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا ﴿٤١﴾

42. และจงแช่ซอซุดดีพระองค์ทั้งยามเช้าและยามเย็น²

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

43. พระองค์คือผู้ทรงประทานความเมตตาให้แก่พวกเจ้า³ และมะลาอิกะฮ์ของพระองค์ด้วย⁴ เพื่อพระองค์จะทรงนำพวกเจ้าออกจากความมืดทึบทั้งหลายสู่ความสว่าง⁵ และพระองค์ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเสมอ

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

44. การกล่าวคำทักทายของพวกเขาในวันที่พวกเขาพบพระองค์คือ ศานติ (สละม)⁶ และพระองค์ทรงเตรียมรางวัลอันมีเกียรติไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว⁷

يَحْيَتُهُمْ يَوْمَ يَقُومُونَ سَلَامًا وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

45. โอ้ นะบีเอ๋ย! แท้จริง เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อให้เป็นพยาน⁸ และผู้แจ้งข่าวดี⁹ และผู้ตักเตือน¹⁰

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

¹ รำลึกถึงอัลลอฮ์ด้วยการกล่าว “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์” “อัลฮัมดุลิลลาฮ์” การให้เกียรติ และการให้ความบริสุทธิ์อย่างมากมาย ทั้งในเวลากลางคืน กลางวัน ยามเดินทาง และยามพำนัก

² การที่กล่าวถึงเวลาทั้งสองก็เพราะมันเป็นเวลาที่ประเสริฐยิ่ง โดยที่มะลาอิกะฮ์ได้ลงมาในเวลาดังกล่าว

³ พระองค์ทรงให้ความเมตตาแก่บ่าวของพระองค์ตลอดเวลา ทรงเอาใจใส่ในกิจการของพวกเขา

⁴ ส่วนมะลาอิกะฮ์ก็จะขอพร ขอบกโทษ และความเมตตาให้แก่พวกเจ้าด้วย

⁵ คือจะนำพวกเจ้าออกจากการหลงผิดไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง จากความมืดทึบแห่งการฝ่าฝืนไปสู่แสงสว่างแห่งการจงรักภักดีและการศรัทธา

⁶ เช่นคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า (سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ) ศานติเป็นคำกล่าวจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตา

⁷ สวรรค์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พำนักอยู่ในนั้น

⁸ แก่ประชาชาติของเจ้าและประชาชาติทั้งหมดว่า บรรดาอะบีของพวกเขาได้เผยแผ่ศาสนาแห่งพระเจ้าของพวกเขาแล้ว

⁹ แก่บรรดามุอฺมินว่า จะได้รับการตอบแทนด้วยสวรรค์

¹⁰ แก่พวกปฏิเสธศรัทธาว่า จะได้รับการลงโทษด้วยนรกญะฮันนัม

46. และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺตามพระบัญชาของพระองค์¹ และเป็นดวงพระทีปอันแจ่มจรัส

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٦٦﴾

47. และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าแท้จริง สำหรับพวกเขาจะได้รับความโปรดปรานอันใหญ่หลวงจากอัลลอฮฺ²

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَكُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ مِمَّنْ ظَهَرَ مِنْكُمْ لَمْ يَأْمُرْ بِالْإِيمَانِ كَمَا آمَرْتُمْ بِهَا لَكُمُ الْوَعْدُ بِاللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ خَدِيمًا لَكُمْ ﴿٦٧﴾

48. และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกัน³ และอย่าสนใจการระรานของพวกเขา⁴ และจงมอบความไว้วางใจแต่อัลลอฮฺ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺทรงเป็นผู้รับการมอบหมาย⁵

وَلَا تَطِيعِ الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ وَدَعَاۤءَهُمْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

49. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! เมื่อพวกเขาได้สมรสกับบรรดาหญิงผู้ศรัทธา แล้วพวกเขาได้หย่าพวกเธอก่อนที่พวกเขาจะแตะต้องตัวพวกเธอ (คือร่วมหลับนอนกับพวกเธอ) ดังนั้น สำหรับพวกเขาไม่มีสิทธิ์ (ที่จะให้พวกเธออยู่) ในอดีตตะฮฺ โดยที่พวกเขาจะนับเวลาการอยู่ในอดีตตะฮฺ⁶ ฉะนั้น พวกเขาจึงให้ผลประโยชน์แก่พวกเธอบ้าง⁷ แล้วปล่อยให้พวกเธอจากไปโดยดีงาม⁸

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ
تُرْطَلْنَ قَبْلَ اَنْ تَمْسُوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ
عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدُوٍّ تَعْلُدُوْنَهَا فَمَتَّعُوْهُنَّ وَسَرَحُوْهُنَّ
سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٦٩﴾

¹ เรียกร้องมวลมนุษยไปสู่การให้เอกภาพ การจงรักภักดี และการออบาตะฮฺต่อพระองค์

² คือจะได้รับการประทานให้อย่างกว้างขวางมากมายในสวนสวรรค์จากอัลลอฮฺ

³ คืออย่าเชื่อฟังการขอร้องของพวกเข ในกรณีผ่อนปรนและยึดหยุ่นในเรื่องของศาสนา แต่จงยึดมั่นในสิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่เจ้า

⁴ และการปิดกั้นมหาชนมิให้ศรัทธาต่อเจ้า

⁵ ในเรื่องของคุณยาและอาคิเราะฮฺ

⁶ เพราะพวกเขามีได้หลับนอนกับพวกเธอ ดังนั้นจึงไม่ควรคาดการณ์ว่าพวกเธอจะตั้งครม

⁷ คือให้เกียรติแก่พวกเธอด้วยการจ่ายเงินหรือเครื่องแต่งตัว เป็นการประसानและถนอมจิตใจพวกเธอ

⁸ โดยปราศจากการทำร้ายและเป็นภัย ลิดรอนสิทธิของพวกเธอ

50. โอ้ นะบีเอ๋ย! เราได้อนุมัติแก่เจ้าในบรรดาภริยาของเจ้า ซึ่งเจ้าได้มอบมะฮัรแก่พวกเธอ¹ และสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครองจากพวกที่อัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้แก่เจ้า² และบุตรสาวของอา ลุง ของเจ้า และบุตรสาวของอา ป้า ของเจ้า และบุตรสาวของหน้า ลุง ของเจ้า และบุตรสาวของหน้า ป้า ของเจ้า ซึ่งพวกเธอได้อพยพพร้อมไปกับเจ้า³ และหญิงผู้ศรัทธาเมื่อนางเสนอตัวของนางแก่ท่านนะบี หากท่านนะบีปรารถนาจะสมรสกับนาง⁴ ทั้งนี้สำหรับเจ้าโดยเฉพาะ มิใช่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁵ แน่نون เรารู้ดีถึงสิ่งที่เราได้กำหนดแก่พวกเขาในเรื่องบรรดาภริยาของพวกเขา และสิ่งที่มือขวาของพวกเขาคครอบครอง⁶ เพื่อที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่เจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิษผู้ทรงเมตตาเสมอ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ
أُجُورَهُمْ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ
عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ
وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ وَأُمَّرَةَ مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

¹ เราได้อนุมัติหญิงหลายประเภทให้เจ้า เป็นการเปิดโอกาสและสะดวกง่ายดายแก่เจ้าในการเผยแผ่ศาสนา เช่น ให้สมรสกับหญิงที่เจ้ามอบมะฮัรให้พวกเธอ และเธอก็อยู่ในครอบครองของเจ้า นี่คือประเภทหนึ่ง

² อีกประเภทหนึ่งคือพวกที่ถูกจับเป็นเชลยศึกในสงคราม หญิงประเภทนี้ดีกว่าทาสที่ครอบครองโดยชายชื่อชาย

³ นี่ก็อีกประเภทหนึ่ง

⁴ เราได้อนุมัติหญิงประเภทนี้ให้แก่เจ้า โดยที่นางมีความรักในอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์

⁵ หญิงประเภทดังกล่าวข้างต้นนั้น เป็นที่อนุมัติสำหรับท่านนะบี คือลัลลอฮ์จะลบล้างชัลดิม โดยเฉพาะไม่เป็นที่อนุมัติแก่บรรดามุอฺมินทั่วไป เว้นแต่ฝ่ายชายจะต้องมอบมะฮัรให้แก่ฝ่ายหญิง

⁶ คือสิ่งที่เราได้บัญญัติแก่บรรดามุอฺมินในเรื่องของค่าใช้จ่าย มะฮัร พยาน ในขณะที่ทำการสมรสและการมีภริยาได้ไม่เกิน 4 คน ตลอดจนถึงสิ่งที่เราได้อนุมัติให้แก่พวกเขา คือสิ่งที่มือขวาของพวกเขาคครอบครอง (ทาส)

51. เจ้ามีสิทธิ์ที่จะหย่าผู้ที่เจ้าปรารถนาในหมู่พวกเธอ และเจ้าจะรับผู้ที่เจ้าประสงค์มาอยู่ร่วมกับเจ้า และผู้ใดที่เจ้าต้องการ (ให้มาอยู่ร่วม) จากผู้ที่เจ้าเคยแยกกันอยู่ ก็ไม่เป็นที่ตำหนิแก่เจ้า นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่จะทำให้นัยน์ตาของพวกเธอรื่นรมย์ และไม่ทำให้พวกเธอเศร้าโศก และพวกเธอพอใจในสิ่งที่เจ้าได้ให้แก่พวกเธอทั้งหมด¹ และอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเจ้า และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงชั้นดีธรรม

52. ไม่เป็นที่อนุมัติแก่เจ้าที่จะแต่งงานกับหญิงอื่นหลังจากนี้² และเจ้าอย่าได้เปลี่ยนพวกเธอเพื่อภริยาอื่น³ ถึงแม้ว่าความสวยงามของพวกเธอจะทำให้เจ้าพอใจก็ตาม นอกจากสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครอง⁴ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเฝ้ามองทุกสิ่งทุกอย่าง

53. โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าอย่าได้เข้าไปในบ้านทั้งหลายของนะบี เว้นแต่จะเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า เพื่อรับประทานอาหารโดยมิต้องคอยการปรุงอาหารให้สุกเสียก่อน⁵ แต่เมื่อพวกเจ้าได้รับเชิญก็จงเข้าไป ครั้นเมื่อพวกเจ้า

تُرِي مِنَ نِّسَاءِ مَنْ تَوْفَىٰ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِهِ
وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِنْ عَزْلَتٍ فَلَاحْتِاجَ عَلَيْكَ ذَلِكَ
أَدْفًا أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِنَّ وَلَا يَحْزَنَنَّ وَيَرْضَيْنَ
بِمَاءِ أَيْتِهِنَّ كَمَا هُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾

لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِنْسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ مِنْ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حَسَنُهَا إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَرِيًّا ﴿٥٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبْزِينَ إِنَّهُ
وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا إِذَا أُطِيعْتُمْ فَانْتَشِرُوا
وَلَا مُسْتَنْسِفِينَ لِحَدِيثٍ إِنْ لَكُمْ كَانَ يُؤْذَى
النَّبِيُّ فَيَسْتَجِئْ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِئْ

¹ ในการเลือกซึ่งเราได้เลือกให้แก่เจ้าในเรื่องของพวกเธอนั้น ย่อมทำให้พวกเธอพอใจ เพราะเมื่อพวกเธอรูว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของอัลลอฮฺ พวกเธอก็จะอบอุ่นใจ ไม่เสียใจ

² คือหลังจากภริยา 9 คน ที่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของเจ้า

³ ไม่อนุมัติให้เจ้าหย่าคนหนึ่งคนใดใน 9 คนนั้น แล้วไปแต่งงานกับหญิงอื่นแทน

⁴ คือนอกจากทาสี เพราะนางมีใช้ภริยา

⁵ ในอายะฮ์นี้เป็นการชี้แนะแก่บรรดามุอฺมินถึงมรรยาทอันสูงส่งและยิ่งใหญ่ เพื่อเป็นการให้เกียรติและไม่ก่อความรำคาญแก่เจ้าของบ้าน

รับประทานเสร็จแล้วก็จึงแยกย้ายกันออกไป และอย่าเป็นผู้ชอบวิสาสะในการสนทนา แท้จริง ในการนั้นย่อมทำความรำคาญให้แก่ท่านนะบี ซึ่งท่านกระดากอายพวกเขา¹ แต่อัลลอฮ์ไม่ทรงกระดากอายต่อความจริง และเมื่อพวกเขาขอลสิ่งใดจากพวกนาง ก็จึงขอพวกนางจากหลังม่าน เช่นนั้นแหละเป็นการบริสุทธิ์อย่างยิ่งแก่จิตใจของพวกเขาและจิตใจของพวกเขาและไม่เป็นการบังควรแก่พวกเขาที่จะก่อความรำคาญให้แก่รอซูลของอัลลอฮ์² และพวกเขาจะต้องไม่แต่งงานกับบรรดาภริยาของท่านหลังจากท่าน (ได้สิ้นชีพไปแล้ว) เป็นอันขาด แท้จริงในการนั้น ณ ที่อัลลอฮ์เป็นเรื่องที่ใหญ่หลวงนัก³

54. หากพวกเขาเปิดเผยสิ่งใดหรือปิดบังมัน⁴ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَوْلِكُمْ
وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ
اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجُجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا
إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ
كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

¹ คือการนั่งสนทนากันอยู่นานๆ ในบ้านของท่านนั้น ทำให้ท่านลำบากใจ ครั้นท่านจะบอกกล่าวเตือนให้ออกหลังจากเสร็จสิ้นการรับประทานอาหารแล้ว ท่านก็เกรงใจ ประคบกับภรรยาอันสูงส่งและความเมตตาของท่าน ท่านจึงไม่อาจกระทำได้

² คือเมื่อพวกท่านจะขอลสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือจะพูดกับพวกนาง ไม่ควรกระทำแบบเผชิญหน้ากันควรมีสิ่งใดมากั้นขวางไว้เพื่อป้องกันการสงสัย หรือการระแวงที่จะเกิดขึ้นได้ นอกจากนั้นก็เพื่อทำให้จิตใจของทั้งสองฝ่ายบริสุทธิ์ในสายตาของผู้อื่น

³ เพราะพวกนางนั้นเปรียบเสมือนมารดาของพวกท่าน และท่านนะบียก็เปรียบเสมือนบิดาของพวกท่าน เป็นการสมควรละหรือที่พวกท่านจะทำร้ายท่านนะบีและครอบครัวของท่าน เพราะการกระทำเช่นนั้นนับได้ว่าเป็นเรื่องร้ายแรงอย่างยิ่ง และเป็นบาปใหญ่ที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงยกโทษให้เลย

⁴ คือปิดบังเรื่องหนึ่งเรื่องใดไว้ในหัวข้อของพวกเขา

55. ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนาง¹ เกี่ยวกับบิดาของพวกนาง และลูก ๆ ของพวกนางและพี่น้องผู้ชายของพวกนาง และลูกชายของพี่น้องหญิงของพวกนาง และบรรดาผู้หญิงของพวกนาง² และสิ่งที่มือขวาของพวกนางครอบครอง และพวกนางยำเกรงต่ออัลลอฮฺ³ แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

56. แท้จริงอัลลอฮฺและมะลาอิกะฮฺของพระองค์ประสาทพรแก่กะบี⁴ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าจงประสาทพรให้เขา และกล่าวทักทายเขาโดยเคารวะ⁵

57. แท้จริง บรรดาผู้กล่าวร้ายแก่อัลลอฮฺและรอสูลของพระองค์⁶ อัลลอฮฺทรงสาปแช่งพวก

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ
وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أُمَّهَاتِهِمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ
وَلَا نِسَاءَهُمْ وَلَا مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَأَقْبَيْنَ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾

¹ คือไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนางและสตรีเพศทั้งหลาย ที่จะไม่คลุมศีรษะต่อหน้าบุคคลที่ได้กล่าวไว้ในอายะฮฺนี้ คือบรรดาญาติสนิทที่เป็นเพศชายของพวกนาง อัลกุรฎูบียฺกล่าวว่า เมื่ออายะฮฺเกี่ยวกับเรื่องฮิญาบถูกประทานลงมา บรรดาบิดาและลูกหลานได้กล่าวแก่ท่านรอสูลุลลอฮฺ คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลิมว่า พวกเราก็จะต้องพูดกับพวกนางหลังม่าน เช่นเดียวกันหรือ? อายะฮฺนี้จึงถูกประทานลงมาเป็นการผ่อนผัน

² หมายถึงบรรดาสตรีที่เป็นมูมินะฮฺ

³ ทั้งในที่ลับและในที่เปิดเผย

⁴ อัลกุรฎูบียฺกล่าวว่า การประสาทพรจากอัลลอฮฺแก่บรรดานะบี หมายถึงความเมตตาและความโปรดปรานของพระองค์ จากมะลาอิกะฮฺ หมายถึงการขอพรและขอกอภัยโทษให้แก่ท่าน

⁵ จากประชาชาติ หมายถึงการขอพรและการยกย่องให้เกียรติแก่ท่าน คือทุกครั้งที่มีมารกล่าวชื่อของท่าน พวกท่านก็จงกล่าวคำว่า สอลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลิม

⁶ เช่นพวกฮุศอ์กล่าวว่า “พระหัตถ์ของอัลลอฮฺถูกตริ้ง (ตระหนี่)” พวกกะฮอรอกกล่าวว่า “อัลมะซีหฺเป็นบุตรของอัลลอฮฺ” และกล่าวร้ายท่านรอสูลุลลอฮฺด้วยการปฏิเสธไม่ยอมรับสาสน์ของท่าน และกล่าวประณามท่านในรูปแบบต่าง ๆ

เขาทั้งในโลกนี้และปรโลก และทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับพวกเขา

58. และบรรดาผู้กล่าวร้ายแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง ในสิ่งที่พวกเขา มิได้กระทำ¹ แน่نون พวกเขาได้แบกการกล่าวร้าย และบาปอันชดแจ้งไว้

59. โอ้ นะบีเอ๋ย! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกเขาตั้งเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง² นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน³ และอัลลอฮฺทรงเป็นผู้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

60. แน่نون ถ้าพวกมุนาฟิกันและบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรค และกลุ่มผู้ก่อความสงบในนครมะดีนะฮฺ ไม่ระงับ (การกระทำที่

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا كَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَإِنَّمَا هِيَ إِفْكٌ

بِأَيِّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ
يُؤْذِينَ عَلَيْكُمْ مِنْ غَيْرِ مَا كَسَبْتُمْ ذَلِكَ أُذًى أَنْ يُعْرِفَنَ
فَلَا يُؤْذِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦٠﴾

﴿٦٠﴾ لَيْنَ لَزِينَتِهِ الْمُتَنَفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ

¹ โดยปราศจากความเป็นธรรม คือกล่าวหาในสิ่งที่พวกเขามิได้กระทำ

² คือให้พวกนางเหล่านั้นสวมเสื้อคลุมๆ ซึ่งจะช่วยปกปิดความสวยงามและเครื่องประดับของพวกนาง เพื่อป้องกันการกล่าวร้ายแก่นาง และแยกให้แตกต่างจากลักษณะของพวกผู้หญิงญาฮิลียะฮฺ อฎฎุอับรียฺ รายงานจากอับนุ อับบาส ซึ่งกล่าวเกี่ยวกับอายะฮ์นี้ว่า อัลลอฮฺทรงใช้บรรดาหญิงผู้ศรัทธาว่า เมื่อพวกนางจะออกจากบ้าน ให้พวกนางคลุมศีรษะและปกปิดใบหน้าด้วยเสื้อคลุมของพวกนาง และเปิดช่องสำหรับนัยน์ตาอย่างเดียว

³ ในการปกปิดเช่นนั้นเป็นการป้องกันพวกนางให้พ้นจากคำพูดของพวกมนุษย์เลวทราม และเป็นการแยกพวกนางให้แตกต่างจากพวกทาสี

เลวทรามของพวกเขานั่นเอง) แน่หนอน เราจะให้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา แล้วพวกเขาจะไม่กลับมาทำนุเป็นเพื่อนบ้านของเจ้าในนั้นอีก เว้นแต่เพียงชั่วเวลาอันเล็กน้อยเท่านั้น¹

61. พวกเขาเหล่านั้นถูกสาปแช่ง² ไม่ว่าพวกเขาจะถูกพบ ณ แห่งหนใด ก็จะถูกจับกุมและถูกสังหาร (โดยปราศจากความเมตตา)

62. นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์แก่บรรดาผู้ที่ล่วงลับไปแล้วแต่กาลก่อน³ และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในแนวทางของอัลลอฮ์⁴

63. มีผู้คนถามเจ้าเกี่ยวกับยามอวสาน⁵ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์”⁶ และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางที่ยามอวสานนั้นอยู่ใกล้ๆ นี้เอง

64. แท้จริง อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁷ และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชนชดชงไว้สำหรับพวกเขา

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا تَقِفُوا أَخِذُوا وَقْتِكُمْ وَقْتًا ﴿١٧﴾

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ
وَلَنْ يَّجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿١٨﴾

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ
وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿١٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٢٠﴾

¹ อีรอสซียักกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงสัญญากับนบีของพระองค์ว่า จะให้เขาขับไล่บรรดาศัตรูของเขาออกจากนครมะดีนะฮ์ เพื่อกำจัดมนุษย์จำพวกเลวทรามให้หมดสิ้นไป

² คือให้ห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์

³ คือพระองค์จะทรงกระทำแก่พวกเขาเหล่านั้นในลักษณะดังกล่าว

⁴ เพราะแนวทางของอัลลอฮ์นั้นตั้งอยู่บนรากฐานอันมั่นคงแข็งแรง

⁵ คือพวกมุชริกีนถามเจ้าเป็นเชิงเหยียดหยันถึงกำหนดเวลาของยามอวสาน

⁶ ผู้ที่รู้เรื่องนั้นคือพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ พระองค์ทรงปกปิดไว้เพื่ออภิมะฮุซของพระองค์ ไม่มีผู้ใดสามารถล่วงรู้ได้ แม้แต่มะลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิดและนบีนบีผู้เป็นรอซูล

⁷ คือขับไล่พวกเขาให้ห่างไกลจากความเมตตาของพระองค์

65. พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ¹

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ فِيهَا وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

66. วันที่ใบหน้าของพวกเขาจะถูกพลิกกลับไปกลับมาในไฟนรก² พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้ความระทมทุกข์ของเรา! หากเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามรอซูล ก็จะได้หรือ!!”³

يَوْمَ نُفَلِّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾

67. และพวกเขา กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามบรรดาหัวหน้าของเรา และบรรดาผู้นำของเรา ดังนั้น พวกเขาได้ทำให้พวกเราหลงทาง⁴

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾

68. ข้าแต่พระเจ้าของเรา ได้โปรดลงโทษพวกเขาสองเท่าเถิด⁵ และทรงสาปแช่งพวกเขาซึ่งการสาปแช่งอันยิ่งใหญ่”

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعَفْتُمْ مِنْكَ الْعَذَابِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

69. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้สับประมาทมุซา⁶ แล้วอัลลอฮ์ก็

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَىٰ مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾

¹ ให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์

² เหมือนกับเนื้อที่ถูกย่าง

³ เพื่อที่ เราจะ ไม่ถูกทดสอบด้วยการลงโทษที่น่าเหยียดหยามเช่นนั้น

⁴ จากแนวทางที่ถูกต้องและการศรัทธา

⁵ เพราะพวกเขาเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกเราหลงทาง

⁶ คืออย่าได้เป็นเช่นพวกยะฮูดีที่ได้กล่าวหานะบีมุซาว่า เป็นโรคต่างหรือโรคเรื้อน

ทรงให้เขาพ้นจากที่พวกเขากล่าวร้าย¹ และเขา
เป็นผู้ควรแก่การคารวะ ณ ที่อัลลอฮ์²

70. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงยำเกรงอัลลอฮ์³
และจงกล่าวถ้อยคำที่เที่ยงธรรมเถิด⁴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

71. พระองค์จะทรงปรับปรุงการทำงานของพวก
เจ้าให้ดีขึ้นสำหรับพวกเจ้า⁵ และจะทรงอภัยโทษ
ความผิดของพวกเจ้าให้แก่พวกเจ้า และผู้ใด
เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์
แน่นอน เขาได้รับความสำเร็จใหญ่หลวง⁶

يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

72. แท้จริงเราได้เสนาอการอะมานะฮ์⁷ แก่ชั้น
ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และขุนเขาทั้งหลาย
แต่พวกมันปฏิเสธจะแบกรับมันและกลัวต่อมัน
(คือภาระอันหนักอึ้ง)⁸ และมนุษย์ได้แบกรับ
มัน แท้จริงเขา (มนุษย์) เป็นผู้ธรรมมงมาย
ยิ่ง⁹

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

¹ เกี่ยวกับเรื่องนี้มีหะดีษรายงานมีความหมายโดยสรุปว่า อัลลอฮ์ทรงประสงค์ที่จะให้มุซาพ้นจากข้อกล่าวหาด้วยการให้เขาเปลื้องเสื้อผ้าลงไปอาบน้ำในลำธาร เมื่ออาบน้ำแล้วขึ้นมาก็ไม่พบเสื้อผ้า จึงเดินตระเวนหา ผู้คนจึงได้มองเห็นเรือนร่างของมุซาวาบริสุทธีผุดผ่อง ปราศจากโรคใดๆ ทั้งสิ้น

² คือเป็นผู้ที่มีตำแหน่งอันสูงส่ง ณ ที่พระเจ้าของเขา จะขอสั่งใดพระองค์ก็จะประทานให้แก่เขา

³ จงยำเกรงอัลลอฮ์ในทุกคำพูดและการกระทำของพวกเจ้า

⁴ คือถ้อยคำที่เป็นที่โปรดปรานแด่อัลลอฮ์เท่านั้น

⁵ คือพระองค์จะประทานความสำเร็จและรับกรงานที่ดีของพวกเจ้า

⁶ คือบรรลุสู่เป้าหมายที่เขาต้องการ

⁷ คือบทบัญญัติต่างๆ ทางศาสนาทั้งข้อใช้และข้อห้าม

⁸ หมายถึงว่าอะมานะฮ์ที่อัลลอฮ์จะมอบให้แก่พวกมันนั้น เป็นภาระที่ยิ่งใหญ่และสำคัญยิ่ง

⁹ คือมนุษย์เป็นผู้ธรรมต่อตัวเอง และไม่รู้จักบั่นปลายแห่งความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

73. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงลงโทษแก่พวกมุนาฟิกินชายและพวกมุนาฟิกินหญิง¹ และบรรดาผู้ตั้งภาคีชาย (มุชริกิน) และบรรดาผู้ตั้งภาคีหญิง (มุชริก้าต)² และเพื่ออัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษแก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย³ และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

¹ การที่พระองค์ทรงให้มนุษย์แบกรับอะมานะฮ์ซึ่งเป็นข้อบัญญัตินั้น ก็เพื่อที่จะทรงลงโทษพวกมุนาฟิกินที่แสดงออกซึ่งการอื้อमानแต่เพียงภายนอก และซ่อนการกุฟรไว้ภายใน

² พวกมุชริกินคือผู้ที่แสดงออกซึ่งการตั้งภาคีต่อพระองค์ ทั้งภายนอกและภายใน

³ คือพระองค์จะทรงเมตตาต่อบรรดามุอมีน จะทรงอภัยโทษและโปรดปรานพวกเขา

(34) ซูเราะฮ์สะบะอ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 54 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ สะบะอ

ซูเราะฮ์สะบะอเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่ให้ความสนใจในเรื่องของหลักการศรัทธาอิสลามที่เกี่ยวกับรากฐานของศาสนา เพื่อยืนยันถึงความเป็นเอกภาพ การแต่งตั้งนะบี การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน

ซูเราะฮ์นี้เริ่มด้วยการเทิดทูนถวายพระเกียรติแด่อัลลอฮ์ ญัสละวะอะลา ซึ่งพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหลายมีความสมบูรณ์ ทรงทำให้กิจการทั้งหลายของโลกเป็นไปอย่างรัดกุม ทรงจัดเตรียมจักรวาลด้วยความปรีชาญาณของพระองค์ ดังนั้น พระองค์คือพระผู้สร้างที่ยอดเยี่ยม ปรีชาญาณ สรรพสิ่งทั้งหลายที่มีจำนวนแม้เท่าปรมาณูหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จะไม่รอดพ้นไปจากความรู้ของพระองค์ได้เลย นี่คือหลักฐานอันยิ่งใหญ่ในความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญยิ่งเรื่องหนึ่ง คือการปฏิเสธศรัทธาของพวกมุชริกีนต่อปรโลก ต่อการฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว พระองค์จึงบัญชาให้ท่านรอซูล คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิซซาลาม์ สาบานด้วยพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเข่ว่า ปรโลกนั้นจะมีขึ้นอย่างแน่นอนหลังจากความพินาศของสังขารทั้งหลาย “บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า วันอาสานจะไม่มาถึงเราดอก จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด หากินได้ ขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน ผู้ทรงรอบรู้ ในสิ่งพันญาณวิสัย มันจะเกิดขึ้นแก่พวกท่านอย่างแน่นอน...”

ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ ของบรรดารอซูล โดยกล่าวถึงนะบีดาอูด และบุตรของท่าน คือ นะบีสุลัยมาน อะลัยฮิมัสลาม คือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานนานาชนิดให้แก่ท่านทั้งสอง เช่น การทำให้ญินเป็นประโยชน์แก่สุลัยมาน

การทำให้หนักและภูเขาถล่มทับหุบเขารวมกับหุบเขาที่ราบสูง ทั้งนี้เป็นการแสดงให้เห็นที่ประจักษ์ถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ทรงประทานให้อย่างกว้างขวางแก่หุบเขาสอง

นอกจากนั้นซูเราะฮ์นี้ยังได้กล่าวถึงความสงสัยบางประการของพวกมุชริกีนเกี่ยวกับศาสนของหุบเขาและรอซูลคนสุดท้าย โดยได้ตอบโต้ข้อสงสัยเหล่านั้นด้วยหลักฐานที่ปราศจากข้อขัดแย้งและขัดแย้ง นอกจากนี้ยังได้นำหลักฐานมายืนยันถึงการมีและความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา อีกด้วย

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการเรียกร้องพวกมุชริกีนไปสู่การศรัทธาต่อพระผู้ทรงเอเกะ พระผู้ทรงพิชิต โดยเด็ดขาด ซึ่งการจัดเตรียมกิจการต่างๆ ของสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหมดนั้น อยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “สะบะอ” เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องราวของสะบะอ ซึ่งเป็นอาณาจักรหนึ่งของเยเมนโบราณ เป็นที่ปรากฏว่าชาวเมืองสะบะอเหล่านั้นอยู่ในสภาพที่ได้รับความโปรดปราน ร่มเย็นเป็นสุขและอุดมสมบูรณ์ตลอดจนที่พักอาศัยของพวกเขาก็หอมล้อมไปด้วยเรือกสวนไร่นา ครั้นเมื่อพวกเขาเนรคุณต่อความโปรดปรานและความดีทั้งหลายที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานให้แก่พวกเขา พระองค์จึงลงโทษพวกเขาด้วยการให้น้ำท่วมเขื่อนมะอริบ เพื่อให้พวกเขายึดถือเป็นบทเรียนและนิกัศน์อุทาหรณ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์¹ และบรรดาการสรรเสริญในปรโลกเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์² และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้ เชี่ยวชาญ

2. พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เข้าไปอยู่ในแผ่นดิน³ และสิ่งที่ออกมาจากมัน⁴ และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้า⁵ และสิ่งที่ขึ้นไปสู่ในนั้น⁶ และพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงอภัยเสมอ

3. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า วันอวสานนั้นจะไม่มาถึงเราดอก⁷ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หามิได้ ขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน⁸ ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพันญานวิสัย มันจะเกิดขึ้นแก่พวกท่านอย่างแน่นอน ไม่มีแม่แต่น้าหนักเพียงเท่าฐลีในชั้นฟ้าทั้งหลาย และใน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

يَعْلَمُ مَا يَلِيحُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يُعْرِجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْعَفُورُ ﴿٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَأَتَيْنَنَّكُمْ عَلَيْهَا الْغَيْبُ لَا يُعْرَبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْفَرُ
مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُّبِينٍ ﴿٣﴾

¹ การสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ในโลกนี้ เนื่องจากเดซานุกาฟอันสมบูรณ์ของพระองค์

² เนื่องจากความเมตตาอันไพบูรณ์ของพระองค์

³ เช่น น้ำฝน ชุมทรัพย์ และคนตาย

⁴ เช่น พืช ผัก ผลไม้ ดาน้ำ ฯลฯ

⁵ เช่น น้ำฝน มะลาอิกะฮ์ และความเมตตา

⁶ เช่น การงานที่ดี และศุอาตต่างๆ

⁷ เป็นการปฏิเสธเชิงเหยียดหยันต่อคำมั่นสัญญาของมุฮัมมัด

⁸ อิบฺนุกะษีรากล่าวว่า นี่คือนหนึ่งในสามอายัต ที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์สาบานต่อพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ว่า วันอวสานนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ส่วนอีกสองอายะฮ์ก็คืออายะฮ์ที่ 53 ในซูเราะฮ์ฮุญส และอายะฮ์ที่ 7 ในซูเราะฮ์อัตตะฆอบูน

แผ่นดิน และที่เล็กยิ่งกว่านั้นและที่ใหญ่กว่านั้น
จะรอดพ้นจากพระองค์ เว้นแต่จะอยู่ในบันทึก
อันชัดแจ้งทั้งสิ้น¹

4. เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนแก่บรรดาผู้
ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย ชนเหล่านั้น
นั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และ
ปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ (คือสวนสวรรค์)²

5. ส่วนบรรดาผู้เพียรพยายามขัดขวางอายาต
ทั้งหลายของเรานั้น³ ชนเหล่านั้นสำหรับพวก
เขาจะได้รับการลงโทษอันเลวร้ายอย่างเจ็บปวด

6. และบรรดาผู้ได้รับความรู้นั้น⁴ ตระหนักดี
ว่า สิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจากพระเจ้าของ
เจ้านั้นเป็นสัจธรรม และจะชี้นำไปสู่แนวทาง
แห่งพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

7. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าว (เยาะ
เย้ย) ว่า “เราจะชี้แนะแก่พวกท่านใหม่ เล่าถึง
ชายคนหนึ่งที่เขาจะบอกเล่าแก่พวกท่านว่า”⁵

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿١﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا عَلَيْنَا مَعْجِرِينَ أُولَئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ
إِذَا مَرَقْتُمْ كُلَّ مَرْقَبٍ إِنَّكُمْ لَعِنَى خَلْقٍ كَادِبٍ ﴿٧﴾

¹ การกระทำใดๆ ก็ตามที่มนุษย์ได้ปฏิบัติไปในโลกศุนยานั้น จะไม่เป็นที่ซ่อนเร้นไปจากความรู้ของพระองค์เป็นอันขาด ในเมื่อสิ่งที่มีน้ำหนักเท่าดวงธูสิก็จะไม่เป็นที่ซ่อนเร้นไปจากความรู้ของพระองค์แน่นอนการกระทำและสภาพของมนุษย์ก็ไม่อาจจะรอดพ้นไปจากพระองค์ได้

² คือผู้ที่มีคุณลักษณะ 2 ประการ คือเป็นผู้ศรัทธาและทำความดี อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงตอบแทนแก่เขาด้วยการอภัยโทษและสวนสวรรค์

³ โดยพวกเขาคิดว่า สามารถที่จะก่อให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับศาสนและอัลกุรอานได้

⁴ คือบรรดาผู้อศาบะฮ์และบรรดาผู้ที่มีความรู้ทางด้านศาสนาโดยเฉพาะ

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลิลฮุอะลียะฮ์วะซัลลิม คือจะบอกเล่าเรื่องราวที่แปลกประหลาดที่สุด

เมื่อพวกท่านถูกทำให้แตกสลายกระจัดกระจาย เป็นผุยผงแล้ว¹ พวกท่านจะถูกบังเกิดขึ้นมาใหม่

8. เขาได้ปั้นความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือว่าเขาเป็นบ้าไปแล้ว?² หามิได้!³ บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อปรโลกนั้น จะอยู่ในการลงโทษและการหลงผิดอันไกลลิบ

9. พวกเขามิเห็นดอกหรือ ถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาที่มีอยู่ในฟากฟ้าและแผ่นดิน⁴ หากเราประสงค์เราจะให้แผ่นดินสวบพวกเขาลงไป หรือเราจะให้ส่วนต่างๆ จากท้องฟ้าหล่นลงมาบนพวกเขา⁵ แท้จริง ในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอนแก่บ่าวทุกคนที่หันหน้าเข้าสู่อัลลอฮ์

10. และโดยแน่นอน เราได้ให้ความโปรดปรานจากเราแก่ดาวูด⁶ โอ้ภูเขายี่สิบสองช่องสุดดี

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ حِجَّةٌ بَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِآخِرَةٍ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾

أَفَتَرَوْنَ إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَاءُ نَحْصِفْ بِهِمُ
الْأَرْضَ أَوْ نَقِطَ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ
إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّسِيبٍ ﴿٩﴾

﴿١٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَمُوسَىٰ قُلُوبًا وَجِبَالًا أَوِيٍّ
مَعَهُ وَالطُّبْرَ وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾

¹ คือหลังจากร่างกายได้เน่าเปื่อยและกระดูกได้กลายเป็นผุยผงไปแล้ว จุดมุ่งหมายในการกล่าวของพวกกุฟฟาร กุเรชนี่ ก็เพื่อเป็นการเยาะเย้ยถากถาง เพราะพวกเขาปฏิเสธศรัทธา

² คือพวกเขาได้กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือเป็นบ้าไปแล้ว พวกเขาพูดในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้

³ มັນมิได้เป็นเช่นที่พวกเขากล่าวอ้าง คือการกล่าวเท็จและเป็นบ้า แต่พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อวันปรโลกต่างหาก

⁴ คือพวกเขามิได้พิจารณาดอกหรือ ถึงสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวพวกเขาทุกๆ ด้าน จากชั้นฟ้าและแผ่นดิน มันจะชี้แนะให้เป็นທີ່ประจักษ์ถึงความเป็นเอกะของพระผู้สร้าง เมื่อพวกเขาพิจารณาแล้วก็จะรู้ว่าพระผู้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น ย่อมจะทำให้มนุษย์กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาจากหลังจากที่พวกเขาได้ตายไปแล้ว

⁵ คือเราจะให้แผ่นดินสวบเช่นที่เราได้ทำกับกอรูน หรือจะให้ชิ้นส่วนจากท้องฟ้าหล่นลงมาเหมือนอย่างที่ เราได้ทำกับชาวอัลลอฮ์ยักษ แล้วพวกเขาจะหนีไปทางไหน?

⁶ นักตีฟซีรอฮ์อธิบายว่า ความโปรดปรานหมายถึงการเป็นนะบี การประทานคัมภีร์อัลกุรอาน การให้ภูเขาและนกเข่งซ็อดดีพร้อมกับเขา การทำให้เหล็กอ่อน และการสอนให้เขารู้จักท่าเลื้อยเกาะ

พร้อมกับเขาและนกด้วย¹ และเราได้ทำให้
เหล็กอ่อนสำหรับเขา

11. เจ้าจงทำสื่อเกราะและทำห้วงของมันเป็นให้
ได้สัดส่วน² และพวกเจ้าจงทำความดีเถิด แท้
จริง ข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

12. และเราได้ให้มีลมพัดแก่สลัยมาน ซึ่งมัน
จะพัดไปในยามเช้าเป็นเวลาหนึ่งเดือน และ
มันจะพัดกลับในยามเย็นเป็นเวลาหนึ่งเดือน³
และเราได้ให้ไหลมาแก่เขาซึ่งตาน้ำของเหล็ก⁴
(คือให้ทองเหลืองที่หลอมตัวเป็นตาน้ำไหลมา
สำหรับสลัยมาน) ในหมู่ภูมินั้น มีผู้ทำงานอยู่
เบื้องหน้าเขาด้วยอนุมัติแห่งพระเจ้าของเขา⁵
และผู้ใดในหมู่พวกเขาหันหน้าจากพระบัญชาของ
เรา⁶ เราจะให้เขาล้มรสการลงโทษที่มีไฟลุก
โชติช่วง

أَنْعَمَلْ سَعْيَتِ وَدَرِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا
صَلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾

وَلَسَلَّمْنَا الَّرِيحَ غَدُوهَا شَهْرًا وَرَوْحَهَا شَهْرًا
وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِبْنِ مَنْ يَعْمَلُ
بَيْنَ يَدَيْهِ لِذُنُوبِهِ وَمَنْ يَرْجُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا
نَذِقُهُ مِنَ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

¹ อินนูบัสกล่าวว่ นกจะกล่าวตัสบิหฺเมื่อเขากล่าว และเมื่อเขาอ่านคัมภีร์สัตว์ทุกชนิดจะหยุดฟังการอ่านของเขา และจะร้องไห้เมื่อเขาร้องไห้

² ก้อดาตะฮุกกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงทำให้เหล็กอ่อนโดยไม่ต้องใช้ไฟหลอมหรือฆอนทุบตี และเขาเป็นคนแรกที่ประดิษฐ์คิดทำสื่อเกราะ ซึ่งอัลลอฮฺทรงกล่าวไว้ในอายะฮฺที่ 80 ของซูเราะฮฺอัลอัมบียาฮฺ ที่ว่า “และเราได้สอนเขาให้รู้การทำสื่อเกราะแก่พวกเจ้า เพื่อป้องกันพวกเจ้าจากการรบกวน...”

³ นักตีฟซีรกล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงให้ลมพัดภายใต้การบัญชาของสลัยมาน โดยที่ลมพัดในระยะทางไกลภายในเวลาอันจำกัด หอบเอากองทหารของเขาออกจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางเดินเท้าหนึ่งเดือน แต่ลมจะหอบเอาไปเพียงครึ่งวันเท่านั้น

⁴ นักตีฟซีรกล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงให้ทองเหลืองละลายแก่สลัยมาน เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงให้เหล็กอ่อนแก่ดาวิด โดยเป็นสัญญาณและสิ่งมหัศจรรย์อันชัดเจน

⁵ ทั้งหมดนั้นเป็นไปตามพระบัญชาและการประทานความสะดวกของอัลลอฮฺแก่บ่าวของพระองค์

⁶ คือไม่เชื่อฟังสลัยมาน

13. พวกเขา (ญิน) ทำงานให้เขา (สุลัยมาน) ตามที่เขาต้องการ (เช่นสร้าง) ปราสาทหลายแห่งที่สูงตระหง่าน และบรรดาหุ่นจำลอง¹ และบรรดาโคมใส่อาหารมีขนาดเท่าบ่อน้ำ และบรรดาหม้อสำหรับหุงอาหารตั้งอยู่กับที่² พวกเขาจึงทำงานเกิด วงศ์วานของดาอูดเอ๋ย! ด้วยการขอบคุณ³ และส่วนน้อยแห่งปวงบ่าวของเราที่เป็นผู้ขอบคุณ

14. ครั้นเมื่อเราได้กำหนดความตายแก่เขา มิได้มีสิ่งใดบ่งชี้แก่พวกเขาถึงความตายของเขา นอกจากปลวกได้ตืนแทะกินไม้เท้าของเขา⁴ ดังนั้น เมื่อเขาล้มลงพวกญินก็รู้อย่างชัดเจนว่าหากพวกเขา⁵ในสิ่งพินญาณวิสัยแล้ว⁵ พวกเขาจะไม่ต้องมาทนทุกข์ทรมานที่หน้าอดสูเช่นนั้น⁶

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرَبٍ وَنَسِيلٍ وَجِفَانٍ
كَالْجُؤَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ
شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾

فَلَمَّا فَضَيَّعْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ
فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَ الْجِنَّ أَنَّ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

¹ คือหุ่นจำลองชนิดแปลก ๆ จากทองเหลืองและแก้ว (ในสมัยนั้นรูปปั้นไม่เป็นที่ต้องห้าม)

² หม้อใบใหญ่ ๆ ตั้งอยู่กับที่เคลื่อนไปไหนมาไหนไม่ได้

³ ด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นการขอบคุณพระองค์ที่ได้ประทานความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่และเกียรติอันมากมาย

⁴ คือพวกพ้องของท่านและพวกญินก็ไม่รู้ระแคะระคายมาก่อนเลยถึงการตายของสุลัยมาน พวกก็อดยานีย์ให้ความหมาย “ดาบะตุลฮัฎฎิ” (ปลวก) ว่าหมายถึง “เราะฮุบะฮาม” บุตรของสุลัยมาน เพราะอาณาจักรของสุลัยมานอ่อนอำนาจลงในสมัยของบุตรคนนี้ และความหมาย “มินสะอะตุฮ์” (ไม้เท้า) นั้น คืออำนาจของเขา

⁵ คือตามที่มีกรกล่าวอ้างกันว่าพวกญินรู้ในสิ่งเร้นลับ

⁶ นักตีฟซริกกล่าวว่า สุลัยมานได้ยินละหมาดอยู่ที่แท่นใช้ไม้เท้ายัน เขายืนตายอยู่ในสภาพเช่นนั้นเป็นเวลาถึงหนึ่งปี พวกญินไม่รู้และได้ทำงานหนักอยู่เช่นนั้น โดยที่พวกเขาคิดกันว่านะบีสุลัยมานยังมีชีวิตอยู่

15. โดยแน่นอน สำหรับพวกสะบะอ์นั้นมีสัญญาอันหนึ่งในที่อาศัยของพวกเขา¹ มีสวนสองแห่งทางขวาและทางซ้าย พวกเขาจงบริโภคนอกจากปัจจัยยังชีพของพระเจ้าของพวกเขา และจงขอบคุณต่อพระองค์ อันเป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์² และมีพระเจ้าผู้ทรงอภิ

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ
وَسِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ بَلَدَةً
طَيِّبَةً رَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

16. แต่พวกเขาได้ผินหลัง ดังนั้น เราจึงปล่อยน้ำจากเขื่อนให้ท่วมพวกเขา³ และเราได้เปลี่ยนให้พวกเขาสวนสองแห่งของพวกเขา แทนสวนอีกสองแห่ง⁴ มีผลไม้ขมและต้นไม้พุ่ม และต้นพุทราบ้างเล็กน้อย

فَاعْرَضُوا فَاأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ
وَأَثَلٍ وَشَجَرٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾

17. เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนพวกเขา เนื่องจากพวกเขาเนรคุณ และเรามีได้ลงโทษผู้ใด (ด้วยการลงโทษอย่างรุนแรงเช่นนี้) นอกจากพวกเนรคุณ⁵

ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَهُلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكٰفِرُونَ ﴿١٧﴾

¹ ในประเทศเยเมน คือมีสัญญาอันยิ่งใหญ่ที่ขึงถึงเดซานาภาพของพระองค์ ในการตอบแทนผู้กระทำความดีและความชั่วตามผลงานของเขา เมื่อชาวเมืองสะบะอ์ได้เนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเขาจึงถูกทำลายอำนาจให้หมดสิ้นไป และกระจัดกระจายไป

² ก้อตาดะฮุกกล่าวว่า สวนสองแห่งของพวกเขาเป็นต้นไม้ที่ร่มรื่น และมีดอกผลอย่างมากมางดงามเมื่อสตรีเดินผ่านไปโดยมีกระจาดทูนอยู่บนศีรษะ ผลไม้จะหล่นลงมาเต็มกระจาดโดยไม่ต้องเก็บเกี่ยว เพราะความสูงอมของมันและความที่มันมีอย่างมากมาย

³ คือเมื่อพวกเขาไม่เชื่อฟัง ไม่จงรักภักดี ไม่ขอบคุณต่ออัลลอฮ์ และไม่ปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของบรรดารอซูลของพระองค์ เราจึงปล่อยน้ำจากเขื่อนไปทำลายเรือสวนและบ้านช่องของพวกเขา

⁴ คือเราได้เปลี่ยนสวนสองแห่งที่อุดมสมบูรณ์เป็นสวนสองแห่งที่แห้งแล้ง เป็นต้นไม้พุ่มเล็ก ๆ และผลของมันขม

⁵ มุญาฮิดกล่าวว่า จะไม่มีการลงโทษนอกจากการเนรคุณ เพราะมุอิมินนั้นอัลลอฮ์จะทรงลบล้างความผิดของเขา ส่วนกาฟิรนั้นพระองค์จะทรงตอบแทนการงานของเขาด้วยความชั่วของเขาที่ได้กระทำไว้

18. ระหว่างพวกเขาและระหว่างหัวเมืองต่าง ๆ ซึ่งเราได้ให้ความจำเริญในนั้น เราได้ให้มีขึ้นซึ่งหัวเมืองที่เด่นชัด¹ และเราได้กำหนดการเดินทางไว้ในนั้น² พวกเขาจึงเดินทางไปตามนั้นเกิด ทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างปลอดภัย³

19. แล้วพวกเขาได้พูดว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา! ขอพระองค์ได้ทรงทำให้การเดินทางของเรายืดยาวขึ้น”⁴ และพวกเขาได้อธรรมต่อตัวพวกเขาเอง ดังนั้นเราจึงได้ทำให้พวกเขาเป็นเรื่องเล่าขานติดต่อกันมา⁵ และเราได้ทำให้พวกเขาแตกสลายกระจัดกระจายกันออกไปแท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณมากมายอย่างแน่นอนแก่ทุกคนผู้อดทน ผู้กตัญญู⁶

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَهْرَهُ ۚ وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرًا وَيَوْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا مَا آمَنَّا ۚ آمِينَ ﴿١٨﴾

فَقَالُوا لَوْلَا رَبَّنَا يَعْتَدُ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾

¹ เราได้ทำให้หมู่บ้านติดต่อกันไปเป็นหัวเมืองที่เด่นชัด ตั้งแต่เมืองสะบะอ์ของเยเมนไปจนกระทั่งถึงเมืองต่างๆในประเทศซาม เป็นที่รู้จักกันในหมู่นักเดินทาง

² เราได้กำหนดการเดินทางระหว่างหมู่บ้านหนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง คือเป็นระยะทางและเวลา

³ จึงเดินทางระหว่างหมู่บ้านเหล่านั้นตามความพอใจ ในเวลากลางวันหรือกลางคืนอย่างปลอดภัย โดยไม่ต้องแบกสะเบียงไปด้วย เพราะความอุดมสมบูรณ์ตามหมู่บ้านเหล่านั้น

⁴ คือเมื่อพวกเขาเบื่อหน่ายต่อความสุขสบาย ก็วิงวอนขอให้หมู่บ้านที่อยู่ใกล้ๆ กันนั้นห่างไกลออกไปเพื่อพวกเขาจะได้เดินทางท่ามกลางทะเลทราย และจัดเตรียมสัมภาระของการเดินทาง อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงตอบรับอย่างฉับพลันด้วยการทำลายหมู่บ้านเหล่านั้น และทำให้มันเป็นหมู่บ้านร้างไร้ผู้คนและเป็นทะเลทราย

⁵ ในยุคหลังๆ

⁶ จุดมุ่งหมายในการกล่าวถึงสะบะอ์นี้ก็เพื่อเป็นการเตือนมนุษย์ มิให้เนรคุณต่อนิอมะฮ์และมิให้เกิดขึ้นแก่พวกเขา เหมือนกับที่ได้เกิดมาแล้วในอดีต

20. และโดยแน่นอน อิบลิสได้ทำให้การนึกคิดของมันเป็นต่อพวกเขาเป็นจริง¹ ดังนั้นพวกเขาจึงได้ปฏิบัติตามมัน เว้นแต่ส่วนน้อยของบรรดาผู้ศรัทธาเท่านั้น

21. และมันไม่มีอำนาจใดๆ เหนือพวกเขา² เว้นแต่เพื่อเราจะได้รู้ว่าผู้ใดศรัทธาต่อวันปรโลก จากผู้ที่เขามีความสงสัยในเรื่องนั้น³ และพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงดูแลคุ้มครองทุกสิ่งทุกอย่าง⁴

22. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวกท่านจินตนาการ (ว่าเป็นพระเจ้า)⁵ อื่นจากอัลลอฮ์ พวกมันมิได้ครอบครองแม้แต่หน้าหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและพวกมันมิได้มีหุ้นส่วนในทั้งสองนั้น⁶ และสำหรับพระองค์นั้นมิได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน

23. การชะฟาอะฮ์⁷ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขา จนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลาย

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ لَيْلِيَسُ ظَنُّهُ، فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيْقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٠﴾

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطٰنٍ اِلَّا لِيَعْلَمَ
مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ وَمَنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿٢١﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ رَزَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوٰتِ
وَلَا فِى الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيْهَا مِنْ شَرِكٍ
وَمَا لَكُمْ مِنْهُمْ مِّنْ ظٰهِرٍ ﴿٢٢﴾

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ اِلَّا لِمَنْ اٰذَنَ لَهُ،
حَتّٰى اِذَا فُرِعَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ
قَالُوْا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٢٣﴾

¹ คืออิบลิสได้สาบานไว้ว่า “และแน่นอนข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด” และในที่สุดสิ่งที่มันนึกคิดไว้นั้นก็เป็นความจริงขึ้นมา คือพวกที่หลงผิดไปปฏิบัติตามมัน

² ในการหลอกลวงและการกระชิบกระชาบของมัน

³ คือไม่ศรัทธาต่อวันปรโลก แล้วเราก็จะได้ตอบแทนแก่ทุกคนด้วยผลงานของเขา

⁴ ไม่มีกิจการใดๆ ของปวงบ่าวจะซ่อนเร้นไปจากความรู้ของพระองค์

⁵ คือจงวิงวอนขอต่อพวกมันให้นำความดีต่างๆ มาให้พวกท่าน และให้พวกมันคุ้มครองกันพวกท่านจากอันตรายต่างๆ

⁶ พวกมันไม่มีอำนาจใดๆ ที่จะให้ความคุ้มครองในเรื่องใดๆ ในจักรวาลนี้

⁷ โปรดดูคำอธิบายเรื่องการชะฟาอะฮ์ ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 109 ซูเราะฮ์ญุซอ์ฮา

จากจิตใจของพวกเขา¹ พวกเขากล่าวว่า พระเจ้า
ของพวกท่านได้ตรัสอะไรนะ พวกเขากล่าวว่า
ลัทธิธรรม² และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรง
ยิ่งใหญ่

24. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทาน
ปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน จากชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดิน³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอัลลอฮ์
และแท้จริงไม่เราก็คือพวกท่านแน่นอน ที่อยู่บน
แนวทางที่ถูกต้อง หรืออยู่ในการหลงผิดอย่าง
ชัดแจ้ง

25. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะไม่ถูก
สอบถามเกี่ยวกับที่เราทำผิด และเราก็จะไม่ถูก
สอบถามเกี่ยวกับที่พวกท่านกระทำ⁴

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระเจ้าของเราจะ
ทรงรวบรวมพวกเราทั้งหมด⁵ แล้วพระองค์จะ
ทรงตัดสินระหว่างพวกเราด้วยความจริง และ
พระองค์คือผู้ทรงตัดสิน ผู้ทรงรอบรู้⁶

27. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงแสดง
ให้ฉันเห็น บรรดาที่พวกท่านได้นำไปตั้งเป็น

﴿قُلْ مَنْ رَزَقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
قُلْ لِلَّهِ وَإِنَّا أَوْلِيَاكُمْ لَعَلَّاهُدَى
أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤١﴾﴾

﴿قُلْ لَأَسْأَلَنَّكُمْ عَمَّا أَجْرَمْنَا
وَلَأَسْأَلَنَّ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾﴾

﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ
وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٤٣﴾﴾

﴿قُلْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ أَحَقَّ مُرَبِّهِمْ شُرَكَاءَ كَلَّابِ
هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٤﴾﴾

¹ คือจากจิตใจของมะลาอิกะฮ์และบรรดานะบี

² หมายถึงว่าพระองค์ทรงอนุญาตให้แก่พวกเขา เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่บรรดามุอมีน

³ จากชั้นฟ้าทั้งหลายหมายถึงการให้ฝนตกลงมา และจากแผ่นดินหมายถึงให้พืชผลผักผลไม้งอกออกมา

⁴ คือพวกท่านจะไม่ถูกเอาโทษในสิ่งที่เรากระทำผิด และเราก็จะไม่ถูกเอาโทษในสิ่งที่พวกท่านกระทำผิด
ทุกคนจะได้รับโทษในสิ่งที่ตนกระทำ นี่คือคำพูดที่มีมรรยาทมีอภัยค้ำในการโต้เถียงกัน

⁵ ในวันกิยามะฮ์

⁶ ผู้ทรงตัดสินอย่างยุติธรรม พระองค์จะไม่ทรงอธรรมแก่ผู้ใด พระองค์ทรงรอบรู้สถานะของปวงบ่าวจะ
ทรงให้ผู้อยู่บนความจริงได้เข้าสวนสวรรค์ และให้ผู้อยู่บนความเท็จได้เข้านรก

ภาคีร่วมกับพระองค์¹ ไม่ดอก!² พระองค์คือ
อัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

28. และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้
ผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย³
แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

29. และพวกเขา กล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญาณนี้
(จะมาถึง) หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง⁴

30. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สำหรับพวกท่านมี
กำหนดวันวันหนึ่ง ซึ่งพวกท่านจะขอผ่อนผัน
ให้ล่าช้าสักระยะหนึ่งก็ไม่ได้ และจะร่นเวลาให้
เร็วเข้าก็ไม่ได้⁵

31. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า เราจะ
ไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้ และต่อสิ่งที่มีมาก่อน
อัลกุรอาน⁶ และหากเจ้า (มุฮัมมัด) ได้เห็น เมื่อ
บรรดาผู้อธรรมจะถูกให้หยุดยืนต่อหน้าพระเจ้า
ของพวกเขา⁷ บางคนในพวกเขาจะกล่าวซัด

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا قَوْلًا لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قُلْ لَكُمْ عِجَابُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعِجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَفْتِمُونِ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ
وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَوَرَّوْا إِذِ الظَّالِمُونَ
مَوْفُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَجِعَ بَعْضُهُمْ
إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلِ الَّذِي كَانُوا يَسْتَعْجِلُونَ

¹ คือบรรดาเจิวัดหรือรูปปั้นต่าง ๆ ที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีร่วมกับพระองค์

² มันมิใช่สิ่งที่พวกท่านอ้างในการตั้งภาคีดอก แต่พระองค์คือพระเจ้าองค์เดียว ทรงเอกะ ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

³ เราได้ส่งเจ้ามาแก่มวลมนุษย์ เพื่อตักเตือนเรื่องการลงโทษของเรา หากพวกเขาฝ่าฝืนและปฏิเสธ และแจ้งข่าวดีถึงการตอบแทนในผลงานที่ดี หากพวกเขาเชื่อฟังและศรัทธา

⁴ คือพวกมุชริกีนกล่าวเป็นเชิงเย้ยหยันว่า เมื่อใดเล่าการลงโทษจะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริงในคำพูด

⁵ สำหรับพวกท่านมีเวลาจำกัดเฉพาะสำหรับการลงโทษที่จะมีมา ซึ่งอัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้แล้วจะไม่ล่าช้าและไม่เร็วเกินกำหนด

⁶ คือคัมภีร์ต่าง ๆ ที่ถูกประทานมาก่อน ซึ่งบอกกล่าวถึงเรื่องการฟื้นคืนชีพและวันชุมนุม

⁷ คือสภาพของบรรดาผู้อธรรมที่ปฏิเสธต่อวันปรโลก กำลังถูกสอบสวนคิดบัญชีถึงผลงานของพวกเขา

ถ้อยคำแก่อีกคนหนึ่ง¹ บรรดาผู้อ่อนแอกว่า (ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้ที่ยังยะโส (หัวหน้า) ว่า หากมิใช่พวกท่านแล้ว² แน่نون พวกเราคงได้เป็นผู้ศรัทธากันแล้ว

32. บรรดาผู้ที่ยังยะโส (หัวหน้า) ก็กล่าวแก่บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) ว่า พวกเรานะหรือที่ได้เห็นวงเหี่ยวพวกท่านจากแนวทางที่ถูกต้องหลังจากที่มันได้มีมายังพวกท่าน³ มิใช่เช่นนั้น แต่พวกท่านเองเป็นผู้กระทำผิด

33. บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้ที่ยังยะโส (หัวหน้า) ว่า มิใช่เช่นนั้นดอก! แต่มันเป็นแผนการทั้งกลางคืนและกลางวัน⁴ เมื่อพวกท่านใช้ให้พวกเราปฏิบัติศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้เราตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์ และพวกเขาจะซ่อนความสำนึกผิดเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษ⁵ และเราได้คล้องพันธนาการที่คอของบรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธา⁶ พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนใดๆ นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้

34. และเรามีได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดไปยังเมืองใด⁷ นอกจากบรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของมันจะกล่าว

لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا
اَنْحَنُ صِدْدًا ذَكَرْنَا عَنْ اَهْدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَ كُرُّ
بَلْ كُنْتُمْ تُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
بَلْ مَكْرَ الْاَيْدِي وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ
وَنَجْعَلَ لِهٖ اَنْدَادًا وَاَسْرُوا التَّدَامَةَ لَمَّا رَاوْا
الْعَذَابَ وَاَعْتَدْنَا لِلْاَغْلَلِ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوْا
هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾

وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا قَالَ مُتَرَفُوْهَا
اِنَّا بَعْدُ اَرْسَلْنَا بِهٖ كُفْرُوْنَ ﴿٣٤﴾

¹ คือกล่าวประนามขัดทอดซึ่งกันและกัน

² หากมิใช่การแนะนำให้หลงผิดของพวกท่านแล้ว

³ คือพวกเรานะหรือที่ห้ามพวกท่านมิให้ศรัทธา หลังจากมันได้เป็นที่ประจักษ์แจ้งมายังพวกท่านแล้ว

⁴ คือมันเป็นการวางแผนของพวกท่าน ให้เราปฏิบัติตามทั้งกลางคืนและกลางวัน

⁵ คือทั้งสองฝ่ายจะซ่อนความเสียใจ สำนึกผิด ที่ได้ปฏิบัติศรัทธา และกลัวว่าจะถูกตำหนิ

⁶ คือนอกจากถูกลงโทษด้วยไฟนรกแล้ว ยังถูกคล้องคอคด้วยโซ่อีกด้วย

⁷ เพื่อตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของเรา หากพวกเขาปฏิบัติศรัทธา

ว่า แท้จริง เราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมา¹

35. และพวกเขาได้กล่าวอีกว่า พวกเรามีทรัพย์สินและลูกหลานมากกว่า และพวกเราจะไม่ถูกลงโทษ²

36. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริง พระเจ้าของฉันทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คับแคบ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้³

37. และมีไซ์ทรัพย์สินของพวกเจ้า และมีลูกหลานของพวกเจ้า ที่จะทำให้พวกเจ้าใกล้ชิดสนิทกับเรา นอกจากผู้ศรัทธาและกระทำความดี ดั่งนั้นชนเหล่านั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับการตอบแทนเป็นสองเท่า ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้⁴ และพวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์อย่างผู้ปลอดภัย

وَقَالُوا لَنْ نَكْفُرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ
أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا
زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ جَزَاءُ الضَّمِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ
ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾

¹ ก้อตาดะฮุกกล่าวว่า บรรดาผู้พุ่มเฟื่อยคือบรรดาหัวหน้าชั่ว ๆ ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาจะรีบปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดานะบี จุดมุ่งหมายของอายะฮฺนี้ก็เพื่อเป็นการปลอบใจท่านนะบี คือสลัลลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ต่อการปฏิเสธศรัทธาของบรรดาหัวหน้ากูเรช

² คือมีมากกว่าบรรดาผู้ศรัทธาที่อ่อนแอเหล่านั้น และพวกเราจะไม่ถูกลงโทษ เพราะพระองค์ทรงโปรดปรานพวกเรา หากพระองค์ไม่ทรงโปรดพวกเราแล้ว พระองค์ก็จะไม่ทรงประทานริสกีให้เราอย่างกว้างขวาง นั้นเป็นการเปรียบเทียบที่เข้าข้างตัวเอง

³ ความจริงเรื่องริสกีก็กว้างขวางหรือคับแคบ มิใช่เป็นการซึ่งไปถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺบางที่อัลลอฮฺทรงให้ริสกีกว้างขวางแก่พวกกาเฟรและผู้ทรยศฝ่าฝืน และทรงให้คับแคบแก่มุอฺมินและผู้จงรักภักดี เพื่อเป็นการทดสอบพวกท่านอย่าได้นึกคิดเลยว่า การมีทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานมากมายเป็นการซึ่งไปถึงความรักและความสุข หากแต่ว่าทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับอีกมุฮฺษะและพระประสงค์ของพระองค์

⁴ คือความดีอันหนึ่งจะเพิ่มเป็นสิบเท่าหรือมากกว่านั้น จนกระทั่งถึง 700 เท่า

38. และบรรดาผู้มุ่งมันเพื่อทำลายล้างสัญญาณ
ทั้งหลายของเรา คนเหล่านี้จะถูกนำมาอยู่ต่อ
หน้า (เรา) ในการลงโทษ¹

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿٣٨﴾

39. จงกล่าวเถิด แท้จริง พระเจ้าของฉันทรง
แผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จาก
ปวงบ่าวของพระองค์ และทรงให้คับแคบแก่
เขา² และอันใดที่พวกเขาบริจาคจากสิ่งใดก็ดี
พระองค์จะทรงทดแทนมัน³ และพระองค์นั้น
ทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัย
ยังชีพ⁴

قُلْ إِنْ رَفِيَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَيَقْدِرُ لَهُ، وَمَا أَنْفَقْتُمْ شَيْئًا وَفَهُوَ يَخْلِفُهُ،
وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٣٩﴾

40. และวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขา
ทั้งหมด แล้วพระองค์จะตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า
พวกเขาเหล่านั้นนะหรือที่เคารพภักดีต่อพวก
เจ้า?⁵

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ
أَهْلًا أَمْ لَا، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا يَا كَافِرِينَ ﴿٤٠﴾

¹ เมื่อกล่าวถึงการตอบแทนแก่บรรดามุอิมิน ในอายะฮ์นี้ก็ได้กล่าวถึงการลงโทษแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ชัดและแตกต่างระหว่างการตอบแทนทั้งสองชนิด

² อายะฮ์นี้ได้กล่าวซ้ำกับอายะฮ์ที่ 36 แต่มีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน จุดมุ่งหมายของอายะฮ์ก่อนหมายถึงถึงพวกกุฟฟาร แต่ในที่นี้เป็นการสนับสนุนให้บรรดามุอิมินบริจาค

³ คือสิ่งที่พวกเจ้าบริจาคออกไปในทางของอัลลอฮ์ จะมากหรือน้อยก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงตอบแทนให้พวกเจ้าไม่เร็วก็ช้า

⁴ คือการประทานให้ของพระองค์ไม่มีขอบเขต นักตัฟซีรอธิบายว่า ในเมื่อการอีมานและการกระทำความดีเป็นการทำให้พวกเรามีความใกล้ชิดกับพระเจ้าของเขาแล้ว ก็จะทำให้ความดีของเขาเพิ่มพูนขึ้นอีกด้วย ดังนั้นความสุขในโลกอาคิเราะฮ์ก็จะไม่ขัดแย้งกับความกว้างขวางของปัจจัยยังชีพในโลกดุนยานี้ เพราะบางทีคนที่ดี (ซอและหฺ) จะได้รับบริษัที่เพิ่มพูนในโลกนี้ พร้อมกับจะได้รับการตอบแทนที่สมบูรณ์ยิ่งในโลกอาคิเราะฮ์ตามสัญญาณของพระองค์

⁵ เป็นคำตรัสของอัลลอฮ์แก่มะลาอิกะฮ์ และเป็นการประณามแก่พวกกุฟฟาร ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงรู้ว่ามะลาอิกะฮ์นั้นเป็นผู้บริสุทธิ์จากการกล่าวอ้างเช่นนั้น

41. พวกเขา (มะลาอิกะฮ์) กล่าวว่า มหาบริสุทธิ์
แห่งพระองค์ท่าน พระองค์ทรงเป็นผู้คุ้มครอง
พวกข้าพระองค์ มิใช่พวกเขา¹ แต่พวกเขา
เคารพภักดีญิน (ชัยฏอน) ส่วนมากของพวก
เขาเป็นผู้ศรัทธาต่อพวกมัน (ชัยฏอน)²

42. ดังนั้น วันหนึ่งบางคนในพวกเจ้าไม่มีอำนาจ
ที่จะให้คุณและให้โทษซึ่งกันและกัน³ และเรา
จะกล่าวแก่บรรดาผู้กระทำความผิดเหล่านั้นว่า พวก
เจ้าจงลืมนการลงโทษของไฟนรก ซึ่งพวกเจ้า
ได้ปฏิเสธมัน

43. และเมื่อบรรดาอายาตอันชัดเจนของเราถูก
อ่านแก่พวกเขา (มุซริกีน) แล้วพวกเขา กล่าวว่า
นี่มิใช่ใครอื่น นอกจากชายคนหนึ่งซึ่งปรารถนา
จะยับยั้งพวกท่าน จากการที่บรรพบุรุษของพวก
ท่านได้เคารพภักดีมาก่อน และพวกเขา กล่าวว่า
นี่มิใช่อะไรอื่น นอกจากเรื่องเท็จที่ถูกอุปโลกน
ขึ้น⁴ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวใน
เรื่องของสัจธรรม เมื่อมันได้มีมายังพวกเขาว่า
นี่มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเล่ห์กลอย่างชัดเจน⁵

قَالُوا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَاٰتٰنَا مِنْ دُوْنِهِمْ بَلْ كَانُوْا
يَعْبُدُوْنَ الْاٰجِنَّ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾

قَالِيَوْمَ لَا يَسٰلُكَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكْفِرُوْنَ ﴿١٢﴾

وَاِذْ اَنْتَلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا يَنْتَبِهْنَ قَالُوْا مَا هٰذَا اِلَّا رَجُلٌ
يُرِيْدُ اَنْ يُّصَدِّكُمْ عَنَّا كَاَنْ يَعْبُدَ اٰبَاؤَكُمْ وَقَالُوْا
مَا هٰذَا اِلَّا اِفْكٌ مُّفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسْحٰرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٣﴾

¹ ข้าพระองค์คือข้อปฏิเสธการกล่าวอ้างเช่นนั้น พระองค์ท่านเป็นพระเจ้าของเราอย่างแท้จริง เราขออับอายต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

² เพราะชัยฏอนได้ล่อลวงพวกเขาให้เคารพภักดีผู้อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ได้ปฏิบัติตาม

³ คือทั้งผู้เคารพอับอายและผู้ถูกเคารพอับอายอื่นจากอัลลอฮ์ จะไม่ได้รับประโยชน์อะไรทั้งสิ้น จะไม่ได้รับการชะฟาอะฮ์และการรอดพ้น หรือการปกป้องจากการลงโทษและความพิณาศ

⁴ คืออัลกุรอานนี้เป็นเรื่องเท็จที่อุปโลกนขึ้นแก่อัลลอฮ์

⁵ พวกปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวอย่างกล้าหาญและโอหังว่า “อัลกุรอานนี่มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นมายากลอย่างชัดเจน ไม่เป็นที่เคลือบแฝงแก่ผู้ใด”

44. และเรามีได้ประทานบรรดาคัมภีร์ให้แก่พวกเขา¹ (เพื่อให้) พวกเขาศึกษาค้นคว้ากัน และเราก็มิได้ส่ง (บรรดาราอซูล) ไปยังพวกเขา ก่อนหน้าเจ้า (ในฐานะ) เป็นผู้ตักเตือน²

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كِتَابٍ يُدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿١١﴾

45. และบรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาก็ได้ปฏิเสธ (สัจธรรมมาแล้ว) และพวกเขา (กุเรช-มักกะฮ์) มิได้มีถึงหนึ่งในสิบของที่เรานำมาให้ (ความมั่งคั่ง) แก่พวกเขา³ กระนั้นก็ดี พวกเขา ก็ได้ปฏิเสธบรรดาราอซูลของข้า ดังนั้น การปฏิเสธ (ต่อข้าจะมีผล) เป็นอย่างไร (ต่อพวกเขา)!⁴

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رَسُولِيْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٢﴾

46. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันทขอเตือนพวกท่านเพียงข้อเดียวว่า พวกท่านจงยืนขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ (ครั้งละ) สองคนและคนเดียว⁵ แล้วจงไตร่ตรองดู (ก็จะประจักษ์ว่า) สหายของพวกท่านนั้นมิได้เป็นบ้า แต่เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างสาหัสเท่านั้น⁶

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَجْهِ اللَّهِ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنَىٰ وَفُرْدَىٰ ثُمَّ نَفَعَكُمْ أَوْ مَا يُصَاحِبُكُمْ مِنْ حِنَّةٍ ۗ إِنَّهُ لَا يُذِيبُ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿١٣﴾

¹ คือพวกกุฟฟารมักกะฮ์

² อัญญาบียัยกล่าวว่ อัลลอฮ์มิได้ประทานคัมภีร์ก่อนอัลกุรอานแก่ชาวอาหรับ และมิได้ส่งนะบีมุฮัมมัดก่อนนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์จะส่งอิบรอฮีม แก่พวกเขา

³ ความมั่งคั่งทางด้านกำลัง ทรัพย์สินสมบัติ และมีอายุยืนนาน

⁴ การปฏิเสธของพวกเขาต่อบรรดาราอซูลของเราก็คือ การถูกทำลายอย่างหมดสิ้นและถอนรากถอนโคน

⁵ อัลกุรฎูบียัยกล่าวว่ การยืนในที่นี้หมายถึงการยืนขึ้นเพื่อแสวงหาความจริง

⁶ เขาเป็นร่อซูลผู้ตักเตือนพวกท่าน หากพวกท่านปฏิเสธศรัทธาก็จะได้รับการลงโทษอย่างสาหัสในวันกียามะฮ์

47. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ไม่มีรางวัลอันใดที่ฉันจะขอจากพวกท่าน เพราะมันเป็นของพวกเขาท่าน¹ แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และพระองค์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง²

48. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงให้ความจริงทำลาย (ความเท็จ³ เพราะพระองค์เป็น) ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) เมื่อความจริงได้ปรากฏขึ้น⁴ ความเท็จก็จะไม่เกิดขึ้นและจะไม่กลับมาอีก

50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากฉันหลงผิดฉันก็หลงผิดเฉพาะตัวของฉันเอง⁵ แต่ถ้าฉันอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง นั่นก็คือพระเจ้าของฉันได้ทรงวะฮีย์แก่ฉัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงใกล้ชิด

51. และหากเจ้าได้เห็นขณะที่พวกเขาตื่นตระหนกตกใจ⁶ แล้วไม่มีทางหนีรอด และพวกเขาจะถูกจับเอาไปจากสถานที่อันไกล⁷

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

قُلْ حَاءَ الْحَقِّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلَ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رِزْقًا مِنْهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزَعُوا فَالِقَاتِ الْوَعْدِ وَأُنزِلُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾

¹ ฉันมิได้ขอรางวัลเป็นค่าจ้างในการเผยแพร่ศาสนาจากพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้กล่าวหาฉันและคิดว่าฉันเรียกร้องให้พวกท่านปฏิบัติตามฉัน โดยหวังการตอบแทนจากพวกท่าน

² คืออัลลอฮ์จะเป็นผู้ทรงตอบแทนแก่ฉัน เพราะพระองค์ทรงสอดส่องดูแลการกระทำของฉันและการกระทำของพวกท่าน

³ คือให้ความจริงปรากฏชัดขึ้นมาอย่างชัดเจนด้วยหลักฐาน

⁴ คืออัลลีสลาม

⁵ หากปรากฏว่าฉันหลงผิด - ตามคำอ้างของท่าน - โทษแห่งการหลงผิดก็จะอยู่ที่ตัวของฉัน มันจะไม่ใช่เป็นพิษเป็นภัยแก่ผู้อื่น

⁶ คือหากเจ้าเห็นสภาพของพวกมุชริกีนยามที่พวกเขาตื่นตระหนกตกใจขณะที่ออกมาจากกุบูร

⁷ คือจับเอาไปโยนลงสู่ไฟนรก

52. และพวกเขาก็จะกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาต่อมัน (ความจริง) แล้ว¹ จะเป็นไปได้อย่างไรที่พวกเขาเรียกร้องจากสถานที่อันไกลเช่นนี้²

53. และแน่นอน พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา มัน (ความจริง) มาก่อนแล้ว³ และพวกเขาหวังถึง (ปฏิเสธ) สิ่งเร้นลับจากสถานที่อันไกล⁴

54. และระหว่างพวกเขากับสิ่งที่พวกเขาต้องการ มีสิ่งกีดขวาง⁵ ดังเช่นที่ได้ถูกปฏิบัติมาก่อนแล้ว กับพลพรรคของพวกเขา⁶ แท้จริงพวกเขา นั้น อยู่ในความสงสัย ความสับสนแท้⁷

وَقَالُوا أَمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَادُ مِنْ مَكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ
يَا لَغَيْبٍ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ
مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

¹ คือศรัทธาต่ออัลกุรอานและรอซูล

² ขณะนั้นพวกเขาอยู่ในโลกอาคิเราะฮ์ และสถานที่แห่งการฮิมาณคือโลกตุญา

³ คือพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานและรอซูลมาก่อนแล้วในโลกตุญา ดังนั้น การศรัทธาจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาได้อย่างไรในโลกอาคิเราะฮ์

⁴ คือปฏิเสธในเรื่องของสิ่งพันญาณวิสัย โดยกล่าวว่า ไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระบัญชี ไม่มีสวรรค์ ไม่มีนรก ซึ่งพวกก็อดยาก็มีความศรัทธาเช่นเดียวกับพวกกุฟราร์มักกะฮ์

⁵ มีสิ่งกีดขวางระหว่างพวกเขากับการฮิมาณและการเข้าสู่สวนสวรรค์

⁶ คือผู้ที่อยู่ในสภาพเดียวกันในการปฏิเสธศรัทธา จากประชาชาติต่าง ๆ ในอดีต

⁷ ในเรื่องของการชำระบัญชีและการลงโทษ

พิชิตโดยเด็ดขาด

หลังจากนั้นซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงสิ่งที่ประชาชาติของมุฮัมมัดได้รับช่วงมา นั่นก็คือสาส์นจากฟากฟ้าที่มีเกียรติยิ่ง ด้วยการประทานคัมภีร์อันประเสริฐซึ่งเป็นจุดรวมของความประเสริฐอันหลากหลายแห่งบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์ จากนั้นก็ได้แบ่งประชาชาติออกเป็น 3 จำพวก คือ พวกที่บ่กพร่องกระทำความชั่ว พวกที่กระทำความดี และพวกที่ริบเร่งแข่งขันกันทำความดี

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการกล่าวประณามและคำตอโทษพวกมุชริกีนในการที่พวกเขาเคารพสักการะบูชารูปปั้น เจริต และหินปูน

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์ฟาฏีรถูกขนานนามเช่นนี้ เป็นการรำลึกถึงชื่ออันประเสริฐ และคุณลักษณะอันงดงามในตอนแรกเริ่มของซูเราะฮ์ เพราะคุณลักษณะอันนี้เป็นการบ่งชี้ถึงความสวยสดงดงาม การประดิษฐ์ให้มีขึ้น และการเนรมิตที่ไม่มีแบบฉบับมาก่อนเลย ในการนี้เป็นการแสดงถึงการวาดมโนภาพอันละเอียดอ่อน ที่บ่งชี้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้ทรงมีเกียรติอันมากมายและเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ตลอดจนการเนรมิตที่แปลกประหลาด พระองค์ผู้ทรงบังเกิดมะลาอิกะฮ์ และทรงสร้างพวกเขาในรูปแบบที่ประหลาดและสวยงาม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรง
สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน¹ ผู้ทรงแต่ง
ตั้งมะลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำข่าว ผู้มีปีกสอง สาม
และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรง
ประสงค์² แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอาณาภาพ
เหนือทุกสิ่ง

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةَ
رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ
مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. สิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้จากความ
เมตตาแก่มนุษย์ชาติ ไม่มีผู้ยับยั้งมันได้³ และ
สิ่งใดที่พระองค์ทรงยับยั้งไว้ ก็ไม่มีผู้ใดให้มันได้
หลังจาก (การยับยั้ง) ของพระองค์และพระองค์
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

¹ พระผู้ทรงเนรมิตพระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนเลย

² คือมีรูปร่างใหญ่โตแตกต่างกัน มีปีกมากหลาย ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ได้เห็น
ญิบรีลมี 600 ปีกในคืนอัลอิสรออ ระหว่างทุก ๆ สองปีกมีขนาดเท่าระหว่างตะวันออกกับตะวันตก อัซซุซรีย
รายงานว่า ญิบรีลได้กล่าวแก่ท่านนะบี คือลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ว่า โอ้มุฮัมมัด! หากท่านเห็นอิสรอฟีล
แล้วจะรู้สึกอย่างไร? เพราะเขามี 12,000 ปีก ปีกข้างหนึ่งอยู่ทางตะวันออกและอีกข้างหนึ่งอยู่ทางตะวันตก
และบัลลังก์นั้นตั้งอยู่บนตัวเขา (อิสรอฟีล)

³ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้เช่น ความเมตตา ความโปรดปราน การมีสุขภาพสมบูรณ์ ความปลอดภัย
วิชาความรู้ อีกมะฮู บัจญัยยังชีฟ การส่งบรรดารอซูลมาเพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่มวลมนุษย์และอื่น
จากนั้น ในรูปแบบและชนิดต่างๆ ของความโปรดปรานอย่างเหลือคณานับ ไม่มีผู้ใดสามารถที่จะยับยั้ง
มันและห้ามปรามการสร้างของอัลลอฮ์ได้ ดังนั้น พระองค์คือพระผู้ทรงกรรมสิทธิ์ พระผู้ทรงประทานให้
ซึ่งไม่มีผู้ใดยับยั้งในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้ และไม่มีผู้ใดให้ในสิ่งที่พระองค์ทรงยับยั้ง

3. โอ้มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า¹ จะมีพระผู้สร้างอื่นใดจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ² ที่จะประทານปัจเจกยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ ดังนั้น ทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกลอกลวงให้หันห่างออกไป (จากความจริง)³

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ
عَرَفَ اللّٰهُ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالاَرْضِ لَا اِلَهَ
اِلَّا هُوَ فَاَنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٥﴾

4. และหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า แน่หนอน บรรดา
รอซูลก่อนหน้าเจ้าก็ได้ถูกปฏิเสธมาก่อนแล้ว⁴
และการทำงานทั้งหลายย่อมถูกนำกลับไปหา
อัลลอฮ์

وَإِنْ يَكْفُرْ بِكَ فَكُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ
وَالِلّٰهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ ﴿٣٦﴾

5. โอ้มนุษย์เอ๋ย! แท้จริงสัญญาณของอัลลอฮ์นั้น
เป็นจริงเสมอ⁵ ดังนั้น อย่าให้การดำรงชีวิต
อยู่ในโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า⁶ และอย่าให้การ
หลอกล่อ (ชัยฏอน) มาล่อลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับ
อัลลอฮ์เป็นอันขาด⁷

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللّٰهِ الْغُرُوْهُ ﴿٣٧﴾

¹ หมายถึงจงขอบคุณพระเจ้าของพวกเจ้าต่อความโปรดปรานอันมากหลายเหลือคณานับ ที่พระองค์ทรง
ประทานให้แก่พวกเจ้า

² เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ

³ ทำไมพวกเจ้าจึงถูกนำไปให้เคารพบูชาเจ็ดต่าง ๆ หลังจากที่ให้มีหลักฐานอันชัดเจนแล้ว

⁴ เป็นการปลอบใจท่านนะบี คืออัลลอฮ์จะส่งรอซูลใหม่ ในการที่ประชาชาติของท่านปฏิเสธท่าน

⁵ คือสัญญาณของพระองค์ที่มีต่อพวกเจ้าในเรื่องการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนนั้นเป็นจริงอย่างแน่อน
โดยมิต้องสงสัย

⁶ อย่าให้การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ด้วยความเพริศแพร้วของมัน และความสุส่าราญของมัน ทำให้พวก
เจ้าหลงลืมถึงการมีชีวิตอยู่ในโลกอาคิเราะฮ์

⁷ อย่าให้ชัยฏอนหลอกลวงพวกเจ้าจนกระทั่งหลงไหลเคลิบเคลิ้มไปกับมัน โดยหวังการอภัยและความใจ
บุญของพระองค์ มันจะหลอกล่อให้พวกเจ้าหวังในการอภัยโทษพร้อมกันยังคงกระทำสิ่งที่เป็นการทรยศ

6. แท้จริง มารชัฎฏอนนั้นเป็นศัตรูกับพวกเจ้า
 ดั่งนั้น พวกเจ้าจงถือว่ามันเป็นศัตรู¹ แท้จริง
 มันเรียกร่องพลพรรคของมัน เพื่อให้พวกมันเป็น
 เป็นสหายแห่งไฟลุกโชติช่วง²

7. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น สำหรับพวกเขาจะ
 ได้รับการลงโทษอันสาหัส ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา
 และกระทำความดีทั้งหลาย³ สำหรับพวกเขา
 จะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่

8. ดั่งนั้น ผู้ที่ความชั่วแห่งการงานของเขาได้
 ถูกทำให้เฟริศแพรวแกเขา แล้วเขาเห็นว่ามันเป็น
 เป็นสิ่งดีกระนั้นหรือ?⁴ แท้จริง อัลลอฮ์จะทรง
 ทำให้หลงผิดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ
 จะทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์
 ทรงประสงค์ ดั่งนั้น เจ้าอย่าทำให้จิตใจของเจ้า
 กลับกลายเป็นระทมทุกข์ เนื่องเพราะพวกเขา⁵
 แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขา
 กระทำ

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُءُوسِهِمْ لَمُخَذٌ وَمَأْتِيَهُم مِّنَ الْجَانِّ الْمَكَرِئِينَ
 إِذْ يَدْعُوا أَنَّمَا يُدْعُوهُمُ الْإِنْسَانُ الْفَاسِقُ ﴿٦﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِن لَّمْ يَضِلُّ
 مِن بَشَاءٍ وَيَهْدِي مِن بَشَاءٍ فَلَا نَذِيبُ لَكَ مِنْهُ
 عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

¹ มันเป็นศัตรูตัวฉกาจ การเป็นศัตรูของมันมีมาแต่ดึกดำบรรพ์จะหมดสิ้นไปไม่ได้ ฉะนั้นจึงเป็นศัตรูกับ
 มัน เหมือนกับที่มันเป็นศัตรูกับพวกเจ้า และอย่าได้เชื่อฟังมันเป็นอันขาด

² ดั่งนั้น จะเหมาะสมหรือที่ผู้มีสติปัญญาจะตอบรับการเรียกร่องของชัยฎอน

³ การรวมคุณลักษณะ 2 ประการ คือ การศรัทธาและการกระทำความดีเข้าด้วยกันนั้นเป็นการชี้ให้เห็น
 ถึงว่าทั้งสองคุณลักษณะเป็นของคู่กัน คือการอีมานหมายถึงการเชื่อมั่น การพูด และการปฏิบัติ

⁴ เป็นการถามเชิงปฏิเสธ ความหมายก็คือผู้ที่ชัยฎอนได้หลอกลวงเขา โดยทำให้การงานที่ชั่วของเขาเห็น
 เป็นการทำงานที่ดี คือหลอกลวงเขาว่า การกุฟรและการหลงผิดนั้นเป็นงานที่ดี บุคคลประเภทนี้กับผู้ที่มอง
 เห็นว่าการกุฟรการหลงผิดนั้นเป็นสิ่งที่น่าเกลียด เขาจึงหลีกเลี่ยงและเลือกทางเดินที่ถูกต้อง ดั่งนั้น
 บุคคลทั้งสองประเภทจะทำเทียมกันหรือ?

⁵ คืออย่าเสียใจและเป็นทุกข์เป็นร้อนในการที่พวกเขาไม่ยอมศรัทธา

9. และอัลลอฮ์ซึ่งทรงส่งลมทั้งหลายออกไป¹ และมันได้หอบเป็นเมฆขึ้น แล้วเราได้นำมันพัดพาไปยังดินแดนที่แห้งแล้ง แล้วเราได้นำให้แผ่นดินนั้นมีชีวิต (ชุ่มชื้นด้วยน้ำฝน) หลังจากการแห้งแล้งของมัน เช่นนั้นแหละการฟื้นคืนชีพ²

10. ผู้ใดต้องการอำนาจ ดั่งนั้น อำนาจทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์³ คำกล่าวที่ดีย่อมจะขึ้นไปสู่พระองค์⁴ และการทำงานที่ดีนั้นพระองค์ทรงยกย่องสรรเสริญมัน⁵ และบรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายทั้งหลายนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ⁶ และแผนการณ์ของชนเหล่านั้นย่อมจะพินาศ

11. และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากฝุ่นดิน แล้วก็มาจากเชื้ออสุจิ แล้วทรงทำให้พวกเจ้าเป็นคู่สามีภรรยา⁷ และจะไม่มีหญิงใดตั้งครรรภ์และนางจะไม่คลอด เว้นแต่ด้วยความรับรู้ของพระองค์ และไม่มีผู้สูงอายุคนใดจะถูกยึดอายุออกไป และอายุของเขาก็จะไม่ถูกตัดทอน เว้น

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُبْرِحِحَابًا فَسَفَنَهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيْتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٦﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُسَوِّرُ ﴿٧﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعْمِرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَلَا يَقْضِ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ سَيْرٌ ﴿١١﴾

¹ เพื่อแจ้งข่าวดีว่าจะมีฝนตกลงมา

² ดั่งเช่นอัลลอฮ์ทรงให้ดินแดนที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตชีวา ชุ่มชื้นด้วยน้ำฝน พระองค์ก็จะทรงให้คนตายกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งจากกุบูรของพวกเขา

³ คือจงขอดต่อพระองค์โดยตรง เพราะอำนาจทั้งหลายทั้งปวงนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์พระองค์เดียว

⁴ เช่น การชirkุลลอฮ์ การขอพร การอ่านอัลกุรอาน การกล่าวตัสบีหฺ การกล่าวสรรเสริญ และอื่นจากนี้

⁵ คือพระองค์ทรงตอบรับการทำงานที่ดี และตอบแทนความดีแก่ผู้ปฏิบัติ

⁶ คือบรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายเพื่อจะดบรัศมีของอัลลอฮ์ และวางแผนร้ายเพื่อทำลายล้างอิสลามและมุสลิมในวันอาคิเราะฮ์พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บแสบในนรกยะอันนัม

⁷ คือทรงบังเกิดพวกเจ้าเป็นเพศชายและเพศหญิง ทรงให้บางคนในพวกเจ้าสมรสกับอีกบางคน เพื่อให้ได้อยู่ร่วมกันในโลกนี้

แต่อยู่ในบันทึก (ของพระองค์) แท้จริง นั่นเป็น
การร้ายตายสำหรับอัลลอฮ์

12. และทะเลทั้งสองนั้นไม่เหมือนกัน¹ อันนี้
จิตสนิทร่อนนำดีม เครื่องดีมของมันคล่อง
คอบ และอันนี้เต็มจัด และจากแต่ละทุกแห่งนั้น
พวกเจ้าจะได้กินเนื้ออันอ่อนนุ่ม² และพวกเจ้า
เอาออกมาจาก (ทะเลทั้งสอง) เครื่องประดับ
เพื่อใช้มันเป็นอาภรณ์³ และเจ้าเห็นเรือแล่น
ฝ่าผืนน้ำไป เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความ
โปรดปรานของพระองค์⁴ และเพื่อพวกเจ้าจะ
ได้ชอบคุณ

13. พระองค์ทรงให้กลางวันคืนคาบเกี่ยวเข้าไปใน
กลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปใน
กลางคืน⁵ และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์
เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตาม

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ
شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا
طَرِيًّا وَنَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَنَرَى
الْفَلَكَ فِيهِ مَوَازِيرٌ لِنَبْعُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ
مِنْ قَظْمِيرٍ ﴿١٣﴾

¹ คือน้ำทะเลกับน้ำจืด

² คือจากทะเลและแม่น้ำนั้น พวกเจ้าจะได้กินปลาหลากหลายชนิด รสชาติ และรูปร่างที่แตกต่างกัน
ตลอดจนเนื้อที่อ่อนนุ่ม

³ เช่น ไช้มุก และพลอย

⁴ คือเรือเดินทะเลขนาดใหญ่แล่นผ่านไปผ่านมา บรรทุกสินค้าและผู้คน มันจะไม่จมลงไป ทั้งนี้เพราะการ
ประทานความสะอาดของอัลลอฮ์ ตะอาลา นั่นเอง

⁵ และยังให้กลางวันยาวและสั้น กลางวันสั้นและยาว ทั้งนี้เกิดขึ้นตามฤดูกาล จนกระทั่งในบางประเทศ
ฤดูร้อนกลางวันจะยาวถึง 16 ชั่วโมง กลางคืนมีเพียง 8 ชั่วโมงเท่านั้น นี่คือสัญญาณหนึ่งในบรรดา
สัญญาณของอัลลอฮ์ที่บ่งชี้ถึงเดชานุภาพของพระองค์ นี่คือปรากฏการณ์ของจักรวาลที่ไม่เปลี่ยนแปลง
เป็นระบบที่รัดกุม มิได้เกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือโดยบังเอิญ แต่เป็นการกระทำของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรง
ทำให้ทุกสิ่งที่ถูกบังเกิดขึ้นมา นั้นเรียบร้อยและสมบูรณ์

วาระที่ได้กำหนดไว้ นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า¹ อำนาจการปกครองทั้งมวลเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้น พวกมันมิได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่เยื่อบางหุ้มเมล็ดอินทผลัม²

14. หากพวกเจ้าวิงวอนขอพวกมัน พวกมันจะไม่ได้ยินการวิงวอนขอของพวกเจ้า³ ถึงแม้พวกมันได้ยิน พวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเจ้า⁴ และในวันกียามะฮ์พวกมันจะปฏิเสธการตั้งภาคีของพวกเจ้า และไม่มีผู้ใดแฉ่งแก่เจ้าได้ นอกจากพระผู้ทรงรอบรู้ ตระหนักรู้

15. โอ้มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสน ต้องการพึ่งอัลลอฮ์⁵ แต่อัลลอฮ์นั้น พระองค์ทรงมีอย่างล้นเหลือ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

16. หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าสูญสิ้นไป⁶ และจะทรงนำมาซึ่งกลุ่มชนรุ่นใหม่

17. และในการณ์นั้น มิใช่เป็นการยากแก่อัลลอฮ์เลย⁷

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَا يُسْمِعُوا
مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ
بِشْرِكِكُمْ وَلَا يَبْنِيَنَّكَ مِنْ مِثْلِ خَيْرِ ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

¹ คือพระผู้ทรงกระทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้คือ พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเจ้า

² คือสิ่งที่พวกเจ้าบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ เช่น รูปปั้นและเจดีย์ต่างๆ พวกมันมิได้ครอบครองสิ่งใดที่จะให้คุณให้โทษแก่พวกเจ้าได้เลย แม้แต่เพียงเยื่อบางหุ้มเมล็ดอินทผลัม

³ คือจะไม่ได้ยินเสียงการวิงวอนขอของพวกเจ้า

⁴ เพราะพวกมันพูดไม่ได้

⁵ คือทั้งในสภาพการดำรงอยู่ของพวกเจ้าและในทุกๆ สถานภาพ

⁶ คือพินาศย่อยยับไป ในการณ์นี้เป็นการเดือนและชั่วส่ำทับ

⁷ แต่มันเป็นการง่ายสำหรับพระองค์ คือเมื่อพระองค์ตรัสแก่สิ่งใดว่า "จงเป็น" แล้วมันก็จะเกิดขึ้นมา

18. และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้¹ และถ้าผู้ที่แบกภาระหนักอยู่แล้ว ขอร้อง (ผู้อื่น) ให้ช่วยแบกมัน ก็จะไม่มีความผิดถูกแบกออกจากเขา ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม² แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาในสิ่งเร้นลับและพวกเขาดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและผู้ใดขัดเกลาตนเอง แท้จริง เขาก็ขัดเกลาเพื่อตัวของเขาเอง³ และยังอัลลอฮ์เท่านั้นคือการกลับไป⁴

19. และคนตาบอดกับคนตาดีนั้น⁵ ย่อมไม่เหมือนกัน

20. และความมืดที่ทับกับแสงสว่าง⁶ ก็ไม่เหมือนกัน

21. และที่เงาร่มกับที่ร้อนแดด⁷ ก็ไม่เหมือนกัน

22. และคนเป็นกับคนตายนั้น⁸ ย่อมไม่เหมือนกัน แท้จริง อัลลอฮ์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรง

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَلِيلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ
لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٣٥﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿٣٦﴾

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٣٧﴾

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٣٨﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٣٩﴾

¹ คือไม่มีผู้กระทำผิดคนใดจะแบกความผิดของผู้อื่นได้

² คือผู้ที่มีความผิดของตนอยู่แล้วจะถูกขอร้องให้ช่วยแบ่งเบาภาระจากผู้อื่น เขาก็ไม่สามารถจะกระทำได้ แม้จะเป็นญาติใกล้ชิดสนิทสนมกันสักปานใด เช่น พ่อหรือลูก ในวันนั้นจะไม่มีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ร้องขอความช่วยเหลือ

³ คือผู้ใดขัดเกลาจิตใจของเขาให้สะอาดจากสิ่งไม่ดีงามต่างๆ ผลแห่งการกระทำนั้นย่อมกลับมาสู่ตัวของเขา ความดีงามของเขาและความยำเกรงของเขาย่อมได้แก่ตัวของเขา

⁴ คือพระองค์จะทรงตอบแทนทุกๆ คนด้วยผลงานของเขา

⁵ หมายถึง กาฬโรคกับมุฮัมมิด

⁶ หมายถึงการปฏิเสธศรัทธากับการอีมาน

⁷ หมายถึงถึงสัจธรรมกับความเท็จ หรือแนวทางที่ถูกต้องกับการหลงผิด

⁸ หมายถึงผู้ที่มิสตีปัญญากับคนโง่

สีสันของมันแตกต่างกันไป¹ และในหมู่ภูเขา
ทั้งหลายมีชนิดต่างๆ ชาวและแดงหลากหลาย
สี² และสีดำสนิท

28. และในหมู่มนุษย์ และสัตว์ และปศุสัตว์ก็
มีหลากหลายสีเช่นเดียวกัน³ แท้จริง บรรดา
ผู้ที่มีความรู้จากปวงบ่าวของพระองค์เท่านั้นที่
เกรงกลัวอัลลอฮ์⁴ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
อำนาจ ผู้ทรงอภัยเสมอ

29. แท้จริง บรรดาผู้อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์⁵
และตำราการละหมาด⁶ และบริจาคสิ่งที่เรา
ได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา โดยชอบเร้น
และเปิดเผย⁷ เพื่อหวังการค้าที่ไม่ชบเซา (ขาด
ทุน)

30. เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลของ
พวกเขา ให้แก่พวกเขาอย่างครบถ้วน และจะ
ทรงเพิ่มให้แก่พวกเขาจากความโปรดปราน

وَمِنَ النَّاسِ وَالْذَّوَابِ وَالْأَنْعَامِ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ كَبُورًا ﴿٣٦﴾

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٧﴾

¹ คือด้วยน้ำผ่นนั้นเราได้ให้พืชผักผลไม้มีชนิด สีสัน และรสชาติ แตกต่างกันไป
² คือสีขาว่าที่ความขาวแตกต่างกัน และสีแดงที่ความแดงของมันก็แตกต่างกันไป จุดมุ่งหมายก็เพื่อแจกแจง
ถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา ความแตกต่างของสีต่างๆ นั้นมิได้มีเฉพาะแต่เพียงพืชผักผลไม้เท่านั้น
แม้แต่ชั้นต่างๆ ของแผ่นดินและภูเขาเขาก็ยังมีสีสันแตกต่างกันอีกด้วย
³ นอกจากนี้พระองค์ยังได้ทรงสร้างมนุษย์และสัตว์ทุกชนิด ด้วยสีสันและชนิดที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ
พืชผักผลไม้
⁴ อายะฮ์นี้เป็นการสนับสนุนให้พิจารณาถึงความประหลาดแห่งการสร้างของอัลลอฮ์ ตะอาลา และร่อง
รอยแห่งเดชานุภาพของพระองค์ ย่อมจะนำไปสู่วิทยาการด้วยความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และ
วิทยาการนั้นย่อมจะนำไปสู่การเกรงกลัวต่อพระองค์ ดังนั้น อายะฮ์นี้จึงจบลงด้วยคำกล่าวที่ว่า “แท้จริง
บรรดาผู้ที่มีความรู้จากปวงบ่าวของพระองค์เท่านั้นที่เกรงกลัวอัลลอฮ์”
⁵ คือผู้ที่อ่านอัลกุรอานเป็นประจำทั้งในเวลากลางคืนและกลางวัน
⁶ คือปฏิบัติอย่างสมบูรณ์ยิ่งตามเวลาของมัน ด้วยการมีสมาธิ มีมรรยาทตามเงื่อนไขและรูกุนของมัน
⁷ คือบริจาคไปในทางของอัลลอฮ์ โดยหวังความโปรดปรานจากพระองค์

ของพระองค์¹ แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรง
อภัย ผู้ทรงชื่นชม² (เพราะการภักดีของพวกเขา
เขา)

31. และคัมภีร์ที่เราได้ให้แก่เจ้านั้นมันคือสัจ-
ธรรม³ เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนมัน⁴
แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตระหนัก ผู้ทรง
เห็น ต่อปวงบ่าวของพระองค์⁵

32. และเราได้ให้คัมภีร์ เป็นมรดกสืบทอดมา
แก่บรรดาผู้ที่เราคัดเลือกแล้วจากปวงบ่าวของ
เรา⁶ บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ธรรมแก่ตัว
เอง และบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้เดินสาย
กลางและบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้รุดหน้าใน
การทำความคิดทั้งหลาย ด้วยอนุมิติของอัลลอฮ์⁷
นั่นคือความโปรดปรานอันใหญ่หลวง

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

ثُمَّ أَوْزَنَّا الْكِتَابَ الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُؤْتِنَ اللَّهُ ذَلِكَ
هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾

¹ ในหนังสือ "อัตตัลฮิล" กล่าวว่าไว้ว่า การให้รางวัลตอบแทนอย่างครบถ้วน คือสิ่งที่ผู้จงรักภักดีสมควรจะ
ได้รับการตอบแทน และการเพิ่มคือการเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า หรือการมองไปยังพระพักตร์ของพระองค์

² อิบฺนุกะษีรกล่าวว่า เมื่อมุฏร็อฟได้อ่านอายะฮ์นี้เขากล่าวว่า นี่คืออายะฮ์ของบรรดานักอ่าน (อัลกุรอาน)

³ คืออัลกุรอานที่ไม่มีข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

⁴ เป็นการยืนยันว่าได้มีคัมภีร์ถูกประทานลงมาาก่อนนั้น คือ อัตเตารอต อัลอินญีล และอัชชะบูร

⁵ คือทรงรอบรู้สิ่งที่ซ่อนเร้นและเปิดเผยของปวงบ่าวของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นที่เร้นลับไปจาก
พระองค์ได้

⁶ คือประชาชาติมุฮัมมัด และเราได้มอบความดีงามอันยิ่งใหญ่โดยเฉพาะให้แก่พวกเขา คือ อัลกุรอาน
ปาฎิหารีย์ ซึ่งเป็นคัมภีร์ฉบับสุดท้ายที่ถูกประทานลงมาจากฟากฟ้า อัลชะม๊กชะรีย์กล่าวว่า บรรดาผู้ที่
อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคัดเลือก นั่นคือ ประชาชาติมุฮัมมัด ตั้งแต่บรรดาคอฮาบะฮ์ อัตตาบิอิน และหลัง
จากพวกเขาเหล่านั้น จนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์

⁷ อิบฺนุลญะฮ็ลกล่าวว่า บรรดานักตีฟิรส่วนใหญ่มีความเห็นว่า บุคคล 3 ประเภทนี้คือประชาชาติของ
มุฮัมมัด คือลัลลุลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ผู้ธรรมแก่ตัวเองคือผู้ฝ่าฝืน ผู้รุดหน้าในการทำความคิดคือผู้ยำเกรง
และผู้เดินสายกลางคือผู้อยู่ระหว่างกลางของบุคคลสองประเภทข้างต้น

33. สวนสวรรค์หลากหลายเป็นที่พำนักอัน
สถาพร¹ พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนั้น ในสวน
สวรรค์ พวกเขาจะได้ประดับด้วยกำไลทองและ
ไข่มุก และอาการของพวกเขาในนั้นคือผ้า
ไหม

جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. และพวกเขากล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญ
เป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงขจัดความ
ระทมทุกข์ออกจากเรา² แท้จริงพระเจ้าของเรา
เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงชื่นชม³ (ต่อผู้จงรักภักดี
ต่อพระองค์)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ
إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾

35. ซึ่งพระองค์ทรงให้เราได้พำนักในสถานที่
พำนักอันสถาพร ด้วยความโปรดปรานของ
พระองค์⁴ ความเหน็ดเหนื่อยจะไม่ประสบแก่
เราในนั้น และความเบื่อหน่าย ก็จะไม่ประสบ
แก่เราในนั้น

الَّذِي أَلْمَنَّا بِهِ عَلَىٰ آلِهَتِنَا فَإِنْ نَدَرْنَا بِهِ لَعِينًا
مِنَّا وَاللَّهُ يَبْهَتُونَ ﴿٣٥﴾

36. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะ
ได้รับไฟนรกชัณห์ (เป็นการตอบแทน)⁵
จะไม่ถูกตัดสินลงโทษให้พวกเขาตาย เพื่อที่

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فِي مَوْتِهِمْ وَلَا يُمْرُونَ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ
بِجَزَىٰ كُلِّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾

¹ สวนสวรรค์หลากหลาย เช่น ญันนะตุลฟิรเดาส์ ญันนะตุอัตติหฺ ญันนะตุนนะอิม ญันนะตุลมะอฺวา ญันนะตุลกุลดี ญันนะตุสสลาม และญันนะตุลิลียัน เป็นต้น สวนสวรรค์แต่ละแห่งมีตำแหน่งและที่พำนักแตกต่างกันไป

² คือพวกเขาจะกล่าวว่าขณะที่เข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์ ความระทมทุกข์นั้นครอบคลุมไปถึงทุก ๆ สิ่งที่ทำให้เป็นที่กังวลใจของมนุษย์ เช่น กลัวความเจ็บป่วย ความยากจน ความตาย ความหวาดกลัววันกียามะฮ์ การลงโทษด้วยไฟนรก และอื่นจากนั้น

³ คือทรงโอบอุ้มในการอภัยโทษ ทรงชื่นชมต่อการจงรักภักดีของบรรดาผู้จงรักภักดีต่อพระองค์

⁴ ที่เรียกสวนสวรรค์ว่าเป็นที่พำนักอันสถาพร ก็เพราะพวกเขาจะเข้าไปพำนักอยู่และจะไม่ออกมา

⁵ คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและสัจญ์ญาดต่าง ๆ ของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับการตอบแทน คือไฟนรกชัณห์ที่ลุกโชติช่วงอย่างสาสม

38. แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงวอก¹

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِنَّهُ عَلَيْهِ يَدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

39. พระองค์คือผู้ทรงแต่งตั้งพวกเจ้าให้เป็นตัวแทนรับช่วงในแผ่นดิน² ดังนั้น ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การปฏิเสธของเขาก็จะตกอยู่แก่เขา และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาก็จะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขายเลย นอกจากความอภัยสอดสู³ และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาก็จะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา นอกจากความหายนะ⁴

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلْقًا فِي الْأَرْضِ مَنْ كَفَرَ عَلَيْهِ كَفَرَهُ، وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾

40. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ บรรดาภาคี (เจวีต) ของพวกท่านที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ จงแสดงให้เห็นฉันเห็นชีวว่าพวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้⁵ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมในชั้นฟ้าทั้งหลาย หรือว่าเราได้ให้คัมภีร์แก่พวกมัน พวกมันจึง

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُم كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ لَيْسَ عِبَادَ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾

¹ นักตีฟิรากล่าวว่า อายะฮ์นี้เป็นการเน้นหรือยืนยันในอายะฮ์ก่อนว่า พวกกุพฟารจะได้รับการลงโทษอยู่ในนรกตลอดกาล

² หลังจากกลุ่มชนอ้าต ษะมูต และกลุ่มชนอื่น ๆ ก่อนจากพวกเจ้า

³ คือถูกขับไล่หรืออยู่ห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์ ความอภัยหมายถึงถูกกริ้วและถูกเหยียดหยาม

⁴ ความหายนะหมายถึงการขาดทุนแห่งชีวิต กล่าวคือ ชีวิตนั้นเป็นต้นทุนของมนุษย์ เมื่อเขาใช้ชีวิตไปโดยปราศจากการภักดีต่ออัลลอฮ์ เขาก็จะประสบกับการขาดทุนอย่างย่อยยับ นั่นคือความหายนะ

⁵ ความหมายของอายะฮ์นี้คือ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด เป็นการประณามพวกมุชริกทั้งหลายนั้นว่า พวกท่านจงบอกฉันถึงเรื่องราวของบรรดาพระเจ้าของพวกท่าน (หมายถึงรูปปั้นและเจวีต) ซึ่งพวกท่านได้เคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ และพวกท่านได้ให้พวกมันมีหุ้นส่วนกับพระองค์ในการอิบาดะฮ์ พวกมันเหมาะสมประการใดต่อการอิบาดะฮ์บ้าง?

ยึดมั่นอยู่บนหลักฐานของมัน¹ เปล่าดอก!
บรรดาผู้ธรรมนั้นต่างก็มิได้มีสัญญาอะไรต่อกัน
นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น²

41. แท้จริง อัลลอฮ์ทรงค้ำจุนชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินเอาไว้ มิให้มันหล่นลงมา³ และ
หากมันทั้งสองหล่นลงมา ก็ไม่มีผู้ใดค้ำจุนมัน
ทั้งสองไว้ได้ นอกจากพระองค์⁴ แท้จริงพระองค์
นั้นเป็นผู้ทรงชั้นดี ผู้ทรงอภัยเสมอ⁵

42. และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยการ
สาบานอย่างแข็งขันของพวกเขว่า หากมีผู้
ตักเตือนมายังพวกเขา แน่نونพวกเขาก็จะเป็น
ประชาชาติหนึ่งที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องยิ่ง
(กว่าประชาชาติอื่น ๆ)⁶ ครั้นเมื่อได้มีผู้ตักเตือน
มายังพวกเขา⁷ มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา
นอกจากการเตลิดหนี

﴿إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا
وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾

﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَا زَادَهُمْ إِلَّا تَفُورًا﴾

¹ หรือว่าเราให้คำมั่นแก่พวกมัน ซึ่งระบุไว้ว่าพวกมันมีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ โดยที่พวกมันมีหลักฐาน
ยืนยันในการเคารพบูชาเรา

² ณ ที่นี้เป็นการชี้แจงถึงสาเหตุที่แท้จริงว่า พวกเขายึดถือเอาพวกมันเป็นพระเจ้า โดยที่หัวหน้าได้หลอกลวง
ต่อบรรดาลูกน้องของมันว่า พวกเจว็ดนั้นจะให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขา ซึ่งเป็นการหลอกลวงและเป็น
ความเท็จ

³ ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพและปรีชาญาณของพระองค์

⁴ คือมันทั้งสองได้รับการค้ำจุนและถูกยึดไว้ด้วยเดชานุภาพของพระผู้ทรงเอเกะ ผู้ทรงพิชิต

⁵ คือพระองค์จะทรงลงโทษพวกกุฟฟารอย่างฉับพลัน ทั้ง ๆ ที่พวกเขาสมควรจะได้รับการลงโทษ และทรง
ไพบูลย์ในการอภัยโทษและความเมตตาแก่ผู้สสารภาพผิดและขออภัยโทษต่อพระองค์

⁶ อนุสสะฮ์กล่าวว่า มีข่าวมาถึงพวกกุเรชก่อนทำนรอฮูล คือลัลลฮุอะลยฮิวะซัลลัม ได้รับการแต่งตั้ง
ว่าพวกอะฮ์ลุลกิตาบปฏิเสธบรรดาอฮ์ลของพวกเรา พวกเขาบอกว่า ขออัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกยะฮูด
และนะซอรอ บรรดาอฮ์ลได้ถูกส่งมายังพวกเขา แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธบรรดาอฮ์ล วัลลอฮี้ หากมีอฮ์ล
มายังพวกเรา แน่نونพวกเราจะเป็นประชาชาติหนึ่งที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องยิ่งกว่าพวกสมัยก่อน ๆ

⁷ คือทำนนะบีมุฮัมมัด คือลัลลฮุอะลยฮิวะซัลลัม ซึ่งเป็นร่อฮูลที่มีเกียรติยิ่งมายังพวกเขา

43. ด้วยการหยั่งยโสในแผ่นดิน¹ และการวางแผนชั่ว² แต่แผนชั่วนั้นจะไม่ห้อมล้อมผู้ใด นอกจากเจ้าของของมันเท่านั้น พวกเขาจะคอยอะไรอีกเล่า นอกจากแนวทางของบรรพชน³ ดังนั้น เจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในแนวทางของอัลลอฮ์⁴ และเจ้าจะไม่พบการบิดเบือนในแนวทางของอัลลอฮ์แต่ประการใด⁵

44. พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ⁶ แล้วพิจารณาดูว่า บั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขา นั้นเป็นเช่นใด? เป็นที่ปรากฏว่าพวกเขาเหล่านั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเขา⁷ และอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินจะทำให้พระองค์หมดความสามารถไปได้⁸ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอาณาภาพเสมอ

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السُّيِّئِ لَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السُّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ
اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

¹ คือด้วยการยโสที่จะปฏิบัติตามสังขธรรม

² คือวางแผนชั่วต่อท่านรอซูลและบรรดามุอมีน

³ ด้วยการลงโทษพวกเขาละถูกทำลาย เพราะการปฏิเสธของพวกเขาต่อบรรดารอซูล

⁴ ในการสร้างของพระองค์

⁵ คือไม่มีใครสามารถที่จะบ้ายเบี่ยงการลงโทษจากพวกเขาไปยังผู้อื่นได้

⁶ คือออกเดินทางและผ่านไปยังหมู่บ้านที่ถูกทำลาย เพื่อที่จะได้เห็นร่องรอยความเสียหายของประชาชาติในอดีต เมื่อพวกเขาปฏิเสธบรรดารอซูลของพวกเขา และอัลลอฮ์ได้กระทำแก่พวกเขาอย่างไรบ้าง?

⁷ พวกเขามีพลังเข้มแข็งกว่าชาวมักกะฮ์ มีทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานมากกว่า

⁸ ไม่มีสิ่งใดที่จะรอดพ้นไปจากพระองค์ได้ และไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นเรื่องยากลำบากแก่พระองค์เลยในจักรวาลนี้

45. และหากอัลลอฮ์จะทรงเอาโทษมนุษย์ตาม
 ที่พวกเขาได้ชวนขวยเอาไว้แล้ว พระองค์จะไม่
 ทรงให้เหลือไว้บนหน้าแผ่นดินซึ่งสัตว์โลกต่าง ๆ¹
 แต่ว่าพระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขาจนถึง
 เวลาที่ถูกกำหนดไว้² ครั้นเมื่อวาระกำหนดของ
 พวกเขาได้มาถึง เมื่อนั้นแหละ แท้จริงอัลลอฮ์
 เป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวของพระองค์เสมอ³

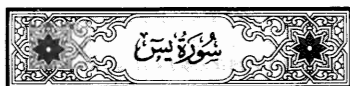
وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا
 مَا تَرَكْنَا عَلَى ظَهْرِهِم مِّن دَابَّةٍ وَلَا كُنْ
 يُؤَخِّرُهُم إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ
 فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

¹ เป็นการชี้บ่งถึงความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ต่อปวงบ่าวของพระองค์ อิบน์มุสอ์อูดกล่าวว่า หมายถึง สัตว์โลกทุกชนิดที่เคลื่อนไหวอยู่บนหน้าแผ่นดิน

² คือด้วยความเมตตาของพระองค์ต่อปวงบ่าวนั้นเอง พระองค์จึงทรงผ่อนผันประวิงเวลาการลงโทษพวกเขาออกไปจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์

³ คือเมื่อกำหนดเวลามาถึง พระองค์ก็จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยผลงานของพวกเขา ถ้าทำดีก็จะได้ดี ทำชั่วก็จะได้ชั่ว ในอายะฮ์นี้เป็นการแจ้งสัญญาร้ายแก่ผู้กระทำความผิด และเป็นการแจ้งข่าวดีแก่ผู้ยำเกรง

(36) ซูเราะฮ์ยาซีน

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 83 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ยาซีน

ซูเราะฮ์ยาซีนเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ที่ประมวลไว้ด้วยเรื่องสำคัญๆ ที่เป็นหลักการ 3 เรื่อง คือ การศรัทธา การฟื้นคืนชีพ และการชุมนุม ตลอดจนเรื่องของชาวหมู่บ้าน และหลักฐานที่ยืนยันถึงความเป็นเอกะแห่งพระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก

ซูเราะฮ์นี้เริ่มด้วยการสาบานด้วยอัลกุรอานอุลกะรีมถึงความถูกต้องสมบูรณ์ของอัลวะฮีย์ และความจริงแห่งศาสน์ของมุฮัมมัด คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม แล้วได้กล่าวถึงพวกกุฟฟารกุเรชชาวมักกะฮ์ ซึ่งพวกเขาได้ดำเนินชีวิตอยู่ในการหลงผิด และหลงทางที่เกินขอบเขต และปฏิเสธการเป็นรอสูลของมุฮัมมัด อิบน์อับดุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ดังนั้นการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงเหมาะสม และคู่ควรแก่พวกเขา

ซูเราะฮ์นี้ได้นำเอาเรื่องราวของชาวเมืองอันญอญียะฮ์ ซึ่งพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา มากล่าวไว้ เพื่อเตือนให้นึกถึงผลแห่งการปฏิเสธอัลวะฮีย์และศาสน์ ตามรูปแบบของอัลกุรอาน ในการใช้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียนและนิทศน์อุทาหรณ์

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงท่าทีของนักเผยแผ่มุอฺมินผู้หนึ่ง คือ “สะบีบุนนัจญาร” ซึ่งเขาได้สั่งสอนกลุ่มชนของเขา แล้วกลุ่มชนนั้นได้ฆ่าเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ทรงให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ และพระองค์ก็มีได้ทรงประวิงเวลาให้แก่บรรดาอาชญากรเหล่านั้น พระองค์ทรงคร่ำชีวิตของพวกเขาด้วยเสียงกัมปนาทจนพินาศย่อยยับ

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงหลักฐานแห่งเดซานุภาพ และความเป็นเอกภาพ ในจักรวาลอันน่าประหลาดนี้ เริ่มด้วยภาพลักษณ์ของแผ่นดินที่แห้งแล้งได้กลับมีชีวิตชีวาขึ้นมา ภาพลักษณ์ของกลางคืนเมื่อเวลากลางวันได้ผ่านพ้นไปจนกลายเป็นมืด

มิต ภาพลักษณ์ของดวงอาทิตย์อันเจิดจ้าที่หมุนโคจรไปด้วยเดชานูภาพของอัลลอฮ์ ภาพลักษณ์ของดวงจันทร์ที่โคจรไปตามจักรราศีของมัน และภาพลักษณ์ของพิภพที่บรรทุกลูกหลานของมนุษย์ตั้งแต่เด็กดำบรรพ์ มาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนถึงเดชานูภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ยิ่งใหญ่และสูงส่งยิ่ง

ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงวันกิยามฮ์และความน่ากลัวของมัน กล่าวถึงการเป่าสังข์แห่งวันฟื้นคืนชีพและวันชุมนุม ซึ่งมนุษย์จะออกมาจากกบур กล่าวถึงชาวสวรรค์และชาวนรก และการแบ่งแยกระหว่างบรรดามุอมีนกับบรรดาอาชญากร ในวันอันน่าหวาดกลัวนั้น จนกระทั่งถึงบรรดาผู้ที่มีความสุขจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์อย่างถาวร และบรรดาผู้ที่มีความทุกข์ก็จะลงไปอยู่ในนรกยะฮันนัมที่มีไฟลุกโชน

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการกล่าวถึงเรื่องสำคัญคือ เรื่องการฟื้นคืนชีพ พร้อมกับได้มีหลักฐานมายืนยันว่าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ยาซีน¹

يَسْ ﴿١﴾

2. ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่มีคำสั่งอันรัดกุม²

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

3. แท้จริง เจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูกส่งมาอย่าง
แน่นอน³

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾

4. (เป็นผู้) อยู่บนแนวทางอันเที่ยงธรรม⁴

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾

5. อัลกุรอานนี้เป็นการประทานลงมาจากพระ
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁵

تَنْزِيلَ الْمُرْسَلِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾

6. เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งบรรพ-
บุรุษของพวกเขาได้ถูกตักเตือนมาก่อน ดังนั้น
พวกเขาจึงไม่สนใจ⁶

لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾

¹ โปรดดูคำนิยามในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 1 ซูเราะฮ์ที่ 2 อิบน์อับบาสกล่าวว่า ยาซีน มีความหมายว่า โอ้ มนุษย์เอ๋ย! ในภาษาของชาวญิวอญ และกล่าวกันว่าเป็นชื่อหนึ่งของท่านนะบี คือลัลลอสุอะลียฮิวะซัลลัม โดยหลักฐานจากคำตรัสของพระองค์ในอายะฮ์ที่ 3

² คือการเปลี่ยนแปลงหรือการบิดเบือนจะไม่เกิดขึ้นกับคัมภีร์นี้เป็นอันขาด

³ จากพระเจ้าแห่งสากลโลก เพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่มักลุดทั้งหลาย

⁴ คืออิสลาม ศาสนาของบรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้า ซึ่งพวกเขาได้เรียกร้องไปสู่การอีมานและการให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์

⁵ คือพระผู้ทรงอำนาจในการครอบครองทุกสิ่ง พระผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์

⁶ เพื่อตักเตือนชาวอาหรับด้วยอัลกุรอานนี้ เพราะเป็นระยะเวลาหนึ่งที่เดียวที่ได้มีการส่งร่อซูล และคัมภีร์มาเผยแผ่ ความหมายของคำว่า "ตักเตือน" หมายถึง เดือนพวกเขาให้รำลึกถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สนใจต่อการอีมาน และอยู่ในทางที่หลงผิดด้วยการทำชิริกและกราบไหว้รูปปั้น

11. แท้จริงเจ้าเพียงแต่ตักเตือนผู้ที่ปฏิบัติตาม
ข้อตักเตือนเท่านั้น และเขาเกรงกลัวพระผู้ทรง
กรุณาปรานีโดยทางลับ ดังนั้น จงแจ้งข่าวดีแก่
เขาด้วยการอภัยโทษและรางวัลอันมีเกียรติ¹

12. แท้จริงเราเป็นผู้ให้คนตายกลับมีชีวิตขึ้น
และเราบันทึกสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้แต่ก่อน
และร่องรอยของพวกเขาและทุกสิ่งนั้น เราได้
รวบรวมไว้อย่างครบถ้วนในบันทึกอันชัดแจ้ง²

13. และจงเล่าเรื่องชาวเมือง (อันฏอกีเยฮฺ) แก่
พวกเขา เมื่อมีทูตหลายคนมายังเมืองนั้น³

14. เมื่อเราส่งทูตสองคนไปยังพวกเขา พวกเขา
ได้ปฏิเสธเขาทั้งสอง ดังนั้น เรา (อัลลอฮฺ) จึง
เพิ่มพลังด้วยการส่งทูตคนที่สาม แล้วพวกเขา
(บรรดาทูต) ได้กล่าวว่า แท้จริงพวกเราถูกส่งมา
ยังพวกท่าน⁴

إِنَّمَا نُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ
الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَءِثْرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا
الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

¹ ดังนั้น เจ้าจึงตักเตือนผู้ที่การตักเตือนของเจ้าจะเกิดประโยชน์แก่พวกเขาเกิด และพวกเขามีความยำเกรง
อัลลอฮฺทั้งในที่ลับและในที่แจ้ง โดยที่พวกเขาไม่เห็นพระองค์ บุคคลจำพวกนี้เจ้าแจ้งข่าวดีแก่พวกเขา
ว่า พวกเขาจะได้รับ การอภัยโทษจากเราและรางวัลการตอบแทน คือสวนสวรรค์ที่ฟ้านักของบรรดาผู้
ยำเกรง

² คือเราจะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ จากกูบรหลังจากการตายของพวกเขา เพื่อรับการตอบแทน และเราได้
บันทึกสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยา คือการงานที่ดีและชั่ว และร่องรอยของพวกเขาคือการก้าว
เท้าของพวกเขามาไปมัสยิดและทุกสิ่งนั้นคือการงานที่เกี่ยวกับการอิบาดะฮฺและอื่น ๆ ได้ถูกบันทึกไว้ใน
ลูหะมะหฺฟูซ

³ อัลกุรฎูบียะและนักตีฟิรหลายคนกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงส่งทูต 3 คนมายังชาวเมืองอันฏอกีเยฮฺ คือ ศอติค
มัดดีค และซัมอูน

⁴ คือเป็นทูตมาจากอียิป อะลียอิสลาม เพื่อเรียกร้องเชิญชวนพวกท่านให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ และเลิก
เคารพบูชารูปปั้นต่าง ๆ

15. พวกเขา (ชาวเมือง) กล่าวว่า พวกท่านมิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นสามัญชนเช่นเดียวกับพวกเรา และพระผู้ทรงกรุณาปรานีมิได้ประทานสิ่งใดลงมา พวกท่านมิได้เป็นอื่นใดนอกจากกล่าวเท็จ¹

16. พวกเขา (บรรดาทูต) กล่าวว่า พระเจ้าของเราทรงรู้ดียิ่งว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังพวกท่านอย่างแน่นอน

17. และไม่มีหน้าที่อื่นใดแก่พวกเรา นอกจากการประกาศเชิญชวนอันชัดแจ้งเท่านั้น²

18. พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงพวกเราถือเป็นลางร้ายต่อพวกท่าน หากพวกท่านไม่ยอมหยุดยั้ง เราจะเอาหินขว้างพวกท่านจนตาย และแน่นอน การลงโทษอันเจ็บปวดจากเราจะประสบแก่พวกท่าน³

19. พวกเขา (บรรดาทูต) กล่าวว่า ลางร้ายของพวกท่านอยู่กับพวกท่านนั่นเอง พวกท่านได้ถูกตักเตือนมาก่อนแล้วมิใช่หรือ? เปล่าดอก พวกท่านเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนต่างหาก⁴

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ سَمَاءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا كَذِبُونَ ﴿١٥﴾

قَالُوا رَبَّنَا عَلَّمْنَا إِيَّاكَ لَمْ نَسَلُونَ ﴿١٦﴾

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرُ بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَرَجِمَنَّكُمْ وَنَحَّسْنَا لَكُمْ أَنَّكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٨﴾

قَالُوا طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ مَعَكُمْ آيُنْ ذُكِّرُوا بِهِ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾

¹ คือพวกท่านมิได้เป็นอื่นใดนอกจากกล่าวเท็จแก่เรา ในการเรียกร้องของพวกท่านว่า พวกท่านเป็นทูตมายังพวกเรา

² กล่าวคือ หน้าที่ของเรานั้นชัดแจ้งอยู่แล้ว หากพวกท่านยอมรับสิ่งที่เราเรียกร้องเชิญชวนพวกท่าน ก็นับได้ว่าเป็นโชคดีและเป็นการรอดพ้นของพวกท่าน หากพวกท่านปฏิเสธก็นับได้ว่าเป็นโชคร้ายและเป็นความพินาศของพวกท่าน

³ พวกเขา กล่าวว่า พวกท่านนั้นแหละเป็นลางร้ายแก่เรา เพราะพวกท่านแท้ๆ ที่ทำให้พวกเราได้รับความแห้งแล้ง และฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล

⁴ บรรดาทูตได้ตอบโต้พวกเขาว่า ลางร้ายของพวกท่านนั้นอยู่ที่การปฏิเสธศรัทธาของพวกท่านเองต่างหาก เพราะพวกท่านได้รับการตักเตือนมาก่อนแล้ว พวกท่านก็ขี้จะทำร้ายพวกเขา แท้จริงพวกท่านนั้นเป็นผู้ต้อรันและฝ่าฝืนต่างหาก

20. และมีชายคนหนึ่งจากสุดหัวเมืองได้มาอย่างรีบเร่ง¹ เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! จงปฏิบัติตามบรรดาทูตเหล่านี้เถิด

21. พวกเขาจงปฏิบัติตามผู้ที่มีได้เรียกร้องรางวัลใดๆ จากพวกเขา² และพวกเขาเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮ์)

22. และทำไมเล่าฉันจะไม่เคารพภักดีผู้ทรงบังเกิดฉัน และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเขาจะถุ่หน้ากลับไป³

23. จะให้ฉันยึดถือพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์กระนั้นหรือ? หากพระเจ้าทรงกรุณาปรานี ทรงประสงค์จะก่อความทุกข์ยากแก่ฉัน การชะพาะฮ์ของพวกเขาจะไม่ก่อประโยชน์อันใดแก่ฉันเลย และพวกเขาก็จะช่วยฉันให้รอดพ้น (จากการลงโทษ) ไม่ได้เลย⁴

24. แท้จริง เมื่อนั้นฉันจะอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง⁵

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ

يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٠﴾

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُتَّبَدُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَالَّذِي تُرْتَدُّونَ ﴿٦٢﴾

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِيدِ

الرَّحْمَنُ بَصِيرًا لَأَنْتُمْ عَنْ شَفَعَتِهِمْ

شَيْئًا وَلَا يُنْقَدُونَ ﴿٦٣﴾

إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٤﴾

¹ มีรายงานกล่าวว่า ชายคนนี้ก็คือ ฮะบิบ อันนัจญาร

² เมื่อฮะบิบทราบข่าวว่าชาวเมืองตั้งใจจะฆ่าบรรดาทูตทั้งสาม ซึ่งเขาทราบมาก่อนว่าทูตทั้งสามนั้นได้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่ลัทธิธรรม ดังนั้น เขาจึงรีบเดินทางเข้ามาเพื่อจะห้ามปรามการกระทำของชาวเมืองนั้น และได้เรียกร้องชาวเมืองให้เชื่อฟังบรรดาทูต โดยที่พวกเขาไม่ได้เรียกร้องขอค่าจ้างรางวัลแต่ประการใด ในการเรียกร้องไปสู่การอิमान และพวกเขาก็อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องอีกด้วย

³ คือจะมีสิ่งใดมาห้ามฉันมิให้เคารพอบาตะฮ์พระเจ้าผู้บังเกิดฉัน และทรงให้ฉันมีรูปร่างที่สวยงาม หลังจากตายแล้วพวกเขาจะต้องกลับไปหาพระองค์ เพื่อทรงตอบแทนทุกคนตามผลงานของเขา

⁴ คือจะให้ฉันเคารพบูชาพระเจ้าอื่นใดที่ไม่ได้ฮัน ไม่ได้ประโยชน์อันใดแก่ฉัน และไม่สามารถคุ้มกันให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้เลย หากพระองค์ทรงประสงค์จะให้ฉันได้รับทุกข์หรืออันตราย

⁵ คือถ้าฉันเคารพบูชาสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์แล้ว แน่แน่นอนฉันจะต้องอยู่ในการหลงผิด

25. แท้จริงฉันศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกท่าน
ดังนั้น พวกท่านจงฟังฉันซิ!

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾

26. มีเสียงกล่าวว่า จงเข้าไปในสวนสวรรค์^๑ เขา
กล่าวว่า โอ้ มาตราว่าหมู่ชนของฉันได้รู้ (สภาพ
ของฉัน)

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَكُنْ لِّي بَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. ถึงการที่พระเจ้าของฉันทรงอภัยให้แก่ฉัน
และทรงทำให้ฉันอยู่ในหมู่ผู้มีเกียรติ^๓

بِمَا عَفَرْتُ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

28. และเราได้ส่งไฟรพลงมาจากฟากฟ้าแก่
หมู่ชนของเขาหลังจากเขา และเราก็มิใช่เป็น
ผู้ส่งพวกเขาลงมา^๔

﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴾ ﴿٢٨﴾

29. มันมิใช่อื่นใดเลยนอกจากเสียงกัมปนาท
เพียงครั้งเดียว^๕ แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็ดับเงิบ

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾

30. โอ้ อนิจจาต่อปวงบ่าว ไม่มีเรือซุลคนใดมา
ยังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาได้เหยยหันเขา^๖

يَحْسَرَةُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ
مِنَ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾

¹ หลังจากได้สั่งสอนและตักเตือนชาวบ้านแล้ว เขาก็ได้ประกาศการเป็นอิสลามของเขารูปแบบเปิดเผย ขณะ
นั้นชาวบ้านจึงกลุ่มุุ่มทำร้ายเขาจนกระทั่งเขาตาย

² เมื่อเขาตายแล้วอัลลอฮ์ได้ตรัสแก่เขาว่า จงเข้าไปในสวนสวรรค์พร้อมกับบรรดาคนตายซะฮีดเกิด เป็น
การตอบแทนต่อการจริงจังในการอีมานของเจ้า

³ เมื่อเขาได้เข้าสวรรค์และได้ประสบกับการที่อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติแก่เขาในสวรรค์ เพราะการอีมานและ
การอดทนของเขาแล้ว เขาก็นึกอยากจะให้หมู่ชนของเขาได้เห็นสภาพของเขาและทางกลับที่ดีของเขา

⁴ หลังจากการตายของชะบิบ บินอันนัจญาร เรา (อัลลอฮ์) มิได้ส่งไฟรพลง (มะลาอิกะฮ์) ลงมาจากฟาก
ฟ้าเพื่อเป็นการแก้แค้นกลุ่มชนของเขา เพราะเขาปฏิเสธที่จะทำซิริก และได้เรียกร้องพวกเขาไปสู่การให้
เอกภาพต่ออัลลอฮ์ผู้เดียว เรามิได้ส่งไฟรพลงมาเพราะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกระทำเช่นนั้น

⁵ แต่มันเป็นเพียงเสียงกัมปนาทครั้งเดียวจากญิบร็ล อะลีย์อิสลาม พวกเขาพิพากันตายเรียบ

⁶ เป็นการแสดงความเสียใจหรือเสียตายเป็นต่อปวงบ่าวที่ปฏิเสธการศรัทธา กล่าวคือทุกครั้งที่มีการส่งซุล
มาเผยแผ่เชิญชวนไปสู่การศรัทธาต่อพระเจ้าองค์เดียว จะต้องได้รับการตอบโต้แสดงปฏิเสธการอยู่เสมอ

31. พวกเขามิได้พิจารณาดอกหรือว่า ก็ศตวรรษมาแล้ว ก่อนหน้าพวกเขาเราได้ทำลาย โดยที่เขาเหล่านั้นมิได้กลับมายังพวกเขา¹

32. และแต่ละคนในพวกเขาทั้งหมดจะถูกนำมาปรากฏตัวต่อหน้าเรา²

33. และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือแผ่นดินที่แห้งแล้งเราได้ให้มันมีชีวิตชีวาขึ้นมา และเราได้นำเมล็ดพืชออกมาจากมัน ซึ่งส่วนหนึ่งจากเมล็ดพืชนั้นพวกเขาใช้กิน³

34. และเราได้ทำให้มีในแผ่นดินนั้นเรียกสวนมากมาย จากอินทผลัมและองุ่น และเราได้ทำให้มีตาน้ำในนั้น⁴

35. เพื่อพวกเขาจะได้กินผลไม้ของมัน และจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้กระทำมันขึ้น แล้วพวกเขาจะไม่ขอบคุณกระนั้นหรือ?⁵

الْقُرُونِ أَكْرَاهًا لِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾

وَأَن كُلُّ لَمَامٍ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾

وَأَيُّ لَآئِمَةٍ لَّا أَرْضُ الْيَمِينَةُ أَحْبَبَتْهَا
وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّجِيلٍ
وَأَعْنَبٍ وَفَجْرًا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ
أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

¹ เป็นการปรามพวกกุฟฟารมักกะฮว่า เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าพวกเขา เช่น ชนชาตินูห อัดษะมุต และชาวเมืองม็ดยันไปแล้ว พวกเขามิได้ใคร่ควรระวังบ้างดอกหรือ เพื่อเป็นนิตศนุอาหารณ์ให้พวกเขาเกิดความศรัทธา และให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะได้พ้นจากการลงโทษและมีความสุขสำราญ

² คือทุก ๆ คนจากประชาชาติที่ถูกทำลายและบรรดาปวงบ่าวทั้งหมด จะถูกนำมาปรากฏตัวต่อหน้าเราในวันกิยามะฮ์ เพื่อรับการพิพากษาอย่างเที่ยงธรรม

³ ส่วนหนึ่งจากสัญญาณอันชัดเจนที่บ่งชี้ถึงอานูภาพอันสมบูรณ์ของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์คือ การทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งและไม่มีพืชพรรณต้นไม้อีก กลับมีชีวิตชีวาด้วยการประทานน้ำฝนลงมา ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงตรัสว่า และเราได้นำเมล็ดพืชออกมาจากแผ่นดิน คือองอกงยออกมาเป็นพืชพรรณชนิดต่าง ๆ ซึ่งมนุษย์และสัตว์ใช้กินเป็นอาหาร

⁴ และในแผ่นดินที่แห้งแล้งนั้นเราได้ทำเป็นเรียกสวนเพื่อใช้ทำการเพาะปลูก และทำให้มีตาน้ำในแผ่นดินนั้นเพื่อใช้กิน ตีม และเพาะปลูก

⁵ เพื่อพวกเขาจะได้กินผลไม้จากเรียกสวนนั้น และจากสิ่งที่พวกเขาได้ทำการเพาะปลูกไว้ ทั้งนี้ด้วยความเมตตาของพระองค์ ดังนั้น แล้วพวกเขาจะไม่ขอบคุณพระองค์อีกหรือ?

36. มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ๆ จากสิ่งที่แผ่นดินได้ (ให้มัน) งอกเงยขึ้นมา และจากตัวของพวกเขาเอง และจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้¹

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

37. และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือ กลางคืน เราได้ออกกลางวันออกจากมัน แล้วพวกเขาก็อยู่ในความมืด²

وَأَيَّةٌ لَهُمْ أَيْلٌ تَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

38. และดวงอาทิตย์โคจรตามวิถีของมัน นั่นคือ การกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้อย่าง

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

39. และดวงจันทร์นั้น เราได้กำหนดให้มันโคจรตามตำแหน่ง จนกระทั่งมันได้กลายมาเป็นเช่นกึ่งอินทผลัมแห่ง⁴

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾

40. ดวงอาทิตย์ก็ไม่สมควร (อนุโมติ) แก่มันที่จะไล่ตามใกล้ดวงจันทร์ และกลางคืนก็จะไม่ล้ำหน้ากลางวัน และทั้งหมดนั้นจะเวียนว่ายอยู่ในจักรราศี⁵

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ
سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

¹ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน ที่ได้ทรงสร้างชนิดต่างๆ ทั้งหมดนี้ด้วยสิริ สราชาติ และรูปร่างที่แตกต่างกัน เป็นคู่ๆ และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดินที่เป็นต้นไม้และพืชชนิดต่างๆ และจากตัวของพวกเขาเองเป็นคู่ๆ เป็นเพศชาย เพศหญิง และสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ในบรรดาสิ่งที่ถูกบังเกิดมาที่แปลกประหลาด

² และอีกสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาที่บ่งชี้ถึงอาณาภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการฟื้นคืนชีพก็คือการให้แสงสว่างสูญสิ้นไปจากกลางวัน แล้วพวกเขาก็จะอยู่ในเวลากลางคืนท่ามกลางความมืดมิด

³ และอีกสัญญาณหนึ่งก็คือ การโคจรของดวงอาทิตย์ตามวิถีของมันด้วยอาณาภาพของอัลลอฮ์

⁴ ดวงจันทร์ก็เช่นเดียวกัน พระองค์ทรงกำหนดให้มันโคจรไปตามตำแหน่งของมันซึ่งมีอยู่ 28 ตำแหน่ง ใน 28 คืน ทุกคืนมันจะโคจรอยู่ในตำแหน่งของมันโดยไม่คลาดเคลื่อนหรือออกนอกตำแหน่ง ทั้งนี้เพื่อให้มนุษย์ได้รู้จัก วัน เดือน ปี และการคำนวณ ดวงจันทร์เริ่มขึ้นเป็นจันทร์เสี้ยวแล้วมีขนาดใหญ่ขึ้นจนกระทั่งเต็มดวงเมื่อกลางเดือน และมีขนาดเล็กลงจนกระทั่งมีสภาพคล้ายกึ่งอินทผลัมแห่งเมื่อปลายเดือน

⁵ คือทั้งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะไม่โคจรไล่กันจนกระทั่งมาบรรจบกัน จนกลายเป็นกลางวันไม่มีกลางคืนหรือจนกระทั่งเป็นกลางคืนไม่มีกลางวัน แต่ว่าทั้งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะโคจรเวียนว่ายไปตามจักรราศีของมัน ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์ อันเนื่องมาจากความเมตตาของอัลลอฮ์ และเป็นการแสดงให้ประจักษ์ถึงอาณาภาพของพระองค์ในการจัดระบบของจักรวาลให้ดำเนินไปอย่างมีระเบียบและละเอียดอ่อน

41. และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือเรา
ได้บรรทุกลูกหลานของพวกเขาไว้ในเรือจน
เต็ม¹

42. และเราได้สร้างทำนองเดียวกันนี้ (เรือใหญ่)
แก่พวกเขา เพื่อให้พวกเขาซบเซ่

43. และถ้าเราประสงค์เราก็จะจมพวกเขาเสีย
แล้วจะไม่มีผู้ร้องตะโกนเพื่อขอความช่วยเหลือ
ให้แก่เขา และพวกเขาก็จะไม่ถูกช่วยให้รอดพ้น
(จากการจมน้ำตาย) ด้วย²

44. เว้นแต่ด้วยความเมตตาจากเรา และความ
เพลิดเพลินชั่วระยะหนึ่ง³

45. และเมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า จง
ระวังสิ่งที่อยู่ข้างหน้าพวกเจ้า และสิ่งที่อยู่ข้าง
หลังพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้รับ ความเมตตา⁴

46. และไม่มีสัญญาณใดในบรรดาสัญญาณของ
พระเจ้าของพวกเขาก็ได้มีมายังพวกเขา เว้นแต่
พวกเขาจะผินหลังให้แก่สัญญาณนั้น⁵

وَأَيُّهُ لَمْ نَأْتِ حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١﴾

وَحَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا رَزَقُوا ۚ وَكَيْفَ يُحْمَلُونَ ﴿١٢﴾

وَإِنْ نَشَاءُ نَفِثُهُمْ فَلَا صِخْرَ لَهُمْ
وَأَلَهُمْ بُعْدُونَ ﴿١٣﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ
وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥﴾

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِنَا
رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿١٦﴾

¹ และอีกสัญญาณหนึ่ง เราได้บรรทุกลูกหลานของนะบีนูหฺซึ่งเป็นผู้ศรัทธาไว้ในเรือ และให้พวกเขารอดพ้นจากการจมน้ำตาย เพราะการศรัทธาของพวกเขา

² และอีกสัญญาณหนึ่งคือ พระองค์ทรงให้พวกเขาสร้างเรือเดินสมุทรเพื่อใช้โดยสารและบรรทุก ไปจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์ และหากเป็นพระประสงค์ของพระองค์ ก็จะทำให้เรือขนาดใหญ่เหล่านั้นของพวกปฏิเสธศรัทธาจมน้ำเสีย แล้วจะไม่มีใครเรียกร้องขอความช่วยเหลือให้รอดพ้นไปได้

³ คือไม่มีผู้ใดจะช่วยให้พวกเขารอดพ้นไปได้นอกจากเรา ด้วยความเมตตาของเราแก่พวกเขา และการที่เราให้พวกเขาเพลิดเพลินไปชั่วระยะหนึ่งจนกระทั่งชีวิตของพวกเขาจะสิ้นสุดลง

⁴ คือเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกมุชริกีนว่า จงระวังความกริ้วของอัลลอฮ์ และจงพิจารณาตุการลงโทษที่ได้เกิดขึ้นแก่ประชาชาติในอดีต เนื่องเพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดาอรุซูล และจงระวังสิ่งที่อยู่ข้างหลังคือการลงโทษในโลกอาคิเราะฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้รับ ความเมตตา แต่พวกเขาก็ผินหลังให้

⁵ คือได้มีสัญญาณต่าง ๆ อย่างชัดเจนที่บ่งชี้ถึงสิ่งของทำนอรุซูล เช่น ปาฏิหาริย์ต่าง ๆ พวกเขาผินหลังให้ด้วยการปฏิเสธและมีปฏิกิริยาเย้ยหยัน

47. และเมื่อมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงบริจาคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า เราจะให้อาหารแก่ผู้ที่หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ก็จะให้อาหารแก่เขากระนั้นหรือ? พวกท่านมิใช่อื่นใดเลย นอกจากอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน¹

48. และพวกเขา กล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญาณนี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง²

49. พวกเขามิได้คอยสิ่งใดเลย นอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ซึ่งจะคร่าชีวิตพวกเขาในขณะที่พวกเขาได้เถียงกันอยู่³

50. แล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะส่งเสียอันใด และพวกเขาก็ไม่ทันจะกลับไปยังครอบครัวของพวกเขาได้⁴

51. และสิ่งซี้ก็จะถูกเป่าขึ้น ทันใดนั้นพวกเขาจะออกจากหลุมฝังศพ แล้วพวกเขาก็รีบรุดไปยังพระเจ้าของพวกเขา⁵

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْكُرُوا كَمَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَنْطَعِمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّحَاةَ وَجِدَّةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَوْصِيَّةً وَلَا إِلَىٰ آبَائِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

وَيُنْفِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾

¹ คือบริจาคแก่คนยากจนอนาถา พวกมุชริก็นจะกล่าวตอบเป็นเชิงแดกดันว่า จะให้เราบริจาคทรัพย์สินของเราแก่บรรดาคนยากจนเหล่านั้น ซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาจากจนกระนั้นหรือ?

² คือเมื่อใดวันกียามะฮ์ที่พวกท่านสัญญาไว้จะเกิดขึ้น และเมื่อใดการลงโทษที่พวกท่านกล่าวขู่เชิญพวกเรายู่เสมอ หากพวกท่านสัตย์จริงในการกล่าวอ้างของพวกท่านว่า จะมีการฟื้นคืนชีพ การชุมนุม การพิพากษา และการลงโทษ?

³ คือเมื่อเสียงกัมปนาทเกิดขึ้นอย่างฉับพลัน ขณะที่พวกเขากำลังทำธุรกิจหรือได้เถียงกันอยู่ โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว แล้วเสียงกัมปนาทได้คร่าชีวิตของพวกเขาทันที

⁴ คือไม่มีใครสามารถจะส่งเสียซึ่งกันและกันในกิจการของตน และไม่สามารถจะกลับไปยังบ้านของเขาได้ เพราะเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นอย่างกะทันหันและฉับพลันเกินความคาดฝัน

⁵ เมื่อได้มีการเป่าสังข์ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง บรรดาคนตายก็จะออกจากหลุมฝังศพของพวกเขา รีบรุดไปชุมนุมกันต่อหน้าพระเจ้าของพวกเขา

52. พวกเขาบอกว่า โอ้ ความหายนะที่ประสบแก่เรา! ใครเล่าที่ให้เราฟื้นขึ้นจากที่นอนของเรา (กุบูร) (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) นี่แหละคือสิ่งที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีได้ทรงสัญญาไว้ และบรรดารอซูลได้กล่าวสมจริงแล้ว¹

53. ไม่มีอะไรดอกนอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ทันใดนั้นพวกเขาทั้งหมดก็จะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าเรา²

54. ในวันนั้นไม่มีชีวิตใด (ผู้ใด) จะถูกอวยุติธรรม แต่ประการใด และพวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้³

55. แท้จริง ในวันนั้นชาวสวรรค์จะอยู่ในกิจกรรมอันสุขสำราญ

56. พวกเขาและคู่ครองของพวกเขาจะอยู่ภายใต้ร่มเงา นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้นวม⁴

57. สำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้นจะมีผลไม้ (หลากหลายชนิด) และสำหรับพวกเขาจะมีสิ่งที่พวกเขาต้องการ

قَالُوا يَا بُولُتَيْسَانُ بَعَثْنَا مِنْ مُرْقَدًا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

إِنْ كُنْتَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

فَالْيَوْمَ لَا تَنْظِلُمْ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تَحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَكِفُونَ ﴿٥٦﴾

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾

¹ คือใครเล่าที่พาเราออกมาจากกุบูรซึ่งเป็นที่พักของเรา เมื่อพวกเขาเหล่านั้นมะลาอิกะฮ์ หรือบรรดามุอมีนจะตอบว่า นี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้กับพวกท่านถึงการฟื้นคืนชีพ การสอบสวน และการตอบแทนหลังจากตายไปแล้ว และบรรดารอซูลก็ได้กล่าวสมจริงแล้วในสิ่งที่พวกเขาได้บอกเล่าแก่เรา

² เรื่องการฟื้นคืนชีพของพวกเขาไม่ใช่อื่นใด นอกจากอิสรอ์ฟิละจะเป่าสังข์เพียงครั้งเดียว ในขณะที่นั้นพวกเขาทั้งหมดก็จะมาปรากฏตัวต่อหน้าเรา เพื่อรอฟังคำพิพากษาและการตอบแทน

³ ในวันกียามะฮ์ทุกชีวิตจะไม่ได้ได้รับความอวยุติธรรมแต่อย่างใด คือทั้งชีวิตที่ดีและชีวิตที่ชั่วจะได้รับการตอบแทนตามผลงานของมัน

⁴ ในวันกียามะฮ์ชาวสวรรค์จะกังวลอยู่ในเรื่องของความสุขสำราญทุกชนิด เขาและคู่ครองของเขาจะนอนเอกเขนกอยู่ภายใต้ร่มเงา มีความสุขอยู่กับเครื่องกินเครื่องดื่มนานาชนิด

58. “ความศานติ!” พระดำรัสหนึ่งจากพระเจ้า ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

59. โอ้บรรดาอาชญากรทั้งหลายเอ๋ย! วันนี้ พวกเจ้าจงถอยห่างออกไปให้พ้น

60. ข้ามิได้บัญชาพวกเจ้าดอกหรือ โอ้ลูกหลาน ของอาดัมเอ๋ย! ว่าพวกเจ้าอย่าได้เคารพบูชา ชัยฏอนมารร้าย แท้จริง มันนั้นเป็นศัตรูตัว ฉกาจของพวกเจ้า²

61. และพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า นี่คือนแหว ทางอันเที่ยงแท้³

62. และโดยแน่นอน มันได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมาก ของพวกเจ้าหลงทาง ทำไมพวกเจ้าจึงไม่ใช้ สติปัญญาใคร่ครวญเล่า⁴

63. นี่คือนรกยะอันหน้ม ซึ่งพวกเจ้าถูกสัญญาไว้

64. วันนี้พวกเจ้าจะเข้าไปลิ้มรสมัน เนื่องเพราะ พวกเจ้าปฏิเสธ⁵

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ إِلَيْهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

﴿٥٨﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَيْنِي ۚ أَدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥٩﴾

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

¹ ในสวนสวรรค์นั้นมีผลไม้หลากหลาย ซึ่งพวกเขาจะได้ทุกสิ่งที่พวกเขาปรารถนา ขณะที่พวกเขากำลังได้รับความสุขสำราญอยู่นั้น ก็จะได้ยินเสียงทักทายจากพระเจ้าของพวกเขาคือ “ความศานติจงมีแต่พวกท่าน โอ้ชาวสวรรค์!”

² พระองค์ทรงกล่าวถึงสภาพของพวกอาชญากรว่า พวกเจ้าจงปลีกตัวแยกไปจากบรรดามุอ์มิน และอยู่อย่างโดดเดี่ยว ข้ามิได้ใช้พวกเจ้าผ่านทางบรรดาอรุสดอกหรือว่า อย่าได้ไปเชื่อฟังชัยฏอนที่พวกมันเรียกร้องเชิญชวนพวกเจ้าให้ทรยศต่อข้า เพราะมันเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า

³ และข้าได้ใช้ให้พวกเจ้าเคารพภักดีต่อข้า และเชื่อฟังคำสั่งของข้าองค์เดียว

⁴ พระองค์ทรงยืนยันอีกว่า ชัยฏอนนั้นมันได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากในหมู่พวกเจ้าหลงทางไปจากแนวทางแห่งสัจธรรม ทำไมพวกเจ้าจึงไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญบ้างเล่า?

⁵ นี่คือนรกยะอันหน้มซึ่งบรรดาอรุสได้สัญญาไว้กับพวกเจ้าไว้ และพวกเจ้าก็ปฏิเสธ ดังนั้นพวกเจ้าจึงลิ้มรสความรอนของมัน และเปรียบเทียบการลงโทษชนิดต่างๆ ในวันที่ เพราะการปฏิเสธศรัทธาของพวกเจ้าในโลกดุนยา

65. วันนี้เราจะปิดฝักปากของพวกเขาและมือของพวกเขาจะหลุดแ่เรา และเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้¹

66. และหากเราประสงค์ เราก็มจะทำให้ตาของพวกเขาบอดลง แล้วพวกเขาก็จะคลำหาทาง แต่พวกเขาจะเห็นได้อย่างไร?²

67. และหากเราประสงค์ เราก็มจะแปลงรูปของพวกเขาให้อยู่กับที่ของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ไม่อาจจะไปข้างหน้าได้ และก็ไม้อาจจะถอยกลับได้³

68. และผู้ใดที่เราทำให้เขามีอายุยืนนาน เราจะทำให้กลับคืนสู่สภาพเมื่อตอนแรกเกิดแล้ว พวกเขาไม่ใช่สติปัญญาใคร่ครวญบ้างหรือ?⁴

69. เรามีได้สอนกวีนิพนธ์แก่เขา (มุฮัมมัด) และไม่เหมาะสมแก่เขา (ที่จะเป็นกวี) คัมภีร์นี้มีใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นข้อตักเตือนและเป็นคัมภีร์อันชัดเจน⁵

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
الْبَصِرَ طَ فَا لَنْ يُبْصِرُوا ﴿٦٦﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ
فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَنْ نَعْمِرُهُ نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ مَا يَنْبَغِي
لَهُ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾

¹ ในวันนี้คือวันนิกายมะฮฺ เราจะปิดฝักปากของพวกเขาทุกพารเพื่อมิให้พวกเขาพูด และอวัยวะของพวกเขาจะหลุดเป็นพยานต่อการกระทำของพวกเขา

² อิบน์อับบาสกล่าวว่า หากเราประสงค์ เราก็มจะทำให้พวกเขาตาบอด หลงจากแนวทางที่ถูกต้อง แล้วพวกเขาจะไม่มีโอกาสได้พบกับัจธรรมเลย อันเป็นการขู่ส้าท้บพวกเขา

³ คือเราจะจำแลงรูปของพวกเขาทุกขริกันให้อยู่กับที่ ไม่สามารถเคลื่อนไหวไปไหนได้

⁴ คือเราจะให้เขามีอายุยืนนานและให้มีสภาพคล้ายเด็กตอนแรกเกิด คือทั้งกำลังร่างกายและสติปัญญาจะถดถอยลงทุก ๆ วัน

⁵ เป็นการตอบโต้พวกมุขริกันที่กล่าวว่าอัลกุรอานเป็นกวีนิพนธ์ และท่านรอซูลเป็นกวี พระองค์จึงตอบพวกเขาตั้งกล่าวและว่า คัมภีร์ที่มุฮัมมัดอ่านอยู่นั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนจากอัลลอฮ์แก่ปวงบ่าวของพระองค์

70. เพื่อตักเตือนผู้ที่มีชีวิต และเพื่อช้อตักเตือน
นั้นเป็นหลักฐานยืนยันแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา¹

لِنذِرْ مَنْ كَانَ حَيًّا وَبِحَقِّ الْقَوْلِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

71. และพวกเขามิได้พิจารณาดูดอกหรือ เรา
ได้สร้างปศุสัตว์ขึ้นมาเพื่อพวกเขาจากสิ่งที่มือ
ของเราได้ทำขึ้น แล้วพวกเขาก็ได้ครอบครอง
มัน²

أَوَلَمْ نَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا
فَهُمْ لَهَا مَلَائِكَةٌ ﴿٧١﴾

72. และเราได้ทำให้มันยอมจำนนแก่พวกเขา
ดังนั้น บางชนิดมันก็เป็นพาหนะแก่พวกเขา
และบางชนิดพวกเขาก็ใช้กินเป็นอาหาร

وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

73. และในตัวมันนั้นมีประโยชน์มากมาย
และเครื่องดีมีสำหรับพวกเขา แล้วพวกเขาจะ
ยังไม่ขอบคุณอีกหรือ?³

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ وَمِنْهَا بَرَكٌ أَفَلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

74. และพวกเขาได้ยึดถือเอาพระเจ้ามากมาย
(เป็นที่เคารพสักการะ) อื่นจากอัลลอฮ์ หวังว่า
พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ (จากมัน)⁴

وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

¹ อัลกุรอานนี้ถูกประทานลงมาเพื่อเป็นการเตือนผู้ที่มีสติรับผิดชอบและใคร่ครวญ คือบรรดามุอมีน เพราะพวกเขาจะได้รับประโยชน์ และเป็นหลักฐานยืนยันในการลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

² พวกมุซริกีนไม่เห็นปรากฏการณ์แห่งอาณาจักรของเราดอกหรือ คือเราได้สร้างให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่มือของเราได้กระทำขึ้น เพื่อให้พวกเขาครอบครอง คือปศุสัตว์ เช่น อูฐ วัว ควาย แพะ แกะ

³ คือเราได้ให้ปศุสัตว์เหล่านั้นยอมจำนนแก่พวกเขา เพื่อใช้เป็นพาหนะบรรทุกสิ่งของ เช่น อูฐ และบางชนิดก็ใช้กินเป็นอาหาร เช่น อูฐ วัว ควาย แพะ แกะ อีกทั้งในตัวของมันก็มีประโยชน์อีกมากมาย คือนมสำหรับดื่ม กระดูก เขา และขนของมัน

⁴ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้รับประโยชน์อย่างมากมาจากปศุสัตว์ พวกเขายังเผลอต่อพระผู้สร้างอีกหรือ? โดยหันไปพึ่งพระเจ้าอื่นมากมายที่เป็นรูปปั้น เจว็ด หวังว่าพวกมันจะช่วยเหลือพวกเขาได้

75. พวกมันไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้ พวกเขาจะถูกนำมาปรากฏตัวเป็นกลุ่มๆ เพื่อพวกมัน¹

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّخْتَصَرُونَ ﴿٧٥﴾

76. ดังนั้น อย่าได้ให้คำพูดของพวกเขาเป็นที่เสียใจแก่เจ้า แท้จริงเรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย²

فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبَيِّرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

77. มนุษย์มิได้พิจารณาตูดอกหรือว่า เราได้บังเกิดเขามาจากน้ำอสุจิ แล้วจงดูซิ เขาได้กลายเป็นคู่ปรปักษ์ตัวฉกาจ³

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾

78. และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบแก่เรา และเขาได้ลืมต้นกำเนิดของเขา เขากล่าวว่า ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีก ในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว⁴

وَضَرَبَ أَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْجِبُ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

¹ พวกมันไม่สามารถจะช่วยเหลือใครได้ เพราะมันเป็นรูปปั้น เจริต มันไม่ได้ยิน ไม่เห็น ไม่ให้คุณและให้โทษแก่ใคร

² ดังนั้น เจ้าอย่าได้เสียใจในสิ่งที่กลุ่มชนของเจ้าได้พูดว่า เจ้ามิได้เป็นรอซูล เจ้าเป็นกวี เป็นมายาการ และอื่นๆ เพราะเรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบังและเปิดเผย แล้วเราจะตอบแทนพวกเขาในการกล่าวหาของพวกเขา

³ มนุษย์เผลอคนผู้หนึ่งได้พิจารณาถึงอานูภาพของอัลลฮอซุดอกหรือ ซึ่งเขารู้ดีว่าเราได้สร้างเขามาจากน้ำที่นารังเกียจคืออสุจิ ซึ่งมันออกมาจากที่สกปรก แล้วเขาก็เป็นปรปักษ์ต่อพระเจ้าของเขา ปฏิเสธอานูภาพของพระองค์

⁴ นักต๋ฟซริกกล่าวว่า ถูกประจานลงมาเพราะ อุบัย อิบนค่อลัฟ ได้มาหาท่านนะบี คือลลลลฮอซอะลียะฮิยะซัลลิม พร้อมกับกระดูกป่นเป็นผุยผง และได้ไปรยต่อหน้าท่านแล้วกล่าวเป็นเชิงเหยียดหยันว่า โอ้มุฮัมมัด ท่านอ้างว่าอัลลฮอซอะทรวงให้เรามีชีวิตขึ้นมา หลังจากที่เรากลายเป็นผุยผงเช่นนี้หรือ? ท่านนะบีคือลลลลฮอซอะลียะฮิยะซัลลิม ตอบว่า ใช่! พระองค์จะทรงให้ท่านฟื้นคืนชีพขึ้นมา และจะ让您เข้าไปอยู่ในไฟนรก!

79. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้น ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง¹

80. ผู้ทรงทำให้มีไฟสำหรับพวกเจ้าจากต้นไม้เขียวสด (แล้วจงดูซิ) พวกเจ้าก็ได้จุดมันจากเชื้อไฟนั้น²

81. พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จะไม่ทรงสามารถที่จะสร้างเช่นเดียวกับพวกเขากระนั้นหรือ? แน่นอน และพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรอบรู้³

82. แท้จริงพระบัญชาของพระองค์ เมื่อทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็จะตรัสแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา⁴

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنشَرْتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

¹ มุฮัมมัด จงตอบกาฟิรผู้นี้และพวกกุฟฟารทั้งหลายว่า พระองค์ทรงสร้างมันจากไม่มีอะไรเลย และทรงประดิษฐ์มันเป็นครั้งแรกจากไม่มีอะไรเลย ดังนั้นผู้ที่ทรงให้มีขึ้นเป็นครั้งแรก แน่นอนพระองค์ทรงสามารถจะให้มีขึ้นอีกครั้งหนึ่งหลังจากตายไปแล้ว

² ด้วยอำนาจของพระองค์ ทรงทำให้ต้นไม้เขียวสดมีไฟจากการเสียดสีของมัน ทั้งนี้ด้วยพระประสงค์ของพระองค์ ดังนั้น การให้กระดุกป่นเป็นผุยผงให้กลับเป็นร่างใหม่ และฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง จึงเป็นสิ่งที่ไม่เกินความสามารถของพระองค์

³ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ทั้ง ๆ ที่มันมีขนาดใหญ่โตและมีกิจการใหญ่โต จะไม่สามารถสร้างร่างกายของมนุษย์หลังจากตายไปแล้วกระนั้นหรือ? แน่นอน พระองค์ทรงสามารถที่จะกระทำเช่นนั้นอย่างไม่มีข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น เพราะพระองค์ทรงอำนาจ ทรงรอบรู้อย่างละเอียด

⁴ ไม่เป็นที่ยากลำบากแก่พระองค์แต่ประการใด เพราะพระบัญชาของพระองค์อยู่ที่อักษร 2 ตัว คือ ก้าฟ กับ นูน = (กุน) จงเป็น เมื่อใดที่พระองค์ทรงประสงค์สิ่งใดมันก็จะเกิดขึ้น โดยปราศจากความเหนื่อยยากและความยากลำบากแต่ประการใด

83. ดังนั้น มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ ซึ่งในพระหัตถ์ของพระองค์มีอำนาจเหนือทุกสิ่ง และยิ่งพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป¹

فَسَبِّحْهُنَّ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
وَالِيهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٣﴾

¹ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านจากลักษณะที่บกพร่องและไม่สมบูรณ์ พระองค์คือพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ ทรงเกียรติทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่างกว้างขวาง การกลับของมัจจุรื้กทั้งมวลย่อมไปหาพระองค์องค์เดียว เพื่อการสอบสวนและการตอบแทน

(37) ซูเราะฮ์อัศคือฟฟาต

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 182 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัศคือฟฟาต

ซูเราะฮ์อัศคือฟฟาตเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์อีกซูเราะฮ์หนึ่ง ที่ให้ความสนใจเรื่องหลักการของอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ คือเรื่องความเป็นเอกภาพ การวะฮีย การพินคินซีฟและการตอบแทน จุดหมายหลักของซูเราะฮ์นี้ก็เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มักกียะฮ์อื่นๆ ที่มุ่งสู่การทำให้หลักการศรัทธาแนบแน่น

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงคุณธรรม ผู้ยื่นเข้าแถวในเวลาละหมาด หรือบรรดาปีกของพวกเขาอยู่ในสภาพเตรียมพร้อมที่จะรับคำบัญชาของอัลลอฮ์เป็นผู้ควบคุมให้เมฆทั้งหลายพัดพาไปตามพระประสงค์ของอัลลอฮ์ แล้วได้กล่าวถึงพวกญิน ซึ่งพวกมันจะถูกขับไล่ไสส่งและถูกขว้างด้วยเปลวเพลิงอันโชติช่วงเป็นการตอบโต้คำกล่าวอ้างหรือนวนิยายของพวกญาฮิลียะฮ์ในการเชื่อมั่นของพวกเขาที่ว่า พวกญินนั้นมีความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ตะอาลา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการพินคินซีฟ การตอบแทน และการปฏิเสธของพวกมุชริกีนที่มีต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นดังกล่าว ตลอดจนการไม่ยอมเชื่อว่าจะมีชีวิตขึ้นอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่มันเป็นกระดูกและเป็นผุยผงไปแล้ว

และเพื่อเป็นการยืนยันหรือย้ำถึงหลักการศรัทธาต่อการพินคินซีฟ ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของ “มุอฺมินและกาฟิร” คือผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา และบทสนทนาระหว่างบุคคลทั้งสองในโลกดุนยา ซึ่งจะมีผลออกมาจากการเชื่อมั่นของแต่ละคน นั่นก็คือ การเข้าอยู่ในสวนสวรรค์ของมุอฺมินอย่างถาวร และการลงสู่นรกอย่างถาวรของกาฟิร

ซูเราะฮ์นี้ได้ให้ข้อสังเกตถึงเรื่องราวต่างๆ ของบรรดานะบีบางท่าน เริ่มด้วยนะบีนูหฺ อิบรอฮีม อิสมาอีล และเรื่องของมุซาและฮารุณ เรื่องของอิลยาสและลูฏ

และได้กล่าวอย่างละเอียดถึงเรื่อง “การศรัทธาและการทดสอบ” ในเหตุการณ์ของ อิสมาอีลผู้เสียสละให้ถูกเชือดพลี อันเนื่องมาจากการฝันของผู้เป็นบิดา คือหะบี อิบรอฮีม ขณะที่ถูกใช้ให้เชือดบุตรชาย ตลอดจนการที่สัตว์เชือดได้ถูกนำมาเป็นการ ใต้แทน ทั้งนี้เพื่อเป็นบทเรียนแก่บรรดามุอฺมินถึงเรื่องการยอมจำนน และการปฏิบัติ ตามพระบัญชาของพระผู้พิพากษาอย่างเที่ยงธรรมที่สุด

ซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงการช่วยเหลือสนับสนุนของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อบรรดานะบีของพระองค์ และบรรดาผู้ซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อพระองค์ทั้งใน โลกนี้และโลกหน้า และว่าบั้นปลายแห่งการตอบแทนที่ดีนั้น ย่อมจะได้แก่บรรดา ผู้ยำเกรง มีศักวา

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์ “อัศคือฟฟาต” เป็นการเตือนให้รำลึกถึง บรรดาบ่าวของพระองค์ในชั้นฟ้า คือบรรดามะลาอิกะฮ์ผู้บริสุทธิ์ ซึ่งพวกเขาจะทำการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์อย่างต่อเนื่องไม่ขาดระยะ “พวกเขาจะแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ ในเวลากลางคืนและกลางวันโดยไม่ขาดระยะ” และชี้แจงถึงตำแหน่งหน้าที่ของพวกเขาที่ถูกใช้ให้กระทำ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้เข้าแถวตามลำดับ
2. และ (มะลาอิกะฮ์) ผู้ควบคุมอย่างรัดกุม
3. และ (มะลาอิกะฮ์) ผู้อ่านข้อตักเตือน¹
4. แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาเจ้านั้นทรงเอกะอย่างแน่นอน
5. พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง และพระเจ้าแห่งทิศทางตะวันออก²
6. แท้จริง เราได้ประดับท้องฟ้าแห่งโลกดุนยาอย่างสวยงามด้วยดวงดาวทั้งหลาย
7. และเพื่อป้องกันจากชัยฏอนมารร้ายทุกตัวที่ दौरानพยศ³

وَالصَّفَاتِ صَفًا ۝۱

فَالرَّجَرَتِ رَجْرًا ۝۲

فَاللَّيْلِ ذِكْرًا ۝۳

إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ۝۴

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَسْجِدِ ۝۵

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ۝۶

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ بَارِدٍ ۝۷

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเริ่มซูเราะฮ์นี้ด้วยการสาบานด้วยบ่าวของพระองค์ เป็นการแสดงถึงความสำคัญของบ่าวประเภทนี้ ความหมายคือ: ข้าขอสาบานด้วยมะลาอิกะฮ์ผู้ยืนเข้าแถวในเวลาละหมาด หรือบรรดาปีกของพวกเขาอยู่ในสภาพเตรียมพร้อมที่จะรับคำบัญชาของอัลลอฮ์ และมะลาอิกะฮ์ผู้ควบคุมเมฆให้เมฆทั้งหลายพัดพาไปตามพระประสงค์ของพระองค์ และมะลาอิกะฮ์ผู้อ่านอายาตต่าง ๆ ของอัลลอฮ์แก่บรรดาอะบีของพระองค์ และบรรดาผู้ใกล้ชิดของพระองค์พร้อมกับการกล่าวสรรเสริญสุดดีและแช่ซ็อง

² คือพระเจ้าของพวกเขาเจ้าที่พวกเขาเคารพอิบาดะฮ์ต่อพระองค์นั้น คือพระเจ้าองค์เดียว ไม่มีภาคีต่อพระองค์ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้ทรงสิทธิ์และอำนาจแห่งมันทั้งสอง และสิ่งที่มีอยู่ในระหว่างทั้งสอง และพระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของดวงอาทิตย์ ในฤดูหนาวและฤดูร้อน

³ ก้อดาคะฮ์กล่าวไว้ว่า ดวงดาวถูกสร้างมาเพื่อ 3 ประการ คือ 1) เพื่อสำหรับชัยฏอน 2) เป็นรัศมีสำหรับทิศทาง 3) เพื่อประดับท้องฟ้าแห่งโลกดุนยา

8. พวกมันจะไม่สามารถรับฟัง (จากมะลาอิกะฮ์ผู้อยู่) ในชั้นฟ้าชั้นสูงได้ และพวกมันจะถูกขวางจากทุก ๆ ด้าน¹

لَا يَسْمَعُونَ إِلَىٰ آلَاءِ الْأَعْلَىٰ وَيَقْدِرُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾

9. ถูกขับไล่ไสส่งออกมา และสำหรับพวกมันนั้น จะได้รับการลงโทษอย่างต่อเนื่อง²

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾

10. เว้นแต่ตัวใดที่มันจงใจเอาไปได้แม้แต่ครั้งเดียว ก็จะมีเปลวเพลิงอันโชติช่วงไล่ติดตามมันไป³

إِلَّا مَن خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَائِبٌ ﴿١٠﴾

11. เจ้าจงถามพวกเขา (บรรดาผู้ปฏิเสธการพินศินซีฟ) ซิวว่า พวกเขามีความแข็งแกร่งยิ่งในสิ่งที่ถูกสร้างมากระนั้นหรือ? หรือว่าสิ่งที่เราได้สร้างมันมา (แข็งแกร่งยิ่งกว่า) แท้จริงเราได้สร้างพวกเขาจากดินเหนียว⁴

فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَن خَلَقْنَا
إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ﴿١١﴾

12. แต่เจ้าคงแปลกใจ ขณะที่พวกเขาเยาะเย้ย⁵

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾

13. และเมื่อพวกเขาถูกเตือนให้รำลึก พวกเขา ก็จะไม่ยอมรับข้อตักเตือน⁶

وَإِنَّا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

¹ พวกมันไม่สามารถเข้าไปรับฟังการสนทนาของมะลาอิกะฮ์ที่อยู่บนท้องฟ้าอันสูงส่ง

² พวกมันจะถูกขวางด้วยเปลวไฟจากทุกทิศทางที่พวกมันมุ่งสู่ท้องฟ้า และจะถูกขับไล่จากการรับฟังข่าวที่มาจากฟากฟ้า และในวันอาคิเราะฮ์พวกมันจะได้รับการลงโทษอย่างต่อเนื่อง

³ บางทีอาจมีชัยฏอนบางตัวแอบเข้าไปได้ แล้วมันก็จะถูกขวางด้วยเปลวเพลิงที่ลุกโชติช่วง และจะถูกเผาไหม้ไปในที่สุด

⁴ คือมุฮัมมัดจงถามพวกปฏิเสธวันพินศินซีฟซิวว่า “พวกท่านมีความแข็งแกร่งในเรือนร่างของพวกท่าน และในการพินศินซีฟของพวกท่านหลังจากตายไปแล้ว หรือว่าสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง เช่น มะลาอิกะฮ์ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน” คำตอบก็คือ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมาอื่นจากพวกท่านย่อมมีความแข็งแกร่งกว่า เพราะพวกท่านถูกสร้างมาจากดินที่เหนียวติดมือ

⁵ คือเจ้าคงแปลกใจในการปฏิเสธของพวกเขาคือการพินศินซีฟ ทั้งๆ ที่มีหลักฐานอย่างชัดเจน และพวกเขาก็เยาะเย้ย จากคำพูดของเจ้าเกี่ยวกับการพินศินซีฟ

⁶ เมื่อถูกเตือนให้รำลึกถึงอายาตต่างๆ และข้อตักเตือน พวกเขาจะไม่ยอมรับ เพราะหัวใจที่ตายด้าน

22. จงรวบรวมบรรดาผู้อธรรม และบรรดา
สหายของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพ
สักการะ

﴿أَحْضِرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

23. อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วจงแนะนำทางแก่พวก
เขาไปสู่ทางแห่งนรก

﴿مِن دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾

24. และจงยับยั้งพวกเขาไว้ เพราะพวกเขาจะ
ต้องถูกสอบสวน¹

﴿وَقِفُّهُمْ أَيْمَانًا تَسْتَغْلِبُونَ ﴿٢٤﴾

25. (จะมีเสียงถามขึ้นว่า) เกิดอะไรขึ้นแก่พวก
เจ้า ทำไมจึงไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

﴿مَا كُنَّا نَنصَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. แต่ว่าพวกเขาในวันนั้น เป็นผู้ยอมจำนน
โดยสิ้นเชิง²

﴿بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾

27. และบางคนในหมู่พวกเขาจะหันมาหากัน
ไต่ถามซึ่งกันและกัน

﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾

28. พวกเขากล่าวว่า แท้จริงพวกท่านเคยเข้ามา
หาเราทางด้านขวา

﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّمُكُمْ فَأَتَوْنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

29. พวกเขา (หัวหน้า) กล่าวว่า เปล่าดอก!
พวกท่านต่างหากที่ไม่ยอมศรัทธา

﴿قَالُوا بَلْ لَرَزَكُنَا وَرَأَيْنَا الْكُمُودَ ﴿٢٩﴾

¹ คือจงรวบรวมบรรดาผู้อธรรมและผู้ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น บรรดาผู้ฝ่าฝืนและอาชญากร และ
สิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ เช่น รูปปั้นและเจดีย์ต่างๆ แล้วจงนำทางพวกเขาไปสู่หนทาง เดียวก่อน จงให้
พวกเขาหยุดก่อนเพื่อจะสอบสวนและสืบสวนเสียก่อน

² มีเสียงถามขึ้นว่า ทำไมพวกเจ้าจึงไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พวกเจ้าอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา พร้อม
กันนี้พระเจ้าของพวกเจ้าที่พวกเจ้าเคารพบูชาก็อยู่ที่นี้ ไม่มีคำตอบและคำพูดใด ๆ แต่ว่าพวกเขาในวันนั้น
ยอมจำนนโดยสิ้นเชิง

30. และเราไม่มีอำนาจใดๆ เหนือพวกท่าน แต่
ว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนที่ดื้อรั้นต่างหาก¹

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿٣٧﴾

31. ดังนั้น พระดำรัสของพระเจ้าของเราจึงคู่
ควรแก่เราแล้ว แท้จริงเรานั้นเป็นผู้ต้องลี้มรส
อย่างแน่นอน

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا اِذَا لَدَّيْنٰوْنَ ﴿٣٨﴾

32. เราได้แนะนำพวกท่านให้หลงผิดทั้ง ๆ ที่
ความจริงพวกเราก็หลงผิดอยู่แล้ว

فَاَعْوَبْتُمْكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿٣٩﴾

33. แท้จริง พวกเขาในวันนั้นย่อมมีส่วนแบ่ง
ร่วมกันในการได้รับโทษ²

فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٤٠﴾

34. แท้จริงเช่นนั้นแหละ เราได้ปฏิบัติต่อบรรดา
ผู้มีความผิด

اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾

35. เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นเมื่อได้มีการกล่าว
แก่พวกเขาว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์
พวกเขาก็หยิ่งผยอง

اِنَّهُمْ كَانُوْا اِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٢﴾

36. และพวกเขาจะกล่าวว่า จะให้เราทอดทิ้ง
พระเจ้าต่างๆ ของพวกเราเพื่อนักวิบัติ คนหนึ่ง
กระนั้นหรือ?³

وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّا لَتٰرْكُوْا آلِهَتِنَا لِشٰعِرٍ مَّجْنُوْنٍ ﴿٤٣﴾

¹ คือทั้งผู้ถามและผู้ถูกถามต่างก็ได้ถามและกล่าวหาซึ่งกันและกัน แต่ละฝ่ายต่างก็โยนความรับผิดชอบให้กันและกัน ผู้ถามคือมนุษย์ได้กล่าวกับผู้ถูกถามคือญินว่า พวกท่านได้เข้ามาหาพวกเราทางด้านขวาและด้านซ้าย กระซิบบกระซิบแก่เรา เกลี้ยงล้อมเราให้ทำซิริกและทำความชั่ว ผู้ถูกถามตอบว่า เปล่าเลย พวกท่านต่างหากที่ไม่ยอมศรัทธา พวกเราจึงช่วยเปิดทางให้ และพวกท่านเป็นคนไม่ดี พวกเราจึงช่วยให้พวกท่านทำความชั่วมากขึ้น และอีกประการหนึ่ง พวกเราไม่มีอำนาจใดๆ หรือหลักฐานที่แข็งแรง ที่จะโน้มน้าวให้พวกท่านเชื่อฟังและปฏิบัติตามได้ แต่พวกท่านต่างหากที่มีความดื้อรั้นและหยิ่งผยองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว

² ผู้ถูกถามได้กล่าวแก่ผู้ถามว่า เพราะการหลงผิดของพวกเรา ดังนั้นการลงโทษจึงเหมาะสมและคู่ควรแก่พวกเราแล้ว

³ ในวันกียามะฮ์เราปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดแต่ละชนิดอย่างเที่ยงธรรม เนื่องจากผู้กระทำผิดเหล่านั้นเมื่อท่านรอสูลหรือมุอมีนบางคนกล่าวแก่พวกเขาว่าจงกล่าว “ลาอิลลาฮะฮ์อิลลัลลอฮ์” พวกเขา ก็จะแสดงปฏิกิริยาหยิ่งเยโสกล่าวว่า จะให้เราเชื่อฟังนักวิบัติฯ คนหนึ่ง แล้วให้เราทิ้งพระเจ้าต่างๆ ของพวกเรากระนั้นหรือ?

37. เปล่าตอก! เขา (มุฮัมมัด) ได้นำสัจธรรม
มา และเพื่อยืนยันบรรดารอซูลต่างหาก
38. แท้จริง พวกเจ้าจะต้องลิ้มรสการลงโทษอัน
เจ็บปวดอย่างแน่นอน
39. และพวกเจ้าจะไม่ได้รับการตอบแทนอื่นใด
นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำเอาไว้¹
40. เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์
41. คนเหล่านั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับปัจจัย
ยังชีพที่แน่นอน
42. ผลไม้หลากหลายชนิด และพวกเขาได้รับเกียรติ²
43. ในสวนสวรรค์หลากหลายอันรื่นรมย์
44. อยู่บนเตียงหันหน้าเข้าหากัน³
45. คนรับใช้จวนเวียนรอบตัวพวกเขา พร้อม
ด้วยแก้ว (เหล้า) ที่มาจากลำธาร

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾

وَمَا تُحْرَمُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

فَوَكَّهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบแก่พวกเขาว่า เปล่าเลย รอซูลของเรามิได้เป็นนักโกหกและมีได้เป็นคนบ้า แต่เขาได้นำสัจธรรมมาเผยแผ่ และยืนยันสัจธรรมของบรรดารอซูลในยุคก่อนจากเขาซึ่งได้เรียกร้องไปสู่ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา และจะมีเสียงกล่าวแก่ชาวนรกว่า พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวด ซึ่งเป็นการตอบแทนอย่างยุติธรรมตามผลงานของแต่ละคน

² เมื่อได้กล่าวถึงสภาพของพวกกุฟฟารและการลงโทษของพวกเขาคแล้ว ก็ได้กล่าวถึงสภาพของบรรดามุอมีนและความสุขสำราญของพวกเขาค คือยกเว้นปวงบ่าวมุอมีนผู้ซื่อสัตย์ พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสการลงโทษ จะไม่ถูกสอบสวน แต่อัลลอฮ์จะทรงตอบแทนความดีให้แก่พวกเขาเป็นสิบเท่าถึง 700 เท่า พวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพในสวนสวรรค์ทั้งในยามเช้าและยามเย็น นอกจากปัจจัยยังชีพคืออาหารอันโอชะและเครื่องดื่มแล้ว ก็ยังมีผลไม้หลากหลายชนิดตามที่พวกเขาปรารถนา

³ ในสวนสวรรค์หลากหลายอันสุขสำราญนั้น ชาวสวรรค์จะนอนเอกเขนกบนเตียงพิเศษ

46. (เหล่านั้น) ชาวบริสุทธี ยังความโอชะแก่
บรรดาผู้ดื่ม¹

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾

47. ในนั้นจะไม่ทำให้ปวดมีนศีรษะ และพวก
เขาก็จะไม่มีนเมาจากมัน²

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿٦٧﴾

48. และ ณ ที่พวกเขานั้นมีบรรดาหญิงบริสุทธี
ผู้ลดสายตาลงต่ำ มีดวงตาโตสวย

وَعِنْدَهُمْ قَصْرٌ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٦٨﴾

49. เสมือนหนึ่งพวกนางเป็นไข่ถูกหุ้มเปลือก
เอาไว้³

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكُونٌ ﴿٦٩﴾

50. แล้ว (ชาวสวรรค์เหล่านั้น) บางคนในหมู่-
บ้านพวกเขาจะเข้ามาหากัน ได้ตาม (ทุกซ่สุข)
ซึ่งกันและกัน⁴

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٧٠﴾

51. คนหนึ่งในหมู่บ้านพวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า
แท้จริง ฉันมีเพื่อนคนหนึ่ง

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٧١﴾

52. เขาเคยกล่าวว่า แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่ง
ในหมู่ผู้เชื่อมั่น (ในวันปรโลก) จริงหรือ?

يَقُولُ أَهْلَكَ لِيَنَّ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٧٢﴾

¹ เมื่อกล่าวถึงอาหารก็จะกล่าวถึงเครื่องดื่ม คือคนรับใช้ในสวนสวรรค์จะวนเวียนรอบตัวเขา เพื่อบริการเครื่องดื่มซึ่งเป็นเหล่าที่มาจากลำธารโดยเฉพาะ เป็นเหล่าพิเศษมีสีขาวบริสุทธีรสชาติอร่อยไม่เป็นอันตรายแก่ผู้ดื่ม

² หมายถึงเหล่าในสวรรค์ซึ่งมีสภาพผิดกับเหล่าในโลกดุนยา

³ คือชาวสวรรค์นั้นจะมีคู่ครองที่บริสุทธีเปรียบเสมือนหญิงสาวที่ยังไม่ได้แต่งงาน มีนัยนตาสวยงาม เธอจะไม่มองผู้อื่นนอกจากคู่ครองของนางเท่านั้น ความงามและความบริสุทธีของนางเปรียบเสมือนไข่มุกที่ถูกหุ้มห่อด้วยเปลือกของม่น

⁴ คือชาวสวรรค์จะมานั่งสนทนากันในเรื่องของโลกดุนยา คือจะกล่าวถึงความสุขสำราญของพวกเขา อันเนื่องมาจากการที่พวกเขาเป็นผู้ศรัทธาเมื่ออยู่ในโลกดุนยา

53. เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูก เราจะถูกตอบแทนจริงหรือ?¹
54. เขา (ชาวสวรรค์) กล่าว (แก่เพื่อน ๆ ของเขา) ว่า พวกท่านอยากจะมองดูไหมเล่า?
55. ครั้นเมื่อเขามองลงไปก็เห็น (เพื่อนของเขา) อยู่ท่ามกลางไฟที่ลุกโชติช่วง²
56. เขาจึงกล่าวขึ้นว่า ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ท่านเกือบทำให้ฉันพึงพิงอาศัย
57. และหากมิใช่ความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของฉันแล้ว ฉันจะต้องอยู่ในหมู่ผู้ถูกนำมาลงโทษอย่างแน่นอน³
58. ดังนั้น เราจะไม่ตาย
59. เว้นแต่การตายของเราครั้งแรก และเราจะไม่ถูกลงโทษกระนั้นหรือ?⁴

أَمْ دَامْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَمْ نَأْمُرُ الْمَلٰٓئِكَةَ

قَالَ هَلْ أُنْتُمْ مُّظْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾

قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِيَنِي

وَلَوْلَا رِزْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿٥٧﴾

اَفَمَا تُحِنُّ يَمِيْنِيْنَ ﴿٥٨﴾

اِلَّا مَوْتَنَا الْاَوَّلٰى وَمَا تُحِنُّ بِمُعَدِّيْنَ ﴿٥٩﴾

¹ คนหนึ่งของผู้ร่วมสนทนากล่าวว่า ฉันมีเพื่อนคนหนึ่งในโลกศุนยา เขาปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ เขากล่าวกับฉันว่า ท่านเชื่อหรือต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน และว่า เมื่อเราตายไปแล้วกลายเป็นผุยผงและกระดูกปนแล้ว เราจะถูกสอบสวนและได้รับการตอบแทนตามผลงานของเรากระนั้นหรือ?

² มุอมีนคนนั้นกล่าวแก่เพื่อนของเขาในสวรรค์ว่า พวกท่านอยากจะดูสภาพของเขานั้นไหม แล้วเขาก็ได้มองไปเห็นเพื่อนกาไฟร์ผู้นั้นอยู่ท่ามกลางไฟนรกที่ลุกโชติช่วง

³ มุอมีนได้กล่าวแก่เพื่อนของชาวนรกว่า วัลลอฮิ ท่านเกือบจะทำให้ฉันพิงอาศัยเพราะการหลงผิดของท่าน หากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อฉัน ด้วยการให้ฉันยึดมั่นในการอิमानแล้ว ฉันคงจะอยู่ร่วมกับท่านในนรกอย่างแน่นอน

⁴ มุอมีนชาวสวรรค์ได้กล่าวประณามเย้ยหยันเพื่อนกาไฟร์ผู้นั้นว่า ท่านยังคงเชื่ออีกหรือว่าเรานั้นจะไม่ตายนอกจากเพียงครั้งเดียว และว่าไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการตอบแทน ไม่มีการชำระบัญชี และไม่มีการลงโทษ

60. แท้จริง นี่คือการสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่อย่าง
แน่นอน

إِنَّ هَذَا لَهُ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

61. เพื่อเยี่ยง (การตอบแทน) นี้ บรรดาผู้ต่อสู้
ดีนรจนงต่อสู้ต่อไปเกิด¹

لِيُنَالِ هَذَا فَلْيَعْمَلَ الْعَمِلُونَ ﴿٦١﴾

62. นั่นเป็นการต้อนรับที่ดีกว่า หรือว่าต้น
ชัฎฎุม²

أَذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ أَمْ شَجَرَةُ الرَّقْمِ ﴿٦٢﴾

63. แท้จริง เราได้จัดทำไว้เป็นการทดสอบแก่
บรรดาผู้ธรรม³

إِنَّا جَعَلْنَا قِسْمَتَهُ لِلْظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

64. แท้จริง มันเป็นต้นไม้ที่เอาออกมาจากกัน
บึ้งของนรกที่มีไฟลุกโชติช่วง

إِنهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

65. ผลของมันคล้ายกับหัวของชัยฎอน⁴

طَلَعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾

66. แล้วพวกเขาจะกินมัน และพวกเขาจะเติม
มันให้เต็มท้อง

فَاتَّبِعْهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا لَوْنٌ مِنْهَا الْبُظُورَ ﴿٦٦﴾

67. แล้วนอกจากนั้น พวกเขาจะได้น้ำดื่มที่ผสม
จากน้ำเดือด

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهِمْ شَوَابِينَ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า ความโปรดปรานที่ชาวสวรรค์ได้รับอยู่นี้คือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ และด้วยการตอบแทนเช่นนี้ จำเป็นที่บรรดาผู้ปฏิบัติความดีจงปฏิบัติต่อไป และบรรดาผู้ต่อสู้ดีนรจนงไปในทางของอัลลอฮ์ จงกระทำต่อไปเกิด

² ความสุขสำราญในสวนสวรรค์ซึ่งเป็นการต้อนรับที่ดีอย่างเพียบพร้อม ดีกว่า หรือว่าต้นชัฎฎุมซึ่งเป็นอาหารของชาวนรก จุดมุ่งหมายในการนี้ก็เพื่อตำหนิพวกกุฟฟาร

³ เราได้จัดต้นชัฎฎุมนี้ไว้เพื่อเป็นการทดสอบบรรดาผู้หลงผิด นักตพิซรอฮิบายว่า เมื่อพวกกุฟฟารได้ยินการกล่าวถึงต้นชัฎฎุม พวกเขาบอกว่า ในนรกจะมีต้นไม้ได้อย่างไร เพราะไฟย่อมจะเผาผลาญต้นไม้ อะบูญะฮฺลได้กล่าวแก่เพื่อน ๆ ของเขาว่า พวกเขาทำหรือไม่ว่าชัฎฎุมคืออะไร มันคือหัวนมและอินทผลัม แล้วเขาก็ได้นำอาหารที่เขาได้กล่าวถึงนี้มา แล้วกล่าวขึ้นว่า พวกเขาจะกินมันซิ นี่คือน้ำที่มุฮัมมัดกล่าวสู่พวกเรา

⁴ ต้นชัฎฎุมนี้เป็นต้นไม้ที่งอกเงยจากกันบึ้งของนรก แล้วมันแผ่กิ่งก้านออกไป ผลของมันมีสภาพคล้ายหัวของชัยฎอน ที่กล่าวเช่นนี้ก็เพราะว่าชัยฎอนมีสภาพที่น่าเกลียดน่ากลัว

68. แล้วแท้จริงทางกลับของพวกเขานั้นย่อมไปสู่ไฟที่ลุกโชติช่วงอย่างแน่นอน¹

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

69. แท้จริงพวกเขาพบบรรพบุรุษของพวกเขายู่ในการหลงผิด

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ مُّضَالِينَ ﴿٦٩﴾

70. แล้วพวกเขาก็ยังรีบเร่งเจริญรอยตามพวกเขา²

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُّسْرِعُونَ ﴿٧٠﴾

71. และโดยแน่นอน ส่วนมากของชนรุ่นก่อนหน้าพวกเขาได้หลงผิด

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ ﴿٧١﴾

72. และโดยแน่นอน เราได้ส่งผู้ตักเตือนไปในหมู่พวกเขา

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّذَرِّينَ ﴿٧٢﴾

73. ดังนั้นเจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร?³

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُذَرِّينَ ﴿٧٣﴾

74. เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์⁴

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾

¹ พวกกุฟฟารเหล่านั้นจำต้องกินต้นไม้เหล่านั้นเพราะความหิว จนกระทั่งเต็มท้องของพวกเขามีรายงานหะดีษกล่าวว่า (หากหยดหนึ่งของต้นซึกกูมหล่นลงไปบนทะเลของโลกดุนยา มันจะทำให้ชาวโลกได้รับความเสียหายในความเป็นอยู่ของพวกเขาก็แล้วอย่างไรเล่าสำหรับผู้ที่เป็อาหารของเขา) เมื่อพวกเขาอิมแล้วก็จะกระหายน้ำ พวกเขาจะดื่มน้ำที่กำลังเดือดจัด แล้วพวกเขาจะถูกลากไปลงนรกที่มีไฟลุกโชติช่วง

² ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้พบบรรพบุรุษของพวกเขายู่ในการหลงผิด พวกเขาก็ยังดำเนินตามแนวทางของบรรพบุรุษของพวกเขามาโดยปราศจากหลักฐาน

³ คือประชาชาติส่วนใหญ่ในอดีตก่อนหน้ากลุ่มชนของเจ้าได้หลงผิดมาแล้ว และเราก็ได้ส่งบรรดารอซูลไปตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ แต่พวกเขาก็ยังตั้งอั้น ดังนั้นผลสุดท้ายของพวกเขาก็เป็นอย่างไร เรามีได้ทำลายพวกเขาเพื่อเป็นนิตินันุหาโทษแก่ชนรุ่นหลังดอกหรือ?

⁴ เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ที่เป็นผู้ศรัทธา ซึ่งพระองค์ทรงคัดเลือกพวกเขา เพื่อจะรักษาเกียรติพระองค์เท่านั้น พวกเขาก็จะรอดพ้นจากการลงโทษ

75. และโดยแน่นอนนุหฺได้ร้องขอเรา ดั่งนั้น
ผู้ตอบสนองอย่างประเสริฐเสียนี้กระไร¹

76. และเราได้ช่วยเขาและชุมชนของเขาให้พ้น
จากทุกภัยอันมหันต์²

77. และเราได้ให้ลูกหลานของเขายังคงมีชีวิต
เหลืออยู่³

78. และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขา
ในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ⁴

79. ความศานติงมีแด่ นุหฺ ในหมู่ประชาชาติ
ทั้งหลาย

80. แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้
กระทำความดีทั้งหลาย

81. แท้จริง เขา (นุหฺ) อยู่ในปวงบ่าวของเราผู้
ศรัทธา⁵

82. แล้วเราได้ให้พวกอื่นจมน้ำตาย⁶

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ ﴿٧٥﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُرًّا نَّارِيْنَ ﴿٧٧﴾

وَرَكَّمَآ عَلَيْنَا فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

سَلَّمَ عَلَيْنَا فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْرِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾

¹ เมื่อประชาชาติของนะบีนุหฺได้ปฏิเสธศรัทธาต่อเขา นะบีนุหฺก็ได้ร้องขอความช่วยเหลือต่อเรา เราก็เป็นผู้ตอบสนองความช่วยเหลือแก่เขา ในซูเราะฮ์นี้อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องของบรรดานะบีต่าง ๆ

คือ นุหฺ อิบรอฮีม อิสมาอีล มุซา ฮารูน อีลยาส ลุฏ และยูนุส

² เราได้ช่วยเหลือเขาและผู้ศรัทธาต่อเขาให้พ้นจากการจมน้ำ

³ คือมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินหลังจากความพินาศของหมู่ชนของเขาด้วยการจมน้ำตาย ต่อมานุหฺชายังได้สืบเชื้อสายมาจากลูกหลานทั้งสามของเขา คือ "ซาม ฮาม และยาฟิซ"

⁴ คือการสรรเสริญที่ดีในทุกประชาชาติ จนกระทั่งวันกียามะฮฺ

⁵ ความศานติจากอัลลอฮฺและประชาชาติทั้งหลายจึงมีแด่ นุหฺ ตลอดไป เช่นนี้แหละเราจะตอบแทนผู้ทำความดีจากปวงบ่าวของเรา และเราจะให้การรำลึกที่ดีแก่เขาจนกระทั่งวันสุดท้าย เพราะเขาเป็นผู้มีจิตใจบริสุทธิ์ใในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้ศรัทธาเชื่อมั่นอย่างสมบูรณ์

⁶ เราได้ให้พวกปฏิเสธศรัทธาซึ่งไม่ยอมเชื่อมั่นต่อ นุหฺ จมน้ำตายทั้งหมด

83. และแท้จริง ผู้ที่ดำเนินตามแนวทางของเขา
นั้น คืออิบรอฮีม¹

﴿وَاتَّخَذَ مِنْ شَيْعِهِ لِبَرْهِيمَ﴾

84. เมื่อเขาได้เข้าหาพระเจ้าของเขาด้วยจิตใจ
ที่บริสุทธิ์²

﴿إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾

85. เมื่อเขาได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชน
ของเขาว่า พวกท่านเคารพภักดีอะไรกัน?

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾

86. เพื่อความเท็จกระนั้นหรือ ที่พวกท่าน
ปรารถนาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์?

﴿أَفِكَاءَ إِلَهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾

87. ดังนั้น ความนึกคิดของพวกท่านที่มีต่อ
พระเจ้าแห่งสากลโลกจะเป็นอย่างไร?³

﴿فَمَا ظَنُّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

88. เขา (อิบรอฮีม) จึงจ้องมองไปยังดวงดาว
ทั้งหลาย

﴿فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ﴾

89. แล้วเขาก็กล่าวขึ้นว่า แท้จริงฉันไม่สบาย
จริง ๆ⁴

﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾

90. ดังนั้น พวกเขาจึงหันหลังให้เขาและกลับ
ออกไป⁵

﴿فَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾

¹ อัลบัยฎอวียีกล่าวไว้ว่า ระหว่างนูหฺและอิบรอฮีมนั้นเป็นระยะเวลา 2,640 ปี ระหว่างเขาทั้งสองนั้นมียะบี
อีก 2 ท่านคือ ฮูดและศอและฮฺ

² ด้วยหัวใจที่สะอาดบริสุทธิ์ปราศจากการสงสัยและการตั้งภาคี

³ เขากล่าวแก่อาซิบบิดาของเขาและหมู่ชนของเขาว่า พวกท่านเคารพบูชารูปปั้นและเจดีย์เป็นพระเจ้าอื่น
จากอัลลอฮ์ เพื่อความเท็จกระนั้นหรือ? พวกท่านคิดว่าพระองค์จะปล่อยพวกท่านโดยไม่ลงโทษ ขณะที่
พวกท่านเคารพบูชาพระเจ้าอื่นใดกระนั้นหรือ?

⁴ อิบรอฮีมได้วางอุบายที่จะไม่ไปร่วมงานฉลองวันตรุษที่นอกเมือง เพื่อจัดการทำลายรูปปั้นต่าง ๆ ที่อยู่
ในท้องถื่น เขาได้ม่อไปยังดวงดาวทั้งหลายบนท้องฟ้าและพูดขึ้นว่า ฉันไม่สบาย เพื่อเป็นข้อแก้ตัว

⁵ หมู่ชนของเขาเมื่อได้ยินเช่นนั้นก็เชื่อ จึงพากันออกไปในงานฉลอง

91. แล้วอิบรอฮีมก็บ้ายหน้าไปยังเจว็ดต่างๆ ของพวกเขา แล้วพูดว่า พวกเจ้าไม่กิน (อาหาร เหล่านี้) บ้างหรือ?
92. ทำไมพวกเจ้าจึงไม่พูดเล่า?
93. แล้วเขาก็หันไปตีพวกมันด้วยมือขวา (ซึ่ง ถือขวานอยู่)¹
94. แล้วพวกเขา ก็รีบวิ่งมาหาเขา²
95. อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า พวกท่านเคารพภักดี สิ่งที่พวกท่านแกะสลัก (มัน) กระนั้นหรือ?
96. ทั้งๆ ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่าน และสิ่งที่ พวกท่านประดิษฐ์มันขึ้นมา³
97. พวกเขา กล่าวว่า จงสร้างสถานที่แห่งหนึ่ง (เตาเผา) สำหรับเขา แล้วโยนเขาไปในไฟที่ลุก โชน

فَرَأَىٰ إِلَهُ الْهِنَمِ فَقَالَ لَا تَأْكُلُونَهُ ۝١١

مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ۝١٢

فَرَأَىٰ عَلَيْهِمْ صَرَيبًا يَأْتِيهِمِ ۝١٣

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ رَوِّفُونَ ۝١٤

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۝١٥

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝١٦

قَالُوا اتَّبِعْنَا إِنَّ لَنَا قُوَّةً فِي الْجَحِيمِ ۝١٧

¹ เมื่อหมูชนของเขาออกไปแล้วเขาก็มุ่งหน้าไปยังห้องโถง เพื่อสนทนากับเจว็ดต่างๆ เหล่านั้น โดยพูดขึ้นว่า ทำไมไม่กินอาหารเหล่านี้ที่พวกเขานำมาให้เสียเล่า? เมื่อเจว็ดเหล่านั้นไม่กินและไม่ตอบคำถามของเขา เขาจึงพูดขึ้นว่า ทำไมพวกเจ้าจึงไม่พูดเล่า? เมื่อพูดจบเขาก็ยกขวานที่อยู่ในมือของเขาฟาดฟันลงไปตีเจว็ดเหล่านั้นจนกลายเป็นเศษปูนกระจัดกระจายเต็มห้องโถง

² เมื่อพวกเขา กลับมาก็วิ่งไปหาอิบรอฮีมพลางกล่าวว่า ความพินาศจงประสบแก่เจ้า พวกเราเคารพบูชาเขา แต่เจ้ามาทำลายเขา

³ อิบรอฮีมจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านเคารพบูชารูปปั้นที่พวกท่านแกะสลักขึ้นมาด้วยมือของพวกท่านเองกระนั้นหรือ? ทั้งๆ ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่านและทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกบังเกิดมาเพื่อพระองค์ทำไมเล่าพวกท่านจึงเคารพบูชาสิ่งที่ถูกสร้าง และละทิ้งไม่เคารพภักดีพระผู้สร้าง

98. ดังนั้น พวกเขาต้องการวางแผนร้ายแก่เขา แต่เราได้ทำให้พวกเขาต่ำต้อย¹

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿١٨﴾

99. และอิบรอฮีมกล่าวว่า ฉันจะไปหาพระเจ้าของฉัน แน่نونพระองค์จะทรงแนะทางให้แก่ฉัน

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٩﴾

100. ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงประทานบุตรที่มาจากหมู่คนดีให้แก่ข้าพระองค์ด้วย²

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾

101. ดังนั้น เราจึงแจ้งข่าวดีแก่เขา (ว่าจะได้) ลูกคนหนึ่ง ที่มีความอดทนขันติ (คืออิสมาอีล)³

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿٢١﴾

102. ครั้นเมื่อเขา (อิสมาอีล) เติบโตขึ้น ไปไหนมาไหนกับเขา (อิบรอฮีม) ได้แล้ว⁴ อิบรอฮีมได้กล่าวขึ้นว่า โอ้ลูกเอ๋ย! แท้จริงพ่อได้เห็นในขณะฝันว่า⁵ พ่อได้เชือดเจ้า จงคิดดูซิว่าเจ้าจะเห็นเป็นอย่างไร? เขากล่าวว่า โอ้พ่อจ๋า! พ่อจงปฏิบัติตามที่พ่อได้ถูกบัญชาให้เกิด หากอัลลอฮ์

فَمَا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ
أَنِّي أَدْبَحُكَ فَأَنْظِرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا بَتِ أَيْمَنُ
مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٢﴾

¹ เมื่ออิบรอฮีมได้ใช้เหตุผลตอบโต้พวกเขาจนเป็นที่ยอมรับแล้ว พวกเขา ก็หันมาใช้กำลัง โดยออกคำสั่งให้จัดเตรียมสถานที่ก่อเป็นเตาเผา เพื่อโยนอิบรอฮีมเข้าไปเผาขณะที่ไฟลุกโชน พวกเขาคิดว่าแผนร้ายของพวกเขาจะเป็นผลสำเร็จ แต่แล้วแผนร้ายของพวกเขา ก็ล้มเหลวลง เพราะเราได้ให้เขา (อิบรอฮีม) รอดพ้นจากการถูกเผา และเราได้ทำให้อิบรอฮีมได้รับความเย็นและปลอดภัย

² เมื่ออัลลอฮ์ทรงให้เขารอดพ้นจากการถูกไฟเผาแล้ว เขาก็กล่าวขึ้นว่า ฉันจะอพยพจากเมืองของชนชาติของฉันไปยังที่ที่พระเจ้าของฉันทรงบัญชาแก่ฉัน มุคอดีลกล่าวว่า เขาเป็นมนุษย์คนแรกที่เดินทางอพยพพร้อมกับภริยาของเขา เขาเร่ร่อนไปยังดินแดนชาม และได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงประทานบุตรที่ศอและฮ์ให้แก่ข้าพระองค์ เพื่อจะให้เขาเป็นเพื่อนที่ดีขณะพำนักอยู่เป็นคนแปลกถิ่น

³ แล้วเขาก็ได้ตอบรับการขอพรของเขา โดยแจ้งข่าวดีว่า เขาจะมีลูกคนหนึ่งที่เป็นคนอดทนเมื่อเขาเติบโตขึ้น

⁴ นักตีฟซีรกล่าวว่า เมื่อเขาอายุได้ 13 ปี

⁵ คือได้รับบัญชาจากอัลลอฮ์

ทรงประสงค์ พ่อจะเห็นฉันว่า ฉันอยู่ในหมู่ผู้มี
ความอดทน¹

103. ครั้นเมื่อทั้งสอง (พ่อและลูก) ได้ยอมมอบ
ตน (แต่อัลลอฮ์) อิบรอฮีมได้ให้อีสมาอีลคว่ำ
หน้าลงกับพื้น

فَلَمَّا اسْتَمَعَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾

104. และเราได้เรียกเขาว่า โอ้ อิบรอฮีมเอ๋ย!

وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَتَّيْرَهُمْ ﴿١٠٤﴾

105. แน่นอน เจ้าได้ปฏิบัติถูกต้องตามฝันแล้ว
แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำ
ความดีทั้งหลาย²

قَدْ صَدَقْتَ الرَّبُّ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾

106. แท้จริง นั่นคือการทดสอบที่ขัดแย้งแน-
นอน³

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾

107. และเราได้ให้ค่าไถ่ตัวเขาด้วยสัตว์เชือดพลี
อันใหญ่หลวง⁴

وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

108. และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขา
ในกลุ่มชนรุ่นหลัง⁵

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. ศานติจงมีแต่อิบรอฮีม

سَلَامٌ عَلَيْهِ إِزْهَرَهُ ﴿١٠٩﴾

110. เช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนผู้กระทำ
ความดีทั้งหลาย

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

¹ คือปฏิบัติตามบัญญัติและยินดีปรีดาต่อลิขิตของอัลลอฮ์

² คือเจ้าปฏิบัติตามที่เจ้าถูกบัญชาแล้ว และเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย โดยเราจะให้พวก
เขามีทางออกในกิจการงานของพวกเขา

³ คือการทดสอบที่ยากลำบาก ซึ่งจะเป็นที่ประจักษ์ถึงผู้มีจิตใจบริสุทธิ์ และผู้ที่สีปากกับใจไม่ตรงกัน

⁴ คือค่าไถ่ตัวอิสมาอีลด้วยการเชือดแกะใหญ่ตัวหนึ่ง

⁵ คือการสรรเสริญที่ดีในทุกประชาชาติ จนกระทั่งวันกิยามะฮ์

111. แท้จริง เขา (อิบรอฮีม) เป็นคนหนึ่งใน
ปวงบ่าวของเราผู้ศรัทธา

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

112. เราได้แจ้งข่าวดีแก่เขาว่า จะได้ (ลูกคน
หนึ่ง) อิสฮาก เป็นนะบี (จะเป็นหนึ่ง) ในหมู่
คนดีทั้งหลาย¹

وَبَشَّرْتَهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾

113. และเราได้ให้ความจำเริญแก่เขา และแก่
อิสฮาก และในหมู่ลูกหลานของเขาทั้งสองนั้น
มีผู้ทำความดีและมีผู้ธรรมแก่ตัวของเขาเอง
อย่างชัดเจน²

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا
مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مَبِيتٌ ﴿١١٣﴾

114. และโดยแน่นอน เราได้ให้ความโปรด
ปรานแก่มุซาและฮารูน³

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾

115. และเราได้ช่วยเขาทั้งสองและหมู่ชนของ
เขาทั้งสอง ให้พ้นจากความเคราะห์ร้ายอันใหญ่
หลวง⁴

وَنَجَّيْنَهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

116. และเราได้ช่วยเหลือพวกเขา ดั่งนั้นพวก
เขาจึงเป็นผู้มีชัยชนะ⁵

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَمَا كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾

117. และเราได้ประทานคัมภีร์แก่เขาทั้งสองซึ่ง
สมบูรณ์ชัดเจน (เตารอต)

وَأَنزَلْنَا لَهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾

¹ หลังจากเหตุการณ์การเชือดสัตว์พลีแล้ว เราได้แจ้งข่าวดีแก่อิบรอฮีมว่า เขาจะได้ลูกอีกคนหนึ่งมีชื่อว่า
อิสฮาก และเขาจะเป็นนะบีด้วย จากอายะฮ์นี้ก็เป็นทีที่ประจักษ์ชัดว่า ผู้ที่จะถูกเชือดพลีนั้นคือ อิสมาอิล
มิใช่อิสฮากตามที่มักกล่าวอ้าง

² คือในหมู่ลูกหลานของอิบรอฮีมและอิสฮากนั้น มีทั้งคนดี (มุอมีนศอและฮุ) และคนชั่ว (มุชริกและผู้
ฝ่าฝืน)

³ ความโปรดปรานนั้นก็คือ การเป็นนะบีและเป็นรอซูล

⁴ หมู่ชนของเขาทั้งสองคือบะนีอิสรออีล เคราะห์ร้ายนั้นก็คือการที่ไฟเอนาจับพวกอิสรออีลไปเป็นทาส

⁵ เราได้ช่วยเหลือพวกอิสรออีลให้มีชัยชนะเหนือพวกไฟเอนา

118. และเราได้แนะนำเขาทั้งสองสู่แนวทางที่
เที่ยงตรง¹

وَهَدَيْنَهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

119. และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขา
ทั้งสองในกลุ่มชนรุ่นหลัง²

وَوَكَّلْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾

120. ศานติงมีแต่มุซาและฮารูน

سَلَّمَهُ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

121. แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้
กระทำความดีทั้งหลาย

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. แท้จริง เขาทั้งสองเป็นปวงบ่าวของเราผู้
ศรัทธา

إِنَّهُمَا مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. และแท้จริง อิลยาสนั้นเป็นคนหนึ่งใน
บรรดารอซูล³

وَإِنَّا إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า พวก
ท่านไม่ยำเกรงอัลลอฮ์หรือ?⁴

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَأَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. พวกท่านเคารพสักการะบะอูล (เจี๊วด)⁵
และพวกท่านทอดทิ้งผู้ทรงเลิศยิ่งแห่งปวงผู้
สร้างกระนั้นหรือ?

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾

¹ เราได้ประทานคัมภีร์เตารอตแก่เขาทั้งสอง เพื่อให้เขาทั้งสองชี้แนะประชาชาติของเขาทั้งสองสู่แนวทางอันเที่ยงตรงคือ อิสลาม ซึ่งเป็นศาสนาที่บรรดานะบีจะต้องนำไปเผยแผ่แก่ประชาชาติของตน

² คือการสรรเสริญที่ดีในทุกประชาชาติจนกระทั่งวันกิยามะฮ์

³ อิลยาสนั้นเป็นนะบีคนหนึ่งของบะนีอิสรออีล เขาคืออิลยาส บินยาซีน ซึ่งเป็นหลานของฮารูนพี่ชายของมุซา อะลีย์ฮิมุสลาม

⁴ คือเมื่อเขากล่าวเตือนหมู่ชนของเขาว่า พวกท่านไม่กลัวการลงโทษของอัลลอฮ์หรือ ในการเคารพบูชาของพวกท่านต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์

⁵ บะอูลเป็นชื่อเจี๊วดตัวหนึ่งของพวกเขาที่พวกเขาเคารพบูชา ต่อมาพวกเขาตั้งชื่อเมือง ๆ หนึ่งของพวกเขาว่า “บะอูละบักกะ”

126. อัลลอฮ์คือพระเจ้าของพวกเขา และพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขาแต่เก่าก่อน¹

127. แต่พวกเขาได้ปฏิเสธเขา(ไม่ศรัทธา)² ดังนั้น พวกเขาจะถูกนำมาลงโทษอย่างแน่นอน

128. นอกจากปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์ใจ³

129. และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ⁴

130. ศานติจงมีแด่ดวงศวามของยาซีน

131. แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

132. แท้จริง เขาเป็นคนหนึ่งเ็นปวงบ่าวของเราผู้ศรัทธา

133. และแท้จริง ลูฏนั้นเป็นคนหนึ่งในบรรดา รอซูล⁵

134. เมื่อเราได้ช่วยเขาและพรรคพวกของเขาทั้งหมดให้รอดพ้น⁶

135. นอกจากหญิงแก่คนหนึ่งเหลืออยู่ในหมู่ผู้รั้งท้าย⁷

﴿١٢٦﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَالْأُولَىٰ

﴿١٢٧﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُم مُّخْضَرُونَ

﴿١٢٨﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

﴿١٢٩﴾ وَرَزَقْنَا عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرِينَ

﴿١٣٠﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ

﴿١٣١﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

﴿١٣٢﴾ إِنَّهُمْ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

﴿١٣٣﴾ وَإِنَّ لُوطًا لِّمِنَ الْمُرْسَلِينَ

﴿١٣٤﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

﴿١٣٥﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِينَ

¹ คือพวกท่านเคารพบูชาพระเจ้าที่พวกท่านทำมันขึ้นมาเอง คือรูปเจดีย์นี้ และพวกท่านตั้งพระผู้สร้างที่ดีที่สุด คืออัลลอฮ์ ซึ่งเป็นพระเจ้าของพวกเขาและพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขา

² คือไม่ศรัทธาต่ออะบีของพวกเขา

³ นอกจากปวงบ่าวที่เป็นผู้ศรัทธา พวกเขาจะรอดพ้นจากการลงโทษ

⁴ คือการสรรเสริญที่ดีในทุกประชาชาติจนกระทั่งวันกิยามะฮ์

⁵ ลูฏนั้นเป็นรอซูลคนหนึ่ง ถูกส่งมาเพื่อเผยแผ่ชักชวนหมู่ชนของเขาไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง

⁶ คือเราได้ให้เขาและผู้ศรัทธาต่อเขา เช่น พรรคพวกของเขาและลูกหลานของเขา ให้รอดพ้นจากการลงโทษ

⁷ คือภริยาของเขาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น นางจึงเป็นคนที่เหลืออยู่รั้งท้ายและประสบความพินาศ

136. แล้วเราได้ทำลายล้างคนอื่น ๆ ทั้งหมด¹

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿٣٦﴾

137. และแท้จริง พวกเขาจะต้องเดินผ่าน (ไปมา) สถานที่ของพวกเขายามเช้า

وَإِنَّكَ لَتَرُونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿٣٧﴾

138. และยามค่ำคืน ดังนั้น แล้วพวกเขาจะไม่พิจารณาดอกหรือ?²

وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾

139. และแท้จริง ยูनुสนั้นอยู่ในหมู่ผู้ที่ถูกส่งมาเป็นรอสูล

وَإِنَّ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٩﴾

140. จงรำลึก ขณะที่เขาได้หนีไปยังเรือที่บรรทุกผู้คนเต็มเพียบ

إِذْ أَتَى إِلَى الْفُلِ الْمَمْلُوءِ ﴿٤٠﴾

141. ดังนั้น ยูनुสได้เข้าร่วมจับฉลาก แล้วเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้ถูกพิชิต (แพ้ในการจับฉลาก)³

فَسَاءَ مَا كَانُوا مِنَ الْمَدْحُضِينَ ﴿٤١﴾

142. แล้วปลาตัวใหญ่ได้กลืนเขา และเขาสสมควรที่จะถูกตำหนิ⁴

فَالنَّمْعَ الْكَبِيرَ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٢﴾

¹ เราได้ทำลายล้างพวกปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขาอย่างรุนแรงที่สุด ด้วยการพลิกแผ่นดินในหมู่บ้านของพวกเขา และเราได้ให้ก้อนหินที่บันทึกชื่อของแต่ละคนหล่นลงมาทับพวกเขา

² แล้วพวกเขาเช้าขามักจะฮุได้สัญจรไปมาในขณะที่เดินทาง ก็ได้เห็นร่องรอยความพินาศของพวกเขา ทั้งในยามเช้า ยามเย็น กลางวันและกลางคืน ดังนั้น พวกเขาจะไม่พิจารณาและกลัวการลงโทษจะประสบแก่พวกเขาเช่นเดียวกับที่ประสบแก่พวกเขามาแล้วดอกหรือ?

³ แท้จริงบ่าวของเรา ยูनुส อิบน์มุตตา เป็นคนหนึ่งในบรรดารอสูลของเรา เพื่อชี้แนะหมู่ชนของเขาไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง นักตีฟซริกกล่าวว่า ยูनुสรู้สึกอึดอัดใจเมื่อหมู่ชนปฏิเสธเขา เขาจึงเดือนหมู่ชนถึงการลงโทษอันโหดนี้ แล้วก็ได้จากหมู่ชนของเขาด้วยความโกรธไปยังชายทะเล เขาได้พบเรือบรรทุกคนเต็มเพียบ จึงขออาศัยไปด้วย เมื่อเรือออกไปกลางทะเลเผชิญกับลมพายุและคลื่นใหญ่ กับต้นเรือจึงพูดว่า ในเรือลำนี้มีทาสหนึ่งจากนายของเขามา ดังนั้น จำเป็นต้องโยนเขาลงทะเลเพื่อให้เรือรอดจากการจมน้ำ จึงได้มีการจับฉลากกัน ฉลากอันนั้นได้มาตกอยู่ที่ยูनुส เขาจึงถูกจับโยนลงทะเล

⁴ เขาสสมควรที่จะถูกตำหนิ เพราะเขาได้ละทิ้งหน้าที่ที่อัลลอฮ์ส่งเขามา และละทิ้งหมู่ชนของเขาออกมาด้วยความโกรธ อีกประการหนึ่งเขามีได้ขออนุญาตพระเจ้าของเขาขณะที่ออกมา

143. หากว่าเขามิได้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้แช่ซ่อง
สดุดีแล้ว

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ ﴿١٤٣﴾

144. แน่นนอน เขาจะอยู่ในท้องปลาจวบจน
กระทั่งวันฟื้นคืนชีพ

لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾

145. แล้วเราได้เหวี่ยงเขาขึ้นบนที่โล่งริมฝั่งใน
สภาพที่ป่วย¹

﴿١٤٥﴾ فَبَدَدْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾

146. และเราได้ให้มีต้นไม้ (พันธุ์ไม้เลื้อย) หน้า-
เต่างอกเงยขึ้น ปกคลุมตัวเขา²

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾

147. และเราได้ส่งเขาไปยัง (หมู่บ้านของเขา)
มีจำนวนหนึ่งแสนคนหรือเกินกว่านั้น

﴿١٤٧﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ آلَافٍ أَوْ يُزِيدُوكَ ﴿١٤٧﴾

148. แล้วพวกเขาก็ศรัทธา ดังนั้น เราจึงปล่อย
ให้พวกเขามีความสุขสำราญชั่วระยะเวลาหนึ่ง³

﴿١٤٨﴾ فَامْتَوْنَا فَعَتَنَهُمُ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾

¹ หากเขามิได้เป็นผู้ที่ระลึกถึงพระองค์และผู้แช่ซ่องสดุดีแล้ว ท้องปลาก็จะเป็นสุสานของเขาจนกระทั่งวัน
กียามะฮ์ แต่เขาได้ขอร้องโทษและสดุดีพระองค์ว่า (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)
แล้วเราได้ให้ปลาคายเขาออกมาที่ริมฝั่ง ซึ่งเป็นที่โล่งไม่มีต้นไม้และร่มเงา โดยที่เขาป่วย
เพราะความทุกข์ระทม

² คือเราได้ให้ต้นพันธุ์ไม้เลื้อยของเงยขึ้นปกคลุมตัวเขา เพื่อป้องกันความร้อนจากแสงแดด พันธุ์ไม้นั้น
คือต้นหน้าเต่า ซึ่งใบของมันกว้างใหญ่ อิบดุลญะฮ์ฮียักกล่าวว่า ต้นหน้าเต่ามีใบใหญ่ให้ความร่มรื่น แมลงวัน
ไม่เข้าใกล้ เพราะเนื้อของยูนุสนั้น เมื่อขึ้นมาจากทะเลแล้วไม่อาจจะทนต่อแมลงวันได้ แต่ทั้งนี้ด้วยความ
เอ็นดูเมตตาและการจัดเตรียมของอัลลอฮ์ ตะอาลา เมื่อเขามิร่างกายแข็งแรงแล้ว อัลลอฮ์ ตะอาลา ก็
ให้เขากลับไปหาหมู่ชนของเขาซึ่งเป็นชาวเมือง “นินะวา” อันเป็นดินแดนใกล้กับเมือง “เมาว์ซิล” ซึ่งอยู่
ในประเทศอิรักในปัจจุบันนี้

³ หมู่ชนของนะบียูนุสตระหนักดีว่า การลงโทษจะประสบกับพวกเขาอย่างแน่นอน พวกเขาจึงสำนึกผิด
กลับเนื้อกลับตัว และได้ออกไปอยู่ตามชานเมืองพร้อมกับนำพวกผู้หญิง เด็ก ๆ และสัตว์เลี้ยงไปด้วย พวกเขา
เขาได้ประกาศตนว่าพวกเขาศรัทธาแล้ว ตามที่นะบียูนุสได้เรียกร้องเชิญชวน ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึง
ระงับการลงโทษตามที่นะบียูนุสได้สัญญาไว้ เพราะพระองค์ทรงรู้ดีว่าการกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขานั้น
มีความจริงใจ

149. ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาชื่อว่า พระเจ้าของเจ้ามีบุตรหญิงหลายคน และพวกเขามีบุตรชายหลายคนกระนั้นหรือ?

فَأَسْتَفْتِهِمُ الرِّبَّانَاتُ وَلَهُمُ البَنَاتُ ﴿١٤٩﴾

150. หรือว่าเราได้สร้างมะลาอิกะฮ์เป็นเพศหญิง โดยที่พวกเขาได้เห็นเป็นพยาน¹

أَمْ خَلَقْنَا الملائكةَ إِنثًا وَهُمْ سَهْدُونَ ﴿١٥٠﴾

151. ฟังทราบเถิด แท้จริงพวกเขาเห็น เนื่องจากการกล่าวเท็จของพวกเขา พวกเขาจึงกล่าวว่า

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ فِكْهِمْ يَقُولُونَ ﴿١٥١﴾

152. อัลลอฮฺทรงให้กำเนิดบุตรชาย! และแท้จริง พวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน²

وَلَدَ اللهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾

153. อัลลอฮฺทรงเลือกบุตรหญิงแทนบุตรชาย กระนั้นหรือ?³

أَصْطَفَى البَنَاتِ عَلَى البَنِينَ ﴿١٥٣﴾

154. เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา! ทำไมพวกเขาจึงตัดสินใจเช่นนั้น⁴

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

155. พวกเขาได้ใคร่ครวญดูบ้างหรือ?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. หรือว่าพวกเขามีหลักฐานอันชัดแจ้ง?

أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงใช้ให้มะมุฮัมมัด ถามเป็นเชิงตำหนิพวกเขาว่าพวกเขาจะให้พระเจ้าของพวกเขามีบุตรหญิง และพวกเขามีบุตรชายกระนั้นหรือ? พวกเขาไม่มีความละอายบ้างหรือ เมื่อพวกเขาพอใจที่จะให้สิ่งประเสริฐสุดเกี่ยวกับพวกเขาคือบุตรชาย และพวกเขาชอบสิ่งที่ต่ำต้อยให้แก่อัลลอฮฺคือบุตรหญิง หรือว่าพวกเขาได้รู้เห็นเป็นพยานขณะที่อัลลอฮฺทรงสร้างมะลาอิกะฮ์

² พวกมุชริกทั้งหลายนั้นเพราะการโกหกและการกล่าวเท็จของพวกเขา พวกเขาจึงตั้งให้อัลลอฮฺมีลูกหลานและลูกชาย พวกเขา กล่าวเท็จอย่างแน่นอนในคำพูดของพวกเขาที่ว่า “มะลาอิกะฮ์เป็นบุตรหญิงของอัลลอฮฺ”

³ เป็นการตำหนิพวกมุชริกนั้่มากกะฮ์ คือ อัลลอฮฺทรงเลือกบุตรหญิงและทรงโปรดบุตรหญิงมากกว่าบุตรชายกระนั้นหรือ?

⁴ เป็นการประณามในความโง่ของพวกเขา คือได้เกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาถึงกับได้ตัดสินใจด้วยการตัดสินใจที่อธรรมเช่นนี้ พระองค์จะทรงเลือกเพศที่ต่ำต้อยเพื่อพระองค์เอง ตามข้อกล่าวอ้างของพวกเขานั้นหรือ?

157. ดังนั้น พวกเจ้าจงนำคัมภีร์ของพวกเจ้ามา
แสดง หากพวกเจ้าเป็นผู้สัตย์จริง¹

158. และพวกเขากล่าวอ้างความสัมพันธ์ (ทาง
เครือญาติ) ระหว่างพระองค์กับพวกญิน และ
โดยแน่นอนพวกญินรู้ว่า แท้จริงพวกมันจะ
ถูกนำตัวมาปรากฏต่อหน้าอัลลอฮ์ (เพื่อการ
ลงโทษ)²

159. มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์ จากสิ่งที่พวก
เขากล่าวอ้าง

160. เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์³

161. แน่หนอน พวกเจ้าและสิ่งที่พวกเจ้าเคารพ
บูชานั้น

162. พวกเจ้าไม่สามารถทำให้ผู้ใดหลงทางไป
ได้⁴

فَأْتُوايَكُنْكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ
إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٠﴾

فَأِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

مَا أَنْتَ عَلَيْهِ بِفَتِينٍ ﴿١٦٢﴾

¹ พวกท่านมิได้แยกแยะและตระหนักดูว่า มันเป็นคำพูดที่ผิดและไม่ถูกต้อง หรือว่าพวกท่านมีหลักฐาน
อันชัดแจ้งยืนยันคำพูดของพวกท่านว่า อัลลอฮ์ทรงเลือกเอามะลาอิกะฮ์เป็นบุตรหญิงของพระองค์?
ดังนั้น พวกท่านจงนำคัมภีร์ของพวกท่านมาแสดง เพื่อพิสูจน์ข้อกล่าวอ้างของพวกท่านว่าเป็นความจริง

² คือพวกมุชริกีนได้กล่าวอ้างว่า ระหว่างอัลลอฮ์กับพวกญินนั้นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดทางเครือญาติ โดย
กล่าวว่าพระองค์ทรงสมรสกับญินแล้วออกลูกมาเป็นมะลาอิกะฮ์ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านจากการกล่าว
เท็จของพวกมุชริกีน พระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งใดทั้งมวล และพวกญินหรือชัยฏอนก็รู้ว่าพวกมันจะถูก
นำตัวมาปรากฏต่อหน้าพระองค์เพื่อการลงโทษอย่างแน่นอน

³ เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์บริสุทธิ์ใจเท่านั้น ที่พวกเขาให้ความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา
จากการกล่าวหาของพวกมุชริกีนเหล่านั้น

⁴ โอ้พวกกุฟฟารเอ๋ย! ทุกสิ่งที่พวกเจ้าเคารพบูชา เช่น เจว็ด และชัยฏอน นั้น พวกเจ้าไม่สามารถที่จะ
ชี้แนะให้ผู้ใดหลงเชื่อไปจากการเคารพอบาเดฮ์ต่ออัลลอฮ์ไปได้

163. นอกจากผู้ที่จะเข้าไปอยู่ในไฟอันลุกโชติช่วง¹

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿٣٧﴾

164. และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรา เว้นแต่เขาได้มีตำแหน่งที่ได้กำหนดไว้แล้ว

وَمَا مِمَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿٣٨﴾

165. และแท้จริง เรานั้นเป็นผู้ที่ยืนเข้าแถวอยู่แล้ว

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿٣٩﴾

166. และแท้จริง เรานั้นเป็นผู้แซ่ช่องสุดดี อัลลอฮ์²

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿٤٠﴾

167. และพวกเขาเหล่านั้น (กุฟฟารมักกะฮ์) เคยกล่าวไว้ว่า

وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿٤١﴾

168. หากว่าเรามีข้อดักเตือน (คัมกีร์) อยู่กับเรา เช่นเดียวกับหมู่ชนในสมัยก่อนๆ

لَوَ أَنَّا عِنْدَنَا وَكُرَّامِينَ الْآوَّلِينَ ﴿٤٢﴾

169. แน่نون เราก็คจะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٣﴾

170. แต่พวกเขาปฏิเสธ ไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน แล้วพวกเขาก็จะได้เห็น³

فَكَرُّوا بِآيَةِ فَسُوفَ يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

¹ เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้เป็นคนชั่วและจะเข้าไปอยู่ในนรก และจะถูกเผาไหม้ด้วยไฟที่ลุกโชติช่วง

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงการสารภาพของมะลาอิกะฮ์ต่อการเป็นบ่าวของพวกเขาต่อพระองค์ว่า ทุกๆ มะลักในหมู่พวกเรานั้นมีตำแหน่งและหน้าที่ จะไม่ล่วงเกินต่อกัน บางมะลักในหมู่พวกเราได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในเรื่องของริซกี บ้างก็ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ปลิดชีวิตมนุษย์ บ้างก็ทำหน้าที่ในการนำวะฮีย์ บ้างก็ทำหน้าที่ยืนเข้าแถวเพื่อทำการอิบาดะฮ์ และบ้างก็ทำหน้าที่เป็นผู้แซ่ช่องสุดดีต่อพระองค์ทุกเวลาและทุกขณะ

³ คือพวกกุฟฟารมักกะฮ์ก่อนที่อัลกุรอานจะถูกประทานลงให้แก่พวกเขาได้กล่าวว่า หากคัมกีร์ได้ถูกประทานแก่เราดังเช่นเตารอตและอินญีลแล้ว พวกเราก็จะเป็นผู้ที่มีความศรัทธาอย่างแท้จริง ทำอิบาดะฮ์ และมีความซื่อสัตย์ต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่ออัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่พวกเขา พวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาต่ออัลกุรอานแล้วพวกเขาก็จะได้เห็นบันปลายการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาต่อสัญญาญต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

171. และโดยแน่นอน ลิขิตของเราได้บันทึกไว้
ก่อนแล้ว แก่ปวงบ่าวของเราที่เป็นรอลูล

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا لِإِعَادِنَا لِّلْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

172. ว่า แน่แน่นอน พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ¹

إِنَّهُمْ هُمُ الْمُتَصَرُّونَ ﴿١٧٢﴾

173. และแท้จริง ไฟรफलของเรานั้น สำหรับ
พวกเขาจะเป็นผู้มีชัยชนะ²

وَأِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾

174. ดังนั้น เจ้าจิ้งห้นเหอออกจากพวกเขา (ชน-
กุกฟฟาร) ชั่วระยะหนึ่ง

فَنَوَّلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

175. และจงเฝ้าคอยดูพวกเขาเถิด แล้วพวกเขา
ก็จะเห็นมันเอง³

وَأَبْصَرْتُمْ هُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾

176. พวกเขาเร่งรีบต่อการลงโทษของเรากระ-
นั้นหรือ?

أَفِعْدَابًا يٰنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

177. ครั้นเมื่อการลงโทษได้ลงมาที่หน้าบ้าน
พักของพวกเขา ยามเช้าของบรรดาผู้ถูกตักเตือน
นั้นมันช่างชั่วช้าเสียนี้กระไร!⁴

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْدَرِينَ ﴿١٧٧﴾

178. และเจ้าจิ้งห้นเหอออกจากพวกเขาระยะ
หนึ่ง

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

¹ คือสัญญาของเราและลิขิตของเราได้มีมาก่อนแล้วว่า บรรดา รอลูลของเราจะเป็นผู้ได้รับชัยชนะเหนือศัตรูของพวกเขา

² คือไฟรफलของเราที่เป็นมุฮิมินนั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับชัยชนะทั้งในดุญญาและอาคิเราะฮ์ ในโลกดุญญาได้รับชัยชนะด้วยหลักฐานและข้อพิสูจน์ ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์ด้วยการเข้าสวนสวรรค์

³ โอ้มุฮัมมัด เจ้าจิ้งห้นหลังให้พวกเขาสักกระยะหนึ่ง จนกระทั่งเจ้าจะถูกใช้ให้ฆ่าพวกเขา แล้วเจ้าจะเห็นพวกเขาขณะที่การลงโทษประสบแก่พวกเขา นั่นคือบั้นปลายแห่งการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁴ มีรายงานกล่าวว่า เมื่ออายะฮ์ “เจ้าจิ้งห้นคอยดูพวกเขาเถิด...” ถูกประทานลงมา พวกกุกฟฟารก็เอียงหันและกล่าวว่า เมื่อใดการลงโทษจะเกิดขึ้น? อายะฮ์ที่ 177 จึงถูกประทานลงมาเป็นการตอบรับการทำทายเป็นของพวกเขา

179. และจงเฝ้าคอยดูเถิด แล้วพวกเขาก็จะเห็น
มันเอง¹

وَأَبْصُرُ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ ﴿١٧٩﴾

180. มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระเจ้าของเจ้าพระเจ้า
แห่งอำนาจจากสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

181. ศานติจงมีแต่บรรดารอซูลทั้งหลาย

وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

182. และบรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของ
อัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก²

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

¹ อายะฮ์ที่ 178-179 เป็นการย้ำเพื่อขู่ส้าท้บและเป็นการปลอบโยนท่านรอซูลลอสย คือลลลลอสยอะลัย-ฮิวะซัลลัม

² พระเจ้าแห่งอำนาจและอาณาภาพ ย่อมบริสุทธิ์ยิ่งจากสิ่งที่พวกมุชริกีนกล่าวหา ความศานติจากเราจงมีแต่บรรดารอซูลผู้ประเสริฐทั้งหลาย การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ ทั้งในตอนเริ่มต้นและตอนสุดท้ายเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลกทั้งหมด

ท่านคือพระอิสลามาน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งการเป็นนบีและการเป็นกษัตริย์และการที่เขาทั้งสองได้รับการทดสอบ หลังจากนั้นได้กล่าวถึงการทดสอบของบรรดานะบี ได้แก่ อัยยูบ อิสฮาก ยะอูบ อีสมาอีล และซุลกิฟลฺ นี่คือการสาธยายโดยย่อเพื่อเป็นการชี้แจงถึงแนวทางของอัลลอฮ์ในการทดสอบบรรดานะบีและบรรดาผู้ได้รับการคัดเลือกของพระองค์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งอาณาจักรและเอกภาพของอัลลอฮ์ ในจักรวาลซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่สายตา และสิ่งที่มีอยู่ในจักรวาลซึ่งถูกประดิษฐ์ไว้อย่างสวยงาม ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนให้ตระหนักว่า จักรวาลนี้มีได้ถูกสร้างมาโดยไร้ประโยชน์ และแน่นอนย่อมจะมีโลกที่สองเพื่อตอบแทนผู้ทำความดีและผู้ทำความชั่ว

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงหน้าที่ของท่านรอซูล และหน้าที่สำคัญหลักของท่านนั่นคือหน้าที่ของบรรดารอซูลที่มีเกียรติทั้งหลาย

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์ศอด” ซึ่งเป็นพยานะหนึ่งในบรรดาพยานะของภาษาอาหรับเพื่อเป็นการสดุดีต่อคัมภีร์ที่เป็นปาฏิหาริย์ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงทำทลายมนุษย์ในยุคแรกๆ และยุคหลังๆ ด้วยพยานะเหล่านี้ ซึ่งพวกเขาได้ใช้เรียบเรียงจากบรรดาพยานะเหล่านี้เช่นกัน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ศอด¹ ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่เป็นเครื่อง
เตือนสติ²
2. แต่ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในการหยิ่ง
ผยองและการแตกแยก³
3. ก็ศตวรรษมาแล้วที่เราได้ทำลายประชาชาติ
ก่อนพวกเขา แล้วพวกเขาได้ร้องเรียกขอความ
ช่วยเหลือทั้ง ๆ ที่ไม่มีเวลาอีกแล้วสำหรับทาง
รอด⁴
4. และพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนจากหมู่
พวกเขามายังพวกเขา และพวกเขาปฏิเสธศรัทธา
ได้กล่าวว่ นี่คือมายากร นักโกหกตัวฉกาจ⁵

ص وَالْفُرْقَانِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾

بِالَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَُوا وَآلَاتٍ
حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ
هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٤﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่งซูเราะฮ์อัลบากอเราะฮ์

² คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยอัลกุรอานที่มีตำแหน่ง มีเกียรติอันสูงส่ง

³ คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้นั้นอยู่ในสภาพหยิ่งผยองไม่ยอมรับความจริง เป็นผู้แตกแยก เป็นศัตรูกับ
ท่านนะบี คือลัทธิลอสู่ลัทธิฮิวะซัลลัม และบรรดามุอฺมิน ดังนั้น พวกเขาจึงกล่าวหาท่านนะบี คือลล-
ลอสู่ลัทธิฮิวะซัลลัม ว่าเป็นมายากร เป็นนักวิ โกหกหลอกลวง และเป็นบ้า

⁴ ก็มากนักยแล้วที่เราได้ทำลายประชาชาติสมัยก่อนจากชาวมักกะฮ์ เพราะความเย่อหยิ่งของพวกเขา
และการทำร้ายบรรดาอรุสูลของพวกเขา และพวกเขาก็ได้ร้องขอความช่วยเหลือขณะที่ได้รับการลงโทษ
และเวลานั้นมิใช่เวลาแห่งการรอดพ้นหรือการหนีเอาตัวรอด

⁵ พวกมุชริกีนมักกะฮ์ประหลาดใจและว่ามันเป็นเรื่องที่ห่างไกลจากความจริง ที่อัลลอฮ์จะส่งอรุสูลมาเป็น
ปฤชชนธรรมดา และว่ามุฮัมมัดเป็นมายากรนำเอาสิ่งปาฏิหาริย์มาแสดง และเป็นนักโกหกตัวฉกาจที่อ้าง
ว่า เขาเป็นอรุสูลของอัลลอฮ์

5. เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ? แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ¹

6. และพวกหัวหน้าของพวกเขาพากันออกไป (พลาถกล่าวว่) จงก้าวหน้าต่อไปและอดทนในการยึดมั่นต่อบรรดาพระเจ้าของท่านต่อไป! แท้จริงเป็นเรื่องที่ถูควางแผนไว้แล้ว²

7. เราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนในศาสนาสุดท้าย นี่มิใช่อื่นใด นอกจากเป็นการเสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาเท่านั้น³

8. ได้มีข้อดักเตือน (อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมาแก่เขา แทนพวกเราระนั้นหรือ?⁴ หากมิได้ พวกเขาอยู่ในการสงสัยจากข้อดักเตือนของข้า! ไม่เพียงแต่เท่านั้น พวกเขายังมีได้ลิ้มรสการลงโทษของข้า!⁵

أَجْعَلُ لِلَّهِ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٦﴾

وَأَنْطَلِقُ لِمَالِكٍ مِنْهُمْ أَنْ أَسْمُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ
إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا
إِلَّا آخِلِقُ ﴿٦﴾

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَبْدُوا عَذَابَ ﴿٨﴾

¹ เขาอ้างว่าพระเจ้าที่ถูกเคารพนั้นเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ในการอ้างของเขา เช่นนั้นนับได้ว่าเป็นเรื่องประหลาดอย่างแท้จริง

² พวกหัวหน้าพากันกล่าวว่า พวกท่านอย่าไปเชื่อมุฮัมมัดในสิ่งที่เขาเรียกร้องให้พวกท่านเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์พระเจ้าองค์เดียว มุฮัมมัดต้องการจะให้พวกท่านหันห่างจากศาสนาของปู่ย่าตายาย เพื่อที่เขาต้องการจะมีอำนาจเหนือพวกท่าน

³ เราไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนี้ในศาสนาหรือศาสดาซึ่งเป็นศาสนาหลังสุด ซึ่งพวกเขา กล่าวว่า พระเจ้านั้นมีสามองค์ไม่ใช่หนึ่งองค์ ดังนั้นทำไมมุฮัมมัดจึงมาอ้างว่าอัลลอฮ์นั้นมีองค์เดียว สิ่งที่เขาอ้างมานี้จึงเป็นเท็จและเสกสรรปั้นแต่งขึ้น

⁴ เป็นการถามเชิงปฏิเสธว่า อัลกุรอานถูกประทานให้แก่มุฮัมมัดแทนพวกเราระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่ในหมู่พวกเรานั้นมีผู้ที่มีทรัพย์สินมากมายและตำแหน่งหัวหน้าสูง ๆ

⁵ การปฏิเสธของพวกเขาต่อข้อดักเตือนนั้นมิใช่เพราะพวกเขาไม่รู้ หากแต่ว่าเป็นเพราะการสงสัยในอัลกุรอาน และสิ่งที่ถูกประทานลงมาในเรื่องัจธรรม นี่เป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคือ พวกเขายังไม่เคยลิ้มรสการลงโทษของข้า หากพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษของอัลลอฮ์เพราะการปฏิเสธของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะไม่ปฏิเสธ

14. ไม่มีคนหนึ่งคนใด (ในพวกเขา) เว้นแต่ ปฏิเสธบรรดารอซูล ดังนั้น การลงโทษของข้า จึงเหมาะสม (แก่พวกเขา)¹

15. และพวกเหล่านั้นมิได้คอยอันใด นอกจาก เสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว โดยไม่มีการ ชักช้า²

16. และพวกเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอทรงโปรดเร่งส่วนของเราให้แก่เราโดยเร็วเถิด ก่อนที่จะถึงวันแห่งการชำระบัญชี³

17. เจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขา กล่าว และจงรำลึกถึงบ่าวของเรา ดาวิดผู้ทรง พลัง (ในการปฏิบัติศาสนกิจ) แท้จริงเขาเป็น ผู้ผินหน้าเข้าหาอัลลอฮ์เสมอ⁴

18. แท้จริง เราได้ทำให้ภูเขาแซ่ซ้องสดุดีพร้อม กับเขา ทั้งในยามพลบค่ำและยามรุ่งอรุณ

﴿إِن كَلَّ الْأَكْذَابُ فَحَقَّ عِقَابِ﴾

﴿وَمَا يَنْظُرُهُمْ إِلَّا الْأَصْحَةُ وَجِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقِ﴾

﴿وَقَالُوا رَبَّنَا جَعَلْنَا وَمِثْلَ لَمَّا قَبْلَ بَوْمِ الْحِجَابِ﴾

﴿أَصْبَرَ عَلَى الْغِيظِ وَالْأَذَى وَكَرَّ عَيْنَاهُ الْأَوْدَى ذَا الْأَيْدِي إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾

﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَ بِالْحَمْدِ وَالْأَشْرَاقِ﴾

¹ ทุกคนในหมู่พวกเขาต่างก็ปฏิเสธบรรดารอซูลของเขา ดังนั้นการลงโทษของอัลลอฮ์จึงคู่ควรและจำเป็นที่พวกเขาจะต้องได้รับ

² คือพวกกุฟฟารมักกะฮ์มิได้คอยสิ่งใด นอกจากเสียงกัมปนาทของอิสรอฟีล ซึ่งจะเป่าในสังข์เพียงครั้งเดียวในเวลาที่ถูกกำหนดไว้ แล้วพวกเขา ก็จะตายเรียบ

³ พวกกุฟฟารมักกะฮ์กล่าวว่า เป็นเชิงเหยียดหยันว่า โอ้พระเจ้าของเรา ขอให้การลงโทษที่เป็นส่วนของเราให้ เกิดแก่เราโดยเร็วเถิด ก่อนที่วันที่ยามะฮะมามาถึง หากว่าคำขู่ของมุฮัมมัดเป็นจริง

⁴ มุฮัมมัดเจ้าจงอดทนต่อการปฏิเสธของพวกเขาเถิด เพราะอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือสนับสนุนเจ้าอย่าง แน่แน่นอน อันนี้เป็นการปลอบใจท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลียะฮิวะซัลลิม และเป็นการชูพวกกุฟฟาร และ จงรำลึกถึงบ่าวของเรา ดาวิด นะบีผู้ชอบคุณ ผู้อดทน ผู้เข้มแข็งในศาสนา และมีร่างกายแข็งแรงกำยำ เขาถือศีลอดหนึ่งวันและเว้นหนึ่งวันตลอดปี และเขายืนละหมาดในเวลาเที่ยงคืน และเขาเป็นผู้กลับเนื้อ กลับตัวขอลุแกโทษอย่างมากเสมอ

19. และ (เราได้ทำให้) นกมารวมกันทั้งหมด
เชื่อฟังเรา¹

20. และเราได้ทำให้อาณาจักรของเขาเข้มแข็ง
และเราได้ให้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่เขา และ
การตัดสินใจชี้ขาดในเรื่องต่างๆ²

21. และมีเรื่องของผู้โต้เถียงมาถึงเจ้า (มุฮัมมัด)
บ้างไหม? เมื่อพวกเขาป็นข้ามกำแพงไปที่
มิหฺรอบ (ของดาวูด)³

22. เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาดาวูด เขาตกใจกลัว
พวกเขา พวกเขาบอกว่า อย่าได้กลัวเลย เรา
คือผู้โต้เถียงสองคน คนหนึ่งในพวกเราได้ล่วง
เกินอีกคนหนึ่ง⁴ ดังนั้น ได้โปรดตัดสินระหว่าง
พวกเราด้วยความยุติธรรมและอย่าได้ลำเอียง
ไม่เที่ยงธรรม และจงชี้แนะเราสู่แนวทางที่เที่ยง
ตรง⁵

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

وَسَدَدْنَا مَلَكُوتَهُمْ وَأَيَّدْنَا لَهُمُ الْحِكْمَةَ
وَفَصَّلَ الْخِطَابَ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَهَلْ آتَاكَ نِسْوَاءُ الْخَضَمِ إِذْ سَوَّرُوا
الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْزَنْ
حَصَانًا بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ
وَلَا تَنْسُطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾

¹ การเข้าซ่องสุมดีพร้อมกันกับเขาของภูเขาและนกนั้น เป็นความจริงและนับได้ว่าเป็นปาฏิหาริย์ของนะบี ดาวูด อะลัยฮิสสลาม อิบน์กะษีรกล่าวว่ บรรดานกนั้นจะกล่าวตัสบีหฺและกล่าวทบทวนพร้อมกับเขา เมื่อบรรดานกบินผ่านนะบีดาวูดและมันได้ยินเขากำลังอ่านคัมภีร์ชะบูร มันจะหยุดและกล่าวตัสบีหฺ พร้อมกับเขา ซุนซานน้อยใหญ่ก็เช่นเดียวกัน มันจะกล่าวทบทวนและตัสบีหฺพร้อมกับเขา

² อาณาจักรของนะบีดาวูดเข้มแข็งด้วยการช่วยเหลือการมีศักดิ์ศรีและไพร่พลมากมายจากอัลลอฮฺ และ เราได้ให้เขาเป็นนะบีที่มีความเข้าใจในกิจการบริหารอย่างถูกต้อง ดำเนินนโยบายด้วยความสุขุมรอบคอบ และเด็ดขาด

³ เป็นคำถามเชิงเรียกความสนใจ คือ เจ้ารู้เรื่องของผู้ขัดแย้งกันสองฝ่าย (คือมะลักสองท่านที่จำแลงร่าง มาในรูปของชายสองคน) ที่ป็นกำแพงเข้าไปหาหน้าบีดาวูด ขณะที่เขากำลังทำอิบาดะฮฺอยู่ในมัสยิดบ้างไหม?

⁴ นักตีฟหรืออธิบายว่า นะบีดาวูดตกใจจากการกระทำของพวกเขา เพราะได้เข้ามาโดยมิได้รับอนุญาต และมีได้เข้ามาทางประตูในเวลาที่กำหนดไว้สำหรับทำอิบาดะฮฺ

⁵ คืออย่าได้รับแรงในการตัดสิน และตัดสินให้แก่พวกเราด้วยความยุติธรรม

23. แท้จริงนี่คือพี่ชายของฉัน เขามีแกะตัวเมีย 99 ตัว และฉันมีแกะตัวเมียตัวเดียว แล้วเขายังพูดว่า เอามันมาให้ฉันซิ และเขาได้ข่มขู่ฉันในคำพูด¹

24. เขา (ดาอูด) กล่าวว่า แน่نون เขาอธรรมต่อท่านในการขอให้นำแกะของท่านไปรวมกับแกะของเขา และแท้จริง ส่วนมากของผู้มีหุ้นส่วนร่วมกัน บางคนในพวกเขามักละเมิดสิทธิของอีกคนหนึ่ง เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย และพวกเขาเช่นนี้ มีน้อย² และดาอูดรู้สึกว่าเขาได้ทดสอบเขาดังนั้น เขาจึงได้ขอร้องต่อพระเจ้าของเขา และเขาได้ก้มลงรุกะและทบทวนความผิดด้วยความเสียใจ³

25. ดังนั้น เราได้ให้อภัยแก่เขาในเรื่องนั้น และแท้จริง สำหรับเขานั้นย่อมอยู่ไกลชิด ณ ที่เรา และทางกลับที่ดียิ่ง (ในปรโลก)

26. โอ้ดาอูดเอ๋ย! เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นตัวแทนในแผ่นดินนี้ ดังนั้น เจ้าจงตัดสินคดีต่างๆ ระหว่างมนุษย์ด้วยความยุติธรรม⁴ และอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ มันจะทำให้เจ้าหลงไป

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً وَوَلِيَّ نَجْمَةٍ وَاحِدَةً
فَقَالَ أَكْفُلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٣٣﴾

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَىٰ نَجْمِهِ. وَإِنَّ كَبِيرًا
مِّنَ الْخَاطِئِينَ يُبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ
أَنَّمَا فُتِنَتْهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ، وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٣٤﴾

فَعَزَّزْنَا لَهُ، ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَازْفَنًى
وَحُسْنَ مَّوَابٍ ﴿٣٥﴾

يٰۤدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم
بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ

¹ คือเขาได้โต้เถียงและคาดคั้นจนกระทั่งเอาแกะตัวเดียวของฉันไป

² นะบีดาอูดได้ตัดสินในทันทีโดยมิได้ฟังคำชี้แจงของอีกฝ่ายหนึ่ง

³ หลังจากที่ได้ฟังคำตัดสินของนะบีดาอูดแล้ว มะลัก 2 ท่านก็หายวับไปกับตาของนะบีดาอูด นะบีดาอูดจึงรู้ว่าพระเจ้าของเขาได้ทดสอบเขา มันเป็นความผิดพลาดที่เขาได้รับฟังคำชี้แจงของอีกฝ่ายหนึ่ง ทันทีนั้นเขาก็ก้มลงรุกะขอโทษต่อพระเจ้าของเขาและร้องไห้

⁴ คือตัดสินด้วยความยุติธรรมที่ตรงกับทบัญญัติของอัลลอฮ์และความโปรดปรานของพระองค์

จากทางของอัลลอฮ์¹ แท้จริง บรรดาผู้ที่หลงไปจากทางของอัลลอฮ์นั้น² สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส เนื่องด้วยพวกเขา ลืมวันแห่งการชำระบัญชี³

27. และเรามีได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น โดยไร้สาระ นั่นคือการนึกคิดของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁴ ดังนั้น ความหมายนะคือไฟนรก จงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

28. จะให้เราปฏิเสธต่อบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย เช่น บรรดาผู้บ่อนทำลายในแผ่นดินกระนั้นหรือ? หรือว่าจะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ยำเกรง เช่น บรรดาคนชั่วกระนั้นหรือ?⁵

سَدِيدًا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٦٧﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٦٨﴾

أَمْ جَعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٦٩﴾

¹ เพราะการตัดสินใจที่ต่างกัน นั้น หากสอดคล้องกับบทบัญญัติของพระเจ้าแล้ว ผลประโยชน์ของมนุษย์ก็จะดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบ และจะอำนวยประโยชน์ให้แก่บุคคลทุกระดับชั้น หากว่าการตัดสินใจนั้นเป็นไปตามความใคร่และอารมณ์ ตลอดจนเป็นไปตามความมุ่งหมายของนักปกครองแล้ว ก็จะนำไปสู่ความหมายนะทั้งนักปกครองและประชาชน

² ทางของอัลลอฮ์ที่ตั้งอยู่บนการศรัทธา การดีกวา และอ้างวไว้ซึ่งบทบัญญัติและความยุติธรรมแล้ว

³ คือวันกียามะฮ์

⁴ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปฏิเสธความนึกคิดของผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ว่า พระองค์ทรงสร้างจักรวาลมิใช่เพื่อเคล็ดลับที่เป็นเป้าหมาย นั่นก็คือ เพื่อเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ตามที่พระองค์ทรงบัญญัติให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์ เช่น การอิบาดะฮ์ทางจิตใจ ทางคำพูด และทางปฏิบัติ

⁵ อิบน์กะษีรกล่าวว่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่ มัณมิใช่เป็นความยุติธรรมของพระองค์ และเคล็ดลับของพระองค์ที่จะให้ความเท่าเทียมกันระหว่างบรรดามุอฺมิน และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจึงจำเป็นต้องมีการตอบแทนความดีแก่ผู้จงรักภักดี และลงโทษแก่คนชั่ว

29. คัมภีร์ (อัลกุรอาน) เราได้ประทานลงมาให้แก่เจ้าซึ่งมีความจำเริญ เพื่อพวกเขาจะได้พินิจพิจารณาอายตต่าง ๆ ของอัลกุรอาน และเพื่อปวงผู้มีสติปัญญาจะได้ใคร่ครวญ¹

كُنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ مِزَانًا لِيَذَّبُوا بِآيَاتِهِ، وَلِيَذَّكَّرُوا
أُولَ الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣٨﴾

30. เราได้ประทาน (บุตร) คือสุลัยมาน บ่าวผู้ประเสริฐแก่ดาวิด แท้จริงเขาหันหน้าเข้าสู่เราเสมอ²

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدَانِ لَهُمَا وَأَبِ ﴿٣٩﴾

31. และจงรำลึกเมื่อม้าพันธ์ดีถูกนำมาเสนอแก่เขาในยามเย็นวันหนึ่ง

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْإِجَادِ ﴿٤٠﴾

32. เขากล่าวว่า แท้จริงฉันรักทรัพย์สมบัติ (หมายถึงม้า) จนมันทำให้ฉันลืมการรำลึกถึงพระเจ้าของฉัน จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า³

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٤١﴾

33. จงนำมันกลับมาให้ฉัน แล้วเขาก็เริ่มลูบซาและคอของมัน⁴

رُدُّوهُمَا عَلَىٰ طَافِقٍ مِّسْحًا بِلِسَانِي وَالْأَعْنَاقِ ﴿٤٢﴾

¹ คือพินิจพิจารณาและใคร่ครวญด้วยสติปัญญาของพวกเขา เพื่อจิตใจและสติปัญญาจะได้รับแสงสว่าง คือฮิดายะฮ์ แล้วพวกเขาจะได้ศรัทธา และปฏิบัติตามด้วยความจงรักภักดี แล้วก็จะได้รอดพ้นจากการลงโทษ และได้รับความสุข

² นักตีฟิรออฮ์อธิบายว่า คำว่า “ฮิบะฮฺ” (ประทาน) ในที่นี้หมายถึงให้เป็นนะบี เขาเป็นบ่าวที่ดีประเสริฐ เพราะเขาเป็นผู้ที่หันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์ ด้วยการกลับเนื้อกลับตัว และซอญัยโทษเสมอ

³ ในตอนเย็นวันหนึ่งได้มีการนำเอาม้าพันธ์ดี ๆ จำนวนพัน ๆ มาแสดงต่อหน้านะบีสุลัยมาน ม้าเหล่านี้บิดาของเขาได้มอบไว้ให้แก่เขา เพื่อจะเตรียมไว้ทำสงคราม เพราะความดีงามของม้าทำให้เขาผลิตเพลินอยู่กับมัน และทำให้เขาลืมละหมาดอัสร์ จนกระทั่งตะวันตกดิน

⁴ สุลัยมานกล่าวว่า จงนำม้าเหล่านี้กลับมาให้ฉัน เมื่อเขาลูบคลำมันแล้ว เขาได้ขำมันเพื่อแสดงออกซึ่งความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ และเป็นอาหารแก่คนยากจน เพราะมันได้ทำให้เขาลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์

39. นี่คือการประทานโทษของเรา (แก่สุลัยมาน) ดังนั้นเจ้าจะให้แก่ใครก็ได้ หรือจะยับยั้งไม่ให้ใครก็ได้ โดยเจ้าจะไม่ถูกสอบสวน

40. และแท้จริง สำหรับเขานั้นย่อมอยู่ใกล้ชิด ณ ที่เรา และทางกลับที่ดียิ่ง (ในปรโลก)¹

41. และจงรำลึกถึงบ่าวของเรา อัยยูบ² เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขา โดยกล่าวว่า ชัยฏอนมารร้ายได้ทำให้ฉันได้รับความเหนื่อยยาก และทุกข์ทรมาน³

42. จงกระทืบ (แผ่นดิน) ด้วยเท้าของเจ้า นี่คือน้ำเย็นสำหรับอาบชำระล้าง และสำหรับดื่ม⁴

43. และเราได้ประทานครอบครัวของเขาให้แก่เขา และเช่นเดียวกับพวกเขาพร้อมพวกเขา เป็นความเมตตาจากเรา และเป็นข้อเตือนสติแด่ปวงผู้มีสติทั้งหลาย⁵

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

وَأِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَآلِيًّا وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾

وَإِذْ كَرِهْنَا لَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُفْسٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾

أَرِضْ بِرِجَالِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِهْلًا وَآهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾

¹ และเราได้ให้แก่เจ้าตามที่เจ้าต้องการ ดังนั้นสิ่งที่เราได้แก่เจ้านั้น เจ้ามีสิทธิ์ที่จะให้ใครหรือไม่ให้ใคร เป็นเรื่องของเจ้า และเจ้าจะไม่ถูกสอบสวน นอกจากนั้นในวันกียามะฮ์เจ้าจะเป็นผู้หนึ่งที่อยู่ใกล้ชิดกับเราและเป็นทางกลับที่ดีของเจ้า

² คืออัยยูบ อิบน์ อัยศู อิบน์ อิสฮาก อิบน์ อิบรอฮีม อะลัยฮิมุสลาม โปรดดูประวัติของนะบีอัยยูบในซูเราะฮ์อัลอัมบิยาอ์ อายะฮ์ที่ 83 และ 84

³ นักตีฟิรอฮ์อธิบายว่า การที่เขาอ้างว่า ชัยฏอนเป็นต้นเหตุเช่นนั้นก็เพื่อเป็นการแสดงมรยาทอันดีกับอัลลอฮ์ ตะอาลา ถึงแม้ว่าการงานทั้งหมดทั้งดีและชั่วมาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา นะบีอัยยูบได้ถูกเคราะห์กรรม ในทรัพย์สินสมบัติของเขา ครอบครัวของเขา และร่างกายของเขาเป็นเวลาถึง 18 ปี

⁴ เราได้กล่าวแก่เขาว่า จงเอาเท้ากระทืบแผ่นดิน เขาได้ทำ แล้วดื่มน้ำใสสะอาดก็พวยพุ่งออกมา และเราได้กล่าวอีกว่า นี่คือน้ำสำหรับอาบและน้ำสำหรับดื่ม เขาได้อาบน้ำแล้วโรครากษานอกร่างกายก็ได้หายไป เมื่อเขาดื่มน้ำโรครากษานในร่างกายก็ได้หายไปเช่นเดียวกัน

⁵ คืออัลลอฮ์ได้ให้ผู้ที่ตายไปแล้ว เช่นลูกหลานของเขา มีชีวิตขึ้น และปัจจัยยังชีพของเขาก็ได้กลับคืนเหมือนเดิม อีรรอซียุกกล่าวว่า ที่ใกล้ความจริงนั้นคือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้เขามีสุขภาพดีขึ้น และเพียงพร้อมไปด้วยทรัพย์สินสมบัติ จนกระทั่งเขามีลูกหลานมากมายหลายเท่า ทั้งนี้เป็นความเมตตาจากเรา เพราะการอดทนของเขา และความบริสุทธิ์ใจของเขา และเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสติปัญญาจะได้ใคร่ครวญ

44. และจงเอาเศษไม้สักก่าหนึ่งแล้วฟาดด้วย
มัน และอย่าถอนคำสาบาน แท้จริงเราพบว่า
เขา (อัยยูบ) เป็นผู้อดทน บ่าวผู้ประเสริฐ แท้
จริงเขาหันหน้าเข้าสู่เราเสมอ¹

45. และจงรำลึกถึงปวงบ่าวของเรา อิบรอฮีม
อิสฮาก และยะอกูบ ผู้ที่เข้มแข็งและสายตาไกล
(ในเรื่องศาสนา)

46. เราได้เลือกพวกเขา โดยเฉพาะเพื่อเตือน
ให้รำลึกถึงปรโลก

47. และแท้จริงพวกเขานั้น ในทัศนะของเรา
แน่นอนอยู่ในหมู่ผู้ได้รับเลือก เพราะพวกเขา
เป็นคนดี²

48. และจงรำลึกถึงอิสมาอีล และอัลยะชะอ
และซัลกิฟลี และทุกคนอยู่ในหมู่ผู้ดีเลิศ³

وَحُذِّبِكَ ضِعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدَانِ لَهُ الْأَوَّابُ ﴿١١﴾

وَأَذْكُرْ عِبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿١٢﴾

إِنَّا اخْتَلَصْنَاهُمْ مَخَالِصَةً وَذَكَرَى الدَّارِ ﴿١٣﴾

وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٤﴾

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ
وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٥﴾

¹ เราได้กล่าวแก่เขาว่า จงเอาเศษไม้สักก่าหนึ่ง แล้วฟาดภรรยาของเจ้าด้วยมัน เพื่อเป็นการรักษาคำสาบานและอย่าได้ถอนคำสาบานนักตพซื่อธิบายว่า อัยยูบ ได้สาบานไว้ว่าจะตีภรรยาของเขา 100 ที เมื่อเขาพ้นจากการป่วยของเขา ทั้งนี้เนื่องมาจากว่า นางได้รับใช้เขาขณะที่เขาป่วย เมื่อการทดสอบอยู่ในขั้นรุนแรงและยาวนาน ซัยฎอนได้เข้ามาบอคนางว่า เธอจะอดทนไปถึงไหนกัน? แล้วนาก็เข้าไปหามะบียอัยยูบด้วยความอดอัดใจแล้วกล่าวว่า เมื่อใดเคราะห์กรรมนี้จะสิ้นสุดเสียที? มะบียอัยยูบโกรธเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้จากนาง จึงสาบานว่า หากอัลลอฮ์ให้เขาหายจากการเจ็บป่วยครั้งนี้เขาจะตีนางสัก 100 ที อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงใช้ให้เขาเอาเศษไม้สักก่าหนึ่ง มีเศษไม้ 100 อัน แล้วฟาดด้วยมันครั้งเดียว (มีผลเท่ากับตี 100 ครั้ง) และเขาก็ยังคงรักษาคำสาบานของเขา และเป็นความเมตตาจากอัลลอฮ์แก่เขาและภรรยาของเขา ซึ่งได้ทำหน้าที่ดูแลเอาใจใส่เขา และอดทนต่อการทดสอบของเขา นี่คือทางออกสำหรับผู้ที่มีความยำเกรงอัลลอฮ์ และจงรักภักดีต่อพระองค์

² โอม์ฮัมมัด จงรำลึกถึงพวกเขา และถือเป็นแบบอย่างที่ดีเกิด ซึ่งพวกเขาเพียงพร้อมไปด้วยความเข้มแข็งในการทำอิบาดะฮ์ และพินิจพิเคราะห์ที่ตรงตรงในเรื่องของศาสนา และเราได้ทำให้พวกเขามีนิสัยประจำตัวที่สำคัญคือมิให้เขาพะวงอยู่แต่ในเรื่องของโลกดุนยา แต่ให้พวกเขารำลึกถึงโลกอาคิเราะฮ์

³ โอม์ฮัมมัด จงรำลึกถึงพวกเขาเหล่านั้น พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้ดีเลิศของอัลลอฮ์ จงยึดถือพวกเขาเป็นแบบอย่างในการอดทน และอดทนต่อการถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์

49. นี่คือข้อตักเตือน และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้น แน่นนอนทางกลับ (ของพวกเขา) ย่อมประเสริฐแท้

50. คือสวนสวรรค์ที่หลากหลายอันสถาพรประดุจ (ทุกบาน) จะเปิดอ้าไว้สำหรับต้อนรับพวกเขา

51. นอนเอกเขนกอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้ และเครื่องดีมีนานาชนิด¹

52. และ ณ ที่พวกเขานั้น มีหญิงบริสุทธิ์ผู้ลดสายตาลงต่ำ มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน

53. นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้ สำหรับวันแห่งการชำระบัญชี

54. แท้จริง นี่คือปัจจัยยังชีพของเราอย่างแน่นนอน มันจะไม่วันหมดสิ้น²

55. ดั่งนั้น³ และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ละเมิดนั้น แน่นนอนทางกลับ (ของพวกเขา) ย่อมเลวจริง ๆ

هَذَا ذِكْرٌ وَإِن لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَّآبٍ ﴿١١﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْجُوعَةٍ لَهُمْ فِيهَا الْأَنْبُوبُ ﴿٥٠﴾

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفِكَهٍ
كَثِيرٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾

﴿٥٢﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْفَرَسِ أَنْزَابٍ ﴿٥٢﴾

هَذَا مَا نُوْعِدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾

إِنَّ هَذَا الرِّزْقُ مَا لَكُمْ مِنْ تَفَادٍ ﴿٥٤﴾

هَذَا وَارْتِ الْظَّالِمِينَ لَشَرِّ مَّآبٍ ﴿٥٥﴾

¹ ประวัติของบรรดาศอซุลผู้ทรงเกียรติที่เราได้เล่าให้แก่เจ้านี้ เป็นการรำลึกถึงที่ติดแก่พวกเขาในโลกนี้ และเป็นเกียรติที่จะมีการรำลึกถึงพวกเขาตลอดไป และสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับการตอบแทนที่ดีคือสวนสวรรค์ พวกเขาจะพำนักอยู่อย่างสุขสำราญตลอดกาล

² อัลลอฮ์ ตอาลา ทรงบอกว่าบรรดาผู้ยำเกรงเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์จะมีหญิงสาวบริสุทธิ์ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันคือ 33 ปี พวกเขาจะลดสายตาลงต่ำ เฉพาะสามีของนางเท่านั้น จะไม่มองไปยังสามีของผู้อื่น นี่คือนสิ่งที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้ คือความสุขสำราญ ดังกล่าวนั้นคือนสิ่งที่พระเจ้าของพวกเจ้าได้สัญญาไว้กับพวกเจ้าในวันกยามะฮ์ และปัจจัยยังชีพของเรานั้นจะไม่วันหมดสิ้น และสูญสลายเป็นอันขาด

³ คือนสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นเช่น ความสุขสำราญของชาวสวรรค์

56. คือนรกญะฮันนัม พวกเขาจะเข้าไปเผาไหม้
ในมัน ดังนั้นมันเป็นที่พักพิงชั่วร้ายยิ่ง

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسِفُهَا إِلَى الْهَادِ ۝٦٦

57. นี่ (คือการลงโทษอันเจ็บแสบ) ดังนั้น พวก
เจ้าจงลิ้มรสมัน (คือ) น้ำเดือดพล่าน และน้ำ
เลือดน้ำหนอง (ของชาวนรก)

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ۝٦٧

58. และ (การลงโทษ) ชนิดอื่นอีก เยี่ยงการ
ลงโทษดังกล่าวที่เท่าเทียมคู่ควรกัน¹

وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجًا ۝٦٨

59. นี่คือฝูงชนวิ่งกรูกันไปพร้อมกับพวกเจ้าไม่
มีการต้อนรับพวกเขาดอก แท้จริงพวกเขาจะ
เข้าไปอยู่ในไฟนรก²

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَضِحٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ أَنْتُمْ
صَالُوا النَّارِ ۝٦٩

60. พวกเขาบอกว่า แต่ว่าพวกท่านต่างหาก
ไม่มีการต้อนรับพวกท่าน เพราะพวกท่านได้
เตรียมตัวไว้สำหรับเรา ดังนั้นมันเป็นที่พักอัน
ชั่วช้า³

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَّمَّوْهُ لَنَا فَيَسَّ
الْفِرَارُ ۝٧٠

61. พวกเขาบอกว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราผู้ใด
ที่ได้เตรียมการลงโทษนี้ไว้ให้แก่เรา ขอพระองค์
ได้ทรงโปรดเพิ่มการลงโทษแก่เขาเป็นสองเท่า
ในไฟนรก⁴

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِّدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا
فِي النَّارِ ۝٧١

¹ สำหรับพวกมุชริกีน ผู้อธรรมเหล่านั้นเช่น อะบูญะฮัล อุดบะฮฺ อิบน์ มุอัยญ์ และอัลอาศ อิบน์ วาอิล ทาง
กลับของพวกเขาก็เป็นทางกลับที่เลวร้ายจริง ๆ พวกเขาจะได้ลิ้มทุกสิ่งที่ถูกเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา เช่น ไฟนรก
ที่จะเผาไหม้พวกเขา น้ำเดือดพล่าน และน้ำเลือด น้ำหนอง ตลอดจนการลงโทษที่สาสม และคู่ควรแก่
พวกเขา

² นี่คือนักกล่าวของผู้เฝ้าประตูนรกแก่บรรดาหัวหน้า และบรรดาลูกน้องของพวกมุชริกีน

³ บรรดาลูกน้องได้กล่าวแก่บรรดาหัวหน้ามุชริกีนว่า พวกท่านต่างหากที่จะไม่ได้รับการต้อนรับ นักดัดพร
กล่าววว่า ขณะที่บรรดาลูกน้องเข้าสู่ นรก บรรดาหัวหน้าจะกล่าวขึ้นว่า ไม่มีการต้อนรับ และไม่มีควมดี
สำหรับพวกท่าน นี่คือการกล่าวของชาวนรก ชาวนรกนั้นจะแลกเปลี่ยนการสาปแช่งซึ่งกันและกันแทน
การทักทายให้สลาม

⁴ นี่คือนักกล่าวของพวกลูกน้องที่ซื่อลลอส ตะอาลาให้เพิ่มโทษแก่บรรดาหัวหน้าของพวกเขาเป็นสอง
เท่า เพราะพวกเขาเป็นต้นเหตุให้บรรดาลูกน้องหลงทาง

62. และพวกเขาบอกว่า มีอะไรเกิดขึ้นแก่เรา
ทำไมเราจึงไม่เห็นชายอีกหลายคนที่เราเห็นพวก
เขาว่า อยู่ในหมู่ผู้เลวทรามยิ่ง?

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٣٧﴾

63. เนื่องจากเราถือ เอาพวกเขาเป็นที่เฝ้า
เย้ยหน้าซัน หรือสายตาของพวกเขาเรากลัดเคลื่อน
ไปจากพวกเขา¹

أَخَذْنَاهُمْ سِحْرِيًّا أَمْ رَأَيْتُمُ اللَّابِئِسُ ﴿٣٨﴾

64. แท้จริง นั่นคือความจริง ที่ชาวนรกต่างโต้
เถียงกัน²

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقُّ تَخَاصُّمِ أَهْلِ النَّارِ ﴿٣٩﴾

65. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันเป็นแต่
ผู้ตักเตือนเท่านั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
อัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَنْ إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

66. พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงอภัยอย่างมากหลาย³

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٤١﴾

¹ พวกหัวหน้ามุชริกทั้งหลายนั้นจะกล่าวว่า ทำไมเราจึงมองไม่เห็นบรรดาสาวกของมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุ-อะลียฮิบะซัลลิม เช่น คุไฮบ บิลาล อัมมาร และคุไบบ แล้วพวกเขาก็ได้ตำหนิตัวเองว่า เป็นเพราะว่าเราถือว่าบรรดามุอมีนเหล่านั้นเป็นที่น่าเฝ้าเย้ยหน้าซันในโลกดุนยา หรือว่าพวกเขาอยู่กับเราในนรกแต่เรามองไม่เห็นพวกเขา

² แท้จริงสิ่งที่เราได้บอกแก่เจ้านี้ คือคำกล่าวหรือการโต้เถียงของชาวนรก มันเป็นจริงที่พวกเขาจะต้องพูดกัน

³ หลังจากได้กล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับสวรรค์นรก เรื่องเกี่ยวกับการให้ความเป็นเอกภาพการเป็นนะบี การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้หรือซุลของพระองค์แจ้งแก่พวกมุชริกีน กุเรชว่า แท้จริงฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ ซึ่งจะโดนแก่ทุกคนที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ต่อสัญญาต่างๆ ของพระองค์ต่อการพบกับพระองค์ ไม่อืบาตะฮ์ต่อพระองค์ และเคารพสักการะชัยฏอนศัตรูของพระองค์ และแท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดทั้งสิ้น นอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว พระผู้ทรงเอกะในคุณลักษณะของพระองค์ในการเป็นพระเจ้าของพระองค์ และในการอืบาตะฮ์ต่อพระองค์ ทรงพิชิตเหนือผู้พิชิตทั้งหลาย พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

67. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) นี่คือนักข่าวสำคัญอันยิ่งใหญ่

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. ที่พวกท่านผินหลังให้กับมัน¹

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾

69. ฉันไม่เคยรู้มาก่อนเลยในเรื่องของมะลาอิกะฮ์ เมื่อพวกเขาได้เถียงกัน

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾

70. (เพราะ) มิได้มีวะฮีย์แก่ฉัน นอกจากว่าฉันเป็นเพียง ผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งเท่านั้น²

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا آتَا مَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

71. จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าตรัส แก่มะลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดิน³

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلِقُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾

72. ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วน และได้เป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขา ฉะนั้น พวกเจ้าจงก้มลงสujudต่อเขา

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾

73. แล้วมะลาอิกะฮ์ทั้งหมดก็ได้ก้มลงสujud⁴

فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أجمعين ﴿٧٣﴾

¹ พระองค์ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์ แจ้งแก่พวกมุชริกีนชาวมักกะฮ์ว่า อัลกุรอานซึ่งประมวลไว้ด้วยเรื่องราวต่างๆ มากหลายนั้นเป็นข่าวสำคัญอันยิ่งใหญ่ แต่พวกเจ้าพากันผินหลังให้ ปฏิเสธไม่ยอมรับฟัง ไม่ยอมศรัทธา และแสวงหาฮิยาบายะฮ์

² ฉันจะรู้จากไหนในกรณกเถียงของมะลาอิกะฮ์เกี่ยวกับการสร้างอาดัม หากมิใช่วะฮีย์ที่ถูกประทานให้ แก่ฉัน อิบดุลญะฮาย์กล่าวว่า ความมุ่งหมายก็คือ คัดค้านการเป็นนะบียของมุฮัมมัด คือลบล้างข้อถกเถียง-ฮิวะฮ์ลัม เพราะท่านได้แจ้งเรื่องราวต่างๆ โดยที่พวกเขาไม่เคยรู้มาก่อนเลย และแท้จริงได้ถูกระฮีย์แก่ฉัน เพื่อยืนยันข้อเท็จจริงอันเดียวเท่านั้น คือฉันเป็นผู้ตักเตือนแก่พวกท่านและคนอื่นๆ ว่าจะมีการลงโทษของอัลลอฮ์แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา และตั้งภาคีในการอับาดะฮ์ต่อพระองค์

³ คืออาดัมอะลียิสสลาม

⁴ คือเมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมบูรณ์ และได้เป่าวิญญาณเข้าไปในตัวเขาแล้ว พวกเจ้าจงก้มลงสujudเป็นการให้เกียรติแก่เขา แล้วมะลาอิกะฮ์ทั้งหมดก็ได้ก้มลงสujudแก่เขา เป็นการเทิดทูนพระบัญชาของอัลลอฮ์ให้สujudแก่เขา

74. นอกจากอิบลีส มันเยอหยิ่งจองทอง และมันอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา¹

75. พระองค์ตรัสว่า อิบลีสเอ๋ย อะไรเล่าที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสujudต่อสิ่งที่ข้าได้สร้างด้วยมือทั้งสองของข้า เจ้าเยอหยิ่งจองทองนักหรือหรือว่าเจ้าอยู่ในหมู่ผู้สูงส่ง

76. มันกล่าวว่า ข้าพระองค์ดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างข้าพระองค์จากไฟ และทรงสร้างเขาจากดิน²

77. พระองค์ตรัสว่า ดังนั้นเจ้าจงออกไปจากที่นี่ เพราะแท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่

78. และแท้จริงการสาปแช่งของข้าจงประสบแก่เจ้าจนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน³

79. มันกล่าวว่า โอ้ พระเจ้าของข้าพระองค์ได้โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าพระองค์จนถึงวันฟื้นคืนชีพด้วยเถิด

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ

اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾

قَالَ فَامْخُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾

وَإِنَّ عَلَيْكَ لعَذَابَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْني إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

¹ แต่ว่าอิบลีสเยอหยิ่งที่จะจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ มันปฏิเสธที่จะก้มลงสujudต่ออาดัม มันจึงเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา อิบลีสเป็นมัครลูปประเภทญิน มิใช่ประเภทมะลาอิกะฮ์

² อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า พระองค์ทรงผนวกลีงที่พระองค์ทรงสร้างเข้ากับตัวพระองค์เอง เป็นการยกย่องแก่อาดัม ถึงแม้ว่าพระองค์เป็นผู้สร้างทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะพระองค์ทรงสนทนากับมุนุษยในสิ่งที่เขารู้จักมัน พระองค์ตรัสว่า “อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสujudต่อสิ่งที่ข้าได้สร้างด้วยกับมือทั้งสองของข้าโดยไม่มีพ่อแม่เป็นสื่อ เจ้าจองทองนักหรือหรือว่ามีคามดีเหนือกว่าผู้อื่น มันตอบว่า “เพราะข้าพระองค์ ถูกสร้างมาจากไฟ อาดัมถูกสร้างมาจากดิน ไฟย่อมดีกวาดิน”

³ เจ้าถูกขับไล่ออกจากสวรรค์ เจ้าถูกสาปแช่ง เจ้าจะไม่ได้รับความดี และมีเกียรติอีกตลอดไปจนกระทั่งวันกียามะฮ์

80. พระองค์ตรัสว่า ดั่งนั้น แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ถูกประวิงเวลา

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾

81. จนกระทั่งถึงวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว¹

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾

82. มั่นกล้าว่า ดั่งนั้นด้วยพระอำนาจของพระองค์ท่าน แน่นอนข้าพระองค์ก็จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

83. เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ในหมู่พวกเขาที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น²

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

84. พระองค์ตรัสว่า ดั่งนั้นมันเป็นความจริง และข้าจะกล่าวแต่ความจริงเท่านั้น

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

85. แน่นอน ข้าจะให้รทมนั้นเต็มไปด้วยพวกเจ้า และจากผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่พวกเขาทั้งหมด³

لَأَتْلُوَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَنْ يَتَّبِعُكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

86. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ฉันมิได้ขอรังวัลคำตอบทแทนจากพวกท่านในการทำหน้าที่นี้แต่อย่างใด และฉันก็มีได้อยู่ในหมู่ผู้หลอกลวงอย่างสิทธิเลย

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ ﴿٨٦﴾

¹ ขอพระองค์ทรงผ่อนผันและประวิงเวลาไปจนกระทั่งวันที่มนุษย์ถูกฟื้นคืนชีพจากกุบูร แต่พระองค์ทรงผ่อนผันให้มัน จนกระทั่งเวลาแห่งการเป่าสังข์ครั้งแรก ซึ่งมนุษย์จะตายกันหมด เมื่อถึงเวลานั้นหน้าที่ของเจ้าก็จะสิ้นสุด

² มารร้ายผู้ถูกสาปแช่งกล่าวว่า “ข้าพระองค์ขอสาบานด้วยพระอำนาจของพระองค์ท่าน ข้าพระองค์จะทำให้ลูกหลานของอาดัมทั้งหมดหลงผิด เว้นแต่บรรดาผู้ที่พระองค์ท่านให้เขามีความบริสุทธิ์ใจเพื่อออบาตะฮ์ต่อพระองค์ท่าน และบรรดาผู้ที่พระองค์ท่านคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากข้าพระองค์”

³ พระองค์ตรัสว่า “ข้าขอสาบานด้วยความจริง และข้าจะไม่พูดนอกจากความจริงเท่านั้น ข้าจะให้รทมนั้นเต็มไปด้วยพวกเจ้าและผู้เชื่อฟังเจ้า”

87. มันมีไข่อื่นใดนอกจากเป็นการตักเตือนแก่
ปวงมนุษย์¹

إِنَّهُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

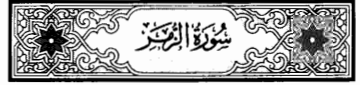
88. และแน่นอน เจ้าจะรู้ข่าวคราวของอัลกุรอาน
ในระยะเวลาอันใกล้²

وَلَنَعْلَمَنَّ نُبَأَ بَعْدِ حِينٍ ﴿٨٨﴾

¹ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่พวกเขาว่า ฉันมิได้ขอร้องวัลค่าตอบแทนในการเผยแผ่ศาสนาแต่ประการใด และฉันมิได้สร้างทำหรือหลอกลวง เพื่อที่อ้างตัวเป็นนบีและเสกสรรปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้น และอัลกุรอานนี้มีไข่อื่นใดนอกจากเป็นคำสั่งสอนและตักเตือนแก่มนุษย์ ญิน และผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย

² เจ้าจะรู้ข่าวคราว และข้อเท็จจริงของอัลกุรอานในเวลาอันใกล้นี้ นี่คือการตักเตือน และการชูสำหรับอัลหะซัน อัลบศรีย์กล่าวว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย! เมื่อเวลาตาย ข่าวคราวที่แน่นอนก็จะมาถึงเจ้า”

(39) ซูเราะฮ์ อัซซุมัร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 75 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซุมัร

ซูเราะฮ์อัซซุมัร เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงหลักการเตาฮีดอย่างละเอียด จนกระทั่งเกือบจะเป็นแกนหลักของซูเราะฮ์นี้ เพราะมันเป็นรากฐานของการอีมาน รากฐานของการศรัทธาที่ถูกต้อง และเป็นรากฐานของการงานที่ดี

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงอัลกุรอาน ซึ่งเห็นปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ คู่ชีวิตของมุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์ และใช้ให้ท่านรอซูลมีความบริสุทธิ์ใจในการทำอิบาตะต่ออัลลอฮ์ ให้ความบริสุทธิ์พระองค์จากการเปรียบเทียบกับสิ่งที่ถูกสร้าง และได้กล่าวถึงการส่งสยของพวกมุชริกีนในการเคารพของพวกเขาต่อรูปปั้นและเจี๊วด ตลอดจนการยึดถือเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขา ซูเราะฮ์ได้ตอบโต้ข้อกังขาเหล่านั้นด้วยหลักฐานอย่างหนักแน่น

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐาน และข้อพิสูจน์ต่าง ๆ ต่อความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก ในการประดิษฐ์อย่างสวยงามของพระองค์ เพื่อสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในปรากฏการณ์ ของกลางคืนและกลางวัน ในการให้ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์โคจรไปตามวาระของมันและในการสร้างมนุษย์ตามขั้นตอนต่าง ๆ ในความมืดทั้งหลายของมดลูก ทั้งหมดนี้เป็นข้อพิสูจน์อย่างชัดเจนแห่งเดชานุภาพ และความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักการ อะกีดะฮ์อย่างชัดเจน และได้เปิดเผยถึงภาพลักษณ์แห่งการขาดทุนอย่างย่อยยับของพวกกุฟฟารอาชญากรในโลกแห่งการตอบแทน (อาคิเราะฮ์) โดยที่พวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษนานาชนิด และเปลวไฟนรกจะปกคลุมพวกเขาทั้งข้างบนและข้างล่างของพวกเขา

ซูเราะฮ์ได้ยกตัวอย่างเปิดเผยถึงข้อแตกต่างอย่างมากมายาระหว่างผู้ที่เคารพ

ภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียวและผู้เคารพสักการะเจ้าหลายองค์ที่ไม่ได้ยืนและไม่ตอบรับ นั่นคือตัวอย่างของบ่าวที่มีนายหลายคนกับบ่าวที่มีนายคนเดียว แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพจิตใจของพวกมุชริกีนขณะที่พวกเขาได้ยืนการให้ออกภาพแต่อัลลอฮ์จิตใจของพวกเขาจะหดหู่ และเมื่อพวกเขาได้ยืนการกล่าวถึงบรรดาเจิวต์ พวกเขา ก็ให้ร้องแสดงความยินดีและร่าเริง

หลังจากนั้น อัลอายาตได้มีมาในแบบนุ่มนวลสด ๆ ร้อน ๆ เรียกร้องปวงบ่าวไปสู่การกลับเนื้อกลับตัว ขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกเขา และกลับไปหาพระองค์ ก่อนที่ความตายจะมาเยือนพวกเขาอย่างฉับพลันหรือก่อนที่การลงโทษจะถึงพวกเขาอย่างกะทันหันและไม่รู้สึกตัว เมื่อนั้นพวกเขาจะวิงวอนขอกลับเนื้อกลับตัวและเสียใจในขณะที่การกลับเนื้อกลับตัวและการเสียใจจะไม่อำนวยประโยชน์แต่ประการใด

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงการเป่าสังข์ครั้งแรก และการเป่าสังข์เพื่อการฟื้นคืนชีพและการชุมนุมและติดตามด้วยความหวาดกลัวและความรุนแรงของวันกิยามะฮ์ และได้กล่าวถึงวันพิพากษาครั้งยิ่งใหญ่ โดยที่บรรดาผู้ยำเกรงมีธรรมะจะถูกนำไปสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ ส่วนเหล่าอาชญากรที่ชั่วร้ายจะถูกจงไปยังนรกญะฮันนัม เป็นกลุ่ม ๆ เช่นเดียวกัน ในภาพลักษณะที่น่าสะพรึงกลัว โดยมีบรรดาอะนบี และบรรดาสหายที่ซื่อสัตย์ และบรรดาชะฮีดที่มีธรรมะร่วมอยู่ด้วย ทุกสิ่งทุกอย่างทั้งมวลต่างก็มุ่งหน้าสู่พระเจ้าของเขาด้วยการสรรเสริญสุดดีแซ่ซ้อง และในสภาพที่มีความกลัวและการยอมจำนน

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์ อັซซุมัร” เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงกลุ่มของผู้มีความสุขสำราญที่เป็นชาวสวรรค์ และกลุ่มของผู้ที่มีความทุกข์ที่เป็นชาวนรก กล่าวถึงกลุ่มแรกพร้อมกับการยกย่องให้เกียรติ และกลุ่มหลังพร้อมกับความต่ำต้อย และการไร้เกียรติ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹
2. แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วย
สัจธรรม ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระ-
องค์²
3. พึงทราบเถิด การอืบาตะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้น
เป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว³ ส่วนบรรดาผู้ที่ยึด
ถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดย
กล่าวว่าเราได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่
เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮ์⁴ แท้จริง
อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่
พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะ
ไม่ทรงชี้้นำทางแก่ผู้กล่าวเท็จผู้ไม่สำนึกบุญคุณ⁵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاغْبِطْ
مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا
إِلَى اللَّهِ لَعَلَّ نُلَاقِيهِ إِنَّ اللَّهَ يُحْكِمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ﴿٣﴾

¹ อัลกรุอันที่ถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงกระทำทุกสิ่งอย่างด้วยความปรีชาญาณ

² เราได้ประทานอัลกรุอันนี้แก่เจ้า ซึ่งประมวลไว้ด้วยสัจธรรมและข้อเท็จจริงที่ไม่มีความเท็จหรือสิ่งไร้สาระเจือปนอยู่เลย ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีอัลลอฮ์แต่พระองค์เดียวในการอืบาตะฮ์ของเจ้าและอย่าให้การกระทำของเจ้าและเจตนาของเจ้ามุ่งไปสู่ผู้อื่นนอกจากพระเจ้าของเจ้า

³ โอ้มนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย! แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา จะไม่ทรงรับกรงานใดๆ เว้นแต่สิ่งนั้นจะกระทำไปโดยบริสุทธิ์ใจหวังในพระพักตร์ของพระองค์เท่านั้น

⁴ อีกศอรัยก็กล่าวว่า เมื่อมีการกล่าวแก่พวกมุชริกีนว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกท่าน? ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และใครคือพระเจ้าของพวกท่าน และพระเจ้าของปู่ย่าตายายของพวกท่าน? พวกเขาจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์" แล้วพวกเขาจะถูกถามอีกว่า แล้วทำไมพวกท่านจึงสักการะบูชาเจ็ดต่าง ๆ เล่า? พวกเขา ก็จะตอบว่า เพื่อทำให้เราใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ และขอความช่วยเหลือแก่เรา ณ ที่พระองค์

⁵ ในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์จะทรงตัดสินในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา จะทรงให้บรรดามุอมีนเข้าสวรรค์ และพวกปฏิเสธศรัทธาเข้านรก พระองค์จะไม่ทรงชี้้นำทาง และชี้แนะศาสนาที่ถูกต้องแก่ผู้ที่กล่าวเท็จต่อพระเจ้าของเขา และผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่สำนึกบุญคุณต่อพระองค์

4. หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะมีพระโอรส แทนนบนพระองค์จะทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาตามทีพระองค์ทรงประสงค์ มหาบริสุทธิ์ที่แห่งพระองค์ท่าน พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต¹

5. พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง² พระองค์ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน³ และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ ฟิงทราบเกิดพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภิเษกอย่างมาก⁴

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ ۗ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٥﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَحَدٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّورُ ﴿٥﴾

¹ ในหนังสืออัดดัจฮิลกล่าวไว้ว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้ความบริสุทธิ์แก่ตัวของพระองค์เอง จากการมีพระบุตร และทรงกล่าวถึงตัวพระองค์เองว่าเป็นผู้ทรงเอกะ เพราะความเป็นเอกะย่อมขัดกับการมีพระบุตร และหากว่าพระองค์จะมีพระบุตรก็จะมาจากประเภทเดียวกับพระองค์ พระองค์ไม่มีประเภท เพราะพระองค์ทรงเอกะ และทรงกล่าวถึงพระองค์เองว่าเป็นผู้ทรงพิชิต เป็นการแสดงถึงการปฏิเสธสิ่งที่เป็นคู่เคียงกับพระองค์ เพราะทุกสิ่งย่อมถูกพิชิตภายใต้การพิชิตของพระองค์ ดังนั้นสิ่งนั้นย่อมจะคู่เคียงกับพระองค์ไม่ได้

² ทรงสร้างมันทั้งสองอย่างสมบูรณ์แบบ และลักษณะที่เต็มไปด้วยความมหัศจรรย์ ด้วยความจริงที่ชัดแจ้ง และหลักฐานอันแจ่มชัด

³ อัลกุรฎูบียักกล่าวไว้ในดัจฮิลของเขาว่า “คือทรงให้กลางวันแผ่คลุมเข้าไปในกลางวันจนกระทั่งแสงของมันหายไปและกลางวันแผ่คลุมเข้าไปในกลางคืน จนกระทั่งความมืดหายไป ซึ่งตรงกับคำอธิบายของก้อดาตะฮ์ ในความหมายแห่งคำกล่าวของอัลลอฮ์ ตะอาลาในซูเราะฮ์อัลอะร็อฟ อายะฮ์ที่ 54 ความว่า : “พระองค์ทรงให้กลางวันแผ่คลุมกลางวัน ต่างก็ไล่ตามซึ่งกันและกันอย่างรวดเร็ว”

⁴ คือดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์จะโคจรไปเพื่อผลประโยชน์ของปวงบ่าว ทั้งสองต่างก็โคจรไปตามเวลาที่ถูกกำหนดไว้ ณ ที่อัลลอฮ์ จนกระทั่งวันกิยามะฮ์

6. พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัวเป็นคู่แก่พวกเจ้า¹ พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแรกแล้วครั้งเล่า อยู่ในความมืดสามชั้น² นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไปทางอื่น!

7. หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงพอเพียงจากพวกเจ้า และจะไม่ทรงปิตินิดต่อการเนรคุณของปวงบ่าวของพระองค์ และหากพวกเจ้ากตัญญู พระองค์ก็จะทรงปิตินิดต่อพวกเจ้า³ และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ แล้วยิ่งพระเจ้าของพวกเจ้าคือการกลับของพวกเจ้า⁴

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ جَعَلْنَا مِنْهَا رُزُوقَهَا
وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنْهَا لَحْمًا مَمْلُوءًا يَحْلِقُكُمْ
فِي بَطُونٍ أَمْهَاتٍ كُنْتُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ
فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ نُصْرَتُونَ ﴿٦﴾

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنَىٰ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

¹ อัฎฎ็อบรียี กล่าวว่า “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง” คืออาดัม “แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นคู่ครองของมัน” คือเฮวา ทรงสร้างนางจากซี่โครงซี่หนึ่งของเขา และทรงให้ปศุสัตว์ที่กินได้ คือ อูฐ วัว แพะ แกะ จำนวน ๘ คู่ จากทุกชนิดมีตัวผู้และตัวเมีย

² คือทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาเป็นชั้นตอน เพราะมนุษย์นั้นเริ่มจากน้ำอสุจิ แล้วเป็นก้อนเลือด แล้วเป็นก้อนเนื้อจนกระทั่งมีรูปร่างที่สมบูรณ์ จากนั้นก็เปาวินญูญานเข้าไปในร่างนั้น จนกลายเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ อยู่ในความมืดสามชั้น คือท้อง มดลูก และถุงน้ำคร่ำ

³ คือหากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเจ้าได้พบเห็นร่องรอยแห่งเดชานุภาพของพระองค์ และความโปรดปรานอันหลากหลายของพระองค์แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงพอเพียงจากพวกเจ้า จากการอิมานของพวกเจ้า จากการกตัญญูของพวกเจ้า พระองค์จะไม่ทรงพอพระทัยการเนรคุณของผู้หนึ่งผู้ใดจากมนุษย์ และหากพวกเจ้ากตัญญูต่อพระเจ้าของพวกเจ้า พระองค์จะทรงพอพระทัยต่อการกตัญญูจากพวกเจ้า ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของพวกเจ้ามิใช่เพื่อผลประโยชน์ของพระองค์แต่อย่างใด

⁴ ไม่มีชีวิตใดแบกความผิดของอีกชีวิตหนึ่ง แต่ทุกคนจะได้รับโทษตามความผิดของเขาที่ได้กระทำไว้

และพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงวอก¹

8. และเมื่อทุกขภัยใด ๆ ประสบแก่มนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาเป็นผู้หันหน้าเข้าสู่พระองค์อย่างนอบน้อม² ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประทานความโปรดปรานจากพระองค์ให้แก่เขา เขาก็ลืมสิ่งที่เขาได้เคยวิงวอนขอต่อพระองค์มาแต่ก่อน และเขาได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับอัลลอฮ์เพื่อให้หลงจากทางของอัลลอฮ์³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ท่านจงรำเริงเพียงระยะหนึ่งต่อการปฏิเสธของท่านเถิด แท้จริงท่านนั้นอยู่ในหมู่ชาวนรก⁴

9. ผู้ที่เขาเป็นผู้กตัญญูในยามค้ำคิน ในสภาพของผู้สูญเสีย และผู้ยื่นละหมาดโดยที่เขาวันเกรงต่อโลกอาคิเราะฮ์ และหวังความเมตตาของพระเจ้าของเขา (จะเหมือนกับผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์กระนั้นหรือ?) จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)

❦ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ
مِّن قَبْلُ وَحَمَلَ لِلَّهِ عُتْدًا أَنِذَا دُ الْبُضِلَ عَنْ سَبِيلِهِ
فَل تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِّنْ أَصْحَابِ النَّارِ ❦

أَمَّنْ هُوَ قَنِيتُ أَنَا أَلَيْسَ لِّلنَّاسِ سَاجِدًا وَقَآئِمًا يَّحْذُرُ
الْآخِرَةَ وَرَجُوا رَحْمَةَ رَبِّي قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو
الْأَلْبَابِ ❦

¹ คือจะทรงสอบสวนพวกเจ้าและตอบแทนพวกเจ้าตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ และทรงรอบรู้สิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในทรงวอก

² เมื่อทุกขภัยเช่น ความยากจน เจ็บไข้ได้ป่วย และการทดสอบอื่น ๆ ประสบแก่เขา เขาจะผินหน้าเข้าสู่พระองค์เพื่อวิงวอนขอให้ทุกขภัยนั้นหมดสิ้นไป

³ คือเมื่อทรงปลดเปลื้องความทุกข์ยากให้ผ่านพ้นไปแล้ว เขาก็ตั้งสิ่งอื่น ๆ คู่เคียงกับอัลลอฮ์ในการทำอิบาดะฮ์ เขาลืมสภาพก่อน ๆ ขณะที่เขากำลังอยู่ในความทุกข์ยาก

⁴ เป็นการขู่ว่าแท้จริงในขณะที่ท่านดำรงชีวิตอยู่ในโลกศุนยาที่จะสูญสลายนี้เพียงชั่วครู่หนึ่งเกิดเพราะท่านนั้นเป็นชาวนรกอย่างแน่นอน

บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือไม่? แท้จริงบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ

10. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้ปวงบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลายเอ๋ย! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกท่านเถิด สำหรับบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้ คือ (จะได้รับการตอบแทน) ความดีและแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล² แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้น จะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ³

11. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์

قُلْ يٰعِبَادِ اللّٰذِيْنَ ءَامَنُوْا رَكِبُوْا لَكُمْ لِّلذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّارْضَ اللّٰهُ وَّاسِعَةً اِيْمَانُوْفِي الصّٰبِرُوْنَ اَجْرُهُمْ يَغْيَرُ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لِّهٖ الدِّيْنَ ﴿١١﴾

¹ คือวันแห่งการลงโทษในวันอาคิเราะฮ์ และหวังความเมตตา คือหวังการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์แน่นอน สภาพของบุคคลสองจำพวกนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน อิมามอัลฟัครุซอซียักกล่าวไว้ในหนังสืออัลดัจรีฮ์อัลกะบิรว่าพึงทราบเถิดว่า ภายใต้อันเป็นการบ่งชี้ถึงเคล็ดลับที่ประหลาด ประการแรกก็คือพระองค์ทรงเริ่มด้วยการกล่าวถึงการกระทำ และจบลงด้วยการกล่าวถึงวิชาความรู้ ส่วนที่ว่าการกระทำนั้นก็คือ การภักดี การสัจสุต และการยืนละหมาด ส่วนที่ว่าวิชาความรู้ก็คือ คำตรัสของพระองค์ที่ว่า “บรรดาผู้รู้กับบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือไม่” อันนี้เป็นการชี้บ่งว่าความสมบูรณ์ของมนุษย์นั้นอยู่ที่เป้าหมายทั้งสอง คือการกระทำและความรู้

² คือจงแจ้งแก่ปวงบ่าวของเราที่เป็นผู้ศรัทธา ซึ่งมีคุณลักษณะสองประการอยู่ในตัวของเขาคือ การศรัทธาและการยำเกรงอัลลอฮ์ นักดัจรีฮ์กล่าวว่า ภายใต้อันถูกประทานลงมาในเรื่องยะฮ์อีร์ อิบน์ อะบิฏอเล็บและสหยาของเขา ขณะที่เขาตั้งใจจะอพยพไปยังดินแดนหะบะชะฮ์ (เอธิโอเปีย) จุดมุ่งหมายในการนี้เพื่อปลอบขวัญแก่พวกเขา และสนับสนุนให้มีการอพยพ

³ ดังนั้นพวกเจ้าจงอพยพจากดินแดนกุฟุไปยังดินแดนอิมาน พวกเจ้าอย่าพำนักอยู่ในดินแดนที่พวกเจ้าไม่สามารถที่จะฮัจญ์ไว้ซึ่งสัญลักษณ์ของอัลลอฮ์ได้ และบรรดาผู้อดทนนั้นการตอบแทนของพวกเขาเจ้าไม่สามารถที่จะชั่งดวงวัดได้

12. และฉันได้ถูกบัญชาให้ฉันเป็นคนแรกของ
ปวงชนผู้มอบน้อม¹

وَأَمَرْتُ لِأَن أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦﴾

13. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันกลัวการ
ลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้า
ของฉัน²

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٧﴾

14. จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉัน
เคารพภักดีโดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจใน
ศาสนาของฉันต่อพระองค์³

قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٨﴾

15. ดังนั้นพวกท่านจงสังเกตการบูชาตามที่พวก
ท่านประสงค์อื่นจากพระองค์เถิด จงกล่าวเถิด
ว่า แท้จริงบรรดาผู้ขาดทุนนั้นคือบรรดาผู้ที่ทำ
ตัวของพวกเขาเองและครอบครัวของพวกเขา
ให้ขาดทุนในวันกิยามะฮ์ พึงรู้เถิดว่านั่นคือการ
ขาดทุนอย่างชัดแจ้ง⁴

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْفَاسِقِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٩﴾

¹ ในตีฟิรอัลกุรฎูบียักกล่าวว่า ท่านนะบี คือลัลลอลฮูอะลียะฮิซซัลลัม เป็นคนแรกของประชาชาตินี้ใน
ปวงบ่าวผู้มอบน้อม เพราะท่านเป็นคนแรกที่ไม่ยอมปฏิบัติตามศาสนาของปู่ตายายของท่าน ท่านเป็น
ผู้ทำลายรูปปั้นและเจว็ดต่างๆ ยอมมอบน้อมผืนหน้าเข้าหาอัลลอฮ์ ศรัทธาต่อพระองค์ และเรียกร้องไป
สู่พระองค์

² ฉันกลัวว่า หากฉันฝ่าฝืนพระบัญชาของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะลงโทษฉันในวันกิยามะฮ์ด้วยนรก
ญะฮันนัม

³ ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์พระองค์เดียว เป็นผู้สุจริตมั่นต่อพระองค์ในการจงรักภักดี
ของฉัน และการอับดาอะฮ์ของฉัน จากทุกสิ่งที่เป็นภาคีต่อพระองค์

⁴ อาเยฮ์นี้เป็นประโยคคำสั่งใช้ในรูปแบบของการขู่สำทับ คือพวกท่านจงเคารพสักการะตามที่พวก
ท่านประสงค์อื่นจากอัลลอฮ์เป็นต้นว่า รูปปั้นก็ดี เจว็ดก็ดี แล้วพวกท่านก็จะเห็นบั้นปลายแห่งการปฏิเสธ
ศรัทธาของพวกท่านในหนังสืออัลตีฟิร อัลกะบิรกล่าวไว้ว่า อิบน์อับบาสกล่าวว่า แท้จริงมนุษย์ทุกคนนั้น
มีที่พำนัก ครอบครัว และคนรับใช้ในส่วนสวรรค์หากเขาจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์เขาก็จะได้รับสิ่งดังกล่าว
เป็นการตอบแทน และหากเขาเป็นชาวนรก เขาจะถูกห้ามจากสิ่งดังกล่าว เขาจึงขาดทุนด้วยตัวของเขา
เอง ครอบครัวของเขาและที่พำนัก

16. สำหรับพวกเขา นั้นมีชั้นของเปลวไฟนรก ปกคลุมเหนือพวกเขา และเบื้องล่างของพวกเขาก็มีชั้นของเปลวไฟนรกอยู่ด้วย สิ่งนั้นแหละที่อัลลอฮ์ทรงทำให้ปวงบ่าวของพระองค์กลัว โอ้ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย! จงยำเกรงต่อข้าเถิด¹

لَهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ
ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ، يَعْبارِفَا تَقُونَ ﴿٣٧﴾

17. และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงหนีให้ห่างจากพวกเจ็ด เพื่อที่จะไม่สักการะบูชามัน และหันไปจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ สำหรับพวกเขา นั้นมีชาวดี ดังนั้น เจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของข้า²

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿٣٨﴾

18. บรรดาผู้ที่สดับฟังคำกล่าว แล้วปฏิบัติตามที่ดีที่สุดของมัน ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา และชนเหล่านี้พวกเขาคือผู้ที่มีสติปัญญา ใคร่ครวญ³

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَئِكَ
هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٩﴾

19. ดังนั้นผู้ที่คำมั่นสัญญาแห่งการลงโทษได้ คู่ควรแก่เขาแล้ว (เจ้าสามารถจะฮิตายะฮ์ให้แก่เขา) กระนั้นหรือ? และเจ้าจะช่วยผู้ที่อยู่ในนรก

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ
تُقَدِّمُ فِي النَّارِ ﴿٤٠﴾

¹ คือเปลวไฟนรกจะปกคลุมพวกเขาทั้งข้างบน ข้างล่าง และห้อมล้อมพวกเขาทุกๆ ด้าน ความหมายของคำว่า “ซุลลุน” คือเปลวไฟนรกมองเห็นเป็นชั้นๆ ดูหนาทึบ การลงโทษอย่างหนักหน่วงเช่นนี้ อัลลอฮ์ตะอาลา นำมากล่าวไว้เพื่อเป็นการขู่ส้าทับปวงบ่าวของพระองค์ เพื่อที่จะระงับการกระทำที่เป็นหะรอม และเป็นบาป อัลลอะหมัดชะรียได้กล่าวไว้ในคัฟษีรของท่านว่า นี่คือข้อเตือนสติจากอัลลอฮ์ ตะอาลา แก่ปวงบ่าวของพระองค์ และเป็นคำสั่งสอนที่ดียิ่ง

² เมื่อพระองค์กล่าวถึงสัญญาร้ายแก่ผู้สักการะบูชารูปปั้นและเจดีย์ พระองค์ทรงกล่าวถึงสัญญาหรือข่าวดีแก่ผู้ที่ประกอบคุณงามความดีที่ปลื้มตัวให้พ้นจากการตั้งภาคี และการฝ่าฝืน ทั้งนี้เพื่อให้สัญญาดีควบคู่กันไปกับสัญญาร้ายอันจะเป็นผลให้เกิดความหวังในความเมตตา และความกลัวในการลงโทษ

³ อิบน์ อับบาส กล่าวว่า คือบุคคลที่สดับฟังคำพูดที่ดี และคำพูดที่น่าเกลียด แล้วเขาก็พูดในสิ่งที่ดีและระงับไม่พูดสิ่งที่น่ารังเกียจ

ให้รอดพ้นได้หรือ?¹

20. แต่บรรดาผู้เฝ้าเกรงพระเจ้าของพวกเขา² สำหรับพวกเขาจะมีคฤหาสน์สง่าโอโถงเหนือขึ้นไปอีกก็มีคฤหาสน์สง่าโอโถงสร้างไว้ ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน (มันเป็น) ข้อสัญญาของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญา³

21. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮฺทรงหลั่งน้ำฝนมาจากฟากฟ้า⁴ แล้วทรงให้มันไหลซึมลงไปแผ่นดินเป็นตาน้ำด้วยน้ำนั้น ทรงให้พืชงอกออกมาหลายสี แล้วมันก็จะเหี่ยวแห้ง ดังนั้น เจ้าจะเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง แล้วพระองค์ทรงทำให้มันเป็นเศษเป็นชิ้น แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย⁵

لَيْكِنَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ عُرفٌ مِّنْ فَوْقِهَا عُرفٌ
مَّيْنَةٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا لَا تَهْتَزُّ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ
اللَّهُ الْمِعَادَ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ
فِي الْأَرْضِ مُضْجٌ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ
ثُمَّ يَهْبِطُ فِيهِ فَتَرْهَأُ مُضْجًا رَائِدًا يَجْعَلُهُ حُطَامًا
إِنِّي فِي ذَلِكَ لَدِكْرٍ لِّلَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ آلَاءَنَا

¹ อัลกรุฎีบี กล่าวว่า ท่านนะบี คืออัลลลอฮฺอะละฮฺฮะซัน ซัลลัม มีความห่วงใยในการอิমানของกลุ่มชนของท่าน แต่เขาเหล่านั้นอัลลลอฮฺ ตะอาลา ทรงลืมหัดความชั่วให้แก่พวกเขาแล้ว อายะฮฺนี้จึงถูกประทานลงมา อิบน์อับบาสกล่าวว่า หมายถึงอะบูละฮฺบ และลูกของเขา ตลอดจนญาติบางคนของท่านนะบี คืออัลลลอฮฺอะละฮฺฮะซัน ซัลลัม ที่ไม่ยอมศรัทธา

² คือบรรดามุอฺมินที่ดี มีความยำเกรงอัลลลอฮฺในโลกดุนยา ยึดมั่นต่อบทบัญญัติของพระองค์ และมีความจงรักภักดีต่อพระองค์

³ คืออัลลลอฮฺทรงสัญญาแก่พวกเขาเช่นนั้น เป็นการสัญญาที่แน่นอน พระองค์จะไม่บิดพลิ้วเป็นอันขาด เพราะเป็นสัญญาของพระผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงเดชานุภาพ

⁴ คือด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ทรงหลั่งน้ำฝนมาจากก้อนเมฆ

⁵ นักตีพืชรอธิบายว่า อันนี้เป็นหลักฐานยืนยันได้ว่าน้ำของตาน้ำนั้นมาจากน้ำฝน แผ่นดินจะซังมันไว้ แล้วมันก็พวยพุ่งออกมาทีละน้อย ทีละน้อย น้ำฝนและน้ำที่ออกมาจากตาน้ำได้ทำให้พืชงอกเงยออกมาเป็นชนิดต่างๆ สีและรูปร่างแตกต่างกันออกไป เช่นเป็นสีแดง สีขาว และสีเหลือง ชนิดที่แตกต่างกัน เช่น เป็นข้าวสาลี ข้าว ถังเหลืองและอื่นๆ พืชพันธุ์เหล่านี้หลังจากระยะเวลาหนึ่งมันก็จะเหี่ยวแห้งกลายเป็นสีเหลืองแล้วเป็นเศษเป็นชิ้น อายะฮฺนี้เป็นการเปรียบเทียบสำหรับชีวิตของมนุษย์เกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยา ถึงแม้ว่าชีวิตของมนุษย์จะยาวนานสักเท่าใดก็ย่อมจะต้องสิ้นสุดคือตาย

22. ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงเปิดทรงอกของเขาเพื่ออิสลาม และเขาอยู่บนแสงสว่างจากพระเจ้าของเขา (จะเหมือนกับผู้ที่หัวใจบอดกระนั้นหรือ?) ดังนั้นความวิบัติจึงประสบแต่ผู้ที่หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้างต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์จนเหล่านี้อยู่ในการหลงผิดอันชัดแจ้ง¹

23. อัลลอฮ์ได้ทรงประทานคำกล่าวที่ดียิ่งลงมาเป็นคัมภีร์คล่องจองกันกล่าวซ้ำกัน² ผิวหนังของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาจะลุกชันขึ้น แล้วผิวหนังของพวกเขาและหัวใจของพวกเขาจะสงบลง เพื่อรำลึกถึงอัลลอฮ์³ นั่นคือการชี้แนวทางของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงชี้แนวทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง ดังนั้นสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้แนวทาง

24. ดังนั้นผู้ใดที่ป้องกันใบหน้าของเขาให้พ้นจากการลงโทษอันชั่วช้าในวันกิยามะฮ์ (จะเหมือนกับผู้ที่ปลอดภัยจากการลงโทษกระนั้น

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۗ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ
قُلُوبِهِمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْكِتَابِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ
تَقَرَّرُ مِنْهُ جُلُودٌ لِّالَّذِينَ يُخَشَوْنَ رَبَّهُمْ
ثُمَّ تَلِينَ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ
ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهٖ مَن يَشَاءُ
وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ ﴿٤٠﴾

أَفَمَنْ نَّبَغَىٰ بِوَجْهِهِ سُوٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ دُفِعُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤١﴾

¹ อายะฮ์อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่อยู่ในแนวทางของอิสลาม ซึ่งพระองค์ทรงยึดอายะฮ์ให้แก่เขาแล้ว กับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมรับความจริง หัวใจของเขาจึงบอด ดังนั้นบุคคลทั้งสองจะเท่าเทียมและเหมือนกันหรือ? คำตอบก็คือไม่ ดังนั้นความวิบัติความหายนะจะประสบแก่บุคคลประเภทหลังคือผู้ที่มีจิตใจแข็งกระด้าง

² คืออัลกุรอานเป็นคำกล่าวที่คล้ายคลึงกันคล่องจองทางด้านสำนวน, โวหาร, ชัดเจน, ไพเราะ และไม่ขัดกัน อัลกุรอานนี้มีการกล่าวซ้ำกันในเรื่องข้อแนะนำสั่งสอน ข้อบัญญัติต่างๆ ึ่งที่ทะเลาล ะรอม ตลอดจนเรื่องราวและข่าวคราวก็ได้มีการกล่าวซ้ำกันโดยไม่เบื่อหน่าย

³ คือขณะอ่านหรือฟังอัลอายะฮ์ของอัลกุรอานที่กล่าวถึงสัญญาดี และสัญญาร้าย และการชู้สัทกับผิวหนังของพวกเขาจะลุกชัน และเมื่ออ่านหรือฟังอัลอายะฮ์ที่เกี่ยวกับความเมตตา หัวใจและผิวหนังของพวกเขาจะสงบลงเพื่อหวังความเมตตาจากพระองค์

หรือ?) และจะมีเสียงกล่าวแก่บรรดาผู้ธรรม
ว่า จงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหาไว้เถิด¹

25. บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธ
มาแล้ว ดังนั้นการลงโทษได้มีมายังพวกเขา
โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว

26. ดังนั้น อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาลิ้มรสความ
อัปยศในชีวิตของโลกนี้ และแน่นอนการลงโทษ
ในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่มากกว่า หากพวกเขาได้รู้

27. และโดยแน่นอน เราได้ยกไว้ในทุก ๆ อุทา
หารณ์ในอัลกุรอานนี้สำหรับมนุษย์เพื่อพวกเขา
จะได้ใคร่ครวญ²

28. กุรอานเป็นภาษาอาหรับ ไม่มีการคัดเคียว
เพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรง³

29. อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ชายคนหนึ่งเป็น
ของหุ้नส่วนหลายคน พวกเขาขัดแย้งไม่ลง
รอยกัน และชายอีกคนหนึ่งเป็นของชายคน
หนึ่งโดยเฉพาะ ทั้งสองนี้จะเป็นอุทาหรณ์ที่
เท่าเทียมกันหรือ? การสรรเสริญทั้งหมดเป็น

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْهَمُ الْعَذَابَ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

فَأَذَانَهُمُ اللَّهُ الْغَزَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابِ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

¹ นักตีฟิรากล่าวว่า โบหน่าเป็นอวัยวะที่มีเกียรติยิ่ง ดังนั้นเมื่อมนุษย์ตกอยู่ในสภาพที่เผชิญกับเหตุการณ์
ที่น่ากลัว ก็จะใช้มือของเขายกขึ้นปกป้องโบหน่าของเขา แต่มือของพวกเขาถูกพันธนาการในวัน
กียามะฮ์ ดังนั้น พวกเขาจึงถูกโยนลงนรก ไม่มีสิ่งใดที่ปกป้องพวกเขาได้นอกจากโบหน่าของพวกเขา

² เราได้ชี้แจงไว้อย่างชัดเจนในอัลกุรอาน พร้อมอุทาหรณ์ และข่าวคราวอย่างชัดเจนตามที่พวกเขาต้องการ
จะรู้เพื่อที่พวกเขาจะได้ยึดถือเป็นข้อเตือนสติและบทเรียนจากอุทาหรณ์เหล่านั้น

³ โดยที่อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับจึงไม่มีข้อแตกต่างข้อขัดแย้งแต่ประการใด เพื่อที่พวกเขาจะได้มีความ
เข้าใจและมีความยำเกรง และเพื่อที่พวกเขาจะได้ปลื้มใจให้ห่างจากสิ่งที่หะรอม

ของอัลลอฮ์ แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้¹

30. แท้จริงเจ้าจะต้องตาย และแท้จริงพวกเขา
จะต้องตาย²

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

31. แล้วแท้จริงพวกเขาในวันกิยามะฮ์จะถก
เถียงกันต่อหน้าพระเจ้าของพวกเขา³

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تَخَصِّمُونَ ﴿٣١﴾

32. ดังนั้น ผู้ใดเล่าที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้กล่าว
เท็จต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธความจริงเมื่อมันได้
มีมายังเขา มิใช่ในนรกดอกหรือที่เป็นที่พำนัก
สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁴

﴿ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴾ ﴿٣٢﴾

33. ส่วนผู้ที่นำความจริงมา และเขาได้เชื่อมั่น
ความจริงนั้น ชนเหล่านี้ พวกเขาคือบรรดาผู้
ยำเกรง⁵

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

¹ ในอายะฮ์นี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกอุทาหรณ์ คือ อุทาหรณ์หนึ่งสำหรับคนมุชริกที่เคารพสักการะพระเจ้าหลายองค์ และอีกอุทาหรณ์หนึ่งสำหรับคนมุวะฮิดที่ไม่เคารพสักการะใครนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว สำหรับคนมุชริกนั้นเปรียบเสมือนชายคนหนึ่งที่มีนายหลายคนที่มีมารยาทเลวทรามเป็นหุ้นส่วนครอบครองเขา แน่แน่นอนแต่ละคนก็จะออกคำสั่งให้เขาเป็นคนละอย่าง พวกเขาจึงขัดแย้งกัน ส่วนมุวะฮิดเปรียบเสมือนชายคนหนึ่งที่มีนายที่มีมารยาทดีงามครอบครองเขา ระหว่างชายทั้งสองคนนี้จะมีความเป็นอยู่เท่าเทียมกันละหรือ? คำตอบก็คือ ไม่ เพราะทั้งสองคนนั้นเปรียบเสมือนความเป็นอิสระและความเป็นทาส

² แท้จริง โอ้มุฮัมมัดเจ้าจะต้องตาย เสมือนกับพวกเขาที่จะต้องตายเช่นเดียวกัน ไม่มีใครที่จะอยู่ยงคงกระพันในโลกนี้

³ ในวันกิยามะฮ์นั้น พวกเขาจะมารวมกันอยู่ต่อหน้าอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาจะได้เถียงกันในเรื่องของการออยู่ดีธรรม เรื่องของโลกดุนยา และเรื่องของการศานา ในที่สุดพระเจ้าทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมยิ่งก็จะทรงตัดสินชี้ขาดระหว่างพวกเขา

⁴ คือไม่มีผู้ใดอีกแล้วที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับการตั้งภาคี และการตั้งพระบุตรให้แก่พระองค์ และปฏิเสธอัลกุรอานและบทบัญญัติของพระองค์เมื่อเขาได้รับแจ้งแล้ว โดยมิได้พินิจพิจารณาและไตร่ตรอง ดังนั้นนรกจึงเป็นที่พำนักและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น

⁵ ผู้ที่นำความจริงมาประกาศเผยแผ่ก็คือบรรดาอะบี ส่วนผู้ที่เชื่อมั่นต่อความจริงนั้นก็คือบรรดามุอิมินผู้ศรัทธา

34. สำหรับพวกเขา นั้นจะได้สิ่งที่พวกเขาต้องการ ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา¹ นั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้กระทำความดี

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

35. เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงลบล้างความชั่วที่พวกเขากระทำไว้ออกจากพวกเขา และจะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาแก่พวกเขาด้วยสิ่งที่ดี ยิ่งตามที่พวกเขาได้กระทำไว้²

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

36. อัลลอฮ์จะมีทรงเป็นผู้พอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ³ และพวกเขายังผู้เจ้าให้กลัวด้วยเจ็ดต่าง ๆ อื่นจากพระองค์⁴ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง ดั่งนั้นสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้แนวทาง

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

37. และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนวทาง ดั่งนั้นก็ไม่มีผู้ใดจะทำให้เขาหลงทางได้ อัลลอฮ์มิใช่เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงตอบโต้อย่างเด็ดขาดดอกหรือ⁵

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

¹ สิ่งที่บรรดาผู้ยำเกรงต้องการจะได้และจะได้รับการตอบแทนในสวรรค์ก็คือ หญิงสาวพรหมจารีที่มีนัยน์ตาโตสวย คุฤหาสน์ ความสุขมากมายในทุกรูปแบบ

² บรรดานักดัดพิริกกล่าวว่ ความยุติธรรมนั้นคือ ทั้งความดีและความชั่วจะต้องถูกสอบสวน แล้วก็จะต้องมีการตอบแทน และความโปรดปรานนั้นก็คืออัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยการตอบแทนนั้น แก่บ่าวของพระองค์ที่มีความยำเกรง แล้วพระองค์จะทรงลบล้างการงานที่ชั่วของพวกเขา ดั่งนั้นจะไม่มีการสอบสวนเหลือสำหรับพวกเขาอีก และพระองค์ก็จะตอบแทนผลบุญให้แก่พวกเขาด้วยการตอบแทนที่ดีเยี่ยม แล้วตางซึ่งแห่งความดีของพวกเขาอีกจะเพิ่มขึ้น

³ อะบูสะฮุฮ์กล่าวว่า ไว้ในดัดพิริกของเขาว่า เป็นการปลอมโยนท่านนะบี คืออัลลอฮ์จะลบล้างสิ่งชั่วร้ายจากสิ่งดีที่พวกเขากระทำแก่เขาว่า ท่านจะรับจากการกล่าวโงมตีพระเจ้าของเราหรือไม่? หรือจะให้เรานำความหายนะและความเป็นบ้ามาให้แก่ท่าน

⁴ ซึ่งเจ็ดเหล่านั้นจะไม่ให้คุณให้โทษแก่ใครเลย

⁵ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงพิชิตมิใช่ถูกพิชิต ทรงแก่แค้นแก่ปวงศัตรูของพระองค์ ในอายะฮ์นี้เป็นสัญญาร้ายแก่พวกมุชริกีน และเป็นสัญญาดีแก่บรรดามุอมีนผู้ศรัทธา

38. และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้าง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แน่หนอน พวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ จะให้มีความทุกข์ยากแก่ฉันแล้วพวกมันจะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของพระองค์ได้ไหม? หรือหากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่ฉัน พวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแก่ฉันแล้ว พระองค์เท่านั้นที่บรรดาผู้มอบความไว้วางใจจะให้ความไว้วางใจ¹

39. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้หมู่ชนของฉัน เอ๋ย! จงทำงานตามสภาพของพวกท่าน แท้จริงฉันก็เป็นผู้ทำงาน² แล้วพวกท่านจะได้รู้

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرُّوهُ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ بِرَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ يَتَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانِكُمْ
إِنِّي عَمَلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

¹ อรรถฮัยได้กล่าวไว้ในหนังสืออัตตัฟซีร อัลกะบীর ของเขาว่า แท้จริงความรู้เกี่ยวกับการมีของพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณนั้น มิได้มีการขัดแย้งกันในหมู่สิ่งที่ได้ถูกสร้างมาทั้งหลาย และสติปัญญา ก็ได้ยืนยันถึงความถูกต้องของความรู้อันนี้ ดังนั้นผู้ใดที่ใคร่ครวญในความประหลาดของสภาพแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินในความประหลาดของสภาพแห่งพืชพันธุ์และปศุสัตว์ในความประหลาดของร่างกายมนุษย์ และสิ่งที่มีอยู่ในนั้น เช่น ชนิดต่างๆ ของปรีชาแห่งความประหลาดทั้งหลาย และผลประโยชน์อันน่าประหลาดเหล่านั้นทั้งหมด ก็จะยอมรับว่าพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณและผู้ทรงเมตตาเสมอ ทรงมีอย่างแน่อน ดังนั้นพวกมุชริก็นจึงยอมรับว่ามีอัลลอฮ์ จุดมุ่งหมายในการนี้ก็เพื่อเป็นการคัดค้านพวกมุชริก็นในการอืบาตะฮ์ของพวกเขาคือสิ่งที่ไม่ให้โทษและไม่ให้คุณแก่พวกเขาเลย และเป็นหลักฐานถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์

² คือจะทำสิ่งที่พวกท่านพอใจ เช่น การวางแผน การมีเล่ห์เหลี่ยม และการหลอกลวง ส่วนฉันก็ทำหน้าที่ของฉัน คือการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ และการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์

40. ผู้ที่การลงโทษจะมีมายังเขาก็จะทำให้เขา
อับยศ และการลงโทษตลอดกาลจะประสบแก่
เขา¹

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مِّمٌّ ﴿٤٠﴾

41. แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้าเพื่อ
มนุษย์ชาติด้วยสัจธรรม ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตาม
แนวทางที่ถูกตองก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง และ
ผู้ใดหลงทางเขาก็จะหลงอยู่บนทางที่ผิด และ
เจ้ามิได้เป็นผู้รับผิดชอบต่อพวกเขา²

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ
فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يُضِلُّ عَلَيْهِهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

42. อัลลอฮ์ทรงปลิดชีวิตในยามตายของมัน
และมัน (ชีวิต) จะยังไม่ตายในยามนอนหลับ
ของมัน พระองค์จะทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรง
กำหนดความตายให้แก่มัน และพระองค์ทรง
ยึดชีวิตอื่นไปจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้³ แท้จริง

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

¹ คือพวกท่านจะรู้ว่าการลงโทษที่จะทำให้มนุษย์ต่ำต้อย และอับยศนั้นจะได้แก่ผู้ใด การลงโทษตลอดกาล
ที่ไม่ขาดตอนนั้นก็คือการลงโทษในนรก การลงโทษนั้นจะโดนแก่ฉันหรือแก่พวกท่าน?

² อัศศอวีย์ได้กล่าวไว้ในฮาซียะฮ์อวีย์อะลลญะฮ์ลาลัยนัว่า ในอายะฮ์นี้เป็นการเล่นคำของท่านนะบี คือล-
ลัลลฮ์ฮุอะลลยฮ์อะลลลลลลล ความหมายก็คือ การชี้แนะทางของพวกเขาที่มีอยู่ที่มือของเจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้
บังคับพวกเขาให้ปฏิบัติตามได้ หากแต่ว่าอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของเรา หากเราประสงค์เราก็จะชี้แนะทาง
ให้แก่พวกเขาและหากเราประสงค์ เราก็จะให้พวกเขาคงอยู่ในการหลงผิด

³ อายะฮ์นี้มีข้อควรคิดคือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปลิดชีวิตมนุษย์ในสองแบบ คือ 1) การตายอย่างสมบูรณ์
อย่างแท้จริง 2) การตายในเวลาอนอนหลับ เพราะคนนอนเหมือนกับตาย โดยที่เขาจะไม่เห็น และไม่
ได้ยิน ความหมายก็คือ พระองค์จะทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรงกำหนดความตายให้แก่เจ้าของชีวิตนั้น
และพระองค์จะไม่ทรงปล่อยชีวิตไปยังร่างของมัน และพระองค์จะทรงปล่อยชีวิตที่นอนหลับไปยังร่างของ
มันเมื่อตื่นขึ้น จนกระทั่งถึงเวลาที่กำหนดไว้

ในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับ
หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

43. หรือว่าพวกเจ้าได้ยึดเอาบรรดาผู้ช่วยเหลือ
อื่นจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทั้ง ๆ ที่
พวกมันมิได้มีอำนาจใดๆ และพวกมันก็ไม่มี
สติปัญญากระนั้นหรือ?¹

44. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความช่วยเหลือนั้น
เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง อำนาจแห่งชั้น
ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์²
แล้วพวกท่านจะถุกนำกลับไปยังพระองค์

45. และเมื่อ (พระนาม) อัลลอฮ์ถูกกล่าวเพียง
พระองค์เดียว จิตใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อ
วันอาคิเราะฮ์ก็รังเกียจ³ แต่เมื่อบรรดาเจว็ด
ถูกกล่าวนอกจากพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขา
ก็ดีใจ⁴

أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ أَمِينٌ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلُوبِ أَوْلِيَائِهِمْ
لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

قُلْ لِلَّهِ السَّفْعَةُ جَمِيعًا لِلَّهِ مَالُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

¹ อิบน์ กะซีร กล่าวว่าไว้ในตัฟซีรของเขาว่า อันนี้เป็นการประณามพวกมุชริกในการยึดเอารูปปั้นและ
เจว็ดเป็นผู้ช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮ์ โดยปราศจากหลักฐานและข้อพิสูจน์ใดๆ มันไม่มีอำนาจใดๆ ทั้งสิ้น
ไม่มีสติปัญญาไม่ได้ยิน ไม่เห็น ยิ่งกว่านั้นมันเป็นสิ่งไม่มีชีวิต มีสภาพเลวร้ายยิ่งกว่าปศุสัตว์ทั้งหลาย
เสียอีก

² คือไม่มีผู้ใดที่จะให้ความช่วยเหลือได้เว้นแต่ด้วยอนุมัตของพระองค์ อัลบัยฎอวีย กล่าวว่า พระองค์
อัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นผู้ทรงอำนาจทั้งหมด ไม่มีผู้ใดจะพูดในเรื่องของ祂ได้ เว้นแต่จะได้ออนุมัตและ
ด้วยความโปรดปรานของพระองค์

³ จิตใจหดหู่เพราะความรังเกียจ เมื่อมีการกล่าวว่ามีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์พระองค์เดียว ไม่
มีผู้ใดคู่เคียงกับพระองค์

⁴ อันนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความโง่เง่าและบัดซบ

46. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ข้าแต่อัลลอฮ์พระองค์ผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย พระองค์ท่านจะทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่¹

47. และหากว่าบรรดาผู้อธรรมมีสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดินนี้ทั้งหมด และมีเยี่ยงนั้นอีกด้วย แนนอน พวกเขาจะขอไต่ด้วยสิ่งนั้นให้พ้นจากการลงโทษที่ชั่วร้ายในวันกียามะฮ์² แต่สิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยว่าสิ่งที่มาจากอัลลอฮ์นั้นจะปรากฏขึ้นแก่พวกเขา³

48. และความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะปรากฏขึ้นต่อหน้าพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา⁴

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٨﴾

¹ ในหนังสืออัลบะหฺรุลมุฮีมียะฮ์กล่าวไว้ว่า เมื่อพระองค์ทรงกล่าวถึงความบาปบุญของพวกเขา ด้วยความรังเกียจของพระองค์เมื่อมีการกล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ และด้วยความดีใจของพระองค์เมื่อมีการกล่าวถึงบรรดาเจว็ด พระองค์ทรงบัญชาอรุสูลของพระองค์ให้วิงวอนขอพระองค์ด้วยพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ เช่น เดชานูภาพ และความรอบรู้ เพื่อให้พระองค์ทรงตัดสินชี้ขาดระหว่างเขากับบรรดาคำตรูของเขา ในการนั้นนับได้ว่าเป็นสัญญาร้ายแก่พวกมุชริกีน และเป็นการปลอบใจท่านอรุสูล คืออัลลิลลฮุอะลียะฮ์ชะลลิม

² คือบรรดาผู้อธรรมแก่ตนเองด้วยการปฏิเสธอัลกุรอานและอรุสูล หากพวกเขาครอบครองทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดที่มีอยู่ในโลก และเยี่ยงนั้นอีกด้วย พวกเขาจะขอไต่ตัวของพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษในวันกียามะฮ์ ด้วยทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่ทั้งหมดนั้น

³ คือการลงโทษนานาชนิดก็จะปรากฏขึ้นต่อหน้าพวกเขาโดยที่ไม่เคยคาดฝันมาก่อนเลย

⁴ คือความชั่วร้ายของพวกเข และการเยาะเย้ยที่พวกเขาเคยกระทำไว้ในโลกศุนยาก็จะปรากฏขึ้นต่อหน้าและห้อมล้อมพวกเขา

49. ครั้นเมื่อทุกขภัยได้ประสบแก่มนุษย์ เขาก็วิงวอนขอเรา ต่อมาเมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานจากเราแก่เขา เขาก็กล่าวว่า แท้จริงสิ่งที่ฉันได้รับมานั้นเนื่องจากความรอบรู้ของฉันต่างหาก¹ แต่ (เขาหารู้ไม่ว่า) มันคือการทดสอบ แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้²

50. โดยแน่นอน บรรดาหมูชนกก่อนหน้าพวกเขาได้กล่าวมั่นไว้เช่นนี้ ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้น หาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาไม่³

51. ฉะนั้นความชั่วทั้งหลายที่เขาได้กระทำไว้จึงประสบแก่พวกเขา และบรรดาผู้ธรรมจากหมูชนกเหล่านั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะประสบแก่พวกเขาเช่นกัน และพวกเขาไม่สามารถจะหนีรอดพ้นไปได้⁴

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْتَهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ وَعَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

فَدَقَلَمَّا لَلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَعْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾

¹ คือเมื่อมนุษย์ผู้เร่ร่อนผู้นี้ประสบกับทุกขภัย หรือความยากแค้น หรือการทดสอบ เขาก็จะนอบน้อมและผินหน้าเข้าหาอัลลอฮ์ ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องความทุกข์ยากให้พ้นจากเขาแล้ว มนุษย์ผู้เร่ร่อนผู้นี้กลับกล่าวว่าฉันได้รับสิ่งนี้มาด้วยความรู้ ความสามารถของฉันต่างหาก

² มันมิใช่สิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง แต่ทว่ามันเป็นการทดสอบแก่เขา เพื่อเราจะทดสอบเขาในสิ่งที่เราได้ให้ ความโปรดปรานแก่เขาว่า เขาจะเป็นผู้จงรักภักดี หรือผู้ทรยศ

³ คำพูดเช่นนี้ได้มีผู้เร่ร่อนเคยกล่าวมาก่อนแล้ว เช่น กอรูนและคนอื่นๆ แต่สิ่งที่พวกเขาได้รวบรวมมั่นไว้ และได้แสวงหาเอาไว้มันมิได้ก่อประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย

⁴ คือพวกเขาจะไม่ถูกลงโทษโดยปราศจากการทำผิด แต่จะถูกลงโทษด้วยการทำผิดของพวกเขาและบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น คือพวกเขาทุกฝ่ายก็จะได้รับการตอบแทนเช่นเดียวกัน คือการลงโทษตามที่พวกเขาได้กระทำไว้เช่น การตั้งภาคี การดื้อรั้น และการอธรรมต่างๆ

52. พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงแผ่
ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ
ทรงให้คืบแคบ¹ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็น
สัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา²

53. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย!
บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเองพวกท่าน
อย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์³ แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้ง
มวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรง
เมตตาเสมอ⁴

54. และจงผินหน้าไปหาพระเจ้าของพวกท่าน
และจงนอบน้อมต่อพระองค์ ก่อนที่การลงโทษ
จะมายังพวกท่าน แล้วพวกท่านจะมีได้รับความ
ช่วยเหลือ⁵

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾

¹ เรื่องของปัจจัยยังชีพนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับความฉลาดหรือความโง่ของมนุษย์ หากแต่ขึ้นอยู่กับการจัดสรร
ปันส่วนและเคล็ดลับของพระองค์

² อัลกุรฎูบีย์กล่าวไว้ในตีฟิรของเขาว่า ที่กล่าวคือมุอมีนผู้ศรัทธาโดยเฉพาะ ก็เพราะว่า เขาเป็นผู้ที่
พิจารณาและใคร่ครวญถึงสัญญาณต่างๆ แล้วก็ทำให้เกิดประโยชน์ด้วยกับมัน

³ คือผู้ละเมิดกระทำผิดต่อตัวเอง ด้วยการฝ่าฝืนและทำบาปอย่าได้หมดหวังต่อการขอภัยโทษและความ
เมตตาของอัลลอฮ์

⁴ คือพระองค์ทรงอภัยโทษความผิดทั้งหมดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ถึงแม้ว่าความผิดนั้นๆ จะมากมาย
เท่าฟองน้ำที่ลอยอยู่ในแม่น้ำก็ตาม

⁵ จงกลับไปหาอัลลอฮ์ และยอมจำนนต่อพระองค์ด้วยการจงรักภักดี การนอบน้อม และการทำความดี
ก่อนที่การตอบแทนของพระองค์จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน แล้วก็จะไม่พบผู้ใดจะมาปกป้องการลงโทษของ
พระองค์ให้แก่พวกท่านได้

59. (พระองค์ตรัสว่า) เปล่าเลย! แน่نون สัญญาน์ทั้งหลายของเขาได้มายังเจ้าแล้ว แต่เจ้าได้ปฏิเสธมัน และเจ้าได้หยิ่งยโส และเจ้าได้อยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา¹

60. และวันกียามะฮฺ เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺ ใบหน้าของพวกเขาดำคล้ำ ดั่งนั้น ที่พำนักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งยโส นั้นมิใช่ นรกดอกหรือ?²

61. และอัลลอฮฺจะทรงให้บรรดาผู้ยาเกรงรอดพ้น เพราะชัยชนะของพวกเขา (โดยที่) ความชั่วร้ายจะไม่ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ³

62. อัลลอฮฺคือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง⁴

63. การควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ และบรรดา

بَلْ قَدْ جَاءَ نَكَآءَآئِنِّى فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٩﴾

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرٰى الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا عَلٰى اللّٰهِ
وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوٰى
لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٦٠﴾

وَسَجٰى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰتَقُوا اِمْقَارًا يَّهْرًا لَا يَمْسُهُمْ
السُّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦١﴾

اللّٰهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
وَكَوِيْلٌ ﴿٦٢﴾

لَهُ مَقَالِدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

¹ พระองค์ได้ตรัสแก่พวกนักโทษเหล่านั้นว่า เปล่าเลย! การฮิตายะฮฺจากอัลลอฮฺได้มายังเจ้าแล้วด้วยการส่งบรรดาราชูลมาเผยแผ่ และประทานคัมภีร์มาเพื่อเป็นสักขีพยาน แต่เจ้าปฏิเสธต่อสัญญาญาน์ต่างๆ และแสดงความโอหังไม่ยอมศรัทธา เจ้าจึงเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

² ในวันกียามะฮฺนั้นเจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺด้วยการตั้งภาคีกับพระองค์ และตั้งให้พระองค์มีพระบุตร ใบหน้าของพวกเขาจะดำคล้ำ เพราะการกล่าวเท็จและการอุปโลกน์ของพวกเขา

³ อัลลอฮฺจะทรงให้บรรดาผู้ยาเกรงรอดพ้น เพราะความสุขและชัยชนะของพวกเขาตามที่พวกเขาต้องการ คือสวนสวรรค์ที่พำนักของคนดีๆ ทั้งหมด ความเบื่อหน่าย ความตกใจจะไม่เกิดขึ้นแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจในวันกียามะฮฺแต่พวกเขาจะมีความปลอดภัย

⁴ อัลลอฮฺเป็นผู้สร้างและผู้ให้บังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง ทรงมีอำนาจจัดการตามที่พระองค์ทรงประสงค์ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

ผู้ปฏิเสธศรัทธาญานทั้งหลายของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน¹

64. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? โอ้ปวงบ่าวผู้โหดเสลาเอ๋ย!²

65. และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานะบีก่อนหน้าเจ้า หากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่แน่นอนงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน³

66. แต่ว่าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู⁴

67. และพวกเขามีได้ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์ อันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ ในวันกิยามะฮ์⁵ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วน

عَايَنَتِ اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ أَفَعَبَّرَ اللَّهُ أَمْرَؤْفَىٰ أَعْبُدُهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤١﴾

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٤٢﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحٰنَهُ وَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

¹ คือบุญแฉ่งแห่งชุมคลังทุกๆ สิ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ไม่มีผู้ใดอื่นจากพระองค์ที่จะครอบครองกิจการและมีอำนาจในการจัดการ บรรดาผู้ปฏิเสธอัลลาฮ์อายัดอันขัดแย้งของอัลกุรอานและสิ่งปาฏิหาริย์ของอัลลอฮ์พวกเขาเป็นผู้ขาดทุนอย่างย่อยยับ

² อิบน์อะซุร กล่าวในตัฟซีรของท่านว่า พวกมุซริกินเพราะความโง่บัดซบของพวกเขาได้เรียกร้องเชิญชวนท่านรอลูอัลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์อยู่ลึกลับ ให้เคารพบูชาบรรดาพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะเคารพภักดีพระเจ้าของท่าน อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

³ หากเจ้าตั้งภาคี โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย! การงานที่ดีของเจ้าก็จะสูญเสีย และไร้ผล และแน่นอนในวันอาคิเราะฮ์เจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุนอย่างย่อยยับ

⁴ จงให้ความบริสุทธิ์ใจในการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์พระองค์เดียว และอย่าอิบาดะฮ์สิ่งใดอื่นนอกจากพระองค์ และจงเป็นผู้กตัญญูขอคุณ เพื่อความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า

⁵ พวกเขาไม่รู้จักอัลลอฮ์อย่างแท้จริง ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาได้ตั้งภาคีอื่นคู่เคียงกับพระองค์ ให้ความเท่าเทียมระหว่างพระองค์กับหิน ปูน และไม่ในการอิบาดะฮ์ แล้วพระองค์ทรงเตือนพวกเขาถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ว่า แผ่นดินนั้นทั้งๆ ที่ความกว้างใหญ่ไพศาลของมัน แต่ในวันกิยามะฮ์มันจะอยู่ในกำพระหัตถ์และอำนาจของพระองค์

กลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์
ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจาก
สิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี¹

68. และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ใน
ชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตาย เว้น
แต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์² แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น
อีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู³

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ
أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾

69. และแผ่นดินจะเป็นประกายด้วยรัศมีแห่ง
พระเจ้าของมัน และบันทึกจะถูกกางแผ่ และ
บรรดานะบี และบรรดาพยานจะถูกนำมา และ
จะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม
และพวกเขาจะไม่ถูกอูญูติธรรม⁴

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ
وَجَاءَ بِالسَّائِقِينَ وَالشَّاهِدَاتِ وَفُصِّحَ
بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

¹ อัลอะหมัดชะรีย์ กล่าวไว้ในตีฟซีรอัลกัซซาฟของท่านว่า เป้าหมายของคำพูดนี้ เป็นการวาดให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และมีให้วิพากษ์วิจารณ์ แต่ให้หยุดแค่เพียงข้อเท็จจริงเท่านั้น คือมิให้วิจารณ์ถึงกัฟหัตถ์หรือพระหัตถ์ขวาแต่อย่างใด อัลลอฮ์มหาบริสุทธิ์ยิ่งจากสิ่งที่พวกมุชริกีนกล่าวหา เช่น คุณลักษณะที่บกพร่อง และไม่มีความสามารถ

² คือสังข์ที่อิสรอไฟล อะลัยฮิสสลามใช้เป่าโดยอนุมัติของอัลลอฮ์ จุดมุ่งหมายของการเป่าสังข์ครั้งนี้คือการเป่าให้ตาย อิบนุอะซ็ร กล่าวว่า คือการเป่าครั้งที่สอง ซึ่งสิ่งที่มีชีวิตที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะตายหมด เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

³ แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่งคือการเป่าให้มีชีวิต ณ บัดนี้บรรดาสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นทั้งหมด ซึ่งตายไปแล้ว ก็จะลุกขึ้นจากกุบูรและยืนมองดูเพื่อรับคำบัญชา

⁴ แผ่นดินในทุกมุมหุรฺจะประกายแสงออกมาด้วยรัศมีของอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ ขณะที่พระองค์ปรากฏตัวขึ้นเพื่อตัดสินชี้ขาดระหว่างปวงบ่าว บันทึกรางานของปวงบ่าวจะถูกนำมากางแผ่เพื่อชำระสอบสวน บรรดานะบียจะถูกนำมาเพื่อพระเจ้าจะสอบถามพวกเขาถึงการที่ประชาชาติของพวกเขาได้ตอบรับอย่างไรบ้าง? บรรดาพยานคือผู้ที่มีหน้าที่บันทึกการทำงานของมนุษย์ก็จะถูกนำมาเช่นกัน เพื่อที่พระองค์จะตัดสินระหว่างปวงบ่าวด้วยความยุติธรรม พวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่ประการใดจากการทำงานของพวกเขา ไม่ว่าจะด้วยการตัดทอนผลบุญ หรือเพิ่มการลงโทษ

70. และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันตามที่มันได้กระทำไว้ และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

71. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่ม ๆ² จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก³ ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า บรรดาารอซูลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่อสาธยายสัญญาญต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกท่านแก่พวกท่าน⁴ และกล่าวเตือนพวกท่านถึงการพบในวันนี้ของพวกท่านดอกหรือ? พวกเขาบอกว่า มีครับ แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁵

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
حَزَنَتُنَّهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا لَوْلَا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

72. จะมีเสียงกล่าวว่า พวกท่านจงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ดังนั้นที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งโสช่างชั่วช้าแท้ ๆ⁶

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَىٰ لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

¹ มนุษย์ทุกคนจะได้รับการตอบแทนตามผลงานทั้งความดี และความชั่ว และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่มนุษย์ทุกคนกระทำไว้ โดยไม่จำเป็นต้องมีบันทึกหรือพยาน

² เสมือนกับบรรดาผู้ที่มีเวรกรรมในโลกศุนยาก็ถูกไล่ต้อนไปสู่กรงขัง

³ ประตูนรกจะถูกเปิดออกอย่างกะทันหันเพื่อต้อนรับพวกเขา

⁴ เพื่อสาธยายบรรดาคัมภีร์ที่ถูกประทานมาจากฟากฟ้า

⁵ คือคู่ส่าหับพวกท่านถึงความชั่วร้ายของวันนี้ดอกหรือ? พวกเขาตอบว่า บรรดาารอซูลได้มาหาพวกเราและกล่าวเตือนพวกเราและได้นำหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่าง ๆ มาแสดงแก่พวกเราแล้ว แต่พวกเราปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟัง

⁶ จงเข้าไปรับการเผาไหม้ในนรกขณะนั้น และพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

73. และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาจะถูกนำสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่มๆ¹ จนกระทั่งเมื่อพวกเขาถึงมัน และประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก² ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติงมีแก่พวกท่าน พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้น จงเข้าไปในสวรรค์เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาล

74. และพวกเขา กล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งได้ทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่สมจริงแก่พวกเรา³ และทรงทำให้เราได้ครอบครองแผ่นดินในสวนสวรรค์ เพื่อที่เราจะได้พำนักอยู่ตามที่เราประสงค์ ดังนั้นรางวัลของบรรดาผู้กระทำความดีช่างยอดเยี่ยมแท้ๆ⁴

وَسِيْقَ الَّذِينَ أَنْقَرْتَهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمُرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفِيهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ فَلَمْ يَدْخُلُوهَا فَخَلَّدُوا
خَلَّدِينَ ﴿٧٣﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُونَ أَمْرَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

¹ คือพวกเขาจะถูกนำเข้าสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่มๆ อัลกุรฎูบีย์กล่าวไว้ในคัฟฟีย์ของเขาว่า การนำชาวนรกไปสู่สวรรค์คือการไล่ต้อนพวกเขาด้วยความอภัย และความต่ำต้อย เหมือนกับได้มีการกระทำกับอาชญากรนักโทษที่ทำให้ผิดกฎหมาย ส่วนการนำชาวสวรรค์ไปสู่สวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะถูกนำไปยังที่พำนักอันมีเกียรติและได้รับความโปรดปรานโดยการชี้พาทนะของพวกเขาไปเหมือนกับได้มีการปฏิบัติกับคณะผู้แทนที่จะเข้าเฝ้ากษัตริย์ ดังนั้นการนำไปสู่สถานที่ทั้งสองแห่งจึงแตกต่างกัน

² อัคศอวีย์ได้กล่าวไว้ในฮายะฮ์ซุซของเขาว่า เคล็ดลับในการเพิ่ม “วาว” ที่นี้ “วะฟุติฮัต” ไม่เหมือนกับอายะฮ์ที่ 71 ซึ่งไม่มี “วาว” คือ “ฟุติฮัต” เพราะบรรดาประตูจะถูกปิดจนกว่าจะมีนักโทษมาจึงจะถูกเปิดเพื่อรับนักโทษแล้วปิดตามเดิม ซึ่งแตกต่างกับบรรดาประตูแห่งความปริตาปราโมทย์ มันจะถูกเปิดเพื่อคอยต้อนรับผู้ที่ จะเข้าไป ดังนั้นการเพิ่มจึงเหมาะสมกว่าอายะฮ์ก่อน ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติงมีแก่พวกท่าน โอ้บรรดาผู้ยำเกรงที่เป็นคนดีทั้งหลาย พวกท่านบริสุทธิ์จากความผิดและบาปต่างๆ ดังนั้นพวกท่านจงเข้าไปในสวนสวรรค์ที่พำนักอันสถาพร

³ นักคัฟฟีย์กล่าวว่า การกล่าวถึงสัญญาของอัลลอฮ์ ตะอาลา แก่พวกเขาด้วยคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า (نَبَأُكَ الْجَنَّةِ أَلَيْ تَوْبَتُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ يَفِيًا) “นั่นคือสวนสวรรค์ซึ่งเราให้เป็นมรดกแก่ปวงบ่าวของเราผู้ที่มีความยำเกรง”

⁴ ผลบุญของบรรดาผู้กระทำความดีด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์นั่นคือ สวนสวรรค์ช่างยอดเยี่ยมแท้ๆ

75. และเจ้าจะเห็นมะลาอิกะฮ์ห้อมล้อมรอบๆ บัลลังก์ แซ่ช่องสุดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา¹ และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และจะมีเสียงกล่าวว่าบรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก

وَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ
وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

¹ บรรดามะลาอิกะฮ์จะห้อมล้อมบัลลังก์ของอัครอูมาหนทุกๆ ด้าน แซ่ช่องสุดดีด้วยการสรรเสริญอัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยคำกล่าวที่ว่า (سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم) นักตีฟซีรอธิบายว่าคือมีเสียงกล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ในความยุติธรรมของพระองค์และการตัดสินของพระองค์ ผู้ที่กล่าวคำสรรเสริญนี้คือบรรดามุอมีน ผู้ศรัทธาและพวกกุฟฟารผู้ปฏิเสธศรัทธา บรรดามุอมีนกล่าวสรรเสริญอัลลอฮ์ในความโปรดปรานของพระองค์ ส่วนพวกกุฟฟารผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวสรรเสริญพระองค์ในความยุติธรรมของพระองค์

(40) ซูเราะฮ์ มอфир

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 85 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ มอфир

ซูเราะฮ์มอфир เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เป็นซูเราะฮ์ที่ให้ความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับอะก็ตะฮ์เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ เรื่องที่เด่นชัดของซูเราะฮ์เกือบจะกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องของ การต่อสู้ระหว่างสวรรค์กับความเท็จ และการชี้หน้ทางกับการหลงผิด ดังนั้นบรรยากาศของซูเราะฮ์จึงเต็มไปด้วยรูปแบบของการเข้มงวดและความรุนแรงเสมือนกับว่าเป็นบรรยากาศที่น่ากลัว ซึ่งมีการฟาดฟัน และการทิ่มแทง

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสดุดี คุณลักษณะอันดีงามของอัลลอฮ์ และสัญญาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ แล้วได้เผยถึงการโต้เถียงของพวกปฏิเสธศรัทธาในสัญญาต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่สวรรค์นั้นได้ปรากฏอย่างชัดเจนแก่พวกเขาแล้ว กระนั้นก็ดี นักโต้เถียงและบรรดาผู้ยโสก็ยังคงโต้เถียงและแสดงอาการหยิ่งยโส

ซูเราะฮ์ได้เผยถึงจุดจบของประชาชาติในอดีต ซึ่งอัลลอฮ์ได้คร่ำทำสลายล้างพวกเขาด้วยการคร่ำของผู้ทรงเดชานุภาพ โดยไม่มีมนุษย์หน้าไหนรอดพ้นไปได้

ท่ามกลางบรรยากาศที่น่ากลัวนี้ ก็ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์ของบรรดามะลาอิกะฮ์ ผู้แบกบัลลังก์ ในการวิงวอนขอของพวกเขาแก่ผู้ที่ยำเกรงและกลับเนื้อกลับตัว

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์แห่งวันอาคิเราะฮ์ และความน่ากลัวของวันนั้น โดยที่ปวงบ่าวจะถูกนำมายืนต่อหน้าพระผู้ทรงอำนาจเพื่อการสอบสวน ความหวาดกลัว และความสะทกสะท้านได้ปกคลุมพวกเขา เสมือนกับว่าหัวใจมาจุกอยู่ที่คอหอยหรือเป็นลมหมดสติไป และในท่ามกลางสภาพอันน่ากลัว และวันที่คร่ำเคร่งเช่นนั้น มนุษย์จะได้รับการตอบแทนอย่างยุติธรรม หากทำดีก็จะได้ดี หากทำชั่วก็จะได้ชั่ว

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของการอีมานศรัทธาและการละเมิด คือในการที่นะบีมุซา อะลัยฮิสสลาม ได้เรียกร้องเชิญชวนฟิรอานผู้ทรยศ ผู้ยโสไปสู่การอีมาน

แต่ฟิรเอาน์ประสงค์ที่จะฆ่ามุซา และบริวารของเขาโดยเกรงไปว่า การอีมานจะแพร่กระจายไปท่ามกลางหมู่ชนของเขา ท่ามกลางของเรื่องนี้ได้ปรากฏบทใหม่ขึ้นมา ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนเลยเมื่อได้มีการกล่าวถึงเรื่องมุซา และฟิรเอาน์ นั่นก็คือ ปรากฏการณ์ของชายผู้ศรัทธาที่มาจากวงศ์วานของฟิรเอาน์ ซึ่งซ่อนการศรัทธาของเขา ยอมสารถภาพต่อสัจธรรมด้วยความนอบน้อมและระมัดระวัง แล้วด้วยการเปิดเผยและประกาศอย่างชัดเจน เรื่องได้จบลงด้วยความหายนะของผู้ละเมิดหยิ่งยโสด้วยการจมน้ำตายในทะเล พร้อมกับบริวารและสมุนของเขา และด้วยความรอดพ้นของนักเผยแผ่ผู้ศรัทธาและบรรดามุอิมิน

ซูเราะฮ์นี้ได้เผยถึงสัญญาณต่าง ๆ แห่งจักรวาลบางชนิดเป็นการยืนยันถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ และย้ำถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์ แก่บรรดาผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์ และปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ โดยยกตัวอย่างเปรียบเทียบว่าคนมุอิมินนั้นเป็นคนตาดี และคนกาฟิรนั้นเป็นคนตาบอด คนมุอิมินนั้นอยู่บนเส้นทางรัศมีของอัลลอฮ์ ส่วนคนกาฟิรนั้นหลงทางอยู่ในความมืด

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึงจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้ละเมิดและผู้หยิ่งยโสและภาพลักษณ์แห่งการลงโทษ ซึ่งประสบแก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอยู่ในสภาพแห่งการหลงลืมหลงระเรีง

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์มอфир” เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงลักษณะอันยิ่งใหญ่ ซึ่ง เป็นคุณลักษณะอันสวยงามของอัลลอฮ์ในตอนต้นของซูเราะฮ์ “ผู้ทรงอภิบาลในบาป ผู้ทรงรับการขอลุแก่โทษ” และได้กล่าวซ้ำถึงการอภิบาลในการเรียกร้องของชายผู้ศรัทธาว่า “ขณะที่ฉันเรียกร้องเชิญชวนพวกท่านไปสู่พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภิบาลโทษอย่างเด็ดขาด” และซูเราะฮ์ยังถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์มุอิมิน เพราะกล่าวถึงเรื่องของชายมุอิมินผู้ศรัทธาที่มาจากวงศ์วานของฟิรเอาน์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฮา มีม¹

2. คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้²

3. ผู้ทรงอภัยในบาป และผู้ทรงรับการขอลุแก่
โทษ ผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ ผู้ทรงเติม
เปี่ยมไปด้วยความโปรดปราน ไม่มีพระเจ้าอื่น
ใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากพระ-
องค์ ยังพระองค์คือการกลับไป³

4. ไม่มีผู้ใดจะโต้เถียงในอายาตของอัลลอฮ์
(อัลกุรอาน) นอกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ดังนั้น อย่าให้การวางแผนของพวกเขาในหัว
เมืองต่างๆ เป็นที่หลอกลวงแก่เจ้า⁴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١﴾

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ
ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصْدُوقِ ﴿٢﴾

مَا يَجْتَدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
فَلَا يَغْنُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْإِلْدَادِ ﴿٣﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์ที่สอง ซูเราะฮ์นี้เป็นหนึ่งในซูเราะฮ์ทั้งเจ็ดที่เริ่มด้วยอักษร ฮา มีม และเรียกว่าฮา มีมทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮา มีม

² เราได้ประทานอัลกุรอานนี้แก่เจ้า ซึ่งประมวลไว้ด้วยสังขรณ์ปราศจากการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น และข้อเท็จจริงที่ไม่มีมติความเท็จ หรือไร้สาระเจือปนอยู่เลย อัลกุรอานนี้ถูกประทานลงมาจากพระผู้ทรงเดชานุภาพในอำนาจของพระองค์ ทรงรอบรู้ในกิจการของปวงบ่าวของพระองค์

³ พระผู้ทรงอภัยจากการทำบาปของปวงบ่าว และทรงรับการกลับเนื้อกลับตัวของบรรดาผู้ละเมิดและสำนึกผิด และทรงลงโทษอย่างเฉียบขาดแก่ผู้เย่อหยิ่ง ผู้ละเมิดชอบเขต และผินหลังให้กับการจงรักภักดีต่อพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงเติมเปี่ยมไปด้วยความเมตตาและความโปรดปราน

⁴ อัลอายาตของอัลกุรอานนั้นเป็นที่ชัดเจนแล้ว ดังนั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้นที่จะโต้เถียงและไม่ยอมรับความจริง และอย่าได้ให้พวกเขาที่ได้ตระเวนไปตามหัวเมืองต่างๆ เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ของพวกเขาหลอกลวงเจ้า ความภาคภูมิใจของพวกเขาเป็นเพียงชั่วครู่ชั่วยาม และจะต้องสูญสิ้นไป แต่สิ่งที่แน่นอนที่สุดนั้นคือพวกเขาจะต้องได้รับการลงโทษ เพราะข้าพเจ้านั้นจะทรงผ่อนผันให้แก่พวกเขา แต่จะไม่ทอดทิ้งพวกเขาอย่างแน่นอน อายะฮ์นี้เป็นการปลอบใจท่านนะบี คืออัลลิลลฮุซอ์ลียะฮ์วะซัลลิม และเป็นสัญญาณร้ายแก่พวกกุฟฟาร

5. (เพราะ) ก่อนหน้าพวกเขาเห็น หมู่ชนของนุหฺ และพลพรรคต่าง ๆ หลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธ มาก่อนแล้ว และทุก ๆ ประชาชาติได้ตั้งใจที่จะ ทำลายล้างรอซูลของพวกเขา และได้เถียงด้วยความเท็จเพื่อที่จะลบล้างความจริงให้สูญสิ้นไป ดังนั้นข้าจึงได้เอาโทษพวกเขา แล้วเป็นอย่างไร บ้างการลงโทษของข้า¹

6. และเช่นนั้นแหละ ประกาศิตแห่งพระเจ้าของ เจ้าได้เป็นที่สมจริงแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ว่าพวกเขาเป็นชาวนรก²

7. บรรดาผู้แบกบัลลังก์ และผู้ที่อยู่รอบ ๆ บัลลังก์ต่างก็แช่ซ่องสัดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา และศรัทธาต่อพระองค์ และขออภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา พระองค์ท่านทรงแผ่ความเมตตาและความรอบรู้ไปทั่วทุกสิ่ง ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยแก่บรรดาผู้ลุ่มหลง และดำเนินตามแนว

كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
لِيَأْخُذُوا وَجَدُوا لِأَبْلِطَحٍ لِيَدْحَضُوا بِهِ لِقَىٰ
فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٦﴾

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَيْمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٧﴾

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا
رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ
وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

¹ ก่อนหน้าพวกเขาถูกพารมิกกะฮฺนั้น มีกลุ่มชนอื่น ๆ เช่น กลุ่มชนของนุหฺ ฮาด, ษะมุต, ฟีรเอาน และอื่น ๆ ได้ปฏิเสธบรรดานะบีของพวกเขามาก่อนแล้ว แต่ละประชาชาติได้ตั้งใจที่จะฆ่ารอซูลของพวกเขา และได้เถียงบรรดาอูซูลด้วยความเท็จ เพื่อที่จะลบล้างสังฆธรรมให้หมดสิ้นไป สำหรับพวกเขาเหล่านั้นเราได้ลงโทษพวกเขา ซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่พวกกุฟฟารมิกกะฮฺแล้ว เพราะพวกเขาได้ไปพบเห็นมาแล้ว

² ดังที่ประกาศิตแห่งการลงโทษได้กำหนดไว้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในสมัยก่อน ๆ ว่าพวกเขาต้องเป็นชาวนรก ดังนั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวมิกกะฮฺก็จะมีสภาพเช่นเดียวกันอย่างแน่นอน

ทางของพระองค์ท่าน และทรงคุ้มครองพวกเขา
ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก¹

8. ข้าแต่พระเจ้าของเรา และขอพระองค์ทรง
ให้พวกเขาได้เข้าในสวนสวรรค์หลากหลายอัน
สถาพร ซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาแก่พวกเขา
พร้อมทั้งผู้กระทำความดีจากบรรพบุรุษของ
พวกเขา และคู่ครองของพวกเขาและลูกหลาน
ของพวกเขา แท้จริงพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้ทรง
อำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

9. และขอพระองค์ทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้น
จากความชั่วทั้งหลาย และผู้ใดที่พระองค์ทรง
คุ้มครองให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายในวันนั้น
ดังนั้นแน่นอนพระองค์ท่านทรงเมตตาแก่เขา
และนั่นคือมันเป็นความสำเร็จอันใหญ่หลวง³

10. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะมีเสียง
ตะโกนบอกว่า การเกลียดชังของอัลลอฮ์นั้น
ยิ่งใหญ่กว่าการเกลียดชังของพวกเขาเจ้าต่อตัว

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وُذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾

وَرَقِبُهُمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقَى السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدَرْتُمْ رَحْمَتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَادِلُونَ لِمَقْتِ اللَّهِ
أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ

¹ บรรดามะลาอิกะฮ์ผู้แบกบัลลังก์ และผู้ที่เรียงรายล้อมรอบบัลลังก์ ซึ่งเป็นบ่าวผู้มีเกียรติ ไม่มีผู้ใ้
จำนวนแน่นอนนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขาอยู่ในสภาพทำการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์อยู่ตลอดเวลา จะให้ความ
บริสุทธิ์และแช่ซ้องสดดีไม่ขาดระยะ พวกเขามีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการมีปรากฏของพระองค์ นอบน้อม
ไม่เยื้องียงในการทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ พวกเขาจะวิงวอนขอกภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย
ตลอดจนผู้ถูกแก้โทษด้วย เพื่อจะกลับตัวและดำเนินตามแนวทางแห่งสัจธรรม ซึ่งบรรดาอรุสและนบีได้
นำมาเผยแผ่ และขอให้ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้นได้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก

² นอกจากนั้นพวกเขายังได้วิงวอนขอให้คุ้มครองป่อย่าตายายของพวกเขา ตลอดจนลูกหลานผู้กระทำ
ความดีให้ได้เข้าในสวนสวรรค์ เพื่อที่จะให้พวกเขาได้มีความสุขอย่างสมบูรณ์อย่างพร้อมหน้าพร้อมตา

³ ผู้ใดที่พระองค์ทรงคุ้มครองให้พวกเขาพ้นจากความชั่ว หรือการลงโทษ นั่นหมายถึง เขาได้รับความ
โปรดปรานและเมตตาจากพระองค์ และนั่นคือ ความสำเร็จอันใหญ่หลวง

ของพวกเจ้าเอง เมื่อพวกเจ้าถูกเรียกร้องสู่การ
ศรัทธา แล้วพวกเจ้าก็ได้ปฏิเสธศรัทธา¹

11. พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
พระองค์ท่านได้ทรงทำให้เราตายสองครั้ง และ
พระองค์ท่านได้ทรงทำให้เรามีชีวิตสองครั้ง
ดังนั้นเราขอสารภาพต่อความผิดทั้งหลายของ
เรา ดังนั้นจะมีทางออก (แก่เรา)ไหม²

12. นั่นก็เพราะว่า แท้จริงเมื่ออัลลอฮฺพระองค์
เดียวถูกกล่าวขึ้น พวกเจ้าก็ปฏิเสธศรัทธา และ
เมื่อหากให้มีการตั้งภาคีกับพระองค์ พวกเจ้า
ก็ศรัทธา ดังนั้น การตัดสินใจชี้ขาดเป็นสิทธิของ
อัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่³

13. พระองค์นั้นเป็นผู้แสดงให้เห็นถึงสัญญาณ
ทั้งหลายของพระองค์แก่พวกเจ้า และได้ทรง

إِلَى الْإِيمَانِ فَكَفَرُوا ﴿١١﴾

قَالُوا رَبَّنَا أَنَّمَا أُنْتَبِئُ وَأَحْيَا نَا أَنْتَ يَا قَا عَرَفْنَا
يُدُونَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١٢﴾

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَإِنْ بُشِرْكُمْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ
الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُرْسِلُ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا

¹ ในวันกียามะฮฺ มะลาอิกะฮฺจะตะโกนเป็นเชิงประชามแก่พวกกุฟฟาร ว่าการเกลียดชังของอัลลอฮฺแก่
พวกเจ้าในโลกดุนยานั้นยิ่งใหญ่กว่าการเกลียดชังของพวกเจ้าต่อตัวของพวกเจ้าเองในวันนี้ ขณะที่พวก
เจ้ามองเห็นการลงโทษของอัลลอฮฺ

² นักตัฟซีรกล่าวว่า การตายครั้งแรกขณะที่พวกเขายังไม่เกิด การตายครั้งที่สองเมื่อพวกเขาตายในโลก
ดุนยา ส่วนการมีชีวิตครั้งแรกคือการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยา การมีชีวิตครั้งที่สองคือการมีชีวิตในการฟื้น
คืนชีพวันกียามะฮฺ นี่คือการตายสองครั้งและการมีชีวิตสองครั้ง นี่คือทัศนะของ อิบน์มุฮัมมัด อิบน์อับบาส
และก้อตาดะฮฺ

³ นั่นคือการลงโทษด้วยการอยู่ในนรกตลอดกาล เพราะการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺของพวกเจ้าคือ
เมื่อพวกเจ้าถูกเรียกร้องไปสู่ความเป็นเอกภาพพวกเจ้าก็ปฏิเสธการศรัทธา และเมื่อมีการเรียกร้องไปสู่
อัลลาต อัลอุซซา และเจ็ดอื่นๆ พวกเจ้าก็ศรัทธาต่อการเป็นพระเจ้าของมัน ดังนั้นการชี้ขาดตัดสินจึง
เป็นของอัลลอฮฺพระองค์เดียว มิใช่พวกเจ็ดหรือรูปปั้นใดๆ ทั้งสิ้น และไม่มีทางที่พวกเจ้าจะรอดพ้นไป
ได้ เพราะพระองค์ทรงสูงส่งเหนือบ่าวของพระองค์ ทรงยิ่งใหญ่ในอำนาจของพระองค์ ซึ่งจะกระทำ
ในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

ประธานปัจจัยยังชีพลงมาจากฟากฟ้าแก่พวกเจ้า¹ และจะไม่มีใครใคร่ครวญ นอกจากผู้สำนึกตัว

14. ดั่งนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์² แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม

15. ผู้ทรงตำแหน่งอันสูงเจ้าแห่งบัลลังก์ทรงส่งวะฮีย์ตามพระบัญชาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ เพื่อเตือนให้รำลึกถึงวันแห่งการพบปะร่วมกัน (วันกิยามะฮ์)³

16. วันที่พวกเขาจะปรากฏตัวออกมา ไม่มีสิ่งใดของพวกเขาจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์⁴ อำนาจในวันนี้เป็นของผู้ใดเล่า แน่นนอนมันเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอเกะผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด⁵

وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
لَوْلَا أَنَّا لَكُفِّرُونَ ﴿١٤﴾

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ
مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ﴿١٥﴾

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ
لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

¹ คือน้ำฝนซึ่งเป็นสาเหตุแห่งปัจจัยยังชีพ และทำให้พืชพันธุ์และผลไม้งอกเงยออกมา

² คือจงอธิบาศะฮ์ต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดามูอมีนทั้งหลาย โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ และอย่าได้เคารพสักผู้ใดร่วมกับพระองค์

³ พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงตำแหน่งอันสูง เจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ บัลลังก์นี้เป็นสิ่งที่ถูกบังเกิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีสิ่งใดที่จะเทียบเคียงได้ในบรรดาสถาปัตยกรรมที่ถูบบังเกิดทั้งหลายของอัลลอฮ์ พระองค์จะประธานวะฮีย์ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะแต่งตั้งให้เขาเป็นรอซูลเป็นนะบี ก้อดาตะฮุกกล่าวว่ ชาวท้องฟ้า (มะลาอิกะฮ์) และชาวแผ่นดิน (มนุษย์) จะพบปะกัน เพื่อจะถูกสอบสวนในการงานของพวกเขา

⁴ วันที่พวกเขาจะออกมาจากกุบูรไม่มีสิ่งใดจะปกปิดพวกเขา สภาพความเป็นอยู่ของพวกเขา การงานของพวกเขา ความลับต่าง ๆ ของพวกเขาจะไม่เป็นที่ซ่อนเร้นแก่พระองค์แต่อย่างใด

⁵ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะตรัสขณะที่มนุษย์ปรากฏตัวอยู่ในทุ่งมะหะซัรว่า วันนี้อำนาจเป็นของผู้ใด ไม่มีผู้ใดตอบเพราะความกลัวและตกใจ แล้วพระองค์ก็จะตอบแก่พระองค์เองว่า เป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอเกะ ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด

17. วันนีทุ่กชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามทีม่ันได้กระทำไว้ ไม่มีการอธรรมในวันนี แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงฉบัพล้นในการสอบสวน¹

18. และจงเตือนพวกเขาให้ทราบถึงวันที่ใกล้เข้ามา (วันกียามะฮ์) เมื่อหัวใจเข้ามาติดอยู่ที่ลำคอด้วยความอดกลั้น² ไม่มีมิตรที่สนิทสนมสำหรับบรรดาผู้ออธรรม และไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใดที่จะถูกเชื่อฟัง³

19. พระองค์ทรงรอบรู้การทรยศของดวงตา และสิ่งที่ทรงงอกปกปิดอยู่⁴

20. และอัลลอฮ์ทรงตัดสินด้วยความยุติธรรม และบรรดาผู้ที่วิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้น พวกมันไม่อาจจะตัดสินใดๆ ได้⁵ แท้จริงอัลลอฮ์พระองค์เป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงเห็น

21. พวกเขาไม่ได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาดูว่าบั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด เขาเหล่านั้นมีพลังที่เข้มแข็งกว่าพวกเขา และได้ทิ้งร่องรอยไว้มากมาย แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวก

أَيُّومَ تُحْزَنُ لِكُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
لَا ظَلْمَ أَيْوَمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ لَا أَرْفَعُ إِذُ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ
كَظِيمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَاسِبٍ وَلَا لَشَيْعٍ يُطَاعُ ﴿١٨﴾

يَعْلَمُ حَآئِبَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
لَا يَفْتَضُونَ بِنِعْمَةِ إِنْ اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارُوا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بُدُونِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾

¹ ในวันนั้น ซึ่งเป็นวันชี้ขาดตัดสินระหว่างปวงบ่าว ทุกคนจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้กระทำไว้ทั้งความดีและความชั่ว คือความดีจะไม่ถูกลด ความชั่วจะไม่ถูกเพิ่ม

² เป็นการเปรียบเทียบเมื่อเกิดความกลัวจนสุดขีด ว่าหัวใจเข้เข้ามาติดอยู่ที่ลูกกระเดือก

³ คือมิตรที่สนิทก็ไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือได้ และผู้ช่วยเหลือคนใดก็ไม่อาจจะช่วยเหลือเขาให้พ้นจากการลงโทษอันหนักหน่วงได้

⁴ คือดวงตาที่ทรยศด้วยการแอบมองสิ่งที่เป็นต้องห้าม และความลับต่างๆ ที่ซ่อนอยู่ในทรงอก

⁵ คือบรรดาผู้ที่เคารพสักการะสิ่งอื่นๆ เช่น รูปปั้นและเจ็ดิตต่างๆ อื่นจากอัลลอฮ์ พวกมันไม่อาจตัดสินใดๆ ได้เพราะพวกมันไม่ได้ยืนและไม่เห็น

เขาด้วยความผิดของพวกเขา และไม่มีผู้ใดจะ
ช่วยปกป้องพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้¹

22. นั่นก็เพราะว่าเมื่อบรรดารถูกลูกของพวก
เขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ
อันชัดแจ้งพวกเขาก็ได้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น
อัลลอฮ์จึงทรงลงโทษพวกเขา แท้จริงพระองค์
เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ²

23. และโดยแน่นอน เราได้ส่งมุซามาพร้อม
ด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราและหลักฐานอัน
ชัดแจ้ง

24. ไปยังฟิรอาฮ์ และฮามาน และกอรูน แล้ว
พวกเขาก็กล่าวว่า (มุชาเป็น) มายาการ นักโถก
ตัวฉกาจ³

25. ครั้นเมื่อมุชาได้มายังพวกเขาด้วยัจธรรม
จากเรา พวกเขา กล่าวว่า จงฆ่าลูกชายของ
บรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขา และไว้ชีวิตผู้หญิง
ของพวกเขา แต่แผนการของพวกปฏิเสธศรัทธา

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَكَفَرُوا وَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنِ
مُبِينٍ ﴿٢٣﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهٰمَانَ وَقُرُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ
كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا نِسَاءَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ
وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٢٥﴾

¹ คือได้พบเห็นแล้วมิใช่หรือว่า ประชาชาติก่อนจากพวกเขาได้ประสบกับความหายนะ เพราะพวกเขา
ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อบรรดารถูกลูกของพวกเขานั่นๆ ที่พวกเขาเหล่านั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกกุฟฟารมักกะฮ์
และได้ทิ้งร่องรอยไว้มากมาย เช่น ป้อมปราการ ราชวัง ไพร่พลที่ทรงพลัง อัลลอฮ์ได้ลงโทษพวกเขา
เพราะพวกเขาได้ปฏิเสธบรรดารถูกลูก

² การลงโทษของอัลลอฮ์นั้นก็เพราะว่า เมื่อบรรดารถูกลูกได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วยสิ่งปาฏิหาริย์และ
สัญญาณอันชัดแจ้ง พวกเขาก็ปฏิเสธทั้งๆ ที่ได้มีการชี้แจงพร้อมด้วยหลักฐาน พระองค์จึงลงโทษพวกเขา
อย่างสาหัสและสาสม

³ ในหนังสือด็อฟซีร์ "อัลบะหฺรุลมุฮิฏ" กล่าวไว้ว่า ที่กล่าวถึงกอรูนและฮามานโดยเฉพาะ ก็เพราะว่าทั้ง
สองคนเป็นบุคคลชั้นนำในการปฏิเสธศรัทธาและเป็นลูกน้องคนสำคัญของฟิรอาฮ์

นั้นมิใช่อื่นใด นอกจากการผิดพลาด¹

26. และฟิรเอานู กล่าวว่่า จงปล่อยฉัน ฉัน จะฆ่ามุซา และให้เขาวิงวอนขอพระเจ้าของ เขา แท้จริงฉันเกรงว่่าเขาจะมาเปลี่ยนศาสนา ของพวกท่าน หรือจะก่อการร้ายให้เกิดขึ้นใน แผ่นดิน²

27. และมุซากล่าวว่่า แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวก ท่านให้พ้นจากผู้หึงผยองทุกคนที่ไม่ศรัทธา ต่อวันแห่งการชำระบัญชี³

28. และชายผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากพวกพ้องของ ฟิรเอานู⁴ ซึ่งปกปิดการศรัทธาของเขากล่าว ว่่าพวกท่านจะฆ่าชายคนหนึ่ง⁵ ที่เขากล่าว ว่่า พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮฺกระนั้นหรือ และ แน่นอนเขาได้นำหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง⁶ มาจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่าน

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكْفُرْ بِمَا عَلَّمْتَهُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكْفُرْ فَمَا صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ

¹ ครั้นเมื่อมุซาได้ถูกส่งมายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง พวกเขาได้วางแผนที่จะฆ่าลูกชายของ ผู้ศรัทธากับมุซา เพื่อมิให้พวกเขาสืบพันธุ์ และไว้ชีวิตลูกผู้หญิง เพื่อเอามารับใช้พวกเขา แต่แผนการของ พวกเขา นั้นไม่ประสบความสำเร็จ

² การที่ฟิรเอานูพูดเช่นนี้ก็เพื่อการเหยียดหยันนะบีมุซา คล้ายกับที่เขาจะกล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ตกอก ตกใจที่เขากล่าวถึงพระเจ้าของเขา เพราะมันไม่เป็นความจริงดอก ฉันต่างหากที่เป็นพระเจ้าผู้ส่งของ พวกท่าน จุดมุ่งหมายของเขาก็คือ ต้องการจะให้พวกเขาเข้าใจว่า ความจริงที่เขายังไม่ฆ่ามุซานั้นก็เพื่อ เอาใจปรครพวกเพื่อนฝูงของเขา

³ ในหนังสือ “อัดดัสตีล ลีอูลุมิตตันฮิล” ได้กล่าวไว้ว่า ที่กล่าวว่า “จากผู้หึงผยองทุกคน” โดยไม่กล่าว ถึงชื่อของเขา เพื่อให้คลุมถึงฟิรเอานู และคนอื่นๆ

⁴ มีชื่อว่าซัหมอาน ซึ่งเป็นลูกของลุงฟิรเอานู

⁵ หมายถึงนะบีมุซา อะลียฮิสลาม

⁶ เช่นปาฏิหาริย์ไม้เท้าและมือ

และหากว่าเขาเป็นคนโกหก การโกหกของเขาก็คืออยู่บนเขาเอง¹ และหากว่าเขาเป็นคนพูดจริง ส่วนหนึ่งจากที่เขาได้สัญญาไว้กับพวกท่านก็จะประสบแก่พวกท่าน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่ผู้ที่เขาเป็นผู้ละเมิดนักโกหกตัวฉกาจ

29. โอ้ หมู่ชนของฉินเอ๋ย วันนี้อำนาจการปกครองเป็นของพวกท่าน เป็นผู้อยู่เบื้องบนในแผ่นดิน (อียิปต์) แล้วใครเล่าจะช่วยเหลือเราจากการลงโทษของอัลลอฮ์² หากมันได้เกิดขึ้นแก่เรา ฟิรเอาน์ กล่าวว่า ฉินมิได้ชี้นำพวกท่าน เว้นแต่สิ่งที่ฉินเห็นว่ามันถูกต้อง³ เท่านั้น และฉินมิได้ชี้แนะทางแก่พวกท่าน เว้นแต่ทางที่เป็นสัจธรรมเท่านั้น

30. และชายผู้ศรัทธากล่าวอีกว่า โอ้หมู่ชนของฉินเอ๋ย แท้จริงฉินกลัวแทนพวกท่านเยี่ยงวันแห่งการลงโทษของกลุ่มชนต่างๆ ในอดีต

31. เยี่ยงกับเคราะห์กรรมของหมู่ชนของนูหฺ และอาด และชะมุต และกับหมู่ชนหลังจากพวกเขา และอัลลอฮ์มิทรงประสงค์การอธรรมใดๆ แก่ปวงบ่าว⁴

لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٤٠﴾

يَقَوْمِ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ
مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٤١﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَئِذٍ أَخَافُ عَلَيْكُمْ
مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٤٢﴾

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَمَا اللَّهُ بِرَبِّدُظْمَانَ الْعِبَادِ ﴿٤٣﴾

¹ คือโทษแห่งการโกหก ก็จะตกอยู่กับเขามิใช่พวกท่าน
² หากว่าเรากระทำการที่เกินกว่าเหตุ คือฆ่าคนที่อัลลอฮ์รักแล้ว ใครเล่าที่จะปกป้องเราให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้?
³ คือให้ฆ่ามุซา อะลียฮิสสลาม
⁴ คือวันแห่งการลงโทษซึ่งกลุ่มชนต่างๆ ได้ถูกลงโทษมาแล้ว เพราะพวกเขาทำร้ายบรรดานะบี เช่น กลุ่มชนของนูหฺ อัด, ชะมุต และลิว อิลซุมัคชะรีย์กล่าวว่า การทำลายล้างและการลงโทษเป็นการยุติธรรมแล้ว เพราะพวกเขาเหมาะสมและคู่ควรแก่การลงโทษอันเนื่องมาจากการกระทำของพวกเขา

32. และโอ้หมู่ชนของฉินเอ๋ย ฉินกลัวแทนพวกท่าน เยี่ยงวันแห่งการร้องเรียกหาซึ่งกันและกัน¹

33. วันที่พวกท่านหันหลังกลับหนี² ไม่มีผู้ใดจะช่วยปกป้องพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทางแล้ว ก็จะไม่มีการชี้แนะทางให้แก่เขา³

34. และโดยแน่นอน แต่ก่อนนี้ Yusuf⁴ ได้มายังพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน แต่พวกท่านก็ยังคงอยู่ในการสงสัยในสิ่งที่เขาได้นำมายังพวกท่าน⁵ จนกระทั่งเมื่อเขาได้ตายไปแล้ว พวกท่านก็กล่าวว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงตั้งรอซูลคนใดอีกแล้วหลังจากเขา⁶ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่เขาฝ่าฝืนสงสัยหลงทาง⁷

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ
وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّهِ وَمَا جَاءَكُمْ بِهِ حَقٌّ إِذَا
هَلَكَ فَلْتَعْرِضْ بَعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾

¹ ชายศรัทธาผู้นั้นได้ช่วยพวกเขาถึงการลงโทษในวันกิยามะฮ์ หลังจากได้ช่วยพวกเขาถึงการลงโทษในโลกศุนยา

² นักต้อฟีร กล่าวว่า พวกกัฟฟารนั้นเมื่อได้ยินเสียงร้องของนรกพวกเขาจะผินหลังหนีออกไป ไม่ทันที่พวกเขาจะหนีออกไปก็จะพบมะลาอิกะฮ์ไล่ต้อนพวกเขาให้กลับไปลงนรก

³ คือให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

⁴ คือนะบียุซุฟ อิบน์ ยะอุกูบ

⁵ คือปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่เขาได้นำมาจากอัลลอฮ์

⁶ อะบูฮัยยาน กล่าวว่า ในการนี้มิใช่เป็นการเชื่อมต่อศาสน์ของยูซุฟ เพราะพวกเขายังมีความสงสัยต่อการเป็นรอซูลของยูซุฟ

⁷ เพราะการหลงทางเช่นนี้แหละ อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาเหล่านั้นหลงทางต่อไปอีก หลังจากหลักฐานและข้อพิสูจน์ได้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกเขาแล้ว

35. บรรดาผู้ใดได้เถียงในสัญญาณต่างๆ ของ อัลลอฮ์โดยไม่มีหลักฐานใดๆ มายังพวกเขา เป็นที่น่าเกลียดชังยิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์ และ ณ ที่ บรรดาผู้ศรัทธา เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรง ประทับบนทุกๆ หัวใจของผู้จงหองหยิ่งยโส¹

36. และฟิรอานกล่าวว่า โอ้อฮามานเอ๋ย จง สร้างหอสสูงให้ฉันเพื่อฉันจะได้บรรลุถึงทางที่ จะขึ้นไป

37. ทางที่จะขึ้นไปสู่ชั้นฟ้าทั้งหลาย เพื่อฉัน จะได้เห็นพระเจ้าของมุซา² และแท้จริงฉันคิด อย่างแน่ใจแล้วว่าเขาเป็นคนโกหก³ เช่นนั้น แหละ การงานที่ชั่วช้าของเขาได้ถูกทำให้เฟริศ แพรวแก์ฟิรอาน และเขาถูกปิดกั้นจากแนว ทาง (ของอัลลอฮ์) และแผนการของฟิรอาน นั้นมิใช่อื่น นอกจากอยู่ในความหายนะ⁴

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَتْهُمْ كَذِبًا وَمَقَامًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ
مُتَكَبِّرٍ ۝٣٥

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هِمَّتْنِي إِنِّي صِرَاحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ
الْأَسْبَابَ ۝٣٦

أَسَدَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعُ إِلَىٰ آلِهِ مُوْسَىٰ
وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ
لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كُنَّا بِمُرْسِيْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝٣٧

¹ ในการกระทำของเขาเหล่านั้น คือพวกเขาต้องการที่จะลบล้างความจริงและดั่งบรีศมิของอัลลอฮ์ด้วยคำ พุดของพวกเขา โดยปราศจากหลักฐาน การกระทำเช่นนี้อัลลอฮ์ทรงเกลียดชังยิ่ง และบรรดามุอมีนผู้ ศรัทธาก็เช่นเดียวกัน และพระองค์ทรงประทับตราบนหัวใจของผู้ที่จงหองต่อการอิมานหยิ่งยโสต่อปวง บ่าวจนกระทั่งไม่ยอมรับความจริงและไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ

² อัลกุรฎูบีย์ กล่าวไว้ในหนังสือของเขาว่า เมื่อผู้ศรัทธาจากวงศ์วานของฟิรอานได้กล่าวเตือนเขาแล้ว ฟิรอานกล่าวว่า คำพุดของเขาจะเป็นที่ประทับใจของหมู่ชน และคิดว่าเขาถูกทดสอบจากมุซาเขาจึง ใช้ให้หมู่ชนตรีของเขา คืออฮามานให้สร้างหอสสูงเพื่อที่จะขึ้นไปบนชั้นฟ้า และดูพระเจ้าของมุซาด้วยตา ตนเอง

³ เมื่อฟิรอานกล่าวว่า “เพื่อฉันจะได้เห็นพระเจ้าของมุซา” คำพุดของเขาเช่นนี้เป็นการยอมรับว่ามีพระเจ้า ดั่งนั้นเขาจึงกล่าวเสริมเป็นการเลื่องการยอมรับของเขาว่า “และแท้จริงฉันคิดอย่างแน่ใจแล้วว่าเขาเป็น คนโกหก”

⁴ คือเห็นผิดเป็นชอบ และด้วยการหลงผิดของเขาจึงทำให้เขาไม่ได้พบกับแนวทางแห่งความถูกต้องและ แผนการอันชั่วช้าของเขาเห็นหน้าให้เขาสูญเสียอำนาจของเขาในดูนยาด้วยการจมน้ำตาย ส่วนในอาคิเราะฮ์ นั้นเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล

38. และผู้ศรัทธากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงปฏิบัติตามฉัน ฉันจะชี้แนะทางแก่พวกท่าน สู่ทางแห่งสัจธรรม

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا بِقَوْمِهِمْ
أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٨﴾

39. โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงชีวิตแห่งโลกนี้เป็นเพียงความเปลิดเปล็นเท่านั้น และแท้จริงปรโลกนั้นมันเป็นที่อยู่อันมั่นคง¹

بِقَوْمِهِمْ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ
وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْفِكْرِارِ ﴿٢٩﴾

40. ผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาจะไม่ได้รับการตอบแทน เว้นแต่เพียงเช่นนั้น² และผู้ใดกระทำความดีจากเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม และเขาเป็นผู้ศรัทธาด้วย ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ จะได้รับปัจจัยยังชีพในนั้น โดยปราศจากการคำนวณ³

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا نِهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْوَا
هُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٠﴾

41. และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมฉันจึงเชิญชวนพวกท่านไปสู่การรอดพ้น แต่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่ไฟนรก⁴

وَيَقَوْمٍ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾

¹ ผู้ศรัทธาจากวงศ์วานของฟิรอานได้เรียกร้องหมู่ชนของเขาไปสู่การอิมานต่ออัลลอฮ์พระองค์เดียว โดยเปิดเผยให้พวกเขาได้ตระหนักถึงคุณค่าแห่งชีวิตที่สูญสลาย เรียกร้องพวกเขาให้มีการสนใจต่อความสุขสำราญในชีวิตที่ยั่งยืนนาน และกล่าวเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ ความหมายของอายะฮ์ก็คือ โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! จงเชื่อฟังการเรียกร้องของฉันเถิด และดำเนินตามแนวทางของฉัน เพราะฉันเป็นผู้ชี้แนะไปสู่แนวทางสู่สวรรค์ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า ความมุ่งหมายที่กล่าวถึงปรโลกนั้นก็คือสวนสวรรค์และนรก เพราะทั้งสองนั้นจะไม่สูญสลาย

² คือในวันอาคิเราะฮ์เขาจะไม่ได้รับโทษเว้นแต่เท่าที่เขาได้กระทำไปเท่านั้น ทั้งนี้เป็นความเมตตาจากพระองค์ต่อปวงบ่าว

³ คือผู้กระทำความดีเหล่านั้นจะได้เข้าสวนสวรรค์อย่างสุขสำราญ และได้รับการตอบแทนของพวกเขาโดยปราศจากการคำนวณ ยิ่งกว่านั้นจะได้รับการตอบแทนอย่างเพิ่มพูนอีกหลายเท่าเป็นความโปรดปรานและการยกย่องจากอัลลอฮ์

⁴ เป็นคำถามเชิงประหลาดใจคล้ายกับจะกล่าวว่า ฉันประหลาดใจต่อสภาพของพวกท่านเช่นนี้ คือฉันได้เรียกร้องเชิญชวนพวกท่านให้รอดพ้นจากการลงโทษและไปสู่ความดี แต่พวกท่านได้เรียกร้องฉันไปสู่ไฟนรกและความชั่ว

42. พวกท่านเชิญชวนฉันให้ฉันปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้ฉันตั้งภาคีต่อพระองค์ โดยที่ฉันไม่รู้มาก่อนเลยในเรื่องนั้น¹ และฉันได้เชิญชวนพวกท่านไปสู่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงภัยอย่างมากหลาย²

43. ไม่ต้องสงสัยเลยว่า แท้จริงที่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่ฉันนั้น มันไม่เหมาะสม (ที่จะเอาใจใส่) แก่ฉันทั้งในโลกนี้และในปรโลกด้วย และแท้จริง การกลับของเรานั้นไปสู่อัลลอฮ์³ และแท้จริงบรรดาผู้ฝ่าฝืนละเมิดนั้น พวกเขาเป็นชาวนรก

44. ดังนั้น พวกท่านจะต้องรำลึกถึงสิ่งที่ฉันได้กล่าวแก่พวกท่าน⁴ และฉันขอมอบภารกิจของฉันแต่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้เฝ้าดูปวงบ่าว⁵

تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيدِ الْعَفْزِيِّ ﴿٤٢﴾

لَا جْرِمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَكَ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفِئُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

¹ คือเรียกร้องไปสู่ผู้ที่ตั้งตัวเป็นพระเจ้า และเขาไม่มีคุณลักษณะที่จะเป็นพระเจ้าเลย คือฟิรเอาน

² คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงอำนาจ ไม่มีใครจะมีอำนาจเหนือพระองค์ ผู้ทรงภัยอย่างเหลือล้นต่อการกระทำบาปของปวงบ่าว

³ เป็นความจริงที่เดียวว่า สิ่งที่พวกท่านเชิญชวนให้เคารพกตนั้นมันไม่เหมาะสมที่จะเป็นพระเจ้า เพราะมันจะไม่ตอบรับการเรียกร้องของผู้วิงวอนขอ และมันไม่สามารถที่จะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของเขาได้ ทั้งในโลกดุนยาและโลกหน้า และทางกลับของเรานั้นย่อมไปสู่อัลลอฮ์ เพื่อตอบแทนการงานของแต่ละคน

⁴ คือท่านจะรำลึกถึงคำพูดของฉันที่เป็นจริง เมื่อการลงโทษได้ประสบแก่พวกท่านแล้ว

⁵ อัลกุรฎูบียักกล่าวไว้ในหนังสือตีฟิรของเขาว่า อันนี้เป็นการบ่งชี้ว่า พวกเขาได้ขู่เชิญเขา และต้องการที่จะฆ่าเขา และพระองค์เป็นผู้เฝ้าดูการงานของพวกเขา ไม่มีสิ่งปิดบังใดๆ จะมาปกป้องสภาพของพวกเขาแก่พระองค์

45. อัลลอฮ์ได้ทรงคุ้มครองเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาวางแผนไว้ และการลงโทษที่ชั่วช้าก็จะห้อมล้อมบริวารของฟิรเอาน์¹

46. ไฟนรกนั้นพวกเขาจะถูกนำมาให้เห็นทั้งในยามเช้า และยามเย็น และในวันกิยามะฮ์นั้นจะมีเสียงกล่าวว่า จงให้บริวารของฟิรเอาน์เข้าไปรับการลงโทษอันสาหัสยิ่ง²

47. และจงรำลึกถึงเมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในนรก³ พวกอ่อนแอกล่าวกับพวกหัวหน้าว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ตามพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจะช่วยพวกเราให้พ้นจากการลงโทษสักส่วนหนึ่งของไฟนรกนี้ได้ไหม⁴

48. บรรดาหัวหน้ากล่าวว่า แท้จริงเราทั้งหมดอยู่ในนรก แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตัดสินระหว่างปวงป่าวแล้วอย่างแน่นอน⁵

فَوَقَّهٖ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا
وَصَافِيٓ يَقَالُ فِرْعَوْنُ سُوٓءَ الْعَذَابِ ۝١٥

النَّارِ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۝١٦

وَإِذْ يَتَحَاجَّرُونَ فِي النَّارِ يَقُولُ أَلْضُعْمَتُونَ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ بَعْثًا فَهَلْ
أَنْتُمْ مُغْتَمُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۝١٧

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا
إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝١٨

¹ คือพระองค์จะทรงคุ้มครองเขาให้รอดพ้นจากการวางแผนอันชั่วช้าของพวกเขา และพระองค์ได้ทรงลงโทษอย่างหนักแก่ฟิรเอาน์ และพวกพ้องของเขา นั่นก็คือถูกจมน้ำตายในโลกดุนยานี้ และการเผาไหม้ในนรกในวันอาคิเราะฮ์

² คือพวกเขาจะถูกเผาไหม้ทั้งในเวลาเช้าและเวลาเย็น นักตีฟซีรกล่าวว่า ความมุ่งหมายของไฟนรกนั้นคือไฟกูบูรและการลงโทษของพวกเขาในกูบูร และจะมีเสียงกล่าวแก่มะลาอิกะฮ์ว่า จงนำฟิรเอาน์และบริวารของเขาเข้าสู่รณญะฮ์อันนี้ ซึ่งมันเป็นการลงโทษที่สาหัสยิ่งกว่าการลงโทษในโลกดุนยา

³ คือการโต้เถียงระหว่างหัวหน้ากับลูกน้องผู้ปฏิบัติตาม

⁴ คือพวกลูกน้องกล่าวแก่พวกหัวหน้าว่า พวกเรานั้นเป็นผู้ปฏิบัติตามคำสั่งของพวกท่านอย่างนอบน้อม ดังนั้นพวกท่านจะช่วยป้องกันพวกเราให้พ้นจากการลงโทษบางส่วน ซึ่งพวกเรากำลังประสบอยู่นี้บ้างได้หรือไม่? อีร้อซียีกกล่าวว่า พวกเราว่าบรรดาหัวหน้าไม่มีความสามารถที่จะผ่อนคลายการลงโทษให้แก่พวกเขาได้ แต่จุดมุ่งหมายในการพูดเช่นนี้ก็เพื่อทำให้พวกเขาขายหน้า และได้รับความอับอาย

⁵ บรรดาหัวหน้ากล่าวตอบว่า หากเราสามารถที่จะปกป้องการลงโทษให้พ้นจากพวกท่านได้ เราก็จะกระทำแก่ตัวเราเองก่อนเป็นแน่ แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงตัดสินแล้วอย่างยุติธรรม ด้วยการให้บรรดามูมินเข้าสวนสวรรค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในนรกเราไม่สามารถที่จะกระทำสิ่งใดให้แก่พวกท่านได้

49. และบรรดาผู้อยู่ในนรก กล่าวแก่ยามเฝ้าประตูนรกว่า โปรดช่วยวิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกท่านให้ทรงลดหย่อนการลงโทษแก่เราสักวันหนึ่ง

50. พวกเขากล่าวว่า บรรดาอูซูลของพวกท่านมิได้มายังพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งดอกหรือ¹ พวกเขากล่าวว่ามิครับ เขาทั้งหลายกล่าวว่า พวกท่านจงวิงวอนขอเองซิ แต่การวิงวอนขอของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น มิใช่อื่นใดนอกจากอยู่ในการหลงทาง²

51. แท้จริงเราจะช่วยเหลือบรรดาอูซูลของเรา และบรรดาผู้ศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งในชีวิตของโลกนี้ และวันที่ป่วยานจะยืนขึ้นเป็นพยาน³

52. วันที่การแก้ตัวของพวกเขาจะไม่อำนวยผลแก่บรรดาผู้อธรรม⁴ และสำหรับพวกเขาจะได้รับการสาปแช่ง และสำหรับพวกเขาจะมีที่พำนักอันชั่วช้า⁵

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنَّا بِكُمْ رَسُولًا مِّنْ قَبْلُ مَا كُنَّا نَعْتَدُكُمْ وَمَا نُدْعُو إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥١﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾

¹ แล้วพวกท่านได้ปฏิเสธไม่ยอมรับศรัทธาใช่หรือไม่?

² อีรอสัยยกกล่าวว่า คำกล่าวของพวกเขาคือว่า “พวกท่านจงวิงวอนขอเองซิ” มิใช่เพื่อหวังที่จะได้ประโยชน์จากการขอ หากแต่ว่าเป็นการบ่งชี้ถึงความล้มเหลว เพราะบรรดามะลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิดนั้น การวิงวอนขอของพวกเขายังไม่ถูกตอบรับ แล้วอย่างไรเสียอีกเล่าการวิงวอนขอของพวกปฏิเสธศรัทธาจะถูกตอบรับละหรือ?

³ คือจะช่วยเหลือด้วยหลักฐาน การมีชัยชนะ และการแก้แค้น ของบรรดามุอฺมินต่อพวกปฏิเสธศรัทธาที่เป็นอาชญากรทั้งในโลกนี้และโลกหน้า อีรอสัยยกกล่าวว่า อายะฮ์เป็นสัญญาณแก่ร่อซูลของพระองค์ที่จะให้ชัยชนะเหนือเหล่าศัตรูของท่านทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

⁴ อิบญุะรียกกล่าวว่า การแก้ตัวของพวกมุชริกีนนั้นจะไม่อำนวยประโยชน์อันใด

⁵ คือพวกเขาจะถูกขับไล่ออกจากความเมตตาของอัลลอฮ์ และจะมีบั้นปลาย และทางกลับที่ชั่วช้าเลวทรามยิ่ง

คุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรง
ไต่ถาม ผู้ทรงเห็น¹

57. แน่นนอน การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดินนั้นใหญ่ยิ่งกว่า การสร้างมนุษย์ แต่
ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้²

58. และคนตาบอดกับคนตาดีนั้นย่อมไม่เท่า
เทียมกัน และบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบ
ความดีทั้งหลายกับพวกกระทำความชั่วก็ไม่
เท่าเทียมเช่นกัน เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พวก
เจ้าจะใคร่ครวญ³

59. แท้จริง วันอาสานั้นจะมีมาอย่างแน่นอน
ไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในวันนั้น แต่ว่าส่วนมากของ
มนุษย์ไม่ยอมศรัทธา⁴

60. และพระเจ้าของพวกเจ้าตรัสว่า จงวิงวอน
ขอต่อข้า ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า ส่วนบรรดา
ผู้โอ้อวดต่อการเคารพภักดีแก่ข้า นั้น จะเข้าไป
อยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย⁵

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرَ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ
فَلَيْلًا مَا تَدَّكُرُونَ ﴿٥٨﴾

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّمَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

¹ คือขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากการวางแผนของพวกเขา และปกป้องให้พ้นจากความชั่วร้าย
ของพวกเขา

² คือการสร้างมันทั้งสอง การริเริ่ม และการประดิษฐ์ให้สวยงามจากไม่มีอะไรเลยนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าการ
สร้างมนุษย์ ดังนั้นผู้ที่สามารถสร้างมันทั้งสองทั้ง ๆ ที่ความยิ่งใหญ่ของมัน จะไม่มีความสามารถในการ
สร้างสิ่งที่เล็กกว่า และง่ายกว่ากระนั้นหรือ?

³ คือคนมูอึ้นกับคนกาฟิรนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน และคนดีกับคนชั่วมิเหมือนกัน

⁴ คือวันกียามะฮ์นั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น แต่ส่วนมากของมนุษย์คือผู้
ปฏิเสธศรัทธานั้นไม่ยอมเชื่อ ดังนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน

⁵ อิบฺนุญะซีรกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเรียกร้องให้บ่าวของพระองค์วิงวอนขอต่อพระองค์ และพระองค์
ยังรับรองที่จะตอบรับให้แก่พวกเขา เป็นความโปรดปรานการให้เกียรติจากพระองค์

61. อัลลอฮ์ผู้ทรงบันดาลกลางคืนให้แก่พวกเขา เพื่อจะได้พักผ่อนในเวลาของมัน และกลางวัน เพื่อจะได้มองเห็น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นเจ้าของความโปรดปรานแก่ปวงมนุษย์ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่ขอบคุณ¹

62. นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขาผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นทำไมพวกเขาจึงถูกหันเหออกจากพระองค์เล่า²

63. เช่นนั้นแหละ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์ จะถูกทำให้หันเหออก (จากสวรรค์)³

64. อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นที่พำนักแก่พวกเขา⁴ และชั้นฟ้าเป็นเพดานมันคง และทรงทำให้พวกเขาเป็นรูปร่าง และทรงทำให้รูปร่างของพวกเขาสวยงาม⁵ และทรงประทาน

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تَوْفِيقًا ﴿١٢﴾

كَذَلِكَ يُؤَفِّكُمُ الَّذِينَ كَانُوا يُبَايِعْتُمُ اللَّهَ
بِحَعْدِهِمْ ﴿١٣﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فَارًا
وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

¹ ด้วยเดชานภาพและความปรีชาญาณของอัลลอฮ์ ตะอาลา พระองค์ทรงทำให้กลางวันมืด เพื่อพวกเขาจะได้พักผ่อนจากความเหนื่อยยากจากการทำงานในเวลากลางวัน และทรงทำให้กลางวันมีแสงสว่าง เพื่อพวกเขาจะได้ทำมาหากินและแสวงหาริซกี

² ไม่มีผู้ใดที่จะถูกเคารพในโลกนี้นอกจากพระองค์ ดังนั้นทำไมพวกเขาจึงหันเหออกจากการอิบาดะฮ์ พระผู้สร้าง พระผู้ทรงอำนาจไปเคารพสักการะรูปปั้น และเจิวีดต่าง ๆ เล่า?

³ เช่นเดียวกับที่พวกเขาหันเหจากการอีมาน และการเอาดีตทั้ง ๆ ที่มีหลักฐานอย่างแข็งแรง ดังนั้นบรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์ก็ย่อมจะหันเหออกทุกกาลเวลา และทุกสถานที่ เพราะสัญญาณต่าง ๆ ของพระเจ้าก็คือหลักฐานและข้อพิสูจน์ ดังนั้นผู้ที่ปฏิเสธต่อมันก็จะปฏิเสธต่อทุกสิ่งแม้กระทั่งตัวของเขาเอง วัลอิยาฮูบิลลาฮ์

⁴ อิบนูอับบาสกล่าวว่า ทรงทำให้มันเป็นที่พำนักในขณะที่มีชีวิตอยู่และหลังจากตายไปแล้ว

⁵ คือทรงทำให้เป็นรูปร่างขณะอยู่ในครรภ์ของมารดา และมีรูปร่างที่สวยงาม มีอวัยวะทุกส่วนเหมาะสมได้สัดส่วนกัน อัลลามะคัซซีฮ์กล่าวว่า พระองค์มิได้สร้างสัตว์มีรูปร่างสวยงามกว่ามนุษย์ ดังเช่นคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “โดยแน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาในรูปร่างที่สวยงามยิ่ง”

ปัจจัยยังชีพจากสิ่งที่ดี ๆ แก่พวกเจ้า นั่นคือ
อัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า ดังนั้นอัลลอฮ์
พระเจ้าแห่งสากลโลกทรงจำเรื่อยิ่ง¹

65. พระองค์คือผู้ทรงมีชีวิต ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
(ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์
ดังนั้นจงวิงวอนขอต่อพระองค์โดยเป็นผู้มีความ
บริสุทธิ์ใจในศาสนาของพระองค์² บรรดา
การสรรเสริญนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่ง
สากลโลก

66. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันถูกห้าม
มิให้เคารพภักดีต่อบรรดาที่พวกท่านวิงวอน
ขออื่นจากอัลลอฮ์ เมื่อหลักฐานทั้งหลายอัน
ชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉันได้มีมายังฉันแล้ว
และฉันถูกบัญชาให้มอบนมต่อพระเจ้าแห่ง
สากลโลก³

67. พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากฝุ่นดิน
แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วทรง
ให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารกแล้ว เพื่อ
พวกเจ้าจะได้บรรลุสุวัยฉกรรจ์ของพวกเจ้า แล้ว
เพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นคนชรา และในหมู่พวก
เจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม และเพื่อให้พวกเจ้า

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

﴿قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي الْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ
أَنْ أَسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ رُءُوسِكُمْ مِنْ نُطْفَةٍ
تُمْ مِنْ عِلْقَةٍ تُمْ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا تُمْ لَتَبْلُغُوا
أَشْدَّكُمْ تُمْ لَتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ
مَنْ يَمُوتُ مِنْ قَبْلِ وَلَتَبْلُغُوا أَجْلًا مَسْمُومًا
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

¹ คือปัจจัยยังชีพที่มีรสชาติแตกต่างกันหลาย นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า พระผู้ทรงกระทำสิ่ง
เหล่านี้ พระผู้ทรงประทานให้ความโปรดปรานเหล่านี้

² จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดามุอฺมิน โดยเป็นผู้สุจริตมั่นในการภักดีต่อพระองค์ และอย่าได้
เคารพภักดีผู้ใดร่วมกับพระองค์

³ อัคซอวียักกล่าวว่า พระองค์ทรงใช้ให้มะบีซของพระองค์ประกาศแก่หมู่ชนทั้งหลายเช่นนั้น เป็นการห้าม
แก่เขาทั้งหลาย ซึ่งยังคงเคารพบูชาสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ หลังจากที่ได้อำนาจหลักฐานอย่างชัดแจ้งแล้ว

ได้บรรลุลุสวีย์ที่ถูกกำหนดไว้ และเพื่อพวกเขาจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ¹

68. พระองค์คือผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ดังนั้น เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใดๆ พระองค์ก็จะกล่าวแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา²

69. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้ที่โต้เถียงในอายาตของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) พวกเขาถูกให้หันเหออกไปอย่างไร

70. บรรดาผู้ปฏิเสธต่อคัมภีร์ และต่อสิ่งที่เราได้ส่งมาพร้อมกับบรรดาอสูลของเรา แล้วพวกเขาก็จะได้อริ³

71. เมื่อห้วงคลองค่ออยู่บนต้นค่อของพวกเขา และไซ้ตรวนถูกลากไป

72. ในน้ำเดือดพล่าน แล้วในไฟนรกพวกเขาจะถูกเผาไหม้⁴

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَحْتَدُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَن يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

إِذْ الْأَغْلُلُ فِي أَعْتِقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

فِي الْمَعِيرِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

¹ ในอายะฮ์นี้เป็นการชี้แจงถึงขั้นตอนในการสร้างมนุษย์ อัลรอฮ์ยัยกล่าวไว้ในหนังสือตีฟฮิรของเขาว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกำหนดขั้นตอนชีวิตของมนุษย์ไว้ 3 ขั้นตอนด้วยกันคือ วัยเด็ก วัยฉกรรจ์ และวัยชรา และนี่คือการกำหนดขั้นตอนที่สอดคล้องกับสติปัญญา เพราะมนุษย์นั้นในตอนเริ่มแรกของชีวิตอยู่ในขั้นตอนเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเรียกว่าวัยหนุ่มฉกรรจ์ จากนั้นก็เริ่มถดถอยลง กำลังวังชาก็เริ่มลดน้อย และอ่อนแอลง และนี่คือวัยชรา

² อนุสสุฏีกกล่าวว่า นี่คือตัวอย่างแห่งเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของพระองค์ และเป็นการวาดภาพแห่งการให้มีขึ้นของกิจการใดๆ อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องให้มีการใช้ และถูกใช้

³ คือเจ้าไม่เห็น และไม่แปลกใจบ้างดอกหรือ? ถึงสภาพของบรรดาผู้ที่ยังยโสที่โต้เถียงในบรรดาอายาตอัลกุรอานที่ชัดแจ้ง ทำไมพวกเขาจึงหันเหสติปัญญาของพวกเขาออกจากแนวทางที่ถูกต้องไปสู่การหลงทาง บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน และบรรดาคัมภีร์ต่างๆ แล้วพวกเขาจะรู้ถึงบั้นปลายแห่งการปฏิเสธของพวกเขา

⁴ คือขณะที่พวกเขาเข้าสู่ไฟนรก มือของพวกเขาจะถูกมัดติดกับต้นค่อด้วยไซ้ตรวน และจะถูกลากเข้าไปในน้ำเดือดพล่านด้วยไฟนรก แล้วพวกเขาจะถูกเผาไหม้

78. และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาราอซูลมาก่อนหน้าเจ้าบางคนในหมู่พวกเขา มีผู้ที่เราบอกเล่าแก่เจ้า และบางคนในหมู่พวกเขา มีผู้ที่เรามิได้บอกเล่าแก่เจ้า และไม่บังควรแก่รอซูลที่จะนำสัญญาณใด ๆ มาเว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ ดังนั้นเมื่อพระบัญชาของอัลลอฮ์มาถึงเรื่องนั้นก็ถูกตัดสินด้วยความยุติธรรม และขณะนั้นบรรดาผู้กล่าวเท็จก็จะขาดทุนอย่างย่อยยับ¹

79. อัลลอฮ์คือผู้ทรงบันดาลปศุสัตว์บางชนิดให้พวกเจ้าเพื่อใช้เป็นพาหนะ และบางชนิดเพื่อให้พวกเจ้าใช้กิน

80. และสำหรับพวกเจ้าในตัวมันนั้นมีประโยชน์มากมาย และเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่ความประสงค์ที่มีอยู่ในทรงอกของพวกเจ้า และพวกเจ้าบรรทุกบนหลังมันเช่นเดียวกับใช้บรรทุกบนเรือ²

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِن نُّهْرٍ مِّن قَبْلِكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَاتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَسْبَغُوا عَلَيْهَا حَبَآءٌ فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلِكِ تَحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบอกรอซูลของพระองค์เป็นการยืนยันซ้ำแก่เขาเป็นการปลอบโยนแก่เขา เพื่อให้เขามีความอดทนต่อปวักก่อนหน้าเขานั้น พระองค์ได้ส่งบรรดาราอซูลมากมาย บางคนพระองค์ทรงเล่าข่าวคราวของพวกเขาก่อนแก่เขา บางคนพระองค์ก็มิได้ทรงเล่าข่าวคราวของพวกเขาก่อนแก่เขา ซึ่งก็มีมากมายเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญและไม่สำคัญของเรื่องนั้นๆ

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้หนอกจากพระองค์ทรงบันดาลให้อูฐ วัว ควาย แพะ แกะ เกิดมาเพื่อพวกเจ้า และเพื่อผลประโยชน์ของพวกเจ้า ทรงทำให้อูฐเป็นพาหนะใช้บรรทุกสัมภาระ และสินค้าในระยะทางไกลๆ ทำให้เป็นที่พอใจของพวกเจ้า สำหรับสัตว์ที่ใช้ประโยชน์สำหรับกินก็คือ วัว ควาย แพะ แกะ และยังให้ประโยชน์ทางด้านอื่นๆ เช่น เขา ชน หนัง และนมของมันใช้สำหรับดื่ม และทำเนยสำหรับปรุงอาหารอีกด้วย ที่เปรียบเทียบการบรรทุกหลังอูฐกับการบรรทุกบนเรือนั้นมีความคล้ายคลึงกันมาก เพราะเรือเป็นพาหนะทางน้ำ ส่วนอูฐเป็นพาหนะทางบก

81. และพระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ตั้งนั้น ด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์อันใดเล่าที่พวกเจ้าปฏิเสธ¹

82. พวกเขาไม่ได้ท้อถอยไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาว่า บั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด เขาเหล่านั้นมีจำนวนมากกว่าพวกเขา และมีพลังเข้มแข็งกว่า และได้ทิ้งร่องรอยไว้มากมายในแผ่นดิน ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้น หาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาไม่²

83. ดังนั้นเมื่อบรรดาราอซูลของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้ง พวกเขาก็ดีใจกับความรู้อันมีอยู่ (ทางด้านวัตถุ) ที่มีอยู่กับพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้นั้น ก็ห้อมล้อมพวกเขา³

وَبُرِيكُم مَّا آتَيْنَاهُ فَأَيُّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِّنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَأْتَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَاعِنْدَهُم مِّنَ الْعِلْمِ وَحَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾

¹ คือพระองค์ทรงให้พวกเจ้าเห็นหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่างๆ เหล่านั้น ทั้งๆ ที่มันเป็นที่ประจักษ์แจ้งอยู่แล้ว

² โปรดดูคำอธิบายอายะฮ์ที่ 21 ของซูเราะฮ์นี้

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้เราทราบถึงพวกปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นว่า เมื่อบรรดาราอซูลได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานต่างๆ อันชัดแจ้งถึงความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ การฟื้นคืนชีพ การตอบแทน และการเป็นนบี และการเป็นรอซูลนั้นเป็นลัจจะ พวกเขาคดีใจกับความรู้ของพวกเขามีอยู่คือความรู้ทางโลกดุนยาเกี่ยวกับทางด้านวัตถุ พวกเขาถูกเยาะเย้ยหันความรู้ทางด้านศาสนา ดังนั้นการลงโทษอันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา และการถูกเยาะเย้ยหันของพวกเขาได้มาปรากฏให้พวกเขาได้เห็นอย่างชัดเจน

84. ครั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา พวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว และเราปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่เราเคยตั้งภาคีต่อพระองค์¹

85. แต่การศรัทธาของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลยในเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา นี่คือนวทางของอัลลอฮ์ที่ได้มีมาแต่ในอดีตในปวงบ่าวของพระองค์ และขณะนั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ได้ขาดทุนอย่างย่อยยับ²

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّهُ.

وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَأَلَتْ

اللَّهُ أَلَمْ نَأْتِ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرْنَا لَكَ

الْكَافِرُونَ ﴿٤٢﴾

¹ เมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักต่อหน้าห้อมล้อมพวกเขา พวกเขาก็ประกาศกลับเนื้อกลับตัวว่าพวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว พวกเราปฏิเสธต่อการที่เราตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีกับพระองค์คือกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้พวกเขาทราบว่า นี่คือนวทางของอัลลอฮ์ในการสร้างของพระองค์นั่นก็คือการอีมานศรัทธาจะไม่อำนวยประโยชน์ เมื่อได้เห็นการลงโทษ หากว่าการอีมานจะถูกรับเมื่อได้เห็นการลงโทษแล้ว คนกาฟิรก็จะไม่ปฏิเสธศรัทธา และก็จะไม่มีผู้ใดเข้านรกเลย

(41) ซูเราะฮ์ ฟุศคิลัด

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 54 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ฟุศคิลัด

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจทางด้านหลักอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ คือการให้ความเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน ซึ่งเป็นเป้าหมายของบรรดาซูเราะฮ์ที่ให้ความสำคัญต่อหลักการอีมาน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงอัลกุรอาน ซึ่งถูกประทานมาจากพระผู้ทรงเมตตาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน และข้อพิสูจน์อันกระจ่างแจ้ง ที่ชี้บ่งถึงความสัจจะของมุฮัมมัด อะลัยฮิสสลามตุวัสสลาม ซึ่งเป็นปฎิหาริย์อันยืนยงและถาวรแก่ท่านนะบีผู้ประเสริฐ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องอัลวะฮีย์และสาสน์ โดยยืนยันถึงข้อเท็จจริงแห่งการเป็นรอซูล และว่าท่านเป็นปฎุขนที่อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงให้มีลักษณะที่เด่นชัดด้วยการประทานวะฮีย์ และเกียรติแก่ท่านด้วยการเป็นนะบี พระองค์ทรงเลือกท่านจากปวงบ่าวทั้งหมดให้เป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ เป็นผู้ชี้แนะไปสู่ศาสนานอันเที่ยงตรงของพระองค์

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์ของการสร้างชีวิตครั้งแรก การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินด้วยรูปแบบที่ละเอียดอ่อนและรัดกุม ซึ่งจะเป็นการตกแต่งเดือนบรรดาผู้ผินหลังให้กับสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮ์ให้พิจารณาใคร่ครวญและนึกคิด แต่ความมืดมนแห่งการปฏิเสธศรัทธาได้มาปิดกั้นระหว่างพวกเขากับการศรัทธาเสียจักรวาลทั้งหมดได้กล่าวขวัญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ยืนยันถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์ผู้ลละวะอะลา

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยด้วยการกล่าวถึงจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธ โดยได้ยกอุทาหรณ์ถึงประชาชาติที่มีพลังเข้มแข็งที่สุดแต่หยิ่งโสม คือกลุ่มชนของอาดซึ่งความหยิ่งผยองของพวกเขาถึงขั้นที่พวกเขากล่าวว่า “ผู้ใดจะมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเรา?” และได้

กล่าวถึงสิ่งที่ประสบแก่พวกเขา (อาด) และพวกเขาห่มืด คือความพินาศอย่างย่อยยับ ขณะที่พวกเขาเพลิดเพลินอยู่ในการละเมิด และปฏิเสธบรรดาอรชูลของอัลลอฮ์

หลังจากได้กล่าวถึงบรรดาอาชญากรผู้ละเมิด ผ่าฝืน ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดา มุอมีนผู้ศรัทธายำเกรง ซึ่งพวกเขาได้ยืนหยัดปฏิบัติตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์และ ศาสนาของพระองค์ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงยกย่องให้เกียรติแก่พวกเขาด้วยความ ปลอดภัยและความสงบสุขในสวนสวรรค์ ซึ่งเป็นที่พำนักของพวกเขา โดยอยู่ร่วมกับ บรรดาพระนบีนบี บรรดาผู้ซื่อสัตย์ยึดมั่นในสัจธรรมบรรดาผู้ตายชะฮีด และบรรดา คนศอและฮ์

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสัญญาณต่างๆ แห่งจักรวาลที่ปรากฏเป็นภาพลักษณ์ แก่สายตาในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ เพียบพร้อมด้วยเคล็ดลับและสิ่งแปลก ประหลาดมากมาย และท่าทีของผู้ปฏิเสธต่ออายาตต่างๆ ที่ประจักษ์ชัดแจ้ง

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยสัญญาณของอัลลอฮ์ที่มีต่อมนุษยชาติว่า พระองค์จะทรง เปิดเผยให้พวกเขาได้เห็นเคล็ดลับบางประการของจักรวาลนี้ในบั้นปลายของวัน ลินโลก เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันถึงความจริงตามที่อัลกุรอานได้บอกเอาไว้ “เราจะ ให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราในขอบเขตอันไกลโพ้น และในตัวของพวกเขาเองจนกระทั่งจะเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกเขาว่าอัลกุรอานนั้นเป็นความจริง ยังไม่พอเพียงอีกหรือที่พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์ พุศคิลิตถูกขนานนามเช่นนี้ เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจกแจง สัญญาณทั้งหลายในซูเราะฮ์นี้ ทรงอธิบายอย่างชัดแจ้งถึงหลักฐานที่บ่งชี้ถึงเดซา- นุภาพและความเป็นเอกภาพของพระองค์ และทรงพิสูจน์หลักฐานที่ประจักษ์ถึง การมีและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ตลอดจนการสร้างจักรวาลอย่างวิจิตรพิสดาร ซึ่งเป็นที่ยืนยันถึงความยิ่งใหญ่แห่งอำนาจของพระองค์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ฮามิม¹

حَمِيمٌ

2. (อัลกุรอานนี้) เป็นการประทานลงมาจาก
พระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

نَزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

3. คัมภีร์ซึ่งอายาตทั้งหลายได้ให้คำอธิบาย
ไว้อย่างละเอียดเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับ
สำหรับหมู่ชนผู้มีความรู้²

كَتَبْنَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

4. เป็นการแจ้งข่าวดีและเป็นการตักเตือน แต่
ส่วนมากของพวกเขาผิดหลังให้ ดังนั้นพวกเขา
จึงไม่ได้ยิน³

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ

5. และพวกเขา กล่าวว่า หัวใจของเราอยู่ในที่
ปกปิดจากสิ่งที่พวกท่านเชิญชวนเราไปสู่สิ่งนั้น
และในหูของเราก็นวก และระหว่างเรากับ
ท่านก็มีม่านกันอยู่ ดังนั้นท่านจงทำ (สิ่งที่ท่าน

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْتُمٍ وَمَا نَدْعُونَ إِلَيْهِ
وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์ที่สอง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่ 2 ในเจ็ดซูเราะฮ์
ที่เริ่มด้วยอักษรฮามิม และเรียกว่าฮามิมทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮามิม

² คืออัลกุรอานนี้้อลลอฮ์ ตะอาลา เป็นผู้ประทานอัลกุรอานลงมาแก่บ่าวของพระองค์มุฮัมมัด คือลลลลลลลลลล
อะลัยฮิวะซัลลัม เป็นคัมภีร์ที่รวมไว้ซึ่งผลประโยชน์ทางด้านศาสนาและทางโลกมีความหมายอย่างแจ่มชัด
บทบัญญัติมีแจ้งไว้อย่างละเอียด โดยการเล่าเรื่องราวในอดีตมีคำแนะนำสั่งสอน และอุทาหรณ์อย่างชัด
แจ้งและสมบูรณ์ที่สุด เป็นอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับแก่หมู่ชนที่มีความเข้าใจใน
รายละเอียดของอัลอายาตมีความไพเราะและลึกซึ้ง ผู้ที่มีความรู้ทางด้านภาษาอาหรับเท่านั้นที่จะเข้าใจ
ความหมายและความลึกซึ้งของอัลกุรอาน

³ เป็นการแจ้งข่าวดีแก่บรรดามุอมีนถึงสวนสวรรค์อันบรมสุขและเป็นการแจ้งข่าวร้ายแก่พวกปฏิเสธ
ศรัทธาถึงการลงโทษด้วยนรกยะอันนัม แต่ส่วนมากของพวกเขาผิดหลังให้กับการพิจารณาใคร่ครวญ
ถึงอายาตของอัลกุรอานทั้ง ๆ ที่ถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับ

10. และใน (แผ่นดิน) นั้นพระองค์ทรงทำให้เทือกเขาตั้งมั่นอยู่บนมัน และทรงให้มีความจำริญในนั้น และทรงกำหนดปัจจัยยังชีพของมันให้มีขึ้นในนั้นในระยะเวลา 4 วัน อย่างเท่าเทียมกันแก่บรรดาผู้ใต้ถาม¹

11. แล้วพระองค์ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันเป็นไอหมอก พระองค์จึงตรัสแก่ชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า เจ้าทั้งสองจงมาจะโดยเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม มันทั้งสองกล่าวว่า ข้าพระองค์มาอย่างเต็มใจแล้ว²

12. ดังนั้นพระองค์ทรงสร้างมันสำเร็จเป็นชั้นฟ้าทั้งเจ็ดในระยะเวลา 2 วัน และทรงกำหนดในทุกชั้นฟ้าหน้าที่ของมัน และได้ประดับท้องฟ้าแห่งโลกนี้ด้วยดวงดาวทั้งหลาย และเป็นการป้องกัน(ให้พ้นจากชัยฏอน) นั่นคือการกำหนดแห่งพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้³

وَجَعَلْ فِيهَا رُؤْسًا مِنْ فَوْقِهَا وَرَكَّ فِيهَا وَقَدَّرْ فِيهَا
أَفْوَاهًا فِي زُجْجَةٍ أَيَا مِسْوَاءَ لِّلسَّالِبِينَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ
أَنِيبَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَا إِنَّا طَائِعِينَ ﴿١١﴾

فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ
سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ
وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

¹ คือพวกท่านรู้ดีอยู่แล้วว่าไม่มีผู้เคียงอื่นใดกับพระองค์ทั้งในโลกชั้นสูงคือชั้นฟ้าและในแผ่นดิน แล้วทำไมพวกท่านจึงตั้งภาคีเคียงกับพระองค์ พระองค์คือพระเจ้าแห่งสากลโลก ทรงเดชานุภาพเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด ทรงสร้างแผ่นดินเพียงในสองวัน และในแผ่นดินทรงทำให้มีเทือกเขาอย่างมั่นคงเพื่อมิให้เอนเอียงเป็นอันตรายแก่มนุษย์ ทรงสร้างให้มีแม่น้ำลำธารต้นไม้และปศุสัตว์ ซึ่งทำให้เกิดความจำริญในการกำหนดปัจจัยยังชีพดังกล่าวนั้นในระยะเวลาเพียง 4 วัน

² พระองค์ทรงแจ้งว่าหลังจากได้สร้างแผ่นดินแล้วทรงมุ่งสู่ชั้นฟ้าตามพระประสงค์ของพระองค์ แล้วพระองค์ก็ตรัสแก่ชั้นฟ้าและแผ่นดินให้มันทั้งสองไปหาพระองค์ตามพระประสงค์ของพระองค์ มันทั้งสองก็ตอบสนองโดยกล่าวว่า เราจะไม่ขัดพระบัญชาของพระเจ้าของเราเป็นอันขาด

³ คือพระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเสร็จสิ้นภายในระยะเวลา 2 วัน ซึ่งรวมทั้งการกำหนดปัจจัยต่าง ๆ อีก 4 วัน ด้วยทรงจัดเตรียมและกำหนดหน้าที่ในแต่ละทุกชั้นฟ้าให้แก่ละลิกะฮ์ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ ทรงประดับท้องฟ้าชั้นหนึ่งด้วยดวงดาวทั้งหลายให้แก่ชาวโลก และมียามเฝ้าเพื่อป้องกันมิให้ชัยฏอนเข้าไปสอดฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า ดังกล่าวทั้งหมดนี้เช่นการสร้างและการประดิษฐ์ให้เป็นที่สวยงาม คือ การกระทำของอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจในการครอบครองของพระองค์ พระผู้ทรงรอบรู้ในผลประโยชน์ของมัลลิกทั้งหลาย

16. ดังนั้นเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บ มีเสียงกึกก้องมายังพวกเขาในหลายวันแห่งความหายนะ เพื่อเราจะให้พวกเขาถูกลี้มรสการลงโทษอันน่าอับยศในชีวิตแห่งโลกนี้ และแน่นอนการลงโทษแห่งปรโลกนั้นย่อมอับยศยิ่งกว่า และพวกเขาจะไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือ¹

17. และส่วนพวกเขาที่มุตนั้นเราได้ชี้แนะทางให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาชอบเลือกเอาการตาบอดมากกว่าการอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้นความหายนะแห่งการลงโทษที่น่าอดสูก็ได้คร่าพวกเขาตามที่พวกเขาได้แสวงหาเอาไว้

18. และเราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ยำเกรงให้รอดพ้น (จากการลงโทษนั้น)²

19. และ (จงรำลึกถึง) วันหนึ่งซึ่งเมื่อเหล่าศัตรูของอัลลอฮ์จะถูกชุมนุมเข้าสู่ไฟนรก และพวกเขาจะถูกจัดแถวๆ³

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَّحْسُورَاتٍ
لِنُذِقَهُمُ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾

وَأَمَّا الْمُؤْمِدُ فَهَدَيْتَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ
فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾

¹ ดังนั้นเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บมีเสียงกึกก้องทำลายพวกอ้อดด้วยเสียงและความหนาวเหน็บของลมพายุนั้นเป็นเวลาถึงเจ็ดคืนกับแปดวันอย่างต่อเนื่องกัน นี่คือการลงโทษอันน่าอับยศซึ่งพวกอ้อดได้รับในโลกดุนยานี้ ส่วนโลกอาคิเราะฮ์พวกเขาจะได้รับการลงโทษที่น่าอับยศยิ่งกว่า และพวกเขาจะไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือใดๆ ให้พ้นจากการลงโทษได้

² ส่วนพวกเขาที่มุตนั้นได้ชี้แนะทางฮิดายะฮ์และทางแห่งความสุขให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาได้เลือกเอาการหลงทางมากกว่าการฮิดายะฮ์และเลือกเอาการถูพรมากกว่าการมีมาน พวกเขาได้ฆ่าอูฐที่อัลลอฮ์ส่งมาและตั้งใจจะฆ่านะบีศอและฮุ ดังนั้นการลงโทษที่น่าอับยศอดสูก็ได้ทำลายพวกเขาตามที่พวกเขาได้ก่อกรรมเอาไว้ และเราได้ช่วยเหลือนะบีศอและฮุและบรรดาผู้ศรัทธาที่มีความยำเกรงให้รอดพ้นจากการลงโทษดังกล่าว

³ จงรำลึกถึงวันที่อัลลอฮ์ทรงชุมนุมเหล่าศัตรูของอัลลอฮ์ ณ มะหฺุรฺ เพื่อนำพวกเขาสู่ไฟนรกโดยที่พวกเขาจะถูกจัดเป็นแถวๆ อย่างมีระเบียบ

20. จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงนรก หูของพวกเขา และตาของพวกเขาและผิวหนังของพวกเขา ก็จะเป็นพยานคัดค้านพวกเขาตามที่พวกเขา ได้กระทำไว้¹

حَقِّقْ إِذَا مَا جَاءَهُمْ وَأَشْهَدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

21. และพวกเขากล่าวแก่ผิวหนังของพวกเขา ว่า ทำไมพวกเจ้าจึงเป็นพยานคัดค้านแก่เรา เล่า? พวกมันกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงให้เราพูด ซึ่ง พระองค์ทรงให้ทุกสิ่งพูด และพระองค์ทรงสร้าง พวกเจ้าเป็นครั้งแรก และยังพระองค์เท่านั้นที่ พวกเจ้าจะถูกลำบากกลับไป²

وَقَالُوا لِمَ جُلِدُوهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا
اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُرْجَعُونَ ﴿٤٢﴾

22. และพวกเจ้าก็ไม่เคยปิดบัง (การทำความชั่ว) ว่าหูของพวกเขา และตาของพวกเขา และ ผิวหนังของพวกเขาจะเป็นพยานคัดค้านพวก เจ้า แต่พวกเจ้านึกคิดว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงรอบรู้ ส่วนมากในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ³

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ
لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

¹ เมื่อพวกเขาถูกนำมาถึงประตูนรก พวกเขา ก็กล่าวคัดค้านว่า พวกเขาถูกอธรรมและกล่าวแก่ตัวให้แก่ ตัวเอง อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงมีบัญชาให้ หู ตา และผิวหนังของพวกเขา พูดขึ้นมาเป็นพยานคัดค้านข้อ แก่ตัวของพวกเขา และพวกเขาจะพูดตามข้อเท็จจริงที่พวกเขาได้กระทำไป

² พวกเขาจะกล่าวแก่ผิวหนังของพวกเขาว่า ทำไมพวกเจ้าจึงเป็นพยานคัดค้านแก่เราเล่า พวกมันจะกล่าว ตอบว่า อัลลอฮ์ทรงให้เราพูดซึ่งพระองค์จะให้ทุกสิ่งทุกอย่างพูด พระองค์ทรงบังเกิดพวกเจ้าครั้งแรกใน โลกดูนยา แล้วให้พวกเจ้าตายไปและให้เกิดมาใหม่ แล้วพวกเจ้าก็จะกลับไปหาพระองค์ และนี่พวกเจ้า ก็ได้กลับมาแล้ว ผู้เตชานูภาพทั้งหมดนี้ย่อมสามารถที่จะให้พวกเราพูดได้อย่างแน่นอน

³ คือ พวกเจ้าไม่เคยปิดบังการทำความชั่วและการทำความผิดของพวกเจ้าว่า หู ตา และผิวหนัง ของพวก เจ้าจะเป็นพยานคัดค้านและพวกเจ้าก็หยุดการทำชั่วและการทำผิดเสีย แต่ในขณะที่พวกเจ้ากระทำความ ผิดนั้น พวกเจ้าคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงรอบรู้การกระทำนั้นๆ

23. และนั่นแหละการนึกคิดของพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้านึกคิดต่อพระเจ้าของพวกเจ้านั้นเป็นการทำให้พวกเจ้าประสบความหายนะ แล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นผู้ขาดทุน¹

24. ดังนั้น หากพวกเขาอดทน (ต่อการลงโทษ) ได้ ไฟนรกก็คือที่พำนักของพวกเขา และถ้าพวกเขาวิงวอนขอความโปรดปรานพวกเขา ก็จะได้ไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ได้รับความโปรดปราน²

25. และเราได้กำหนดสหายไว้สำหรับพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้ทำให้สิ่งที่อยู่ข้างหน้าของพวกเขาและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขาให้เป็นที่ลุ่มหลงแก่พวกเขา ดังนั้นพระประกาศิต (การลงโทษ) แก่ประชาชาติต่างๆ ของพวกญินและมนุษย์ที่ได้ล่วงลับไปก่อนหน้าพวกเขานั้น ก็เป็นการสาสมแก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน³

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَأَيْتُمُ
فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤١﴾

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٤٢﴾

﴿٤٣﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ
مَآبِينَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٤٤﴾

¹ และนั่นคือการนึกคิดของพวกเจ้า ซึ่งมีต่อพระเจ้าของพวกเจ้า ซึ่งเป็นการนึกคิดที่ผิดจึงทำให้พวกเจ้าประสบความพินาศแล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นผู้ขาดทุน

² หากศัตรูของอัลลอฮ์อดทนต่อการลงโทษได้ ไฟนรกก็คือที่พำนักของพวกเขาดังนั้นหากพวกเขามีความอดทนและไม่มีความโปรดปราน และหากพวกเขามีความวิงวอนขอความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเขาจะไม่ได้รับความโปรดปราน

³ คือเราได้เตรียมสหายชั่วที่มาจากชัยฏอนและมนุษย์ปากหวานไว้สำหรับพวกมุชริกีน แล้วพวกมันก็ได้ช่วยทำให้การทำงานของพวกเขาให้เป็นการงานที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพระประกาศิตแห่งการลงโทษจึงได้เกิดขึ้นแก่ประชาชาติในยุคก่อนที่เป็นพวกญินและมนุษย์ที่มีพฤติกรรมเช่นเดียวกับพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้ขาดทุน

26. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าฟังอัลกุรอานนี้ แต่จงทำเสียงอึกทึก ในขณะที่นั้น หวังว่าพวกท่านจะมีชัยชนะ¹

27. แต่โดยแน่นอน เราจะให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาลี้มรสการลงโทษอย่างแสนสาหัส² และแน่นอน เราจะตอบแทนพวกเขาตามความชั่วที่พวกเขาได้กระทำไว้

28. นั่นคือ การตอบแทนแก่เหล่าศัตรูของอัลลอฮ์ คือไฟนรก สำหรับพวกเขาจะพำนักอยู่ในนรกนั้นตลอดกาลเป็นการตอบแทนตามที่พวกเขาปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของเรา³

29. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราได้โปรดให้เราได้เห็นทั้งสองแห่ง หมู่ญินและมนุษย์ผู้ซึ่งทำให้เราหลงทาง เพื่อที่เราจะให้มันทั้งสองอยู่ใต้เท้าของเรา เพื่อว่ามันทั้งสองจะได้อยู่ในหมู่ผู้เลวทรามยิ่ง⁴

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالْقُرْآنُ فِي لَعْنِكُمْ تَقْلِبُونَ ﴿٦٦﴾

فَلَنَذِقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ عِبَادِ اللَّهِ الَّذِينَ كَانُوا يَمْشُونَ فِي الْأَرْضِ
مُتَّبِعِينَ ﴿٦٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضِلْنَا
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ جَعَلَهُمَا سَعْتًا أَقْدَامِنَا
لِيَكُونَا مِنَّا سَعْيِينَ ﴿٦٩﴾

¹ พวกมุชริกินเหล่านั้นได้พูดกันว่า พวกท่านอย่าไปฟังการอ่านอัลกุรอานของมุฮัมมัด และจงส่งเสียงอึกทึกเมื่อเวลาเขาอ่านเพื่อที่จะให้เขาอ่านผิด ๆ แล้วพวกท่านก็จะมีชัยชนะเหนือพวกเขา

² คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เหยียดหยามอัลกุรอานจะได้รับกาตอบแทนคือการลงโทษอย่างสาหัสในวันกิยามะฮ์

³ การตอบแทนซึ่งพระองค์จะตอบแทนแก่เหล่าศัตรูนั้นก็คือไฟนรกโดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ทั้งนี้เป็นไปตามสัญญาซึ่งพวกเขาต่อต้านรอสูลของพระองค์และการเผยแพร่ศีลธรรม อีกทั้งได้เหยียดหยามเหยียดหยามคัมภีร์ของพระองค์อีกด้วย

⁴ ในวันกิยามะฮ์บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่อยู่ในนรกได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราขอโปรดให้เราได้เห็นหมู่ญินและมนุษย์ ซึ่งทั้งสองเป็นต้นเหตุให้เราหลงทางและได้เกลี้ยกล่อมเราให้เห็นผิดเป็นชอบเพื่อที่เราจะให้มันทั้งสองอยู่ใต้เท้าของเราในวันนั้นที่สุด

30. แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าของเราแล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มะลาอิกะฮ์จะลงมามาหาพวกเขา (โดยกล่าวว่า) พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจ แต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้¹

31. พวกเราเป็นผู้อารักขาพวกท่านทั้งในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และปรโลก และสำหรับพวกท่านในสวนสวรรค์นั้น จะได้สิ่งที่จิตใจของพวกท่านปรารถนา และสำหรับพวกท่านในสวนสวรรค์นั้นจะได้ในสิ่งที่พวกท่านเรียกร้อง

32. เป็นการต้อนรับด้วยความเมตตาจากพระเจ้าผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ²

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخْفُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾

فَرِحْنَا بِكُم بَشِيرِينَ ﴿٣٢﴾

¹ บรรดาผู้ที่กล่าวว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าของเราแล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้นด้วยการปฏิบัติอิบาดะฮ์ที่เป็นฟัรฎุและละเว้นการกระทำที่เป็นที่ต้งห้ามและพวกเขาได้สิ้นชีวิตลงในสภาพเช่นนั้น มะลาอิกะฮ์จะลงมามาหาพวกเขาขณะที่กำลังจะสิ้นชีวิตโดยจะกล่าวว่า พวกท่านอย่าได้หวาดกลัวในสิ่งที่กำลังจะมาเผชิญกับพวกท่านคือสภาพของวันกิยามะฮ์ และพวกท่านอย่าได้เศร้าสลดเสียใจต่อสิ่งที่พวกท่านปล่อยทิ้งไว้ในโลกดุนยา เช่น ครอบครัว ทรัพย์สินสมบัติ และลูกหลาน เพราะเราได้เตรียมสิ่งทดแทนไว้ให้แก่พวกท่านแล้ว นั่นคือสวนสวรรค์ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้กับพวกท่าน

² มะลาอิกะฮ์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า เราจะเป็นผู้อารักขาและให้ความช่วยเหลือพวกท่านทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ เราจะชี้แนะพวกท่านไปยังสิ่งที่เป็นความดีและความสันติสุขของพวกท่านทั้งในโลกดุนยาและโลกหน้า ในสวนสวรรค์พวกท่านจะได้รับสิ่งที่พวกท่านต้องการและสิ่งที่พวกท่านเรียกร้องและปรารถนาโดยเป็นอาคันตุกะที่มีเกียรติจากพระเจ้าผู้ทรงอภัยอย่างกว้างขวาง ผู้เมตตาอันยิ่งใหญ่แก่ปวงบ่าวผู้ยำเกรงของพระองค์

33. และผู้ใดเล่าจะมีคำพูดดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้
เชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ และเขาปฏิบัติงานที่ดี
และกล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดา
ผู้มอบน้อม¹

34. และความดีและความชั่วนั้นหาเท่าเทียม
กันไม่ เจ้าจงขับไล่ (ความชั่ว) ด้วยสิ่งที่มันดี
กว่า แล้วเมื่อนั้นผู้ที่ระหว่างเจ้าก็ระหว่างเขา
เคยเป็นอริกันก็จะกลับกลายเป็นเยี่ยงมิตรที่
สนิทกัน

35. และไม่มีผู้ใดได้รับมัน (คุณธรรมดังกล่าว)
นอกจากบรรดาผู้อดทน และจะไม่มีผู้ใดได้รับ
มัน นอกจากผู้ที่มีโชคลาภอันใหญ่หลวง²

36. และหากว่าการุญหาญใด ๆ จากชัยฏอนมา
ยั่วยุเจ้าเข้า ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้³

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٢٣﴾

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي
بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٢٤﴾

وَمَا يُفْلِحُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُفْلِحُهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٢٥﴾

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾

¹ ผู้ที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ที่มีคำพูดดีเลิศนั้นจะต้องมีเจ็อนโซสามประการ คือ

1. เป็นผู้ที่ยกย่องเชิญชวนไปสู่ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ และการจงรักภักดีต่อพระองค์ด้วยคำพูด
ของเขา การกระทำของเขา และสภาพของเขา
2. เป็นผู้กระทำความดี
3. เป็นมุสลิมมุอมีนที่มีความเชื่อมั่นต่อศาสนาอิสลาม

² การปฏิบัติความดีกับการปฏิบัติความชั่วนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกันทั้งสองสิ่งนั้นมีข้อแตกต่างกันมากใน
การตอบแทนและบันปลายที่ดี ดังนั้นเจ้าจงผลักดันหรือขับไล่ความชั่วด้วยการกระทำที่ดีกว่า เช่น ขับไล่
ความโกรธด้วยความอดทนและความชั่วด้วยการอภัย เมื่อเจ้าได้กระทำเช่นนั้นศัตรูของเจ้าก็จะกลายเป็น
มิตรสนิทใกล้ชิด และการที่จะให้ได้อะไรดีตำแหน่งอันสูงส่งและคุณธรรมดังกล่าวนั้นก็คือผู้ที่ต่อสู้ด้วยการ
ระงับโทสะและอดทนต่อการทำร้าย และตำแหน่งดังกล่าวนั้นจะไม่มีผู้ใดได้รับมันนอกจากผู้ที่มีโชคลาภ
อย่างสมบูรณ์ในความสุขและความดีเท่านั้น

³ และเมื่อชัยฏอนมายั่วยุเจ้าให้ละทิ้งสิ่งที่ดีถูกใช้ให้ขับไล่ความชั่วด้วยการกระทำที่ดีกว่าและยั่วให้
ใช้กำลังและความพยายามแก่แค้นก็จงขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจากอุบายและความชั่วของมัน

37. และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของ พระองค์ คือ การมีกลางวัน และกลางคืน และ ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ พวกเขาอย่าได้สูญุด ให้แก่ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ แต่จงสูญุด แต่อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างพวกมัน หากพวกเขาจะเคารพภักดีแก่พระองค์เท่านั้น

38. แต่ถ้าพวกเขาหยิ่งโส กระนั้นก็ดี บรรดา ผู้ที่อยู่ ณ ที่พระเจ้าของเจ้า (มะลาฮิกะฮฺ) ก็จะไม่ขัดข้องต่อผู้พระองค์ ทั้งกลางวัน และกลางคืน โดยที่พวกเขาจะไม่เหน็ดเหนื่อย¹

39. และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของ พระองค์ คือ เจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งกรัง ต่อเมื่อ พระองค์ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน มันก็จะมี ชีวิตชีวาและให้พืชผล แท้จริง ผู้ซึ่งให้มันมีชีวิต ขึ้นมานั้น ก็จะทำให้ชีวิตแก่คนตายได้อย่าง แน่นนอน แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง²

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ لَا سَجْدٌ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

فَإِن أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ
لَهُ بِالْأَيْلِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْرَتْ وَرَبَّتْ إِن الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُجِي الْمَوْقِنَ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

¹ และส่วนหนึ่งจากสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ที่ซึ่งถึงความเป็นเอกภาพและเดชานุภาพของพระองค์ ก็คือการสลับเปลี่ยนของเวลากลางคืน และกลางวัน และการนอบน้อมของดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ เพื่อ อำนวยประโยชน์แก่มนุษย์ชาติ ดังนั้นพวกเขาอย่าเคารพสักการะแต่สิ่งที่ถูกสร้าง แต่จงเคารพภักดีแต่ ผู้สร้างซึ่งทรงสร้างสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ อย่างแนบเนียนและสวยงาม หากพวกเขาจะเคารพภักดีต่อพระองค์ เท่านั้นก็อย่าได้เคารพภักดีสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์ หากพวกเขาพินาศหรือหยิ่งโสที่จะสูญุดต่ออัลลอฮ์แล้ว แน่นนอนมะลาฮิกะฮฺผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลายก็จะเคารพภักดีต่อพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนโดยที่ พวกเขาไม่เบื่อหน่ายต่อการเคารพภักดีเลย

² และส่วนหนึ่งจากหลักฐานต่าง ๆ ที่ซึ่งถึงเดชานุภาพของพระองค์ก็คือ การให้แผ่นดินแห้งกรังไม่มี พืชพันธุ์อยู่เลย ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้ฝนตกลงมา มันก็จะเคลื่อนไหวมีชีวิตชีวาออกดอกออกผล เช่นเดียวกับพระองค์ก็จะทรงให้คนตายกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกได้อย่างแน่นนอน

40. แท้จริงบรรดาผู้บิดเบือนทั้งหลายของเรา พวกเขาจะไม่ซ่อนเร้นไปจากเราได้ ผู้ที่ถูกโยนลงในนรกจะดีกว่า หรือผู้ที่มาอย่างปลอดภัยในวันกียามะฮ์ จงทำตามสิ่งที่พวกเจ้าปรารถนาเถิด แท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ¹

41. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) เมื่อได้มีมายังพวกเขา และแท้จริงอัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่มีอำนาจยิ่ง

42. ความเท็จจากข้างหน้าและจากข้างหลังจะไม่สืบคลานเข้าไปสู่อัลกุรอานได้ (เพราะ) เป็นการประทานจากพระเจ้าทรงปรีชาญาณผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ²

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَحْفَظُونَ عَلَيْنَا أَفَنُؤْتِيَن فِي النَّارِ خَيْرًا مَّ مَن يَأْتِيَن آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

لَا يَأْتِيَهُ الْبُطُلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

¹ บรรดาผู้ที่บิดเบือนและไม่ศรัทธาต่ออายะฮ์อัลกุรอานทั้งหลายของเรานั้นจะไม่พ้นไปจากการสอดส่องของเราได้ ผู้ที่ถูกโยนลงไปนรกพร้อมกับความกลัวและความตื่นตระหนกจะดีกว่าผู้ที่อยู่ในสวนสวรรค์ด้วยความปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันกียามะฮ์หรือนั้นหรือ? ดังนั้นพวกเจ้าจงทำตามสิ่งที่พวกเจ้าประสงค์จะกระทำในโลกนี้เถิด เพราะพระองค์ทรงสอดส่องต่อการทำงานของพวกเจ้า ไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้ และพระองค์จะทรงตอบแทนการกระทำนั้นๆ

² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอาน โดยที่อัลกุรอานนั้นมาจากอัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา แน่หนอน พวกเขาจะได้รับการตอบแทนคือการลงโทษอย่างสาสม แท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นคัมภีร์ที่มีอำนาจด้วยหลักฐานที่เข้มแข็ง จะไม่มีความเท็จใดๆ ไม่ว่าจากทิศทางไหนจะเข้ามาปะปนได้ เพราะเป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานมาจากพระเจ้า ผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญจากปวงบ่าวของพระองค์ เพราะความโปรดปรานอันมากมาย

43. ไม่มีสิ่งใดที่ถูกกล่าวแก่เจ้า เว้นแต่ได้มีการกล่าวขึ้นแล้ว แก่บรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นแน่นอน พระองค์ทรงเป็นผู้อภัย และทรงเป็นผู้ลงโทษอย่างเจ็บปวด¹

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْفَلِ الرَّسُولُ مِنْ قَبْلِكَ إِنْ رَزَقَكَ
لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

44. และมาตรว่า เราได้ประทานอัลกุรอานมาเป็นภาษาต่างชาติ แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่าทำไมอายตทั้งหลายของอัลกุรอานจึงไม่ชัดเจนเล่า? (อัลกุรอาน) เป็นภาษาต่างชาติ และ (นะบี) เป็นคนอาหรับกระนั้นหรือ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลกุรอานนั้นเป็นแนวทางที่เที่ยงธรรม และเป็นการบำบัดแก่บรรดาผู้ศรัทธา ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น อัลกุรอานจะทำให้หูของพวกเขาหนวก และนัยน์ตาของพวกเขาบอด ชนเหล่านี้จะถูกร้องเรียกจากสถานที่อันไกล²

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَبِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ
آيَاتُهُ هَؤُلَاءِ عَجَبٌ وَعَرَيفٌ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا
هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
فِيءَاذَانِهِمْ وَقُرْءَانُهُمْ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ
يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

¹ สิ่งที่พวกเขาฟารหุมนของเจ้าได้กล่าวกับเจ้า เช่นเดียวกับที่พวกเขาฟารก่อนหน้าเจ้าในอดีตได้กล่าวก้าวร้าวกับบรรดารอซูลของพวกเขา และได้กล่าวร้ายกับสิ่งที่อัลลอสูทรงประทานมาให้แก่พวกเขา พระเจ้าของเจ้านั้นโอมุฮัมมัดเอ๋ย แน่نونพระองค์ทรงเป็นผู้อภัยต่อความผิดของบรรดามูมิน และทรงเป็นผู้ลงโทษอย่างหนักแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

² หากว่าเราได้ให้อัลกุรอานมาเป็นภาษาต่างชาติดังที่พวกมุซริกีนบางคนเสนอแนะแล้ว พวกเขาจะกล่าวว่า ทำไมอายตทั้งหลายจึงไม่ชัดเจน เพื่อที่เราจะได้เข้าใจ พวกเขาจะกล่าวอีกว่า อัลกุรอานเป็นภาษาต่างชาติ และนะบีเป็นคนอาหรับกระนั้นหรือ? โดยที่พวกเขาปฏิเสธและประหลาดใจ ทั้งหมดนี้ก็เพื่อที่จะยืนยันว่าจะไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน และนะบีและให้เอกภาพแต่อัลลอสูพระเจ้าแห่งสากลโลก อัลลอสูจึงใช้ให้ออซูลของพระองค์กล่าวแก่พวกเขาว่า อัลกุรอานนั้นเป็นแนวทางที่เที่ยงตรงไปสู่ความสันติสุข ความสมบูรณ์และชัยชนะ และเป็นการบำบัดจากโรคของการสงสัย การซิริก การนิฟาก การอวดอ้าง การริชยาและหยิ่งยโส ดังนั้นผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอสู อัลกุรอานและมุฮัมมัดแล้ว อัลกุรอานจะทำให้หูของพวกเขาหนวก นัยน์ตาของพวกเขาบอด พวกเขาจะถูกร้องเรียกจากสถานที่อันไกล ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ยินและไม่เข้าใจ

45. และโดยแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์แก่
มุซา แต่ได้เกิดมีการขัดแย้งกันขึ้นในนั้น และ
มาตรว่าค้ำกล่าวหนึ่งจากพระเจ้าของเจ้านิได้
ถูกบันทึกไว้ก่อนแล้ว ก็คงจะถูกตัดสินระหว่าง
พวกเขาอย่างแน่นอน และแท้จริงพวกเขา
อยู่ในการคลางแคลงสงสัยจากในคัมภีร์นั้น¹

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ رَبِّكَ لَفُتِيَ بَيْنَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾

46. ผู้ใดกระทำความดี ก็จะได้แก่ตัวของเขา
และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะได้แก่ตัวเองเขาเอง
และพระเจ้าของเจ้านั้นมีทรงอธรรมต่อปวงบ่าว
ของพระองค์²

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

47. ความรู้แห่งยามอวสานนั้นถูกอ้างกลับไป
ยังพระองค์ ไม่มีผลไม้ใดออกมาจากเปลือกของ
มัน และไม่มีหญิงใดอุ้มครรภ์ หรือคลอดทารก
ออกมา เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์
และวันที่พระองค์ทรงร้องเรียกพวกเขาว่า ไหน
เล่าภาคีทั้งหลายของข้า พวกเขาจะกล่าวว่า
เราขอยืนยันต่อพระองค์ว่า ไม่มีผู้ใดในหมู่พวก
เราเป็นพยานได้

إِلَيْهِ يُرْدُّ عِلْمَ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ تَمَرَاتٍ
مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَى وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَئِینَ شُرَكَآءِ
قَالُوا أَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾

¹ เราได้ประทานคัมภีร์อัลเตอรอดแก่มุซา หมู่ชนของเขาได้ขัดแย้งกันในเรื่องที่มีอยู่ในคัมภีร์ ดังนั้นจึงมี
ผู้ศรัทธาและปฏิเสธศรัทธา เช่นเดียวกันสภาพของหมู่ชนของเจ้าที่มีต่ออัลกุรอาน และหากว่าอัลลอฮ์
มิได้ทรงกำหนดไว้ก่อนแล้วที่จะผ่อนผันการชำระและการตอบแทนแก่ปวงบ่าวไปจนกระทั่งวันกิยามะฮ์
แล้ว แน่หนอนพระองค์ก็จะทรงลงโทษและทำลายล้างพวกเขาในโลกดุนยา และพวกเขาถูกฟารเหล่านั้นอยู่
ในการสงสัยต่ออัลกุรอาน เพราะพวกเขาปัญญาทึบและตาบอด

² สำหรับบ้ายะฮ์นี้เป็นการปลอบใจแก่ทุกคนที่ต้องการที่จะปลอบใจตัวเองและมีความอดทนในการกระทำ
ความดีและความชั่วของเขา

48. และสิ่งที่พวกเขาวิ่งวอนกราบไหว้ได้เตลิดหนีไปจากพวกเขา และพวกเขาเชื่อมั่นว่า พวกเขาเหล่านั้นไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้

49. มนุษย์จะไม่เบื่อหน่ายต่อการวิ่งวอนขอความดี แต่เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่พวกเขาเข้า เขาก็จะทอดอวยหมดอาลัย²

50. และเมื่อเราได้ให้เขาลืมรสความเมตตาจากเราหลังจากความทุกข์ยากได้ประสบแก่เขา แน่นอนเขาก็จะกล่าวว่า นี่คือความสามารถของฉัน และฉันไม่คิดว่ายามอวสานนั้นจะเกิดขึ้น แต่ถ้าฉันถูกส่งกลับไปยังพระเจ้าของฉัน แน่นอน ฉันจะมีคุณความดี ณ ที่พระองค์ ดังนั้น เรา (อัลลอฮฺ) จะให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้รู้เห็นในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ และแน่นอน

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ
وَطَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ﴿٤٨﴾

لَا يَسْتَمِعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ
وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَوْسُقُ قَلْبًا ﴿٤٩﴾

وَلَيْنَ أَذَقْتَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ
رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ
عَلِيظٍ ﴿٥٠﴾

¹ คือความรู้แห่งยามอวสานนั้นย่อมกลับไปยังพระองค์องค์เดียวเท่านั้น ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรจะเกิดเหตุการณ์นั้น นอกจากพระองค์ไม่มีผลไม้อะไรที่ จะออกดอกออกผล และไม่มีหญิงคนใดที่เริ่มตั้งครรภ์ จนกระทั่งคลอดเป็นทารกออกมา เว้นแต่จะต้องอยู่ในความรอบรู้พระองค์ทั้งสิ้น และนี่คือคุณลักษณะแห่งการเป็นพระเจ้าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ในวันกียามะฮ์อัลลอฮฺจะทรงร้องเรียกพวกมุฮรีกินว่า โหนเกล้าภาคีทั้งหลายของข้าที่พวกเจ้าอ้างว่าเป็นพระเจ้า พวกมันจะตอบว่าพวกเราขอแจ้งและยืนยันต่อพระองค์ด้วยความจริงว่า ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเราเป็นพยานในวันนี้ว่า มีภาคีคู่เคียงกับพระองค์และสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชากราบไหว้มัน ในโลกดุนยาที่เป็นเจวิต และรูปปั้นได้เตลิดหนีไปจากพวกเขา และพวกเขาก็รู้สึกมั่นใจว่า ไม่มีทางหนีและทางรอดสำหรับพวกเขาแล้วที่จะให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺไปได้

² มนุษย์นั้นจะไม่เบื่อหน่ายต่อการวิ่งวอนขอความดีให้แก่ตัวของเขา เช่น ทรัพย์สินสมบัติ ความสุข เกียรติยศ และอำนาจ แต่เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา เช่น ความยากจนและการเจ็บป่วยและอื่นๆ จากนั้นเขาก็เบื่อหน่ายหมดหวังจากความเมตตาของอัลลอฮฺ ทอดอวยหมดอาลัย

เราจะให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันรุนแรง¹

51. และเมื่อเราได้ให้ความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาก็เหินห่างและปลีกตัวออกไปข้างๆ และเมื่อความทุกข์ประสบแก่เขา เขาก็เป็นผู้วิงวอนขออย่างยืดเยื้อ²

52. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า ถ้าอัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์ แล้วพวกท่านปฏิเสธที่จะศรัทธาต่ออัลกุรอาน ใครเล่าจะหลงทางมากไปกว่าผู้ที่อยู่ในการแตกแยกอย่างลิบลับ³

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَرَدُّ دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾

قُلْ آرَاءَ يُتْرَكِينَ كَأَن مِّنْ عِندِ اللَّهِ
تُمْ كَفْرٌ بِهِ مِّنْ أُمَّلٍ مَّعَن
هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

¹ และเมื่อเราได้ให้เขาร่ำรวยขึ้นและมีสุขภาพดีหลังจากความยากแค้น และความเจ็บป่วยเขาก็จะกล่าวว่า นั่นคือความสามารถ และความพยายามของมัน และฉันไม่เชื่อว่าวันกียามะฮ์จะเกิดขึ้น สมมุติว่าวันกียามะฮ์จะเกิดขึ้นพระเจ้าของฉันก็จะประทานความดีให้แก่ฉันเสมือนกับที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ฉันในโลกดุนยา อัลลอฮ์ทรงสาบานว่า เราจะให้พวกกุฟฟารเหล่านั้นได้รู้เห็นถึงข้อเท็จจริงในการทำงานของพวกเขาและความผิดต่างๆ ของพวกเขา แล้วเราจะลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงคือ การอยู่ในนรกตลอดกาล

² เมื่อเราได้ให้ความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาก็จะเหินห่างจากการขอบคุณพระเจ้าของเขา และหยิ่งยโสจากการปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ และเมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา เขาก็จะวิงวอนขอความช่วยเหลืออย่างมากมาย นี่คือธรรมชาติของมนุษย์ที่มีความดื้อรั้นและเนรคุณ รู้จักพระเจ้าของเขาในเวลามีความทุกข์และลืมพระองค์ในเวลามีความสุข

³ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้ชาวมุชริกีนเอ๋ย จงบอกฉันซิว่า ถ้าอัลกุรอานนี้มาจากอัลลอฮ์และพวกท่านปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานโดยปราศจากการใคร่ครวญและพิจารณาแล้ว สภาพของพวกท่านจะเป็นอย่างไร? แน่نونจะไม่มีผู้ใดหลงทางยิ่งไปกว่าพวกท่าน อันเนื่องมาจากการแตกแยกและการเป็นศัตรูของพวกท่าน

53. เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราในขอบเขตอันไกลโพ้น และในตัวของพวกเขาเอง จนกระทั่งจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาว่า อัลกุรอานนั้นเป็นความจริงยังไม่พอเพียงอีกหรือที่พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง¹

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ
حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

54. พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเขาอยู่ในการสงสัยเกี่ยวกับการพบพระเจ้าของพวกเขาพึงรู้เถิดว่า แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงล้อมทุก ๆ สิ่งไว้²

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيبَةٍ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ
أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

¹ เราจะให้พวกมุชริกีนเหล่านั้นเห็นสัญญาณต่างๆ ของเราและหลักฐานต่างๆ ของเราว่าอัลกุรอานนั้นเป็นความจริงถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ ในขอบเขตของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ต้นไม้ พืชพันธุ์ และอื่น ๆ จากนั้นในความแปลกประหลาดทั้งเบื้องบนและเบื้องล่าง และความแปลกประหลาดในเดขานาภาพของอัลลอฮ์ในการสร้าง และการประกอบมนุษย์ จนเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาว่าอัลกุรอานนั้นเป็นความจริง ยังไม่พอเพียงแก่พวกเขาอีกหรือว่าพระเจ้าของเจ้านั้นไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและท้องฟ้าจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้ และพระองค์ทรงสอดส่องต่อทุกสิ่งทุกอย่าง

² พึงรู้เถิดว่า พวกมุชริกีนเหล่านั้นอยู่ในการสงสัย ในเรื่องการชำระ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีใครควรวญและไม้ศรัทธา พึงรู้เถิดว่าความรอบรู้ของพระองค์ทรงห้อมล้อมทุก ๆ สิ่ง และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาในการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

(42) ซูเราะฮ์ อัซซุรอ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 53 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซุรอ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เรื่องของซูเราะฮ์เช่นเดียวกับเรื่องของซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ ที่ให้ความสนใจทางด้านหลักอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ เช่น การให้ความเป็นเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน แกนสำคัญที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงก็คือ การวะฮีย์ และสาสน์ ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกำหนดแหล่งที่มาของอัลวะฮีย์ และแหล่งที่มาของสาสน์ อัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก คือ ผู้ประทานวะฮีย์ให้แก่บรรดานะบี และบรรดารอซูล พระองค์คือ ผู้ทรงคัดเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ เพื่อทำหน้าที่เผยแผ่สาสน์ของพระองค์ เพื่อที่จะนำมนุษย์ชาติออกจากความมืดมนแห่งการตั้งภาคี (ชิริก) และการหลงทางไปสู่รัศมีแห่งแนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮ์) และการศรัทธา (อีมาน)

ต่อมาซูเราะฮ์ได้เปิดเผยถึงสภาพของพวกมุชริกีนบางคน และการกล่าวอ้างของพวกเขาแก่อัลลอฮ์ว่ามีบุตรจนกระทั่งบรรดาชั้นฟ้าเกือบที่จะพังทลายลงมาอันเนื่องมาจากจากคำกล่าวอ้างของพวกเขา ขณะที่พวกมุชริกีนเหล่านั้นกำลังเชื่อซำฮ์อยู่ในการหลงทางของพวกเขา มะลาอิกะฮ์ที่อยู่บนฟากฟ้าต่างก็มุงมุ่นอยู่ในการแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปรียบเทียบระหว่างการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนของมนุษย์บนหน้าแผ่นดิน กับการศรัทธาของมะลาอิกะฮ์ และการยอมจำนนต่อพระผู้เป็นของพวกเขา

ซูเราะฮ์ได้ทวนกลับมากล่าวถึงข้อเท็จจริงของการวะฮีย์และสาสน์อีก โดยกำหนดว่าศาสนานั้นเป็นหนึ่งเดียว อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งบรรดารอซูลทั้งหมดมาพร้อมด้วยศาสนานั้น และว่าบทบัญญัติของบรรดานะบีนั้นถึงแม้ว่าจะแตกต่างกัน

กัน แต่ว่าศาสนาของพวกเขาเป็นหนึ่งเดียว คืออัลอิสลาม ซึ่งพระองค์ทรงส่งมาให้แก่หนูๆ มูซา อีซา และบรรดาเราะซูลผู้ทรงเกียรติ “พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเขาเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติแก่หนูๆ และที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญญัติแก่อิบรอฮีมและมูซา และอีซา...”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมากล่าวถึงเรื่องของบรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอาน บรรดาผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน และได้กล่าวเตือนพวกเขาถึงการลงโทษอันหนักหน่วงในวันที่ผมจะเปลี่ยนเป็นสีขาวและจิตใจจะไม่อยู่กับตัวเพราะความกลัว ขณะที่พวกเขาอยู่ในโลกดุนยานั้น พวกเขาเยาะเย้ยเหยียดหยาม และเร่งเร้าถึงยามอวสาน

หลังจากซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ ของการอีมานซึ่งเป็นที่ประจักษ์อยู่นี้ อันนับได้ว่าเป็นร่องรอยแห่งการกระทำอันมากมายของอัลลอฮ์ ความปรีชาญาณและเดชานุภาพของพระองค์แล้ว ซูเราะฮ์ได้เรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ให้ตอบรับการตะวะฮีย์ของอัลลอฮ์ ด้วยการปฏิบัติตามและยอมจำนนต่อการตัดสินของพระองค์ ก่อนที่วันแห่งความยากลำบากจะมาจู่โจมพวกเขา ซึ่งทรัพย์สินสมบัติก็ดี ญาติสนิทก็ดีจะไม่อำนวยประโยชน์แต่ประการใด “จงตอบรับการเรียกร้องของพระเจ้าของพวกเขาเถิด ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึง ซึ่งจะไม่มีทางหลีกเลี่ยงไปจากอัลลอฮ์ได้”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงอัลวะฮีย์ และอัลกุรอาน เช่นเดียวกับที่ได้เริ่มไว้ในตอนต้นของซูเราะฮ์ ทั้งนี้เพื่อให้คำกล่าวสอดคล้องกันในตอนต้นและตอนจบ “และเช่นนั้นแหละเราได้วะฮีย์แก่เจ้าตามบัญญัติของเรา เจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่า อะไรคือคัมภีร์ และอะไรคือการศรัทธา...”

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัซซุรอ ถูกขนานนามเช่นนี้เพื่อเป็นการชี้แนะถึงสถานะของการปรึกษาหารือในอิสลาม และเป็นการสั่งสอนให้บรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาให้ดำเนินชีวิตของพวกเขาอยู่บนแนวทางที่ดีเด่น และสมบูรณ์ยิ่งคือ “แนวทางแห่งการปรึกษาหารือ (อัซซุรอ)” เนื่องเพราะแนวทางนี้เป็นแนวทางที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าในการดำเนินชีวิตของบุคคลและสังคม ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า “และกิจการของพวกเขามีการปรึกษาหารือระหว่างพวกเขา”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ฮา มีม¹

حَدِّ

2. อัยนุ ซีน ก็อฟ

عَسَقَ

3. เช่นนั้นแหละ ได้มีวะฮีย์มายังเจ้าและมายัง
บรรดา (รอซูล) ก่อนหน้าเจ้า อัลลอฮ์ ผู้ทรง
อำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

كَذَلِكَ نُوحِي إِلَيْكَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

4. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ใน
แผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ และพระองค์เป็น
ผู้สูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่³

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٣﴾

5. ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมาจาก
เบื้องบน พวกมันขณะที่มะลาอิกะฮ์ต่างก็แช่ซ้อง
สดุดีด้วยการสรรเสริญต่อพระเจ้าของพวกเขา
และขอร้องให้แก่ผู้ที่อยู่ในโลกนี้พึงรู้เถิดว่า แท้
จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรง
เมตตาเสมอ⁴

كَأَدُ السَّمَوَاتِ يَتَّقَطُرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ
أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์ที่สอง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่สามในเจ็ดซูเราะฮ์ที่เริ่มด้วยอักษรฮามิม และเรียกว่าฮามิมทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮามิม

² เช่นเดียวกับที่พระเจ้าของเจ้าได้วะฮีย์แก่เจ้าซึ่งอัลกุรอานนี้ พระองค์ได้วะฮีย์ให้แก่บรรดาอูซูลก่อนเจ้า ซึ่งคัมภีร์ต่าง ๆ อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจในอาณาจักรของพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณในการสร้างของพระองค์

³ สิ่งที่อยู่ในจักรวาลทั้งหมดเป็นสิทธิของพระองค์ในทางอำนาจ การสร้างและการเป็นทาส พระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่งเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

⁴ คือชั้นฟ้าแทบจะพังทลายลงมาเพราะความยิ่งใหญ่และเกียรติศักดิ์ของพระองค์ และจากความน่าเกลียดในคำกล่าวของพวกมุชริกีนที่ตั้งใจอัลลอฮ์มีพระบุตร ในขณะที่บรรดามะลาอิกะฮ์ต่างก็แช่ซ้องสดุดีต่ออัลลอฮ์และให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์ในสิ่งที่ไม่ว่าใครจะเหมาะสมต่อพระองค์ กับได้ขอร้องโทษให้แก่บรรดามุอมีนที่อยู่ในโลกนี้

6. และบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์นั้น อัลลอฮ์ทรงเฝ้าดูพวกเขา และเจ้ามิใช่ผู้ดูแลคุ้มครองพวกเขา¹

7. และเช่นนั้นแหละ เราได้วะฮีย์อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนอุมมุลกุรอ (ชาวมักกะฮ์) และผู้ที่อยู่รอบเมืองนั้น และเตือนถึงวันแห่งการชุมนุม ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในวันนั้น พวกเขาหนึ่งจะอยู่ในสวนสวรรค์ และอีกพวกหนึ่งจะอยู่ในไฟที่ลุกชวงโชติ²

8. และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่แน่นอนจะทรงทำให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ ส่วนบรรดาผู้อธรรมนั้น พวกเขาไม่มีผู้คุ้มครอง และไม่มีผู้ช่วยเหลือ³

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾

¹ บรรดาผู้ที่ยึดถือเอาพระเจ้าอื่นใดเพื่อเคารพบูชานอกจากอัลลอฮ์นั้น พระองค์ทรงเฝ้าดูสภาพการณ์และการทำงานของพวกเขา และพระองค์เป็นผู้สอบสวนการกระทำของพวกเขา และเจ้ามิใช่เป็นผู้ดูแลสอดส่องการทำงานของพวกเขา แต่เจ้ามีหน้าที่เป็นผู้เผยแผ่ตามที่ได้รับมอบหมายมา

² ดั่งเช่นที่เราได้วะฮีย์แก่บรรดาอรุสก่อนเจ้ามาแล้ว เราก็ได้วะฮีย์แก่เจ้าคืออัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับปราศจากการสงสัยแคลงใจใดๆ ทั้งสิ้นและเป็นคัมภีร์ปฏิบัติหารีย์ เพื่อใช้ในการตักเตือนชาวอุมมุลกุรอคือชาวมักกะฮ์ และชาวเมืองอื่นๆ ที่อยู่รอบเมืองมักกะฮ์ และเพื่อเตือนมหาชนให้ตระหนักถึงวันกียามะฮ์ เพราะในวันนั้นอัลลอฮ์จะทรงรวมมนุษย์ทั้งหมดอยู่ ณ ทุ่งมะฮ์ซัร โดยปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น และในวันนั้นบรรดาผู้ศรัทธาผู้ยำเกรงจะอยู่ในสวนสวรรค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะอยู่ในนรกญะฮันนัม

³ หากเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา พระองค์จะให้พวกเขาอยู่ในศาสนาอิสลาม ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดก็จะอยู่ในสวนสวรรค์ แต่พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าอยู่ในศาสนาอิสลามแล้วก็จะให้เขาเข้าสู่สวนสวรรค์ ส่วนพวกมุชริกีนนั้นจะไม่มีผู้คุ้มครองคอยให้ความช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ดังนั้นพวกเขาจะเข้าอยู่ในนรก

9. หรือว่าพวกเขาได้ยึดถือเอาคนอื่นจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครอง แต่อัลลอฮ์คือผู้คุ้มครอง และพระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตแก่คนตาย และพระองค์คือผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง¹

10. และอันใดที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้นๆ ดังนั้นการชี้ขาดตัดสินย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์ นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของฉัน แต่พระองค์เท่านั้น ฉันขอมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้น ฉันจะกลับไปหา²

11. พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงทำให้มีคู่ครองแก่พวกเขาจากตัวของพวกเขาเอง และจากปศุสัตว์ทรงให้มีคู่เมีย ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเขาให้มากมาย ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงเห็น³

12. ญุญแจ (การควบคุมกิจการ) แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์

أَرَأَيْتُمْ إِنْ دُونَهُ آوِيَاءُ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾

فَأَطْرُقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلْ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرْكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

¹ แต่พวกมุชริกินได้ยึดถือเอาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครอง และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าเหล่านั้น อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้คุ้มครองอย่างแท้จริง และเป็นผู้ช่วยเหลือบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา เป็นผู้ทรงอนุภาพสามารถให้ชีวิตแก่คนตายให้มีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

² และสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนาและเรื่องของโลกคุณนยากับพวกกุฟฟารหรือบรรดามุอมีนด้วยกัน พระองค์เท่านั้นเป็นผู้ชี้ขาดตัดสิน ผู้ที่มีคุณลักษณะเช่นนั้นคือพระเจ้าของฉัน ฉันขอมอบการทำงานทั้งหลายแต่พระองค์เท่านั้น และฉันจะต้องกลับไปหาพระองค์

³ คือพระองค์เป็นผู้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินโดยไม่มีแบบอย่างมาก่อนเลย และทรงทำให้พวกเขามีคู่ครองคือเพศชายและเพศหญิง และปศุสัตว์ก็เช่นเดียวกัน พระองค์ทรงให้พวกเขามีจำนวนมากมาย เพราะการสืบพันธุ์ หากพระองค์มิได้ทรงสร้างเพศชายเพศหญิงแล้ว ก็จะไม่มีการแพร่พันธุ์และการเพิ่มจำนวนพลเมือง ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนอัลลอฮ์ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้างทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นสิ่งที่ถูกสร้างจะไม่เสมอเหมือนพระองค์ในทุกรูปแบบ พระองค์ทรงไต่ถามทุกคำพูดของปวงบ่าว ทรงรอบรู้การงานและสภาพการณ์ของพวกเขา

พระองค์ทรงเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงให้คับแคบ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งอย่าง¹

13. พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้า เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นูหฺ และที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม และมุซา และอีซาว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้มั่นคง และอย่าแตกแยกกันในเรื่องของศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตั้งภาคีที่เจ้าเรียกร้อง เชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนาอัน อัลลอฮฺทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์แก่ผู้ที่ผินหน้าสู่พระองค์²

14. และพวกเขามิได้แตกแยกกัน เว้นแต่หลังจากได้มีความรู้มายังพวกเขาแล้ว ทั้งนี้เพราะความริษยาระหว่างพวกเขาตนเอง และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของเจ้าจนถึงวาระที่กำหนดไว้แล้ว แน่แน่นอนก็จะต้องมีการตัดสิน

﴿ شَرَحَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿٢٣﴾

﴿ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّهِمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِّلَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيَبٌ ﴿٢٤﴾

¹ ซุมทรัพย์ในจักรวาลทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงให้ริชกีกว้างขวางและทรงให้คับแคบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ทั้งนี้ย่อมเป็นไปตามอีกมะซุฮ์ของพระองค์

² คืออัลลอฮฺทรงกำหนดบัญญัติศาสนาที่สะดวกง่ายดายแก่พวกเจ้าเสมือนกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่บรรดารอซูล และบรรดานะบีที่มีชื่อเสียง เช่น นูหฺ และมุฮัมมัด และอัลลอฮฺได้ทรงบัญชาแก่อิบรอฮีม มุซา และอีซา บัญญัติศาสนาและศุกุมต่าง ๆ จนกระทั่งพระองค์ทรงให้บัญญัติศาสนาต่าง ๆ เหล่านั้นสิ้นสุดลงด้วยบัญญัติศาสนาของรอซูล และนะบิต์ที่ดีที่สุด คือของนะบีมุฮัมมัด คืออัลลฮฺอูอะลียฮฺวะซัลลัม พระองค์ทรงบัญชาแก่บรรดานะบีที่มีความหนักแน่น และมั่นคงว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้มั่นคง ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้แก่พวกเจ้า อย่าทำลายและอย่าแตกแยกกันในเรื่องของศาสนา แต่มันเป็นเรื่องใหญ่และเป็นการลำบากแก่พวกมุชริกีน พวกกุฟกฟารมักกะฮฺที่จะยึดถือปฏิบัติเพราะเป็นการเรียกร้องไปสู่การเดาฮีด และพระองค์ทรงคัดเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์คือ ผู้ที่มีศรัทธาและมีความจงรักภักดีต่อพระองค์

16. ส่วนบรรดาผู้โต้แย้งเกี่ยวกับ (ศาสนาของ) อัลลอฮ์หลังจาก (ศาสนานั้น) ได้เป็นที่ยอมรับแล้ว การโต้แย้งของพวกเขาปราศจากเหตุผล ในทัศนะของพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะได้รับความกริ้วโกรธ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส¹

وَالَّذِينَ يُخَاجِرُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جُمُوعًا حِصَّةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

17. อัลลอฮ์คือผู้ประทานคัมภีร์นี้ (อัลกุรอาน) ลงมาด้วยความจริงและทรงประทานความสมดุลง และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางที่ยามอวสานนี้อยู่ใกล้ๆ นี้เอง²

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

18. บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในเรื่องนี้เร่งเราจะให้เกิดขึ้น ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาก็มีความหวังกลัวในเรื่องยามอวสาน และพวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริง ฟังรู้เถิดว่าแท้จริงบรรดาผู้โต้เถียงเกี่ยวกับเรื่องยามอวสานนั้นอยู่ในการหลงผิดอันไกลลิบอย่างแน่นอน³

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُسْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارِقُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

19. อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเอ็นดูต่อปวงบ่าวของพระองค์ ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงพลัง

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ رَزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾

¹ คือโต้แย้งเพื่อให้มนุษย์หันห่างจากการศรัทธา หลังจากมนุษย์ได้ตอบรับและเข้าอยู่ในศาสนาของอัลลอฮ์แล้ว การโต้แย้งของพวกเขาไม่มีเหตุผล

² คือคัมภีร์อัลกุรอานนี้ และคัมภีร์อื่นๆ ของพระองค์เพียงพร้อมด้วยความจริงและความเที่ยงธรรม และทรงประทานตราขุคือความสมดุลง และความยุติธรรม คือยามอวสานนั้นใกล้เข้ามาแล้ว ดังนั้นจำเป็นแก่ผู้มีสติปัญญาจะต้องระมัดระวังและเตรียมตัวไว้

³ คือพวกมุชริกีนที่ไม่ศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์มีความหวังกลัวว่า เมื่อใดจะเกิดขึ้น ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์มีความหวังกลัวว่า เมื่อใดจะเกิดขึ้น เพราะพวกเขาตระหนักดีว่าจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ดังนั้นบรรดาผู้โต้เถียงในเรื่องนี้อยู่ในการหลงทางห่างไกลจากความจริง

ผู้ทรงอำนาจ¹

20. ผู้ใดปรารถนาผลตอบแทนของโลก เรา จะเพิ่มผลตอบแทนของเขาแก่เขา และผู้ใด ปรารถนาผลตอบแทนของโลกดุนยา เราจะ ให้แก่เขาบางส่วนในสิ่งนั้น และสำหรับเขาจะ ไม่ได้ส่วนใด ๆ อีกในปรโลก²

21. หรือว่าพวกเขามีภาคีต่าง ๆ ที่ได้กำหนด ศาสนาแก่พวกเขา ซึ่งอัลลอฮฺมิได้ทรงอนุมัติ และหากมิใช่ลิขิตแห่งการตัดสิน (ที่ได้กำหนด ไว้ก่อนแล้ว) ก็คงได้มีการตัดสินในระหว่างพวกเขา แท้จริงบรรดาผู้ธรรมสำหรับพวกเขาได้ รับการลงโทษอันเจ็บปวด³

22. เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ธรรมเป็นผู้หัวงอกลับ เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาชวนชวายเอาไว้ และมีน จะต้องเกิดขึ้นแก่พวกเขา⁴ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และปฏิบัติความดีต่าง ๆ จะอยู่ในอุทยานแห่ง สวนสวรรค์ สำหรับพวกเขาจะได้สิ่งที่พวกเขา

مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ
وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ
فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَتَوَلَّوْا كَلِمَةً الْفَصْلَ
لَقَدْ ضَلَبْنَا عَنْهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢١﴾

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا
وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ

¹ อัลลอฮฺทรงเอ็นดูต่อปวงบ่าวของพระองค์ทั้งคนดีและคนชั่วทั้ง ๆ ที่พวกเขาทรยศต่อพระองค์ พระองค์ก็ ยังคงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาและไม่ลงโทษพวกเขา ทรงให้ปัจจัยยังชีพกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ ทรงประสงค์

² คือต้องการผลตอบแทนของโลกอาคิเราะฮ์ด้วยการกระทำของเขา เราจะเพิ่มผลตอบแทนที่ดีแก่เขาสิบ เท่าหรือมากกว่านั้น และผู้ใดต้องการผลตอบแทนความสุขสำราญในโลกดุนยาด้วยการกระทำของเขา เราจะให้บางส่วนเท่านั้น ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์เขาจะไม่ได้ส่วนแห่งการตอบแทนแต่อย่างใด

³ เป็นคำถามเพื่อยืนยันและปราม คือ หรือว่าพวกเขาฟารเหล่านั้มีภาคีที่เป็นชัยฎอนหรือพระเจ้าเป็น เจว็ด ได้บัญญัติให้แก่พวกเขาให้มีการตั้งภาคีและการทรยศ ซึ่งอัลลอฮฺมิได้ทรงอนุมัติให้แก่พวกเขา หาก ว่าอัลลอฮฺมิได้ทรงลิขิตไว้แต่ก่อนแล้วว่าการตอบแทนและการลงโทษจะมีขึ้นในวันกียามะฮ์ พระองค์ก็ จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาฟารกับบรรดามุอฺมิน ด้วยการเร่งให้มีการลงโทษแก่ผู้ธรรม และตอบแทน ความดีแก่ผู้ศรัทธา

⁴ คือในวันกียามะฮ์ เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในสภาพเช่นนั้น

ปรารถนา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา นั่นคือ
ความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่¹

23. นั่นคือ (ความโปรดปราน) อัลลอฮ์ทรง
แจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของพระองค์ ซึ่งพวกเขา
ได้ศรัทธาและปฏิบัติความดีต่างๆจนกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ฉันมิได้ขอรับค่าตอบแทนใดๆ เพื่อ
การนี้ เว้นแต่เพื่อความรักใคร่ในเครือญาติ
และผู้ใดกระทำความดี เราจะเพิ่มพูนความดี
ในนั้นให้แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิ
ผู้ทรงชื่นชม (เพราะการภักดีของพวกเขา)²

24. หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้
อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ดังนั้นหาก
อัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงผินหัวใจ
เจ้าก็ได้ และอัลลอฮ์ทรงจัดความเท็จให้หมด
ไป และทรงยืนยันความจริงด้วยคำกล่าวของ
พระองค์ (อัลกุรอาน) แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้
สิ่งที่อยู่ในห้วงอก³

هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقَرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا
إِنَّا اللَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَدَّبُّهُ اللَّهُ يَخْتِمْ
عَلَيْكَ وَنَحْمُكَ اللَّهُ الَّذِي تَبَتَّلُ وَتَكْتُمُ اللَّحْنَ
بِكَلِمَتَيْهِ عَائِدُهُ عَلَيْهِ مِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

¹ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาที่เป็นคนดีจะได้อยู่ในสวนสวรรค์อย่างมีความสุขที่สุด พวกเขาปรารถนาสิ่งใดก็จะ
ได้ตามความปรารถนา ดังนั้นข้อแตกต่างระหว่างบุคคล 2 จำพวกจะเปรียบเทียบกับกันไม่ได้ ด้วยเหตุนี้
อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงกล่าวว่า นั่นคือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นความโปรดปรานเฉพาะบรรดา
ผู้ศรัทธา

² ดังกล่าวนี้อันอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของพระองค์ และปฏิบัติความดี ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์
และผ่านทางรอกฮ์ของพระองค์ เพื่อให้พวกเขาดีใจ และเพิ่มความดีถึงที่จะพบกับพระองค์ มุฮัมมัดจง
กล่าวแก่พวกมุชริกินเถิดว่า ฉันมิได้ขอค่าจ้างหรือทรัพย์สินแต่อย่างใดในการเผยแผ่ศาสนา เว้นแต่เพื่อ
รักษาไว้ซึ่งสิทธิแห่งการเป็นเครือญาติและพวกเขาอนุญาตได้ทำร้ายฉันจนกว่าฉันจะได้ทำหน้าที่ของฉัน
อย่างเรียบร้อย

³ หรือพวกกุฟฟารุรชกกล่าวว่า มุฮัมมัดอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ โดยกล่าวอ้างว่าอัลกุรอาน
เป็นคำรัสของอัลลอฮ์ และเป็นวะฮีย์ของพระองค์ หากมุฮัมมัดได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์จริง
พระองค์จะทรงผินบ่นหัวใจของเขา โดยให้ลิ้มอัลกุรอานที่อยู่ในห้วงอกของเขา และทรงให้ความเท็จ
สูญหาย และทรงให้ความจริงยืนหยัด และขัดแย้งด้วยพระคำรัสของพระองค์คืออัลกุรอาน

25. และพระองค์คือผู้ทรงรับการขอภัยโทษจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงอภัยจากความผิดทั้งหลายและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ¹

26. และพระองค์ทรงตอบรับ (การวิงวอน) ของบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขากระทำความดีทั้งหลาย และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนจากความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส²

27. และหากอัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพอย่างกว้างขวางแก่ปวงบ่าวของพระองค์แน่นอน พวกเขาก็จะก่อความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน แต่พระองค์ทรงประทานให้ตามปริมาณที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงตระหนักรู้ ผู้ทรงเห็นต่อปวงบ่าวของพระองค์³

28. และพระองค์คือผู้ทรงลงโทษลงมาจากที่พวกเขาหมัดหวังกันแล้ว และพระองค์ทรงแผ่กระจายพระเมตตาของพระองค์ และ

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يَنْزِلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٩﴾

¹ นี่คือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ คือ ทรงรับการกลับเนื้อกลับตัวของบ่าวของพระองค์ ถ้าหากเขาขอมสารภาพด้วยความจริงใจและจะไม่กลับไปประพฤติผิดอีก

² อัลลอฮ์ทรงตอบรับการวิงวอนของบรรดามุอฺมินที่ปฏิบัติความดี และพระองค์จะทรงเพิ่มความดีให้แก่พวกเขาอีกนอกเหนือไปจากที่พวกเขาวิงวอน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดในนรกยะฮันนัม

³ อิบฺนุละฮ์ซิกกล่าวว่ หากพระองค์ทรงประทานริสกีให้แก่พวกเขาเกินกว่าความต้องการแล้วก็จะทำให้พวกเขาแสดงความเกรี้ยวกราดและอวดดีอวดเด่นซึ่งกันและกัน แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานริสกีให้แก่ปวงบ่าวให้เป็นไปตามอิทธิกมุสและผลประโยชน์โดยทั่วไป

พระองค์เป็นผู้ทรงคุ้มครอง ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ¹

29. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่พระองค์ทรงแพร่กระจายไปทั่วในระหว่างทั้งสองนั้นแก่สิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย และพระองค์เป็นผู้ทรงอนุภาพที่จะรวบรวมพวกเขาเมื่อพระองค์ทรงประสงค์²

30. และเคราะห์กรรมอันใดที่ประสบแก่พวกเจ้า ก็เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเจ้าได้ชวนชวยไว้ และพระองค์ทรงอภัย (ความผิดให้) มากต่อมากแล้ว³

31. และพวกเจ้าไม่สามารถจะหนีรอดไปได้ในแผ่นดินนี้ และอื่นจากอัลลอฮ์ สำหรับพวกเจ้านั้นไม่มีผู้คุ้มครอง และไม่มีผู้ช่วยเหลือ⁴

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ دَابَّةَ الْغَابِرِ يُحْيِيهَا وَيُمْسِكُهَا وَيُخْرِجُهَا وَيَعْمِدُهَا وَإِلَىٰ ذَٰلِكُمْ تُسَبَّحُ بِحَمْدِهِ لَا تِلْكَ الْآيَاتُ الْعَجَبَةَ الَّتِي كُفِّرُوا بَعَدُهَا وَلَا كَانُوا يَحْسِبُونَ

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا تُسَبِّحُونَهَا وَلَهُ الْغَيْبُ الْأَخْفَىٰ لَا يَسْتَشْفَعُ فِيكُمْ أَحَدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ يُعَلِّمُ الْوَقْرَ وَالْحَيْثُومَ وَالْخَمْرَ وَالْحَصْبَ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

¹ พระองค์ทรงประทานน้ำฝนลงมาให้แก่พวกเขาหลังจากความแห้งแล้ง และพวกเขาพากันหมดหวังแล้ว และทรงประทานความจำเริญ และความดีต่างๆ แก่ปวงบ่าว

² คือส่วนหนึ่งจากหลักฐานที่แสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์ และความประหลาดแห่งปรัชญาของพระองค์ที่บ่งชี้ถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์ คือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในรูปแบบอันสวยงามเช่นนี้ และทรงให้สิ่งที่ถูกบังเกิดมาทั้งหลาย เช่น มะลาอิกะฮ์ มนุษย์ ญิน และสัตว์นานาชนิดแพร่กระจายไปทั่วทุกหนแห่ง และพระองค์ทรงอนุภาพที่จะรวบรวมสิ่งที่ถูกสร้างมาเหล่านี้ให้ไปชุมนุมกันเพื่อการชำระสอบสวนและการตอบแทนตามเวลาที่พระองค์ทรงประสงค์

³ โอ้มนุษย์เอ๋ย เคราะห์กรรมที่ประสบแก่พวกเจ้าทั้งชีวิต และทรัพย์สินก็ตีก็เนื่องมาจากการฝ่าฝืนข้อบัญญัติที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ และพระองค์ทรงอภัยความผิดอย่างมากมายให้แก่พวกเจ้า โดยที่พระองค์ไม่ทรงลงโทษ มิฉะนั้นแล้วพวกเจ้าก็จะประสบกับความหายนะอยู่ร่ำไป

⁴ โอ้พวกมุชริกีนเอ๋ย พวกเจ้าจะไม่รอดพ้นไปจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้หรอก และพวกเจ้าก็ไม่สามารถที่จะหนีไปจากกฎสภาวะของพระองค์ และจะมีใครที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของพวกเจ้า และช่วยเหลือพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ไปได้

32. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือมีนาวาทั้งหลายเดินรบบเรียงอยู่ในท้องทะเลเยี่ยงภูเขา

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾

33. ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้ลมหยุดนิ่งแล้วมัน (นาวานั้น) ก็จะหยุดลอยนิ่งอยู่ในท้องทะเลนั้น แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้อดทน ผู้ขอบคุณทุกคน¹

إِن يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۗ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

34. หรือพระองค์จะทรงทำให้มัน (นาวานั้น) อับปางลงก็ได้ เนื่องด้วย (ความชั่ว) ที่พวกเขาชวนชวยเอาไว้ และพระองค์ทรงอภัย (ความผิดให้) มากต่อมากแล้ว²

أَوْ يُوقِعَهُنَّ يَمًا كَسِبُوا وَيُعَافُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾

35. และเพื่อให้บรรดาผู้โต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของเราจะรู้ว่า สำหรับพวกเขา นั้นไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้³

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُخَدِّلونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾

36. และสิ่งใดที่พวกเขาเจ้าได้รับนั้นมันเป็นเพียงการสนุกสนานเพลิดเพลินแห่งชีวิตของโลกนี้เท่านั้น แต่สิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นดีกว่าและจริงกว่า สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขา มอบหมายไว้วางใจแต่พระเจ้าของพวกเขา

فَأُوْتِيَهُمْ مِّنْ نَّحْيٍ وَفَنَعَجَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ

حَيْرًا وَابْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

¹ ส่วนหนึ่งจากหลักฐานที่แสดงถึงเดชานุภาพและอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ คือ ให้นำวาน้อยใหญ่เดินอยู่ในท้องทะเลเยี่ยงภูเขาที่ยืนตระหง่านอยู่บนแผ่นดิน ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะให้ลมหยุดนิ่งแล้วนาวาเหล่านั้นก็จะหยุดนิ่งอยู่ในท้องทะเลนั้นไม่สามารถจะเดินต่อไปได้ ในการกระทำของพระองค์เช่นนี้ย่อมเป็นบทเรียนแก่มุอมีนทุกคนที่มีความอดทนต่อความทุกข์ยาก และมุอมีนทุกคนผู้ขอบคุณพระองค์ในยามที่มีความสุข

² หรือหากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทำให้เกิดลมพายุ แล้วจะให้นำวาเหล่านั้นอับปางลงอันเนื่องมาจากการกระทำความชั่วของพวกเขา แต่พระองค์ทรงอภัยในความผิดให้แก่พวกเขามากต่อมากแล้ว

³ เพื่อให้พวกกุฟฟารที่ขบถโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ด้วยความเท็จได้รู้ว่าไม่มีทางหนีและทางรอดสำหรับพวกเขาจากการลงโทษของอัลลอฮ์

37. และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงการทำบาปใหญ่ และการทำลามก และเมื่อพวกเขาโกรธพวกเขา ก็อภัยให้¹

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
وَإِذَا مَا عَصَبُوا لَهُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. และบรรดาผู้ตอบรับต่อพระเจ้าของพวกเขา และดำรงละหมาด และกิจการของพวกเขา มีการปรึกษากันระหว่างพวกเขา และเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เครื่องปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา²

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

39. และบรรดาผู้ที่เมื่อมีความยุติธรรมเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขา ก็แก้แค้นตอบแทน³

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٩﴾

40. และการตอบแทนความชั่วคือความชั่วเยี่ยงมัน แต่ผู้ใดอภัย และไกล่เกลี่ยคืนดีกัน รางวัลตอบแทนของเขาอยู่ที่อัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ธรรม⁴

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

¹ โฉมมนุษย์เอ๋ย สิ่งที่พวกเขาได้รับเช่นความสุขสำราญในโลกดุนยา และความกว้างขวางในริชกีนั้น มัน เป็นความสุขสำราญที่สูญสลาย ที่พวกเขาจะได้รับเป็นการชั่วคราว ขณะที่มีชีวิตอยู่เท่านั้น ส่วนสิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้น ยิ่งยินดียิ่งกว่า เพราะความสุขในโลกอาคิเราะฮ์นั้นยังยืนตลอดไปสำหรับผู้ที่มีความเชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และมีความอดทนต่อการผินหลังให้ความสุขของโลกดุนยาตลอดจนยึดมั่นต่ออัลลอฮ์องค์เดียวในทุกกิจการ และบรรดามุอมีนที่หลีกเลี่ยงการทำบาปใหญ่เช่นการทำซิริก การฆ่า การออกตัญญูต่อบิดามารดา และการทำซินา และเมื่อพวกเขาโกรธต่อผู้ที่ทำร้ายเขา พวกเขา ก็อภัยให้

² อัลบัยฎอียีกกล่าวว่ อายุษุญ์ถูกประทานลงมาเพราะชาวอันศอร เมื่อท่านรอซูลลุลลอ คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม เรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธาพวกเขา ก็ตอบรับปฏิบัติละหมาดครบถ้วนตามเงื่อนไข และรักษาวาเวลา ปรึกษากันหรือกันในเรื่องของดุนยาและศาสนา และบริจาคในสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานให้แก่พวกเขาไปในทางของอัลลอฮ์

³ คือแก้แค้นแก่ผู้ที่ทำร้ายพวกเขาและไม่ยอมจำนนต่อการข่มเหงของผู้ทำร้าย

⁴ คือการตอบแทนการทำร้ายด้วยการช่วยเหลือผู้ที่ถูกข่มเหงอย่างเท่าเทียมและไม่เกินเลย แต่ถ้าผู้ใดอภัยให้แก่ผู้ข่มเหงและไกล่เกลี่ยคืนดีกัน อัลลอฮ์ก็จะตอบแทนความดีให้แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเกลียดผู้ที่เริ่มด้วยการอธรรม และเป็นผู้ที่ทำร้ายเพื่อแก้แค้น

41. แต่ถ้าผู้ใดแก้แค้นตอบแทนหลังจากได้รับความอธรรม คนเหล่านั้นจะไม่มีทางตำหนิแก่พวกเขา¹

وَلَمَنْ أَنْصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ عَاوَلْتِكَ مَا عَلَيْهم
مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

42. ส่วนที่จะเกิดโทษนั้นได้แก่บรรดาผู้ที่อธรรมต่อมนุษย์ และก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นในแผ่นดินโดยปราศจากความเป็นธรรม คนเหล่านี้พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด²

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

43. และแน่นอนผู้ที่อดทนและให้อภัย แท้จริงนั่นคือ ส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่นมั่นคง³

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

44. และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง ดั่งนั้น สำหรับเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองภายหลังจากพระองค์และเจ้าจะเห็นบรรดาผู้อธรรม เมื่อพวกเขามองเห็นการลงโทษ พวกเขาจะกล่าวว่า มีทางบ้างไหมที่จะกลับไป (ยังโลกดุนยา)⁴

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَدِيِّ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَوَرَى
الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ
هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

45. และเจ้าจะเห็นพวกเขาถูกนำมาข้างหน้าไฟนรก พวกเขาจะถ่อมตัวลงอย่างน่าสังเวช มองดูอย่างหลบส่ายตา และบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า แท้จริงพวกที่ขาดทุนคือ บรรดาผู้ที่ทำตัวของพวกเขาและครอบครัวของพวกเขา

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٍ مِنَ الدَّرِّ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ

¹ แต่ถ้าผู้ใดช่วยเหลือผู้ที่ถูกข่มเหงโดยปราศจากการทำร้าย ก็จะไม่เกิดโทษแก่พวกเขา และจะไม่ถูกตำหนิ เพราะพวกเขากระทำในสิ่งที่ได้รับอนุมัติให้กระทำ

² แต่เท่าว่าการลงโทษและการเอาผิดจะได้แก่บรรดาผู้ทำร้ายมนุษย์ด้วยความอธรรมและก่อความเสียหายในแผ่นดินด้วยการทำร้ายเพื่อนมนุษย์ในทางชีวิตและทรัพย์สิน

³ และสำหรับผู้ที่ยอดทนต่อการทำร้าย และให้อภัยเพื่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ เพราะการอดทนและการให้อภัยนั้นเป็นกิจการที่น่าสรรเสริญ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงใช้ให้กระทำ

⁴ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทางก็จะไม่มีผู้ช่วยเหลือหรือผู้ชี้แนะไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง และเจ้าจะเห็นพวกปฏิเสธศรัทธาขณะที่พวกเขามองเห็นการลงโทษในนรกขณะอันนั้น พวกเขาจะขอร้องไห้หน้ากลับไปยังโลกดุนยาเพื่อกระทำความดีด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

ให้เสียหายยับเยินในวันกิยามะฮ์ พึงทราบเถิด
แท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้นอยู่ในการลงโทษอัน
ถาวร¹

46. และสำหรับพวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองให้
ความช่วยเหลือแก่พวกเขา นอกจากอัลลอฮ์
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง เขาผู้นั้น
ก็จะไม่มีทาง (ไปสู่การฮิตายะฮ์ได้)²

47. จงตอบรับการเรียกร้องของพระเจ้าของ
พวกเจ้าเถิด ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึง ซึ่งจะไม่มี
ทางหลีกเลี่ยงไปจากอัลลอฮ์ได้ และในวันนั้น
สำหรับพวกเจ้าจะไม่มีที่พักพิง และพวกเจ้าก็
จะไม่มีทางปฏิเสธด้วย³

48. แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้ (ไม่ยอมรับการ
เรียกร้อง) ดังนั้นเราได้ส่งเจ้ามายังพวกเขา
เพื่อเป็นผู้คุ้มกันรักษา หน้าที่ของเจ้ามิใช่อื่น
ใด นอกจากการเผยแพร่เท่านั้น และแท้จริงถ้า
เราจะให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเรา เขา
ก็จะยินดีปรีดาต่อความเมตตาอันนั้น และหาก
เคราะห์กรรมประสบแก่พวกเขา เนื่องจากหน้า
มือของพวกเขาได้ประกอบเอาไว้ ดังนั้นแน่นอน

﴿مَقِيرٌ﴾

وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

أَسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا
إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِتَارِحَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُضْمِرْهُمْ سَاءَئُهُ
بِمَا قَدَّمْتَأَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾

¹ จะเห็นพวกมุชริกทั้งหลายนั้นเมื่อถูกนำมาข้างหน้าไฟนรก พวกเขาจะอยู่ในสภาพที่น่าหวาดกลัวน่า
สังเวช พวกเขาจะมองดูอย่างหลบสายตาคือ ไม่กล้ามองอย่างเต็มตา ขณะนั้นบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า
บรรดาผู้ที่ขาดทุนอย่างแท้จริงคือผู้ที่ทำตัวของเขาเอง และครอบครัวของเขาให้เสียหายยับเยินในวัน
กิยามะฮ์ด้วยการเข้าไปอยู่ในนรกญะฮันน์มตลอดไป

² คือจะไม่มีผู้ใดให้ความคุ้มครอง หรือช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ตามที่พวก
เขาได้ตั้งความหวังเอาไว้ในโลกดุนยา

³ โอ้มนุษย์เอ๋ย จงตอบรับสิ่งที่พระเจ้าของพวกเจ้าเรียกร้องไปสู่การศรัทธา และการจงรักภักดีเถิด ก่อน
ที่วันอันน่าสะพรั่งจะมาถึง ซึ่งจะไม่มีผู้ใดสามารถจะหลบหลีกเลี่ยงได้ และพวกเจ้าก็จะไม่มีทางหนีเพื่อ
ไปหาที่พำนัก ณ แห่งใดได้

มนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ¹

49. อำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงประทานลูกหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงประทานลูกชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์²

50. หรือพระองค์ทรงประทานรวมให้แก่พวกเขาทั้งลูกชายและลูกหญิง และพระองค์ทรงทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอาณาภาพ³

51. และไม่เป็นการบังควรแก่มนุษย์คนใดที่จะให้อัลลอฮ์ตรัสแก่เขา เว้นแต่โดยทางวะฮีย์ หรือโดยทางเบื้องหลังม่าน หรือโดยที่พระองค์จะส่งทูตมา แล้วเขา (มะลัก) ก็จะนำวะฮีย์มาตามที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยบัญชาของ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ
الذَّكُورِ ﴿٤٩﴾

أَوْ يُوجِّعُهُمْ ذِكْرَانَا إِنشَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا إِنَّهُ عَلَيْهِ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

﴿ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكَلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا
أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ
بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾

¹ คือถ้าหากพวกมุซริกนผินหลังให้กับการศรัทธาและไม่ยอมรับการฮิยาฮ์แล้ว ดังนั้นเรามิได้ส่งเจ้ามาเพื่อทำหน้าที่ควบคุมการกระทำของพวกเขา แต่หน้าที่อันแท้จริงของเจ้าคือเผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าของเจ้า แท้จริงเมื่อเราให้เกียรติแก่มนุษย์โดยให้ความโปรดปราน เช่น การมีสุขภาพดี มีฐานะร่ำรวย มีความปลอดภัย พวกเขาจะมีความสุข และหยิ่งโส และเมื่อเคราะห์กรรมประสบแก่พวกเขา อันเนื่องมาจากการทำงานของพวกเขา พวกเขาจะเนรคุณและต้อรับ

² ความหมายของอายะฮ์ก็คือ มนุษย์นั้นอย่าได้เข้าใจผิดในสิ่งที่เขากำลังครอบครองอยู่ เช่น ทรัพย์สิน และชื่อเสียง ฟังรู้เดียงดาทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์แต่องค์เดียว การควบคุมดูแลกิจการต่าง ๆ เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์เท่านั้นทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงประทานบุตรหญิงหรือบุตรชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

³ และพระองค์ทรงประทานทั้งบุตรชายและบุตรหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เช่นกัน และทรงทำให้สามีบางคนเป็นหมันและภริยาบางคนเป็นหมันตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ทั้งหมดนี้พระองค์ทรงรอบรู้ และทรงอาณาภาพ ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์และฮิกมะฮ์

พระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรง
ปรีชาญาณ¹

52. และเช่นนั้นแหละเราได้วะฮีย์อัลกุรอาน
แก่เจ้าตามบัญชาของเรา เจ้าไม่เคยรู้มาก่อน
เลยว่าอะไรคือคัมภีร์ และอะไรคือการศรัทธา
แต่เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นแสงสว่างเพื่อ
ชี้แนะทางโดยนัยนั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์จาก
ปวงบ่าวของเรา และแท้จริงเจ้านั้นจะได้รับการ
ชี้แนะสู่ทางอันเที่ยงธรรมอย่างแน่นอน²

53. ทางของอัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้ง
หลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์
ของพระองค์ ฟังทราบเถิดกิจการทั้งหลายย่อม
ไปสู่อัลลอฮ์³

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي
مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي
بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٢﴾

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٤٣﴾

¹ ในอายะฮ์นี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่าพระองค์ตรัสแก่บ่าวของพระองค์ 3 วิธีด้วยกันคือ
1. การวะฮีย์โดยทางดลใจหรือฝัน วิธีการนี้สำหรับบรรดานะบีและบรรดาระสูล์
2. ให้ได้อินคำตรัสเบื้องหลังม่าน วิธีการนี้สำหรับนะบีมุซา และนะบีฮัมมัดโดยพระองค์ตรัสกับท่าน
ในคืนอัลอิสรออ์
3. การวะฮีย์โดยผ่านทางมะลัก วิธีการนี้สำหรับบรรดานะบี
² ดังที่เราได้เคยวะฮีย์ให้แก่บรรดานะบีก่อนเจ้า เช่นเดียวกันเราได้วะฮีย์อัลกุรอานแก่เจ้า ซึ่งครอบคลุม
ทั้งข้อใช้ ข้อห้าม สัญญาดีและสัญญาร้าย และเจ้าไม่เคยรู้มาก่อนการวะฮีย์เลยว่า อัลกุรอานคืออะไร?
และไม่เคยรู้มาก่อนถึงบทบัญญัติแห่งการอิหม่านทั้งคำพูดและการปฏิบัติ แต่เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็น
แสงสว่างเป็นดวงประทีปเพื่อที่จะชี้แนะทางแก่ปวงบ่าวของเราที่มีความยำเกรง และเจ้าจะได้รับการชี้
แนะไปสู่ศาสนาอิสลาม
³ คือศาสนาของอัลลอฮ์ ซึ่งเป็นแนวทางที่เที่ยงตรงไม่คดเคี้ยว ทุกๆ สิ่งที่อยู่ในจักรวาลนี้เป็นกรรมสิทธิ์
ของพระองค์ ทั้งการสร้างการเป็นกรรมสิทธิ์และการครอบครอง ทางกลับของกิจการทั้งหลายย่อมกลับ
ไปสู่พระองค์ ทรงชี้ขาดกิจการของปวงบ่าวด้วยการตัดสินที่ยุติธรรม

(43) ซูเราะฮ์ อัซซุครุฟ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 89 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซุครุฟ

ซูเราะฮ์อัซซุครุฟเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ถือเอาหลักการ อะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ และหลักการศรัทธาเป็นเรื่องสำคัญ เช่น เรื่องของการศรัทธาต่อความเป็นเอกภาพ ต่อศาสน์ ต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยเพื่อยืนยันถึงแหล่งที่มาของอัลวะฮีย์ และความจริงของ อัลกุรอาน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานลงมาให้แก่ท่านนะบีผู้อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น ด้วยสำนวนที่ชัดเจน และข้อชี้แจงที่ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นปฎิหารีย์ที่กระจ่างชัดแก่ท่านนะบีที่เป็นชาวอาหรับ

จากนั้นได้เปิดเผยหลักฐานต่าง ๆ แห่งเดชานุภาพ และความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งเป็นที่ประจักษ์อยู่ในจักรวาลอันกว้างใหญ่นี้ ในชั้นฟ้าและแผ่นดินในภูเขาและที่ราบลุ่ม ในท้องทะเลและแม่น้ำ ในน้ำที่ไหลรินมาจากฟากฟ้า และเรือเดินสมุทรที่อยู่ในท้องทะเลในปศุสัตว์ซึ่งอัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ เพื่อให้พวกเขาใช้กินมัน และใช้เป็นพาหนะสำหรับขี่มัน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสังคมสมัยญาฮิลียะฮ์ที่ใช้ชีวิตอยู่กับการเชื่อถืออย่างมงาย และการบูชารูปปั้นเจว็ด โดยที่พวกเขาเกลียดบุตรหญิง แต่ในเวลาเดียวกันก็จัดสรรบุตรหญิงให้แก่อัลลอฮ์ด้วยความโง่เขลาบาปญญา โดยอ้างว่ามะลาอิกะฮ์เป็นบุตรหญิงของอัลลอฮ์ อัลอายาตได้ชี้แจงถึงข้อเท็จจริงเพื่อขจัดความเชื่อถือที่ไม่ถูกต้องของพวกเขา และเพื่อชี้หน้าจิตใจให้กลับคืนสู่ธรรมชาติและข้อเท็จจริงที่แน่นอน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวโดยบังถึงการเรียกร้องเชิญชวนของอัลค่อลีลอิบรอฮีม อะลัย-อิสลาม ซึ่งพวกมุชริกีนได้อ้างว่าพวกเขาสืบเชื้อสายและมีแนวทางเดียวกับเขา ซูเราะฮ์ได้ปฏิเสธข้ออ้างอันเหลวไหลของพวกเขา และได้ชี้แจงว่าอิบรอฮีมนั้นเป็น

คนแรกที่ปลีกตัวจากการเชื่อถือรูปปั้นเจว็ด

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมาทำลายล้างข้อสงสัยที่ไม่อยู่ในร่องรอย ซึ่งพวกมุชริกีนช่วยกันกู้ขึ้นมาเกี่ยวกับศาสนของท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัทธิลอสู่อะลียะฮ์วะซัลลัม โดยพวกเขาเสนอแนะให้มีการประทานศาสน์ลงมาแก่บุคคลที่มีชื่อเสียงเกียรติยศ และมีฐานะ มิใช่ประทานลงมาให้แก่ผู้กำพร้าบิดามารดา และยากจน เช่น มุฮัมมัด คือลัทธิลอสู่อะลียะฮ์วะซัลลัม อัลอายาตได้ตอบโต้และยืนยันว่า ชื่อเสียงเกียรติยศ และฐานะมิใช่เป็นเครื่องวัดความมีเกียรติของมนุษย์และการครอบครองตำแหน่งสูง ๆ แต่ประการใด และว่าโลกดุนยานั้นเพราะความไร้ค่าและความน่าซังของมัน หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่แน่นอนพระองค์จะทรงให้อย่างอุดมสมบูรณ์แก่พวกกุฟฟาร และจะทรงระงับการให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องราวของ “มุซากับฟิรเอานู” เพื่อยืนยันถึงข้อเท็จจริงที่ได้กล่าวมาแล้ว นั่นก็คือฟิรเอานูผู้หยิ่งยโสมีความภูมิใจ และโอหังต่อมุซาในอำนาจการปกครองของเขาเช่นเดียวกับบรรดาหัวหน้าของพวกกุเรชได้แสดงต่อท่านนะบีคือลัทธิลอสู่อะลียะฮ์วะซัลลัม ดังนั้นบั้นปลายของเขาก็คือการจมน้ำตายและความพินาศอย่างย่อยยับ

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงสภาพบางส่วนของวันปรโลก และความน่ากลัวของวันนั้น และได้ชี้แจงถึงสภาพของผู้กระทำผิด โดยที่พวกเขาโอตครวญตะเกียกตะกายอยู่ในขุมนรก

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลซุครุฟถูกขนานนามเช่นนี้เพราะในซูเราะฮ์ได้มีการยกอุทาหรณ์อย่างน่าประทับใจถึงความเพริศแพรวของโลกดุนยาที่ล่องลอยและจะสูญสลายไปในที่สุด ความเพริศแพรวดังกล่าวได้ทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่เคลิบเคลิ้มไปกับมัน ทั้ง ๆ ที่โลกดุนยานั้นไม่มีคุณค่าเลย ณ ที่อัลลอฮ์ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงประทานความดีให้ทั้งคนดีและคนชั่ว ด้วยเหตุนี้คนดีและคนชั่วจะได้รับความดีในโลกดุนยานี้ ส่วนในปรโลกอัลลอฮ์จะไม่ประทานความดีแก่ผู้ใดเลย นอกจากปวงบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธา ผู้ยำเกรงเท่านั้น โลกดุนยานั้นจะต้องพินาศสูญสลาย ส่วนปรโลกนั้นจะอยู่ยังคงต่อไปตลอดกาล

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ฮามมี¹

حَم

2. ขอสาบานด้วยคัมภีร์อันขัดแจ้ง

وَالْكِتَابِ الْمُنِينِ ﴿١﴾

3. แท้จริงเราได้ทำให้คัมภีร์เป็นกรอานภาษา
อาหรับ เพื่อพวกเขาจะได้ใช้สติปัญญา²

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

4. และแท้จริงอัลกรอานนั้นอยู่ในแม่บทแห่ง
คัมภีร์ (อัลเลาฮฺลุมะฮฺซุฟุซ) ณ ที่เรา คือสูงส่ง
พรังพร้อมด้วยปรัชญา³

وَإِنَّهُ فِي أُولَىٰ الْأَلْبَابِ لَدِينًا الْعَرَبِيِّنَ حَكِيمٌ ﴿٣﴾

5. ดังนั้นจะให้เราหันเหข้อดักเตือนนี้จากพวก
เจ้าเสียทีเดียว เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน
กระนั้นหรือ⁴

أَفَنْضِرُبُ عَنْكُمْ الَّذِي كَرَّمْنَا

أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٤﴾

6. และก็มากน้อยแล้วที่เราได้ส่งนะบีมาในชน
ชาติรุ่นก่อนๆ

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿٥﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถในซูเราะฮ์อัลบะกอเราะฮ์ อายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่สี่ในเจ็ดซูเราะฮ์ที่เริ่มด้วยอักษรฮามมี และเรียกว่าฮามมีทั้งเจ็ดหรือตระกูลฮามมี

² อัลกรอานอันขัดแจ้งแก่ทุกสิ่งที่จะให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ และได้รับสวนสวรรค์และความโปรดปรานของพระองค์ นี่คือคำสาบานที่อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยอัลกรอานซึ่งเป็นสิ่งถูกสาบาน และเราได้ประทานอัลกรอานลงมาเป็นภาษาอาหรับ เพื่อพวกเขาจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญความหมายและมีความเข้าใจบทบัญญัติข้อใช้ข้อห้าม

³ แท้จริงอัลกรอานซึ่งเป็นแม่บทนั้นอยู่ในอัลเลาฮฺลุมะฮฺซุฟุซ ณ ที่เรา มีสถานะยิ่งใหญ่สูงส่งกว่าคัมภีร์ฉบับอื่นๆ ก่อนหน้านั้นพรังพร้อมด้วยปรัชญา

⁴ เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ คือจะให้เราไม่สนใจแก่พวกเขาโดยส่งข้อดักเตือนมายังพวกเขา อันเนื่องจากพวกเขาคือหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนล่วงละเมิดกระนั้นหรือ? หากมิได้เราจะต้องดักเตือนพวกเขาเพื่อให้กลับไปสู่นแนวทางแห่งลัทธิธรรม

7. และไม่มีหนะบีคนใดที่ได้มายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะได้เยาะเย้ยเขา (หนะบี)¹

وَمَا يَا إِلَيْهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٧﴾

8. ฉะนั้นเราจึงได้ทำลาย (หมู่ชน) ซึ่งเข้มแข็งทางสมรรถภาพมากกว่าพวกเขา และอุทาทรม์ของชนชาติรุ่นก่อนๆ ก็ได้ล่องลับไปแล้ว²

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَدْنَى مَثَلُ الْأُولَىٰ ﴿٨﴾

9. และหากเจ้าถามพวกเขาใครเล่าเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนี้ แน่หนอน พวกเขาจะกล่าวว่า พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ทรงสร้างมันเหล่านั้น

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾

10. ผู้ทรงทำให้แผ่นดินแผ่กว้างสำหรับพวกเจ้า และทรงทำให้มีถนนหนทางในแผ่นดินนั้นสำหรับพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะบรรลุลู่เป้าหมาย³

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

¹ เราได้ส่งบรรดาหนะบีเป็นจำนวนมากแล้วมายังประชาชาติในอดีต และทุกครั้งที่หนะบีแต่ละท่านมายังพวกเขาเพื่อเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธา และปฏิบัติคุณธรรม พวกเขา ก็จะเยาะเย้ยเหยียดหยาม

² เราได้ทำลายล้างประชาชาติในอดีต ซึ่งพวกเขาเป็นหมู่ชนที่มีพลังเข้มแข็งมีสมรรถนะอย่างสูง เพราะพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาอรุสูลของเรา และดูถูกเยาะเย้ยบรรดาอรุสูลเหล่านั้น เมื่อเทียบกับพวกมุขรีกินมักกะฮ์เหล่านั้นที่ด้อยพลัง และไม่มีความเข้มแข็งแต่อย่างใด ดังนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งสำหรับพวกเขาที่จะได้รับการลงโทษของเรา เมื่อเราต้องการที่จะกระทำต่อพวกเขา ในอายาตอัลกุรอาน เราได้กล่าวถึงความหายนะของหมู่ชนในอดีต เช่น หมู่ชนของอาดัม ชะมูด อัสซุบุมัดยัน และอัลมุดะ-ฟีกาต

³ เมื่อเจ้าถามพวกมุขรีกินเหล่านั้นว่า ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พวกเขาจะรีบตอบทันทีว่า พระผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงรอบรู้ เป็นผู้สร้างมันเหล่านั้น ส่วนในอายาตอื่นๆ พวกเขาจะตอบว่า อัลลอฮ์และพระองค์เป็นผู้ทรงทำให้แผ่นดินแผ่กว้าง เพื่อให้พวกเจ้ามีความมั่นคงในการสัญจรไปมา และเป็นที่พำนักอาศัย และทรงทำให้เป็นถนนหนทางเพื่อใช้ในการเดินทาง เพื่อใช้บรรลุลู่จุดหมาย ในอันที่จะได้มาซึ่งสิ่งที่พวกเจ้ามีความประสงค์ในประเทศที่นี้และที่นั้น

11. และเป็นผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ และด้วยน้ำนั้นเราได้ทรงทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งมีชีวิตชีวาขึ้น เช่นนั้นแหละพวกเจ้าจะถูกให้ออกมา (จากกูบูร)¹

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْزَلْنَا بِهِ بَلَدَهُ مَيِّتًا كَذَلِكَ نُخْرِجُوهُ ﴿١١﴾

12. และเป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ๆ และทรงทำให้เรือและปศุสัตว์สำหรับพวกเจ้าเป็นสิ่งที่พวกเจ้าใช้ใช้เป็นพาหนะ

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا جَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

13. เพื่อพวกเจ้าจะได้นั่งอยู่บนหลังของมันอย่างมั่นคง แล้วพวกเจ้าจะได้รำลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าของพวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าได้นั่งขึ้นบนมันอย่างเรียบร้อยแล้ว พวกเจ้าก็จะกล่าวว่า มหาบรสิทฺหฺผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็นความสะดวแก่เรา และเรานั้นไม่สามารถจะควบคุมมันได้

لِيَسْتَوِيَ أَعْلَىٰ ظُهُورِهِمْ تُرْتَدَّ رُءُوسُهُمْ لِنِعْمَةِ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

14. และแท้จริงเราจะต้องเป็นผู้กลับไปสู่พระเจ้าของเราอย่างแน่นอน²

وَإِنَّا لِلرَّابِعِطِينَ ﴿١٤﴾

¹ พระองค์เป็นผู้ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณแห่งความต้องการของแต่ละสถานที่ไม่บ่อยและไม่มากเกินไป ซึ่งจะไม่ยังประโยชน์แก่ทั้งสองกรณี และด้วยน้ำฝนนั้นทำให้เกิดคูคลอง และจะทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งมีชีวิตชีวาผลิตดอกออกผล และเช่นเดียวกันเราจะให้พวกเจ้าออกจากกูบูรเหมือนกับแผ่นดินที่แห้งแล้งเมื่อได้รับน้ำฝน

² คุณลักษณะอีกประการหนึ่งคือพระองค์ ทรงสร้างทุกๆ สิ่งทั้งหมดเป็นคู่ๆ เช่น เพศชาย และเพศหญิง ตัวผู้และตัวเมีย ความดีและความชั่ว การมีสุขภาพดีและการเจ็บไข้ได้ป่วย ความยุติธรรมและความอยุติธรรม และทรงอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเจ้าโดยให้เรือสำเภา เครื่องบินและปศุสัตว์ เช่น ฐฐ ม้า พ่อ ลา เพื่อใช้ใช้เป็นพาหนะ ทั้งนี้เพื่อให้พวกเจ้ามีความมั่นคง และอบอุ่นใจเมื่อได้นั่งอยู่บนพาหนะเหล่านั้น แล้วพวกเจ้าจะได้รำลึกถึงความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของพวกเจ้าด้วยจิตใจของพวกเจ้าขณะที่กำลังช้อยู่บนพาหนะแล้วพวกเจ้าก็จะกล่าวด้วยลิ้นของพวกเจ้าอย่างบริสุทธิ์ใจว่า “มหาบรสิทฺหฺผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็นความสะดวแก่เรา และเรานั้นไม่สามารถจะควบคุมมันได้ และแท้จริงเราจะต้องเป็นผู้กลับไปสู่พระเจ้าของเราอย่างแน่นอน”

15. และพวกเขาได้ตั้งบางส่วนของปวงบ่าวของพระองค์คู่เคียงกับพระองค์ แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณอย่างชัดเจน

وَجَعَلُوا لَهٗ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا اِنْ اِلٰهَ سِوٰكُنَّ
لَكُفْرًا مُّبِيْنًا ﴿١٥﴾

16. หรือว่าพระองค์ยึดเอาลูกหญิงจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและพระองค์ทรงเลือกลูกชายให้แก่พวกเขา!

اَمْ اَتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَّاصْفٰكُمْ
بِالْبَنِيْنَ ﴿١٦﴾

17. และเมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับข่าวตามที่เขาได้ตั้งอุมาแต่พระผู้ทรงกรุณาปรานี ใบหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำ และเศร้าสลด²

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَاطِمٌ ﴿١٧﴾

18. และผู้ที่ถูกเติบโตเลี้ยงดูมาท่ามกลางเครื่องประดับ และในการโต้เถียงก็ไม่มีอะไรชัดเจน (จะตั้งให้เป็นภาคีต่ออัลลอฮ์) กระนั้นหรือ?³

أَوْ مَن يُنْسَوْنَ اَفِ الْحَيٰةِ وَهُوَ فِي الْاٰخِرٰتِ
عَيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٨﴾

19. และพวกเขาได้ตั้งมะลาอิกะฮ์ ซึ่งพวกเขาเป็นบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาปรานีว่าเป็นเพศหญิง และพวกเขาได้เห็นเป็นพยานในการสร้างพวกเขาทั้งหลาย (มะลาอิกะฮ์) กระนั้นหรือ การเป็นพยานของพวกเขาก็ถูกบันทึกไว้ และ

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِيْنَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ اِنْتَا
اَشْهَادٌ وَّاَخْلَقَهُمْ سَتْكَبُ سَهْدَهُمْ
وَلَسْتُلُوْنَ ﴿١٩﴾

¹ พวกมุชริกีนผู้ไร้เงาเหล่านั้นได้ตั้งปวงบ่าวประเภทหนึ่งของพระองค์คู่เคียงกับพระองค์ โดยกล่าวว่า บรรดามะลาอิกะฮ์เป็นบุตรหญิงของอัลลอฮ์ และว่าเขาเหล่านั้นสมควรที่จะได้รับการอิบาดะฮ์ร่วมกับอัลลอฮ์ และนี่เป็นการกล่าวเท็จและเป็นกุพอย่างที่สุด เพราะพวกเขาไม่รู้ว่มะลาอิกะฮ์เป็นเพศหญิง แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณอย่างที่สุด หรือว่าพวกมุชริกีนเหล่านั้นได้เสกสรรปั้นแต่งขึ้นว่า อัลลอฮ์ทรงยึดเอาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างเป็นบุตรหญิง และทรงเลือกให้พวกเขาโดยเฉพาะเป็นบุตรชายช่างประหลาดแท้ๆ ต่อความเข้าใจที่ไร้เงาเช่นนั้น

² แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นที่ตั้งบุตรหญิงให้แก่อัลลอฮ์ด้วยความเท็จและการอุปโลกน์ ครั้นเมื่อคนหนึ่งเ็นพวกเขาได้รับแจ้งว่าบุตรหญิง ใบหน้าของเขาจะเศร้าสลดและหมองคล้ำตลอดวัน

³ และพวกเขาจะตั้งให้อัลลอฮ์ผู้เลี้ยงดูจนเติบโตมาท่ามกลางการประดับแต่งด้วยเครื่องประดับเพราะความด้อยหรือมีจุดบกพร่องหลายๆ ด้าน คือบุตรหญิง และเวลาโต้เถียงก็ไม่มีหลักฐานที่ชัดเจน เพราะด้วยปัญญาผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้ พวกเขาจะตั้งให้เป็นภาคีต่ออัลลอฮ์กระนั้นหรือ?

พวกเขาจะถูกสอบสวน¹

20. และพวกเขากล่าวอีกว่า หากพระผู้ทรง
กรุณาปรานี ทรงประสงค์พวกเขาจะไม่เคารพ
สักการะพวกเขาตอก (มะลาอิกะฮฺ) พวกเขาไม่
มีความรู้อันใดในเรื่องนั้น พวกเขาไม่มีอะไรเลย
นอกจากคาดคะเนเท่านั้น

21. หรือว่าเราได้ประทานคัมภีร์เล่มหนึ่งแก่
พวกเขาก่อนหน้านี้ ดั่งนั้นพวกเขาจึงยึดถือ
คัมภีร์นั้นไว้อย่างมั่นคง

22. เปล่าเลย พวกเขาบอกว่า แท้จริงเราได้
พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้ ดั่ง
นั้น เราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา²

23. และเช่นนั้นแหละ เรามิได้ส่งผู้ตักเตือน
คนใดก่อนหน้านี้ไปยังเมืองใด เว้นแต่บรรดา
ผู้ฟุ่มเฟือยของมัน (เมืองนั้น) จะกล่าวว่า แท้
จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนว
ทางนี้ ดั่งนั้นเราจึงดำเนินตามแนวทางของ

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَالَهُمْ بِذَلِكَ
مِنْ عَلِيمٍ إِنَّهُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ
مُتَمَسِّكُونَ ﴿٢١﴾

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُتَقَدِّمُونَ ﴿٢٢﴾

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتَرَفِّعِي إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُتَقَدِّمُونَ ﴿٢٣﴾

¹ พวกเขากล่าวอีกว่าบรรดามะลาอิกะฮฺนั้นเป็นบุตรของอัลลอฮฺ แล้วพวกเขาก็เคารพบูชามะลาอิกะฮฺ เหล่านั้นเพื่อที่จะให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขา อัลลอฮฺทรงกล่าวประณามพวกเขาในการกล่าวเท็จของ พวกเขาว่า พวกเขาได้เป็นพยานรู้เห็น ในขณะที่อัลลอฮฺทรงสร้างมะลาอิกะฮฺเหล่านั้นหรือ? คำตอบก็คือ ไม่ ดั่งนั้นคำกล่าวของพวกเขาที่ว่า มะลาอิกะฮฺเป็นบุตรของอัลลอฮฺนั้นจะถูกบันทึกไว้เพื่อการสอบสวน และพวกเขาจะถูกลงโทษอย่างสาหัสเพราะเป็นการกล่าวเท็จและอุปโลกนต่ออัลลอฮฺ

² พวกมุชริกินเหล่านั้นกล่าวว่า หากอัลลอฮฺทรงประสงค์จากเรามีให้เคารพสักการะบรรดามะลาอิกะฮฺ เราจะไม่กระทำ อัลลอฮฺทรงกล่าวตอบแก่พวกเขาว่า พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ ถึงความพอพระทัยของ อัลลอฮฺ ตะอาลา ในการทำอบาตะฮฺของพวกเขาต่อมะลาอิกะฮฺ ดั่งนั้นพวกเขาก็กล่าวเท็จทั้งสิ้นเพราะ ความรู้นั้นจะได้อมาโดยทางคัมภีร์หรือนะบี และพวกเขาไม่มีทั้งคัมภีร์และนะบี ดั่งนั้นพวกเขาก็คาด คะเนอาทังสิ้น เปล่าเลย อัลลอฮฺมิได้ประทานคัมภีร์และไม่มีนะบีท่านใดมายังพวกเขาก่อนหน้านี้แม้จะมีมด เพื่อตักเตือนเลย ดั่งนั้นจึงไม่มีหลักฐานอันใดสำหรับพวกเขา นอกจากการเลียนแบบจากบรรพบุรุษของ พวกเขาเท่านั้น พวกเขาจึงดำเนินตามอย่างคนตาบอด

พวกเขา¹

24. เขา (รอซูลของพวกเขา) กล่าวว่า หากว่าฉันได้นำมาให้พวกท่าน ซึ่งแนวทางที่ถูกต้องกว่าที่พวกท่านได้พบเห็นบรรพบุรุษของพวกเขา ยึดถืออยู่เล่า พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมานั้น

25. ดังนั้นเราได้ตอบแทนพวกเขา บัดนี้จึงดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะเป็นเช่นไร²

26. และจงรำลึกถึงเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา และหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี

27. นอกจาก (อัลลอฮ์) ซึ่งทรงบังเกิดฉันเท่านั้น เพราะแท้จริงพระองค์จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ฉัน³

﴿ قَالُوا لَوْ جِئْتَنَا بِبُرْهَانٍ كَرِيمٍ ﴿٤٣﴾
 ﴿عَابِدُوا مَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٤﴾﴾

﴿ فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ ﴿٤٥﴾
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾﴾

﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ ﴿٤٧﴾
 إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٤٨﴾﴾

﴿ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٤٩﴾﴾

¹ อุปมาพวกกุฟฟารเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามบรรพบุรุษของพวกเขาโดยปราศจากหลักฐานและข้อพิสูจน์ใดๆ อุปไมยกุุ่มชนในยุคก่อนๆ พวกเขาที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กระทำมาก่อนแล้ว คือบรรดาผู้ที่อยู่ในความสำราญและหมกมุ่นอยู่ในเรื่องกามารมณ์เหล่านั้นมิได้ให้ความสนใจที่จะแสวงหาความจริง จะกล่าวว่าเราได้พบบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางหรือศาสนาที่เราจึงปฏิบัติตามแนวทางของบรรพบุรุษของเรา

² นะบีทุกๆ ท่านก็ได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาขณะที่เตือนพวกเขาให้ตระหนักถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ว่า พวกท่านจะปฏิบัติตามบรรพบุรุษของพวกเขา ถึงแม้ว่าฉันได้นำมาให้พวกท่านซึ่งศาสนาที่ดีกว่า และถูกต้องกว่ากระนั้นหรือ? พวกเขาจะกล่าวว่า เราขอปฏิเสธสิ่งที่พวกท่านนำมาเช่นในเรื่องของการเตาฮีดการอิมาน การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน ดังนั้นเราจึงได้ตอบแทนประชาชาติที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษนานาชนิด ดังนั้นจึงคอยดูเถิดสภาพของพวกเขาและทางกลับของพวกเขาจะเป็นเช่นไร

³ โอ้มุฮัมมัด จงรำลึกขณะที่อิบรอฮีม อัลคอสลี ได้กล่าวแก่บิดาของเขา และหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวออกจากรูปปั้นเหล่านี้ที่พวกท่านเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ นอกจากพระเจ้าของฉันที่ทรงบังเกิดฉัน และสร้างฉันขึ้นมาจากสิ่งที่ไม่มีอะไรเลย พระองค์ก็ทรงชี้แนะทางแก่ฉัน สูศาสนาที่เที่ยงแท้และทางแห่งความสุข

28. และเขา (อิบรอฮีม) ได้ทำให้คำกล่าว (ชะฮาดะฮฺ) อยู่คงต่อไปในลูกหลานของเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับมาสำนึกผิด¹

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ. لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

29. ยิ่งกว่านั้น ข้าได้ให้พวกเขาเหล่านั้น และบรรพบุรุษของพวกเขาหลงระเริงอยู่จนกระทั่งได้มีลัจธรรม (อัลกุรอาน) และรอซูลผู้ประกาศศาสน์อย่างชัดเจนมายังพวกเขา

بَلْ مَنَعَتْ هَتُوكَآءَ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَاءَهُمُ الْخَبْرُ وَرَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٩﴾

30. ครั้นเมื่อได้มีลัจธรรมมายังพวกเขา พวกเขา ก็กล่าวว่า นี่คือนายากล และแท้จริงพวกเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อลัจธรรมนั้น²

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْخَبْرُ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ وَّآيٰتُهَا بَيِّنٰتٌ ﴿٣٠﴾

31. และพวกเขา กล่าวว่า ทำไมอัลกุรอานนี้จึงไม่ถูกประทานลงมาให้แก่ชายผู้มีความสำคัญแห่งสองเมืองนี้³

وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْءَانُ عَلٰٓى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيْمٍ ﴿٣١﴾

32. พวกเขาเป็นผู้แบ่งปันความเมตตาแห่งพระเจ้าของเจ้ากระนั้นหรือ เราต่างหากที่เป็นผู้จัดสรรการทำมาหากินของพวกเขา ระหว่าง

اَمْ هُمْ يَقْسِمُوْنَ رَحْمَتَ رَبِّكَ حَتّٰى نَقْسَمَآ بِيٰدِيْهِمْ مَّعِيْشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُلْحٰرًا ﴿٣٢﴾

¹ และอิบรอฮีมได้ทำให้คำกล่าวอัดเตฮีดหรือชะฮาดะฮฺยืนหยัดคงอยู่กับลูกหลานของเขาตลอดไป โดยหวังว่าพวกเขาจะได้สำนึกผิด และบางคนที่ทำซิริกจะได้กลับสู่อิमानอีก

² แต่เรา (อัลลอฮ์) ได้ให้ชาวมักกะฮฺและบรรพบุรุษของพวกเขาเคลิบเคลิ้มอยู่ระยะหนึ่งด้วยการมีอายุยาวนานและด้วยนิอัมฮะฮ์ แต่พวกเขาก็ยังคงหลงระเริงอยู่ด้วยการหมกมุ่นในเรื่องของความใคร่ใฝ่ต่ำจนทำให้พวกเขาเลิกลืมการรำลึกถึงพระผู้สร้างพวกเขา มา ครั้นเมื่ออัลกุรอานได้มีมายังพวกเขาพร้อมทั้งรอซูลผู้ประกาศลัจธรรมอันชัดเจน โดยได้รับการยืนยันสนับสนุนด้วยสัญญาณต่างๆ และสิ่งปาฏิหาริย์พวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาและกล่าวว่า ทั้งหมดนี้เป็นนายากลทั้งสิ้น นอกจากนั้นยังได้ถูกเหยียดหยามทำนรอซูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซะลัลัม ในรูปแบบต่างๆ อีกด้วย

³ พวกมุชริกีนมักกะฮ์ยังได้กล่าวอีกว่า ทำไมอัลกุรอานนี้จึงไม่ประทานลงมาให้แก่หัวหน้าผู้มีความสำคัญแห่งเมืองมักกะฮ์ และเมืองดออิฟเล่า? หมายถึง อัลวะลีด อิบดุล มุซีเราะฮ์แห่งเมืองมักกะฮ์และอูเราะฮ์ อิบนุ มัสอูด แห่งเมืองดออิฟ โดยพวกเขามีความเห็นว่าการมีเกียรติหมายถึงการมีทรัพย์สินเงินทอง และเห็นว่ามุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซะลัลัม ไม่เหมาะสมที่จะได้รับตำแหน่งนี้เพราะเขาเป็นผู้นำพร้าและยากจน

พวกเขาในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และเราได้
 เชิดชูบางคนในหมู่พวกเขาเหนือกว่าอีกบาง
 คนหลายชั้น เพื่อบางคนในหมู่พวกเขาจะได้
 เอาอีกบางคนมาใช้งาน และความเมตตาของ
 พระเจ้าของเจ้านั้นดียิ่งกว่าที่พวกเขาสะสมไว้¹

33. และหากมิใช่มนุษย์ทั้งหลายจะได้เป็น
 ประชาชาติหนึ่งเดียวกันแล้ว แน่หนอนเราจะ
 ให้ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี
 มีบ้านของพวกเขาหลังคาทำด้วยเงิน และบันได
 ที่พวกเขาขึ้น (ก็ทำด้วยเงิน)

34. และบ้านของพวกเขา มีประตูและเตียงนอน
 (ทำด้วยเงิน) ซึ่งพวกเขาจะนอนเอกเขนกบน
 มัน

35. และ (เราจะให้เครื่องประดับแก่พวกเขาที่
 ทำด้วย) ทองคำแต่ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงปัจจัย
 ชั่วคราวแห่งชีวิตในโลกนี้เท่านั้น ส่วนในปรโลก
 ที่พระเจ้าของเจ้านั้นสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง²

وَرَحِمْتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا
 لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِسُوءَاتِهِمْ سُقْفًا مِنْ فضَّةٍ
 وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

وَلِسُوءَاتِهِمْ أَنْبَابًا وَسُرًّا عَلَيْهَا يَكْحَبُونَ ﴿٣٤﴾

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

¹ คือพวกเขาเป็นผู้กำหนดการให้เป็นนะบีแก่ผู้ที่เขาประสงค์ จนกระทั่งพวกเขาเสนอแนะจะให้ผู้ที่มิรู้ฐานะ
 เพื่อดำรงตำแหน่งนี้กระนั้นหรือ? ด้วยเคล็ดลับของเรา เราจึงให้คนนั้นมั่งมีคนนั้นยากจนคนนั้นมิรู้ฐานะ
 ปานกลาง และเราได้ให้แต่ละคนในหมู่พวกเขา มีฐานะแตกต่างกันในเรื่องทรัพย์สินและริชกี ทั้งนี้เพื่อ
 ให้บางคนรับใช้อีกบางคนเพื่อให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างมีระบบ และความโปรดปรานของอัลลอฮ์
 ตะอาลาแก่เจ้าด้วยการให้เป็นนะบีนั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่มวลมนุษย์สะสมไว้จากชิ้นส่วนที่สูญสลายของดินยา

² หากมิใช่มนุษย์จะเป็นหมู่ชนเดียวกัน เมื่อพวกเขา มองเห็นผู้ปฏิเสธศรัทธา อยู่ใน การมีริชกีอย่างกว้าง
 ขวาง และพวกเขาได้กลายเป็นประชาชาติเดียวกันในการปฏิเสธศรัทธา เรา (อัลลอฮ์) ก็จะเจาะจงให้
 โลกดินยานี้มีขึ้นเฉพาะพวกปฏิเสธศรัทธาแล้วเราจะให้อาคารบ้านเรือนของพวกเขา ทุกชิ้นส่วนทำด้วย
 เงินตลอดจนเครื่องใช้ในบ้านทุกชิ้น และเครื่องประดับสำหรับตกแต่งภายในบ้าน ก็ทำด้วยเงินหรือ
 ทองคำ ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงปัจจัยและความสุขสำราญชั่วคราวในการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น ส่วน
 ในโลกอาคิเราะฮ์นั้น สวรรค์และความสุขนานาชนิดถูกจัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง
 เท่านั้น

36. และผู้ใดผินหลังจากการรำลึกถึงพระผู้ทรง
กรุณาปราณี เราจะให้ชัยฏอนตัวหนึ่งแก่เขา
แล้วมันก็จะป็นสหายของเขา

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾

37. และแท้จริง พวกมันจะขัดขวางพวกเขาออก
จากทางที่ถูกต้อง แต่พวกเขาคิดว่าพวกเขา
อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องแล้ว¹

وَأَنَّهُمْ لَبَصِيرُونَ ﴿٣٧﴾

38. จนกระทั่งเมื่อเขาได้มายังเรา (ในวันกียา-
มะฮฺ) เขาจะเปรยขึ้นว่า (อนิจจา) ถ้าวาง
ฉันกับเจ้ามีระยะทางห่างกันเช่นทิศตะวันออก
กับทิศตะวันตกก็จะดี ชั่วช้าแท้ๆ สหายเช่นนี้

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا بَنِيَّ أَيْتَانِكَ
بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُ الْقَرْيَةَ ﴿٣٨﴾

39. และในวันนั้นมันจะไม่เกิดผลอันใดเลยแก่
พวกเขา เพราะพวกเขาได้เอธรรม (แก่ตัวเอง)
แม้ว่าพวกเขาจะมีหุ้นส่วนร่วมกันในการได้รับ
โทษก็ตาม²

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ يَوْمَئِذٍ أَن تَبَدَّدْتُمُ
أَمْوَالَكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمَّا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٩﴾

40. แล้วเจ้าจะทำให้คนหูหนวกได้ยินหรือคน
ตาบอดได้เห็นทาง และผู้ที่อยู่ในการหลงผิด
อย่างชัดเจนกระนั้นหรือ?³

أَفَأَنْتُمْ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَتُبْصِرُ الْبُصْرَ
وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

¹ ผู้ใดผินหลังให้อัลกุรอานโดยไม่ศรัทธาและไม่ให้ความสนใจ หรือไม่ศึกษาค้นคว้าหาความเข้าใจแล้ว เราจะให้ชัยฏอนเป็นมิตรคู่เคียงกับเขาตลอดไป และชัยฏอนเหล่านั้นจะขัดขวางล่อลวงพวกเขาทุกวิถีทาง เพื่อให้พวกเขาหลงผิดหมกมุ่นอยู่ในการทำบาปและกระทำความผิด แล้วพวกเขา ก็จะหลงจากแนวทางที่ถูกต้อง และคิดว่าพวกเขากำลังอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

² ในวันกียามะฮฺผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ใดที่ผินหลังให้อัลกุรอานจะกล่าวกับชัยฏอนว่า เจ้าเป็นสหายที่สารเลว ชั่วช้าจริงๆ หากว่าฉันกับเจ้าได้อยู่ห่างไกลกันเสมือนกับทิศตะวันออกกับทิศตะวันตกก็จะดี ในวันนั้นการแก้ตัวใดๆ จะไม่เกิดผลอันใดแก่พวกเขาเลย เพราะพวกเขาได้เอธรรมแก่ตัวเอง และการได้รับโทษร่วมกันของพวกเขาจะไม่เกิดประโยชน์อันใดที่จะได้รับการลดหย่อนการลงโทษแต่ประการใด

³ โอ้มุฮัมมัด เจ้าสามารถที่จะให้พวกกุฟฟารเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาเสมือนคนหูหนวก ตาบอด ได้ยินได้เห็น และผู้ที่อยู่ในการหลงทางได้รับแสงสว่างกระนั้นหรือ? สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่หน้าที่ของเจ้าดังนั้นเจ้าอย่าอึดอัดใจเลยหากพวกเขายังคงปฏิเสธศรัทธา อายุขัยเป็นการปลอมใจท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลียะฮฺวะซัลลัม เพราะท่านเพียงพยายามขออ้ออให้พวกเขาเข้าสู่การอีมาน

ฉันเป็นรอรูซของพระเจ้าแห่งสากลโลก

47. ครั้นเมื่อเขา (มุซา) ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยสัญญาณต่างๆ ของเรา แล้วพวกเขาก็หัวเราะเยาะต่อสัญญาณนั้นๆ¹

48. และเรามีได้แสดงสัญญาณอันใดแก่พวกเขา เว้นแต่ว่า แต่ละอันจะยิ่งใหญ่มากกว่าอีกอันหนึ่ง และเราได้คร่ำพวกราบพวกเขาด้วยการลงโทษ เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับมาสำนึกผิด²

49. และพวกเขากล่าว (กับมุซา) ว่า โอ้มายากรเอ๋ย โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านแก่พวกเราด้วย ตามที่พระองค์ได้ทรงทำสัญญากับท่าน แท้จริงเราจะเป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

50. ครั้นเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการลงโทษให้พ้นไปจากพวกเขาแล้ว เมื่อนั้นพวกเขาก็ผิดสัญญา³

51. และฟิรเอาน์ได้ประกาศท่ามกลางหมู่ชนของเขา เขากล่าวว่าหมู่ชนของฉันเอ๋ย อาณาจักรแห่งอียิปต์นี้มีได้เป็นของฉันดอกหรือ และ

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بَيِّنَاتٌ إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا نُزِيلُهُمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا
وَأَخَذْتَهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَاهَدَ
عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْذَبُونَ ﴿٤٩﴾

فَلَمَّا كَفَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ
لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي
أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٥١﴾

¹ แท้จริงเราได้ส่งมุซาพร้อมด้วยสัญญาณต่างๆ อันขัดแย้งเป็นการยืนยันถึงสัจธรรมของเขาไปยังฟิรเอาน์ และหมู่ชนของเขาชาวค็อฟท์ แล้วมุซาได้กล่าวแก่ฟิรเอาน์ว่า แท้จริงฉันเป็นรอรูซของอัลลอฮ์มายังท่าน พระองค์ทรงส่งฉันมาเพื่อเรียกร้องเชิญชวนท่าน และหมู่ชนของท่านให้เคารพอาบิดาแด่อัลลอฮ์องค์เดียว เมื่อมุซาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยสัญญาณต่างๆ อันขัดแย้งที่ชี้บ่งถึงการเป็นรอรูซของเขา พวกเขาหัวเราะเยาะเย้ยหยันเขา

² คือสัญญาณแห่งการลงโทษเช่น น้ำท่วม ดึกแดน และเหา คือแต่ละสัญญาณนั้นมีความยิ่งใหญ่และเด่นชัด ซึ่งนับได้ว่าเป็นการลงโทษที่หนักหน่วงเพื่อที่จะให้พวกเขาเซ็ดหน้า และสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว

³ เมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษปรากฏขึ้นแล้ว พวกเขาก็ได้ขอร้องมุซาซึ่งพวกเขากล่าวอ้างว่าเป็นมายากรว่า โปรดวิงวอนพระเจ้าของท่านปลดเปลื้องการลงโทษและเคราะห์กรรมให้พ้นไปจากพวกเราแล้วพวกเราจะเป็นผู้คร่ำครวญต่อท่าน ต่อมาเมื่อเราได้ปลดเปลื้องเคราะห์กรรมหรือการลงโทษให้พ้นไปจากพวกเขาแล้ว พวกเขาผิดสัญญาคือ ยังคงดื้อดึงและปฏิเสธศรัทธา

แม่น้ำเหล่านี้ไหลผ่านเบื้องล่าง (วังของ) ฉันท
พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ¹

52. ยิ่งกว่านั้นฉันทยังดีกว่าคนนี่ (มุซา) ซึ่งเขา
ต่ำต้อยและแทบจะพูดจาไม่ขัดถ้อยขัดคำ²

53. ถ้าเช่นนั้นแล้ว ทำไมจึงไม่สวมกำไลทอง
ให้เขาเล่า หรือมีมะลาอิกะฮ์ติดตามมาอยู่กับ
เขา³

54. ด้วยเหตุนี้เขา (ฟิรเอาน) ได้หลอกหลวงหมู่
ชนของเขา แล้วพวกเขาก็เชื่อฟังเขา แท้จริงพวก
เขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

55. เมื่อพวกเขาได้ทำให้เรารู้ เราได้ตอบแทน
พวกเขาอย่างสาสม แล้วเราได้ให้พวกเขาจนน้ำ
ทั้งหมด

56. และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นอดีตที่ล่องเลย
ไปและอุทธรณ์แก่คนรุ่นต่อไป⁴

أَرَأَيْتُم مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يُكَادُ يَمِينٌ ﴿٥٢﴾

فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ أَسْوَدَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أُجْرَةٌ
مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّبِينَ ﴿٥٣﴾

فَأَسْخَفَ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فٰرِثِينَ ﴿٥٤﴾

فَلَمَّا آسَفُونَا نَقَمْنَا مِنْهُمُ فَاغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

¹ เมื่อฟิรเอานได้เห็นสัญญาณต่างๆ อย่างแจ่มชัด และกลัวว่าหมู่ชนของเขาจะศรัทธาต่อมุซา เขาจึงประกาศท่ามกลางบรรดาหัวหน้าของเขาด้วยความเย่อหยิ่งใโสว่า พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่าดินแดนอียิปต์อันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ ซึ่งมีแม่น้ำไนล์และมีลำคลองอีกหลายสายไหลผ่านเบื้องล่างวังของฉันทนี้มิได้เป็นของฉันทดอกหรือ?

² หมายถึงนะบีมูซา อะลียฮิสสลาม

³ กล่าวคือถ้ามุซาเป็นนะบีแล้วทำไมอัลลอฮ์จึงไม่สวมกำไลทองให้เขาเพื่อเป็นเกียรติแก่เขา และเป็นการยืนยันถึงการเป็นนะบีของเขา หรือไมก็ให้มะลาอิกะฮ์คอยคุ้มกันอารักขาและให้ความช่วยเหลือแก่เขา

⁴ ฟิรเอานได้พูดจาหว่านล้อมเพื่อหลอกหลวงหมู่ชนของเขา แล้วพวกเขาก็เชื่อฟังเขาในสิ่งที่เขาเรียกร้องเชิญชวนไปในทางหลงผิด การที่พวกเขาตอบรับนี้ก็เพราะการฝ่าฝืนและการออกนอกกลุ่มนอกรีตของพวกเขาจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่อพวกเขาทำให้เรารู้และไม่พอใจ เราได้ตอบแทนพวกเขาด้วยการลงโทษอย่างหนักหน่วง คือเราได้ให้เขาและพลพรรคของเขาทั้งหมดจมน้ำตาย ทั้งนี้เพื่อให้หมู่ชนของฟิรเอานเป็นแบบอย่างแก่พวกกุฟฟารรุ่นหลังๆ และเป็นอุทธรณ์เพื่อใคร่ครวญกันต่อไป

57. และเมื่ออีซา อิบน์ มัรยัม ถูกยกมาเป็น อุทาหรณ์ ดุชิหมู่ชนของเจ้านักโทษด้วยความ ขบขัน¹

58. และพวกเขา กล่าวว่า พระเจ้าทั้งหลายของ เราดีกว่าหรือว่าเขา (อีซา) พวกเขา มิได้เปรียบ เทียบเรื่องนี้แก่เจ้าเพื่ออื่นใด นอกจากการโต้เถียง ยิ่งกว่านั้นพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ ชอบการ โต้เถียงอีกด้วย²

59. เขา (อีซา) มิใช่ใครอื่นนอกจากเป็น บ่าวคน หนึ่ง ซึ่งเรา (อัลลอฮ์) ได้ให้ความโปรดปราน แก่เขา และเราได้ทำให้เขาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ วงศ์วานของอิสรออีล³

60. และหากเราประสงค์เราจะตั้งให้มีมะลา- อิกะฮ์ขึ้นจากในหมู่พวกเขา ให้เป็นผู้สืบช่วงใน แผ่นดินนี้⁴

61. และแท้จริงเขา (อีซา) แน่นอนเป็นเครื่อง หมายแห่งยามอวสาน ดังนั้นเจ้าอย่าได้สงสัย

¹ เมื่ออีซา อิบน์ มัรยัม ได้ถูกนำมากล่าวในอัลกุรอาน เพื่อเป็นอุทาหรณ์เปรียบเทียบกับพระเจ้าซึ่งพวก เขาเคารพบูชาอยู่นั้น พวกเขา ก็จะชื่นเสียงโห่ร้องด้วยความขบขัน

² พวกเขา กล่าวอีกว่า พระเจ้าของพวกเขาดีกว่าอีซา และหากว่าอีซาอยู่ในนรก พระเจ้าของเราก็จะ ขออยู่ร่วมกับเขา คำเปรียบเทียบกับพวกเขาเช่นนี้มิใช่อื่นใดเลยนอกจากเป็นการโต้เถียง และมีใช้เพื่อ การแสวงหาความจริงแต่ประการใด พวกเขา คือหมู่ชนที่มีสันดานชอบการโต้เถียง

³ อีซาเป็น บ่าวคนหนึ่งของเราเช่นเดียวกับ บ่าวคนอื่น ๆ แต่เราได้ให้ความโปรดปรานแก่พวกเขาด้วยการ เป็นนบี และเราได้ให้เกียรติแก่เขาด้วยการเป็นรอสูล เขามีได้เป็นพระเจ้าและลูกของพระเจ้าตามคำ กล่าวอ้างของพวกเขาตลอด และเราได้ให้เขาเป็นสัญญาณ และอุทาหรณ์แก่วงศ์วานของอิสรออีล เพื่อ เป็นการยืนยันถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยที่เขาถูกบังเกิดมาจากแม่ที่ไม่มีพ่อ

⁴ และหากเราประสงค์เราจะทำลายล้างพวกเขาให้หมดสิ้น และเราจะไม่เหลือใครไว้สักคนเดียว แล้วเรา ก็จะต้องตั้งมะลาอิกะฮ์ขึ้นในแผ่นดินนี้สืบช่วงแทนพวกเขา และพวกเขา ก็จะปฏิเสธศรัทธา และทำอับาดะฮ์ ต่ออัลลอฮ์ของค์เดียว ไม่แต่งตั้งผู้ใดคู่เคียงกับพระองค์

﴿لَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمًا
مِّنْهُ يَصِفُونَ ﴿٥٧﴾

﴿وَقَالُوا لَوْلَا آتَاهُمْنَا خَيْرًا أَمْ هُمَا ضَرِيقُكَ
إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾

﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا عِبْدٌ أَعْتَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾

﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ لِبَلَدٍ لَّيْسَ
فِي الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ ﴿٦٠﴾

﴿وَإِنَّهُ لَوَعْدٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ
هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

ในเรื่องนี้ แต่จงปฏิบัติตามฉัน นี่คือนแนวทางอันเที่ยงตรง

62. และอย่าให้ชัยฏอนมาขัดขวางพวกเจ้า แท้จริงมันเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า¹

وَلَا يَصُدَّنَّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾

63. และเมื่ออีซาได้มาพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันขัดแย้งเขากล่าวว่า แน่หนอนฉันได้มาหาพวกท่านพร้อมด้วยการเป็นนบีและบทบัญญัติแห่งอินญีล และเพื่อฉันจะได้ชี้แจงแก่พวกท่านให้กระจ่างแจ้งในบางเรื่องที่พวกท่านขัดแย้งกัน ดังนั้นพวกท่านจงอย่าเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังปฏิบัติตามฉันเถิด

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَبِالْبَيِّنَاتِ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

64. แท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์เถิด นี่คือนแนวทางอันเที่ยงตรง²

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾

65. นิกายต่างๆ ได้ขัดแย้งกันในระหว่างพวกเขา ดังนั้นความทายนะจงประสบแก่บรรดาผู้

فَاتَخَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلًا لَدِيدٍ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾

¹ แท้จริงการลงมาสู่พื้นโลกอีกครั้งหนึ่งของนบีอีซา อะลัยฮิสลาม ในอาคีรีชะมาน ย่อมเป็นเครื่องหมายหนึ่งของยามอวสาน ดังนั้นเจ้าอย่าได้สงสัยเลยในการมาของมัน และจะมีมาในระยะเวลาอันใกล้นี้ และจงบอกพวกเขาด้วยว่า พวกท่านจงปฏิบัติตามสิ่งที่ฉันได้นำมาคือ แนวทางอันเที่ยงตรงและนั่นคืออัลอิสลาม และอย่าให้ชัยฏอนมาขัดขวางพวกเจ้าเพื่อให้หันเหออกจากอิสลาม ด้วยการหลอกลวงของพวกมัน และมันคือศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า และผู้ใดดำเนินแนวทางของมันจะประสบกับความพินาศอย่างแน่นอน

² เมื่อนบีอีซาได้มาหาบะนีอิสรออีล พร้อมด้วยหลักฐานอันขัดแย้งคือ คัมภีร์อินญีล และสิ่งปาฏิหาริย์ต่างๆ เช่น ให้คนตายมีชีวิตรุ่งขึ้นมาด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ รักษาคนตาบอดแต่กำเนิดและคนเป็นโรคเรื้อน และกล่าวกับพวกเขาว่าฉันได้มาหาพวกท่านพร้อมด้วยการเป็นนบีจากอัลลอฮ์ และเพื่อชี้แจงแก่พวกท่านในบางเรื่องที่พวกท่านขัดแย้งกันที่เกี่ยวกับบทบัญญัติในคัมภีร์เตารอต และเรื่องของศาสนา ดังนั้นพวกท่านจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังปฏิบัติตามฉันเถิด และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน จงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด สิ่งที่ฉันเรียกร่องพวกท่านให้ปฏิบัติตามนั้นคือนแนวทางอันถูกต้องและเที่ยงธรรม

อธรรม เนื่องจากการลงโทษแห่งวันอันเจ็บปวด¹

66. พวกเขาไม่ได้คอยสิ่งใด นอกจากยามอวสาน ซึ่งมันจะมาหาพวกเขาอย่างกะทันหัน โดยที่พวกเขาไม่รู้สักตัว

67. ในวันนั้นบรรดามิตรสหายจะเป็นศัตรูต่อกัน นอกจากบรรดาผู้ยำเกรง (อัลลอฮ์)²

68. โอ้ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย ไม่มีความหวาดกลัวอันใดแก่พวกเจ้าในวันนี้ และพวกเจ้าไม่ต้องเศร้าสลดใจ

69. บรรดาผู้ศรัทธาต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา และพวกเขาเป็นผู้นอบน้อม³

70. พวกเจ้าจงเข้าไปในสวนสวรรค์ ทั้งตัวของพวกเจ้าและคู่ครองของพวกเจ้าอย่างแช่มชื่นแจ่มใส⁴

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُم بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

يَنْعَبِدُونَ لِمَا خَلَقُوا عَلَيْكَ الْيَوْمَ وَلَا أُنْتَدَ
تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بَيْنَنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾

¹ พวกเขาจะชูดและนศอรอได้แตกแยกกันในเรื่องของนะบีฮซา พวกเขาชูดกล่าวว่า เป็นลูกชินาและนักมายากล พวกเขาชอรอกกล่าววอฮซาคืออัลลอฮ์ หรือบุตรของอัลลอฮ์ ดังนั้นความหายนะจงประสบแต่พวกเขาปฏิบัติศรัทธาผู้ธรรมในวันกียามะฮ์เกิด

² พวกเขาชริกันเหล่านั้นไม่ได้คอยสิ่งใดนอกจากยามอวสานเพราะพวกเขาไม่ได้กลับเนื้อกลับตัวสำนึกผิดซึ่งมันจะมาหาพวกเขาอย่างจับพลันโดยที่พวกเขากำลังพะวงอยู่ในเรื่องของโลกดunya แล้วพวกเขาจะเศร้าโศกเสียใจ ซึ่งมันจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย ในวันกียามะฮ์นั้นบรรดามิตรสหายและผู้รักใคร่กันจะกลายเป็นศัตรูต่อกัน เว้นแต่ผู้ที่ความเป็นมิตรสหายและความรักใคร่ต่อกันเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์

³ พระองค์จะตรัสว่า โอ้ปวงบ่าวของข้าที่เป็นผู้ศรัทธาเอ๋ย ในวันนี้พวกเจ้าไม่ต้องหวาดกลัวและเศร้าโศกเสียใจในสิ่งที่ได้ผ่านพ้นไปแล้วในโลกดunya บรรดาผู้ศรัทธาต่ออายาตทั้งหลาย (อัลกุรอาน) ของเรา และพวกเขายอมจำนนต่อบทบัญญัติของอัลลอฮ์ คือข้อใช้และข้อห้ามของพระองค์ และนอบน้อมจงรักภักดีต่อพระองค์

⁴ มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงเข้าสู่สวรรค์พร้อมด้วยคู่ครองที่เป็นมูอมีนะฮ์ของพวกเจ้าด้วยความสดชื่นและดีใจเกิด

71. จะมีงานทำด้วยทองคำและแก้วน้ำถูกนำมาเวียนรอบๆ พวกเขา และในสวนสวรรค์นั้นจะมีสิ่งทีจิตใจของพวกเขาต้องการ และสายตาของพวกเขาชื่นชมยินดี และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล¹

72. และนั่นคือสวนสวรรค์ ซึ่งพวกเขาได้ถูกให้รับเป็นมรดกตามที่พวกเขาได้กระทำ (ความดี) ไว้²

73. ในสวนสวรรค์นั้นจะมีผลไม้มากมายสำหรับพวกเขา พวกเขาจะได้กินส่วนหนึ่งจากมัน³

74. แท้จริงบรรดาผู้กระทำความผิด (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) นั้นจะอยู่ในการลงโทษในนรกนิรันดร์ตลอดกาล

75. การลงโทษนั้นจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา และในการลงโทษนั้นพวกเขาเป็นผู้หมดหวัง⁴

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ
وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُخْتَلِفٍ
﴿٧٤﴾

لَا يَفْتَرُّ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسُوتُونَ ﴿٧٥﴾

¹ นักตีพิธอธิบายว่าภาษาชะของชาวสวรรค์ที่ใช้กินอาหารและแก้วที่ใช้เป็นเครื่องดื่มนั้นทำด้วยทองคำและเงิน ภาษาชะดังกล่าวนั้นจะถูกนำมาเวียนรอบๆ พวกเขาเพื่อบริการ นอกจากนั้นจะมีสิ่งทีจิตใจของพวกเขาปรารถนา และสายตาของพวกเขาชื่นชมยินดีและจะมีเสียงกล่าวกับพวกเขาว่า สำหรับพวกท่านจะได้รับสิ่งทีพวกท่านต้องการ และพวกท่านจะอยู่ในสวนสวรรค์ตลอดกาลจะไม่ออกมาจากที่นั้น และจะไม่ตายอยู่ในนั้น

² สวนสวรรค์ทีพวกเขาได้รับมรดกอยู่นั้น เนื่องมาจากการกระทำความดีของพวกเขาในโลกดุนยา ซึ่งเป็นความเมตตาของอัลลอฮ์แก่พวกเขา เพราะคนหนึ่งคนใดจะไม่ได้เข้าสวรรค์เพราะการกระทำของเขาแต่ด้วยความเมตตาและความโปรดปรานของอัลลอฮ์

³ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า นี่เป็นการให้เกียรติและความสุขแก่พวกเขา

⁴ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทียึดมั่นอยู่ในการทำความผิดนั้นจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บแสบอยู่ในนรกนิรันดร์ตลอดกาล พวกเขาจะไม่ตายจะไม่มีวันออกจากมันเลย การลงโทษจะไม่ได้รับการลดหย่อนจากพวกเขาเลย โดยพวกเขาจะอยู่สภาพสงบนิ่งด้วยความหมดหวัง

76. และเรามีได้อธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่เป็นผู้ธรรมต่อตัวเอง¹

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمْ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

77. และพวกเขาจะร้องเรียกขึ้นว่า โอ้ มาลิก (ยามเฝ้าประตูนรก) โปรดให้พระเจ้าของท่านจัดการให้เราตายเสียเถิด เขา (มาลิก) จะกล่าวว่า แท้จริงพวกท่านจะเป็นผู้พำนักอยู่ตลอดไป

وَنَادُوا بِمَلِكِكَ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ

قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُمْ ﴿٧٧﴾

78. โดยแน่นอน เราได้นำความจริงมายังพวกเขาแล้ว แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ซึ่งซิงความจริง²

لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ لِلْحَقِّ كَادِحُونَ ﴿٧٨﴾

79. หรือว่าพวกเขาได้ตกลงวางแผนในเรื่องใด ดังนั้น แน่หนอนเราก็ได้ตกลงวางแผนเช่นกัน (ที่จะทำลายแผนของพวกเขา)³

أَمْ أَمْرًا فَإِنَّا مُتَمِرُونَ ﴿٧٩﴾

80. หรือพวกเขาคิดว่า เราไม่ได้ยินความลับของพวกเขา และการประชุมลับของพวกเขา แน่หนอน (เราได้ยิน) และทูตของเราอยู่กับพวก

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَنَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ

رُؤْسُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ﴿٨٠﴾

¹ เรามีได้อธรรมต่อพวกเขาในการลงโทษของเราแก่พวกเขาด้วยการลงโทษนี้ แต่พวกเขาดังหากที่เป็นผู้ธรรมต่อพวกเขาเอง โดยพวกเขาสอดแทรกเข้าไปในตัวของพวกเขาด้วยการทำซิริก และการฝ่าฝืนข้อบัญญัติของอัลลอฮ์

² พวกกุฟฟารจะร้องเรียนขึ้นว่า โอ้มาลิกยามเฝ้าประตูนรกเอ๋ย โปรดให้อัลลอฮ์ทรงให้เราตายเสียเถิด เพื่อเราจะได้พักผ่อนจากการลงโทษเสียที มาลิกจะตอบแก่พวกเขาหลังจากเวลาได้ล่วงเลยไปแล้วหนึ่งพันปีว่า พวกท่านจะคงสภาพอยู่ในการลงโทษแห่งนั้นนับตลอดไป เพราะเรา (อัลลอฮ์) ได้ส่งรอสูลของเรามายังพวกเขาพร้อมด้วยความจริง คือ การศรัทธาและการทำความดี แต่ส่วนมากของพวกเขาเกลียดชังที่จะดำเนินตามแนวทางนั้น เพราะเป็นการขัดกับความใคร่และอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงตายอยู่ในสภาพของการทำซิริก และปฏิเสธศรัทธาและนี่คือการตอบแทนของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

³ แต่พวกมุซริกินเหล่านั้นได้วางแผนเพื่อล่อลวงท่านรอสูล และการเผยแพร่ของท่าน หากพวกเขากระทำเช่นนั้นจริงเราก็ได้วางแผนเพื่อจัดการกับพวกเขาเช่นกัน ซึ่งแผนของเราเร้าตุ้มและแน่นอนกว่าของพวกเขา

เขา เพื่อบันทึก¹

81. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ถ้าหากพระผู้ทรง
กรุณาปรานี ทรงมีโอรส ดั่งนั้นฉันจะเป็นคน
แรกในหมู่ผู้เคารพภักดีทั้งหลาย

82. มหาบริสุทธิ์แต่พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดิน พระเจ้าแห่งบัลลังก์ (ทรงบริสุทธิ์)
จากสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง²

83. ดั่งนั้นเจ้าจงปล่อยพวกเขาให้มั่วสุมและ
หลงระเรีง จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กิ-
ยามะฮฺ) ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้

84. และพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าของชั้นฟ้า
และพระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดิน และพระองค์เป็น
ผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้³

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٨٢﴾

فَرَّهِمْ يَحْزَنُونَ وَيَلْعَبُوا حَتَّى يَنْفُتُوا يَوْمَهُمُ
الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ
إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

¹ มีรายงานว่ามิชายสามคนสนทนากันอยู่ภายใต้ผ้าคลุมอัลกะบะฮฺ คนหนึ่งได้พูดขึ้นว่า พวกท่านคิดว่าอัลลอฮฺทรงได้ยินคำพูดของเรากระนั้นหรือ? อีกคนหนึ่งกล่าวขึ้นว่า เมื่อพวกท่านพูดเสียงดังพระองค์ทรงได้ยินแต่เมื่อพวกท่านกระซิบกระซาบกันพระองค์จะไม่ได้ยิน และอีกคนหนึ่งก็กล่าวว่า เมื่อพระองค์ทรงได้ยิน เมื่อพวกท่านพูดเสียงดัง พระองค์ก็จะทรงได้ยิน เมื่อพวกท่านกระซิบกระซาบกัน ดั่งนั้นอายุจะยืนจึงถูกประทานลงมา และว่าแน่นอน เราได้ยินและบรรดาทูตของเราคือมะลาอิกะฮฺ ซึ่งเป็นผู้เฝ้าคอยอยู่ ณ พวกเขาจะบันทึกทุกสิ่งที่พวกเขาพูดทั้งลับและแจ้ง

² โอ้มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกมุชริกีนเหล่านั้นว่า หากอัลลอฮฺทรงมีพระบุตรดั่งเช่นที่พวกท่านกล่าวอ้าง สมมุติแล้ว ฉันนี้แหละจะเป็นผู้เคารพภักดีคนแรก แต่พระผู้ทรงกรุณาปรานีนั้นไม่มีพระบุตร ดั่งนั้นฉันจะไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ ตะอาลาเท่านั้น อัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงเกียรติอันสูงสุด พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแต่งตั้งพระบุตรให้แก่พระองค์

³ ดั่งนั้นจงปล่อยให้พวกกุฟฟารมักกะฮฺหลงระเรีงและมั่วสุมและเพเลิดเพลินอยู่ในเรื่องคุณยาของพวกเขา เกิดจนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวันอันน่ากลัว ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้ คือวันกิยามะฮฺแล้วพวกเขาก็จะรู้ถึงบันปลายของพวกเขา พระองค์คือผู้ทรงถูกเคารพอิบาดะฮฺในชั้นฟ้า และผู้ทรงถูกเคารพในแผ่นดิน

85. และทรงความจำเริญพระผู้ซึ่งอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และ ณ ที่พระองค์นั้นคือความรอบรู้แห่งยามอวสาน และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป¹

86. และบรรดาผู้ที่วิงวอนขอสิ่งอื่นจากพระองค์ นั้น จะไม่มีอำนาจในการขอชะฟาอะฮ์ นอก จากผู้ยืนยันเป็นพยานด้วยความจริง และพวกเขา รู้ดี²

87. และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขา แน่نون พวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น³

88. และจะมีเสียงกล่าวของเข่ว่า ข้าแต่พระเจ้า ของข้าพระองค์ แท้จริงชนเหล่านั้นเป็นหมูชนที่ไม่ศรัทธา

وَبَارِكْ الَّذِي لَكَ الْمَلَكُوتَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

وَقِيلِهِ يَرْبِّ إِنَّا هَنُوكَاءُ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

¹ อัลลอฮ์ผู้ทรงมีเกียรติอันสูงสุด และผู้ทรงยิ่งใหญ่ในการมีอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์เท่านั้นทรงรอบรู้ถึงยามอวสานแต่ผู้เดียว และพวกเขาเจ้าย่อมกลับไปหาพระองค์

² บรรดาผู้ที่กราบไหว้บูชาสิ่งอื่นๆ นอกจากอัลลอฮ์ เช่น รูปปั้น เจว็ด มะลาอิกะฮ์ ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นจะไม่มีอำนาจในการขอชะฟาอะฮ์ให้แก่ผู้ใด อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้มีอำนาจในการชะฟาอะฮ์และพระองค์จะให้การชะฟาอะฮ์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ นอกจากผู้ที่ยืนยันเป็นพยานด้วยความจริงว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และพวกเขา รู้ดีเช่นนั้นด้วยความศรัทธามั่น อันนี้บางที่ที่มะลาอิกะฮ์และบรรดานะบียะจะขอชะฟาอะฮ์ให้แก่พวกเขา

³ พวกมุชริกีนเหล่านั้นยอมรับว่าอัลลอฮ์เป็นผู้สร้างพวกเขาขึ้นมา คือยอมรับความเป็นเอกภาพแห่งการเป็นพระเจ้า แต่พวกเขาปฏิเสธความเป็นเอกภาพแห่งการทำอิบาดะฮ์ คือพวกเขาไปทำอิบาดะฮ์กับสิ่งอื่นที่มีใช่อัลลอฮ์ ทำให้พวกเขาจึงหันเหออกจากความจริงเล่า

89. ดังนั้น เจ้าจงให้อภัยแก่พวกเขา และจง
กล่าวว่าศานติ แล้วพวกเขาก็จะรู้¹

فَأَصْحَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

---

¹ คือคำร้องเรียนของมุฮัมมัดต่อพระเจ้าของเขาว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ชนเหล่านั้นเป็นหมู่ชนที่ดื้อรั้นหยิ่งยโสไม่ยอมศรัทธาต่อศาสนาของข้าพระองค์ และไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน อัลลอฮ์จึงบัญชาแก่รอสูลของพระองค์ว่า จงคืนหลังให้พวกเขาเถิด และอภัยให้แก่พวกเขา และอย่าปฏิบัติเยี่ยงกับที่พวกเขาปฏิบัติต่อเจ้า แล้วพวกเขาก็จะรู้ถึงบันปลายแห่งการกระทำผิด และการปฏิเสธของพวกเขา

(44) ซูเราะฮ์ อัดดุคอน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 59 आयะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัดดุคอน

ซูเราะฮ์ อัดดุคอนเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงเป้าหมายต่าง ๆ ของซูเราะฮ์ มักกียะฮ์คือการให้ความเป็นเอกภาพ สาสน์ และการฟื้นคืนชีพ เพื่อให้ความมั่นคงแก่หลักอะกีดะฮ์ และให้หลักการอีมานมีความหนักแน่น

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการกล่าวถึงอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์อันจริง ซึ่งจะคงเหลืออยู่จนกระทั่งอัลลอฮ์จะทรงให้แผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่บนแผ่นดินรับช่วงต่อไป และพวกเขาจะกลับไปหาพระองค์ ซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอันจำเริญซึ่งเป็นคืนอันประเสริฐยิ่ง คือ คืนอัลก๊อดร และได้ชี้แจงถึงความมีเกียรติของคืนอันยิ่งใหญ่ นั้น ซึ่งกิจการของมนุษย์ได้ถูกจำแนกและถูกจัดเตรียมไว้ในคืนอันนั้น โดยที่อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกคืนนั้น เพื่อประทานคัมภีร์ฉบับสุดท้ายให้แก่ท่านนะบี และรอซูลคนสุดท้ายคือ มุฮัมมัด ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิอะซัลลัม

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกมุชริกีนที่มีต่ออัลกุรอานนี้ และว่าพวกเขาอยู่ในการสงสัย และแคลงใจต่อเรื่องของอัลกุรอาน ทั้ง ๆ ที่มีความกระจ่างแจ้งของอัลอายาต และหลักฐานอันชัดเจน และซูเราะฮ์ได้กล่าวเตือนพวกเขาถึงการลงโทษอันหนักหน่วง

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหมู่ชนฟิรเอานะ และสิ่งที่ได้ประสบกับพวกเขา คือการลงโทษและสัญญาณร้าย เนื่องมาจากการฝ่าฝืนและการกระทำอาชญากรรม และร่องรอยต่าง ๆ ซึ่งพวกเขาได้ทิ้งเอาไว้หลังจากความหายนะที่ประสบแก่พวกเขา เช่น พระราชวัง คฤหาสน์ สวนดอกไม้ สวนสาธารณะ แม่น้ำลำธาร และจากการรับช่วงมรดกจากบะนีอิสรออิล อีกทั้งสิ่งที่ได้เกิดกับพวกเขาเช่นการวิ้งหนีเพราะความกลัว

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฮามิม¹
2. ขอสาบานด้วยคัมภีร์อันชัดเจน
3. แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอันจำเริญ แท้จริงเราเป็นผู้ตักเตือน²
4. ในคืนนั้นทุกๆ กิจการที่สำคัญถูกจำแนกไว้แล้ว
5. โดยทรงบัญชาามาจากเรา แท้จริงเราเป็นผู้ส่งมา
6. เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้³
7. พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง หากพวกเจ้าเป็นผู้เชื่อมั่น

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمِيمٌ ﴿١﴾

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾

أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถในซูเราะฮ์ที่สอง อายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่ห้าในเจ็ดซูเราะฮ์ที่เริ่มด้วยอักษรฮามิม และเรียกว่าฮามิมทั้งเจ็ดหรือตระกูลฮามิม

² คืออัลกุรอานเป็นคัมภีร์อันชัดเจนเป็นการแยกระหว่างแนวทางที่ถูกต้องและแนวทางที่ผิด เป็นการเปิดเผยถึงสิ่งที่เป็นชะล้าและหะรอมทั้งในคำพูด การปฏิบัติ และการเชื่อมั่น และถูกประทานลงมาในคืนอัลก้อดรอของเดือนรอมฎอน เราเป็นผู้ตักเตือนบรรดามักลุก เพราะเป็นหน้าที่ของเราที่จะไม่ปล่อยทิ้งมนุษย์โดยไม่มีการตักเตือนถึงการลงโทษ

³ ในคืนอัลก้อดรอ้นั้น กิจการที่สำคัญทุกชนิดได้ถูกจัดจำแนกไว้อย่างเรียบร้อย โดยเราได้บัญชาไว้ เราได้เป็นผู้ส่งบรรดาราอซูล มุฮัมมัดและบรรดาราอซูลก่อนเขา ทั้งนี้เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้าแก่ปวงบ่าว พระองค์เป็นผู้ทรงไต่ถามคำพูดของปวงบ่าว ทรงรอบรู้การกระทำและสภาพของพวกเขา

8. ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์ผู้ทรงให้เป็นและผู้ทรงให้ตาย พระเจ้าของพวกเจ้าและพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเจ้าในสมัยก่อนๆ¹

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ آبَائِكُمْ الْأُولِيَّاتِ ﴿٤٤﴾

9. แต่ทว่าพวกเขากังวลอยู่ในการสงสัย²

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٤٥﴾

10. ดังนั้น เจ้าจงคอยเฝ้าดูวันที่ชั้นฟ้าจะนำไอหมอกออกมาซึ่งจะเห็นได้ชัด

فَارْتَبِّبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾

11. ซึ่งจะครอบคลุมผู้คน นี่คือการลงโทษอันเจ็บปวด

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٧﴾

12. (พวกเขาจะกล่าวว่า) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ได้ทรงปลดเปลื้องการลงโทษนี้ให้พ้นจากข้าพระองค์ แท้จริงพวกเราเป็นผู้ศรัทธา³

رَبَّنَا كَيْفَ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿٤٨﴾

13. ข้อตกเตือนนั้นจะเป็นผลแก่พวกเขาได้อย่างไร ทั้งๆ ที่ได้มีรอซูลผู้ชี้แจงอย่างแจ่มชัดมายังพวกเขาแล้ว

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾

¹ พระผู้ทรงสร้างพระผู้ทรงกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง คือพระเจ้าอันแท้จริงหากพวกเจ้าเป็นผู้เชื่อมั่น ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียวเพราะไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงให้คนตายมีชีวิตขึ้น และผู้ทรงให้คนเป็นสิ้นชีวิต พระองค์เป็นผู้สร้างพวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวกเจ้าในอดีต

² คือพวกเขามีได้มีความเชื่อมั่นในสิ่งที่พวกเขาเปิดเผยถึงการศรัทธาในคำพูดของพวกเขาที่ว่าอัลลอฮ์คือพระผู้สร้างเรา แต่พวกเขาอยู่ในการสงสัยในเรื่องการฟื้นคืนชีพ พวกเขากังวลเหยียดหยามหุยังโยไล

³ จงคอยดูเกิดมุฮัมมัด ถึงการลงโทษของพวกเขานในวันที่ท้องฟ้าจะมีไอหมอกอย่างหนาที่บอออกมา ซึ่งทุกคนจะมองเห็นได้ชัดแจ้ง และจะปกคลุมพวกเขาทุกฟารุคุเรซทุกๆ ด้าน และพวกเขาจะกล่าวว่า นี่คือการลงโทษอย่างเจ็บปวด แล้วพวกเขาจะวิงวอนขออัลลอฮ์ว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงปลดเปลื้องการลงโทษนี้ให้พ้นจากข้าพระองค์เถิด แท้จริงข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธาต่อมุฮัมมัด และอัลกุรอานแล้ว

14. แล้วพวกเขาก็ผินหลังออกไปจากเขา และพวกเขาถือว่าเขา (มุฮัมมัด) เป็นคนบ้าที่ได้รับการเสียมสอน¹

مَّمَّنَّا عَلَيْهِمْ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٤﴾

15. แน่นอนเราจะปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นไป (จากพวกเจ้า) ช่วงขณะหนึ่ง แล้วพวกเจ้าก็จะกลับไปสู่สภาพเดิม²

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾

16. วันที่เราจะประาบพวกเขาด้วยการประาบครั้งยิ่งใหญ่ แน่นอน เราเป็นผู้ตอบแทนอย่างสาสม³

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ ﴿١٦﴾

17. และโดยแน่นอน เราได้ทดสอบหมู่ชนของฟิรเอานุก่อนหน้าพวกเขา และได้มีรอซูล (มุซา) ผู้มีเกียรติมายังพวกเขา

﴿١٧﴾ وَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

18. (โดยกล่าวว่า) จงมอบปวงบ่าวของอัลลอฮ์ให้แก่ฉัน แท้จริงฉันคือรอซูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน⁴

أَنْ أَدْعُو إِلَىٰ عِبَادَةِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

19. และพวกท่านอย่ายกตนเหนืออัลลอฮ์ แท้จริงฉันมาหาพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง

﴿١٩﴾ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَيَّ اللَّهُ إِنِّي بِآيَاتِكُمْ غَافِلٌ أَمِينٌ ﴿١٩﴾

¹ พวกเขาจะรำลึกถึงข้อตักเตือนนั้นได้อย่างไรขณะที่มีการปลดเปลื้องการลงโทษ? ทั้ง ๆ ที่ได้มีรอซูลผู้ตักเตือนพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้วกระนั้นก็ตีพวกเขาก็ยังไม่ศรัทธา และไม่ยอมปฏิบัติตาม แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้และกล่าวหามุฮัมมัดว่าเป็นคนบ้า กลุ่มชนที่มีลักษณะเช่นนี้จะไปหวังอะไรจากพวกเขากับข้อตักเตือน

² เราจะปลดเปลื้องการลงโทษให้พ้นจากพวกเจ้าในระยะเวลาหนึ่ง แล้วพวกเจ้าก็จะกลับไปสู่สภาพเดิม คือการทำซิริก และการดื้ออั้น พวกเขาไม่รักษาคำมั่นสัญญาขณะที่วิงวอนขอเมื่ออยู่ในสภาพคับขัน

³ การประาบครั้งยิ่งใหญ่ อิบนู มัสอู๊ด กล่าวว่า หมายถึงเมื่อครั้งสงครามบัตร์ อิบนู अबباسและอิบนู กะซีร์กล่าวว่าหมายถึงวันกียามะฮ์

⁴ คือก่อนหน้าพวกเขาฟารุกุเช เราได้ทดสอบหมู่ชนของฟิรเอานุก่อนหน้าพวกเขา โดยที่มีรอซูลผู้ซื่อสัตย์ คือมุซาได้มาขอรับรองฟิรเอานุก่อนหน้าพวกเขาว่าให้มอบปวงบ่าวของอัลลอฮ์ คือบะนีอิสรออีล เพราะฟิรเอานุกได้ทำร้ายและเหยียดหยามบะนีอิสรออีลในรูปแบบต่าง ๆ และว่าฉันนี่คือ รอซูลของอัลลอฮ์ ผู้ซื่อสัตย์และเป็นผู้รักษาคำพูด

20. และแท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้า
 ของฉัน และพระเจ้าของพวกท่านมิให้พวกท่าน
 ทำร้ายฉัน¹

وَأِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكَ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٤٤﴾

21. และถ้าหากพวกท่านไม่เชื่อฉันก็จงถอย
 ห่างไปจากฉัน

وَإِن لَّنُؤْمِنُوا لِي فَأَعْرِضُونِ ﴿٤٥﴾

22. แล้วเขาก็วิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า
 คนเหล่านี้เป็นหมูชนผู้กระทำความผิด²

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِ لَّهؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾

23. ดังนั้น จงเดินทางในเวลากลางคืน พร้อม
 ด้วยปวงบ่าวของข้า เพราะพวกเจ้าจะถูกติดตาม
 อย่างแน่นอน

فَأَسْرِعِي بَايِلِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبَعُونَ ﴿٤٧﴾

24. และจงปล่อยทะเลให้สงบนิ่ง (เหมือนเดิม)
 เพราะแท้จริงพวกเขาเป็นไฟรพลที่ถูกจมน้ำ
 ตาย³

وَأَتْرِكُوا الْبَحْرَ رَهَوًّا إِنَّهُمْ مَحْدَمُفْرُونَ ﴿٤٨﴾

¹ พวกท่านอย่าได้หึงงายใส่โอหังต่ออัลลอฮ์ ฉันได้มาหาพวกท่านนี้พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งและอย่า
 ได้ฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ พร้อมกันนี้ฉันได้ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉัน และพระเจ้า
 ของพวกท่าน มิให้พวกท่านทำร้ายฉันด้วยคำพูดและการกระทำของพวกท่าน

² และถ้าหากพวกท่านไม่เชื่อฟังข้อเรียกร้องของฉัน ก็ขอให้พวกท่านปลีกตัวออกห่างจากฉัน เมื่อพวก
 เขาปฏิเสธและยื่นกรานที่จะทำร้ายนะบีมูซาด้วยการฆ่า นะบีมูซาจึงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ว่า โอ้พระเจ้า
 ของข้าพระองค์ ฟิรเอาน์ และพรรคพวกของเขาเป็นหมูชนผู้กระทำความผิดปฏิเสธศรัทธา และอธรรม

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงวะฮีย์ให้นะบีมูซาพร้อมด้วยบะนีอิสรออีล ออกเดินทางในเวลากลางคืน และแจ้ง
 ให้ทราบว่ามีฟิรเอาน์ และพลพรรคของเขาจะติดตามไปเพื่อแก้แค้น เมื่อมุซาและบะนีอิสรออีลเดินทาง
 ไปถึงทะเลแดงก็เอาไม้เท้าฟาดลง แล้วทะเลนั้นได้แยกออกเป็นทางเดิน ซึ่งแต่ละด้านนั้นประดุจดัง
 ภูเขาอันมหึมา แล้วท่านนะบีมูซา อะลียิสสลามและบรรดาผู้ศรัทธา ชาวบะนีอิสรออีลก็ได้ข้ามไปยัง
 อีกฝั่งหนึ่งอย่างปลอดภัยและรอดพ้นจากการติดตามของฟิรเอาน์ พระองค์ได้ตรัสแก่นะบีมูซาอีกว่า
 จงปล่อยทะเลให้สงบนิ่งเหมือนเดิมเหมือนกับที่พวกเจ้าได้เข้าไปในมัน จนกระทั่งเมื่อฟิรเอาน์ และ
 ไฟรพลของเขาได้เข้าไปในทะเลนั้น เราจะให้มันมาบรรจบกัน แล้วพวกเขาทั้งหมดก็จมน้ำตายหมด แต่พวก
 กืออดยานี้ผู้ปฏิเสธมูอญิฮาดอ้างว่า การข้ามทะเลแดงของนะบีมูซา และบรรดาผู้ศรัทธาเป็นเวลาน้ำลด
 และเมื่อพวกฟิรเอาน์ข้ามทะเลเป็นเวลาน้ำขึ้น

25. ก็มากน้อยที่พวกเขาได้ทิ้งสวนหลากหลาย และน้ำพุหลายแห่ง

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾

26. และเรียกสวนไร่นา และอาคารระโหฐาน อันมีเกียรติ

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. และความสะดวกสบายที่พวกเขาสนุกสนาน ร่าเริง

وَتَعْمَرُونَ فِيهَا فَأْفِكِهِمْ ﴿٢٧﴾

28. เช่นนั้นแหละ เราได้ให้หมู่ชนอื่นรับมรดก ครอบครองมัน¹

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾

29. และชั้นฟ้า และแผ่นดินมิได้ร่ำให้เพราะ (เสียดาย) พวกเขา และพวกเขาจะไม่ถูกประวิง เวลา

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾

30. และโดยแน่นอน เราได้ให้วงศวานของ อีสรออีลรอดพ้นจากการทรมานที่น่าอดสู

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾

31. จากไฟรเอานู แท้จริงเขาเป็นผู้โอหังที่มา จากผู้ฝ่าฝืน²

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُتَكِبِينَ ﴿٣١﴾

32. และโดยแน่นอน เราได้เลือกพวกเขาเหนือ ประชาชาติทั้งหลายในยุคนั้น เนื่องด้วยความ รอบรู้ของเรา

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاَهُمْ عَلَىٰ سَائِرِ الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾

¹ พวกไฟรเอานูปล่อยทิ้งทรัพย์สินและอสังหาริมทรัพย์ เช่นเรียกสวน ไร่นา และตึกกรมบ้านช่อง ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างมากมาย ด้วยเหตุนี้ไฟรเอานู และพรรคพวกของเขาเป็นผู้อธรรม อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงให้บะนีอีสรออีล ได้รับมรดกดังกล่าวจากพวกเขา หลังจากไฟรเอานู และพรรคพวกได้ถูกจมน้ำตายหมดแล้ว

² ในการสูญเสียพวกเขาครั้งนี้ ไม่มีผู้ใดเสียใจร้องไห้เสียใจเพราะความเสียดาย และพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผันและประวิงเวลาออกไปอีก แต่อัลลอฮ์ทรงรีบเร่งการลงโทษแก่พวกเขา และอัลลอฮ์ทรงให้วงศวานของอีสรออีลรอดพ้นจากการทรมานอย่างน่าอดสูจากไฟรเอานู และพรรคพวกของเขา ซึ่งพวกเขาได้ฆ่าลูกชาย และเอาพวกผู้หญิงไปรับใช้อย่างทารุณกรรมที่สุด แท้จริงไฟรเอานูนั้นเป็นผู้หยิ่งยโสโอหังเขาจึงเป็นผู้ฝ่าฝืนที่เกินขอบเขต

33. และเราได้ประทานสัญญาณต่าง ๆ แก่พวกเขา ซึ่งในนั้นมีข้อทดสอบอย่างชัดเจน¹

وَأَلَيْنَاهُم مِّنَ الْأَيَّاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

34. แท้จริงชนเหล่านั้น แน่หนอนพวกเขาจะกล่าวว่

إِنَّ هَذَا لَأَنبَاءٌ لِّقَوْمٍ أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢٦﴾

35. มันเป็นเพียงความตายครั้งแรกของเรา และเราจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก

إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٢٧﴾

36. ดังนั้น จงนำบรรพบุรุษของเรากลับมาอีกซิ หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริง²

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

37. พวกเขา (กัฟฟารมักกะฮฺ) ตีกว่า หรือว่าหมู่ชนแห่งดুবะฮฺ (ชาวสะบะฮฺแห่งเยเมน) และบรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาตีกว่า เราได้ทำลายล้างพวกเขา เพราะพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้กระทำความผิด³

أَمْ حَيْرِيٌّ أَمْ قَوْمٌ تَبِعُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٢٩﴾

38. และเรามีได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองอย่าง อย่างไร้สาระ

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَإِعْتَابٍ ﴿٣٠﴾

¹ คือเราได้เลือกบะนีอิสรอิลด้วยความรอบรู้อของเราให้มีเกียรติเหนือประชาชาติอื่นทั่วโลกในสมัยของพวกเขา และได้ประทานสัญญาณต่าง ๆ แก่พวกเขาเป็นการทดสอบครั้งยิ่งใหญ่ เช่น ทะเลแยกออกจากกัน ให้เมฆเป็นร่มเงาแก่พวกเขา และให้น้ำตาลและนกอินทรีเป็นอาหารแก่พวกเขาในยามหลงทางและอื่นจากนั้น เพื่อเป็นการทดสอบว่าพวกเขาจะเป็นผู้ชอบคุณหรือทรยศ

² คือพวกกัฟฟารุเรชจะกล่าวว่า พวกเราจะไม่ตายเว้นแต่การตายเพียงครั้งเดียวในโลกคุณยาเท่านั้น พวกเขาปฏิเสธการฟื้นคืนชีพโดยกล่าวว่า เมื่อเราตายไปแล้วจะไม่มีการฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน และหากพวกท่านเป็นผู้สัจจริงในคำพูดที่ว่า จะมีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากการมีชีวิตครั้งนี้ ก็จงนำบรรพบุรุษของเราที่ตายไปแล้วมาเพื่อพวกเขาจะได้บอกแก่พวกเขา

³ พวกมุชริกีนเหล่านั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าชาวสะบะฮฺแห่งเยเมน และพวกฮาดและชะมุคหรือ? ซึ่งเราได้ทำลายล้างพวกเขาเหล่านั้นโดยที่พวกเขาไม่ทราบวิถีสมบัตินี้มากมายและมีพลังมหาศาลทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาเป็นผู้กระทำความผิดและปฏิเสธศรัทธา

39. เรามิได้สร้างทั้งสอง (ดังกล่าวนั้น) เพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อความจริง แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้¹

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขาทั้งหมด

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

41. วันที่ญาดิสนิทจะไม่อำนวยการประโชยน์อันใดให้แก่ญาดิสนิทอีกคนหนึ่งได้ และพวกเขาเองก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

يَوْمَ لَا يَنْفَعِي مَوْلٍ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

42. เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงมีเมตตา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

43. แท้จริงต้นซึกกุม

إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ ﴿٤٣﴾

44. จะเป็นอาหารของผู้ทำบาปมาก

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾

45. เช่นทองแดงที่ถูกหลอมเดือด มันจะดำมืดอยู่ในห้อง

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

¹ เรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อความจริง แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ อันนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน ทั้งนี้อยมเป็นไปไม่ได้ที่ว่าอัลลอฮฺทรงสร้างจักรวาลโดยไม่มีเป้าหมาย หรือโดยไร้สาระแต่พระองค์ทรงสร้างจักรวาลทั้งหมดก็เพื่อจะดูว่าใครเป็นผู้ขอบคุณใครเป็นผู้เนรคุณ ทั้งนี้หลังจากที่พระองค์ได้ทรงส่งอรุสลงมาเพื่อแนะนำชักชวนสู่สัจธรรมแล้ว ส่วนการตอบแทนแก่บุคคลทั้งสองประเภทนั้นจะมีขึ้นหลังจากจบชีวิตในโลกนี้ไปแล้ว และได้มีการฟื้นคืนชีพขึ้นใหม่ในวันกียามะฮ์

² แท้จริงวันกียามะฮ์นั้นเป็นกำหนดเวลาเพื่อชำระการกระทำของปวงบ่าวทั้งหมด วันที่ญาดิสนิทจะไม่สามารถที่จะอำนวยการประโชยน์ หรือให้ความช่วยเหลือให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงมีเมตตาแก่เขาในโลกดุนยาด้วยการมีอีมาน และให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ พระองค์จะทรงเมตตาแก่เขาในโลกอาคิเราะฮ์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ทรงแก่นัก้นตอบรดาศัตร์ของพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อผู้ที่พระองค์ทรงรักใคร่เขา

46. เช่นการเดือดพล่านของน้ำร้อน¹ كَفَى الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾
47. (มีเสียงกล่าวแก่ยามเฝ้านรกว่า) จงจับเขา
ไปและลากเขาไปสู่กลางไฟที่ลุกโชน خُذُوهُ فَأَعْتِدُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾
48. แล้วจงราดลงบนหัวของเขาเป็นการลงโทษ
แห่งน้ำเดือด ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾
49. จงลิ้มรสการลงโทษซี แท้จริงเจ้า (เคยพูด
ว่า) เป็นผู้มั่งอานาจ ผู้มีเกียรติ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾
50. แท้จริง นี่คือน้ำที่พวกเจ้าเคยสงสัยไว้² إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ يَسْتَفْتُونَ ﴿٥٠﴾
51. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ในสถานที่อัน
สงบปลอดภัย إِنَّ الْمُسْلِمِينَ فِي مَقَامٍ آمِنٍ ﴿٥١﴾
52. ท่ามกลางสวนสวรรค์หลากหลายและน้ำพุ
หลายแห่ง فِي حَنَّاتٍ وَعُيُوتٍ ﴿٥٢﴾
53. พวกเขาจะสวมอาภรณ์ทำด้วยผ้าไหม
ละเอียด และผ้าไหมหยาบ หันหน้าเข้าหากัน³ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾

¹ ต้นชักกวมเป็นต้นไม้ที่ปลุกอยู่ในนรก ผลของมันมีรสขมมาก อัลลอฮฺทรงให้เป็นอาหารของผู้กระทำความผิด เช่น อะบูญะฮฺล และพรรคพวกของเขา เครื่องดื่มของพวกเขา ก็เหมือนทองแดงที่ถูกต้มเดือดอยู่ในห้องของพวกเขาเหมือนกับน้ำร้อนที่เดือดพล่าน

² คือจะมีเสียงกล่าวแก่ยามเฝ้านรกว่า จงลากเขาไปอยู่กลางไฟนรก แล้วราดน้ำที่กำลังเดือดบนหัวของเขา แล้วก็จะมีเสียงกล่าวเป็นเชิงเยาะเย้ยเขาว่า จงลิ้มรสการลงโทษชนิดนี้บ้างซี เพราะเจ้า (อะบูญะฮฺล) เคยคุยอวดอ้างว่าในระหว่างหุบเขาทั้งสองนี้ ไม่มีใครมั่งอานาจและมีเกียรติมากกว่าฉัน และมีผู้กล่าวขึ้นว่า การลงโทษนี่คือน้ำที่พวกเขาปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทนในวันกียามะฮ์

³ ส่วนบรรดาผู้ยำเกรงมีคุณธรรมในโลกดุนยา พวกเขาศรัทธาและเชื่อฟังข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮฺและไม่ตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์ ชนเหล่านั้นจะอยู่ในสถานที่อันปลอดภัยปราศจากความหวาดกลัว นั่นคือสวนสวรรค์อันรื่นรมย์มีดำนน้ำมากมายหลายแห่ง พวกเขาจะสวมอาภรณ์อันสวยหรู ทำด้วยผ้าไหมละเอียดและผ้าไหมหยาบ พวกเขาจะนั่งนอนเอกเขนกหันหน้าเข้าหากัน

54. เช่นนั้นแหละและเราจะให้พวกเขามีคูครอง เป็นหญิงสาววัยรุ่นที่มีดวงตาสวยงาม

كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ بِيُورَعِينَ ﴿٥٤﴾

55. พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้ทุกชนิดที่อยู่ในสวนสวรรค์นั้นอย่างปลอดภัย¹

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความตาย นอกจากความตายครั้งแรก (ในโลก ดุนยา) และพระองค์จะทรงคุ้มครอง พวกเขาให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก²

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهِنَّ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

57. เป็นความโปรดปรานจากพระเจ้าของเจ้านั้นคือความสำเร็จอันใหญ่หลวง³

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾

58. ดังนั้นแท้จริงเราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ง่ายตายในภาษาของเจ้า (อาหรับ) เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

فَإِنَّمَا يَسْتَرْتِنَهُ لِيَسَايِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. ฉะนั้น จงคอยดูเถิด แท้จริงพวกเขาก็จะเป็นผู้คอยเช่นกัน⁴

فَأَرْقَبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَبُونَ ﴿٥٩﴾

¹ คือเราได้ยกย่องให้เกียรติแก่พวกเขาด้วยการให้มีคูครองที่เป็นหญิงสาววัยรุ่นที่มีดวงตาสวยงาม ซึ่งนับได้ว่าเป็นความสุขอย่างยอดเยี่ยมพร้อมกับการพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะเรียกร้องจากคนรับใช้ให้นำผลไม้มานานาชนิดที่พวกเขาต้องการมาเสนอโดยไม่ต้องกลัวว่า ผลไม้จะขาดฤดู และไม่ต้องกลัวว่าจะเกิดอันตรายจากการกินผลไม้เหล่านั้น

² ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่พบกับความตายอีก นอกจากความตายครั้งแรกที่เขาได้เผชิญมาแล้วในโลกดุนยา เพราะในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ประสบกับการเจ็บไข้ได้ป่วย ความแก่ชราและความตายและพระองค์จะปกป้องพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษในไฟนรก

³ การกระทำที่พวกเขาได้รับนั้นคือความโปรดปรานจากอัลลฮ์ย ตะอาลาแก่พวกเขาและความโปรดปรานดังกล่าวนั้น คือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ด้วยการให้รอดพ้นจากการลงโทษในนรก และการเข้าสวนสวรรค์

⁴ คือเราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นภาษาที่ง่ายตายเป็นที่เข้าใจเพราะเป็นภาษาของเจ้าคือ ภาษาอาหรับหวังว่าพวกเขาจะได้รำลึกและใคร่ครวญ แล้วพวกเขาจะศรัทธาและมีความยำเกรง มีคุณธรรม แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ใคร่ครวญ ดังนั้นจงคอยดูเถิดในสิ่งที่พวกเขาจะได้รับ และจงคอยดูว่า สิ่งที่จะได้รับคือ ความสำเร็จและชัยชนะ

(45) ซูเราะฮ์ อัลญาฮียะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 37 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลญาฮียะฮ์

ซูเราะฮ์ ญาฮียะฮ์เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ประมวลไว้ด้วยเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับหลักการอิสลามในวงรอบที่กว้างๆ คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา และความเป็นเอกภาพของพระองค์ การศรัทธาต่ออัลกุรอาน และการเป็นนบีของมุฮัมมัด การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน เกือบจะกล่าวได้ว่าจุดสำคัญของซูเราะฮ์ คือการแสดงออกซึ่งหลักฐานและข้อพิสูจน์ให้เป็นที่ประจักษ์ถึงความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการกล่าวถึงอัลกุรอาน และแหล่งที่มาของอัลกุรอาน คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจในอาณาจักรของพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณในการสร้างของพระองค์ ซึ่งทรงประทานคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์ลงมาเพื่อเป็นความเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์ และเพื่อเป็นประทีปโคมไฟส่องทางแห่งความสันติสุข และความดีให้แก่มนุษยชาติ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสัญญาณทั้งหลายแห่งจักรวาล ซึ่งเรียงรายอยู่ในโลกอันกว้างใหญ่นี้ เช่นในชั้นฟ้าทั้งหลายอันสวยงามก็มีสัญญาณในแผ่นดินอันกว้างใหญ่ก็มีสัญญาณในการสร้างมนุษย์ ปศุสัตว์ และมดลูกทั้งหลายก็มีสัญญาณในการสับเปลี่ยนเวลากลางคืนและเวลากลางวันก็มีสัญญาณในการให้ลมพัดและฝนตกลงมากก็มีสัญญาณทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา เสด็จมาปรากฏพระองค์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานซึ่งพวกเขาได้ฟังอายาตอันกระฉ่างแจ่มของพระองค์ก็มิได้เพิ่มอันใดให้แก่พวกเขานอกจากการหยิ่งโสและการฝ่าฝืนทรยศ ซูเราะฮ์ได้เตือนพวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวดในก้นบึ้งของนรกญะฮันนัม

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความโปรดปรานอันมหาศาลของอัลลอฮ์ต่อปวงบ่าวของพระองค์ เพื่อให้พวกเขาขอบคุณพระองค์ และใคร่ครวญถึงบุญคุณของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขา ทั้งๆ ที่พวกเขาจัดว่า อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นคือที่มาแห่งความโปรดปรานทั้งหลายนี้ คือทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ทั้งแจ้งและลับ และไม่มีผู้สร้างและผู้ประทานปัจจัยยังชีพอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกย่องให้เกียรติแก่บะนีอิสรออีลอย่างมากมาย แต่พวกเขาได้ตอบรับความโปรดปรานและความดีต่างๆ ของพระองค์ด้วยการดื้อรั้นและการฝ่าฝืน ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของบรรดาผู้ฝ่าฝืนอาชญากรเหล่านั้นที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของบรรดารอฮูล์ที่มีเกียรติเหล่านั้น และได้ชี้แจงด้วยว่าในความยุติธรรมของอัลลอฮ์ และความปรีชาญาณของพระองค์ย่อมจะเท่าเทียมกันไม่ได้ในการที่พระองค์จะทรงทำให้บรรดาอาชญากรเสมือนกับบรรดาผู้กระทำความดี และจะทรงทำให้คนชั่วเสมือนกับคนดี และได้ชี้แจงอีกถึงสาเหตุแห่งการหลงผิดของพวกมุชริกีน คือการกระทำผิดของพวกเขา และการยึดถือเอาความใคร่ใฝ่ต่ำเป็นพระเจ้าและเป็นที่เคารพบูชา จนกระทั่งนัยน์ตาของพวกเขาได้บอดลงจึงมองไม่เห็นทางไปสู่ความจริงเอาเสียเลย

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงการตอบแทนที่ยุติธรรมในวันแห่งการตอบแทน โดยแบ่งมนุษย์ออกเป็นสองจำพวก พวกที่หนึ่งอยู่ในสวนสวรรค์ อีกพวกหนึ่งอยู่ในนรกยะฮันนัม

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลญาฮียะฮ์ถูกขนานนามเช่นนี้ เนื่องจากความหวาดกลัวที่มนุษย์จะพบกับมันในวันแห่งการชำระบัญชี โดยที่ทุกสิ่งทีอัลลอฮ์ทรงสร้างมาจะอยู่ในสภาพการคุกเข่าอันเนื่องมาจากความกลัว เพื่อรอคอยการชำระบัญชี มนุษย์จะงุนงงเนื่องจากความหวาดกลัวโดยไม่คาดคิดมาก่อนเลย “และเจ้าเห็น (กลุ่มชน) ทุกชาติอยู่ในสภาพคุกเข่า ทุกชนชาติจะถูกเรียกมาตามบันทึกของตน วันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้” เป็นความจริงที่เดี๋ยวมันเป็นวันที่น่าสะพึงกลัวอย่างแน่นอน จนกระทั่งเด็ก ๆ จะกลายเป็นคนแก่ เพราะการเปลี่ยนสีของผมหงอกสีระชะของพวกเขา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฮา มีม¹

2. การประทานลงมาของคัมภีร์นี้จากอัลลอฮ์
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

3. แท้จริงในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้น
แน่นอน ย่อมมีสัญญาณหลากหลายสำหรับ
บรรดาผู้ศรัทธา³

4. และในการบังเกิดพวกเจ้า และสิ่งที่พระองค์
ทรงให้สัตว์แต่ละชนิดแพร่สะพัดออกไปนั้น
ย่อมเป็นสัญญาณหลากหลายสำหรับหมู่ชน
ผู้เชื่อมั่น⁴

5. และการสับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืน
และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงหลั่งลงมาจากรากฟ้า เพื่อ
เป็นปัจจัยยังชีพนั้น พระองค์ทรงให้แผ่นดินมี
ชีวิตชีวาโดยน้ำฝนหลังจากการแห้งแล้งของมัน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمِّ

نَزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

إِنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَأَنبَاءٌ لِّمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّمُؤْمِرِينَ ﴿٣﴾

وَإِخْلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

مِنْ رِّزْقٍ فَآحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ

الرِّيحِ آيَاتٌ لِّمُؤْمِرِينَ ﴿٤﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์อัลบาคอเราะฮ์ ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่หกในเจ็ดซูเราะฮ์ที่เริ่มด้วยอักษรฮามิม และเรียกว่าฮามิมมาทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮามิม

² อัลกุรอานนี้ถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจในการปกครองพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณในการกระทำของพระองค์

³ ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินตลอดจนสิ่งที่มีอยู่ในมันทั้งสองย่อมเป็นสัญญาณที่บ่งชี้ถึงเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของอัลลอฮ์ และความปรีชาญาณของพระองค์แก่หมู่ชนที่มีความเชื่อมั่นต่อการมีปรากฏของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์

⁴ ในการสร้างพวกเจ้าโอ้มนุษย์เอ๋ย และการประกอบอวัยวะส่วนต่างๆ ของพวกเจ้าตลอดจนการมีโครงสร้างอย่างสมบูรณ์ของพวกเจ้า อีกทั้งการให้สัตว์ชนิดต่างๆ และอื่นจากนั้นแพร่หลายไปทั่วทุกหนทุกแห่งนั้น เป็นสัญญาณถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพ แต่สัญญาณเหล่านี้ไม่มีใครมองเห็นนอกจากหมู่ชนผู้ศรัทธาต่อการเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ ตะอาลา

และการเปลี่ยนทิศทางเดินของลมย่อมเป็น
สัญญาณหลากหลาย สำหรับหมู่ชนผู้ใช้สติ
ปัญญา¹

6. นั่นคือสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮ์ ซึ่งเราได้
สาธยายสัญญาณเหล่านั้นแก่เจ้าด้วยความ
จริง ดั่งนั้น ด้วยคำบอกเล่าอันใดเล่า หลังจาก
อัลลอฮ์ และสัญญาณต่างๆ ของพระองค์ที่พวก
เขาจะศรัทธากัน²

7. ความหายนะจงประสบแต่ทุกคนที่เป็นผู้
โกหก ผู้ทำบาปมาก

8. เขาได้ฟังอายาต (อัลกุรอาน) ของอัลลอฮ์
ถูกสาธยายแก่เขา แล้วเขาก็ดี้อันอย่างยโส
ประหนึ่งว่าเขาไม่เคยฟังอายาตมาก่อนเลย
ดั่งนั้น จงแจ้งข่าวแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บ
ปวด³

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ يَا حَقِيقُ يَا أَيُّهَا الْحَدِيثُ بَعْدَ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

وَلِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾

سَمِعَهُ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُ عَلَيْهِمْ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَانِ
لَرَسْمَهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾

¹ การหมุนเวียนของกลางวันและกลางคืนอย่างสม่ำเสมอไม่ขาดตอน กลางคืนพร้อมกับความมืดของมัน
และกลางวันพร้อมแสงสว่างของมันด้วยระบบอย่างรัดกุมละเอียดอ่อนแน่นอน และทรงประทานน้ำฝน
ลงมาจากฟากฟ้าเพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่มนุษย์ ตลอดจนให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตชีวาขึ้น อีกทั้ง
การเปลี่ยนทิศทางเดินของลมจากเหนือไปใต้ จากลมร้อนเป็นลมหนาว และจากลมอ่อนๆ เป็นลมพายุ
ดังกล่าวมานี้ย่อมเป็นสัญญาณอย่างชัดเจนถึงการมีปรากฏของอัลลอฮ์แก่ผู้มีสติปัญญาใคร่ครวญ

² เหล่านี้คือสัญญาณต่างๆ และหลักฐานต่างๆ ของอัลลอฮ์ ซึ่งเราได้สาธยายให้เจ้าฟังด้วยความจริง
ปราศจากการเคลือบแฝงใดๆ ดั่งนั้นพวกกุฟฟารมักกะฮ์ไม่ยอมเชื่อคำกล่าวของอัลลอฮ์ และหลักฐาน
ต่างๆ เหล่านี้แล้วคำกล่าวอันใดเล่าที่พวกเขาจะเชื่อถือและศรัทธากัน คำตอบก็คือ พวกเขาจะไม่ศรัทธา
อย่างแน่นอน

³ ความวิบัติความหายนะจงประสบแต่ทุกคนที่เป็นผู้โกหกกล่าวคำเท็จอยู่เสมอ และผู้กระทำความบาปมาก
นี่คือสัญญาณร้ายจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้ เมื่ออายาตอัลกุรอาน ถูกอ่านให้เขาฟังเขาก็
ดี้อันยโสโอหัง อยู่กับการปฏิเสธศรัทธา หยิ่งยโส ต่อการศรัทธาในอายาตอัลกุรอานคล้ายกับว่าเขา
ไม่เคยฟังมาก่อนเลย ดั่งนั้นมุฮัมมัดจงแจ้งข่าวให้เขาทราบว่าการลงโทษอันเจ็บปวดจะประสบแก่เขา
อย่างแน่นอน

9. และเมื่อเขาได้ทราบสิ่งใดจากอายาตของเรา เขาก็ถือเอาอายาตนั้นๆ เป็นการล้อเลียน จนเหล่านี้สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ¹

10. เบื้องหน้าพวกเขาคือนรกญะฮันนัม และสิ่งที่พวกเขาชวนชวายเป็นจะไม่อำนวยการประโชชน์อันใดแก่พวกเขาได้ และสิ่งที่พวกเขายึดถือเอาเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ ก็จะไม่อำนวยการประโชชน์เช่นกัน และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวง²

11. นี่คือนวทางที่ถูกต้อง³ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออายาต (อัลกุรอาน) แห่งพระเจ้าของพวกเขา สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหันตอย่างเจ็บปวด⁴

12. อัลลอฮ์ คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์สำหรับพวกเจ้า เพื่อให้เรือเดินสมุทรแล่นไปตามน่านน้ำโดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของ

وَإِذْ أَعْلِمُ مِنْ آيَاتِنَا سَيِّئَاتِهَا هُمْ رَاوُوا
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٠﴾

مِنْ وَرَأْيِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا سَيِّئَاتِهَا
وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١١﴾

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا رَحِمَهُمْ اللَّهُ عَذَابٌ
مِنْ رَبِّهِمْ أَلِيمٌ ﴿١٢﴾

﴿١٢﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفَلَاحُ فِيهِ بِأَمْرِهِ
وَلِيَسْتَفْعِلُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

¹ คืออาชญากรผู้หนึ่งเมื่อได้ทราบข่าวจากอายาตต่างๆ ที่ประทานลงมาให้แก่มุฮัมมัดเขาก็ถือเป็นการล้อเลียนเยาะเย้ย บรรดาอาชญากรผู้เยาะเย้ยอัลกุรอานนี้ พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดและน่าอัปยศ

² นรกญะฮันนัมกำลังคอยพวกเขาอยู่แล้ว เนื่องด้วยพวกเขาแสวงปฏิเสศและหยิ่งยโสต่อความจริงในโลก ดุนยา สิ่งที่พวกเขาได้ครอบครองเอาไว้เช่นทรัพย์สมบัติและลูกหลาน และสิ่งที่พวกเขาบูชากราบไหว้โดยยึดถือเอาเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ จะไม่อำนวยการประโชชน์อันใดแก่พวกเขา

³ อัลกุรอานนี้ คือนวทางที่ถูกต้องและเป็นการชี้หนำอย่างสมบูรณ์แก่ผู้ศรัทธา และปฏิบัติติดตาม

⁴ ส่วนผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อกุรอานและผินหลังให้โดยไม่มีเหตุต่ออัลกุรอานนั้น พวกเขาจะถูกลงโทษในรูปแบบต่างๆ ของการลงโทษอย่างเจ็บปวดและอย่างมหันต์

พระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้ขอบคุณ¹

13. และพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นประโยชน์แก่พวกเขา ทั้งหมดนี้มาจากพระองค์ แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ²

14. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกเขาอภัยแก่บรรดาผู้ที่ไม่หวังในวันทั้งหลายของอัลลอฮ์เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนแก่หมู่ชนตามที่พวกเขาได้ชวนชวายเป็น³

15. ผู้ใดกระทำความดีก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง และผู้ใดกระทำความชั่ว ก็จะถูกหนักแก่ตัวของเขาเอง แล้วพวกเขาย่อมจะกลับไปหาพระเจ้าของพวกเขา⁴

16. และโดยแน่นอนเราได้ประทานคัมภีร์และ

وَسَخَّرْنَا لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ
إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ رُجُوعٌ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْءَاثَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ بِالْكِتَابِ وَالْفِكْرِ وَالنَّبِيَّةِ

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยเดชานุภาพและเคล็ดลับของพระองค์ ทรงทำทะเลที่กว้างใหญ่ไพศาลให้สงบราบเรียบเป็นประโยชน์สำหรับพวกเขา ทั้งนี้เพื่อให้เรือเดินสมุทรได้แล่นไปในท้องทะเลโดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์เพื่อการค้าขาย การค้นคว้าหาทรัพยากรในท้องทะเล เช่น ไข่มุก และจับปลา และเพื่อที่พวกเขาจะได้ขอบคุณพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา

² พระองค์ทรงสร้างทุก ๆ สิ่งที่อยู่ในจักรวาลนี้ เช่น ดวงดาวต่าง ๆ ภูเขา ทะเล แม่น้ำ พืชผัก และต้นไม้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเขา ทั้งหมดนี้มาจากความโปรดปรานความเมตตาและการมีพระคุณของพระองค์องค์เดียว ดังกล่าวมานี้ย่อมเป็นบทเรียนและข้อคิดแก่หมู่ชนที่ใคร่ครวญถึงการสร้างอันน่าประทับใจของพระองค์

³ อินหนะซีรกล่าวว่า บรรดามุสลิมถูกใช้ให้อดทนต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีน และพวกเขาจะถูกลูกิตาบาเพราะพวกเขาไม่เกรงกลัวการลงโทษของอัลลอฮ์ และไม่ศรัทธาต่อวันอาคีเราะฮ์ ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

⁴ การกระทำความดี หรือกระทำความชั่วของแต่ละคนในโลกดุนยานี้ย่อมได้แก่ตัวของเขาเอง แล้วมนุษย์เอ๋ย หลังจากชีวิตนี้ พวกเขาจะต้องกลับไปหาพระองค์เพื่อรับการตอบแทนตามผลงานของพวกเขาทั้งดีและชั่ว

ข้อชี้ขาดตัดสินและการเป็นหนีแ่ก่วงศั้วาน
ของอิสรออิล และเราไดให้บัจจัยยังชีพจากสิ่ง
ดี ๆ แก่พวกเขา และเราไดยกย่องพวกเขาให้
เหนือประชาชาติทั้งหลายในยุคนั้น¹

17. และเราไดประทานหลักฐานอันชัดแจ้งทั้ง
หลายแก่พวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขามิได
ขัดแย้งกัน เว้นแต่หลังจากไดมีความรู้มายัง
พวกเขาแล้ว แต่เนื่องจากความริษยาระหว่าง
พวกเขาตนเอง แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรง
ตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกียามะฮ์ ในสิ่งที่
พวกเขาได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น²

18. แล้วเราไดตั้งเจ้าให้อยู่บนแนวทางหนึ่งใน
เรื่องของศาสนาที่แท้จริง ดั่งนั้นจงปฏิบัติตาม
แนวทางนั้น และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำ
ของบรรดาผู้ไม่สู้³

19. แท้จริงพวกเขาไม่อาจจะช่วยเจ้าให้พ้นจาก
อัลลอฮ์แต่อย่างใด และแท้จริงพวกอธรรมนั้น

وَرَزَقْنَهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

وَأَاتَيْنَاهُم بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا
إِلَّا مِّن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْوَعْدُ بَعَثْنَا إِلَيْهِمْ
إِن رَّبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيحَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُوكَ عَلَىٰ شَيْءٍ وَإِنِ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

¹ เราได้ประทานคัมภีร์อัลเตอรอต และข้อชี้ขาดตัดสินในปัญหาต่างๆ ระหว่างผู้ขัดแย้งทั้งสองฝ่ายใน
รูปแบบที่จะให้บรรลุสู่ความยุติธรรม และการเป็นหนี เช่น มุฮา ฮารุน ดาวิด และสุลัยมานแ่ก่วงศั้วาน
ของอิสรออิล และเราไดให้บัจจัยยังชีพที่ดีๆ เช่น ชนมหวาน อัลมันและนกอัลซิลวา และเราไดยกย่องให้
เกียรติแ่ก่วงศั้วานอิสรออิลเหนือประชาชาติอื่นๆ ในสมัยนั้น

² เราได้ชี้แจงแก่พวกเขาในคัมภีร์อัลเตอรอตเรื่องของบัญญัติต่างๆ และเรื่องเกี่ยวกับมุฮัมมัด คือลล-
ลอสู่อะลัยฮิวะซัลลัม อย่างสมบูรณ์ที่สุด พวกเขามิได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น เว้นแต่หลังจากไดมีหลักฐาน
และข้อพิสูจน์ต่างๆ ถึงความสังจบของมุฮัมมัด ทั้งนี้เพราะความริษยา ความต้อริ้นและความต้องการที่
จะเป็นหัวหน้าระหว่างพวกเขาตนเอง และในวันกียามะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงตัดสินระหว่างปวง
บ่าวในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกันเกี่ยวกับเรื่องของศาสนา

³ เราได้ตั้งให้เจ้าอยู่บนแนวทางที่ชัดแจ้งถูกต้องและเหมาะสมในเรื่องของศาสนา ดั่งนั้นจงปฏิบัติตาม
สิ่งที่ถูกวะฮียให้แก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำและการหลงผิดของพวก
มุชริกีน

ต่างก็เป็นมิตรซึ่งกันและกัน แต่อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้คุ้มครองบรรดาผู้ยำเกรง¹

20. อัลกุรอานนี้เป็นแสงสว่างแก่มวลมนุษย์ และเป็นแนวทางที่ถูกต้องและความเมตตาแก่หมู่ชนที่มีความเชื่อมั่น²

21. หรือบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วคิดหรือว่าจะทำให้พวกเขาเป็นเช่นบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย ให้เท่าเทียมกัน ทั้งในเวลาที่มีชีวิตของพวกเขาและการตายของพวกเขา สิ่งที่พวกเขาตัดสินนั้นมันชั่วแท้ๆ³

22. และอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความเที่ยงธรรม และเพื่อทุกๆ ชีวิต (ทุกคน) จะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ชวนเขาเอาไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด⁴

هَذَا صِرَاطٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَحْمَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً
نَجْيَاهُمْ وَمَمَاتِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَالتَّجْزَى
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

¹ พวกเขาไม่สามารถจะปกป้องเจ้าให้พ้นจากการลงโทษหากเจ้ายอมเดินตามการหลงผิดของพวกเขา บรรดาพวกอธรรมนั้นต่างก็อาศัยซึ่งกันและกันในโลกดุนยา ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์พวกเขาจะไม่มีมิตร อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้ช่วยเหลือและคุ้มครองบรรดามุอฺมินผู้ยำเกรงทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

² อัลกุรอานนี้เป็นแสงสว่างและดวงประทีปแก่มวลมนุษย์ในจิตใจ เป็นคัมภีร์แห่งแนวทางที่ถูกต้องและเมตตาแก่ผู้ที่ศรัทธา และปฏิบัติตามด้วยความจริงใจ

³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่กระทำความชั่ว คิดหรือว่าจะทำให้พวกเขามีความเท่าเทียมกับบรรดามุอฺมินผู้ทรงคุณธรรมทั้งในยามมีชีวิตอยู่และในยามตายของพวกเขา เป็นไปไม่ได้ที่เราจะให้ความเท่าเทียมกันระหว่างมุอฺมินและกาฟิร เพราะมุอฺมินนั้นมีชีวิตอยู่กับการดีและการจงรักภักดี ส่วนกาฟิรนั้นมีชีวิตอยู่กับการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืน การตัดสินของพวกเขาในข้างชั่วช้าแท้ๆ ในการให้เท่าเทียมกันระหว่างพวกเขากับบรรดามุอฺมิน

⁴ อัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความเที่ยงธรรม ทรงประทานบทบัญญัติต่างๆ และทรงส่งบรรดารอซูลมาเพื่อให้มนุษย์ยึดถือปฏิบัติในการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ ดังนั้นผู้ใดศรัทธาและกระทำความดีเขาก็จะได้รับการตอบแทนที่ดี และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาและกระทำความชั่ว การตอบแทนของเขาก็ือนรกญะฮันนัม โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรม เพราะการยุติธรรมของพระเจ้านั้นจะครอบคลุมในวันกียามะฮ์

23. เจ้าเคยเห็นผู้ที่ยึดถือเอาอารมณ์ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขาบ้างไหม? และอัลลอฮ์จะทรงให้เขาหลงทางด้วยความมรบบรู้ (ของพระองค์) และทรงผนึกการฟังของเขาและหัวใจของเขา และทรงทำให้มีสิ่งบดบังดวงตาของเขา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะชี้แนะแก่เขาหลังจากอัลลอฮ์ พวกเจ้ามิได้ใคร่ครวญกันดอกหรือ?¹

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَغَلَّبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

24. และพวกเขาบอกว่า ไม่มีชีวิตอื่นใดนอกจากการมีชีวิตของเราในโลกนี้ เราจะตายไป และเราจะมีชีวิตอยู่ และไม่มีสิ่งใดจะมาทำลายเราได้ (ให้เราตาย) นอกจากกาลเวลาเท่านั้น สำหรับพวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นดอก นอกจากพวกเขาเดาเอาเท่านั้น²

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

25. และเมื่ออายตต่างๆ อันชัดแจ้งของเราถูกสาธยายแก่พวกเขา ข้อขัดแย้งของพวกเขาก็ไม่มีอะไร นอกจากพวกเขาจะกล่าวว่าจงนำบรรพบุรุษของเราให้คืนชีพกลับมา หากพวก

وَإِذَا نُنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بِسَنَتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعُوا آبَاءَنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

¹ อัคศอวีย์ได้อธิบายอายะฮ์นี้ว่า อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงกล่าวถึงลักษณะของพวกกุฟฟาร 4 ประการ คือ

1. เคารพบูชาอารมณ์ใฝ่ต่ำ
2. การหลงทางของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้
3. ประทับตราบนหู และหัวใจของพวกเขา
4. ทำให้มีสิ่งบดบังบนดวงตาของพวกเขา

ทั้งหมดนี้เป็นการคู่ควรแก่การหลงทาง แสงสว่างหรือการชี้หน้าที่ดีไม่อาจที่จะเข้าไปถึงพวกเขาได้ อหนึ่งคำว่า “อะลา อิลมิน” นั้น นักตีพิมพ์มีความเห็นเป็นสองความหมาย คือ “ด้วยความมรบบรู้ของอัลลอฮ์” หรือ “ด้วยความรู้ของผู้หลงทางเอง”

² พวกมุชริกีนกล่าวว่า ไม่มีชีวิตอื่นใดนอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ บางคนก็ตายไป บางคนก็มีชีวิตอยู่ ไม่มีโลกอาคิเราะฮ์ ไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้เราตายนอกจากการหมุนเวียนของกาลเวลา พระองค์ได้ตอบแก่พวกเขาว่าพวกเขาไม่มีหลักฐานใดๆ ที่จะนำมายืนยันคำกล่าวของพวกเขาได้ นอกจากการนึกคิดและการคาดคะเนเอาเท่านั้น

ท่านเป็นผู้สัตย์จริง¹

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงให้พวกท่านมีชีวิตขึ้นมา และทรงให้พวกท่านตายไปแล้วพระองค์จะทรงรวบรวมพวกท่านในวันกิยามะฮ์ อย่างไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในเรื่องนั้น แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้²

27. และอำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ วันแห่งยามอวสานจะเกิดขึ้น ในวันนั้นบรรดาผู้กล่าวเท็จจะขาดทุนอย่างย่อยยับ³

28. และเจ้าจะเห็น (กลุ่มชน) ทุกชาติอยู่ในสภาพคุกเข่า ทุกชนชาติจะถูกเรียกมาตามบันทึกของตน วันนั้นพวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้⁴

29. นี่คือบันทึกของเรา (บันทึกนี้) จะพูดถึงเรื่องของพวกเขาด้วยความจริง แท้จริงเราได้

قُلْ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَ يَدْعُ بِحُجْرَتِكُمُ الْمَبْطُوتَاتُ ﴿٢٧﴾

وَرَأَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْرَوْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

هَذَا كِتَابُنَا نَطُقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

¹ เมื่ออายาตอัลกุรอานถูกอ่านให้แก่พวกมุซริกีน โดยมีหลักฐานของพวกเขายังชัดเจนถึงเรื่องการฟื้นคืนชีพ ข้อโต้แย้งหรือหลักฐานของพวกเขาก็ไม่มีอะไรนอกจากจะกล่าวว่า จงให้บรรพบุรุษของพวกเรา กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งซิ หากว่าสิ่งที่พวกท่านพูดถึงนั้นเป็นความจริง

² มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า อัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกท่านมาเริ่มตั้งแต่ พวกท่านเป็นน้ำอสุจิหยดหนึ่งและทรงให้พวกท่านตาย เมื่อกำหนดเวลามาถึง มิใช่ดังเช่นที่พวกท่านกล่าวอ้างว่า เมื่อเกิดมาแล้วก็ตายไปตามกาลเวลา ดังนั้นหลังจากตายไปแล้ว พระองค์จะให้พวกท่านกลับฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์ เพื่อการสอบสวนและการตอบแทนอย่างปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น แต่ส่วนมากของมนุษย์เพราะความไม่รู้และไม่พินิจพิจารณา พวกเขาจึงไม่รู้ถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์

³ ทุกๆ สิ่งในจักรวาลทั้งเบื้องบนและเบื้องล่างเป็นสิทธิเด็ดขาดของอัลลอฮ์ ในวันกิยามะฮ์นั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมเชื่อสัญญาต่างๆ ของอัลลอฮ์จะขาดทุนอย่างย่อยยับ

⁴ โอ้อูซุลเอฮ์ย เจ้าจะเห็นแต่ละประชาชาติอยู่ในสภาพคุกเข่าเพราะความกลัว แต่ละประชาชาติจะถูกเรียกให้ไปรับบันทึกการงานของตน และจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า ในวันอันน่าสะพรึงกลัวนี้ พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนตามผลงานของพวกเขาทั้งดีและชั่ว

ให้บันทึกไว้ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้¹

30. ดังนั้นส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย พระเจ้าของพวกเขาก็จะทรงให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ นั่นคือความสำเร็จอันชัดแจ้ง²

31. และส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น आयาดต่างๆ ของข้า มิได้ถูกสาธยายแก่พวกเขาดอกหรือ? แต่พวกเขาอวดโอ้หังและพวกเขาคือหมู่ชนผู้กระทำความผิด³

32. และเมื่อได้มีการกล่าวว่า แท้จริงสัญญาณของอัลลอฮฺนั้นเป็นความจริง และยามอวสานนั้นไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในเรื่องนั้น พวกเขาจะกล่าวว่า เราไม่รู้ว่ายามอวสานคืออะไร เราคิดว่ามันมีข้ออะไรเลย นอกจากเป็นการเดาเท่านั้น และเรามีได้เป็นผู้เชื่อมั่นในเรื่องนี้⁴

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِنَا تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُفَرْتُمْ مَا تُحْجِرِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْنَا مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِينَ ﴿٣٢﴾

¹ นี่คือบันทึกของพวกเขาที่ยืนยันถึงการกระทำของพวกเขาด้วยความจริง ไม่ขาดไม่เกินเราได้ให้เหล่าอิกะฮฺบันทึกการกระทำของพวกเขาไว้

² ส่วนบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา ที่กระทำความดี ย้ำเกรงต่ออัลลอฮฺในโลกคุณยานั้น อัลลอฮฺจะให้พวกเขาอยู่ในสวนสวรรค์ ความเมตตาหมายถึงสวนสวรรค์ เพราะเป็นสถานที่ความเมตตาถูกประทานลงมานั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ ซึ่งไม่มีความสำเร็จอื่นใดอีกแล้ว

³ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะมีกล่าวแก่พวกเขาเป็นเชิงตำหนิว่า บรรดาเรอซูลมิได้มาสาธยายสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮฺแก่พวกเขาดอกหรือ? แต่พวกเขาก็ยังโอ้อวดโอ้หังไม่ยอมศรัทธา และผินหลังให้ไม่ยอมเชื่อฟัง ดังนั้นพวกเขาก็จึงเป็นหมู่ผู้กระทำความผิดให้แก่ตัวของพวกเขานั่นเอง

⁴ คือสัญญาณของอัลลอฮฺ ตะอาลา ต่อการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทนนั้นเป็นความจริง และวันกียามะฮฺนั้นจะมีขึ้นจริงปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น พวกเขาจะกล่าวว่า มันคืออะไร? มันเป็นความจริงหรือความเท็จ เราไม่เชื่อ แต่เราได้ยินมนุษย์พูดกันว่า มีวันอาคิเราะฮฺ เราก็คิดว่ามันมีข้ออื่นใด เราก็คาดคิดและเดาเอา เราไม่มีความเชื่อมั่นต่อเรื่องของอาคิเราะฮฺ และนี่คือการยืนยันจากพวกเขาถึงการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาต่อวันกียามะฮฺ

33. และความชั่วที่พวกเขาได้กระทำเอาไว้จะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา¹

34. และจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า วันนี่เราจะลืมพวกเจ้าเช่นที่พวกเจ้าได้ลืมการพบในวันนี่ของพวกเจ้า และนรกคือที่พำนักของพวกเจ้า และสำหรับพวกเจ้าจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ²

35. เช่นนั้นแหละ เพราะพวกเจ้าได้ยึดถือเอาอายตต่าง ๆ ของอัลลอฮ์เป็นการล้อเลียน และชีวิตในโลกคุณยານี้ ได้ล่อลวงพวกเจ้า ดังนั้นวันนี่พวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากนรกนั้น และพวกเขาจะไม่ถูกขอร้องให้กลับไปแก้ตัวเพื่อขอขมาโทษ³

36. ฉะนั้นมวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และพระเจ้าแห่ง

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ

مَا كَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسُوا كُرْهُنَّ لِئَلَّا نُؤْمِرَ بِهَا

وَمَا نَكْرَهُهَا وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٣٤﴾

ذَلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ مَا آتَىٰ اللَّهُ هُزُوًا وَعَرَضْنَا

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا قَالِئَوْمَ لَا تَجْرُونَ مِنْهَا

وَلَهُمْ سَعَتُونَ ﴿٣٥﴾

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

¹ การงานที่ชั่วที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็ปรากฏขึ้นให้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาในวันอาคิเราะฮ์และการลงโทษที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้ในโลกคุณยาก็ได้ประสบแก่พวกเขา

² จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่าวันนี่เราจะปล่อยทิ้งพวกเจ้าไว้กับการลงโทษ และเราจะปฏิบัติกับพวกเจ้าเช่นการปฏิบัติของผู้หลงลืม เช่นเดียวกับที่พวกเจ้าได้เคยละทิ้งการจงรักภักดี ซึ่งมันจะเป็นเสียบของพวกเจ้าในวันนี่ ดังนั้นนรกยูษันนัมคือที่พำนักของพวกเจ้า และไม่มีผู้คุ้มครองและช่วยเหลือพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้

³ อันเนื่องจากพวกเจ้าได้เยาะเย้ยพระดำรัสของอัลลอฮ์และถือเป็นเรื่องล้อเลียน อีกทั้งความเพริศแพรวความไม่ติงามต่าง ๆ ได้ล่อลวงพวกเจ้าให้เห็นคล้อยตามไป จนกระทั่งพวกเจ้าคิดว่าไม่มีชีวิตอื่นใดอีกแล้ว ไม่มีการฟื้นคืนชีพและไม่มีการตอบแทน ดังนั้นในวันนี่พวกเจ้าจะไม่ถูกนำให้ออกจากนรก คือจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล และจะไม่ถูกขอร้องจากพวกเขาเพื่อขอความยินยอมต่อพระเจ้าของพวกเขาด้วยการกลับเนื้อกลับตัวและการจงรักภักดี เพราะจะไม่เกิดประโยชน์อันใดในวันนั้น โปรดดูเชิงอรรถของเราในอายะฮ์ที่ 36 ของซูเราะฮ์อัลฟาฏีร เมื่อพวกก้ออศยานี้เปรียบเทียบกับ “คนป่วยที่ไปโรงพยาบาลกับคนทำคามชั่วและไม่เชื่อฟังนะบี”

แผ่นดินนี้ พระเจ้าแห่งสากลโลก¹

37. ความยิ่งใหญ่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดินนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์เท่านั้น และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

¹ ดังนั้นการสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์โดยเฉพาะ ไม่มีผู้ใดคู่ควรแก่การสรรเสริญนอกจากพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้างผู้ครอบครองกรรมสิทธิ์ในสิ่งที่ถูกสร้างและทุกสิ่งในจักรวาลทั้งหมด

² ความยิ่งใหญ่และพระเกียรติ การคงอยู่ตลอดกาล และความสมบูรณ์ยิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์แต่องค์เดียว

(46) ซูเราะฮ์ อัลอะฮ์กาฟ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 35 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะฮ์กาฟ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่มีเป้าหมายเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ เรื่องอะกีดะฮ์เป็นหลักการใหญ่ คือการให้ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน แกนสำคัญที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงก็คือ เรื่องของศาสน์และการเป็นรอซูล เพื่อยืนยันถึงความสัจจริงแห่งศาสน์ของมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลิม และความสัจจริงของอัลกุรอาน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวในตอนเริ่มต้นถึงอัลกุรอาน ซึ่งถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์ว่าเป็นจริง แล้วได้กล่าวถึงรูปปั้นเจว็ดซึ่งพวกมุชริกีนกราบไหว้บูชากัน โดยอ้างว่ามันเป็นพระเจ้าคู่เคียงกับอัลลอฮ์ เพื่อที่จะช่วยเหลือพวกเขา ณ ที่พระองค์ และได้ชี้แจงถึงการหลงทางและความผิดของพวกเขาในการเคารพสักการะสิ่งที่มันไม่ได้ยินและไม่ได้ให้ประโยชน์อันใดแล้วได้กล่าวถึงความสงสัยของพวกมุชริกีนเกี่ยวกับอัลกุรอาน โดยได้ตอบโต้ความสงสัยนั้นด้วยหลักฐานที่ชัดเจนและข้อพิสูจน์ที่ปฏิเสธไม่ได้

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงตัวอย่างสองแบบของมนุษย์ที่อยู่ในการฮิตายะฮ์ และการหลงทาง โดยกล่าวถึง ตัวอย่างของลูกที่ดี ที่อยู่ในแนวทางของธรรมชาติ จงรักภักดีต่อบิดามารดาเมื่อเขาได้เติบโตขึ้นและมีอายุมากขึ้น เขาก็ได้เพิ่มความยำเกรง ความดี และการทำความดีแก่บิดามารดาของเขามากยิ่งขึ้น อีกตัวอย่างหนึ่งของลูกที่เลวทราม หันห่างออกจากแนวทางของธรรมชาติ เนรคุณต่อบิดามารดา ซึ่งเขาเย้ยหยันและเหยียดหยามต่อการศรัทธา การฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมในวันกิยามะฮ์ และบั้นปลายของลูกแต่ละคน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของฮุดอะลียอิสลาม กับหมู่ชนของเขาที่เกรี้ยวกราด

คือกลุ่มชนอ้าต ซึ่งแสดงความโอหังตามหัวเมืองต่าง ๆ และหลอกลวงไปปิดว่าพวกเขา มีอำนาจเข้มแข็ง มีกำลังแข็งแรง แต่ผลสุดท้ายของพวกเขาเป็นอย่างไร สิ่งที่เขาได้รับการตอบแทนก็คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำลายล้างพวกเขาด้วยลมพายุอย่างถอนรากถอนโคน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกกุฟฟารุเรซให้ระมัดระวังในความเกรี้ยวกราดและความหยิ่งยโสโอหังของพวกเขาต่อข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ และการปฏิเสธของพวกเขาต่อท่านรอซูลคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยเรื่องของญินจำนวนหนึ่งซึ่งได้มาฟังการอ่านอัลกุรอาน แล้วพวกเขาก็ศรัทธาและได้กลับไปตักเตือนกลุ่มชนของพวกเขาเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธา ทั้งนี้เป็นการเตือนมนุษย์ผู้ต้อรันให้ตระหนักถึงการนำหน้าของพวกเขาญินก่อนพวกเขาในการเข้ารับนับถืออิสลาม

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลอะฮ์กาฟ ถูกขนานนามเช่นนี้เพราะว่าอัลอะฮ์กาฟเป็นสถานที่ของหมู่ชนอ้าต ซึ่งอัลลอฮ์ทรงทำลายล้างพวกเขา เพราะความเกรี้ยวกราดและการมีอำนาจเข้มแข็งของพวกเขา ที่พำนักของพวกเขาอยู่ที่เมืองอัลอะฮ์กาฟในประเทศเยเมน “จงรำลึกถึง (ฮูด) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาอ้าต ขณะที่เขากล่าวเตือนหมู่ชนของเขาที่หุบเขาอัลอะฮ์กาฟ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ฮามีมี¹

حَمِيمٌ

2. การประทอนลงมาของคัมภีร์นี้จากอัลลอฮ์
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

3. เรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเพื่ออื่นใด เว้นแต่
ด้วยความจริง และวาระที่ถูกกำหนดไว้ แต่
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นผู้ฉินหลังให้จากสิ่ง
ที่พวกเขาถูกตักเตือน³

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ

4. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอก
หรือ สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์
จงแสดงให้ข้าเห็นซิว่าพวกมันได้สร้างอะไรใน
แผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การ
สร้าง) ชั้นฟ้าทั้งหลาย จงนำคัมภีร์ก่อนหน้านี้
มาให้ข้าดูซิ หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้
(ที่เป็นหลักฐานยืนยันในกรณีนี้) หากพวกท่าน

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنذِرُونَ بِكِتَابٍ
مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنشُرُوا مِن عَلِيمٍ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์ที่สอง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่เจ็ด ซูเราะฮ์สุดท้าย
ที่เริ่มด้วยอักษรฮามีมี และเรียกว่าฮามีมีทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮามีมี

² อัลกุรอานนี้ถูกประทอนลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจในการปกครองของพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณ
ในการกระทำของพระองค์

³ คือเราได้สร้างทั้งสองและสิ่งที่อยู่ในมันโดยไร้ประโยชน์ แต่ได้สร้างขึ้นมาเพื่อเคล็ดลับและเป็นการ
ชี้บ่งถึงความเป็นเอกภาพของเรา และเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของเรา และวาระที่ถูกกำหนดไว้คือวาระ
แห่งการสูญสลายมันทั้งสองนั่นคือวันกิยามะฮ์ แต่พวกกุฟฟารเหล่านั้นฉินหลังให้กับสิ่งที่พวกเขาได้รับ
การตักเตือนว่าจะมีการลงโทษโดยที่พวกเขามิได้ใคร่ครวญและเตรียมตัวเพื่อเผชิญหน้ากับวันแห่งการ
ตอบแทน

เป็นผู้สัตย์จริง¹

5. และใครเล่าจะหลงทางมากไปกว่าผู้ที่วิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ที่มันจะไม่ตอบรับ (การวิงวอนของ) เขาจนถึงวันกิยามะฮ์ และพวกมันเฉยเมยต่อการวิงวอนขอของพวกเขา²

6. และเมื่อมนุษย์ถูกรวมให้มาชุมนุมกัน พวกมัน (เจว็ด) จะเป็นศัตรูกับพวกเขา และจะเป็นผู้ปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา³

7. และเมื่ออายาตต่างๆ อันชัดแจ้งของเรา ถูกสาธยายแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวเกี่ยวกับสัจธรรม (อัลกุรอาน) ที่ได้มีมายังพวกเขาว่า นี่คือนายกอลอย่างชัดแจ้ง⁴

8. หรือพวกเขา กล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้ปั้นแต่งอัลกุรอานนั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ถ้าฉันได้ปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้น พวกท่านก็ไม่มีอำนาจอันใดที่จะช่วยเหลือฉันได้จาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกำลัง่วนอยู่ในเรื่องนี้ พอเพียงแล้วที่พระองค์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และพระองค์

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ ﴿٦﴾

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٧﴾

وَإِذَا تَنَزَّلَتْ عَلَيْنَا بَيِّنَاتٌ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٨﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

¹ จงกล่าวแก่พวกมุชริกีนว่า พวกท่านจงบอกฉันซิว่า รูปปั้นหรือเจว็ดที่พวกท่านเคารพบูชาอยู่นั้น พวกมันได้สร้างอะไรให้เป็นประจักษ์พยานหรือเป็นรูปธรรม หรือพวกมันมีส่วนร่วมกับการสร้างชั้นฟ้าต่างๆ ขอให้พวกท่านนำหลักฐานจากคัมภีร์สักฉบับหนึ่งที่ใช้ให้พวกท่านเคารพบูชารูปปั้นเหล่านี้ หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริงในคำกล่าวอ้างของพวกท่าน

² ไม่มีผู้ใดที่จะหลงทางและโง่งมไปกว่าผู้ที่เคารพบูชารูปปั้นหรือเจว็ดที่มันไม่ได้ยินการวิงวอนขอของพวกเขาไปจนกระทั่งวันกิยามะฮ์ และพวกมันก็ไม่ได้ยินและไม่เข้าใจคำวิงวอนขอของพวกเขาเช่นกัน

³ และเมื่อมนุษย์ถูกนำมาให้ชุมนุมกันเพื่อการสอบสวนในวันกิยามะฮ์ บรรดาเจว็ดจะเป็นศัตรูกับพวกเขา และมันจะปลีกตัวจากการเคารพบูชาของพวกเขา

⁴ เมื่ออายาตอัลกุรอานถูกอ่านแก่พวกเขา ซึ่งเป็นอายาตที่ชัดแจ้งเป็นพระดำรัสมาจากอัลลอฮ์พวกปฏิเสธศรัทธากล่าวเกี่ยวกับอัลกุรอานที่มาจากอัลลอฮ์ว่า นี่คือนายกอลอย่างไม่ต้องสงสัย

เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

9. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันมิได้เป็นคนแรก
ในบรรดารอฮูล และฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น
แก่ฉันและแก่พวกท่าน ฉันมิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด
นอกจากสิ่งที่ถูกวะฮีย์ให้แก่ฉัน และฉันมิใช่
ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง²

10. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอก
หรือว่า ถ้าหากอัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์ และ
พวกท่านปฏิเสธอัลกุรอานนั้น ทั้งๆ ที่มีพยาน
คนหนึ่งจากวงศ์วานของอิสรออีลเป็นพยาน
ต่อลักษณะเช่นเดียวกัน (คือคัมภีร์อัตเตวารอต)
แล้วเขาก็ศรัทธา แต่พวกท่านยังดื้อรั้นหยิ่งโส
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้
อธรรม³

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَاعِي الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي
مَا يُفْعَلُ فِي وَلَا يَكْرَهُنَّ إِلَّا مَا وَحَىٰ إِلَيَّ
وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانُوا مِن عِندِ اللَّهِ
وَكَفَرُوا بِهِ ۖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ
بِأَنَّ عَلِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ قَامَ
وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

¹ หรือพวกเขา กล่าวว่า มุฮัมมัด ได้ปั้นแต่ง และ กุ้อัลกุรอาน ขึ้น จาก ตัว ของ เขาเอง มุฮัมมัด จง กล่าว แก่ พวก เขา ว่า สม มติ ว่า ฉัน ได้ ปั้น แต่ง หรือ เรียบ เรียง อัลกุรอาน ขึ้น จริง พวก ท่าน ก็ ไม่ สามารถ ที่ จะ ปก ปอง ฉัน ให้ พ้น จาก การ ลง โทษ ของ อัลลอฮ์ ได้ ทำ ไหม เล่า ฉัน จะ กุ เรือง ขึ้น เพื่อ เห็น แก่ พวก ท่าน และ ฉัน ต้อง เผชิญ กับการ ลง โทษ ของ พระ องค์ ค่ะ พระ องค์ คง รู้ ดี ยิง ถึง สิ่ง ที่ พวก ท่าน กำลัง วุ่น กัน อยู่ ใน เรื่อง ของ อัลกุรอาน โดย กล่าว ว่า เป็น กวี เป็น มา ยา กล เป็น การ ปั้น แต่ง และ อื่น จาก นี้ เป็น การ พอ เพียง แล้ว ที่ พระ องค์ ทรง เป็น พยาน ว่า ฉัน เป็น ผู้ สัจ จะ และ เป็น ผู้ เผยแผ่ ศาสนา ของ พระ องค์ และ ทรง เป็น พยาน ว่า พวก ท่าน ดื้อ ร้น และ ปฏิเสธ ศรัทธา
² คือ ฉัน มิ ได้ เป็น รอฮูล คน แรก ของ โลก และ ฉัน มิ ได้ นำ เอง ใด มา โดย ที่ มิ ได้ มี ผู้ ไต่ ก่อน หน้า ฉัน นำ มา ก่อน แล้ว คือ ได้ มี บรรดา รอฮูล ก่อน หน้า ฉัน ได้ ทำ หน้า ที่ นี้ มาก่อน แล้ว ฉัน ไม่ รู้ ว่า สิ่ง ที่ อัลลอฮ์ ทรง กำหนด ไว้ ให้ แก่ ฉัน และ แก่ พวก ท่าน มี อะไร บ้าง? เพราะ ภา กษ ภา วะ ของ อัลลอฮ์ นั้น เป็น สิ่ง เร้นลับ และ ฉัน จะ ไม่ ปฏิบัติ ตาม สิ่ง ใด นอก จาก สิ่ง ที่ อัลลอฮ์ ทรง ประทาน วะฮีย์ ให้ แก่ ฉัน และ ฉัน นั้น คือ รอฮูล ผู้ ตัก เตือน พวก ท่าน ถึง การ ลง โทษ ของ อัลลอฮ์

³ มุฮัมมัด จง กล่าว แก่ พวก มุข ริ ก็น ว่า พวก ท่าน จง บอก ฉัน ซิ ว่า สภา ของ พวก ท่าน จะ เป็น เช่นไร ถ้าหาก อัลกุรอาน มา จาก อัลลอฮ์ และ พวก ท่าน ได้ ปฏิเสธ ศรัทธา ต่อ อัลกุรอาน ทั้ง ๆ ที่ มี พยาน คน หนึ่ง จาก วงศ์ วาน ของ อิสรออีล คือ อับดุลลอฮ์ อิบ นุซ ลาม เป็น พยาน รับ รอง ความเป็น จริง ของ อัลกุรอาน แล้ว เขาก็ ศรัทธา ต่อ อัลกุรอาน แต่ พวก ท่าน หยิ่ง โส ไม่ ยอม ศรัทธา ดังนั้น สภา ของ พวก ท่าน จะ เป็น เช่นไร พวก ท่าน มี ใ ช้ เป็น ผู้ หลง ทาง ที่ สด และ อธรรม ที่ สด ดอก หรือ?

แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าสลดใจ¹

14. คนเหล่านั้นคือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เป็นการตอบแทนที่พวกเขาได้กระทำไว้²

15. และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยาก และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์เขาและการหย่านมของเขาในระยะเวลาสามสิบเดือน จนกระทั่งเมื่อเขาบรรลุน้ำนมฉกรรจ์ของเขา และเมื่ออายุถึงสี่สิบปี เขาจะกล่าววิงวอนว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบคุณต่อความโปรดของพระองค์ท่าน ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ และบิดามารดาของข้าพระองค์ และให้ข้าพระองค์ทำความดีเพื่อให้พระองค์ท่านทรงพอพระทัยแก่ข้าพระองค์ และทรงให้ความดีเกิดขึ้นในลูกหลานของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอลูกแก่โทษต่อพระองค์ และแท้จริงข้าพระองค์

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَرَحْمَةً مِنِّي فَفِصْلُكُمْ ثَلَاثُونَ شَهْرًا
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي
فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنِيتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

¹ คือบรรดาผู้ที่มีคุณลักษณะประกอบด้วยการศรัทธา การให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ และตั้งใจมั่นตามคำกล่าวนั้น ในวันกิยามะฮ์สิ่งไม่เที่ยงและที่นำเกลียดชังจะไม่ประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะไม่มี ความหวาดกลัวและความเศร้าสลดเสียใจใดๆ ต่อสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยา

² บรรดามุอิมินผู้มีคุณธรรม โดยยึดมั่นอยู่ในศาสนาของพวกเขา เขาเหล่านั้นคือชาวสวรรค์ เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาได้รับความสุขสำราญ เช่นนั้นเป็นการตอบแทนแก่พวกเขาต่อการกระทำ ความดีของพวกเขาตนเอง

อยู่ในหมู่ผู้มอบน้อม¹

16. คนเหล่านี้คือ บรรดาผู้ที่เรารับรอง ส่วนที่ดีเยี่ยมจากพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้ปฏิบัติไว้ และเราจะละเลยความผิดต่างๆ ของพวกเขา โดยอยู่ร่วมกับชาวสวรรค์ เป็นการสัญญาแห่งความจริงซึ่งพวกเขาได้ถูกสัญญาไว้²

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَنَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ
وَعَدَّ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٦٦﴾

17. และผู้ที่กล่าวแก่บิดามารดาของเขาว่า อูฟ แก่ท่านทั้งสอง ท่านทั้งสองขู่ว่า ฉันจะถูกให้ออกมาพินคินซีฟอีกกระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่หลายศตวรรษก่อนหน้าฉันได้สว่างลับไปแล้ว และเขาทั้งสองร้องขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ (พาลงกล่าวแก่ลูกว่า) ความหายนะจงประสพแก่เจ้า จงศรัทธาเถิด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง แล้วเขาก็พูดว่า เรื่องนี้มิใช่

وَالَّذِي قَالَ لَوْلَاذِيهِ أَفِي لَكُمْ أَتَمِدَّانِي أَنْ أُخْرَجَ
وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ
وَيُبَكِّئُونَ، آمِنِينَ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورًا لَأُولَئِينَ ﴿٦٧﴾

¹ ในเมื่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์อยู่ที่ความพอใจของบิดามารดา และความกลัวของพระองค์อยู่ที่ความไม่พอใจของท่านทั้งสอง ดังนั้นเราจึงใช้ให้มนุษย์อย่างหนักแน่นให้ทำความดีต่อบิดามารดา เพราะมารดาของเขาได้อุ้มครรภ์และคลอดเขาด้วยความเหนื่อยยากและเจ็บปวด ระยะเวลาตั้งแต่อุ้มครรภ์จนกระทั่งหย่านมเป็นเวลาถึง 2 ปีครึ่ง ครั้นเมื่อเขาเจริญเติบโตมีอายุบรรลุน้ำนมฉกรรจ์คือ 40 ปี เขาจะวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ 3 ประการ คือ

1. ขอให้อัลลอฮ์ทรงประทานความสำเร็จให้แก่เขา เพื่อขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่ประทานให้แก่เขาและบิดามารดาของเขา คือความโปรดปรานแห่งการอิมาน การเอาฮิดและอิสลาม
2. ขอพระองค์ทรงประทานความสำเร็จให้แก่เขาด้วยการจงรักภักดีที่เป็นที่พอพระทัย ณ ที่อัลลอฮ์
3. และทรงให้ความดีเกิดขึ้นในหมู่ลูกหลานของเขา

² คนเหล่านั้นเรารับรองการจงรักภักดีของพวกเขา และเราจะตอบแทนแทนการงานที่ดีของพวกเขาด้วยสิ่งที่ดียิ่งกว่า และเราอภัยโทษความผิดต่างๆ ของพวกเขาโดยให้อยู่ร่วมกับชาวสวรรค์ซึ่งได้ยกย่องให้เกียรติแก่พวกเขาด้วยการอภัยโทษซึ่งเราได้สัญญาไว้ด้วยความสัตย์ผ่านทางบรรดารอซูลของเรา

อะไรอื่น นอกจากเป็นนิยายเหลวไหลสมัยก่อน
เท่านั้น¹

18. คนเหล่านั้นคือ บรรดาผู้ที่พระดำรัส (แห่ง
การลงโทษ) เป็นที่คู่ควรแก่พวกเขาที่จะเข้าร่วม
อยู่กับหมู่ชนต่าง ๆ แห่งพวกญินและมนุษย์ที่
ได้ล่องลับไปก่อนพวกเขา แท้จริงพวกเขาเป็น
ผู้ขาดทุน²

19. และสำหรับทุกกลุ่มย่อมมีลำดับชั้นตามที่
พวกเขาได้กระทำไว้ และพระองค์จะทรงตอบ
แทนพวกเขาอย่างครบถ้วนตามผลงานของพวกเขา
โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอวยุติธรรม³

20. และวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำ
มาอยู่ต่อหน้าไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวแก่พวก
เขาว่า) พวกเจ้าได้เอาสิ่งดีงามทั้งหลายของพวก
เจ้า ในการดำรงชีวิตของพวกเจ้าในโลกดุนยา
ไปแล้ว และพวกเจ้าได้มีความสำคัญกับมัน
แล้ว ฉะนั้นวันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทน

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمْرٍ قَدَحَلَّتْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَإِلَيْهِمْ أَعْتَابُهُمْ وَهُمْ
لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٩﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَىٰ النَّارِ أَلْأَنذَهَبْتُمْ طَبَقَيْكُمْ
فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْرُونَ
عَذَابَ الْهَلُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِعِبَادِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

¹ ส่วนลูกทรยศได้กล่าวแก่ทั้งสองว่า ฮุฟ ขณะที่ท่านทั้งสอง ได้ร้องเรียนให้เขาไปสู่การอีมาน และกล่าว
ว่าท่านทั้งสองได้ชุฉฉว่า ฉนั้นจะถูกให้ฟื้นคืนชีพจากกุบูรอีกครั้งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่หลายศตวรรษได้ผ่านพ้นไป
แล้ว ก็ไม่เห็นใครสักคนกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมา แล้วเขาทั้งสองก็วิงวอนขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์พลาง
กล่าวขึ้นว่า ความวิบัติจึงมีแต่เจ้า จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์เถิด จงเชื่อมั่นต่อวันฟื้นคืนชีพเถิด เพราะสัญญา
ของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง มิฉะนั้นเจ้าจะประสบกับความพินาศ แล้วเขาก็กล่าวว่า เรื่องการฟื้นคืนชีพ
นั้นเป็นเรื่องเหลวไหลและนิยายในสมัยโบราณ

² คนเหล่านั้นเป็นอาชญากรที่คู่ควรแก่พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า พวกเขาเป็นชาวนรก ซึ่งจะอยู่ร่วมกับ
ชาวนรกทั้งหลายของประชาชาติในอดีตที่ได้ล่องลับไปแล้วแห่งพวกญินและมนุษย์ พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาจะประสบกับการขาดทุนในโลกอาคิเราะฮ์

³ มุอมีนแต่ละคน และกาฟิรแต่ละคนย่อมมีลำดับชั้นหรือตำแหน่งของแต่ละคนที่ได้กระทำไว้ลำดับชั้นของ
บรรดามุอมีนในสวนสวรรค์ย่อมสูงชัน ส่วนลำดับชั้นของบรรดากาฟิรในนรกย่อมต่ำลง พระองค์จะตอบ
แทนการกระทำของพวกเขาอย่างครบถ้วนไม่ขาดและไม่เกิน ทั้งนี้ตามผลงานของแต่ละคนอย่างยุติธรรม

ด้วยการลงโทษอันอัปยศ เนื่องด้วย พวกเจ้า
หยิ่งโสในแผ่นดินโดยไม่เป็นธรรมและเนื่อง
ด้วยพวกเจ้าฝ่าฝืน¹

21. จงรำลึกถึง (ฮูด) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา
อ้าด ขณะที่เขากล่าวเตือนหมู่ชนของเขาที่เนิน
เขาอัลอะฮ์กอฟ และแน่นอน บรรดาผู้ตักเตือน
(รอซูล) ก่อนหน้าเขาและภายหลังเขา (ได้กล่าว
ตักเตือนว่า) พวกท่านอย่าเคารพอิบาดะฮ์ผู้ใด
นอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่าน
ถึงการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่²

22. พวกเขา กล่าวว่า ท่านมาหาพวกเราเพื่อ
จะหันห่างพวกเรา จากการเคารพสักการะ
พระเจ้าทั้งหลายของเรากระนั้นหรือ ดั่งนั้นจง
นำ (การลงโทษ) ตามที่ท่านได้สัญญากับเราไว้
หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง³

وَاذْكُرْ أَهْلَ عَادٍ إِذْ أَنْذَرْنَاهُمْ بِالْأَحْقَافِ
وَقَدْ خَلَّتْ أَنْذُرُنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا يُعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾

قَالُوا أَجِئْنَا بِبِلَاقِينَا فَمَا لِهَيْبَتِنَا
بِمَا نَعْبُدُ أَنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾

¹ ในวันกียามะบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรกและพวกเขาจะมองดูไปที่มันซึ่งกำลังลุกไหม้อยู่ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า ความดั่งามทั้งหลายของพวกเขาได้หมดไปแล้ว และพวกเขาได้รับความสุขสำราญในโลกศุนยาคันแล้ว ในวันที่ส่วนได้ของพวกเขาไม่มีเหลือไว้เพื่อเป็นการตอบแทนนอกจากการลงโทษอันอัปยศและต่ำต้อย เพราะการหยิ่งโสของพวกเขาต่อการอีมานและการจงรักภักดีและด้วยการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของพวกเขา

² มุฮัมมัดจงรำลึกถึงเรื่องของนะบีฮูด อะลัยฮิสสลาม กับหมู่ชนของเขา เพื่อให้พวกมุชริกีนได้ตระหนักและใคร่ครวญว่า ขณะที่เขาได้กล่าวเตือนหมู่ชนของเขาคือพวกอ้าด ถึงการลงโทษของอัลลอฮ์หากพวกเขาไม่ศรัทธา หมู่ชนเหล่านั้นมีถิ่นพำนักอยู่ที่เนินเขาอัลอะฮ์กอฟในประเทศเยเมน และบรรดารอซูลผู้ตักเตือนก่อนหน้านะบีฮูด และภายหลังเขา ซึ่งแต่ละท่านได้กล่าวเตือนประชาชาติของเขาว่า พวกท่านอย่าได้เคารพอิบาดะฮ์สิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และได้กล่าวเตือนถึงผลแห่งการทำชิริก ซึ่งทั้งบาปชั้นอุกฤษ และว่าแท้จริงฉันกลัวว่าหากพวกท่านเคารพอิบาดะฮ์ สิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว การลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่คือวันกียามะจะต้องเกิดขึ้นกับพวกท่านอย่างแน่นอน

³ พวกเขาตอบการเตือนของนะบีฮูดว่า ท่านมาหาพวกเราเพื่อที่จะให้หันห่างพวกเราจากการเคารพสักการะพระเจ้าของพวกเขากระนั้นหรือ? หากท่านเป็นผู้สัตย์จริงก็จงนำการลงโทษตามที่ท่านได้สัญญาไว้กับพวกเรา

23. เขา (ฮูด) กล่าวว่า แท้จริงความรู้ (เรื่องการลงโทษ) นั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันขอประกาศแก่พวกท่านตามที่ฉันได้ถูกส่งมาเพื่อการนี้ แต่ฉันเห็นว่า พวกท่านเป็นหมู่ชนผู้มงาย¹

قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَزُكِّرُكُمْ قَوْمًا مَّجْهُلُونَ ﴿٢٣﴾

24. ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเมฆทึบเคลื่อนมาอย่างที่ราบลุ่มในหมู่บ้านของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า นี่คือเมฆที่จะให้น้ำฝนแก่เรา เปล่าเลย มันคือสิ่งที่พวกเจ้าเร่งขอให้เกิด มันคือลมพายุ ในนั้นมีการลงโทษอันเจ็บปวด²

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَُوا
هَذَا عَارِضٌ مِّمَّنْ طَرَأْنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ
بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. มันจะทำลายทุกสิ่งตามพระบัญชาของพระเจ้าของมัน แล้วพวกเขาก็กลายเป็นไม่มีอะไรให้แลเห็น นอกจากบ้านพักอาศัยของพวกเขาเท่านั้น เช่นนี้แหละเราจะตอบแทนหมู่ชนผู้กระทำความผิด³

تَذَمَّرُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبَحُوا لَا يَرَى
إِلَّا مَسْكَنَهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾

26. และโดยแน่นอน เราได้ตั้งหลักแหล่งที่มั่นคงแก่พวกเขา โดยที่เรามีได้ตั้งหลักแหล่งที่มั่นคงแก่พวกเขาในนั้น และเราได้ทำให้พวก

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِن مَّكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ
سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ

¹ ฮูดได้กล่าวว่า กำหนดเวลาของการลงโทษนั้น ไม่มีใครรู้นอกจากอัลลอฮ์ แต่ฉันขอประกาศแจ้งแก่พวกท่าน สิ่งที่อัลลอฮ์ส่งฉันมาเพื่อพวกท่าน และฉันเห็นว่าพวกท่านนั้นเป็นพวกมงายในการขอของพวกท่านที่จะให้การลงโทษเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

² เมื่อพวกเขาเห็นก้อนเมฆปรากฏขึ้นบนท้องฟ้ากำลังเคลื่อนมาอย่างที่ราบลุ่มในหมู่บ้านของพวกเขาซึ่งกำลังอยู่ในสภาพแห้งแล้ง พวกเขา กล่าวว่า นี่คือก้อนเมฆที่อุ้มน้ำฝนกำลังจะนำความชุ่มชื้นมาให้แก่พวกเรา ฮูดได้กล่าวแก่พวกเขาว่า เปล่าเลย มันมิใช่ให้น้ำฝนตามที่พวกท่านเข้าใจกัน แต่มันเป็นการลงโทษที่พวกท่านเร่งขอให้มันเกิดขึ้นต่างหาก มันคือลมพายุแห่งการทำลายที่มีการลงโทษอย่างเจ็บปวดอยู่ในนั้นด้วย

³ ลมพายุนั้นจะทำลายทุกสิ่งที่ยาวอยู่ข้างหน้ามัน ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ สัตว์พาหนะ และทรัพย์สินตามพระบัญชาของพระองค์ ลมพายุนั้นจะทำลายทุกสิ่งจนกระทั่งไม่มีอะไรเหลือนอกจากบ้านพักอาศัยที่สลักหักพังที่ว่างเปล่า และนี่แหละการตอบแทนด้วยความพินาศ ซึ่งเราจะตอบแทนผู้กระทำความผิดทั้งหลายที่พวกเขาทำลายตัวเองด้วยการทำซิริก และการฝ่าฝืน

เขามีหูมีตาและมีหัวใจ แต่ว่าหูของพวกเขา ตาของพวกเขา และหัวใจของพวกเขา มิได้ อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา โดยที่พวกเขา ปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ และสิ่ง ที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา¹

27. และโดยแน่นอน เราได้ทำลายหมู่บ้าน ต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ พวกเจ้า และเราได้แจกแจง สัญญาณต่าง ๆ หลายต่อหลายครั้ง เพื่อว่าพวกเขา จะได้กลับมานำหนักผิด²

28. ทำไมบรรดาที่พวกเขายึดถือมันเป็นพระเจ้า อื่นจากอัลลอฮ์เพื่อความใกล้ชิด (กับอัลลอฮ์) จึงไม่ช่วยเหลือพวกเขาเล่า? แต่พวกมันได้หายสาปสูญไปจากพวกเขา และนั่นคือการกล่าว เท็จของพวกเขานะ³

29. และจงรำลึกเมื่อเราได้ให้ญินจำนวนหนึ่ง มุ่งไปยังเจ้า เพื่อฟังอัลกุรอาน ครั้นเมื่อพวกเขา มาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน พวกเขา

وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَبْقَدُتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَحْذَرُونَ يَا أَيَّتُهَا اللَّهُ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا
آيَاتِنَا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلَهًا بَدَلًا صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ
وَمَا كَانُوا يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٨﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَعْمِرُونَ
الْقُرْآنَ إِن كُنَّا لَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصَبُوا
فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٦٩﴾

¹ เราได้ให้ความมั่นคงแข็งแรงทางด้านวัตถุแก่หมู่ชนอาดโดยที่เรามิได้ให้แก่พวกเจ้าชาวกุฟฟารกุเรช และเราได้ให้ หู ตา หัวใจแก่พวกเขา แต่สัมผัสดังกล่าวนั้นมิได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา และ มันก็มีได้ปกป้องสิ่งใดจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ ทั้งนี้เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของ อัลลอฮ์

² เป็นการขู่แก่พวกกุฟฟารมักกะฮ์อีกว่าเราได้ทำลายเมืองต่าง ๆ ที่อยู่ข้างเคียงพวกเจ้า เช่น หมู่บ้านของ อาด ซะมูด สะบะ และหมู่ชนของสุฎ และเราได้นำหลักฐานต่าง ๆ อย่างชัดเจน และข้อแนะนำต่าง ๆ หวัง ว่าพวกเขาจะกลับเนื้อกลับตัวจากการตั้งมั่น และการหลงทางของพวกเขานะ

³ ทำไมพระเจ้าต่าง ๆ ของพวกเขาที่พวกเขากราบไหว้บูชา จึงไม่ช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษ ของอัลลอฮ์เล่า? แต่พวกมันได้หายหน้าจากการให้ความช่วยเหลือพวกเขาในขณะที่พวกเขามีความ ต้องการอย่างยิ่ง ต่อความช่วยเหลือสิ่งที่ประสพแก่พวกเขานั้นคือการกล่าวเท็จแก่อัลลอฮ์ โดยพวกเขา กล่าวอ้างว่ารูปปั้นหรือเจดิดต่าง ๆ นั้นคู่เคียงกับอัลลอฮ์และจะช่วยเหลือแก่พวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์

กล่าวว่า จงนั่งฟังซิ เมื่อ (การอ่าน) จบลงแล้ว พวกเขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขา เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน¹

30. พวกเขาบอกว่า โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย แท้จริงเราได้ฟังคัมภีร์ (อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมาหลังจากมุซา เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนอัลกุรอาน เพื่อชี้แนะทางไปสู่สัจธรรม และแนวทางที่เที่ยงตรง²

31. โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับต่อผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์เถิด และจงศรัทธาต่อเขา พระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดของพวกท่านให้แก่พวกท่าน และจะทรงให้พวกท่านรอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด³

32. และผู้ใดที่ไม่ตอบรับผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์ เขาจะไม่รอดพ้น (จากการลงโทษ) ในแผ่นดินนี้ และสำหรับเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองอื่นจาก

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ
مِن بَعْدِ مَوْسَىٰ قَالِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَغْفِرَ لَكُمْ
مِن ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِكُمْ مِّنْ عَذَابِ آلِيبِهِ ﴿٣١﴾

وَمَنْ لَا يُجِيبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ إِلَهٌ أَوْ لِيَكُ
فِي صَلَائِلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

¹ จงรำลึกซิมุฮัมมัดเอ๋ย ขณะที่เราได้ส่งญินจำนวนหนึ่งไปฟังเจ้าอ่านอัลกุรอานที่ทุ่งอัลนัคละฮ์ในตอนเช้ามืด เมื่อพวกเขาปรากฏตัวขณะที่เจ้ากำลังอ่านอัลกุรอาน พวกเขาได้กล่าวซึ่งกันและกันว่า จงนั่งฟังอัลกุรอานเมื่อเจ้าได้อ่านจบแล้ว พวกเขาได้กลับไปหาพรรคพวกของเขาโดยกล่าวเตือน พวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์หากพวกเขาไม่ยอมศรัทธา และนี่เป็นการเตือนสำคัญกับพวกมุชริกีนกุเรชเพราะพวกญินเมื่อได้ฟังอัลกุรอานก็ศรัทธา และเชื่อว่ามาจากอัลลอฮ์ แต่พวกเจ้าได้ผินหลังให้ และยืนยันทันทีจะอยู่ในการเป็นกัฟร

² พวกเขาบอกว่า โอ้หมู่ชนของเรา เราได้ยินคัมภีร์ที่มีสำนวนไพเราะถูกประทานให้แก่รอซูลหลังจากมุซา เป็นการยืนยันถึงที่ได้มีมาก่อนคือ คัมภีร์อัตเตารอต อัลกุรอานนี้ได้ชี้แนะไปสู่ความจริงอันชัดแจ้ง และศาสนาของอัลลอฮ์ที่เที่ยงธรรม

³ พวกท่านจงตอบรับการเรียกร้องของมุฮัมมัด คือลอัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ในสิ่งที่เขาเชิญชวนไปสู่การอีมาน และจงเชื่อมั่นต่อการเป็นรอซูลของเราแล้วอัลลอฮ์จะทรงลบล้างความผิดของพวกท่านให้แก่พวกท่าน และจะคุ้มครองพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์

พระองค์ ชนเหล่านี้ยังอยู่ในการหลงผิดอย่าง
ชัดเจน¹

33. และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริง
อัลลอฮ์ ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
นี้ และมีทรงอ่อนเพลียต่อการสร้างสิ่งเหล่านี้
นั้น ย่อมทรงเป็นผู้อานุภาพที่จะให้คนตายมี
ชีวิตขึ้นมาอีก แน่نون แท้จริงพระองค์เป็นผู้
ทรงอานุภาพเหนือทุก ๆ สิ่ง²

34. และวันซึ่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำ
มาอยู่ต่อหน้าไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า)
นี่มิใช่ความจริงดอกหรือ? พวกเขากล่าวว่า
แน่อนครับ ขอสาบานต่อพระเจ้าของเรา
พระองค์ตรัสว่า ดั่งนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการ
ลงโทษตามที่พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา³

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ
إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَىٰ النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

¹ และผู้ใดไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่ตอบรับการเรียกร้องของอรุสของพระองค์ เขาจะไม่รอดพ้นจาก
การลงโทษของอัลลอฮ์ และไม่สามารถจะหลบหนีไปไหนได้ เขาจะไม่มีความช่วยเหลือคุ้มครองเขาให้พ้น
จากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ ชนเหล่านี้ย่อมอยู่ในการขาดทุนอย่างย่อยยับและการหลงผิดอย่าง
ไกลลิบ

² พวกเขาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เห็นดินฟ้าเหล่านี้ไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงเดชานุภาพ
ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเริ่มมาจากไม่มีแบบอย่างมาก่อนเลย พระองค์จะไม่ทรงอ่อน
เพลียหรือเหน็ดเหนื่อยในการสร้างสิ่งเหล่านี้ และแน่อนพระองค์ทรงอานุภาพที่จะให้คนตายไปแล้ว
กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาจากหลุมฝังศพ เพื่อแก้การตอบแทนตามผลงานของแต่ละคน

³ มุฮัมมัดจึงเตือนให้พวกมุชริกทั้งหลายนั้นรำลึกถึงความน่ากลัว ซึ่งพวกเขาจะได้เห็นในวันกิยามะฮ์และ
วันที่พวกเขาจะนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรก ว่าการลงโทษที่พวกเขาทำจะได้ลิ้มรสอยู่ที่นี่ใช่ความจริงดอกหรือ?
พวกเขาตอบว่า เป็นความจริงครับ ขอสาบานด้วยเกียรติแห่งพระเจ้าของเรา ได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขา
ว่าดั่งนั้นจงลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวด เพราะการปฏิเสธของพวกเขาเจ้าเถิด

35. ดังนั้นเจ้าจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งรอซูลทั้งหลาย ได้ออดทนมาก่อนแล้ว และอย่ารีบเร่ง (ให้มีการลงโทษ) แก่พวกเขา วันที่พวกเขาจะเห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขา นั้น ประหนึ่งว่า พวกเขามิได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามกลางวันเท่านั้น นี่คือการประกาศตักเตือน ดังนั้นความหายนะจะไม่ประสบแก่ผู้ใดนอกจากหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนเท่านั้น¹

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَتْهُمْ يُرُونَ مَا يُوعَدُونَ
لَنْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغَ فَهَلْ ذُكِّرْتُ
إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٦﴾

¹ ดังนั้นเจ้าจงอดทน โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีน ดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งรอซูลทั้งหลาย คือ นูหฺ อิบรอฮีม มูซา และอีซา ได้ออดทนมาก่อนแล้ว และอย่าได้วิงวอนขอให้มีการลงโทษแก่พวกกูเรออย่างรีบด่วน เพราะการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง วันที่พวกเขาเห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขา นั้น คือการลงโทษประหนึ่งว่าพวกเขาพำนักอยู่ในโลกดุนยาเพียงชั่วโงงของเวลากลางวันเท่านั้น คือขณะที่พวกเขาพบเห็นการลงโทษอย่างหนักหน่วงและยาวนาน ดังกล่าวนี่ คือการประกาศตักเตือนแก่ปวงมนุษย์ ความหายนะและความวิบัติจะไม่เกิดขึ้นแก่ผู้ใดนอกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่ออกนอกกลุ่มนอกรอกจากการจงรักภักดีต่ออัลลฮ์

(47) ซูเราะฮ์ มุฮัมมัด

เป็นบัญญัติมะตะเนียะฮ์ มี 38 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ มุฮัมมัด

ซูเราะฮ์มุฮัมมัด เป็นซูเราะฮ์มะตะเนียะฮ์ซึ่งให้ความสนใจต่อการตราบทบัญญัติ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มะตะเนียะฮ์อื่น ๆ สำหรับซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบัญญัติแห่งการสู้รบ เชลย ทัพย์สินเชลย และสภาพของพวกมูนาฟิกัน แต่แก่นสำคัญที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงก็คือ เรื่องการต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มต้นด้วยการเริ่มต้นที่ประหลาดคือประกาศสงครามอย่างเปิดเผยกับพวกกุฟฟารค์ตรูของอัลลอฮ์และศัตรูของรอซูลของพระองค์ ซึ่งพวกเขาได้ทำสงครามกับอิสลาม โดยปฏิเสธท่านรอซูล คืออลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ยินหยัดขัดขวางต่อต้านการตะวะฮ์ของมุฮัมมัด เพื่อกีดกันมหาชนมิให้เข้ารับนับถือศาสนาของอัลลอฮ์

“บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์นั้น พระองค์ได้ทรงทำให้การทำงานของพวกเขาไร้ผล”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้บรรดามุอมีนสู้รบกับพวกปฏิเสธศรัทธา และสังหารพวกเขาด้วยคมดาบของบรรดานักต่อสู้ดิ้นรน เพื่อกวาดล้างผืนแผ่นดินให้บริสุทธิ์จากความสกปรกของพวกเขา จนกระทั่งจะไม่ให้เสียหายและพลังเหลืออยู่สำหรับพวกเขาแล้วได้เรียกร้องให้จับพวกเขาเป็นเชลยศึกหลังจากได้ฆ่าพวกเขาเป็นจำนวนมากและมีผู้บาดเจ็บจำนวนมาก “และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จงฟันที่คอ (จงฆ่าเสีย) จนกระทั่งเมื่อพวกเขาปราบพวกเขาจนแพ้แล้วก็จงจับพวกเขาเป็นเชลย”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้ชี้แจงถึงแนวทางแห่งความมีเกียรติและชัยชนะ และได้วางเงื่อนไขในการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ต่อปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา ทั้งนี้ด้วยการยึดมั่นต่อบทบัญญัติของพระองค์ และสนับสนุนศาสนาของพระองค์ “โอ้บรรดา

ผู้ศรัทธาเอ๋ย หากพวกเจ้าสนับสนุน (ศาสนาของ) อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะสนับสนุนพวกเจ้าและจะทรงตรึงเท้าของพวกเจ้าให้มั่นคง”

ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์แก่พวกกุฟฟารัมักกะฮ์ถึงบรรดาผู้เกรี้ยวกราดที่มีกำลังเข้มแข็งในประชาชาติยุคก่อน ๆ และการที่อัลลอฮ์ทรงทำลายล้างพวกเขาเพราะการกระทำความผิด และความเกรี้ยวกราดของพวกเขา “พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาดูว่าบ้านปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขานั้นเป็นเช่นใด? อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายล้างพวกเขาและสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธาก็เป็นเช่นเดียวกัน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงโดยละเอียดถึงลักษณะของพวกมุนาฟิกีน โดยถือว่าพวกเขาเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่ออิสลามและมุสลิม และได้เปิดโปงถึงความชั่วและความน่าละอายของพวกเขาเพื่อเตือนมนุษย์ให้รู้ถึงกลอุบายและความชั่วร้ายของพวกเขา “และหากเราประสงค์แน่นอนเราจะเปิดเผยแก่เจ้าแล้วเจ้าก็จะรู้จักพวกเขาอย่างแน่นอนที่เครื่องหมายของพวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเรียกร้องเชิญชวนบรรดามุอมีนผู้ศรัทธาให้เจริญรอยตามแนวทางแห่งความมีเกียรติและชัยชนะ ด้วยการต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ และมีให้อ่อนแอต่อหน้าพลังแห่งความชั่วและความอยุติธรรมและเตือนมิให้มีการเรียกร้องไปสู่การประนีประนอมกับเหล่าศัตรู เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งการมีชีวิตอยู่ต่อไป เพราะการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยานี้ย่อมสูญสลายและจบสิ้น และสิ่งที่มีอยู่ที่อัลลอฮ์นั้นเป็นการดีสำหรับคนดีทั้งหลาย

“ดังนั้นพวกเจ้าอย่าท้อแท้ และเรียกร้องไปสู่การสงบศึก เพราะพวกเจ้าเป็นผู้อยู่เหนือสุด และอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงลิดรอนผลตอบแทนแห่งการงานของพวกเจ้า การมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยานี้เป็นแต่เพียงการเล่นและการสนุกสนานว่าเจริงเท่านั้น และหากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรงพระองค์ก็จะทรงประทานรางวัลของพวกเจ้าแก่พวกเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของพวกเจ้า”

เช่นนี้แหละซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเรียกร้องไปสู่การญิฮาดต่อสู้ดิ้นรน เช่นเดียวกับได้เริ่มซูเราะฮ์ไปสู่การนี้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการผลักดันความปรารถนาอันแรงกล้าของบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา และเพื่อให้ตอนต้นกับตอนจบสอดคล้องกันอย่างแนบเนียนและรัดกุม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์นั้น พระองค์ได้ทรงทำการงานของพวกเขาไร้ผล¹
2. ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย และศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานแก่มุฮัมมัด และว่าอัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรมมาจากพระเจ้าของพวกเขา พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วของพวกเขา ให้ออกไปจากพวกเขาและจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น²
3. ทั้งนี้เพราะว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิบัติตามความเท็จ แต่ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามสัจธรรมมาจากพระเจ้าของพวกเขา เช่นนี้แหละอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ทั้งหลายของพวกเขาแก่ปวงมนุษย์³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ
أَمْثَلَهُمْ

¹ คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อการให้ความเอกภาพต่ออัลลอฮ์ การพบพระองค์ สัญญาณต่างๆ ของพระองค์ รุซูลของพระองค์และปิดกั้นบุคคลอื่น ๆ มิให้เข้าสู่อิสลาม การงานต่างๆ ที่ดีของพวกเขาเช่น การให้อาหารแก่คนยากจนและการติดต่อเครือญาติจะไม่ปรากฏร่องรอยให้ปรากฏในวันกิยามะฮ์

² ส่วนบรรดาผู้ที่มีคุณลักษณะรวมไว้ซึ่งการศรัทธาอย่างแท้จริง และกระทำความดี และศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่มุฮัมมัดคืออัลกุรอาน และว่าอัลกุรอานนั้นเป็นคัมภีร์และเป็นวะฮีย์มาจากอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงลบล้างบาปกรรมต่างๆ ของพวกเขาในอดีตให้หมดสิ้นไป และจะปรับปรุงกิจการต่างๆ และสภาพการณ์ของพวกเขาให้ดีขึ้นทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์

³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิบัติตามชัยฏอน และสิ่งที่มันล่อลวงเช่นการทำชิริก การทำความชั่วและก่อความเสียหาย ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามอัลกุรอาน ซึ่งประมวลไว้ด้วยหลักการศรัทธาที่ต้องและการอิมานะฮ์ที่จะขัดเกลาคิดใจ ดังเช่นการชี้แจงอย่างชัดเจนดังกล่าวของบรรดาผู้ศรัทธาและพวกปฏิเสธศรัทธา ก็เพื่อให้มนุษย์ยึดถือเป็นบทเรียนเพื่อใคร่ครวญ

4. และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็จึงฟันที่คอ (จงฆ่าเสีย) จนกระทั่งเมื่อพวกเขาปราบพวกเขาจนแพ้แล้ว ก็จึงจับพวกเขาเป็นเชลย หลังจากนั้นจะปล่อยเป็นไทหรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ¹ เช่นนั้นแหละ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แน่นอน พระองค์จะทรงตอบแทนการลงโทษพวกเขา² แต่ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบบางคนในหมู่พวกเขา กับอีกบางคน ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าตายในทางของอัลลอฮ์ พระองค์จะไม่ทรงทำให้การทำงานของพวกเขาริ่ผลเป็นอันขาด³

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَنتَحِسْتُمُوهُمْ فَذَرُّوا الرِّقَابَ وَإِنَّمَا وَعْدٌ بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا وَلَا يَسْئَلُ اللَّهُ بِعِضِّكُمْ بَعْضٌ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

5. พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่พวกเขา และจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ

6. และจะทรงให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงแจ้งให้พวกเขาแล้ว⁴

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّاتِ عَرَفًا لِمَ كَفَرُوا

7. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย หากพวกเขาสนับสนุน (ศาสนาของ) อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรง

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن نَّصَرُوا وَاللَّهُ يَصْرُمُكُمْ وَوَلَّيْتُمْ أَقْدَامَكُمْ

¹ คือเมื่อพวกเขาเข้าประจัญบานกับพวกปฏิเสธศรัทธาในสนามรบก็จึงฆ่าพวกเขาเสีย และเมื่อพวกเขาได้ฆ่าพวกเขาเป็นจำนวนมากแล้ว จนกระทั่งพวกเขาอ่อนกำลังลงเพราะถูกฆ่า และได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมากแล้วก็จึงจับพวกเขาเป็นเชลย หลังจากนั้นพวกเขาจะเลือกเอาโดยปล่อยพวกเขาเป็นไท โดยไม่คิดค่าตอบแทนหรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ

² โดยพวกเขาไม่ต้องลงมือฆ่า เช่นถูกแผ่นดินสูบหรือเกิดโรคตายระหว่างพวกเขา

³ แต่ทรงใช้ให้มีการฆ่าเพื่ออีกมะฮฺ คือ มีการทดสอบ คนมุอฺมินถูกฆ่าตายก็ได้เข้าสวรรค์ ส่วนกฺุฟฟารถูกฆ่าตายก็เข้านรก

⁴ คือจะให้พวกเขาประสบความสำเร็จด้วยการได้รับความดีมีความสุขและมีสุขภาพดีขึ้น และจะให้พวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ในวันกิยามะฮฺตามที่พระองค์ทรงหวังให้พวกเขาไว้ในคัมภีร์ของพระองค์และโดยหนทางรอซูลของพระองค์

สนับสนุนพวกเขา และจะทรงตั้งเท้าของพวกเขา
เจ้าให้มั่นคง¹

8. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ความพินาศ
หายนะจะได้แก่พวกเขา และพระองค์ได้ทรง
ทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล²

9. ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาเกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์
ทรงประทานลงมา พระองค์จึงทรงทำให้การ
งานของพวกเขาไร้ผล³

10. พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอก
หรือ แล้วพิจารณาดูว่า บ้านปลายของประชาชาติ
ในยุคก่อนหน้าพวกเขานั้นเป็นเช่นใด อัลลอฮ์
ได้ทรงทำลายล้างพวกเขา และสำหรับพวก
ปฏิเสธศรัทธาก็คือเป็นเช่นเดียวกัน⁴

11. ทั้งนี้เพราะว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครอง
บรรดาผู้ศรัทธา และแน่นอนพวกปฏิเสธศรัทธา
ไม่มีผู้คุ้มครองสำหรับพวกเขา⁵

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلًا عَمَلُهُمْ ﴿٨﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾

﴿١٠﴾ أَفَلَمْ تَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْتَانُهَا ﴿١٠﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ
لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

¹ คือสนับสนุนศาสนาของพระองค์ รอคูลของพระองค์ และบรรดามุอมีนแล้ว พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือ
พวกเขาให้มีชัยชนะเหนือศัตรูและจะให้พวกเขามีความหนักแน่นอดทนในสนามรบ

² สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะประสบแต่ความพินาศ และการขาดทุนพวกเขาจะไม่ได้รับประโยชน์
อันใดจากการตอบแทน ดังนั้นการงานของพวกเขาจึงขาดทุนทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า

³ เพราะพวกเขาเกลียดชังอัลกุรอานที่ประมวลไว้ด้วยการฮิตายะฮ์ต่างๆ และการแก้ไขปรับปรุงมากมาย
การงานของพวกเขาจึงไร้ผลและขาดทุน

⁴ พวกมุชริกินเหล่านั้นมิได้ท่องเที่ยวไปตามหัวเมืองต่างๆ เพื่อพิจารณาดูบ้านปลายของประชาชาติต่างๆ
ในสมัยก่อนๆ เช่น พวกอ้าย และพวกชะมูต อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายล้างบ้านเรือนของพวกเขา ผู้คนและ
ทรัพย์สินของพวกเขาเหล่านั้นถูกทำลายอย่างราบเรียบ เพราะความต้อรังแกไม่ยอมศรัทธา ดังนั้นพวก
มุชริกินผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะมีสภาพเช่นเดียวกัน

⁵ สำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มครองและช่วยเหลือพวกเขา ส่วนผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้ง
เหล่านั้นพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองและช่วยเหลือพวกเขา

จะเห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรค จะจ้องมองไปยังเจ้าเสมือนการมองของผู้เป็นลมใกล้จะตาย ดังนั้นความหายนะจงประสบแก่พวกเขาเถิด¹

21. การเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำพูดที่ดีไพเราะ (นั่นเป็นการที่ดียิ่ง) ดังนั้นเมื่อกิจการใดถูกกำหนดไว้แล้ว หากว่าพวกเขาจริงใจต่ออัลลอฮ์แล้ว ก็จะเป็นการดีแก่เขา²

22. ดังนั้น หวังกันว่า หากพวกเจ้าผินหลังให้ (กับการอีมานแล้ว) พวกเจ้าก็จะก่อความเสียหายในแผ่นดิน และตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเขากระนั้นหรือ

23. ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้พวกเขาหูหนวกและทรงทำให้พวกเขาตาบอด³

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوَصَّدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ

¹ บรรดาผู้ศรัทธาสาวกของท่านรอซูล คือลัลลุลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม ได้กล่าวด้วยความหวังอยากให้ซูเราะฮ์หนึ่งถูกประทานลงมาใช้ให้ทำญิฮาด ครั้นเมื่อซูเราะฮ์เกี่ยวกับการทำญิฮาดถูกประทานลงมา มุฮัมมัดเจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขาเป็นโรค คือโรคสงสัยและนิฟาก จะจ้องมองไปยังเจ้าเหมือนกับการมองของผู้เป็นลมใกล้จะตาย เป็นการสมควรแล้วขอให้พวกเขาจงประสบกับความวิบัติเถิด

² การเชื่อฟังปฏิบัติตามเจ้าและคำพูดที่ดียิ่งนั้นเป็นการดียิ่งแก่พวกเขา หรือจะกล่าวว่าเป็นการเหมาะสมยิ่งแก่พวกเขาคือการเชื่อฟังปฏิบัติตามรอซูลุลลอฮ์และคำพูดที่ดีเป็นการดีแก่รอซูลุลลอฮ์ ดังนั้นเมื่อการญิฮาดได้ถูกกำหนดไว้แล้ว และหากว่าพวกเขาจริงใจต่ออัลลอฮ์ตามที่ได้สัญญาไว้กับพระองค์ว่าพวกเขาจะร่วมรบกับท่านรอซูลุลลอฮ์ก็จะเป็นการดีแก่พวกเขาทั้งใน الدنيا และอาคิเราะฮ์

³ คือหวังว่าหากพวกเจ้าผินหลังให้กับการศรัทธาและกลับไปสู่สภาพเดิมคือการเป็นกัฟรและการทำชิริกหรืออีกความหมายหนึ่ง หากพวกเจ้ามีอำนาจในการปกครอง พวกเจ้าก็จะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นในแผ่นดินและตัดญาติขาดมิตรกระนั้นหรือ ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงขับไล่ออกจากความเมตตาของพระองค์ พวกเขาจึงหูหนวกไม่ได้ยินความจริงและตาบอดมองไม่เห็นสิ่งที่ถูกต้องและแนวทางที่เที่ยงธรรม

24. พวกเขาได้พิจารณาใคร่ครวญอัลกุรอาน
 ดอกหรือ แต่ว่าบนหัวใจของพวกเขามีกุญแจ
 หลายดอกซ่อนอยู่¹

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ
 أَمْ عَلَ قُلُوبِ أَقْفَالِهَا ﴿٤٦﴾

25. แท้จริงบรรดาผู้ผินหลังกลับของพวกเข
 หลังจากเส้นทางที่ถูกต้องเป็นที่ประจักษ์แก่
 พวกเขาแล้ว ชัยฏอนมารร้ายได้ล่อลวงพวก
 เขาได้ให้ความหวังแก่พวกเขา (ว่าจะมีชีวิตยื
 นาน)²

إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلٰى أَدْبَارِهِمْ
 مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدٰى
 الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَى لَهُمْ ﴿٤٧﴾

26. ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาได้กล่าวแก่บรรดา
 ผู้เกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาว่า
 เราจะเชื่อฟัง ปฏิบัติตามในกิจการบางอย่าง
 แต่อัลลอฮ์ทรงทราบดีถึงความลับของพวก
 เขา³

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ
 اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاٰمْرِ وَاللّٰهُ
 يَعْلَمُ اَسْرَارَهُمْ ﴿٤٨﴾

27. แล้ว (สภาพของพวกเขา) จะเป็นเช่นไร
 เมื่อมะลาอิกะฮ์มาเอาชีวิตของพวกเข
 โดยตี ไบหน้าของพวกเข
 และหลังของพวกเข⁴

فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ
 وُجُوْهُهُمْ وَاَدْبُرَهُمْ ﴿٤٩﴾

28. ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่ง
 ที่จะก่อความกริ้วแต่อัลลอฮ์ และพวกเข
 รั้งเกียจ ความโปรดปรานของพระองค์
 ดังนั้นพระองค์

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اَتَّبَعُوْا مَا اَسْخَطَ اللّٰهُ
 وَكَرِهُوْا رِضْوٰنَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمٰلَهُمْ ﴿٥٠﴾

¹ คือพวกเขามีได้ใคร่ครวญอัลกุรอานเพื่อที่จะได้รู้จักข้อเท็จจริงจากความเท็จ เปล่าเลย แต่ว่าหัวใจของ
 พวกเขาแข็งกระด้าง และมีดมนเสมือกับถูกล่ามไว้ด้วยกุญแจหลายดอก

² แท้จริงบรรดาผู้ที่กลับไปสู่การกบฏด้วยการนิฟากของพวกเขหลังจากเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วถึง
 ความสัจจะของท่านรอซูล และความถูกต้องของศาสนาของท่านด้วยข้อพิสูจน์และหลักฐานต่าง ๆ แล้ว
 ชนเหล่านั้นชัยฏอนมารร้ายได้เข้าไปครอบงำจิตใจของพวกเขเพื่อให้ความหวังต่าง ๆ นานา

³ ทั้งนี้เพราะพวกมุชริกีนได้กล่าวแก่บรรดาผู้เกลียดชังถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมาคืออัลกุรอานว่าเรา
 จะร่วมมือกับพวกท่านในการเป็นศัตรูต่อรอซูล และด้วยการขัดขวางบรรดามุอมีนมิให้เข้าทำการญิฮาด
 แล้วอัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยความลับของพวกเข

⁴ สภาพของพวกเขจะเป็นอย่างไร ขณะที่มะลาอิกะฮ์แห่งการลงโทษมาเอาชีวิตของพวกเขโดยมีฆอน
 เหล็กมาเพื่อตีไบหน้าและหลังของพวกเข

จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล¹

29. บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค คิดหรือว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงนำเอาความอิจฉาริษยาของพวกเขาออกมาให้เป็นที่ประจักษ์

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَهُمْ ﴿٢٩﴾

30. และหากเราประสงค์แน่นอน เราจะเปิดเผยพวกเขาแก่เจ้า แล้วเจ้าก็จะรู้จักพวกเขาอย่างแน่นอน ที่เครื่องหมายของพวกเขา และแน่นอน เจ้าจะรู้จักพวกเขาได้ในน้ำเสียงแห่งการพูด และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงการงานของพวกเขา²

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَمْ تَرَهُمْ بِسِمَتِهِمْ
وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾

31. และแน่นอน เราจะทดสอบพวกเจ้าจนกระทั่งเราจะได้รู้ถึงบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรน และบรรดาผู้หนักแน่นอดทนในหมู่พวกเจ้า และเราจะทดสอบการงานของพวกเขา³

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ
وَنَبْلُوَنَّكُمْ بِأَخْبَارِكُمْ ﴿٣١﴾

32. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์ และต่อต้านรอซูลนี้ หลังจากที่แนวทางที่ถูกต้องได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายใดๆ แก่อัลลอฮ์ได้เลย พระองค์จะทรงทำให้

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَسَافَرُوا
الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا وَسَيُحِطُّ بِأَعْمَالِهِمْ ﴿٣٢﴾

¹ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วคือการชirikและการฝ่าฝืน และสิ่งที่อัลลอฮ์พอพระทัยคือการเตาฮีด และการงานที่ดี ดังนั้นสิ่งที่พวกเขากระทำไปก็จะเป็นการไร้ผลไม่ได้ผลบุญเป็นการตอบแทน

² พวกมุนาฟิก็นคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่เปิดเผยความลับที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา แต่พวกเขาต้องผิดหวังเพราะอัลลอฮ์กล่าวว่า หากเราประสงค์เราจะเปิดเผยให้เจ้ารู้ถึงบุคลิกของพวกเขาด้วยเครื่องหมายอย่างชัดเจนและเจ้าจะรู้จักพวกมุนาฟิก็นจากสำนวนและสำเนียงการพูดของพวกเขา คือภายนอกมีการศรัทธาภายในมีการปฏิเสธศรัทธาและนินทา

³ เราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยการญูฮาด และข้อบัญญัติอื่นๆ ที่เป็นการยากลำบากเพื่อเราจะได้รู้ถึงบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้หนักแน่นอดทนต่อความยากลำบากของญูฮาด และเราจะทดสอบการงานที่ดีและการงานที่เลวของพวกเขา

การงานของพวกเขาไร้ผล¹

33. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังปฏิบัติ ตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามรอซูล คนนี้เกิด และอย่าทำให้การงานของพวกเขาไร้ ประโยชน์²

34. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปิดกั้น ให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาตายลง ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ อัลลอฮ์ จะไม่ทรงอภัยโทษให้พวกเขาเลย³

35. ดังนั้น พวกเจ้าอย่าท้อแท้และเรียกร้องไป สู่การสงบศึก เพราะพวกเจ้าเป็นผู้ยืนเหนือสุด และอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเจ้า และพระองค์ จะไม่ทรงลิดรอนผลตอบแทนแห่งการงานของ พวกเจ้า⁴

36. การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เป็นแต่เพียงการ เล่นและการสนุกสนานร่าเริงเท่านั้น และ หากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรง พระองค์จะ

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَطِيلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾

﴿فَلَا تَهِنُوا وَادْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ لَا عَلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرِكَ أَعْمَالُكُمْ﴾

﴿إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَنَفَّوْا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْتَأْذِنُكُمْ﴾

¹ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการพบกับพระองค์ และต่อต้านรอซูลของพระองค์ และสิ่งที่มีมา ยังท่านคือศาสนาที่แท้จริงทั้ง ๆ ที่พวกเขาเชื่อว่าท่านรอซูลนั้นคือสังฆธรรม และอิสลามคือสังฆธรรม เช่น พวกยะฮูดและคนอื่น ๆ การกระทำของพวกเขาเหล่านั้นจะไม่เกิดอันตรายใด ๆ แก้อัลลอฮ์เลย เพราะพระองค์ทรงสูงส่งเกินกว่าที่จะได้รับอันตรายจากบ่าวของพระองค์ การงานของพวกเขาก็จะไร้ผลและ ชาติตุน

² บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังและปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์อย่างทำให้การงานของพวกเขา ไร้ผลด้วยการอวดอ้าง การทำซิกิ และการฝ่าฝืนข้อบัญญัติ

³ บรรดาผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวถ้าเขาตายลงอัลลอฮ์จะไม่อภัยโทษพวกเขา เพราะพวกเขาตายในสภาพ ของผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้มีลักษณะดังกล่าว การงานของเขาไร้ผลและชาติตุน

⁴ ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้ลดละความพยายามในการฆ่าศัตรูของพวกเขา และจงเรียกร้องไปสู่การทำสัญญา สงบศึก เพราะพวกเจ้ามีชัยชนะเหนือพวกเขาอยู่แล้ว อัลลอฮ์จะไม่ลดหย่อนผลตอบแทนแห่งการงาน ของพวกเจ้าและจะเพิ่มความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเจ้าอีก

ทรงประทานรางวัลของพวกเจ้าแก่พวกเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของพวกเจ้า¹

37. หากพระองค์จะทรงขอทรัพย์สินต่อพวกเจ้า และทรงรับร่ำพวกเจ้า (ให้บริจาค) พวกเจ้าก็จะตระหนี่และพระองค์จะทรงนำเอาความอึดอัดใจของพวกเจ้าออกมาให้ประจักษ์²

38. พึงรู้เถิดว่าพวกเจ้านี้แหละคือหมู่ชนที่ถูกเรียกร้องให้บริจาคในทางของอัลลอฮ์ แต่มีบางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้ตระหนี่ ดังนั้นผู้ใดตระหนี่เขาก็ตระหนี่แก่ตัวของเขาเอง เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมั่งมี แต่พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสน และถ้าพวกเจ้าผินหลังออก พระองค์ก็จะทรงเปลี่ยนหมู่ชนอื่นแทนพวกเจ้า แล้วพวกเขาเหล่านั้นจะไม่ใช่เป็นเช่นพวกเจ้า³

إِنْ يَسْأَلْكُمْ هُنَا فَيُخَوِّفْكُمْ
بَسُّوهُمْ وَيُخْرِجْ أَضْعَفَكُمْ

هَذَا نَسْتَهْتَوْلَاهُ تَدْعُونَ لِنَفْسِنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ
عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ
وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

¹ นี่คือข้อเท็จจริงเพราะการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยา หากผู้ใดหันหน้าเข้าหามันโดยลืมโลกอาคิเราะฮ์แล้ว ผลที่จะได้แก่เขาก็คือเป็นการละเล่น การสนุกสนานร่าเริง ซึ่งมีสภาพเช่นเดียวกับเด็ก ๆ แต่ถ้าพวกเจ้ามีความศรัทธาอย่างแท้จริงและยำเกรงสิ่งที่ก่อให้เกิดความกลัวต่อพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะประทานรางวัลแห่งผลงานของพวกเจ้าอย่างสมบูรณ์ พระองค์จะไม่ทรงขอร่ำของพวกเจ้าให้บริจาคทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเจ้า แต่ทรงบัญญัติให้บริจาคชะกาต เพื่อเป็นการปลอบโยนพี่น้องของพวกเจ้าที่ยากจน เพื่อที่ผลประโยชน์และการตอบแทนจะกลับคืนมาสู่พวกเจ้า

² หากพระองค์จะขอร้องให้พวกเจ้าบริจาคทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเจ้า และพระองค์จะทรงรับร่ำให้พวกเจ้าบริจาค พวกเจ้าก็จะตระหนี่ และแสดงออกซึ่งความโกรธแค้นและไม่พอใจ แต่ด้วยความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อพวกเจ้า พระองค์จึงขอร้องด้วยความสมัครใจ

³ พวกเจ้าถูกขอร้องให้บริจาคส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้าในทางชะกาต หรือทางญิฮาด เพราะพระองค์ทรงรู้ดีถึงจิตใจที่ทวงแทนในเรื่องทรัพย์สิน ดังนั้นผู้ใดตระหนี่เขาก็ตระหนี่แก่ตัวของเขาเอง เพราะเขาได้กีดกันผลการตอบแทนแห่งการบริจาคในทางของอัลลอฮ์ซึ่งมีผลบุญอันใหญ่หลวง อัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงจากการบริจาคของพวกท่าน แต่พวกท่านต่างหากที่มีความต้องการต่อพระองค์ แต่ถ้าพวกท่านผินหลังไปถืออิสลามไปสู่การกุศล อัลลอฮ์ก็จะทรงเปลี่ยนประชาชาติอื่นจากพวกท่านที่ไม่เหมือนกับพวกท่าน และพวกเขาจะเป็นผู้มีความจงรักภักดียิ่งแต่อัลลอฮ์จะเอา

(48) ซูเราะฮ์ อัลฟัตฮ

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 29 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟัตฮ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะดะนียะฮ์ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราพระราชบัญญัติ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มะดะนียะฮ์อื่นๆ ที่เสียดยาปัญหาที่เกี่ยวกับหลักการตราพระราชบัญญัติในด้านการปฏิบัติต่อกัน การอโฆอะฮ์ จริยธรรม และการแนะนำ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการทำสัญญาปรองดอง ที่สุดยิบิยะฮ์ ที่กระทำขึ้นระหว่างท่านรอซูล คืออลัลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม กับพวกมุชริกีนในปีที่ 6 แห่งฮิจญ์เราะฮ์ ศักราช ซึ่งเป็นการเริ่มแห่งการพิชิตครั้งยิ่งใหญ่ การพิชิตนครมักกะฮ์เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้บรรดามุฮิมินได้มีอำนาจ มีชัยชนะ มีความมั่นคงแข็งแรงมากยิ่งขึ้น มหาชนพากันเข้าศาสนาของอัลลอฮ์เป็นกลุ่มๆ “แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้า ซึ่งเป็นชัยชนะอย่างชัดเจน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการญิฮาดของบรรดามุฮิมินผู้ศรัทธา และทำสัตยาบันอัลริฎวาน ซึ่งบรรดาสาวก ริฎวานุลลอฮิอะลียะฮ์วะซัลลัม ได้ให้สัตยาบันกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ที่จะทำญิฮาดในทางของอัลลอฮ์ จนกระทั่งชีวิตจะหาไม่ และนับได้ว่าเป็นการทำสัตยาบันครั้งสำคัญยิ่ง ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงประทานความศิริมจงกลให้แก่ทรงโปรดปรานแก่บรรดาสาวกเหล่านั้น พระองค์ทรงจารึกไว้ในคัมภีร์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ความว่า “โดยแน่นอนอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธา ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าได้ตั้งมั่น (ที่ สุดยิบิยะฮ์)”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงชาวอาหรับชนบทซึ่งในหัวใจของพวกเขามีโรคและพวกมุญาฟีกีนที่เหลืออยู่ในเมืองไม่ออกไปร่วมสงครามกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม พวกเขาเหล่านั้นได้คิดร้ายกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม และกับบรรดามุฮิมิน อัลลอฮ์ได้เปิดโปงความลับของพวกเขาว่า “ชาว

อาหรับที่เหลืออยู่ในเมืองจะกล่าวแก่เจ้าว่าทรัพย์สินของเราและครอบครัวของเรา ทำให้เรามีฐานะอยู่ยงคงดำรงนั้นได้โปรดขอกภัยให้แก่เราด้วย”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความฝันซึ่งท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ฝันเห็น ในขณะที่นอนที่นครอัลมะดีนะฮ์ และท่านได้เล่าความฝันนั้นให้แก่บรรดาสาวกได้รับ ฟัง พวกเขาได้ตั้งใจและแสดงความยินดีกัน ความฝันนั้นก็คือ การเข้าสู่นครมักกะฮ์ ของท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และบรรดามุสลิมินด้วยความปลอดภัย และความอบอุ่น และความฝันนั้นก็ได้เป็นจริงเพราะท่านรอซูล และบรรดามุอมีน ได้เข้าสู่นครมักกะฮ์ในสภาพผู้ทำอุมเราะฮ์ด้วยความปลอดภัยและความสงบ

“โดยแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ความฝันนั้นสมจริง แก่รอซูลของพระองค์ ด้วยความจริง แน่นอนพวกเจ้าจะได้เข้าสู่มัสยิดฮะรออมอย่างปลอดภัยหากอัลลอฮ์ ทรงประสงค์ (อินชาอัลลอฮุ) โดย (บางคน) โภณมของพวกเจ้า และ (อีกบางคน) ตัดผม”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการสรรเสริญท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และบรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ “มุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับ เขาเป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง”

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลฟัตฮถูกขนานนามเช่นนี้ เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งข่าวดีแก่ บรรดามุอมีนด้วยชัยชนะอย่างชัดเจน “แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้าซึ่งเป็นชัยชนะ อย่างชัดเจน”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้า ซึ่งเป็นชัยชนะ
อย่างชัดเจน

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾

2. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงอภัยโทษความผิดของ
เจ้าที่ได้ล่วงไปแล้ว และที่จะเกิดขึ้นภายหลัง
และจะทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์
ครบสมบูรณ์แก่เจ้า และทรงชี้แนะทางแก่เจ้า
คือทางอันเที่ยงตรง

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
وَيُشِرَّ بِعَمَلِهِ عَلَيْكَ وَيُهَيِّبَ لَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾

3. และอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเจ้าด้วยการ
ช่วยเหลืออย่างเข้มแข็ง¹

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾

4. พระองค์คือผู้ทรงประทานความเจียบสงบ
ลงในจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อพวกเขา
จะได้เพิ่มพูนการศรัทธาให้กับการศรัทธาของ
พวกเขา และเป็นของอัลลอฮ์ คือโพ้รพลแห่ง
ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และอัลลอฮ์เป็น

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا
إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾

¹ เราได้กำหนดแก่เจ้าแล้ว ซึ่งการพิชิตนครมักกะฮ์ คอยบ์และเมืองอื่นๆ เป็นผลมาจากการเสียสละของ
เจ้าและการอดทนของเจ้า การพิชิตนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำสัญญาปรองดองที่สุตัยบียะฮ์นี้เป็น
การเริ่มแห่งการพิชิต ดังนั้นจงสรรเสริญและขอบคุณพระเจ้าของเจ้าเกิด เพื่อพระองค์จะทรงอภัยโทษ
ความผิดของเจ้าในอดีตและอนาคต และจะทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์ ครบถ้วนสมบูรณ์แก่
เจ้าด้วยการช่วยเหลือเจ้าให้มีชัยชนะเหนือศัตรูของเจ้าและผู้ต่อต้านเจ้า และจะทรงชี้แนะทางที่เที่ยง
ตรงแก่เจ้า อัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานให้แก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ 4 ประการด้วยกันคือ การอภัย
โทษในอดีตและในอนาคต การพิชิตนครมักกะฮ์ การชี้แนะทางอันเที่ยงตรง และการได้รับชัยชนะอย่าง
แน่นอน ดังนั้นท่านนะบีคือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม จึงดีใจและกล่าวว่า อาเยฮ์หนึ่งถูกประทานลงมา
ให้แก่ฉันเป็นที่รักยิ่งแก่ฉันกว่าโลกุณยาทั้งหมด

ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ¹

5. เพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิงได้เข้าสวนสวรรค์ หลากหลาย ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์มีธาร น้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ ตลอดกาลในนั้น และพระองค์จะทรงลบล้าง ความชั่วของพวกเขาคอกจากพวกเขา และนั่น คือชัยชนะอันใหญ่หลวง ณ ที่อัลลอฮ์²

6. และเพื่อพระองค์จะทรงลงโทษแก่พวก มุนาฟิกันชาย และพวกมุนาฟิกันหญิง และ บรรดาผู้ตั้งภาคีชาย (มุชริกีน) และบรรดาผู้ ตั้งภาคีหญิง (มุชริก้าต) โดยพวกเขาคิดเกี่ยวกับอัลลอฮ์ด้วยความคิดร้าย เหตุร้ายเหล่านั้น จงประสบแก่พวกเขาเถิด และอัลลอฮ์ทรงโกรธ กริ้วแก่พวกเขาและทรงสาปแช่งพวกเขาอีกทั้ง ทรงเตรียมนรกญะฮันน์ไว้สำหรับพวกเขาอีก ด้วย และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง³

يَدْخُلُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْءًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ يَا اللَّهُ ظَرْبُكَ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ
دَائِرَةٌ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานความเยิบสงบลงมาในจิตใจของบรรดามุอฺมินที่เป็นสาวกของเจ้ามี จำนวน 1,400 คน หลังจากที่พวกเขามีความกังวลใจ เพื่อให้การศรัทธาของพวกเขาเพิ่มพูนยิ่งขึ้น เพราะทุกครั้งที่มีการประทานบัญญัติศาสนาลงมาพวกเขาจะศรัทธาและยึดถือปฏิบัติกันเช่น บัญญัติ ให้มีการญิฮาดในทางของอัลลอฮ์ เป็นต้น โพรพท์ทั้งหลายแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดิน มะลาอิกะฮ์และญิน สัตว์ทุกชนิด สายฟ้า แผ่นดินไหว แผ่นดินถล่ม ทั้งหมดนี้เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์

² การที่พระองค์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิงได้เข้าสวนสวรรค์อยู่ตลอดกาลและ ทรงลบล้างความชั่วคืออกภัยโทษให้แก่พวกเขา นับได้ว่าเป็นชัยชนะอันยิ่งใหญ่และความสุขสำราญที่จะ ไม่มีที่เปรียบปรานได้ เพราะไม่มีความสุขสำราญอย่างอื่นหลังจากได้รับความสุขสำราญในสวนสวรรค์ อีกแล้ว

³ เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงลงโทษแก่พวกมุนาฟิกัน และพวกมุชริกีน โดยที่พวกเขาคิดร้ายต่ออัลลอฮ์ พวกเขา คิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงช่วยเหลือหรือซูลของพระองค์ และบรรดามุอฺมิน ความคิดร้ายนั้นจงประสบแก่พวกเขาเถิด และขออัลลอฮ์ทรงกริ้วและทรงสาปแช่งแก่พวกเขา

7. และเป็นของอัลลอฮ์คือ โพรพอลแห่งชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดิน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹

8. แท้จริงเราได้ส่งเจ้า (มุฮัมมัด) มาเพื่อเป็นพยานและผู้แจ้งข่าวดีและผู้แจ้งข่าวร้าย

9. เพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และให้ความช่วยเหลือเขา (รอซูล) และยกย่องให้เกียรติเขา (รอซูล) และแช่ช่องสุดดีพระองค์ทั้งในยามเช้าและยามเย็น²

10. แท้จริงบรรดาผู้ที่ให้สัตยาบันกับเจ้านั้น เหมือนกับว่าพวกเขาได้ให้สัตยาบันกับอัลลอฮ์ พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ทรงอยู่เหนือมือของพวกเขา ฉะนั้นผู้ใดทำลาย (สัตยาบัน) เหมือนกับว่าเขาทำลายตัวของเขาเอง ส่วนผู้ใดปฏิบัติตามสัญญาที่เขาได้มีไว้กับอัลลอฮ์โดยครบถ้วน พระองค์ก็จะทรงตอบแทนรางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา³

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٦﴾

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَتُعَزُّوهَ وَتُوقِرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٧﴾

إِنَّا لِلَّهِ يَا بَعْثُونَكَ إِنَّمَا يُبْعَثُونَ. اللَّهُ يَدُ اللَّهُ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ. فَمَنْ نَكَتْ فَإِنَّمَا يَنْكُتُ عَلَى نَفْسِهِ. وَمَنْ
أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسِيئَةٌ بِهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٨﴾

¹ อายะฮ์นี้เป็นการย้ำเพื่อแก้แค้นแก่เหล่าศัตรูของอิสลาม ทั้งนี้เพราะโพรพอลของอัลลอฮ์บางที่ถูกประทານลงมาเพื่อความเมตตา บางที่ถูกประทานลงมาเพื่อการลงโทษ ได้กล่าวถึงโพรพอลของอัลลอฮ์ในอายะฮ์ที่ 4 เพื่อประทานความเมตตาแก่บรรดามุอมีน และในอายะฮ์นี้เพื่อลงโทษแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

² เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นพยานแก่มนุษย์ในวันกิยามะฮ์ เป็นผู้แจ้งข่าวดีคือสวนสวรรค์แก่บรรดามุอมีน และเป็นผู้แจ้งข่าวร้ายแก่พวกปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษคือนรกยะฮันนัม เราได้ส่งรอซูลมาเพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเจ้าและรอซูลของพวกเจ้าด้วยการศรัทธาอย่างแท้จริง และให้ความช่วยเหลือและยกย่องให้เกียรติแต่รอซูลของพระองค์

³ คือให้สัตยาบันกับท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ที่จะยอมพลีชีพพร้อมกันเพื่อต่อสู้ขวามักกะฮ์ และจะไม่หนีทัพขณะประจัญบานกัน การทำสัตยาบันนั้นถึงแม้ว่าได้ทำกับท่านรอซูล ความจริงแล้วก็เหมือนทำกับอัลลอฮ์ เพราะพระองค์ทรงใช้ให้พวกเขาทำญิฮาดและสัญญาที่จะให้สิ่งตอบแทนแก่พวกเขา ดังนั้นผู้ใดที่ผิดสัญญาก็หมายถึงว่าได้ทำลายตัวของเขาเอง

11. ชาวอาหรับชนบทที่เหลือนอยู่ในเมืองจะกล่าวแก่เจ้าว่าทรัพย์สินของเราและครอบครัวของเราทำให้เรามีฐานะอยู่อยู่ ดังนั้นได้โปรดขอกภัยให้แก่เราด้วย พวกเขา กล่าวด้วยลิ้นของพวกเขาโดยไม่ใส่ใจในหัวใจของพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเล่าจะมีอำนาจอันใดที่จะป้องกันพวกเจ้าจากอัลลอฮฺ หากพระองค์ทรงประสงค์ให้ความทุกข์แก่พวกเจ้า หรือพระองค์ทรงประสงค์จะให้ประโยชน์แก่พวกเจ้า แต่ว่าอัลลอฮฺทรงตระหนักยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ¹

12. หามิได้พวกเจ้าคิดว่า อรรอซูลและบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาจะไม่กลับไปยังครอบครัวของพวกเขาเป็นอันขาด และนั่นได้ถูกทำให้เป็นที่เพริศแพรวในจิตใจของพวกเจ้าและพวกเจ้าได้คิดร้ายและพวกเจ้าเป็นหมูชนที่วิบัติ²

13. และถ้าผู้ใดมิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และร่อซูลของพระองค์ แท้จริงเราได้เตรียมไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา³

سَقُّوْا لَكَ الْمَخْلُوْبَاتِ مِنَ الْأَعْرَابِ سَعَلْتَنَا
 أَمْوَالَنَا وَأَهْلَنَا فَأَسْتَغْفِرُنَا بِقَوْلُونَ بِالسِّنِّهِمْ
 مَا لَيْسَ فِي قُلُوْبِهِمْ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
 إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّرْتُمْ ذَلِكَ فِي قُلُوْبِكُمْ
 وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُرًا ﴿١٢﴾

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُوْلِهِ فَإِنَّآ
 أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงเปิดโปงชาวอาหรับทะเลทรายถึงสภาพอันแท้จริงของพวกเขาก่อนที่ท่านนะบีจะเดินทางกลับถึงนครอัลมะดีนะฮฺว่า พวกเขาจะกล่าวข้อขัดข้องที่มีได้ไปพร้อมกับท่านนะบีและบรรดามุอฺมิน และขอให้ท่านนะบีขอภัยโทษให้แก่พวกเขาด้วย การกระทำเช่นนั้นนับได้ว่าเป็นการโกหก ในการกระทำของพวกเขาเช่นนี้ใครเล่าจะปกป้องพวกเขา หากอัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้พวกเขาได้รับความดี หรือความชั่ว เพราะพระองค์ทรงตระหนักดีถึงการกระทำของพวกเขา

² พวกมุนาฟิเก็นคิดกันว่า ท่านร่อซูล และบรรดาสาวกจะไม่มีทางกลับไปหาครอบครัวของพวกเขาในนครอัลมะดีนะฮฺเป็นอันขาด โดยคิดว่าพวกมุชริกีนมักกะฮฺจะฆ่าพวกเขาจนหมดสิ้นในการคิดร้ายของพวกเขา มุนาฟิเก็นเช่นนี้ ย่อมจะนำความพิวาศมาสู่พวกเขาเป็นการสมควรแล้วที่พวกเขาจะได้รับความกริ้ว และการลงโทษของพระองค์

³ เป็นสัญญาร้ายแก่พวกมุนาฟิเก็นที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และร่อซูลของพระองค์

14. และอำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

15. บรรดาผู้ที่เหลืออยู่ในเมืองจะกล่าวว่า เมื่อพวกท่านออกเดินทางไปยังกอนทรียะฮ์ (ที่ค็อยบัร) เพื่อไปยึดเอามา ก็จงปล่อยให้เราออกติดตามพวกท่านไปด้วย พวกเขาประสงค์ที่จะเปลี่ยนคำกล่าวของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะติดตามพวกเราไปไม่ได้ เป็นอันขาด เพราะอัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ก่อนแล้ว พวกเขาก็จะกล่าวอีกว่า หามิได้ พวกท่านอิจจาพวกเรา เปล่าเลย พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย นอกจากเพียงเล็กน้อย²

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่ชาวอาหรับชนบทที่เหลืออยู่ในเมืองว่า พวกท่านจะถูกเรียกให้ไปร่วมต่อสู้หมู่ชนที่มีกำลังพลเข้มแข็งกว่า พวกท่านจะต้องต่อสู้พวกเขาหรือให้พวกเขายอมจำนน ดังนั้นเมื่อพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ก็จะทรงประทานรางวัลอันดีงามแก่

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفُرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ عَزُومًا رَّحِيمًا ﴿١١﴾

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لَأُحَدِّثُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالِ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَيَقُولُونَ بَلْ نَحْنُدُونَ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

قُلْ لِلْمُحَلِّفِينَ مِنَ الْعَرَبِ سُدٌّ عَلَىٰ قَوْمٍ أَوَّلُ بَأْسٍ سَدِيدٍ يَقْتُلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

¹ คือพระองค์ทรงบริหารทุก ๆ สิ่งตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์จะทรงประทานความเมตตา และทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

² บรรดาผู้ที่มิได้ออกไปร่วมทำลัศยานันที่อัลฮุคัยบียะฮ์จะกล่าวว่า หากพวกท่านจะออกไปยึดทรียะฮ์ (ที่ค็อยบัร) ก็ขอให้พวกเราออกไปด้วย คำกล่าวของพวกเขานั้นเป็นความประสงค์ของพวกเขาที่จะเปลี่ยนสัญญาของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงสัญญากับชาวฮุคัยบียะฮ์ที่จะให้ทรียะฮ์ค็อยบัรนี้เป็นของพวกเขาโดยเฉพาะ เพราะอัลลอฮ์ทรงแจ้งแก่พวกเราก่อนที่จะให้เราออกไปยังนครอัลมะดีนะฮ์ว่า มิให้พวกท่านติดตามพวกเราออกไป

พวกท่าน แต่ถ้าพวกท่านผินหลังออกดังเช่นที่พวกท่านได้ผินหลังออกมาก่อนแล้ว พระองค์จะทรงลงโทษพวกท่านด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด¹

17. ไม่เป็นการลำบากอันใดแก่คนตาบอดและไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนพิการ และไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนป่วย แต่ถ้าผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างมีธารน้ำหลายสายไหลผ่าน ส่วนผู้ใดผินหลังออก พระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด²

18. โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธา ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าได้ต้นไม้ (ที่ฮุดัยบียะฮ์) เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงประทานความสงบใจลงมาบนพวกเขาและได้ทรงตอบแทนให้แก่พวกเขา

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَعدِبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٧﴾

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٧﴾﴾

¹ คือพวกอาหรับที่มีได้ออกไปร่วมในการทำสัตยาบันครั้งก่อนนั้นจงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจะถูกเรียกร้องให้เข้าร่วมทำสงครามกับบะนีฮุнайฟะฮ์ คือหมู่ชนของมุสลิมะฮ์ อัลกัซซาบ โดยทำการสู้รบกับพวกเหล่านี้ จงกว่าพวกเขาจะยอมจำนนและเข้ารับนับถืออิสลาม หากพวกท่านยอมเชื่อฟังโดยออกไปร่วมทำสงครามกับหมู่ชนเหล่านั้น อัลลอฮ์ก็จะทรงประทานทรัพย์สินและชัยชนะแก่พวกท่านในโลกดุนยา และสวนสวรรค์ในโลกอาคิเราะฮ์ หากพวกท่านผินหลังคือไม่ยอมออกไปร่วมทำสงคราม พวกท่านก็จะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด

² คือคนตาบอด คนพิการและคนป่วยจะไม่เกิดโทษและเป็นบาปในการที่ไม่ได้ออกไปร่วมทำสงคราม เพราะเหตุขัดข้องดังกล่าว และผู้ใดเชื่อฟังและปฏิบัติตามข้อใช้ของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เขาจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์ ส่วนผู้ใดหลีกเลี่ยงจากการทำญิฮาด โดยปราศจากข้อขัดข้องอัลลอฮ์ก็จะลงโทษเขาทั้งโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์

ซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้¹

19. และทรัพย์สินหลายอันมากมายที่พวกเขาจะได้รับมัน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

20. อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าซึ่งทรัพย์สินหลายอันมากมายที่พวกเจ้าจะได้รับมัน โดยพระองค์ทรงเร่ง (ทรัพย์สินหลายที่คือยับร) อันนี้แก่พวกเจ้า และพระองค์ทรงยับยั้งมือของผู้คน (พวกยะฮูดี) จาก (การทำร้าย) พวกเจ้าและเพื่อมัน (การยับยั้งจากการทำร้าย) จะได้เป็นสัญญาคนหนึ่งแก่บรรดาผู้ศรัทธา และเพื่อพระองค์จะได้ทรงชี้แนะทางแก่พวกเจ้าสู่ทางอันเที่ยงตรง³

21. และทรัพย์สินหลายอันอื่นอีกที่พวกเจ้าไม่มีกำลังที่จะเอาชนะมันได้แต่อัลลอฮ์ทรงล้อมพวกมันไว้แล้ว (คืออาณาจักรเปอร์เซียและโรมันตะวันออก) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ
لَكُمْ هَذِهِ. وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلَيَكُونَ آيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

¹ คืออัลลอฮ์ทรงพอพระทัยต่อบรรดามุอิมินจำนวน 1,400 คน ซึ่งทำสัตยาบันกับท่านนะบีได้ต้นไม้ "ซัมเราะฮ์" ที่ฮุคัยบียะฮ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลอบโยนบรรดามุอิมินเหล่านั้นหลังจากพวกเขาไม่มีโอกาสได้เข้านครมักกะฮ์เพื่อทำฮัจญ์ในป็นั้น โดยพวกกุเรชมักกะฮ์ขอทำสัญญาสงบศึก และสัญญาจะให้ท่านนะบีกับบรรดามุอิมินเข้านครมักกะฮ์ในปีต่อไป อัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงความจริงใจและคำมั่นสัญญาในจิตใจของพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงประทานความสงบใจ และความอบอุ่นใจขณะทำสัตยาบัน และทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการพิชิตเมืองคือยับร

² และจะให้พวกเขาได้รับทรัพย์สินหลายอันมากมายในการพิชิตเมืองคือยับร

³ เพราะการปฏิเสธและการอดทนของพวกเจ้านั้นเอง อัลลอฮ์จึงทรงสัญญากับพวกเจ้าว่า จะให้มีการพิชิตเมืองคือยับรในเร็ววัน และจะห้ามมิให้พวกพันธมิตรตระกูลของพวกยะฮูดีมาทำร้ายพวกเจ้า โดยให้เหล่าศัตรูเกิดความกลัวขึ้น แล้วพวกเจ้าจะได้ทรัพย์สินหลายที่ที่เมืองคือยับรอย่างง่ายดาย และการได้มาซึ่งทรัพย์สินหลายก็ดี การพิชิตเมืองมักกะฮ์ก็ดี และการเข้ามัสยิดฮะรอหม์ก็ดี เหล่านี้เป็นสัญญาอย่างชัดแจ้งที่ชี้บ่งถึงคำบอกเล่าของท่านรอซูลว่าเป็นความจริง

เหนือทุกสิ่งอย่าง¹

22. และถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ต่อสู้กับพวกเจ้า พวกเขาก็จะพินหลังกลับอย่างแน่นอน แล้วพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ

23. นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์แก่บรรดาผู้ที่ล่องลับไปแล้วแต่กาลก่อน และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในแนวทางของอัลลอฮ์²

24. และพระองค์คือผู้ทรงยับยั้งมือของพวกเขาจากพวกเจ้า และมือของพวกเขาจากพวกเขา (มิให้มีการสู้รบกัน) ที่หุบเขานครมกกะฮฺ (ที่ฮุฎัยบียะฮฺ) หลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้ามีชัยชนะเหนือพวกเขา และอัลลอฮ์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ³

25. พวกเขาคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นพวกเจ้าให้ห่างจากมัสยิดอัลฮะรออม และการเชือดสัตว์พลีที่ถูกต้องกันไว้มิให้บรรลุสู่ที่เชือดของมัน และหากมิใช่เพราะมีบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง ซึ่งพวกเจ้าไม่รู้จักพวกเขา พวกเจ้าก็จะฆ่าพวกเขา แล้วก็

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبُرَ
ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وِلِيَاءَ وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي فَتَحْتَ مِنْ قَبْلُ
وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنِ
مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٍ لَرَعَطْنَهُمْ أَنْ تَطُوهُمْ
فَتَصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ
فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَرَوْا الْعَذَابَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾

¹ คือทรัพย์สินเฉลยจากพวกยุโรปและเอเชีย ซึ่งพวกเจ้าไม่สามารถที่จะเอาชนะพวกเหล่านั้นได้ แต่อัลลอฮ์ทรงให้พวกเจ้าสามารถยึดเอามาได้ ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพของพระองค์

² ส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเจ้าคือ เมื่อชาวมกกะฮฺได้ต่อสู้กับพวกเจ้าอัลลอฮ์จะช่วยเหลือพวกเจ้าให้ได้รับชัยชนะ แล้วพวกคัศรูกิพินหลังหนีแพ้กกลับไป โดยไม่มีผู้คุ้มครองให้ความช่วยเหลือ และแนวทางของพระองค์นี้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอันขาดตราบใดที่บรรดาผู้ศรัทธามีความเชื่อมั่นต่อพระองค์

³ อันที่นับได้ว่าเป็นพระมหากษัตริย์จากอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยมิให้ทั้งสองฝ่ายรบพุ่งกัน และทำให้มีการเจรจาประนีประนอมกัน ทั้งนี้ นับได้ว่าเป็นผลดีแก่บรรดามุอมีนทั้งในดินยาและอาคิเราะฮฺ หลังจากได้ให้พวกเจ้าจับพวกกูเรซจำนวน 80 คน เป็นเชลยศึกแล้วให้นำมามอบให้แก่ทหารอฮ์ลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลียะฮฺวะซัลลิม แล้วทำนาก็ได้ภัยและปล่อยตัวพวกเขาไป ดังนั้นจึงได้มีการเจรจาประนีประนอม

จะก่อให้เกิดโทษแก่พวกเขา เพราะพวกเขาโดยไม่รู้ตัว ทั้งนี้เพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ หากพวกเขาแยกออกจากกัน แน่แน่นอนเราก็จะลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา ซึ่งการลงโทษอันเจ็บปวด¹

26. ขณะที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาได้ทำให้ความหยิ่งยโสมีขึ้นในจิตใจของพวกเขาซึ่งเป็นความหยิ่งยโส ในสมัยแห่งความมั่งคั่ง อัลลอฮ์จึงประทานความเจียบสงบของพระองค์ให้แก่รอซูลของพระองค์ และแก่บรรดาผู้ศรัทธา และทรงให้พวกเขาตั้งมั่นอยู่บนคำกล่าวแห่งความยำเกรง (คำกล่าวชะฮาดะฮ์) โดยที่พวกเขามีสิทธิยึดต่อคำกล่าวนี้ และเหมาะสมคู่ควรยิ่งอีกด้วย และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง²

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ
الْحَمِيَّةُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ كَلِمَةَ التَّقْوَى
وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٦٦﴾

¹ พวกกุฟฟารุเรชที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ปิดกั้นพวกเขาไม่ให้เข้าสู่สมัยอัลฮะรออมเพื่อทำอุมเราะฮ์ในปีฮุคม์บียะฮ์ และปิดกั้นมิให้เชือดสัตว์พลีที่อัลฮะรออม และในนครมักกะฮ์นั้นก็มีบรรดาผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงที่อ่อนแอ และปกปิดการอีมานของพวกเขา เพราะกลัวพวกมุชริกีน โดยที่พวกเขาไม่รู้จักพวกเขา แล้วพวกเขาก็ฆ่าพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่รู้ และจะเกิดโทษแก่พวกเขา การกระทำเช่นนี้ก็เพื่อให้บรรดามุอิมินรอดพ้นจากพวกมุชริกีน และเพื่อให้ชาวมักกะฮ์เข้าสู่อิสลามอีกเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงยังไม่ทรงอนุญาตให้พวกเขาเข้าสู่นครมักกะฮ์เป็นการพิชิตในปีนั้น หากบรรดามุอิมินแยกออกจากพวกกุฟฟารอย่างแจ้งชัดแล้ว พระองค์ก็จะทรงอนุญาตแก่พวกเขาให้พิชิต และจะให้พวกกุฟฟารได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดด้วยน้ำมือของพวกเขา

² ความหยิ่งยโสของพวกกุฟฟาร เหล่านั้นเป็นความหยิ่งยโสที่มีมาแต่สมัยอาฮิลียะฮ์ เป็นเหตุให้พวกเขาไม่ยอมรับความจริงและไม่ยอมจำนนต่อเหตุผล จนกระทั่งไม่ยอมให้ท่านนะบีและบรรดามุอิมินเข้าสู่สมัยอัลฮะรออมเพื่อทำอุมเราะฮ์ ด้วยเหตุนี้บรรดามุอิมินจึงตกลงใจที่จะไม่ยอมรับการเจรจาประนีประนอม เพราะเป็นการเสียเปรียบให้พวกมุชริกีนอย่างมาก เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น อัลลอฮ์ ตะอาลาจึงประทานความเจียบสงบให้แก่ท่านรอซูลและบรรดาผู้ศรัทธาและให้พวกเขาตั้งมั่นอยู่บนคำกล่าวชะฮาดะฮ์ ซึ่งเป็นคำกล่าวแห่งการศรัทธา คือเป็นการป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการทำชิริก และการลงโทษโดยที่พวกเขาเป็นผู้มีสิทธิยึดและเหมาะสมยิ่งต่อคำกล่าวนี้

27. โดยแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ความฝันนั้นสมจริงแก่รอซูลของพระองค์ด้วยความจริงแน่นอน พวกเขาจะได้เข้าสู่มีสยิดอัลฮะรอมอย่างปลอดภัยหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ โดย (บางคน) โคนผมของพวกเขา และ (อีกบางคน) ตัดผม พวกเขาอย่าได้หวาดกลัว เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาไม่รู้ ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงกำหนดชัยชนะอื่นจากนั้น ซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้¹

28. พระองค์คือผู้ทรงส่งรอซูลของพระองค์ พร้อมด้วยแนวทางที่ถูกต้องและศาสนาแห่งสัจธรรม เพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนา (ของพระองค์) นั้นประจักษ์แจ้งเหนือศาสนาอื่นทั้งหมด และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน²

29. มุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่าง

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ بِالرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَنَدْخُلَنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا

¹ นักตีฟซีรอฮ์บิยาว่า ท่านรอซูลอัลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ได้ฝันว่าท่านและบรรดาสาวกของท่านได้เข้านครมักกะฮ์ และได้ทำอุมเราะฮ์ ต่อมาท่านรอซูลได้เล่าความฝันให้บรรดาสาวกฟังทำให้พวกเขาดีอกดีใจ ครั้นเมื่อได้ออกเดินทางไปอัลฮุศัยบียะฮ์ และได้ถูกพวกมุชริกีนขัดขวางมิให้เข้าไปในนครมักกะฮ์ และได้เกิดเหตุการณ์การเจรจาประนีประนอมขึ้น พวกมุนาฟิก็กินก็ได้กล่าวเยาะเย้ยถากถางจึงทำให้บรรดามุสลิมเกิดความน้อยใจ ดังนั้นอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมาเป็นการยืนยันว่า ความฝันของท่านะบีนั้นจะเกิดขึ้นจริงในปีต่อมา อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งกว่าในการเจรจาประนีประนอมกันนั้นมีเคล็ดลับความดีและผลประโยชน์แก่พวกเขาซึ่งพวกเขาไม่อาจจะรู้ได้ ดังนั้นก่อนหน้าจากการได้รับชัยชนะในการพิชิตเมืองมักกะฮ์ก็มีชัยชนะนั้นคือการเจรจาประนีประนอม

² พระองค์ได้ส่งมุฮัมมัดมาเป็นรอซูลเพื่อเผยแผ่แนวทางที่ถูกต้อง และศาสนาที่เที่ยงแท้สัจธรรมคือศาสนาอิสลาม เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์เด่นชัดเหนือศาสนาอื่น ๆ แม้กระทั่งบทบัญญัติต่าง ๆ ที่มาจากปากฟ้า เช่น เคารอด และอินญิล และเป็นการพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานให้ว่ามุฮัมมัดเป็นรอซูลของพระองค์

พวกเขาเอง เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รู้ก๊าะ ผู้
 สุกญูดโดยแสวงหาคุณความดีจากอัลลอฮ์และ
 ความโปรดปราน (ของพระองค์) เครื่องหมาย
 ของพวกเขาอยู่บนใบหน้าของพวกเขา เนื่อง
 จากร่องรอยแห่งการสุญูด นั่นคืออุปมาของ
 พวกเขาที่มีอยู่ในอดีตารอด และอุปมาของ
 พวกเขาที่มีอยู่ในอัลอินญีลประหนึ่งเมล็ดพืช
 ที่งอกเหนือหรือกิ่งก้านของมันออกมา แล้วทำ
 ให้มันงอกงาม แล้วมันก็เติบโตแข็งแรง และ
 ทรงตัวอยู่ได้บนลำต้นของมัน นำความปลื้ม
 ปิติมาให้แก่ผู้หว่าน เพื่อที่พระองค์จะก่อความ
 โกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธา เพราะพวก
 เขา (มุสลิมีน) และอัลลอฮ์ทรงสัญญาบรรดาผู้
 ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายในหมู่พวก
 เขาว่า จะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอัน
 ใหญ่หลวง¹

مِنَ اللَّهِ وَرَضُوا نَأْسِيمًا هُمْ فِي وَجُوهِهِمْ
 مِنْ آثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
 فِي الْإِنْجِيلِ كَرَزَجٍ أُخْرِجَ شَطَطُهُ فَتَأْرزُهُ
 فَاسْتَقْلَطْ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْفِهِ يَعْجِبُ الزَّرْعَ
 لِيَحِيطَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

¹ มุฮัมมัดคือ รอยของอัลลอฮ์อย่างแท้จริง และบรรดาศอฮาบะผู้ทรงคุณธรรมเป็นผู้แสดงออกซึ่งความ
 เข้มแข็งและแข็งแกร่งต่อผู้ที่ขัดแย้งต่อศาสนาของพวกเขา และมีความเมตตาต่องานต่อผู้มีความคิดเห็น
 ตรงกันในเรื่องศาสนา จะเห็นได้ว่าคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาไม่ชอบที่จะให้อวัยวะของเขา หรือเสื้อผ้า
 ของเขาไปกระทบกับอวัยวะหรือเสื้อผ้าของคนกาฟิร แต่ถ้ากับพี่น้องมุสลิมด้วยกันเองแล้วเขาจะจับมือ
 โอบกอดและแสดงออกซึ่งความรักใคร่ นอกจากนี้แล้วจะเห็นพวกเขาก็มลงรู้ก๊าะและสุญูดในเวลาละหมาด
 ของพวกเขา โดยหวังการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์และความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เครื่องหมายแห่ง
 การอีมาน และความบริสุทธิ์ของพวกเขา ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขาอันเนื่องมาจากร่องรอยแห่ง
 การสุญูดเพราะในวันกียามะฮ์นั้น พวกเขาจะถูกฟื้นคืนชีพมาโดยมีใบหน้าและเท้ามีแสงเป็นประกายอัน
 เนื่องมาจากน้ำละหมาดคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นนั้นได้กล่าวไว้เป็นอุปมาในคัมภีร์อัลเตวารอดและ
 คัมภีร์อัลอินญีล อัญญีอะฮาก กล่าวไว้ว่า อุปมานี้เป็นที่ขัดแย้งที่สุด เมล็ดพืชคือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลล
 ฮุอะลียะฮ์วะฮัลลัม หน่อหรือกิ่งก้านนี้คือบรรดาสาวก ในตอนแรกมีจำนวนน้อยอ่อนแอแล้วก็ได้เพิ่มขึ้น
 มากมายและแข็งแรง ทั้งนี้เพื่อที่จะก่อความโกรธแค้นให้แก่พวกกุฟฟารอันเนื่องมาจากจำนวนและความ
 เข้มแข็งของบรรดาสาวก อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้กระทำความดีว่าพวกเขาจะ
 ได้รับการอภัยโทษอย่างสมบูรณ์และรางวัลอันยิ่งใหญ่อีกทั้งริชกีอันหลากหลายในสวนสวรรค์

(49) ซูเราะฮ์ อัลหุญรูด

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 18 อายะฮ์
 ถูกประทานหลังจากซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลหุญรูด

ซูเราะฮ์อัลหุญรูด ถูกประทานลงมาหลังจากซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ มีอายะฮ์ทั้งหมด 18 อายะฮ์ ถึงแม้ว่าซูเราะฮ์นี้จะมีอายะฮ์น้อย แต่มีความสำคัญทางด้านจริยธรรมมาก เพราะประมวลไว้ด้วยข้อเท็จจริงในการอบรมที่เป็นอมตะไว้มากมาย เป็นการปูพื้นฐานที่มั่นคงไว้สำหรับสังคมที่มีเกียรติ เป็นซูเราะฮ์ที่ทรงคุณค่าทางด้านศีลธรรม จนกระทั่งนักตีชีรบางท่านถึงกับให้ชื่อซูเราะฮ์นี้ว่า “ซูเราะฮ์อัลอัคริกล์” หรือ “ซูเราะฮ์สุจริยธรรม”

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงมารยาทอันสูงส่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แนะและอบรมสั่งสอนบรรดามุอฺมิน ให้แสดงออกต่อบทบัญญัติของพระองค์ต่อคำสั่งของรอสูลของพระองค์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงมารยาทที่ดั่งามอีกอย่างหนึ่งคือ การลดเสียงในการสนทนา หรือกล่าวถามสิ่งใดกับท่านรอสูลุลลอฮ์ คือลดเสียงอะลยฮิวะซัลลัม เพื่อเป็นการยกย่องและให้เกียรติอันสูงศักดิ์ของท่าน เพราะท่านมีฐานะ และตำแหน่งไม่เหมือนปุถุชนธรรมดา จึงเป็นหน้าที่ของมุสลิมมุอฺมินจะต้องแสดงออกซึ่งการมีสัมมาคารวะต่อท่าน จะสนทนาใดถามก็ต้องกระทำด้วยการยกย่อง และให้เกียรติ

จากมารยาทเฉพาะตัว หรือมารยาทประจำตัว อายะฮ์ต่อมา ได้กล่าวถึงมารยาททั่วไปที่มีผลกระทบต่อผู้อื่น เพื่อเป็นการปูพื้นฐานที่มั่นคงแห่งสังคมที่ดั่งาม เป็นอายะฮ์ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ปราบมุสลิมมุอฺมินมิให้ฟังหรือเชื่อข่าวลือต่างๆ เพราะก็มากน้อยแล้วที่คำพูดเพียงไม่กี่คำที่คนชั่ว คนเลวกล่าวออกมา ต้องกลายเป็นสาเหตุทำให้เกิดโศกนาฏกรรมอันยิ่งใหญ่และก็มากน้อยแล้ว ที่ข่าวคราวที่ได้รับฟังมา

โดยไม่มีการสืบสวนสอบสวนให้แน่ชัดเสียก่อน ทำให้เกิดความพินาศลุ่มจม หรือทำให้เกิดการแตกแยกกันจนมองหน้ากันไม่สนิท

อายะฮ์ต่อมา ได้เรียกร้องให้หาทางปรองดองคืนดีกันในระหว่างคู่อริ และให้หาทางเกลี้ยกล่อมฝ่ายที่ละเมิดไม่ยอมปรองดอง และให้กำราบฝ่ายที่ยังดีอริ้น ฝ่ายผิดข้อบัญญัติของอัลลอฮ์

ในอายะฮ์ที่ 11 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเตือนบรรดามุอฺมินให้ปลีกตนให้ห่างไกลจากการกระทำที่แสดงถึงการขาดความเป็นผู้ดีมีศีลสัตย์ นั่นคืออย่าได้เายะเยยดูหมิ่นดูแคลนใส่ร้ายป้ายสีและประณามผู้อื่น ห้ามมิให้หันทาบหลัง สงสัยแคลงใจ สอดส่ายหาความลับของผู้อื่น หรือมองพี่น้องมุอฺมินไปในแง่ร้าย พร้อมทั้งได้เรียกร้องมุสลิมมาสู่จริยธรรมและคุณธรรมอันประเสริฐ ในการเตือนมิให้หันทาบหลังกันนั้น อัลกุรอานได้กล่าวปรามไว้ด้วยสำนวนที่น่าระทึกใจสามารถปลุกความรู้สึกให้เกิดความหวั่นไหวได้อย่างมหัศจรรย์ นั่นคือภาพของชายผู้หนึ่ง นั่งอยู่เคียงศพของพี่น้องของเขา แล้วถูกบังคับให้กินเนื้อศพที่หน้าเปื่อยแล้วด้วยความฝืนใจ และสะอิดสะเอียน

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยเรื่องราวของอาหรับชนบทที่เข้าใจเอาเองว่า การมีอิมานศรัทธา นั้น เป็นเพียงวาจาคำพูดที่เปล่งออกมาเป็นการเพียงพอและพวกเขาได้มาหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลียฮิวะซัลลิม เพื่อลําเลิกบุญคุณที่พวกเขาได้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงชี้แจงข้อเท็จจริงของการศรัทธา และการเป็นอิสลาม อีกทั้งได้ทรงบอกกล่าวเงื่อนไขของการเป็นมุอฺมินที่สมบูรณ์ให้ทราบด้วยว่า มุอฺมินที่แท้จริงนั้นจะต้องเป็นผู้ที่เพียบพร้อมด้วยการศรัทธา มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียว มีการญิฮาดเสียสละในทางของอัลลอฮ์ มีการปฏิบัติการทำงานที่ดี

ชื่อของซูเราะฮ์

การที่ซูเราะฮ์นี้มีชื่อว่า “อัลหุญร็อต” ก็เพราะว่าในบริเวณใกล้มัสญิดอันนะบะวี๊ย ในขณะนั้นเป็นห้องหับที่บรรดามุสลิมมุอฺมินีน ภรรยาของท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลียฮิวะซัลลิม ได้ใช้เป็นที่พักอาศัย

เศค อะหมัด มุศฎอฟา อัลมะรอซี๊ย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ดัพซีร์อัลมะรอซี๊ย” ของท่านว่า

“ห้องหับต่างๆ ดังกล่าวนี้มีทั้งหมด 9 ห้อง หลังคามุงด้วยทางอิฐทนม มุงไว้เตี้ยๆ ไม่สูงนัก สามารถที่จะเอื้อมมือจับได้ ต่อมาห้องหับเหล่านี้ อัลวะลีดอิบน์ अबดุลมะลิก ใช้ให้ผนวกเข้าไว้ในบริเวณมัสญิดของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลัลลอฮ์-อะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งประชาชนต่างพากันร่ำให้ด้วยความเสียดายและอาลัย”

สะอีด อิบน์ลุมซัยยับ กล่าวขึ้นในวันนั้นว่า “ฉันปรารถนาที่จะให้พวกเขาปล่อยมันไว้ตามสภาพเดิมเพื่อผู้คนชาวเมืองอัลมะดีนะฮ์ เมื่อได้เติบโตขึ้นมา ตลอดจนผู้คนที่เดินทางมาจากต่างแดนจะได้พบเห็นว่าท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลัลลอฮ์-อะลัยฮิวะซัลลัม ได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างไร? จะทำให้ผู้ที่ได้พบเห็นมีการสมถะมักน้อย ไม่โอ้อวดกัน และไม่ประกวดประชันกันในการใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย”

ซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในช่วงเวลาระหว่างปีที่มีการทำสนธิสัญญาอัลหุได-บีเยฮ์กับการทำสงครามตะบู้ก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอัสร์ธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าอย่าได้ลำห้ำ
(ในการกระทำใดๆ) เมื่ออยู่ต่อหน้าอัลลอฮ์ และ
รอซูลของพระองค์¹ พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์
เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรง
รอบรู้
2. โอัสร์ธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าอย่าได้ยก
เสียงของพวกเจ้าเหนือเสียงของอัลนะบี² และ
อย่าพูดเสียงดังกับเขา (มุฮัมมัด) เยี่ยงการพูด
เสียงดังของบางคนของพวกเจ้ากับอีกบางคน³
เพราะ (เกรงว่า) การงานต่างๆ ของพวกเจ้าจะ
สูญเสียไป โดยที่พวกเจ้าไม่รู้สีกตัว
3. แท้จริงบรรดาผู้ที่ลดเสียงของพวกเขา ณ ที่
รอซูลุลลอฮ์นั้น ชนเหล่านั้น คือบรรดาผู้ที่
อัลลอฮ์ทรงทดสอบจิตใจของพวกเขาเพื่อความ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ ؕ وَأَقْرَأُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٦﴾

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا يَجْهَرُوا لَهُ ۖ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن يَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٦٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُغْضُونَ بِغَضُونِهِمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ

¹ คืออย่าได้เสนอแนะกิจการใดๆ ขึ้นมาเทียบเคียงหรือเหนือกว่าคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา และคำกล่าวของรอซูลของพระองค์ ไม่ว่าข้อเสนอแนะนั้น จะเป็นเรื่องส่วนตัว การดำเนินชีวิตหรือเรื่องเกี่ยวกับศาสนา และอย่าได้แสดงความคิดเห็นหรือตัดสินชี้ขาดเรื่องใดๆ ก่อนที่จะกลับไปทบทวนดูคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา และคำกล่าวของท่านรอซูลคือลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม อยะฮ์นี้ได้กำหนดหลักการที่สำคัญของอิสลาม คือข้อชี้ขาดตัดสินในกรณีใดๆ ก็ตาม เป็นสิทธิเด็ดขาดของอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่เพียงองค์เดียว ไม่มีการท้วงติงหรือวิพากษ์วิจารณ์ในข้อตัดสิน หรือข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ชี้ขาดตัดสินที่เที่ยงธรรมที่สุด

² คือเมื่อพวกท่านพูดกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม จงลดเสียงของพวกท่านลง อย่ายกเสียงให้เหนือกว่าเสียงของท่านนะบี คือลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม

³ คือขณะที่พวกท่านพูดกับท่านนะบี คือลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม อย่ายกเสียงให้ดังเหมือนกับที่พวกท่านพูดระหว่างกัน และอย่าเรียกท่านด้วยชื่อหรือสมญาของท่านเหมือนกับพวกท่านเรียกระหว่างกัน เช่นเรียกท่านว่า โอัมมุฮัมมัด แต่จงเรียกท่านว่า โอ้ท่านนะบีของอัลลอฮ์ โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ เป็นการยกย่องให้เกียรติแก่ท่าน

ยำเกรง¹ สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และรางวัลอันใหญ่หลวง²

4. แท้จริงบรรดาผู้สงสัยเรียกเจ้าทางเบื้องหลังห้องหับเหล่านั้น ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่ใช้สติปัญญา³

5. และหากว่าพวกเขาอดทนไว้จนกว่าเจ้าจะออกมาหาพวกเขาแล้ว แน่หนอนมันย่อมเป็นการดีสำหรับพวกเขา⁴ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

6. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย หากคนชั่วนำข่าวใดๆ มาแจ้งแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็จงสอบสวนให้แน่ชัด⁵ หาไม่แล้วพวกเจ้าจะก่อเคราะห์กรรม

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُتَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٠﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مَاءَ كُفْرًا يَسُقُ الْبَنِيَّ فَيُشْبِهُ أَن يُصَيَّبُوا قَوْمًا يَعْمَلُونَ مُنْصِبًا عَلَىٰ مَفْعَلَةٍ نَّذِيرِينَ ﴿٥٢﴾

¹ บรรดาผู้ที่ลบล้างเสียงของพวกเขาเมื่ออยู่ต่อหน้าท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลบล้างฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ชนเหล่านั้น อัลลอฮ์ ทรงทำให้จิตใจของพวกเขาบริสุทธิ์เพื่อการยำเกรง และเพื่อฝึกจิตใจให้เป็นลักษณะประจำตัว

² คือในวันอาคิเราะฮ์

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวประณามอาหรับชาวชนบทที่ไม่มีมรรยาทในการเรียกท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลบล้างฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ทางเบื้องหลังห้องหับ ซึ่งเป็นที่พำนักของบรรดาภริยาของท่านนะบี คือลบล้างฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม

⁴ อัลบัยฎอวียักกล่าวว่ กล่าวกันว่า ผู้ที่ตะโกนเรียกท่านนะบี คือลบล้างฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม คือ “อัยยนะฮ์ อิบน์ หุคัยยฺ” และ “ฮัลอ๊กเราะฮ์ อิบน์ ฮาบิซ” ซึ่งเป็นตัวแทนจากบะนีตะมีม จำนวน 70 คน ได้เข้ามาหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลบล้างฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม เวลาบ่าย ขณะที่ท่านนอนพักผ่อนอยู่

⁵ คือเมื่อคนชั่ว (ฟาซิก) คือคนที่ไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์ และความยุติธรรม นำข่าวมาแจ้งแก่ท่าน ก็จงสอบสวนให้เป็นที่แจ้งชัดแน่นอนเสียก่อน หาไม่แล้วอาจจะก่อให้เกิดโศกนาฏกรรมในเรื่องนั้นๆ นักตีฟซริกกล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในเรื่องราวของอัลวะลีด อิบน์ อุบะฮ์ อิบน์ อะบีมุอัยฏ เมื่อท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลบล้างฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ไซ้ให้ไพร่บวรมชะคาตจากบะนีมุศฏอ์ลิก เมื่ออัลวะลีดเดินทางไปถึงหมู่บ้านดังกล่าวชาวบ้านออกมาต้อนรับ แต่อัลวะลีดเข้าใจผิดคิดว่าชาวบ้านออกมาเพื่อจะฆ่าทำร้ายเขา จึงรีบเดินทางกลับเพื่อแจ้งข่าวแก่ท่านนะบี คือลบล้างฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม แต่ท่านนะบี คือลบล้างฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ได้ใช้วิจารณ์ญาณ โดยส่งคอลิด อิบน์ลวะลีด ไปสอบสวนข้อเท็จจริง ปรากฏว่าเหตุการณ์หาได้เป็นตามที่อัลวะลีดรายงานไม่ อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมาเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของบะนีมุศฏอ์ลิก

แก่พวกหนึ่งโดยไม่รู้ตัว แล้วพวกเจ้าจะกลายเป็นผู้เสียใจในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไป

7. และพวกเจ้าพึงรู้เถิดว่า ในหมู่พวกเจ้านั้นมี รอสูลของอัลลอฮ์อยู่ หากเขา (มุฮัมมัด) เชื่อฟัง พวกเจ้าในส่วนใหญ่ของกิจการแล้ว แน่หนอน พวกเจ้าก็จะลำบากกัน¹ แต่อัลลอฮ์ทรงให้การ ศรัทธาเป็นที่รักแก่พวกเจ้า และได้ทรงประดับ มั่นไว้ในดวงใจของพวกเจ้า และทรงให้การ ปฏิเสธศรัทธา และความชั่วช้า และการฝ่าฝืน เป็นที่น่าเกลียดชังแก่พวกเจ้า² ชนเหล่านั้น คือพวกที่ดำเนินอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

8. มันเป็นคุณธรรมและความโปรดปรานจาก อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรง ปรีชาญาณ³

9. และหากมีสองฝ่ายจากบรรดาผู้ศรัทธา ทะเลาะวิวาทกัน พวกเจ้าก็จงไกลเกลียดระหว่าง ทั้งสองฝ่าย⁴ หากฝ่ายหนึ่งในสองฝ่ายนั้น

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ
مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبَ إِلَيْكُمْ إِلَّا يَمُنَّ
وَرَزَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ
وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٥٦﴾

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٧﴾

وَأِنْ طَافَ بِنَافِلَةٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفَنَتَّالُوا فَاَصْلَحُوا
بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتُلُوا

¹ อิบน์อะซ็รกล่าวว่า พึงรู้เถิดว่าในหมู่บ้านพวกท่านนั้น มีท่านรอสูลลอสอยู่ คือลลอสอยู่ด้วย พวกท่านจงยกย่องให้เกียรติท่าน เพราะท่านย่อมรู้ดีถึงผลประโยชน์ของพวกท่าน และมีความห่วงใยพวกท่านมากกว่าตัวของพวกท่านเอง หากท่านเชื่อฟังพวกท่านในทุกสิ่งที่พวกท่านเห็นชอบแล้ว จะทำให้พวกท่านได้รับความลำบากกัน

² การที่อัลลอฮ์ ตระอาลา ทรงประทานความโปรดปรานแห่งการศรัทธาให้แก่พวกเจ้าและจะได้ทรงให้มั่น ประดับมั่นอยู่ในดวงใจ และทรงให้การปฏิเสธศรัทธา ความชั่วช้า และการฝ่าฝืนเป็นที่เกลียดชังแก่พวกเจ้านั้น นับได้ว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่แก่บ่าวของพระองค์ ดังนั้นมุอ์มินทุกคนจะต้องรำลึกถึงบุญคุณอันนี้

³ ความโปรดปรานดังกล่าวนี้ ท่านนะบี คือลลอสอยู่ด้วย ชลลิม ได้นำมาใช้เมื่อทำสงครามอูฮุด โดยท่านได้ขึ้นขึ้น บรรดามุสลิมได้ขึ้นตั้งแถวเบื้องหลังท่าน และท่านได้กล่าวขอพรดังนี้ (اللهم حبب إلينا الإيمان وزينه في قلوبنا وكره إلينا الكفر والفسوق والعصيان واجعلنا من الراشدين)

⁴ คือหาทางให้ทั้งสองฝ่ายยุติข้อขัดแย้งกัน และให้ประนีประนอมกันด้วยความยุติธรรม

และพวกเจ้าอย่าได้ตำหนิตัวของพวกเจ้าเอง¹ และอย่าได้เรียกกันด้วยฉายาที่ไม่ชอบ ช่างเลวทรามจริง ๆ ที่บรรดาผู้ศรัทธาเรียกว่าเป็นผู้ฝ่าฝืน ภายหลังจากที่ได้มีการศรัทธากันแล้ว² และผู้ใดไม่สำนึกผิด คนเหล่านั้นคือบรรดาผู้อธรรม³

12. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากส่วนใหญ่ของการสงสัย⁴ แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป⁵ และพวกเจ้าอย่าสอดแนม⁶ และบางคนในหมู่พวกเจ้าอย่าค้นหาซึ่งกันและกัน⁷ คนหนึ่งในหมู่พวกเจ้านั้นชอบที่จะกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายไปแล้ว กระนั้นหรือ พวกเจ้าย่อมเกลียดมัน⁸ และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิโยษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا
أُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

¹ ที่ว่าอย่าตำหนิตัวเอง ก็เพราะว่าบรรดามุสลิมเปรียบเสมือนเรือนร่างเดียวกัน คือถ้าคนหนึ่งคนใดตำหนิก็เสมือนกับว่าเขาตำหนิตัวของเขาเอง

² อัลบัยฎอวียักกล่าวว่า ในอายะฮ์เป็นการบ่งชี้ถึงการเรียกชื่อกันด้วยฉายาว่าเป็นพฤติกรรมที่เลวทราม เพราะพฤติกรรมที่เลวทรามกับการศรัทธานั้นเป็นที่น่ารังเกียจจะรวมอยู่ด้วยกันไม่ได้

³ คือจะได้รับการลงโทษ

⁴ จงทำตัวให้ห่างไกลจากการสงสัย การไม่ซื่อสัตย์ และการนึกร้ายต่อญาติพี่น้องและมหาชนทั่วไป ที่ว่า “ส่วนใหญ่ของการสงสัย” นั้นเพื่อเป็นการระมัดระวังในทุกๆ การกระทำดังกล่าว อย่ารีบด่วนในการนึกคิดแต่งพินิจพิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงเสียก่อน

⁵ คือจะได้รับการลงโทษ

⁶ คือสืบเสาะหรือค้นหาความลับของพี่น้องมุสลิม

⁷ คืออย่ากล่าวถึงความไม่เต็มใจของผู้อื่นในสิ่งที่เขาไม่ชอบที่จะให้กล่าวถึงเป็นการลับหลัง

⁸ เป็นการยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบถึงการกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายแล้วว่ามันเป็นที่น่ารังเกียจเพียงใด ดังนั้นการินทามุสลิมด้วยกันจึงเป็นที่น่ารังเกียจยิ่งกว่า และโทษของมันก็ร้ายแรงยิ่งกว่า

⁹ แม้ผู้ที่มีความยำเกรงอัลลอฮ์ ตะอาลา สำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัว ในตอนท้ายของอายะฮ์นี้เป็นการสนับสนุนให้มีการชอภัยโทษ ชอให้มีการเสียสละและสารภาพผิดเพื่อมิให้มนุษย์หมดหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์

13. โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง¹ และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน² แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

14. อาหารับชาวชนบทกล่าวว่าเราศรัทธาแล้ว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) พวกท่านยังมีได้ศรัทธา แต่จงกล่าวเถิดว่าเราเข้ารับอิสลามแล้ว เพราะการศรัทธายังมิได้เข้าสู่หัวใจของพวกท่าน⁴ และถ้าพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ทำให้การทำงานของพวกท่านด้อยลงแต่ประการใด⁵ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิผู้ทรงเมตตาเสมอ

15. แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น คือบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์

يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّا خَلَقْتُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبٰىلٍ لِتَعَارَفُوْۤا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿٤٩﴾

قَالَتِ الْاَعْرَابُ ؕ اَمَّا قُلْ لَّمْ تُوْمِنُوْا وَلٰكِن قَوْلُوْا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمٰنُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَاِنْ تُطِيْعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ لَا يَلْبِسْكُمْ مِّنْ اَعْمٰلِكُمْ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٠﴾

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا وَجَاهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

¹ คือได้สร้างมาจากต้นกำเนิดเดียวกัน คืออาดัมและเฮวาอ

² ความแตกต่างระหว่างเผ่า ตระกูล และประชาชาติ หรือความแตกต่างทางภาษาคำพูด ผิวพรรณ ชนบทธรรมเนียมประเพณีมิได้เป็นสาเหตุให้มีการแตกแยกเป็นศัตรูกัน แต่เพื่อให้การรู้จักกัน ปกัษาหาโรคกัน และร่วมมือกันทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม

³ คุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์นั้น อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกำหนดนั่นก็คือผู้ที่มีเกียรติที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่มีความยำเกรงพระองค์มากที่สุด ผู้ที่รักษาขอบเขตและสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์

⁴ มีอาหารับชนบทกลุ่มหนึ่งจากบะนีอะลิส อิบน์ กุซัยมะฮ์ ได้เดินทางมาหาท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะฮัลลัม ในปีแห่งแล้ง แต่ความจริงแล้วพวกเขามีได้มีการศรัทธาแต่ประการใด พวกเขาได้พูดทวงบุญคุณกับท่านนะบี เพื่อขอคอดะเกาะฮ์จากท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะฮัลลัม อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมาเพื่อชี้แจงสภาพความเป็นจริงของอาหารับชนบทกลุ่มนี้

⁵ คือปฏิบัติตามโดยเปิดเผย และเร่งรีบด้วยความบริสุทธิ์ใจ และด้วยการศรัทธาอย่างแท้จริงแล้วคุณงามความดีต่าง ๆ ที่ได้กระทำไปนั้น จะไม่ทำให้การตอบแทนจากอัลลอฮ์ลดน้อยถอยลงแต่ประการใด

แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ แต่พวกเขาได้เสียสละต่อผู้ตั้งนรกด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาไปในหนทางของอัลลอฮ์¹ คนเหล่านั้นแหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) พวกท่านจะบอกอัลลอฮ์เกี่ยวกับศาสนาของพวกท่านกระนั้นหรือ อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง²

17. พวกเขาถือเป็นบุญคุณแก่เจ้าว่าพวกเขาได้รับอิสลามแล้ว³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) พวกท่านอย่าถือเอาการเป็นอิสลามของพวกท่านมาเป็นบุญคุณแก่ฉันเลย แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงประทานบุญคุณแก่พวกท่านต่างหาก⁴ โดยชี้นำพวกท่านสู่การศรัทธา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْلَيْتِكُمْ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

يَتُوبُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْتَوُوا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥١﴾

¹ จากลักษณะของมุอมีนผู้ศรัทธาอย่างแท้จริงในอายะฮ์นี้ พอสรุปได้ว่า การอีมานคือการศรัทธา เชื่อมั่นที่ถูกต้องแนบแน่นไว้ภายใน และอิสลามคือการปฏิบัติที่ปรากฏให้เห็นคือ การกระทำ

² คำถามในอายะฮ์นี้เป็นการปฏิเสธคำกล่าวอ้างของอาหรับชนบทกลุ่มดังกล่าวที่ไปกล่าวยืนยันและสาบานกับท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลยฮิวะซัลลัมว่า พวกเขาเป็นมุอมีนผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง อัลลอฮ์ตะอาลา จึงตรัสตอบเป็นการปฏิเสธคำกล่าวอ้างของพวกเขา และเป็นการปรามพวกเขาอีกด้วย เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างในที่เร้นลับและเปิดเผย ว่าคำพูดของพวกเขานั้นเป็นความจริงหรือไม่?

³ อาหรับชนบทกลุ่มดังกล่าวได้มาทวงบุญคุณกับท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลยฮิวะซัลลัม ถึงการเข้าอิสลามของพวกเขา

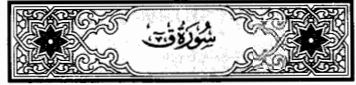
⁴ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบโต้เรื่องการทวงบุญคุณดังกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ต่างหากที่เป็นเจ้าของบุญคุณเพราะการอีมานนั้น นับได้ว่าเป็นนิอมะฮ์ และบุญคุณอันใหญ่หลวงที่พระองค์ทรงประทานแก่บ่าวของพระองค์

18. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับในชั้นฟ้า
ทั้งหลาย และแผ่นดิน และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่ง
ที่พวกเจ้ากระทำ¹

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

¹ แม้ว่าอายะฮ์นี้จะเป็นการสนทนากับอาหรับชนบทเพื่อให้พวกเขาได้รู้ว่า การที่พวกเขามาทางบุญคุณ
ในการเข้าอิสลามกับท่านนะบีนั้น แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ซ่อนเร้นอยู่ในจักรวาลทั้ง
มวล ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการยืนยันแก่คนทั่ว ๆ ไปด้วยว่า กิจการงานทุกสิ่งของมนุษย์แต่ละคนนั้น
ย่อมจะไม่รอดพ้นไปจากการสอดส่องดูแลของพระองค์ ดังนั้นผู้มีจิตสำนึก น่าจะพิจารณาใคร่ครวญเพื่อ
ให้เกิดความยำเกรงดีกว่า และเมื่อความยำเกรงเกิดขึ้นในจิตใจของเขาแล้ว ก็จะมีการตอบรับด้วยการ
เชื่อฟัง และการปฏิบัติอย่างแท้จริง

(50) ซูเราะฮ์ ก๊อฟ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 45 อายะฮ์
 นอกจากอายะฮ์ที่ 38 เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์
 ถูกประทานหลังจากซูเราะฮ์ อัลมูรซะลัต
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ก๊อฟ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ขบปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับหลักการศรัทธาในอิสลาม ในขอบเขตจำกัดที่สำคัญเช่น ความเป็นเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพ สาละสำคัญของการดำเนินเรื่องก็คือ เรื่องการฟื้นคืนชีพและการชุมนุมกัน จนกระทั่งเกือบจะกล่าวได้ว่าเป็นรูปลักษณะของซูเราะฮ์นี้ อัลกุรอานได้เี่ยวยาเรื่องนี้ด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และข้อพิสูจน์ที่โต้แย้งไม่ได้ ซูเราะฮ์นี้น่าหวาดกลัวมาก มีความประทับใจมากทางด้านความรู้สึก ทำให้จิตใจสันสะเทือน เพราะความกลัวและตื่นเต้นเพราะความพอใจ และรู้สึกกลัวเพราะมีความพอใจและไม่พอใจ

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยปัญหาหลักซึ่งพวกกุฟฟารุรชบฎปฏิเสธ สิ่งที่พวกเขาประหลาดใจต่อปัญหานั้นอย่างมากก็คือ ปัญหาการมีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากได้ตายไปแล้ว “ก๊อฟ” ขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติ แต่ว่าพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา ดังนั้นพวกปฏิเสธศรัทธาจึงกล่าวว่า “นี่มันเป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ เมื่อเราตายและกลายเป็นฝุ่นดินไปแล้ว จะกลับมีชีวิตอีกครั้งนั้นหรือ นั่นเป็นการกลับที่ไกลเหลือเกิน”

ซูเราะฮ์ได้เตือนพวกมุชริกีนที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ ให้หันมาพิจารณาถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ซึ่งปรากฏเป็นภาพลักษณะให้เห็นได้จากหมู่จักรวาลที่อยู่ต่อหน้าเรา เช่น ท้องฟ้า แผ่นดิน น้ำ พืชผักผลไม้ ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันอันชัดแจ้งถึงอำนาจอันสูงส่งและยิ่งใหญ่ของพระองค์ “พวกเขามิได้มองไปยังฟากฟ้าเหนือพวกเขาดอกหรือว่าเราได้สร้างมันและประดับมันไว้อย่างไร”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนไปสนทนาถึงเรื่องราวของพวกปฏิเสธศรัทธาของประชาชาติต่าง ๆ ในอดีต และสิ่งที่ได้ประสบกับพวกเขาไปแล้วเป็นต้นว่า ความหายนะ และการลงโทษนานาชนิด ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกกุฟรุมักกะฮ์ว่าจะต้องประสบกับเคราะห์กรรมดังกล่าว เช่นเดียวกับที่คนอื่น ๆ ได้ประสบมาก่อนแล้ว “หมู่ชนของนุหฺได้ปฏิเสธมาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว และชาวร็อด (บ่อน้ำ) และชะมุต”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมาสนทนาถึงเรื่องอาการมึนงงแห่งความตาย ความน่าหวาดกลัวของวันแห่งการชุมนุม และสภาพที่ทำให้สยองขวัญขณะที่มีการคิดบัญชี ตลอดจนสิ่งที่อาชญากรจะได้พบในวันนั้น วันที่คร่ำครึเต็มไปด้วยความหวาดกลัวและรุนแรง และจบลงด้วยพวกอาชญากรจะถูกโยนลงสู่ขุมนรก “และสังข์จะถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันแห่งการสัญญา...”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึง “เสียงเป่าสังข์อย่างแท้จริง” ซึ่งเป็นเสียงที่จะนำมนุษย์ออกจากหลุมฝังศพเปรียบเสมือนกับตุ๊กตานั้นที่บินว่อนแล้วจะถูกนำไปสู่การสอบสวนและการตอบแทน ซึ่งไม่มีผู้ใดจะรอดพ้นไปจากอัลลอฮ์ได้เลย ในการนี้เป็นการยืนยันอย่างชัดเจนถึงการฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมในวันกิยามะฮ์ ซึ่งพวกมุชริกีนได้ปฏิเสธในเรื่องนี้ “และเจ้าจงฟังวันที่ผู้เรียกร้องจะร้องเรียกจากสถานที่ไกลๆ วันที่พวกเขาจะได้ยินเสียงเป่าสังข์อย่างแท้จริง นั่นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ก็อฟ¹ ขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติ²
2. แต่พวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา ดังนั้นพวกปฏิเสธศรัทธาจึงกล่าวว่า นี่มันเป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ³
3. เมื่อเราตายและกลายเป็นผุ่นดินไปแล้ว จะกลับมีชีวิตอีกครั้งนั้นหรือ นั่นเป็นการกลับที่ไกลเหลือเกิน⁴
4. แน่หนอน เรารู้ดีว่า ก็มาน้อยแล้วที่แผ่นดินทำให้พวกเขามีจำนวนลดน้อยลง และ ณ ที่เรานั้นมีบันทึกรักษาไว้⁵
5. เปล่าเลย พวกเขาปฏิเสธความจริงต่างหาก เมื่อมันได้มีมายังพวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็อยู่ในภาวะที่สับสน⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

أَوَدَأْمِنَّا وَكٰنَ رَبًّا ذٰلِكَ رَحْمٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾

فَدَعَلْنَا مَا نَمْنُقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ
حَفِيظٌ ﴿٤﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِيْ أَمْرٍ مَّرِيضٍ ﴿٥﴾

¹ เป็นอักษรหนึ่งในภาษาอาหรับ เป็นการบ่งชี้ว่าคัมภีร์ เป็นปาฏิหาริย์ ซึ่งถูกเรียงมาจากอักษรเหล่านี้

² อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติเหนือคัมภีร์อื่นๆ ที่ถูกประทานมาจากฟากฟ้าเช่นเดียวกันว่าพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกหลังจากตายไปแล้วอย่างแน่อน

³ พวกมุชริกั้นประหลาดใจที่ว่ามีรอซูลคนหนึ่งจากพวกเขามาตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ และว่ามันเป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ ไม่น่าเชื่อ

⁴ พวกมุชริกั้นกล่าวว่า เมื่อเราตายไปร่างกายของเราก็น่าเปื่อย กระดูกของเราก็กลายเป็นผุ่นดินแล้วเราจะกลับมาเกิดใหม่ในสภาพเช่นเดิมนั้น ย่อมเป็นไปไม่ได้อย่างแน่อนไม่กินกับปัญญาเลย

⁵ คือเรารู้ดีว่า แผ่นดินนั้นได้กักดินมนุษย์ไปเป็นจำนวนมากแล้ว และในบันทึกของเราก็ได้บันทึกจำนวนผู้ที่ได้ตายไปแล้วอย่างละเอียดไม่ขาดตกบกพร่องแต่ประการใด

⁶ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงข้อประหลาดใจของพวกมุชริกั้นว่า นี่คือสภาพของผู้ที่ผินหลังให้กับความจริง พวกเขาพูดถึงอัลกุรอานว่าเป็นเล่ห์กลเป็นกาพย์กลอน และนิยายสมัยโบราณที่เล่าต่อ ๆ กันมา ดังนั้นพวกเขาก็อยู่ในภาวะสับสนไม่อยู่ในร่องรอย

6. พวกเขาไม่ได้มองไปยังฟากฟ้าเหนือพวกเขา ดอกหรือ ว่าเราได้สร้างมันและประดับมันไว้ อย่างไร และมันไม่มีรอยหรือช่องโหว่เลย¹

7. และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่ให้มันกว้างออกไป และในแผ่นดินนั้นเราได้ปักภูเขาไว้อย่างมั่นคง² และในแผ่นดินนั้นเราให้พฤษชาติทุกชนิด ออกงยออกมาเป็นคู่ๆ อย่างสวยงาม³

8. เพื่อให้เป็นที่สังเกตและเป็นการเตือนให้ ระลึกแก่บ่าวทุกคนผู้สำนึกผิด⁴

9. และเราได้ให้น้ำฝนหลั่งลงมาจากฟากฟ้า เป็นที่จำเริญแล้วด้วยน้ำนั้น เราได้ให้งอกงย ออกมาเป็นสวนอันหลากหลาย และเมล็ดพืช สำหรับเก็บเกี่ยว⁵

10. และต้นอินทผลัม อย่างสูงตระหง่าน ลำต้น ของมันมีพวงย่อยลงมา มีผลซ้อนกันเป็นดับ

11. เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่ปวงบ่าว⁶ และด้วย น้ำนั้นเราทำให้ดินแดนที่แห้งแล้งมีชีวิตชีวาขึ้น

أَفَلَا يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَخْرُجُ ﴿٧﴾

تَبَيَّرَةٌ وَذَكَرْنَا لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جِبْتًا
وَحَبَّ الْعَصِيدِ ﴿٩﴾

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَعْمٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا
كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

¹ คือพวกเขาไม่ได้พิจารณาใคร่ครวญดูท้องฟ้าบ้างดอกหรือ ว่ามันถูกสร้างมาอย่างไรโดยไม่มีเสาค้ำจุน และถูกประดับประดาดวงดาวน้อยใหญ่มากมาย เพราะพวกเขาเคยพบเห็นบ้างไหมว่ามันมีช่องโหว่หรือ รอยร้าว หรือเป็นที่น่าตำหนิอื่นจากนั้น

² คือเราได้ทำให้แผ่นดินแผ่กว้างออกไปอย่างสุดลูกหูลูกตา และเราได้ปักภูเขาไว้ในแผ่นดินเพื่อมิให้มัน แกว่งไกวหรือสั่นสะเทือน

³ และเราได้พืชผัก ผลไม้ทุกชนิดงอกงยออกมาอย่างสวยงามเพื่อเป็นประโยชน์แก่มนุษย์และสัตว์

⁴ เพื่อเป็นพยานหลักฐานถึงการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และการที่อัลลอฮฺทรงทำให้ทั้งสองสิ่ง นั้นเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ เพื่อเตือนให้ปวงบ่าวรำลึกถึงเดชานุภาพของพระองค์

⁵ และด้วยน้ำฝนที่ได้หลั่งลงมาจากฟากฟ้า นั้น ได้อำนวยประโยชน์ให้แก่พืชผักผลไม้มันนาชนิด ในเรือก สวนและเมล็ดพืชสำหรับเก็บเกี่ยว เช่น ข้าว ข้าวสาลี และ ฯลฯ

⁶ เราได้ให้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้งอกงยออกมาเพื่อเป็นบริษั และเป็นประโยชน์แก่สรรพสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ สร้างขึ้นมา

17. จงรำลึกขณะที่มะลาอิกะฮ์ผู้บันทึกสองท่าน บันทึก ท่านหนึ่งนั่งทางข้างขวา และอีกท่านหนึ่งนั่งทางข้างซ้าย¹

18. ไม่มีคำพูดคำใดที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ใกล้ๆ เขานั้นมี (มะลัก) ผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม (ที่จะบันทึก)²

19. และอาการมีนงงแห่งความตายได้ปรากฏขึ้นอย่างประจักษ์แจ้ง และนั่นคือสิ่งที่เจ้าจะหลีกเลี่ยงจากมันไปไม่ได้³

20. และสิ่งซึ่งจะถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันแห่งการสัญญา⁴

21. และทุกๆ ชีวิตจะมาพร้อมกับเขา คือมะลัก ผู้นำทาง และมะลักผู้เป็นพยาน⁵

22. โดยแน่นอนเจ้าไม่สนใจต่อเรื่องนี้⁶ ดังนั้นเราจึงเปิดสิ่งที่ปกคลุมเจ้าอยู่ให้ออกไปจากเจ้า

إِذْ نَبَّلْنَا السَّمْعَانَ وَالْقَيْنَانَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَائِدًا ﴿٧﴾

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَبِيدٌ ﴿٨﴾

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿٩﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿١٠﴾

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَنَسِيدٌ ﴿١١﴾

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا إِذْ كُنَّا نَعْنَاكَ غَفْلَةً ۚ وَفَصَّلْنَا الْيَوْمَ حَلِيدٌ ﴿١٢﴾

¹ หมายถึงมะลัก 2 ท่าน เป็นผู้บันทึกการกระทำของมนุษย์หรือเป็นผู้สังเกตการณ์

² คือทุกๆ คำพูดที่มนุษย์ก่่าวออกมาจะเป็นคำพูดที่ดี หรือคำพูดที่เลว ก็จะมีมะลักเป็นผู้เฝ้าติดตาม และจดบันทึกทุกๆ คำพูด อัลหะซันกล่าวว่า เมื่อมนุษย์ได้ตายลง สมุดบันทึกของเขาจะถูกม้วนเก็บไว้ เมื่อถึงวันกิยามะฮ์ก็จะมีเสียงกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ที่จะเป็นผู้ชำระบัญชีของตัวเอง”

³ คือจะเกิดขึ้นอย่างแท้จริงซึ่งเจ้าเคยสงสัยและพยายามหลีกเลี่ยงมัน มีชะดีชรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ว่าอัลลอฮ์นบีมูฮัมมัดกล่าวว่า เมื่อความตายได้เข้ามาครอบงำท่านนะบี คืออัลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านได้เอามือขีดเหงื่อออกจากใบหน้าของท่านแล้วกล่าวว่า “ซุบฮานัลลอฮ์ แท้จริงความตายนั้นมีอาการมีนงงอย่างแน่นอน”

⁴ การเป่าสังข์แห่งการฟื้นคืนชีพ นั่นคือวันที่อัลลอสุทรวงสัญญาอยู่กับพวกกุฟฟารในการลงโทษ

⁵ มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือคนชั่วจะมีมะลัก 2 ท่าน เดินคุมเขาไป ท่านหนึ่งเดินนำไปยังทุ่งมะหฺรฺ อีกรท่านเป็นพยานต่อการทำงานของเข อิบน์อับบาสกล่าวว่า ผู้ที่นำทางเขาคือมะลัก ส่วนผู้เป็นพยานคือตัวของเขาเอง

⁶ คือวันแห่งความรุนแรงและเร่าร้อน

วันนี้สายตาของเจ้าจึงเฉียบขาด¹

23. มะลักผู้ถูกมอบหมายกล่าวว่า นี่คือสิ่งที่เตรียมไว้อยู่ที่ข้าพระองค์²

24. เจ้าทั้งสองจงโยนทุกคนที่ปฏิเสธศรัทธาและดื้อรั้น³

25. ผู้ขัดขวางการทำดี ผู้ฝ่าฝืน ผู้สงสัย

26. ซึ่งตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงโยนเขาสู่การลงโทษอันสาหัส⁴

27. (ซัยฎอน) สหายของเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาหลงผิดดอก แต่ทว่าเขาได้อยู่ในการหลงผิดมาก่อนแล้ว⁵

28. พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าอย่ามาโต้เถียงต่อหน้าข้าเลย และแน่นอนข้าได้เตือนพวกเจ้าก่อนหน้านั้นแล้ว⁶

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ﴿٣٣﴾

أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلُّ كَفَّارٍ عَابِدٍ ﴿٣٤﴾

مَتَاعٍ لِلْحَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٣٥﴾

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ

فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٣٦﴾

﴿٣٧﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتَهُ

وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣٨﴾

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدِيَ وَلَا قَدْ قَدَّمْتُمْ إِلَيَّ كَمَا بَالُو عَيْدٍ ﴿٣٩﴾

¹ คือสิ่งที่ปกปิดหัวใจ หู ตาของเจ้าอยู่ในโลกนี้

² เจ้าจะเห็นสิ่งที่ปกคลุมเจ้าอยู่ตลอดไป เพราะสิ่งที่กีดขวางถูกขจัดออกไปแล้ว

³ ในวันที่กิยามะฮ์ มะลักผู้ถูกมอบหมายเป็นผู้ควบคุมการทำงานของมนุษย์จะกล่าวขึ้นมา นี่คือสิ่งที่เตรียมไว้อยู่ที่ข้าพระองค์โดยไม่ขาดตกบกพร่อง

⁴ อัลลอฮ์ได้ตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ทั้งสองว่า จงโยนบุคคลเหล่านี้ลงนรกญะฮันนัม คือผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้ดื้อรั้นไม่เคารพความจริง ไม่ศรัทธาต่อวันชำระ ผู้ขัดขวางไม่ปฏิบัติตามสิทธิ์ที่เขาพึงปฏิบัติ ผู้ฝ่าฝืน อธรรม ผู้สงสัย โดยตั้งสิ่งอื่นเป็นคู่เคียงสักการะบูชาร่วมกับพระองค์

⁵ อิบน์อับบาส และมุญาฮิดกล่าวว่า สหายในที่นี้หมายถึงซัยฎอน ซัยฎอนได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาหลงผิดดอก แต่ทว่าตัวของเขาเองเป็นผู้หลงผิด เป็นผู้ฝ่าฝืนและต่อต้านความจริง แล้วข้าพระองค์ก็ได้ช่วยเหลือและสนับสนุนให้เขาหลงผิดต่อไป

⁶ คือข้าได้เตือนเจ้าโดยผ่านทางบรรดารอซูล ข้าได้ให้คัมภีร์ต่างๆ แก่พวกเจ้าแล้ว หลักฐานและข้อยืนยันต่างๆ ได้มีมายังพวกเจ้าแล้วอย่างครบถ้วน

29. พระดำรัสของข้า จะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง ณ บัดนี้ และข้าก็มีได้เป็นผู้ยุติธรรมต่อปวงบ่าวของข้าเลย¹

مَا يَدُلُّ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَنيرَ الْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾

30. วันซึ่งเราจะกล่าวแก่นรทญะฮ์นั้นว่า เจ้าเต็มแล้วหรือ และมันจะกล่าวว่า ยังมีเพิ่มอีกไหม²

بِمَ يَقُولُ لِجَهْمَ هَلْ أَمْتَلَأْتِ وَقَوْلُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾

31. และสวนสวรรค์จะถูกนำให้มาใกล้แก่นรทญะฮ์ผู้ยำเกรง มันมิได้อยู่ไกลเลย³

وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾

32. นี่คือนี่ที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้สำหรับทุกคนที่สำนึกผิด (หันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์) ผู้รักษาบัญญัติ (ของอัลลอฮ์)⁴

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾

33. ผู้ที่เกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปรานีโดยทางลับ และมาหา (พระองค์) ด้วยจิตใจที่สำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัว⁵

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾

¹ คือข้าได้ตัดสินไว้แล้ว ดังนั้นพระดำรัสของข้าจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ และข้าจะไม่ลงโทษผู้ใดด้วยการทำบาปของคนอื่น และจะไม่ลงโทษผู้ใดเว้นแต่ด้วยการทำบาปของเขาเองหลังจากได้มีหลักฐานยืนยัน

² มีรายงานจากอะนัสอิบน์มาลิก ร่อฎีอิลลอฮูอันฮู แจ้งว่าท่านนะบี คือลลิลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า “(มนุษย์) จะถูกโยนลงในนรก แล้วมันจะกล่าวว่า ยังมีเพิ่มอีกไหม จนกระทั่งพระองค์จะวางพระบาทของพระองค์ลงในมัน แล้วมันจะกล่าวว่า พอแล้ว พอแล้ว” บันทึกโดยอับดุลคูรีย

³ และนั่นคือวันกียามะฮ์ มันมิได้อยู่ไกลเลย เพราะมันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนโดยปราศจากการสงสัยทุก ๆ สิ่งที่จะมีมาย่อมใกล้

⁴ อุไบด อิบน์ อุไมรุ กล่าวว่า (الأواب الحفيظ) ผู้สำนึกผิด ผู้รักษาบัญญัติของอัลลอฮ์ คือผู้ที่เขาจะนั่งในที่ประชุมแล้วจะไม่ลุกขึ้นจนกว่าเขาจะขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ อัชชะวะญูล

⁵ โดยที่ไม่มีผู้ใดเห็นเขานอกจากอัลลอฮ์ อัชชะวะญูล ดังเช่นคำกล่าวของท่านนะบี คือลลิลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ที่ว่า “และชายคนหนึ่งที่ว่าลึกถึงอัลลอฮ์โดยลำพังแล้ว นัยน์ตาทั้งสองของเขาก็ท่วมทับด้วยน้ำตา (เพราะความยำเกรงอัลลอฮ์)” และเขาพบอัลลอฮ์ ตะอาลาในวันกียามะฮ์ด้วยจิตใจที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวและถ่อมตนต่อหน้าพระองค์

34. พวกเขาจึงเข้าไปในสวนสวรรค์ด้วยความศานติ นั่นคือวันแห่งการพำนักอยู่ตลอดกาล¹

أَدْخَلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ ﴿٦١﴾

35. สำหรับพวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาพึงประสงค์ในสวนสวรรค์ และ ณ ที่เรานั้นยังมีอีกมากมาย²

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٦٢﴾

36. เราได้ทำลายผู้คนไปก็มากน้อยแล้ว ก่อนหน้าพวกเขาทั้ง ๆ ที่เขาทั้งหลายมีความเข้มแข็งทางสมรรถภาพกว่าพวกเขา แล้วพวกเขา ได้ออกเดินทางไปตามเมืองต่าง ๆ (พวกเขาเหล่านั้น) มีทางหนีรอดหรือ³

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّخِصٍ ﴿٦٣﴾

37. แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นข้อตักเตือนแก่ผู้มีหัวใจหรือรับฟังโดยที่เขามีความตั้งใจจริง⁴

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَىٰ سَمِعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٦٤﴾

38. และโดยแน่นอน เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสองใน

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٦٥﴾

¹ คือจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขา จงเข้าไปในสวนสวรรค์ด้วยความศานติ กอตาตะฮุกกล่าวว่า พวกเขาจะปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮฺ ตะอาลา มะลาอิกะฮฺของอัลลอฮฺจะให้สลามแก่พวกเขา และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

² ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้รับสิ่งที่เขาต้องการแล้ว เขาก็จะได้รับเพิ่มขึ้นอีก ดังเช่นคำตรัสของพระองค์ที่ว่า (لِّذِينَ أَحْسَنُوا لِحُسْنِي وَزِيَادَةٌ) “สำหรับบรรดาผู้กระทำความดีจะได้รับความดี และได้เพิ่มขึ้นอีก” สิ่งที่จะได้เพิ่มขึ้นอีกคือ การมองไปยังพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ตะอาลา ทั้งนี้ตามรายงานหะดีษศ่อเฮียะฮฺบันทึกโดยมุสลิม

³ คือก่อนหน้าพวกเขาทุกฟารุกุเรฮฺนั้นเราได้ทำลายประชาชาติอื่นมากมายแล้ว โดยที่พวกเขามีความเข้มแข็งกว่าพวกเขา และพวกเขาก็ได้พบเห็นร่องรอยที่หลงเหลืออยู่เพราะการถูกลงโทษของพวกเขาเหล่านั้น พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่าพวกเขาเหล่านั้นมีทางหนีรอดจากการลงโทษ และกฎสภาพของอัลลอฮฺหรือไม่ พวกเขาจะมีสภาพเช่นเดียวกับพวกเขาเหล่านั้น

⁴ คือมีหัวใจที่รับฟังข้อตักเตือนแล้วนำไปคิดพิจารณาเพื่อความเข้าใจ

เวลา 6 วัน และไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆ มา
สัมผัสเรา¹

39. ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว
ถึง² และจงแช่ซ่องด้วยการสรรเสริญพระเจ้า
ของเจ้าก่อนการขึ้นของดวงอาทิตย์ และก่อน
การตก (ของมัน)³

40. และระหว่างเวลากลางคืน ก็จงสวดดีพระ-
องค์ด้วย⁴ และหลังเวลาสุญูด⁵

41. และเจ้าจงฟังวันที่ผู้เรียกร้องจะร้องเรียก
จากสถานที่ไกลๆ⁶

42. วันที่พวกเขาจะได้ยินเสียงเป่าสังข์อย่างแท้
จริง นั่นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ⁷

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُودِ ﴿٤٠﴾

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادُ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

¹ เป็นการยืนยันถึงวันฟื้นคืนชีพ เพราะผู้ที่สามารถในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และไม่
เหน็ดเหนื่อยต่อการสร้างสิ่งเหล่านั้น ย่อมเหมาะสมยิ่งกว่าที่จะให้ผู้ตายกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่ และ
เป็นการปฏิเสธข้อกล่าวอ้างของพวกเขาที่สุดที่ว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเหน็ดเหนื่อยในการสร้างชั้นฟ้าทั้ง
หลายและแผ่นดินในเวลา 6 วัน และทรงพักผ่อนในวันที่ 7 คือวันเสาร์

² คือพวกเขาปฏิเสธดังกล่าว

³ ก่อนที่จะมีการบัญญัติการละหมาด 5 เวลา ได้มีบัญญัติให้ละหมาด 2 เวลา คือก่อนตะวันขึ้น คือเวลา
พระอูฐ และก่อนตะวันตกดินคือ เวลาอัศร ต่อมาหลังจากปรากฏการณ์อัลอิสรออแล้ว บัญญัติเวลา
ละหมาดทั้งสองจึงถูกยกเลิกไป

⁴ ก่อนปรากฏการณ์อัลอิสรออ ได้มีบัญญัติละหมาดเวลากลางคืนแก่ท่านนบีมูฮัมมัด และประชาชาติของท่าน
เป็นเวลา 1 ปี แล้วได้ถูกยกเลิกจากการเป็นอาบิฮับ แต่ได้มีบัญญัติให้เป็นสุนนะฮ์ ดังคำตรัสของพระองค์
ที่ว่า (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ ۗ نَافِلَةً لَّكَ) “และจากบางส่วนของกลางคืนเจ้าจงตื่นขึ้นมาละหมาด
ในเวลาของมันเป็นการสมัครใจสำหรับเจ้า (คือเป็นสุนนะฮ์)”

⁵ มุญาฮิดกล่าวว่า มีรายงานจาก อิบน์ อับบาส ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุม่ากล่าวไว้ว่า หมายถึงการกล่าวดัสบีหฺ
หลังทุกๆ เวลาละหมาด

⁶ อับดุลลอฮ์ อิบน์ อับบาส กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชาให้มะลัก (อิสรอฟีล) อะลัยฮิสลาม
ตะโกนเรียกบนแท่นหินที่บัยตุลมักดิสว่า โอ้บรรดากระดูกที่ผู้ฟังทั้งหลายและอวัยวะที่กระจัดกระจายทั้ง
หลาย แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชาให้พวกเขามารวมกันเพื่อฟังคำพิพากษาคัดสิน

⁷ คือเสียงเป่าจะมี้ขึ้นอย่างแท้จริงแน่นอน ซึ่งส่วนใหญ่ของพวกเขายังมีความสงสัยอยู่

43. แท้จริงเรานั้นเป็นผู้ให้มีชีวิตขึ้น และเราเป็นผู้ให้ (เขา) ตายและยังเราคือการกลับไป¹

44. วันที่แผ่นดินจะแยกออกจากพวกเขา (และพวกเขาจะ) ออกมาอย่างรีบเร่ง² นั่นคือการชุมนุมที่จ่ายตายแก่เรา³

45. เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขากล่าว⁴ และเจ้ามิได้เป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา ดังนั้นเจ้าจงตกเดือนด้วยอัลกุรอานนี้แก่ผู้กลัวต่อสัญญาร้ายของข้า⁵

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿١٣﴾

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿١٤﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْنَا الْقُرْآنَ لِلَّذِينَ خِيفُوا لِيَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِالْحَدِيدِ ﴿١٥﴾

¹ คือพระองค์เป็นผู้เริ่มการสร้างครั้งแรกและจะให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก และบรรดามักลุดจะต้องกลับไปหาพระองค์ เพื่อการตอบแทนตามผลงานที่ดีและชั่วของแต่ละคน

² แล้วพวกเขาก็วิ่งออกจากกุบูรไปยังสถานที่แห่งการชำระบัญชีแห่งผลงานเป็นการตอบรับการเรียกร้องของผู้ร้องเรียก

³ การฟื้นคืนชีพและการชุมนุมกันที่ทุ่งมะหุซันนั้นเป็นเรื่องง่ายตายสำหรับเราไม่เป็นการเหน็ดเหนื่อยแก่เราแต่อย่างใด เช่นคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า (وَمَا أَمْرًا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ) “และพระบัญชาของเราจะมีขึ้นเพียงครั้งเดียวเสมือนกับชั่วพริบตาเดียว”

⁴ คือเรารอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาซุบซิบกันเกี่ยวกับเจ้า ดังนั้นเจ้าอย่าได้กลัวหรือตกใจในเรื่องที่พวกเขากล่าวถึงเลย เจ้าไม่มีอำนาจที่จะบังคับพวกเขาเหล่านั้นให้อยู่ในแนวทางที่ถูกตอง และเจ้ามิได้ถูกบังคับให้กระทำเช่นนั้น

⁵ คือเจ้าจงเผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าเถิด เพราะแท้จริงผู้ที่เจ้ากลัวถึงนั้นคือ ผู้ที่กลัวเกรงอัลลอฮ์ และกลัวสัญญาร้ายของพระองค์

(51) ซูเราะฮ์ อัจซารียาต

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 60 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัจซารียาต

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ตั้งอยู่บนการเสริมสร้างหลักการแห่งการอีมาน และให้พินิจพิจารณาถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างหลักอะกีดะฮ์ที่มั่นคงที่ตั้งอยู่บนมูลฐานแห่งการยำเกรง และการศรัทธา

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงลมที่พัดฝุ่นให้กระจัดกระจายปลิวว่อน กล่าวถึงเรือเดินสมุทรในท้องทะเลได้เคลื่อนย้ายอย่างสะดวกสบายโดยเดชานุภาพของพระผู้ทรงเอกะ กล่าวถึงเมฆที่อุ้มฝน และกล่าวถึงมะลาอิกะฮ์ผู้บริสุทธิ์ผู้ถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับมัจลึลิก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถูกนำมาสาบานว่า การชุมนุมกันในวันกิยามะฮ์จะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องสงสัย และแน่นอนที่สุดการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทนก็จะมีขึ้นโดยปราศจากการแคลงใจ

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนเรื่องมากกล่าวถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานและวันปรโลก โดยกล่าวชี้แจงถึงสภาพของพวกเขาในโลกนี้ และผลที่ตามมาของพวกเขาในโลกอาคิเราะฮ์ โดยที่พวกเขาจะถูกนำไปสู่ไฟนรกญะฮันนัม เพื่อเป็นการลงโทษอย่างสาสม

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา ผู้มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ตะอาลา และสิ่งที่อัลลอฮ์ได้จัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา ซึ่งความสุขสำราญและความมีเกียรติในโลกอาคิเราะฮ์ เพราะพวกเขาอยู่ในโลกดุนยาเป็นผู้กระทำความดี ทั้งนี้ตามสำนวนของอัลกุรอานในการชกชวญใจและการชู้ชวญ การแก้ตัว ขอภัยและการตักเตือน

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานแห่งเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพใน

จักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล ในฟากฟ้าของมันในแผ่นดินของมัน ในเทือกเขาของมัน ในที่ราบลุ่มของมัน และในการสร้างมนุษย์ในรูปแบบที่น่าพิศวงและส่วนประกอบที่ตึ่เลิศ ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนเรื่องมากกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของบรรดาอรุสผู้ม่เกียรติ กล่าวถึงพฤติกรรมของประชาชาติที่ละเมิดฝ่าฝืนแสดงการโอหังต่อบรรดาหะบี และสิ่งทีประสบแก่พวกเขา คือการถูกลงโทษและถูกทำลายอย่างพินาศ ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของบรรดาหะบีอิบรอฮีม ลุฎ มุซา และเรื่องของบรรดาผู้ละเมิด ผู้โอหังแห่งกลุ่มชนของฮาด ซะมูดี และนุหฺ ในการกล่าวถึงเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้ และได้มีการกล่าวซ้ำ ๆ ในอัลกุรอานนั้นก็เพื่อเป็นการปลอบใจแก่บรรดาหะบีผู้ม่เกียรติ และเป็นนิทศน์อุทาหรณ์ และข้อตักเตือนแก่ผู้มีวิจารณญาณ แก่ผู้มีหัวใจหรือรับฟังโดยทีม่ความตั้งใจจริง

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงจุดมุ่งหมายแห่งการสร้างมนุษย์และญิน นั่นคือการรู้จักอัลลอฮ์ อັซชะวะญูล การเคารพภักดีต่อพระองค์ การให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ การให้ความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์องค์เดียว และการผินหน้าสู่พระพักตร์อันทรงเกียรติของพระองค์ด้วยการแสดงความใกล้ชิด และการอิบาตะฮ์ต่อพระองค์ในทุกรูปแบบ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานต่อลมที่พัด (ฝุ่นให้) กระจายอย่างปลิวว่อน
2. ขอสาบานต่อเมฆที่พยุง (ฝน) อย่างหนัก
3. ขอสาบานต่อนาวา ที่แล่นไปอย่างสะดวก
สบาย¹
4. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ ผู้จัดสรรการงาน²
5. แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้ั้นั้นเป็นความ
จริงอย่างแน่นอน
6. และแท้จริงการตอบแทนจะเกิดขึ้นอย่าง
แน่นอน³
7. ขอสาบานต่อฟากฟ้าที่มีวิถีทางโคจรอย่าง
มากมาย⁴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِي نَزَّلَ دَرَوًا ۝١

فَالْحَائِلَاتِ وَفَرَآ ۝٢

فَالْبَارِقَاتِ فُجْرًا ۝٣

فَالْمُؤَنَّدَاتِ أَمْرًا ۝٤

إِنَّمَا نُوعِدُونَ صَادِقًا ۝٥

وَإِنَّ الْبَيْنَ لَرُجُومًا ۝٦

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوبِ ۝٧

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานต่อลมที่พัดฝุ่นให้กระจายไปทั่วทุกแห่ง และพัดพาทรายจากแห่งหนึ่งไป
ยังอีกแห่งหนึ่ง ทรงสาบานต่อกลุ่มเมฆที่อุ้มฝนซึ่งเป็นชีวิตชีวาของมนุษย์และสิ่งที่มีชีวิต ทรงสาบานต่อ
นาวาที่แล่นในท้องทะเลอย่างสะดวก และบรรทุกผู้โดยสาร

² และทรงสาบานต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ผู้บริหารกิจการต่าง ๆ ทุก ๆ มะลักมีหน้าที่ประจำแต่ละท่านเช่น
ญิบริล ทำหน้าที่นำวะฮีย์ไปยังบรรดานะบี มีกอลทำหน้าที่จัดสรรริซกี และความเมตตา อีสรอฟิลทำ
หน้าที่เป่าสังข์ อีสรอฮิลทำหน้าที่เค็ดวิญญาน นักตีฟชีรออิบายว่า อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงสาบานต่อสิ่ง
เหล่านี้เพราะความประเสริฐและความมีเกียรติของพวกเหล่านี้ก็เป็นการบ่งชี้ถึงความประหลาดในการ
สร้าง และเดชานุภาพของพระองค์

³ คือสิ่งที่ถูกสัญญาไว้เช่น ผลการตอบแทนที่ดี การลงโทษ การชุมนุม การฟื้นคืนชีพ นั้นเป็นความจริง
และจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

⁴ และทรงสาบานต่อฟากฟ้าที่มีวิถีโคจรและโครงสร้างอย่างรัดกุม

16. พวกเขาปิดยีนดีในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขา
ได้ประทานให้แก่พวกเขา แท้จริงพวกเขาซ่อน
หน้านั้นเป็นผู้กระทำความดี¹

ءَاخِذِينَ مَا ءَاٰنٰهُمْ رَبُّهُمْ ؕ ذٰلِكَ
كَاوۡاۡقِلَ ذٰلِكَ
مُحْسِنِينَ ﴿٦٦﴾

17. พวกเขาเคยหลับนอนแต่เพียงส่วนน้อย
ของเวลากลางคืน

كَاوۡاۡقِلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهۡجُوۡنَ ﴿٦٧﴾

18. และในยามรุ่งสางพวกเขาขอภัยโทษ (ต่อ
พระองค์)

وَبَاۡلِغَآءِ نَّهَارِهِمۡ يَسْتَغۡفِرُوۡنَ ﴿٦٨﴾

19. และในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจัดไว้เป็น
ส่วนของผู้เอ่ยขอ และผู้ไม่เอ่ยขอ²

وَفِيۡۤ اٰمُوۡلِهِمۡ حَقٌّ لِّلۡسَاۡئِلِ وَالْمَحْرُوۡمِ ﴿٦٩﴾

20. และในแผ่นดินนี้มีสัญญาณต่าง ๆ สำหรับ
ผู้ศรัทธาเชื่อมั่น

وَفِيۡۤ الْاَرْضِۤ اٰيٰتٌ لِّلۡمُؤۡمِنِۖنَ ﴿٧٠﴾

21. และในตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่เห็น
ดอกหรือ³

وَفِيۡۤ اَنْفُسِكُمْۙ اَفَلَا تَبۡصِرُوۡنَ ﴿٧١﴾

¹ เมื่อได้กล่าวถึงสภาพของพวกกุฟฟารแล้ว ทรงกล่าวถึงสภาพของบรรดามุอมีนว่า บรรดาผู้ยำเกรงนั้น พวกเขาจะสุขสำราญอยู่ในสวนสวรรค์ที่มีตาน้ำไหลผ่านอย่างสุดลูกหูลูกตา พอใจในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา เช่นการให้เกียรติและความสุขสำราญ เพราะในโลกดุนยานั้นพวกเขาเป็นผู้กระทำความดี

² ความดีที่พวกเขาได้กระทำไว้ นั้น ก็คือในเวลากลางคืนพวกเขาอนอนน้อย และทำละหมาดมากมาย อัลหะซันกล่าวว่า พวกเขาอดทนในการละหมาดกลางคืน และนอนน้อย ในยามรุ่งสางพวกเขาขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ เพราะความมกพร่องของพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขากระทำความดี พวกเขาก็ยังนับว่ามีความผิด ดังนั้นพวกเขาจึงขอภัยโทษอย่างมากในยามรุ่งสาง นอกจากนั้นพวกเขายังได้จัดสรรปันส่วนในทรัพย์สินสมบัติไว้สำหรับผู้เอ่ยขอ และผู้ไม่เอ่ยขอ

³ ในแผ่นดินนี้มีหลักฐานอย่างชัดเจนที่บ่งชี้ถึงเดชานุภาพ และเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา สำหรับผู้ที่เชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และในตัวของพวกเขาเองก็มีสัญญาณและข้อเตือนสติ ตั้งแต่เริ่มแรกของการสร้างพวกเขาจนกระทั่งสิ้นสุด พวกเขาไม่เห็นอานูภาของอัลลอฮ์ในการสร้างพวกเขาเพื่อพวกเขาจะรับรู้ถึงอานูภาของพระองค์ในการให้พื้นดินขึ้นดอกหรือ?

22. และในฟากฟ้ามีปัจจัยยังชีพของพวกเจ้า และสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้¹

23. ดังนั้น จึงขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งชั้นฟ้า และแผ่นดินนี้ว่า แท้จริง (สิ่งที่ถูกสัญญาไว้) นั้น เป็นความจริงอย่างแน่นอน เสมือนกับที่พวก เจ้าสนทนากัน²

24. เรื่องราวของแขกผู้มีเกียรติของอิบรอฮีม ได้มาถึงเจ้าบังใหม่³

25. เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม) พวกเขากล่าวว่า ศานติ เขากล่าว (ตอบ) ว่า ศานติ (พวกท่านเป็น) หมูชนผู้แปลกหน้า

26. แล้วเขาก็รีบเข้าไปหาครอบครัวของเขา แล้วได้นำลูกวัวอ้วน (ซึ่งย่างเสร็จแล้ว) ออกมา

27. และได้วางมันไว้ข้างหน้าพวกเขา เขากล่าว ว่า พวกท่านไม่รับประทานหรือ⁴

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا تَعْدُونَ ﴿٢٢﴾

فَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ ﴿٢٣﴾

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ ﴿٢٤﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمْنَا قَالَ سَلِّمٌ قَوْمٌ مُنكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

فَرَأَى إِلَآءَ أَهْلِهِ فَمَاءٌ يُعْجِلُ سَمِينِ ﴿٢٦﴾

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾

¹ คือในชั้นฟ้านั้นมีสาเหตุแห่งปัจจัยยังชีพของพวกเจ้าคือ ฝน ซึ่งมันเป็นชีวิตชีวาของประเทศและปวง บ่าว และสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้เช่นเดียวกันในฟากฟ้า

² คือขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า สิ่งที่ได้ออกสัญญาไว้เช่น ปัจจัยยังชีพ การฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมนั้นเป็นความจริง และจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนปราศจากการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น เหมือนกับการที่พวกเจ้าสนทนากันอัครภักดิ์กล่าวว่า ปัจจัยยังชีพนั้นเปรียบเสมือนการสนทนากัน มันจะไม่จาก ไปจากเจ้าของของมันไม่ว่าในสภาพใด ในขณะเดียวกันกล่าวไว้ มีความว่า “หากคนหนึ่งคนใดในพวกท่านหนี จากริศกของเขามันก็จะติดตามเขาไป เหมือนกับที่ความตายจะติดตามเขา”

³ อิบนุอับบาส กล่าวว่า “แขกผู้มีเกียรตินี้หมายถึงญิบรีล มีกาอิล และอิสรอเฟิล อะลัยฮิมุสลาม มะลา- อิกะฮฺ เหล่านี้เป็นผู้มีเกียรติ ณ ที่อัลลอฮฺ

⁴ อิบนุ กะซีร์กล่าวว่า การที่อิบรอฮีมปฏิเสธพวกเขาว่าเป็นคนแปลกหน้าก็เพราะว่ามะลาอิกะฮฺเหล่านั้น ได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม) ในรูปแบบของชายหนุ่มรูปร่างสวยงาม ภูมิฐาน อิบรอฮีมได้กล่าวออกมา เช่นนั้น โดยที่บรรดาแขกไม่ได้ยิน หลังจากนั้นเขาได้หลบเข้าไปข้างในบ้านเพื่อเตรียมอาหารให้แก่แขก แล้วได้นำลูกวัวอ้วนอย่างสำเร็จมาวางไว้ต่อหน้าแขกและกล่าวเชิญให้รับประทาน

28. (เมื่อพวกเขาไม่รับประทานอาหาร) ดังนั้น เขารู้สึกกลัวพวกเขา พวกเขาบอกว่า อย่ากลัวเลย และได้แจ้งข่าวดีแก่เขาเกี่ยวกับลูกคนหนึ่งที่มีความรู้

فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ
بِعَلِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

29. แล้วภรรยาของเขาก็ได้ออกมาตะโกนพลาง ตบหน้าของนาง (ด้วยความประหลาดใจ) แล้วกล่าวว่า (ฉัน) เป็นหญิงแก่ (และ) เป็นหมัน¹

فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرٍّ فَصَكَتْ وَجْهَهَا
وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. พวกเขาบอกว่า เช่นนั้นแหละพระเจ้าของเธอได้ตรัสไว้เช่นนั้น แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เสมอ²

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

31. เขากล่าวว่า ดังนั้นความมุ่งหมายของพวกท่านคืออะไรเล่า โอ้บรรดาทูตเอ๋ย³

﴿٣١﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾

32. พวกเขาบอกว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังหมู่ชน ผู้กระทำความผิด

قَالُوا إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. เพื่อเราจะได้โยนก้อนหินทำด้วยดินเหนียวแข็งลงบนพวกเขา

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾

¹ อีบรอฮีมรู้สึกกลัวเมื่อเห็นบรรดาแขกไม่ยอมรับประทานอาหาร พวกเขาบอกว่า อย่ากลัว พวกเราเป็นทูตแห่งพระเจ้าของท่าน และได้แจ้งข่าวดีแก่เขาว่าจะได้ลูกคนหนึ่งจากภรรยาของเขาเขาเราะฮูและจะเป็นผู้รู้คนหนึ่งเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะ ภรรยาของอีบรอฮีมได้ทราบข่าวก็วิ่งออกมายังพวกเขาแล้วร้องตะโกนด้วยเสียงดังว่า ฉันเป็นหญิงแก่และเป็นหมัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไร อิมามญะลาลกล่าวว่า ขณะนั้นนางมีอายุ 99 ปี อีบรอฮีมมีอายุ 120 ปี

² คือเรื่องนี้ ดังที่พวกเราได้บอกกับท่าน และนี่คือสิ่งที่พระเจ้าของท่านได้บัญญัติไว้แล้ว ดังนั้นท่านอย่าได้ประหลาดใจ หรือสงสัยแต่ประการใด

³ อัลบัยฎอวียักกล่าวว่า เมื่ออีบรอฮีมรู้ว่าพวกเขาเป็นมะลาอิกะฮ์แน่นอนพวกเขาจะไม่ลงมาพร้อมกันเช่นนี้ นอกจากจะมีเรื่องสำคัญ จึงได้ถามเช่นนั้น

34. ถูกตราเป็นเครื่องหมายไว้แล้ว ณ ที่พระเจ้า
ของเจ้าสำหรับพวกที่ละเมิดขอบเขต¹
35. ดังนั้น เราได้นำผู้ที่อยู่ในเมืองนั้นจากหมู่
ผู้ศรัทธาออกมาให้พ้น
36. และเราไม่พบผู้ใดในเมืองนั้น นอกจาก
บ้านหลังหนึ่งของพวกผู้นอนน้อม²
37. และเราได้เหลือสัญญาณหนึ่งไว้ สำหรับ
บรรดาผู้ที่กลัวต่อการลงโทษอันเจ็บปวด³
38. และในเรื่องของมุซา เมื่อเราส่งเขาไปยัง
ฟิรเอาน์ พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน
39. แต่ฟิรเอาน์ได้ผินหลังออกไปพร้อมกับ
บริวารของเขา แล้วกล่าว (ถึงการทำหน้าที่ของ
มุซา) ว่า นักเล่นกล หรือคนบ้า

سُوْمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَعَرِّفِينَ ﴿٥١﴾

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

فَأَوْحَيْنَا فِيهَا عِبْرَةً لِّلْمُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَرَكَّافِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٥٤﴾

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾

فَتَوَلَّىٰ رُكْبَةً يَوْمًا قَالَ سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ ﴿٥٦﴾

¹ พวกเขาบอกว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งพวกเรามาเพื่อทำลายหมู่ชนลุ่ม ซึ่งพวกเขาได้กระทำบาปอันยิ่งใหญ่และน่าเกลียด เช่นการสมสู่ระหว่างเพศชาย การปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนบัญญัติศาสนา เป็นต้น โดยเราจะทำลายพวกเขาด้วยก้อนหินที่ทำจากดินเหนียวถูกเผาจนแข็ง นอกจากนี้ ก้อนหินทุกก้อนจะถูกทำเป็นเครื่องหมายมีชื่อกำกับของผู้ที่จะได้รับโทษ คือผู้ที่ละเมิดกระทำบาป อัศศอวัยย์ กล่าวว่า ในหมู่บ้านของลุ่มนั้นมีพลเมืองอยู่ 6 แสนคน ญิบริลได้ใช้ปีกของเขาขุดลงไปใต้แผ่นดิน แล้วถอนรากหมู่บ้านของพวกเขา แล้วโยกขึ้นจนกระทั่งทุกสิ่งทุกอย่างบนฟ้าได้ยินเสียงของพวกเขา แล้วได้พลิกคว่ำลง จากนั้นได้ส่งก้อนหินขวางมาโดนพวกเขา

² คือเราได้นำเอาผู้ศรัทธาที่อยู่ในหมู่บ้านของลุ่มออกมาเพื่อมิให้ถูกทำลาย มุญาฮิดกล่าวว่า บรรดาผู้ศรัทธานั้นคือ ลุ่ม และบุตรสาวของเขาทั้งสองเท่านั้น จุดมุ่งหมายของอายะฮ์คือชี้แจงถึงบรรดามุอมีนจำนวนน้อยที่รอดพ้นจากการลงโทษ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจำนวนมากที่สมควรแก่การลงโทษและความพินาศ

³ ณ หมู่บ้านลุ่มนั้นเราได้เหลือสัญญาณหนึ่งไว้หลังจากหมู่บ้านนั้นถูกทำลาย นั่นคือทะเลสาบ DEAD SEA หรือ (البحر الميت) ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อเตือนสติแต่บรรดามุอมีนที่กลัวการลงโทษอย่างเจ็บปวด เพื่อจะมีได้ปฏิบัติเยี่ยงการกระทำของหมู่ชนลุ่ม คือกระทำความผิด

40. ดังนั้น เราได้อาเซามา และไฟรफलของเขา แล้วเราได้โยนพวกเขาลงไปในทะเล และตัวเขาก็ถูกประณาม¹

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي الْيَمِّ الْغَاطِقِ ﴿٤٠﴾

41. และในเรื่องของอ้าต เมื่อเราได้ส่งลมพายุ ที่ทำลายล้างมายังพวกเขา

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

42. มันมิได้เหลืออะไรทิ้งไว้เลย เมื่อมันได้พัด กระหน่ำมา นอกจากจะทำให้สิ่งนั้นพินาศ ย่อยยับ²

مَاذَرْنَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِمْ إِلاَّ جَلَّةٌ كَالرِّيسِ ﴿٤٢﴾

43. และในเรื่องของษะมูด เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงสนุกสำราญไปชั่วขณะหนึ่งเถิด

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ ﴿٤٣﴾

44. แต่พวกเขาได้ทำทายเป็นอหังงต่อพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นเสียงกัมปนาทก็ได้คร่าชีวิตพวกเขาขณะที่พวกเขาจ้องมองดูอยู่

فَمَتَّوَعْنَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَاخَذَتْهُمْ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾

¹ ในเรื่องของมุซาเราได้ทำให้เป็นสัญญาณ หรือข้อเตือนสติเมื่อเราได้ส่งเขาไปยังฟิรเอาน พร้อมกับหลักฐานอันแข็งแรงและชัดเจนแต่ฟิรเอานได้ผินหลังให้ไม่ศรัทธาต่อมุซา เพราะเขาถือว่าม้อานางเข้มแข็งโดยมีไฟรफलให้การสนับสนุนแก่เขา เมื่อมุซาได้นำสิ่งปาฏิหาริย์มาแสดงเพื่อยืนยันถึงการเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ ฟิรเอานและพรรคพวกของเขาได้กล่าวว่าเป็นมายาการและคนบ้า ดังนั้นเราจึงลงโทษเขา และไฟรफलของเขาด้วยการให้จมน้ำตาย เขาจึงถูกประณามเพราะการปฏิเสธศรัทธา

² ในเรื่องของอ้าตเราได้ทำให้เป็นข้อเตือนสติแก่ผู้ที่ใคร่ครวญเมื่อเราได้ส่งลมพายุที่ทำลายล้างมายังพวกเขาซึ่งมันไม่มีความดีเลย เพราะมันมิได้อุ้มฝนมา และมีได้ทำให้ดินไม้ผสมพันกัน แต่มันเป็นลมพายุที่ทำลายล้างนำความพินาศมาสู่พวกเขา นักคัมภีร์กล่าวว่า ลมพายุที่อัลลอฮ์ส่งไปยังพวกเขา คือลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง เป็นเวลาถึง 8 วันติดต่อกัน ทำลายบ้านเรือน หอบเอาผู้คนขึ้นไปข้างบน และตกลงมาเป็นร่างศพ และจะนอนตายอยู่เช่นนั้นประหนึ่งต้นอินทผลัมที่กลวงล้มระเนระนาด

45. แล้วพวกเขาไม่สามารถจะลุกขึ้นยืนได้ และพวกเขาก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้¹
46. และหมู่ชนของนุหุก่อนหน้านี้ แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน²
47. และชั้นฟ้า เราได้สร้างมันด้วยพระหัตถ์ของเรา และแท้จริงเราได้แผ่ให้กว้างไพศาล³
48. และแผ่นดินนั้น เราได้แผ่ขยายมันออกไป ดังนั้นเราเป็นผู้แผ่ขยายที่ยอดเยี่ยม
49. และจากทุกๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ๆ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ⁴
50. ดังนั้นพวกเขาทนจงเร่งรีบไปหาอัลลอฮ์เถิด แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกเขา

فَأَسْتَطْعَمُوا مِنْ قِيَامِهِ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٥٠﴾

وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥١﴾

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِي وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٥٢﴾

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَبْهُدُونَ ﴿٥٣﴾

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٤﴾

فَعَرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٥﴾

¹ ในเรื่องของชะมูดเราก็ได้ทำให้เป็นข้อเตือนสติเช่นกัน เพื่อเป็นนิทศาน์อุทาหรณ์ คือเมื่อเราได้ส่งขอลและฮุไปเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาสู่ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ พวกเขาได้ปฏิเสธและได้ฝ่าอุฐนะบียอและฮุได้กล่าวเตือนพวกเขาว่า พวกเขาทนจงสนุกเร่งรีบไปเพียง 3 วันเถิด แต่พวกเขาก็ยังหยิ่งผยองโอหังไม่ยอมปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ ดังนั้นเสียงกัมปนาทหรือเสียงฟ้าผ่าก็ได้คร่าพวกเขา โดยที่พวกเขาจ้องมองดูเพราะเสียงนั้นได้เกิดขึ้นในเวลากลางวัน พวกเขาไม่สามารถที่จะลุกขึ้นหรือวิ่งหนีไปได้ คือไม่สามารถที่จะคุ้มครองช่วยเหลือตัวเองได้

² เราได้ทำลายหมู่ชนนุหุกด้วยการให้เกิดน้ำท่วมก่อนหมู่ชนที่กล่าวมาข้างต้น เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืนไม่เชื่อฟังการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การอับาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์องค์เดียว

³ นี่คือการปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่จากปรากฏการณ์แห่งเดชานุภาพของพระเจ้า นั่นคือ การสร้างชั้นฟ้าอย่างรัดกุม และสิ่งที่มีการผูกพันกับมันคือ ดวงดาวน้อยใหญ่ ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ การสร้างนี้ได้เสร็จสมบูรณ์ด้วยเดชานุภาพและพลังของอัลลอฮ์ซึ่งจะหาพ้องอื่นใดเทียบเท่าได้ไม่

⁴ อีกปรากฏการณ์หนึ่งแห่งเดชานุภาพของพระองค์ก็คือ ทรงขยายแผ่นดินให้กว้างขวางออกไปอย่างสุดสยดาเพื่อให้พวกเขาใช้ทำประโยชน์ในการทำถนน และเพาะปลูกตลอดจนก่อสร้างอาคารที่พัก และจากทุกสิ่งเราได้สร้างมันเป็นคู่ๆ หรือเป็นสองชนิดที่แตกต่างกัน คือเพศผู้และเพศเมีย เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญถึงเดชานุภาพของพระองค์ และให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์

51. และพวกท่านอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกท่าน¹

52. เช่นนั้นแหละ ไม่มีรอซูลคนใดมายังบรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะกล่าวว่าเป็นนักเล่นกลหรือคนบ้า

53. พวกเขาได้สังเสียในเรื่องนี้แก่กันกระนั้นหรือ เปล่าเลย แต่ว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ละเมิดเกินขอบเขต²

54. ดังนั้น เจ้าจงผินหลังออกจากพวกเขาเถิด แล้วเจ้าจงไม่เป็นผู้ถูกตำหนิ

55. และจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงการตักเตือนนั้นจะให้ประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธา³

56. และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า

57. ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكَرِيمٌ
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رُّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ ﴿٥٢﴾

أَنؤَاوَصُوا بِهِ ؕ بَلْ هُم قَوْمٌ طَآغُوتٌ ﴿٥٣﴾

فَوَلِّ عَنْهُمْ فَمَا أَنتَ بِمَلُومٌ ﴿٥٤﴾

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ يُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَن يُطْعَمُونِ ﴿٥٧﴾

¹ คือจงหันไปฟังต่ออัลลอฮ์ รีบเร่งไปสู่การให้ความเป็นเอกภาพแด่พระองค์ และเชื่อฟังปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ และอย่าได้ตั้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือรูปปั้นเป็นพระเจ้าคู่เคียงกับอัลลอฮ์ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการลงโทษของอัลลอฮ์

² เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลบลบลอฮูอะลยฮิวะซัลลัม คือตั้งที่หมู่ชนของเจ้าได้ปฏิเสธเจ้านั้น โดยกล่าวว่าเจ้าเป็นมายาการหรือคนบ้า ก่อนหน้านั้นหมู่ชนในสมัยก่อนจากเจ้าก็ได้ปฏิเสธต่อบรรดารอซูลของพวกเขามาแล้ว ดังนั้นเจ้าอย่าได้เสียใจต่อคำกล่าวของพวกอาชญากรเหล่านั้นเลย บรรดาชนรุ่นก่อนๆ ได้สังเสียแก่ชนรุ่นหลังๆ ให้ปฏิเสธเช่นเดียวกันเช่นนั้นหรือ เป็นคำถามเชิงประหลาดใจต่อพฤติกรรมที่สอดคล้องกันของพวกเขา เปล่าเลย พวกเขามีได้สังเสียต่อกันหรอก แต่การละเมิดที่เกินขอบเขตของพวกเขาดังหากที่ทำให้พวกเขาปฏิเสธและฝ่าฝืน

³ คือเจ้าจะไม่ถูกตำหนิและถูกประณาม เพราะเจ้าได้เผยแผ่ศาสนาแล้ว และได้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาจนชัแล้ว ดังนั้นเจ้าอย่าได้ละทิ้งการตักเตือน เพราะจิตใจของผู้ศรัทธานั้นจะได้รับประโยชน์และซาบซึ้งต่อข้อตักเตือนที่ดี

58. แท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ประทานปัจจัยยังชีพอันมากหลาย ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง¹

59. ดังนั้นแท้จริง สำหรับบรรดาผู้ประพฤตินั้น เขาจะได้รับส่วนของการลงโทษเยี่ยงส่วนการลงโทษพวกเพื่อนๆ ของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาอย่าได้รับแรงให้ช้า (ลงโทษ) เลย²

60. ดังนั้น ความทายนะจงประสพแต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันของพวกเขา ซึ่งได้ถูกสัญญาไว้³

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا سَلَّ ذُنُوبِ أَحْسَبِهِمْ
فَلَا يَسْتَعْمِلُونَ ﴿٥٩﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمْ
الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

¹ คือพระองค์ทรงสร้างญินและมนุษย์เพื่อให้เคารพภักดีต่อพระองค์ เพื่อให้ปฏิบัติตามข้อใช้ และข้อห้ามของพระองค์ กิจการของข้ากับพวกเขาไม่ได้เหมือนกับกิจการของนายที่มีต่อบ่าว ซึ่งเป็นมนุษย์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย และต่างก็มีผลประโยชน์ ซึ่งกันและกันแต่กิจการของข้าที่มีต่อพวกเขานั้นคือ ข้าได้สร้างพวกเขาเพื่อให้พวกเขาเคารพภักดีต่อข้าแต่องค์เดียว และข้าเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพหรืออาหารจากพวกเขา เพราะข้าพอเพียงอย่างมากหลาย เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง อิบนุกะซีร์ กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งว่าพระองค์ไม่มีความต้องการสิ่งใดจากพวกเขา แต่ว่าพวกเขาต่างหากที่มีความต้องการจากพระองค์ในทุกสภาพของพวกเขานี้ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้างพวกเขาและเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา

² ดังนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาได้ปฏิเสธท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม จะได้รับส่วนของการลงโทษเช่นเดียวกับชนชาติในอดีตได้รับส่วนของการลงโทษของพวกเขานี้แล้วคือพวกเขาได้ประสบกับความทายนะ เช่นชนชาติของนูหฺ ฮาด และชะมุต ดังนั้นพวกเขาอย่าได้รับแรงการลงโทษของข้าเลย เพราะมันจะต้องเกิดขึ้นอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงไม่เร็วก็ช้า

³ ดังนั้น ความทายนะ ความลุ่มจม และการลงโทษอย่างหนัก จงประสพแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันกียามะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ได้สัญญาไว้แก่พวกเขา

(52) ซูเราะฮ์ อัฏฏูร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 49 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัฏฏูร

ซูเราะฮ์ อัฏฏูรเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับหลักการศรัทธาของอิสลาม โดยเฉพาะปัญหาหลักของอัลอะกีดะฮ์ คือความเป็นเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการกล่าวถึงความน่ากลัว และความรุนแรงของวันกิยามะฮ์ สิ่งที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบเห็นในสถานการณ์อันน่าสะพรึงกลัว คือสถานการณ์แห่งการสอบสวน และมีการสาบานว่าการลงโทษจะเกิดขึ้นแก่พวกกุฟฟารอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ไม่มีผู้ใดที่จะห้ามปราม หรือปกป้องจากการลงโทษได้ การสาบานด้วยสิ่งต่าง ๆ 5 อย่างนั้น เป็นการเตือนให้ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่อง

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาผู้ยำเกรงขณะที่พวกเขาอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญ อยู่บนเตียงที่หันหน้าเข้าหากัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานความสุขสำราญนานาประการให้แก่พวกเขา เช่น หญิงพรหมจารีย์ที่สวยงาม การพบปะอย่างถ้วนหน้ากับบุตรหลาน ความปลื้มปิติยินดีกับอาหารและเครื่องดื่มนานาชนิด ผลไม้และอาหารพวกเนื้อชนิดต่าง ๆ ตามความต้องการและปรารถนา และอื่น ๆ จากนี้ในจำพวกของความสุขสำราญ โดยไม่เคยพบเห็นและนึกคิดมาก่อนเลย

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสาสน์ของมุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และใช้เขาให้ว่ากล่าวตักเตือนพวกปฏิเสธศรัทธา โดยมีพิกัดต้องคำนึงถึงคำกล่าวร้ายของพวกมุชริกีนที่มีต่อเขา และสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้นแต่งและก่อกวนให้แก่เขาเกี่ยวกับการเผยแพร่สาสน์และการเป็นรอซูล โดยที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงโปรดปรานให้แก่มุฮัมมัดด้วยการเป็นนะบีและเป็นรอซูล ดังนั้นมุฮัมมัดจึงมิได้เป็นนักร้องเพลง หรือเป็นคนวิกลจริต ตามคำกล่าวอ้างของพวกมุชริกีน

ซูเราะฮ์ได้ปฏิเสธข้อกล่าวอ้างที่เป็นความเท็จของพวกมุชริกีนที่เกี่ยวกับการเป็น
 นะบีของมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และได้ตอบโต้พวกเขาด้วยหลักฐาน
 อันชัดเจน และข้อพิสูจน์ที่เด็ดขาดหนักแน่น พร้อมกับได้นำหลักฐานที่บ่งชี้ถึงข้อ
 เท็จจริงแห่งศาสน์ของมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม มาแสดงให้เห็นที่ประจักษ์

ในตอนท้ายของซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเหน็บแนมพวกปฏิเสธศรัทธา และ
 บรรดาเจิวัดของพวกเขาโดยการประณามและการตำหนิ และได้อธิบายถึงการดื้อรั้น
 อย่างฉกาจของพวกเขา และใช้ให้ท่านรอซูล คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อดทน
 ต่อการถูกทำร้ายในแนวทางของอัลลอฮ์ จนกว่าความช่วยเหลือของอัลลอฮ์จะมาถึง

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์อัญญูร” เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเริ่มต้น
 ซูเราะฮ์ด้วยการสาบานต่อภูเขา “อัญญูร” ซึ่งพระองค์ทรงสนทนากับท่านนะบีมุซา
 อะลัยฮิสสลาม ดังนั้นภูเขาอัญญูร จึงได้รับแสงสว่าง และความอุดมสมบูรณ์จาก
 พระเจ้าทำให้เป็นแหล่ง หรือสถานที่ที่มีเกียรติเหนือบรรดาภูเขาทั้งหลายในโลก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานต่อภูเขาอัจฎาร	وَالطُّورِ ١
2. ขอสาบานต่อคัมภีร์ ที่ถูกจารึกไว้	وَكِتَابٍ مَّطْوُورٍ ٢
3. ในม้วนกระดาษหรือหนังสือที่กางแผ่	فِرْقَانٍ مَّنشُورٍ ٣
4. ขอสาบานต่ออาคารที่ถูกเยื่อนอย่างสม่ำเสมอ	وَأَلْيَتِ الْعَمُورِ ٤
5. ขอสาบานต่อท้องฟ้าที่อยู่เบื้องสูง	وَالسَّمَاءِ الْمَرْفُوعِ ٥
6. ขอสาบานต่อทะเลที่ลูกโซดิดช่วง (ในวันกียามะฮ์) ¹	وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ٦
7. แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเจ้าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน	إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ٧
8. ไม่มีผู้ใดจะเบี่ยงบ่ายมันได้ ²	مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ٨

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วย 5 สิ่ง คือภูเขาอัจฎาร คัมภีร์อัลกุรอาน บัญชุลมะฮุมูร หรือ อัลกะอูบะฮ์ ท้องฟ้า และทะเล พระองค์ทรงสาบานต่อภูเขาอัจฎาร ซึ่งทรงสนทนากับนบีมุฮัมมัด ทรงสาบานต่อคัมภีร์ ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่รอซูลคนสุดท้าย คืออัลกุรอานุลอะซีมี ซึ่งถูกบันทึกไว้ในม้วนกระดาษหรือหนังสือที่กางแผ่ ทรงสาบานต่อบัญชุลมะฮุมูร คืออาคารที่มีมะลาอิกะฮ์ผู้บริสุทธิ์เวียนรอบอยู่เป็นประจำ หรืออัลกะอูบะฮ์ที่มีบรรดามุอมีนผู้ศรัทธาเวียนรอบอยู่ประจำ ทรงสาบานต่อท้องฟ้าที่อยู่เบื้องสูง ทรงตัวอยู่โดยปราศจากเสาค้ำจุนด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์ และทรงสาบานต่อทะเลที่ลูกโซดิดช่วงในวันกียามะฮ์ หรือทะเลที่เอ่อล้นไปด้วยน้ำอย่างมากมาย ทั้ง 5 สิ่งเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์แห่งเดชานุภาพและความรอบรู้ของอัลลอฮ์ ตะอาลา

² การสาบานที่เกิดขึ้นนั้น เพื่อเป็นการยืนยันว่าสิ่งที่กล่าวต่อไปนั้นเป็นความจริง สิ่งที่พระองค์ทรงกล่าวต่อไปนั้นก็คือการลงโทษของพระองค์นั้นจะเกิดขึ้นจริงและแน่นอนไม่มีผู้ใดจะหลีกเลี่ยงหรือหลบหนีไปได้ หมายถึงว่าการลงโทษนั้นจะประสบแก่พวกมุชริกีนอย่างแน่นอน

9. วันที่ขึ้นฟ้าจะสั่นสะเทือนอย่างซูลมุนวุ่นวาย

يَوْمَ تُمُورُ السَّمَاءُ مُورًا ﴿٩﴾

10. และเทือกเขาจะปลิวว่อนกระจัดกระจาย¹

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سِيرًا ﴿١٠﴾

11. ดั่งนั้นความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ

قَوْلِ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

12. บรรดาที่พวกเขาอยู่ในการมั่วสุมการละเล่นอย่างไร้สาระ²

الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾

13. วันที่พวกเขาจะถูกผลักลงนรกญะฮันนัมอย่างผลักใส่ใส่ส่ง

يَوْمَ يَدْعُوتُ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا ﴿١٣﴾

14. นี่คือไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธมัน³

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكْفُرُونَ ﴿١٤﴾

15. นี่คือเหล่ากัลหรือ หรือว่าพวกเจ้ายังมองไม่เห็น

أَفَسِحْرَ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾

16. จงเข้าไปเผาไหม้ในนั้น พวกเจ้าจะทนได้หรือทนไม่ได้ก็เท่าเทียมกันสำหรับพวกเจ้า แท้จริงพวกเจ้านั้นจะถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้า

أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

¹ ส่วนกำหนดเวลาที่การลงโทษจะเกิดขึ้นนั้นก็คือ วันที่ขึ้นฟ้าจะสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง และเทือกเขาจะแตกออกและปลิวว่อนกระจัดกระจายไปทุกหนแห่ง

² เป็นการสาปแช่งแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา คือความหายนะ ความชั่วร้ายและความเลวทุกชนิดจงประสบแด่ผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมเชื่อมั่นต่อสิ่งที่บรรดารอซูลนำมาเผยแผ่ และบรรดาผู้ที่มั่วสุมอยู่กับการละเล่น ไม่สนใจต่อการอิमानและประกอบคุณงามความดี เพื่อที่จะขัดเกลากจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์ และให้ความเอกภาพแก่พระองค์

³ ในวันกียามะชุนั้น ยามผู้เฝ้านรกจะมัดมือมัดเท้าพวกกุฟฟารแล้วผลักลงนรกอย่างรุนแรง แล้วจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงลิ้มรสไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าปฏิเสธมัน และเหย้าฮันนัมในโลกดุนยา

ได้กระทำไว้เท่านั้น¹

17. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์ และความสุขสำราญ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعَيْمٍ

18. ได้รับความสุขอันล้นพ้นตามที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา และพระเจ้าของพวกเขาจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของเปลวไฟ²

فَكَهِنَ بِمَاءٍ أَنَّهُمْ رُبُّهُمْ
وَوَقَّهَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْحَاجِمِ

19. พวกเขาจึงกิน จงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

كُلُوا وَأَشْرَبُوا هَيْسًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

20. นอนเอกเขนกอยู่บนเตียงเรียงชิดติดกัน และเราให้พวกเขามีคูครองเป็นสาวสวยดวงตาโตคม³

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَوَزَّجَنَّهُمْ
بِحُورٍ عِينٍ

21. และบรรดาผู้ศรัทธา บรรดาลูกหลานของพวกเขาจะดำเนินตามพวกเขาด้วยการศรัทธา

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ الْحَقِّ
بِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَمَا أَلْتَنَّهُمْ مِنَّ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ

¹ และจะกล่าวแก่พวกเขาอีกเป็นเชิงเหน็บแนมว่าสิ่งที่พวกเขามองเห็นด้วยสายตาของพวกเขาที่หมายถึงการลงโทษมันเป็นแค่ภลหรือว่าวันนี้พวกเขาตาบอดมองไม่เห็นอะไร เหมือนกับที่พวกเขาเคยตาบอดจากการทำความดี และการศรัทธาในโลกดุนยา และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาอีกว่า จงเข้าไปลิ้มรสการเผาไหม้ให้สาสมมีผลเท่าเทียมกัน พวกเขาจะทนได้หรือทนไม่ได้ต่อการลงโทษนี้ และแน่นอนพวกเขาจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยาอันเนื่องมาจากการทำซิริก และการฝ่าฝืน

² เมื่อพระองค์ทรงกล่าวถึงสภาพของชาวนรก ขณะเดียวกันก็กล่าวถึงสภาพของชาวสวรรค์ นี่คือสำนวนของการจงใจ และการชู้สาว ซึ่งเป็นสำนวนของอัลกุอาน นั่นคือบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ ไม่เป็นผู้ทำซิริก และฝ่าฝืนข้อบัญญัติของพระองค์ พวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์อย่างสุขสำราญตลอดไป จะเริ่ดอร่อยอยู่กับการกินผลไม้ต่างชนิด ซึ่งพระเจ้าของพวกเขาได้ให้แก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับความคุ้มครองป้องกันจากการลงโทษของไฟนรก

³ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเขาจึงกินจงดื่มตามใจชอบ นี่คือผลแห่งการตอบแทนที่ดี เพราะพวกเขาได้กระทำความดีไว้ ขณะที่พวกเขากำลังเพลิดเพลินอยู่กับภาน การดื่มนั้น พวกเขาจะนอนเอกเขนกอยู่บนเตียงที่เรียงชิดติดกัน หันหน้าเข้าหากัน และเราจะให้พวกเขาได้พบกับคูครองที่มีควมสวยงามเป็นหญิงสาวที่มีผิวขาวนัยน์ตากว้างโตคม

เราจะให้ลูกหลานของพวกเขาอยู่ร่วมกับพวกเขา และเราจะไม่ให้งานของพวกเขาลดหย่อนลงจากพวกเขาแต่อย่างใด แต่คนยอมได้รับการค้าประกันในสิ่งที่เขาชวนขายไว้¹

22. และเราจะเพิ่มพูนให้แก่พวกเขา ซึ่งผลไม้ และเนื้อตามที่พวกเขาต้องการ²

23. พวกเขาจะแลกเปลี่ยนถ้วยแก้วกันในสวรรค์ จะไม่มีการพูดจาตลกคะนอง และไม่มีการทำบาป

24. มีเด็กวัยรุ่นของพวกเขาวนเวียนรับใช้พวกเขา เสมือนว่าพวกเขา เช่นไข่มุกถูกปกปิดไว้³

25. และบางคนในหมู่พวกเขาจะหันหน้าเข้าหากัน สอบถามซึ่งกันและกัน

26. พวกเขากล่าวว่า แท้จริง แต่ก่อนนี้ (ในโลก ดุนยา) พวกเราอยู่กับครอบครัวของเราเป็นผู้มีความวิตกกังวล

كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿١١﴾

وَأَمَدَدْنَاهُمْ فِيهَا كَهَادِ وَالْحَرِيْمَاتِ ﴿١٢﴾

يَتَزَوَّجْنَ فِيهَا كَأَسَا لَا تَفْوِيْهَا وَلَا تَأْتِيْهُنَّ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكَوْنٌ ﴿١٥﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُوْنَ ﴿١٦﴾

قَالُوْا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِيْ أَهْلِنَا مُتَشَفِّعِيْنَ ﴿١٧﴾

¹ บรรดาผู้ศรัทธานั้น ลูกหลานของพวกเขาจะดำเนินงานตามร่องรอยของพวกเขาด้วยการเป็นผู้ศรัทธา เช่นเดียวกัน นอกจากนี้เราจะให้ลูกหลานของพวกเขาอยู่ร่วมกับพวกเขาเป็นการเพิ่มความสุขอีกโสดหนึ่งด้วย และเราจะไม่ให้ผลตอบแทนแห่งการงานของเขาลดน้อยลงแต่อย่างใด เพราะทุกๆ คนในวันกิยามะฮ์ นั้นจะได้รับการตอบแทนตามผลงานของเขา หากแต่ว่าอัลลอฮ์ ตะอาลาจะทรงให้บรรดาลูกหลานได้รับเกียรติสูงขึ้น

² นอกเหนือจากสิ่งที่พวกเขาได้รับความสุขนานาประการแล้ว เราก็มักจะให้พวกเขาได้รับความโปรดปรานเพิ่มขึ้นอีกทางด้านโภชนาการ เช่น เนื้อชนิดต่างๆ และผลไม้หลากหลายชนิดตามที่พวกเขาต้องการ

³ มีการแลกเปลี่ยนถ้วยแก้วกัน มีการพูดจาหยอกล้อกันเพราะความดีใจ แต่มิใช่การพูดพาล่ามเพราะการมีนเมาเช่นในโลกดุนยา และมีเด็กวัยรุ่นอายุรุ่นราวคราวเดียวกันคอยรับใช้ เด็กๆ เหล่านี้กล่าวกันว่า มีความสวยงาม และความบริสุทธิ์เปรียบเสมือนไข่มุกที่อยู่ในเปลือกหอย

27. ดั่งนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปรานแก่เรา และได้ทรงปกป้องเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งลมร็อน¹

28. แท้จริง ก่อนหน้านี้เราได้วิงวอนต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

29. ดั่งนั้น จงกล่าวเตือน (พวกเขาเกิด) เนื่องเพราะความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นโหร และมีได้เป็นบ้า

30. หรือพวกเขาบอกว่า (มุฮัมมัด) เป็นกวี เราคอยภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นแก่เขา³

31. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงคอยเถิด แท้จริงฉันก็จะอยู่ในหมู่ผู้คอยร่วมกับพวกท่าน⁴

32. หรือว่าสติปัญญาของพวกเขาใช้พวกเขาให้เชื่อเช่นนั้น หรือว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝืน

فَمَنْ لَّهِ عَٰيَنَا وَوَقْنَا عَذَابَ التَّٰمُورِ ﴿٥٧﴾

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ

إِنَّهُ هُوَ الرَّحِيمُ ﴿٥٨﴾

فَذَكِّرْهُمْ فَأَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ

وَلَا تَجُنُّونَ ﴿٥٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَّأْنَا بِهِ رَبُّ السَّمَوَاتِ

قُلْ تَرَبُّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَٰبِطِينَ ﴿٦٠﴾

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِذَٰلِكُمْ قَوْمٌ طَٰغُوتٌ ﴿٦١﴾

¹ คือบางคนในหมู่พวกเราจะถามซึ่งกันและกันถึงชีวิตความเป็นอยู่ในโลกคุณยา จนกระทั่งพวกเราได้รับความสุขสำราญในโลกอาคิเราะฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าในโลกคุณยานั้นพวกเรามีความกลัวต่อการลงโทษของพระองค์ ดั่งนั้นพระองค์จึงโปรดปรานต่อพวกเราด้วยการให้เข้ามาอยู่ในสวรรค์ และทรงปกป้องพวกเราให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรก

² ในโลกคุณยานั้น พวกเราได้วิงวอนขอต่อพระองค์ให้พ้นจากไฟนรก และขอให้พวกเราได้เข้าสวรรค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้ที่จงรักภักดีต่อพระองค์ และทรงเมตตาต่อปวงบ่าวมุอฺมินของพระองค์

³ จงกล่าวตักเตือนสั่งสอนผู้ที่เจ้าถูกส่งมายังพวกเขาว่า ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้า เจ้ามิได้เป็นโหรเพื่อทำนายทายทักเหตุการณ์ในสิ่งเร้นลับ โดยผ่านทางพวกญิน และเจ้าก็มิได้เป็นคนบ้าตามคำกล่าวอ้างของพวกเขา หรือพวกเขาจะกล่าวว่า มุฮัมมัดนั้นเป็นกวี พวกเราจะคอยความอุบาทว์และอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่เขาแล้วพวกเราก็จะปลอดภัยจากความยุ่งยากของเขา

⁴ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงคอยความตายที่จะเกิดขึ้นแก่ฉัน แล้วฉันก็จะคอยดูความหายนะของพวกท่าน เป็นการกล่าวเหน็บแนมพร้อมกับการขู่

39. หรือว่าพระองค์ทรงมีบุตรหญิงหลายคน และพวกเจ้ามีบุตรชายหลายคน

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

40. หรือว่าเจ้าขอค่าจ้างจากพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงมีภาระหนัก

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. หรือว่าที่พวกเขา มีสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็บันทึกไว้

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

42. หรือว่าพวกเขาต้องการที่จะวางแผนร้าย แต่ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น พวกเขาต่างหากที่จะถูกวางแผนร้าย

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

43. หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์จากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี²

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

44. ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเศษชิ้นหนึ่งร่วงหล่นลงมาจากฟากฟ้า พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นเพียงก้อนเมฆรวมตัว³

وَإِنْ رَأَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاطِعًا يَقُولُوا

سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

¹ ทำไมพวกท่านจึงให้อัลลอฮ์มีบุตรหญิง ทั้ง ๆ ที่พวกท่านก็ไม่ชอบจะมีบุตรหญิง และพวกท่านชอบมีบุตรชาย มันเป็นการยุติธรรมละหรือ หรือว่าเจ้าไปเรียกร้องขอค่าจ้างในการเผยแพร่ศาสนา และข้อบัญญัติศาสนา จนกระทั่งพวกเขามีหนี้มากมายจึงไม่ยอมเชื่อฟังเจ้า และไม่เข้านับถืออิสลาม หรือว่าพวกเขาเรียนรู้สิ่งลึกลับ จนกระทั่งพวกเขารู้ว่าสิ่งที่ท่านรอซูล คือลัลลอลฮุอะลียฮิซซัลลัม นำมาบอกเล่าเกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮ์นั้นเป็นสิ่งเท็จ พวกเขาจึงบันทึกข้อความเหล่านั้นไว้ด้วยความมั่นใจ

² หรือว่าพวกเหล่านั้นต้องการจะวางแผนร้ายกับเจ้า นักตีฟหรืออิชยาว่า อายะฮ์ฮุบ่งชี้ถึงการวางแผนของพวกเขาที่ดาร์ลันดวะฮ์ โดยวางแผนที่จะฆ่าท่านรอซูล คือลัลลอลฮุอะลียฮิซซัลลัม แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อมุฮัมมัดพวกเขาต่างหากที่จะได้รับการตอบแทนจากแผนของพวกเขาเอง หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าผู้สร้าง ผู้ประทานปัจจัยยังชีพอื่นจากอัลลอฮ์ เพื่อที่จะหันไปพึ่งพาในยามคับขันเปล่าเลย มหาบริสุทธิ์ ยิ่งแต่อัลลอฮ์จากการตั้งภาคีของพวกเขา

³ หากเราจะลงโทษพวกเขาด้วยการให้เศษชิ้นต่าง ๆ ร่วงหล่นมาจากฟากฟ้ามายังพวกเขา พวกเขา ก็จะกล่าวด้วยความดีใจ และอวดดีว่า มันเป็นเพียงก้อนเมฆรวมตัวต่างหาก

45. ดังนั้นจงปล่อยพวกเขาเถิด จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันของพวกเขา ซึ่งในวันนั้นพวกเขาจะถูกทำให้เป็นลมหมดสติ¹

فَذَرَّهُمْ حَتَّىٰ يَلْقَوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يَصْعَقُونَ ﴿٥٥﴾

46. วันซึ่งแผนการร้ายของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา และพวกเขาก็จะไม่ได้รับการช่วยเหลือ²

يَوْمَ لَا يَنْفَعِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُصْرُونَ ﴿٥٦﴾

47. และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นจะได้รับการลงโทษอื่นจากนั้นอีก แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้³

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

48. ดังนั้น จงอดทนต่อพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้า เพราะแท้จริงเจ้านั้นอยู่ในเบื้องสายตาของเรา และจงแช่ซ่องสุดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า ขณะเมื่อเจ้าลุกขึ้นยืน

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ مِنْ نَقْوَمٍ ﴿٥٨﴾

49. และส่วนหนึ่งของกลางคืน ก็จงแช่ซ่องสุดดีพระองค์ และเมื่อยามคล้อยลับของห่มดวงดาว⁴

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٩﴾

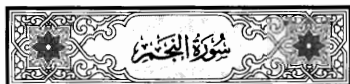
¹ จงปล่อยให้พวกเขาหลงระเหิดอยู่ในการหลงผิดต่อไปเถิด จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันกียามะฮ์ ซึ่งการลงโทษจะมาหาพวกเขา และจะทำให้พวกเขาเป็นลมหมดสติเอง

² วันที่แผนการร้าย ซึ่งพวกเขาใช้อยู่ในโลกดุนยา จะไม่ช่วยป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษไปได้

³ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะได้รับการลงโทษอย่างหนักในโลกดุนยา ก่อนโลกอาคิเราะฮ์ อิบน์อบบาสกล่าวว่า คือการลงโทษในญูร มุญาฮิดกล่าวว่าคือความหิว และความแห้งแล้งเป็นเวลา 7 ปี แต่พวกเขาไม่รู้ว่าการลงโทษจะประสบแก่พวกเขา

⁴ ดังนั้น มุฮัมมัดเอ็ย จงอดทนต่อพระกำหนดแห่งพระเจ้าของเจ้าในสิ่งที่เป็นการระหนักในการเผยแผ่ศาสนา เพราะแท้จริงเจ้านั้นอยู่ในความคุ้มครอง และปกป้องรักษาของเรา จงแช่ซ่องสุดดีให้ความบริสุทธิ์ต่อพระองค์จากคุณลักษณะที่บกพร่อง ขณะที่เจ้ายืนขึ้นละหมาด และในทุกๆ สถานที่ โดยกล่าวว่า “ซุมซานัลลอฮะบีฮัมดีฮ์” ในเวลากลางคืนก็เช่นเดียวกัน จงรำลึกถึงพระองค์ อิบาตะฮ์ต่อพระองค์ด้วยการอ่านอัลกุรอาน และละหมาดตะฮัจญุด ในขณะที่ผู้คนนอนหลับในช่วงสุดท้ายของกลางคืน เมื่อดวงดาวคล้อยลับก่อนจะรุ่งสาง

(53) ซูเราะฮ์ อันนัจม

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 62 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนัจม

ซูเราะฮ์อันนัจมเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ ที่พิจารณาถึงเรื่องเกี่ยวกับศาสนายาวในวงรอบทั่ว ๆ ไป และเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพและวันกิยามะฮ์ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่น ๆ

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงเรื่องของ "อัลเม็ยะอรอจ" ซึ่งนับได้ว่าเป็นปาฏิหาริย์ของท่านรอสูลแห่งมนุษยชาติ มุฮัมมัด อิบน์ अबดุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ในการอัลเม็ยะอรอจครั้งนี้ ท่านรอสูลอัลกะรีมได้เห็นภาพลักษณะที่ประหลาดอย่างมากมาย เป็นการบ่งชี้ถึงอาณาภาวอันกว้างใหญ่ไพศาลของอัลลอฮ์ ตะอาลา ภาพลักษณะเหล่านี้เป็นการเตือนมนุษย์ให้ตระหนักอยู่เสมอว่า เป็นสิ่งจำเป็นต้องศรัทธาและเชื่อมั่น ไม่บังควรที่จะโต้เถียงในเรื่องที่เป็นสิ่งเร้นลับ และในเรื่องที่เกี่ยวกับวะฮย

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้พูดถึงบรรดาเจวิดและรูปปั้นที่พวกมุชริกีนเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ และได้ชี้แจงถึงข้อเสียและความไม่ถูกต้องของบรรดาพระเจ้าจอมปลอมเหล่านั้น และความไม่ถูกต้องของการเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ ถึงแม้ว่าจะเป็นการเคารพบูชาบรรดาเจวิดหรือการเคารพบูชาบรรดามะลาอิกะฮ์ผู้ทรงเกียรติ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการตอบแทนอย่างยุติธรรมในวันแห่งการตอบแทน โดยที่ทุก ๆ ชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้ชวนช่วยไว้ คนดีจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้กระทำความดีไว้ คนชั่วก็จะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้กระทำความชั่วไว้ มนุษย์จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มคนดี กับกลุ่มคนชั่ว

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานในการตอบแทนอย่างยุติธรรมว่า มนุษย์ทุกคนนั้น จะไม่ได้รับการตอบแทนอื่นใดนอกจากผลงานและการชวนช่วยของเขาเท่านั้น และว่าชีวิตหนึ่งจะไม่ได้รับความผิดของผู้อื่นเพราะว่าการลงโทษจะไม่ล่วงเกินไปยัง

ผู้ที่มีได้กระทำความผิด ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เที่ยงธรรมของอัลลอฮ์ และเป็นกา
ตัดสินที่ยุติธรรม ซึ่งพระองค์ได้ชี้แจงไว้ในอัลกุรอานุลกะรีม และในบรรดาคัมภีร์
ก่อนๆ ที่มาจากฟากฟ้า

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงร่องรอยแห่งอำนาจของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการให้มีชีวิต
และการให้ตาย การฟื้นคืนชีพหลังจากการดับสูญของชีวิต การให้มั่งมีและการให้
ยากจน และการสร้างคู่ครองที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงจากน้ำหยดหนึ่งเมื่อเป็น
อสุจิ

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการที่ประชาชาติต่างๆ ในอดีตประสบกับความหายนะ
เช่นกลุ่มชนของ อัด ชะมูด นูหฺ และลูฏ ด้วยการลงโทษและความพินาศที่ต่าง
กรรมต่างวาระ ทั้งนี้เพื่อเป็นนิกัศน์อุทาหรณ์แก่พวกกุฟฟารมักกะฮ์ ซึ่งการลงโทษ
กำลังรอดคอยพวกเขา เนื่องเพราะการปฏิเสธต่อการเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์ คือลัลลลอ
ฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม และเพื่อเป็นการลงโทษแก่บรรดาผู้ฝ่าฝืน ทรยศ และหยิ่งโสไม่
ยอมรับสัจธรรมที่ท่านนะบี คีอัลลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม นำมาเผยแผ่

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันคล้อยตกลง
มา
2. สหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้ามิได้หลงผิด
และเชื่อมั่นในทางที่ผิด
3. และเขามีได้พูดตามอารมณ์¹
4. สิ่ง (ที่เขาพูด) นั้น มิใช่อื่นใดนอกจากเป็น
วะฮีย์ที่ถูกประทานลงมา²
5. ผู้ทรงพลังอำนาจอันมากมาย (ญิบรีล) ได้
สอนเขา³
6. ผู้ทรงพลังอันแข็งแรง ดังนั้นเขาจึงปรากฏ
ในสภาพที่แท้จริง
7. ขณะที่เขาอยู่บนขอบฟ้าอันสูงส่ง
8. แล้วเขาได้เข้ามาใกล้ และเข้ามาใกล้จนชิด

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

إِنْ هُوَ إِلَّا وَاوْحَىٰ يُوحَىٰ

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

ذُو مِرْقَاةٍ سَوَاوَىٰ

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ

ثُمَّ نَادَىٰ تَذَكَّرَ

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 1 ถึงอายะฮ์ที่ 18 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยืนยันถึงการเป็นนะบีมของมุฮัมมัด คือลอัลลอฮ์ ซุอะลียฮฺวะซัลลิม ซึ่งเป็นข่าวและอรุสของพระองค์ พระองค์ทรงสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันคล้อยตกลง มาว่ามุฮัมมัด ซึ่งเป็นลูกหลานของชาวกุเรซตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งมีอายุได้ 40 ปี เขามิได้เป็นคนหลง ผิดซึ่งพวกเขาก็รู้กันดี เขาไม่เคยมีความเชื่อมั่นที่ผิดๆ จึงจะพูดในสิ่งที่ผิดๆ

² อัลกุรอานเป็นวะฮีย์ที่ถูกประทานลงมาให้แก่มุฮัมมัด ดังนั้นสิ่งที่เขาพูดและเรียกร้องเชิญชวนและสิ่งที่ เขาปฏิบัตินั้นเป็นวะฮีย์ที่ถูกประทานลงมาให้แก่เขา

³ ญิบรีลผู้มีพลังสูงส่ง นักตีฟซิกกล่าวว่า สิ่งที่เป็นพยานถึงการมีพลังอันสูงส่งของญิบรีลนั่นก็คือ การที่ เขาพลิกคว่ำเมืองของกลุ่มชนลญญ โดยใช้ปีกของเขายกเมืองทั้งเมืองขึ้นไปข้างบนแล้วพลิกคว่ำลงมา การ ผิดเสียของเขาคือกลุ่มชนชะมู๊ดจนตายราบเรียบ และการนำวะฮีย์ลงมาให้แก่บรรดานะบี และกลับไป อย่างรวดเร็วยิ่งกว่าการกระพริบตา

16. (ขณะนั้น) สิ่งปกคลุม (แสงประกาย) ได้ปกคลุมต้นพุทรา¹	إِذْ يَغْشَى السَّيْدَةَ مَا يَغْشَى ﴿٦٧﴾
17. สายตา (ของมุฮัมมัด) มิได้เหลือบแลไปทางอื่น และมีได้สว่างเกินไป	مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ﴿٦٨﴾
18. โดยแน่นอนเขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเขา²	لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ﴿٦٩﴾
19. แล้วพวกเจ้ามิได้เห็นอัลลาต และอัลอุซซา	أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿٧٠﴾
20. และตัวอื่นคือตัวที่สาม, มะนาต ดอกหรือ³	وَمَنْوَةَ النَّكَلَةِ الْآخَرَىٰ ﴿٧١﴾
21. สำหรับพวกเจ้ามีเพศชาย และสำหรับพระองค์ให้เพศหญิงกระนั้นหรือ	أَلَكُمُ الذَّكَوٰةُ لَا لَأُنثَىٰ ﴿٧٢﴾
22. ดูซิ นั่น เป็นการแบ่งส่วนที่ไม่ยุติธรรม⁴	تِلْكَ إِذْ أَسْمَعُ ضِرْبَ بِلَالٍ ﴿٧٣﴾
23. เหล่านี้มีชื่ออื่นใดนอกจากเป็นชื่อที่พวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวกเจ้า ตั้งมันขึ้นมาเอง	إِنَّهُمْ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَإِبَابًا وَكُرْمًا أَنْزَلَ ﴿٧٤﴾

¹ คือมุฮัมมัดได้เห็นขณะที่มีสิ่งปกคลุมอันน่าประหลาดปกคลุมต้นพุทรา อัลหะซันกล่าวว่า รัศมีของพระองค์แห่งสากลโลกได้ปกคลุมต้นพุทรา และมีแสงประกายออกมา

² สายตาของมุฮัมมัดมิได้เบี่ยงเบนในขณะนั้น และ ณ สถานที่นั้นมองซ้ายมองขวา และมีได้มองเลยไปจากขอบเขตที่เขาได้มอง แท้จริงมุฮัมมัดได้มองเห็นสิ่งประหลาดๆ ในคืนอัลเมยะอรอจ ในอาณาจักรของอัลลอฮ์ ได้เห็นต้นพุทรา ได้เห็นบัลลังก์ (อัลบัยตุลมะอุมร) ได้เห็นสวรรค์และนรก ได้เห็นญิบรีลในรูปแบบของเขานบนชั้นฟ้าอย่างสมบูรณ์แบบ และได้เห็นสิ่งมหัศจรรย์อื่นๆ อีกมากมาย

³ โอ้พวกกุฟฟารเอ๋ย พวกเจ้าจงบอกเราถึงพระเจ้าทั้งหลายที่พวกเจ้าเคารพสักการะมัน คือ “อัลลาต อัลอุซซา และมะนาต” ว่าพวกมันมีพลังอำนาจ และความยิ่งใหญ่ ดังที่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจได้กล่าวไว้บ้างไหม ถึงกับพวกเจ้าอ้างว่ามันเป็นพระเจ้า

⁴ เป็นการตำหนิ และประณามแก่พวกมุชริกีนว่า พวกเจ้าเลือกเอาเพศชาย ซึ่งพวกเจ้าชอบที่จะให้เป็นของพวกเจ้า และให้อัลลอฮ์ ตะอาลา มีเพศหญิง ซึ่งเป็นเพศที่พวกเจ้ารังเกียจ การแบ่งสันปันส่วนเช่นนี้ย่อมไม่ยุติธรรมโดยที่เจ้าให้แก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ชอบที่จะให้แก่ตัวเอง

อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานหลักฐานอันใดลงมาเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการคาดคะเน และสิ่งที่อารมณ์ปรารถนา และโดยแน่นอน แนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮ์) จากพระเจ้าของพวกเขาได้มีมายังพวกเขาแล้ว

24. หรือว่าสำหรับมนุษย์นั้นจะได้ทุกสิ่งที่เขาปรารถนา¹

25. (อำนาจนั้น) เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งในปรโลก และโลกนี้²

26. และมะลักก็มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น การชะฟาอะฮ์ของพวกเขาจะไม่อำนาจประโยชน์อันใด (แก่พวกเขา) เว้นแต่หลังจากอัลลอฮ์จะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงพอพระทัย³

27. แท้จริง บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น แน่แน่นอนพวกเขาจะตั้งชื่อมะลาอิกะฮ์เป็นเพศหญิง⁴

اللَّهُ بِمَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ يَبْتَغُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ﴿٢٤﴾

أَمْ يَلْمِزْنَ مَا عَمَّيَنَّ ﴿٢٥﴾

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُعْنِي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَرْضَى ﴿٢٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَهُ الْمُذُنَّ
نَسِيَةً الْآخِرَةَ ﴿٢٩﴾

¹ คือมนุษย์นั้นจะไม่ได้อะไรที่เขาคิดต้องการจนกระทั่งเขาหวังในการช่วยเหลือของบรรดาทูตป็น

² คือพระองค์จะให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพราะอำนาจเป็นของพระองค์

³ พระองค์ทรงยืนยันถึงอำนาจของพระองค์ว่า มีมะลาอิกะฮ์ที่มากน้อยที่ดีและบริสุทธิ์ กระจายเรียงรายอยู่ในชั้นฟ้า ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีตำแหน่งอันสูงส่งก็ไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด นอกจากจะได้รับการอนุมัติจากอัลลอฮ์ ดังนั้นบรรดาเจ็ดต่าง ๆ เหล่านั้นทั้ง ๆ ที่มีนปรจากคุณค่าจะให้คุณให้โทษได้ละหรือ

⁴ ถ้าพวกเขาศรัทธาต่อโลกอาคิเราะฮ์ พวกเขาจะไม่ตั้งให้มะลาอิกะฮ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์เป็นอันขาด เพราะผู้ที่ศรัทธาต่อโลกอาคิเราะฮ์นั้น เขาจะต้องระมัดระวังคำพูดและการกระทำของเขาเกรงไปว่าจะถูกบันทึกผิดเช่นเดียวกับผู้ที่ไม่มีความศรัทธา เพราะเขาจะพูดจะทำสิ่งใดตามใจชอบโดยปราศจากการรับผิดชอบ

28. และพวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเลย พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการคาดคะเน และแท้จริงการคาดคะเนนั้น จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่ความจริงได้¹

29. ดังนั้น เจ้าจงหลบหลีกให้ห่างจากผู้พินหลังจากการรำลึกนึกถึงเรา (อัลลอฮฺ) และเขามิได้ปรารถนาอื่นใดนอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น²

30. นั่นคือสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงออกจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮฺ)

31. และสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺเพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความชั่วตามที่พวกเขาประพฤติ และจะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความดีด้วยความดี³

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ العَمَلِ شَيْئًا ﴿٥٨﴾

فَاعْرِضْ عَنْ مَن تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَوْ كَرِهَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ آلَا الْحَيَوةَ الدُّنْيَا ﴿٥٩﴾

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ العِلْمِ إِنْ رَبُّكَ هُوَ اعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ اعْلَمُ بِمَن هْتَدَىٰ ﴿٦٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسْتَوٰ بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰى ﴿٦١﴾

¹ พวกเขาไม่มีความรู้ในสิ่งที่พวกเขาพูดเลย เพราะพวกเขามิได้เห็นการสร้างมะลาอิกะฮฺ ดังนั้นพวกเขาจึงใช้การคาดคะเนหรือนึกคิดเอาเอง และแน่นอนที่เดียวการคาดคะเน หรือการคาดคิดนั้นจะไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย และจะไม่บรรลุข้อเท็จจริงได้ด้วย

² ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงปลีกตัวให้ห่างจากพวกมุชริกีนที่พินหลังให้แก่อัลกุรอาน และการศรัทธา เพราะพวกเขามิได้มีความหวังใย่อื่นใดเลย นอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกศุนยานี้เพื่อแสวงหาความสุขสำราญที่ไม่จริงเท่านั้น

³ คือการเรียกร้องเพื่ออยู่ในโลกศุนยานั้นเป็นทางสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว และแน่นอนพระเจ้าของเจ้านั้นทรงรอบรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่หลงทางและบรรดาผู้ที่อยู่ในแนวทางของพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาตามผลงานของพวกเขา คือใครทำดีก็จะได้ดี ใครทำชั่วก็จะได้รับความชั่ว ในอายะฮฺเป็นการแจ้งถึงเดชานุภาพของอัลลอฮฺ และการมีอำนาจอย่างกว้างขวางของพระองค์

32. แก่บรรดาผู้หลีกเลี่ยงห่างจากการทำบาปใหญ่ และทำสิ่งเลวร้ายทั้งหลาย เว้นแต่ความผิดพลาดเล็กน้อย แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นผู้กว้างขวางในการอภัย พระองค์ทรงรู้จักพวกเจ้าดียิ่ง เมื่อครั้งบังเกิดพวกเจ้าจากแผ่นดิน และเมื่อครั้งพวกเจ้าเป็นทารกอยู่ในครรภ์ของมารดาของพวกเจ้างัดพวกเจ้าอย่าแสดงความบริสุทธิ์แก่ตัวของพวกเจ้าเอง เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความยำเกรง¹

33. เจ้าได้เห็นผู้ที่ผินหลังให้บ้างไหม

34. และเขาให้เพียงเล็กน้อย และเขาได้ตระหนี่ (ส่วนที่เหลือ)²

35. เขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับกระนั้นหรือ เขาจึงได้เห็น

الَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كَثِيرًا أَذْنُوبًا قَلِيلًا وَالْقَوْمَ أَجْمَعِينَ إِلَّا الْكَلِمَةَ
إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْعَفْوَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ
مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْشَأَ جَنَّاتٍ فِي بَطْنِ الْأَرْضِ لَكُمْ
فَلَا تَزْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَكَّلَ

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ﴿٥٤﴾

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴿٥٥﴾

¹ สำหรับบรรดาผู้ที่ปลีกตัวให้ห่างไกลจากการทำบาปใหญ่ เช่น การทำซิริก การฆ่า และการกินทรัพย์สินของเด็กกำพร้าและการทำสิ่งเลวร้าย การทำซินา และการสมรสกับภริยาของบิดา ส่วนความผิดพลาดเล็กน้อย หากผู้กระทำผิดรู้สึกตัวแล้วก็จงขออภัยต่อพระองค์ พระองค์ก็จะทรงยกโทษให้ เพราะพระองค์ทรงกว้างขวางในการอภัย พระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งกว่าพวกเจ้าถึงสภาพของพวกเจ้าก่อนที่จะให้พวกเจ้ากำเนิดมา และขณะที่พระองค์ทรงให้บิดาคนแรกของพวกเจ้างำเนิดมาคือ อาดัมและขณะที่พวกเจ้าอยู่ในครรภ์ของมารดาของพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าอย่าชมตัวเองว่าพวกเจ้ามีความบริสุทธิ์ปราศจากความผิดพลาด เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในการทำงาน และมีความยำเกรงพระองค์ในที่ลับและที่แจ้งจากความผิดพลาด เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในการทำงาน และมีความยำเกรงพระองค์ในที่ลับและที่แจ้ง

² โอ้มุฮัมมัดเจ้าเห็นผู้ที่ผินหลังให้กับอิสลามหรือไม่ หลังจากที่เขาเกือบจะเข้านับถือศาสนาอิสลามอยู่แล้ว เขาได้ให้เงินทองแก่เพื่อนของเขา ซึ่งอ้างว่าจะยอมรับการลงโทษของเขาในวันอาคีเราะฮฺ แล้วเขาได้รับการจ่ายเงินตามเงื่อนไข คือตระหนี่ตามที่ตกลงกันไว้ ญูญาอิดกล่าวว่า อาเยฮฺนี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับอัลวะลีด อิบน์ อัลมุสึเราะฮฺ

36. หรือว่าเขาไม่ได้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์
ของมุซา

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى

37. และ (ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม ผู้ซึ่งปฏิบัติ
ตามสัญญาอย่างครบครัน

وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى

38. ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของ
ผู้อื่นได้

أَلَا نَزِرُ وَازِرَةٌ وُزِّرْنَاهُ

39. และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่
เขาได้ชวนชวายเอาไว้

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى

40. และแท้จริงการชวนชวายของเขาก็จะให้เห็น
ในไม่ช้า

وَأَنْ سَعِيهِ سَوْفَ يُرَى

41. แล้วเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการ
ตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى

42. และแท้จริงจุดหมายปลายทาง (ของเขา)
ย่อมไปสู่พระเจ้าของเจ้า¹

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ

43. และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงทำให้หัวเราะ
และทรงทำให้ร้องไห้

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَكَ وَأَبْكَىٰ

44. และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงทำให้ตาย
และทรงทำให้เป็น

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا

¹ คือเขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับจนกระทั่งเขารู้ว่าเพื่อนของเขาขอรับการลงโทษแทนเขาได้ หรือว่าเขาไม่เคยได้รับทราบสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์อัลเตวารอด ซึ่งได้ถูกประทานให้แก่กะบิรและอิบรอฮีม ผู้ซึ่งได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกบัญชาให้แก่เขาอย่างครบถ้วน คือการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และเผยแผ่ศาสนาของพระองค์ ซึ่งได้รับไว้ว่า ไม่มีผู้ใดที่จะรับบาปของผู้อื่นและมนุษย์จะไม่ได้รับสิ่งใด นอกจากสิ่งที่เขาได้กระทำไว้และสิ่งใดที่เขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยาทั้งดีและชั่ว เขาก็จะเห็นและได้รับการตอบแทนตามผลงานของเขาอย่างครบถ้วน และเมื่อเขาตายไปแล้ว เขาก็จะกลับไปหาพระองค์ เพื่อรอรับการตอบแทนอย่างยุติธรรม

45. และแท้จริงพระองค์ทรงสร้างสามี่ภรรยา
คู่หนึ่ง เป็นเพศชาย และเพศหญิง¹

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٥٥﴾

46. จากเชื้ออสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُنْفَخُ ﴿٥٦﴾

47. และแท้จริง เป็นหน้าที่ของพระองค์ที่จะให้
บังเกิดอีกครั้งหนึ่ง

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْآخَرَ ﴿٥٧﴾

48. และแท้จริงพระองค์ทรงทำให้เขาร่ำรวย
และทรงทำให้เขายากจน²

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٥٨﴾

49. และแท้จริงพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่ง
ดาวสิริอุส (อัสเซาะฮะออ)³

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ السَّمْعَىٰ ﴿٥٩﴾

50. และแท้จริงพระองค์ทรงทำลายพวกอ้ายด์
รุ่นก่อนๆ

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٦٠﴾

51. และพวกชะมูดก็ไม่ได้ให้มีเหลืออยู่อีกเลย

وَمُعَادًا ثَانِيًا ﴿٦١﴾

52. และหมู่ชนของนุหุ่ก่อนหน้านั้น แท้จริงพวก
เขาเป็นผู้ธรรมยิ่ง และเป็นผู้ละเมียดยิ่ง⁴

وَقَوْمٌ نُوحُوا مِن قَبْلُ لَئِن كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَلْفَىٰ ﴿٦٢﴾

¹ คือพระองค์ทรงทำให้เกิดความดีใจ และความเสียใจ พระองค์ทรงทำให้หัวเราะและร้องไห้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงทำให้ชาวสวรรค์หัวเราะ และทรงทำให้ชาวนรกร้องไห้ และทรงทำให้ตายเมื่อขณะสิ้นสุดชีวิตของบ่าว และทรงให้เขาฟื้นคืนชีพจากกุบูร และวันแห่งชุมนุม และทรงสร้างสองเพศขึ้น คือเพศผู้และเพศเมียจากน้ำอสุจิที่หลั่งเข้าไปในมดลูก

² แท้จริงเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จะให้มนุษย์เกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อการสอบสวนและการตอบแทน คือทรงให้เขาร่ำรวยและยากจน สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

³ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งดาวที่ประกายแสงดวงหนึ่งซึ่งเรียกว่า อัสเซาะฮะออ ซึ่งตระกูลศุอะฮะฮ์เคาะฟูซาก็อยู่ใน

⁴ พระองค์ทรงทำลายหมู่ชนของอ้ายด์ ซึ่งนับปีของพวกเขา คือ ฮุด อะลียอิสสลาม พวกเขาถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บ และเสียงดังก้อง ส่วนพวกชะมูดถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาท จนไม่มีใครเหลืออยู่เลย และหมู่ชนของนุหุ่ ซึ่งมีมาก่อนอ้ายด์และชะมูด หมู่ชนของนุหุ่ที่เราได้ทำลายล้างพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นผู้ธรรมยิ่งกว่าพวกอ้ายด์พวกชะมูดเสียอีก นับนุหุ่ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของเขาเป็นเวลาถึง 950 ปี

53. และเมืองที่พลิกคว่ำลง (อัลมูตะฟิกะฮฺ) พระองค์ทรงให้มันถล่มลง	وَالْمُؤْنِفَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾
54. ฉะนั้น สิ่งที่ครอบคลุมมันก็ (คือการลงโทษ) ได้ครอบคลุมมัน ¹	فَمَنَّهَا مَا عَنَّ ﴿٥٤﴾
55. ดังนั้น ความโปรดปรานของพระเจ้าของเจ้าอันใดเล่าที่เจ้ายังสงสัยอยู่ ²	فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَسَاءَىٰ ﴿٥٥﴾
56. นี่คือผู้ตักเตือนที่มาจากปวงผู้ตักเตือนรุ่นก่อนๆ	هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾
57. เวลาที่ใกล้เข้ามา (วันกियามะฮฺ) ได้ใกล้เข้ามาแล้ว	أَرَفَتِ الْآزِفَةَ ﴿٥٧﴾
58. ไม่มีผู้ใดที่จะปิดเป่าให้หันไปได้นอกจากอัลลอฮ์ ³	لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾
59. พวกเขายังคงแปลกใจต่อคำกล่าวนี้อีกหรือ	أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾
60. และพวกเขายังคงหัวเราะ และยังไม่ร้องไห้	وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾
61. และพวกเขายังคงหลงระเรีงลืมตัว ⁴	وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿٦١﴾

¹ คือเมืองของหมู่ชนลุ่มที่ถูกพลิกคว่ำ และถล่มลง ทั้งนี้เพราะญิบริลได้ยกเมืองนี้ขึ้นไปบนฟ้า แล้วได้พลิกคว่ำลงสู่พื้นดินหลังจากนั้นฝนได้ตกลงมาเป็นก้อนหิน นั่นคือการลงโทษที่ได้มาครอบคลุมเมืองนั้น

² ด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์อันใดเล่าที่บ่งชี้ถึงความเป็นเอกภาพ และเดชานุภาพของพระองค์ พวกเขาสงสัยและปฏิเสธกันอยู่ โอ้มนุษย์เอ๋ย และนี่คือมุฮัมมัดรอสูลผู้ตักเตือน เช่นเดียวกับบรรดารอสูลผู้ตักเตือนรุ่นก่อนๆ และพวกเขาได้รู้แล้วมิใช่หรือว่าได้เกิดอะไรขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น

³ อัลกุรฎีย์ กล่าวว่า ที่เรียกวันกियามะฮฺว่า “กาฮิฟะฮฺ” เพราะมันใกล้จะเกิดขึ้นมาแล้ว และไม่มีผู้ใดสามารถที่จะปกป้องหรือขัดไม่ให้เกิดขึ้นนอกจากอัลลอฮ์

⁴ เป็นคำถามเชิงตำหนิ คือ ต่ออัลกุรอานนี้พวกเขายังคงแปลกใจด้วยการเยาะเย้ย และหยิ่งยโสอีกหรือความจริงแล้วพวกเขาควรจะร้องไห้ เมื่อได้ยินได้ฟังอัลกุรอานอันเนื่องมาจากข้อใช้ข้อห้ามที่พวกเขาไม่ยอมปฏิบัติตาม นอกจากนี้พวกเขายังหลงระเรีงต่อความเพริศแพรวของโลกดุนยาอีกด้วย

62. ดังนั้นพวกเจ้าจงสูญสุดต่ออัลลอฮ์เถิด และ
จงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด¹

فَاعْبُدُوا اللَّهَ وَأَعْبُدُوا

---

¹ ดังนั้นพวกเจ้าจงทำตัวให้ต่ำต้อย และให้ความนอบน้อมต่ออัลลอฮ์ ให้ความสำคัญยิ่งใหญ่ความรักและความ
เกลียดชังเพื่อพระองค์ เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าของพวกเขาอย่างแท้จริง ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดสำหรับ
พวกเขาอีกแล้ว นอกจากพระองค์

หลังจากได้กล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธาชาวมักกะฮ์ ก็ได้กล่าวถึงชะตากรรมของบรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้น และสิ่งที่พวกเขาได้รับในโลกดุนยา เช่น การลงโทษและความพินาศในรูปแบบต่างๆ กัน เริ่มด้วยกลุ่มชนของนูหฺ “ก่อนหน้าพวกเขา นั้น หมู่ชนของนูหฺได้ปฏิเสธ พวกเขาได้ปฏิเสธบ่าวของเรา โดยกล่าวอ้างว่า เขา (นูหฺ) เป็นคนบ้า และถูกชู้บังคับ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาผู้ละเมิดที่หยิ่งยโสจองหอง ของประชาชาติต่างๆ ในอดีต ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดารอซูลของพวกเขา และอัลลฮ์ก็ได้ทำลายล้างพวกเขาอย่างน่าสยดสยองที่สุด พระองค์ทรงลงโทษพวกเขาทั้งหมดโดยปราศจากข้อยกเว้น อัลอายาตได้กล่าวถึงหมู่ชนของ อัด ชะมูด หมู่ชนของลูฏ และหมู่ชนของฟิรอาฮฺ และหมู่ชนอื่นๆ ซึ่งเป็นผู้ละเมิดหยิ่งยโสโอหังอย่างละเอียดพร้อมกับความภาพให้เห็นถึงการลงโทษในรูปแบบต่างๆ กัน

หลังจากได้เผยให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่น่าเจ็บปวด คือภาพลักษณ์แห่งการลงโทษ และการแก้แค้นซึ่งได้ประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดารอซูลของอัลลฮ์ อะลียฮิมุสลามแล้ว ซูเราะฮ์ได้มุ่งสู่การสนทนากับพวกกุเรช และได้กล่าวเตือนพวกเขาให้ตระหนักถึงชะตากรรม ซึ่งจะมีสภาพเช่นเดียวกับชะตากรรมของกลุ่มชนในอดีต และอาจจะมีความรุนแรงยิ่งกว่าเสียด้วย “พลพรรคพวกนี้จะพ่ายแพ้ และพวกเขาจะผินหลังหนี แต่ว่ายามอวสาน (วันกิยามะฮ์) นั้น เป็นกำหนดเวลา (การลงโทษ) ของพวกเขา และยามอวสานนั้นทุกซ์ทรมานยิ่งและขมขื่นยิ่ง”

ซูเราะฮ์ ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงบั้นปลายของบรรดาผู้ที่มีความสุข บรรดาผู้ที่ความยำเกรงหลังจากได้กล่าวถึงชะตากรรมของบรรดาผู้มีความทุกซ์ บรรดาอาชญากร ตามรูปแบบของอัลกุรอานในการรรมระหว่าง การเรียกร้องเชิญชวนให้กระทำความดี และการขู่สําทับในการกระทำความชั่ว ด้วยสำนวนของอัลกุรอานที่น่าประทับใจ “แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นอยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย และแม่น้ำหลายสาย ในสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้ทรงอนุภาพ”

6. ดั่งนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผินหลังให้แก่พวกเขา วันซึ่งผู้เรียกร้อง (อิสรอฟีล) จะร้องเรียกไปสู่สิ่งที่น่ากลัวของขวัญ¹

7. สายตาของพวกเขาจะลดต่ำลงขณะที่พวกเขาออกจากกูบูร เสมือนหนึ่งพวกเขาเป็นตึกเตนที่บินว่อน

8. รีบวิ่งไปยังผู้เรียกร้อง พวกเขาปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า วันนี้เป็นวันที่ลำบากยิ่ง²

9. ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูหฺได้ปฏิเสธ พวกเขาได้ปฏิเสธบ่าวของเรา โดยกล่าวว่าเขา (นูหฺ) เป็นคนบ้า และถูกชู้บังคับ

10. เขาจึงวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ (ข้าพระองค์) ด้วย³

فَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِيَ إِلَىٰ شَيْءٍ
نُّكْرٍ ①

خُسْفًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَانِ كَأَنَّهُمْ
جِرَادٌ مُّنتَشِرٌ ②

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ③

كَلَّكَتْ عَلَيْهِمْ قَوْمٌ نُّوحٌ فَكَذَّبُوا عِدَتَنَا
وَقَالُوا لِمَجْنُونٍ وَازْدَجَرَ ④

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ⑤

¹ ได้มีข่าวคราวของประชาชาติในอดีตที่ปฏิเสธบรรดารอซูลมายังพวกเขาแล้ว ในข่าวนั้นๆ ก็ได้มีข้อเตือนสติแก่พวกเขาแล้วในเรื่องของการปฏิเสธศรัทธา และการหลงผิด ในอัลกุรอานนี้มีข้อเตือนสติที่จะนำไปสู่การฮิดายะฮ์ และการชี้แนะอย่างชัดเจน แต่การตักเตือนไม่เกิดผลแก่ผู้ที่หัวใจตายด้านไม่ศรัทธา ดั่งนั้นมุฮัมมัด เจ้าจงผินหลังให้แก่พวกเขาเหล่านั้นเถิด และจงคอยดูพวกเขา ในวันกียามะฮ์อิสรอฟีลจะร้องเรียกพวกเขาให้พินคืนชีพ และพบกับสิ่งที่น่ากลัว

² เพราะความกลัวและตกตะลึง พวกเขาจึงไม่สามารถจะซ่อนสายตาขึ้นได้ ขณะที่ออกมาจากกูบูร พวกเขามีสภาพคล้ายตึกเตน คือวิ่งออกไปโดยไม่มีจุดหมาย วิ่งออกไปอย่างร่อนรน ยึดคอกไปพลางกล่าวว่ามันเป็นวันที่ลำบากยิ่ง อัลคอซิมกล่าวว่า เป็นวันลำบากยิ่งสำหรับพวกกุฟฟารไม่ใช้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

³ คือก่อนหน้าพวกเขาเรามีหมู่ชนของเราและรอซูลของเราคือ นูหฺ อะลียิสสลาม ได้เรียกร้องไปสู่การเตาฮีดและการเผยแผ่สัจธรรมของเขา แม้แต่เพียงเท่านั้น พวกเขาอ้างอีกว่านูหฺเป็นคนบ้า และได้ชู้บังคับด้วยถ้อยคำที่หยาบโลน นูหฺจึงร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาว่า พวกเขาได้พิชิตข้าพระองค์แล้ว ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย อะบูหัยยานกล่าวว่า นูหฺได้วิงวอนขอพรหลังจากสิ้นหวังในการเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอันเนื่องมาจากการทำร้าย จนกระทั่งเขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่หมู่ชนของข้าพระองค์ เพราะพวกเขาไม่รู้จัก

11. ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้น้ำ
ฝนตกลงมาอย่างหนัก

فَفَنَحْنَا السَّمَاءَ بِمَاءٍ مُّثَمَرٍ ﴿١١﴾

12. และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกออกเป็นตาน้ำ
ไหลพุ่ง ดังนั้น น้ำฝนและตาน้ำได้มาบรรจบ
กันตามกิจการที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว¹

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ
قَدِّدٍ ﴿١٢﴾

13. และเราได้บรรทุกเขาไว้บนเรือที่ทำได้ด้วย
แผ่นไม้กระดาน และตอกติดด้วยตะปู

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَلْوَجِ وُدُورٍ ﴿١٣﴾

14. มัน (เรือ) ได้แล่นไปด้วยดวงเนตรของเรา²
เป็นการตอบแทนแก่ผู้ที่ถูกปฏิเสธ³

تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرًا ﴿١٤﴾

15. และโดยแน่นอน เราได้ทิ้งมันไว้เป็นสัญญะ
ญาณหนึ่ง แต่มีผู้ใดบ้างที่รับช้อตักเตือนนั้น

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿١٥﴾

16. ดังนั้น การลงโทษของเราและการตักเตือน
ของเราเป็นเช่นใดบ้าง⁴

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٦﴾

17. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้
เป็นที่เข้าใจง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่
รับช้อตักเตือนนั้น⁵

وَلَقَدْ بَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿١٧﴾

¹ คือเราได้ให้ฝนตกลงมาจากชั้นฟ้าอย่างหนัก และได้ทำให้แผ่นดินทั้งหมดแตกแยกออกเป็นตาน้ำแล้ว น้ำฝนและตาน้ำต่างๆ ได้มาบรรจบพบกันในสภาพที่พระองค์กำหนดไว้ และเพื่อทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธจมน้ำตาย

² ตามแนวทางสลัฟถือว่า ดวงเนตรของอัลลอฮ์เป็นคุณลักษณะที่มุอมีนทุกคนต้องศรัทธาโดยไม่มีความและไม่นำไปเปรียบเทียบ

³ คือเราได้ให้พวกเขาจมน้ำตายเป็นการช่วยเหลือและตอบแทนแก่บ่าวของเรานูหุ อะลียฮิสสลามต่อการอดทนของเขาในการเรียกเชิญชวนหมู่ชนของเขาเป็นเวลาถึง 950 ปี

⁴ การกระทำของเรา ดังกล่าวนั้นเราได้ทิ้งไว้ให้เป็นสัญญาณหนึ่งเพื่อเป็นช้อเตือนใจแก่ผู้ที่รับช้อตักเตือนนั้น แต่มีผู้ใดบ้างที่จะตระหนักถึงช้อตักเตือนนั้นๆ และการลงโทษของเราได้เกิดขึ้นแล้วไซ้หม

⁵ เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ง่ายตายแก่การท่องจำและการเข้าใจ แต่มีผู้ใดบ้างที่จะยึดถือเป็นช้อตักเตือนและเป็นบทเรียน

18. พวกอาดได้ปฏิเสธ ดังนั้นการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง

كذبت عاد وكيف كان عداي ونذري ﴿١٨﴾

19. แท้จริงเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บไปยังพวกเขา ในวันแห่งความหายนะที่ติดต่อกัน

إنا أرسلنا عليهم ريحا صرّافي يوم نحس مُستمر ﴿١٩﴾

20. ลมได้พัดกระซอกผู้คนคล้ายกับว่าพวกเขาเป็นต้นอินทผลัมที่ถูกถอนออกจากราก¹

نزع الناس كأنهم أعجاز نخلٍ منقعر ﴿٢٠﴾

21. ดังนั้นการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง

وكيف كان عداي ونذري ﴿٢١﴾

22. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น²

ولقد سرتنا القرآن للذكر فهل من مدكر ﴿٢٢﴾

23. พวกชะมูดได้ปฏิเสธผู้ตักเตือน (รอซูลของพวกเขา)

كذبت قوموديا نذري ﴿٢٣﴾

24. พวกเขาบอกว่า คนธรรมดาๆ จากพวกเรานี้จะหรือจะให้เราปฏิบัติตามเขา แน่หนอน ดังนั้นเราจะอยู่ในการหลงทางและเป็นคนบ้า³

فقالوا انتم ايماننا وحيداً ننبعهم انا اذا لفي

صنل وسعري ﴿٢٤﴾

¹ พวกอาดได้ปฏิเสธศรัทธาต่อรอซูลของพวกเขาคืออะบีฮูต พวกเขาได้กล่าวว่า จงนำมาให้เราสิ่งที่ท่านสัญญาไว้แก่เรา หากท่านเป็นผู้สัตย์จริง ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงส่งลมพายุที่หนาวเหน็บมีเสียงดังกึกก้องเป็นวันแห่งความหายนะที่ติดต่อกันเป็นเวลาถึง 7 คืน 8 วัน ลมพายุนั้นได้พัดกระซอกผู้คนที่พักกันหลบหนะไปอยู่ในหลุมโพรง โดยที่พวกเขามีร่างกายสูงใหญ่ ดังนั้นสภาพการตายของพวกเขาจึงคล้ายต้นอินทผลัมที่ถูกพัดล้มลง

² คือการลงโทษและการตักเตือนนั้นได้เป็นไปอย่างหนักแน่นแล้วมิใช่หรือ และเราได้ทำให้อัลกุรอานง่ายตายแก่การท่องจำและการเข้าใจ ทั้งนี้ด้วยความโปรดปรานและความเมตตาจากเรา มิฉะนั้นแล้วจะไม่มีผู้ใดจะท่องขึ้นใจได้แน่ ดังนั้นพวกเจ้าจงท่องจำและมีความเข้าใจในอัลกุรอานกันเถิด

³ พวกชะมูดซึ่งเป็นหมู่ชนของฮอดและฮุได้ปฏิเสธรอซูลของพวกเขา โดยกล่าวว่าจะให้เราปฏิบัติตามคนธรรมดาๆ คนหนึ่งที่มาจากพวกเราระนั้นหรือ และเมื่อเราปฏิบัติตามเขาในสิ่งที่เขาได้นำมาให้แก่เรา แน่หนอนเราก็จะไม่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และเราต้องเป็นคนบ้าแน่ๆ

25. สาสน์นั้นถูกส่งมาให้แก่เขาแต่ผู้เดียว อื่นจากพวกเราระนั้นหรือ เปล่าเลย เขาเป็นคนพูดเท็จ อวดดี ไร้มารยาท¹
26. พຽ່ງนี้พวกเขาจะรู้ว่าใครเป็นคนพูดเท็จ อวดดี ไร้มารยาท²
27. แท้จริงเราจะส่งอูฐตัวเมียตัวหนึ่งมาเพื่อเป็นการทดสอบแก่พวกเขา ดังนั้น (ซอและฮุ) จึงคอยดูพวกเขา และจงอดทน³
28. และจงบอกพวกเขาว่า น้ำนั้นถูกแบ่งส่วนระหว่างพวกเขา ทุกๆ ส่วนของน้ำดื่มถูกจัดไว้แล้ว
29. แต่พวกเขาได้ร้องเรียกเพื่อนของพวกเขา เขาได้จับมันฆ่าด้วยดาบอย่างทารุณ⁴
30. ดังนั้น การลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง

أَلَيْسَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشْرٌ ﴿٥٥﴾

سَيَعْلَمُونَ عَدَا مَنِ الْكَذَابِ الْآئِينَ ﴿٥٦﴾

إِنَّا مُرْسِلُوا السَّاقَةَ فِئْتَةً لَهُمْ فَازْتَبَهُمْ وَأَصْطَبِرْ ﴿٥٧﴾

وَنَبِّئَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلٌّ شَرْبٌ مَّحْضَرٌ ﴿٥٨﴾

فَتَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٥٩﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٦٠﴾

¹ เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ กล่าวคือ อัลวะฮยู หรือสาสน์ถูกส่งมาให้แก่เขาโดยเฉพาะกระนั้นหรือ ทั้งๆ ที่ในหมู่พวกเรามีคนที่มีทรัพย์สินสมบัติมากกว่าเขา และมีสภาพดีกว่าเขา แต่ว่าเขาเป็นคนพูดเท็จในการอ้างการเป็นนะบีของเขา พวกเขาได้กล่าวเป็นการปฏิเสธและประหลาดใจ และว่าซอและฮุ นั้นเป็นผู้กล่าวเท็จและหยิ่งโส

² ในวันอาคิเราะฮ์ พวกเขาจะรู้ว่า ใครเป็นคนกล่าวเท็จ อวดดี และไร้มารยาท ซอและฮุ หรือหมู่ชนของเขาที่ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเขา

³ เราได้ให้อูฐตัวเมียตัวหนึ่งออกมาจากก้อนหิน เพื่อเป็นการทดสอบแก่พวกเขาตามที่พวกเขาต้องการ และขอร้อง ดังนั้นเจ้า (ซอและฮุ) จงคอยดูพวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำ และสิ่งที่พวกเขาจะถูกกระทำ (คือการลงโทษ) และจงอดทนต่อการทำร้ายของพวกเขา เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าอย่างแน่นอน

⁴ และเจ้าจงแจ้งแก่พวกเขาว่าน้ำที่ไหลผ่านหุบเขาของพวกเขา นั้นถูกแบ่งออกเป็น 2 วัน วันหนึ่งสำหรับพวกเขาใช้ดื่ม และอีกวันหนึ่งสำหรับอูฐ เมื่อวันเวลาได้ล่วงเลยมาพวกเขาเบื่อหน่ายต่อการจัดสรรดังกล่าวนี้ ดังนั้นพวกเขาจึงได้ร้องเรียกเพื่อนของเขา คือ “กุดาร อิบน์ ซาลิฟ” ให้อูฐตัวเมียนั้น เขาจึงฆ่าตัวเมียของเขาด้วยการตัดขาสองข้าง และฆ่าอย่างทารุณโดยไม่คำนึงถึงคำสั่งห้ามมิให้ทำร้ายอูฐตัวนั้น

31. แท้จริง เราได้ส่งเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียวลงบนพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นเศษไม้แห้ง¹

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْحَجَرِ ﴿٦٦﴾

32. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจง่ายแก่การรำลึก และมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น²

وَلَقَدْ بَرَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٦٧﴾

33. หมู่ชนของลูฏได้ปฏิเสธต่อการตักเตือน

كَذَّبَ قَوْمُ لُوطٍ بِالنَّذْرِ ﴿٦٨﴾

34. แท้จริง เราได้ส่งพายุหินจากท้องฟ้าลงบนพวกเขา นอกจากวงศั่วนของลูฏ เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นในยามรุ่งสาง

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٦٩﴾

35. เป็นความโปรดปรานจากเรา เช่นนั้นแหละ เราตอบแทนผู้กตัญญู³

بِعَمَةٍ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٧٠﴾

¹ ดังนั้นการลงโทษของเราแก่พวกเขาหลังจากการฆ่าอูฐเป็นอย่างไร คือเป็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด และการตักเตือนของเราเป็นอย่างไรบ้าง คือเป็นจริง และแน่นอนความทายนะยอมประสบบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ เราได้ให้ญิบริล อะลียิสสลาม ส่งเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ร่างของพวกเขาก็แตกกระจาย เป็นเสียงเหมือนเศษไม้แห้งเป็นอาหารสัตว์

² เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ง่ายต่อการท่องจำและการเข้าใจ แต่มีผู้ใดบ้างที่จะยึดถือเป็นข้อตักเตือน และเป็นบทเรียน

³ หมู่ชนของลูฏคือ ชาวเมืองซอดุม และอุมเราะฮ์ ได้ปฏิเสธต่อการเรียกร้องเชิญชวน และการตักเตือนของนะบิยูฏ ซึ่งเป็นบุตรของน้องชายนะบียิบรอฮีม มีชื่อว่า ฮารอน หลังจากที่พวกเขาปฏิเสธต่อการตักเตือน พร้อมกับยื่นกรานต่อการปฏิเสธศรัทธา และกระทำการลามก เราได้ส่งลมพายุหอบก้อนหินจากท้องฟ้าลงบนพวกเขา อิบนุกะซีรกล่าวว่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชาให้ญิบรียลยกเมืองของพวกเขาขึ้นไปบนท้องฟ้าแล้วพลิกคว่ำลงมา และส่งก้อนหินหล่นมาทับพวกเขา เว้นแต่วงศ์วานของนะบิยูฏ และผู้ที่ศรัทธาต่อเขา เราได้ให้พวกเขาอดพ้นจากการลงโทษในยามรุ่งสาง ทั้งนี้เป็นความโปรดปรานและเมตตาจากเราแก่พวกเขาและนั่นคือการตอบแทนของเราแก่ผู้ที่กตัญญูต่อความโปรดปรานของเราด้วยการศรัทธาและการเชื่อฟังปฏิบัติตาม

36. และโดยแน่นอน เขา (ลู่ฎ) ได้ดักเตือนพวก เขาถึงการลงโทษของเรา แต่พวกเขาได้โต้แย้ง ข้อดักเตือน (ของเรา)

37. และโดยแน่นอน พวกเขาได้ขอร้อง (แกม บังคับ) เขาให้ส่งมอบแขกของเขา (แก่พวกเขา) ดังนั้นเราจึงทำให้นัยน์ตาของพวกเขาบอดลง ฉะนั้นพวกเจ้าจงลี้มรสการลงโทษของเรา และการดักเตือนของเรา

38. และโดยแน่นอน การลงโทษอันต่อเนื่องก็ ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาในเวลาเช้า

39. ฉะนั้นพวกเจ้าจงลี้มรสการลงโทษของเรา และการดักเตือนของเรา¹

40. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอ่านนี้ เป็นที่เข้าใจง่าย แก่การรำลึก และมีผู้ใดบ้างที่ รับข้อดักเตือนนั้น²

41. และโดยแน่นอน ได้มีการดักเตือนมายัง วงศ์วานของฟริอาฮน

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنَّذْرِ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ، فَمَسَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ صَبَبَهُمْ بَكْرَةً عَبَابٌ مُسْتَقَرٌّ ﴿٣٨﴾

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾

¹ นะบีลู่ฎได้กล่าวดักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของเรา แต่พวกเขาได้ปฏิเสธข้อดักเตือนและสัญญาร้ายของเรา คือพวกเขาได้ขอร้องต่อลู่ฎให้ส่งมอบแขกของเขา คือมะลาอิกะฮ์ ที่จำแลงรูปเป็นเด็กหนุ่มที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงาม เพื่อเอาไปทำการลามก ญิบรียลได้ใช้ปีกของเขาตีไปที่ใบหน้าของพวกเขาทำให้นัยน์ตาของพวกเขาบอด ดังนั้นพวกเจ้าจงลี้มรสการลงโทษของเรา และการดักเตือนที่ลู่ฎได้กล่าวดักเตือนพวกเขาเกิด การลงโทษอย่างต่อเนื่องของเราในโลกคุณายจะมีไปจนกระทั่งโลกอาคิเรฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจงลี้มรสการลงโทษและการดักเตือนของเราเกิด

² เราได้ทำให้อัลกุรอ่านเป็นที่ง่ายดายแก่การท่องจำและการเข้าใจ แต่มีผู้ใดบ้างที่จะยึดถือเป็นข้อดักเตือน และเป็นบทเรียน นักตีฟซิกกล่าวว่า เคล็ดลับในการกล่าวอายะฮ์นี้ซ้ำหลังจากทุกๆ เรื่องก็เพื่อเป็นการเตือนให้รำลึกถึงข่าวคราวในอดีตและเพื่อเป็นบทเรียนในการใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นการบ่งชี้ว่าการปฏิเสธต่อทุกๆ รอซูลนั้นย่อมจะได้รับการลงโทษอย่างแน่นอน

42. พวกเขาได้ปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของเรา ทั้งหมด ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขา ซึ่งการลงโทษแห่งผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอำนาจ¹
43. พวกเขาปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาจะดียิ่งกว่า พวกเหล่านั้นกระนั้นหรือ หรือว่ามี การยกเว้นโทษสำหรับพวกเขาจะบุไว้ในคัมภีร์
44. หรือพวกเขา กล่าวว่า พวกเราทั้งหมดนั้น เป็นผู้ชนะ²
45. ผลพรรคพวกนี้จะพ่ายแพ้ และพวกเขาจะ ผินหลังวิ่งหนี³
46. แต่ว่ายามอวสาน (วันกียามะฮฺ) นั้น เป็น กำหนดเวลา (การลงโทษ) ของพวกเขา และ ยามอวสานนั้นทุกชั่วทรمانยิ่ง และขมขื่นยิ่ง
47. แท้จริงบรรดาผู้มีความผิดนั้น อยู่ในการ หลงทาง และการเผาไหม้

كذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاحْتَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحْتَبُوا الْقَوْلَ مِنْ مِّنْ مَّقَدِيرٍ ﴿١٢﴾

أَكْفَارُكُمْ حَتَمٌ مِّنْ أَوْلِيكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿١٣﴾

أَقْبُولُونَ لَنْ يَجْمَعُ مُنْتَصِرٌ ﴿١٤﴾

سِيَرُهُمُ الْجَمْعُ وَيَوَلُونَ الدُّبُرَ ﴿١٥﴾

بَلِ السَّاعَةِ موعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَىٰ وَأَمْرٌ ﴿١٦﴾

إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿١٧﴾

¹ ได้มีการดักเตือนหลายครั้งมายังฟิรอาฮฺ และพรรคพวกของเขา แต่พวกเขาก็ไม่เข็ดหลาบและยึดถือ เป็นบทเรียน พวกเขาได้ปฏิเสธสิ่งปาฏิหาริย์ทั้งเก้าของเราที่เราได้ให้แก่พวกเขา “ปาฏิหาริย์ทั้งเก้า คือ ไม่หำ มือ น้ำท่วม ดักแดน เทา กบ เรือด การแยกออกของทะเล และความแห้งแล้ง ดังนั้นเราจึงลงโทษพวกเขา ด้วยการให้จมน้ำตายในทะเลแดง ซึ่งเป็นการลงโทษของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจเหนือสูงสุด ผู้ทรงอำนาจ ในการทำลายล้างพวกเขาจนหมดสิ้น

² โฉิฮฺอาหรับทั้งหลายเอ๋ย ผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกเขาจะดียิ่งกว่าพวกกุฟฟารที่การลงโทษของเราประสบ แก่พวกเขากระนั้นหรือ เช่น กลุ่มชนของนุหฺ อัด ชะมูด กลุ่มชนของลูฏและฟิรอาฮฺ จนกระทั่งข้าจะไม่ ลงโทษพวกเขา หรือว่าพวกเขาได้รับการยกเว้นจากการลงโทษ ซึ่งมีระบุไว้ในคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมา ให้แก่บรรดาอรุซูล หรือว่าพวกเขาจะกล่าวว่า พวกเรานั้นเป็นกลุ่มชนใหญ่มีจำนวนมาก ย่อมจะได้รับ ชัยชนะเหนือมุฮัมมัด โดยมันใจต่อจำนวนและความเข้มแข็ง

³ คือผลพรรคพวกของพวกเขาจะพ่ายแพ้และผินหลังวิ่งหนี อิบฺนุญญาซีฮฺกล่าวว่า นี่คือนิสัยที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงแจ้งแก่พระองคฺในสิ่งเร้นลับ ดังนั้นความพ่ายแพ้จึงเกิดขึ้นแล้ว แต่วันกียามะฮฺ นั้นเป็นกำหนดเวลาแห่งการลงโทษของพวกเขาที่ทุกชั่วทรมานยิ่ง และขมขื่นยิ่งกว่าการถูกฆ่าและถูกจับ เป็นเชลยในสงครามบัตร์ และอื่น ๆ

48. วันที่พวกเขาจะถูกลากบนใบหน้าของพวกเขา
เขาลงสู่ไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้า
จงลิ้มรสการลงโทษที่มีการเผาไหม้¹

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُقُوا
مَسَّ سَفَرٍّ ﴿١٨﴾

49. แท้จริงทุก ๆ สิ่งนั้นเราสร้างมันตามสัดส่วน

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿١٩﴾

50. และกิจการของเรา (ในการสร้าง) นั้นเพียง
(บัญชา) ครั้งเดียว คล้ายกับชั่วพริบตาเดียว²

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٢٠﴾

51. และโดยแน่นอน เราได้ทำลายกลุ่มชนเช่น
พวกเจ้าแล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا نِسَابَ عَصَائِمٍ فَهَلْ
مِنْ مُذَكِّرٍ ﴿٢١﴾

52. และทุก ๆ สิ่งที่เรากระทำมันมีอยู่ใน
บันทึก

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٢٢﴾

53. และทุก ๆ สิ่งทั้งเล็กและใหญ่ก็ได้ถูกบันทึก
ไว้แล้ว³

وَكُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَقَرٌّ ﴿٢٣﴾

54. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นอยู่ในสวนสวรรค์
หลากหลาย และแม่น้ำหลายสาย

إِنَّ الْتَّقِيْنَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ ﴿٢٤﴾

55. ในสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้
ทรงอำนาจ⁴

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقَدِّرٍ ﴿٢٥﴾

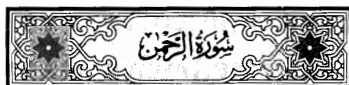
¹ แท้จริงบรรดาผู้กระทำความผิดนั้นจะมีสภาพเป็นผู้ง่วงวย เงอะงะในโลกตุนยาและจะได้รับการเผาไหม้อยู่
ในนรกในโลกอาคีเราะฮ์ ในวันที่พวกเขาจะถูกลากลงนรกบนใบหน้าของพวกเขาเป็นการลงโทษและ
เป็นการลงโทษให้ได้รับความอับอาย ดังนั้นพวกปฏิเสธทั้งหลาย พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษในนรกเถิด

² คือแท้จริงเราได้สร้างทุก ๆ สิ่งมาตามที่ได้ถูกกำหนดไว้และถูกบันทึกไว้ในลู่หะมะฮ์ซูฟ ในการสร้างของ
เรานั้นเราเพียงประกาศิตครั้งเดียว คือคล้ายกับชั่วพริบตาเดียว เพียงกล่าวว่างเป็นขึ้น แล้วมันก็จะเป็น
ขึ้นมา

³ โดยแน่นอนเราได้ทำลายล้างกลุ่มชนในประชาชาติก่อน ๆ ที่มีส่วนคล้ายคลึงกับพวกเจ้าในการปฏิเสธ
ศรัทธาและอยู่ในการหลงผิด แล้วมีผู้ใดบ้างที่รำลึกและใครครวญ ทุก ๆ สิ่งที่มีมาของประชาชาติ
ต่าง ๆ ปฏิบัติไปทั้งความดีและความชั่ว ทั้งที่เป็นการกระทำที่เล็กและใหญ่ก็ได้ถูกบันทึกไว้แล้ว

⁴ บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขานั้น จะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์มีลำน้ำหลายสาย คือลำน้ำสำหรับ
น้ำดื่ม สำหรับเหล้า สำหรับน้ำผึ้ง และสำหรับนม ซึ่งเป็นสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่
ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงอำนาจในอำนาจของพระองค์

(55) ซูเราะฮ์ อรรรอหฺมาน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 78 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อรรรอหฺมาน

ซูเราะฮ์ อรรรอหฺมาน เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่เยียวยหาหลักการศรัทธาอิสลาม ซูเราะฮ์นี้เปรียบเสมือนเจ้าสาวระหว่างบรรดาซูเราะฮ์อื่นๆ ด้วยเหตุนี้จึงมีชะดีซกกล่าวไว้ว่า “ทุก ๆ สิ่งนั้นย่อมมีเจ้าสาว และเจ้าสาวของอัลกุรอานนี้ ก็คือ ซูเราะฮ์ อรรรอหฺมาน” (รายงานโดยอัลบัยหะกีฮ์ในหนังสือซุอะบุลอิมาน เป็นหะดีซมุ๊งกัร ดูอฎฎอฮ์อะฮ์ของอัลบานีย์หมายเลข 1350)

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาธยายบุญคุณอันหลากหลายที่ตระการตาของอัลลอฮ์ และความโปรดปรานอันขัดแจ้งอย่างมากมายของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าวอย่างเหลือคณานับ โดยเฉพาะในเบื้องต้นของความโปรดปรานนั้น ก็คือการสอนอัลกุรอาน โดยถือว่าเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่แก่มนุษย์ การสร้างมนุษย์ก็ได้กล่าวไว้รวมทั้งการสอนเขาให้อ่านออกเสียง “พระผู้ทรงกรุณาปรานี พระองค์ทรงสอนอัลกุรอาน ทรงสร้างมนุษย์ ทรงสอนเขาให้อ่านออกเสียง”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์นี้ได้เปิดโฉมหน้าแห่งจักรวาล กล่าวถึงบุญคุณอันสำคัญของอัลลอฮ์ และร่องรอยอันยิ่งใหญ่เหลือคณานับเช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ต้นไม้ ท้องฟ้าอันสูงส่งปราศจากเสาค้ำจุน และสิ่งที่มีอยู่ในสิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่แสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ถึงอาณาภาพอันน่าทึ่ง และการประดิษฐ์ที่นำประหลาดแผ่นดินซึ่งใช้เป็นที่พักพิขพรรณธัญญาหารนานาชนิด ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพของมนุษย์ “ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์โคจรตามวิถีที่แน่นอน และดวงดาวและต้นไม้จะกราบสุญูด”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานแห่งอาณาภาพอันน่าทึ่งในการโคจรของจักรวาลคือการแหวกว่ายของนาวาในท้องมหาสมุทรท่ามกลางคลื่นลมเสมือนขุนเขามหึมาที่

ตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางทะเลทราย “และเป็นของพระองค์คือเรือขนาดใหญ่ลอยเด่นอยู่ในทะเลคล้ายกับภูเขา (บนบก)”

หลังจากได้สาธยายในเรื่องเกี่ยวกับจักรวาลแล้ว ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของสิ่งที่มีอยู่ในจักรวาลนี้ว่าจะต้องสูญสลายอย่างแน่นอน จะไม่มีสิ่งใดคงเหลืออยู่ในพิภพนี้ นอกจากพระผู้ทรงดำรงชีวิตอยู่ตลอดกาล พระผู้ทรงเอกะเท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่ “ทุก ๆ สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินย่อมแตกดับ และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปรานเท่านั้นจะยังคงเหลืออยู่”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความน่ากลัวของวันกิยามะฮ์ กล่าวถึงสภาพของผู้ทุกซำกทั้งหลาย บรรดาอาชญากร และสิ่งทีพวกเขาจะได้ประสบเช่น ความหวาดกลัว ความรุนแรง ในวันแห่งความคร่ำคร่า “บรรดาผู้ที่มีความผิดจะเป็นที่รู้จักกันได้ที่เครื่องหมายของพวกเขา และจะถูกจับตรงผมที่ปรกหน้าผาก คือขมับและเท้า (แล้วลากลงนรก)

หลังจากที่ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์ของการลงโทษแก่บรรดาอาชญากรแล้ว ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์แห่งความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ยำเกรงอย่างละเอียดพอสมควร โดยกล่าวถึงว่า พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ หญิงสาวพรหมจรรย์ที่มีนัยน์ตาสวยและโต “และสำหรับผู้ที่ยำเกรง การยืนต่อหน้าพระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขา (เขาจะได้) สวนสวรรค์สองแห่ง”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการเทอดพระเกียรติแด่อัลลอฮ์ ญัสละวะอะลา และถวายเป็นการสรรเสริญต่อพระองค์ ในการที่พระองค์ทรงโปรดปรานต่อปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยบุญคุณอันล้นเหลือ และนั่นเป็นการจบที่เหมาะสมยิ่งสำหรับซูเราะฮ์ อีรรอฮฺมาน “พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงโปรดปรานทรงจำเริญยิ่ง” เช่นนี้แหละการเริ่มต้นกับการจบของซูเราะฮ์ช่างสอดคล้องกันในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง

“ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ”

อายะฮ์นี้ถูกนำมากล่าวไว้ในซูเราะฮ์ อีรรอฮฺมานถึง 31 ครั้ง โดยกล่าวไว้ 8 ครั้ง หลังจากอายาตที่เกี่ยวกับความมหัศจรรย์ในการสร้าง ความสวยงามในการประดิษฐ์สิ่งที่ถูกสร้างมา การสร้างในครั้งแรก และการสร้างในครั้งที่สองในวันกิยามะฮ์ คือ 7 ครั้งหลังจากอายาตที่กล่าวถึงไฟนรก และความรุนแรงของมัน อีก 8 ครั้ง กล่าวหลังจากอายาตที่เกี่ยวกับสวนสวรรค์ทั้งสองแห่ง และชาวสวรรค์ที่เป็น

กลุ่มแนวหน้า และอีก 8 ครั้งกล่าวหลังจากอายาตที่กล่าวถึงสวนสวรรค์ชั้นรองลงมาทั้งสองแห่งของชาวกลุ่มทางขวา บทสนทนาในทุกอายะฮ์เป็นการสนทนากับมนุษย์และญิน จุดมุ่งหมายในการนี้เป็นการประณามอย่างหนักในความมอกตัญญูของพวกกุฟฟาร เพราะว่าผู้ที่มีบุญคุณอันมากมายเช่นนี้ สวมควรยิ่งที่จะต้องขอบคุณและศรัทธา มิใช่ด้วยการปฏิเสธศรัทธาและการเนรคุณ ประโยชน์ในการกล่าวซ้ำของอายะฮ์นี้ก็คือ เมื่อได้ยินการกล่าวถึงบุญคุณแต่ละชนิดก็จะเตรียมจิตใจเพื่อใคร่ครวญให้มีการตื่นตัวตื่นใจ และเพื่อมิให้ความหลงลืมเข้ามาครอบงำ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงแจกแจงบุญคุณ และความโปรดปรานของพระองค์ในซูเราะฮ์นี้ เพื่อเป็นการกล่าวเตือนบ่าวของพระองค์ เป็นการเตือนสำหรับบรรดาผู้ทรยศ ผู้เนรคุณที่กระทำผิด เป็นการแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้จงรักภักดีผู้ยำเกรง โดยให้อายะฮ์นี้ติดตามมาหลังจากได้กล่าวถึงเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนให้ตระหนักถึงความโปรดปรานและเป็นการเตือนสำคัญให้ตระหนักถึงการลงโทษ เสมือนกับที่ท่านจะกล่าวแก่ผู้ที่ท่านให้ความช่วยเหลือและทำความดีแก่เขาอยู่เสมอแล้วเขาก็เนรคุณกับท่านว่า “ท่านมิได้เคยเป็นคนยากจนมาก่อน แล้วฉันได้ช่วยให้ท่านมีฐานะดีขึ้นดอกหรือ ท่านจะปฏิเสธข้อเท็จจริงอันนี้หรือ” การกล่าวซ้ำๆ เช่นนี้เป็น การดี เพราะเป็นการเตือนมิให้หลงลืมและเป็นการย้ำถึงข้อเท็จจริง เสมือนกับอัลลอฮฺจะตรัสว่า ความโปรดปรานและบุญคุณของอัลลอฮฺ ตะอาลา ซึ่งพระองค์ทรงแจกแจงให้พวกเจ้านี้ ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าจากบุญคุณทั้งหลายที่พวกเจ้าปฏิเสธและเนรคุณต่อบุญคุณเหล่านั้น โอ้มนุษย์และญินเอ๋ย!

การที่ได้นำอายะฮ์นี้มากล่าวชี้แจงไว้ในบทสรุปนี้ก็เพื่อจะไม่ได้กล่าวเป็นการซ้ำเมื่อได้อธิบายความหมายของอายะฮ์นี้

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. พระผู้ทรงกรุณาปรานี¹

الرَّحْمَنُ ①

2. พระองค์ทรงสอนอัลกุรอาน²

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ②

3. พระองค์ทรงสร้างมนุษย์³

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ③

4. พระองค์ทรงสอนเขาให้เปล่งเสียงพูด⁴

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ④

5. ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์โคจรตามวิถีที่
แน่นอน⁵

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُجْسَبَانِ ⑤

6. และผักหญ้า และต้นไม้จะกราบสujud⁶

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑥

¹ อัรรอหฺมานเป็นพระนามหนึ่งในบรรดาพระนามของอัลลอฮฺ ตะอาลา

² ทรงสอนอัลกุรอานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพื่อเป็นการง่ายแก่การเข้าใจ และท่องจำ มุกอดีลกล่าว
ว่า เมื่อพระองค์ทรงประทานอายุแก่พวกเขาว่า “พวกเจ้าจงสujudแด่พระผู้ทรงกรุณาปรานี (อัรรอหฺมาน) พวก
กุพฟารมักกะฮฺกล่าวว่า เราไม่รู้จัก อัรรอหฺมาน พระองค์จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า “อัรรอหฺมาน” ที่พวกเขา
ปฏิบัติเช่นนั้น คือ พระผู้ทรงสอนอัลกุรอาน

³ ทรงสร้างมนุษย์อย่างสมบูรณ์แบบคือให้เป็นผู้ได้ยิน มองเห็น และพูดได้

⁴ คือทรงดลบันดาลให้เขาพูดได้เพื่อที่จะได้ชี้แจงถึงความมุ่งหมาย และความต้องการของเขา

⁵ คือโคจรไปตามวิถีของมันที่แน่นอนเพื่อประโยชน์ของปวงบ่าว เช่น การรู้จักเวลาทำอิบาดะฮฺ และ ฯลฯ
ซึ่งนับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์แห่งความเมตตา

⁶ อิบฺนุ อับบาส และอิบนุญะรียร์ กล่าวว่า คำว่า “อันนัจม” นั้นคือไม้ลำต้นอ่อน เช่น ผักหญ้าซึ่งเป็น
อาหารของปศุสัตว์ มูญายิต และอิบนุกะซีร์ กล่าวว่า อันนัจม หมายถึงดวงดาวในท้องฟ้า ความหมายก็
คือ ต้นไม้และผักหญ้าหรือดวงดาว จะยอมจำนนแด่อัลลอฮฺตามที่พระองค์ทรงประสงค์อย่างไรบา
มันทั้งสองจะไม่ฝ่าฝืนเสมือนกับมนุษย์และญินได้ฝ่าฝืน

7. และชั้นฟ้าชั้นพระองค์ทรงยกมันไว้สูง และทรงวางความสมดุลไว้¹
8. เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ฝ่าฝืนในเรื่องการซั่งดวงวัด
9. และจงอ้างไว้ซึ่งการซั่งด้วยความเที่ยงธรรม และอย่าให้ขาดหรือหย่อนตาซั่ง²
10. และแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงจัดเตรียมมันไว้เพื่อสรรพสิ่งที่สร้างขึ้น³
11. ในแผ่นดินนั้นมีผลไม้ และต้นอินทผลัมที่มีผลซ้อนกันหลายชั้น⁴
12. และเมล็ดที่มีเปลือกและรำ⁵ และมิกลิ้นหอม⁶

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾

الْأَنْظُرَ أَفِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْسَارِ ﴿١٠﴾

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

¹ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้า ทรงยกมันไว้ให้สูง โดยที่มีให้ติดหรือมีความใกล้ชิดกับแผ่นดิน ทั้งนี้เป็นความโปรดปรานจากพระองค์แก่มวลมนุษย์ โยนิ และสัตว์

² และใครเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ จะรักษาความสมดุลแห่งความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมไว้ได้ และทรงใช้ให้เจ้าชองสิทธิเอาสิทธิของตนไว้ โดยให้ยึดถือการปฏิบัติต่อกันบนมูลฐานแห่งความเสมอภาคเท่าเทียมกัน อย่าให้ความโลภและการล่วงเกินสิทธิเข้ามาครอบงำในการซื้อขาย และอย่าให้การซั่งดวงวัดหย่อน หรือขาดจำนวนของมัน

³ คือพระองค์ทรงให้มันยึดมัน และราบเรียบเพื่อเป็นประโยชน์แก่ทุกสิ่งที่มีชีวิต

⁴ มีผลไม้ชนิด ขนาด รูปร่าง สีกลิ่น รสชาติและกลิ่นที่แตกต่างกัน ที่กล่าวถึงต้นอินทผลัมโดยเฉพาะ เพราะความสำคัญและการมีประโยชน์ของมัน เมื่อเวลายังดิบและสุกงอมแล้ว

⁵ คือพืชพันธุ์ที่มีเมล็ดทุกชนิดใช้เป็นอาหารของมนุษย์และสัตว์

⁶ พืชพันธุ์ที่มีกลิ่นหอมทุกชนิดเช่น ดอกกุหลาบ ดอกมะลิ ฯลฯ

13. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ¹

فَيَأْتِيءُ آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

14. พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินเหนียวมี
เสียงเช่นเครื่องปั้นดินเผา²

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

15. และพระองค์ทรงสร้างญินจากเปลวไฟ³

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾

16. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

فَيَأْتِيءُ آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

17. พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกทั้งสองและพระ-
เจ้าแห่งทิศตะวันตกทั้งสอง⁴

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

18. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

فَيَأْتِيءُ آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

19. พระองค์ทรงทำให้น่าน้ำทั้งสอง (ทะเล
และแม่น้ำ) ไหลมาบรรจบกัน

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾

¹ หลังจากที่พระองค์ทรงกล่าวถึงความโปรดปรานต่างๆ แล้ว พระองค์ทรงกล่าวแก่มนุษย์และญินด้วยอายะฮ์นี้ว่า โอ้เหล่ามนุษย์และญินเอ๋ย ด้วยบุญคุณและความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้านั้นมากมายเหลือคณานับมิใช่หรือ? มีรายงานจากอิบนุอุมร์กล่าวว่า เมื่อท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์ อะลัยฮิวะซาลาม ได้อ่านซูเราะฮ์อัรรอหฺมานแก่บรรดาสาวกของท่าน พวกเขาก็หยุดนิ่ง ท่านนะบีจึงกล่าวว่า ทำไมฉันจึงได้ยินพวกญินตอบรับอย่างดีแต่พระเจ้าของพวกเขามากกว่าพวกท่าน ไม่มีครั้งใดที่ฉันอ่านคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า (فَيَأْتِيءُ آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) เว้นแต่พวกเขาจะกล่าวว่า (لا بشئ من آلائك ربنا نكذب فلك الحمد) ความว่า “ไม่มีสิ่งใดจากความโปรดปรานของพระองค์ท่าน โอ้พระเจ้าของพวกเราที่เราจะปฏิเสธ สำหรับพระองค์ท่านเท่านั้นการสรรเสริญ”

² คือพระองค์ทรงสร้างบิดาของพวกเจ้า คือ อาตัมจากดินเหนียวแห้งเมื่อเคาะจะมีเสียงเช่นเดียวกับดินที่ใช้ทำเครื่องปั้นดินเผา

³ และทรงสร้างญินจากเปลวไฟที่ไม่มีควัน

⁴ คือพระเจ้าแห่งทิศตะวันออก และทิศตะวันตกของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์

20. ระหว่างมันทั้งสองมีที่กันกีดขวาง มันจะไม่ล้ำเขตต่อกัน¹

يَنْبَغَا بَرَزَخٌ لَّا يَبِغِيَانِ ﴿٥٥﴾

21. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٦﴾

22. มีไข่มุกและหินปะการังออกมาจากมันทั้งสอง²

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٧﴾

23. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٨﴾

24. และเป็นของพระองค์คือ เรือขนาดใหญ่ลอยเด่นอยู่ในทะเลคล้ายกับภูเขา (บนบก)³

وَالهٗ الْجَوَارِ الْمُشَآفِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٥٩﴾

25. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٠﴾

26. ทุก ๆ สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินย่อมแตกดับ⁴

كُلُّ مِمَّنْ عَلَيْهَا فَاَنٍ ﴿٦١﴾

27. และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปรานเท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่⁵

وَيَسْئَلُ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٦٢﴾

¹ น่าน้ำทั้งสองหมายถึงทะเลที่มีน้ำเค็ม และแม่น้ำที่มีน้ำจืดไหลมาบรรจบกันนั้นคล้ายกับมีที่กันขวางไว้ น้ำเค็มและน้ำจืดจะไม่ล่วงล้ำเขตซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮฺนั่นเอง

² คือจากน่าน้ำทั้งสองนั้น จะมีขุมทรัพย์ที่มีค่า เช่น ไข่มุก เพชรพลอย หินปะการัง ทับทิม ฯลฯ เพื่อให้มนุษย์เก็บเอาเป็นเครื่องประดับอันมีค่า สิ่งต่างๆ เหล่านี้พระองค์ทรงสร้างขึ้นมาเพื่อใคร แน่หนอนที่สุดมันเป็นผลประโยชน์ของมนุษย์ทั้งสิ้น และนั่นคือความโปรดปรานและความเมตตาของพระองค์มิใช่หรือ แต่ทำไมเล่ามนุษย์และญินจึงปฏิเสธบุญคุณของพระองค์

³ ในท้องทะเลนั้นมีเรือเดินทะเลขนาดใหญ่คล้ายภูเขาลอยอยู่ท่ามกลางทะเล เรือเดินทะเลขนาดใหญ่นี้จะบรรทุกปัจจัยยังชีพต่างๆ และสินค้าจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง

⁴ ทุก ๆ สิ่งที่อยู่บนหน้าแผ่นดินนี้ เช่น มนุษย์ ญิน สัตว์ และสิ่งที่มีชีวิต จะต้องแตกดับและสูญสลายอย่างแน่นอน

⁵ พระพักตร์ของอัลลอฮฺ เป็นคุณลักษณะที่มุอฺมินทุกคนต้องศรัทธาตามความเป็นจริงที่เหมาะสมกับพระองค์ ไม่อนุญาตให้นำไปเปรียบเทียบกับหรือตีความเป็นอื่นอย่างอื่น ตามแนวทางของสลัฟ

- 28. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
- 29. ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะขอ
ต่อพระองค์ทุก ๆ ขณะ¹ พระองค์ทรงมีภารกิจ²
- 30. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
- 31. อีกไม่ช้าเราจะจัดการกับพวกเจ้า (ในกิจการ
ต่าง ๆ) โอ้มนุษย์และญินเอ๋ย³
- 32. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
- 33. โอ้ชุมชนแห่งญินและมนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย
หากพวกเจ้ามีความสามารถที่จะผ่านไปให้พ้น
ขอบฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ได้ ก็จงผ่านไป
ให้พ้นเถิด⁴ แต่ว่าพวกเจ้าไม่สามารถที่จะผ่าน
ไปให้พ้นได้เว้นแต่ด้วยพลัง⁵ (พระบัญชาและ

فَبِأَيِّ آءِ آءٍ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٥٨﴾

سَبَّحَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٥٩﴾

فَبِأَيِّ آءِ آءٍ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٦٠﴾

سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَانِ ﴿٦١﴾

فَبِأَيِّ آءِ آءٍ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٦٢﴾

يَتَعَمَّرُ الْجِنُّ وَالْإِنْسُ إِذْ أَسْطَعْتُمْ أَنْ تَفْذُؤُوا
مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَافْذُؤُوا لَا تَفْذُؤُونَ
إِلَّا بِإِطْلَاقِنَا ﴿٦٣﴾

¹ ทุก ๆ สิ่งที่มีชีวิตในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินมีความต้องการจากพระองค์ เพื่อขอความช่วยเหลือ และขอปัจจัยชีพ ด้วยการเปล่งวาจาออกมา หรือด้วยสภาพที่เป็นอยู่

² ทุกเวลา และทุกขณะพระองค์ทรงมีภารกิจ เช่น ทรงอภัยโทษให้แก่ผู้กระทำความผิด ทรงปลดปล่อยผู้ได้รับความทุกข์ยาก ทรงให้เกียรติแก่มุขคนหนึ่ง และทรงให้ความต่ำต้อยแก่อีกมุขคนหนึ่ง นักตีฟซริกกล่าวว่า เป็นภารกิจที่ทรงเปิดเผยให้เห็นมิใช่ทรงเริ่มขึ้นใหม่ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างได้ถูกบันทึกไว้แล้วจนกระทั่งวันกิยามะฮ์

³ คือเราจะสอบสวนพวกเจ้าตามผลงานของพวกเจ้า โอ้มนุษย์และญินเอ๋ย อิบน์อับบาส กล่าวว่า นี่คือ สัจญาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา แก่ปวงบ่าว มิได้หมายความว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา มีงานที่จะจัดการให้เสร็จสิ้นไป

⁴ คือหากพวกเจ้ามีกำลังที่จะออกไปจากขอบชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเพื่อหนีไปจากอัลลอฮ์ หนีไปจากกฎสภาวะของพระองค์ ก็จงออกไปให้ได้ซิ จงช่วยตัวของพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษพระองค์

⁵ คือพวกเจ้าไม่สามารถที่จะออกไปได้ เว้นแต่ด้วยพลัง หรืออำนาจพิเศษ และพวกเจ้าก็ไม่สามารถจะกระทำเช่นนั้นได้ อิบน์อะซริกกล่าวว่า ความหมายของอายะฮ์ก็คือ พวกเจ้าไม่สามารถหนีไปจากบัญชาของอัลลอฮ์ และกฎสภาวะของพระองค์ได้

พระประสงค์ของอัลลอฮฺ)

34. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٤﴾

35. เปลวไฟ¹ และทองเหลือง² จะถูกส่งมายัง
เจ้าทั้งสอง แล้วเจ้าทั้งสองก็ไม่อาจจะป้องกัน
ตนเองได้³

بُرْسُلُ عَلَيْكُمَا سُوَاطُ مِن نَّارٍ وَنَحَّاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿٣٥﴾

36. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٦﴾

37. ครั้นเมื่อชั้นฟ้าแตกกระจายออก มันจะ
กลายเป็นสีแดงคล้ายซีผึ้ง⁴

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

38. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٨﴾

39. แล้วในวันนั้น มนุษย์และญินจะไม่ถูกถาม
ถึงความผิดของเขา

فَيَوْمَذِي لَا يَنْسَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾

40. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٤٠﴾

¹ เปลวไฟล้วนๆ ที่ไม่มีควันเลย

² ควันที่ไม่มีเปลวไฟ นี่คือหัตนะของอิบนุอับบาส ส่วนมุญาฮิดกล่าวว่า คือทองเหลืองที่ถูกหลอมไว้แล้ว
จะราดลงบนศีรษะของพวกเขาในวันกียามะฮฺ

³ คือไม่สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการป้องกันให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺได้ อิบนุญะซีร
กล่าวว่า ความหมายของอายะฮฺก็คือ หากพวกเจ้าหนีออกไปในวันกียามะฮฺ บรรดาเมลาอิกะฮฺและยาม
เฝ้าประตูนรกก็จะผลักดันให้กลับมาด้วยการส่งเปลวไฟและทองเหลืองที่ถูกหลอมแล้วหรือควันที่ไม่มี
เปลวไฟไปยังพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็จะไม่พบผู้ใดให้ความช่วยเหลือ หรือป้องกันได้

⁴ ในวันกียามะฮฺ เมื่อชั้นฟ้าแตกแยกออก เพื่อให้บรรดาเมลาอิกะฮฺ ลงมาเพื่อห้อมล้อมมนุษย์ทุก ๆ ด้าน
ท้องฟ้าจะมีสีแดงคล้ายดอกกุหลาบ เพราะความร้อนของไฟ และหลอมละลายคล้ายซีผึ้ง

41. บรรดาผู้ที่มีความผิดจะเป็นที่รู้จักกันได้ที่
เครื่องหมายของพวกเขา แล้วจะถูกจับตรงผม
ที่ปกหน้าผาก คือขมับและเท้า (แล้วลากลง
นรก)¹

يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ سِيْمَتَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي
وَالْأُقْدَامِ ﴿٥٥﴾

42. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمَا كَذَبَانِ ﴿٥٦﴾

43. นี่คือนรก ซึ่งบรรดาผู้ที่มีความผิดปฏิเสธ
ไม่ยอมเชื่อ²

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٧﴾

44. พวกเขาจะเดินวกเวียนอยู่รอบ ๆ ระหว่าง
มันกับน้ำร้อนที่เดือด³

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ إِنْ شَاءَ رَبُّكَ ﴿٥٨﴾

45. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمَا كَذَبَانِ ﴿٥٩﴾

46. และสำหรับผู้ที่ยาเกรงต่อการยินหน้า
พระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขา (เขาจะได้) สวน
สวรรค์สองแห่ง⁴

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٦٠﴾

¹ ในวันที่นรกวันนั้น วันที่ท้องฟ้าแตกกระจาย ไม่มีผู้ใดในหมู่ผู้กระทำความผิดที่เป็นมนุษย์และญิน จะถูกถามถึงความผิดของเขา เพราะผู้กระทำความผิดนั้นมีเครื่องหมายที่บ่งชี้ถึงความผิดของเขา เช่น หน้าดำคล้ำ และนัยน์ตาสีฟ้า นอกจากนี้ยังเป็นที่สังเกตได้อีก คือความเศร้าโศกเสียใจ ความกังวล ความหมัดหวังได้เข้ามาครอบคลุมเขา หลังจากนั้นบรรดาเหล่าอิกะฮฺเข้าไปจับที่ขมับ และเท้าทั้งสองของเขาโดยรวบเข้ามาด้วยกันแล้วจับโยนลงนรก

² จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาเป็นเชิงตำหนิและประชดประชันว่า นี่คือนรกที่พวกท่านได้รับการบอกล่าแล้ว แต่พวกท่านปฏิเสธมัน เฮ้...พวกท่านจงลืมนะมันสิ มันได้มาปรากฏต่อหน้าพวกท่านแล้ว

³ คือพวกเขาจะเดินวนเวียนไปมาระหว่างไฟนรกกับน้ำร้อนที่เดือดสุดขีด ทุกครั้งที่พวกเขากระหายน้ำก็ จะถูกรอกด้วยน้ำร้อนเดือดนั้น

⁴ สำหรับผู้ที่เกรงกลัวต่อการยินหน้าพระพักตร์ที่หน้าลาน เพื่อการตัดสินใจในวันกิยามะฮฺ แล้วเขาก็จงรักภักดีเชื่อฟังปฏิบัติตามข้อใช้และละเว้นไม่กระทำการที่เป็นข้อห้าม สำหรับเขาผู้นั้นจะได้รับการตอบแทนด้วยการครอบครองสวนสวรรค์ 2 แห่ง แห่งหนึ่งสำหรับตัวเขาเอง และอีกแห่งหนึ่งสำหรับภรรยา และคนรับใช้ของเขา

47. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

48. (สวนสวรรค์สองแห่งนั้น) แมื่กึ่งก้านเขียว
ข้อม และผลไม้หลากชนิด¹

ذَوَاتَا أَفْئَانٍ ﴿٥٨﴾

49. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

50. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีตาน้ำสอง
แห่งไหลพรังพรู²

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٦٠﴾

51. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

52. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีผลไม้ทุก
ชนิดเป็นสองประเภท³

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رِجَابٍ ﴿٦٢﴾

53. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

54. พวกเขาอนเอกเซ่นกอบอยู่บนฟูกนอนซึ่ง
ซับในของมันทำด้วยไหมพรมอย่างดี⁴ ผลไม้

مُسْكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ﴿٦٤﴾

وَحَى الْجَنَّةِ دَانٍ ﴿٦٤﴾

¹ คือในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีต้นไม้ซึ่งแผ่กิ่งก้านออกไปอย่างเขียวข้อม ทำให้เกิดร่มเงาและมีผลไม้ชนิดต่าง ๆ

² ในสวนสวรรค์แต่ละแห่งนั้นมีตาน้ำไหลพุ่งเป็นน้ำบริสุทธิ์จิตสนิท อิบนุกะซิร์กกล่าวว่า ตาน้ำนั้นจะไหลไปให้ชีวิตชีวาก่ต้นไม้เพื่อให้เกิดผลไม้ชนิดต่าง ๆ อัลหะซันกล่าวว่า ตาน้ำทั้งสองนั้นเป็นน้ำบริสุทธิ์หนึ่งในสองแห่งนั้นมีชื่อว่า "อัดดัสนิม" อีกแห่งหนึ่งมีชื่อว่า "อัสซัลสะบิล"

³ ผลไม้ทุกชนิดที่มีอยู่ในสวนสวรรค์นั้น จะแบ่งออกเป็นสองประเภท ทั้งนี้เพื่อให้ชาวสวรรค์ได้รับความสุขสำราญอย่างเต็มที่

⁴ ชาวสวรรค์จะเอกเซ่นกอบอยู่บนฟูก ซึ่งส่วนในของมันทำด้วยไหมพรมอย่างหนาประดับด้วยทอง สภาพของหมอนอิงของส่วนในเป็นเช่นนี้แล้ว ส่วนนอกจะเป็นเช่นใด อิบนุญซุฏอ์กล่าวว่า นีซบใน ดังนั้นหากพวกท่านได้เห็นส่วนนอกจะเป็นอย่างไร อิบนุอับบาสกล่าวว่า เมื่อได้ถูกถามถึงอายะฮ์นี้ ท่านจะกล่าวว่า นั่นคือสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ) "ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใดล่วงรู้สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ซึ่งจะเป็นที่ชื่นชมแก่สหายดา"

ของสวนทั้งสองแห่งนั้นอยู่ใกล้แค่มือเอื้อม¹

55. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

56. ในสวนสวรรค์เหล่านั้นมีหญิงสาวพรหม-
จารี ผู้ลดสายตาลง (เฉพาะสามีของนางเท่า
นั้น)² ซึ่งไม่มีมนุษย์ และไม่มีญินแต่ต้องพวก
นางมาก่อนเลย³

57. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

58. คล้ายกับว่าพวกนางเป็นทับทิม และปะ-
การัง⁴

59. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

60. จะมีการตอบแทนความดีอันใดเล่า นอก
จากความดี⁵

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

فِيهِنَّ فَصِيرَاتُ الْعُرْفِ لَمْ يَطَّيَّرْنَهُنَّ إِنْسٌ فَبِأَنَّهُنَّ
وَلَجَّانٌ ﴿٥٦﴾

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾

¹ คือผลไม้ที่อยู่ในสวนสวรรค์นั้นอยู่ใกล้กับตาเขา แม้กระทั่งผู้ที่นั่งอยู่ หรือยืนอยู่ หรือนอนอยู่ จะเอื้อมมือไปหยิบตามความต้องการ อิบนูบาสกล่าวว่ ต้นไม้อยู่ใกล้จนกระทั่งคนรักของอัลลอฮฺ จะเอื้อมมือไปเด็ดได้ตามใจชอบในสภาพยืน นอน นั่ง

² คือหญิงสาวพรหมจารีเหล่านั้นจะลดสายตาของนางลงเฉพาะแต่สามีของนางเท่านั้น นางจะกล่าวแก่สามีของนางว่า ด้วยเกียรติ และความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของฉัน ในสวนสวรรค์นี้ฉันไม่เห็นผู้ใดตั้งใจไปกว่าท่าน อัลฮัมดุลิลลาฮฺ ที่พระองค์ทรงให้ท่านเป็นสามีของฉัน และฉันเป็นภรรยาของท่าน

³ คือไม่มีผู้ใดที่เป็นมนุษย์หรือญิน จะมาร่วมเพศกับพวกนางก่อนสามีของพวกนางเลย กล่าวคือนางเป็นสาวพรหมจารี

⁴ คือในความสดใสของทับทิม และความเป็นสีขาวบริสุทธิ์ของหินปะการังกล่าวกันว่าหมายถึงไข่มุกก็ได้

⁵ กล่าวคือไม่มีการตอบแทนใดๆ แก่ผู้กระทำความดีในโลกดูนยานอกจากการตอบแทนความดีแก่เขาในโลกอาคิเราะฮฺ จุดมุ่งหมายก็คือ ผู้ใดได้กระทำความดีไว้ก็สมควรจะได้รับความโปรดปรานและการยกย่อง

61. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَيَا أَيُّهَا الْآلَاءُ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿٦١﴾

62. และอื่นจากสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นแล้ว
ยังมีสวนสวรรค์อีกสองแห่ง¹

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٌ ﴿٦٢﴾

63. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَيَا أَيُّهَا الْآلَاءُ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿٦٣﴾

64. (สวนสวรรค์) ทั้งสองนั้น เขียวชอุ่ม²

مُدَاهَاتَانِ ﴿٦٤﴾

65. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَيَا أَيُّهَا الْآلَاءُ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿٦٥﴾

66. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้น มีตาน้ำสอง
แห่งที่พวยพุ่งออกมาอย่างไม่ขาดสาย³

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾

67. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَيَا أَيُّهَا الْآلَاءُ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿٦٧﴾

68. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีผลไม้และ
อินทผลัม และผลทับทิม⁴

فِيهَا نَخِيلٌ وَمِنْهَا زَاوَادٌ ﴿٦٨﴾

69. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَيَا أَيُّهَا الْآلَاءُ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿٦٩﴾

¹ คือนอกจากสวนสวรรค์สองแห่งนั้นที่มีทั้งคุณค่า และความประเสริฐแล้ว ยังมีสวนสวรรค์อีกสองแห่ง นักตีพธีรกล่าวว่ สวนสวรรค์สองแห่งแรกสำหรับกลุ่มแนวหน้า ส่วนอีกสองแห่งสำหรับกลุ่มทางขวา ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่า ตำแหน่งของกลุ่มแนวหน้านั้นย่อมสูงและมีเกียรติกว่า

² คือสวนสวรรค์สองแห่งชั้นรองลงมานั้น เพราะมีตาน้ำไหลผ่าน จึงทำให้เกิดความชุ่มฉ่ำและเขียวชอุ่ม อยู่ตลอดเวลา

³ อิบน์มุสอู๊ด และอิบนุอับบาส กล่าวว่ บรรดาคนรักของอัลลอฮ์นั้นจะมีกลิ่นชะมด กลิ่นหอมและกลิ่น การบูร โปรยปรายลงมายังพวกเขาที่ฟ้านอกอยู่ในสวนสวรรค์ คล้ายกับฝนโปรยปรายลงมา

⁴ ที่กล่าวถึงผลไม้สองชนิด คือ อินทผลัม และทับทิมนั้น เพราะความดีและความประเสริฐของผลไม้ทั้งสองชนิด และเป็นผลไม้หลักของชาวอาหรับ

70. ในสวนสวรรค์เหล่านั้น มีหญิงสาวที่มีมารยาทดีสวย¹

فِيْنَ خَيْرَاتٍ حَسٰنٍ ﴿٧٠﴾

71. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَاَيُّ مَا الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧١﴾

72. หญิงสาวผิวพรรณขาวผ่อง นัยน์ตาคม (ที่เก็บตัวเฉพาะสามีของนางเท่านั้น) อยู่ในกระโจม²

حُورٌ مَّقْصُوٰرَاتٌ فِي الْخِيٰاِرِ ﴿٧٢﴾

73. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَاَيُّ مَا الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٣﴾

74. ซึ่งไม่มีมนุษย์และไม่มีญิน แต่ต้องพวงนางมาก่อนเลย³

لَمْ يَطْمِئِنُّنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٤﴾

75. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَاَيُّ مَا الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٥﴾

76. พวกเขาจะนอนเอกเซนกบนหมอนอิงสีเขียว และพรมที่มีลวดลายอย่างสวยงาม⁴

مُتَّكِبِيْنَ عَلٰٓى رَفْرَفٍ خُضْرِ وَعَبَقَرِيْ حَسٰنِ ﴿٧٦﴾

77. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَاَيُّ مَا الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٧﴾

¹ ในสวนสวรรค์เหล่านั้นมีหญิงสาวที่มีมารยาทดี หน้าตาสวยงาม

² หญิงสาวที่ประจำอยู่ในสวนสวรรค์นั้น เป็นหญิงสาวที่มีผิวพรรณผุดผ่อง นัยน์ตาคม เพราะนางเก็บตัวอยู่ในที่พักเฉพาะของนาง นางจะไม่ออกไปนอกที่พัก เพราะความมีเกียรติของนาง อะบูฮัยยานกล่าวว่าสตรีจะได้รับการยกย่องชมเชยเช่นนั้น หากพวกนางอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนเป็นการบ่งชี้ถึงการรักษาดูแลซึ่งเป็นสมบัติประจำตัวของสตรี

³ คือไม่มีผู้ใดจากมนุษย์และญิน จะไปทำการล่วงเกินพวกนาง จนกระทั่งเสียพรหมจรรย์ก่อนสามีของพวกนางในสวนสวรรค์เลย

⁴ พวกเขาจะนอนเอกเซนกบนหมอนอิงสีเขียว ซึ่งเป็นหมอนอิงเฉพาะชาวสวรรค์ และพรมกำมะหยี่ทำด้วยไหมอย่างละเอียด และมีลวดลายอย่างสวยงาม

78. พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่
ผู้ทรงโปรดปราน ทรงจำเริญ¹

بَنَزَّلْنَا سَمُوكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

¹ อัลลอฮ์ ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงเกียรติ ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ความดีของพระองค์มีอย่างมากมาย และความจำเริญของพระองค์ย่อมล้นเหลือ ในหนังสืออัลบะหฺรุลมุฮีมียะฮ์กล่าวไว้ว่า เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวปิดท้ายความโปรดปรานในโลกดุนยาในอายะฮ์ที่ 27 ของซูเราะฮ์นี้ว่า “และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปราน เท่านั้นที่ยังคงเหลืออยู่” ความเหมาะสมของอายะฮ์แรก คือการกล่าวถึงการคงเหลืออยู่ที่ไม่มีที่สิ้นสุดของอัลลอฮ์ ตะอาลา หลังจากกล่าวถึงความพินาศของโลก และความเหมาะสมของอายะฮ์สุดท้าย คือการกล่าวถึงความจำเริญ คือการเพิ่มพูน และองกองหลังจากกล่าวถึงความโปรดปรานของพระองค์แก่บรรดามุอฺมินในที่ฟานักอันมีเกียรติของพระองค์ และสิ่งที่พระองค์ได้ประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งความดีต่าง ๆ

(56) ซูเราะฮ์ อัลวาเกอะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 96 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลวาเกอะฮ์

ซูเราะฮ์นี้กล่าวคลุมถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในวันกิยามะฮ์ และสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่น ความหวาดกลัว การแบ่งมนุษย์ออกเป็นสามกลุ่ม คือกลุ่มขวา กลุ่มซ้าย และกลุ่มแนวหน้า

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงชะตากรรมของทุกๆ กลุ่ม และสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา คือการตอบแทนอย่างยุติธรรมในวันแห่งการตัดสิน นอกจากนี้ยังได้พิสูจน์หลักฐานให้เป็นที่ประจักษ์ถึงการมี และความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ และเดชานุภาพอย่างสมบูรณ์ของพระองค์ในการสร้าง และการประดิดขันธ์ของพระองค์อย่างสวยงามที่สุด ในการสร้างมนุษย์ ในการให้พืชพันธุ์ต่างๆ ออกงอกเงย ในการให้น้ำฝนโปรยปรายลงมา และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงทำให้เกิดพลังในนรก ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงอัลกุรอานหุลอะซีมี ว่าเป็นการประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก และสิ่งที่มนุษย์จะได้พบกับความหวาดกลัว และความหนักใจขณะจวนจะตาย

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงบุคคลสามจำพวก พวกเขาเหล่านั้น คือกลุ่มที่มีความสุข กลุ่มที่มีความทุกข์ และกลุ่มแนวหน้าที่แข่งขันกันไปสู่ความดี คือพวกที่ได้รับความโปรดปราน ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงบั้นปลายของทุกๆ กลุ่ม ทั้งหมดนี้ได้กล่าวไว้อย่างละเอียดตามที่ปรากฏอยู่ในตอนต้นๆ ของซูเราะฮ์ และได้กล่าวสรรเสริญเยินยอด้วยการกล่าวถึงคุณงามความดีของกลุ่มแนวหน้าที่มีความใกล้ชิดทั้งในตอนเริ่มและตอนจบของซูเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อเหตุการณ์ (วันกียามะฮฺ) ได้เกิดขึ้น¹

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝١

2. ไม่มีผู้ปฏิเสธคนใดปฏิเสธต่อเหตุการณ์ของ
มัน²

لَيْسَ لَوْفَعِنهَا كَاذِبَةٌ ۝٢

3. ต่อเหตุการณ์นั้นทำให้ชนกลุ่มหนึ่งต่ำต้อย
ชนอีกกลุ่มหนึ่งสูงส่ง³

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ۝٣

4. เมื่อแผ่นดินถูกสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง

إِذَا رَجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۝٤

5. และบรรดาภูเขาคู่ได้แตกสลาย

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ۝٥

6. และมันกลายเป็นผุยผงปลิวว่อน⁴

فَكَانَتْ هَبَاءً مُتَّبِلًا ۝٦

7. และพวกเจ้าจะแยกออกเป็นสามกลุ่ม⁵

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝٧

¹ เมื่อวันกียามะฮฺได้เกิดขึ้น ซึ่งจะมีขึ้นอย่างแน่นอน ความโกลาหล ความปั่นป่วนที่ได้เกิดขึ้นในวันนั้น ทำให้ก้อนสั่นขวัญหาย ความนึกคิดหรือมโนคติไม่สามารถจะวาดออกมาให้เป็นภาพลักษณ์ได้

² เมื่อวันกียามะฮฺได้เกิดขึ้นแล้วไม่มีผู้ใดกล้าปฏิเสธเหตุการณ์นั้นได้เหมือนกับสภาพของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในปัจจุบันนี้ ทุกคนจะศรัทธาในขณะนั้นเพราะได้ประสบพบเห็นด้วยตนเอง

³ ในวันนั้น ความต่ำต้อยจะเกิดขึ้นแก่ชนกลุ่มหนึ่ง สภาพของพวกเขาเป็นที่ประจักษ์ได้ว่าพวกเขาเป็นชาวนรก และอีกกลุ่มหนึ่งมีฐานะสูงส่งสภาพของพวกเขาเป็นที่ประจักษ์ได้ว่าพวกเขาเป็นชาวสวรรค์

⁴ ในวันนั้น แผ่นดินจะสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง โดยที่ทุกๆ สิ่งที่อยู่บนหน้าแผ่นดินจะพังทลายลงมา เช่น ตึกกรมบ้านช่อง แม้กระทั่งภูเขา ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่ามีความแข็งแกร่งที่สุดก็จะแตกสลายกระจัดกระจายกลายเป็นผุยผงปลิวว่อนอยู่ในอากาศ

⁵ ในวันกียามะฮฺ พวกเจ้าจะถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มทางขวา กลุ่มทางซ้าย และกลุ่มแนวหน้า สำหรับกลุ่มแนวหน้า คือบรรดาผู้ที่มีตำแหน่งชั้นสูงในสวรรค์ ส่วนกลุ่มทางขวา คือบรรดาผู้ที่มีฐานะหรือตำแหน่งรองลงมาของชาวสวรรค์ ส่วนกลุ่มทางซ้าย คือชาวนรก นี่ก็กลุ่มต่างๆ ของมนุษย์ในวันอาคิเราะฮฺ

15. โดยอยู่บนเตียงที่ประดับด้วยทองคำ	عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾
16. พวกเขาอนนเอกเชนกออยู่บนนั้น โดยผืนหน้าเข้าหากัน ¹	مُتَّكِبِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِيبَاتٍ ﴿١٦﴾
17. มีเด็ก ๆ ที่มีอายุเช่นนั้น วนเวียนรับใช้พวกเขาตลอดไป	يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾
18. ถ้วยภาชนะใหญ่ และแก้วที่มีหู และจอกใส่สุราที่ไหลรินมา	يَا كُؤَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾
19. พวกเขาจะไม่มีน้ศึรยะ และไม่หมดสติ เมื่อดื่มสุรานั้น ²	لَّا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُرْفُونَ ﴿١٩﴾
20. และผลไม้หลากชนิด ตามแต่พวกเขาจะเลือกกิน	وَفَكَهْلُهُمْ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٠﴾
21. และเนื้อนกที่พวกเขาอยากรับประทาน ³	وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾
22. และหญิงสาวที่มีนัยน์ตาคมสวยงาม	وَحُورٍ عِينٍ ﴿٢٢﴾
23. ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้อย่างดี	كَأَمْثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

¹ กลุ่มชนแนวหน้าเหล่านั้นจะนอนเอกเชนกออยู่บนเตียง ที่ประดับด้วยทองคำมั่งเพชรพลอยและไข่มุก การนอนเอกเชนกอเป็นการนอนของผู้ที่มีความสุข และการผืนหน้าเข้าหากันย่อมจะนำความปิติยินดีมาสู่ผู้กระทำ และเป็นมรรยาทที่ดีของผู้กระทำอีกด้วย

² ในสวนสวรรค์นั้นจะมีเด็ก ๆ ในวัยรุ่น โดยอยู่ในสภาพนั้นตลอดไป วนเวียนรับใช้ชาวสวรรค์ด้วยเครื่องดื่ม คือสุรานิตพิเศษที่ไหลรินมาจากตาน้ำพิเศษ สำหรับภาชนะที่ใส่สุรานั้นมีลักษณะที่แปลกแตกต่างกันไป สุราที่นำมาบริการนั้นมีรสชาติพิเศษไม่เหมือนกับสุราในโลกศุนยา

³ นอกจากนี่ยังมีผลไม้มากมายจะเลือกกินได้ตามความต้องการ เพราะมีจำนวนมากมายหลายชนิด และเนื้อนกก็มีให้เลือกตามความต้องการ อิบนูอับบาสกล่าวว่ เมื่อคนหนึ่งคนใดนึกอยากจะกินนกมัน ก็บินผ่านมา แล้วจะตกลงมาเบื้องหน้าของเขาในสภาพทอดหรือปิ้งตามที่เขาต้องการ

24. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนเนื่องจากความดีที่พวกเขากระทำไว้¹

جَزَاءِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾

25. ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระ และเป็นบาป

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا

26. เว้นแต่คำกล่าวที่ว่า ศานติ ศานติ²

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٥٧﴾

27. และกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกลงด้วยมือขวา) เจ้ารู้หรือไม่ว่ากลุ่มทางขวาเป็นอย่างไร³

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٥٨﴾

28. (พวกเขา) อยู่ภายใต้ต้นพุทราที่ไร้หนาม

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٥٩﴾

29. และต้นกล้วยที่ออกผลเป็นเครือตั้งแต่ยอดจรดโคนต้น⁴ (ไม่เห็นลำต้น)

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٦٠﴾

30. และร่มเงาที่แผ่กระจาย

وَطَلْحٍ مَّتَدُورٍ ﴿٦١﴾

31. และน้ำที่ไหลรินตลอดเวลา⁵

وَمَا وَمَسْكُوبٍ ﴿٦٢﴾

¹ สำหรับชาวสวรรค์นั้น นอกจากจะได้รับความสุขสำราญดังกล่าวมาแล้ว เขายังมีคู่ครองเป็นหญิงสาวที่มีนัยน์ตากว้างคมคายสวยงาม เหมือนกับไข่มุกในความสดใสและบริสุทธิ์ ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้ไม่มีมือไปแตะต้อง ความสุขกายสบายใจเหล่านี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบแทนแก่พวกเขา เพราะพวกเขาเป็นคนดีในโลกดุนยา

² ในสวนสวรรค์นั้นจะไม่ได้ยินคำพูดที่ระคายหู หรือคำพูดที่เป็นบาป เว้นแต่คำกล่าวซึ่งกันและกันที่เป็นศิริมงคลอยู่ตลอดเวลา

³ คำถามนี้เป็นการให้เกียรติ และความสำคัญของบุคคลกลุ่มนี้ถึงคุณลักษณะ และสภาพของพวกเขาว่าพวกเขาเหล่านี้เป็นใครและมีสภาพความเป็นอยู่อย่างไร

⁴ คำตอบก็คือ พวกเขาอยู่ภายใต้ร่มเงาของต้นพุทราที่ไร้หนาม และต้นกล้วยที่มีเครือเต็มต้นจนมองไม่เห็นลำต้น

⁵ สำหรับร่มเงาจะมีอยู่ตลอดเวลา แสงแดดจะไม่กล้ากล้าเข้าไปถึง ไม่ใช่ร่มเงาจากต้นไม้แต่ร่มเงาที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้มีขึ้นโดยเฉพาะ และน้ำที่ไหลรินไม่ขาดระยะไม่มีที่สิ้นสุด

32. และผลไม้อันมากมาย	وَفَكَهْمُ كَثِيرٌ ﴿٣٢﴾
33. โดยไม่หมดสิ้นตามฤดูและไม่เป็นที่ต้องห้าม ¹	لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾
34. และเตียงนอนที่ถูกยกให้สูงขึ้น ²	وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾
35. แท้จริงเราได้บังเกิดพวกนาง เป็นกรณีพิเศษจริงๆ	إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنْسَانَةً ﴿٣٥﴾
36. แล้วเราได้ทำให้พวกนางเป็นสาวพรหมจรรย์	فَعَمَّسْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾
37. เป็นที่น่ารักชื่นชมแก่คู่ครอง อยู่ในวัยสาวคราวเดียวกัน ³	عُرًّا أَرْبَابًا ﴿٣٧﴾
38. สำหรับกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)	لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾
39. (คือ) กลุ่มชนจากรุ่นก่อนๆ	ثَلَاثِينَ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿٣٩﴾
40. และกลุ่มชนจากรุ่นหลังๆ ⁴	وَتَلَاثِينَ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

¹ ผลไม้มากมายหลายชนิด คือผลไม้แต่ละชนิดจะมีอยู่ตลอดไป ไม่หมดสิ้นตามฤดูกาลเหมือนกับผลไม้ในโลกดุนยา ไม่เป็นที่ต้องห้าม คือทุกคนมีสิทธิ์จะเก็บกินได้ตลอดเวลา

² เตียงนอนแบบออตโนมัตี คือจะถูกยกให้สูงขึ้นและลดให้ต่ำลงได้โดยอัตโนมัติ

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบังเกิดหญิงสาวมีความงดงามเป็นเลิศ มีฐานะ สูงส่ง เปรียบพร้อมทุกๆ ด้าน บรรดาสาว เหล่านั้นเป็นสาวพรหมจรรย์ ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกสงวนไว้ พวกนางจะครอบครองหัวใจคู่ครองของนางด้วยคำพูดที่ไพเราะอ่อนหวาน มีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ดวงตามีเสน่ห์ ชวนให้หลงใหลเคลิบเคลิ้มยิ่งนัก พวกนางอยู่ในวัยเดียวกันทั้งหมด คือในวัย 33 ปี

⁴ ความสุขสำราญดังกล่าวนั้น อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ "อัศฮาบุลยะมิน" กลุ่มทางขวาคือบรรดาผู้ที่ได้รับบันทึกด้วยมือขวา ซึ่งมีจำนวนมากจากกลุ่มชนในยุคก่อนๆ และกลุ่มชนในยุคหลังๆ ก็เช่นเดียวกัน เพราะอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากท่านนะบี คือลลิลลอฮ์ อะลัยฮิอะซาลาม ได้ขอชะฟาอะฮ์ให้แก่พวกเขา จึงทำให้พวกเขามีจำนวนมากพอๆ กับกลุ่มชนในยุคก่อนๆ

41. และกลุ่มทางซ้าย (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย) เจ้ารู้หรือไม่ว่ากลุ่มทางซ้ายเป็นอย่างไร¹

وَاصْحَابُ الشِّمَالِ مَا اصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿١١﴾

42. อยู่ในลมร้อน และน้ำกำลังเดือด

فِي سُمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿١٢﴾

43. อยู่ได้ร่มเงาของควันทัดดาบ

وَطَلَبٍ مِّنْ يَّمِينٍ ﴿١٣﴾

44. ไม่รวมเย็น และไม่เป็นที่น่าชื่นชม²

لَّا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ ﴿١٤﴾

45. แท้จริงพวกเขาแต่กาลก่อนนั้นเป็นพวกเจ้าสำราญ

إِنَّمَا كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَبِينَ ﴿١٥﴾

46. และพวกเขาเคยดี้อрінในการทำบาปใหญ่ๆ อยู่เป็นเนือง

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿١٦﴾

47. และพวกเขาเคยกล่าวว่า เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูกป่นแล้วเราจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกกระนั้นหรือ

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَبَدًا مِّنَّا وَكُنَّا تَرَابًا
وَعِظْمًا أَلَيْسَ لَنَا لَمُبْعُوثُونَ ﴿١٧﴾

48. และรวมทั้งบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนนั้นด้วยหรือ³

أَوَءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٨﴾

¹ สำหรับกลุ่มที่สาม คือ “อัศฮาบูซซิมาล” คือกลุ่มทางซ้าย บรรดาผู้ที่ได้รับบันทึกจากการกระทำที่เลวร้าย และจะต้องได้รับโทษทรมานอันยาวนาน

² พวกเขาจะประสบกับความทุกข์ยาก มีความซุนซ้องหมองใจ จะพบกับความรุ่มร้อน ทำให้มีผิวหนังลอกลอกออกมาเป็นริ้วรอย เมื่อเวลากระหายน้ำก็จะได้รับน้ำดื่มที่กำลังเดือดร้อนจัด ไม่อาจจะดับความกระหายได้ ทำให้ล้าไส้ขาดวิน ร่มเงาที่พวกเขาจะได้พักพิงก็คือร่มเงาที่มีกลุ่มควันทัดดาบที่ร้อนระอุ ดาบที่บดจิตใจ ในขณะที่นั้นก็เต็มไปด้วยความรุ่มร้อน กระอักกระอ่วน มิได้ทำให้ร่มเย็นหรือรื่นรมย์แต่ประการใด มันมีแต่ความเจ็บปวดรวดร้าวไปถึงชั่วหัวใจ

³ ความทุกข์ทรมานของบุคคลกลุ่มนี้เป็นการสาสมและคู่ควรแก่พวกเขาด้วย ทั้งนี้เพราะพวกเขาได้อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง เพราะในโลกดุนยานั้น พวกเขามีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินอยู่กับทรัพย์สินและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นของชะรอม พวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันอาคีเราะฮ์อยู่ดีร้อนอยู่ในการทำความผิด และการทำซิริก และปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพ โดยถือเป็นเรื่องประหลาด และเย้ยหยัน

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงชนรุ่นก่อนๆ
และรุ่นหลังๆ นั้น

قُلِاتِ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ﴿٥٦﴾

50. จะถูกรวบรวมไว้จนกระทั่งถึงวันอันเป็นที่
รู้จัก (วันกิยามะฮ์)¹

لَمَجْمُوْعُوْنَ اِلَىٰ مِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٥٧﴾

51. แล้วรวมทั้งพวกเจ้าอีกด้วย โอ้บรรดาผู้หลง
ผิด บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย

ثُمَّ اِنكُمْ اِيَّهَا الضَّالُّوْنَ الْمُكْذِبُوْنَ ﴿٥٨﴾

52. แน่หนอน พวกเจ้าจะเป็นผู้กินต้นชัฏกูม

لَا يَكُوْنُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُفُوْرٍ ﴿٥٩﴾

53. และพวกเขาจะใส่มันเข้าไปเต็มท้อง

فَالْوَرْدُ مِنْهَا الْبَطُوْنُ ﴿٦٠﴾

54. และพวกเขาจะดื่มน้ำกำลังเดือดตามลงไป

فَسَرِيُوْنَ عَلَيْهِمِ الْمَغِيْمُ ﴿٦١﴾

55. พวกเขาจะดื่ม (น้ำ) เช่นกับการดื่มของอุจ
ที่กระหายน้ำจัด

فَسَرِيُوْنَ شُرْبِ الْمِيْمِ ﴿٦٢﴾

56. นี่คือน้ำที่พำนักของพวกเขาในวันแห่งการ
ตอบแทน²

هٰذَا نَزْمُ يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٦٣﴾

57. เรานั้นได้สร้างพวกเจ้าขึ้นมา ไฉนเล่าพวก
เจ้าจึงไม่เชื่อ (ในวันฟื้นคืนชีพ)³

ثَنَنْ حَلَقْتُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ ﴿٦٤﴾

¹ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า พวกท่านและบรรพบุรุษของท่าน ตั้งแต่สมัยนะบืออาดัม รวมทั้ง
ประชาชาติทั้งหมดทุกยุคทุกสมัย จะต้องถูกนำตัวมารวมกัน ในวันที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ นั่นคือวัน
กิยามะฮ์

² บรรดาผู้ที่หลงผิด และปฏิเสธวันฟื้นคืนชีพทั้งหลาย พวกเจ้าจะต้องถูกลงโทษทรมานอย่างรุนแรง
อาหารของพวกเจ้าก็คือต้นชัฏกูม มีรูปร่าง รสและกลิ่น ที่น่ารังเกียจและเหม็น พวกเจ้าจะต้องกินให้เต็ม
ท้องเมื่อเวลากระหาย จะต้องดื่มน้ำเลือดน้ำหนองที่กำลังเดือดตามลงไป แต่ก็จะไม่ช่วยบรรเทาความ
กระหาย พวกเจ้าก็จะต้องดื่มเข้าไปอีกอย่างกับที่อูฐดื่มน้ำเวลามันกระหายจัด และนี่คืออาหารของพวก
เจ้า และที่พำนักของพวกเจ้าในวันแห่งการตอบแทน

³ เราเป็นผู้สร้างพวกเจ้าขึ้นมาเป็นครั้งแรกจากไม่มีอะไรเลย ทำไมพวกเจ้าจึงไม่เชื่อต่อการฟื้นคืนชีพ
เพราะแน่นอนผู้ที่สามารถให้มีขึ้นเป็นครั้งแรก ย่อมสามารถให้กลับมีขึ้นอีกเป็นครั้งที่สอง เพื่อการชำระ
สอบสวน

58. พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาหลังจากออกมา (อสุจิ) แล้วมิใช่หรือ

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

59. พวกเขาสร้างมันขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้สร้าง¹

أَمْ أَنْتُمْ خَلَقْتُمُوهُ ۚ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾

60. เรานั้นเป็นผู้กำหนดความตายขึ้นในระหว่างพวกเขา และเราก็จะไม่ถูกขัดขวาง

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

61. ในการที่เราจะเปลี่ยนบุคคลเยี่ยงพวกเขา และเราจะให้พวกเขาเกิดขึ้นมาอีกในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้

عَلَىٰ أَنْ يُدِيلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. และโดยแน่นอน พวกเขาได้รู้มาแล้วถึงการเกิดครั้งแรก แล้วไหนเล่าพวกเขาจึงไม่ใคร่ครวญ²

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

63. พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาหว่านมาแล้วมิใช่หรือ

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾

64. พวกเขาทำให้มันงอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกเงยขึ้นมา

أَمْ أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ ۚ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

65. หากเราประสงค์ทำให้มันหักเป็นชิ้นๆ แล้วแน่นอนเราก็ย่อมทำมันได้ แล้วพวกเขาก็จะประหลาดใจ

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلِمْتُمْ نَفْسَكُمْ ۗ وَرَأَيْتُمُ الْيَوْمَ الْجِبَالَ أَنَّهُ رَكَابُهُ ۗ فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٦٥﴾

¹ พวกเขาจึงบอกเราถึงสิ่งที่พวกเขาหลังจากน้ำอสุจิเข้าไปในมดลูกของภริยาของพวกเขาว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างมันขึ้นมาให้เป็นรูปร่างมนุษย์ที่สมบูรณ์กระนั้นหรือ เปล่าเลย พวกเขา มิได้เป็นผู้สร้างและมีได้เป็นผู้กำหนดให้เป็นรูปร่าง เรา (อัลลอฮ์) ต่างหากที่เป็นผู้กำหนดในเรื่องนี้

² เรา (อัลลอฮ์) เป็นผู้กำหนดความตายของแต่ละคน โดยให้มีวาระการตายอย่างแน่นอน คือจะไม่ช้าออกไปหรือเร็วเข้ามา เว้นแต่ด้วยพระประสงค์ของเรา และจะไม่มีผู้ใดมาขัดขวางการกระทำของเราได้ ในการที่เราจะสับเปลี่ยนบุคคลเยี่ยงพวกเขาแทน และในการที่เราจะสร้างพวกเขาให้มีรูปร่างลักษณะที่แตกต่างไปจากรูปเดิมของพวกเขาในโลกนี้ พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า ผู้ที่สามารถสร้างพวกเขาให้มีชีวิตขึ้นมาในโลกนี้ก็สามารถที่จะให้พวกเขากลับมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่งในโลกหน้าอย่างแน่นอน เพราะการให้มีชีวิตครั้งหลังนี้ย่อมเป็นที่สะดวกกว่าการให้มีชีวิตครั้งแรก

66. (พวกเจ้าจะกล่าวขึ้นว่า) แท้จริงเราได้รับความหายนะแล้ว
67. ไม่เพียงแต่เท่านั้น เรายังขาดแคลนปัจจัยเพาะปลูกอีกด้วย¹
68. พวกเจ้าเห็นหน้าที่พวกเจ้าดื่มแล้วมิใช่หรือ
69. พวกเจ้าเป็นผู้หลั่งมันลงมาจากก้อนเมฆหรือว่าเราเป็นผู้หลั่งมันลงมา
70. หากเราประสงค์ เราจะทำให้มันเค็มจัดแล้วโฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่กตัญญู²
71. พวกเจ้าเห็นไฟที่พวกเจ้าจุดขึ้นมาแล้วมิใช่หรือ
72. พวกเจ้าเป็นผู้ทำให้ต้นไม้ของมันเป็นอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันเป็นอกขึ้นมา
73. เราได้ทำให้มันมีขึ้นเพื่อเป็นการเตือนสติ

إِنَّا لَمَعْرُومُونَ ﴿٦٦﴾

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجْحَابًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾

أَأَنْشَأْنَا تَمْرًا فَجَعَلْنَا لَهَا فَوَاقِحًا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكُرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾

¹ อายะฮ์ที่ 63-67 นั้นนับได้ว่าเป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพ และความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของ อัลลอฮ์ ตะอาลา คือพวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า แผ่นดินที่พวกเจ้าไถหว่านลงไปนั้น พวกเจ้าเป็นผู้ทำให้พืชออก เถยเขียวชะอุ่มและผลิดอกออกผลขึ้นมาหรือว่าเรา (อัลลอฮ์) ทำให้มันเป็นขึ้นมา เหตุโฉนเล่าพวกเจ้าจึง ปฏิเสธเดชานุภาพของเราในการให้มนุษย์ตายแล้วฟื้นคืนชีพขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง หากเราประสงค์จะให้ พืชนั้นเขียวแห่งแตกหักเป็นเศษเป็นชิ้นๆ หลังจากที่มันได้งอกเงยเป็นพืชที่เขียวชะอุ่มแล้ว แน่หนอนเรา ก็ย่อมกระทำมันได้ และก็จะไม่มีผู้ใดมาขัดขวางความประสงค์ของเราได้ ในขณะที่พวกเจ้ายื่นมองดูความ เสี่ยงภัยที่ได้เกิดขึ้นกับพืชผลดังกล่าวด้วยความเสียดายและประหลาดใจ แล้วพวกเจ้าจะปรารภกันขึ้น ว่า พวกเราประสบกับความขาดทุนในทุกด้าน ตั้งแต่เริ่มมาจนกระทั่งกลายเป็นความหายนะ มิใช่แต่ เพียงเท่านั้น เรายังขาดปัจจัยยังชีพอีกด้วย ดังนั้นเราจึงไม่ได้รับส่วนดีใดๆ แม้แต่น้อย

² อายะฮ์ที่ 68-70 ชี้ให้เห็นว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้ฝนตกลงมายังแผ่นดินเพื่อประโยชน์แก่มนุษย์ชาติ ทั้งมวล นับได้ว่าเป็นความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ส่วนหนึ่งจากความกรุณาที่ก็คือทรงทำให้น้ำฝน ที่หลั่งลงมา มีรสจืด เหมาะแก่การดื่มและทำประโยชน์อื่นๆ อีกมากมาย หากพระองค์ทรงประสงค์จะทำ ให้น้ำนั้นร้อนจัด หรือเค็มจัด หรือมีรสอื่น ๆ แน่หนอนก็จะนำมาใช้บริโภคไม่ได้ ดังนั้นทำไมเล่ามนุษย์จึง ไม่กตัญญูต่อพระองค์?

และอำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทางรอนแรม

74. ดังนั้น เจ้าจงสดุดีด้วยพระนามแห่งพระเจ้า
ของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่เถิด¹

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

75. ข้า (อัลลอฮ์) ขอสาบานด้วยตำแหน่งต่าง ๆ
ของดวงดาว

﴿٧٥﴾ فَلَا أُنْسُ لِمَوْضِعِ النُّجُومِ

76. และแท้จริงมันเป็นการสาบานอันยิ่งใหญ่
หากพวกเจ้ารู้

﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُ لَفَسْرٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

77. นั่นคือ กุรอานอันทรงเกียรติ

﴿٧٧﴾ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

78. ซึ่งอยู่ในบันทึกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้

﴿٧٨﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

79. ไม่มีผู้ใดจะแตะต้องอัลกุรอาน นอกจาก
บรรดาผู้บริสุทธิ์เท่านั้น

﴿٧٩﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

80. ถูกประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก²

﴿٨٠﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ 71 ถึง 74 พวกเจ้าจงบอกแก่ข้าถึงไฟที่พวกเจ้าจุดขึ้นมา ซึ่งนำมาจากต้นไม้ที่พวกเจ้านำมาใช้เป็นประโยชน์มากมาย พวกเจ้าเป็นผู้ทำให้ต้นไม้ซึ่งงอกเงยขึ้นมาจากพื้นดินกระนั้นหรือ เปล่าเลย พวกเจ้าไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ แต่เรา (อัลลอฮ์) ต่างหากเป็นผู้ให้มันต้นไม้ขึ้นมา พร้อมกับนำมาใช้ประโยชน์ในการจุดไฟดังกล่าว นอกจากนี้เราได้ให้ไฟนั้นเป็นการเตือนพวกเจ้าในโลกดุนยานี้ เพื่อให้รำลึกถึงไฟนรกในโลกอาคิเราะฮ์ ซึ่งเราได้จัดเตรียมไว้สำหรับผู้ปฏิเสธและฝ่าฝืน และเป็นประโยชน์แก่ผู้เดินทางรอนแรมในที่เปลี่ยว เพื่อแวะพักในสถานที่ที่ทุรกันดาร เมื่อความกรุณาอันมากมายของอัลลอฮ์มีแก่มนุษย์ล้วนแต่เป็นประโยชน์แก่พวกเขา ดังนั้นมนุษย์จำเป็นจะต้องสดุดีพระเจ้าเพื่อเป็นการกตัญญูในความกรุณาของพระองค์ ด้วยการไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ ไม่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและการชำระสอบสวนในวันกียามะฮ์

² อายะฮ์ 75-80 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ของดวงดาว ขณะที่มันขึ้นและตก และขณะที่มันโคจรไปตามจักรราศี การที่พระองค์ทรงสาบานด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ของดวงดาวนั้น นับได้ว่าเป็นการสาบานอันยิ่งใหญ่และเป็นการยืนยันว่า อัลกุรอานเป็นคัมภีร์อันทรงเกียรติเป็นกะลามุลลอฮ์ มิใช่เป็นเรื่องไสยศาสตร์หรือความเท็จที่ถูกขู่ และแน่นอนอัลลอฮ์จึงทรงเก็บรักษาไว้ ณ อัลเลอาซุลมัสฮูซิบุนซันฟ่าหรือจะเป็นคัมภีร์ไม่มีผู้ใดจะไปแตะต้องได้นอกจากผู้บริสุทธิ์เท่านั้นคือมะลาอิกะฮ์หรือผู้ที่ปราศจากซึ่งสิ่งดัจเล็ก และสิ่งดัจใหญ่เพราะคัมภีร์นั้นถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ ซุขซานะฮฺวะตะอาลา

81. และด้วยเรื่องนี้ (อัลกุรอาน) กระนั้นหรือที่
พวกเจ้าปฏิเสธเหยียดหยัน ﴿فَإِنَّهَا الْكَلِمَاتُ الَّتِي أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ﴾
82. และทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยยัง
ชีพแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็ยังคงปฏิเสธศรัทธา
ต่ออัลลอฮฺกระนั้นหรือ¹ ﴿وَتَجْمَلُونَ رَبَّكُمْ بِكُمْ كَذِبُونَ﴾
83. และเมื่อวิญญูณได้มาถึงคอหอย (กำลังจะ
ตาย) แล้วพวกเจ้าสามารถจะยับยั้งไว้ได้หรือ
﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْمُلُوكُومَ﴾
84. และในขณะนั้น พวกเจ้ากำลังมองดูกันอยู่
﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ﴾
85. และเรานั้นอยู่ใกล้ชิดเขายิ่งกว่าพวกเจ้า
แต่ทว่าพวกเจ้ามองไม่เห็น (มะลาอิกะฮฺ) ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُرْهَانَ﴾
86. หากว่าพวกเจ้ามิได้อาศัยอยู่ใต้อำนาจของ
ผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวก
เจ้าแล้ว ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عِزَّ مَدِينٍ﴾
87. โฉนเล่า พวกเจ้าจึงไม่ไหววิญญูณกลับมา
สร้างอีก หากพวกเจ้าพูดจริง² ﴿رَجِعُوا إِنَّا أَنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
88. สำหรับผู้ที่หากว่าเขา (ผู้ตาย) เป็นผู้ใกล้ชิด
กับอัลลอฮฺ ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُفْرَبِينَ﴾

¹ และด้วยอัลกุรอานซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความจริง ทำลายความเท็จและเรียกร้องไปสู่แนวทางที่เที่ยงธรรม เมื่ออัลกุรอานมีลักษณะเช่นนี้แล้ว พวกเจ้าจะปฏิเสธและเหยียดหยันว่าอัลกุรอานนั้นไม่เป็นจริงกระนั้นหรือ และพวกเจ้าทำการขอบคุณปัจจัยยังชีพของพวกเจ้า โดยพวกเจ้าปฏิเสธผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า คืออัลลอฮฺกระนั้นหรือ

² อายะฮ์ 83-87 สภาพของมนุษย์ขณะจะตาย ขณะที่วิญญูณถึงลูกกระเดือก ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้ากำลังนั่งล้อมรอบผู้ตายด้วยความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ กัน ขณะนั้นเรา (อัลลอฮฺ) เป็นผู้ใกล้ชิดเขายิ่งกว่า แต่ทว่าพวกเจ้ามองไม่เห็นมะลาอิกะฮฺที่กำลังมาเอาชีวิตนั้น หากว่าพวกเจ้ามิได้อาศัยอยู่ใต้อำนาจของผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว โฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่ทำให้วิญญูณของผู้ตายกลับมาสร้างอีกครั้งหนึ่งตามที่พวกเจ้าอ้างว่า ไม่มีมีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีมีการชำระสอบสวน และไม่มีมีการตอบแทน

89. ดังนั้นความอึดแอ็บสดขึ้น และสวรรค์อันเป็นที่โปรดปรานจะได้แก่เขา¹

فَرَّحَ وَرَحِمًا وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. และหากว่าเขาอยู่ในกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُصْحَبِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

91. ดังนั้นความปลอดภัยก็เป็นของเจ้า ในฐานะเป็นผู้อยู่² ในกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

92. และหากว่าเขาอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธผู้หลงทาง

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكْذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾

93. ดังนั้นสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับเขาก็คือ น้ำร้อนที่กำลังเดือด

فَزُلْ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

94. และเปลวไฟที่ลุกไหม้³

وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٍ ﴿٩٤﴾

95. แท้จริงนี่แหละคือความจริงที่แน่นอน

إِنَّ هَذَا لَمَوْحِقٌ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾

96. ดังนั้นเจ้าจงสดุดีด้วยพระนามพระเจ้าของเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เกิด⁴

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

¹ สำหรับผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ พระองค์ทรงเตรียมความเอ็นดูเมตตา ความสุขสบาย ความปลื้มปิติยินดี และปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย ตลอดจนความเป็นอยู่อันสุขสำราญ มีความอึดแอ็บสดขึ้น และสถานที่พำนักของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ คือสวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน

² สำหรับผู้ที่ได้รับบันทึกการทำงานด้วยมือขวา ซึ่งมีตำแหน่งรองลงมาจากผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺนั้นพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย และจะอยู่ในความสุขสำราญ

³ และสำหรับผู้ปฏิเสธ ผู้หลงผิดนั้น พวกเขาจะพบกับน้ำร้อนที่กำลังเดือดที่ถูกจัดเตรียมไว้ และจะถูกนำตัวเข้าสู่นรกที่มีเปลวไฟลุกไหม้ เพื่อรับการลงโทษ

⁴ สภาพดังกล่าวมาแล้วนั้น จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และสิ่งที่อัลลอฮฺประทานลงมาในซูเราะฮ์นี้เป็นความจริงทุกประการ ดังนั้นเจ้ามุฮัมมัด จงสดุดีด้วยพระนามพระเจ้าของผู้ทรงยิ่งใหญ่

(57) ซูเราะฮ์ อัลอะฮ์ดีด

เป็นบัญญัติมะตะเนียะฮ์ มี 29 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะฮ์ดีด

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มะตะเนียะฮ์ ซึ่งให้การสนใจต่อการตราพระราชบัญญัติ การอบรมและการชี้แนะ อีกทั้งเสริมสร้างสังคมอิสลามให้ตั้งอยู่บนรากฐานแห่ง หลักการอะกีดะฮ์ที่บริสุทธิ์ มรรยาทอันดีงามและการตราบัญญัติที่รัดกุม

ซูเราะฮ์ อัลอะฮ์ดีดได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญๆ 3 เรื่อง คือ

หนึ่ง : จักรวาลทั้งมวลนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา พระองค์เป็นผู้สร้าง และผู้ประดิษฐ์มันอีกทั้งเป็นผู้บริหารตามที่พระองค์ทรงประสงค์

สอง : จำเป็นต้องเสียสละชีวิตและสิ่งมีค่าเพื่อเชิดชูศาสนาของอัลลอฮ์ และ ดวงประทีปของอิสลาม

สาม : วาดภาพข้อเท็จจริงของโลกดูนยา ว่าไม่มีสาระ ปราศจากแก่นสาร และ เป็นสิ่งที่ลวงตาเพื่อมิให้มนุษย์หลงระเรีงต่อมัน

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง ญัลละวะอะลา ซึ่งทุก สิ่งในจักรวาลเช่น ต้นไม้ ก้อนหิน ดินโคลน มนุษย์ สัตว์ แร่ธาตุต่างๆ ย่อมแซ่ซ้อง สดุดีต่อพระองค์ ทุกสิ่งจะกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ยินยันถึงความเป็น เอกภาพของพระองค์

ต่อจากนั้นได้กล่าวถึงคุณลักษณะอันดีงามของอัลลอฮ์ และบรรดาพระนาม อันสูงส่งของพระองค์ พระองค์ทรงปฐมโดยไม่มีเริ่มต้น ทรงท่ายสุดโดยไม่มีวสาน ทรงปรากฏตัวด้วยร่องรอยแห่งสิ่งที่ถูกสร้างมาของพระองค์ ทรงซ่อนเร้นซึ่งไม่มีผู้ใด รู้ถึงธาตุแท้แห่งข้อเท็จจริงของพระองค์ และพระองค์คือผู้สร้างมนุษย์และผู้กำหนด จัดเตรียมจักรวาล

อัลอายาตต่อๆ มาได้เรียกร้องเชิญชวนบรรดามุสลิมให้เสียสละ มีใจคอกว้าง

ขวาง และบริจาคในทางของอัลลอฮ์ เพื่อให้บรรลู่สู่ความมีเกียรติ และความสูงส่งแห่งกิจการอิสลาม ดังนั้นจำเป็นแก่มุอฺมินที่จะต้องต่อสู้เสียสละด้วยชีวิตและทรัพย์สินเพื่อให้ได้มาซึ่งความสันติสุขในโลกดุนยา และผลตอบแทนในโลกอาคิเราะฮ์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงผู้ศรัทธา และมุนาฟิกสำหรับบรรดาผู้ศรัทธานั้น แสงสว่างของพวกเขาได้ฉายแสงออกมาข้างหน้าและรอบๆ ตัวของพวกเขา ส่วนพวกมุนาฟิกนั้นนั้นก็ล้าหาทางในความมืด เช่นเดียวกับที่พวกเขามีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาคล้ายกับเตี้ยร์จมานที่อยู่ในความมืดแห่งอวิชา ความผิดพลาด และการหลงทาง

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงและโลกดุนยาและข้อเท็จจริงของโลกอาคิเราะฮ์ และได้วาดภาพของโลกทั้งสองไว้อย่างละเอียด โลกดุนยาเป็นโลกที่สูญสลาย ไม่ยั่งยืนไม่ถาวร เสมือนกับพืชพันธุ์ที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งได้งอกเงยอย่างเต็มที่เมื่อได้รับน้ำฝนแล้วมันจะมีสีเหลือง เหี่ยวแห้งร่วงโรย จนกระทั่งกลายเป็นเศษเป็นชิ้นไร้คุณค่า เมื่อลมพัดมามันก็จะจัดกระจายปลิวไปตามสายลม ส่วนโลกอาคิเราะฮ์นั้นเป็นโลกแห่งความจริงคงอยู่ตลอดไป ไม่มีความเหน็ดเหนื่อยและยากลำบาก ไม่มีความทุกข์ยากและความกังวลใจ

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึงเป้าหมายของการส่งบรรดารอซูลมา ใช้ให้มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ อัลฮะวะญฺล และให้เจริญรอยตามแนวทางที่ถูกต้องของบรรดารอซูล และบรรดานะบีของพระองค์

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์ถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์อัลฮะดีด” เพราะได้กล่าวถึงเหล็กในซูเราะฮ์นี้ซึ่งมันเป็นพลังของมนุษย์ทั้งในยามสงบและยามสงคราม เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน เหล็กนำไปใช้ในการสร้างสะพานอันใหญ่โตและตีกรามบ้านช่อง เหล็กใช้สำหรับทำโล่ ดาบ และหอก และนำไปใช้ในการทำรถถัง เรือดำน้ำ ปืนใหญ่ และอาวุธอื่นๆ อีกมากมาย

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดินต่างแฉ่งซ่องสัดดีแต่อัลลอฮ์¹ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²
2. อำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และพระองค์เป็นผู้ทรงอาณูภาพเหนือทุกสิ่ง³
3. พระองค์ทรงเป็นองค์แรกและองค์สุดท้าย และทรงเปิดเผยและทรงเร้นลับ และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง⁴
4. พระองค์คือ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในระยะ 6 วัน แล้วพระองค์ทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดิน และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดิน⁵ และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปสู่ฟากฟ้า

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيحُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجِعُ فِيهَا
وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

¹ การแฉ่งซ่องสัดดีของผู้มีสติปัญญาด้วยคำพูด ส่วนของวัตถุหรือแร่ธาตุ หรือสิ่งไม่มีชีวิตด้วยสภาพในตัวของมันที่บังเอิญการแฉ่งซ่องสัดดีแต่พระผู้สร้างมันจากความสามารถไม่สมบูรณ์

² เป็นผู้ทรงอำนาจในอาณาจักรของพระองค์ ทรงปรีชาญาณในการสร้างและการจัดระบบของพระองค์

³ คือพระองค์ทรงครอบครองทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงปรารถนา ทรงให้มีหลังจากไม่มี และให้สูญหลังจากให้มี ทรงมีอาณูภาพเหนือการปฏิบัติทุก ๆ สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้พระองค์หมดความสามารถ

⁴ ไม่มีสิ่งใดก่อนพระองค์ และไม่มีสิ่งใดหลังพระองค์ ทรงเปิดเผยคือไม่มีสิ่งใดเหนือพระองค์ และทรงเร้นลับ คือไม่มีสิ่งใดเร้นลับยิ่งไปกว่าพระองค์ ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างคือ ไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นไปจากความรู้ของพระองค์ ถึงแม้จะมีขนาดเท่าปรมาณูในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน

⁵ ทรงรอบรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดิน เช่น น้ำฝนและคนตาย และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดินคือพืชพันธุ์และแร่ธาตุต่าง ๆ

และพระองค์ทรงอยู่กับพวกเจ้า ไม่ว่าพวกเจ้า จะอยู่ ณ แห่งหนใด และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่ พวกเจ้ากระทำ¹

5. อำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และการงาน ทั้งหลายถูกให้กลับไปยังอัลลอฮ์เท่านั้น²

6. พระองค์ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปใน กลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไป ในกลางคืน และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่ อยู่ในทรงอก³

7. พวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของ พระองค์ และจงบริจาคในทางของอัลลอฮ์จาก สิ่งที่พระองค์ทรงทำให้พวกเจ้าเป็นตัวแทน ของมัน⁴ ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้ บริจาคในหมู่พวกเจ้านั้นสำหรับพวกเขาจะได้ รับรางวัลอันใหญ่ยิ่ง⁵

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
رُجْعَ الْأُمُورِ ﴿٥﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا
لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

¹ สิ่งทีล่งมาจากฟากฟ้า เช่น รัชก็ มะลาอิกะฮ์ ความเมตตาและการลงโทษ สิ่งทีขึ้นไปสู่ฟากฟ้า คือ มะลาอิกะฮ์ และการงานทีดี พระองค์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเจ้าและด้วยเดชานุภาพของพระองค์เหนือพวก ท่าน ไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ ณ แห่งหนใดไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นจากพระองค์ไปได้

² ทุก ๆ สิ่งย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์ พระผู้สร้างและพระเจ้าจัดระบบ ทรงตัดสินชี้ขาดตามที่พระองค์ทรง ประสงค์

³ คือทรงให้ส่วนหนึ่งของกลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน ในระยะดังกล่าวคือระยะเวลาของฤดูร้อน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน คือระยะเวลาของฤดูหนาว และทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ใน ทรงอกเช่น ความเชื่อถือ ความลับ ความตั้งใจ

⁴ คือจงเชื่อมั่นต่อความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ และต่อศาสน์ของรอซูล และจงบริจาคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ ทรงให้พวกเจ้าเป็นตัวแทนในทรัพย์สินสมบัติ คือทรัพย์สินสมบัติที่อยู่ในครอบครองของพวกเจ้านั้น แท้จริง มันคือทรัพย์สินสมบัติของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเป็นตัวแทนในการจับจ่ายใช้สอย ดังนั้นพวกเจ้า อย่าได้หวงแหนในการบริจาคไปในทางอัลลอฮ์

⁵ คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และบริจาคทรัพย์สินของพวกเขาซึ่งพวกเขาเป็นตัวแทน ในทรัพย์สินสมบัตินั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่คือสวนสวรรค์

8. และไหนเล่าพวกเจ้าจึงไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
 ทั้ง ๆ ที่รอซูลได้เรียกร้องพวกเจ้าให้ศรัทธาต่อ
 พระเจ้าของพวกเจ้า และแน่นอน พระองค์ได้
 ทรงเอาสัญญาเกี่ยวกับพวกเจ้าแล้ว หากพวกเจ้า
 เป็นผู้ศรัทธา¹

9. พระองค์เป็นผู้ทรงประทานบรรดาอัลอายาต
 อันชัดแจ้งลงมาแก่ (มุฮัมมัด) บ่าวของพระองค์
 เพื่อทรงนำพวกเจ้าออกจากความมืดทั้งหลาย
 สู่ความสว่าง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
 เอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อพวกเจ้า²

10. และไหนเล่าพวกเจ้าจึงไม่บริจาคนในทาง
 ของอัลลอฮ์ทั้ง ๆ ที่มรดกแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย
 และแผ่นดินนี้เป็นของอัลลอฮ์³ ในหมู่พวกเจ้า
 นั้นมีผู้บริจาคนและได้ต่อสู้ (ในทางของอัลลอฮ์)
 ก่อนการพิชิต (นครมักกะฮ์) ชนเหล่านั้นย่อม
 มีฐานะสูงกว่าบรรดาผู้บริจาคนและต่อสู้ (ใน
 ทางของอัลลอฮ์) หลังจากพิชิต (นครมักกะฮ์)⁴
 และอัลลอฮ์ทรงสัญญาความดีงาม (สวนสวรรค์)

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا
 بِهِ وَإِنَّكُم مِّنْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بِّئْتَتْ بِخُرُوجِكُمْ
 مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
 لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ
 وَقَتْلَ أُولِيكُمُ الْأَعْظَمِ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنفَقُوا
 مِن بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسِرَ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٦٠﴾

¹ คือมีสิ่งใดเล่าที่ขัดขวางพวกเจ้ามิให้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่ท่านรอซูลได้เรียกร้องพวกเจ้าให้ศรัทธา
 ต่อพระเจ้าพระเจ้าผู้สร้างพวกเจ้าด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และอัลลอฮ์ทรงเอาสัญญาเกี่ยวกับพวกเจ้าโดยให้
 หลักฐานที่บ่งชี้ถึงการมีอัลลอฮ์มีอยู่ในสติปัญญาของพวกเจ้าแล้ว

² คืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้าซึ่งรอซูลของพระองค์ได้เรียกร้องพวกเจ้าให้ศรัทธาต่อพระองค์ ทรง
 ประทานอัลอายาตที่มีความหมายอันชัดแจ้งและมีหลักฐานอันแจ่มชัดคืออัลกุรอานเพื่อให้พวกเจ้าออก
 จากความมืดแห่งการปฏิเสธและการโง่ไปสู่อสงสว่างแห่งการอีมาน และวิชาความรู้อย่างดี

³ อิมามอัลฟัครกล่าวหาว่า ความหมายก็คือพวกเจ้าจะต้องตายและทิ้งมรดกไว้ แต่ทำไมพวกเจ้าจึงไม่บริจาคน
 ในทางของอัลลอฮ์เป็นการจงรักภักดีต่อพระองค์

⁴ คือผู้บริจาคนและต่อสู้หลังจากการกำหนดสัญญาสันติภาพที่อัลฮุคัยบียะฮ์ยอมจะไม่ได้รับผลบุญเท่า
 เทียมผู้บริจาคน และต่อสู้ก่อนสนธิสัญญาฯ เพราะอิสลามมีเกียรติมากขึ้นและทรัพย์สินสมบัติของมุสลิมันก็
 ได้มีมากขึ้น

13. วันที่พวกมุนาฟิกันชายและพวกมุนาฟิกันหญิงจะกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า จงมองมายังเราเถิด เพื่อเราจะได้รับแสงสว่างของพวกท่านด้วย¹ จะมีเสียงกล่าวว่า จงหันหลังกลับไปทางข้างหลังของพวกเจ้าเพื่อแสวงหาเอาเอง (ขณะนั้น) ก็จะมีกำแพงที่มีประตูบานหนึ่งมาขวางกั้นระหว่างพวกเขา ด้านในของมันนั้นมีความเมตตา และด้านนอกของมัน (ของพวกมุนาฟิกัน) มีการลงโทษ²

14. พวกเขา (มุนาฟิกัน) จะร้องเรียกเขาทั้งหลาย (บรรดามุอฺมินีน) ว่าพวกเรามีได้เคยอยู่ร่วมกับพวกท่านดอกหรือ เขาทั้งหลายกล่าวว่า แน่نون แต่พวกท่านได้ทำลายตัวของพวกท่านด้วยการกลับกลอก และพวกท่านคอยสิ่งที่เกิดขึ้น (แก่บรรดามุอฺมินีน) และพวกท่านสงสัย (ในเรื่องของศาสนา) และความหวังที่เลื่อนลอยได้หลอกลวงพวกท่าน จนกระทั่งพระบัญชาของอัลลอฮ์ได้มีมา และมัน (ชัยฏอน) ได้ล่อลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์³

15. ดังนั้นวันนี้การไถ่บาปจะไม่ถูกรับจากพวกเจ้า และจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่พำนัก

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظرونا نقنيس من نوركم قيل ارجعوا وراةكم
فالتيسوا نورا فضرِب بينهم بسور له باب باطنه فيه
الرحمة وظاهره من قبليه العذاب ﴿٥٧﴾

يَا دُونِهِمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَفْسُكُمْ وَتَرِيضُهُمْ وَأَزَلْتُمْ عَنْكُمْ آيَاتِنَا
حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَمُكُم بِاللَّهِ الْعَزُورُ ﴿٥٨﴾

قَالِيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَاؤنكم التارهي مولسكم وبس المصير ﴿٥٩﴾

¹ คือจงหันใบหน้ามามองยังเราเถิด เพื่อเราจะได้เอาแสงสว่างของพวกท่านส่องทางเดินแก่เรา

² คือด้านในของกำแพงซึ่งเป็นด้านของบรรดามุอฺมินีนมีความเมตตาคือสวนสวรรค์ ส่วนด้านนอกของกำแพงซึ่งเป็นด้านของพวกกุฟฟารมีการลงโทษคือไฟนรก

³ คือพวกมุนาฟิกันได้ตะโกนร้องเรียกบรรดามุอฺมินีนว่า พวกเรามีได้เคยอยู่ร่วมกับพวกท่านในโลกดุนยา ด้วยการจงรักภักดี การทำละหมาด การต่อสู้กับศัตรู และการบริจาคเหมือนกับพวกท่านกระทำดอกหรือ บรรดามุอฺมินีนตอบว่า ถูกต้อง แต่พวกท่านเป็นคนลับปลับคือ ซ่อนการปฏิเสธศรัทธา การจงเกลียดจงชังอิสลามและบรรดามุสลิมไว้ในจิตใจของพวกท่านจนกระทั่งความตายได้มาถึง และชัยฏอนมารร้ายได้หลอกลวงพวกท่านว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิเษก พระองค์จะไม่ทรงลงโทษพวกท่านหรอก

ของพวกเขาเจ้าคือไฟนรก มันเป็นสถานที่อันเหมาะสมแก่พวกเขา และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง¹

16. ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาจะนอบน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และสิ่งซึ่งได้มีลงมาคือความจริง และพวกเขาอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์มาแต่ก่อนนี้ แล้วช่วงเวลาที่ได้นั้นนานเกินไปแก่พวกเขา ดังนั้นจิตใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้าง และส่วนมากของพวกเขาจึงเป็นผู้ฝ่าฝืน²

17. พึงทราบเถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากการแห้งแล้งของมันแน่นอน เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายแจ่มแจ้งแก่พวกเขาแล้ว เพื่อพวกเขาจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ³

18. แท้จริงบรรดาผู้บิรจาคชายและบรรดา

﴿الْمَ بَانَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ السَّمٰوٰتِ وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوْتُوْا اَلْكِتٰبَ مِنْ قَبْلَ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَحَسَبْتَ قُلُوْبُهُمْ وَكَثِيْرٌ مِنْهُمْ فَسٰقُوْنَ ﴿۵۷﴾

﴿اَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ اٰلَاٰتِنَا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۵۸﴾

﴿اِنَّ الْمَصْدِقِيْنَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا

¹ ในวันกียามะฮ์นั้นทรัพย์สมบัติก็ดี ลูกหลานก็ดี ไม่สามารถจะนำมาเพื่อเป็นการไถ่บาปแก่พวกเขา ดังนั้นที่พำนักที่คู่ควรแก่พวกเขาก็คือไฟนรก เนื่องจากความเลวทรามแห่งจิตใจของพวกเขา

² เป็นการปรามบรรดาผู้ศรัทธาว่า ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือที่พวกเขาจะมีหัวใจที่นอบน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ สัญญาดีและสัญญาณร้ายของพระองค์ และอย่าได้เป็นเช่นพวกเขาชุก พวกคนะศอรอ์ที่อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์เตารอตและอินญีลให้แก่พวกเขา ครั้นเวลาได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานานระหว่างพวกเขากับบรรดานะบียอของพวกเขา ดังนั้นจิตใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้างด้วยการรุ่มอยู่แต่ในเรื่องของโลก ดุนยา พวกเขาจึงกลายเป็นผู้ฝ่าฝืน ไม่เชื่อฟังและจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ปฏิเสธและไม่สนใจต่อข้อใช้ข้อห้ามของศาสนา

³ คือทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาด้วยการประทานน้ำฝนลงมา และเช่นเดียวกัน ทรงทำให้จิตใจมีชีวิตชีวาด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการตักเตือนกันจะทำให้จิตใจอ่อนไหวและยำเกรง เพื่อรำลึกถึงอัลลอฮ์และสัญญาณดี สัญญาร้ายของพระองค์ และได้ทำให้สัญญาณต่างๆ เป็นที่แจ่มแจ้งแก่พวกเขาเพื่อเป็นการบ่งชี้ถึงเดชานุภาพของเรา ความรอบรู้ของเรา และความเมตตาของเรา โดยหวังว่าพวกเขาจะผู้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญเพื่อปกป้องตัวของพวกท่านให้พ้นจากความหายนะ

ผู้บริจาคหญิง และพวกเขาได้ให้อัลลอฮ์ยืม (บริจาคในหนทางของอัลลอฮ์) ด้วยการยืมที่ดี จะมีเพิ่ม (ผลบุญ) แก่พวกเขา และสำหรับพวกเขา จะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ¹

19. และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดา รออซูลของพระองค์ ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ สัตย์จริง และเป็นผู้เสียสละชีวิต ณ ที่พระเจ้า ของพวกเขา สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลของ พวกเขา และแสงสว่างของพวกเขา ส่วนบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของ เรา ชนเหล่านั้นเป็นชาวนรก²

20. พึงทราบเถิดว่า แท้จริงการมีชีวิตอยู่ใน โลกนี้มีข้ออื่นใด เว้นแต่เป็นการละเล่นและการ สนุกสนานร่าเริง และเครื่องประดับและความ โอ้อวดระหว่างพวกเจ้า และการแข่งขันกัน สะสมในทรัพย์สินและลูกหลาน³ เปรียบเสมือน

حَسَنًا يُضَعَّفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٩﴾

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ
وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَكَآثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَمَثَلِ عَيْبٍ أَحْمَجَ الْكُفَّارِ بِنَانِهِ ثُمَّ يَسْبِغُ فَرَنَّهُ
مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ

¹ คือบรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาแก่คนยากจน โดยหวังพระพักตร์ของอัลลอฮ์ และบรรดา ผู้บริจาคในหนทางของอัลลอฮ์ และในแนวทางที่ดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ และให้อัลลอฮ์ยืมด้วยการ บริจาคไปในทางกุซาด โดยปราศจากการลำเลิก การอวดอ้าง และหวังชื่อเสียง พวกเขาเหล่านั้นอัลลอฮ์ ทรงเพิ่มผลบุญเป็นร้อยเท่าพันเท่า นั่นคือสวนสวรรค์

² ชนเหล่านั้น ผู้มีลักษณะเป็นผู้มีอิมานต่ออัลลอฮ์และบรรดารออซูลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับตำแหน่ง อันสูง คือเป็นผู้มีสัตย์จริง และเป็นผู้เสียสละชีวิตในทางของอัลลอฮ์ มุญาฮิดกล่าวว่า ทุกคนที่ศรัทธาต่อ อัลลอฮ์และบรรดารออซูลของพระองค์เขาคือผู้สัตย์จริง และผู้เสียสละชีวิตในทางอัลลอฮ์ (ชะฮีด) สำหรับ พวกเขาเหล่านั้นจะได้รับผลบุญอันใหญ่หลวงในวันอาคิเราะฮ์ และแสงสว่างก็จะส่องรัศมีมายังพวกเขา ทุก ๆ ด้าน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธต่อการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นเป็นชาวนรก และพำนักอยู่ในนรกตลอดกาล

³ การมีชีวิตอยู่ในโลกดูนยานี้เปรียบเสมือนเป็นเรื่องจินตนาการมีผลประโยชน์น้อย สูญหายอย่างรวดเร็ว นี่คือข้อเท็จจริง ดังนั้นการละเล่นกิติ การสนุกสนานร่าเริงกิติ การประกวดประชันโอ้อวดกันกิติ และ การแข่งขันกันสะสมทรัพย์สินและลูกหลานกิติ ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่จะนำความยุ่งยาก ความเหนื่อยยาก และความลำบากยากเข็ญมาสู่ตัวเขาเองได้

เช่น น้ำฝนที่การงอกเงยพืชผลยังความพอใจให้แก่สิกร แล้วมันก็เหี่ยวแห้ง เจ้าจะเห็นมันเป็นสีเหลือง แล้วมันก็กลายเป็นเศษเป็นชิ้นแห้ง¹ ส่วนในวันปรโลกนั้นมีการลงโทษอย่างสาหัส และมีการอภัยโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ มิใช่อื่นใด นอกจากการแสวงหาผลประโยชน์แห่งการหลอกลวงเท่านั้น²

21. จงเร่งรีบไปสู่การขอกฎโทษจากพระเจ้าของพวกเขา และสวนสวรรค์ซึ่งความกว้างของมันประหนึ่งความกว้างของชั้นฟ้าและแผ่นดิน (ซึ่งสวรรค์นั้น) ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาราอูซของพระองค์³ นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้โปรดปรานอันใหญ่หลวง⁴

¹ การกระทำดังกล่าวข้างต้นนั้นเปรียบเสมือนสิกรหรือชาวสวนที่มองดูพืชผลของเขาหลังจากได้รับน้ำฝนแล้ว มันจะงอกเงยออกดอกออกผลนำความปลาบปลื้มมาสู่เขา หลังจากนั้นพืชผลเหล่านั้นก็จะเหี่ยวแห้งกลายเป็นสีเหลืองเป็นเศษเป็นชิ้นไปในที่สุด นี่แหละคือสภาพของโลกดุนยา มีสภาพคล้ายคลึงกับพืชผลตามขั้นตอนดังกล่าว

² ส่วนการตอบแทนในโลกอาคิเราะฮ์นั้นมีการลงโทษอย่างเจ็บปวด หรือการอภัยโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์สำหรับผู้กระทำความดี การดำรงชีวิตอยู่ในโลกดุนยาเพราะความไร้เกียรติของมันนั้น และความสุขสบายอย่างรวดเร็วของมันมิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นการหลอกลวงแก่ผู้ที่หลงใหลกับมันเท่านั้น

³ การแข่งขันกันด้วยการขอกฎโทษและกลับเนื้อกลับตัว เพื่อให้พระเจ้าของพวกเขาเจ้าอภัยโทษในความผิดของพวกเขา เพื่อจะได้เข้าสวนสวรรค์แห่งพระเจ้าของเจ้า ซึ่งความกว้างของสวนสวรรค์เท่ากับความกว้างของชั้นฟ้าและแผ่นดิน ซึ่งถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาราอูซของพระองค์

⁴ กล่าวคือ การอภัยโทษและการเข้าสู่สวนสวรรค์นั้นเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่จะประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ที่แข่งขันกันไปสู่การขอกฎโทษ แล้วก็ศรัทธาปฏิบัติคุณงามความดีและปลื้มตัวให้พ้นจากการทำชริกและการทำบาป นั่นแหละเขาเป็นหนึ่งในผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จะประทานความโปรดปรานให้แก่เขา

وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿٥٧﴾

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٥٧﴾

22. ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม่แต่ในตัวของพวกเขาเอง เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะบังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงนั้นมันเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮ์¹

23. เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่ได้สูญเสียไปจากพวกเขา และไม่ตีใจต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเขา² และอัลลอฮ์มีทรงชอบทุกผู้หึงจองหอง และผู้คุยโวไ้อวด

24. คือบรรดาผู้ที่ตระหนี่ และสั่งสอนคนอื่นให้ตระหนี่ และผู้ที่ผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์ทรงพอเพียง และทรงได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน³

25. โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดารอซูลของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง และเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บน

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٥٧﴾

لِكَيْ لَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٥٨﴾

الَّذِينَ يَخْلُوتُ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٥٩﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ

¹ สิ่งที่เกิดขึ้นในแผ่นดินนี้เช่น เคราะห์กรรมต่างๆ เป็นต้นว่าความแห้งแล้ง แผ่นดินไหว การสูญเสียพืชผล การเจ็บไข้ได้ป่วย ความยากจน และการสูญเสียลูกหลานญาติพี่น้อง ทั้งหมดนี้ได้ถูกบันทึกไว้ในอัลลูฮ์ อัลมะฮะซุฟุฮ์แล้วพร้อมด้วยจำนวน ขนาด วิธีการ วันเวลาและสถานที่ของมัน ทั้งนี้ก่อนที่พระองค์จะทรงให้เกิดขึ้น

² และได้บันทึกไว้ด้วยเพื่อมิให้พวกเขาเสียใจต่อสิ่งที่สูญเสียไป ในความโปรดปรานที่ได้รับในโลกดุนยา และเพื่อมิให้พวกเขาตีใจต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา

³ อัลลอฮ์ทรงกล่าวเตือนบรรดามุอมีนถึงลักษณะที่น่าเกลียด ซึ่งพระองค์มิทรงชอบที่จะให้มีขึ้นแก่มุอมีน นั่นก็คือ การหึง จองหอง โอหัง และการคุยโววดอ้าง แก่เพื่อนมนุษย์ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขา เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ตระหนี่ไม่ยอมบริจาคในแนวทางของอัลลอฮ์ อีกทั้งยังเลียมสอนคนอื่นให้ตระหนี่ไม่บริจาคในทางของพระองค์ และผินหลังออกจากการอีมาน การจงรักภักดีและการยอมรับข้อดีเตือนแห่งพระเจ้า อัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นทรงพอเพียงจากเขาและการบริจาคของเขา ทรงได้รับการสรรเสริญในตัวพระองค์และคุณลักษณะของพระองค์ การผินหลังออกจากการสรรเสริญพระองค์จะไม่เกิดโทษแก่พระองค์ และการจงรักภักดีของปวงผู้จงรักภักดีจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พระองค์

ความเที่ยงธรรม¹ และเราได้ให้มีเหล็กขึ้นมา เพราะในนั้นมีความแข็งแรงแรงมาก และมีประโยชน์มากหลายสำหรับมนุษย์² และเพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรู้ถึงผู้ที่ช่วยเหลือพระองค์ และบรรดาราชูสของพระองค์ (มีความเชื่อมั่น) โดยทางลับ (ต่อพระองค์) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ³

26. (ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์) โดยแน่นอน เราได้ส่งนูหฺและอิบรอฮีม และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขาทั้งสองเป็นนะบี และเราได้ประทานคัมภีร์ (อัลเตวารอต อัชชะบูร อัลอินญีล และอัลกุรอาน) ดังนั้นบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกตอง และส่วนมากในหมู่พวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืนหลงทาง⁴

لِّلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرَسُولَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٥٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا
النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمَنَّم مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسْتَفْسِقُوا ﴿٥٧﴾

¹ เราได้ส่งบรรดาราชูสของเรามาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งและสิ่งปาฏิหาริย์ที่ชัดเจนและเราได้ประทานคัมภีร์ลงมาพร้อมกับพวกเขา ซึ่งในคัมภีร์นั้นๆ นำความสุมาสู่มนุษยชาติ และเราได้ประทานความยุติธรรมหรือตราขุมมาพร้อมกับพวกเขาเพื่อให้มนุษย์ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรมในการปฏิบัติซึ่งกันและกัน

² และเราได้ประทานเหล็กมาหมายถึงให้มีเหล็กขึ้นมา เพราะเหล็กนั้นมีความแข็งแรงแรงเพื่อใช้ในการทำอาวุธสงครามและมีประโยชน์อื่นๆ อีกมากมายในเรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมหนัก

³ ตามที่อัลลอฮ์ ตะอาลาได้ทรงประทานสิ่งต่างๆ ลงมานั้นก็เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงรู้ว่าใครบ้างที่ได้ช่วยเหลือสนับสนุนพระองค์ และบรรดาราชูสของพระองค์ด้วยการต่อสู้ดิ้นรนและการยืนหยัดเคียงข้างกับพวกเขาในขณะที่พวกเขาทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนาของพระเจ้าของพวกเขาโดยทางลับ หมายถึงว่าพวกเขามิได้เห็นอัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยสายตาของพวกเขา พระองค์เป็นผู้ทรงพลังไม่ทรงต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใด จากปวงบ่าวของพระองค์และเป็นผู้ทรงอำนาจ

⁴ คือขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ว่า โดยแน่นอนเราได้ส่งนูหฺ ซึ่งเป็นบิดาคคนที่สองและอิบรอฮีมซึ่งเป็นบิดาแห่งบรรดานะบี และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขาทั้งสองเป็นนะบี พร้อมกับได้ประทานคัมภีร์ทั้ง 4 ให้ลูกหลานของเขาทั้งสองจากลูกหลานของอิบรอฮีม และนูหฺ มีบางคนยึดมั่นอยู่ในแนวทางอิสลามและก็มีจำนวนมากที่หลงทางและฝ่าฝืน ไม่ยอมเชื่อฟัง และหันห่างออกจากแนวทางที่ถูกตอง

27. แล้วเราก็ได้ส่งบรรดารอซูลของเราติดตาม ร่องรอยของพวกเขา และเราได้ส่งอีซา อิบน์ มัรยัมตามมา และเราได้ประทานอินญีลให้แก่เขา¹ และเราได้บันดาลความสงสารและความเมตตาให้เกิดขึ้นในจิตใจของบรรดาผู้ที่เชื่อฟัง ปฏิบัติตามเขา ส่วนการเป็นนักบวชนั้น เรามีได้บัญญัติมันขึ้นมาจากพวกเขา (เว้นแต่) พวกเขาประดิษฐ์มันขึ้นมา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ แต่พวกเขามีได้เอาใจใส่เท่าที่ควรกระทำมัน กระนั้นก็ดี เราก็ได้ประทานรางวัลของพวกเขาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

28. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์ และจงศรัทธาต่อรอซูลของพระองค์เถิด พระองค์จะทรงประทานความเมตตาของพระองค์ให้แก่พวกเจ้าสองเท่าและจะทรงให้มีแสงสว่างแก่พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ดำเนินชีวิตด้วยมัน และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

تَمَّ قَعْتَنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَعْتَنَا
بِعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَرَهَابَيْنَةَ أَتَدْعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ
إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَارِعُوهَا حَقَّ رِعَابِهَا
فَتَأْتِنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرُهُمْ
وَكَبِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٥٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِ وَيَعْفَركُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٨﴾

¹ และได้ส่งรอซูลคนแล้วคนเล่า จนกระทั่งถึงอีซา และได้ประทานคัมภีร์อินญีลมาเผยแผ่แก่พวกเขา

² โอ้บรรดาผู้ศรัทธาต่ออีซา อิบน์ มัรยัม และมุซาเอ๋ย จงอย่าเกรงการลงโทษของอัลลอฮ์ และศรัทธาต่อมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อยู่ละยิวะซัลลัม และเชื่อฟังปฏิบัติตามเขา อัลลอฮ์จะประทานการตอบแทนคือความเมตตาให้แก่พวกเจ้าสองเท่า เนื่องด้วยการอิมานต่อหน้าบิชองพวกเจ้า และต่อหน้ามุฮัมมัดคือลัลลอฮ์อยู่ละยิวะซัลลัม และพระองค์จะทรงประทานแสงสว่างให้แก่พวกเจ้าในโลกดุนยา เพื่อที่พวกเจ้าจะได้ดำเนินชีวิตอยู่บนแนวทางของอัลลอฮ์ (ฮิดาเยฮ์) และในโลกอาคิเราะฮ์ พวกเจ้าจะได้เดินบนสะพานศิรอฎิลมุสตะกิมด้วยแสงสว่างนั้นไปสู่สวนสวรรค์ และเพื่อพระองค์จะทรงยกโทษให้พวกเจ้าทั้งในอดีตและปัจจุบัน

29. ทั้งนี้เพื่อให้อะฮ์ลุลกิตาบจะรู้ว่าพวกเขาไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดในความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และแท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงโปรดปรานอันใหญ่หลวง¹

لَتَلْبَعَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ
عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَإِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٥٧﴾

¹ ทั้งนี้เพื่อให้อะฮ์ลุลกิตาบ คือพวกยะฮูด และพวกนะศอรอ ซึ่งปฏิเสธศรัทธาต่อพระบิหมฮัมมัด คือลัลลอฮ์ ซุละลัยฮิวะซัลลัม และไม่เคยยอมรับนับถืออิสลาม เพื่อให้พวกเขาได้รู้ว่า พวกเขาไม่มีอำนาจใดๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานของอัลลอฮ์ออก เพราะความโปรดปรานนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ที่พระองค์จะทรงประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น

ทรงได้ยินด้วยคำของสตรีที่กำลังโต้แย้งเจ้าในเรื่องสามีของนาง และนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์” (58:1)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติการไต่ถามของการหย่าแบบสมัยญาฮิลียะฮ์ “บรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาในหมู่พวกเขาว่าเสมือนแม่ของพวกเขา นั้น พวกนางมิได้เป็นแม่ของพวกเขา บรรดาแม่ของพวกเขามิได้เป็นอื่นใดนอกจากพวกนางเป็นผู้ให้กำเนิดพวกเขาเท่านั้น และแท้จริงพวกเขานั้นกล่าวคำพูดที่น่าเกลียดและกล่าวเท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ทรงอภิเษก ทรงยกโทษให้เสมอ” (58:2)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องการซุบซิบ ซึ่งเป็นการพูดคุยกันลับ ๆ ระหว่างสองคนหรือมากกว่านั้น ในเรื่องนี้เป็นนิสัยของพวกยะฮูดและพวกมุนาฟิกันที่ต้องการจะทำร้ายบรรดามุอิมินผู้ศรัทธา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติในเรื่องนี้และได้กล่าวเตือนบรรดามุอิมินผู้ศรัทธาถึงบั้นปลายของมัน “เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน การซุบซิบกันในสามคนจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่พระองค์จะทรงเป็นที่สี่ของพวกเขา” (58:7)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกยะฮูดที่ถูกสาปแช่ง ซึ่งพวกเขาได้เข้ามาร่วมในที่ประชุมของท่านรอซูล คืออลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลาม์ โดยกล่าวทักทายด้วยคำทักทายที่เป็นปรีศนา โดยผิวเผินแล้วเป็นคำอวยพรและความสันติสุข แต่ซ่อนเร้นภายในไว้ด้วยการสาปแช่ง การกล่าวร้าย และหมิ่นประมาท เช่น คำกล่าวของพวกเขาที่ว่า “อัสซามุอะลัยกะยามุฮัมมัด” หมายถึงความตายจงมีแต่ท่าน “และเมื่อพวกเขามาหาเจ้าพวกเขาจะกล่าวทักทายไม่เหมือนกับที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวทักทายด้วยคำพูดนั้น” (58:8)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิกันอย่างละเอียดพอสมควร โดยที่พวกเขาได้คบพวกยะฮูดเป็นเพื่อนเป็นพิเศษ พวกเขารักพวกยะฮูด สนับสนุนและให้ความช่วยเหลืออีกทั้งได้ถ่ายทอดนำความลับของบรรดามุอิมินไปให้พวกเขาอีกด้วย ซูเราะฮ์ได้เปิดโปงพวกเขาว่า “เจ้ามิเห็นดอกหรือบรรดาผู้ที่เป็นมิตรกับชนกลุ่มหนึ่งซึ่งอัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา” (58:14)

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงข้อเท็จจริงของการรักเพื่ออัลลอฮ์ และการเกลียดชังเพื่ออัลลอฮ์ซึ่งเป็นมูลฐานของการศรัทธา และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวของศาสนาดังนั้นจำเป็นต้องปฏิบัติเพื่อให้การศรัทธามีความสมบูรณ์ด้วยการเป็นศัตรูกับผู้

เป็นศัตรูกับอัลลอฮ์ “เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกรักใคร่ชอบพอผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเขาหรือลูกหลานของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพวกเขา” (58:22)

ซูเราะฮ์นี้อ่านได้ทั้งสองอย่างคือ “อัลมูญาดิละฮ์” และ “อัลมูญาดะละฮ์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงได้ยินถ้อยคำของ
สตรีที่กำลังโต้แย้งกับเจ้าในเรื่องสามีของนาง
และนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้น
ทรงได้ยินการตอบโต้ของเจ้าทั้งสอง แท้จริง
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรู้เห็นเสมอ¹

2. บรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาใน
หมู่พวกเจ้าว่าเสมือนแม่ของพวกเขา นั้น พวก
นางมิได้เป็นแม่ของพวกเขา บรรดาแม่ของ
พวกเขา มิได้เป็นอื่นใดนอกจากเป็นผู้ให้กำเนิด
พวกเขาเท่านั้น และแท้จริงพวกเขานั้นกล่าว
คำพูดที่น่าเกลียดและกล่าวเท็จ และแท้จริง
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ทรงยกโทษให้
เสมอ²

3. และบรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขา
ว่าเสมือนแม่ของพวกเขา นั้น แล้วพวกเขาจะ
คืนสู่ถ้อยคำที่พวกเขาได้กล่าวไว้ ดังนั้น (สิ่ง
ที่จำเป็นแก่เขาต้องปฏิบัติคือ) การปล่อยทาส
หนึ่งคนก่อนที่เขาทั้งสองจะแตะต้องต่อกัน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي
إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ خَوَاوِكُمْ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٥٨﴾

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ
أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدَتْهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا
وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تَوْعُظُونَ
بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٦٠﴾

¹ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในเรื่องของเคาะละฮฺ บุตรี ซะอฺละบะฮฺ อัลอันศอรียะฮฺ และสามีของนางคือ
เอาส อิบน์ อัศศอมิต คือนางได้มาร้องเรียนต่อท่านรอสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม เรื่องสามี
ของนางกล่าวกับนางขณะที่เกิดโทสะว่า "เธอเป็นเสมือนกับแม่ของฉัน" การกล่าวด้วยคำพูดเช่นนี้ใน
สมัยนั้นถือว่าเป็นการหย่า อัลลอฮ์ทรงได้ยินการโต้แย้งระหว่างเจ้าทั้งสอง ดังนั้นอัลอายะฮ์ทั้ง 4 ของ
ซูเราะฮ์อัลมูญาตะละฮ์จึงถูกประทานลงมา

² การที่พวกเขาหย่าภรรยาของพวกเขาด้วยการเรียกพวกนางเป็นแม่นั้น เป็นการกล่าวคำพูดที่น่าเกลียด
และไม่ถูกต้องและเป็นการกล่าวคำเท็จ เพราะบรรดาแม่ของพวกเขานั้นเป็นผู้ให้กำเนิดพวกเขา จะเป็น
ภรรยาไม่ได้

(ร่วมหลับนอน) นั่นคือสิ่งที่พวกเจ้าถูกเตือน
เอาไว้ (ใช้ให้ปฏิบัติ) และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อยิ่ง
ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ¹

4. ส่วนผู้ที่ไม่สามารถหา (หาส) ได้ ก็ต้องถือ
ศีลอดสองเดือนติดต่อกัน ก่อนที่เขาทั้งสองจะ
แตะต้องต่อกัน (ร่วมหลับนอน) สำหรับผู้ที่ไม่
สามารถจะถือศีลอดได้ ก็ต้องให้อาหารแก่คน
ยากจนจำนวนหกสิบคน ทั้งนี้เพื่อจะให้พวก
เจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์²
นั่นคือขอบเขตของอัลลอฮ์ และสำหรับพวก
ปฏิบัติศรัทธานั้น จะได้รับการลงโทษอย่าง
เจ็บปวด³

5. แท้จริงบรรดาผู้ต่อต้านอัลลอฮ์ และรอซูล
ของพระองค์ พวกเขาจะถูกทำให้อับยศเช่นเดียวกับ
บรรดาก่อนหน้าพวกเขาได้ถูกทำให้อับยศ
มาก่อนแล้ว⁴ และแน่นอน เราได้ประทาน
อายาตทั้งหลายอันชัดแจ้ง และสำหรับพวก

مَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مِمَّا بَعَيْنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَتَمَاتَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا
ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيَلْكَ حُدُودَ اللَّهِ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٢﴾

¹ บรรดาผู้หย่าภรรยาของพวกเขาโดยเปรียบเทียบนางเป็นแม่ของพวกเขา และต้องการจะคืนดีกับพวก
นาง จึงจำเป็นที่พวกเขาจะต้องปฏิบัติก่อนร่วมหลับนอนด้วยกันก็คือ การปล่อยหาสหนึ่งคน นั่นคือ
บัญญัติของอัลลอฮ์ที่บรรดามูมินจะต้องยึดถือปฏิบัติ

² สำหรับผู้ที่ไม่สามารถจะหาหาสมาปลดปล่อยได้ ก็จะต้องถือศีลอดเป็นเวลาติดต่อกัน 60 วัน หากเขา
ไม่สามารถกระทำได้ ก็จำเป็นต้องให้อาหารแก่คนยากจนชัดเจน 60 คน ข้อบัญญัติดังกล่าวมานั้นเพื่อ
ให้พวกเจ้าถือปฏิบัติ และเพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ เพราะการอีมานคือ
การเชื่อมั่นทั้งคำพูดและปฏิบัติ และการเชื่อฟังกัตตี้อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์คือการอีมาน ส่วน
การฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ และรอซูลก็คือการปฏิบัติศรัทธาตนเอง

³ นั่นคือข้อปฏิบัติ และขอบเขตของอัลลอฮ์ พวกเจ้าอย่าได้ล่วงเกินเป็นอันขาด

⁴ คือบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อฟัง ได้แย้ง และเป็นศัตรูกับอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับความ
อับยศและการเหยียดหยามเช่นเดียวกับประชาชาติในสมัยก่อนๆ ได้รับมาแล้ว

ปฏิบัติสรีทธาจะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู¹

6. วันที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นคืนชีพขึ้นมา แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเขาทราบถึงสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติไว้² อัลลอฮ์ทรงประเมินมันไว้อย่างครบถ้วน แต่พวกเขาเสื่อมมันและอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งทุกอย่าง³

7. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน การซุบซิบกันในสามคนจะไม่เกิดขึ้น เว้นแต่พระองค์จะทรงเป็นที่สี่ของพวกเขา และมันจะไม่เกิดขึ้นในห้าคน เว้นแต่พระองค์ทรงเป็นที่หกของพวกเขา และมันจะไม่เกิดขึ้นน้อยกว่านั้น และจะไม่เกิดขึ้นมากกว่านั้น เว้นแต่พระองค์จะทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในแห่งหนใด แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งพวกเขาให้ทราบในวันกิยามะฮ์ ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ (ในโลกดุนยา) แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง⁴

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَخْصَنَ اللَّهُ وَنُصُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ
وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آذَنَ مِنْ دَلَكْ
وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنْ كَانُوا تَمَّ يَتَسَفَهَرُونَ
يَمَاعِلُوا أَيَّومِ الْقِسْمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾

¹ คือเราได้ประทานครุฑฐานอันขัดแจ้งมาเพื่อยืนยันถึงสัจจะของรูดของเรานในสิ่งที่ท่านได้นำมาเผยแผ่แก่พวกเขา กระนั้นก็ดีพวกเขาถึงยังต่อต้านและเป็นศัตรูกับท่าน ดังนั้นอัลลอฮ์จึงได้ให้พวกเขาได้รับความต่ำต้อยและอับยศในโลกดุนยา และได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสูในโลกอาคิเราะฮ์

² ในวันกิยามะฮ์จะทรงให้พวกเขาอาชญากรทั้งหลายฟื้นคืนชีพขึ้นมาอยู่ในสถานที่เดียวกัน แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงความผิดที่พวกเขาได้กระทำไปในโลกดุนยา

³ คืออัลลอฮ์ทรงประเมินผลในสมุ้ตบ้นที่กการงานของพวกเขาในขณะที่ได้กระทำไว้ พวกเขาเสื่อมการกระทำ ความผิดของพวกเขาโดยมีความเชื่อมั่นว่าจะไม่มีการสอบสวนและการตอบแทน

⁴ ความหมายของอายะฮ์นี้ก็คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอยู่ร่วมกับบ่าวของพระองค์ ทรงสอดส่องต่อสภาพและการงานของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขากระซิบกระซาบกัน ไม่มีสิ่งใดในกิจการของบ่าวบ้างที่จะซ่อนเร้นต่อพระองค์ ดังนั้นพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไปไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนพวกเขาในวันกิยามะฮ์

10. แท้จริงการซุบซิบนินทากันนั้นเป็นการทำงาน
ของชัยฏอน เพื่อมันจะก่อความเสียหายให้แก่
บรรดามุอฺมิน แต่มันจะไม่ให้ร้ายแต่อย่างใด
แก่พวกเขา เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และ
เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้น บรรดามุอฺมินต้องมอบ
ความไว้วางใจ¹

11. โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อได้มีเสียงกล่าว
แก่พวกเจ้าว่า จงหลีกที่ให้ในที่ชุมนุม พวกเจ้า
ก็จงหลีกที่ให้เขา เพราะอัลลอฮ์จะทรงให้ที่
กว้างขวางแก่พวกเจ้า² (ในวันกียามะฮ์) และ
เมื่อมีเสียงกล่าวว่าจงลุกขึ้นยืนจากที่ชุมนุม
นั้น พวกเจ้าก็จงลุกขึ้นยืน เพราะอัลลอฮ์จะ
ทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาใน
หมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลาย
ชั้น และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้า
กระทำ³

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا لِيُؤْذِنَ اللَّهُ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَسَحُوا
فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ
وَإِذَا قِيلَ آنشُرُوا فَأَنشُرُوا إِنَّ رَبَّعَ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٥٩﴾

¹ การซุบซิบที่เป็นบาปและเป็นศัตรูนั้นมาจากชัยฏอน โดยพวกเขาคิดว่าจะเป็นการให้ร้ายแก่บรรดา
มุอฺมิน แต่มันหาเป็นเช่นนั้นไม่ เว้นแต่ด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ดังนั้นแต่อัลลอฮ์เท่านั้นมิใช่ผู้อื่น
จากพระองค์จำเป็นแก่บรรดามุอฺมินจะต้องมอบความไว้วางใจ

² คือพวกเจ้าจงหลีกที่ให้กว้างในที่ชุมนุมเพื่อวิชาการหรือเพื่อการรำลึก เพราะอัลลอฮ์จะทรงให้กว้างขวาง
แก่พวกเจ้าในสวนสวรรค์ ในเรื่องของริซกีและในกุบูร อิมามอัลฟัครกล่าวว่ ในอายะฮ์ที่ว่า “อัลลอฮ์จะ
ทรงให้ที่กว้างขวางแก่พวกเจ้า” นั้นมีความหมายโดยทั่วไปในทุกสิ่งที่ถูกเรียกกร้องให้มีกรกว้างขวาง
เช่น สถานะที่ ริซกี การมีจิตใจกว้างขวาง ในกุบูร และในสวนสวรรค์ ในอายะฮ์นี้เป็นบ่งชี้ว่า ทุกคนที่
ให้ความกว้างขวางแก่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ในเรื่องของความดีและความสุขสบายแล้วอัลลอฮ์ก็จะให้ความ
กว้างขวางแก่เขาทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์

³ คืออัลลอฮ์จะทรงยกย่องให้เกียรติในตำแหน่งที่สูงหลายชั้นในสวนสวรรค์แก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติ
ตามคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และแก่บรรดาคนรู้ในหมู่พวกเขาโดยเฉพาะ

สาบานในเรื่องโกหกทั้งนั้น ทั้ง ๆ ที่พวกเรารู้ดีอยู่แล้ว¹

15. อัลลอฮ์ทรงเตรียมการลงโทษอย่างสาหัสไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพวกเขานั้น สิ่งที่พวกเขากระทำไปมันชั่วช้าจริง ๆ²

16. พวกเขาได้ยึดถือเอาการสาบานของพวกเขาเป็นโล่ป้องกัน แล้วพวกเขาก็ขัดขวางผู้คนให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ ดังนั้นสำหรับพวกเขา จะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู³

17. ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และลูกหลานของพวกเขาจะไม่ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้แต่อย่างใด คนเหล่านั้นเป็นชาวนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล⁴

18. วันที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาทั้งหมด แล้วพวกเขาก็จะสาบานต่อพระองค์

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ حُجَّةً فُصِّدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾

لَنْ نُنْفِئَهُمْ عَنْ أَمْوَالِهِمْ وَلَا أَوْلَادِهِمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

يَوْمَ يَبْعَهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٨﴾

¹ เป็นการแปลกใจในเรื่องของพวกมุนาฟิกัน คือพวกเขาได้อ้างถึงการอيمانว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาในเวลาเดียวกันพวกเขาได้คบพวดยะฮูดเป็นมิตร ซึ่งพวกนี้อัลลอฮ์ทรงกริ้วต่อพวกเขา นอกจากนี้พวกมุนาฟิกันยังได้นำเอาความลับของบรรดามุอิมินไปบอกแก่พวดยะฮูดอีกด้วย บุคคลจำพวกนี้อัลลอฮ์ตะอาลา ได้ประณามพวกเขาไว้ในซูเราะฮ์ อั้นนิซาอ์ อายะฮ์ 143

² เพราะเหตุการณั้กลับกลอกของพวกเขา อัลลอฮ์จึงได้เตรียมการลงโทษอย่างสุดแสนสาหัสไว้สำหรับพวกเขาแล้ว คืออยู่ในนรกกันบ้ัง

³ เพราะความกลัวจะถูกฆ่า พวกเขาจึงใช้การสาบานแบบโกหกเพื่อเป็นโล่ป้องกันตัวของพวกเขา นอกจากนี้พวกเขายังขัดขวางมิให้มุฮาซันเพื่อเข้าสู่อิสลาม ด้วยการเกลี้ยกล่อมให้เกิดความสงสัยแก่บรรดาผู้ที่จิตใจอ่อนแอ และเล่ห์เพทุบายแก่บรรดามุสลิม แน่หนอนสำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษอย่างหนักและน่าอดสูที่สุด

⁴ ในวันอาคิเราะฮ์นั้นทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาสะสมและรวมไว้ก็ดี และลูกหลานที่พวกเขาภาคภูมิใจก็ดี สิ่งเหล่านั้นจะไม่ช่วยหรือป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

ดังเช่นที่พวกเขาสาบานต่อพวกเขา และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขาอยู่บนสิ่งหนึ่งแห่งความจริงแล้ว พึงทราบเถิด แท้จริงพวกเขาเป็นผู้โกหก¹

19. ชัยฏอนมารร้ายได้เข้าไปครอบงำพวกเขาเสียแล้ว มันจึงทำให้พวกเขาลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้น คือบรรดาพรรคพวกของชัยฏอน พึงทราบเถิดว่า แท้จริงพรรคพวกของชัยฏอนนั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน²

20. แท้จริงบรรดาผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ชนเหล่านั้นอยู่ในหมู่ผู้อัปยศอดสู³

21. อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ว่า แน่นอนช้าและรอซูลของข้าจะมีชัยชนะเหนือกว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจเหนือ⁴

22. เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกรักใคร่ชอบพอผู้ที่ต่อต้าน

أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَٰسِقُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ
فِي الْأَذْلَىٰ ۗ ﴿٢٠﴾

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَىٰ ۗ أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَلَوْ كَانُوا

¹ ในวันกียามะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมา ในวันที่พวกเขาจะสาบานต่อหน้าพระองค์ว่าพวกเขาเป็นมุอิมิน เหมือนกับที่พวกเขาได้เคยสาบานต่อหน้าพวกเขาว่า พวกเขาเป็นมุอิมิน โดยที่พวกเขาคาดคิดว่า การสาบานของพวกเขาในวันอาคิเราะฮ์จะช่วยให้พวกเขาได้รับพ้นจากการถูกฆ่ามาแล้วในโลกดุนยา

² พวกเขาเหล่านั้นชัยฏอนได้เข้าไปครอบงำจิตใจของพวกเขา จึงทำให้พวกเขาลืมรำลึกถึงอัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นลูกน้องของชัยฏอน และพวกที่เป็นลูกน้องและพลพรรคของชัยฏอน แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในสภาพขาดทุน และหลงทาง

³ แน่นอนบรรดาผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติข้อใช้และข้อห้ามของอัลลอฮ์ของรอซูลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับการอัปยศอย่างน่าอดสูและห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์

⁴ อัลลอฮ์ทรงบันทึกไว้ที่ลู่หะหุฟุซ และทรงกำหนดไว้ว่า จะให้รอซูลของพระองค์มีชัยชนะเหนือศัตรูของพระองค์ด้วยหลักฐานและด้วยคมดาบ

อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์¹ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเขา หรือลูกหลานของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม² คนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพวกเขา และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มีพลังมากขึ้นด้วยการสนับสนุนของพระองค์ และจะทรงให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์ โดยเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล³ อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีปรีดาต่อพระองค์ คนเหล่านั้นคือพรรคของอัลลอฮ์ ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ⁴

أَبَاءَهُمْ وَأَبْنَاؤَهُمْ
أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمْ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ
أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٨﴾

¹ บรรดานักตีฟซีรอธิบายว่า ความมุ่งหมายของอายะฮ์นี้ ก็คือห้ามมิให้บรรดามุอมีนคบและรักใคร่ชอบพอพวกกุฟฟาร และผู้กระทำความผิด แต่สำนวนของอายะฮ์มาในรูปแบบของการบอกเล่าที่เน้นถึงการห้ามมิให้กระทำ อิมามอัลฟัครุกล่าว่า ความหมายก็คือ การอิมานจะอยู่ร่วมกับการรักใคร่ชอบพอคัศฎุรของอัลลอฮ์ไม่ได้

² สาเหตุที่ระบุไว้ในอายะฮ์นี้ก็เพราะอะบูอับัยตะฮ์ได้ฆ่าพ่อของเขา คือ อัลญุรรอห ในสงครามบัตร์ อะบูบักร อัศคีดีดิก ตั้งใจจะฆ่าลูกของเขาคือ อับดุลรอหมาน มุศอับอิบน์ อุไมร ฆ่าพี่ชายของเขา คือ อุบัยด อิบน์ อุไมรในสงครามบัตร์ ฮัมซะฮ์ อาลีและอุบัยตะฮ์ อิบน์ อัลฮาริส ฆ่าญาติของพวกเขาคือ อุตบะฮ์ ซัยบะฮ์ และอัลวะลีด อิบน์ อุตบะฮ์ ในสงครามบัตร์

³ คือจะทรงให้การศรัทธาของพวกเขาหนักแน่นอยู่ในจิตใจ จึงเป็นหัวใจที่เต็มไปด้วยการศรัทธาเชื่อมั่น และมีความบริสุทธิ์ และจะทรงเสริมให้พวกเขามีพลังเข้มแข็งด้วยการช่วยเหลือและสนับสนุนจากพระองค์ นอกจากนั้นพวกเขายังพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ที่เพียบพร้อมด้วยความสุขนานาชนิดอย่างสมบูรณ์และพำนักอยู่ตลอดเวลา

⁴ คือพระองค์จะทรงรับภาระงานของพวกเขาและทรงโปรดปรานต่อพวกเขา และพวกเขาก็ได้รับการตอบแทนจากพระองค์ ดังนั้นพวกเขาจึงยินดีปรีดาต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขา ที่กล่าวถึงความโปรดปรานของพระองค์ต่อพวกเขาหลังจากได้เข้าไปในสวนสวรรค์แล้ว ก็เพราะว่าเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ และเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติยิ่ง บรรดาผู้ที่อยู่ในพรรคของอัลลอฮ์ พวกเขาคือผู้ที่ประสบความสำเร็จชนะทั้งในโลกนี้และปรโลก

(59) ซูเราะฮ์ อัลฮัซร

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 24 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮัซร

ซูเราะฮ์ อัลฮัซร เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราบทบัญญัติเช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์อื่น ๆ แกนหลักของซูเราะฮ์นี้คือการกล่าวถึงสงครามบะนีอัลนะฎิร ซึ่งเป็นตระกูลหนึ่งของชาวยะฮูดี ที่ผิดสัญญาที่ทำนรฮอซูล คือลบล้างอะลัษชะลิม ท่านจึงขับไล่พวกเขาให้ออกจาก นครอัลมะดีนะฮ์ ดังนั้นอิบนุอับบาส จึงเรียกซูเราะฮ์นี้ว่า “ซูเราะฮ์บะนีอัลนะฎิร” ในซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิเก็ที่ทำสัญญาเป็นพันธมิตรกับพวกยะฮูดี โดยสรุปแล้วคือ ซูเราะฮ์ที่เกี่ยวกับสงคราม การเสียสละ และทรัพย์สินเชลย

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการให้ความบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ และแช่ซ็องฮุดดีพระองค์จักรวาลทั้งผองที่ประกอบด้วยมนุษย์ สัตว์ พืชพันธุ์ และวัตถุ ต่างก็ยืนยันให้ความเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮ์ เดชานุภาพของพระองค์และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ “สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ต่างแช่ซ็องฮุดดีแด่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

ต่อจากนั้น ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงร่องรอยบางอย่างแห่งเดชานุภาพของพระองค์ และปรากฏการณ์แห่งอำนาจของพระองค์ ด้วยการขับไล่พวกยะฮูดีให้ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้สร้างป้อมปราการไว้อย่างแข็งแรง พวกเขามีความเชื่อมั่นว่าพวกเขามีอำนาจมีความเข้มแข็ง ไม่มีผู้ใดจะมีอำนาจเหนือพวกเขาได้ แต่อำนาจของอัลลอฮ์และการลงโทษของพระองค์ได้มาหาพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่ได้คาดคิดมาก่อนเลย “พระองค์เป็นผู้ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกอะฮ์ลุลคิตาบออกจากบ้านเรือนของพวกเขาเป็นครั้งแรกของการถูกไล่ออกเป็นกลุ่ม ๆ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องทรัพย์สินเชลยที่ยึดมาได้ โดยชี้แจงถึงเงื่อนไขและบทบัญญัติของทรัพย์สินนั้นๆ และได้เปิดเผยถึงเคล็ดลับในการกำหนดทรัพย์สินเชลยให้แก่ผู้ยากจนขัดสนเพื่อมิให้ผู้มั่งมีกระตือรือร้นใจ และเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างชนชั้นต่างๆ ในสังคม อันจะก่อให้เกิดผลดีแก่ทั้งสองฝ่าย และบรรลุถึงซึ่งผลประโยชน์ทั่วไป “และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หรือซูลของพระองค์ยึดมาได้จากชาวเมือง (พวกกุฟฟาร) เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และรอซูล และญาติสนิท และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวสรรเสริญบรรดาสาวกของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลุลลอฮ์อะลีย ฮิวะซัลลัม โดยกล่าวถึงชื่อเสียงเกียรติยศของบรรดาชาวมุฮาญีรีน และความดีงามของบรรดาชาวอันศอร บรรดาชาวมุฮาญีรีน ได้อพยพออกจากบ้านเกิดเมืองนอนเพื่อแสดงออกซึ่งความรักต่ออัลลอฮ์ บรรดาชาวอันศอรได้ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์ โดยให้ความช่วยเหลือพี่น้องพวกเขาชาวมุฮาญีรีน ด้วยทรัพย์สินสมบัติ และที่พักทั้งๆ ที่พวกเขา (ชาวอันศอร) ก็ยากจนและมีความต้องการ (สิ่งที่ยึดมาได้จากพวกยะฮูด) เป็นของบรรดาผู้อพยพที่ขัดสน ซึ่งถูกขับไล่ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา และทอดทิ้งทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และความยินดีของพระองค์

ในทางตรงกันข้าม เมื่อกล่าวถึงบรรดาชาวมุฮาญีรีนและบรรดาชาวอันศอร ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิกันที่สารเลว ซึ่งพวกเขาได้ทำสัญญาเป็นพันธมิตรกับพวกยะฮูด เป็นปฏิปักษ์ต่ออิสลาม โดยยกอุทฺฮารณ์ถึงพวกเขาที่ลักษณะคล้ายชัยชนะที่ล่อลวงมนุษย์ให้หลงผิดและปฏิเสธศรัทธาแล้วมันก็ปลีกตัวและทำให้เขาผิดหวัง นี่คือสภาพของพวกมุนาฟิกันกับพี่น้องของพวกเขาคือพวกยะฮูด “เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้กลับกลอกกล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮ์ลุสลิตาบาว่า หากพวกท่านถูกไล่ออก แน่نونเราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่านด้วย...”

ซูเราะฮ์ได้สั่งสอนบรรดามุอฺมิน ให้ระลึกถึงวันอันน่าสะพรึงกลัวในวันนั้นซึ่งบรรพบุรุษและเครือญาติจะไม่อำนวยความสะดวกอันใดแก่เขาเลย เกียรติยศและทรัพย์สินสมบัติก็จะไม่เกิดประโยชน์เช่นกัน และได้ชี้แจงถึงข้อแตกต่างอย่างมากระหว่างชาวสวรรค์กับชาวนรก และทางกลับของบรรดาผู้มีความสุขและบรรดาผู้มีความ

ทุกซีในโลกแห่งความยุติธรรมและการตอบแทน “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และทุกชีวิตจงพิจารณาดูว่า อะไรบ้างที่ตนได้เตรียมไว้สำหรับวันพรุ่ง (วันกิยามะฮ์)

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงพระนามอันสวยงามของอัลลอฮ์ และคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์ และการให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์จากลักษณะที่บกพร่องและหย่อนยาน “พระองค์คืออัลลอฮ์ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์” เช่นนี้แหละการเริ่มต้นของซูเราะฮ์ได้สอดคล้องกันตอนจบ เป็นการสอดคล้องอย่างสวยงามยิ่ง

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ใน
แผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮ์ และพระองค์
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹

2. พระองค์เป็นผู้ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ในหมู่พวกเขาถูกลูกติดตาม ออกจากบ้านเรือน
ของพวกเขาเป็นครั้งแรกของการถูกไล่ออกเป็น
กลุ่มๆ พวกเขาได้คาดคิดกันแล้วว่า พวกเขา
จะออกไป² (ในสภาพเช่นนั้น) และพวกเขา
คิดว่า แท้จริงป้อมปราการของพวกเขาจะ
ป้องกันพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของ
อัลลอฮ์ได้ แต่การลงโทษของอัลลอฮ์ได้มีมา
ยังพวกเขาโดยมิได้คาดคิดมาก่อนเลย³ และ
พระองค์ทรงทำให้ความหวาดกลัวเกิดขึ้นใน
จิตใจของพวกเขา โดยพวกเขาได้ทำลายบ้าน
เรือนของพวกเขาด้วยน้ำมือของพวกเขาเอง
และด้วยน้ำมือของบรรดามุอมีน ดังนั้นพวกเขา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِنَابِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
وَوَدَّوْا أَنْ يُهْرَمَ مَا نَعَمَّ اللَّهُ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ
فَأَنزَلْنَاهُمْ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرِبُونَ يَبُوتُ بِهِمْ يَأْسُهُمْ
وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَأَعْتَزَلُوا بِأَوَّلِ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เช่นเมฆลาอิกะฮ์ มนุษย์ ฉุน สัตว์ ต้นไม้ ตลอดจนสิ่งที่มีชีวิต
และไม่มีชีวิตชนิดอื่นๆ ต่างก็แซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮ์ ให้ความบริสุทธิ์ ให้เกียรติ ให้ความยิ่งใหญ่แด่
พระองค์เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ทรงปรีชาญาณ

² พระองค์ได้ทรงให้พวกเขาจะถูกลูกติดตาม ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขาคือ นครยัซริบหรือ
นครอัลมะดีนะฮ์เป็นครั้งแรกที่พวกเขาถูกขับไล่ออกมาเป็นกลุ่มๆ ไปยังประเทศซาม พวกเขาเจ้าบรรดา
มุอมีนมิได้คาดคิดกันมาก่อนเลยว่าจะเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้น คือการที่พวกเขาถูกขับไล่ออกไปใน
สภาพที่ต่ำต้อยและไร้เกียรติ ทั้งนี้เพราะพวกเขาเคยมีเกียรติเข้มแข็งมีทรัพย์สินเงินทอง เรือกสวนไร่นา

³ พวกเขาเคยคิดว่าป้อมปราการเหล่านั้นจะปกป้องพวกเขาให้พ้นจากสิ่งที่อัลลอฮ์กำหนดไว้แก่พวกเขาได้
คือการถูกไล่ออกจากนครอัลมะดีนะฮ์ และนี่คือการลงโทษของอัลลอฮ์ ซึ่งได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาโดยที่มิ
ได้คาดคิดมาก่อนเลย

มีอำนาจเหนือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง¹

7. และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้รอซูลของพระองค์ ยึดมาได้จากชาวเมือง (พวกกุฟฟาร) สิ่งนั้นย่อม เป็นสิทธิของอัลลอฮ์และรอซูล และญาติสนิท และเด็กกำพร้า และผู้ขัดสนและผู้เดินทาง เพื่อ มันจะมีได้หมุนเวียนอยู่ในระหว่างผู้มั่งมีของ พวกเจ้าเท่านั้น และอันใดที่รอซูลได้นำมา ยังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และอันใดที่ท่านได้ ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย พวกเจ้าจงยำเกรง อัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวด ในการลงโทษ²

8. (สิ่งที่ยึดมาได้จากพวกยะฮูด) เป็นของบรรดา ผู้อพยพที่ขัดสน ซึ่งถูกขับไล่ออกบ้านเกิดเมือง นอนของพวกเขาและทอดทิ้งทรัพย์สินของพวก เขา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และความยินดีของพระองค์ และช่วยเหลือ

مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَيْشِ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
كُلٌّ لِّمَا كَانُوا لِلَّهِ لَوْلَا إِينَاءُ اللَّهِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمْ
الرَّسُولَ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يُبْتَغَىٰ فَرَضًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

¹ การที่อัลลอฮ์ทรงให้ทรัพย์สินของพวกยะฮูด ชาวบะนีอัสละม์ถูกรับกลับคืนมาสู่ท่านรอซูลของพระองค์ เพราะว่าพวกเขาได้มีสัญญาไว้กับท่านรอซูลว่า หากพวกเขาผิดสัญญา ทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขาจะ ตกเป็นของท่านรอซูล ต่อมาพวกเขาได้วางแผนที่จะฆ่าท่านรอซูล และแผนร้ายของพวกเขาก็เกือบจะ สำเร็จหากแต่อัลลอฮ์ทรงเปิดเผยเสียก่อน ดังนั้นทรัพย์สินที่ได้มาครั้งนั้นจึงมิได้เหน็ดเหนื่อยหรือได้รับความลำบากแต่ประการใด อัลลอฮ์จึงมอบให้เป็นสิทธิของท่านรอซูลแต่ผู้เดียวที่จะแจกจ่ายไปตามความ ประสงค์ของท่าน

² และนี่คือข้อบัญญัติเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดมาได้โดยมิได้มีการเสียเลือดเนื้อแต่ด้วยการทำสัญญาสงบ สึก ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นสิทธิของอัลลอฮ์และรอซูลที่จะแจกจ่ายไปตามบุคคลที่เห็นสมควร อัลกุรฎูบียี กกล่าวว่าที่กระทำเช่นนั้น เพื่อมิให้บรรดาหัวหน้าและคนมั่งมีแบ่งสรรปันส่วนในระหว่างพวกเขาโดย มิได้คำนึงถึงคนยากจนและคนที่อ่อนแอ นักตีฟซิริกกล่าวว่าถึงแม้ว่าอัลอายะฮ์ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับ ทรัพย์สินที่ยึดมาได้หรือทรัพย์สินสละยแต่มีบัญญัติคลุมโดยทั่วไปในทุกๆ สิ่งที่ท่านนะบีคือลัลลอ ฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม มีคำสั่งใช้และห้าม

อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ คนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง¹

9. และบรรดาผู้ที่ได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นครมะดีนะฮ์ (ชาวอันศอร) และพวกเขาศรัทธาก่อนหน้า การอพยพของพวกเขา (ชาวมุฮาญิรีน) พวกเขารักใคร่ผู้ที่อพยพมายังพวกเขา และจะไม่พบความต้องการหรือความอิจฉาอยู่ในทรวงอกของพวกเขาในสิ่งที่ได้ถูกประทานให้ และให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตาม และผู้ใดปกป้องการตระหนี่ที่อยู่ในตัวของเขา คนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ²

10. และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา โดยพวกเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดอภัยให้แก่เราและพี่น้องของเราผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเรา และขอพระองค์อย่าได้ให้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَخِ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا وَإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

¹ อายะฮ์นี้มีความสัมพันธ์กับอายะฮ์ก่อนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดมาได้ กล่าวคือ ทรัพย์สินที่ยึดมาได้จากการทำสงครามนั้นเป็นสิทธิของบรรดาผู้อพยพที่ยากจนมาจากนครมักกะฮ์ ซึ่งพวกเขาผูกพันกับกะฮ์บ์แล้ว พวกเขาให้อพยพจากบ้านเกิดเมืองนอน ทอดทิ้งบ้านเรือนและทรัพย์สินสมบัติโดยแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์และมุ่งหวังเพื่อเชิดชูคำกล่าวของอัลลอฮ์และสนับสนุนศาสนาของพระองค์

² และบรรดาชาวอันศอรที่ศรัทธาก่อนหน้าการอพยพของพวกมุฮาญิรีนไปยังนครอัลมะดีนะฮ์พวกเขารักใคร่พี่น้องชาวมุฮาญิรีนและปลอบใจพวกเขาด้วยการให้ทรัพย์สินสมบัติและที่พัก ชาวอันศอรเหล่านั้นมิได้มีความโกรธหรืออิจฉาในสิ่งที่ได้แบ่งสรรให้ชาวมุฮาญิรีนเลย พวกเขาพอใจที่จะให้สิทธิแก่ผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าพวกเขามีความต้องการและยังยากจนอยู่ก็ตาม อันที่นับได้ว่าเป็นการเสียสละอย่างสูง อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงกล่าวชมเชยชาวอันศอร ไว้ ณ ที่นี้

ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์
ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

11. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้กลับกลอก
กล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธา
ในหมู่ะฮุลลิกิตาว่า หากพวกท่านถูกไล่ออก
แน่นอน เราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่าน
ด้วย และเราจะไม่เชื่อฟังปฏิบัติตามผู้ใดเป็น
อันขาดเกี่ยวกับพวกท่าน และหากพวกท่าน
ถูกโจมตีแน่นอน เราจะช่วยเหลือพวกท่าน
และอัลลอฮฺทรงเป็นพยานว่า แท้จริงพวกเขา
เป็นผู้กล่าวเท็จ²

12. หากพวกเขาถูกขับไล่ออกไป บรรดาผู้กลับ
กลอกเหล่านั้นก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขา
และถ้าพวกเขาถูกโจมตี บรรดาผู้กลับกลอก
ก็จะไม่ช่วยเหลือพวกเขา (ยะฮูดีบะนีนะฆีร์)
และหากบรรดาผู้กลับกลอกช่วยเหลือพวกเขา
แน่นอน บรรดาผู้กลับกลอกก็จะผินหลังหนี

﴿أَمْ تَرَىٰ الَّذِينَ نَأْتُوا يَقُولُونَ إِنَّا هُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَنَّا كُفَرْنَا مِن قَبْلُ فَكَيْفَ تُحْكُمُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُم ۗ وَلَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۗ﴾

﴿لَا يَخْرُجُوا إِلَىٰ جُحُودٍ مِّنْهُم وَلَٰكِنْ قَتَلُوا
لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَٰكِنْ نَّصَرُوهُمْ لَيَأْتُوا
أَلَا دَبَّرْتُمْ أَنَّا لَا بِنَصْرِكُمْ ۗ﴾

¹ นี่คือ ลักษณะของบรรดามุอิมอีกประเภทหนึ่งที่สมควรแก่การยกย่องคือ บรรดาผู้ที่ติดตามมาจากหลัง
พวกเขาได้กล่าววิงวอนต่ออัลลอฮฺให้แก่พี่น้องของพวกเขาที่ได้ศรัทธาก่อนพวกเขา และอย่าให้เกิดการ
เคียดแค้นขึ้นในจิตใจของเราแก่ผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่ผู้ศรัทธา ขอพระองค์ทรงตอบรับการวิงวอนของเราด้วย
เทอญ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวเสมอ

² เป็นการแสดงความประหลาดแก่สภาพของพวกมุนาฟิกัน คือพวกเขาได้กล่าวกับพวกยะฮูดีบะนีฆีร์หรือ-
เซาะฮฺและบะนีอันนะฆีร์ ซึ่งได้ปฏิเสธศรัทธาต่อศาสนของมุฮัมมัดว่า หากพวกท่านถูกไล่ออกจากนคร
อัลมะดีนะฮฺ พวกเราก็จะออกไปกับพวกท่านด้วย พวกเราจะไม่เชื่อฟังคำสั่งของมุฮัมมัดในการสู้รบกับ
พวกท่าน และหากผู้ใดเข้าไปโจมตีพวกท่าน เราก็จะช่วยเหลือและอยู่ข้างเคียงพวกท่านเพื่อต่อสู้กับศัตรู
ของพวกท่านและอัลลอฮฺทรงเป็นพยานว่าพวกมุนาฟิกันนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จในสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวและ
ให้สัญญาแก่พวกเขา

ออกไป พวกเขา ก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ¹

13. แน่นนอน พวกเจ้านั้นเป็นที่หวาดเกรงใน
ทรวงอกของพวกเขา ยิ่งกว่าที่พวกเขามีต่อ
อัลลอฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาเป็นหมูชนที่
ไม่เข้าใจ²

14. พวกเขาทั้งหมดจะไม่ต่อสู้กับพวกเจ้า เว้น
แต่ในเมืองที่มีป้อมปราการ หรือจากเบื้องหลัง
ของกำแพง การเป็นศัตรูระหว่างพวกเขา
เองนั้นรุนแรงยิ่งนัก เจ้าเข้าใจว่าพวกเขารวม
กันเป็นปึกแผ่น แต่ (ความจริงแล้ว) จิตใจของ
พวกเขาแตกแยกกัน ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขา
เป็นหมูชนที่ไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ³

15. (สภาพของพวกเขา) ประหนึ่งอุปมาสภาพ
ของบรรดา (พวกยิว) ก่อนหน้าพวกเขาเพียง
เล็กน้อย ซึ่งพวกเขาได้ลิ้มรสผลร้ายแห่งการ
งานของพวกเขา และการลงโทษอันเจ็บปวด

لَا يَنْتَظِرُونَ فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

لَا يَنْتَظِرُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ
أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ أُولِي أَرْهَامِهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

¹ หากพวกเขาจะชุดถูกขับไล่ออกไป พวกมุนาฟิกันก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขา และหากพวกเขาจะชุดถูก
โจมตี พวกเขาจะไม่ช่วยเหลือ และไม่ร่วมต่อต้านกับพวกเขาเป็นอันขาด ในกรณีสมมุติหากพวกมุนาฟิกัน
ช่วยเหลือในการต่อต้าน พวกเขา ก็จะพ่ายแพ้และผินหลังหนีออกไป ดังนั้นพวกเขาจะชุดก็จะไม่ได้รับความ
ช่วยเหลือแต่อย่างใด

² คือพวกเจ้า บรรดามุสลิมนั้นเป็นที่เกรงขามและหวาดกลัวของพวกเขามีต่อพวกเจ้านั้นก็เพราะว่า
พวกเขาไม่รู้อะไรถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์

³ พวกเขาจะชุดเหล่านั้นไม่สามารถที่จะต่อสู้กับพวกเจ้าได้ เว้นแต่เมื่อพวกเขาอยู่ในเมืองที่มีป้อมปราการ
ล้อมรอบด้วยกำแพงและสนามพลေး ทั้งนี้เพื่อเป็นด่านป้องกันพวกเขาเนื่องจากความหวาดกลัวของ
พวกเขาตนเอง ระหว่างพวกเขาด้วยกันเองนั้นมีความคิดเห็นและผลประโยชน์ขัดแย้งกันอยู่เสมอ เจ้า
คิดว่าพวกเขาเป็นอันหนึ่งอันเดียว แต่ความจริงแล้วพวกเขาแตกแยกกันอยู่เสมอ การแตกแยกของพวก
เขานั้นก็เพราะว่า พวกเขาไม่มีสติปัญญาที่จะใคร่ครวญบัญญัติของอัลลอฮ์

19. และพวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ลืมหืม อัลลอฮ์ มิฉะนั้นอัลลอฮ์จะทรงทำให้พวกเขา ลืมตัวของพวกเขาเอง ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน¹

20. บรรดาชาวนรกกับบรรดาชาวสวนสวรรค์ นั้นไม่เหมือนกันดอก บรรดาชาวสวนสวรรค์ พวกเขาเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ²

21. หากเราประทานครุอาอันนี้ลงมาบน ภูเขาสูงหนึ่ง แน่นอนเจ้าจะเห็นมันนอบน้อม แตกแยกเป็นเสี่ยงๆ เนื่องเพราะความกลัวต่อ อัลลอฮ์ อุปมาเหล่านี้เราได้ยกมันมาเปรียบ เทียบสำหรับมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณา ใคร่ครวญ³

22. พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใด อีก นอกจากพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁴

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ
أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا
مُتَّصِدًا عَامِنًا خَشِيَةَ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْ
وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾

¹ พวกเจ้าโอบรรดามุอิมินเอ๋ย อย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ลืมหืมอัลลอฮ์ คือไม่ยอมเชื่อฟังจงรักภักดีต่อพระองค์ แล้วพระองค์จะลงโทษพวกเจ้าด้วยการให้ลืมตัวเอง โดยไม่กระทำความดีเลย

² คือชาวสวนอยู่ในนรกชั้นต่ำสุด ส่วนชาวสวรรค์อยู่ในสวรรค์ชั้นสูงสุดจะเท่าเทียมกันได้อย่างไร ชาวสวรรค์เป็นผู้ประสพชัยชนะ ส่วนชาวนรกนั้นเป็นผู้ขาดทุน

³ หากอัลลอฮ์ทรงให้ภูเขาหิมัสตีปัญญาแยกแยะเสมือนกับที่พระองค์ทรงประทานให้แก่มนุษย์แล้วพระองค์ก็จะประทานอัลกุรอานให้แก่ภูเขาจะเห็นได้ว่าภูเขาจะนอบน้อมและแตกออกเป็นเสี่ยงๆ เพราะความกลัวของมันต่ออัลลอฮ์ ในการเปรียบเทียบนี้เป็นการเตือนแก่บรรดามุอิมินให้ใคร่ครวญ และมีความยำเกรงเมื่ออ่านหรือได้ยินอัลกุรอาน

⁴ ไม่มีสิ่งที่ถูกสักการะบูชาอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย คือทั้งในที่ลับและที่แจ้ง สิ่งที่เป็นปรากฏและสิ่งที่ไม่ปรากฏ สิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่อยู่ภายนอก พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี ซึ่งความกรุณาปรานีของพระองค์แผ่กลุ่มไปทั่วจักรวาล ผู้ทรงเมตตาต่อปวงปาวของพระองค์ผู้ศรัทธา

23. พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกเคารพภักดีโดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงความ ศานติสุข ผู้ทรงคุ้มครองการศรัทธา ผู้ทรงปกป้อง รักษาความปลอดภัย ผู้ทรงอำนาจยิ่ง ผู้ทรง ปรานีให้เรียบริ้อย ผู้ทรงความยิ่งใหญ่ มหา- บริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ให้พ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้ง ภาคืต่อพระองค์¹

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّبُ الْحَزِينُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

24. พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้ บังเกิด ผู้ทรงทำให้เป็นรูปร่าง สำหรับพระองค์ คือพระนามทั้งหลายอันสวยงามไพเราะ สิ่ง ที่ อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้อง สดุดีพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْمَزِيدُ الْحَكِيمُ ﴿٥٩﴾

¹ ไม่มีสิ่งที่ถูกเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้าง ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ ผู้จัดระบบให้เรียบริ้อย ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจในทุก ๆ สิ่ง ทรงปกครอง ทุก ๆ สิ่ง ผู้ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับพระองค์ ทรงสมบูรณ์จากทุกสิ่งที่บกพร่อง ทรงคุ้มครอง บรรดาอชุลของพระองค์ด้วยสิ่งปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ทรงเป็นผู้พิทักษ์ ทรงเป็นพยานแก่ปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยการทำงานของพวกเขา ผู้ทรงมีอำนาจในการผูกพยาบาทของพระองค์ ผู้ทรงปรานีและจัดระบบทุกสิ่ง ให้เรียบริ้อย ผู้ทรงยิ่งใหญ่โสเหนือปวงบ่าวของพระองค์ มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์จากการตั้งภาคีใด ๆ ที่ เป็นพระเจ้าจอมปลอม

² พระองค์คือพระเจ้าอย่างแท้จริงไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงสร้างสำหรับทุก ๆ สิ่งที่ถูกสร้าง พระผู้ทรงให้บังเกิดทั้งหลายเป็นรูปร่างในรูปแบบที่แตกต่างกัน พระองค์มีพระนามที่สวยงามไพเราะ 99 พระนาม ทุก ๆ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดี และให้ความบริสุทธิ์แต่พระองค์ ด้วยคำกล่าว และสภาพความเป็นอยู่ ทรงมีอำนาจเหนือกิจการของพระองค์ ทรงปรีชาญาณในการจัด ระบบทั้งมวลของพระองค์

(60) ซูเราะฮ์ อัลมุดตะฮินะฮ์

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 13 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุดตะฮินะฮ์

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มะดะนียะฮ์ ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราพระราชบัญญัติเป้าหมายหลักของซูเราะฮ์นี้อยู่ในเค้าโครงเรื่อง “ความรักและความเกลียดชังเพื่ออัลลอฮ์” ซึ่งเป็นสายสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดยิ่งกับการศรัทธา ในตอนต้นของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาเป็นการดำหนิ “ฮาฎิบ อิบน์ อะบีบัลตะอะฮ์” ขณะที่เขาเขียนหนังสือถึงชาวมักกะฮ์แจ้งให้ทราบว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ได้เตรียมตัวเพื่อพิชิตเมืองมักกะฮ์ นอกจากนี้พระองค์ยังได้กล่าวถึงระเบียบว่าด้วยการให้ความสนับสนุนแก่ศัตรูของอัลลอฮ์พร้อมกับได้ทรงยกอุทาหรณ์ในเรื่องของอิบรอฮีมและบรรดามุอมีนในการปลีกตัวของพวกเขาออกจากพวกมุชริกีน และได้ชี้แจงระเบียบเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ไม่ต่อต้าน เพื่อสังหารบรรดามุสลิมและระเบียบเกี่ยวกับบรรดามุอมีนหญิงผู้อพยพ และสิ่งจำเป็นที่ต้องทดสอบพวกนางและอื่นจากนั้นเกี่ยวกับการตราพระราชบัญญัติอื่น ๆ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการเตือนมิให้สนับสนุนบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขาได้ทำร้ายบรรดามุอมีน จนกระทั่งเป็นเหตุให้มีการอพยพละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอน “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบศัตรูของข้า และศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร”

ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงว่าความใกล้ชิด ความเกี่ยวพันกันทางญาติ และความเป็นมิตรกันในการดำรงชีวิตอยู่นี้จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่มนุษย์เลยในวันกิยามะฮ์ นอกจากการศรัทธาและการงานที่ดี “ความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเจ้าอำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเจ้าในวันกิยามะฮ์”

ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ในการศรัทธาของอิบรอฮีม อะลยฮิสลาม และบรรดา

ผู้เจริญรอยตามเขาที่เป็นมุฮัมมัด ขณะที่เขากล่าวปลีกตัวออกจากหมู่ชนของพวกเขาที่เป็นมุชริกีนทั้งนี้เพื่อเป็นการผลัดกันแก่มุฮัมมัดทุกคนให้เลียนแบบบิดาแห่งบรรดานะบี อิบรอฮีม อะลียฮิสสลาม “แน่นอนได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว ในตัวอิบรอฮีม และบรรดา (มุฮัมมัด) ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เมื่อพวกเขากล่าวแก่หมู่ชนของพวกเขาว่า แท้จริงพวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ (ศาสนาของ) พวกท่าน และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้นแล้ว (และจะคงอยู่ตลอดไป)”

ซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงข้อขัดแย้งเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ไม่ตั้งตัวเป็นศัตรูกับบรรดามุฮัมมัดและผู้ที่มีได้ต่อสู้รุกรานบรรดามุฮัมมัด “อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มีได้ต่อสู้รุกรานพวกเจ้าในเรื่องของศาสนา และพวกเจ้ามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงถึงความจำเป็นต้องสอบสวนบรรดามุฮัมมัดนะฮ์ผู้สืบทอด และมิให้ขับไล่ผลึกไสวของเธอไปหาพวกกุฟฟาร เมื่อเป็นที่ประจักษ์ถึงการศรัทธาของพวกเธอ และมิให้หลงความเห็นว่านางอยู่ในความคุ้มครองของผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วได้กล่าวถึงข้อขัดแย้งการทำสัญญาของพวกสตรีกับท่านรอซูลคืออัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม และเงื่อนไขของการทำสัญญานี้ “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาเป็นผู้สืบทอดมาหาพวกเจ้า ก็จงสอบสวนพวกนาง” “โอ้ นะบีเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธามาหาเจ้า โดยพวกนางให้ปฏิญาณแก่เจ้าว่า พวกนางจะไม่ตั้งภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์...”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเตือนบรรดามุฮัมมัดมิให้คบบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ซึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตร “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วต่อพวกเขาไว้เป็นมิตร แน่หนอนพวกเขาหมดหวังต่อวันปรโลกเสมือนดังที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหมดหวังต่อ (การฟื้นคืนชีพของ) ชาวกุบูร”

สาเหตุแห่งการประทานซูเราะฮ์นี้

ขณะที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม ได้จัดเตรียมกำลังเพื่อพิชิตนครมักกะฮ์อยู่นั้น ฮาญิบอบินุ อะบีบัลตะอะฮ์ ได้ส่งสารไปยังชาวมักกะฮ์ แจ้งข่าวให้พวกเขาทราบเช่นนั้นว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม ตั้งใจ

ที่จะบุกพิชิตพวกท่าน ดังนั้นขอให้พวกท่านระมัดระวังไว้ด้วย สารฉบับนี้ได้ถูกส่งไปกับหญิงผู้เดินทางคนหนึ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานวะฮีย์ ลงมาให้ท่าน รออซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม โดยแจ้งข่าวให้ท่านทราบเช่นนั้น ท่าน รออซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จึงได้ส่งท่านอะลี อิบน์ อะบีฏอลิบ ท่าน ซุเบร และท่านอัลมิกดาด ออกติดตามไปโดยกล่าวว่า พวกท่านจงออกไปยังสถานที่แห่งหนึ่งชื่อ “เราะฎะฮ์ ค็อค” (สวนค็อค) ซึ่งอยู่ห่างจากนครมะดีนะฮ์ประมาณ 12 ไมล์ ณ ที่นั้นจะมีหญิงเดินทางผู้หนึ่งอยู่ในกุบหลังอุฐมีสารอยู่กับนาง พวกท่านจงเอาสารมาจากนางแล้วนำมาให้ฉัน ดังนั้นพวกเราจึงออกไปจนกระทั่ง ถึงสวนนั้น ณ ที่นั้นเราได้พบกุบและเราได้พูดกับนางว่า จงเอาสารออกมาให้เรา... นางได้พูดขึ้นว่าสารไม่ได้อยู่ที่ฉัน เราได้พูดกับนางอีกว่า “จะเอาสารออกมาหรือจะให้เราเปลื้องผ้า” นางจึงเอาสารออกมาเปี่ยมของนาง แล้วเราได้เอาสารนั้นมามอบให้นะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ปรากฏว่าเป็นสารจาก ฮาฎิเบ อิบน์ อะบีบัลตะอะฮ์ ถึงพวกมุชริกีน ชาวมักกะฮ์แจ้งให้พวกเขาทราบถึงคำสั่งบางเรื่องของท่านรออซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านรออซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จึงกล่าวว่า อะไรกันนี้ โอ้ฮาฎิเบเอ๋ย เขากล่าวว่า โอ้ท่านรออซูลุลลอฮ์ โปรดอย่ารีบด่วนตัดสินแก่ฉันเช่นนั้น ความจริงฉันเป็นผู้มีข้อผูกพันกับพวกกุเรชและฉันมิได้เป็นชาวกุเรช และผู้ที่อยู่กับท่านที่เป็นพวกมุฮาญิรีน สำหรับพวกเขาก็มีญาติใกล้ชิดคุ้มครองพวกเขาและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาอยู่ที่นครมักกะฮ์ ดังนั้นเมื่อโอกาสแห่งการเกี่ยวดวงทางญาติได้พลาดไปจากฉัน ฉันก็ใคร่ที่จะหาที่ยึดเหนี่ยวเพื่อคุ้มครองญาติใกล้ชิดของฉัน และฉันมิได้ทำเช่นนั้นเป็นการปฏิเสธศรัทธา หรือกลับจากศาสนาของฉัน แต่ประการใด และมิได้พอใจต่อการกุฟรหลังจากเข้ารับนับถืออิสลาม แน่نونท่าน ย่อมทราบดีว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงลงโทษแก่พวกเขา แท้จริงสารของฉันนี้จะไม่ช่วยเหลือพวกเขาแต่อย่างใดให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ และแท้จริงอัลลอฮ์ นั้นทรงช่วยเหลือท่านให้มีชัยชนะเหนือพวกเขาอย่างแน่นอน ท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ตอบว่า ใช่ ท่านอุมร์รอฎิยัลลอฮุอันฮุได้กล่าวว่า โอ้ท่านรออซูลุลลอฮ์ ปลอยให้ฉันฟันคอฆนาฟิคนั้น ท่านรออซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า แท้จริงเขาได้เข้าร่วมในสมรภูมิบัรฺ ใครจะล่วงรู้ได้บ้าง ที่อัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูแลชาวสมรภูมิบัรฺ อุมร์จึงกล่าวว่า พวกท่านพึงปฏิบัติตามที่พวกท่านพึงประสงค์เถิด แน่نونฉันขอภัยโทษให้แก่พวกท่านแล้ว ดังนั้นซูเราะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบ
ศัตรูของข้าและศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร โดย
ให้ความรักใคร่แก่พวกเขา และทั้งๆ ที่พวก
เขาปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่เรามีมายังพวกเจ้า คือ
สัจธรรม พวกเขาขับไล่รอซูล และโดยเฉพาะ
พวกเจ้า เนื่องจากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์
พระเจ้าของพวกเจ้า¹ หากพวกเจ้าได้เคยออก
ไปต่อสู้ในแนวทางของข้า และแสวงหาความ
โปรดปรานของข้า (ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้คบ
พวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากข้า) โดย
ซ่อนความรักใคร่แก่พวกเขาอย่างลับๆ และข้า
รู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าปิดบัง และสิ่งที่พวกเจ้า
เปิดเผย และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำเช่นนั้น
แน่นอน เขาได้หลงจากทางอันเที่ยงธรรม²

2. หากพวกเขามีสถานะดีกว่าพวกเจ้า พวกเขา
ก็จะแสดงตัวเป็นศัตรูกับพวกเจ้า และจะยื่นมือ
ของพวกเขายิ่งพวกเจ้า (ทำร้าย) และลิ้นของ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ
مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَضْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَآيَاتِي
مَرْضَاتِي يُخْرِجُونَكُمْ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَقْعَلْ مَعَكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١﴾

إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾

¹ โอ้บรรดาผู้ที่มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบบรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธาซึ่งพวกเขาเป็นศัตรูของข้าและศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร และเป็นทั้งรักใคร่เพราะสัญลักษณ์
ของการอิมานนั้นคือการเกลียดศัตรูของอัลลอฮ์ ไม่รักใคร่และเป็นมิตรกับพวกเขา และโดยที่พวกเขา
ปฏิเสธศรัทธาต่อศาสนาและอัลกุรอานของพวกเจ้า ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเจ้าด้วยความจริง
อย่างชัดเจน พวกเจ้าได้ขับไล่มุฮัมมัดและบรรดาผู้มูมินออกจากนครมักกะฮ์ด้วยความมอธรรมและการ
เป็นศัตรู เพราะพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว

² คือส่งข่าวแก่พวกเขาถึงการออกของท่านรอซูล เพื่อไปปราบพวกเขาโดยทางลับ เพราะข้า (อัลลอฮ์) รู้ดี
ยิ่งทั้งโดยทางลับและทางเปิดเผยในการกระทำของพวกเจ้าด้วยการให้ความรักใคร่และการส่งข่าวลับ
ของท่านนะบีไปยังพวกเขา การกระทำเช่นนั้นเป็นการหลงทางอย่างชัดเจน

พวกเขาจะกล่าวร้ายสาปแช่ง และพวกเขาใคร่ที่จะให้พวกเจ้าเป็นพวกปฏิเสธศรัทธา¹

3. ความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้าจะไม่อานวยประโยชน์อันใดแก่พวกเจ้า ในวันกียามะฮ์พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงสอดส่องในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

4. แน่หนอน ได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้วใน (ตัว) อิบรอฮีม และบรธา (มูฮัมหมัด) ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เมื่อพวกเขากล่าวแก่มุชเชนของพวกเขาวว่า แท้จริงพวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่น จากอัลลอฮ์ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ (ศาสนาของ) พวกท่าน และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้นแล้ว (และจะคงอยู่) ตลอดไปจนกว่าพวกท่านจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว³ นอกจากคำกล่าวของอิบรอฮีมแก่มุชเชนของเขา (ที่ว่า) แน่หนอนฉันจะขอภัยโทษให้แก่ท่านทั้งหลาย ที่ฉันไม่มีอำนาจอันใดจะช่วยท่าน (ให้พ้นจากการลงโทษ) จาก

لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦٠﴾

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالَ الْقَوْمُ لَهُمْ إِنَّا لَبَرَاءُ مِنْكُمْ وَمَا نَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ ۚ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْفِقْ عَلَيَّ يَا اللَّهُ وَحَدُّهُ ۚ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٦٠﴾

¹ คือถ้าพวกเขาอยู่ในสภาพที่เหนือกว่าพวกเจ้า พวกเขา ก็จะเป็นศัตรูกับพวกเจ้าโดยไม่มีติดต่อการให้ความรักใคร่แก่พวกเขา โดยจะยื่นมือไปทำร้ายพวกเจ้า และกล่าวร้ายสาปแช่งพวกเจ้า และพวกเขาใคร่ที่จะให้พวกท่านเป็นเช่นสภาพของพวกเขาคือปฏิเสธศรัทธา

² บรธาผู้ที่รักใคร่พวกผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะมีความสัมพันธ์ทางเครือญาติ เพื่อให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันกียามะฮ์นั้น มีสาเหตุมาจากการที่ฮาญิบ อิบน์ อะบีบัลตะอะฮ์ ได้เขียนหนังสือแจ้งไปยังญาติพี่น้องของเขาที่นครมักกะฮ์

³ นักตีฟฮ์กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้บรธามูฮัมหมัดถืออะบีอิบรอฮีม อัลค่อลีล และบรธาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับเขาเป็นแบบอย่างในการเป็นศัตรูกับพวกมุชริกีน และการปลีกตัวจากพวกเขา ทั้งนี้เพราะการอีมานนั้นจำเป็นต้องว่าบาตรและเกลียดชังบรธาศัตรูของอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ได้ ข้าแต่พระเจ้าของเรา แต่พระองค์ท่าน เราขอมอบหมายและยังพระองค์ท่านเท่านั้น เราขอลูแก่โทษและยังพระองค์ท่านเท่านั้น คือการกลับไป¹

5. ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงอย่าให้เราเป็นที่ทดสอบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยให้แก่เรา ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

6. โดยแน่นอน ได้มีแบบอย่างอันดีงาม ในพวกเขาสำหรับพวกเจ้าแล้ว แก่ผู้ที่หวังใน (การตอบแทนของ) อัลลอฮ์และวันสุดท้าย และผู้ใดผินหลังให้ (การศรัทธา) ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงพอเพียง ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ³

7. บางที่อัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความรักใคร่ระหว่างพวกเจ้ากับบรรดาผู้ที่พวกเจ้าถือเป็นศัตรูในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاجْعَلْنَا
رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

﴿٧﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ
مِنَهُمْ مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

¹ เว้นแต่การกล่าวขอภัยโทษของอิบรอฮีมให้แก่บิดาของเขาที่เป็นมุชริก โดยหวังที่จะให้บิดาของเขาเข้ามารับนับถืออิสลาม และว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะช่วยให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ ครั้นต่อมาเมื่อเป็นที่ประจักษ์แจ้งชัดแล้วว่า บิดาของเขาเป็นศัตรูกับอัลลอฮ์ เขาจึงปลีกตัวออกห่างจากบิดาของเขา

² คืออย่าให้พวกปฏิเสธศรัทธามีอำนาจเหนือพวกเรา แล้วพวกเขาก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ศาสนาของพวกเราโดยเห็นว่าพวกเขาเป็นฝ่ายถูกต้อง

³ คืออิบรอฮีมและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับเขานั้นเป็นแบบอย่างที่ดีในการปลีกตัวออกจากพวกกุฟฟาร แก่บรรดาผู้ที่หวังในการตอบแทนของอัลลอฮ์ และกล่าวการลงโทษของพระองค์ในวันอาคิเราะฮ์ และถ้าผู้ใดผินหลังให้โดยไม่ยึดถือแบบอย่างที่ดีดังกล่าวและคบพวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรแล้ว อัลลอฮ์ก็จะทรงพอเพียงจากการศรัทธาของเขา

อานุกาฟและอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิบาลผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

8. อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และพวกเจ้ามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้ที่มีความยุติธรรม²

9. แต่ว่าอัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า และช่วยเหลือให้ขับไล่พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะผูกมิตรกับพวกเขาและผู้ใดผูกมิตรกับพวกเขา ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้อธรรม³

10. โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาเป็นผู้ลี้ภัยมาหาพวกเจ้า ก็จงสอบสวนพวกนาง อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของพวกนาง ครั้นเมื่อพวกเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธา ก็อย่าได้ส่งพวกนางกลับไปยังพวกปฏิเสธศรัทธา พวกนางมิได้เป็นที่อหุหมัดแก่

لَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقِيلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُم مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبْرؤُهُمْ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِّن دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوْلَوْهُمْ وَمَنْ تَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

بَنَاتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ مَهْجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَسْرُوهْنَ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَسْفَحْنَ حِلَّ لِهِنَّ وَلَا لَهُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْنَا أَنْ نَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ الْأَمْوَالَ يُجْرِهِنَّ وَلَا تَمْسِكُوهُنَّ أَكْفَارًا وَسَأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَتْ أَمْوَالُنَا أَمْوَالِكُمْ حَكَمَ اللَّهُ

¹ บางทีอัลลอฮ์จะทรงทำให้พวกกุฟฟารุเรชในนครมักกะฮ์เปลี่ยนแปลงใจมารับนับถืออิสลาม และเกิดความรักใคร่กับพวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นทรงอานุกาฟเช่นนั้นหลังจากการพิชิตเมืองมักกะฮ์

² คืออัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าในการที่จะกระทำความดีและให้ความยุติธรรมกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และมีได้ขับไล่บรรดาสตรีและเด็ก ๆ ของพวกเจ้าออกจากบ้านเกิดเมืองนอน

³ อัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเจ้ามิให้เป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนาและช่วยเหลือศัตรูให้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเจ้า และถ้าผู้ใดฝ่าฝืนคือผูกมิตรกับพวกเหล่านั้นเขาก็เป็นผู้อธรรมและได้รับการลงโทษ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

พวกเขา และพวกเขาก็มิได้เป็นที่อนุญาติแก่พวกนาง¹ และจงจ่ายคืนให้พวกเขา (สามี่เดิมที่เป็นกาเฟร) สิ่งที่พวกเขาได้จ่ายไป (มะฮัร) และไม่เป็นบาปอันใดแก่พวกเจ้าที่จะแต่งงานกับพวกนาง เมื่อพวกเจ้าได้ให้แก่พวกนางซึ่งของหมั้นของพวกนาง และอย่างหน่วงเหนี่ยวพันธนาการแต่งงานของบรรดาหญิงผู้ปฏิเสธศรัทธา และจงขอคืนสิ่งที่พวกเจ้าได้ใช้จ่ายไป และให้พวกเขาขอคืนสิ่งที่พวกเขาได้ใช้จ่ายไป นั่นคือข้อตัดสินของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินในระหว่างพวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

¹ นักตีฟซีรอฮ์อธิบายว่า ในสนธิสัญญาอัลฮุคุดัยบียะฮ์ ที่ได้ทำขึ้นระหว่างท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์ อะลัยฮิวะซัลลัม กับพวกกุฟฟารมักกะฮะฮ์ระบุว่า หากผู้ใดในหมู่มุสลิมินมาหาชาวมักกะฮะฮ์จะไม่ถูกส่งกลับ และถ้าผู้ใดในหมู่พวกมุชริกีนมาหาชาวมุสลิมินจะถูกส่งกลับ หลังจากนั้นนอุมมีกิลโซม บินดี อุกบะฮ์ อิบน์อะบีมุฮัยฏ ได้อพยพไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ต่อมาพี่น้องของนางสองคน คือ อูมาเราะฮ์ และอัลลาลิต ได้ติดตามนางมา และได้กล่าวกับท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ขอให้ส่งนางกลับตามสัญญาท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่าในสัญญานั้นระบุไว้เฉพาะผู้ชายมิได้กล่าวถึงผู้หญิง อัลลอฮ์จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมา อิบน์ อับบาสกล่าวว่า ได้ให้คำสาบานว่า นางได้อพยพมาเพราะเกลียดชังสามีของนาง มิได้มีความโลภในدنยา และว่านางมิได้ออกมาเพื่อประสงค์สิ่งใด นอกจากมีความรักต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และมีความพอใจต่ออิสลาม อัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของพวกนาง เพราะพระองค์ทรงสอดส่องจิตใจของพวกนาง ครั้นเมื่อพวกเจ้าสบสวนและตระหนักดีว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธาแล้ว ก็อย่าได้ส่งพวกนางกลับไปหาสามีของพวกนางที่เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา ทั้งนี้เพราะมูมินะฮ์ นั้นจะมิเป็นที่อนุญาติแก่มุชริกีน และไม่อนุญาตให้มูมินสมรสกับมุชริกะฮ์

² และจงจ่ายคืนมะฮัรหรือค่าใช้จ่ายให้แก่สามีของบรรดามูมินะฮ์ ซึ่งพวกเขาได้จ่ายให้แก่พวกนาง และถ้าพวกเจ้าประสงค์จะแต่งงานกับพวกนางก็จงให้มะฮัรแก่พวกนาง โดยให้ถือการแยกกันระหว่างสามีกาฟิรกับนางมูมินะฮ์ ด้วยการเข้านับถืออิสลามของนาง อย่ายึดถือพันธนาการแต่งงานระหว่างพวกเจ้ากับบรรดาภริยาของพวกเจ้าที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะพันธนาการแต่งงานได้สิ้นสุดลง เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกนาง และจงขอคืนค่าใช้จ่ายไปให้แก่พวกนาง เช่นเดียวกันก็จงให้นางผู้อพยพมาสู่อิสลามคืนค่าใช้จ่ายให้แก่สามีผู้ปฏิเสธศรัทธา นี่คือนข้อตัดสินของอัลลอฮ์ที่พวกเจ้าจะต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

11. และถ้าคนใดในบรรดาภริยาของพวกเขาหนีออกไปสู่พวกปฏิเสธศรัทธาแล้ว ครั้นเมื่อพวกเขาสามารถแก้แค้นรับทรัพย์มาได้ ก็จงจ่ายคืนให้แก่บรรดาผู้ที่บรรดาภริยาของพวกเขาหนีไปเท่ากับจำนวนที่พวกเขาได้จ่ายไป และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ผู้ซึ่งพวกเขาคือผู้ศรัทธาต่อพระองค์เกิด¹

12. โอ้หนะบีเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาได้มาหาเจ้าโดยพวกนาง ให้ปฎิญาณแก่เจ้าว่าพวกนางจะไม่ตั้งภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์ และจะไม่ขโมย และจะไม่ทำชั่ว และจะไม่ฆ่าลูกๆ ของพวกนาง และจะไม่นำมาซึ่งการใส่ร้ายโดยการเสกสรรลูกหลงพอให้เป็นลูกของเขา และจะไม่ขัดขืนคำสั่งของเจ้าในเรื่องดีงาม ดังนั้นจงรับการปฎิญาณของพวกนาง และจงขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงอภัยแก่พวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

وَأَن تَأْكُرْنَ عَنْهُ مِن آذَانِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابَقْتُمْ
فَتَأْتُوا الذِّبْنَ ذَهَبْتُمْ آذَانَهُمْ بِمِثْلِ مَا آتَفَقُوا
وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي آتَمَّ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعُكَ
عَلَىٰ أَن لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَتَرَفَّنَ
وَلَا يَرْبِينَ وَلَا يَأْتِلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُتْهِنٍ يَفْتَرِيهِنَّ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ
وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ بَابِئِهِنَّ
وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

¹ หากภริยาคนใดในหมู่พวกเขาหนีกลับไปสู่พวกกัฟฟาร์ และพวกเขาได้ขอคืนมะฮัรแต่พวกเขาไม่ยอมคืนให้ หลังจากนั้นพวกเขาได้ทำสงครามและสามารถยึดทรัพย์เชลยมาได้ ก็จงจ่ายคืนมะฮัรตามจำนวนให้แก่บรรดาผู้ที่ภริยาของพวกเขาหนีไปเสียก่อนที่จะมีการแบ่งทรัพย์เชลยที่ยึดมาได้

² คือเมื่อบรรดามุอิมินะฮ์ได้มาหาเจ้าเพื่อให้สัตย์ปฎิญาณก็จงรับคำสัตย์ปฎิญาณของพวกนางในเรื่องสำคัญ 6 ประการคือ

1. จะไม่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
2. ไม่ลักขโมย
3. ไม่ทำชั่ว (ซินา)
4. ไม่ฆ่าลูกของนางด้วยการฝังทั้งเป็นเช่นการกระทำของพวกญาฮิลียะฮ์
5. ไม่ใส่ร้ายโดยเสกสรรลูกหลงพอที่เก็บมาได้ให้เป็นลูกของเขา
6. ไม่ขัดขืนคำสั่งในสิ่งที่เจ้าใช้ให้กระทำ และห้ามมิให้ปฏิเสธเมื่อพวกนางยินยอมรับคำสัตย์ปฎิญาณดังกล่าวมานี้ก็จงรับคำสัตย์ปฎิญาณของพวกนาง และขออภัยโทษให้แก่พวกนางในการกระทำผิดในอดีต

13. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบกับหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วต่อพวกเขาไว้เป็นมิตรสหาย แน่نون พวกเขาหมดหวังต่อวันปรโลกแล้ว เสมือนกับที่พวกปฏิเสธศรัทธาหมดหวังต่อ (การฟื้นคืนชีพของ) ชาวญุบูร¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَبْسُوْا مِنْكُمْ الْآخِرَةَ كَمَا بَيَّسَ
 الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿٦٠﴾

¹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบพวกยะฮูด พวกนะศอรอ ตลอดจนพวกกุฟฟารที่เป็นศัตรูของอัลลอฮ์ อย่าได้คบหมู่ชนเหล่านั้นเป็นมิตรสหาย อย่าได้ถือเอาความคิดเห็นของพวกเขามาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตและเป็นที่ยอมรับชมชอบ เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วและทรงสาปแช่งพวกเขา และพวกเขาหมดหวังต่อการตอบแทนของอัลลอฮ์ที่จะได้เข้าสวนสวรรค์ เสมือนกับพวกกุฟฟารรุ่นก่อนๆ เคยหมดหวังว่าชาวญุบูรนั้นจะไม่มีโอกาสที่จะฟื้นคืนชีพมาอีก

(61) ซูเราะฮ์ อัศศ็อฟ

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 14 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัศศ็อฟ

ซูเราะฮ์อัศศ็อฟ เป็นซูเราะฮ์ มะดะนียะฮ์ซูเราะฮ์หนึ่ง ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราบทบัญญัติ ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงเรื่องการต่อสู้ การต่อต้านศัตรูของอัลลอฮ์ การเสียสละในทางของอัลลอฮ์ เพื่อเชิดชูศาสนาของพระองค์ และเทิดทูนคำกล่าวของพระองค์ให้สูงส่ง ได้กล่าวถึงการคำที่มีผลกำไรซึ่งจะนำความสันติสุขให้แก่มุอ์มิน ผู้ศรัทธา ทั้งในโลกดุนยา และโลกอาคิเราะฮ์ แต่แกนหลักที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงคือการต่อสู้ ดังนั้นซูเราะฮ์นี้จึงถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์ อัศศ็อฟ

หลังจากที่ได้กล่าวแซ่ช่องสุดดี และสรรเสริญแด่อัลลอฮ์แล้ว ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวเตือนบรรดามุอ์มินถึงการผิดสัญญา และไม่รักษาพันธกรณีตามที่ได้สัญญาไว้ “สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ช่องสุดดีแด่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการต่อสู้กับศัตรูของอัลลอฮ์ ด้วยความกล้าหาญ และทรหดของมุอ์มินผู้ศรัทธา เพราะเขาต่อสู้เพื่อจุดมุ่งหมายอันสูงส่ง นั่นคือการเชิดชูดวงพระที่บ่แห่งสัจธรรม และเทิดทูนคำกล่าวของอัลลอฮ์ให้สูงส่ง “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของพระองค์เป็นแถวเดียวกัน ประหนึ่งพวกเขาเป็นอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกยะฮูดที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของนะบีมุซา และนะบีฮิซซะอ์ลัยฮิมัสสลาม และสิ่งที่ประสบบกับท่านนะบีทั้งสองจากการถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เป็นการปลอบใจแก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ในสิ่งที่ท่านได้รับจากพวกกุฟฟารมักกะฮ์ “และจงรำลึก

เมื่อมุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมพวกท่านจึงทำร้ายฉัน...”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงแนวทางของอัลลอฮ์ในการให้ความสนับสนุนศาสนาของพระองค์ บรรดาอะบีของพระองค์และบรรดาคนรักของพระองค์ พร้อมกับได้ยกอุทาหรณ์ถึงพวกมุชริกีนในความตั้งใจของพวกเขาที่จะต่อต้านศาสนาของพระองค์ ดังเช่นผู้ที่ต้องการที่จะดับรัศมีของดวงอาทิตย์ด้วยปากอันสกปรกของเขา “พวกเขาปรารถนาที่จะดับรัศมีของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้รัศมีของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม”

ซูเราะฮ์ได้เรียกร้องเชิญชวนบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาไปสู่การค้ำที่มีผลกำไร และสนับสนุนพวกเขาให้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ด้วยชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อที่จะได้มาซึ่งความสันติสุขอย่างถาวร พร้อมกับชัยชนะอย่างทันตาเห็นในโลกดุนยา ซูเราะฮ์ได้สนทนากับพวกเขาด้วยสำนวนที่เร่าร้อนให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ข้าจะชี้แนะแนวทางแก่พวกเจ้าใหม่เล่าถึงการค้ำที่จะช่วยพวกเจ้าจากการลงโทษอันเจ็บปวด นั่นคือพวกเจ้าต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอฮูลของพระองค์ และต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์...”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเรียกร้องเชิญชวนผู้ศรัทธา ให้สนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์ดังเช่นบรรดาสาวกของนะบีอิซาได้กระทำ ขณะที่ท่านได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาให้ช่วยเหลือศาสนาของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ตอบรับและช่วยเหลือสัจธรรมและรอฮูล “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์ ดังเช่นอิซา อิบน์ มรยัม ได้กล่าวแก่บรรดาสาวกว่า ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปยังอัลลอฮ์บ้าง บรรดาสาวกได้กล่าวว่า พวกเราเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์” เช่นนี้แหละการเริ่มและสิ้นสุดของซูเราะฮ์สอดคล้องกันอย่างน่าประทับใจ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแ่งซ็อง สดุดีแต่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹
2. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงกล่าวพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ
3. เป็นที่น่าเกลียดยิ่งที่อัลลอฮ์ การที่พวกเจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ²
4. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของพระองค์เป็นแถวเดียวกัน ประหนึ่งพวกเขาเป็นอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง³
5. และจงรำลึกเมื่อมุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมพวกท่านจึงทำร้ายฉัน และแน่นอนพวกท่านรู้แล้วมิใช่หรือ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَنٌ مَرْصُوقٌ ﴿٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ قُلْنَا رَاغُوا رَاغَ اللَّهُ فُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْهَادِيَ

¹ ทุกๆ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน เช่น มะลาอิกะฮ์ มนุษย์ ญิน สัตว์ทุกประเภททุกชนิด ต้นไม้ สิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ต่างก็แซ่ซ้องสดุดี, ให้ความบริสุทธิ์ ให้เกียรติ ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์ ให้ความเป็นพระเจ้าแต่องค์เดียว และให้ความเป็นเอกภาพ

² โอ้บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์เอ๋ยทำไมพวกเจ้าพูดสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยลิ้นของพวกเจ้าแล้วพวกเจ้าไม่ปฏิบัติตามที่ได้พูดไว้เป็นคำถามปฏิเสธเชิงประณามในอายะฮ์ต่อมาได้ย้าถึงการปฏิเสธต่อพวกเขาว่า การกระทำของพวกเจ้าไม่ปฏิบัติตามที่ได้พูดไว้ เป็นคำถามปฏิเสธเชิงประณามในอายะฮ์ต่อมาได้ย้าถึงการปฏิเสธต่อพวกเขาว่า การกระทำของพวกเจ้านี้เป็นเรื่องใหญ่ คือเป็นที่เกลียดชังอย่างยิ่ง ณ ที่พระเจ้าของพวกเจ้าคือพูดแล้วไม่ปฏิบัติตามคำพูดสัญญาแล้วไม่ปฏิบัติตามสัญญา กล่าวกันว่าเป็นการที่มนุษย์ใช้ให้พี่น้องของเขากระทำความดีแต่เขาไม่ปฏิบัติและห้ามคนอื่นมิให้กระทำความชั่ว แต่เขากระทำความชั่ว

³ อัลกุรฎิบียักกล่าวว่า ความหมายของอายะฮ์คือ อัลลอฮ์ ทรงรักผู้ที่มีความหนักแน่นมั่นคงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ เช่นเดียวกับอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง อันนี้เป็นการสอนให้บรรดามุอมีนรู้ถึงวิธีการในการต่อสู้กับศัตรูของพวกเขา

7. และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ ด้วยปากของพวกเขาขณะที่เขาถูกเชิญชวนสู่อิสลาม และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่หมู่ชนผู้อธรรม¹
8. พวกเขาปรารถนาที่จะดัดจริตมีของอัลลอฮ์ ด้วยปากของพวกเขา แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้รัศมีของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม²
9. พระองค์คือผู้ทรงส่งรอสูลของพระองค์ด้วยการชี้แนะทางและศาสนาแห่งสัจธรรม เพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนาอิสลามอยู่เหนือศาสนาทั้งหมด ถึงแม้พวกตั้งภาคีจะเกลียดชังก็ตาม³
10. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ข้าจะชี้แนะแนวทางแก่พวกเจ้าใหม่เล่า ถึงการคำที่จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด⁴
11. นั่นคือพวกเจ้าต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์ และต่อสู้ดิ้นรนในทางอัลลอฮ์ ด้วยทรัพย์สินของพวกเจ้าและชีวิตของ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُعَذِّبُ
إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُبِينٌ نُورِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْمَعْرِفَةِ
عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَخْرَجٍ يُنَجِّيكُمْ
مِّنْ عَذَابِ الْعِلْمِ ﴿١٠﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِمْ وَنُحَيْدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ كَرِهَ الْكُفْرَانُ كُفْرَانُ ﴿١١﴾

¹ กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ด้วยการกล่าวหาว่า นะบิของพระองค์เป็นมายาการ และว่าอายาตของอัลลอฮ์ที่ถูกประทานมาเป็นมายากล

² พวกมุชริกินประสงค์ที่จะดัดจริตมีของอัลลอฮ์ คือศาสนาของอัลลอฮ์ และบทบัญญัติต่างๆ ของพระองค์ ด้วยคำกล่าวเท็จไม่เป็นความจริง แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้รัศมีของพระองค์สมบูรณ์ คือจะทรงทำให้ศาสนาของพระองค์แพร่หลายไปทั่วทุกสารทิศ

³ ชี้แนะทางที่ถูกต้องแห่งมนุษยชาติและศาสนาอิสลาม เพื่อให้ศาสนาของพระองค์อยู่เหนือศาสนาอื่นๆ และคงเหลืออยู่ศาสนาเดียว ถึงแม้การช่วยเหลือของพระองค์นี้จะเป็นที่เกลียดชังแก่พวกมุชริกินก็ตาม

⁴ คือข้าจะชี้แนะแก่พวกเจ้าถึงการคำที่มีผลกำไร ซึ่งจะช่วยให้พวกเจ้าพ้นจากลงโทษอันเจ็บปวดซึ่งจะเป็นที่คาดหมายของพวกเจ้า

พวกเขา นั่นเป็นการดียิ่งสำหรับพวกเขา หากพวกเขารู้¹

12. พระองค์จะทรงอภัยให้แก่พวกเขา ซึ่งการทำบาปของพวกเขา และจะทรงให้พวกเขาเข้าในสวนสวรรค์หลากหลาย มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์ และที่พำนักอันบรมสุขในสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง²

13. และสิ่งอื่นๆ อีกที่พวกเขารักชอบมัน การช่วยเหลือจากอัลลอฮ์และการพิชิตอันใกล้นี้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด³

14. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์ ดังเช่นอีซา อิบน์ มรยัม ได้กล่าวแก่บรรดาสาวก ว่า ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปยังอัลลอฮ์บ้าง บรรดาสาวกได้กล่าวว่า พวกเราเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์⁴

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦١﴾

وَأخْرَى يُحِبُّونَهَا نُصِرَ مِنْ اللَّهِ وَفُتِحَ قَرِيبٌ وَيَسِّرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارًا لِلَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ وَمَا مَنَعَكَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ

¹ คือพวกเขาจะต้องเชื่อมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ว่าเป็นพระเจ้าองค์เดียวและมุฮัมมัดเป็นรอซูลและนะบีมของอัลลอฮ์และเสียสละทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขาเพื่อเป็นการญิฮาดในแนวทางของอัลลอฮ์ เพราะการทำสัญญาตกลงซื้อขายนี้เป็นการได้เปรียบและเป็นโอกาสดีแก่พวกเขา

² นั่นคือผลกำไรสุทธิเป็นการแลกเปลี่ยนกับต้นทุนที่สูญเสียไปนั่นคือทรัพย์สินและชีวิต ทั้ง ๆ ที่ทั้งหมดนั้นเป็นการมลิทธิของอัลลอฮ์ผู้ซึ่งได้ประทานชีวิตและทรัพย์สินให้แก่พวกเขา นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวงคือพ้นจากการลงโทษในนรกแล้วได้เข้าสวนสวรรค์เป็นการพำนักอยู่อย่างสุขสำราญและถาวร

³ นอกจากนั้นผลดีอื่นๆ ที่จะติดตามมากก็คือความช่วยเหลือที่ได้รับชัยชนะจากอัลลอฮ์ เหนือเหล่าศัตรูของพวกเขา และความช่วยเหลือแก่ศาสนาของพวกเขาให้ดีเด่นเหนือศาสนาอื่นๆ และการพิชิตเมืองมักกะฮ์ และหัวเมืองอื่นๆ ในคาบสมุทรอาหรับตลอดจนเมืองอื่นๆ จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาต่อเรา รอซูลของเรา ต่อสัญญาดีและสัญญาร้ายของเราว่าพวกเขาจะได้รับรางวัลตามที่เราได้กล่าวมาอย่างสมบูรณ์และคำมั่นสัญญาดังกล่าวนั้นก็ได้เกิดขึ้นแล้วอย่างสมบูรณ์

⁴ คือจงเชื่อมั่นเป็นผู้ช่วยเหลือพระเจ้าของพวกเขาในเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาของพระองค์ นะบีมของพระองค์และบรรดาคนรักของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา ดังเช่นบรรดาสาวกของอีซา อิบน์ มรยัม ได้ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์ในขณะที่อีซาได้กล่าวขอความช่วยเหลือจากบรรดาสาวกของเขา

ดังนั้น กลุ่มหนึ่งจากวงศัวานของอิสรออีลได้
ศรัทธา และอีกกลุ่มหนึ่งได้ปฏิเสธศรัทธา แต่
เราได้ช่วยเสริมกำลังแก่บรรดาผู้ศรัทธาให้เหนือ
กว่าศัตรูของพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็น
ผู้มีชัยชนะ¹

فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿٦١﴾

¹ ดังนั้นวงศัวานของบะนีอิสรออีลก็แบ่งแยกออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งศรัทธาและปฏิบัติตามเขา อีก
กลุ่มหนึ่งปฏิเสธศรัทธาและต่อต้านเขา ด้วยเหตุนี้เราจึงช่วยเหลือสนับสนุน กลุ่มผู้ศรัทธาให้มีกำลัง
เข้มแข็งกว่ากลุ่มศัตรูผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วกลุ่มผู้ศรัทธาก็ได้รับชัยชนะในทุกกรณี

(62) ซูเราะฮ์ อัลญุมะฮ์

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 11 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลญุมะฮ์

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ ที่กล่าวถึงการตราข้อบัญญัติ เป้าหมายหลักซึ่งซูเราะฮ์พาดพิงถึงการชี้แจงบัญญัติของการละหมาดวันศุกร์ ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลาทรงบัญญัติเป็นฟัรฎุแก่บรรดามุอฺมิน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการส่งทูตคนสุดท้ายมาคือ มุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม และว่าท่านเป็นความเมตตาที่ถูกกำหนดมาให้มนุษยชาติ อัลลอฮ์ทรงปลดเปลื้องชาวอาหรับให้พ้นจากความมืดแห่งการตั้งภาคีและการหลงทาง ทรงให้เกียรติแก่มนุษยชาติเพราะท่าน สาส์นของท่านเป็นเสมือนโอสถขนานวิเศษที่จะเยียวยาโรคต่าง ๆ ของสังคมมนุษย์หลังจากที่สังคมนั้นระเห่ร้อนท่ามกลางความมืด

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกเขาสุด และการหันห่างของพวกเขาจากบทบัญญัติของอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติของคัมภีร์อัลเตารอต แต่พวกเขาให้ผินหลังให้ มิได้ให้ความสำคัญของคัมภีร์ ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ว่าพวกเขาเปรียบเสมือนลาที่แบกหนังสือจำนวนมากที่มีประโยชน์บนหลังของมัน แต่มันจะไม่ได้อะไรเลยจากแบกหนังสือนั้น นอกจากความเหนื่อยยาก และนั่นคือบั้นปลายของความทุกข์ยากและความน่าสังเวช

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติ “การละหมาดญุมะฮ์” โดยเรียกร้องบรรดามุอฺมิน ผู้ศรัทธาให้รีบเร่งไปสู่การทำละหมาด และห้ามพวกเขามิให้ทำการค้าขายเมื่อมีการอะซานเรียกร้องไปสู่การละหมาด ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการเตือนมิให้พะวงอยู่กับการค้าขายและการละเล่นจนกระทั่งสิ้นการละหมาด เสมือนกับสภาพของพวกมุนาฟิกินซึ่งพวกเขาเมื่อทำละหมาด พวกเขาจะทำแบบเกียจคร้านและอิดเอื้อน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ใน
แผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮ์ ผู้ทรง
อภิสิทธิ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชา
ญาณ¹

2. พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งรอสูลขึ้น คนหนึ่ง
ในหมู่ผู้ไม่รู้จักหนังสือจากพวกเขาเอง เพื่อ
สาธยายอายาตต่าง ๆ ของพระองค์แก่พวกเขา
และทรงทำให้พวกเขาผุดผ่อง และทรงสอน
คัมภีร์และความสุขุมคัมภีร์ภาพแก่พวกเขา
และแม้ว่าแต่ก่อนนี้พวกเขาอยู่ในการหลงผิด
อย่างชัดแจ้งก็ตาม²

3. และกลุ่มชนอื่น ๆ ในกลุ่มพวกเขาที่จะติด
ตามมาภายหลังจากพวกเขา และพระองค์เป็นผู้
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبُحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَكَ
الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْمُكِبِّرُ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَلَوْ كَانُوا مِنْ قَبْلَ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يُحْكُمُ بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในจักรวาลนี้ เช่น มนุษย์ สัตว์ พืชผัก และสิ่งไม่มีชีวิตต่างก็แซ่ซ้องสดุดีให้ความบริสุทธิ์ ให้เกียรติแด่อัลลอฮ์จากทุกสิ่งที่ไม่เหมาะสมแต่ความยิ่งใหญ่และความสมบูรณ์ของพระองค์ตลอดจนถึงสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นปรากฏการณ์แห่งความบกพร่องและการไร้ความสามารถ อีกทั้งให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า “และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่จะสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ แต่ว่าพวกเขาไม่เข้าใจคำสดุดีของพวกเขา”

² ด้วยความเอ็นดูเมตตาและความสุขุมคัมภีร์ภาพของพระองค์จึงได้ส่งรอสูลคนหนึ่งจากพวกเขาที่อ่านหนังสือไม่ออก เพื่อที่จะสาธยายข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่มีอยู่ในอัลกุรอาน และเพื่อจะชักฟอกพวกเขาให้บริสุทธิ์จากการปฏิเสธศรัทธาและความผิดต่าง ๆ โดยที่สภาพของพวกเขาก่อนจะส่งรอสูลมานั้น อยู่ใน การหลงผิดอย่างชัดแจ้งจากแนวทางที่เที่ยงตรง

³ การส่งรอสูลมานี้เพื่อหมู่ชนอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งมีได้อยู่ร่วมกับหมู่ชนในยุคนั้นหมายถึงทุกคนที่ยอมรับนับถืออิสลามจนกระทั่งวันกิยามะฮ์

7. แต่ว่าพวกเขาจะไม่มุ่งหวังมันเป็นอันขาด เนื่องด้วยสิ่งที่มีมือของพวกเขาได้ประกอบ (กรรมชั่ว) ไว้ก่อน และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้พวกอธรรมทั้งหลาย¹

8. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงความตายที่พวกท่านหนีจากมันไปนั้น มันจะมาพบกับพวกท่าน แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านตามที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้²

9. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อได้มีเสียงร้องเรียก (อะซาน) เพื่อทำละหมาดในวันศุกร์ ก็จงรีบเร่งไปสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์ และจงละทิ้งการค้าขายเสีย นั่นเป็นการดีสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้³

10. ต่อเมื่อการละหมาดได้สิ้นสุดลงแล้วก็จงแยกย้ายกันไปตามแผ่นดิน และจงแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และจงรำลึกถึง

وَلَا يَسْمَعُونَ أَصْوَابًا مَّا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
وَأَلَّهُ عَلَيْهِمُ الْغُلَّيْلِينَ ﴿٧﴾

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ
مُتَلَقِّبُكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّينَ
وَالشَّهَادَةُ قَبْلَكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُوذِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَبِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

¹ แต่ว่าพวกเขาจะไม่มุ่งหวังความตายเป็นอันขาด ทั้งนี้เพราะพวกเขาได้ก่อกรรมทำความชั่วไว้เช่น ปฏิเสธศรัทธา ผ่าฝืนบัญญัติศาสนา และปฏิเสธการเป็นนะบีมุฮัมมัด คือลบล้างอูซูละฮ์ฮะซันซะลิม

² จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่พวกเขาชู้ตว่า หากความตายที่พวกท่านจะหนีจากมันนั้น และพวกท่านกลัวที่จะพูดถึงมัน มันจะมาหาพวกท่านอย่างไม่ต้องสงสัยถึงแม้พวกท่านจะหนีเข้าไปอยู่ในป้อมปราการอันสูงตระหง่านก็ตาม เมื่อพวกท่านตายไปแล้วก็จะถูกนำไปหาพระองค์ในวันกิยามะฮ์ แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกท่านรู้สิ่งที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้ในโลกดุนยา เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนอย่างยุติธรรม เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทรงปรีชาญาณ

³ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เอ๋ย เมื่อพวกเจ้าได้ยินเสียงอะซานที่เรียกร้องไปสู่การละหมาดวันศุกร์ ก็จงตอบรับด้วยการไปฟังคุฏบะฮ์และละหมาดวันศุกร์ และจงละทิ้งการค้าขายเสีย จงละทิ้งการค้าขายที่ขาดทุนและรีบเร่งไปสู่การค้าขายที่มีผลกำไร คือการฟังคุฏบะฮ์และละหมาดวันศุกร์

อัลลอสฺยให้มาก ๆ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับชัยชนะ¹

11. และเมื่อพวกเขาได้เห็นการค้าและการละเล่น พวกเขาก็กรูกันไปที่นั่น และปล่อยเจ้าให้ยืนอยู่คนเดียว² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอสฺยนั้นดีกว่าการละเล่น และการค้า และอัลลอสฺยนั้นทรงเป็นเลิศยิ่งในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ³

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفصوا منها وأتركوك
فأيماءل ما عند الله خير من اللهو ومن التجره
وَالله خير الرازقين ﴿١١﴾

¹ คือหลังจากพวกเขาได้เสร็จสิ้นการละหมาดวันศุกร์แล้ว ก็จึงแยกย้ายกันออกไปทำธุรกิจและกิจการมต่าง ๆ ของพวกเขา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอสฺย ขณะที่พวกเขาแยกย้ายกันออกไปนั้นก็จึงรำลึกนึกถึงอัลลอสฺย อยู่ลิมพระองค์เป็นอันขาด เพื่อพวกเขาจะได้รับชัยชนะและประสบความสำเรี

² นักตีฟซึรากล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอสฺย คือลลลลอสฺยอะลียะฮิอะซัลลิม ได้ยื่นขึ้นทำหน้าที่แสดงคุณบะฮ์วันศุกร์ ขณะนั้นได้มีกองคาราวานสินค้าบรรทุกเครื่องบริโภคของ ดะฮียะฮฺ อัลกัลบียฺ มาจากประเทศซามกอบปรด้วยในระยะนั้นชาวอัลมะดีนะฮฺประสบกับความหิวโหย และเครื่องบริโภคมีราคาแพง เป็นธรรมเนียมของชาวอัลมะดีนะฮฺเมื่อกองคาราวานเดินทางกลับจากต่างแดนจะต้องมีการแห่อกไปต้อนรับด้วยการร้องรำทำเพลง เพราะความดีใจ ในวันศุกร์วันนั้นเมื่อกองคาราวานสินค้าเดินทางเข้าสู่นครอัลมะดีนะฮฺผู้เข้าร่วมฟัง คุณบะฮ์ของท่านรอซูล คือลลลลอสฺยอะลียะฮิอะซัลลิม ได้พากันกรูไปที่กองคาราวานนั้น ปล่อยให้ท่านนะบี คือลลลลอสฺยอะลียะฮิอะซัลลิม แสดงคุณบะฮ์อยู่บนมิมบร์ และมีผู้ร่วมฟังอยู่ประมาณ 12 คนเท่านั้น ท่านญาบิร อิบน์ อับดุลลอสฺย กล่าวว่า ฉันเป็นคนหนึ่งในจำนวนนั้น แล้วอยะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

³ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า สิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอสฺย เช่นการตอบแทนที่ดี และความสุสมุขมูรณนั้นดีกว่าสิ่งที่พวกเขากำลังเพลิดเพลินนอยุ่คือความสนุกสนานและการค้า และอัลลอสฺยนั้นพระองค์เป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพอย่างดีเลิศ ดังนั้นจงขอริชชีจากพระองค์ และขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานและปัจจัยยังชีพเถิด

อีกทั้งคำพูดที่น่าเกลียดอันจากนี้

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวเตือนบรรดามุอฺมินมิให้เอาธุระหรือสนใจกับความเพริศแพรว การละเล่นและสิ่งยั่วชวนของโลกดุนยา จากการจงรักภักดีและการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ดังเช่นสภาพของพวกมุนาฟิกีนและว่าในการกระทำเช่นนั้นเป็นการขาดทุนโดยสิ้นเชิง และใช้ให้บริจาคในทางของอัลลอฮ์โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ก่อนที่โอกาสจะส่วงเลยไปด้วยการจบชีวิต เมื่อถึงเวลานั้นมนุษย์จะเศร้าโศกเสียใจโดยที่การรันทดใจจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่เขาเลย

ในสงครามบะนีมุศฏอลิก अबดุลลอฮ์ อิบน์ ซะลูล หัวหน้าพวกมุนาฟิกีน ได้กล่าวคำพูดที่ชั่วช้าอันเนื่องมาจากว่ามีชายสองคนจากชาวอันศอร และมุฮาญีรีน ได้แย่งชิงกันตักน้ำและได้วิวาทกัน ชาวมุฮาญีรีนได้เตะชาวอันศอรีย์ เมื่ออิบน์ ซะลูล ได้เห็นเขาก็ร้องตะโกนไล่ชาวมุฮาญีรีน แล้วกล่าวว่า วัลลอฮิ สภาพของพวกเรากับพวกมุฮาญีรีนเหมือนกับที่มีคำพังเพยกล่าวไว้ว่า “เลี้ยงหมาให้อ้วนแล้วมันก็กัดเจ้า” หรือตรงกับสุภาษิตไทยว่า “ทำคุณบูชาโทษ” วัลลอฮิหากพวกเรากลับไปยังนครอัลมะดีนะฮ์แล้ว เราจะให้ผู้มีเกียรติกว่าขับไล่ผู้ที่ต่ำต้อยกว่าออกจากนครอัลมะดีนะฮ์ (ผู้ที่มีเกียรติกว่าหมายถึงตัวของเขา และผู้ที่ต่ำต้อยกว่าหมายถึงท่านนะบี คือลัลลอฮ์ ฮุอะลัยฮิวะซัลลิม และบรรดาสาวกของท่าน) แต่ผู้สับปลับ (มุนาฟิก) ผู้นี้หาได้คิดไม่ว่าเกียรติยศนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และเป็นของบรรดามุอฺมิน หมายถึงว่า ชัยชนะความดีเด่น และความสูงส่งนั้น มิใช่เป็นของพวกมุนาฟิกีน พวกมุชริกีน และพวกกุฟฟารดอก แต่พวกเขาหาไม่รู้ไม่ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขามีจิตใจบอดครันเมื่อผู้ที่ไปร่วมสงครามครั้งนี้เดินทางกลับถึงนครอัลมะดีนะฮ์ अबดุลลอฮ์ อิบน์ अबดุลลอฮ์ อิบน์ ซะลูล ผู้เป็นบุตรของหัวหน้ามุนาฟิกได้ไปยืนอยู่ปากทางเข้าเมือง และได้ชูดาบของเขาขึ้น เมื่อบิดาของเขาเดินผ่านมา เขาได้พูดกับบิดาของเขาว่า วัลลอฮิ ท่านจะผ่านทางนี้ไปไม่ได้จนกว่าท่านจะกล่าวว่า มุฮัมมัดเป็นผู้มีเกียรติยิ่ง และฉันนั้นเป็นผู้ต่ำต้อยกว่า เขา (บุตร) ยังไม่ปล่อยให้เขา (บิดา) ผ่านไปจนกระทั่งเขา (บิดา) ได้กล่าวคำนั้น अबดุลลอฮ์ (บุตร) นั้นเป็นมุอฺมินผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง และเป็นคนดีเด่นของชาวอันศอร

หลังจากนั้น अबดุลลอฮ์ (บุตร) ได้ไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์ ฮุอะลัยฮิวะซัลลิม และกล่าวกับท่านว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ กระผมได้ทราบมาว่า ท่าน

ประสงค์จะฆ่าบิดาของกระผม หากท่านประสงค์เช่นนั้น ขอให้ใช้กระผมเถิด กระผมจะนำศีรษะของเขามาให้ท่าน ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวกับเขาว่า แต่ว่าเราควรปฏิบัติกับเขาและทำดีแก่เขาตราบใดที่เขายังคงอยู่กับเรา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เมื่อพวกลับลับ (มุนาฟิกุน) มาหาเจ้า พวกเขาบอกว่า เราขอปฏิญาณว่า แท้จริงท่านเป็น
รอซูลของอัลลอฮ์ แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่า แท้
จริงเจ้านั้นเป็นรอซูลของพระองค์อย่างแน่นอน
และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า แท้จริงพวกมุนา-
ฟิกินั้นเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน¹

2. พวกเขาได้ถือเอาการสาบานของพวกเขา
เป็นโล่ แล้วก็ถกกันจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริง
พวกเขานั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไปนั้นช่าง
ชั่วช้าจริง ๆ²

3. นั่นเป็นเพราะพวกเขาศรัทธาแล้วก็ปฏิเสธ
ศรัทธา ดังนั้นจึงถูกฉนิกบนหัวใจของพวกเขา
แล้วพวกเขาก็ไม่เข้าใจ³

4. และเมื่อเจ้าได้เห็นพวกเขาแล้ว ร่างกายของ
พวกเขาจะเป็นที่พึงพอใจแก่เจ้า และหากพวก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
لَكَاذِبُونَ ﴿٦٣﴾

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

﴿٦٦﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا
تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهمْ خُضُبٌ مُّسْتَنْدِدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ

¹ คือเมื่อพวกมุนาฟิกิน คืออับดุลลอฮ์ อิบน์ อุบัยยฺ และพรรคพวกของเขาได้กล่าวว่า พวกเขาขอปฏิญาณ
ว่าแท้จริงท่านเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เป็นแต่เพียงคำพูดมิได้กล่าวออกมาจากใจจริง อัลลอฮ์ ตะอาลา
จึงตรัสว่า "แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่าแท้จริงเจ้านั้นเป็นรอซูลของพระองค์อย่างแน่นอน" ถึงแม้พวกมุนาฟิกิน
จะยืนยันหรือไม่ยืนยันก็ตาม และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานได้ว่าพวกมุนาฟิกินนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จในการ
กล่าวปฏิญาณของพวกเขา

² คือพวกเขาได้ถือเอาการสาบานเท็จของพวกเขา ว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา เพื่อป้องกันตัวของพวกเขาเอง
และครอบครัวของพวกเขาให้พ้นจากการถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลย อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประณามพวก
เขาว่าการกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ชั่วช้าสารเลวจริง ๆ

³ ทั้งนี้เพราะการกระทำอันชั่วช้าของพวกเขา นั่นคือพวกเขาได้กล่าวทางวาจาว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา แต่
ในจิตใจของพวกเขาไม่มีได้ศรัทธา ดังนั้นอัลลอฮ์จึงฉนิกบนหัวใจของพวกเขา เป็นเหตุให้พวกเขาไม่เข้าใจ
ใจความหมายของการศรัทธาและไม่รู้ว่าอะไรคือความถูกต้อง อะไรคือความเท็จ

7. พวกเขาคือผู้ที่กล่าวว่า อย่าบรีจาคให้แก่ผู้ที่อยู่กับรอซูลของอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้แยกย้ายออกไป แต่ซุ้มคลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ แต่ว่าพวกมุนาฟิฏินไม่เข้าใจ¹

8. พวกเขากล่าวว่า ถ้าเรากลับไปยังนครมะดีนะฮ์ พวกที่มีเกียรติกว่าจะขับไล่พวกที่ต่ำต้อยออกจากนครมะดีนะฮ์ ส่วนอำนาจนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธา แต่ว่าพวกมุนาฟิฏินนั้นหารู้ไม่²

9. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย อย่าให้ทรัพย์สินของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้าหันเหพวกเจ้าจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และผู้ใดกระทำความเช่นนั้นชนเหล่านั้นคือพวกที่ขาดทุน³

10. และจงบริจาคจากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าก่อนที่ความตายจะเกิดขึ้นแก่ผู้ใดในหมู่พวกเจ้า แล้วเขาก็จะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ มาตราว่าพระองค์ท่านทรงผ่อนผันให้แก่ข้าพระองค์อีกช่วงเวลาเพียงเล็กน้อยเพื่อที่ข้าพระองค์จะได้บริจาค และข้าพระองค์

هُم الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَيَلَهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّكَ الْأَعْرَضُ مِنهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْفَكَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ يَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

¹ คือพวกซัฆฮ์เหล่านั้นกล่าวว่า ท่านทั้งหลายอย่าได้บริจาคให้แก่พวกมุฮาญีริน เพื่อที่พวกเขาจะได้แยกย้ายหนีออกจากมุฮัมมัด ความหวังของพวกเขางพินาศไปเกิด โดยที่พวกเขาคิดว่าริศกีของพวกมุฮาญีรินอยู่ในมือของพวกเขา พวกเขาหารู้ไม่ว่าริศกินั้นอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ต่างหาก

² โปรดดูรายละเอียดในตอนท้ายของความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์นี้

³ หลังจากได้กล่าวถึงความซัฆฮ์เลวทรามของพวกมุนาฟิฏินแล้วพระองค์ทรงห้ามบรรดามุอมีนมิให้เลียนแบบพวกเหล่านั้นในการหลงไหลเคลิบเคลิ้มกับทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน ความหมายก็คือ โอ้บรรดามุอมีนเอ๋ย อย่าให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานเป็นที่พวงหรือทำให้พวกเจ้าหันห่างจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ เช่น การละหมาด บริจาคชะกาต และการทำฮัจญ์เช่นเดียวกับสภาพของพวกมุนาฟิฏิน

ก็จะอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย (ผู้ทรงคุณธรรม)¹

11. แต่อัลลอฮ์จะไม่ทรงผ่อนผันให้แก่ชีวิตใด
เมื่อกำหนดของมันได้มาถึงแล้ว และอัลลอฮ์
นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا
وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

¹ อิบน์ กะซีร์ กล่าวว่า ทุกคนที่ได้ละเมิดกระทำความผิดจะเสียใจ ขณะที่อยู่ใกล้กับความตายและจะขอ
ยียดเวลาเพื่อจะไต่กลับไปที่ทำความดีแทนความชั่วที่ได้กระทำไปในอดีต แต่มันเป็นไปไม่ได้เสียแล้ว

² คืออัลลอฮ์จะไม่ทรงยียดเวลาให้แก่ผู้ใดเป็นอันขาดเมื่อความตายได้มาถึงเขาแล้ว ในกรณีนี้เป็นการส่งเสริมให้รีบเร่งปฏิบัติคุณงามความดีก่อนที่ความตายจะมาถึงโดยไม่รู้สึกตัว

(64) ซูเราะฮ์ อัดตะหมอบุน

เป็นบัญญัติมะคะนียะฮ์ มี 18 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัดตะหมอบุน

ซูเราะฮ์ อัดตะหมอบุน เป็นซูเราะฮ์ มะคะนียะฮ์ ที่ให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการตราบทบัญญัติต่าง ๆ แต่ในซูเราะฮ์นี้มีบรรยากาศในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักการศรัทธาอิสลามด้วย

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการถวายพระเกียรติแด่อัลลอฮ์ ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และร่ำรอยแห่งเดซานูภาพของพระองค์ และได้กล่าวถึงเรื่องมนุษย์ที่ศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา และมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมรับบุญคุณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ถึงเหตุการณ์ในศตวรรษก่อน ๆ และประชาชาติต่าง ๆ ในอดีต ซึ่งปฏิเสธบรรดาอูซูลของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาได้รับจากการลงโทษและความหายนะอันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธา การดื้อรั้น และการหลงทางของพวกเขา

ซูเราะฮ์ได้สาบานว่า การพินคืนชีพนั้นเป็นความจริง และจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ถึงแม้พวกมุชริกินจะยอมรับหรือปฏิเสธก็ตาม และได้ชี้ให้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ กับได้เตือนถึงภัยที่จะเกิดขึ้นจากการผินหลังให้กับการเรียกร้องเชิญชวนของอัลลอฮ์

นอกจากนี้ซูเราะฮ์ได้กล่าวเตือนถึงการเป็นศัตรูของภริยาบางคนและลูก ๆ บางคน เพราะพวกเขาเหล่านั้นบางครั้งได้ห้ามเขามิให้ต่อสู้ดิ้นรนและอพยพในทางของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้ให้บริจาคนในทางของอัลลอฮ์ เพื่อเชิดชูศาสนาของพระองค์ให้สูงส่งและเตือนให้ระวังถึงการตระหนี่และการหวงแหน เพราะส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะของมุอฺมินผู้ศรัทธาก็คือการบริจาคนในทางของอัลลอฮ์ โดยมุ่งหวังความโปรดปรานของพระองค์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแต่อัลลอฮ์ อำนาจเด็ดขาดเป็นของพระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง¹
2. พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า ดังนั้นในหมู่พวกเจ้ามีผู้ปฏิเสธศรัทธา และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²
3. พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง และทรงทำให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง และทรงทำให้รูปร่างของพวกเจ้าสวยงามยิ่ง และยังพระองค์เท่านั้นคือทางกลับ³
4. พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ فَرَقَكُمْ مِنْكُمْ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾

¹ ทุก ๆ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่ถูกบังเกิดมาต่างก็แซ่ซ้องสดุดี และให้ความบริสุทธิ์ตั้งแต่พระองค์ตลอดไปโดยไม่หยุดยั้ง อำนาจเด็ดขาดเป็นของพระองค์ในการบริหารทุก ๆ สิ่ง พระองค์คู่ควรแก่การสรรเสริญเพียงพระองค์เดียว เพราะความโปรดปรานทั้งมวลจากพระองค์ พระองค์ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่ง ทรงให้ร่ำรวย และทรงให้ยากจน ทรงให้มีเกียรติและทรงให้ต่ำต้อย และเมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใดพระองค์จะกล่าวกับสิ่งนั้นว่า จงเป็นแล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นขึ้นมา

² พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่ง ดังนั้นจากปวงบ่าวของพระองค์จึงมีผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธาตามสภาพที่ปรากฏอยู่ขณะนี้ และสิ่งที่ปวงบ่าวกระทำไปทั้งดีและชั่ว พระองค์ทรงรู้เห็นและจะทรงตอบแทนตามผลงานของพวกเขาทั้งดีและชั่ว

³ พระองค์ทรงสร้างมันทั้งสองด้วยความสุขุมคัมภีรภาพที่สุด เพื่อให้ประมวลไว้ซึ่งผลประโยชน์ของโลก ดุนยาและศาสนาด้วยความจริง มิใช่โดยไร้ประโยชน์และเป็นการเล่น พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าเป็นรูปร่างที่สวยงามยิ่งกว่าสิ่งที่ถูกบังเกิดมาประเภทอื่น ๆ และทุกคนย่อมกลับไปหาพระองค์เพื่อการสอบสวนผลงานของเขา

และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้
สิ่งที่อยู่ในทรวงอก¹

5. ชาวคราวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในอดีต
มิได้มีมายังพวกเขาดอกหรือ พวกเขาได้ลี้มรส
การลงโทษแห่งกิจกรรมของพวกเขา (ในโลก
ดุนยา) และการลงโทษอันเจ็บปวดจะได้แก่พวกเขา
เขา (ในโลกอาคิเราะฮ์)²

6. นั่นเป็นเพราะว่าบรรดารอฮูลของพวกเขา
ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง
แต่พวกเขาได้กล่าวว่า สามัญชนเช่นนี้หรือ
จะชี้แนะทางให้แก่เรา พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา
และผินหลังให้ แต่อัลลอฮ์ทรงพอเพียง (จาก
การศรัทธาของพวกเขา) เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้
ทรงมั่งมีอย่างเหลือหลาย เป็นผู้ทรงได้รับการ
สรรเสริญ³

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَدَاؤُوا بِأَلْهَامِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا لَوْ
أَبْشَرْتُمْ دُونَنَا فَكُفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَأَسْتَفْتَى
أَلَّهُ وَاللَّهُ عِنْدَ حَمِيدٍ ﴿٦٥﴾

¹ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจากสิ่งที่ถูกบังเกิดมาทั้งหลายตลอดจนเหตุ-
การณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทรงรอบรู้สิ่งที่ปวงบ่าวของพระองค์ปิดและเปิดเผยทั้งที่เป็นการกระทำ หรือคำ
พูดหรือแม้กระทั่งความตั้งใจ และทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอกทั้งที่เป็นความลับ และความนึกคิดและ
ความตั้งใจ

² โอ้ชาวกุเรซหมักกะฮ์เอ๋ย ชาวคราวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาของประชาชาติยุคก่อนๆ เช่นหมู่ชนของ
อาดัม ชะมูด มิได้มีมายังพวกเขาดอกหรือ มีอะไรได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาบ้าง พวกเขาได้ลี้มรสการลงโทษอย่าง
เจ็บแสบ อันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาในโลกดุนยา และในโลกอาคิเราะฮ์นั้นแล้วพวก
เขาก็จะได้รับการลงโทษอย่างสาสม

³ การลงโทษที่พวกเขาได้รับและจะไดรับนั้น เพราะเหตุว่าบรรดารอฮูลได้ถูกส่งมายังพวกเขาพร้อมด้วย
หลักฐานอันชัดแจ้งที่บ่งชี้ถึงความสัจจริงของบรรดารอฮูล แต่พวกเขาได้กล่าวด้วยความประหลาดใจ
บรรดารอฮูลที่เป็นสามัญชนเช่นนี้หรือจะมาเป็นผู้แนะแนวทางให้แก่พวกเรา พวกเขาปฏิเสธศรัทธา
ต่อรอฮูลและผินหลังออกจากการศรัทธาและการปฏิบัติตามฮิดายะฮ์ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงพอเพียงจาก
การจงรักภักดีและการอิบาดะฮ์ของพวกเขา เพราะอัลลอฮ์ทรงมั่งมีอย่างเหลือหลาย เป็นผู้ทรงได้รับการ
สรรเสริญ สองอายะฮ์ดังกล่าวนี้เป็นการยืนยันถึงการเป็นรอฮูล และการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลิลล่อฮู
อะลัยฮิวะซัลลัม

7. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่า พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อพระเจ้าของข้าพระองค์ พวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน แล้วพวกท่านจะได้รับแจ้งตามที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้ และนั่นเป็นการร่ายตายสำหรับอัลลอฮ์¹

8. ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และแสงสว่าง (อัลกุรอาน) ซึ่งเราได้ประทานลงมา และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

9. วันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้า เพื่อวันแห่งการชุมนุม นั่นคือวันแห่งชัยชนะ (สำหรับมุฮัมมัด) และชาติทุน (สำหรับกาฟิร) ส่วนผู้ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และกระทำความดี พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วทั้งหลายของเขาออกไปจากเขา และจะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์หลายหลาย ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلْ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

فَاتَّبِعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالنُّورَ الَّذِي أُنزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ يَوْمَ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَعَمِلْ صَالِحًا نُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

¹ พวกกุฟฟารมักกะฮ์ กล่าวอ้างและคิดกันว่า พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่ มุฮัมมัดจึงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า ฉันทขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉันท พวกท่านจะถูกให้ออกมาจากกุบูรในสภาพของผู้ฟื้นคืนชีพอย่างแน่นอน แล้วพวกท่านจะได้รับการบอกเล่าการกระทำของพวกท่านทั้งหมด และนั่นการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์

² ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการเป็นนบีของรอซูลของพระองค์ และคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งพระองค์ทรงประทานลงมาแก่รอซูลของพระองค์ และจงกระทำความดีและละเว้นการกระทำความชั่ว เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำและจะทรงตอบแทนด้วยผลงานของพวกเจ้า

10. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธต่อสัญญาต่าง ๆ ของเรา คนเหล่านั้นคือชาวนรก พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้น และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้าย

11. ไม่มีทุกขภัยอันใดเกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์พระองค์ จะทรงเปิดหัวใจของเขา (สู่แนวทางที่ถูกต้อง) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งอย่าง¹

12. และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลรอสูล หากพวกเจ้าผินหลังกลับ (ไม่เชื่อฟัง) ดังนั้นหน้าที่ของรอสูลของเรา ก็คือการเผยแผ่อันชัดแจ้ง²

13. อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เทียบเท่า นอกจากพระองค์ ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงมอบหมายไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด³

14. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย แท้จริงในหมู่ผู้ครองของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้านั้นมีบางคนเป็นศัตรูแก่พวกเจ้า ฉะนั้นจงระวังต่อพวก

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ
فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَعَلَيْهِمْ

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَأِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِّن زَوْجٍكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ وَعَدُوِّكُمْ فَآخَذُوا مِنْهُمْ
وَأَن تَعْمُوا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا

¹ ในวันนิกายมะฮฺ อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมมวลมนุษย์ทั้งหมดอยู่ในสภาพที่เดียวกันเพื่อการสอบสวนและตอบแทน นั่นคือวันที่มูมินจะได้ตำแหน่งของเขาในสวนสวรรค์ และกาไฟรจะได้ตำแหน่งของเขาในนรก ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และกระทำความดี พระองค์จะทรงยกโทษในความผิดของเขา และให้เข้าสู่สวนสวรรค์ พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือความสำเร็จและชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของเขา

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ปวงบ่าวของพระองค์ให้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์ เพราะความสมบูรณ์แห่งการเป็นมนุษย์ และความสันติสุขของเขาขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังปฏิบัติตามดังกล่าวนี้ และหากพวกเจ้าผินหลังให้คือ ไม่ยอมรับฟังการเรียกร้องเชิญชวนนี้ ก็จะไม่เป็นอันตรายแก่รอสูลของเราแต่อย่างใด เพราะหน้าที่ของรอสูลก็คือการเผยแผ่เชิญชวนสู่ศาสนาอันเที่ยงธรรม

³ อัลลอฮ์พระผู้ทรงเกียรติ พระผู้ทรงสูงส่ง ไม่มีผู้ถูกเคารพภักดีนอกจากพระองค์ ไม่มีพระผู้สร้างนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงมอบหมายต่อพระองค์ และยึดพระองค์เป็นที่พึ่งเถิด

เขา แต่ถ้าพวกเจ้าอภัยและยกโทษ (แก่พวกเขา)¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

15. แท้จริงทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้านั้นเป็นเครื่องทดสอบ และอัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่²

16. ดังนั้นจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด เท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ³ และจงเชื่อฟังและปฏิบัติตาม และบริจาคเกิด เพราะเป็นการดียิ่งสำหรับตัวของพวกเจ้า⁴ และผู้ใดถูกปกป้องให้พ้นจากความตระหนี่แห่งจิตใจของเขา คนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ⁵

قَابِلَ اللَّهِ عَفْوَرَجِيمٌ ﴿١١﴾

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَحْمَةَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

¹ ไ้บรรดามุอมีนเอ๋ย แท้จริงบางคนในหมู่ภริยาของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้านั้นเป็นศัตรูแก่พวกเจ้า คือขัดขวางพวกเจ้ามิให้ดำเนินตามแนวทางของอัลลอฮ์ และจงรักภักดีต่อพระองค์ ฉะนั้นจงระวังที่จะโอนอ่อนหรือเชื่อฟังพวกเขา บรรดานักดัดพิริกล่าว่า มีหมู่ชนชาวมักกะฮ์คนหนึ่งเข้ารับนับถืออิสลามและประสงค์ที่จะอพยพไปนครอัลมะดีนะฮ์ แต่บรรดาภริยาและลูกหลานได้ขัดขวางมิให้อพยพไปอย่างไรก็ตีพวกเขาก็ได้อพยพไปหลังจากนั้นระยะหนึ่ง ครั้นเมื่อพวกเขาได้มาหาท่านรอซูล คือลลลลอฮ์ อะลัยฮิวะซัลลิม ได้พบเห็นบรรดาผู้อพยพพรั่งพร้อมความรู้เข้าใจในเรื่องศาสนาดี จึงพากันเสียใจและตั้งใจจะลงโทษบรรดาภริยาและลูกหลานของพวกเขาที่เป็นต้นเหตุเช่นนั้น อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมาและมองข้าม (ข้อบกพร่อง)

² และทรัพย์สินสมบัตินั้นมิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นการทดสอบจากอัลลอฮ์แก่บ่าวของพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงรู้ว่าใครกตัญญูต่อพระองค์ และใครเนรคุณต่อพระองค์ แต่ว่าสิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์ คือรางวัลและการตอบแทนนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าความเพริศแพร้วของโลกดุนยา ดังนั้นอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานหันห่างพวกเจ้าจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์

³ จงพยายามเถิด ไ้บรรดามุอมีนเอ๋ย ในการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ตามความสามารถของพวกเจ้าและอย่าทำความลำบากให้แก่ตัวของพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่มีความสามารถ

⁴ จงเชื่อฟังสิ่งที่พวกเจ้าได้รับการอบรมสั่งสอนเถิด และจงปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเจ้าถูกใช้ให้กระทำและจงละเว้นสิ่งที่พวกเจ้าถูกห้ามมิให้กระทำ และจงบริจาคไปในทางของอัลลอฮ์จากทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า จะเป็นการดียิ่งสำหรับตัวของพวกเจ้าเอง

⁵ ผู้ใดปกป้องตัวเองให้พ้นจากการตระหนี่ และความหวงแหนซึ่งจิตใจของเขาเรียกร่องแล้วแน่นอนเขาจะประสบความสำเร็จตามที่เขาดต้องการ

17. หากพวกเจ้าให้อัลลอฮ์ฮุยืมอย่างดีเยี่ยมแล้ว พระองค์ก็จะทรงทวงหนี้การฮุยืมให้แก่พวกเจ้า และจะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตอบแทนแก่ผู้กระทำความดี ทรงผ่อนผันในการลงโทษ¹

18. ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งที่เปิดเผย ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

إِنْ تَرْضُوا اللَّهَ فَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿٦٧﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ ﴿٦٨﴾

¹ เมื่อพวกเจ้าได้บริจาคไปในทางของอัลลอฮ์ด้วยความเต็มใจและพอใจแล้ว และเงื่อนไขของทรัพย์สินที่จะบริจาคนั้นจะต้องเป็นที่ทะเลาะมิใช่หะรอม ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งการตอบแทนที่ดียิ่งทวีคูณจากอัลลอฮ์ และจะทรงอภัยในความผิดของพวกเจ้าอีกด้วย อัลลอฮ์ทรงตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีอย่างมากมายทรงอดกลั้นต่อปวงบ่าวของพระองค์ โดยจะไม่ทรงลงโทษโดยฉับพลัน ทั้ง ๆ ที่พวกเขากระทำบาปกันมากมาย

² ไม่มีสิ่งใดที่จะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ ทรงลงโทษศัตรูของพระองค์ด้วยความเจ็บแค้น ทรงปรีชาญาณในการบริหารทุกสิ่งทุกอย่าง

(65) ซูเราะฮ์ อัญญาละลา กุ

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 12 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัญญาละลา กุ

ซูเราะฮ์ อัญญาละลา กุ เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ ที่กล่าวถึงบทบัญญัติบางประการที่เกี่ยวกับสถานะของสามีภรรยา เช่นชี้แจงถึงบัญญัติการหย่าร้างแบบซุนนะฮ์ และวิธีการหย่าสิ่งที่จะดำเนินการในการหย่าตามกำหนด (อิดตะฮ์) ค่าใช้จ่าย ที่พัก และค่าจ้างแม่นม และอื่นจากนี้

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเริ่มเกี่ยวกับบัญญัติของการหย่า การหย่าที่เป็นซุนนะฮ์ และการหย่าที่เป็นบิตอะฮ์ โดยใช้บรรดามุอิมินผู้ศรัทธาให้ดำเนินตามแนวทางที่ดี ยิ่ง เมื่อประสบกับความขัดข้องที่จะดำเนินชีวิตเช่น สามีภรรยา และเรียกร้องให้หย่าภรรยาในช่วงเวลาที่เหมาะสมและในรูปแบบที่ถูกต้อง นั่นคือให้หย่าเธอหลังจากหมดระดูแล้ว (ตัวสะอาด) โดยไม่ร่วมหลับนอนกับเธออีก แล้วก็ปล่อยนางไว้จนกระทั่งสิ้นสุตกำหนด (อิดตะฮ์)

ในข้อชี้แนะของพระเจ้านี้เป็นการเรียกร้องบรรดาสุภาพบุรุษให้ประวิงเวลาอย่าได้รีบร้อนในการตัดความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา เพราะการหย่านั้นเป็นสิ่งหะล้าลที่อัลลอฮ์ทรงเกลียดชังที่สุด หากมิใช่ความจำเป็นบังคับแล้ว การหย่าจะไม่เป็นที่อนุมัติเป็นแน่ เพราะมันเป็นการทำลายครอบครัว

ซูเราะฮ์ได้เรียกร้องให้คำนวณ กำหนด (อิดตะฮ์) เพื่อความถูกต้องแน่นอนแห่งการสิ้นสุดของการหย่า เพื่อมิให้การสืบตระกูลเป็นที่สับสน และเพื่อมิให้กำหนดเวลายืดยาวแก่นางผู้ถูกหย่า ซึ่งจะเกิดอันตรายแก่นาง และได้เรียกร้องให้รักษาไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ และไม่ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระองค์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติเกี่ยวกับกำหนดเวลา (อิดตะฮ์) โดยชี้แจงถึงกำหนดของผู้ที่หมดหวังในการมีระดู ซึ่งเลือดระดูของนางได้ขาดหายไปเพราะมีอายุสูงหรือ

มีโรค อีกทั้งอดตะฮุขของผู้เยาว์ และอดตะฮุขของหญิงที่มีครรภ์ ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงไว้ อย่างชัดเจนพร้อมทั้งการชี้แนะอย่างชัดเจน

ท่ามกลางบทบัญญัติเหล่านั้น ซูเราะฮ์ได้กล่าวซ้ำเป็นการเรียกร้องไปสู่การ ยำเกรงอัลลอฮ์ด้วยการชักชวนจงใจเป็นบางครั้ง และด้วยการขู่ส่ำทับเป็นบางครั้ง เพื่อมิให้ความอธรรมเกิดขึ้นจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดดังเช่นบัญญัติที่เกี่ยวกับที่พักและ ค่าใช้จ่ายได้ระบุไว้อย่างแจ่มชัด

ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการเตือนมิให้ล่วงเกินขอบเขตของอัลลอฮ์ โดยได้ยก อุทาหรณ์ถึงประชาชาติที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขา ประสบกับความหายนะ ซูเราะฮ์ได้ชี้ให้เห็นถึงเดชานูภาพของอัลลอฮ์ในการ สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และเยี่ยงนั้นคือแผ่นดินทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความ เป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งโลกทั้งผอง

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้หนะบีเอ๋ย เมื่อพวกเขาภรรยาถึงจะหย่าพวกนางตามกำหนด (อิดตะฮะ) ของพวกนาง และจงนับกำหนดอิดตะฮะให้ครบ พวกเจ้าจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขาเถิด อย่าขับไล่พวกนางออกจากบ้านของพวกนาง และพวกนางก็อย่าออกจากบ้าน เว้นแต่พวกนางจะกระทำลามกอย่างชัดแจ้ง และเหล่านี้คือข้อกำหนดของอัลลอฮ์ และผู้ใดละเมิดข้อกำหนดของอัลลอฮ์ แน่หนอน เขาก็ได้กรรมแก่ตัวของเขาเอง เจ้าไม่รู้ว่าบางที่อัลลอฮ์จะทรงปรับปรุงกิจการ (ของเขา) หลังจากนั้น¹

2. ต่อเมื่อพวกนางได้อยู่จนครบกำหนดของพวกนางแล้ว ก็จงยับยั้งพวกนางให้อยู่โดยดี หรือให้พวกนางจากไปโดยดี และจงให้มีพยานสองคนเป็นผู้เที่ยงธรรมในหมู่พวกเจ้า และจงให้การเป็นพยานนั้นเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์ ดังกล่าว

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفِدْحَةٍ مَبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿٦٥﴾

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ لَكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٦٥﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้คำสนทนาในนามของท่านนะบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม แต่มีบัญญัติคลุมถึงประชาชาติมุสลิมทั้งหมดว่า เมื่อพวกเขาประจำประสงค์จะหย่าภรรยาของพวกเขา เพราะความจำเป็นแล้วก็จงหย่าพวกนางในตอนต้นของกำหนดการหมดอิดตะฮะของพวกนาง คือ เมื่อตัวสะอาดแล้วอย่าไปร่วมหลับนอนกับพวกนางอีกต่อไป และจงนับกำหนดอิดตะฮะให้ครบ คือตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุดของการมีอิดตะฮะของพวกนางเพราะจะมีผลติดตามมาในเรื่องของบัญญัติต่างๆ เช่นความถูกต้องหรือไม่ที่จะมีการคืนดีกัน ค่าใช้จ่าย และที่ทักอาศัย ดังนั้นจงปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ และอย่าได้ล่วงละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์เป็นอันขาดอย่าได้ขับไล่ใส่ส่งพวกนางออกจากบ้าน เว้นแต่พวกนางจะกระทำการลามกอย่างชัดแจ้ง เช่น การทำซินา การพูดจាក้าวร้าวสามหาว เป็นต้น นั่นคือขอบเขตหรือข้อกำหนดของอัลลอฮ์ พวกเจ้าอย่าได้ล่วงละเมิดมิฉะนั้นพวกเจ้าจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ธรรมแก่ตนเอง และจะได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์ไม่ช้าก็เร็ว เพราะบางที่อัลลอฮ์จะทรงทำให้จิตใจของผู้ชายกลับมาคืนดีกับพวกนาง และนั่นเป็นการดียิ่ง

มานั้นผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันอาคิเราะฮ์ จะถูกตักเตือนให้ถือปฏิบัติ และผู้ใดยำเกรง อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงหาทางออกให้แก่เขา

3. และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจาก ที่ที่เขามิได้คาดคิด และผู้ใดมอบหมายแต่ อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา¹ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงบรรลู่ในกิจการของ พระองค์โดยแน่นอน สำหรับทุกสิ่งทุกอย่างนั้น อัลลอฮ์ทรงกำหนดกฎสภาวะไว้แล้ว²

4. ส่วนบรรดาผู้หญิงในหมู่ภริยาของพวกเจ้า ที่หมดหวังในการมีระดู หากพวกเจ้ายังสงสัย (ในเรื่องอิตตะฮ์ของนาง) ดังนั้นพึงรู้เถิดว่า อิตตะฮ์ของพวกนางคือสามเดือน และบรรดา ผู้หญิงที่มีได้มีระดูก็เช่นกัน³ ส่วนบรรดาผู้มี ครอบภักกำหนดของพวกนางก็คือพวกนางจะ

وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٦٥﴾

وَالَّتِي يَسِنُّ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِيضْ وَأَوْلَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٦٦﴾

¹ เมื่อพวกนางอยู่จนใกล้ครบกำหนดอิตตะฮ์ก็ให้พวกเขาคืนดีพร้อมกับทำความดีในการเป็นคู่ครองกันต่อไปตามแต่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้กระทำ หรือมิฉะนั้นก็ให้ปล่อยพวกนางอยู่ต่อไปจนครบกำหนดอิตตะฮ์ ทั้งนี้ด้วยการให้สินสอดส่วนที่เหลือแก่พวกนาง เพื่อที่พวกนางจะได้รับประโยชน์จากสินสอดนั้นๆ และจงให้มีพยานสองคนจากพวกเจ้าเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ขณะที่มีการนิกาย และการหย่าและการคืนดี ดังกล่าวมาตั้งแต่ต้นของซูเราะฮ์นี้ เป็นบัญญัติที่ใช้ให้ปฏิบัติแก่ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และผู้ใดที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์โดยปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้าม และไม่ฝ่าฝืนพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงหาทางออกให้แก่เขาจากความคับแค้นทั้งในโลกดุนยา และโลกอาคิเราะฮ์ และจะประทานริชกีให้แก่เขาจาก ที่ที่เขามิได้คาดคิด และไม่เคยมารู้มาก่อนเลย และผู้ใดมอบหมายแต่อัลลอฮ์และยึดพระองค์เป็นที่พึ่งในสิ่งที่ประสบแก่พวกเขา แน่หนอน พระองค์จะทรงเป็นผู้พอเพียงและให้ความคุ้มครองแก่เขา

² คืออัลลอฮ์ ทรงเป็นผู้ปฏิบัติกิจการของพระองค์ในปวงบ่าวของพระองค์โดยปราศจากข้อบกพร่องใดๆ และทรงทำให้ทุกๆ สิ่งเป็นไปตามกฎสภาวะทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับกำหนดเวลาและสถานที่อย่างแน่นอน และถูกต้อง ดังนั้นผู้ใดพอใจเขาก็จะได้รับความโปรดปราน และผู้ใดไม่พอใจเขาก็จะได้รับความโกรธกริ้ว

³ หญิงที่หมดหวังในการมีระดู หมายถึงหญิงที่มีอายุมากกว่า 50 ปี และหญิงที่ไม่มีระดูหมายถึง ผู้ที่มีอายุน้อยหลังจากแต่งงานกันแล้ว และได้มีการหย่ากัน หากมีการสงสัยในเรื่องอิตตะฮ์ของนาง พึงทราบเถิดว่ากำหนดอิตตะฮ์ของพวกนางคือสามเดือน

คลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง และผู้ใด
 ย่ำเกรงต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงทำให้กิจการ
 ของเขาสะดวกง่ายดายแก่เขา¹

5. นั่นคือพระบัญชาของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ได้
 ทรงประทานพระบัญชาให้แก่พวกเจ้า และผู้ใด
 ย่ำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงลบล้างความชั่ว
 ทั้งหมดของเขาออกไปจากเขา และจะทรงเพิ่ม
 รางวัลให้มากขึ้นแก่เขา²

6. จงให้พวกนางพำนักอยู่ ณ ที่พวกเจ้าพำนัก
 อยู่ตามฐานะของพวกเจ้า และอย่าทำอันตราย
 พวกนางเพื่อให้เกิดการคับแค้นแก่พวกนาง³
 และหากพวกนางตั้งครรภักก็จงเลี้ยงดูพวกนาง
 จนกว่าพวกนางจะคลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของ
 พวกนาง ครั้นเมื่อพวกนางได้ให้นมแก่ทารก
 ของพวกเจ้า ก็จงให้พวกนางซึ่งค่าตอบแทน
 ของพวกนาง⁴ และจงปรึกษาหารือระหว่าง
 พวกเจ้าด้วยกันโดยดี และเมื่อพวกเจ้าตกลง

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنزَلَهُ إِلَىٰ كُرُومٍ مِّنْ بَنِي آلِ
 كَعْبٍ عَنهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمُ لَهُ أَجْرًا ﴿٦٥﴾

أَسْكُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكُنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا نُنْصِرُوهُنَّ
 لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِكَ حَمْلًا فَلَا تَقْرَبُوا عَلَيْهِنَّ
 حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ إِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَوَسَّئِلَهُنَّ
 أَجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ نَقَسْتُمْ
 فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَىٰ ﴿٦٦﴾

¹ ส่วนหญิงที่มีครรภักกำหนดอดีตของพวกนางคือหลังจากการคลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง
 ทั้งนี้สำหรับหญิงที่ถูกหย่าหรือสามีของนางตายขณะตั้งครรภัก ดังนั้นผู้ใดย่ำเกรงอัลลอฮ์ในคำพูดและ
 การปฏิบัติของเขา และปลื้มตัวให้พ้นจากข้อห้ามของอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทำให้กิจการงานของเขาสะดวก
 ง่ายดายและประสบแต่ความดีงามตลอดไป

² ดังกล่าวมาคือ บัญญัติของอัลลอฮ์ทรงประทานมาแก่บรรดามุอมีนเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

³ คือจงให้หญิงที่ถูกหย่านั้นพำนักอยู่ในบ้านของพวกเจ้าตามฐานะหรือความสามารถที่พึงจะกระทำได้
 ทั้งนี้ในเรื่องเกี่ยวกับที่พักและค่าใช้จ่าย และอย่าทำอันตรายพวกนางในทั้งสองเรื่องดังกล่าวจนกระทั่ง
 ทำให้เกิดความคับอกคับใจและพวกนางต้องออกจากบ้านไป

⁴ หากหญิงที่ถูกหย่านั้นตั้งครรภักก็จงให้สามีจ่ายค่าเลี้ยงดูแก่พวกนางจนกว่าจะคลอดทารกออกมา และ
 ถ้าหากแม่ของทารกยินยอมที่จะให้นมแก่ทารกก็ให้สามีจ่ายค่าตอบแทนคือค่านมแก่พวกนาง เพราะ
 ทารกนั้นย่อมเกี่ยวข้องกับิดา

กันไม่ได้ ก็จึงให้หญิงอื่นให้นมแก่เด็กนั้น¹

7. ควรให้ผู้มีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเขา ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขาก็ให้เขาจ่ายตามที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้แก่เขา อัลลอฮ์มิได้ทรงให้เป็นที่ลำบากแก่ชีวิตใด เว้นแต่ตามที่พระองค์ทรงประทานมาแก่ชีวิตนั้น หลังจากความยากลำบากอัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความสะดวกสบาย²

8. มีชาวเมืองก็มากน้อยที่ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาราชของพระองค์ เราได้ชำระพวกเขาด้วยการชำระอย่างเข้มงวด และเราได้ลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอย่างหนัก³

9. ดังนั้นพวกเขาจึงได้ล้มรสผลร้ายแห่งกิจกรรมของพวกเขา และบั้นปลายแห่งกิจกรรมของพวกเขา คือการขาดทุนความหายนะ⁴

لِنُفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعِيدهِ وَمَنْ قُدِّرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَاءَ آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

وَأَكْثَرُ مِّن قَرِيْبٍ عَنَّتْ عَن أَمْرِهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْتَنَاهَا
حِسَابًا شَدِيْدًا وَعَذَابًا عَذَابًا لِّتُكْرَأَ ﴿٨﴾

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾

¹ ทั้งสองฝ่ายจงปรึกษากันด้วยความโอบอ้อมผ่อนปรน และถ้าทั้งสองฝ่ายตกลงกันไม่ได้ คือฝ่ายสามีไม่ยอมจ่ายตามที่ฝ่ายภรรยาเรียกร้อง และภรรยาก็ไม่ยอมให้นมแก่ทารกจนกว่าฝ่ายสามีจะจ่ายให้ตามคำเรียกร้อง ในกรณีเช่นนี้ก็ให้จัดหาแม่คนอื่นมาให้นมแก่ทารก

² คือให้สามีจ่ายค่าใช้จ่ายแก่ภรรยาของเขาและลูกของเขาตามฐานะกว้างขวางที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขา ส่วนผู้ที่มีฐานะคับแคบไม่เพียงพอก็ให้เขาจ่ายตามความสามารถ และตามฐานะที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขา อัลลอฮ์มิได้ทรงบังคับหรือทำให้เป็นที่ลำบากแก่ผู้ใด เว้นแต่ตามความสามารถที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาในอายุขัยนี้เป็นการบ่งชี้ว่า การจ่ายค่าใช้จ่ายของสามีนั้นย่อมแตกต่างกันตามฐานะของผู้มีและผู้ยากจน

³ มีหมู่ชนจำนวนมากในประเทศชาติยุคก่อนๆ ได้ฝ่าฝืนและขัดชินคำสั่งข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ เรา (อัลลอฮ์) จึงได้ตอบแทนการดื้อดึงฝ่าฝืนของพวกเขาด้วยการลงโทษนานาชนิดอย่างเจ็บปวด เป็นต้นว่าความทิวโหย ความแห้งแล้งซึ่งเป็นการลงโทษอย่างถอนรากถอนโคน

⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงได้ล้มรสแห่งการปฏิเสธศรัทธาและการดื้อดึงฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์และบั้นปลายแห่งการกระทำดังกล่าวของพวกเขา คือความหายนะ และการขาดทุนอย่างย่อยยับ

12. อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และทรงสร้างแผ่นดินก็เยี่ยงนั้น พระบัญชาจะลงมาท่ามกลางมันทั้งหลาย (ชั้นฟ้าและแผ่นดิน) เพื่อพวกเขาจะรู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงห้อมล้อมทุกสิ่งอย่างไว้ด้วยความรอบรู้ (ของพระองค์)¹

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ
الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْحَاطٌ يَكُلُّ شَيْءًا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

¹ พระองค์ทรงกล่าวถึงร่องรอยแห่งเดชานุภาพ และความยิ่งใหญ่แห่งอำนาจของพระองค์ว่าอัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และแผ่นดินเจ็ดชั้นด้วยอำนาจของพระองค์ ระเบียบของอัลลอฮ์ถูกประทานลงมา พระบัญชาของพระองค์และกฎสถานะของพระองค์จะดำเนินไปท่ามกลางชั้นฟ้าและแผ่นดินทั้งหลายเพื่อพวกเขาจะรู้ว่าผู้ทรงอำนาจในการสร้างเช่นนั้น ย่อมทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง และเพื่อพวกเขาจะรู้ว่าพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีสิ่งซ่อนเร้นใดๆ จะปิดบังพระองค์ได้

(66) ซูเราะฮ์ อัดตะหุรึม

เป็นบัญญัติมะตะเนียะฮ์ มี 12 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัดตะหุรึม

ซูเราะฮ์ อัดตะหุรึม เป็นซูเราะฮ์ มะตะเนียะฮ์ ที่สนใจในเรื่องเกี่ยวกับตราบัญญัติศาสนาสำหรับในซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบัญญัติที่เกี่ยวกับ “บ้านของท่านนะบี” และเกี่ยวกับบรรดามารดาของมุอฺมิน บรรดาภริยาของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมผู้บริสุทธิ์ ทั้งนี้อยู่ในวงรอบของการจัดเตรียมให้เป็นบ้านมุสลิม และเป็นแบบอย่างอันสมบูรณ์สำหรับครอบครัวที่สันติสุข

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงการที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ห้ามตัวท่านมิให้ไปข้องแวะกับทาสีของท่าน “มาริยะฮ์ อัลกิบบิยะฮ์” ซึ่งเป็นชาวค็อพท์มาจากอียิปต์ และห้ามตัวท่านมิให้มีความสัมพันธ์กับนาง เพื่อเอาใจภริยาบางคนของท่าน การตำหนิของอัลลอฮ์ที่มีต่อท่านในเรื่องนี้เป็นไปอย่างนุ่มนวลและอ่อนโยนแสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ของอัลลอฮ์ต่อบ่าวของพระองค์และรอซูลของพระองค์ มุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่าอย่าทำตัวของท่านให้แคลงในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงให้ความกว้างขวางแก่ท่าน “โอ้ณะบีเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติแก่เจ้า เพื่อแสวงหาความพึงพอใจบรรดาภริยาของเจ้าเล่า?”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องที่น่าเป็นอันตราย คือเรื่องการเปิดเผยความลับ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างสามีภริยา อันเป็นการคุกคามการดำรงชีพของสามีภรรยา โดยยกอุทาหรณ์ในเรื่องนี้ขณะที่ท่านได้บอกความลับแก่ซุฟิยะฮ์ และขอให้นางปกปิดไว้เป็นความลับ แต่นางได้แพรความลับนี้แก่อาอิชะฮ์ จนกระทั่งเรื่องได้แพร่หลายออกไป ทำให้ท่านรอซูลโกรธเคืองยิ่งนัก จนกระทั่งท่านตั้งใจที่จะหย่าบรรดาภริยาของท่าน “และจงรำลึกขณะที่ท่านนะบีได้บอกความลับเรื่องหนึ่งแก่ภริยาบางคนของเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวโจมตีบรรดาภริยาของท่านนะบี คืออัลลิลลอฮฺอะลียฮฺวะซัลลัม อย่างหนัก เมื่อได้เกิดเรื่องการแข่งขันกันระหว่างพวกนาง และการริษยาซึ่งกันและกันด้วยเรื่องเล็กน้อย ถึงกับขู่สําทับพวกนางว่าอัลลิลลอฮฺจะทรงเปลี่ยนบรรดาภริยาที่ดีกว่าพวกนางให้แก่ท่านรอซูลอะลียฮฺสสลาม ทั้งนี้ เป็นการสนับสนุนแก่ท่านรอซูลลลอฮฺ คืออัลลิลลอฮฺอะลียฮฺวะซัลลัม “หากเขาหย่าพวกนาง บางทีพระเจ้าของเขาจะทรงเปลี่ยนให้เขามีภริยาที่ดีกว่าพวกนาง เป็นหญิงที่นอบน้อมถ่อมตนเป็นหญิงผู้ศรัทธา เป็นหญิงผู้รักดี เป็นหญิงผู้ซอญ์แก่โทษ”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการยกอุทาหรณ์สองเรื่อง คือเรื่องของภริยาผู้ปฏิเสธที่อยู่ในความคุ้มครองของคนซอและฮฺผู้ศรัทธา และอีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับภริยาที่อยู่ในความคุ้มครองของคนซอผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นการเตือนแก่ปวงทั้งหลายว่าโลกอาคิเราะฮฺนั้น ไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือผู้ใดได้เลย บรรพบุรุษและวงศ์ตระกูลก็จะไม่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใดเลย เมื่อผลงานของมนุษย์ไม่ดี “อัลลิลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงภริยาของนุหฺ และภริยาของลูฏ นางทั้งสองอยู่ใต้การปกครองของบ่าวที่ดีทั้งสองในหมู่ปวงบ่าวของเรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อเขาทั้งสอง (คือปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลิลลอฮฺ) ดังนั้นเขาทั้งสองจึงไม่สามารถช่วยเขาทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลิลลอฮฺแต่ประการใด จึงมีเสียงกล่าวว่าขึ้นว่า เจ้าทั้งสองจงเข้าไปในไฟนรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน และอัลลิลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ศรัทธาถึงภริยาของฟิรอาน เมื่อนางได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ ณ ที่พระองค์ท่านในสวนสวรรค์” เป็นการจบซูเราะฮ์อย่างน่าประทับใจ สอดคล้องกับบรรยากาศและเป้าหมายของซูเราะฮ์ในการปูพื้นฐานแห่งความดีงาม และการศรัทธา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้นะบีเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้
ทรงอนุมัติแก่เจ้า เพื่อแสวงหาความพึงพอใจ
บรรดาภริยาของเจ้าเล่า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้
ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตา¹

2. แน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดแก่พวกเจ้า
แล้วในการแก้คำสาบานของพวกเจ้า และ
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองพวกเจ้า และพระองค์
เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

3. และจงรำลึกขณะที่ท่านนะบีได้บอกความลับ
เรื่องหนึ่งแก่ภริยาบางคนของเขา ครั้นเมื่อนาง
ได้บอกเล่าเรื่องนี้ (แก่คนอื่น) และอัลลอฮ์ได้
ทรงแจ้งเรื่องนี้แก่เขา (ท่านนะบี) เขาก็ได้แจ้ง
บางส่วนของเรื่องนี้ และไม่แจ้งบางส่วน ครั้น
เมื่อเขา (ท่านนะบี) ได้แจ้งเรื่องนี้แก่นาง นาง
ได้กล่าวว่า ใครบอกเล่าเรื่องนี้แก่ท่าน เขา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ حَرَّمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَغْيَ مَرْضَاتِ
أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾

فَدَفَّضَ اللَّهُ لَكُمْ مَحَلَّةَ بَيْعِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

وَإِذْ أَمَرْنَا النَّبِيَّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا بَيَّنَّاتُ بِهِ
وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا بَيَّنَّاهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أُنَبِّئُكَ هَذَا
قَالَ تَبَيَّنَ آلِي الْعَلِيِّمِ الْخَيْرُ ﴿٣﴾

¹ เป็นการดำหนิจากอัลลอฮ์แก่ท่านรอซูล คือลัทธิลอบลึงลับ ซึ่งนี้เนื่องจากท่านได้ห้ามตัวของ
ท่านมิให้ไปเกี่ยวข้องกับภริยาชาวอียิปต์ของท่าน คือ มาริยะฮ์ มารดาของอิบรอฮีม ในการกระทำเช่นนี้
เพราะเหตุว่าท่านได้ไปร่วมหลับนอนกับมาริยะฮ์ในบ้านของฮัฟซะฮ์ เมื่อนางรู้เรื่องเข้าท่านจึงสาบาน
ว่าจะไม่ไปร่วมหลับนอนกับมาริยะฮ์อีกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเอาใจฮัฟซะฮ์นั่นเอง ดังนั้นอัลลอฮ์จึงดำหนิ
ท่านและทรงอภัยให้แก่ท่านนะบี คือลัทธิลอบลึงลับ

² โอ้บรรดามุอมีนเอ๋ย อัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งการแก้คำสาบานคือการโกโหมซึ่งปรากฏ
อยู่ในซูเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ อายะฮ์ที่ 89 และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองกิจการและช่วยเหลือพวกเจ้า ทรง
รอบรู้ในสภาพของปวงบ่าวของพระองค์ ทรงปรีชาญาณในการชี้ขาดตัดสินของพระองค์

(ท่านนะบี) กล่าวว่า พระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรง
ตระหนักรู้ ทรงแจ้งแก่ฉัน¹

4. หากเจ้าทั้งสองกลับเนื้อกลับตัว ขอภัยโทษ
ต่ออัลลอฮ์ (ก็จะเป็นการดีแก่เจ้าทั้งสอง) เพราะ
แน่นอน หัวใจของเจ้าทั้งสองก็โอนอ่อนอยู่แล้ว
แต่หากเจ้าทั้งสองร่วมกันต่อต้านเขา (ท่าน
นะบี) แท้จริงอัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ทรงคัม
ครองของเขา อีกทั้งญิบรีล และบรรดาผู้ศรัทธา
ที่ดีๆ และนอกจากนั้น มะลาอิกะฮ์ก็ยังคงเป็นผู้
ช่วยเหลือสนับสนุนอีกด้วย²

5. หากเขาหย่าพวกนาง บางทีพระเจ้าของเขา
จะทรงเปลี่ยนแปลงให้แก่เขามีภริยาที่ดีกว่าพวก
นาง เป็นหญิงที่นอบน้อมต่อมตน เป็นหญิงผู้
ศรัทธา เป็นหญิงผู้รักดี เป็นหญิงผู้ซอซุแก่โทษ
เป็นหญิงผู้มั่นต่อการออบาตะฮ์ เป็นหญิงผู้มั่น

إِنْ نُؤْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا
عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلْحُ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٦٦﴾

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ
مُتَّعَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ فَنَسِيْتِ نَسِيْتِ عِدْلَاتٍ سَبَّحْتَ
تَبِيْتِ وَأَبْكَرًا ﴿٦٦﴾

¹ จงรำลึกขณะที่ท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลล ได้บอกความลับแก่ภริยาของท่านคือฮัฟซะฮ์ฮ์ และมิให้บอกความลับเรื่องมารีซะฮ์แก่ใคร แต่ฮัฟซะฮ์ฮ์ได้เล่าเรื่องนี้แก่อาอิชะฮ์ เพราะทั้งสองเป็นเพื่อนรักกัน ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงแจ้งเรื่องนี้แก่ท่านนะบีโดยผ่านทางญิบรีล แล้วฮัฟซะฮ์ฮ์ได้กล่าวกับท่านนะบีว่า ใครบอกกับท่านในเรื่องนี้ ท่านนะบีตอบว่า พระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงตระหนักรู้ทรงบอกให้ฉันทราบ

² หากฮัฟซะฮ์ฮ์และอาอิชะฮ์ฮ์ยอมกลับเนื้อกลับตัวขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์เสียก็จะเป็นการดีแก่เจ้าทั้งสอง ยิ่งกว่าที่จะรวมกันต่อต้านท่านนะบี เพราะหัวใจของเจ้าทั้งสองก็โอนอ่อนอยู่แล้วถึงความจำเป็นที่จะต้องมีความบริสุทธิ์ใจต่อท่านซอซุด้วยการรักในสิ่งที่ท่านรัก และเกลียดในสิ่งที่ท่านเกลียด แต่ถ้าเจ้าทั้งสองสนับสนุนกันต่อต้านนะบี การต่อต้านนั้นจะไม่เกิดโทษแก่ท่านแต่อย่างใด เพราะที่แน่นอนอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้คุ้มครองพิทักษ์รักษาท่าน อีกทั้งญิบรีล บรรดาผู้ศรัทธาที่ดีๆ คืออะบูบักร์และอุมร์ และนอกจากนั้นบรรดามะลาอิกะฮ์ก็ยังคงเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนในการคุ้มครองอีกด้วย

พระเจ้าของพวกเขาก็จะลบล้างความผิดของพวกเขา
 เจ้าออกจากพวกเขา และจะทรงให้พวกเขา
 เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างสวน
 สวรรค์นั้นก็มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน¹ วันที่
 อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้หะบีและบรรดาผู้ศรัทธา
 ร่วมกับเขาต้องอับยศ แสงสว่างของพวกเขาจะ
 ส่องจ้าไปเบื้องหน้าของพวกเขา และทางเบื้อง
 ขวาของพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า ข้าแต่
 พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ได้ทรงโปรดทำให้
 แสงสว่างของเราอยู่กับเราตลอดไป และทรง
 ยกโทษให้แก่เรา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรง
 อานุภาพเหนือทุกสิ่ง²

9. โอ้หะบีเอ๋ย จงต่อสู้กับพวกปฏิเสธศรัทธา
 และพวกมุนาฟิกัน และจงแข็งกร้าวกับพวกเขา
 เพราะที่พำนักของพวกเขาคือนรก และมันเป็น
 ทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง³

وَيَدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزَى اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا اتِّمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَارْحَمْنَا
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٦﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ
 وَاعْلَمْ أَنَّهُمْ عَلَيْكُمْ وَأَمَّا نُورُكُمْ فَهُمْ
 وَمِنْ مَصِيرِكُمْ ﴿٦٦﴾

¹ เป็นการเรียกร้องบรรดามุอิมินให้ขอลุแก่โทษอย่างรีบด่วนและจริงจังโดยจะไม่กลับไปกระทำผิดอีก
 เพราะการกระทำเช่นนั้น พระองค์จะทรงลบล้างและยกโทษในความผิดของพวกเขาให้แก่พวกเขา แล้ว
 พวกเขาก็จะได้เข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข

² ในวันกียามะฮ์นั้น อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้ท่านหะบี และบรรดามุอิมินร่วมกับท่านหะบี ได้รับความ
 อับยศทั้งนี้ด้วยการให้พวกเขาได้เข้าสู่สวนสวรรค์ แสงสว่างของพวกเขาจะส่องจ้าไปยังเบื้องหน้า และ
 รอบๆ ตัวของพวกเขา ในขณะที่พวกเขาเดินข้ามสะพาน "อัคคีรีอฎ" ไปสู่สวนสวรรค์ และร้องวนขอต่อ
 พระเจ้าของพวกเขาให้แสงสว่างนั้นคงอยู่ต่อไปจนกระทั่งพวกเขาเดินผ่านไปเรียบร้อยแล้ว และร้องวน
 ขอต่อพระองค์ทรงยกโทษแก่พวกเขาด้วย เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งที่จะประทาน
 ความสำเร็จให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้หะบีของพระองค์ต่อสู้กับพวกกุฟฟารด้วยคมดาบจนกระทั่งพวกเขาจะยอม
 จำนวนนับนับถืออิสลาม และต่อสู้กับพวกมุนาฟิกันด้วยคำพูดที่แข็งกร้าว และสำนวนที่หนักแน่น และจง
 ปฏิบัติกับพวกเขาเหล่านั้นด้วยความแข็งกระด้าง อย่าใช้ความนุ่มนวลและความอ่อนโยนกับพวกเขา เพราะ
 ที่พำนักของพวกเขาในวันกียามะฮ์คือนรก และนรกนั้นมันชั่วร้ายยิ่งๆ สำหรับเป็นที่พำนักและทางกลับ
 ของบรรดาอาชญากรผู้กระทำผิด

10. อัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงภริยาของนุหฺ และภริยาของลูฏ์ นางทั้งสองอยู่ภายใต้การปกครองของบ่าวที่ดีทั้งสองในหมู่บ่าวของเรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อเขาทั้งสอง ดังนั้นเขาทั้งสองจึงไม่สามารถช่วยเขาทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺแต่ประการใด จึงมีเสียงกล่าวขึ้นว่า เจ้าทั้งสองจงเข้าไปในไฟนรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน¹

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿٦٦﴾

11. และอัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ศรัทธาถึงภริยาของฟิรเอานุ เมื่อนางได้กล่าวว่ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ ณ ที่พระองค์ท่านในสวนสวรรค์ และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากฟิรเอานุ และการกระทำของเขา และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٧﴾

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงยกอุทาหรณ์ถึงพวกกุฟฟารในการที่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์อะไรกับความใกล้ชิดกับบรรดามุอฺมินด้วยสภาพภริยาของนะบีนุหฺ และภริยาของนะบีนูฏ์ ซึ่งนางทั้งสองได้ทรยศต่อศาสนาของนางทั้งสอง นางทั้งสองจึงเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ภริยาของนุหฺได้เผยความลับแก่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อสามี คือบรรดาหัวหน้าผู้เกรี้ยวกราดของหมู่ชนนุหฺ และว่าสามีของนางเป็นคนบ้า และภริยาของนะบีนูฏ์ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ชี้แนะแก่บรรดาอาชญากรเมื่อเวลามีแขกของนะบีนูฏ์มาเยือนท่าน เช่น เวลากลางคืน ก็ส่งสัญญาณเป็นแสงไฟ เวลากลางวันก็ส่งสัญญาณเป็นควันไฟ เพื่อให้บรรดาอาชญากรเหล่านั้นมารบกวนแขกของนะบีนูฏ์ เมื่อนางทั้งสองเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาดังนั้น ความใกล้ชิดคือการเป็นภริยาของนะบีนุหฺก็ได้ช่วยเหลือให้นางพ้นจากการลงโทษไปได้ ในวันกียามะฮฺจะมีเสียงกล่าวแก่นางทั้งสองว่า จงเข้าไปอยู่ในนรกพร้อมกับหมู่ชนของนะบีนุหฺและหมู่ชนของนะบีนูฏ์เถิด

ให้พ้นจากหมู่ชนผู้อธรรม¹

12. และมัรยัมบุตรีของอิมรอน ผู้ซึ่งรักษาพรหมจารีของนาง แล้วเราได้เป่าวิญญาณของเราเข้าไปในนาง และนางได้ศรัทธาต่อบัญญัติต่างๆ แห่งพระเจ้าของนาง และ (ได้ศรัทธาต่อ) คัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ และนางจึงอยู่ในหมู่ผู้นอบน้อมภักดีทั้งหลาย²

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ ﴿٦٦﴾

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงยกอุทราห์ถึงผู้ศรัทธาคือภริยาของฟิรเอานาคือนางอาซีซะฮฺ บินต มะซาอิม นางได้ศรัทธาต่อนะบีมูซา อะลัยฮิสสลาม เมื่อฟิรเอานำรู้เรื่องการอีมานของนางต่อนะบีมูซา เขาจึงสั่งให้ฆ่านาง เมื่อนางรู้ว่าสามีผู้เกรี้ยวกราดจะฆ่านางแล้ว นางได้วิงวอนต่อพระเจ้าของนางว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ในสวนสวรรค์ ณ ที่พระองค์ท่าน และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากฟิรเอานะ และการกระทำของเขาคือการปฏิเสธศรัทธาและการอธรรม และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากหมู่ชนผู้อธรรม คือพวกคือพท์ชาวอียิปต์โบราณซึ่งเป็นพลพรรคของฟิรเอานะ อัลหะซันกล่าวว่ เมื่อนางได้วิงวอนขอดังกล่าว อัลลอฮฺ ตะอาลา ก็ทรงช่วยเหลือให้นางพ้นจากการฆาของฟิรเอานะ

² อีกอุทราห์หนึ่ง คือ มัรยัมบุตรีของอิมรอน ซึ่งนางเป็นผู้รักษาความบริสุทธิ์ในตัวของนาง ขณะที่เวลานั้นความชั่วและการทำซินากำลังครอบคลุมสังคมบะนีอิสราอิล เช่น สภาพของสังคมในปัจจุบันนี้ ในประเทศอิสราเอล และประเทศอื่นๆ แต่สภาพสังคมเช่นนั้นก็ได้ทำให้มัรยัมต้องเสียความบริสุทธิ์ของนาง ดังนั้นอัลลอฮฺจึงทรงยกย่องให้เกียรติแก่นางด้วยการส่งวิญญาณของพระองค์ คือญิบรียลอะลัยฮิสสลามไปยังนางแล้วใช้ให้เขาเข้าไปที่แขนเสื้อของนาง ด้วยเดฮานภาพของอัลลอฮฺ ลมเป่านั้นก็เข้าไปสู่ร่างกายของนาง แล้วนางก็ตั้งครรภ์เป็นอีซา มัรยัมได้อีมานต่อบัญญัติต่างๆ ของอัลลอฮฺและบรรดาคัมภีร์ต่างๆ ของอัลลอฮฺ และนางเป็นผู้หนึ่งผู้นอบน้อมจงรักภักดี และเป็นผู้ทำอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ

(67) ซูเราะฮ์ อัลมุลก

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 30 ายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุลก

ซูเราะฮ์ อัลมุลกเป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ เนื้อเรื่องของซูเราะฮ์นี้เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่น ๆ ที่เน้นหนักในเรื่องหลักการอะกิดะฮ์ ซึ่งเป็นหลักการใหญ่ ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเป้าหมายหลักที่สำคัญสามประการคือยืนยันถึงความยิ่งใหญ่และเดชานุภาพของอัลลอฮ์ในการให้มีชีวิต และการให้ตาย การแสดงออกซึ่งข้อพิสูจน์และหลักฐานถึงความจำเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก และชี้แจงถึงบันปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธ และต้อรันที่มีต่อการฟื้นคืนชีพ และวันแห่งการชุมนุม

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงเป้าหมายอันดับแรก โดยกล่าวว่า อัลลอฮ์ญัลลอะอะลานั้น อำนาจทั้งมวลอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องคุ้มกันจักรวาลทั้งมวล ซึ่งใบหน้าต่างก็ยอมจำนนต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงจัดระบบในจักรวาลทั้งหมดด้วยการสร้างและการให้บังเกิด “ความเจริญสุขจะมีแต่พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์...”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงตกแต่งชั้นฟ้าของดุนยาด้วยดวงดาวที่มีประกายสดใส ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์และความเป็นเอกภาพของพระองค์ “พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาอาชญากรอย่างละเอียดพอสมควร โดยที่พวกเขาจ้องมองดูนรกขณะที่มีนกำลั้งเดือดพล่าน มันแทบจะระเบิดออกไปเพราะความเคียดแค้นต่อบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ และได้เปรียบเทียบทางกลับระหว่างบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้ศรัทธาตามรูปแบบของอัลกุรอานในการรวมระหว่างการชักชวนให้ทำความดีและการขู่ส่ำทับให้ละเว้นความชั่ว “เมื่อพวกเขาถูกโยนลง

ไปในนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของมักรรญฺครวญขณะที่ยังกำลังเดือดพล่าน”

หลังจากได้นำหลักฐานและข้อพิสูจน์บางชนิดที่ซูเราะฮ์ได้เตือนถึงการลงโทษ และความกริ้วของพระองค์จะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และบรรดาผู้ตั้งร้นเหล่านั้น

“พวกเจ้าจะปลอดภัยหรือ จากการที่พระผู้ทรงสถิตอยู่ ณ ฟากฟ้า จะให้แผ่นดินสูบพวกเจ้าแล้วขณะนั้นมันจะหวั่นไหว”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเตือนและการขู่ว่าแก่บรรดาผู้ที่ต่อต้านและปฏิเสธการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูลว่า พวกเขาจะต้องประสบกับการลงโทษในขณะที่พวกเขามุ่งหวังที่จะให้ท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ประสบกับความตายและความพินาศแก่บรรดามุอฺมินผู้ศรัทธา

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากอัลลลอฮฺทรงทำลายฉัน และผู้ที่อยู่ร่วมกับฉันหรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยพวกปฏิเสธศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด” มันเป็นสัญญาร้ายที่น่าสะพรึงกลัวเสียนี้กระไร

คุณสมบัติของซูเราะฮ์นี้

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “อัลวาเกียะฮ์” และ “อัลมุญญียะฮ์” แปลว่า ผู้คุ้มครอง ผู้อุปถัมภ์ และผู้ช่วยเหลือ เพราะซูเราะฮ์นี้ป้องกันหรือคุ้มครองผู้อ่านซูเราะฮ์นี้ให้พ้นจากการลงโทษในญุบูร ท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า “ซูเราะฮ์นี้ปกป้องและช่วยเหลือให้พ้นจากการลงโทษในญุบูร” (บันทึกโดย อัตติรมิซีย)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ความเจริญสุขจงมีแต่พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์¹ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง²
2. พระผู้ทรงให้มีความตายและให้มีความเป็น³ เพื่อจะทดสอบพวกเขาว่า ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเขาที่มีผลงานดียิ่ง⁴ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ
3. พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ เจ้าจะไม่เห็นแต่อย่างใดในความไม่ได้สัดส่วนในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁵ ดังนั้นเจ้าจงหันกลับมามองดูซิ เจ้าเห็นรอยร้าวหรือช่องโหว่บ้างไหม
4. แล้วจงหันกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สองสายตานั้นก็จะกลับมายังเจ้าด้วยการยอมจำนน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَرَكَاتِ الَّذِي يَدِيهِ الْمَلَكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ﴿٢﴾

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ
الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوُتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى
مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِنًا
وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ คือพระองค์จะให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงให้ต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ทรงให้ร่ำรวยและทรงให้ยากจน และทรงประทานให้และทรงหวงห้าม

² คือพระองค์ทรงอำนาจอย่างสมบูรณ์เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ทรงบริหารและจัดระบบอย่างสมบูรณ์ในทุกกิจการ โดยปราศจากผู้โต้แย้งและผู้ต่อต้าน

³ บรรดาอุลละมาอ์กล่าวว่า ความตายมิใช่การสูญสิ้นและการตัดขาดอย่างสมบูรณ์จากการมีชีวิตหากแต่เป็นการเคลื่อนย้ายจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่ยืนยันในข้อเฮียะฮ์ว่า คนตายนั้น ได้ยิน เห็น และรู้สึกในกุบูรของเขา

⁴ เพื่อที่จะได้เห็นคนดีในหมู่พวกเขาจากคนเลว

⁵ คือเจ้าจะไม่เห็นการขาดตกบกพร่อง หรือการไม่ได้สัดส่วนหรือความแตกต่างกันอย่างมากมายแต่ทว่าเป็นไปอย่างรัดกุม และเหมาะสมที่สุด

และในสภาพที่ละเอียด

5. และโดยแน่นอน เราได้ประดับท้องฟ้าของโลกนี้ด้วยดวงดาวเป็นแสงประทีป และเราได้ทำให้มันเป็นอาวุธไล่ชัฎฎอน² และเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงสำหรับพวกมัน³

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا
لِّلشَّيْطَانِ وَأَعَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

6. และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้ายิ่ง⁴

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

7. เมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของมังกรวญฺครางขณะที่มันกำลังเคียดพลาถ

إِذَا الْقُرْآنُ يُعْرَأُ سَمِعُوهَا لَهَا شَيْعًا وَهِيَ تَنْوَرُ ﴿٧﴾

8. มันแทบจะระเบิดออกไปเพราะความเคียดแค้น⁵ ทุกครั้งที่พวกหนึ่งถูกโยนลงไป

كَأَنَّمَا رِيّ من الْعَظِيمِ كَمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَاهَمٌ
خَرْنَهَا الَّتِي تَكُونُ نَذِيرًا ﴿٨﴾

¹ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า เจ้าจงกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สอง ครั้งที่สาม สายตาของเจ้าก็จะยอมจำนนและมีความยำเกรง เจ้าจะมองไม่เห็นสิ่งใดที่มีความบกพร่อง การที่ใช้ให้กลับมามองอีกครั้งหนึ่งนั้น เพราะการมองครั้งแรกอาจจะไม่เห็นความบกพร่อง ความมุ่งหมายที่ให้หันกลับมามองอีกครั้งหนึ่งนั้น คือ การมองหลาย ๆ ครั้ง

² คือประดับชั้นฟ้าชั้นแรก ซึ่งใกล้กับแผ่นดินด้วยดวงดาวเป็นแสงประทีป นักตีฟิรอกกล่าวว่า ที่เรียกดวงดาวเป็นแสงประทีปนั้น เพราะมีแสงสว่างในเวลากลางคืนคล้ายกับแสงตะเกียง และทำให้มีประโยชน์ชนิดอื่นอีก คือใช้สำหรับขวางและขับไล่ชัฎฎอนซึ่งเป็นศัตรูของพวกเขา ซึ่งมันคอยแอบฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า ก้อตาดะฮุกกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงสร้างดวงดาวเพื่อประโยชน์ 3 ประการคือ เป็นการประดับชั้นฟ้าหนึ่ง เพื่อกว้างขวางและขับไล่ชัฎฎอน และเพื่อเป็นเครื่องหมายชี้แนะทางแก่ผู้เดินทาง ทางบกและทางทะเล

³ คือเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงไว้สำหรับชัฎฎอนในวันกิยามะฮฺ หลังจากมันได้ถูกเผาไหม้ในโลกดุนยา

⁴ การลงโทษนั้นมิได้จัดเตรียมไว้เฉพาะพวกชัฎฎอนเท่านั้น หากแต่ได้เตรียมไว้สำหรับทุกๆ ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺที่เป็นญินและมนุษย์

⁵ คือเมื่อมะลาอิกะฮฺจับพวกเขาโยนลงไปนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของนรกครวญครางเพราะความโกรธแค้นคล้ายเสียงร้องของลา

ยามเฝ้านรกจะถามพวกเขาว่า มิได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเขาดอกหรือ¹

9. พวกเขาบอกว่า มิได้มีผู้ตักเตือนมายังเรา แต่พวกเราได้ปฏิเสธ และเรากล่าวอีกว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดลงมา พวกท่านต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างมาก²

10. และพวกเขาว่าอีกว่า หากพวกเราฟังและใช้สติปัญญาใคร่ครวญ พวกเราก็จะมีได้มาอยู่เป็นชาวนรกอย่างนี้ดอก³

11. พวกเขาขอมสารภาพในความผิดของพวกเขา แต่มันห่างไกลไปเสียแล้วสำหรับชาวนรก⁴

12. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขาโดยทางลับ⁵ สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และรางวัลอันใหญ่หลวง

قَالُوا بَلَىٰ وَجَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن سَمِيٍّ ۚ
 إِنَّ أَنتُم لَآ فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٦٧﴾

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦٨﴾

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
 وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧٠﴾

¹ ยามเฝ้านรกจะถามพวกเขาทุกครั้งที่ได้ยินเสียงโยนลงไปว่า มิได้มีหรือซุลมาตักเตือนพวกเขาเจ้าถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ และเรียกร้องสู่การอีมานและการจงรักภักดีตักเตือนหรือ?

² พวกเขาตอบว่า มิได้มีผู้ตักเตือนมายังเรา แต่พวกเราได้ปฏิเสธบรรดาการซุลเหล่านั้น โดยเราตอบได้ การเรียกร้องของพวกเขาว่า อัลลอฮ์มิได้ประทานสิ่งใดลงมาตามที่พวกท่านกล่าวและเรียกร้องเชิญชวนพวกเราเลย หากแต่ท่านอยู่ในการหลงผิดทางสติปัญญาและการคาดคิดที่ผิดอย่างมาก

³ พวกเขาพวกรอว่าช่วยมารับในความผิดพลาดของพวกเขาว่า หากพวกเรามิมีสติปัญญาใคร่ครวญในสิ่งที่เราได้รับการตักเตือนมา พวกเราก็จะไม่อยู่ในสภาพเช่นนี้ดอก

⁴ อิบน์ กะซีร์กล่าวว่า พวกเขาเสียใจในการกระทำผิดของพวกเขา แต่ความเสียใจนั้นไม่บังเกิดผลอย่างใดแก่พวกเขา ประโยคนี้เป็นการขอพรให้แก่พวกหลงผิด “ขออัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาห่างไกลจากความเมตตาของพระองค์”

⁵ คือพวกเขาขยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาโดยไม่เห็นพระองค์ และระงับการกระทำฝ่าฝืนโดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์

18. และโดยแน่นอน บรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้า พวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว ดังนั้นการปฏิเสธ คำเตือนของข้ามีผลเป็นอย่างไร?¹

19. พวกเขามิได้มองไปดูนกที่ (บิน) อยู่เบื้องบนพวกเขาตอกหรือ มันทางปีกและหุบปีก (ของมัน) ไม่มีผู้ใดจะจับบังคับมันไว้ได้ นอกจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี แท้จริงพระองค์ทรงมองเห็นทุกอย่าง²

20. หรือผู้ใดเล่า ซึ่งเขาเป็นพลพรรคของพวกเจ้า ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าอื่นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี พวกเขาปฏิเสธศรัทธาในสิ่งอื่นใดเลย นอกจากอยู่ในการหลงงมงายเท่านั้น³

21. หรือผู้ใดเล่าซึ่งเขาจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า หากพระองค์ทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์ไว้ แต่ว่าพวกเจ้าตั้งอยู่ในความหยิ่งยโส และห่างไกลจากความจริง⁴

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

أُولَئِكَ رَوَّأُوا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَقَتِ وَيَقِضْنَ
مَا يَمْسِكُكُمُ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَصُرُّكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
إِنِ الْكُفْرُؤُنِ إِلَّا فِي عُرْوٍ ﴿٢٠﴾

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَل لَّجُوا
فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

¹ หมู่ชนก่อนหน้าพวกเขา เช่น พวกอ้ายต พวกชะมุตและอื่นๆ ได้ปฏิเสธบรรดาการเตือนมาก่อนแล้ว ดังนั้นการปฏิเสธต่อคำตักเตือนของเขานั้นทำให้พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างสาสมและคู่ควร

² พวกเขามิได้พิจารณาใคร่ครวญตอกหรือขณะที่ยังกำลังบินอยู่เบื้องบนพวกเขา ซึ่งจะเห็นได้ว่ามันไม่มีใครสามารถที่จะจับบังคับมันได้นอกจากอัลลอฮ์พระผู้ทรงกรุณาปรานี ซึ่งความเมตตาของพระองค์แผ่คลุมไปทั่วจักรวาล

³ อิบน์อับบาส กล่าวว่า ใครจะช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของข้าหากข้าต้องการที่จะลงโทษพวกเขา พวกเขาปฏิเสธศรัทธาในการเชื่อมั่นของพวกเขาว่าพระเจ้าของพวกเขาให้คุ้มครองและให้โทษนั้นมิใช่สิ่งอื่นใดเลยนอกจากอยู่ในการโง่เง่าอย่างมาก และการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

⁴ ใครเล่าที่จะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์ หากอัลลอฮ์จะทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์จากพวกเขา แต่ว่าพวกเขานั้นยังคงยืนกรานอยู่บนการตั้งมั่นและผินหลังหนีจากสัจธรรมและการศรัทธา

22. ผู้ที่เดินคว่ำค้มำบนใบหน้าของเขาจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องกว่า หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงบนแนวทางที่เที่ยงตรง¹

أَفَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾

23. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้า และทรงทำให้พวกเจ้ามีหู มีตา และมีหัวใจ ส่วนน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าจะขอบคุณ²

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٦٨﴾

24. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์เป็นผู้ทรงแพร่เผ่าพันธุ์ของพวกเจ้าในแผ่นดิน และพวกเจ้าจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์³

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٩﴾

25. และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง⁴

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِن كُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٠﴾

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ ความจริงฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันแจ่มแจ้งเท่านั้น⁵

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٧١﴾

¹ นักตีฟซีรกล่าวว่า : นี่คืออุทาหรณ์ที่อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบระหว่างมุอฺมินกับกาฟิร คนกาฟิรผู้ปฏิบัติศรัทธาเปรียบเสมือนคนตาบอดที่เดินไปตามยถากรรม เชื้อนแซและเดินก้มหน้า เพราะไม่มีไม้เท้ามาช่วยกับคนมุอฺมินผู้ศรัทธาที่เดินมองเห็นทางจึงเดินด้วยความมั่นใจ ไม่สะเปะสะปะเหมือนคนตาบอด

² มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากความว่างเปล่าหรือไม่มีอะไรมาก่อนเลย และทรงประทานนิมิตความโปรดปรานแก่พวกเจ้าคือ การฟัง การเห็น และสติปัญญา การกล่าวถึงอวัยวะเหล่านี้เพราะเป็นสื่อแห่งความรู้และความเข้าใจ แต่พวกเจ้าขอบคุณต่อพระเจ้าของพวกเจ้าน้อยเหลือเกินต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่เหลือคณานับ

³ คือพระองค์ทรงสร้างพวกเจ้า และทรงให้มีจำนวนมากมายในแผ่นดินนี้ และพวกเจ้าจะต้องกลับไปหาพระองค์องค์เดียวเพื่อการสอบสวนและการตอบแทน

⁴ พวกเขาจะกล่าวว่า เมื่อใดการถูกรวบรวมและการตอบแทนที่พวกท่านสัญญากับเรานั้นจะเกิดขึ้น คำพูดเช่นนี้เป็นการเย้ยหยันจากพวกเขา

⁵ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาว่า ความรู้เกี่ยวกับยามอวสาน และเวลาการลงโทษนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ไม่มีใครรู้นอกจากพระองค์ ฉันเป็นเพียงอรุสลผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการลงโทษของอัลลอฮ์เท่านั้น

27. ต่อเมื่อพวกเขาเห็นมัน (การลงโทษ) โกลัเข้ามาแล้ว ไบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะหม่นหมองและจะมีเสียงกล่าวว่า นี่คือนสิ่งที่พวกเจ้าร้องขอ (ในโลกดุนยา)¹

28. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากอัลลอฮ์จะทรงทำลายฉัน และผู้ที่อยู่ร่วมกับฉัน หรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา ดั่งนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยพวกปฏิเสธศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด²

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี เราศรัทธาต่อพระองค์ แล้วเราขออภัยแด่พระองค์ แล้วจะรู้ว่า ใครผู้ใดอยู่ในการหลงผิดอันชัดแจ้ง³

30. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากแหล่งน้ำของพวกท่านเหือดแห้งลง ดั่งนั้นผู้ใดเล่าจะนำน้ำที่ท่วมทับมาให้พวกท่าน⁴

¹ ครั้นเมื่อพวกเขาชมองเห็นการลงโทษโกลัด้วเข้ามาแล้ว และมองเห็นความน่ากลัวของวันกิยามะฮ์ ความหม่นหมอง ความเศร้าก็จะปรากฏขึ้นบนไบหน้าของพวกเขา จะมีเสียงมะลาอิกะฮ์กล่าวขึ้นว่า นี่คือนสิ่งที่พวกท่านเคยเรียกร้องในโลกดุนยา และพวกท่านรีบเร่งจะให้มันเกิดขึ้นโดยพวกท่านเหยยหยัน และปฏิเสธมัน

² คือหากอัลลอฮ์ทรงให้ฉันตายไปพร้อมกับผู้ที่อยู่ร่วมกับฉัน คือบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธาแล้ว ใครเล่าจะคุ้มครองพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวดของอัลลอฮ์

³ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอเกะ เราขออภัยการงานทุกอย่างของเราแด่พระองค์ มิใช่ทรัพย์สินหรือตัวบุคคลแล้วพวกเจ้าจะได้รู้ในเร็ววันนี้ว่า ใครคือผู้ที่อยู่ในการหลงผิดพวกเราหรือพวกท่าน?

⁴ คือจงบอกแก่ฉันซิว่า เมื่อน้ำของพวกท่านใช้ดีมอยู่นั้นเหือดแห้งลงไปยังกันบึงของแผ่นดิน โดยที่พวกท่านไม่สามารถที่เอามันออกมาได้ ใครเล่าที่จะเอามันออกมาให้แก่พวกท่าน จนกระทั่งมันปรากฏออกมาไหลรินอยู่บนหน้าแผ่นดินอันจากอัลลอฮ์แล้วจะมีผู้ใดบ้างสามารถกระทำได้ แล้วทำไมเล่าพวกท่านจึงตั้งภาคีอื่น ๆ ร่วมกับพวกผู้สร้าง ผู้ประทานริซกี?

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُتِبَ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٦٧﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا
فَمَنْ يَجْعِلُ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ آلِيعْرِ ﴿٦٨﴾

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَاسْتَعْمَلُونَ
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ
بِكَمٍّ مَعِينٍ ﴿٧٠﴾

(68) ซูเราะฮ์ อัลกอลัม

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 52 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกอลัม

ซูเราะฮ์ อัลกอลัม เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจในหลักการศรัทธา และการอีมาน ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญที่เป็นหลัก 3 เรื่องด้วยกัน

1. เรื่องศาสน์ คือการสงสัย ซึ่งพวกกุฟฟารมักกะฮ์นำมาเป็นข้ออ้างเกี่ยวกับการเรียกร้องเชิญชวนของมุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลาฮ์ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม
2. เรื่องของชาวสวน เพื่อชี้แจงผลของการเนรคุณต่อนิอุมะฮ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา
3. โลกอาคิเราะฮ์ที่มีทั้งความน่ากลัว และความรุนแรงของวันนั้น และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับ 2 กลุ่ม คือ บรรดามุสลิมและพวกอาชญากร

แต่เป้าหมายหลักซึ่งซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงมากที่สุดคือ เรื่องการยืนยันการเป็นนะบีของมุฮัมมัด ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานถึงตำแหน่งอันสูงของท่านรอซูล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เกียรติยศของท่าน และการปลื้มตัวให้พ้นจากข้อกล่าวหา ซึ่งพวกมุชริกีนได้กล่าวหาท่านว่าเป็นบ้า และซูเราะฮ์ได้แจกแจงมารยาทอันยิ่งใหญ่ของท่าน และความดั่งามอันสูงส่งของท่าน

“นูน ขอสาบานด้วยปากกาและสิ่งที่พวกเขาขีดเขียนด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า เจ้ามิได้เป็นผู้เสียดสี และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกอาชญากรที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูลลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขาคือการลงโทษ และการตอบแทนที่สาสม

“ดังนั้นเจ้าอย่าได้ปฏิบัติตามบรรดาผู้ปฏิเสธเลย พวกเขาใครที่จะเห็นว่า หาก

เจ้าอ่อนข้อแล้วพวกเขา ก็จะอ่อนข้อตาม และเจ้าอย่าปฏิบัติตามทุกคนที่เป็นนักสาบานที่ต่ำช้า”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์ ในการปฏิเสธของพวกเขาคืออโนมัตอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ด้วยการส่งทูตคนสุดท้าย คือลัลลอสุอะลัยฮิอะซัลลัม มายังพวกเขา และการปฏิเสธของพวกเขานั้น ด้วยเรื่องของชาวสวนซึ่งครอบครองสวนที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยต้นไม้ของมัน โดยที่พวกเขาเนรคุณต่ออโนมัตของอัลลอฮ์ พวกเขาได้หวงแหนสิทธิ์ของคนยากจนอนาถา อัลลอฮ์จึงทรงทำให้สวนของพวกเขาไหม้และทำให้เรื่องของพวกเขาเป็นนิทศ์นุทาหรณ์แก่ผู้ที่ใคร่ครวญ

“แท้จริงเราได้ทดสอบพวกเขา ดังเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน เมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมันในยามรุ่ง และพวกเขามีได้กล่าวคำว่า “อินชาอัลลอฮ์” ดังนั้นการลงโทษจากพระเจ้าของเจ้าก็ได้มาทำลายสวนนั้น ขณะที่พวกเขากำลังนอนหลับอยู่ครั้นในตอนเช้ามันก็กลายเป็นเช่นถูกตัดอย่างราบเรียบ”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้เปรียบเทียบบรรดามุอมีนผู้ศรัทธากับพวกอาชญากร ทั้งนี้ตามรูปแบบของอัลกุรอานในการรอมระหว่างการชักชวนให้กระทำความดี และการชู้สาวที่ปล่อยให้ละเว้นจากการทำความชั่ว

“ดังนั้น จะให้เราปฏิบัติแก่บรรดาผู้นอบน้อมเสมือนกับเราปฏิบัติแก่บรรดาผู้กระทำความผิดกระนั้นหรือ?”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงวันกิยามะฮ์ สภาพและความน่ากลัวของวันนั้น และทำที่ของพวกอาชญากรในวันที่ยากลำบากวันนั้นซึ่งพวกเขาไม่สามารถกระทำได้

“วันที่หน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น (ในวันกิยามะฮ์พระเจ้าจะมาตัดสินคดี หน้าแข้งของพระองค์จะถูกเลิกขึ้น) และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสุญูด แต่พวกเขาไม่สามารถจะสุญูดได้”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการใช้ให้หรือซุล คือลัลลอสุอะลัยฮิอะซัลลัม อดทนต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีนอย่าให้ระคายเคืองต่อสิ่งที่ได้ประสบกับท่านในการเผยแผ่ตะวะฮ์ของอัลลอฮ์เช่นเดียวกับที่ได้เกิดขึ้นกับนะบียูนุสอะลัยฮิสสลาม ขณะที่ทอดทิ้งหมู่ชนของเขาและรีบไปโดยสารกับเรือในทะเล

“ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อไปเกิดต่อบัญชาของพระเจ้าของเจ้า และอย่าเป็นดังเช่นเจ้าของปลา (นะบียูนุส) ขณะที่เขาวิงวอนเขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. นู่น ขอสาบานด้วยปากกา และสิ่งที่พวกเขา
ขีดเขียน¹

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

2. ด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า
เจ้ามิได้เป็นผู้เสียสติ

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾

3. และแท้จริงสำหรับเจ้านั้นมีรางวัลอย่างมีขาด
สาย

وَإِنَّكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾

4. และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่²

وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾

5. แล้วเจ้าจะได้เห็นและพวกเขาก็จะได้เห็น

فَسَنبُورُهُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾

6. ว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าคือผู้กอลจริต

يَأْتِيكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

¹ อักษรนู่น เป็นพยัญชนะตัวหนึ่งในภาษาอาหรับ เช่นเดียวกับอักษรตัวอื่นๆ ที่ได้นำมากล่าวไว้เช่นกัน ในซูเราะฮ์ต่างๆ เช่น ก็อฟ ศอด ฮามิม เป็นต้น อันเป็นการแสดงถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานและอัลลอฮ์ ตะอาลา เท่านั้นที่ทรงทราบความมุ่งหมายอันแท้จริง การที่พระองค์ทรงนำเอาเครื่องขีดเขียน เช่น ปากกามาเป็นเครื่องสาบาน ก็เพื่อให้มนุษย์ทั้งหลายได้เกิดความสนใจในการขีดเขียน เช่นเดียวกับการรู้จักอ่าน และทรงสาบานด้วยสิ่งที่พวกเขาขีดเขียนเป็นตัวหนังสือหรือเป็นรูปร่างต่างๆ นอกจากนี้ยังครอบคลุมไปถึงเครื่องเขียนต่างๆ เครื่องพิมพ์ดีดและเครื่องคอมพิวเตอร์อีกด้วย

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประกาศยืนยันถึงสุขภาพจิตของท่านนะบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมว่ายังเป็นปกติมิได้มีอาการวิปริตผิดธรรมดาหรือเป็นคนเสียสติดังที่พวกมุชริกีนได้กล่าวใส่ร้ายใส่ร้าย พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบอีกว่า การตอบแทนคุณความดีแต่ท่านนะบีจะมีค่าอย่างท่วมท้นตลอดระยะเวลาที่ท่านทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนาของพระองค์ และว่าท่านนะบีคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อยู่ในจรรยามรรยาทที่ยิ่งใหญ่ เป็นแบบอย่างอันดีงามแก่มวลมุสลิมและบุคคลทั่วไป

14. โดยถือว่าเขาเป็นผู้มีทรัพย์สินและมีบุตร
หลานมาก

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَنَدِينٍ ﴿٦٨﴾

15. เมื่ออายุาต (อัลกุรอาน) ทั้งหลายของเราถูก
สาธยายแก่เขา เขากล่าวว่าเป็นนิยายเหลวไหล
สมัยก่อน

إِذَا تَنَلَّاهُ بَدَأَ آيَاتِنَا فَالِكِ لِأَسْطَرِيبِ
الْأُولَى ﴿٦٩﴾

16. เราจะตีตราเขาบนปลายจมูก¹

سَنَسِفُهُ عَلَى الْحُزُقُورِ ﴿٧٠﴾

17. แท้จริงเราได้ทดสอบพวกเขา² ดังเช่นที่
เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน เมื่อพวกเขา
สาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมันในยามรุ่ง

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿٧١﴾

18. และพวกเขามีได้กล่าวคำว่า “อินชา อัล-
ลอสฺ”

وَلَا يَسْتَنُونَ ﴿٧٢﴾

19. ดังนั้น การลงโทษจากพระเจ้าของเจ้าก็ได้
มาทำลายสวนนั้น ขณะที่พวกเขากำลังนอน
หลับอยู่

فَطَافَ عَلَيْهِمُ طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٧٣﴾

20. ครั้นในตอนเช้า มันก็กลายเป็นเช่นถูกตัด
อย่างราบเรียบ

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٧٤﴾

21. ดังนั้นพวกเขาจึงถูกตะโกนให้ตื่นแต่เช้าตรู่

فَنَادَا مُصْبِحِينَ ﴿٧٥﴾

¹ นักตีฟซีรากล่าวว่าผู้ที่อ้างว่าเขามีทรัพย์สินเงินทองและบุตรหลานมากมายคือ “อัลละดีด อิบดุล มุมี-
เราะฮฺ” เขาบังอาจกล่าวว่าอัลกุรอานเป็นนิยายเหลวไหลเรื่องเก่าโบราณของคนสมัยก่อน ด้วยเหตุนี้
อัลลอฮ์จึงทรงตีตราบนปลายจมูกของเขานี้เป็นสัญลักษณ์แห่งความชั่วและนำเกลียดตลอดชีวิตของเขา
² คือเราได้ทดสอบพวกเขาทุกฟารมกกะฮฺให้มีทรัพย์สินลูกหลานและมีเกียรติ แต่พวกเขาไม่ชอบคุณใน
ความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ทรงให้แก่พวกเขา ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อฟังรอซูลของ
เรา เราจึงให้พวกเขาประสบกับความแห้งแล้งกันดารและการฆ่าฟันกันหวังว่าพวกเขาจะรู้สึกกลับเนื้อ
กลับตัวดังเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน

22. จงเข้าไปในสวนของพวกท่านในตอนเช้าตรู่
เถิด หากพวกท่านต้องการจะเก็บผลไม้

أَنْ أَعْدُوا عَلَيَّ حَرْبًا كَمَا كُنْتُمْ صَرِيمِينَ ﴿٢٢﴾

23. แล้วพวกเขาพากันออกไป แล้วพวกเขาพูด
กระซิบซึ่งกันและกันอย่างเบา ๆ

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ ﴿٢٣﴾

24. ว่า วันนี้อย่าได้ให้คนยากจนขัดสนสักคน
หนึ่ง เข้าไปหาพวกท่านในสวนนั้น

أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

25. และพวกเขาก็ได้ออกไปแต่เช้า ตั้งใจว่าจะ
เก็บผลไม้ให้หมดก่อนที่คนยากจนจะเข้าไปใน
สวน

وَعَدُوا عَلَيَّ حَرْبًا قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾

26. ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นสวน (อยู่ในสภาพที่
ถูกทำลาย) พวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า แท้จริงพวก
เราหลงทางเสียแล้ว

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾

27. (บางคนกล่าวว่า) เปล่าดอก พวกเราถูก
หวงห้ามสิทธิ์เสียแล้ว

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

28. คนที่มีสติปัญญาคนหนึ่งในหมู่พวกเขา
กล่าวว่า ฉันมิได้บอกพวกท่านดอกหรือว่า
ทำไมพวกท่านจึงไม่กล่าวสวดดีแต่อัลลอฮ์

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أُنذِرْكُمْ أَنْ لَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

29. พวกเขาจึงกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้า
ของเราแท้จริงเรานั้นเป็นผู้ธรรม

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. แล้วบางคนในหมู่พวกเขาก็หันไปต่อว่า
ซึ่งกันและกัน

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

31. พวกเขากล่าวว่าความหายนะประสบแก่
เราแล้ว เพราะเราเป็นผู้ละเมิดฝ่าฝืน

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَالِعِينَ ﴿٣١﴾

32. บางทีพระเจ้าของเรา จะทรงเปลี่ยนแปลง
สิ่งที่ดีกว่าให้แก่เรา แท้จริงเราหวังในความมอภัย
ต่อพระเจ้าของเรา

عَسَى رَبَّنَا أَنْ يَبْدِلَ أَسْمَارَنَا مِنهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾

33. เช่นนั้นแหละการลงโทษและแน่นอนการลงโทษในโลกนั้นยิ่งใหญ่นัก หากพวกเขาสว่างรู้¹

كَذَلِكَ الْمَنَابِلُ وَالْمَنَابِلُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كُنُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

34. แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา นั่นคือสวนสวรรค์หลากหลายแห่งบรมสุข²

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٦٩﴾

¹ นักตีฟฮิรากล่าวว่า “มีชายมุสลิมคนหนึ่งพำนักอยู่ใกล้เมืองคืออนอาฮู นครหลวงของประเทศเยเมน ชายคนนั้นมีสวนแปลงหนึ่งที่ได้เต็มไปด้วยอินทผลัม พืชพันธุ์และผลไม้หลากหลายชนิด เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวเขาจะเรียกคนยากจนขัดสนให้มารับส่วนแบ่งของพวกเขาอย่างครบสมบูรณ์พร้อมทั้งเลี้ยงดูให้เกียรติแก่พวกเขาอย่างเต็มที่ ครั้นเมื่อเจ้าของสวนแห่งนี้ได้ตายไป ลูกชายสามคนก็ได้รับมรดกจากบิดาของพวกเขา ชายสามคนซึ่งเป็นเจ้าของสวนแปลงนั้นได้กล่าวกันว่า บัดนี้เรามีลูกหลานมากมาย ทรัพย์สินที่เราถืออยู่ก็น้อย เราไม่สามารถที่จะแบ่งส่วนของพวกยากจนขัดสนเช่นที่บิดาของเราได้กระทำไปแล้ว พวกเขาก็ได้ปรึกษาหารือกันและตกลงที่จะไม่แบ่งส่วนให้แก่คนยากจนขัดสน และตกลงที่จะเก็บเกี่ยวพืชผลในเวลาเช้าตรู่ เพื่อมิให้ใครได้รู้เห็น และพวกเขาก็ได้สวดสาบานที่จะกระทำเช่นนั้นในเวลากลางคืนอัลลอฮ์จะเสด็จลงมา ได้ส่งไฟเข้าไปเผาผลาญสวนของพวกเขา ต้นอินทผลัม พืชพันธุ์และผลไม้ถูกเผาผลาญอย่างราบเรียบ รุ่งเช้าพวกเขาได้ออกไปยังสวนของพวกเขาเมื่อเดินเข้าไปพวกเขาไม่พบอะไรเลย ก็คิดกันว่าคงเดินผิดทางเสียแล้ว ต่อมาก็คือเป็นที่ประจักษ์ว่าพวกเขา กำลังเดินอยู่ในสวนของพวกเขาและตระหนักกันว่าอัลลอฮ์ จะเสด็จลงมา ทรงลงโทษพวกเขา เพราะเจตนาอันชั่วช้าของพวกเขา พวกเขาจึงเสียใจและขอกฎโทษ กลับเนื้อกลับตัวหลังจากความพินาศได้ประสบแก่พวกเขาแล้วตั้งแต่อายะฮ์ที่ 17 ถึง 33 คือเรื่องของชาวสวนที่ได้เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งอัลลอฮ์ จะเสด็จลงมา ทรงทดสอบพวกเขาด้วยการให้หม่อมมัตอย่างสมบูรณ์ แต่เนื่องด้วยพวกเขาไม่ขอบคุณพระองค์ด้วยการแบ่งสรรปันส่วนให้แก่คนยากจนขัดสน พระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาอย่างทันตาเห็นและพวกเขาก็ขอกฎโทษสำนึกผิดของพวกเขา แต่หลังจากได้สูญเสียหม่อมมัตไปหมดสิ้นแล้ว อัลลอฮ์ จะเสด็จลงมา ทรงนำเรื่องของชาวสวนมากล่าวไว้เพื่อเป็นนัยทศนุทาหารณ์แก่พวกเขาทุกฟารุฎ ฮวังว่าพวกเขาจะสำนึกผิดและขอกฎโทษเช่นเดียวกับที่ชาวสวนได้กระทำมาแล้ว การลงโทษเช่นนี้ซึ่งได้ประสบแก่ชาวสวนจะประสบแก่พวกเขา และแน่นอนการลงโทษในโลกจะยิ่งใหญ่และรุนแรงยิ่งกว่าการลงโทษในโลกนี้ หากพวกเขา รู้และเข้าใจ อิบนุ อับบาสกล่าวว่า อุทาหารณ์นี้สำหรับชาวมัคกะฮ์ ขณะที่พวกเขาออกไปทำสงครามบัตร์ พวกเขาสาบานว่าจะไม่กลับสู่นครมัคกะฮ์จนกว่าพวกเขาจะฆ่าหม่อมมัต คืออัลลลอฮ์จะลบล้างชีวิตและบรรดาสาวก ขณะที่พวกเขาออกไปพวกเขา ก็ดื่มเหล้าร้องว่าทำเพลง โดยมีนักร้องหญิงร่วมไปด้วย อัลลอฮ์ จะเสด็จลงมา ทรงทำให้พวกเขาผิดหวังคือพวกเขาถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลย ในที่สุดก็ประสบความพ่ายแพ้อย่างน่าอัปยศ เช่นเดียวกับชาวสวนที่ออกไปในสวนโดยตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเก็บเกี่ยวพืชผลในสวนของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ผิดหวัง

² คือสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์อย่างแท้จริงนั้น พวกเขาจะได้รับการตอบแทนในวันอาคีเราะฮ์ คือสวนสวรรค์ในนั้นจะไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากความสุขอย่างเดียวเท่านั้น

35. ดังนั้นจะให้เราปฏิบัติแก่บรรดาผู้นอบน้อม
เสมือนกับเราปฏิบัติแก่บรรดาผู้กระทำความผิด
กระนั้นหรือ

أَفَنَجْعَلُ لِلنَّاسِ كَالنَّجْرِيِّينَ ﴿٦٨﴾

36. เกิดอะไรขึ้นแต่พวกเจ้า ทำไมพวกเจ้าจึง
ตัดสินเช่นนั้น

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٦٩﴾

37. หรือว่าที่พวกเจ้ามีคัมภีร์ไว้สำหรับอ่าน

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٧٠﴾

38. ซึ่งในคัมภีร์นั้นมีสิ่งสำหรับพวกเจ้าที่พวก
เจ้าจะเลือกเอาได้

إِنْ لَكُمْ فِيهِ مَا تَخْتَارُونَ ﴿٧١﴾

39. หรือว่าพวกเจ้าสัญญาผูกพันกับเราจน
กระทั่งวันกียามะฮ์ว่า แท้จริงสำหรับพวก
เจ้านั้นจะได้ตามที่พวกเจ้าตัดสินเอาไว้

أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا عَالِيَةً لَيْلَةَ الْفَيْصَةِ ﴿٧٢﴾
إِنْ لَكُمْ لَعْنَتُكُمْ مِمَّا كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٧٣﴾

40. (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า คนใดในหมู่
พวกเขาจะเป็นหัวหน้าในการตัดสินเรื่องนั้น

سَأَلَهُمْ أَيُّهُمْ يَزْعُمُ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٧٤﴾

41. หรือว่าพวกเขามีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ก็จงให้
พวกเขานำหุ้นส่วนเหล่านั้นของพวกเขามา ถ้า
หากพวกเขาสัตย์จริง¹

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا شُرَكَاءَهُمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٧٥﴾

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 35 ถึง 41 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบปฏิเสธแก่พวกมุชริกีนในข้ออ้างของพวกเขานี้ เป็นการตำหนิและปฏิเสธโดยตั้งเป็นคำถามรวม 7 ข้อ คือ

1. จะให้เราปฏิบัติกับบรรดาผู้นอบน้อมที่จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ เสมือนกับพวกกระทำความผิดที่พวกเขาทำบาปใหญ่ๆ กระนั้นหรือ?
2. เกิดอะไรขึ้นกับพวกเจ้าจนถึงพวกเจ้าอ้างด้วยคำกล่าวอ้างเช่นนั้น?
3. ทำไมพวกเจ้าจึงให้คำตัดสินเช่นนั้น อะไรคือหลักฐานของพวกเจ้า?
4. หรือว่าพวกเจ้ามีคัมภีร์ซึ่งรอสูลของอัลลอฮ์นำมาให้พวกเจ้าอ่านกันโดยมีข้อตัดสินที่พวกเจ้าตัดสินเข้าข้างตนเองว่าพวกเจ้าจะได้รับสิทธิพิเศษในวันกียามะฮ์มากกว่าบรรดามุอฺมินจะได้รับ และว่าพวกเจ้ามีสิทธิที่จะเลือกเอาได้ตามใจชอบกระนั้นหรือ? คำตอบก็คือ ไม่...
5. หรือว่าพวกเจ้ามีสัญญาผูกพันกับเราไม่สามารถที่จะสละล้างได้จนกระทั่งวันกียามะฮ์ว่า พวกเจ้ามีสิทธิที่จะตัดสินเข้าข้างตัวเองได้ โดยที่พวกเจ้าจะมีส่วนได้ดียิ่งกว่าบรรดามุอฺมินจะได้รับ
6. มุฮัมมัดจึงถามบรรดาหัวหน้าของพวกเขานี้ว่า ใครจะเป็นผู้รับรองในการตัดสินของพวกเจ้าเช่นนั้น
7. หรือว่าพวกเขามีหุ้นส่วนที่เห็นชอบในเรื่องนี้ที่จะคุ้มครองพวกเขาก็ให้นำมา หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง

42. วันที่หน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น (ในวันกียามะฮ์ พระเจ้าจะมาตัดสินคดี หน้าแข้งของพระองค์ จะถูกเลิกขึ้น) และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสูญุด แต่พวกเขาไม่สามารถจะสูญุดได้¹
43. สายตาของพวกเขาจะละห้อย ความต่ำต้อย จะปกคลุมพวกเขา และแน่นอนพวกเขาเคยถูก เรียกให้มาสูญุดแล้ว ขณะที่พวกเขายังอยู่ใน สภาพที่ปลอดภัยดี²
44. ดังนั้นจงปล่อยให้ข้าเถิด สำหรับผู้ที่ปฏิเสธ ต่ออัลกุรอาน เราจะนำพวกเขาลงสู่ (การลง โทษ) ที่ละชั้น โดยที่พวกเขาไม่รู้³
45. และข้าจะประวิงเวลาให้แก่พวกเขา แท้จริง อุบายของข้านั้นแข็งแกร่งนัก⁴
46. หรือว่าเจ้าได้ขอค่าตอบแทนจากพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงแบกภาระหนักเพราะมีหนี้

يَوْمَ يَكْتُفُ عَنْ سَاقٍ وَيَدْعُونَ إِلَى الشُّجُودِ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿١٢﴾

خَضِعَةً أَسْرَرَهُمْ رَبَّهُمْ ذَلَّةٌ وَهُمْ لَا يَأْتُونَ الشُّجُودَ
وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿١٣﴾

فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

وَأَمْلَأْ لَهُمْ إِنْ كَادَىٰ مِنِّي ﴿١٥﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرُومٍ مُثْقَلُونَ ﴿١٦﴾

¹ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิด โดยชี้แจงข้อเท็จจริงที่จะเกิดขึ้นในวันกียามะฮ์ เพื่อให้พวกเขามีความละอายต่อ ความหยิ่งโส โอหังของพวกเขาว่า ในวันแห่งความหวาดกลัวและความคับขัน พระเจ้าจะมาเพื่อชี้ขาด ตัดสิน และหน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น มุอมีนและมุอมีนนะฮ์ทุกคนจะก้มลงสูญุด และพวกมุนาฟิกีนชายและ พวกมุนาฟิกีนหญิงพยายามที่จะก้มลงสูญุด แต่ก็ไม่สามารถจะกระทำได้ เพราะหลังของแต่ละคนในหมู่ พวกเขาเป็นแผ่นเดียวกัน ทั้งนี้เป็นการทดสอบพวกเขา เพื่อจะได้รู้ว่าใครคือผู้ที่สูญุดด้วยการอวดอ้าง และไม่มีความจริงใจ

² สายตาของพวกเขาจะละห้อยไม่กะพริบเพราะความกลัวอย่างหนัก ความต่ำต้อยอย่างสุดแห่งความ ต่ำต้อยปกคลุมพวกเขา พวกเขาเคยถูกเรียกให้สูญุดในโลกดุนยา โดยที่พวกเขาเป็นผู้ที่ปลอดภัยและมี สุขภาพสมบูรณ์ดี แต่พวกเขาไม่สูญุดเพราะความเย่อหยิ่งและปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขา

³ ดังนั้นจงปล่อยให้ข้าเถิดให้เป็นหน้าที่ของข้าเถิด สำหรับผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอานนี้ ข้าจะปกปิดเจ้าให้พ้นจาก ความชั่วร้ายของเขาและข้าจะแก้แค้นแทนเจ้า และข้าจะนำพวกเขาไปสู่การลงโทษเป็นชั้นๆ จนกระทั่ง ถึงความพินาศหายนะโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้ว่า

⁴ ข้าจะประวิงเวลาแห่งความตาย และการลงโทษของข้าที่แข็งแกร่งยิ่งนักไม่มีใครสามารถล่วงรู้ได้

47. หรือว่าพวกเขารู้ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็บันทึกเอาไว้

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُوبُونَ ﴿٦٧﴾

48. ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อไปเกิดต่อบัญชาของพระเจ้าของเจ้า และอย่าเป็นดังเช่นเจ้าของปลา (นะบียูนุส) ขณะที่เขาวิงวอน เขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٦٨﴾

49. หากมิใช่เพราะความเมตตาจากพระเจ้าของเขามีมายังเขาแล้ว เขาคงถูกเหวี่ยงไปยังที่โล่งเตียน และเขาจะถูกตำหนิตัว

لَوْلَا أَنْ نَدْرِكُهُمْ نَسْفَةً مِنْ رَبِّهِمْ لَنَبُذَلْنَا لِلْأَعْرَابِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٦٩﴾

50. แต่พระเจ้าของเขาได้ทรงคัดเลือกเขา และทรงทำให้เขาอยู่ในหมู่ผู้กระทำความดี²

فَأَجْنَبْنَا رَبَّهُ فَمَجَّلَاهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٠﴾

51. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นแทบจะทำให้สายตาของพวกเขาจ้องเขม็งไปยังเจ้า เมื่อพวกเขาได้ยินอัลกุรอาน พวกเขา ก็กล่าวว่า แท้จริงเขาเป็นคนบ้าแน่³

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَرْفُؤُنَاكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٧١﴾

¹ หรือว่าเจ้าได้ขอคำจ้างตอบแทนในการเผยแพร่ศาสนา พวกเขาจึงผินหลังให้กับการศรัทธา เพราะพวกเขาต้องรับภาระหนักจนเป็นหนี้เป็นสิน หรือว่าพวกเขารู้ในสิ่งเร้นลับที่จารึก อยู่ในหลูฮอลมะหุฟุซแล้วพวกเขาก็นำมาบอกเล่ากันต่อมามีว่า พวกเขาดียิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นพวกเขาจึงยืนกรานอยู่บนการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืน

² โอ้มุฮัมมัดจงอดทนต่อการทำร้ายของพวกเขา และจงดำเนินต่อไปตามที่เขาถูกบัญชาให้เผยแพร่ศาสนาแห่งพระเจ้าของเจ้าอย่าได้เป็นเช่น ยูนุส อิบน์ มัดตา อะลียิสลาม เมื่อเขาโกรธมุขมนตรีของเขาเพราะพวกเขาไม่ศรัทธา ดังนั้นเขาจึงหนีพวกเขาออกไปเรือและปลาก็ได้กลืนเขาเข้าไปในท้องของมันขณะที่เขาอยู่ไม่ท้องปลา เขาได้วิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขา โดยที่เขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์ว่า (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) หากมิใช่เพราะความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อเขาแล้ว เขาคงจะถูกเหวี่ยงไปยังที่โล่งเตียน ณ ที่ต้นไม้และภูเขา และเขาคงถูกประณามตามที่เขาได้ปฏิบัติไป แต่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เขาด้วยความสำเร็จในการกลับเนื้อกลับตัว เขาจึงไม่ถูกตำหนิตัวแล้วพระเจ้าของเขาก็ทรงคัดเลือกเขาและให้เขาเป็นคนหนึ่งในกลุ่มผู้ใกล้ชิดกับพระองค์

³ พวกกุฟฟารนั้นเพราะความเป็นศัตรูของพวกเขาต่อเจ้า สายตาของพวกเขาจะจ้องเขม็งไปยังเจ้าเพราะความโกรธแค้นขณะที่พวกเขาได้ยินเจ้าอ่านกุรอาน พวกเขาจะกล่าวเพราะความแค้น และความอิจฉาต่อเจ้าว่า มุฮัมมัดนั้นเป็นบ้า

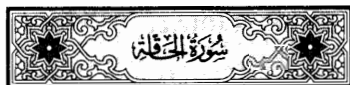
52. แต่อัลกุรอานนั้นมีใช่อื่นใด นอกจากเป็น
ข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหมด¹

وَمَا هُمْ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

---

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงตอบโต้พวกเขาว่า อัลกุรอานปาฏิหาริย์ฉบับนี้มีได้เป็นอย่างอื่น นอกจากเป็นข้อ
ตักเตือนแก่มนุษย์และญิน

(69) ซูเราะฮ์ อัลหากเกาะฮ์

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 52 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลหากเกาะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลหากเกาะฮ์เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ เนื้อเรื่องของซูเราะฮ์นี้เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่นๆ คือเน้นหนักในเรื่องของอะกีดะฮ์และการศรัทธา สำหรับซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องต่างๆ หลายเรื่อง เช่น วันกียามะฮ์และสภาพอันน่ากลัวของวันนั้น เรื่องของประชาชาติสมัยก่อนอิสลามที่ปฏิเสธศรัทธา และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับพวกเขาเหล่านั้น เช่น พวกอ้าต ซะมูด ลูฏ ฟีรอาฮ์ และนูหฺ รวมทั้งพวกบ่อนทำลายที่ล่องละเมิดในแผ่นดิน เรื่องของมุอฺมินที่ได้รับการความสุข และกาฟิรที่ได้รับการทุกข์ แต่จุดมุ่งหมายหลักของซูเราะฮ์ คือ ยืนยันถึงความจริงของอัลกุรอานว่าเป็นคำกล่าวของพระผู้ทรงปรีชาญาณ ทรงรอบรู้และความบริสุทธิ์ของท่านรอซูลคือลิลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม จากข้อกล่าวหาของฝ่ายตรงข้ามที่หลงผิด

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงสภาพอันน่ากลัวของวันกียามะฮ์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อวันนั้นรวมทั้งการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อผู้ที่ตื้อดิ่งและปฏิเสธศรัทธา

“สิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (วันกียามะฮ์) สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร? และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร? พวกซะมูดและพวกอ้าตได้ปฏิเสธวันกียามะฮ์ ส่วนพวกซะมูดถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาทที่น่ากลัว ส่วนพวกอ้าตถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเหตุการณ์และสภาพอันน่ากลัวซึ่งจะเกิดขึ้นขณะที่มีการเป่าสังข์เป็นครั้งแรก สรรพสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในการวาล เช่น ชันฟ้า แผ่นดิน และภูเขาจะแตกสลายอย่างไม่เป็นระเบียบ ฯลฯ

“ครั้นเมื่อเสียงเป่าครั้งแรกถูกเป่าขึ้นโดยสังข์ (เป็นสัญญาณแจ้งให้มนุษย์ทราบถึงวันกิยามะฮ์) แผ่นดินและเทือกเขาถูกยกขึ้น และทั้งสองสิ่งจะกระแทกกัน และร่วงลงมาเป็นชิ้นเดียว”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของมุอฺมินผู้ได้รับความสุข และสภาพของกาฟิรผู้ได้รับความทุกข์ในวันนั้นโดยที่ “มุอฺมินผู้ศรัทธา” จะได้รับบันทึกลงของเขทางเบื้องขวา และได้รับการยกย่องและความโปรดปราน ส่วน “กาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธา” จะได้รับความเหยียดหยามและเย้ยหยัน

“ส่วนผู้ที่บันทึกลงของเขถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวา เขาก็จะกล่าวขึ้นว่ามาอ่านบันทึกลงของฉัน... ส่วนผู้ที่บันทึกลงของเขถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องซ้ายของเขา...”

หลังจากได้กล่าวถึงสภาพของผู้ที่ได้รับเกียรติและไร้เกียรติแล้ว ก็ได้มีการสาบานยืนยันถึงความสัจจะของรอซูล และสิ่งที่ท่านได้นำมาจากอัลลอฮ์อีกทั้งได้ตอบโต้การกล่าวเท็จของพวกมุชริกีน ที่อ้างว่าอัลกุรอานเป็นแค่หกลและคำพยากรณ์

“เปล่าเลย ข้าขอสาบาน ต่อสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็นและสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น แท้จริงอัลกุรอานนั้นคือคํากล่าวของรอซูลผู้ทรงเกียรติ...”

หลังจากนั้นก็ได้กล่าวถึงหลักฐานอันแน่นอนในความสัจจะของอัลกุรอาน และการรักษาอะมานะฮ์ของท่านรอซูล คือลิลลุลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในการเผยแพร่บัญญัติศาสนาตามที่ได้ถูกประทานลงมาให้แก่ท่านด้วยการวาดภาพเช่นนั้นย่อมนำความสันตะเทือนมาสู่จิตใจ ทำให้เกิดความหวาดหวั่นในความสำคัญของเรื่อง

“และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคงและเราก็จะตัดเส้นชีวิต ให้ขาดไปจากเขา”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการสรรเสริญให้เกียรติอัลกุรอาน และชี้แจงว่า เป็นความเมตตาแก่บรรดามุอฺมิน และเป็นความเศร้าโศกแก่พวกกุฟฟาร ผู้ปฏิเสธศรัทธา

“และแท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ยำเกรง และแท้จริงเรารู้อย่างแน่นอนว่ามีบรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอานในหมู่พวกเจ้า และแท้จริงมันเป็นการเศร้าโศกเสียใจแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือความจริงอันเที่ยงแท้แน่นอน ดังนั้นเจ้าจงให้ความบริสุทธิ์ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ยิ่งใหญ่”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (วันกิยามะฮ์)

الْيَوْمَ ۝١

2. สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร¹

مَا الْيَوْمَ ۝٢

3. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้น
อย่างแน่นอนนั้นคืออะไร²

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْيَوْمَ ۝٣

4. พวกชะมูดและพวกอ้าดได้ปฏิเสธวันกิยามะฮ์

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ إِذِ انبَغَضَتْ رَعَابُهُمْ ۝٤

5. ส่วนพวกชะมูด ถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาท
ที่หนักกลัว

فَأَنفَجَتْنَا ثَمُودَ آنفَاجًا ۝٥

6. ส่วนพวกอ้าดถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาว
เหน็บ และเสียงดังก้อง³

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝٦

¹ ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงวันกิยามะฮ์ซึ่งเป็นชื่อของซูเราะฮ์คือ อัลฮากเกาะฮ์ เป็นวันที่จะเกิดขึ้นอย่าง
แน่นอนปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้นในอายะฮ์ต่อมามีตามด้วยคำถามที่ชวนให้เกิดความสนใจยิ่งขึ้น
ว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร การกล่าวถึงวันกิยามะฮ์ซ้ำอีกสองครั้ง แสดงให้เห็นถึงความ
สำคัญและความยิ่งใหญ่ซึ่งจะเกิดขึ้นในวันนั้น

² เจ้ารู้ได้อย่างไรว่าวันกิยามะฮ์คืออะไร เพราะเจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยถึงความน่าสะพรึงกลัวและความ
ร้ายแรงของวันนั้น คำถามของอายะฮ์ที่ 2 และที่ 3 จะไม่ได้รับคำตอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านผู้ฟังวาดภาพ
ความสำคัญของวันนั้นว่ามีสภาพเป็นอย่างไร

³ ในสามอายะฮ์ได้กล่าวถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแก่ประชาชาติในอดีตที่ปฏิเสธการศรัทธาไม่ยอมเชื่อฟังการ
เรียกร้องไปสู่การให้ความเอกภาพแด่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกกุฟฟารมักกะฮ์ให้
ระลึกถึงการลงโทษที่จะประสบแก่พวกเขาอย่างแน่นอน หากพวกเขายังคงตื้อรั้นในสิ่งที่ขอขอลงโทษของพวก
เขานำมาเผยแพร่ พวกชะมูดมีถิ่นพำนักอยู่ที่แคว้นหนึ่งทางเหนือของอิญาซ เรียกว่า มะดาอินฮอและฮุ
พวกนี้อัลลอฮ์ทรงลงโทษด้วยเสียงกัมปนาทลงสู่บ้านพักของพวกเขา ทำให้ผู้คนล้มตายเป็นระเนระนาด
สาเหตุเพราะพวกเขาทำร้ายฆ่าอุฐูของอัลลอฮ์ ส่วนพวกอ้าด เพราะความหยิ่งยโสโอหังของพวกเขา
อัลลอฮ์ทรงลงโทษพวกเขาด้วยการส่งลมพายุที่หนาวเหน็บมีเสียงดังก้อง ลมพายุนี้พัดติดต่อกันอย่าง
ต่อเนื่องถึงเจ็ดคืนกับแปดวัน

7. พระองค์ทรงให้ภัยนั้นเกิดขึ้นแก่พวกเขา เจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน แล้วเจ้าจะเห็น หมู่ชนนั้นนอนตายอยู่เช่นนั้น ประหนึ่งต้น อินทผลัมที่กลวงล้มระเนระนาด

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَينَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا
فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُخْلِ
حَاوِيُونَ ﴿٧﴾

8. แล้วเจ้าเห็นอะไรบ้างหลงเหลือสำหรับพวกเขา¹

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

9. ฟิรเอานูและพวกก่อนหน้าเขา และพวก มุอตะฟิกาด (เมืองของพวกภูฏาซึ่งถูกพลิกแผ่นดิน) ได้กระทำความผิด

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤَفِّكَاتُ بِالْحَاطِئَةِ ﴿٩﴾

10. พวกเขาได้ฝ่าฝืนต่ออรอซูลแห่งพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขา อย่างหนัก²

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِئَةً ﴿١٠﴾

11. เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น แท้จริงเราได้บรรทุกพวก เจ้าไว้ในเรือของนุห

إِنَّا لَنَاطِقُوا أَلْمَاءَ فَصَلَّاتُ كُوفِي اللَّيْلِ رَابِئَةً ﴿١١﴾

12. เพื่อเราจักได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติ แก่พวกเจ้า และผู้ที่สำเหนียกจะได้จดจำมันไว้ อย่างแม่นยำ³

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكَرَةً وَنَعِيماً أُذُنَ رَعِيَّةٍ ﴿١٢﴾

¹ นี่คือสภาพของประชาชาติสมัยก่อนที่ก่อกรรมทำชั่ว นอกเหนือไปจากการปฏิเสธไม่เชื่อฟังคำสั่งสอน และการเรียกร้องของบรรดาอรอซูลไปสู่สัจธรรมกล่าวกันว่า สมพายุได้พัดเอาศิระออกจากร่างของพวกเขา อ้าดคล้ายกับต้นอินทผลัมที่ถูกตัดยอดออกไป

² พวกฟิรเอานูประชาชาติของนะบีมูซา และประชาชาติก่อนพวกฟิรเอานู ซึ่งซูเราะฮ์นี้ได้ระบุไว้ว่าเป็นพวกใด และพวกมุอตะฟิกาดซึ่งเป็นหมู่บ้านของพวกภูฏา พวกหลังนี้ถูกลงโทษด้วยการพลิกแผ่นดิน ประชาชาติดังกล่าวมานี้ ได้กระทำความผิดคือตั้งไม่ปฏิบัติตามคำเรียกร้องและสั่งสอนของบรรดาอรอซูล ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงลงโทษอย่างหนักและสาสมกับความผิดที่ได้ก่อกรรมทำไว้

³ สภาพของน้ำท่วม สภาพเรือของนะบีนุห และสภาพหมู่ชนของนะบีนุหที่กำลังจมน้ำตาย เพราะไม่เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำเรียกร้องเชิญชวนของนะบีนุห สภาพของการลงโทษดังกล่าวมานี้ย่อมเป็นบทเรียนแก่ประชาชาติใดก็ตามที่ปฏิเสธตั้งอวด และต่อต้านขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่อันเที่ยงธรรมของบรรดาอรอซูล

13. ครั้นเมื่อเสียงเป่าครั้งแรกถูกเป่าขึ้นโดยสังข์ (เป็นสัญญาณแจ้งให้ทราบถึงวันกิยามะฮ์)
14. แผ่นดินและเทือกเขาจะถูกยกขึ้น แล้วมันทั้งสองจะถูกกระแทกกันแตกกระจายเป็นผุยผง
15. ในวันนั้นวันกิยามะฮ์ก็จะเกิดขึ้น
16. และชั้นฟ้าก็จะแยกออก แล้วมันก็จะอ่อนกำลังลงอย่างไม่เป็นระเบียบในวันนั้น¹
17. และมะลักก็จะปรากฏอยู่บนเวหา และ (มะลาอิกะฮ์) จำนวนแปดท่านจะทูนบัลลังก์แห่งพระเจ้าของเจ้าไว้เบื้องบนพวกเขาในวันนั้น
18. วันนั้นพวกเจ้าจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระองค์ ไม่มีความลับอันใดจะถูกปิดบังแก่พวกเจ้า²
19. ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาจะกล่าวว่า มาอ่านบันทึกของฉันที้

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٧﴾

وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٨﴾

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٩﴾

وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءَ فِي يَوْمِئِذٍ وَهِيَ ﴿٢٠﴾

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ ﴿٢١﴾

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ﴿٢٢﴾

فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِسَمِيحَةٍ فَيَقُولُ

هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْتَبِيَةٌ ﴿٢٣﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้เราทราบว่าเมื่อได้เกิดการเป่าสังข์ครั้งแรกขึ้น หลังจากนั้นเหตุการณ์ครั้งยิ่งใหญ่ก็จะเกิดขึ้นอันเป็นสัญญาณแจ้งให้มนุษย์ทราบว่า วันกิยามะฮ์ได้เกิดขึ้นแล้วสภาพจะเป็นอย่างไร เมื่อแผ่นดินที่มนุษย์เหยียบย่ำอยู่อย่างปลอดภัย และภูเขาที่เรียงรายอย่างสูงตระหง่านได้ลอยขึ้นไปบนฟากฟ้า และได้หมดกำลังลงหลังจากนั้นก็หล่นลงมา นั่นแหละคือวันกิยามะฮ์หรืออัลวากิอะฮ์ได้เกิดขึ้นแล้วอย่างแน่นอน หลังจากนั้นชั้นฟ้าทั้งหลายก็จะแตกแยกออกและอ่อนกำลังลงอย่างไม่เป็นระเบียบ นี่คือสภาพของแผ่นดินภูเขาและชั้นฟ้าตามที่อัลกุรอานได้แจ้งให้เราทราบ เราไม่อาจล่วงรู้ได้นอกเหนือไปกว่านั้น

² ในวันนั้นมะลาอิกะฮ์ จะปรากฏตนอยู่บนเวหาท่ามกลางท้องฟ้าที่แตกกระจัดกระจาย มะลาอิกะฮ์จำนวน 8 ท่าน หรือ 8 แถว ซึ่งพระองค์ทรงทราบดียิ่ง เราไม่รู้บัลลังก์มีสภาพเป็นอย่างไร และลักษณะการณ์จะเป็นอย่างไร ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งเร้นลับ แต่มีความลับชนิดอื่น คือสิ่งที่มนุษย์ได้ปฏิบัติไว้ในโลก ดุนยาจะถูกนำมาเปิดเผยให้เห็นเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาในวันนั้น

20. ความจริงฉันนึกที่เดี๋ยวว่าฉันจะได้พบบัญญัติ
ของฉัน ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حِسَابِي﴾
21. แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญ
﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾
22. ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง
﴿فِي حُجَّةٍ عَالِيَةٍ﴾
23. การเด็ดผลไม้ของมันอยู่แค่เอื้อมมือ
﴿فُطُوفُهَا دَائِمَةٌ﴾
24. พวกเจ้าจงกิน จงดื่ม อย่างเกษมสำราญ
เพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันเวลาที่ได้
ผ่านมา¹ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْحَالِيَةِ﴾
25. ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทาง
เบื้องซ้ายของเขา เขาจะกล่าวว่า ฉันภาวนาที่
จะไม่ให้บันทึกของฉันถูกนำมายื่น
﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْقِي كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ يَا رَبِّ
لِمَ أُؤْتِي كِتَابِي﴾
26. และไม่รู้เสียเลยว่าบัญญัติของฉันจะเป็นเช่นใด
﴿وَلَرَأَى مَا حِسَابِي﴾
27. โอ้ หากว่าความตายได้เกิดขึ้นเสียก็จะดี
﴿يَلَيْتُمَا كَانَتَا فَاضِيَةً﴾
28. ทรัพย์สินสมบัติของฉันไม่ได้คุ้มกันแก่ฉันเลย
﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾

¹ ความของอายะฮ์ 19-24 คือ ในอายัตเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงสภาพของผู้ที่รอดพ้นจากการถูกสอบสวนมาแล้ว เราเคยเห็นสภาพของนักเรียนที่สอบไล่ได้ถึงความดีใจของเขาเป็นอย่างไร แต่ในวันที่ยามะฮ์นั้นผู้ที่รอดพ้นจากการถูกสอบสวนและได้รับบันทึกทางเบื้องขวา และจะดีใจขนาดไหน ถึงกับตะโกนเรียกผู้อื่นให้มาดูมาอ่านบันทึกของเขา เพื่อเป็นสักขีพยานร่วมกับเขาด้วย ซึ่งความจริงแล้วเขาไม่ได้นึกฝันเลยว่าเขาจะรอดพ้น เพราะคาดว่าเขาจะถูกสอบสวน ซึ่งเขาเคยได้ยินได้ฟังมาว่า “ผู้ใดที่บัญญัติของเขาถูกพิจารณาก็จะได้รับการลงโทษ” หลังจากนั้นก็จะประกาศให้เป็นที่ทราบกันถึงสิ่งที่ได้เตรียมไว้เพื่อความสุขสำราญทั้งหลาย แก่ผู้ที่รอดพ้นจากการถูกสอบสวน “แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญเพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันเวลาที่ได้ผ่านมา”

29. อำนาจของฉันก็ได้สูญสิ้นไปจากฉันแล้ว¹

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٦٩﴾

30. (จะมีคำบัญชาแก่มะลาอิกะฮ์ว่า) จงนำเขาไป แล้วจำตรวนเสีย

وَأْمُرُوهُمْ قُلُوبَهُمْ ﴿٧٠﴾

31. แล้วโยนเขาเข้ากองไฟนรก

فَرَأَى الْجَحِيمَ سَأَلُوهُ ﴿٧١﴾

32. แล้วล่ามโซ่เขา ซึ่งความยาวของมันเจ็ดสิบศอก

فَرَفِيَ سَلْسِلَةً ذُرْعَاهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْأَلُوهُ ﴿٧٢﴾

33. แท้จริงเขามิได้ศรัทธา ต่ออัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٧٣﴾

34. และเขามิได้ส่งเสริมให้อาหารแก่คนขัดสน²

وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٧٤﴾

35. ดังนั้น วันนี้เขาจะไม่มีมิตรสนิท ณ ที่นี้

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا مَحْرَمٌ ﴿٧٥﴾

36. และไม่มีอาหารอย่างใด นอกจากน้ำหนองที่ไหลมาจากแผลของชาวนรก

وَلَا طَعَامَ إِلَّا مِنْ غُسْلَيْنِ ﴿٧٦﴾

37. ไม่มีผู้ใดกินมัน นอกจากบรรดาผู้กระทำความผิด³

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٧٧﴾

¹ สภาพบุคคลที่บันทึกของเขาถูกนำมาเขียนให้ทางเบื้องซ้ายก็คือ การยืนนิ่งด้วยความเสียใจ เบื่อหน่าย และหมดหวัง จนกระทั่งเขากวาวไม่อยากจะพบเห็นบันทึกที่ว่ามีอะไรอยู่ในนั้นเสียเลย และว่าหากบันทึกยามะฮ์ทำให้เขาตายไปเสียก็จะเป็นการดีแก่เขา ทรมันสมบัติและอำนาจราชศักดิ์ที่เขาเคยภาคภูมิใจ และได้รวบรวมเอาไว้ ก็ไม่ได้ให้ความคุ้มครองแก่เขาแต่อย่างใด

² คำบัญชาที่ได้กล่าวแก่มะลาอิกะฮ์ผู้เฝ้าประตูนรก ให้นำเอาอาชญากรผู้นี้ไปล่ามโซ่ ซึ่งมีความยาวถึง 70 ศอก หรือเอาไปโยนในกองไฟนรกนั้น ทำให้ทุกคนวาดสภาพถึงความน่ากลัวของเหตุการณ์ในขณะนั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าเขาปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก บุคคลจำพวกนี้จิตใจของเขาจะไม่มี ความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ คือคนยากจนขัดสน

³ บุคคลจำพวกดังกล่าวในวันกียามะฮ์ มิตรสหายเพื่อนฝูงของเขาจะพากันหลีกเลี่ยงและหลบหนี แม้แต่อาหารก็จะไม่ได้กินนอกจากชนิดที่นำเกลียดน่าทุเรศ เป็นอาหารของชาวนรก ซึ่งได้ถูกจัดไว้เฉพาะผู้ทำผิดโดยเจตนา

38. เปล่าเลย ข้าขอสาบานต่อสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็น

فَلَا أَقِيمُ بِمَا تَبْصُرُونَ ﴿٦٨﴾

39. และสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น

وَمَا لَا تَبْصُرُونَ ﴿٦٩﴾

40. แท้จริงอัลกุรอานนั้นคือคำกล่าวของรอซูลผู้ทรงเกียรติ

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٧٠﴾

41. และมีใช่คำกล่าวของนักกวี ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าศรัทธา

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا نُنُوتُونَ ﴿٧١﴾

42. และไม่ใช่คำกล่าวของนักพยากรณ์ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าใคร่ครวญ

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدَّكَّرُونَ ﴿٧٢﴾

43. เป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก¹

نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٣﴾

44. และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว

وَلَوْ نَفَّوْا عَنَّا بَعْضَ الْأَقَابِلِ ﴿٧٤﴾

45. เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคง

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٧٥﴾

46. แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنهُ الْوَتِينَ ﴿٧٦﴾

¹ อิมามอัลฟัครกล่าวว่าการสาบานของอัลลอฮ์ หมายถึงสิ่งที่ถูกสาบาน 2 ประเภทด้วยกันคือ สิ่งที่มีมองเห็นและมองไม่เห็น ซึ่งมีความหมายคลุมไปถึงผู้สร้างและสิ่งที่ถูกสร้าง หมายถึงโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ หมายถึงร่างกายและชีวิตมนุษย์และเงิน และหมายถึงนอิมะฮ์ที่มองเห็นและที่มองไม่เห็น และว่าแท้จริงอัลกุรอานฉบับนี้เป็นคำกล่าวของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยท่านรอซูลผู้ทรงเกียรติเป็นผู้อ่าน เป็นผู้นำมาแจ้งแก่บรรดาสาวกและเผยแพร่แก่ประชาชาติอาหรับและประชาชาติอื่นๆ โดยทั่วไปอัลกุรอานมิใช่เป็นคำกล่าวของนักกวีและมีใช่คำกล่าวของนักพยากรณ์แต่ประการใด ตามคำกล่าวอ้างของพวกมุชริกีนที่ได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้หลังจากนั้นพระองค์ทรงยืนยันว่า อัลกุรอานนั้นเป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

47. ดังนั้นจะไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้คุ้มกันเขาได้¹

فَمَا يَكُونُ أَحَدُكُمْ حَافِيزِينَ ﴿٦٧﴾

48. และแท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ยำเกรง

وَإِنَّهُ لَنَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٨﴾

49. และแท้จริงเรารู้อย่างแน่นอนว่ามีบรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอานในหมู่พวกเจ้า

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّكُمْ كَذِبِينَ ﴿٦٩﴾

50. และแท้จริงอัลกุรอานนั้น เป็นการเศร้าโศกเสียใจแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา²

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

51. และแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือความจริงอันเที่ยงแท้แน่นอน

وَإِنَّهُ لِحَقِّ الْبَقِيَّةِ ﴿٧١﴾

52. ดังนั้นเจ้าจงให้ความบริสุทธิ์ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่³

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٢﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงย้ายอย่างหนักแน่นถึงการลงโทษอย่างถอนรากถอนโคนปราศจากความเมตตาปรานีใดๆ หากมุฮัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เผยแผ่สัจธรรม และเขาไม่ปฏิบัติตามหน้าที่โดยมีเจตนาจะบิดเบือนหรือปิดบังข้อเท็จจริง หรือเสกสรรกล่าวคำเท็จสักคำเดียว ต่อข้อใช้ข้อห้ามในศาสนาของพระองค์แล้ว จะได้รับการลงโทษอย่างหนักและทันที โดยจะไม่ได้รับความเห็นอกเห็นใจหรือความเมตตาจากพระองค์เลย และจะไม่มีผู้ใดกล้ำมาขัดขวางหรือคุ้มกันการลงโทษของพระองค์ได้

² อัลกุรอานฉบับนี้ประมวลไว้ด้วยข้อเตือนสติแก่จิตใจของผู้ที่มีความยำเกรง แล้วเขาก็จะรำลึกนึกถึงพระองค์ และจะทำให้เขาสำนึกถึงตัวของเขาเอง ส่วนผู้ที่ไม่มีความยำเกรงต่อพระองค์ จิตใจของเขาจะถูกปิดและตายด้านไม่มีการรำลึกถึงพระผู้ทรงบังเกิดเขาเลย และคัมภีร์ฉบับนี้มิได้อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่เขาเช่นกัน อีกทั้งเป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขาอีกด้วยว่า ในวันกียามะฮ์พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาซึ่งจะได้รับแต่ความเศร้าโศกเสียใจในการกระทำของพวกเขาทั้งในโลกนี้และปรโลก

³ อัลกุรอานนั้นเป็นความจริงระดับสุดยอด และเป็นความเที่ยงแท้แน่นอน ปราศจากข้อสงสัยแคลงใจใดๆ ทั้งสิ้น มาจากพระเจ้าผู้ทรงไว้ซึ่งความจริงอันสูงส่ง ดังนั้นจงให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์ด้วยการกล่าว "มหาบรฺสูทฺแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ให้พ้นจากการบิดเบือน และนำภาคีต่างๆ มาคู่เคียงกับพระองค์"

(70) ซูเราะฮ์ อัลมะอาริจญ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 44 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมะอาริจญ์

ซูเราะฮ์ อัลมะอาริจญ์ เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เรื่องราวของซูเราะฮ์นี้เน้นหนักในหลักการศรัทธาเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ ในซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องราวของวันกิยามะฮ์ และสภาพอันน่ากลัวของวันนั้น กล่าวถึงวันอาคิเราะฮ์ที่มีทั้งความสุขสำราญ และความระทมทุกข์ ความสงบสุขและความเหนื่อยยาก กล่าวถึงสภาพของบรรดามุอฺมินและบรรดาอาชญากร กล่าวถึงสภาพแห่งการตอบแทนที่คู่ควรแก่ผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา เป้าหมายหลักของซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงสภาพของพวกกุฟฟารมักกะฮ์ คือการปฏิเสธศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพ วันแห่งการชุมนุม และการเย้ยหยันต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ไปสู่ศาสนานั่นเที่ยงแท้

ซูเราะฮ์เริ่มกล่าวถึงความเกรี้ยวกราดของชาวมักกะฮ์ ความหยิ่งโสมต่อท่านรอซูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ด้วยการไม่เชื่อฟัง แสดงอาการเย้ยหยันต่อการตักเตือน และการลงโทษที่พวกเขาพึงจะได้รับ กล่าวถึงความกำเริบเลิบบานของพวกเขาคือ การที่อันนัฎร อิบนิล ฮาริษ หัวใจคนหนึ่งของพวกเขา ขอให้การลงโทษจงประสบบแก่เขาและหมู่ชนของเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้ลั้มรสการลงโทษในโลกนี้ ก่อนที่โลกอาคิเราะฮ์จะมาถึง ทั้งนี้ก็เพราะความหยิ่งโสมในการตั้งตนนั่นเอง

“มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ไม่มีผู้ปกป้องใดๆ ให้พ้นจากการลงโทษไปได้ (การลงโทษนั้นๆ) มาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพบรรดาผู้ประพฤติชั่วในวินาทีน่ากลัวคือวันกิยามะฮ์ ซึ่งท้องฟ้าจะแตกกระจาย และบรรดาภูเขาสถาจะปลิวว่อน มีสภาพคล้ายชนสัตว์สี่เท้าๆ

“วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่นทองแดงที่หลอมละลาย และบรรดาภูเขาก็คือเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิวว่อน”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ว่าเป็นคนก่อกวนรุ่มร้อนเมื่อประสบกับความทุกข์ยากไม่พอใจเมื่อได้รับความดี ดังนั้นเขาจึงหวงแหนสิทธิของคนยากจน

“แท้จริงมนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนหัวนโหนกเมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา เขาก็จะดีโพยดีพายก่อกวนและเมื่อคุณความดีประสบแก่เขาก็หวงแหน...”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอ์มิน และคุณลักษณะอันเด่นชัดที่ขี้งถึงการมีมารยาทอันประเสริฐและได้บอกกล่าวถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมการตอบแทนอันยิ่งใหญ่ไว้ให้แก่พวกเขาในสวนสวรรค์อันสุขสำราญ

“นอกจากบรรดาผู้กระทำละหมาด บรรดาผู้ที่ดำรงมั่นอยู่ในการทำละหมาดของพวกเขาเป็นประจำและบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขามีส่วนที่ถูกกำหนดไว้...”

และได้กล่าวถึงบรรดาผู้ปฏิบัติเสศร์ทฮาที่เย้ายวนทำนอชูล พวกเขาที่มีความโลกที่จะเข้าไปในสวนสวรรค์

“มีอะไรเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิบัติเสศร์ทฮาที่วังกระหืดกระหอบมายังเจ้า (มุฮัมมัด) พวกเขาหนึ่งเป็นกลุ่ม ๆ ทางขวาหรือทางซ้ายของเจ้า แต่ละคนในหมู่พวกเขาต่างก็อยากจะได้เข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้นหรือไม่เลยทีเดียว แท้จริงเราได้สร้างพวกเขาจากสิ่งที่พวกเขารู้กันดี”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการสาบานต่อพระเจ้าแห่งโลกทั้งผองว่า การพินคินซีพและการตอบแทนนั้นเป็นความจริงไม่ต้องสงสัย และว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นทรงอำนาจที่จะทรงสร้างสิ่งที่ดีกว่าพวกเขา

“ข้าขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งบรรดาทิศตะวันออก และบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริงเรา (อัลลอฮ์) เป็นผู้เดชานุภาพอย่างแน่นอน ต่อการจะเปลี่ยนตัวแทนซึ่งดีกว่าพวกเขา และเราจะไม่เป็นผู้หมดความสามารถ...” จนกระทั่ง

“สายตาของพวกเขาจะละห้อยเศร้าสลด ความอภัยศปคดลุมพวกเขา นั่นคือวันที่พวกเขาถูกสัญญาไว้”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะต้องเกิดขึ้น
อย่างแน่นอน
2. สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นไม่มีผู้ปัด
ป้องใดๆ ให้พ้นจากการลงโทษไปได้
3. (การลงโทษนั้น) มาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของ
ของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง¹
4. มะลาอิกะฮ์และอรรูหฺ (ญิบรีล) จะขึ้นไปหา
พระองค์ในวันหนึ่งซึ่งกำหนดของมันเท่ากับ
ห้าหมื่นปี (ของโลกดunyaนี้)
5. ดังนั้น เจ้าจงอดทนด้วยความอดทนที่ดีงาม
เถิด²

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿٧٠﴾

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٧١﴾

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٧٢﴾

تَرْجِعُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِتِّفَاقًا يَوْمَ كَانَ

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٧٣﴾

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَبِيلًا ﴿٧٤﴾

¹ ซูเราะฮ์ได้แจ้งให้เราทราบว่า มีชายคนหนึ่ง คืออันนัจรฺอิบนิลฮาริษ ซึ่งเป็นหัวหน้าของชาวกุเรซคนหนึ่ง ได้ถามเกี่ยวกับการลงโทษที่จะเกิดขึ้นและเร่งรัดอยากให้เห็นมัน อัลลอฮ์ได้ทรงยืนยันว่าการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะไม่มีผู้ใดปกป้องให้พ้นจากการลงโทษไปได้ และก็เป็นที่ประจักษ์ชัดในเวลาต่อมาว่า ผู้ที่ขอให้การลงโทษรีบเกิดขึ้นคนนั้นได้ถูกฆ่าตายในสมรภูมิตรบอย่างทารุณที่สุด การลงโทษของพวกเขาเหล่านั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนถึงแม้ว่าพวกเขาจะเร่งขอให้มันเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ก็เพราะว่า การลงโทษนั้นมาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูงคือทางขึ้นของมะลาอิกะฮ์ไปยังพระองค์อันหมายถึงชั้นฟ้าทั้งหลายนั่นเอง หรือดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮ์สุฟิรอีกว่า “พระผู้ทรงตำแหน่งอันสูงส่ง ผู้เป็นเจ้าของอะรัช”

² อรรูหฺในที่นี้หมายถึงญิบรีล วันหนึ่งคือวันกียามะฮ์ คือในวันนั้นมะลาอิกะฮ์และญิบรีลจะขึ้นไปหาพระองค์ และในวันนั้นวันหนึ่งมีระยะเวลาเท่ากับห้าหมื่นปีของเวลาในโลกดunyaนี้ มีรายงานชะดีศกล่าวไว้ว่า “มีผู้ถามว่า โอ้ท่านรอสูลุลลอฮ์ วันนี้มันช่างยาวเสียนี้กระไร ท่านรอสูลุลลอฮ์ คือลิลลุลลอฮ์ อะลียฮิวะซัลลัม ตอบว่า ฉันขอสาบานต่อพระผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ว่า แท้จริงมันเป็นเวลาที่สั้นสำหรับมุอมีน จนกระทั่งมันสั้นยิ่งกว่าเวลาที่ถูกกำหนด (ละหมาดฟัรฎ) ที่เขาละหมาดอยู่ในโลกดunyaเสียอีก” ดังนั้นมุฮัมมัดเอ็ยย์ เจ้าจงอดทนต่อการเย้ยหยันหรือการทำร้ายจากหมู่ชนของเจ้าเถิด อย่าได้คับอกคับใจเลย เพราะอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเจ้าให้มีชัยชนะเหนือพวกเขา

6. แท้จริงพวกเขา (มุชริกีน) มองเห็นการลงโทษ
ว่าเป็นเรื่องห่างไกล

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾

7. แต่ว่าเราเห็นมัน (การลงโทษ) นั้นเป็นเรื่อง
ใกล้¹

وَرَوْنَهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾

8. วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่นทองแดงที่หลอม
ละลาย

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْعِظَّةِ ﴿٨﴾

9. และบรรดาภูเขาคือเป็นเช่นสนสัตว์ที่ปลิว
ว่อน²

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾

10. และมีตรสหายจะไม่ถามถึงกัน

وَلَا يَسْتَلْ حَمِيْدٌ حَمِيْمًا ﴿١٠﴾

11. ถึงแม้ว่าพวกเขาจะประสานสายตาซึ่งกัน
และกันก็ตาม ผู้ประพฤตชั่วก็ใคร่จะไถ่ตน ให้
พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันนั้นด้วย
บุตรหลานของเขา

يَصْرُورُهُمْ يُودُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ
يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾

12. และด้วยภริยาของเขา และด้วยพี่น้องของ
เขา

وَصَصْبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾

13. และด้วยญาติพี่น้องของเขา ซึ่งได้ให้ที่พัก
อาศัยแก่เขา

وَقَصْبَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾

¹ เรื่องของการลงโทษนั้นพวกมุชริกีนพากันเหยียดหยันและมองเห็นว่าเป็นเรื่องที่ห่างไกล และพวกเขาเชื่อมั่นว่ามันจะไม่เกิดขึ้นเพราะพวกเขาได้ปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน แต่บรรดามุอมีนมีความเชื่อมั่นว่าการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นในระยะเวลาอันใกล้นี้ถึงแม้ว่าระยะเวลายังจำกัดและแน่นอนนั้นไม่มีผู้ใดจะรู้ได้นอกจากอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่ว่าทุกสิ่งที่จะมีมานั้นย่อมอยู่ในอัลลอฮ์และจะเกิดขึ้นอย่างไรไม่มีทางหลีกเลี่ยง

² คือวันที่ยามะฮุนั้น ท้องฟ้าจะละลายเหมือนกับการหลอมละลายของทองแดงหรือตะกั่วที่ถูกหลอมและภูเขาที่จะแตกกระเจิงเป็นปุ๋ยอ่อนเหมือนกับสนสัตว์ที่ปลิวว่อนเมื่อถูกพัด นี้คือสภาพของท้องฟ้าและแผ่นดินในวันที่นำสะพริงกิ้วของวันนั้น

14. และด้วยผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวล เพื่อที่จะให้เขารอดพ้นจากการลงโทษ¹
15. ไม่เลยทีเดียว แท้จริงมันเป็นไฟนรกที่ลุกโชน
16. หนังสือระฆะถูกลอกออก (เพราะความร้อนของไฟนรก)
17. มันจะเรียกผู้ที่ผินหลัง และหันห่างจากความจริง
18. และสะสมทรัพย์สินและปิดบังไว้²
19. แท้จริงมนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนหัวนโหว
20. เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา ก็ดีโพยตีพายกลัดกลุ้ม

وَمِنَ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا نُنَجِّيهِ

كَلَّا إِنَّا لَطَنَّا

نَزَاعَةَ لِلشَّوَى

تَدْعُوا مِن آذِنٍ وَنُؤَلِّ

وَجَمْعًا وَاعْتَمَدُوا

إِنَّا إِنسَنَ خُلُقًا هَلُوعًا

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جُرُوعًا

¹ คือเพื่อนคนหนึ่งจะไม่ไถ่ถามถึงเพื่อนของเขา แม้แต่ญาติที่ใกล้ชิดก็จะไม่ไถ่ถามถึงความทุกข์สุขของกันและกัน เพราะทุกคนต่างก็มีภาระของตัวเอง ถึงแม้สายตาจะประสานซึ่งกันและกันก็ตาม ผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้ประพฤดิชั่ว และผู้ฝ่าฝืนมีความปรารถนาว่า หากมีการไถ่ตัวให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยสิ่งที่มีค่าและสิ่งที่ดีนหวงแหวนที่สุดที่มีอยู่ในโลกนี้ เช่นลูกหลาน ตลอดจนจนญาติพี่น้องและรวมถึงมนุษย์ที่มีอยู่ในแผ่นดินทั้งหมด เขาก็ยอมที่จะเสียสละให้ ขอแต่เพียงให้รอดพ้นจากการลงโทษเท่านั้น

² คำว่า "กัลลา" หรือไม่เลยทีเดียวเป็นเครื่องหมายปฏิเสธและคำหาญอย่างรุนแรง เป็นการปฏิเสธว่าความเพ้อเจ้อและความปรารถนาดังกล่าวของพวกเขา นั้นไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ ยิ่งกว่านั้นสิ่งที่พวกเขาจะได้รับเป็นการตอบแทนก็คือไฟนรกที่กำลังลุกโชน เปลวไฟที่ลุกโชนช่วงและความร้อนของมันจะลุกไหม้ศีระะ ทุกครั้งที่หนังสือที่ถูกลอกออกมา มันจะกลับคืนสู่สภาพเดิมเป็นการเพิ่มการทรมานและการลงโทษ พวกเขาจะร้องเรียกและตะโกนหาพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกินด้วยรายชื่อของพวกเขาอย่างชัดเจน แล้วมันจะกระซอกเอาไปลงนรกเหมือนกับนกที่จิกกินอาหารของมัน และมันจะร้องเรียกผู้ที่รวบรวมทรัพย์สมบัติ และเก็บสะสมไว้ไม่แจกจ่ายในส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์ และส่วนของคนยากจนอนาถา

21. และเมื่อคุณความดีประสบแก่เขา ก็หวง
แทน¹

وَإِذَا سَأَلَكَ الْمُخْتَرِمُونَ ﴿٦١﴾

22. นอกจากบรรดาผู้กระทำละหมาด

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٦٢﴾

23. บรรดาผู้ที่ดำรงมั่นอยู่ในการทำละหมาด
ของพวกเขาเป็นประจำ²

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٦٣﴾

24. และบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขา มี
ส่วนที่ถูกต้องกำหนดไว้

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٦٤﴾

25. สำหรับผู้ที่เอ่ยขอและผู้ไม่เอ่ยขอ³

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ﴿٦٥﴾

26. และบรรดาผู้ที่เชื่อมั่นต่อวันแห่งการตอบ
แทน (วันกิยามะฮ์)⁴

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٦٦﴾

27. และบรรดาผู้ที่มีความหวาดหวั่นต่อการ
ลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُتَشَفِّقُونَ ﴿٦٧﴾

¹ คือมนุษย์นั้นมีสัญชาตญาณเป็นผู้หวั่นไหวไม่อดทนต่อการทดสอบ ไม่ชอบคุณต่อความโปรดปรานที่ได้รับ นี่คือลักษณะประจำตัวของมนุษย์ ทั้งในยามได้รับความทุกข์ยากและได้รับความดี ดังนั้นการอีมานศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา จึงนับได้ว่าเป็นบทบาทสำคัญที่จะเข้ามาควบคุมลักษณะประจำตัวของมนุษย์

² คุณลักษณะของมนุษย์ที่จะกล่าวต่อไปนี้สามารถที่จะจัดโรคร้ายดังกล่าวได้คือ การดำรงมั่นอยู่ในการละหมาด คือปฏิบัติละหมาดอยู่เป็นประจำทั้งในเวลากลางคืน และเวลากลางวัน ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขด้วยการศรัทธาและหวังในการตอบแทนจากอัลลอฮ์ โดยปฏิบัติอย่างถูกต้องตามหลักการที่เป็นวาญิบและเป็นสุนนะฮ์

³ ยอมรับในสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกำหนดสิทธิในทรัพย์สินสมบัติของเขา และการให้สิทธินั้นแก่ผู้ที่เอ่ยขอและผู้ไม่เอ่ยขอ ซึ่งบุคคลทั้งสองประเภทนั้นเป็นเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินชะกาด และศอดะเกาะฮ์ที่ผู้อื่นครอบครองอยู่

⁴ มีความเชื่อมั่นอย่างสมบูรณ์ต่อวันกิยามะฮ์คือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน

28. แท้จริงการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขา
ไม่เป็นที่ปลอดภัย¹

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٠﴾

29. และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาทวารของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ يُرْوِقُهُمْ يَحْفَظُونَ ﴿٧١﴾

30. นอกจากแก่คูครองของพวกเขา หรือที่มีมือ
ขวาของพวกเขาครอบครองในลักษณะเช่นนั้น
พวกเขาจะไม่เป็นผู้ที่ถูกตำหนิ

إِلَّا عِلَقَ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَلَا تَمَسُّهُمُ
عُرْمُومِينَ ﴿٧٢﴾

31. ดังนั้นผู้ใดล่วงละเมิดนอกเหนือไปจากนั้น
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ละเมิด²

فَمَنْ ابْتغى وَرَاءَهُ ذَلِكَ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧٣﴾

32. และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาสิ่งที่ได้รับมอบ
หมาย (อะมานะฮ์) ของพวกเขาและคำมั่น
สัญญาของพวกเขา³

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ﴿٧٤﴾

33. และบรรดาผู้ที่ดำรงมั่นต่อการเป็นพยาน
ของพวกเขา⁴

وَالَّذِينَ هُمْ يُشْهِدُونَ فَلَا يَمُونُ ﴿٧٥﴾

¹ มีความกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์อยู่เสมอและตลอดไป เพราะการลงโทษของพระองค์นั้นไม่เห็นเป็นที่น่าปลอดภัย อาจเกิดขึ้นได้ในทุกขณะ ดังนั้นความกลัวในลักษณะเช่นนั้น ทำให้จิตใจหวาดหวั่นอยู่เสมอไม่กล้ากระทำการที่จะนำความกริ้วมาสู่พระองค์ เพราะการทำงานของมนุษย์นั้นไม่สามารถจะป้องกันหรือทำให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ เว้นแต่ด้วยความโปรดปรานและความเมตตาจากอัลลอฮ์เท่านั้น

² รักษาอวัยวะเพศมิให้ล่วงเกินด้วยการกระทำที่เกินขอบเขต นอกจากกับภริยาของเขา และปกป้องรักษาให้พ้นจากการผิดประเวณี การสมสู่ทางทวาร และการใช้มือกระทำการเพื่อปลดปล่อยความใคร่ ผู้ใดล่วงละเมิดคือกระทำเกินจากขอบเขตที่ศาสนากำหนดไว้ เขาก็เป็นผู้ธรรมแก่ตัวของเขาเอง

³ รักษาอะมานะฮ์และสัญญาต่างๆ ที่สำคัญ นั่นก็คือการเชื่อฟังภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และจะต้องปฏิบัติตามคำมั่นสัญญานั้นอยู่ตลอดเวลา นอกเหนือไปจากการรักษาอะมานะฮ์ และคำมั่นสัญญาที่มีต่อกระหว่างมนุษย์ การรักษาไว้ซึ่งอะมานะฮ์ และคำมั่นต่อสัญญาเป็นลักษณะประจำตัวของมุอิมิน และการไม่รักษาไว้ซึ่งอะมานะฮ์และบิดพริ้วต่อคำมั่นสัญญาเป็นลักษณะประจำตัวของมุนาฟิกและกาฟิร

⁴ การดำรงรักษาไว้ซึ่งการเป็นพยานอย่างเที่ยงธรรม โดยปฏิบัติไปอย่างถูกต้องด้วยความซื่อสัตย์ไม่ปิดบังข้อเท็จจริง ไม่เกรงกลัวข้อครหาจากผู้ใด อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงถือว่า การเป็นพยานนั้นมีความสัมพันธ์กับการจงรักภักดีต่อพระองค์

34. และบรรดาผู้ที่ดำรงรักษาในการละหมาด
ของพวกเขา¹

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٦٥﴾

35. คนเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันหลากหลาย
เป็นผู้ได้รับเกียรติ²

أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

36. มีอะไรเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่
วังกระหืดกระหอบมายังเจ้า (มุฮัมมัด)

فَأَلَّذِينَ كَفَرُوا بِكَ مُهَيَّيْنَ ﴿٦٧﴾

37. พวกเขาหนึ่งเป็นกลุ่ม ๆ ทางขวาหรือทางซ้าย
ของเจ้า³

عَنِ اليمينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٦٨﴾

38. แต่ละคนในหมู่พวกเขาต่างก็อยากจะได้
เข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้น
หรือ

أَيُّطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٦٩﴾

39. ไม่เลยทีเดียว แท้จริงเราได้สร้างพวกเขา
จากสิ่งที่พวกเขารู้อยู่กันดี⁴

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

¹ การดำรงรักษาไว้ซึ่งการละหมาดทั้ง 5 เวลา โดยพยายามรักษาเงื่อนโซ่และรูกันต่างๆ ให้สมบูรณ์ครบถ้วน เช่น เป็นผู้มอบน้อมก่อนมอดน และมีความสงบนิ่งในขณะรุกะอะฮ์ สูด และยืน นอกจากนั้นยังจะต้องรักษากำหนดเวลาของการละหมาด สิ่งที่เป็นฟิรฎู และสิ่งที่เป็นซุนนะฮ์ ตลอดจนวิญญูณของการละหมาดอีกด้วย

² ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในการที่พวกเขาอดทน เพื่ออามร์ไว้ซึ่งการมีมรยาทอันดีงามนี้ซึ่งเป็นลักษณะเด่นชัดของบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา

³ พวกมุชริกีนได้วิ่งอย่างรีบร้อนกระหืดกระหอบเข้าไปหาทำนอรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม เพื่อไปสอดส่องจับผิดและหาทางวางแผนตอบโต้กันต่อไป ในเวลาเดียวกันก็ทำที่เป็นเยาะเย้ยบรรดามุอมีน

⁴ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบโต้และปฏิเสธความโลภหลงที่ไร้คุณค่าของพวกมุชริกีนว่าพวกเขาหมายมันที่จะเข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญทั้ง ๆ ที่พวกเขาปฏิเสธ ทำร้ายทำนอรอซูลล่อลอบและวางแผนที่จะลบล้างรัศมีของอัลลอฮ์ หลังจากนั้นแล้วพวกเขาก็อยากจะเข้าสวนสวรรค์อันนั้นนับได้ว่าเป็นเรื่องใหญ่ในทัศนะของอัลลอฮ์ ดังนั้นพระองค์จึงปฏิเสธอย่างแข็งขันว่า ไม่เลยทีเดียวพวกเขาทราบกันดีว่าพวกเขาถูกสร้างมาจากอะไร ถูกสร้างมาจากน้ำที่นารังเกียจ ทั้งนี้เพื่อเป็นการลบล้างความหยิ่งโสและลดคุณค่าในเกียรติภูมิของพวกเขา

40. ข้าขอสาบานต่อพระเจ้า แห่งบรรดาทิศ ตะวันออก และบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริง เรา (อัลลอฮ์) เป็นผู้ใดชาญภาพอย่างแน่นอน
41. ต่อการที่เราจะเปลี่ยนตัวแทนซึ่งดีกว่าพวกเขา และเราจะไม่เป็นผู้หมดความสามารถ¹
42. ดังนั้น เจ้าจงปล่อยพวกเขาให้มัวสุมและหลงระเรีง จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กียา-มะฮ์) ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้
43. วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรีบเร่งคล้ายกับพวกเขาวิ่งกรูไปยังเจ็ดของพวกเข
44. สายตาของพวกเขาจะห้อยเศร้าสลด ความอับยศปกคลุมพวกเขา นั่นคือวันที่พวกเขาถูกสัญญาไว้²

فَلَا أَقْسِمُ رَبِّيَ الشَّرِيقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾

عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ ﴿٤١﴾

فَذَرَهُمْ خَبْرًا يُرْوَى وَيَلْمِزُوا أَهْلَهُ يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾

يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ يَسْرِعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِوْنَ ﴿٤٣﴾

خَسِيفَةً أَبْصُرُهُمْ زُرْهَقُهُمْ ذٰلِكَ الَّذِي أَلْمَزُوا الَّذِي

كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงยืนยันต่อไปว่า พระองค์สามารถที่จะสร้างกลุ่มชนที่ดีกว่าพวกเขา และพระองค์ไม่หมดความสามารถที่จะกระทำเช่นนั้นได้ ความจริงนั้นไม่จำเป็นต้องสาบานก็ได้ แต่การกล่าวถึงบรรดาทิศตะวันออกและบรรดาทิศตะวันตกนั้นเป็นการชี้แนะให้ตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง

² จากตัวบทแห่งการสนทนานี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงสภาพแห่งความต่ำต้อยความอับยศของพวกกุฟฟารตลอดจนความริบรือนกระวนกระวายอีกทั้งการเคลื่อนไหวของพวกเขในวันนั้นเป็นภาพที่ก่อให้เกิดความน่ากลัวและความหวาดหวั่น นอกจากนั้นในสำนวนของบทสนทนานี้มีถ้อยคำที่เย้ยหยันถากถางเหน็บแนมพวกกุฟฟารอีกด้วย วันกียามะฮ์ซึ่งพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อว่าจะมีวันแห่งการตอบแทนและเหตุการณ์นี้ก็ได้เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงลี้มรสความทุกข์ยาก ความเศร้าโศกและการลงโทษหลากหลายชนิดกันเกิด

(71) ซูเราะฮ์ นุห

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 28 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ นุห

ซูเราะฮ์นุหเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ เนื้อเรื่องของซูเราะฮ์นี้คล้ายคลึงกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่น ๆ คือเน้นหนักในเรื่องของอะก็ตะฮ์หรือหลักการศรัทธา ซูเราะฮ์ได้กล่าวอย่างละเอียดถึงเรื่องของผู้นำแห่งบรรดานะบี นุห อะลัยฮิสสลาม ตั้งแต่เริ่มการเผยแผ่สัจธรรมจนสิ้นสุดลงด้วยเหตุการณ์น้ำท่วมซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาจมน้ำตาย ด้วยเหตุนี้ซูเราะฮ์นี้จึงได้ชื่อว่า “ซูเราะฮ์นุห” ในซูเราะฮ์ได้ชี้แจงถึงแนวทางการปฏิบัติของอัลลอฮ์ต่อประชาชาติต่างๆ ที่หันห่างจากการเรียกร้องของพระองค์ ได้ชี้แจงถึงบันปลายของบรรดารอซูล และจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในยุคและสมัยต่างๆ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งนะบี นุห อะลัยฮิสสลาม เพื่อประกาศเผยแผ่สัจธรรมและตักเตือนหมู่ชนเขาให้ระวังการลงโทษของอัลลอฮ์

“แท้จริงเราได้ส่งนุหไปยังหมู่ชนของเขา โดยให้กล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้าก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการต่อสู้ของนุห การอดทนของเขา และการเสียสละของเขา ทั้งกลางคืนและกลางวัน ทั้งโดยทางลับและการเปิดเผย กระนั้นก็ตามหมู่ชนของเขา ก็ทำได้ให้ความสนใจแก่เขาไม่ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังตีมต่ำ้อยู่ในการหลงผิด และการดี้อรับ

“เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการหลบหนี”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงความโปรดปรานของ

อัลลอฮ์และความดั่งามต่าง ๆ ของพระองค์ผ่านทางนะบี นุหฺ อะลัยฮิสสลาม เพื่อให้พวกเขาขยันหมั่นเพียรในการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะเห็นร่องรอยแห่งอานูภาพและความเมตตาของพระองค์ในจักรวาลนี้

“พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีแสงสว่างและทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่นดินเช่นพืชผัก แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่ในแผ่นดิน และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อฟื้นคืนชีพ”

ทั้ง ๆ ที่ได้มีการตักเตือนสั่งสอนและชี้แนะทางที่ถูกต้อและทางรอดแล้วก็ตาม หมู่ชนของนะบี นุหฺ ก็ยังคงดื้อรั้นอยู่กับการปฏิเสธศรัทธา การหลงทางและการผินหลังให้ พวกเขาเหยียดหยามการเรียกร้องเชิญชวนของนะบีของพวกเขาคือนะบี นุหฺ อะลัยฮิสสลามจนกระทั่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำลายล้างพวกเขาด้วยการให้ฝนน้ำตาย

“นุหฺ ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศสมบัติของเขาและลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขา นอกจากการขาดทุน และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดดและสุวาอ และยะซุซ และยะฮูจ และนะซรุ เป็นอันขาด”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการวิงวอนขอพรของนะบี นุหฺ อะลัยฮิสสลาม แก่หมู่ชนของเขาให้ประสบความสำเร็จและความหายนะ หลังจากที่ได้ใช้เวลาอยู่กับพวกเขาเป็นเวลาถึง 950 ปี เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียวจิตใจของพวกเขามีได้อ่อนไหวลงเลย การตักเตือนที่ดีและการเตือนส่ำทับก็ตีมิได้อำนาจประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปราณี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. แท้จริงเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดย
บัญชาว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า
ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา
2. เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉัน
คือผู้ตักเตือนอันซัดเจ้งของพวกเขา
3. พวกเขาจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด และจง
ยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน¹
4. พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านใน
ความผิดของพวกท่าน และจะทรงผ่อนผัน พวก
ท่านจนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริง
วาระของอัลลอฮ์นั้น เมื่อมาถึงแล้วมันจะไม่ยืด
เวลาต่อไปอีก หากพวกท่านได้รู้²

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَأَطِيعُونَ ﴿٣﴾

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَهُ لَا يُؤَخَّرُ لَوْلَئِنَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿٤﴾

¹ เราได้ส่งหัวหน้าแห่งบรรดานะบีไปยังประชากรในคาบสมุทรอาหรับโดยให้กล่าวตักเตือนพวกเขาว่า การลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นไม่ช้าก็เร็ว คือทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และได้ประกาศให้พวกเขาทราบอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจนว่า ฉันนี่คือผู้ตักเตือนอันซัดเจ้งของพวกเขา ดังนั้นหน้าที่ของพวกท่านก็คือการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียว เพราะเป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นรากฐานแห่งการดำเนินชีวิต และการยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เพราะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างแท้จริงในการรักษาความเที่ยงธรรมของมนุษย์ และการเชื่อฟังปฏิบัติตามอรุสลับได้ว่าเป็นแนวทางที่สำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

² นะบีนูหฺได้สัญญากับหมู่ชนของเขาตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญากับบรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัวไว้ว่า พระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดและบาปต่างๆ ในอดีต อีกทั้งจะได้รับการผ่อนผันไปยังวาระที่พระองค์ทรงกำหนดไว้คือวันกิยามะฮ์ และว่าวาระที่ถูกกำหนดไว้นั้นเป็นของแน่นอน จะมีมาตามกำหนดของมัน โดยไม่มีการผ่อนผันเหมือนกับการลงโทษในโลกดุนยา

5. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชน
ของข้าพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน¹

6. แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้
เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขา นอกจากการหลบหนี

7. และแท้จริงทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องเชิญ
ชวนพวกเขาเพื่อที่พระองค์ท่านจะได้อภัยโทษ
ให้แก่พวกเขา พวกเขาภิเษกมีออูดรูฮ์ของพวกเขา
และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง และพวก
เขายังดื้อรั้น และหยิ่งโสด้วยความจองหอง²

8. ครั้นแล้วข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวน
พวกเขาอย่างเปิดเผย

9. แล้วข้าพระองค์ก็ได้ประกาศแก่พวกเขาอย่าง
เปิดเผย อีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่
พวกเขาอย่างลับ ๆ อีกด้วย³

10. ข้าพระองค์ได้กล่าวไว้ว่า พวกท่านจงขอกฎ
โทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริง
พระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างแท้จริง⁴

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاؤِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَابَهُمْ
فِي مَا ذُنُبُهُمْ وَاسْتَفْسَحُوا بِثَابَتِهِمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا ﴿٨﴾

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

¹ นะบีนุหฺได้รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่อันยาวนานต่อพระเจ้าของเขา ด้วยการวาดภาพของการ
เหนื่อยยากอย่างต่อเนื่องทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ

² นะบีนุหฺมิได้เหนื่อยหน่ายหรือย่อท้อหมดหวังต่อการผินหลังให้ และไม่เชื่อฟังการเรียกร้องของท่าน
แต่ผลที่ได้รับจากพวกเขาคือการหลบหนี ในเวลาเดียวกันก็ไม่ชอบที่จะให้เสียงเรียกร้องเข้าสู่โสตประสาท
ของพวกเขา ดังนั้นภาพลักษณ์แห่งความดื้อรั้นหยิ่งยโสของผู้นี้ใหญ่ที่มีนิสัยเหมือนเด็กก็ปรากฏขึ้นแก่
พวกเขาคือ เอนามมีออูดรูฮ์ ปิดทิวปิดหน้าด้วยเสื้อผ้าในสภาพคลุมโปง

³ นะบีนุหฺยังคงปฏิบัติหน้าที่ที่ทุกวิถีทางที่จะกระทำได้ บางครั้งก็ทำหน้าที่เผยแผ่อย่างเปิดเผย และบาง
ครั้งก็ทำหน้าที่ควบกันไปทั้งสองอย่างคือทั้งทางเปิดเผยและโดยทางลับ

⁴ ความหมายของนะบีนุหฺเพื่อหาช่องทางเพื่อจะให้พวกเขาได้รับความดียังคงมีต่อไปคือเรียกร้องให้พวก
เขาขอกฎโทษต่ออัลลอฮ์อย่างจริงจัง และให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรง
อภัยโทษในความผิดทั้งหลายของปวงบ่าว

11. พระองค์จะทรงล้มน้ำฝนอย่างมากมาย
แก่พวกท่าน

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكَ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

12. และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและ
ลูกหลานแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีสวน
มากมายแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีลำ
น้ำมากมายแก่พวกท่าน¹

وَيَمْدِدْ ذِكْرًا بِأَمْوَالٍ وَيَنْبِتْ لَكَ
جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكَ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

13. ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่
ของอัลลอฮ์

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

14. และโดยแน่นอน พระองค์ทรงสร้างพวก
ท่านตามลำดับขั้นตอน²

وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

15. พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสร้าง
ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ อย่างไร

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ سَمَاوَاتٍ سَبْعًا مَقَاتِلًا ﴿١٥﴾

16. และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้น
มีแสงสว่าง และทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า³

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

17. และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่น
ดินเช่นพืชผัก

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

¹ นอกจากนั้นะบีญูหฺยังได้ชี้ช่องทางว่าพวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพอย่างครบครันและง่ายดาย หากพวกเขา
เขามีความยำเกรงและขอลอภัยโทษต่อพระองค์ พระองค์ก็จะประทานน้ำฝนอย่างมากมาย ซึ่งจะทำให้
พืชพันธุ์ต่างๆ งอกเงยและเกิดลำน้ำลำธารอีกทั้งจะได้รับบริษัอีกอื่นๆ อีกมากมาย คือลูกหลานและทรัพย์
สมบัติอีกมากมาย

² นะบีญูหฺได้ตำหนิหมู่ชนของท่านในท่าทีของพวกเขาที่มีต่อสัญญาณของอัลลอฮ์ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวของ
พวกเขาและที่เกี่ยวกับจักรวาลรอบๆ ตัวของพวกเขา ท่านแปลกใจต่อการดูหมิ่นดูแคลนและการไม่มี
มรรยาทของพวกเขาต่ออัลลอฮ์

³ การว่ากล่าวตักเตือนของนะบีของอัลลอฮ์ที่มีต่อหมู่ชนของท่านคือให้พวกเขาพิจารณาใคร่ครวญ
ถึงจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล และว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าเป็นเจ็ดชั้นอย่างไร ในนั้นก็มิดวงจันทร์
ส่องแสงสว่างออกมาและมีดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงจ้า สิ่งต่างๆ เหล่านี้คือความโปรดปรานและพระมหา
กรุณาธิคุณของพระองค์ที่มีต่อพวกท่านมิใช่หรือ

18. แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่อินแผ่นดิน และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อคืนชีพ¹

ثُمَّ نُعِيدُهُمْ فِيهَا وَنُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝١٨

19. และอัลลอฮ์ทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบ กว้างใหญ่สำหรับพวกท่าน

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝١٩

20. เพื่อพวกท่านจะได้สัญจรไปมาตามพื้นที่โล่งกว้างนั้น²

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝٢٠

21. นูหุได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศสินของเขา และลูกหลานของเขามิได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขา นอกจากการขาดทุน

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَنْ لَزِمْتَهُ ۚ وَوَلَدُهُ إِخْسَارًا ۝٢١

22. และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่³

وَمَكْرًا وَمَكْرًا كَبِيرًا ۝٢٢

23. และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดด และสุวาอ และยะฆูษ และยะฮู๊ก และนัษรุ เป็นอันขาด

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا ۝٢٣

وَلَا يَعْشُرَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝٢٣

24. และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง ดังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝٢٤

¹ ต่อมานะบีนูหุได้ขอให้หมู่ชนของท่านพิจารณาใคร่ครวญในการกำเนิดของพวกเขามาจากแผ่นดินและจะต้องกลับไปหามันด้วยการตาย เพื่อยืนยันถึงข้อเท็จจริงแห่งการออกมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์

² นะบีของอัลลอฮ์ได้สะกิดเตือนหมู่ชนของท่านต่อไปให้นึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกท่าน ในการอำนวยความสะดวก เพื่อการดำเนินชีวิตบนผืนแผ่นดินนี้ โดยให้ผืนแผ่นดินราบเรียบเพื่อความสะดวกแก่การสัญจรไปมาและการติดต่อกันและกัน

³ นะบีนูหุได้หันหน้าเข้าร้องเรียนต่อพระเจ้าของท่านว่า หลังจากความเหนื่อยยากและความพยายามทั้งหมดนี้ พวกเขาไม่ยอมเชื่อฟัง และได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขากลับเห็นดีเห็นชอบเชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้ที่ทรยศสมบัติและลูกหลานของเขามิได้อำนวยความสะดวกแก่พวกเขาเลย นอกจากความหายนะและการขาดทุนเท่านั้น ไม่แต่เพียงเท่านั้น แต่พวกเขายังได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่เพื่อทำลายล้างการเผยแผ่และการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่สัจธรรมอีกด้วย

เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการ
หลงผิดเท่านั้น¹

25. อันหนึ่งมาจากความผิดมากหลายของพวกเขา
เขา พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้า
อยู่ในไฟนรก ดังนั้นพวกเขาจะไม่ได้พบผู้ช่วย
เหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์²

26. และนุหได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวก
ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย

27. เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้
พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าว
ของพระองค์หลงผิด และพวกเขานั้นจะให้กำเนิด
แต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น³

مَمَّا حَطَّ بِعَنِيهِمْ أَغْرَقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَكَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دِيَارًا ﴿٢٦﴾

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِاجِرًا
كَفَارًا ﴿٢٧﴾

¹ พวกเขาได้กล่าวเตือนว่า พวกเขาทำนออย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกเขา ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีความรู้สึกถึงการเรียกร้องของนะบีนุหขึ้นในจิตใจของพวกเขา และได้เจาะจงกล่าวถึงชื่อบรรดาเจว็ด เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความรู้สึกขึ้นในจิตใจของมุฮัมมัดทั่วไป บรรดาผู้นำที่หลงผิดจะรวบรวมพลพรรคให้เรียงรายล้อมรอบรูปปั้นและเจว็ดที่เป็นกรวดหินดินทราย รูปปั้นที่เป็นตัวบุคคลและรูปปั้นเจว็ดทางแนวความคิด ทั้งหมดนี้อยู่ในสภาพเดียวกันหมด เพื่อจะปิดกั้นมิให้หันหน้าเข้าหาการเรียกร้องสู่อัลลอฮ์ และเพื่อโน้มน้าวจิตใจให้หันห่างจากการเรียกร้องเชิญชวนด้วยการวางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ ด้วยเล่ห์กลและการฉกฉวย ดังนั้นขอพระองค์ท่านได้โปรดให้พวกอธรรมเหล่านั้นจมอยู่แต่ในการหลงผิดเท่านั้น

² ด้วยการกระทำผิดอย่างมากมาย และบาปกรรมอันมากหลาย อีกทั้งการฝ่าฝืนนะบียของพวกเขานั่นเอง พวกเขาจึงถูกจมน้ำตายและเผาไหม้อยู่ในนรก นั่นคือโทษที่พวกเขาจะได้รับทั้งใน الدنيا และอาคิเราะฮ์ การเข้าไปอยู่ในนรกก็เป็นโทษที่พวกเขาจะได้รับเป็นการต่อเนื่องกันหลังจากถูกจมน้ำตาย ดังนั้นถูกหลานกิตี ทรัพย์สมบัติอันมากมายกิตี มิตรสหายหรือคนรักใคร่กิตี ตลอดจนจนพระเจ้าจอมปลอมของพวกเขากิตี ไม่อาจจะให้ความคุ้มครองหรือให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้

³ ในการวิงวอนของนะบีนุห ท่านได้ขอให้พระองค์ทรงกวาดล้างพวกอธรรมเหล่านั้นให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดิน เพราะหากพวกเขาหลงเหลืออยู่ ก็รังแต่จะก่อความวุ่นวายและความไม่สงบสุขตลอดไป นั่นก็คือพวกเขาจะขัดขวางการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ และปิดกั้นมิให้การตระอวะฮ์เข้าสู่จิตใจของมหาชน เพราะพวกเขาเหล่านั้นจะให้กำเนิดแต่พวกเลวทรามและพวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

28. ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์
ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของ
ข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์
เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และ
บรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่านอย่าได้
เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจาก
ความพินาศหายนะเท่านั้น¹

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا نَارًا ﴿٢٨﴾

¹ การวิงวอนขออภัยโทษให้แก่ตัวเองเป็นมรรยาทเป็นที่ดีงามของบ่าวที่รู้จักของพระเจ้า การขอดูอาของ
นะบีนูหให้แก่บิดามารดาของท่าน คือการภักดีของท่านต่อบิดามารดาที่เป็นมุอิมินผู้ศรัทธา และการขอ
พรให้แก่ผู้ที่เข้าไปในบ้านของท่านให้เป็นผู้ศรัทธา นี่คือการรักที่จะให้ความดีแก่พี่น้องของท่านที่เป็นผู้
ศรัทธาทั้งชายและหญิง ในทางตรงกันข้ามท่านได้ขอพรให้ความพินาศล่มจมจงมีแต่พวกอธรรมผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาทั้งหลาย ในซูเราะฮ์นี้ได้ให้ข้อคิดแก่เราด้วยภาพลักษณ์ที่เด่นชัด 2 ภาพ คือการต่อสู้ดิ้นรนและ
ความอดทนอย่างต่อเนื่อง และภาพของผู้ดีอริ้น ผู้อธรรม ทั้งสองดังกล่าวนี้นับได้ว่าเป็นนิทัศน์อุทาหรณ์
อย่างดีแก่นักเผยแพร่ในยุคหลัง

(72) ซูเราะฮ์ อัลญิน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 28 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลญิน

ซูเราะฮ์ อัลญิน เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงหลักการอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ (ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ การพินคินซีฟ และการตอบแทน) แกนหลักของซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องญินและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาโดยเฉพาะ เริ่มตั้งแต่การได้รับฟัง อัลกุรอานของพวกเขา การเข้าสู่การฮิมาณของพวกเขา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงชาวศราว บางเรื่องที่แปลกประหลาดที่เกี่ยวกับพวกเขา โดยเฉพาะเช่นการแอบฟังชาวศราว การที่พวกเขาถูกขวางด้วยเปลวเพลิง และการแสดงออกมาของพวกเขาถึงสิ่งเร้นลับ บางเรื่อง และอื่นจากนี้ในเรื่องที่เป็นที่น่าตื่นเต้น

ซูเราะฮ์ได้เริ่มบอกเล่าถึงการที่ญินจำนวนหนึ่งได้รับฟังการอ่านอัลกุรอาน พวกเขาได้ซาบซึ้งในสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอาน เช่น ความสละสลวยในสำนวนจนกระทั่ง พวกเขาได้ศรัทธาต่ออัลกุรอานทันทีที่พวกเขาได้รับฟังและได้เรียกร้องหมู่ชนของพวกเขาไปสู่การฮิมาณ “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ได้มีวะฮียมายังฉันว่า แท้จริงพวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน (อ่านกุรอาน) และพวกเขาบอกว่า แท้จริงเราได้ยินกุรอานที่แปลกประหลาด”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนไปกล่าวถึงการให้เกียรติและการให้ความบริสุทธิ์ของพวกเขาแต่อัลลอฮ์ ญิลละวะอะลา การให้ความเป็นเอกภาพแต่พระองค์ด้วยการเคารพภักดี และการกล่าวแก่ผู้ที่ตั้งให้อัลลอฮ์มีบุตรว่าเป็นคนโง่ และความจริงนั้น ความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรานั้นทรงสูงส่งยิ่ง พระองค์ไม่มีภริยาและไม่มีบุตร และแท้จริงคนโง่ในหมู่พวกเราได้กล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์อย่างเกินเหตุ

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแอบฟังของญิน การห้อมล้อมชั้นฟ้าด้วยยามเฝ้าจากมะลาอิกะฮ์ การส่งเปลวเพลิงแก่พวกญินหลังจากการแต่งตั้งรอซูลุลลอฮ์

คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม และการประหลาดใจของพวกญินต่อเหตุการณ์ที่น่าประหลาดนี้

“และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าว ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ที่นั่นเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มแข็งและเปลวเพลิง และแท้จริงเราเคยหนึ่ง ณ สถานที่หนึ่งในชั้นฟ้านั้นเพื่อฟัง แต่ขณะนี้ผู้ใดหนึ่งฟังเขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแบ่งพวกญินออกเป็นสองพวก คือ ญินผู้ศรัทธา และ ญินผู้ปฏิเสธศรัทธาและบั้นปลายของแต่ละพวก

“และแท้จริงในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็นมุสลิมและในหมู่พวกเรามีผู้้อธรรม ดังนั้นผู้ใดนอนหม่อมชนเหล่านั้น พวกเขาได้มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความจริง พวกเขาก็เป็นพินเป็นไฟนรก”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมากกล่าวถึงการเรียกร้องของท่านรอซูลุลลอฮ์คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม และการห้อมล้อมของพวกญินรอบๆ ตัวท่าน ขณะที่พวกเขาได้ยินท่านอ่านอัลกุรอาน

“และว่า แท้จริง เมื่อบ่าวของอัลลอฮ์ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น จึงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า แท้จริง ฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน และฉันจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้ท่านรอซูล อะลียะฮ์สลาม ประกาศยอมจำนนและนอนหม่อมต่ออัลลอฮ์ และให้ความเป็นเอกะต่อพระองค์ ญัลละวะอะลา ด้วยความบริสุทธิ์ใจแห่งการปฏิบัติหน้าที่

“จงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน และฉันจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์ จงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า แท้จริง ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน จงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า ไม่มีผู้ใดจะคุมครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษ) ของอัลลอฮ์ได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงขอบเขตอำนาจของอัลลอฮ์ ญัลละวะอะลา ด้วยการรอบรู้สิ่งเร้นลับ และการห้อมล้อมของพระองค์ด้วยการรอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในจักรวาล

“พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้น พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดี เช่น รอซูล ดังนั้น พระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลทั้งข้างหน้าและข้างหลังเขา...”

5. และแท้จริงเราคาดคิดว่า มนุษย์และญินจะไม่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์เป็นอันขาด¹

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَّقُولَ إِلَّا حَقًّا وَلِالْإِنْسِ وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ كِبْرًا ﴿٥﴾

6. และแท้จริงมนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากญินบางคน ดังนั้นพวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกเขา (ญิน) เพิ่มการหยิ่งจองหองยิ่งขึ้น²

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

7. และแท้จริงพวกเขา (มนุษย์) คาดคิดเช่นเดียวกับที่พวกท่าน (ญิน) คาดคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงแต่งตั้งผู้ใดขึ้น (เป็นรอซูล)³

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

8. และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าว ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ที่นั่นเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มแข็งและเปลวเพลิง

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلْمَأَتًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾

9. และแท้จริงเราเคยนั่ง ณ สถานที่หนึ่งในท้องฟ้านั้นเพื่อฟัง แต่ขณะนี้ผู้ใดนั่งฟังเขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา⁴

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ آلَانَ يَحِذِّهُ شِهَابًا مُّزْدَا ﴿٩﴾

¹ มุญาฮิดกล่าวว่า คนโง่หมายถึงอิบลิสเรียกร้องพวกเขาไปสู่การเคารพภักดีสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ การกล่าวร้ายและกล่าวเท็จหมายถึงการตั้งให้พระองค์มีภริยา และมีบุตร เมื่อเราได้ยินอัลกุรอานนี้พวกเรา ก็ศรัทธา และเรารู้ว่าพวกเขา กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ในเรื่องนี้

² อิบุสสุอูด กล่าวว่า เมื่อมนุษย์เดินผ่านผู้ที่เปลี่ยวก่เกิดความกลัวจึงกล่าวขึ้นว่า ขอความคุ้มครองต่อเจ้าของทุ่งนี้ให้พ้นจากหมู่มนุษย์ที่ชั่วช้านี้ หมายถึงพวกญินและหัวหน้าของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้ยินเช่นนั้นก็ทำให้เกิดการหยิ่งผยองมากยิ่งขึ้น

³ คือพวกมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธา เช่นเดียวกับพวกท่าน (ญิน) คาดคิดกันว่า อัลลอฮ์จะไม่ส่งผู้ใดมาเป็นรอซูลหลังจากตายแล้ว พวกเขาได้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพเช่นเดียวกับพวกท่านได้ปฏิเสธในเรื่องนี้

⁴ ญินได้กล่าวว่า พวกเราได้ขึ้นไปบนชั้นฟ้า เพื่อจะฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ชั้นฟ้านั้นเต็มไปด้วยมะลาอิกะฮ์อย่างหนาแน่น ซึ่งทำหน้าที่เป็นยามเฝ้า และเปลวเพลิงที่กำลังลุกไหม้ ซึ่งจะใช้ขว้างขับไล่ผู้ที่พยายามเข้าใกล้ ซึ่งสมัยก่อนนะบีมุฮัมมัดเราเคยใช้เป็นที่นั่งเพื่อฟังข่าวคราวจากท้องฟ้า เพื่อนำไปแจ้งแก่นักพยากรณ์

10. และแท้จริงเราไม่รู้ดอกว่า ความชั่วร้ายนั้น จะถูกให้มีขึ้นแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินนี้ หรือว่า พระเจ้าของพวกเขาปรารถนาแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา¹

11. และแท้จริงในหมู่พวกเรานั้นมีคนดีและในหมู่พวกเราก็มีคนอื่นจากนั้น พวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกัน²

12. และแท้จริงเราคาดคิดว่า เราจะไม่รอดพ้นจาก (การลงโทษ) ของอัลลอฮฺในแผ่นดินนี้ และเราจะหนีไม่รอดพ้นไปจากพระองค์³

13. และแท้จริงเมื่อเราได้ยินอัลกุรอานเราก็ศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา เขาก็จะไม่หวั่นเกรงต่อการขาดทุน และการอยู่ติธรรม⁴

14. และแท้จริงในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็นมุสลิม และในหมู่พวกเรามีผู้ธรรม ดังนั้นผู้ใดนอบน้อม ซนเหล่านั้นพวกเขาได้มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ
أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿٧٢﴾

وَأَنَّا إِنَّمَا الصَّلَاةُونَ وَمَا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَائِفًا
فِدَاكُمَا ﴿٧٣﴾

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَّمُجِّرَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَن نَّمُجِّرَهُ هَرَبًا ﴿٧٤﴾

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُدَىٰءَ آمَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ
فَلَا يَخَافُ يَحْسَابًا وَلَا رَهَقًا ﴿٧٥﴾

وَأَنَّا إِنَّمَا الْمُتَّبِعُونَ وَمِمَّا أَلْفَضَطُونَ فَمَن أَسْلَمَ
فَأُولَٰئِكَ نَحْرُوزًا رَّشَدًا ﴿٧٦﴾

¹ เราพวกญินไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่า การที่ท้องฟ้าเต็มไปด้วยขมเฝ้า และเปลวเพลิงนั้นเพื่อการลงโทษที่อัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้เกิดแก่ชาวโลก หรือด้วยความปรารถนาดีของพระองค์ที่จะให้พวกเขาเป็นคนดีอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องด้วยการส่งอรุณมายังพวกเขา

² คนอื่นจากนั้นหมายถึง ความดีของพวกเขา (ญิน) ไม่สมบูรณ์ หรือหมู่ชนที่ไม่มีมีความดีเลย และพวกเขาอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกันคือมีทั้งดีและเลว มีทั้งผู้ที่มีความยำเกรงและคนชั่ว

³ เรามีความเชื่อมั่นว่า อัลลอฮฺนั้นทรงเดชานุภาพเหนือพวกเรา และเรานั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์ และภายใต้อำนาจของพระองค์ ไม่ว่าเราจะอยู่แห่งหนใด เราจะไม่รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ และเราไม่สามารถที่จะหนีไปไหนได้

⁴ คือเราศรัทธาต่ออัลกุรอาน และผู้ที่ประทานอัลกุรอานลงมา และเราศรัทธาต่อมุฮัมมัด คือลิลลลอฮฺ อะลัยฮิซซาลาม ในศาสน์ของเขา ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่อพระเจ้าของเขาแล้ว เขาไม่ต้องกลัวว่าความดีงามของเขาจะสูญหายไปหรือว่าความชั่วของเขาจะเพิ่มขึ้น

15. และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความจริง พวกเขาก็เป็นพินของไฟนรก¹

16. และหากพวกเขาอ้างมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม แน่หนอนเราก็จะให้พวกเขามีริชชีกว้างขวาง

17. เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาในเรื่องนี้ และผู้ใดหันห่างจากการรำลึกถึงพระเจ้าของเขา พระองค์จะให้เขาได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส²

18. และว่าแท้จริงบรรดามัสยิดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์³

19. และว่าแท้จริงเมื่อป่าวของอัลลอฮ์ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น⁴

وَأَمَّا الْفٰسِقُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

وَأُولُو الْأَسْتَقْوَامِ عَلَىٰ الصِّرَاطِ لَا سَعْيَ لَهُمْ ۖ وَإِلَهُهُمُ الْعَدَاةُ ﴿١٦﴾

لِنَبِّئَنَّهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُضِرَّهُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْكُتْ ۗ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكْفُرُونَ ۗ عَلَيْهِ السَّلَامُ ﴿١٩﴾

¹ คือหลังจากพวกเขาได้ฟังอัลกุรอานแล้วในหมู่พวกเขาก็มีทั้งผู้ที่มอบน้อมคือเป็นมุสลิม และศรัทธาต่อศาสนาของมุฮัมมัด คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม คนเหล่านั้นคือผู้ที่มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง แนวทางแห่งความสันติสุขและความรอดพ้น ส่วนบรรดาผู้อธรรมที่หันห่างออกจากความจริงและปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะเป็นพินของไฟนรก และได้รับการเผาไหม้เช่นเดียวกับพวกกุฟฟารที่เป็นมุนษยได้รับการเผาไหม้คำพูดเกี่ยวกับพวกญินจบลงเพียงนี้ ส่วนคำกล่าวหลังจากนี้เป็นคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งพระองค์ทรงวะฮีย์แก่รอซูลของพระองค์

² คือหากพวกกุฟฟาร เหล่านั้นศรัทธาและดำรงมั่นอยู่ในบัญญัติของอัลลอฮ์ พระองค์จะให้พวกเขาได้รับริชชีอย่างกว้างขวาง เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาและดูว่าพวกเขาจะชอบคุณหรือคุณครุ ดังนั้นผู้ใดหันห่างไปจากการจงรักภักดีและการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์แล้ว พระองค์จะให้เขาได้รับการลงโทษตลอดไปโดยไม่ได้รับการพักผ่อนเลย

³ และได้มีวะฮีย์มายังฉันว่า บรรดามัสยิดและบ้านสำหรับทำอิบาดะฮ์นั้นเป็นสถานที่เฉพาะแต่อัลลอฮ์ พวกเจ้าอย่าได้เคารพภักดีผู้ใดอื่นจากอัลลอฮ์และจงให้ความบริสุทธิ์แก่พระองค์องค์เดียวเท่านั้น

⁴ คือเมื่อมุฮัมมัด คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม ยืนขึ้นละหมาดและอ่านอัลกุรอาน พวกเขา ก็จะเบียดเสียดห้อมล้อมกันอย่างหนาแน่นเพื่อฟังการอ่านอัลกุรอานของท่านนะบี คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม

20. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน และฉันจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์

21. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน

22. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์ได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย

23. เว้นแต่ฉันจะเผยแพร่ (สิ่งที่ได้รับ) จากอัลลอฮ์ และศาสนของพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ แท้จริงสำหรับเขานั้นคือไฟนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล²

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾

إِلَّا لَبِغًا مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ يَبْغِ مِنَ اللَّهِ رِيسَالَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾

¹ จงกล่าวแก่พวกกุฟฟารที่พวกเขาขอให้เจ้ากลับจากศาสนาที่เที่ยงแท้ของเจ้าว่า แท้จริงฉันเคารพภักดีพระเจ้าของฉันเพียงพระองค์เดียว ฉันจะไม่ตั้งภาคีอื่นที่เป็นมนุษย์และเจวีศูเคียกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด และจงกล่าวตอบโต้พวกเหล่านั้นว่าฉันไม่สามารถที่จะปกป้องภัยอันตรายจากพวกท่านได้ และไม่สามารถที่ทำความประโยชน์ให้แก่พวกท่านได้ ผู้ที่มีอำนาจในการนี้คือพระเจ้าแห่งสากลโลก และจงกล่าวแก่พวกเขาอีกว่า ไม่มีผู้ใดที่จะช่วยฉันให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ถ้าหากฉันฝ่าฝืนพระองค์ และฉันจะไม่พบผู้ช่วยเหลือที่พึ่งอันใดแก่ฉันนอกจากพระองค์เท่านั้น และฉันจะต้องเผยแพร่ศาสนของพระองค์อย่างครบถ้วน แล้วฉันจะตอบรับสิ่งที่พวกท่านเรียกร้องได้อย่างไร

² ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ไม่ศรัทธาต่อการพ้ออัลลอฮ์ และผินหลังไม่ยอมฟังอายาตต่างๆ และใคร่ครวญศาสนของอัลลอฮ์ การตอบแทนของเขาก็ือนรกญะฮันนัมโดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล สำหรับการพำนักอยู่ในนรกตลอดกาลนั้นพวกก็อดยานีย์บอกว่า “คนป่วยที่ไปโรงพยาบาลนั้นไม่ได้ไปเพื่อรอความตายหรือเพื่อต้องการตาย แต่ต้องการให้หายจากโรคในทำนองเดียวกัน เมื่ออัลลอฮ์ทรงลงโทษผู้ที่ไม่เชื่อฟังนะบี และได้ประพฤติกชั่วช้าต่างๆ ก็เพื่อให้ผู้นั้นจะได้เรียนรู้และถ่อมตนเลิกประพฤติกชั่วต่อไป” และว่า “อัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานีเช่นนี้จะไม่ทรงลงโทษมนุษย์โดยไร้ความหมาย แต่เพื่อให้พวกเขานั้นได้รับโทษจนสาสมแล้วก็ตั้งต้นชีวิตใหม่” นี่คือการอธิบายความหมายบิดเบือนของพวกก็อดยานีย์ เพื่อให้พวกกุฟฟารออกจากนรกหลังจากได้รับโทษอย่างสาสมแล้ว

28. เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่า แน่نونพวกเขาได้
เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และ
พระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่
ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุกๆ
สิ่งไว้อย่างครบถ้วน¹

لَيَعْلَمَنَّ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ
بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخَصَّنَا كُلَّ شَيْءٍ عَدْدًا ﴿٧٢﴾

¹ ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงรู้ว่าบรรดาราอูลของพระองค์ได้เผยแผ่วะฮีย์ของพระองค์เช่นเดียวกับที่
พระองค์ทรงประทานมาให้แก่พวกเขา โดยปราศจากการเพิ่มเติม ซัดตอน และบิดเบือนแต่ประการใด
และความรอบรู้ของพระองค์จะห้อมล้อมสิ่งที่อยู่ ณ บรรดาราอูล ไม่มีสิ่งใดในกิจการของพวกเขาจะเป็น
ที่ปกปิดแก่พระองค์และความรู้ของพระองค์จะทรงนับทุกสิ่งไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก ดีและไม่ดีอย่างครบถ้วน
ไม่ขาดตกบกพร่องเลย

(73) ซูเราะฮ์ อัลมุซซัมมิล

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 20 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุซซัมมิล

ซูเราะฮ์ อัลมุซซัมมิล เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงมุมหนึ่งจากการดำรงชีวิตของท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในการตั้งจิตมั่น การจงรักภักดี การยืนขึ้นละหมาดในเวลากลางคืน และการอ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์ อัซซะวะญัลละ แกนหลักของซูเราะฮ์กล่าวถึงภารกิจของท่านรอซูล อะลัยฮิสศอลาตุวัสสลาม ด้วยเหตุนี้จึงขนานนามซูเราะฮ์นี้ว่า “อัลมุซซัมมิล”

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการเรียกท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อย่างสุภาพอ่อนโยนที่แสดงถึงความเมตตาปราณีต่ออัลลอฮ์ต่อไปว่า และรอซูลของพระองค์มุฮัมมัด คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งท่านได้ใช้ความพยายามในการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์โดยหวังความโปรดปรานจากพระองค์

“โอ้ ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย (ไม่ใช่ตลอดคืน) ครั้งหนึ่งของเวลากลางคืน หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานช้า ๆ เป็นจังหวะ (ขัดถ้อยขัดคำ)”

ต่อมาซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องการประทานวะฮีย์อันหนักหน่วงซึ่งอัลลอฮ์ทรงมอบหมายแก่รอซูลของพระองค์ เพื่อทำหน้าที่เผยแผ่แก่มหาชนด้วยความขยันหมั่นเพียรในการนี้ได้อาศัยการเตรียมพร้อมทางด้านวิญญาณด้วยการตื่นขึ้นในเวลากลางคืนเพื่อทำอิบาดะฮ์

“แท้จริงเราจะประทานวะนะ (วะฮีย์) อันหนักหน่วงแก่เจ้า แท้จริงการตื่นขึ้นเวลากลางคืนนั้นเป็นเวลาที่น่าประทับใจและเป็นการอ่านที่ชัดเจนยิ่ง แท้จริงสำหรับเจ้านั้นในเวลากลางวันมีภารกิจมากมาย”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้ท่านรอซูล อะลัยฮิสสลาม มีความอดทนต่อการทำร้ายของ

พวกมุชรีกิน และจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงแก้แค้นตอบแทนแก่พวกเขา

“และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้ายและจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ และจงปล่อยข้ากับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้สाराณ และจงผ่อนผันให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสัญญาของอัลลอฮ์ ต่อพวกมุชรีกินถึงการลงโทษและการตอบแทนในวันกียามะฮ์ โดยที่ในวันนั้นจะมีความน่ากลัว และการตกใจซึ่งจะทำให้ศรัทธาของเด็ก ๆ กลายเป็นสีเทาขาว

“แท้จริง ณ ที่เรานั้นมีตrownและกองไฟลุกโชนและอาหารที่ติดลำคอและการลงโทษอันเจ็บปวด วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือน และภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพรู”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการผ่อนผันของอัลลอฮ์แก่รอซูลของพระองค์ และบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา จากการยืนละหมาดในเวลากลางคืน (ตะฮัจญุด) เป็นความเมตตาแก่ท่านและบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ท่านรอซูลและบรรดาสาวกของท่านมีเวลาว่างปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการดำรงชีวิต

“แท้จริง พระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่า เจ้ายืนละหมาดเกือบสองในสามของกลางคืน และ (บางครั้ง) ครึ่งหนึ่งของมัน และ (บางครั้ง) หนึ่งในสามของมันพร้อมกับจำนวนหนึ่งของบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้า... ดังนั้นพวกเจ้าจงขอยกโทษต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. โอ้ ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย¹
2. จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่
เพียงเล็กน้อย (ไม่ใช่ตลอดคืน)
3. ครึ่งหนึ่งของเวลากลางคืน หรือน้อยกว่านั้น
เพียงเล็กน้อย
4. หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานซ้ำ ๆ
เป็นจังหวะ (ขัดถ้อยขัดคำ)
5. แท้จริงเราจะประทานวณะ (วะฮีย์) อันหนัก
หน่วงแก่เจ้า
6. แท้จริงการตื่นขึ้นในเวลากลางคืนนั้นเป็น
เวลาที่ประทับใจยิ่ง และเป็นกรอ่านที่ชัดเจนยิ่ง
7. แท้จริงสำหรับเจ้านั้น ในเวลากลางวันมี
ภารกิจมากมาย²

يَا أَيُّهَا الْمَزْمُولُ ﴿١﴾

وَأَيْلًا إِلَّا قِيلًا ﴿٢﴾

بِصَفِّهِ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قِيلًا ﴿٣﴾

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ مِنْهَا شَدِيدُ غَطَاوَاتٍ قِيلًا ﴿٦﴾

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเรียกนะบีของพระองค์มุฮัมมัด คือลลลลลลลลลลลลลลลล เป็นการเดินทางให้รำลึกถึงชั่วโมงแห่งความสุข ซึ่งท่านได้พบกับวะฮีย์เป็นครั้งแรก แล้วท่านได้กลับบ้านเพราะความกลัวจนตัวสั่น และให้นางคือตียะฮ์หมัดมาโดยกล่าวว่า โปรดคลุมกายให้ฉันด้วย พระองค์ทรงกล่าวแก่ท่านว่า โอ้ผู้ที่คลุมกายอยู่เอ๋ย จงลุกขึ้นเพื่อทำการละหมาดในเวลากลางคืนเป็นเวลาครึ่งคืน หรือน้อยกว่านั้น คือหนึ่งในสามหรือมากกว่านั้น คือสองในสามของกลางคืน และในขณะการยืนละหมาดของเจ้าจงอ่านอัลกุรอานซ้ำ ๆ เป็นจังหวะขัดถ้อยขัดคำ เพื่อที่จะได้ช่วยให้เจ้ามีความเข้าใจและใคร่ครวญอัลกุรอาน

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งแก่ท่านนะบีว่า พระองค์จะประทานอัลกุรอาน ซึ่งจะเป็นที่หนักหน่วงแก่เจ้า เพราะอัลกุรอานนั้นประมวลไว้ด้วยข้อบัญญัติต่างๆ ทั้งที่เป็นทั้งฟัรฎุและวาญิบเพื่อจะทำให้จิตใจหนักแน่นในอันที่จะเตรียมไว้รับการแบกภาระในบทบัญญัติเหล่านั้นทั้งที่เป็นวิชาความรู้ การปฏิบัติและการเรียกร้องเชิญชวน ดังนั้นการตื่นขึ้นมาละหมาดในเวลากลางคืนนั้นทำให้การอ่านสัมพันธ์กับจิตใจในการเข้าใจความหมายอัลกุรอานขณะที่เขากำลังอ่าน ส่วนเวลากลางวันนั้น ภารกิจมากมายทำให้เจ้าไม่มีเวลาจะอ่าน

8. และจงรำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า และจงตั้งจิตมั่นต่อพระองค์อย่างเคร่งครัด

9. พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดพระองค์ให้เป็นผู้คุ้มครองเถิด¹

10. และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย และจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ

11. และจงปล่อยช้ำกับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้ร้าย และจงผ่อนผันให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย²

12. แท้จริง ณ ที่เรานั้นมีถรวนและกองไฟลุกโชน

13. และอาหารที่ติดลำคอและการลงโทษอันเจ็บปวด³

14. วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือน และภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพรู

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾

رَبِّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾

وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْرُجْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾

وَذَرِنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾

إِنَّ لَدُنِّيَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْسًا مَهِيلًا ﴿١٤﴾

¹ คือจงรำลึกถึงพระองค์เสมอทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืนด้วยการรำลึกถึงพระองค์ในทุกรูปแบบ เช่นการกล่าว ซุบฮานัลลอฮฺ อัลฮัมดุลิลลาฮฺ อัลลอฮุอักบาร และลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ และจงตั้งจิตมั่นอย่างเคร่งครัดในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ครอบครองทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดมั่นต่อพระองค์เถิด ในกิจการทุก ๆ สิ่งของเจ้า พระองค์ทรงพอเพียงแก่เจ้า และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

² คือจงอดทนต่อการกล่าวร้ายของพวกมุชริกีนที่กล่าวหาว่าเจ้าเป็นมายาการ เป็นกวีและเป็นคนบ้า และจงปลีกตัวให้ห่างไปจากพวกเขาและอย่าโต้ตอบพวกเขาด้วยการทำร้ายและการด่าทอ และจงปล่อยช้ำกับพวกมุชริกีนเจ้าสำราญเหล่านั้นโดยให้เวลากับพวกเขาสักเล็กน้อย ช้าจะคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้ายของพวกเขา และพวกเขาจะประสบความพินาศในสงครามบัตร์ โดยน้ำมือของบรรดามุอมีน

³ สำหรับพวกเขาเหล่านั้นในวันอาคิเราะฮฺเขาได้เตรียมถรวนใหญ่หนักไว้สำหรับล่ามพวกเขาและกองไฟลุกโชนคือ นรกญะฮันนัมและอาหารมีกลิ่นเหม็นเวลากินเข้าไปติดอยู่ที่ลำคอ คือตันฮักกุมและน้ำเหลืองน้ำหนองและการลงโทษอย่างเจ็บปวดแสนสาหัส

20. แท้จริงพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่า เจ้าย็น
ละหมาดเกือบสองในสามของกลางคืน และ
(บางครั้ง) ครึ่งหนึ่งของมัน และ (บางครั้ง) หนึ่ง
ในสามของมัน พร้อมกับจำนวนหนึ่งของบรรดา
ผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้า¹ และอัลลอฮ์ทรงกำหนดเวลา
กลางคืนและกลางวัน พระองค์ทรงรู้ดีว่าพวก
เจ้าไม่สามารถที่จะกำหนดเวลาได้ ด้วยเหตุนี้
พระองค์จึงทรงผ่อนผันให้แก่พวกเจ้า ดังนั้น
พวกเจ้าจงอ่านอัลกุรอานตามแต่สะดวกเกิด²
พระองค์ทรงรู้ดีว่า อาจมีบางคนในหมู่พวกเจ้า
เป็นคนป่วย และบางคนอื่น ๆ ต้องเดินทางไป
ดินแดนอื่น เพื่อแสวงหาจากความโปรดปราน
ของอัลลอฮ์ และบางคนอื่นต่อสู้อยู่ในทางของ
อัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านตามสะดวกจาก
อัลกุรอานเกิด และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
และจงบริจาคซะกาต³ และจงให้อัลลอฮ์ฮิมี
อย่างดีเยี่ยมเกิด และความดีอันใดที่พวกเจ้า

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ
وَأَلْتَمَسَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ نَخْضُوهُ فَنَابَ عَلَيْهِ فَأَقْرَهُ وَأَنَّ
مَا يَسْتَرْمِينُ الْقُرْآنَ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجُؤٌ
وَمَا آخَرُونَ يُضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ
اللَّهِ وَمَا آخَرُونَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَهُ
مَا يَسْتَرْمِينَهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا وَلَا أُخْسِرُوا
مِنْ خَيْرٍ يُجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا
وَأَسْتَعِظِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٣﴾

¹ โอมุซซัหมัดเอัย แท้จริงพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่าเจ้านั้นย็นละหมาดตะฮัจญุดพร้อมกับบรรดาสาวก
ของเจ้าบางครั้งก็น้อยกว่าสองในสาม บางครั้งก็ครึ่งคืน บางครั้งก็หนึ่งในสามของคืน

² ความจริงนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงรู้กำหนดเวลาอันแน่นอนของกลางคืนและกลางวัน และทรงรู้ดียิ่งถึง
สิ่งที่พวกเจ้าทำละหมาดในเวลากลางคืนตึกเจียบสังัดเพื่อหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และทรงรู้ดี
ว่าพวกเจ้าไม่สามารถจะย็นละหมาดตลอดคืนหรือส่วนใหญ่ของเวลากลางคืนได้ พระองค์จึงทรงผ่อนผัน
ให้แก่พวกเจ้า คือให้พวกเจ้าอ่านอัลกุรอานตามสะดวกเกิด หมายถึงให้ทำละหมาดตะฮัจญุดตามแต่จะ
สะดวก กล่าวคือหลังจากการละหมาดตะฮัจญุดได้ถูกใช้ให้กระทำเป็นการวางนัยแห่งตอนต้นของ
ซูเราะฮ์นี้ ต่อมาพระองค์ทรงผ่อนผันให้ตามนัยแห่งอายะฮ์นี้เป็นขุนนะฮ์

³ เคล็ดลับแห่งการผ่อนผันดังกล่าวนี้คือ พระองค์ทรงรู้ดีว่า บางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นคนป่วย บางคนจะ
ออกเดินทางไปตามหัวเมืองต่าง ๆ เพื่อค้าขายแสวงหาชีวิต และบางคนจะต้องออกไปต่อสู้ในหนทางของ
อัลลอฮ์เพื่อเชิดชูอิสลามและเผยแผ่ศาสนา กลุ่มชนทั้งสามดังกล่าวเป็นการยากลำบากแก่พวกเขาที่จะ
ทำละหมาดตะฮัจญุด ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงผ่อนผันให้แก่พวกเขา และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดฟัรฎูให้
ครบถ้วนและจงบริจาคซะกาตให้แก่ผู้สมควรจะได้รับให้ครบถ้วนสมบูรณ์

ได้กระทำไว้เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ ซึ่งเป็นความดีและผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่กว่า¹ ดังนั้นพวกเจ้าจงขอลอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

---

¹ และจงบริจาทานไปในทางทำความดีโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เช่นการบริจาคเพื่อการต่อญาติและการต้อนรับแขก นั่นคือการทำอัลลอฮ์ชอบใจอย่างดีเยี่ยม ทุกสิ่งที่คุณเจ้ากระทำไป ซึ่งเป็นความดี พวกเจ้าก็จะได้รับผลตอบแทน ณ ที่พระเจ้าของพวกเจ้าในวันกียามะฮ์อย่างดียิ่งกว่า

² ในตอนท้ายของอายะฮ์ ทรงใช้ให้บรรดาผู้บริจาค จงขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ในทุกสภาพของพวกเจ้า เพราะมนุษย์นั้นย่อมจะมีข้อบกพร่องในการกระทำของเขา เช่นการบริจาคของเขาอาจจะไม่มีความบริสุทธิ์ใจในบางครั้งก็ได้เพราะอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวที่สำนึกผิดอยู่เสมอ

(74) ซูเราะฮ์ อัลมุดตซ์ซิบ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 56 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุดตซ์ซิบ

ซูเราะฮ์ อัลมุดตซ์ซิบ เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เรื่องราวของซูเราะฮ์นี้เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ก่อนจากนี้คือ ซูเราะฮ์ อัลมุซซัหมิล โดยกล่าวถึงมุมนึงจากการดำรงชีวิตและบุคลิกภาพของท่านรอสูล คืออลลลอฮ์อยู่ละเอียดละเอียดด้วยเหตุนี้จึงถูกขนานนามว่า อัลมุดตซ์ซิบ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการใช้ให้ท่านรอสูลลุกขึ้นทำหน้าที่เผยแผ่เชิญชวนด้วยความขยันขันแข็งกล่าวตักเตือนพวกกุฟฟาร และอดทนต่อการทำร้ายของพวกอาชญากรจนกว่าอัลลอสจะทรงตัดสินระหว่างท่านกับบรรดาศัตรูของท่าน

“โอ้ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน และแต่พระเจ้าของเจ้าจงให้ความเกรียงไกร (ต่อพระองค์) และเสื้อผ้าของเจ้าจงทำให้สะอาด และสิ่งสกปรกก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย และอย่าทำคุณเพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นจงอดทน”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวตักเตือน และเตือนสำหรับบรรดาอาชญากรเหล่านั้น ให้รำลึกถึงวันอันยากลำบากยิ่งซึ่งสำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะไม่มีเวลาพักผ่อนเลย ด้วยเหตุที่ว่ามิแต่ความหวาดกลัวและความคับขันเท่านั้น

“ในที่สุดเมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันนั้น วันแห่งความยากลำบาก แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย”

หลังจากถ้อยแถลงดังกล่าวที่ทำให้มนุษย์ใจหายใจคว่ำ ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของอาชญากรผู้ชั่วช้า “อัลวะลีด อิบดุล มุสีเราะฮ์” ซึ่งได้ฟังอัลกุรอานและรู้ว่าเป็นคำกล่าวของอัลลอส แต่อันเนื่องมาจากการเป็นหัวหน้า และยังคงมีความรักและห่วงใยต่อตำแหน่งนี้ เขาจึงอ้างว่าอัลกุรอานเป็นมายากล ซึ่งเป็นผู้ที่รู้จักกันดี

“จงปล่อยข้าไว้กับผู้ที่ข้าได้สร้างเอาไว้แต่ลำพังเกิด และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สินสมบัติอย่างล้นเหลือ และลูกหลานอย่างพรั่งพร้อม และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น แล้วเขายังโงกที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีก เปล่าเลย เพราะว่าเขาเป็นผู้ถือรั้นต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา ในไม่ช้าข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่เขา แท้จริงเขาจะได้ใคร่ครวญและคาดคะเน จนกระทั่งในไม่ช้าข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงไฟนรกซึ่งอัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้กับพวกกุฟฟาร ได้กล่าวถึงประตูนรกและยามเฝ้าประตูนรก ซึ่งพวกเขาได้รับมอบหมายให้ลงโทษแก่ชาวนรกตลอดจนจำนวนของยามเฝ้าประตูนรก และเคล็ดลับในการกำหนดจำนวนของพวกเขาเช่นนั้น

“และอันใดเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เผาไหม้นั้นคืออะไร มันจะไม่เหลืออะไรไว้เลย และมันจะไม่ปล่อยผู้ใดให้คงเหลือไว้ (เช่นกัน) มันจะเผาไหม้ผู้คนจนเกรียมดำ เหนือมันมีมะลาอิกะฮ์สิบเก้าท่าน และเรามีได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นยามเฝ้าประตูนรก นอกจากมะลาอิกะฮ์เท่านั้น และเรามีได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้ เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

ซูเราะฮ์ได้สาบานด้วยดวงจันทร์ และแสงนวลของมัน และด้วยยามเข้าเมื่อมันทอแสงว่านรกนั้นเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวง

“เปล่าเลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์ ขอสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันคล้อยไป ขอสาบานด้วยยามเข้าเมื่อมันทอแสง แท้จริงนรกนั้นแน่นอนเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวง เพื่อเป็นการเตือนสำหรับแก่มนุษย์ สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเขาจะรุดหน้า (ไปสู่ความดี) หรือจะรังทำย (เพื่อกระทำความชั่ว)”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นระหว่างบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธา และพวกอาชญากรในสาเหตุที่ทำให้พวกเขาเข้าสู่รอก

“ยกเว้นบรรดาผู้ที่อยู่ทางเบื้องขวา อยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย พวกเขาจะไต่ถามซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้ พวกเขากล่าวว่า เรามิได้อยู่ในหมู่ผู้ทำละหมาด เรามิได้ให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน และพวกเราเคยมีมุ้มอยู่กับพวกที่มีมุ้ม”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงสาเหตุการผินหลังของพวกมุซริกีนในกักับการอีมาน

“ไม่เลยทีเดียว ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังไม่กลัววันปรโลกอีกด้วย เปล่ามิได้ แท้จริงนั่นคือข้อเตือนสติ ฉะนั้นผู้ใดประสงค์เขาก็จะจดจำรำลึกไว้ และพวกเขาจะไม่จดจำรำลึกไว้ เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงประสงค์ พระองค์เท่านั้น คือพระเจ้าแห่งการ ยำเกรง และพระเจ้าแห่งการให้อภัย”

7. และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นจงอดทน¹

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾

8. ในที่สุด เมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น

فَإِذَا نَفَخْنَا النَّافُورَ ﴿٨﴾

9. นั่นคือ วันนั้น วันแห่งความยากลำบาก

فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾

10. แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย

عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرٌ ﴿١٠﴾

11. จงปล่อยข้าไว้กับผู้ที่ข้าได้สร้างเขาไว้แต่
ลำพังเกิด²

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾

12. และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สินสมบัติอย่างล้น
เหลือ

وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَمْ مَدُّودًا ﴿١٢﴾

13. และลูกหลานอย่างพร้อมพร้อม

وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾

14. และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهَيِّدًا ﴿١٤﴾

15. แล้วเขายังโลกที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีก

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾

¹ คือจงให้ความเกรียงไกรความยิ่งใหญ่แต่พระเจ้าของเจ้าเกิด จงให้ความมีเกียรติ ความบริสุทธิ์แต่พระองค์ เพราะไม่มีผู้ใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าอัลลอฮ์อีกแล้ว และจงทำเสียของเจ้าให้สะอาดจากสิ่งสกปรกทั้งหลาย เพราะมุอมีนนั้นจะต้องเป็นคนสะอาดเป็นคนดี เนื่องจากพวกมุชริกีนนั้นไม่ชอบความสะอาด อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงใช้ให้ทำความสะอาดทั้งร่างกายและเสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่ และสิ่งสกปรกที่ให้หลบหลีกนั้นหมายถึงจงปลีกตัวให้ห่างจากการเคารพสักการะรูปปั้นและเจิวีดต่างๆ และอย่าเข้าใกล้สิ่งสกปรกเหล่านั้น และเจ้าอย่าล้าเลิกต่อพระเจ้าของเจ้าเพราะการจงรักภักดีของเจ้า และอย่าได้ขอสิ่งตอบแทนในการเผยแพร่ศาสนาของเจ้า หรืออย่าล้าเลิกในสิ่งที่เจ้าได้ให้แก่ผู้อื่นเป็นการทวงบุญคุณ เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นการขัดกับมรรยาทอันดีงาม และอดทนต่อทุกสิ่งที่เจ้าเผชิญในการเผยแพร่สัจธรรมเพื่อพระเจ้าของเจ้าแต่องค์เดียวเท่านั้น

² คือเมื่ออัสรอฟได้ป้างส์ซึ นั่นหมายถึงวันกิยามะฮ์ได้เกิดขึ้นแล้ว วันนั้นเป็นวันแห่งความยากลำบากซึ่งพวกปฏิเสธศรัทธาไม่สามารถจะทนทานอยู่ได้

16. เปล่าเลย เพราะว่าเขาเป็นผู้ดีรับต่อ
สัญญาต่าง ๆ ของเรา

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِابْتِئَانًا عَيْنِدَا ﴿٧٦﴾

17. ในไม่ช้าข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่
เขา

سَأُزِيدُهُ صَعُودًا ﴿٧٧﴾

18. แท้จริงเขาได้ใคร่ครวญและคาดคะเน

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿٧٨﴾

19. ดังนั้น เขาได้รับความหายนะ เขาจะคาด
คะเนได้อย่างไร

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٧٩﴾

20. แล้วเขาได้รับความหายนะ เขาจะคาดคะเน
ได้อย่างไร

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٨٠﴾

21. แล้วเขาได้ตริกรตรอง

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٨١﴾

22. แล้วเขาทำหน้าบูดบึ้ง และทำหน้าหิวคิ้ว
ขมวด

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٨٢﴾

23. แล้วเขาก็ผินหลังออกไป และหยิ่งผยอง

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٨٣﴾

24. แล้วเขากล่าวว่า นี่มิใช่อื่นนอกจากเป็น
มายากลที่สืบทอดกันมา

فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٨٤﴾

25. นี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นคำพูดของปฤชชน

إِن هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٨٥﴾

26. ในไม่ช้าข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้

سَأُضِلِّيهِ سَفَرًا ﴿٨٦﴾

27. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เผาไหม้
นั้นคืออะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرًا ﴿٨٧﴾

28. มันจะไม่เหลืออะไรเลย และมันจะไม่ปล่อย
ผู้ใดให้คงเหลือไว้ (เช่นกัน)

لَا تَبْقَى وَلَا تَذَرُ ﴿٨٨﴾

29. มันจะเผาไหม้ผิวหนังจนเกรียมดำ¹

لَوَاثِمَةٌ لِّلنَّارِ

30. เหนือมันมีมะลาอิกะฮ์สิบเก้าท่าน²

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

31. และเรามีได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นยามเฝ้าประตูนรก นอกจากมะลาอิกะฮ์เท่านั้น และเรามีได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้ เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา³ เพื่อ

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَدُوَّهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِيحَ الَّذِينَ آؤُتُوا وَكَتَبَ وَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْنَا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ آؤُتُوا وَكَتَبَ وَالتَّوْمُونَ وَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرْسٌ وَالكُفْرُونَ

¹ ใหลมุฮัมมัดจงปล่อยข้าไว้กับคนเลวทรมานต่ำช้าคนนี้เถิด ข้าจะจัดการกับเขาเอง นักตีฟซึรกล่าวว่า อายาตเหล่านี้ถูกประทานลงมาเพราะ อัลละลิต อิบดุล มุหิเราะฮ์ ซึ่งเป็นผู้นำคนสำคัญของกูเรช ซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้เขาได้รับนิอมะฮ์ในศุนยาน้อย่างมากมาย ทั้งทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน เขามีสวนผลไม้อย่างมากมาย เก็บเกี่ยวผลของมันทั้งฤดูร้อนและฤดูหนาว แต่เขาก็เผลอต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 11 ถึง 30 เป็นดาร์สของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ทรงกล่าวประณามถึงพฤติกรรมของอัลละลิต และการลงโทษของพระองค์ที่จะประสบแก่เขา และเป็นคำกล่าวของอัลละลิตที่มีต่อท่านนะบี คือลลิลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม อะบูบัร อัลญะฮาลียะฮ์กล่าวไว้ในหนังสืออัยฮ์ชะรุดตะฟาฮีรว่า สาเหตุแห่งการประทานอัลอายาตเหล่านี้เป็นที่ทราบกันดีว่า พวกเขาได้กล่าวหาอัลละลิตว่า เขาเอนเอียงไปกับศาสนาของมุฮัมมัด เมื่ออัลละลิตได้ยินเช่นนั้นก็ปฏิเสธและสาบาน พวกเขาจึงขอร้องให้เขากล่าวคำฯ หนึ่งเกี่ยวกับอัลกุรอานเพื่อให้ชาวอาหรับหันห่างออกจากมุฮัมมัด และสิ่งที่เขาเรียกร้องเชิญชวน อัลละลิตจึงไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์คือลลิลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม ขณะที่ท่านกำลังละหมาดและอ่านอัลกุรอานในเวลาละหมาด แล้วเขาก็ได้ใคร่ครวญและคาดคะเนตามอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งไว้ในอัลอายาตเหล่านี้ แล้วเขาก็ได้กล่าวคำพูดที่ปฏิเสธศรัทธาว่า นี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นมายากลที่ลึบทอดกันมา นี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นคำพูดของปญุชน หลังจากที่เขาได้เคยกล่าวถึงอัลกุรอานไว้ว่า ฉันขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ว่า อัลกุรอานนั้นเป็นคำกล่าวที่อ่อนหวานนุ่มนวลและเป็นคำพูดที่สูงส่งไม่มีสิ่งใดเหนือกว่า เมื่อพวกเขาได้ยินเขากล่าวเช่นนั้นก็กล่าวว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ กลุ่มชนของท่านจะไม่พอใจท่านเป็นแน่ฯ จนกว่าท่านจะพูดเป็นอย่างอื่น แล้วเขาก็กล่าวว่า ปล่อยให้ฉันใคร่ครวญก่อน แล้วเขาก็ใคร่ครวญตามอัลอายาตได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งได้ถูกประทานลงมาเพราะเหตุการณ์ดังกล่าวตั้งแต่อายะฮ์ที่ 11 ถึงอายะฮ์ที่ 30

² คือยามเฝ้าประตูนรกที่ได้ถูกมอบหมายนั้นมี 19 ท่าน เป็นผู้ที่แข็งแกร่ง

³ เป็นการยืนยันอีกว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา มิได้แต่งตั้งยามเฝ้าประตูนรกเป็นมนุษย์แต่เป็นมะลาอิกะฮ์เท่านั้น เพราะพวกเขาเป็นป่าวที่ไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา และเรามีได้กำหนดจำนวนของมะลาอิกะฮ์ เช่นนั้นเว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบและทำให้พวกมุซริกทั้งหลายโดยเป็นเหตุทำให้พวกเขาเขยยันและกล่าวว่า พวกท่านทุกหนี่งร้อยคนไม่มีความสามารถละหรือที่จะจุมโจมมะลาอิกะฮ์หนึ่งในงานนั้นแล้วพวกท่านก็ออกมาจากนรก

บรรดาอะฮ์ลุลกิตาบจะได้เชื่อมั่น และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธา และบรรดาอะฮ์ลุลกิตาบรวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่ต้องสงสัย¹ และเพื่อบรรดาผู้ในหัวใจของพวกเขามีโรค อีกทั้งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงประสงค์อะไรด้วยอุปมานี้ เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้หลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีผู้ใดรู้จำนวนไพร่พลของพระเจ้าของเจ้า นอกจากพระองค์ และนี่มิใช่อื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์²

32. เปล่าเลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์

33. ขอสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันคล้อยไป

مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَن يَشَاءُ وَمَا يُغْلِبُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ
لِّلنَّبِيِّينَ

كَلَّا وَالْقَمَرِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَدْبِرُ

¹ ในการแต่งตั้งมะลาอิกะฮ์เป็นนยามเฝ้าประตูนรกก็เพื่ออะฮ์ลุลกิตาบจะได้มีความเชื่อมั่นถึงความมีศักดิ์ของท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม และว่าอัลกุรอานนี้มาจากอัลลอฮ์เพราะเขาได้พบเห็นจำนวนดังกล่าวนี้มาแล้วในคัมภีร์ของพวกเขา และเพื่อให้บรรดามุอมีนผู้ศรัทธาเพิ่มพูนการศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ ตามที่พวกเขาได้พบเห็นข่าวคราวที่เป็นความจริงของนะบีมุฮัมมัดของเขา คือลลลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม และการยอมจำนนของพวกเขาต่อสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าที่อัลกุรอานได้บอกกล่าวซึ่งสอดคล้องกับคัมภีร์อัลเตวารอฮ์และอัลอินญีล และเพื่อที่อะฮ์ลุลกิตาบและบรรดามุอมีนจะไม่ต้องสงสัยในจำนวนของมะลาอิกะฮ์ดังกล่าวนั้น ประโยคนี้เป็นการย้ำในประโยคก่อน เพราะเมื่อมีกล่าวถึงการเชื่อมั่นก็ต้องกล่าวถึงการปฏิเสธความสงสัยให้หมดสิ้นไป

² เรายังได้แต่งตั้งจำนวนของมะลาอิกะฮ์ 19 ท่าน เว้นแต่เพื่อให้บรรดาผู้ในหัวใจของพวกเขามีความสงสัยและนิฟาก และพวกกุฟฟารมักกะฮ์จะกล่าวว่า ด้วยจุดประสงค์อันใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ต่อคำกล่าวอันแปลกประหลาดนี้ ทำไมจึงชูพวกเราด้วยนรกและนยามเฝ้าประตูนรกจำนวน 19 ท่าน พระองค์จึงตอบพวกเขาว่าเช่นเดียวกับที่อัลลอฮ์ทรงให้อะบูญะฮัลและสหายของเขาหลงทาง อัลลอฮ์ก็จะให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทางจากการอีมานและการฮิตายะฮ์ และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์จะชี้แนะทางแก่เขา และไม่มีผู้ใดจะสามารถล่วงรู้จำนวนไพร่พลและความเกรียงไกรของไพร่พล นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก และนรกตามที่ได้กล่าวมานั้นมิใช่อื่นใดแต่เพื่อเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์เพื่อให้รำลึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์และเพื่อให้พวกเขามีความกลัวต่อการลงโทษของพระองค์

34. ขอสาบานด้วยยามเช้าเมื่อมันทอแสง

وَالصُّبْحِ إِذَا سَفَرًا ﴿٧٤﴾

35. แท้จริงรกรกนั้นแน่นอนเป็นหนึ่งในความ
หายนะอันใหญ่หลวง

إِنَّمَا لِإِنْدَى الْكُبْرِ ﴿٧٥﴾

36. เพื่อเป็นการเตือนสำหรับแก่มนุษย์

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٧٦﴾

37. สำหรับผู้ที่ประสงคิในหมู่พวกเจ้าจะรุดหน้า
(ไปสู่ความดี) หรือจะรังท้าย (เพื่อกระทำความ
ชั่ว)¹

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٧٧﴾

38. แต่ละชีวิตย่อมถูกค้ำประกันกับสิ่งที่มัน
ชวนชวายเป็น

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٧٨﴾

39. ยกเว้นบรรดาผู้อยู่เบื้องขวา

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٧٩﴾

40. อยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย พวกเขาจะ
ได้ตามซึ่งกันและกัน

فِي جَنَّاتٍ يَسَّرَ لَهَا فِيهَا

41. เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด

عَنِ الْمَعْرُوبِينَ ﴿٨٠﴾

42. อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้²

مَا سَأَلَكَ فِي سَفَرٍ ﴿٨١﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยดวงจันทร์และเวลากลางคืนเมื่อมันคล้อยไปและยามเช้าเมื่อมันทอแสงว่ารกรกนั้นเป็นสัญญาณอันหนึ่งแห่งความหายนะอันยิ่งใหญ่เพื่อเป็นการเตือนถึงการลงโทษที่จะเกิดขึ้นแก่มนุษย์ทำไมพวกเขาจึงเอียงหยันและปฏิเสธไม่ยอมเชื่อ เป็นข้อเตือนสำหรับผู้ประสงคิในหมู่พวกเจ้าว่าจะได้รับแรงไปสู่การจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์และผู้ประสงคิจะรังท้ายในการฝ่าฝืนอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์

² คือทุกชีวิตนั้นย่อมผูกพันกับผลงานที่เขาได้กระทำไว้ในโลกศุนยา เว้นแต่กลุ่มทางขวา คือบรรดามุอิมินที่มีความสุขเพราะพวกเขาได้สามารถปลดเปลื้องตัวของพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษด้วยการศรัทธาและการจงรักภักดีเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ พวกเขาจะมีความสุขอยู่ในสวนสวรรค์และได้ตามซึ่งกันและกันถึงสภาพของบรรดาผู้กระทำความผิดที่อยู่ในนรกว่า ด้วยเหตุอันใดเล่าที่ทำให้พวกท่านเข้าไปอยู่ในนรก การถามนี้เป็นการดูถูกและเหยียดหยันเพราะเขารู้ดีถึงสาเหตุอันแท้จริงแล้ว

43. พวกเขาบอกว่า เรามีได้อยู่ในหมู่ผู้ทำ
ละหมาด

قَالُوا لَازَلْنَا مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٧٣﴾

44. เรามิได้ให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน

وَلَا نَزَلْنَا لَهُمُ الْطِيَلَةَ ﴿٧٤﴾

45. และพวกเราเคยมัวสุมอยู่กับพวกที่มัวสุม

وَكَانُوا خَوْضًا مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٧٥﴾

46. และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน

وَكَانُوا كَذِبًا يَوْمَ الدِّينِ ﴿٧٦﴾

47. จนกระทั่งความตายได้มาเยือนเรา¹

حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ ﴿٧٧﴾

48. ดังนั้นการชะฟาอะฮ์ของบรรดาผู้มีชะฟา-
อะฮ์จะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขา²

فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٧٨﴾

49. ดังนั้นเกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา โดยที่พวก
เขาผินหลังออกห่างจากการเตือนสติ³

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرِ وَمُعْرِضِينَ ﴿٧٩﴾

50. ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลาเปรี้ยวที่ตื่น
ตระหนก

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٨٠﴾

51. หนีจากเสือสิงห์⁴

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٨١﴾

¹ บรรดาผู้กระทำความผิดที่อยู่ในนรกจะกล่าวตอบว่า พวกเขาได้กระทำความผิดที่ใหญ่ยิ่งคือการทิ้งละหมาดไม่บริจาคน้ำชะฟาอะฮ์ มัวสุมอยู่กับคนเลว และปฏิเสธวันกียามะฮ์ว่าไม่มีการชำระและการตอบแทน ในการกระทำความผิดดังกล่าวนั้นพวกเขาก็มิได้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวจนกระทั่งความตายได้มาถึงเรา แล้วพวกเขาก็ต้องมารับเคราะห์กรรมดังที่ได้เห็นอยู่ขณะนี้

² ดังนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใดช่วยพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ถึงแม้ว่าชาวโลกทั้งมวลจะมาช่วยเหลือพวกเขาก็ตาม การชะฟาอะฮ์ของพวกเขาก็จะไม่ได้รับการตอบรับ

³ ทำไมพวกมุชริกีนเหล่านั้นจึงผินหลังออกห่างจากอัลกุรอานและอายาตต่างๆ และสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในอัลกุรอาน เช่น คำแนะนำสั่งสอนและการชี้แนะไปสู่ความดี

⁴ เปรียบเสมือนว่าพวกกัฟรเหล่านั้นเป็นลาเปรี้ยวที่ตื่นตระหนกวิ่งหนีเสือสิงห์เพราะความกลัว

52. แท้จริงแล้วทุกคนในหมู่พวกเขาต้องการ
ที่จะมีแผ่นกระดาษกางแผ่ยื่นมาให้แก่เขา

لَا يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مَنشُورَةً ﴿٧٢﴾

53. ไม่เลยทีเดียว ทว่า พวกเขาไม่เกรงกลัววัน
ปรโลกต่างหาก¹

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٧٣﴾

54. เปล่ามิได้ แท้จริงนั่นคือข้อเดือนสติ

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٧٤﴾

55. ฉะนั้นผู้ใดประสงค้เขาก็จะจดจำรำลึกไว้

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٧٥﴾

56. และพวกเขาจะไม่จดจำรำลึกได้ เว้นแต่
อัลลอฮ์จะทรงประสงค้ พระองค์เท่านั้นคือ
พระเจ้าแห่งการยำเกรง และพระเจ้าแห่งการ
ให้อภัย²

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى
وَأَهْلُ الْغَفْرِ ﴿٧٦﴾

¹ แต่ว่าทุกคนในหมู่กระทำความผิดเหล่านั้นมีความโลภที่จะให้มีคัมภีร์จากอัลลอฮ์ถูกประทานมาให้แก่เขาเช่นเดียวกับที่ได้ถูกประทานให้แก่มุฮัมมัด คืออัลลอฮ์จะส่งคัมภีร์ลงมาแก่พวกเขา ไม่เลยทีเดียว กับความโลภของพวกเขาเหล่านั้น แต่ทว่าความจริงนั้นพวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อมั่นต่อการฟื้นคืนชีพและการชำระบัญชี พวกเขาไม่ศรัทธาต่อความบรมสุขและการลงโทษ

² เปล่าเลย แท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นพระธรรมคำสั่งสอนที่มีความหมายลึกซึ้งจับใจ ซึ่งจะเป็นข้อเดือนสติแก่พวกเขาหากพวกเขาประสงค้ที่จะแสวงหาความสุขให้แก่ตัวของพวกเขาเอง ดังนั้นผู้ใดประสงค้ที่จะยึดถือเป็นข้อเดือนสติก็จงจดจำนำเอาไปเป็นประโยชน์เถิด แต่พวกเขาจะไม่ได้เป็นข้อเดือนสติเว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค้ให้แก่พวกเขาได้รับอิติยาเซฮ์ แล้วพวกเขาก็จะได้รับเป็นข้อเดือนสติและเป็นบทเรียนต่อไป เพราะพระองค์คือพระเจ้าเพื่อแก่การยำเกรง เพราะความยิ่งใหญ่แห่งอำนาจของพระองค์ และความเจ็บแสบแห่งการลงโทษของพระองค์ และพระองค์คือพระเจ้าเพื่อแก่การอภัยแก่บรรดาผู้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวและบรรดาผู้ที่ให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์ มีรายงานหะดีษจากอะฮ์ล ร่อฎิยัลลอฮ์ฮุดีน กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ได้อ่านอายะฮ์นี้ “พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าแห่งการยำเกรงและพระเจ้าแห่งการให้อภัย” แล้วท่านได้กล่าวว่า พระเจ้าของพวกท่านตรัสว่า “ข้าคือพระเจ้าที่ได้รับการยำเกรง ดังนั้นผู้ใดยำเกรงต่อข้า และเขาไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระเจ้าร่วมกับข้า ข้าก็คือพระเจ้าที่อภัยให้แก่เขา”

(75) ซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 40 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์ เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงเรื่อง “การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน” ซึ่งเป็นรูกุนหนึ่งของหลักการศรัทธา และได้เน้นโดยเฉพาะถึงวันกียามะฮ์ และความน่ากลัวของวันนั้น ยามอวสานและความยากลำบากของเวลานั้น สภาพของมนุษย์ขณะใกล้จะตาย และสิ่งที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบในโลกอาคิเราะฮ์ ซึ่งความยากลำบากและความเหนื่อยยาก ด้วยเหตุนี้จึงถูกขนานนามว่าซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์ “การฟื้นคืนชีพ”

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานต่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และต่อชีวิตที่ประณามตนเองว่า การฟื้นคืนชีพนั้นเป็นความจริงไม่มีข้อสงสัยใดๆ เลย

“ข้าขอสาบานต่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง มนุษย์คิดหรือว่าเราจะไม่รวบรวมกระดูกของเขา เปล่าเลย! เราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของวันอันน่ากลัววันนั้น ซึ่งจะทำให้ดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด สายตาจะเหลือกลาน และบรรดาสິงที่ถูกรังและมนุษย์จะถูกมารวมไว้เพื่อการคิดบัญชีและการตอบแทน

“และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน วันนั้นมนุษย์จะกล่าวขึ้นว่า ไหนเล่าทางหนี เปล่าเลย ไม่มีที่พึ่งพิงดอก ในวันนั้นยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือที่พึ่งอันสงบสุข”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความเอาใจใส่ของท่านรอซูลด้วยการจดจำอัลกุรอานขณะที่ญิบรีลได้อ่านให้แก่ท่าน ท่านรอซูล คือลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิม ได้ใช้ความพยายามให้การติดตามญิบรีล ท่านได้กระดิกลิ้นของท่านพร้อมกับเขาเพื่อจะจดจำสิ่งที่ญิบรีล

ได้อ่านให้แก่ท่าน อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงมีบัญชาให้ท่านฟังการอ่านของญิบรีลเสียก่อน และอย่าได้ด่วนกระตือรือร้นเสียก่อน

“เจ้าอย่ากระตือรือร้นของเจ้าเนื่องด้วยอัลกุรอาน เพื่อเจ้าจะรีบเร่งจดจำ แท้จริงหน้าที่ของเราคือการรวบรวมอัลกุรอาน (ให้อยู่ในทรงอกของเจ้า) และการอ่านเพื่อให้อัดจำ ดังนั้นเมื่อเราอ่านอัลกุรอาน เจ้าก็จงติดตามการอ่านนั้น แล้วหน้าที่ของเราคือการอธิบายอัลกุรอาน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแบ่งมนุษย์ในวันกียามะฮ์ออกเป็นสองพวก คือ พวกที่มีความสุขสำราญ และพวกที่มีความทุกข์ระทม สำหรับบรรดาผู้ที่มีความสุขสำราญนั้น ใบหน้าของพวกเขาจะเบิกบานมีประกายออกมาเป็นรัศมี พวกเขาจะมองไปยังพระเจ้า ญัลละวะอะลา ส่วนบรรดาผู้ระทมทุกข์ใบหน้าที่พวกเขาจะมีมืดมน ความต่ำต้อยและความเศร้าสลดจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

“ในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเบิกบานจ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน และในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเศร้าสลด มันคิดว่า ความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของบุคคลขณะใกล้จะตาย โดยที่ความหวาดหวั่นและความยากลำบากจะปรากฏขึ้น มนุษย์จะพบกับความคับแค้นและความทุกข์ยากอย่างที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย

“เปล่าเลย เมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงคอหอย และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้นขึ้นเหมือนเดิมและเขามั่นใจว่า แท้จริงเขาต้องจากไป และเขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง (เพราะความกลัว) วันนั้นจะมีการนำพาไปยังพระเจ้าของเขา เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่นและไม่ละหมาด แต่เขาปฏิบัติและผินหลังกลับ แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวกของเขาอย่างหยิ่งยโส”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการยืนยันถึงการชุมนุมและกลับไปเกิดอีกครั้งหนึ่งด้วยหลักฐานและข้อพิสูจน์ทางด้านสติปัญญา

“มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ เขามีได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่พุ่งออกมากระนั้นหรือ แล้วเขามีได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์ แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่เป็นเพศชายและเพศหญิง ดังนั้นพระองค์จะไม่สามารถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ข้าขอสาบานต่อวันกียามะฮฺ
2. และข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง¹
3. มนุษย์คิดหรือว่า เราจะไม่วบรวมกระดูก
ของเขากระนั้นหรือ²
4. แน่หนอนทีเดียว เราสามารถที่จะทำให้ปลาย
นิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
5. แต่ว่ามนุษย์นั้นประสงค์ที่จะทำความชั่ว
6. เขาถามว่า เมื่อใดเล่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพ
(จะเกิดขึ้น)³
7. แต่เมื่อสายตามืดมัว

لَا أُقِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝

وَلَا أُقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝

أَحْسَبُ الْإِنْسَانَ أَنْ نَجْمَعَّ عِظَامَهُ ۝

بَلْ نَقْدِرُونَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ۝

بَلْ يُهْدِئُ الْإِنْسَانُ لِنَفْسِهِ أَفَأَمَّا ۝

يَسْتَلْ أَيَّامًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝

فَأَدْرِقْ أَبْصُرُ ۝

¹ ข้าขอสาบานต่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพ วันแห่งการชำระบัญชีและการตอบแทน และข้าสาบานต่อชีวิตที่
ศรัทธายำเกรงซึ่งมันประณามตนเองที่ไม่จงรักภักดีและกระทำความชั่ว

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานต่อวันกียามะฮฺ เพราะความยิ่งใหญ่และความน่ากลัว และทรงสาบานต่อ
ชีวิตที่ประณามตนเองในความบกพร่องที่มีต่ออัลลอฮ์ และมันขอกอภัยโทษและสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว
พร้อมกับจงรักภักดีและกระทำความดี คำว่ามนุษย์ในที่นี้หมายถึงมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธาปฏิเสธการฟื้น
คืนชีพว่าเราไม่สามารถที่จะรวบรวมกระดูกของเขาหลังจากที่มันได้กระจัดกระจายกระนั้นหรือ? นักดัดฟิร
กล่าวว่าอายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเพราะ “อะดีย อิบน์ ร็อบีอะฮฺ” ได้มาหาท่านรอสูลุลลอฮ์ คือลัลล
ฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม เพื่อถามเกี่ยวกับเรื่องของวันกียามะฮฺ เมื่อท่านรอสูลได้บอกแก่เขาแล้วเขาก็ไม่เชื่อ
อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบเขาว่า แน่หนอนเราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วของเขา ซึ่งเป็นนิ้วส่วนเล็ก
ที่สุดให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ แต่ว่ามีมนุษย์ยังคงยืนยันกรานที่จะกระทำความชั่ว ดังนั้นเขาจึงปฏิเสธวัน
กียามะฮฺ และถามว่าเมื่อใดวันแห่งการฟื้นคืนชีพจะเกิดขึ้นเป็นคำถามเชิงเย้ยหยัน

8. และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด

وَحَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾

9. และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾

10. วันนั้นมนุษย์จะกล่าวขึ้นว่าไหนเล่าทางหนี?

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ﴿١٠﴾

11. เปล่าเลย ไม่มีที่พึ่งพิงดอก

كَلَّا لَا وَرَرَ ﴿١١﴾

12. ในวันนั้น ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือที่พักอันสงบสุข

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾

13. วันนั้นมนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ได้กระทำไว้ล่วงหน้าและภายหลัง²

يُنْفِئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ مِمَّا قَدَّمَ وَآخَرَ ﴿١٣﴾

14. เปล่าเลย มนุษย์นั้นเป็นพยานต่อตัวของเขาเอง

بَلَىٰ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾

15. ถึงแม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม³

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرَهُ ﴿١٥﴾

16. เจ้าย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเนื่องด้วยอัลกุรอานเพื่อเจ้าจะรีบเร่งจดจำ

لَا تَحْرَجُكَ يَوْمَئِذٍ لِسَانُكَ لِتَتَعَجَّلَ بِهِ ﴿١٦﴾

¹ เมื่อวันกียามะฮ์ได้เกิดขึ้นสายตาก็จะมืดมัวและหลอนเพราะความกลัว ดวงจันทร์ก็จะมืดลงไม่มีแสง และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกันแสงของมันทั้งสองจะดับวูบลงและนั่นหมายถึงการเปลี่ยนแปลงของจักรวาลซึ่งจะทำให้การมีชีวิตสิ้นสุดลง แล้วมนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า เราจะหนีไปทางไหนดี

² เป็นการตอบปฏิเสธ เมื่อถามถึงทางหนีว่า ไม่มีเลย ไม่มีที่พึ่งพิงสำหรับเขาเลย และก็ไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ และทางกลับของพวกเขานั้นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของเจ้าซึ่งจะให้ที่พำนักแก่เขาบางทีก็สวรรค์หรือนรก เมื่อยามอวสานเกิดขึ้นมนุษย์ก็จะได้รับแจ้งถึงการทำงานของเขที่ได้กระทำไว้เมื่อขณะมีชีวิตอยู่ทั้งดีและชั่ว

³ เมื่อมนุษย์ได้ถูกขอร้องให้พูด เขาจะบอกกล่าวถึงสิ่งที่ได้กระทำไปและเขาพยายามที่จะแก้ตัว แต่อวัยวะก็จะพูดขึ้นเป็นพยานต่อตัวของเขาเอง

17. แท้จริง หน้าทีของเราคือการรวบรวม อัลกุรอาน (ให้อยู่ในทรวงอกของเจ้า) และการอ่านเพื่อให้จดจำ

إِن عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ ﴿٧٥﴾

18. ดังนั้นเมื่อเราอ่านอัลกุรอาน เจ้าก็งติดตามการอ่านนั้น

فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَالْتَمِسْهُ ﴿٧٦﴾

19. แล้วแท้จริงหน้าทีของเราคือ การอธิบาย อัลกุรอาน¹

ثُمَّ إِنِّي عَلَيْنَا لَبَّيْنَهُ ﴿٧٧﴾

20. เปล่าเลย! แต่ว่าพวกเจ้ารักการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

كَلَّا لَئِن لَّمْ يَكُونِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾

21. และพวกเจ้าละทิ้งปรโลก²

وَيَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٧٩﴾

22. ในวันนั้นหลาย ๆ ไบน้าจะเบิกบาน

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّضِرَّةٌ ﴿٨٠﴾

23. จ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน

إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٨١﴾

24. และในวันนั้นหลาย ๆ ไบน้าจะเศร้าสลด

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ كَاسِرَةٌ ﴿٨٢﴾

25. มันคิดว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน³

تَطَّنُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٨٣﴾

¹ คือเจ้า (มุฮัมมัด) อย่ารีบอ่านอัลกุรอานก่อนที่ญิบรีลจะอ่านให้เสร็จสิ้นก่อน โดยเกรงว่าจะลืมบางส่วน แท้จริงเรามีหน้าที่รวบรวมอัลกุรอานให้อยู่ในทรวงอกของเจ้าอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อญิบรีลอ่าน เจ้าจึงฟังและอ่าน และปฏิบัติตามข้อบัญญัติที่มีอยู่ในนั้น แล้วเราก็จะชี้แจงอธิบายแก่เจ้าถึงข้อขัดข้องที่เกี่ยวกับความหมาย

² ซ้ำก่อน โอ้พวกมุชริกีนเอ๋ย บัญหามีใช้อยู่ที่พวกเจ้ากล่าวอ้างว่า ไม่มีกการฟื้นคืนชีพ ไม่มีกการชำระบัญชี และไม่มีกการตอบแทนดอก แต่มันอยู่ที่พวกเจ้ารักการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาที่สุดยสลาย และไม่มีสนใจต่อโลกอาคิเราะฮ์ที่ยิ่งฮินมากกว่า

³ ในวันกียามะฮ์ มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสองจำพวก คือ คนดีและคนชั่ว สำหรับคนดีนั้นไบน้าของเขาจะเบิกบานฮิมฮัมแจ่มใสมีรัศมีจ้องมองไปยังพระเจ้าของเขาด้วยความสุขใจต่อการพบกับพระเจ้าของเขา โดยได้รับเกียรติให้มองไปยังพระองค์ ส่วนคนช้วนั้นไบน้าของเขาจะหมองคล้ำเศร้าสลด และเขาคิดว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่เขาคือกระดูกสันหลังของเขาจะงอหักอย่างแน่ง ๆ

26. เปล่าเลย เมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงคอหอย
 27. และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้น
 ขึ้นเหมือนเดิม
 28. และเขามั่นใจว่า แท้จริงเขาต้องจากไป
 29. และขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง (เพราะ
 ความกลัว)
 30. วันนั้น จะมีการนำพาไปยังพระเจ้าของเจ้า
 31. เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่น และไม่ละหมาด
 32. แต่เขาปฏิเสธและผินหลังกลับ¹
 33. แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวก
 ของเขาอย่างหยิ่งยโส
 34. ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วก็ความวิบัติ
 จึงมีแต่เจ้าเกิด

كَلَّا إِذَا لَمَسْتِ التَّرَاقِي

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

وَعَلَىٰ أَنفُسِهِمُ الرِّقَابُ

وَاللَّفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَطِنُ

أُولَٰئِكَ فَأُولَٰئِكَ

¹ โอ้มนุษย์เอ๋ย จงมองดูตัวเจ้าขณะที่วิญญาณกำลังจะออกจากร่าง ผู้ที่มาเยี่ยมและญาติพี่น้องของเจ้า จะกล่าวกันว่า มีใครเล่าจะช่วยเขาให้พ้นจากสภาพเช่นนี้ได้ และเจ้าก็มั่นใจว่า เจ้าจะต้องจากโลกนี้จาก ญาติพี่น้องของเจ้าขณะนั้นอันเนื่องมาจากความกลัวขาข้างขวาก็จะทับขาข้างซ้ายของเจ้า และจงดูซิว่า หลังจากนั้นญาติพี่น้องของเจ้าจะพาเจ้าไปไหน สำหรับร่างของเจ้า พวกเขา ก็จะพาไปยังหลุมฝังศพเพื่อ เอาดินกลบเจ้า ส่วนวิญญาณของเจ้าก็จะไปยังพระเจ้าของเจ้าเพื่อตัดสิน เพราะเจ้าได้ปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของพระองค์ เจ้าไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานและไม่ละหมาด เจ้าปฏิเสธไม่เชื่อฟังอัลกุรอานและผิน หลังให้กับการอิमान นี่คือสภาพของมนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาก่อนที่วิญญาณจะออกจากร่างของเขา

35. แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด¹

مُّمَّا أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٧٥﴾

36. มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٧٦﴾

37. เขามีได้เป็นหน้ากามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมากระนั้นหรือ

أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُُمِئِنُ ﴿٧٧﴾

38. แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงบังเกิด แล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์

مُّمَّا كَانَ عَلَقَةً فَطَلَقَ فُسْوَىٰ ﴿٧٨﴾

39. แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง

جَعَلْنَا مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٧٩﴾

40. ดังนั้น พระองค์จะไม่สามารที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ²

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٨٠﴾

¹ ส่วนสภาพของเขาในโลกคุณยานั้น เขาเดินอย่างองอาจอวดใหญ่อวดโตเหยียงโส ดังนั้นความวิบัติความหายนะจงประสบแก่เจ้าเกิดในโลกคุณยา และความวิบัติจึงประสบแก่เจ้าในโลกอาคิเราะฮ์เกิด มีรายงานกล่าวว่า ท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ได้กล่าวกับอะบูญะฮ์ว่า “ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด” อะบูญะฮ์ได้กล่าวว่า “โอ้มุฮัมมัด ท่านสัญญากับฉัน ท่านอยู่ฉนั้นหรือ วิลลอฮิ ท่านและพระเจ้าของท่านไม่สามารถที่จะทำกับฉันได้หรือ วิลลอฮิ ฉนั้นแหละเป็นผู้ที่มีอำนาจในละแวกนี้” ต่อมาอะบูญะฮ์ได้ถูกฆ่าตายที่สมรภูมิมัดรยอน่าทุเรศที่สุด

² มนุษย์จะคิดหรือว่าเขาจะถูกทอดทิ้งไว้โดยปราศจากการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระบัญชีและไม่มีการตอบแทนกระนั้นหรือ มนุษย์ไม่คิดบ้างเลยหรือว่า เขามีได้เคยเป็นหน้ากามหยดหนึ่งจากน้ำที่นํารังเกียจที่พุ่งเข้าสู่มดลูกดอกหรือ แล้วเขาก็ได้กลายเป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่งต่อมาอัลลอฮ์ได้ทรงสร้างเขาให้เป็นรูปมีสัดส่วนที่สมบูรณ์แล้วทรงทำให้มนุษย์นี้ให้เป็นสองเพศ คือเพศชายและเพศหญิงด้วยเดชานุภาพของพระองค์ นั่นคือฮาดุ้ท้ของมนุษย์ ดังนั้นเป็นการสมควรแล้วหรือที่มนุษย์ผู้อ่อนแอนี้จะเหยียงโสต่อการจงรักภักดีแต่อัลลอฮ์ พระเจ้าผู้ให้บังเกิดทรงปรีชาญาณ จะไม่สามารถละหรือที่จะทรงให้บังเกิดมนุษย์อีกครั้งหนึ่งหลังจากเขาได้ตายไปแล้ว แน่นอนที่เดียวพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกอย่าง มีรายงานว่า เมื่อท่านนะบีคือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ได้อ่านอายะฮ์นี้ ท่านจะกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ท่าน โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แน่นอนที่เดียว

(76) ซูเราะฮ์ อัลอินซาน

เป็นบัญญัติมะคะนียะฮ์ มี 31 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอินซาน

ซูเราะฮ์ อัลอินซาน หรือซูเราะฮ์ อัลดะฮิรี เป็นซูเราะฮ์มะคะนียะฮ์ที่กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮ์ โดยเฉพาะกล่าวถึงความสุขสำราญของบรรดาผู้ยำเกรงมีธรรมซึ่งพำนักอยู่อย่างถาวรในสวนสวรรค์อันบรมสุข บรรยากาศของซูเราะฮ์เกือบจะเป็นบรรยากาศของซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ที่ให้ข้อชวนคิดสำนวนและเรื่องต่างๆ

ซูเราะฮ์ ได้เริ่มชี้แจงถึงเดขานุภาพของอัลลอฮ์ในการสร้างมนุษย์ในหลายขั้นตอน และเตรียมให้เขาเพื่อรับหน้าที่ที่จะถูกมอบหมายในเรื่องของการทำอิบาดะฮ์ชนิดต่างๆ โดยอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงให้เขามีประสาทความรู้สึกร่างกายต่างๆ เช่น การได้ยิน ได้เห็น ฯลฯ

“แน่นอน กาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์ เมื่อเขามิได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยินเป็นผู้ได้เห็น”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความสุขสำราญที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่เขาในโลกอาคิเราะฮ์สำหรับชาวสวรรค์ “แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะได้ดื่มจากแก้วน้ำซึ่งผสมด้วยการบูรหอม”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของบรรดาผู้ที่มีความสุขอย่างละเอียดพอสมควร โดยกล่าวถึงพวกเขาในการปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา การให้อาหารแก่ผู้ยากจนโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ การกลัวจากการลงโทษของอัลลอฮ์ และกล่าวว่าแท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลาได้ทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาจากวันที่มีแต่ใบหน้าบูดบึ้ง “พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งสาบาน และกลัวต่อวันหนึ่งที่มีความ

ชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่วและพวกเขาให้อาหารเนื่องด้วยความรักต่อพระองค์ แก่คนยากจน เด็กกำพร้าและเชลยศึก (พวกเขากล่าวว่า) แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่านโดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เรามิได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด”

หลังจากได้กล่าวถึงคุณลักษณะของบุคคลเหล่านั้นแล้ว ซูเราะฮ์ได้พูดถึงถึงสิ่ง ที่พวกเขาจะได้รับจากอัลลอฮ์ เช่น การตอบแทนและการได้รับเกียรติในสถานที่ที่ พำนักและสิ่งที่อัลลอฮ์จะประทานให้แก่พวกเขา เช่น เมตตากรุณาและความโปรด ปรานในวันแห่งการตอบแทน “และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาด้วยสวน สวรรค์และอาภรณ์ไหมแพรว เนื่องเพราะพวกเขาอดทน นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้ นวมยาวในสวนสวรรค์ พวกเขาจะไม่พบเห็นแสงอาทิตย์และความหนาวเหน็บและ ร่มเงาของสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้ม ต่ำลงมาใกล้พวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวต่อไปถึงความสุขสำราญของชาวสวรรค์ในเรื่องการกินการดื่ม ของพวกเขา เครื่องแต่งกายของพวกเขา และคนรับใช้ของพวกเขาที่วันเวียนรับใช้ พวกเขาในยามเช้าและยามเย็น “และมีภานะที่ทำด้วยเงินและแก้วน้ำที่ทำด้วย แก้วใสถูกวนเวียนรอบๆ พวกเขา แก้วที่ทำด้วยเงินโดยพวกเขาจะเต็มมันตามสัดส่วน ที่พวกเขาต้องการ และในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากแก้วน้ำซึ่งผสม ด้วยขิงในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุที่มีชื่อว่า ซัลสะบิล และมีเด็กวัยรุ่นวนเวียนรอบๆ พวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงว่า อัลกุรอานที่เป็นข้อตกเตือนสติแก่ผู้ที่มีจิตใจ ใคร่ครวญหรือผู้ที่มีความคิดเห็นที่ฉลาดสุขุมซึ่งต้องการแสงสว่างจากอัลกุรอาน “แท้จริง นี่คือข้อเตือนสติ ดังนั้นผู้ใดต้องการก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ พระองค์จะทรงให้ผู้ทีพระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ ความเมตตาของพระองค์ แต่บรรดาผู้ธรรมนั้นพระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอัน เจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. แน่หนอนกาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่
มนุษย์ เมื่อเขามีได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย
2. แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยด
หนึ่ง เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำ
ให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น
3. แท้จริงเราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว
บางที่เขาก็เป็นผู้กตัญญู และบางที่เขาก็เป็นผู้
เนรคุณ¹
4. แท้จริงเราได้เตรียมโชตตรวน และกุญแจมือ
และไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา²
5. แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้น จะได้ดื่ม
จากแก้วน้ำ ซึ่งผสมด้วยการบูรหอม
6. เป็นตาน้ำพุที่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์จะได้ดื่ม
พวกเขาทำให้มันพวยพุ่งออกมาอย่างล้นเหลือ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَقْبَلُ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَ مِنْ الْذَهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا
مَذْكُورًا ﴿١﴾

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ
سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا
وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُورًا ﴿٥﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

¹ คือ เวลาอันยาวนานได้ผ่านพ้นไปโดยที่มนุษย์ยังมิได้ปรากฏเป็นตัวตนและมีได้มีการกล่าวขวัญถึงกันเลย เพราะความไร้ค่า และความอ่อนแอของเขา อัลลอฮ์ ตอะลา ทรงกล่าวถึงมนุษย์ว่า พระองค์ทรงสร้างเขามาจากน้ำที่นารังเกียจคือน้ำอสุจิ ซึ่งได้พุ่งออกจากกระดุกสันหลังของผู้ชายเข้าไปผสมกับน้ำของผู้หญิงในมดลูกของเธอ และจากนั้นก็ได้กลายมาเป็นมนุษย์ผู้ประหลาด เพื่อเราจะได้ทดสอบเขาด้วยบัญญัติศาสนา ซ็อไซ้อ์ห้ามเพื่อคว่ำเขาจะเป็นผู้กตัญญูหรือผู้ชอกช้อ และเราได้ให้เขามีสติปัญญา แยกแยะคือมีประสาทฟังและเห็น ซึ่งหมายถึงการมีความเข้าใจและแยกแยะ และเราได้ชี้แนะทางที่ถูกต้องและการหลงผิด ความดีและความชั่วด้วยการส่งบรรดาราอูซูลมา และประทานคัมภีร์ทั้งหลายเพื่อให้พิจารณาใคร่ครวญแล้ว

² สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้กระทำความผิด เราได้เตรียมโชตตรวนไว้สำหรับมัดกับเท้าของพวกเขา และกุญแจมือล่ามไว้กับต้นคอ และโยนเข้าสู่กองไฟที่กำลังลุกโชติช่วง

7. พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งดียัสบาบ และกลัวต่อวันหนึ่งที่มีความชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว¹

يُؤْفُونَ بِأَلَّذِي ذُرِّيَّتَاهُمْ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧٦﴾

8. และพวกเขาให้อาหารเนื่องด้วยความรักต่อพระองค์แก่คนยากจน เด็กกำพร้าและเชลยศึก

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٧٧﴾

9. (พวกเขาบอกว่า) แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่าน โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เรามิได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด

إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لِرِجَاءِ اللَّهِ لَا نُؤْتِيكُمْ بِهِ أَجْرًا وَلَا شُكْرًا ﴿٧٨﴾

10. แท้จริงเรากลับต่อพระเจ้าของเรา ซึ่งเป็นวันแห่งหน้ันคือขมวดและแสนสาหัส²

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا ﴿٧٩﴾

11. ดังนั้นอัลลอฮ์จะทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น และจะทรงให้พวกเขาพบกับความสดชื่นและความปิติ

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعَهُمْ نُصْرَةً وَسُرُورًا ﴿٨٠﴾

¹ สำหรับบรรดามุอิมินผู้ศรัทธา ผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ พวกเขาจะได้ดื่มเหล้าที่ผสมด้วยการบูรบรรจุไว้เต็มแก้ว ซึ่งเป็นน้ำที่มีกลิ่นหอมและค่ามากที่สุด การบูรเป็นชื่อของตาน้ำในสวนสวรรค์ไหลออกมาเป็นลำธารซึ่งบรรดาปวงบ่าวที่ดีคือผู้ศรัทธาและมีความยำเกรงใช้สำหรับดื่ม บรรดาปวงบ่าวที่มีลักษณะดังกล่าวนั้นเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามคำนั้นสัญญาและสั่งดียัสบาบในการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ในการมีชีวิตของพวกเขาที่มีความกลัวต่อวันชำระบุญบาป วันแห่งการลงโทษในวันนั้นความชั่วร้ายของมันจะแผ่กระจายไปทั่วทุกหนแห่ง

² กระนั้นก็ตีปวงบ่าวผู้ศรัทธาเหล่านั้นยังได้ให้อาหารแก่คนยากจนอนาถาที่ปราศจากที่พึ่งพาอาศัย เด็กกำพร้าที่ไร้บิดาและเชลยศึกในยามสงคราม ทั้งๆ ที่พวกเขาก็ยังมีความต้องการต่ออาหารเหล่านั้น “และพวกเขาให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตาม” ความจริงเราได้ทำความดีแก่พวกท่านนี้ โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เรามิได้หวังการตอบแทนหรือคำชมเชยใดๆ จากท่านเลย และการที่เราทำเช่นนี้เราหวังว่าอัลลอฮ์จะทรงปกป้องเราให้พ้นจากความกลัวแห่งวันแสนสาหัสซึ่งในหน้าจะบูตบั้งคือขมวดเพราะความตื่นตระหนก

12. และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขา ด้วยสวนสวรรค์ และอาภรณ์ใหม่แพรว เนื่องจากพวกเขาอดทน¹

وَجَزَاءُ بِمَا صَبَرُوا جَنَّاتٍ وَعِوَابًا

13. นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้นุ่มยาวในสวนสวรรค์ พวกเขาจะไม่พบเห็นแสงอาทิตย์ และความหนาวเหน็บ

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

14. และร่มเงาของสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้มต่ำลงมาใกล้พวกเขา²

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ فُتُوحُهَا نَدْوًا

15. และมีภาชนะที่ทำด้วยเงิน และแก้วน้ำที่ทำด้วยแก้วใสถูกวางเวียนรอบๆ พวกเขา

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

16. แก้วที่ทำด้วยเงินโดยพวกเขาจะเต็มมันตามสัดส่วนที่พวกเขาต้องการ³

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا نَدِيرًا

17. และในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากแก้วซึ่งผสมด้วยขิง

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِنْ أَمْحَا نَجِيلًا

¹ บุคคลเหล่านั้น อัลลอฮ์จะทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันที่น่านหวาดกลัว และจะให้ใบหน้าของพวกเขาสดชื่นเบิกบานมีความปิติยินดีและจะทรงตอบแทนพวกเขา อันเนื่องมาจากความอดทนต่อความจงรักภักดีต่อพระองค์ซึ่งสวนสวรรค์อันกว้างใหญ่ไพศาล และให้พวกเขาสวมใส่อาภรณ์ที่ทำด้วยไหมแพรว

² ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะนอนเอกเขนกอยู่บนเตียงหรือเก้าอี้นุ่มยาวที่ประดับด้วยผ้าชนิดพิเศษและม่านอันตระการตา พวกเขาจะไม่พบกับความร้อนและความหนาว เพราะบรรยากาศพอประมาณ ไม่ร้อนไม่หนาวจะมีลมเย็นๆ พัดโชยอยู่ตลอดเวลา ร่มเงาของตนไม่อยู่ใกล้ๆ ตัวพวกเขา ทั้งๆ ที่ไม่มีแสงแดดส่งมาเลย เมื่อเขาต้องการจะกินผลไม้มันก็จะโน้มต่ำลงมาให้พวกเขาเก็บกินตามที่พวกเขาต้องการ

³ คนรับใช้จะวนเวียนให้บริการแก่พวกเขาด้วยภาชนะที่ทำด้วยเงินมีสีขาวคล้ายไข่มุกและภาชนะที่ทำด้วยทองบริสุทธิ์และแก้วน้ำหรือจอกน้ำที่ทำด้วยแก้วใสบางนารัก ภาชนะทุกอย่างที่ให้บริการพวกเขา นั้นจะบรรจอาหารและเครื่องดื่มที่พอเหมาะพอสมควรตามสัดส่วน

18. ในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุที่มีชื่อว่าซัลสะบิล¹

عَيْنَاهَا سَمْنٌ سَلِيلًا ﴿٧٨﴾

19. และมีเด็กวัยรุ่นเวียนรอบๆ พวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย

﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ﴿٧٩﴾﴾

20. และเมื่อเจ้ามองไปยังที่นั่น เจ้าจะพบแต่ความสุข และอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาล²

﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ رَأَيْتَ نِعْمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٨٠﴾﴾

21. บนพวกเขามีอาการนสีเซียวกทำด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ และถูกประดับด้วยกำไลเงิน และพระเจ้าของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ยิ่ง

﴿عَلَيْهِمْ يَاقُوتٌ مُّسَدَّدٌ خَضْرًا وَسَبْرًا مَّطْوًى أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمُ رُبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٨١﴾﴾

22. แท้จริงนี่คือ การตอบแทนแก่พวกเขา และการบากบั่นของพวกเขาเป็นที่ยอมรับด้วยความยินดี³

﴿إِنَّ هَذَا كَانَ لِكُرْجَاهُ وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿٨٢﴾﴾

¹ ในสวนสวรรค์พวกเขาจะได้รับบริการ เครื่องดื่ม คือ เหล้าผสมกับน้ำซึ่งที่มีกลิ่นหอมชวนดื่ม นอกจากนี้ยังมีตาน้ำพุที่มีชื่อว่า ซัลสะบิล เป็นตาน้ำที่มีรสอร่อย

² ในสวนสวรรค์นั้นจะมีเด็กวัยรุ่นที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันไว้สำหรับบริการบรรดามุอิมน์ผู้ศรัทธา เมื่อเจ้ามองเห็นพวกเขาเหล่านั้นเดินเรียงรายกระจายไปทั่วทุกหนแห่งเพื่อบริการชาวสวรรค์ เจ้าจะคิดว่าเขาเหล่านั้นเป็นเสมือนไข่มุกที่เรียงรายเป็นภาพที่สง่างามตระการตา และเมื่อเจ้ามองออกไปเบื้องหน้าและรอบๆ ตัวเจ้าในสวนสวรรค์จะเป็นภาพลักษณะที่อบอุ่นและเบิกบานใจ มันเป็นความสุขที่ไม่อาจจะบรรยายเป็นตัวอักษรได้ ดังที่หะดีษกุดซียีได้กล่าวไว้ว่า “ข้าได้เตรียมไว้สำหรับปวงบ่าวที่ดีของข้า สิ่งที่ดีไม่เคยได้เห็น หูไม่เคยได้ยิน และมีได้อยู่ในความคาดฝันของมนุษย์เลย”

³ เครื่องแต่งตัวของพวกเขาเป็นแพรไหมสีเซียวกแบบละเอียดและหยาบ และถูกประดับด้วยกำไลเงิน กำไลทองและกำไลที่ทำจากไข่มุกตามความต้องการของพวกเขา และอัลลอฮ์จะให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ไม่เหมือนกับเครื่องดื่มที่ได้กล่าวมาแล้ว และนี่คือการตอบแทนต่อการอิมานของพวกเขา และการยำเกรงของพวกเขา ตลอดจนการกระทำของพวกเขาด้วยความอดทนนั้นเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับของอัลลอฮ์

23. แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานให้แก่เจ้า เป็นชั้นตอน

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ ۖ إِن تَزِيلَا ﴿٢٣﴾

24. ดังนั้น เจ้าจงอดทนคอยข้อตัดสินของ พระเจ้าของเจ้า และอย่าเชื่อฟังผู้ประทุษร้าย และผู้ปฏิเสธศรัทธาคนใดในหมู่พวกเขา¹

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعِ مَنۢ مِّنۡهُمۡ ۖ إِنَّمَا أُكْفُرُوا

25. และจงรำลึกถึงพระนามของพระเจ้าของ เจ้าทั้งในยามเช้าและยามเย็น

وَأَذۡكُرِ ٱتۡمَرَّ رَبِّكَ بِكُرۡةٍ وَأَصِيلَا ﴿٢٥﴾

26. และจากส่วนหนึ่งของกลางคืนก็จงสูดต่อ พระองค์ และจงแช่ซ่องสคูดีต่อพระองค์ ในยาม กลางคืนอันยาวนาน²

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَٱسۡجُدۡ لَهُۥ وَسَبِّحۡهُ لَيۡلَا
طَوِيلَا ﴿٢٦﴾

27. แท้จริง ชนเหล่านี้ (พวกปฏิเสธศรัทธา) รักชีวิตชั่วครว และปล่อยทิ้งวันอันหนักหน่วง ไว้เบื้องหลังพวกเขา

إِنَّكَ هَٰؤُلَاءِ تُحِبُّونَ ٱلۡعَٰجِلَةَ وَبِذُرُونِ وَرَآءَهُمۡ
يَوْمَ ٱنۢفِيسَا ﴿٢٧﴾

28. เราได้บังเกิดพวกเขา และเราได้ทำให้เรือน ร้างของพวกเขามั่นคงแข็งแรง และหากเรา ประสงค์ เราก็จะเปลี่ยนพวกอื่นเยี่ยงพวกเขา

نَحۡنُ خَلَقْنَاهُمۡ وَسَدَدۡنَا ٱسۡرَهُمۡ وَإِذۡ ٱشۡنَا
بَدَلْنَا ٱمۡثَلَهُمۡ بِدِيلَا ﴿٢٨﴾

¹ เราได้ประทานอัลกุรอานนี้ให้แก่เจ้า โอหมัหมัดเอ๋ย เป็นชั้นตอนเพื่อให้เจ้าเตือนพวกเขาถึงสติปัญญา และสติญาร้าย ดังนั้นเจ้าอย่าเบื่อหน่ายเสียใจ เจ้าจงอดทนและคอยฟังข้อตัดสินชี้ขาดของพระเจ้าของ เจ้า จะต้องแก้แค้นให้แก่เจ้า เพื่อให้เจ้าพอใจด้วยการทำลายล้างพวกเขาไม่ช้าก็เร็ว เจ้าอย่าได้เชื่อฟัง พวกมุชริกีนกุเรช เช่น อะบดุลมุส ลุดบะฮฺ อิบน์รอบิอะฮฺ และอัลละลิด อิบน์ลุมุหฺมีเราะฮฺ อย่าไปเชื่อฟังข้อ เสนอของพวกเขา

² จงดำเนินหน้าที่แผยแผ่สัจธรรมของเจ้าต่อไปโดยอาศัยการละหมาด การตัสบีหฺ การซิกรุลลอฮฺและการ วิงวอนขอคูอาอฺ ทั้งในยามเช้าและยามเย็นหมายถึงละหมาดศุบฮฺ ดุฮฺร และอัศร ส่วนหนึ่งของกลางคืน หมายถึงละหมาดมัฆริบและอิซาอฺ และจงแช่ซ่องสคูดีต่อพระองค์ในยามกลางคืนอันยาวนานหมายถึง ละหมาดตะฮัจญุด เพราะการละหมาดเป็นการช่วยเหลือที่ดีแก่พวก

29. แท้จริงนี่คือข้อเตือนสติ ดังนั้นผู้ใดต้องการ
ก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา¹

30. แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้น
แต่ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้
ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

31. พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์เข้า
สู่ความเมตตาของพระองค์ แต่บรรดาผู้อธรรม
นั้น พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวด
ไว้สำหรับพวกเขา²

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ﴿٧٦﴾

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٧٧﴾

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٧٨﴾

¹ คือพวกมุซริกทั้งหลายนั้น เหตุการณ์มีชีวิตอยู่ในโลกคุณาเหนือโลกอาคิเราะฮฺ พวกเขาตีมต่ำอยู่กับ
อารมณ์ใฝ่ต่ำและค้นหาไม่สนใจใยดีต่อวันอันหนักหน่วงที่อยู่เบื้องหน้าเขาคือวันกียามะฮฺ เราได้บังเกิด
พวกเขาจากไม่มีอะไรเลยและเราได้ทำให้เรือนร่างทุกส่วนของพวกเขามั่นคงแข็งแรงด้วยเดซาหนุภาของเรา
เรา หากเราต้องการที่จะทำลายล้างพวกเขา เราก็จะเปลี่ยนพวกอื่นที่ดีกว่าพวกเขา ซึ่งจะเป็นบ่าวที่ดียิ่ง
จงรักภักดียิ่ง ในตอนท้ายของอายะฮฺนี้ประมวลไว้ด้วยข้อเตือนสติอย่างมาก ดังนั้น ผู้ใดประสงค์จะนำ
เอาไปทำประโยชน์และบทเรียนก็จงยึดเอาเป็นแนวทางแห่งการดำเนินชีวิตไปสู่ความโปรดปรานของ
อัลลอฮฺ ตะอาลา พระเจ้าของเขา

² สิ่งที่พวกเจ้าปรารถนาในกิจหนึ่งกิจการใดจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการกำหนดและพระประสงค์ของ
อัลลอฮฺ แม้แต่การจงรักภักดีและการยึดมั่นในแนวทางที่ถูกต้อ อิบฺนุหะซิบกล่าวว่า ไม่มีผู้ใดสามารถที่
จะฮิตายะฮฺให้แก่ตัวเองได้ และเขาจะไม่เข้าสู่การอีมาน และไม่อาจที่จะนำประโยชน์มาสู่ตัวเองได้ นอก
จากด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ตะอาลา พระองค์ทรงรอบรู้สภาพต่าง ๆ ของปวงบ่าวของพระองค์ ทรง
ปรีชาญาณในการจัดระบบและการกระทำของพระองค์ ทรงรอบรู้ว่ามีผู้ใดเหมาะสมที่จะได้รับฮิตายะฮฺแล้ว
พระองค์ก็จะทรงให้ความสะดวกง่ายดายในการฮิตายะฮฺให้แก่เขา และผู้ใดสมควรจะอยู่ในการหลงผิดก็จะ
ทรงให้เขาได้รับความสะดวกที่จะประสบกับสาเหตุแห่งการหลงผิดแก่เขา พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์เข้าสู่สวนสวรรค์ และความโปรดปรานของพระองค์ตามพระประสงค์
และเคล็ดลับของพระองค์ผู้ที่ได้รับเกียรติอันนี้คือบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา ส่วนพวกมุซริกนั้นผู้อธรรมนั้น
พระองค์ทรงจัดเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดยิ่งไว้สำหรับพวกเขาแล้วในนครญะฮันนัม ซูเราะฮฺจบลง
ด้วยการชี้แจงถึงทางกลับของบรรดามุอมีนผู้ยำเกรง และทางกลับของพวกปฏิเสธศรัทธาผู้กระทำความผิด

(77) ซูเราะฮ์ อัลมุรชะลาต

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 50 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุรชะลาต

ซูเราะฮ์ อัลมุรชะลาต เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์อื่นๆ ที่กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักการศรัทธา และที่เกี่ยวกับเรื่องของโลกอาคิเราะฮ์ ตลอดจนแสดงหลักฐานถึงเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ อีกทั้งเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งเร้นลับ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ที่มีหน้าที่ต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ของจักรวาล โดยยืนยันว่าวันกียามะฮ์นั้นเป็นเรื่องจริง และว่าการลงโทษและความพิณาศนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแน่นอน

“ขอสาบานต่อลมที่พัดออกมาติดต่อกัน ขอสาบานต่อลมพายุที่พัดมาอย่างแรง ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่อุ้มเมฆฝน ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่นำวะฮีย์มามอบแก่บรรดานะบี ด้วยการให้เหตุผลและการเตือนสำหรับ แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้นั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเวลาแห่งการลงโทษที่จะเกิดขึ้น ซึ่งบรรดาอาชญากรได้ถูกสัญญาไว้

“เมื่อดวงดาวถูกทำให้มืดลง และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก เมื่อภูเขาถูกแตกออกเป็นผุยผง และเมื่อบรรดารถอซูลถูกรวมไว้ตามเวลาที่กำหนด สำหรับวันไหนเล่าที่พวกเขา (บรรดารถอซูล) ถูกเลื่อนออกไป สำหรับวันแห่งการตัดสินและอันใดทำให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตัดสินคืออะไร”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งเดชานุภาพอันเด่นชัดของ

อัลลอฮ์ ด้วยการให้มนุษย์กลับฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว

“ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ เรามีได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ ดอกหรือ หลังจากนั้นเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลังๆ ปฏิบัติตามพวกเขา เช่นนั้นแหละเราได้ปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากร ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ เรามีได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) ดอกหรือ”

“ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบั้นปลายของบรรดาอาชญากรในโลกอาคิเราะฮ์ และสิ่งที่พวกเขาจะได้พบกับการตอบแทนและการลงโทษ

“ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงออกเดินไปยังที่ที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ จงออกเดินไปยังเงาควันสามแฉก (มัน) ไม่ทำให้เกิดร่มและจะไม่ช่วยให้พ้นจากเปลวไฟได้ แท้จริงมันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด) เท่าป้อมปรกาการ ประหนึ่งมัน (ประกายนั้น) เป็นอูฐสีเหลืองเข้ม”

หลังจากกล่าวถึงบรรดาอาชญากร ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาผู้ยำเกรงและกล่าวถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมให้แก่พวกเขาซึ่งคุณความดีและเกียรติยศอย่างมากมายหลายชนิด

“แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอยู่ท่ามกลางร่มเงาและน้ำพุและผลไม้ตามที่พวกเขาต้องการ พวกเจ้าจงกิน จงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แจงถึงสาเหตุที่ทำให้พวกปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะผู้ทรงพิชิต คือการฝ่าฝืนละเมิดและการกระทำอาชญากรรม

“ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ พวกเจ้าจงกินและรื่นรมย์เพียงเล็กน้อย แท้จริงพวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรุก็วะฮฺ พวกเขาจะไม่รุก็วะฮฺ ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ ดังนั้นคำบอกเล่าอันใดเล่าหลังจากอัลกุรอานที่พวกเขาจะศรัทธากัน”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานต่อลมที่พัดออกมาติดต่อกัน

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿٦٦﴾

2. ขอสาบานต่อลมพายุที่พัดมาอย่างแรง

فَالْمُصَيِّتِ عَصْفًا ﴿٦٧﴾

3. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่อุ้มเมฆฝน

وَالنَّيِّرَاتِ نُفْرًا ﴿٦٨﴾

4. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่าง
ความจริงกับความเท็จ

فَالْمُرِّيحاتِ فَرْقًا ﴿٦٩﴾

5. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่ทำการถ่ายทอด
คำเตือนสู่บรรดานะบี

فَالْمُنذِرَاتِ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

6. ด้วยการให้เหตุผลและการเตือนสำหรับ¹

عَذْرًا أَوْ تَنْذَرًا ﴿٧١﴾

7. แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้มันจะเกิดขึ้น
อย่างแน่นอน

إِنسَأَوْعَدُونَ لَوَقْعِ ﴿٧٢﴾

8. เมื่อดวงดาวถูกทำให้มีตกลง

فَإِذَا النُّجُومُ مُسَيَّتَاتٌ ﴿٧٣﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานต่อสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ทรงสร้างมา เป็นสิทธิ์ของพระองค์ที่จะทรงสาบานตามที่พระองค์ทรงประสงค์ นักตีฟฮิรมีความเห็นแตกต่างกันในสิ่งที่ถูกสาบานในทั้ง 5 อายะฮ์ บางฝ่ายเห็นว่าสิ่งที่ถูกสาบานทั้งห้า คือลมชนิดต่างๆ และอีกฝ่ายเห็นว่าเป็นมะลาอิกะฮ์ และบางท่านเห็นว่า 2 อายะฮ์แรกหมายถึงลม และอีก 3 อายะฮ์ หมายถึงมะลาอิกะฮ์ ซึ่งเราเห็นว่าเป็นการเหมาะสม และมีเหตุผล อายะฮ์ที่หนึ่งนักตีฟฮิรกล่าวว่าคือ ลมแห่งการลงโทษ ซึ่งอัลลอฮ์ใช้ให้ทำลายบรรดาผู้อธรรม และอายะฮ์ที่สองหมายถึงลมพายุที่พัดมาถอนรากถอนโคนต้นไม้ และทำลายอาคารบ้านเรือน อายะฮ์ที่สามหมายถึงมะลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายให้นำฝนไปโปรยปรายเพื่อให้สิ่งที่มีชีวิตชุ่มฉ่ำ และมีชีวิตชีวา อายะฮ์ที่สี่หมายถึงมะลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ และระหว่างสิ่งที่เป็นหะลาลและสิ่งที่เป็นหะรอม ส่วนอายะฮ์ที่ห้าหมายถึงมะลาอิกะฮ์ที่นำวะฮีย์ และบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์มามอบให้แก่บรรดานะบีทั้งนี้เป็นการให้เหตุผลแก่ปวงบ่าวเพื่อมิให้เข็นข้ออ้างแก้ตัวแก่พวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์และเป็นการเตือนสำทับจากอัลลอฮ์แก่ปวงบ่าวถึงการลงโทษและการแก้แค้น

9. และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก
10. และเมื่อภูเขาถูกแตกออกเป็นผุยผง
11. และเมื่อบรรดารอซูลถูกรวมไว้ตามเวลาที่กำหนด¹
12. สำหรับวันไหนเล่าที่พวกเขา (บรรดารอซูล) ถูกเลื่อนออกไป
13. สำหรับวันแห่งการตัดสิน
14. และอันใดเล่าให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตัดสินคืออะไร²
15. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ³
16. เรามีได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ ดอกหรือ
17. หลังจากนั้นเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลังๆ ปฏิบัติตามพวกเขา

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّفَتْ ﴿١٠﴾

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَتْ ﴿١١﴾

لَيَأْتِيَنَّهُمْ يَوْمَ أُحُلِّتْ ﴿١٢﴾

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

وَلَيُؤْمِنُ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿١٥﴾

أَنزَلْنَاكَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ نُنزِلُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾

¹ โอ้มนุษย์เอ๋ย สิ่งที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้คือ เรื่องของวันกิยามะฮ์ วันแห่งการชำระบัญชีและวันแห่งการตอบแทนนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนไม่มีข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น สิ่งที่ได้ถูกสัญญาไว้ นั้นจะเกิดขึ้น เมื่อดวงดาวถูกดับแสงให้มืดลง เมื่อชั้นฟ้าถูกแตกแยกหลุดออกมาเป็นเสี่ยงๆ เมื่อภูเขาแตกแยกกระเจายออกมาเป็นผุยผง และเมื่อบรรดารอซูลถูกนำมารวมไว้เพื่อเป็นพยานต่อประชาชาติของพวกเขาในวันกิยามะฮ์

² เป็นคำถามที่ให้ความสำคัญของวันนั้น คือวันไหนเล่าที่บรรดารอซูลถูกเลื่อนออกไป เพื่อการชุมนุมในวันแห่งการตัดสินระหว่างปวงบ่าว วันที่อัลลอฮ์ทรงตัดสินระหว่างบรรดานะบีกับประชาชาติของพวกเขาที่ปฏิเสธการศรัทธา ด้วยการตัดสินที่ยุติธรรม และสิ่งใดเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ว่าวันแห่งการตัดสินนั้นคืออะไร เพราะวันนั้นเป็นวันสำคัญยิ่งเกินกว่าที่มนุษย์จะหยั่งรู้อถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

³ ความหายนะอันยิ่งใหญ่และการขาดทุนอย่างย่อยยับจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้นในวันที่ได้ถูกสัญญาไว้ นักตีฟริกกล่าวว่า ประโยคเช่นนี้ “ความหายนะ...” ได้กล่าวซ้ำในซูเราะฮ์นี้ถึง 10 ครั้ง เป็นการปิดท้ายประโยคที่กล่าวถึงเหตุการณ์ถึงสภาพวันอาคิเราะฮ์และสภาพของโลกดูนยา

18. เช่นนั้นแหละเราได้ปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากร¹

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٧٧﴾

19. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ²

وَيَوْمَذِلِّ الْمُكْذِبِينَ ﴿٧٨﴾

20. เรามิได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) ดอกหรือ

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٧٩﴾

21. แล้วเราได้ให้เข้าไปอยู่ในที่อันมั่นคง (มดลูก)

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٨٠﴾

22. จนถึงกำหนดอันแน่นอน

إِنْ يَنْدَرِ مَعْلُومٍ ﴿٨١﴾

23. ดังนั้นเราได้กำหนดไว้แล้ว เราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีที่สุด³

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٨٢﴾

24. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ⁴

وَيَوْمَذِلِّ الْمُكْذِبِينَ ﴿٨٣﴾

25. และเราได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นจุดรวมดอกหรือ

أَتَرْتَجِلَ الْأَرْضَ كَمَا تُآتَا ﴿٨٤﴾

26. ทั้งคนเป็นและคนตาย

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٨٥﴾

¹ เรามิได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ เพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดาราอูล เช่น ชนชาติของนุหฺ อัด และชะมูด ดอกหรือ แล้วเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลังๆ ดำเนินตามชนชาติรุ่นก่อนๆ ที่มีสภาพเช่นเดียวกับพวกเขา เช่นชนชาติลูฏ ซุัยบ และชนชาติของมุซา คือฟิรเอานและพรรคพวกของเขาตลอดจนผู้ที่อยู่ในสภาพเช่นเดียวกับพวกเขา เช่นนั้นแหละเราจะปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากรผู้กระทำความผิด

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ โอ้พวกกุฟฟารเอ๋ย เรามิได้บังเกิดพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่าคืออสุจิ แล้วเราได้ทำให้น้ำอันต่ำต้อยนี้เข้าไปอยู่ในมดลูกของผู้หญิงดอกหรือ จนกระทั่งถึงวันเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน คือเวลาแห่งการคลอด ดังนั้น การกำหนดเวลาของเราในการให้บังเกิดเขาจากน้ำอสุจินั้น เราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีที่สุดจริงๆ

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

27. และในแผ่นดินเราได้ตั้งภูเขาไว้สูงตระหง่าน
และเราได้ให้พวกเจ้าดื่มหน้าจืดสนิท¹

وَجَعَلْنَا فِيهَا رِجْسًا لِّمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ وَأَافَيْنَاكُمْ مَاءً غَائِقًا ﴿٧٧﴾

28. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ²

وَلِيَوْمِئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ﴿٧٨﴾

29. (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงออกเดิน
ไปยังที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ

أَطْلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٧٩﴾

30. จงออกเดินไปยังเงาควันสามแฉก

أَطْلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي تَلْتَلٍ شُعَبٍ ﴿٨٠﴾

31. (มัน) ไม่ทำให้เกิดร้อน และจะไม่ช่วยให้พ้น
จากเปลวไฟได้

لَا ظِلِيلٌ وَلَا يُبْقِي مِنَ الْهَبِّ ﴿٨١﴾

32. แท้จริงมันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด)
เท่าป้อมปราการ

إِنَّمَا تَرْمِي بِشُقَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٨٢﴾

33. ประหนึ่งมัน (ประกายนั้น) เป็นอูฐสี่เหลี่ยม
เข้ม³

كَأَنَّهُمْ مَلَتْ صُفْرًا ﴿٨٣﴾

34. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ⁴

وَلِيَوْمِئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ﴿٨٤﴾

¹ เราได้ทำให้แผ่นดินนี้ซึ่งพวกเจ้าดำเนินชีวิตอยู่บนมันเสมือนกับเป็นแหล่งหรือจุดรวม ทั้งคนเป็น และคนตายดอกหรือ คือเป็นแหล่งรวมสำหรับคนเป็นบนหน้าแผ่นดินและคนตายอยู่ใต้แผ่นดิน และเราได้ตั้งภูเขาไว้สูงตระหง่านให้มันคงในแผ่นดินเพื่อมิให้มันสั่นสะเทือน และเราได้ให้พวกเจ้าดื่มหน้าจืดสนิท คือเราได้ให้น้ำฝนตกลงมาจากก้อนเมฆ และได้ให้มันออกมาจากตาน้ำและลำธาร เพื่อพวกเจ้าใช้ดื่มรวมทั้งปศุสัตว์ พืชพันธุ์ต่างๆ และต้นไม้

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ ยามเฝ้าประตูนรกจะกล่าวขึ้นว่า พวกเจ้าจงออกเดินไปสู่การลงโทษในนรกยะฮันนัม ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธในโลกตุณอาจออกไปยังร่มเงาที่มีกลุ่มควันของไฟนรกมันจะแยกออกเป็นสามแฉก มันจะไม่ให้ร่มเงาแก่ผู้ที่อยู่ใต้ร่มเงาของมัน และจะไม่ปกป้องเขาให้พ้นจากความร้อนของดวงอาทิตย์ การที่เรียกการลงโทษเป็นร่มเงานั้นเป็นการเยาะเย้ยแก่บรรดาผู้ถูกลงโทษ นรกยะฮันนัมนั้นมันจะพ่นเป็นประกายไฟออกมามีขนาดเท่าป้อมปราการขนาดใหญ่ และประกายไฟพ่นออกมานั้นคล้ายกับว่าเป็นอูฐสี่เหลี่ยมเข้ม และมีการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

35. นี่คือนวันที่พวกเขาไม่สามารถจะพูดออกมา
ได้

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٧٧﴾

36. และจะไม่เปิดโอกาสให้แก่พวกเขาเพื่อแก้
ตัว¹

وَلَا يُؤْتُونَ لَهُمْ فِعْزَةً يَوْمَئِذٍ ﴿٧٨﴾

37. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ²

وَبَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ﴿٧٩﴾

38. นี่คือนวันที่แห่งการตัดสิน เราได้รวบรวมพวก
เจ้าไว้กับชนชาติรุ่นก่อนๆ

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٨٠﴾

39. ดังนั้นถ้าพวกเจ้ามีแผนอุบายอันใดก็จงวาง
แผนต่อข้า³

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٨١﴾

40. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ⁴

وَبَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٢﴾

41. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ท่ามกลางร่ม
เงาและน้ำพุ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٨٣﴾

42. และผลไม้ตามที่พวกเขาต้องการ

وَفَوْكَاهُمْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٨٤﴾

43. พวกเจ้าจงกินจงดื่มอย่างสบายใจตามที่
พวกเจ้าได้กระทำไว้

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَيْسًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

¹ ในวันนี้หากวันนี้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่สามารถจะพูดคำพูดใดๆ ออกมาได้ พวกเขาเปรียบเสมือนคนใบ้ ข้อแก้ตัวหรือหลักฐานใดๆ จะไม่เป็นที่ยอมรับ และพวกเขาจักจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ตัว

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ วันนี่คือนวันที่แห่งการตัดสินระหว่างปางบ่าว ซึ่งอัลลอฮ์จะทรงตัดสินในวันนี้ด้วยการตัดสินอย่างยุติธรรมระหว่างผู้ที่มีความสุขและผู้ที่มีความทุกข์ เราได้รวบรวมพวกเจ้าไว้กับประชาชาติในยุคก่อนๆ เพื่อเราจะได้ตัดสินระหว่างพวกเจ้าทั้งหมด ดังนั้นหากพวกเจ้ามีแผนอุบายอย่างไรที่จะปลดเปลื้องให้พ้นจากการลงโทษ ก็จงแสดงออกมาเพื่อเป็นการช่วยเหลือตัวของพวกเจ้าเอง

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

44. แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำ
ความดีทั้งหลาย¹

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

45. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ²

وَلِيَوْمِئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾

46. พวกเจ้าจงกินและรื่นรมย์เพียงเล็กน้อย แท้
จริงพวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร³

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

47. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ⁴

وَلِيَوْمِئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾

48. เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรู้กัะ พวก
เขาก็จะไม่รู้กัะ⁵

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿١٩﴾

49. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ⁶

وَلِيَوْمِئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾

¹ บรรดาผู้ที่มีความเกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาในโลกดุนยาและปกป้องการลงโทษของพระองค์ด้วยการปฏิบัติตามข้อใช้และละเว้นข้อห้ามของพระองค์ ในวันกียามะฮ์พวกเขาจะอยู่ภายใต้ร่มเงาของตนไม่อันรื่นรมย์และมีที่นั่งที่โหลหริน พวกเขาจะมีความสุขอยู่ในโลกอันจริงและมีเกียรติ มีผลไม่มากมายหลายชนิดตามที่พวกเขาต้องการ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาเป็นการต้อนรับอย่างอบอุ่นและให้เกียรติว่า พวกท่านจงกิน จงดื่มด้วยความเอร็ดอร่อย เพราะพวกท่านได้กระทำความดีไว้ในโลกดุนยา การตอบแทนอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนแก่ผู้ที่มีกิจการที่ดีมีเจตนาบริสุทธิ์และมีความยำเกรงต่อพระเจ้าของเขา

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาฟารฮาวมักกะฮ์เป็นเชิงขู่และสัญญาร้ายว่า พวกเจ้าจงกินด้วยความอโรยในโลกดุนยานี้ และจรรื่นรมย์ด้วยความใคร่เพียงชั่วคราว เสมือนกับการกระทำของปศุสัตว์ที่มันเป็นห่วงแต่เรื่องท้องและค้นหาเท่านั้น เพราะพวกเจ้าเป็นอาชญากรผู้กระทำผิดไม่สมควรที่จะได้รับการยกย่องและได้รับเกียรติ

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

⁵ เมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาชริกีนเหล่านั้นว่า พวกท่านจงละหมาด พวกเขาจะไม่ละหมาด จะไม่มีการส้าวมตน แต่พวกเขาก็ยังคงต่อต้านหิ้งผยองต่อไป

⁶ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

50. ดังนั้น คำบอกเล่าอันใดเล่าหลังจาก
อัลกุรอานที่พวกเขาจะศรัทธากัน¹

فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

---

¹ ดังนั้นคำภีร์อันใดเล่าและคำพูดอันใดเล่าหลังจากอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์และชัดเจนเช่นนี้ ที่พวกเขาจะศรัทธาและเชื่อถือกัน

(78) ซูเราะฮ์ อันนะบะอู

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 40 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนะบะอู

ซูเราะฮ์ อัมมะ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ และถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์ อันนะบะอู” เพราะในซูเราะฮ์มีข่าวสำคัญเกี่ยวกับวันกิยามะฮ์ การฟื้นคืนชีพและการชุมนุมแกนหลักของซูเราะฮ์กล่าวยืนยันถึงหลักการศรัทธาแห่งการฟื้นคืนชีพ ซึ่งพวกมุชริกีนปฏิเสธในเรื่องนี้อยู่ตลอดมา

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการบอกกล่าวเกี่ยวกับเรื่องของวันกิยามะฮ์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญของพวกกุฟฟารมักกะฮ์ได้ครุ่นคิด และกล่าวขวยอยู่เสมอ จนกระทั่งได้กลายเป็นปัญหาหลักที่มีทั้งผู้เชื่อถือ และผู้ปฏิเสธ

“พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอะไร (ถาม) ถึงชาวอันยังใหญ่สำคัญ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้นำข้อพิสูจน์และหลักฐานมายืนยันถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก เพราะผู้ที่สามารถในการสร้างสิ่งที่แปลกประหลาดและมหัศจรรย์ย่อมไม่หมดความสามารถที่จะสร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่หลังจากได้ตายไปแล้ว

“เรามีได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ และมีได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตั้งไว้ดอกหรือ และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นคู่ครองกัน และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการฟื้นคืนชีพ และได้กำหนดเวลาของมัน คือวันแห่งการชี้ขาดตัดสินระหว่างปวงบ่าวโดยที่อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมชนรุ่นๆ และรุ่นหลังเพื่อการชำระ

“แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้ วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงนรกยะฮันนัมซึ่งอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้สำหรับ

พวกปฏิเสธศรัทธา และสิ่งที่ในนรกนั้นมีการลงโทษที่น่าอัศจรรย์ในรูปแบบและชนิดต่าง ๆ

“แท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นเป็นที่คอยชุม เป็นที่พำนักพักพิงสำหรับบรรดาผู้ละเมิด พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน”

หลังจากได้กล่าวถึงพวกปฏิเสธศรัทธา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธา และสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา ซึ่งความสุขสำราญหลายรูปแบบ ทั้งนี้ตามสำนวนของอัลกุรอานที่รวมไว้ระหว่างการชักชวนให้ทำความดี และการขู่ส่ำทับให้ละเว้นความชั่ว

“แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับความสำเร็จ เรือกสวนหลากหลาย และอู่น และบรรดาสาววัยรุ่นที่มีอายุคราวเดียวกัน และแก้วที่มีเครื่องดื่มเต็มเปี่ยม”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึงความหวาดกลัวของวันกิยามะฮ์ โดยผู้ปฏิเสธศรัทธาหวังที่จะให้ตัวของเขากลายเป็นฝุ่นเพื่อที่จะมิได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาและจะไม่ถูกสอบสวน

“แท้จริงเราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษอันโกลาฬ วันที่มีมนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่นำมือของเขาได้ประกอบไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า โอ้อถ้าฉันเป็นฝุ่นเสียก็จะเป็นดี”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอะไร	عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾
2. (ถาม) ถึงข่าวอันยิ่งใหญ่สำคัญ	عَنِ النَّبَأِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾
3. ซึ่งเป็นข่าวที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่ ¹	الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
4. เปล่าเลย พวกเขาจะรับรู้	كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
5. แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะรับรู้ ²	وَلَكَلَّا سَعْلَمُونَ ﴿٥﴾
6. เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ	أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ﴿٦﴾
7. และมีได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้ดอกหรือ ³	وَالْجِبَالَ أَرْوَاقًا ﴿٧﴾
8. และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นผู้ครองกัน ⁴	وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾

¹ คือพวกมุซริกีนชาวมักกะฮ์ต่างวิพากษ์วิจารณ์และถามถึงเรื่องอะไรกัน ความจริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีว่าในสิ่งที่พวกเขาถามถึงนั่นคือเรื่องอะไร ความมุ่งหมายของการถามนี้เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องที่พวกมุซริกีนกำลังกล่าวขวัญถึงคือเรื่องของการฟื้นคืนชีพ เพราะพวกเขาปฏิเสธ ไม่เชื่อว่าจะมีขึ้นจริงและยังเย้ยหยันอีกด้วย

² คือพวกมุซริกีนรวมทั้งผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในเรื่องนี้จะได้รู้ได้เห็นด้วยตนเอง เมื่อแต่ละคนได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา และการลงโทษได้ประสบแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะได้รู้ว่า สิ่งที่พวกเขาถามถึงและเย้ยหยันกันนั้นเป็นความจริงที่ปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

³ คือเราได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบเพื่อที่พวกเขาจะได้พักอยู่อาศัย และสัญจรไปมา ตลอดจนพื้นที่ที่ราบลุ่มเพื่อการเพาะปลูกนาขนาชนิด และเราได้ทำให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงแผ่นดินไว้มิให้เอนเอียง เช่นเดียวกับการสร้างบ้านของเราจะต้องมีการตอกเสาเข็มเพื่อให้บ้านมีความแข็งแรงมั่นคง

⁴ คือเราได้บังเกิดพวกเจ้ามาเป็นเพศชายและเพศหญิง เพื่อจะให้เป็นผู้ครองกันให้มีการสมรสและสืบเชื้อสายกันต่อไป

9. และเราได้ทำให้การนอนของพวกเขาเจ้าเป็นการพักผ่อน¹
10. และเราได้ทำให้กลางคืนคล้ายเครื่องปกปิดร่างกาย
11. และเราได้ทำให้กลางวันเป็นที่แสวงหาเครื่องยังชีพ²
12. และเราได้สร้างไว้เหนือพวกเขาสิ่งที่แข็งแรงทั้งเจ็ด (ชั้นฟ้า)
13. และเราได้ทำให้มีดวงประทีปหนึ่งที่มีแสงสว่างจ้า³
14. และเราได้หลั่งน้ำลงมามากมายจากเมฆฝน
15. เพื่อที่เราจะให้ออกเงยด้วยน้ำนั้นซึ่งเมล็ดพืช และพืชผัก
16. และบรรดาเรือสวนอันหนาแน่น⁴

وَجَعَلْنَا نَوْمَهُمْ كُنُوسًا ﴿٩﴾
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾
 وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾
 وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾
 وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾
 وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً مُّجْتَابًا ﴿١٤﴾
 لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾
 وَجَعَلْنَا أَلْفَاظًا ﴿١٦﴾

¹ คือเราได้ทำให้การนอนหลับเป็นการพักผ่อนแก่ร่างกายของพวกเขาเจ้า หลังจากได้ตรากตรำทำงานกันมาในเวลากลางวัน

² คือเราได้ทำให้กลางคืนปกคลุมพวกเขาด้วยความมืดคล้ายกับเครื่องแต่งกายปกปิดร่างกาย และได้ทำให้กลางวันเพื่อประกอบอาชีพและทำธุรกิจ

³ คือเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดไว้อย่างรัดกุมแข็งแรงเหนือพวกเขาจะไม่เสื่อมสลายถึงแม้ว่ากาลเวลาจะล่วงเลยมานานเท่านั้น และเราได้ทำให้มีดวงอาทิตย์ที่มีแสงสว่างเป็นประโยชน์แก่สัตว์โลกทั้งปวง

⁴ คือเราได้ให้น้ำฝนหลั่งลงมาจากก้อนเมฆ เพื่อให้มีน้ำฝนนั้นไหลกระจายออกไปเพื่อทำให้เมล็ดพืชและพืชผักต่าง ๆ ตลอดจนเรือสวนที่มีผลไม้งอกเงยออกมาเป็นอาหารแก่มนุษย์และสัตว์ พระองค์ทรงกล่าวถึงหลักฐานต่างๆ 9 ชนิด เป็นการชี้บ่งถึงเดชานุภาพของพระองค์ เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ยืนยันถึงความสามารถของพระองค์ที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพราะผู้ใดที่สามารถกระทำการต่างๆ เหล่านี้ได้ย่อมมีความสามารถที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งได้

17. แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้¹

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿٧٧﴾

18. วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมาเป็นหมู่ๆ

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَأَتُونَ أَفْوَاجًا ﴿٧٨﴾

19. และชั้นฟ้าจะถูกเปิดออก แล้วก็จะมีประตูหลายบาน

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٧٩﴾

20. และเทือกเขาจะถูกให้เคลื่อนออกไป แล้วก็กลายเป็นภาพลวง²

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٨٠﴾

21. แท้จริงนรกญะฮัน্নัมนั้นเป็นที่สอดส่อง

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٨١﴾

22. เป็นที่กลับไปสำหรับบรรดาผู้ละเมิด

لِلطَّغْيِينِ مَنَابِتًا ﴿٨٢﴾

23. พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน³

لَيَبِثْنَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٨٣﴾

24. พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความเย็นและเครื่องดื่มใดๆ ในนรกนั้น

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٨٤﴾

25. นอกจากจากน้ำเดือด และน้ำเลือดหน้าหนองเท่านั้น

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَافًا ﴿٨٥﴾

¹ คือวันแห่งการสอบสวนและการตอบแทน และวันแห่งการตัดสินระหว่างมัจจุลทุกทั้งหลายนั้นเป็นเวลาที่ไดถูกกำหนดไว้แล้ว จะไม่ถูกร่นมาและจะไม่ล่าช้าออกไป

² คือวันที่อัสรอฟีลเป่าสังข์ พวกเจ้าจะออกมาเป็นหมู่ๆ ยังทู่กวางเพื่อการตัดสินชั้นฟ้าทั้งหลายจะถูกเปิดออกเพื่อให้มะลาอิกะฮ์ลงมา เทือกเขาจะถูกเคลื่อนออกไปจากสถานที่ของมัน แล้วกระเจายเป็นผุยผง จนเป็นภาพลวงตา ซึ่งผู้ที่พบเห็นจะคิดว่าเป็นแหล่งน้ำ

³ คือนรกญะฮัน্নัมนั้นเป็นเสมือนผู้เฝ้าคอยสอดส่องศัตรูของอัลลอฮ์ คือผู้อธรรมผู้ละเมิด โดยมันจะดูดกระชากชนเหล่านั้นลงไปเป็นเหยื่อของมัน และคือสถานที่กลับไปของพวกเขาเหล่านั้นเพื่อที่พวกเขาจะไปพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานานเท่านานตลอดกาล

26. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนอย่างคู่ควร ¹	حَرَآءَ وَفَأَقَا ﴿٧٨﴾
27. เพราะพวกเขามีได้หวังว่าจะมีการชำระ สอบสวน	إِنَّمَّ كَانُوا لَا يُرْجُونَ حِسَابًا ﴿٧٩﴾
28. และพวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่างๆ ของเรา อย่างสิ้นเชิง	وَكَذَّبُوا بَيْنَنَا كَذَابًا ﴿٨٠﴾
29. และทุก ๆ สิ่งนั้นเราได้จารึกมันไว้อย่างครบ ถ้วนในบันทึก	وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٨١﴾
30. ดังนั้น พวกเจ้าจงลิ้มรส (การลงโทษ) เกิด เราจะไม่เพิ่มอันใดแก่พวกเจ้า นอกจากการ ทรมานเท่านั้น ²	فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٨٢﴾
31. แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับ ชัยชนะ	إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٨٣﴾
32. เรือกสวนหลากหลายและอู่งุ่น	حَلَالٍ وَأَعْنَابًا ﴿٨٤﴾
33. และบรรดาสาวาวัยรุ่นที่มีอายุคราวเดียวกัน	وَكَوَاعِبَ أَرْبَابًا ﴿٨٥﴾

¹ คือพวกเขาจะไม่พบกับความเย็นเพื่อผ่อนคลายความร้อนของไฟนรก และเครื่องดื่มที่จะบรรเทาความ
กระหายเลยนอกจากน้ำร้อนกำลังเดือด และน้ำเลือดน้ำหนองที่ไหลมาจากผิวหนังของชาวนรกอัลลอฮ์
ทรงตอบแทนพวกเขาเช่นนั้นเป็นการตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติที่ชั่วช้าของพวกเขา
² สาเหตุที่มีการลงโทษนี้ก็เพราะว่า พวกเขาไม่คาดคิดว่าจะมีการสอบสวนและการตอบแทน ตลอดจน
ไม่ศรัทธาว่าจะมีการพบกับอัลลอฮ์ อีกทั้งปฏิเสธต่อสัญญาณต่างๆ และหลักฐานที่ชี้บ่งถึงการฟื้นคืนชีพ
และอายาตต่างๆ ของอัลกุรอานอย่างสิ้นเชิง ทุกๆ สิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไปนั้น เราได้บันทึกไว้อย่างครบ
ถ้วน เพื่อตอบแทนแก่พวกเขา ดังนั้นพวกกุฟฟารเฮี้ย จงลิ้มรสการลงโทษของเราเกิด เราจะไม่เพิ่มการ
ลงโทษ เมื่อพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือนอกจากการทรมานเหนือการทรมานที่พวกเขาได้รับอยู่แล้ว

34. และแก้วที่มีเครื่องตีมเต็มเปี่ยม¹

وَكُنَّا دِهَانًا ﴿٧٨﴾

35. ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูด
ไร้สาระและคำกล่าวเท็จ

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٧٩﴾

36. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนจากพระเจ้าของเจ้า
เป็นการประทานให้อย่างพอเพียง

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاةً حَسَابًا ﴿٨٠﴾

37. พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง คือพระผู้ทรง
กรุณาปรานี พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะกล่าวคำ
พูดใดๆ ต่อพระองค์²

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
مِنهُ حِطَابًا ﴿٨١﴾

38. วันซึ่งญิบรีลและมะลาอิกะฮ์จะยืนเป็นแถว
เดียวกัน พวกเขาจะไม่พูด นอกจากผู้ที่พระผู้
ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาตให้แก่เขาและเขา
จะพูดแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น³

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَن أَمَرَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٨٢﴾

¹ สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงต่อการทำซิริกและการฝ่าฝืนโดยมีความเกรงกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะได้รับชัยชนะคือ สวนสวรรค์อันสุขสำราญ ในสวนสวรรค์นั้นมีต้นไม้และดอกไม้ทุกชนิด มีต้นองุ่นนานาชนิด มีบรรดาสาววัยรุ่นที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน มีหน้าอกสวยงามเปล่งปลั่ง มีแก้วที่เต็มเปี่ยมด้วยเหล้าบริสุทธิ์ ที่ถูกคั่นและกลั่นกรองมีรสชาติกลมกล่อม

² เพราะในสวนสวรรค์นั้นเป็นสถานที่แห่งความสันติสุขทุก ๆ สิ่งที่มีอยู่ในนั้นย่อมปราศจากซึ่งความไม่ดีงามและความบกพร่อง อัลลอฮ์ทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการตอบแทนอันยิ่งใหญ่ นั่นเป็นความโปรดปรานจากพระองค์และเป็นการตอบแทนความดีที่เหมาะสมกับผลงานของพวกเขา ซึ่งความเมตตาของพระองค์ได้ปกคลุมทุกสิ่งอย่าง ไม่มีผู้ใดสามารถจะกล่าวคำพูดใดๆ เพื่อขัดความทุกข์ร้อนหรือการลงโทษในวันนั้นได้

³ ในวันกียามะฮ์นั้น ญิบรีลและมะลาอิกะฮ์จะยืนเข้าแถวเป็นแถวเดียวกันด้วยความถ่อมตน ยำเกรง ไม่มีผู้ใดจะกล่าวคำพูดใดๆ ออกมานอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตให้เขาพูดและให้เขาช่วยเหลือผู้อื่น (ชะฟาอะฮ์) และเขาก็จะพูดและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น มีรายงานกล่าวว่า “ท่านนะบีมุฮัมมัดคือลัลลอฮ์อะลยฮิวะซัลลัม คือคนแรกที่จะได้รับอนุญาตให้พูดกับอัลลอฮ์ อัสซะวะญ์ล...”

39. นั่นคือวันแห่งความจริง ดังนั้นผู้ใดประสงค์
ก็ให้เขายึดทางกลับไปสู่พระเจ้าของเขาเถิด¹

40. แท้จริงเราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษ
อันไกล² วันที่มนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่สองมือ
ของเขาได้ประกอบไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะ
กล่าวว่า โอ้ ถ้าฉันเป็นฝุ่นดินเสียก็จะดี³

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا ﴿٣٩﴾

إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

¹ นั่นคือวันที่จะเกิดขึ้นอย่างจริงปราศจากการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ใดประสงค์ที่จะยึดเป็นแนวทาง
กลับไปสู่พระเจ้าของเขาด้วยการศรัทธา และการทำความดี ก็จงกระทำเถิด

² คือการลงโทษในโลกอาคิเราะฮ์ ที่เรียกว่าการลงโทษอันไกล คือสิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้นย่อมไกล

³ ในวันที่มนุษย์ทุกคนจะเห็นสิ่งที่เขาได้ปฏิบัติไปไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่วย่อมถูกบันทึกไว้ และ
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาคาดหวังว่า เขาไม่ควรถูกให้บังเกิดมาและว่าถ้าฉันได้เป็นฝุ่นดินเสียก็จะดี
เพื่อที่จะไม่ได้ถูกสอบสวนและถูกลงโทษ

(79) ซูเราะฮ์ อันนาซีอาต

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 46 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลนาซีอาต

ซูเราะฮ์ อันนาซีอาต เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เรื่องราวต่างๆ ของซูเราะฮ์นี้คล้ายคลึงกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ ที่เน้นหนักในเรื่องของหลักการศรัทธา เช่นการให้ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน แกนหลักของซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของวันกิยามะฮ์และสภาพการณ์ของวันนั้น วันอวสานและความหวาดกลัวของวันนั้น ผลตอบแทนของบรรดาผู้ยำเกรง และผลตอบแทนของบรรดาอาชญากร

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ ผู้ทรงคุณธรรม ซึ่งตั้งวิญญูณของบรรดามุอฺมินอย่างแผ่วเบาและนุ่มนวล และจุดกระชากวิญญูณของผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแรง และที่บริหารกิจการในจักรวาลทั้งมวลด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์ ญับลอะละลา

“ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้จุดกระชาก (วิญญูณของผู้ปฏิเสธศรัทธา) อย่างแรง ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้ชัก (วิญญูณของผู้ศรัทธา) อย่างแผ่วเบา ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ที่แหวกว่ายในท้องนภาภาค แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้รีบรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้บริหารกิจการ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกมุชริกีน บรรดาผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและวันแห่งการชุมนุมโดยวาดสภาพของพวกเขาในวันที่น่ากลัวของวันนั้น

“ในวันนั้นดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก สายตาของพวกเขาจะละห้อย พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราจะถูกให้กลับไปอยู่ในสภาพเดิมอีกกระนั้นหรือ เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้นหรือ”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงฟิรอาน ผู้ละเมิดซึ่งอ้างการเป็นพระเจ้า และได้แสดงอำนาจอย่างหยิ่งยโส อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงลงโทษเขาและหมู่ชนของเขาด้วย

การให้จมน้ำตาย

“เรื่องราวของมุซาได้มาถึงเจ้าแล้วมิใช่หรือ ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขา ที่หว่างหุบเขาฏาวอันบริสุทธิเจ้าจงไปหาฟิรเอาน์ เพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน แล้วจงกล่าวว่า ท่านประสงค์จะชักฟอกไหม”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการละเมิดฝ่าฝืนของชาวมัคกะฮ์ที่มีต่อท่านรอซูล คือลัลลอล ฮุอะลัยฮิอะซัลลิม และได้กล่าวเตือนพวกเขาว่า พวกเขาเหล่านั้นเป็นประชาชาติที่อ่อนแอที่สุดในบรรดามัคลู้กของอัลลอฮ์

“พวกเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ หรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างมัน พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้นแล้วทรงทำให้มันสมบูรณ์ และทรงทำให้กลางคืนของมันมืดทึบ และทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงเวลาของยามอวสาน ซึ่งพวกมุชริกินคิดว่ามันเป็นเรื่องห่างไกล และพวกเขาปฏิเสธในการเกิดขึ้นของมัน

“พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกิยามะฮ์) ว่าเมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น ด้วยเหตุอันใดเจ้าจึงชอบกล้วถึงมันนัก ยิ่งพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือวาระสุดท้ายของมัน ความจริงเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนแก่คนที่หวาดหวั่นมัน (วันกิยามะฮ์) เท่านั้น วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกิยามะฮ์) ประหนึ่งว่าพวกเขามีได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามเย็นและยามเช้าของมันเท่านั้น”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้จุดกระซาง
(วิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธา อย่างแรง
2. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้ชัก (วิญญาณ
ของผู้ศรัทธา) อย่างแผ่วเบา¹
3. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ที่แหวกว่ายใน
ท้องนภาภาค
4. แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้รีบรุดหน้าไป
อย่างว่องไว
5. แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้บริหารกิจการ²
6. วันซึ่งการเป่าสังข์ครั้งแรกทำให้สิ้นสะท้อน
7. การเป่าสังข์ครั้งสองจะติดตามมา³

وَالنَّازِعَاتِ غَرَابِطٍ ۝١

وَالنَّاشِطَاتِ نَتِيطَاتٍ ۝٢

وَالنَّجَّاتِ سَبَّحَاتٍ ۝٣

فَالنَّافِثَاتِ فِئَابٍ ۝٤

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرٍ ۝٥

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاحِفَةُ ۝٦

تَبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝٧

¹ อิบน์ มัสอู๊ด กล่าวว่ามะลาอิกะฮ์ผู้ผลิตชีวิตจะจุดกระซางวิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธาเสมือนกับเหล็ก
อย่างเนื้อที่มีหลายแฉกถูกกระซางออกจากขนสัตว์ที่เปียกน้ำวิญญาณของคนกาฟิรจะออกมาเหมือนกับ
คนกำลังจะจมน้ำ และวิญญาณของผู้ศรัทธาจะถูกชักออกมาอย่างนุ่มนวลและแผ่วเบาอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงสาบานด้วยมะลาอิกะฮ์ผู้ทำหน้าที่ 5 ประเภท ตั้งแต่อายะฮ์ที่หนึ่งถึงอายะฮ์ที่ห้า

² คือมะลาอิกะฮ์ ผู้จะลงมาพร้อมด้วยพระบัญชาและวะฮีย์ของพระองค์จากชั้นฟ้าแหวกว่ายในท้องนภาภาค
เหมือนกับผู้ที่ว่ายน้ำในน้ำ เพื่อรีบเร่งไปปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์ที่รีบรุดไปอย่าง
ว่องไวเพื่อบำบัดวิญญาณของบรรดามุอ์มินไปยังสวนสวรรค์ และมะลาอิกะฮ์ผู้บริหารกิจการของจักรวาลด้วย
พระบัญชาของพระองค์ในด้านการทำให้ลมพัดไปในทิศทางต่าง ๆ การให้มิฝน การริชกีและการปลิดชีวิต
และอื่นจากนั้นในกิจการของโลกดุนยา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยชนิดทั้งห้าของมะลาอิกะฮ์ว่า
วันกียามะฮ์นั้นจะเกิดขึ้นจริงแน่นอน

³ อิบน์อับบาสกล่าวว่า อีรรอดิฟะฮ์และอีรรอดิฟะฮ์ คือการเป่าสังข์ครั้งแรกและครั้งที่สอง ครั้งแรกเพื่อ
ให้ทุกสิ่งตายไปด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ ตะอาลา ส่วนครั้งที่สองเพื่อให้ทุกสิ่งฟื้นคืนชีพขึ้นมาด้วยอนุมัติ
ของอัลลอฮ์ ตะอาลา

8. ในวันนั้นดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾
9. สายตาของพวกเขาจะละห้อย أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾
10. พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราจะถูกให้กลับไป
อยู่ในสภาพเดิมอีกกระนั้นหรือ¹ يَقُولُونَ أَأَنَّا لَمُرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾
11. เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้น
หรือ أَوَ ذَا كُنَّا عِظًا مَّخْرَجَةً ﴿١١﴾
12. พวกเขากล่าวว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เป็นการ
กลับไปที่ขาดทุน قَالُوا إِنَّكَ إِذَا كُرْتَ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾
13. ความจริงมันเป็นเพียงเสียงก้องครั้งเดียว
เท่านั้น فَأَنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾
14. แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะออกมาอยู่ที่ราบ
โล่ง² فَأِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾
15. เรื่องราวของมุซาได้มาถึงเจ้าแล้วมิใช่หรือ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾
16. ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขาที่หว่าง
หุบเขาฏาวอันบริสุทธี إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾
17. เจ้าจงไปหาฟิรเอานู เพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾

¹ คือในวันกิยามะฮ์ ดวงจิตของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะตื่นตระหนกด้วยความกลัวและบั่นป่วนสายตาของพวกเขาจะละห้อยเพราะได้ประสบกับความน่าหวาดกลัว เพราะพวกเขาเคยพูดไว้ในโลกดุนยาด้วยความเย้ยหยันว่า หลังจากตายไปแล้วพวกเราจะถูกให้กลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งกระนั้นหรือ

² คือเมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่หักผุพังแล้ว เราจะกลับมาเพื่อฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งกระนั้นหรือ ถ้าเช่นนั้นเราก็จะอยู่ในจำพวกที่ขาดทุนเพราะเราจะเป็นชาวกรอกอย่างแน่นอน อัลลอฮฺตรัสว่าความจริงมันเป็นเพียงการเป่าเพียงครั้งเดียวเพื่อให้พวกเขาออกมากจากกุบูร ขณะนั้นมนุษย์ทั้งมวลก็จะปรากฏอยู่บนหน้าแผ่นดินหลังจากที่พวกเขาอยู่ในแผ่นดินมา

25. ดังนั้นอัลลอฮ์จึงคร่ำเขาเป็นการลงโทษที่เป็นแบบอย่างทั้งในปรโลกและในโลกนี้
26. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ยำเกรงของอัลลอฮ์¹
27. พวกเขาเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือหรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างมัน
28. พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้น แล้วทรงทำให้มันสมบูรณ์²
29. และทรงทำให้กกลางคืนของมันมืดทึบ และทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา
30. และหลังจากนั้นทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ
31. ทรงให้ออกมาจากแผ่นดินเป็นน้ำของมันและทุ่งหญ้าของมัน³
32. ส่วนเทือกเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคง

فَاخَذَهُ اللَّهُ مَكَالًا لِّلْآخِرُونَ وَالْأُولَىٰ

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّمَن يَخْشَىٰ

مَا أَنَّمَا آسَدُوا أَمْرًا سَمَاءُ مَبْنُوتًا

رَفَعْنَا سَعَكُمَا فَوَسَّوْنَا

وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ صُحُفَهَا

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءً هَارًا وَمَرَعَهَا

وَالْجِبَالَ أَرْسَهَا

¹ ด้วยคำพูดดังกล่าวของเขานั้นเอง อัลลอฮ์จึงทำลายล้างเขา เพื่อเป็นการลงโทษแก่เขาและเรื่องของฟิรอาฮ์และการต่อต้านหยิ่งยโสของเขานี้ตลอดจนการลงโทษย่อมเป็นบทเรียน และแบบอย่างสำหรับผู้ที่ยำเกรงอัลลอฮ์ และเกรงกลัวการลงโทษของพระองค์

² โอ้พวกมุชริกีนเอ๋ย การบังเกิดพวกเขาเป็นที่ลำบากยิ่งกว่าการสร้างชั้นฟ้าที่ยิ่งใหญ่และสวยงามกระนั้นหรือ เพราะผู้ที่ยกชั้นฟ้าให้สูงขึ้นเพราะความใหญ่ของมันนั้นย่อมสะดวกและง่ายตายกว่าการบังเกิดพวกเขา และการให้พวกเขามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งหลังจากตายไปแล้ว แล้วทำไมพวกเขาจึงปฏิเสธการฟื้นคืนชีพแล้ว และชั้นฟ้านั้นพระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้นเหนือพวกเขา แล้วทรงทำให้มันเสมอเท่าเทียมกัน ไม่มีรอยรั้วรอยราว ประดับด้วยดวงดาวน้อยใหญ่ในเวลากลางคืนอันมืดทึบ

³ พระองค์ทรงทำให้กกลางคืนมืดและกลางวันสว่างไสว หลังจากสร้างท้องฟ้าแล้วทรงทำให้แผ่นดินราบเรียบเพื่อเป็นที่พำนักอาศัยของมนุษย์ และให้มีตาน้ำพวยพุ่งออกมาเป็นธารน้ำไหลไปตามลำคลอง มีพืชผักผลไม้ ออกผลออกมาเป็นอาหารของสัตว์และมนุษย์

33. ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า
และสำหรับปศุสัตว์ของพวกเจ้า¹ ﴿مِنَّا كُرُوا لِنَعْمِكَ﴾
34. ดังนั้นเมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงได้
เกิดขึ้น ﴿فَإِذَا جَاءَ بِطَاغَمَةُ الْكُفْرِ﴾
35. เป็นวันที่มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่เขาได้ชวนชวย
ไว้ ﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى﴾
36. และนรกหรือเปลวไฟจะถูกเผยให้แก่ผู้
มอมมัน² ﴿وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ رَى﴾
37. ส่วนผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืน ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى﴾
38. และเขาได้เลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ﴿وَأَنزَلَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾
39. ดังนั้นนรกหรือเปลวไฟคือที่พำนักของเขา³ ﴿فَأَنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾
40. และส่วนผู้ที่หวาดหวั่นต่อการยืนเบื้องหน้า
พระเจ้าของเขา และได้หวังเห็นยิวจิตใจจาก
กิเลสต่ำ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾

¹ ส่วนภูเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคงอยู่บนพื้นดิน ทรงทำให้มันเป็นเสมือนเสาเข็มยึดเหนี่ยวมิให้แผ่นดินแยกตัวออกไป ความสะดวกสบายดังกล่าวมานั้นเพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์และของสัตว์เลี้ยงอันจะเป็นประโยชน์แก่มนุษย์อีกเช่นกัน

² เมื่อวันกิยามะฮ์มาถึง ความหายนะอันใหญ่หลวงก็เกิดขึ้น ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ทั้งดีและชั่ว มนุษย์จะเห็นนรกหรือเปลวไฟอย่างแจ่มชัด

³ ในวันนั้นมนุษย์จะแบ่งออกเป็น 2 พวก พวกหนึ่งคือผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืนเลือกการดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งความสูญสลายเหนือกว่าการมีชีวิตอยู่ในโลกอันถาวร และตีมด้อยอยู่ในความใคร่ความต้องการที่ไม่รู้จักอิ่มมิได้เตรียมปฏิบัติความดีเพื่อโลกอาคิเราะฮ์ บุคคลจำพวกนี้นรกที่มีเปลวไฟอันร้อนแรงคือที่พำนักของเขา

41. ดังนั้นสวนสวรรค์ก็จะเป็นที่พำนักของเขา¹

إِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٧٩﴾

42. พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกียามะฮ์) ว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَعُهَا ﴿٨٠﴾

43. ด้วยเหตุอันใดเจ้าจึงชอบกล่าวถึงมันนัก

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٨١﴾

44. ยิ่งพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือวาระสุดท้ายของมัน²

إِلَّا رَيْكَ مُنْهَبَهَا ﴿٨٢﴾

45. ความจริงเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนแก่คนที่หวาดหวั่นมัน (วันกียามะฮ์) เท่านั้น

إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا ﴿٨٣﴾

46. วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกียามะฮ์) ประหนึ่งว่าพวกเขามีได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วคราวหนึ่งของยามเย็นและยามเช้าของมันเท่านั้น³

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَوْ رُبِّبُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٨٤﴾

¹ ส่วนอีกพวกหนึ่งคือ ผู้ที่มีความกลัวต่อความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเขาและหวาดหวั่นต่อการยินยอมเบื้องหน้าพระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขาในวันแห่งการชำระสอบสวน และยับยั้งจิตใจของเขาจากความใคร่และไม่ปฏิบัติในสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืน และสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ ที่พำนักของเขาคือสวนสวรรค์ซึ่งเป็นสถานที่อันบรมสุข

² พวกมุชริกทั้งหลายนั้นจะถามเจ้า โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ถึงวันกียามะฮ์ว่าเมื่อใดจะเกิดขึ้น คำถามของพวกเขาเช่นนี้เป็นการเย้ยหยัน เจ้าจะไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อที่เจ้าจะได้กล่าวแจ้งแก่พวกเขาได้ เพราะมันเป็นความลับเฉพาะพระองค์เท่านั้น

³ เจ้าไม่มีหน้าที่อื่นใดนอกจากเป็นผู้ตักเตือน ผู้ที่มีความกลัวต่อวันกียามะฮ์เท่านั้น มิใช่เป็นผู้แจ้งถึงเวลาที่จะเกิดขึ้นในวันกียามะฮ์นั้น เมื่อพวกเขาถูกพาราเหล่านั้นได้ประสบพบเห็นเขาก็จะเกิดความหวาดกลัว พวกเขาจะเห็นว่ามันคล้ายกับว่าพวกเขาพำนักอยู่ในโลกดุนยาเพียงชั่วครู่ชั่วยามเท่านั้น

(80) ซูเราะฮ์ อะบะชะ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 42 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อะบะชะ

ซูเราะฮ์ อะบะชะ เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ โดยกล่าวถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักอะกีดะฮ์และเรื่องของศาสน์ และยังได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งเดซานุภาพ ความเป็นเอกภาพในการสร้างมนุษย์ พิษพันธุต่างๆ และอาหาร ในซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงวันกียามะฮ์ และความน่ากลัว และความยากลำบากของวันนั้น

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงเรื่องของชายตาบอด (อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมมีมักตุม) ซึ่งได้มาหาท่านรอสูลุลลอฮ์ คืออลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ขอร้องท่านให้สอนเขาจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งแก่ท่าน ขณะนั้นท่านรอสูลุลลอฮ์ คืออลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กำลังยุ่งอยู่กับผู้นำชาวกุเรซคนหนึ่งโดยเรียกร้องพวกเขาไปสู่อิสลาม ท่านนะบีคืออลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ไม่สบบารมณฺ์ จึงมีใบบุหนาบุดบั้งและผืนหลังให้เขา อัลกุรอานจึงประทานมาต่าหะนินว่า “เขา (มุฮัมมัด) เขาทำหน้าที่บั้งและผืนหน้าไปทางอื่น เพราะชายตาบอดมาหาเขา และอะไรเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ หวังว่าเขาจะมาเพื่อชักฟอกจิตใจก็ได้ หรือเพื่อรับคำตักเตือน เพื่อที่คำตักเตือนนั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา ส่วนผู้ที่พอเพียงแล้ว เจ้ากลับต้อนรับขับสู้”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความต้อร้นของมนุษย์ และการปฏิเสธศรัทธาของเขาอย่างน่าเกลียดต่อพระเจ้าของเขา ทั้งๆ ที่ความโปรดปรานอย่างมากมายของอัลลอฮ์ได้มีต่อเขา “มนุษย์นั้นนั้นถูกสังหารเสียก็ดี เขาช่างเนรคุณเสียนี้กระไร จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา จากเชื้อสุจิตหยดหนึ่ง พระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งเดซานุภาพในจักรวาลนี้ โดยที่อัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ ซึ่งแนวทางแห่งการดำเนินชีวิตบนหน้า

แผ่นดินนี้ “มนุษย์จึงพิจารณาดูอาหารของเขาซิ เราได้หลั่งน้ำฝนลงอย่างไร แล้วเรา
ได้แยกผืนแผ่นดินออกไปและเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน และอู่งุ่น
และพืชผักและมะกอกและอินทผลัม”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงความน่าหวาดกลัวของวันกิยามะฮ์ มนุษย์ได้
หนีจากคนที่เขารักเพราะความกลัวและความตื่นตระหนก และได้ชี้แจงถึงสภาพของ
บรรดามุอฺมินและสภาพของพวกปฏิเสธศรัทธาในวันที่ยากลำบากวันนั้น “ครั้นเมื่อ
เสียงกัมปนาทมาถึงวันที่ผู้คนจะหนีจากพี่น้องของเขา และจากแม่ของเขา และพ่อ
ของเขา และจากภรรยาของเขาและลูกๆ ของเขา สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาใน
วันนั้น มีภาระพอดัวแก่เขาอยู่แล้ว หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส หัวเราะดีใจร่าเริง
และหลายใบหน้า ในวันนั้นมีผู้เจ็บ ความหม่นหมองจะปกคลุมบนใบหน้านั้น ชน
เหล่านั้นคือพวกปฏิเสธศรัทธาพวกเขาประพาศั่ว”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เขา (มุฮัมมัด) ทำหน้าบึ้ง และผินหน้าไป
ทางอื่น
2. เพราะชายตาบอดมาหาเขา¹
3. และอะไรเล่าที่จะให้เจ้ารู้ หวังว่าเขาจะมาเพื่อ
ชักฟอกจิตใจก็ได้
4. หรือเพื่อรับคำตักเตือน เพื่อที่คำตักเตือนนั้น
จะเป็นประโยชน์แก่เขา²
5. ส่วนผู้ที่พอเพียงแล้ว
6. เจ้ากลับต้อนรับขับสู้³

عَسَىٰ وَتَوَلَّىٰ ۝

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۝

وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّهُ يَريُّكَ ۝

أَوْ يَذُكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ۝

أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ۝

فَأَن تَلِيَهُ تَصَدَّىٰ ۝

¹ คือท่านนะบีมุฮัมมัด ได้ทำหน้าบึ้งและผินหลังให้ขณะที่มีชายตาบอดคนหนึ่ง คือ अबดุลลอฮ์ อิบน์ อุมมิมักตูม ได้มาหาท่านโดยขอรับรองให้สอนเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา หลังจากที่อายัดเหล่านี้ถูกประทานมา เมื่อชายผู้นี้มาหาท่าน ท่านจะกล่าวว่า ขอต้อนรับผู้ที่พระเจ้าของฉันตำหนิฉัน

² มุฮัมมัดเจ้าจะรู้อย่างไร บางทีชายตาบอดผู้นี้ที่เจ้าทำหน้าบึ้งใส่เขา นั้น เขามาเพื่อขัดเกลา หรือชักฟอกจิตใจของเขาจากสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเจ้าก็ได้ หรือเพื่อรับคำตักเตือนตามที่เขาได้ยินได้ฟังมา โดยที่คำตักเตือนของเจ้านั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา

³ ส่วนผู้ที่เขาพอเพียงจากอัลลอฮ์และจากการอิमानแล้ว เพราะเขามีทรัพย์สินเงินทอง เจ้ากลับต้อนรับขับสู้และเงี่ยหูฟังเขา และเจ้าเอาใจใส่ในการเผยแผ่ศาสนาแก่เขามากเกินไป

7. และไม่ใช่หน้าที่ของเจ้า การที่เขาไม่ชักพอก ¹	وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي ^٧
8. และส่วนผู้ที่มาหาเจ้าด้วยความพยายาม	وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ^٨
9. และเขามีความกลัวเกรง	وَهُوَ يَخْشَى ^٩
10. เจ้ากลับเมินเฉย ²	فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَى ^{١٠}
11. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมันเป็นข้อเตือนใจ	كَلَّا إِنَّهَا لَنَذْكُرُهُ ^{١١}
12. ดังนั้นผู้ใดประสงคึกก็ให้รำลึกถึงข้อเตือนใจ นั้น ³	فَمَنْ شَاءَ ذَكُرْهُ ^{١٢}
13. ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ	فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ^{١٣}
14. ที่ได้รับการเทิดทูน ได้รับความบริสุทธิ์	مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ^{١٤}
15. ด้วยมือของมะลาอิกะฮ์	بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ^{١٥}
16. ผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม ⁴	كِرَامٍ بَرَرَةٍ ^{١٦}

¹ คือไม่เป็นที่ตำหนิแก่เจ้าในการที่เขาจะไม่ชักพอกจิตใจของเขาจากการปฏิเสธศรัทธาและความดีอันเจ้ามิได้ถูกเรียกร้องให้ขออีดายะฮ์แก่เขา หน้าที่ของเจ้านั้นคือการประกาศเผยแผ่เท่านั้น

² ส่วนผู้ที่มาหาเจ้าอย่างรีบเร่งในการแสวงหาความรู้เพื่ออัลลอฮ์ โดยที่เขามีความยำเกรงต่อข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ เจ้ากลับไม่เอาใจใส่และเมินเฉยเสีย โดยไปให้ความสนใจแก่บรรดาหัวหน้าพวกกุฟฟาร์ที่หลงผิด

³ คืออัลลอฮ์ทรงเตือนท่านนะบิวว่า ต่อไปเจ้าอย่าทำเช่นนั้นอีก อัลลอฮ์อาดเทาะห์นี่ ซึ่งมีข้อตำหนิแก่ผู้ที่พระองค์ทรงรักใคร่เป็นข้อเตือนใจ ดังนั้นผู้ใดจากปวงบ่าวของอัลลอฮ์ประสงคึกก็ให้เขารำลึกถึงสาเหตุแห่งการประทานะฮ์ฮียนี้

⁴ คืออัลกุรอานนี้อยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ ณ ที่อัลลอฮ์ มีตำแหน่งอันสูงส่งในชั้นฟ้า บริสุทธิ์จากการแตะต้องของพวกชัฎฎอน จากการเประอะเปื้อนและการบกพร่องใดๆ โดยผ่านทางมือของมะลาอิกะฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงใช้ให้พวกเขาเป็นทูตระหว่างพระองค์กับบรรดาราอูซุลของพระองค์ พวกเขาเป็นผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม ได้รับการยกย่อง ณ ที่อัลลอฮ์

17. มนุษย์นั้นถูกสังหารเสียก็ดี เขาช่างเนรคุณเสียนี้กระไร ¹	قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُهُ ﴿١﴾
18. จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา	مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿٢﴾
19. จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่ง พระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา	مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿٣﴾
20. แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา ²	ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٤﴾
21. ต่อมาพระองค์ให้เขาตายไป แล้วให้เขาลงหลุม	ثُمَّ أَمَّا نَهُ فَآفَكُهُ ﴿٥﴾
22. ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ ก็ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ ³	ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿٦﴾
23. มิใช่เช่นนั้น เขามีได้ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้เขา ⁴	كَلَّا لَمَّا بَقِيَ مَا أَمَرَهُ ﴿٧﴾
24. มนุษย์จึงพิจารณาดูอาหารของเขา	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٨﴾

¹ คือคนกาฬิรผู้ปฏิเสธศรัทธาถูกสาปแช่ง และถูกขับไล่จากความเมตตาของอัลลอฮ์ การเนรคุณของเขาต่ออัลลอฮ์ช่างร้ายกาจเหลือหลาย ทั้งๆ ที่บุญคุณและความดีงามของพระองค์มีต่อเขาอย่างมากมายเหลือคณานับ อายะฮ์นี้เป็นการขอพรให้เขาประสบความสำเร็จอย่างหนักหน่วงที่สุด

² อัลลอฮ์ทรงบังเกิดผู้ปฏิเสธศรัทธาคนนั้นมาจากอะไร จึงทำให้เขาเยอหยิ่งโสต่อพระเจ้าของเขา แน่นนอนพระองค์ทรงบังเกิดเขามาจากน้ำที่นำรังเกียจไร้ค่าหยดหนึ่ง แล้วทรงกำหนดให้เขาอยู่ในท้องมารดาของเขาเป็นชั้นตอนจนกระทั่งเป็นตัวตน แล้วพระองค์ทรงแผ้วทางให้เขาออกจากท้องมารดาของเขาอย่างสะดวกง่ายดาย อัลหะซันอัลบะศรียกกล่าวว่า ทำไมผู้ที่ออกมาจากทวารเบาถึง 2 ครั้ง จึงเยอหยิ่งโส

³ แล้วพระองค์ทรงให้เขาตายโดยไม่ต้องปรึกษาและขอความคิดเห็นจากพระองค์ และได้ให้มีผู้จัดเตรียมฝังเขา มิฉะนั้นแล้วจะเกิดการน่าเบื่อ และมักลื่นเหม็นและเป็นอาหารของสัตว์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์จะให้เขาฟื้นคืนชีพ ก็ทรงให้เขามีชีวิตหลังจากได้ตายไปแล้วเพื่อการฟื้นคืนชีพ การชำระสอบสวน และการตอบแทน

⁴ คนกาฬิรผู้ปฏิเสธศรัทธาคนนั้นจึงหยุดยั้งจากการเยอหยิ่งโสโอหังเสียที เพราะเขามีได้ปฏิบัติในสิ่งที่ เป็นข้อบัญญัติแก่เขาเช่นการศรัทธา และการจงรักภักดี

25. เราได้หลังน้ำฝนลงมามากมายอย่างไร ¹	أَنصَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝
26. แล้วเราได้แยกแผ่นดินออกไป	ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝
27. และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน	فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝
28. และองุ่นและพืชผัก	وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۝
29. และมะกอกและอินทผลัม	وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝
30. และเรียกสวนที่หนาทึบ	وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝
31. และผลไม้และทุ่งหญ้า	وَفَيْكِهِمْ وَأَبْيًا ۝
32. ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าและสัตว์เลี้ยงของพวกเจ้า ²	مِّنْأَنَّا لَكُمْ وَلِاتِمِّمِكُمْ ۝
33. ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทมาถึง	فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاطَةُ ۝
34. วันที่ผู้คนจะหนีจากที่นั่งของเขາ	يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝

¹ มนุษย์ผู้ตั้งตนหนึ่งใจใคร่ครวญด้วยความรอบคอบถึงการดำรงชีวิตของเขาชี้ว่า พระองค์ทรงบังเกิดเขามาด้วยเดชานุภาพ และทรงให้ความสะดวกง่ายดายแก่เขาด้วยความเมตตาของพระองค์อย่างไร และทรงจัดเตรียมให้แก่เขาซึ่งสาเหตุแห่งการดำเนินชีวิตอย่างไร และทรงประทานอาหารให้แก่เขาเพื่อดำรงชีพของเขาอย่างไร แล้วทรงหลังน้ำฝนจากเมฆสู่พื้นดินด้วยเดชานุภาพของพระองค์อย่างไร

² หลังจากที้อัลลอฮ์ได้ทรงให้ฝนหลังลงมาแล้ว ทำให้แผ่นดินร่วนซุยและแตกแยกออก แล้วได้ให้เห็นเมล็ดพืชที่อยู่ในแผ่นดินงอกเงยขึ้นมาเป็นเมล็ดพืช และพืชผักชนิดต่างๆ กัน เพื่อให้มนุษย์ใช้กินเป็นอาหาร และกักตุนเอาไว้ เช่นองุ่นมีรสชาดอร่อยและเมล็ดถั่วนาชนิด ตันมะกอกหรือชั้ตุน และอินทผลัม และเรียกสวนที่มีต้นไม้หลายชนิดที่หนาทึบ ตลอดจนผลไม้ชนิดต่างๆ กันอีกมากมาย และทุ่งหญ้าเพื่อเป็นอาหารของสัตว์ทั้งหมดนี้เพื่อเป็นประโยชน์ และเป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเจ้าและแก่ปศุสัตว์ของพวกเจ้า

35. และจากแม่ของเขา และพ่อของเขา	وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾
36. และจากภรรยาของเขา และลูก ๆ ของเขา	وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾
37. สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้น มีภาระพอดัวแก่เขาอยู่แล้ว ¹	لِكُلِّ أُمَّرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾
38. หลายไบหน้าในวันนั้นแจ่มใส	وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾
39. หัวเราะดีใจร่าเริง ²	ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾
40. และหลายไบหน้าในวันนั้นมีฝุ่นจับ	وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ غَافِرَةٌ ﴿٤٠﴾
41. ความหม่นหมองจะปกคลุมบนไบหน้านั้น	زَهَّابَةٌ قَاسِمَةٌ ﴿٤١﴾
42. ชนเหล่านั้นคือพวกปฏิเสธศรัทธา พวก ประพตติชั่ว ³	أُولَئِكَ هُمُ الْكُفْرَةُ الْعَجْرَةُ ﴿٤٢﴾

¹ ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทแห่งวันกียามะฮ์ได้ดั่งขึ้น ซึ่งจะก้องกังวานเข้าสู่โสตประสาทจนกระทั่งเกือบจะทำให้หูหนวกในวันอันน่ากลัวนั้น มนุษย์จะหนีจากคนรักของเขา คือจากพี่น้องพ่อแม่ของเขาและลูกเมียของเขา เพราะเขามีภาระยุ่งอยู่กับตัวของเขา โดยที่แต่ละคนจะพะวงอยู่กับเรื่องของตัวเอง ดังนั้นจึงเป็นข้อคิดว่าในวันกียามะฮ์นั้นไม่มีใครที่จะช่วยเหลือคนอื่นได้นอกจากผลงานที่ดีของแต่ละคนที่ได้กระทำไว้ในโลกนี้เท่านั้นที่จะทำให้เขารอดพ้นจากความน่ากลัวและการลงโทษได้

² สภาพของมนุษย์ในวันกียามะฮ์นั้นแบ่งออกเป็นสองพวก คือพวกที่มีความสุขกายสบายใจและพวกที่มีความทุกข์ทรมาน ลักษณะของบุคคลจำพวกแรกคือ มีไบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบานดีใจหัวเราะร่าเริง เพราะเขาได้พบเห็น การยกย่องให้เกียรติ และความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่เขา

³ บุคคลจำพวกที่สอง คือไบหน้าของพวกเขามีฝุ่นและควันปกคลุมอยู่ ไบหน้าจึงมีความหมองคล้ำ หม่นหมอง ชนเหล่านั้นที่มีไบหน้าดังกล่าวคือพวกที่ปฏิเสธศรัทธาในโลกดุนยา และมีชีวิตอยู่ในการปฏิเสธศรัทธา และการประพตติชั่วและสิ้นชีวิตลงด้วยสภาพเช่นนั้น

(81) ซูเราะฮ์ อັตตะกวีร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 29 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อັตตะกวีร

ซูเราะฮ์ อັตตะกวีร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ที่เชี่ยวชาญข้อเท็จจริงที่สำคัญสองประการ คือ “ข้อเท็จจริงแห่งวันกิยามะฮ์” และ “ข้อเท็จจริงแห่งอัลละฮียะฮ์ และศาสน์” ซึ่งทั้งสองนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอีมาน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงวันกิยามะฮ์ และสิ่งที่ติดตามมาคือ การเปลี่ยนแปลงของจักรวาลครั้งใหญ่รวมทั้งดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ภูเขา ทะเล แผ่นดิน ชั้นฟ้า ปศุสัตว์ และมนุษย์ จักรวาลจะสิ้นสະเทือนอย่างรุนแรงเป็นเวลานาน ทุกๆ สิ่งที่อยู่ในโลกนี้จะกระจัดกระจาย ไม่มีสิ่งจะคงเหลืออยู่เว้นแต่จะต้องเปลี่ยนแปลงและผันแปรอันเนื่องมาจากความกลัวต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในวันนั้น “เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย และเมื่ออูฐท้องสิบเดือนถูกทอดทิ้ง และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน และเมื่อทะเลถูกเป็นไฟ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงแห่งอัลละฮียะฮ์ และคุณลักษณะของท่านนะบีซึ่งจะพบกับอัลละฮียะฮ์ และหมู่ชนผู้ถูกสนทนาด้วยอัลละฮียะฮ์ ซึ่งถูกประทานลงมาเพื่อจะเปลี่ยนแปลงพวกเขาจากความมิดมนแห่งการตั้งภาคี และการหลงทางไปสู่แสงสว่างแห่งวิชาการและการอีมาน “ขอสาบานอย่างหนักแน่นต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลากลางวันที่โคจรลับดวง ข้าสาบานด้วยกลางคืนที่มันเหือดหายไปและด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อมันทอแสง แท้จริงอัลกุรอานคือคำพูดของรอซูล (ญิบรีล) ผู้ทรงเกียรติ”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงความผิดในข้อกล่าวอ้างของพวกมุชริกีนเกี่ยวกับอัลกุรอาน และกล่าวว่าอัลกุรอานนั้นเป็นข้อตักเตือนจากอัลลอฮ์ ตะอาลา แก่ปวงบ่าวของพระองค์ “แล้วพวกเจ้าจะไปทางไหนเล่า” อัลกุรอานนั้นมีใช้อื่นใดนอก

จากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งมวล สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในทางอันเที่ยงตรง และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์สิ่งใดเว้นแต่อัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾

2. และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัด
กระจาย

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾

3. และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾

4. และเมื่ออูฐท้องสิบเดือนถูกทอดทิ้ง

وَإِذَا الْعِشَابُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾

5. และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُجِرَتْ ﴿٥﴾

6. และเมื่อทะเลถูกเป็นไฟ

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾

7. และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดเป็นคู่

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾

8. และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾

9. ด้วยความผิดอันใดเขาจึงถูกฆ่า

يَأْتِي دُؤْبَ قُلَّتْ ﴿٩﴾

10. และเมื่อบันทึกทั้งหลายถูกกางแผ่

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾

11. และเมื่อชั้นฟ้าถูกเลิกออก

وَإِذَا السَّمَاءُ كُفِطَتْ ﴿١١﴾

12. และเมื่อนรกถูกจุดให้ลุกสว่างจ้า

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ﴿١٢﴾

13. และเมื่อสวรรค์ถูกนำมาใกล้

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنزِلَتْ ﴿١٣﴾

14. ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่ตนได้นำมา ¹	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾
15. ข้าสาบานต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลากลางวัน	فَلَا أَقِيمُ بِالْحَسَنِ ﴿١٥﴾
16. ที่โคจรลับดวง ²	الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ﴿١٦﴾
17. ข้าสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันเหือดหายไป	وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿١٧﴾
18. และด้วยเวลาเข้าตรู่เมื่อมันทอแสง ³	وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
19. แท้จริง อัลกุรอานคือคำพูดของรอซูล (ญิบรีล) ผู้ทรงเกียรติ	إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 1 ถึงอายะฮ์ที่ 14 ประมวลไว้ด้วยเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ รวม 12 เหตุการณ์ 6 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกดุนยาและอีก 6 เหตุการณ์เกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮ์ ทั้งหมดนี้เป็นข้อควรพิจารณา ซึ่งเป็นเงื่อนไขของเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้น ส่วนคำตอบก็คือในอายะฮ์ที่ 14 ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่ตนได้นำมาไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่วเพื่อที่จะได้รับการตอบแทน ส่วนที่ได้กล่าวมานี้ทั้งหมดเป็นการยืนยันถึงหลักการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน ซึ่งพวกอาหรับมุชริกีนปฏิเสธอย่างแข็งขันด้วยเหตุนี้อัลกุรอานได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษซึ่งจะเห็นได้จากตอนต้นๆ ของซูเราะฮ์ต่างๆ ในหลายซูเราะฮ์ด้วยกัน เหตุการณ์ทั้ง 6 ที่เกิดขึ้นในโลกดุนยานั้นคือ การเปลี่ยนแปลงของดวงอาทิตย์ ดวงดาว ภูเขา อุฐ สัตว์ต่างๆ และทะเล ซึ่งมีความหมายชัดเจนแล้วในอายะฮ์ดังกล่าว ส่วนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮ์ คือชีวิตของแต่ละชีวิตจะถูกจัดเป็นคู่ๆ คนดีอยู่คู่กับคนดี คนชั่วอยู่คู่กับคนชั่ว ทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นจะถูกถามถึงความผิดว่าทำไมจึงถูกฆ่าเป็นการปรามผู้ฆ่า บ้านที่กินจะถูกกางแม่ ชันฟ้าจะถูกเลิกออก นรกจะถูกจุดไฟให้สว่างจ้า สวรรค์จะถูกนำเข้ามาใกล้

² คือข้าสาบานอย่างหนักแน่นต่อดวงดาวทั้งหลายที่มีรัศมี ซึ่งมันจะซ่อนตัวในเวลากลางวันและปรากฏตัวในเวลากลางคืน และโคจรลับดวงไปคือ ดวงดาวที่ส่องแสงประกายทั้ง 5 ดวง คือดาวพระเคราะห์หรือดาวพระพุธ ดาวพระศุกร์ ดาวพระอังคาร ดาวพฤหัสบดี และดาวพระเสาร์

³ พระองค์ทรงสาบานด้วยเวลากลางคืนขณะที่จะจากไป และด้วยเวลาเข้าตรู่เมื่อเริ่มมีแสงสว่างขึ้น ซึ่งทั้งสองเวลานั้นเป็นเวลาที่มีอากาศบริสุทธิ์สดชื่นและเย็นสบาย

20. ผู้ทรงพลังผู้ทรงตำแหน่งสูง ณ พระเจ้าแห่งบัลลังก์

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٨١﴾

21. ผู้ได้รับการจงรักภักดี ผู้ซื่อสัตย์ ณ ที่โน้น¹

مُطَاعٍ نَّمَّ آمِينَ ﴿٨٢﴾

22. และสหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้านั้นมิใช่เป็นคนวิกลจริตแต่ประการใด

وَمَا صَاحِبُكَ كَرِيمٌ ﴿٨٣﴾

23. และโดยแน่นอน เขา (มุฮัมมัด) ได้เห็นเขา (ญิบรีล) ณ ขอบฟ้าอย่างชัดเจน²

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْيُسْبِينِ ﴿٨٤﴾

24. และเขา (มุฮัมมัด) มิใช่เป็นผู้ตระหนี่ในเรื่องเงินลับ

وَمَا هُوَ عَلَىٰ غَيْبٍ بِصَنِينٍ ﴿٨٥﴾

25. และอัลกุรอานนั้นมิใช่คำกล่าวของชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿٨٦﴾

26. แล้วพวกเจ้าจะไปทางไหนเล่า³

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٨٧﴾

27. อัลกุรอานนั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งมวล

إِنَّهُ هُوَ الْوَعْدُ الْحَقِّ ﴿٨٨﴾

¹ คืออัลกุรอานนี้เป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ถูกประทานลงมาโดยผ่านทางญิบรีลอะลัยฮิสสลามผู้ทรงเกียรติผู้ทรงมีคุณลักษณะอันสูง ณ ที่พระเจ้า

² คือมุฮัมมัด ซึ่งพวกเจ้าคบเขาเป็นสหาย และพวกเจ้ารู้จักถึงความมีศักดิ์ของเขา ความบริสุทธิ์ และการมีสติปัญญาหลักแหลมของเขานั้นมิได้เป็นคนวิกลจริตตามที่พวกเจ้ากล่าวอ้างแต่ประการใด และโดยแน่นอนมุฮัมมัด คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม ได้เห็นญิบรีลในรูปลักษณะแห่งการเป็นมะลักตามที่อัลลอฮ์ทรงสร้างเขา ณ ขอบฟ้าทางด้านตะวันออกคือมีปีก 600 ปีก

³ คือมุฮัมมัดมิได้เป็นผู้ตระหนี่โดยบกพร่องในการประกาศะฮียะฮ์แต่อย่างใด แต่ท่านได้เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และอัลกุรอานนั้นมิใช่เป็นคำกล่าวของชัยฏอนผู้ถูกสาปแช่งดังเช่นที่พวกมุชริกีนกล่าวอ้าง แล้วทางไหนเล่าที่พวกเจ้าจะไปในการปฏิเสธอนามิฮ์มุฮัมมัด คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม และปฏิเสธอัลกุรอานว่าเป็นกวี เป็นมายากล และนียายตตักดัมบรฟ

28. สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะ
อยู่ในทางอันเที่ยงตรง¹

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٨١﴾

29. และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์สิ่งใด เว้นแต่
อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์²

وَمَا نَشَاءُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٢﴾

¹ และอัลกุรอานนี้มีได้เป็นอื่นใดนอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นมนุษย์และญิน สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเจ้าที่จะดำเนินตามสังธรรม ยึดมั่น ผู้อยู่ในบทบาทบัญญัติของอัลลอฮ์ และปฏิบัติตามแนวทางของบรรดาผู้ทรงคุณธรรม

² คือพวกเจ้าจะไม่มีความสามารถในการกระทำสิ่งใด เว้นแต่ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์และความเมตตาของพระองค์ ดังนั้นจงขอความสมประสงค์จากอัลลอฮ์ เพื่อให้บรรลุสู่แนวทางที่ดีบังเกิด

(82) ซูเราะฮ์ อัลอิมฟิฏอร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 19 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอิมฟิฏอร

ซูเราะฮ์ อัลอิมฟิฏอร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ที่เหยียวยาวเช่นเดียวกับซูเราะฮ์ อัตตะกวีร คือการเปลี่ยนแปลงของจักรวาลที่เกิดขึ้นพร้อมกันกับวันอาสาน และสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้นเป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่แล้วได้ชี้แจงถึงสภาพของคนดีมีคุณธรรม และสภาพของคนชั่วผู้กระทำความผิด ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพและวันชุมนุม

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงภาพลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะเกิดขึ้นในจักรวาล เช่น การแตกแยกของชั้นฟ้า การร่วงหล่นของดวงดาว การเอ่อล้นของทะเล และการพลิกกลับของหลุมฝังศพ ตลอดจนถึงสิ่งที่จะติดตามมาหลังจากนั้น คือการชำระสอบสวนและการตอบแทน “เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นมากระจัดกระจาย และเมื่อทะเลถูกให้เอ่อล้น และเมื่อหลุมฝังศพพลิกกลับทุกชีวิตจะรู้สึกที่ตนได้กระทำไปแล้ว และสิ่งได้กระทำภายหลัง”

แล้วได้กล่าวถึงการดีอรรัน และการเนรคุณของมนุษย์ต่อความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเขา โดยที่เขาได้รับความโปรดปรานอย่างล้นเหลือจากพระองค์ แต่เขาไม่รู้จักคุณค่าแห่งความโปรดปรานนั้นๆ ไม่รู้จักคุณค่าแห่งพระเจ้าของเขา และไม่ขอบคุณต่อความดีงาม และความโปรดปรานที่เขาได้รับ “โอ้มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้าสมส่วนในรูปที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จะเป็นประกอบเจ้าขึ้น”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสาเหตุแห่งการดีอรรัน และการปฏิเสธนี้ โดยชี้แจงว่า อัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้มะลาอิกะฮ์บันทึกการทำงานของมนุษย์ทุกคน และติดตามการกระทำของเขา “มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าพวกเจ้าปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนต่างหาก

และแท้จริงมีผู้คุ้มกันรักษาพวกเจ้าอยู่ คือ (มะลาอิกะฮ์) ผู้ทรงเกียรติเป็นผู้บันทึกพวกเจ้าไว้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแบ่งมนุษย์ในวันกิยามะฮ์ออกเป็น 2 พวก คือ พวกคนดีมีคุณธรรม และพวกคนชั่วผู้กระทำความผิด พร้อมกับได้ชี้แจงถึงบ้านปลายของทั้งสองฝ่าย “แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะอยู่ในความโปรดปราน และแท้จริงบรรดาคนชั่วจะอยู่ในนรกที่ลุกโชน”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการวาดภาพแห่งความยิ่งใหญ่และความน่ากลัวของวันกิยามะฮ์ ในวันนั้นทุกชีวิตจะปราศจากซึ่งพลังและอำนาจใดๆ และอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ “และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร แล้วอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่างใดแก่อีกชีวิตหนึ่งได้ และกิจการในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อชันฟ้าได้แตกแยกออก
2. และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย
3. และเมื่อทะเลถูกให้เอ่อล้น
4. และเมื่อหลุมฝังศพถูกพลิกกลับ¹
5. ทุกชีวิตจะรู้สิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้ว และสิ่งที่ได้กระทำภายหลัง²
6. โอ้มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล
7. ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์แล้วก็ทรงทำให้เจ้ามีส่วน³

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾

وَإِذَا النُّجُومُ انْتَرَتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ﴿٣﴾

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثِرَتْ ﴿٤﴾

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ رَبِّكَ الْأَكْبَرُ ﴿٦﴾

أَلَيْسَى خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾

¹ คือเมื่อชันฟ้าได้แตกแยกออกด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์เพื่อให้มะลาอิกะฮ์ลงมา และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจายจากตำแหน่งของมัน และเมื่อทะเลเอ่อล้นโดยน้ำจืดกับน้ำเค็มได้ปะปนรวมกัน เหตุการณ์ทั้งสามจะเกิดขึ้นในโลกดุนยาเมื่อมีการเป่าสังข์ครั้งแรก ส่วนอีกเหตุการณ์หนึ่งคือเมื่อหลุมฝังศพจะถูกพลิกกลับนั้นจะเกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮ์เมื่อมีการเป่าสังข์ครั้งที่สอง

² อายะฮ์ที่ 4 เป็นคำตอบอายะฮ์ที่หนึ่งคือเมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นแล้ว ทุกชีวิตหรือทุกคนในขณะนั้นก็จะรู้ว่าสิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้วมีอะไรบ้างคือ ความดีหรือความชั่ว และสิ่งที่ได้กระทำภายหลังหมายถึงสิ่งที่เขาได้กระทำไว้เป็นแบบอย่างที่ดีหรือชั่ว แล้วมีผู้ปฏิบัติตามเขา

³ โอ้มนุษย์เอ๋ย มีอะไรหรือที่ล่อลวงเจ้าให้หันห่างเจ้าจากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเกื้อกูลเจ้าจนกระทั่งทำให้เจ้าฝ่าฝืนพระองค์และอาจหาญขัดคำสั่งของพระองค์ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงทำความดีแก่เจ้าและสงสารเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงบังเกิดเจ้าจากสิ่งที่เจ้าไม่เคยมีอะไรมาก่อนเลย แล้วทรงทำให้เจ้ามีรูปร่างอวัยวะที่สมบูรณ์สมส่วนทุกประการ และทำให้เจ้าได้ยิน มีสติปัญญา และได้มองเห็น

8. ในรูปใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จะทรงประกอบเจ้าขึ้น¹

﴿۸﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ

9. มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าพวกเจ้าปฏิบัติเสววันแห่งการตอบแทนต่างหาก²

﴿۹﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ

10. และแท้จริงมีผู้คุ้มกันรักษาพวกเจ้าอยู่

﴿۱۰﴾ وَإِن عَلَيْنَا لَلْحَفِظِينَ

11. คือ (มะลาอิกะฮ์) ผู้ทรงเกียรติเป็นผู้บันทึก

﴿۱۱﴾ كِرَامًا كَتِيبِينَ

12. พวกเขารู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ³

﴿۱۲﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَعْمَلُونَ

13. แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะอยู่ในความโปรดปราน⁴

﴿۱۳﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

14. และแท้จริงบรรดาคนชั่วจะอยู่ในนรกที่ลุกโชน

﴿۱۴﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

15. พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้นในวันแห่งการตอบแทน

﴿۱۵﴾ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الَّذِينَ

16. และพวกเขาจะไม่เป็นผู้ออกจากมัน (อยู่ในกองไฟตลอดไป)⁵

﴿۱۶﴾ وَمَاهُمْ عَنْهَا بِعَائِينَ

¹ และทรงประกอบเจ้าขึ้นมาในรูปแบบตามที่พระองค์ทรงประสงค์ คือในรูปแบบและสัดส่วนที่สวยงาม

² โอ้อ้วมมักกะฮ์เอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้หลงระเหิดในความเมตตาของอัลลอฮ์ แต่ว่าพวกเจ้านั้นปฏิบัติเสววันแห่งการชำระสอบสวนและวันแห่งการตอบแทนต่างหาก

³ คือมีมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงเกียรติของอัลลอฮ์ คอยคุ้มกันรักษาพวกเจ้า และดูแลการเคลื่อนไหว และการกระทำของพวกเจ้าเป็นผู้บันทึกการทำงาน และรู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำในการทำงานต่าง ๆ ทั้งที่ดีและชั่ว

⁴ คือบรรดามุอมีนผู้ศรัทธาของพวกเขา ผู้ยำเกรงผู้มีศีลธรรมเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันบรมสุข ทั้งนี้เพราะการทำความคิด คือการจงรักภักดีของพวกเขาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

⁵ ส่วนบรรดาคนชั่วคือพวกกุฟฟารนั้นจะอยู่ในนรกที่มีไฟลุกโชนชั่วนิรันดร์ ทั้งนี้เพราะการทำความคิดของพวกเขา คือการปฏิเสธศรัทธาและไม่จงรักภักดีต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้น และจะทนทุกข์ทรมานความร้อนของมันในวันแห่งการตอบแทน และพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล ไม่มีวันที่จะออกจากนรกนั้นเป็นอันขาด

17. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการ
ตอบแทนนั้นคืออะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٧﴾

18. แล้วอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการ
ตอบแทนนั้นคืออะไร¹

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾

19. วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่าง
ใดแก่อีกชีวิตหนึ่งได้ และกิจการในวันนั้นเป็น
สิทธิ์ของอัลลอฮ์²

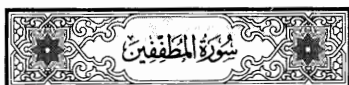
يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ سَعِيَةً

وَأَلْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

¹ วันแห่งการตอบแทนคือวันอันยิ่งใหญ่ เป็นวันที่มนุษย์จะยืนขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสากลโลก และพระองค์ทรงย้ำถึงวันแห่งการตอบแทนอีกครั้งหนึ่ง เพราะความสำคัญของวันนั้น

² พระองค์ทรงเปิดเผยถึงบางส่วนของมหันตภัยในวันนั้นว่า เป็นวันที่ไม่มีชีวิตใดจะอำนาจประโยชน์ให้แก่อีกชีวิตหนึ่งได้ โดยที่กิจการทั้งหมดในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์แต่องค์เดียว การชะพาะจะสูงจะมีขึ้นไม่ได้เว้นแต่ด้วยการอนุมัติของพระองค์

(83) ซูเราะฮ์ อัลมุฏ็อฟฟิีน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 36 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุฏ็อฟฟิีน

ซูเราะฮ์ อัลมุฏ็อฟฟิีน เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ จุดมุ่งหมายของซูเราะฮ์ เช่นเดียวกับจุดมุ่งหมายของซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ ที่เยียวยาเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับอะกิตะฮ์และได้กล่าวถึงการเรียกร้องเชิญชวนของอิสลามในการเผชิญหน้ากับศัตรูตัวฉกาจ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการประกาศสงครามกับบรรดาผู้ที่ทำให้การตวงและการชั่งพร่อง ซึ่งพวกเขาไม่กลัววันอาคิเราะฮ์ และได้คาดคิดกันแล้วว่า พวกเขาจะต้องเผชิญกับสภาพอันน่ากลัวต่อหน้าพระผู้ทรงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรมที่สุด “ความหายนะจงประสบแต่บรรดาผู้ทำให้พร่อง (ในการตวงและการชั่ง) คือบรรดาผู้ที่เมื่อเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด ชนเหล่านั้นมิได้คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูกให้พินาศสำหรับวันอันยิ่งใหญ่ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาคนชั่ว และได้วาดภาพการตอบแทนของพวกเขาในวันกียามะฮ์ โดยจะถูกลากไปยังนรกญะฮิ์มพร้อมกับการชูตะคอก “มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาคนชื่อนั้นอยู่ในลิจญ์น และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าลิจญ์นนั้นคืออะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้ ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของบรรดาผู้ยำเกรง ผู้ทรงคุณธรรม และสิ่งที่จะได้รับจากความสุซ ความโปรดปรานอย่างถาวรตลอดไป ในที่พำนักอันมีเกียรติและเป็นที่น่าเชิดหน้าชูตา ทั้งนี้ในสภาพที่ตรงข้ามกับที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้สำหรับบรรดาคนชั่วคนเลวทรมานตามรูปแบบหรือแนวทางของอัลกุรอานในการรวมไว้ระหว่างการเชิญชวนให้ทำความดีและการชู้ตัมมิให้ทำความชั่ว “แท้จริงบรรดา

ผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความโปรดปรานอย่างแน่นอน พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง
เจ้าจะรู้ได้ถึงการมีความสดชื่นแห่งความสุขสำราญที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยภาพลักษณ์ของพวกเขาหลงทาง คนชั่ว คนเลวทราม ที่มีต่อ
ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ที่ดีทรงคุณธรรม โดยพวกเขาได้เยาะเย้ยปวงบ่าวที่ดีในโลกดุนยา
เพราะการอีมานของพวกเขาและความดีของพวกเขา “แท้จริงบรรดาผู้กระทำความผิดนั้น
เคยหัวเราะเยาะบรรดาผู้ศรัทธา และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาเดินผ่านพวกเขาไป พวกเขาจะ
หลีวตาเย้ยหยัน” จนกระทั่งจบซูเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ความหายนะจงประสบแต่บรรดาผู้ทำให้
พร่อง (ในการดวงและการชั่ง)
2. คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่น
ก็ตวงเอาเต็ม
3. และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้
ขาด¹
4. ชนเหล่านั้นมิได้คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูก
ให้พินคืนชีพ
5. สำหรับวันอันยิ่งใหญ่
6. วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากล
โลก²
7. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาคนชั่ว
นั้นอยู่ในสัจญีน
8. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสัจญีนนั้นคือ
อะไร

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّينَ ﴿١﴾

الَّذِينَ إِذَا كَانُوا عَلَى النَّاسِ سَتَوُونَ ﴿٢﴾

وَإِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْزَوْهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَجِينٍ ﴿٧﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ﴿٨﴾

¹ คือความพินาศของความวิบัติถึงประสบแต่บรรดาคนชั่วเหล่านั้นที่ทำให้การตวงและการชั่งพร่องไม่
เต็มตามจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้ ชนเหล่านั้นก็คือเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งหรือซื้อจากคนอื่น ก็จะเอาเต็ม
ตามจำนวนหรือมากกว่านั้น แต่เมื่อเวลาพวกเขาตวงหรือชั่งหรือขายให้แก่คนอื่น พวกเขาก็จะทำให้พร่อง
หรือขาดจำนวนลง

² บรรดาผู้ที่ทำให้การตวงการชั่งพร่องลงนั้นไม่รู้มาก่อนเลยหรือว่า พวกเขาจะถูกให้พินคืนชีพในวันที่
ยากลำบาก วันที่น่าหวาดกลัวและระทึกใจ คือวันที่มนุษย์จะยืน ณ หุ่นมะฮฺซฺรฺในสภาพเปลือยเปล่า
เจียบบงบด้อมตัวต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก

9. คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้

كُتِبَ مُرْقُومًا ﴿٩﴾

10. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ

وَلَّيْلًا يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ﴿١٠﴾

11. คือบรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน²

الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِالَّذِينَ ﴿١١﴾

12. และไม่มีใครปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน
นั้น นอกจากทุกคนที่ละเมิดที่กระทำความผิด

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كَلٌّ مَعْتَدٍ أُشِيرَ ﴿١٢﴾

13. เมื่อบรรดาอายาตของเราถูกอ่านแก่เขา เขา
จะกล่าวว่านี่คือนิยายเหลวไหลสมัยก่อน³

إِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِ ابْتِغَاءَ مَا لَمْ يَأْتِ الْآوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าสิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวายเป็น
วันนั้นได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

15. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงพวกเขาในวันนั้นจะถูก
กั้นจากพระเจ้าของพวกเขา⁴

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ ﴿١٥﴾

16. แล้วแท้จริงพวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกที่มี
เปลวไฟลุกโชน

لَهُمْ فِيهَا لُحُومٌ مَّلَأَةٌ لَازِبَةٌ ﴿١٦﴾

¹ บรรดาผู้ที่ทำให้การซึ่งดวงบกร่องพึงระมัดระวังจากการหลงลืม การพินคืนชีพ และการตอบแทน เพราะบันทึกการทำงานของบรรดาคนชั่ว แน่นนอนจะอยู่ในสถานที่อันคับแคบและต่ำที่สุด และเจ้ารู้หรือไม่ว่าสิ่งอันนั้นคืออะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้เหมือนตัวเลขที่จารึกไว้ที่แผ่นผ้ายางไม่ถูกลืมหรือถูกลบเลือน การงานที่ชั่วช้าของพวกเขาจะถูกจารึกฝังแน่นอยู่ในมัน

² ความวิบัติความพินาศจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการชำระสอบสวนและการตอบแทน

³ และจะไม่มีผู้ใดปฏิเสธวันชำระสอบสวนและการตอบแทนนอกจากผู้ที่ละเมิดขอบเขตในการปฏิเสธ ศรัทธาและการหลงทาง ผู้ที่ฝ่าฝืนกระทำความผิดมาก บุคคลดังกล่าวนั้นเมื่อบรรดาอายาตอัลกุรอานของเราถูกอ่านขึ้น โดยกล่าวถึงเรื่องของการพินคืนชีพและการตอบแทน พวกเขาจะกล่าวว่า นี่คือนิยายเหลวไหล นิยายปรามปราในสมัยก่อน

⁴ มนุษย์คนชั่วผู้หนึ่งจะรังควาญผู้ที่ชั่วช้าของเขา อัลกุรอานนั้นมีใช่เป็นนิยายเหลวไหลในสมัยก่อนๆ แต่ว่าการทำบาปครั้งแล้วครั้งเล่าที่พวกเขาได้สะสมไว้ในวันได้เกาะกินหัวใจของพวกเขาจนกลายเป็นสนิมอยู่ในหัวใจ พวกเขาจึงมองไม่เห็นและไม่รู้จักว่าสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิด นอกจากนั้นแล้วในวันกียามะฮ์ พวกเขาจะถูกปิดกั้นจากการมองเห็นอัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ลละ อิมามะฮ์อัชชาฟิอิกกล่าวว่า สำหรับอายะฮ์นี้เป็นบ่งชี้ว่า บรรดามุอมีนจะมองเห็นอัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ลละ

17. แล้วจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่านี่คือสิ่งที่พวกเจ้า
ได้ปฏิเสธมันไว้'

ثُمَّ قَالَ هَذَا الَّذِي كُتِبَ بِكُمْ تَكذَّبُونَ ﴿١٧﴾

18. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาผู้ทรง
คุณธรรมอยู่ในอัลลีลียนอย่างแน่นนอน

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَعِنْدَ رَبِّهِمْ ﴿١٨﴾

19. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าอัลลีลียนคือ
อะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْنَا ﴿١٩﴾

20. คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้

كِتَابٌ مُرْتَبِعٌ ﴿٢٠﴾

21. บรรดาผู้ที่อยู่ไกลชิด (มะลาอิกะฮ์) จะเป็น
ผู้ดูแลรักษา²

يَشْهَدُهُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢١﴾

22. แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความ
โปรดปรานอย่างแน่นนอน

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง³

عَلَى الْأَرَآئِكِ يُنظَرُونَ ﴿٢٣﴾

24. เจ้าจะรู้ได้ถึงการมีความสุขอันแห่งความสุข
สำราญที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา⁴

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

¹ แล้วพวกเขานอกจากจะถูกห้ามจากการมองเห็นอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกขณะอันหม่มที่มีเปลวไฟลุกโชน แล้วพวกเขาจะได้สัมผัสการลงโทษอันเจ็บปวดอีกด้วย และยามเผ่านรกจะกล่าวแก่พวกเขาว่า นี่คือการลงโทษซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธมาแล้วในโลกดุนยา

² เปล่าเลย ความจริงนั้นบันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะไม่เท่าเทียมกับบันทึกของบรรดาคนชั่วอย่างแน่นนอน เพราะบันทึกของบรรดาคนชั่วนั้นอยู่ในสภาพที่อันคับแคบและต่ำสุด ส่วนบันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ในสภาพอันสูงส่ง อันมีเกียรติในสวรรค์ชั้นสูงสุด และเจ้ารู้หรือไม่ว่าอัลลีลียนนั้นคืออะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกการทำงานของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ ณ สวรรค์ชั้นสูงสุด โดยมีมะลาอิกะฮ์ผู้ไกลชิดเป็นผู้ดูแลรักษาและเป็นพยาน

³ บรรดาผู้ที่มีความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์นั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันร่มเย็นได้รับความโปรดปรานโดยพวกเขาจะพำนักอยู่บนเตียงอันสวยหรูถูกประดับประดาด้วยสิ่งอันสวยงาม พวกเขาจะมองดูสิ่งที่อัลลอฮ์ได้จัดเตรียมไว้ให้พวกเขาพร้อมด้วยการยกย่องให้เกียรติในสวนสวรรค์นั้น

⁴ เมื่อเจ้ามองไปยังพวกเขา เจ้าจะรู้ได้ทันทีว่า พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับการโปรดปราน เพราะเจ้าจะมองเห็นใบหน้าของพวกเขาที่มีรัศมีความผ่องใสและความสวยงาม มีความปิติยินดี ความชื่นชมและความพอใจ

25. พวกเขาจะได้ดื่มสุรอันบริสุทธี ซึ่งถูกผืนก
ไว้

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْحُومٍ ﴿٥٥﴾

26. ที่ใช้ผืนกมันนั้นคือชะมัดเซียง และในการนี้
บรรดาผู้แข่งขัน (ที่จะให้ได้มาซึ่งความสุขสำราญ
นี้) จงแข่งขันกันเถิด¹

حَتَمَهُمْ مِسْكٌَ ۖ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٥٦﴾

27. ที่ใช้ผสมสุรานั้นมาจากตัสนีม

وَمِنْ أَسْفَلِهَا مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٥٧﴾

28. คือตาน้ำแห่งหนึ่งซึ่งบรรดาผู้ไกลชิด (อัล-
ลอสฺ) เท่านั้นจะได้ดื่มมัน²

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُعْرِضُونَ ﴿٥٨﴾

29. แท้จริงบรรดาผู้กระทำผิดนั้น เคยหัวเราะ
เยาะบรรดาผู้ศรัทธา

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ﴿٥٩﴾

30. และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาเดินผ่านพวกเขา
ไป พวกเขาจะหลั่งตาเย้ยหยัน³

وَإِذَا امْرَأُؤُهُمْ يَسْتَغْمِرُونَ ﴿٦٠﴾

31. และเมื่อพวกเขากลับไปยังพวกพ้องของ
พวกเขา พวกเขาก็กลับไปอย่างตลกคะนอง

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٦١﴾

32. และเมื่อพวกเขาเห็นบรรดาผู้ศรัทธา พวก
เขาก็กล่าวว่า แท้จริงชนเหล่านี้เป็นผู้หลงทาง
แน่นอน

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٦٢﴾

¹ ในสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้ดื่มสุรอาวบริสุทธีใส่สะอาดไม่มีผู้ใดจะต้องมาก่อนเลย นอกจากบรรดาผู้ทรงคุณธรรมเท่านั้น ภาชนะสำหรับใส่สุรดังกล่าวนั้น จะถูกผืนกไว้ด้วยกลิ่นชะมัดเซียง ดังนั้นด้วยความโปรดปรานและเครื่องดื่มดังกล่าวนี้ก็ขอให้บรรดาผู้ที่แข่งขันกันเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานหรือความสุขสำราญ จงแข่งขันกันประกอบความดีและมีความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์เถิด

² น้ำสุรอันบริสุทธีซึ่งถูกผืนกไว้นั้นผสมมาจากตัสนีมคือตาน้ำแห่งหนึ่งในสวนสวรรค์ชั้นสูงสุดและตาน้ำแห่งนี้ผู้ที่จะมีโอกาสได้ดื่มคือบรรดาผู้ไกลชิดกับอัลลอฮ์เท่านั้น

³ บรรดาผู้กระทำผิด ซึ่งมีนิสัยประจำตัวของพวกเขานั้น ในโลกดุนยาพวกเขาจะหัวเราะและเยาะเย้ยบรรดามุอิมิน และเมื่อบรรดามุอิมินเดินผ่านหน้าพวกเขา พวกเขาก็จะหลั่งตาซึ่งกันและกันเป็นการเย้ยหยันบรรดามุอิมิน

33. และพวกเขา (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) มิได้ถูกส่ง
มาเพื่อเป็นผู้ปกป้องรักษาผู้ศรัทธาเหล่านั้น¹

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ

34. ดังนั้น วันนี้บรรดาผู้ศรัทธาก็จะหัวเราะ
เยาะพวกปฏิเสธศรัทธาบ้าง

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

35. พวกเขา (บรรดาผู้ศรัทธา) จะมองดูอยู่บน
เตียง²

عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ

36. บรรดาผู้ปฏิเสธจะได้รับการตอบแทนตาม
ที่เขาได้ปฏิบัติมามิใช่หรือ³

هَلْ تُؤْتَىٰ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

¹ เมื่อพวกมุชริกีนกลับไปบ้านพวกเขาจะร้องรำทำเพลงเป็นการเย้ยหยันบรรดามุอฺมินด้วยความคึกคะนอง และเมื่อพวกกุฟฟารเหล่านั้นพบเห็นบรรดามุอฺมิน พวกเขาจะกล่าวว่า นี่พวกเหล่านั้นกำลังหลงทางด้วยการศรัทธาของพวกเขาต่อมุฮัมมัด ไม่สนใจต่อการมีชีวิตอย่างสุขสำราญ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงตอบได้ พวกเขาว่า พวกเขามีได้ถูกส่งมาให้เป็นผู้คุ้มกันบรรดามุอฺมิน โดยเป็นผู้ปกป้องรักษาการกระทำของบรรดามุอฺมิน และมีได้เป็นผู้เฝ้าคอยดูว่าใครจะอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องหรืออยู่ในการหลงทาง

² ดังนั้นในวันนั้นคือ วันกียามะฮฺ บรรดามุอฺมินก็จะหัวเราะเยาะพวกกุฟฟาร เสมือนกับที่พวกเขาได้กระทำมาก่อนแล้วในโลกดุนยาต่อบรรดามุอฺมิน เป็นการตอบแทนที่ถูกต้องสาสมยิ่งและบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาก็จะมองดูพวกกุฟฟารด้วยการหัวเราะเยาะอย่างสมเพช ขณะที่พวกเขากำลังถูกลงโทษ

³ พวกกุฟฟารจะได้รับการตอบแทนในโลกอาคิเราะฮฺตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติมาแก่บรรดามุอฺมิน เช่น การเย้ยหยันและการหัวเราะเยาะมิใช่หรือ คำตอบก็คือ แน่แน่นอนและนี่คือการตอบแทนที่เหมาะสมแล้ว

(84) ซูเราะฮ์ อัลอินชีก็อก

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 25 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอินชีก็อก

ซูเราะฮ์ อัลอินชีก็อก เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่สาธยายถึงความน่ากลัวของวันกียามะฮ์เช่นเดียวกับเรื่องของซูเราะฮ์ มักกียะฮ์อื่นๆ ซึ่งกล่าวถึงหลักการอะกีดะฮ์อิสลามี่ยะฮ์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงภาพลักษณ์ของโลกอาคิเราะฮ์บางภาพ โดยวาดภาพความปั่นป่วนที่จะเกิดขึ้นในจักรวาลขณะที่ยามอวสานเกิดขึ้น “เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมัน และมันจำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น และเมื่อแผ่นดินถูกแผ่ให้กว้าง และมันได้ปลดปล่อยสิ่งที่อยู่ในมันออกมา และมันก็กว้างเปล่า และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมันและมันจำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสร้างมนุษย์ ซึ่งเหนี่ยวยากในการที่จะให้ได้มาซึ่งปัจจัยยังชีพและความเป็นอยู่ของเขา เพื่อนำไปเสนอในวันอาคิเราะฮ์สิ่งที่เขาปรารถนาไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือคนชั่ว ความดีหรือความชั่ว แล้ว ณ ที่นั้นจะมีการตอบแทนอย่างยุติธรรม “โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้าต้องพากเพียรไปสู่มหาเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทน แล้วเจ้าจึงจะพบพระองค์ ส่วนผู้ที่ถุกยืมบันทึกของเขา ให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกมุชริกีนที่มีต่ออัลกุรอานนี้ และได้สาบานว่าพวกเขาจะต้องพบกับความน่าหวาดกลัว และความยากลำบาก และว่าพวกเขาจะต้องเผชิญกับภัยอันตรายและความหวาดหวั่นในวันกียามะฮ์นั้น ซึ่งทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่เขาเลย “ข้าขอยืนยันการสาบานด้วยยามาตะวันยอแสง และด้วยกลางคืนที่มันรวมให้ชุมนุมกัน และด้วยดวงจันทร์ เมื่อมันเต็มดวงแน่นอนพวกเขาจะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่งหลังจากอีกสภาพหนึ่ง”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวเตือนพวกมุชริกีนโดยที่พวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ทั้งหลาย ที่มีสัญญาณอันชัดเจนและหลักฐานอย่างชัดเจน และได้แจ้งข่าวแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวดในนครนุฮ์นั้น “มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาจึงไม่ศรัทธาและเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขาก็ไม่สลด แต่ตรงกันข้ามพวกปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาไม่ยอมศรัทธาและอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้ ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน) อย่างไม่มีสิ้นสุด”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก
2. และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมันและมันจำ
ต้องกระทำเช่นนั้น¹
3. และเมื่อแผ่นดินถูกให้แผ่กว้าง
4. และมันได้ปลดเปลื้องสิ่งที่อยู่ในมันออกมา
และมันก็กว้างเปล่า
5. และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมัน และมันจำ
ต้องกระทำเช่นนั้น²
6. โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้าต้องพากเพียรไปสู่
พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทน แล้วเจ้าจึงจะ
พบพระองค์
7. ส่วนผู้ที่ถูกยื่นบันทึกลงมาให้ทางเบื้องขวา
ของเขา
8. เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا

فَمَلِّئْهُ ﴿٦﴾

فَأَمَّا مَنْ أُوثِقَ كِتَابُهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾

سَوْفَ يُجَاسَبُ جَسَابًا ﴿٨﴾

¹ อัลลอฮ์ ตูอาลา ทรงแจ้งให้ทราบว่าเมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออกจากกันเป็นสัญญาณแจ้งถึงความหายนะของจักรวาล และมันจะเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าของมัน และมันจะยอมจำนนต่อคำประกาศิตของพระองค์ และมันจำต้องเชื่อฟังและจงรักภักดี แล้วมันก็แตกแยกออกจากกัน

² และเมื่อแผ่นดินได้แผ่กว้างอย่างราบเรียบ เพราะไม่มีสิ่งก่อสร้างและภูเขา มันจะคายสิ่งที่อยู่ในมันออกมา เช่น คนตาย ซุมทรัพย์ต่างๆ และแร่ธาตุต่างๆ เช่นเดียวกับที่คนท้องคลอดบุตรออกมา และมันจะเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้าของมัน มันจะยอมจำนนต่อคำประกาศิตของพระองค์ และมันจำต้องเชื่อฟังและจงรักภักดี

9. และเขาจะกลับไปยังครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ¹
10. และส่วนผู้ที่ถูกยื่นบันทึกของเขาให้ทางเบื้องหลังของเขา
11. แล้วเขาก็จะร้องเรียกหาความหายนะ
12. และเขาจะเข้าไปในเปลวเพลิง
13. แท้จริงเขา (ในโลกดุนยา) เคยร่ำเริงอยู่กับครอบครัวของเขา
14. แท้จริงเราคิดว่าเขาจะไม่กลับมา (หาอัล-ลอส) อีกเป็นอันขาด
15. พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพระเจ้าของเขาทรงสอดส่องเขาอยู่เสมอ²
16. ข้าขอยืนยันการสาบานด้วยยามตะวันตกวันยอแสง

وَنَقْلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ سُرُورًا ﴿٩﴾

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾

وَيَصَلِّي سَعِيرًا ﴿١٢﴾

إِنَّهُمْ كَانُوا فِي أَهْلِهِمْ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾

بَلْ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِبَصِيرَاتٍ ﴿١٥﴾

فَلَا أَقْسِمُ بِاللَّمَاعِقِ ﴿١٦﴾

¹ โอ้มนุษย์เอ๋ย เจ้าจงพากเพียรพยายามและซมกัซมันด้วยการกระทำงานของเจ้าเถิด ซึ่งบั้นปลายของมันคือความตาย วันเวลาได้หมุนเวียนไป เจ้าก็กำลังวิ่งไปสู่ความตาย แล้วเจ้าก็จะไปพบกับพระเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงตอบแทนผลงานของเจ้า ถ้าผลงานดีก็จะได้รับการตอบแทนที่ดี ถ้าผลงานชั่วก็จะได้รับการตอบแทนที่ชั่ว ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาด้วยมือขวาของเขา นี่คือสัญญาแห่งความสุข การชำระสอบสวนก็จะเป็นไปอย่างง่ายดายนสะดวงสบาย แล้วเขาก็จะกลับไปหาครอบครัวของเขาในสวนสวรรค์ด้วยความอีมเอิบและยินดีปรีดา

² สำหรับผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาด้วยมือซ้ายทางเบื้องหลังของเขา นี่คือสัญญาแห่งความทุกข์ เขาก็จะตะโกนร้องขอความหายนะ และมุ่งหวังว่าความตายหรือความวิบัติจึงประสบแก่เขาเสียดีกว่า และเขาจะเข้าไปอยู่ในกองเพลิงที่ลุกโชนและทนทุกข์ทรมานอยู่ในนั้น เพราะเขาขณะที่มีชีวิตอยู่ในโลกดุนยานั้น เขาร่ำเริงสนุกสนานอยู่กับครอบครัวของเขาหลงลืมและเพลิดเพลินไม่คิดถึงบั้นปลายและไม่เคยนึกถึงโลกอาคิเราะฮ์ คิดแต่เพียงว่าเขาจะไม่กลับไปหาพระเจ้าของเขาและอัลลอสจะไม่ให้เขามีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากตายไปแล้ว เพื่อการชำระสอบสวนและการตอบแทน แน่หนอนอัลลอสจะให้เขามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อตอบแทนการงานทั้งหมดของเขาที่ดีและที่ชั่ว เพราะพระองค์ทรงสอดส่องต่อปวงบ่าวไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้

17. และด้วยกลางคืนที่มันรวมให้ชุ่มนุ่มกัน

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿٧﴾

18. และด้วยดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง¹

وَالْقَمَرِ إِذَا تَسَّقَ ﴿٨﴾

19. แน่นนอน พวกเขาจะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่ง
หลังจากอีกสภาพหนึ่ง²

لَتَرَكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿٩﴾

20. มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาจึงไม่
ศรัทธา

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

21. และเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง
พวกเขาก็ไม่สำญุด³

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١١﴾

22. แต่ตรงกันข้าม พวกเขาปฏิเสธศรัทธา
เขาไม่ยอมศรัทธา

بَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا كَذَّبُوا ﴿١٢﴾

23. และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบัง
ไว้⁴

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُعْشَرُونَ ﴿١٣﴾

24. ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งแก่พวกเขาถึง
การลงโทษอันเจ็บปวด⁵

فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٤﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยืนยันการสาบานด้วยสามสภาพของกาลเวลา คือ เมื่อยามตะวันยอแสงหลังจากดวงอาทิตย์ตกไปแล้ว ด้วยเวลากลางคืนขณะที่ทุก ๆ ชีวิตมารวมกันแต่ละสถานที่ และเมื่อยามที่ดวงจันทร์อยู่ในสภาพเต็มดวง

² ในอายะฮ์ที่ 19 เป็นคำตอบของคำสาบาน คือ แน่นนอนที่สุดที่พวกเขาจะพบกับสภาพของความน่ากลัวในวันที่ยามจะสุมอย่างไม่ต้องสงสัย คือสภาพที่เลวร้าย

³ เป็นคำถามเชิงปริามว่า ทำไมพวกมุชริกินเหล่านั้นจึงไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่เชื่อว่าจะมีการฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว ทั้ง ๆ ที่ได้มีหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนแล้ว และเมื่อได้ฟังอายาตอัลกุรอานก็ไม่ยอมอ่อนน้อม และไม่ยอมก้มลงกราบสำญุดต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

⁴ แต่ทว่าตามธรรมชาติของพวกเขาทุกฝ่ายเหล่านั้น คือการปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ยอมอ่อนน้อมขณะที่มีการอ่านอัลกุรอาน อัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งสิ่งทีถูกรวบรวมไว้ในห้วงอกของพวกเขา เช่น การปฏิเสธศรัทธาและการตั้งอริ้น และการเป็นศัตรูกับท่านรอซูล คืออัลลอฮ์จะลงโทษอย่างมูอมีน

⁵ จงแจ้งข่าวร้ายแก่พวกเขาถึงการปฏิเสธศรัทธาและการหลงทางของพวกเขาว่า จะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด

25. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน) อย่างไม่มีสิ้นสุด¹

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨٤﴾

¹ แต่บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ อีกทั้งยังมีการศรัทธามั่นและกระทำการงานที่ดี สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลการตอบแทนในวันอาคิเราะฮ์อย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด

(85) ซูเราะฮ์ อัลบรูจญ์

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 22 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลบรูจญ์

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ซึ่งเปิดเผยถึงข้อเท็จจริงแห่งอะก็ตะฮ์อิสลามียะฮ์ แกนหลักซึ่งซูเราะฮ์กล่าวถึงก็คือเรื่องของ “บรรดาเจ้าของหลุมพรางอัศฮาบูลุคุด์ดี” ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเสียดสละด้วยชีวิตในทางของการเชื่อมั่นและศรัทธา

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยท้องฟ้าที่เคลื่อนกลาดด้วยดวงดาวน้อยใหญ่ ซึ่งหมุนเวียนไปตามจักรราศีด้วยวันอันยิ่งใหญ่ที่เป็นสักขีพยานคือวันกิยามะฮ์ และด้วยบรรดารอซูลและสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย ว่าบรรดาอาชญากรจะต้องประสบกับความพินาศ ซึ่งพวกเขาจับบรรดามุอมีนโยนเข้าสู่กองไฟ เพื่อทดสอบเขาเหล่านั้น ถึงการยึดมั่นในศาสนาของเขาเหล่านั้น “ขอสาบานด้วยท้องฟ้าที่เคลื่อนกลาดด้วยดวงดาว และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้ และด้วยผู้เป็นพยาน และผู้ที่ถูกเป็นพยานบรรดาเจ้าของหลุมพรางถูกسابแข่ง ไฟที่เติมไปด้วยเชื้อเพลิง ขณะที่พวกเขาตั้งอยู่ตรงหน้า และพวกเขารู้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาภูถ้ำน้องกระทำต่อบรรดาผู้ศรัทธา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสัญญาร้ายและการเตือนสำทับแก่บรรดาผู้กระทำความผิด ต่อการกระทำอันน่าเกลียดน่าสังเวชของพวกเขา “แท้จริงพวกที่ประหัตประหารบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แล้วพวกเขามีได้สำนึกผิดกลับตัวนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเดซานุกาพของอัลลอฮ์ ในการพยาบาลต่อพวกศัตรูของพระองค์ ซึ่งพวกเขาประหัตประหารปวงบ่าวที่เป็นที่รักใคร่ของพระองค์ “แท้จริงการลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้าของเจ้านั้นแข็งกร้าวยิ่งนัก แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงให้บังเกิดครั้งแรก และทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก และพระองค์คือผู้ทรง

อภัยโทษผู้ทรงรักใคร่ปราณี เจ้าของบัลลังก์อันรุ่งโรจน์”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยเรื่องของฟิรเอานุทราชาผู้เกรี้ยวกราด และสิ่งประสบแก้ตัวของเขาและหมู่ชนของเขาคือความพินาศความหายนะอันเนื่องจากการกดขี่ข่มเหงและความเกรี้ยวกราด “ได้มีเรื่องราวของไฟร่พลมายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ ของฟิรเอานุและชะมูดยิ่งไปกว่านั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังไม่ยอมเชื่อ (ความจริง) และอัลลอฮ์ทรงห่อมล้อมพวกเขาทุกด้าน มิใช่เช่นนั้นดอก ที่พวกเขาไม่ยอมเชื่อถืออัลกุรอานอันรุ่งโรจน์อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่เคลื่อนกลาดด้วยดวงดาว
2. และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้
3. และด้วยผู้เป็นพยานและผู้ที่ถูกเป็นพยาน¹
4. บรรดาเจ้าของหลุมพรางถูกสาปแช่ง
5. ไฟที่เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง
6. ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้าไฟ
7. และพวกเขาได้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำกับบรรดาผู้ศรัทธา²

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُورٍ ﴿٣﴾

قِيلَ اصْحَبْ الْأَحْدُودِ ﴿٤﴾

النَّارِ ذَاتِ الْوُجُودِ ﴿٥﴾

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยชั้นฟ้าที่ถูกประดับไว้ด้วยดวงดาวอย่างกระจัดกระจาย และวันกียามะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้กับสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายว่า “อัลลอฮ์นั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์แน่นอน พระองค์ทรงรวบรวม พวกเจ้าทั้งหลายสู่วันกียามะฮ์ ซึ่งไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น “และขอสาบานด้วยมุฮัมมัดและบรรดาอะบีซึ่งจะเป็นพยานต่อประชาชาติของพวกเขาในวันกียามะฮ์ กล่าวกันว่า ผู้เป็นพยาน คือวันกียามะฮ์ หรือวันศุกร์ และผู้ที่ถูกเป็นพยานคือวันอะระเราะฮ์

² อายะฮ์ที่ 4 คือคำตอบของคำสาบาน ความหมายก็คือ ขออัลลอฮ์ทรงสาปแช่งบรรดาเจ้าของหลุมพราง ซึ่งพวกเขาได้ขุดหลุมพราง แล้วได้จุดไฟเพื่อเผาบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธา หลุมพรางนั้นถูกจุดให้ลุกไหม้เป็นกองเพลิง ขณะที่พวกเขานั่งเรียงรายล้อมรอบกองไฟกันอยู่ และเป็นพยานในการกระทำอย่างโหดร้ายทารุณ จุดมุ่งหมายในการประหารอัลอัยยาดเหล่านี้เพื่อเป็นการขู่พวกกุฟฟารมักกะฮ์ เพราะพวกเขาเหล่านั้นได้ทำร้ายบรรดามุอ์มินที่ยอมรับนับถืออิสลามเพื่อให้กลับไปรับศาสนาเดิม แต่บรรดามุอ์มินได้ปฏิเสธการขู่เชิญของพวกเขา ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงกล่าวถึงเรื่องหลุมพรางนี้เป็นการแจ้งข่าวร้ายแก่บรรดาพวกกุฟฟาร และเป็นการปลอบใจแก่บรรดามุอ์มินผู้ถูกรุกราน

8. และพวกเขาไม่ได้แก้แค้นเขาเหล่านั้น เว้นแต่ว่าเขาเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾

9. ผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งอย่าง¹

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾

10. แท้จริง พวกที่ประหัตประหารบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แล้วพวกเขาไม่ได้สำนึกผิดกลับตัวนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้²

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾

11. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างของม่านมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือชัซซะอันใหญ่หลวง³

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

¹ บรรดามุอมีนมิได้มีความผิดแต่อย่างใด และการแก้แค้นของพวกเขาเหล่านั้นต่อบรรดามุอมีนก็มีใช้อื่นใด เว้นแต่ว่าพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ ผู้ทรงกรรมสิทธิ์แห่งสากลโลก ผู้ทรงเหมาะสมยิ่งแห่งการมีเกียรติและการสรรเสริญ และอัลลอฮ์นั้นทรงสอดส่องต่อการทำงานทั้งหลายของปวงบ่าว ไม่มีสิ่งซ่อนเร้นใดๆ ในกิจการต่างๆ ของพวกเขาจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ ในกรณีนี้เป็นข่าวดีแก่บรรดามุอมีนและเป็นการแจ้งข่าวร้ายแก่บรรดาผู้กระทำความผิดทั้งหลาย

² บรรดาผู้ที่ทำหน้าที่ทรามานและเผาไหม้บรรดามุอมีนชายและบรรดามุอมีนหญิง เพื่อที่จะบีบบังคับพวกเขาให้กลับศาสนานั้น หากพวกเขายังไม่กลับเนื้อกลับตัวจากกระทำความชั่วช้าแล้ว พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัมอย่างน่าอัปยศ เพราะการกบฏของพวกเขาและจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้ เพราะการกระทำของพวกเขาแก่บรรดามุอมีน

³ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและเป็นผู้ประกอบความดี พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์อันหรรษาหลากหลาย ซึ่งภายใต้ปราสาทนั้นจะมีธารน้ำไหลผ่านตลอดเวลา และนั่นคือชัซซะอันใหญ่หลวง ซึ่งจะไม่มีความสุขชนิดใดหรือชัซซะอันใดเทียบเท่า

12. แท้จริงการลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้า ของเจ้านั้นแข็งแกร่งยิ่งนัก ¹	إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٦﴾
13. แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงให้บังเกิดครั้งแรก และทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นอีก	إِنَّهُ هُوَ بَاطِنُ الْأُولَىٰ ﴿١٧﴾
14. และพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงรักใคร่ ปรานี	وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٨﴾
15. เจ้าของบัลลังก์อันรุ่งโรจน์	ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٩﴾
16. ผู้ทรงกระทำอย่างเด็ดขาดตามที่พระองค์ ทรงประสงค์ ²	فَمَا لِمَا يُرِيدُ ﴿٢٠﴾
17. ได้มีเรื่องราวของไฟรพลมายังเจ้า แล้วมิใช่ หรือ ³	هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿٢١﴾
18. ของฟิรเอานและชะมุต ⁴	فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿٢٢﴾
19. ยิ่งไปกว่านั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังไม่ ยอมเชื่อ (ความจริง)	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿٢٣﴾

¹ แท้จริงการแก้แค้นของอัลลอฮ์ และการลงโทษอย่างสาหัสของพระองค์นั้นเป็นการตอบแทนในชั้น
สุดท้ายแห่งการทรมาน

² พระองค์ ผู้ลละวะอะลา เป็นผู้ทรงให้บังเกิดผู้ทรงสามารถ ซึ่งพระองค์ทรงให้บังเกิดจากไม่มีอะไรเลย
แล้วทรงให้พวกเขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาหลังจากตายไปแล้ว พระองค์เป็นผู้ทรงปกปิดความผิดต่างๆ ของ
ปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธาเป็นผู้ทรงรักใคร่ปรานีต่อบรรดาผู้ที่ใกล้ชิดพระองค์ ผู้เป็นเจ้าของ
บัลลังก์อันยิ่งใหญ่อันรุ่งโรจน์ พระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์ทรงชี้ขาดตัดสินตามที่
พระองค์ทรงประสงค์ไม่มีผู้ใดวิจารณ์การตัดสินของพระองค์ และไม่มีผู้ใดตอบโต้กฎสถานะของพระองค์

³ โอ้มุฮัมมัด ได้มีข่าวคราวของหมู่ชนที่ปฏิเสธศรัทธามายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ ซึ่งพวกเขาได้ทำสงครามต่อ
ด้านบรรดารอซูล บรรดานะบี แล้วพวกเขาได้เผชิญกับการลงโทษและการแก้แค้นอย่างสาสมเพราะ
การปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁴ หมู่ชนดังกล่าวนั้นคือหมู่ชนฟิรเอานและชะมุต ซึ่งพวกเขามีกำลังไฟรพลอย่างมั่นคงและแข็งแกร่งกว่า
หมู่ชนของเจ้า คือพวกกุฟฟารุเรช

20. และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมพวกเขาทุกด้าน¹

وَاللّٰهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٨٥﴾

21. มิใช่เช่นนั้นดอก ที่พวกเขาไม่ยอมเชื่อถือคือกุรอ่านอันรุ่งโรจน์

بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ ﴿٨٦﴾

22. อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้²

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٨٧﴾

¹ พวกเขาเหล่านั้นมิได้ใคร่ครวญถึงสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาในอดีตได้รับ แต่พวกเขายังคงตั้งมั่นในการปฏิเสธศรัทธามากยิ่งกว่าหมู่ชนในอดีต กระนั้นก็ดี อัลลอฮ์ ตะอาลานั้นทรงมีความสามารถเหนือพวกเขา พวกเขาจะไม่รอดพ้นไปจากพระองค์ได้เพราะพวกเขาอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์ทุกกาลเวลา
² สิ่งที่เขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อก็คืออัลกุรอ่าน คัมภีร์อันยิ่งใหญ่อันรุ่งโรจน์อันมีเกียรติ ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้ในแผ่นจารึกในชั้นฟ้า ถูกเก็บรักษาให้พ้นจากการต่อเติมและตัดทอนและบิดเบือนและเปลี่ยนแปลง

(86) ซูเราะฮ์ อัจญ์อุริก

เป็นบัญญัติมักกีเยฮ์ มี 17 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัจญ์อุริก

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มักกีเยฮ์ ที่เสียดยาเรื่องบางเรื่องเกี่ยวกับอะกัตะฮ์อิสลามียะฮ์ แกนหลักของซูเราะฮ์กล่าวถึงเรื่องการศรัทธา การฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมข้อพิสูจน์อันชัดเจนและหลักฐานอันแน่นอนได้ยืนยันถึงความสามารถของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพเพราะผู้ที่ทรงบังเกิดมนุษย์จากไม่มีอะไรเลย ย่อมสามารถที่จะให้เขากลับฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยท้องฟ้าที่ประดับด้วยดวงดาวที่ประกายแสงที่ปรากฏให้เห็นในเวลากลางคืน เพื่อส่องแสงให้ความสะอาดแก่มนุษย์ในการเดินทาง และเพื่อชี้แนวทางท่ามกลางความมืดทั้งทางบกและทางน้ำแก่มนุษย์ โดยที่มนุษย์ทุกคนถูกมอบหมายให้มีผู้คุ้มกันกิจการของเขาได้รับการระวังรักษาโดยมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงคุณธรรม “ขอสาบานด้วยท้องฟ้าและ (ดวงดาว) ที่มาในเวลาค่ำคืน และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่มาในเวลาค่ำคืนนั้นคืออะไร คือดวงดาวที่ประกายแสงไม่มีชีวิตใด (อยู่โดยลำพัง) เว้นแต่มีผู้เฝ้ารักษามัน”

แล้วซูเราะฮ์ได้นำหลักฐานและข้อพิสูจน์มายืนยันถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลกที่จะให้มนุษย์กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากสูญสิ้นชีวิตไปแล้ว “ดังนั้นมนุษย์จึงไตร่ตรองดูซิว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง) แท้จริงพระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่จะให้กลับมาอีก (คือฟื้นคืนชีพ)”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเปิดเผยสิ่งเร้นลับและเปิดม่านให้ความจริงประจักษ์ในวันอาคิเราะฮ์โดยที่ไม่มีผู้ช่วยเหลือและผู้คุ้มครองมนุษย์ “วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย ดังนั้นเขาจะไม่มีพลังใดๆ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึงอัลกุรอานอัลอะซิมเป็นปาฏิหาริย์ของมุฮัมมัด คือลึกลับลึกลับฮิวะซัลลัม และเป็นพยานหลักฐานยืนยันแก่มวลมนุษย์ทั้งปวง และได้ชี้แจงความจริงของอัลกุรอานนี้ อีกทั้งได้สัญญาร้ายแก่พวกปฏิเสธศรัทธาที่กระทำความผิดถึงการลงโทษอันเจ็บปวด “ขอสาบานด้วยท้องฟ้าที่หลังน้ำฝนและแผ่นดินที่ปรือออก (ให้เมล็ดพืชงอกเงยแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือพระดำรัสที่จำแนก ระหว่างความจริงกับความเท็จ) และอัลกุรอานนั้นมิใช่เรื่องไร้สาระ แท้จริงพวกเขา กำลังวางแผนการกันอยู่ และซำก็วางแผนการอยู่ ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผ่อนปรน ให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด ซำก็จะผ่อนปรนให้แก่พวกเขาละเยหนึ่ง”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้า และ (ดวงดาว) ที่มาในเวลาค่ำคืน
2. และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่มาในเวลาค่ำคืนนั้นคืออะไร
3. คือดวงดาวที่ประกายแสง
4. ไม่มีชีวิตใด (อยู่โดยลำพัง) เว้นแต่มีผู้เฝ้ารักษามัน¹
5. ดั่งนั้นมนุษย์จงไตร่ตรองดูซิว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร
6. เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา
7. มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง)²

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝

الْقَائِمُ ۝

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝

خُلِقَ مِنْ سَاءٍ دَافِقٍ ۝

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝

¹ ข้าขอสาบานด้วยชั้นฟ้าและดวงดาวที่ประกายแสงในเวลาค่ำคืนการที่เรียกดวงดาวว่าอัญญอริกก็เพราะว่า ดวงดาวนี้จะปรากฏตัวในเวลากลางคืนและหายไปในเวลากลางวัน ทุกๆ สิ่งที่มาปรากฏตัวในเวลา กลางคืนเรียกว่าอัญญอริก และเจ้าจะรู้ได้อย่างไรว่า อัญญอริกนั้นคืออะไร มันคือดวงดาวที่ประกายแสง ในเวลาค่ำคืน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวไว้มากมายในคัมภีร์ของ พระองค์ ทั้งนี้เพราะสภาพของมัน รูปร่าง การโคจร การขึ้น และการตกของมันเป็นที่น่าประหลาดที่ซึ่งบ่ง ถึงความเป็นเอเกะของพระผู้สร้างมันทั้งหลายอย่างสมบูรณ์แบบ ทั้งนี้เพราะการกระทำเป็นการซึ่งบ่งถึง ผู้กระทำอายุที่ 4 เป็นคำตอบของการสาบาน กล่าวคือทุกชีวิตย่อมมีผู้เฝ้ารักษามัน คือมะลาอิกะฮ์ บันทิกการกระทำของมันและสิ่งที่มันได้แสวงหาเอาไว้ทั้งดีและชั่ว

² มนุษย์ทุกคนจงใคร่ครวญในการเกิดมาครั้งแรกของเขา โดยไตร่ตรองและพินิจพิจารณาว่า อัลลอฮ์ทรง บังเกิดมาจากอะไร เขาเกิดมาจากน้ำอสุจิที่ไหลพุ่งจากผู้ชายและผู้หญิง แล้วก็ประกอบกันเป็นทารก โดยอนมัตติของอัลลอฮ์

8. แท้จริงพระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่
จะให้เขากลับมาอีก (คือฟื้นคืนชีพ)

إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿۸﴾

9. วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย¹

يَوْمَ يُبْلَىٰ السَّرَائِرُ ﴿۹﴾

10. ดังนั้นเขาจะไม่มีพลังใดๆ และไม่มีผู้ช่วย
เหลือใดๆ²

فَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٌ ﴿۱۰﴾

11. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่หลังน้ำฝน

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجَمِ ﴿۱۱﴾

12. และแผ่นดินที่ปรือออก (ให้เมล็ดพืชออก
งอก)³

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّالِحِ ﴿۱۲﴾

13. แท้จริงอัลกุรอานนั้น คือพระดำรัสที่จำแนก
(ระหว่างความจริงกับความเท็จ)

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿۱۳﴾

14. และอัลกุรอานนั้นมิใช่เรื่องไร้สาระ⁴

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿۱۴﴾

15. แท้จริงพวกเขากำลังวางแผนกันอยู่

يَمْكُرُونَ كَيْدًا ﴿۱۵﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งทรงสร้างมนุษย์โดยการเริ่มต้น ย่อมทรงสามารถที่จะให้เขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาหลังจากตายไปแล้ว วันที่จิตใจจะถูกทดสอบ และจะรู้ว่าจิตใจนั้นมีหลักศรัทธา และเจตนาเป็นอย่างไร เพื่อที่จะได้แยกแยะและประจักษ์ว่าอันใดดีอันใดชั่ว

² และในขณะนั้นมนุษย์จะไม่มีพลังใดๆ ที่จะปกป้องเขาให้พ้นจากการลงโทษ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ ที่จะช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากเคราะห์กรรมนั้นได้

³ ข้าสาบานด้วยชั้นฟ้าที่หลังน้ำฝนลงมา ซึ่งได้หลังน้ำฝนลงมาให้ปวงบ่าวเป็นครั้งคราว มิฉะนั้นแล้วมนุษย์และสัตว์เลี้ยงจะประสบกับความวิบัติ และขอสาบานด้วยแผ่นดินที่ปรือและแตกแยกออกเพื่อให้พืชผักต้นไม้ออกดอกไม้งอกงอกออกมา

⁴ อัลกุรอานนี้คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ อัลกุรอานนี้เป็นคัมภีร์ที่บรรลู่สุดยอดในการแสดงออก และการตราบทบัญญัติ และเป็นปาฏิหาริย์ มิใช่เป็นคัมภีร์ที่ไร้สาระ หรือหาประโยชน์มิได้ แต่เป็นเรื่องจริงทั้งหมด เพราะเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา

(87) ซูเราะฮ์ อัลอะอฺลา

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 19 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะอฺลา

ซูเราะฮ์อัล อะอฺลา เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่เอี่ยวยาเรื่องต่างๆ โดยย่อดังต่อไปนี้

1. ชาตอันสูงส่งและคุณลักษณะบางประการของอัลลอฮ์ ญัลละวะอะลา และหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับเดซานุภาพและความเป็นเอกภาพ
2. อัลวะฮยูและอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่รอซูลคนสุดท้าย คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม และการให้ท้ายในการท่องจำแก่ท่านรอซูล คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม
3. คำแนะนำที่ดีอันจะเป็นประโยชน์แก่บรรดาผู้มีหัวใจระฉับกระเฉง และผู้ที่มีความสุข มีศรัทธาจะได้รับประโยชน์จากมัน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการให้ความบริสุทธิ์ แต่อัลลอฮ์ ญัลละวะอะลา ซึ่งทรงสร้างแล้วทรงทำให้มันดีขึ้น ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สวยงาม ทรงให้หญ้าและพืชผิงอกงยออกมา เพื่อเป็นความเมตตาแก่ปวงบ่าว “จงแช่ซ้องสดุดีพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง ผู้ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สมบูรณ์ แล้วผู้ทรงกำหนดสภาวะแล้วทรงชี้แนะทาง”

แล้วได้กล่าวถึงอัลวะฮยูและอัลกุรอาน และทำความพอใจให้แก่ท่านรอซูลคืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ด้วยการแจ้งข่าวดีในการคุ้มครองรักษาคัมภีร์อันทรงเกียรติ โดยจะให้เป็นาง่ายดายที่จะท่องจำ ไม่มีวันลืมเลย “เราจะสอนให้เจ้าอ่านและเจ้าจะไม่ลืม เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เปิดเผยและสิ่งซ่อนเร้น”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้ตักเตือนกันด้วยอัลกุรอานนี้ซึ่งบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาจะได้รับประโยชน์จากแสงสว่างของอัลกุรอาน และบรรดาผู้ยำเกรงจะได้รับบทเรียนจาก

การขึ้นนำของอัลกุรอาน “ดังนั้นจึงตักเตือนกันเถิดเพราะการตักเตือนนั้นจะยังคุณประโยชน์ ผู้วันทูลแล้วจะได้รำลึก และผู้ที่ชั่วช้ายิ่งจะหลีกเลี่ยงการตักเตือนนั้น”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงชัยชนะของผู้ที่ขัดเกลาตัวเองจากความผิดและโทษต่างๆ และขัดเกลาตัวเองด้วยผลงานที่ดี “แน่นอนผู้ที่ขัดเกลาตนเองย่อมบรรลุความสำเร็จ และเขารำลึกถึงพระนามของพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำละหมาด”

8. และเราจะทำให้เป็นการง่ายตายแก่เจ้าซึ่ง บัญญัติศาสนาอันง่ายตาย	وَيُسِّرَكَ لِلْيُسْرَى ﴿٨﴾
9. ดังนั้นจงตักเตือนกันเถิด เพราะการตักเตือน กันนั้นจะยังคุณประโยชน์ ¹	فَذَكِّرْ لَنْ نَفَعَكَ الذِّكْرَى ﴿٩﴾
10. ผู้ที่หัวหน้ากลัวจะได้รำลึก ²	سَيَذَكُرُنَّ مَن يَخْشَى ﴿١٠﴾
11. และผู้ที่ชั่วช้ายิ่งจะหลีกเลี่ยงการตักเตือน นั้น	وَيَنْجِبُهَا الْأَعْمَى ﴿١١﴾
12. ซึ่งเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในไฟกองใหญ่	الَّذِي يَصُلِّي الْأَتَارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾
13. แล้วเขาจะไม่ตายในนั้นและจะไม่เป็นด้วย ³	ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾
14. แน่นอนผู้ที่ขัดเกลาดตนเอง ย่อมบรรลุความ สำเร็จ	فَدَأْفَعُ مَنْ زَرَعَى ﴿١٤﴾
15. และเขารำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของ เขา แล้วเขาทำละหมาด ⁴	وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾
16. หามิได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ ในโลกนี้ต่างหาก	بَلْ تُؤْتُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾

¹ และเราจะประทานความสำเร็จแก่เจ้าในการเข้าใจต่อบัญญัติศาสนาที่ง่ายตาย ดังนั้นเจ้าจงตักเตือน
ด้วยอัลกุรอานนี้ โดยการตักเตือนและการแนะนำสั่งสอนกันนั้นจะอำนวยประโยชน์ซึ่งกันและกัน

² สำหรับผู้ที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์เท่านั้น การตักเตือนและแนะนำสั่งสอนจะเกิดประโยชน์

³ คนกาฟิรที่ชั่วช้าเท่านั้นที่จะปฏิเสธและหลีกเลี่ยงการตักเตือนนั้น ๆ ซึ่งเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกอยู่ชั่วนิรันดร์
และเผาไหม้อยู่ในไฟกองใหญ่ แล้วเขาก็จะไม่ตาย เพื่อที่จะได้พักผ่อนหมดสิ้นเคราะห์กรรม และเขาก็จะ
ไม่เป็นเพื่อที่จะได้มีชีวิตอยู่อย่างดีมีเกียรติ แต่เขาจะอยู่ในการลงโทษและความยากลำบากตลอดไป

⁴ ผู้ที่ขัดเกลากิจใจของเขาด้วยอีมาน และมีความบริสุทธิ์ในการทำงานของเขาเพื่ออัลลอฮ์เขาผู้นั้นย่อม
ประสบความสำเร็จและมีชัยชนะ และรำลึกถึงความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาก็ทำละหมาด
โดยมีสมาธิ และปฏิบัติตามข้อใช้ของพระองค์

17. ทั้งๆ ที่ปรโลกนั้นดีกว่าและจริงกว่า¹

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٧﴾

18. แท้จริง (ข้อเตือนสติ) นี้มีอยู่ในคัมภีร์ก่อนๆ มาแล้ว

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿٧٨﴾

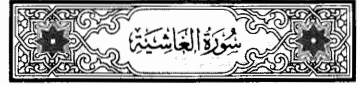
19. คือคัมภีร์ของอิบรอฮีมและมูซา²

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿٧٩﴾

¹ เปล่าเลย แต่พวกเจ้าโง่เขลาเลือกเอาการดำรงชีวิตอยู่ในโลกที่สูญสลายเหนือกว่าโลกอาคิเราะฮ์อันจริงแล้วพวกเจ้าก็เหน็ดเหนื่อยอยู่กับโลกคุณยานี้จนกระทั่งพวกเจ้าลืมโลกอาคิเราะฮ์ ทั้งๆ ที่โลกอาคิเราะฮ์นั้นดีกว่าโลกคุณยาอย่างแน่นอน

² ข้อตักเตือนที่กล่าวไว้ในซูเราะฮ์นี้ได้ถูกบันทึกไว้อย่างแน่นอนในบรรดาคัมภีร์ก่อนๆ ที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีมและมูซา อะลัยฮิมัสสลาม

(88) ซูเราะฮ์ อัลฆอซียะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 26 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฆอซียะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลฆอซียะฮ์ เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญสองเรื่อง คือ

1. วันกิยามะฮ์ สภาพและความน่ากลัวของวันนั้น และสิ่งที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบในวันนั้น ถึงความเหนื่อยยากและเคราะห์กรรม และสิ่งที่ผู้ศรัทธาจะได้พบกับความสงบสุขและความเบิกบานในวันนั้น

2. หลักฐานและข้อพิสูจน์ต่างๆ ถึงความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก และเดชานุภาพอย่างน่างงงันของพระองค์ ในการสร้างอุฐอันน่าประหลาด ท้องฟ้าอันน่าบรรเจิด ภูเขาอันสูงตระหง่านและแผ่นดินที่ปูลาดอย่างกว้างขวาง ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ และความรุ่งโรจน์แห่งอำนาจของพระองค์

ซูเราะฮ์ จบลงด้วยการเตือนถึงการกลับไปของมนุษย์ทั้งปวงไปยังอัลลอฮ์ ชูขานะฮ์ฮะตะอาลาเพื่อการชำระและการตอบแทน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ชาวคราวของการครอบงำ (แห่งความรุนแรง)
ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ¹
2. ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่ต่ำต้อย
3. ใบหน้าที่ทำงานหนัก ระกำใจ
4. เข้าไปเผาไหม้ในไฟอันร้อนแรง
5. จะถูกให้ดื่มจากน้ำพุที่ร้อนจัด
6. ไม่มีอาหารอื่นนอกจากต้นหนามแห้ง
7. มันจะไม่ทำให้อ้วน และไม่ทำให้หายหิว²
8. ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่เบิกบาน
9. พึงพอใจเพราะการกระทำของพวกเขา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾

وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ﴿٢﴾

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾

تَصَلَّى نَارًا أَحَامِيَةً ﴿٤﴾

تَشْقَى مِنَ عَيْنِ آبِيَةِ ﴿٥﴾

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ﴿٦﴾

لَا يَسْمِنُونَ وَلَا يَفْخَمُونَ مِنْ حَوْجٍ ﴿٧﴾

وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾

لَسَعِبَهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾

¹ อัลมุฮัมมัดเอีย ชาวคราวความหายนะอย่างใหญ่หลวงซึ่งมันจะครอบงำมนุษย์ด้วยความรุนแรงของมัน ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ หมายถึงวันกิยามะฮ์

² ในวันนั้นใบหน้าทั้งหลายจะเป็นใบหน้าที่ต่ำต้อยยอมจำนนถูกหมิ่นประมาท เป็นใบหน้าที่ทำงานหนักตลอดเวลาเพราะจะต้องกังวลอยู่กับ โช้ที่ถูกตรวนจึงอยู่ในสภาพที่ตรอมใจ จะเข้าไปอยู่ในกองไฟที่ร้อนระอุ เขาจะดื่มจากตาน้ำที่มีความร้อนอย่างสุดยอด อาหารของพวกเขาก็คือต้นหนามแห้ง พวกเขารับเรียกว่า "อัสซุบรุก" เป็นอาหารที่เลวที่สุด แน่نونอาหารจำพวกนี้จะไม่เกิดประโยชน์อันใดทางโภชนาการและจะไม่ทำให้คลายจากความหิวโหยด้วย

10. อยู่ในสวนสวรรค์อันสูงตระหง่าน¹ فِي جَنَّاتٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
11. จะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระในนั้น لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغْوًا ﴿١١﴾
12. ในนั้นมีตาน้ำไหลริน فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾
13. ในนั้นมีเตียงที่ถูกยกไว้สูงเด่น فِيهَا سُرُورٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
14. และมีแก้วน้ำถูกวางไว้ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾
15. และมีหมอนอิงถูกเรียงไว้เป็นแถว وَمَنَافِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾
16. และมีพรมอย่างดีเลิศถูกปูไว้² وَزَارِقِي مُمَثَّنَةٌ ﴿١٦﴾
17. พวกเขาไม่พิจารณาดูอุจูดอกหรือว่ามันถูก
บังเกิดมาอย่างไร أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾
18. และ (ไม่พิจารณาดู) ท้องฟ้าบ้างหรือว่ามัน
ถูกยกให้สูงขึ้นอย่างไร وَالسَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾
19. และ (ไม่พิจารณาดู) ภูเขาบ้างหรือว่า มัน
ถูกปักตั้งไว้อย่างไร وَالْأَجَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

¹ และในวันนั้นอีกเช่นเดียวกันใบหน้าของบรรดามุอ์มินจะเป็นใบหน้าที่เปิดบานยิ้มแย้มแจ่มใส มีความสดชื่นและสุขสำราญ พวกเขาจะพึงพอใจในผลงานที่ได้กระทำไว้ในโลกดุนยา คือการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา พวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ ซึ่งอยู่ในที่สูงตระหง่านและมีเกียรติอันสูง พวกเขาจะอยู่ในห้องพิเศษเฉพาะด้วยความสงบสุขและปลอดภัย

² ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 11 ถึงอายะฮ์ที่ 16 กล่าวถึงสภาพในสวนสวรรค์และบริการที่พวกเขาจะได้รับเมื่อเข้าไปอยู่ข้างในแล้ว

20. และ (ไม่พิจารณาดู) แผ่นดินบ้างหรือว่า
มันถูกแผ่ลาดไว้อย่างไร¹
21. ดั่งนั้นจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงเจ้าเป็น
เพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น
22. เจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา²
23. นอกจากผู้ที่ผินหลังให้และปฏิเสธศรัทธา
เท่านั้น
24. อัลลอฮฺจะทรงลงโทษเขา ซึ่งการลงโทษอัน
มหันต์³
25. แท้จริง ยังเราเท่านั้นคือการกลับมาของ
พวกเขา

وَالِىَ الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٨٨﴾

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٨٩﴾

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٩٠﴾

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٩١﴾

فِعَذَابُهُ اللَّهُ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ ﴿٩٢﴾

إِنَّا لِنَأْتِيهِمْ ﴿٩٣﴾

¹ มนุษย์เหล่านั้นมิได้พิจารณาใคร่ครวญดูรูปร่างดอกหรือว่า อัลลอฮฺทรงบังเกิดมันมาในรูปแบบที่แปลกประหลาด มีความอดทนและบึกบึนอย่างไร อันนับได้ว่าเป็นการบ่งชี้ถึงเดชานุภาพของพระผู้ทรงบังเกิดมัน พวกเขามิได้พิจารณาใคร่ครวญดูท้องฟ้า ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมันอย่างแนบเนียนรัดกุม และทรงยกให้มันสูงชันสุดลูกหูลูกตา โดยปราศจากเสาค้ำจุนและมิได้พิจารณาใคร่ครวญดูเขาที่สูงตระหง่านว่ามันถูกปักตั้งไว้อย่างแน่นหนา ไม่สั่นสะเทือน อีกทั้งแผ่นดินซึ่งพวกเขามีชีวิตอยู่บนมัน ว่ามันถูกปูแผ่ลาดออกไปอย่างกว้างไกล โดยที่พวกเขาพักอาศัยอยู่และทำมาหากินด้วยการปลูกพืชผักชนิดต่างๆ อีกทั้งสัญจรไปมาอย่างสะดวกสบาย การที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงนำสิ่งต่างๆ เหล่านี้มากล่าวไว้ ก็เพราะว่าชาวอาหรับชนบทนั้นพวกเขาได้พบเห็นสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นประจำ เพราะพวกเขาต้องเดินทางอยู่เสมอเพื่อแสวงหาแหล่งที่ทำมาหากินในถิ่นต่างๆ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้พวกเขาตระหนักถึงเดชานุภาพของพระผู้สร้างสิ่งเหล่านั้นว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่

² เมื่ออัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงหลักฐานแห่งความเป็นเอกภาพของพระองค์แล้ว แต่พวกกุฟฟารก็มีได้ตระหนักถึงบุญคุณของพระองค์ ดั่งนั้นพระองค์จึงทรงใช้ให้ณะบีของพระองค์ คือลัลลอสฺฮุอะลียะฮ์-ซัลลัม ตักเตือนและขู่ส้าทักพวกเขาถึงผลร้ายที่จะติดตามมา เจ้าไม่ต้องสนใจกับพวกเขาว่าจะพิจารณาใคร่ครวญหรือไม่ เพราะเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น เจ้าไม่มีอำนาจอันใดที่จะไปบังคับพวกเขาให้เกิดความศรัทธา

³ แต่ผู้ที่ผินหลังให้กับการแนะนำและการตักเตือนและปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺนั้น อัลลอฮฺจะทรงลงโทษเขา ซึ่งการลงโทษอย่างมหันต์ด้วยไฟนรกจะอันหนักตลอดกาล

26. แล้วก็แท้จริงหน้าที่ของเรานั้นคือการชำระ
พวกเขา¹

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٨٨﴾

---

¹ และในที่สุดพวกเขาจะต้องกลับไปหาอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่องค์เดียวเท่านั้น และการชำระสอบสวนและการตอบแทนนั้นเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่องค์เดียว

(89) ซูเราะฮ์ อัลฟัจญร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 30 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟัจญร

ซูเราะฮ์ อัลฟัจญรเป็นซูเราะฮ์ ซึ่งกล่าวถึงเรื่องสำคัญๆ 3 เรื่องด้วยกันคือ

1. กล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ ของบางประชาชาติที่ปฏิเสธต่อบรรดาราชของอัลลอฮ์ เช่น หมู่ชนอาด ชะมูด และหมู่ชนฟิรอาฮ์ พร้อมทั้งได้ชี้แจงถึงสิ่งที่พวกเขาได้รับการลงโทษและความวิบัติเนื่องจากการละเมิดขอบเขตของพวกเขา “เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำต่อพวกอาดอย่างไร”

2. ชี้แจงถึงแนวทางของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการทดสอบปวงบ่าวเกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่ด้วยความดีและความชั่ว ความมั่งมีและความยากจน และธรรมชาติของมนุษย์ในการรักและหวงแหนอย่างมากต่อทรัพย์สินสมบัติของเขา “ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา” ฯลฯ

3. วันอาคิเราะฮ์ ความน่ากลัวและความรุนแรงของวันนั้น การแบ่งแยกมนุษย์ในวันกิยามะฮ์เป็นสองพวกคือพวกที่มีความสุขสำราญเบิกบานใจ และพวกที่มีความระทมทุกข์หนักใจ และชี้แจงถึงทางกลับของชีวิตที่ชั่วช้า และชีวิตที่ดีที่มีความสงบสุข “เรามีได้เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สั่นสะเทือนเป็นผุยผง และพระเจ้าของเจ้าเสด็จมา พร้อมทั้งมะลาอิกะฮ์ด้วยเป็นแถวๆ และวันนั้นนรกจะชันห่ม จะถูกนำมาให้ปรากฏ ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร” ฯลฯ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานด้วยยามรุ่งอรุณ	وَالْفَجْرِ ۝١
2. และด้วยค้ำคินทั้งสิบ	وَالْيَلِْلِ ۝٢
3. และด้วยสิ่งที่เป็ญคู่ และที่เป็ญคี่	وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝٣
4. และด้วยเวลากลางคินเมื่อมันโคจรไป ¹	وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ۝٤
5. ในดังกล่าวนั้นเป็นการสาบาน สำหรับผู้ที่มี บัญญัติมิใช่หรือ ²	هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حَجْرِ ۝٥
6. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำ ต่อพวกฮาดอย่างไร	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِمَادِي ۝٦
7. (แห่ง) อีรอม พวกมีเสาหินสูงตระหง่าน	إِذْ مَدَّاتِ الْعِمَادُ ۝٧

¹ สืออย่างที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยมัน คือ

- อัลฟัจญรยามรุ่งอรุณ หมายถึงยามรุ่งอรุณของแต่ละวันหรือของวันหนึ่งโดยเฉพาะ
- ด้วยค้ำคินทั้งสิบของต้นเดือนซุลฮิจยะฮ์ ซึ่งมีทั้งวันอะระพะฮ์และวันอิดิลอัฎฮา อัลบุคอรีย์ รายงานว่า “ไม่มีวันแห่งการทำงานที่ดี ซึ่งเป็นที่โปรดปรานยิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา นอกจากสิบวันแรกของเดือนซิลฮิจยะฮ์”
- ทรงสาบานด้วยสิ่งที่เป็ญคู่และสิ่งที่เป็ญคี่ทุก ๆ อย่าง เพราะทุกสิ่งนั้นบางทีก็เป็ญคู่ บางทีก็เป็ญคี่หรือเป็นการสาบานด้วยสิ่งที่ถูกสร้างและพระผู้สร้าง เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นทรงเอกะเป็ญคี่และสิ่งที่ถูกสร้างคือเป็ญเพศผู้และเพศเมียเป็ญคู่
- และทรงสาบานด้วยเวลากลางคินเมื่อมันโคจรไปด้วยการเคลื่อนไหวของจักรวาลอันน่าประหลาด

² ในสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นเป็นการสาบานที่สมเหตุสมผลแก่ผู้มีสติบัญญัติมิใช่หรือ

8. ซึ่งเยียงนั้นมิได้ถูกสร้างตามหัวเมืองต่าง ๆ ¹	الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَدِ ﴿٨﴾
9. และพวกชะมุตผู้สกัดหิน ณ หุบเขา	وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾
10. และฟิรเอาน เจ้าแห่งตริงเสาเดินที่ ²	وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ﴿١٠﴾
11. บรรดาผู้ละเมิดเหล่านั้นตามหัวเมืองต่าง ๆ	الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَدِ ﴿١١﴾
12. แล้วก่อความเสียหายอย่างมากมายในหัวเมืองเหล่านั้น	فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾
13. ดังนั้นพระเจ้าของเจ้าจึงกระหน่ำการลงโทษนานาชนิดบนพวกเขา ³	فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾
14. แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูอย่างแน่นนอน ⁴	إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

¹ ไม่มีชาวควราวมาถึงเจ้าบังคอกหรือ โอมัฮ์มัดว่า อัลลฮู ตะอาลา ทรงกระทำต่อพวกอ้าต หมู่ชนของฮูตอย่างไรบ้าง พวกอ้าตสมัยก่อนซึ่งเป็นชาวอิรอม ซึ่งมีเสาหินสูงหรืออาคารก่อสร้างสูง พวกเขาพำนักอาศัยอยู่ที่เมืองอัลฮะฮุก็อฟเป็นเมืองระหว่างโอมานกับชะบะฎอะเราะเมาท์ ซึ่งชนเผ่าเหล่านั้นอัลลฮูมิได้ทรงสร้างผู้อื่นใดเสมอเหมือนพวกเขาในด้านความเข้มแข็ง ความแข็งแรงและการมีร่างกายใหญ่โตกำยำดังกล่าวนี้เป็นการคู่สำหรับพวกกุฟฟารมักกะฮฺให้ระวังตัวไว้

² และพระองค์ทรงกระทำต่อพวกชะมุตอย่างไร พวกเขาเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงใหญ่โตได้สกัดหินตามหุบเขาเป็นที่พำนักอาศัย และฟิรเอาน ซึ่งมีพลพรรคมากมายโดยได้ตริงเดินที่เป็นที่อาศัยหรือตริงเสาเดินที่เพื่อทรมาณพวกบะนีอิสรอฮิล

³ บรรดาผู้หยิ่งยโสเหล่านั้นคือ พวกอ้าต ชะมุตและฟิรเอาน ซึ่งพวกเขาได้ขัดชินต่ออันต่อพระบัญชาของอัลลฮู และล่วงละเมิดขอบเขตด้วยความอธรรม อีกทั้งได้ก่อความระส่ำระสายตามหัวเมืองต่าง ๆ ด้วยการกดขี่ข่มเหง การฆ่าฟันกัน ดังนั้นอัลลฮู ตะอาลา จึงทรงกระหน่ำการลงโทษอย่างหนักและนานาชนิด เพราะการกระทำผิดและการล่วงละเมิดขอบเขตของพวกเขา

⁴ พระเจ้าของเจ้านั้น โอมัฮ์มัดมีแต่เพียง ทรงเฝ้าดูและติดตามการทำงานต่างๆ ของมนุษย์ และจะทรงตอบแทนผลงานของพวกเขาที่ได้กระทำไว้

15. ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา โดยทรงให้เกียรติเขาและทรงโปรดปรานเขา เขาก็จะกล่าวว่าพระเจ้าของฉันทรงยกย่องฉัน¹

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَكْرَمَنِي ﴿١٥﴾

16. แต่ครั้นเมื่อพระองค์ทรงทดสอบเขา ทรงให้การครองชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขา เขาก็จะกล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงเหยียดหยามฉัน²

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَهَنَّنِي ﴿١٦﴾

17. มิใช่เช่นนั้นดอกแต่ว่าพวกเจ้ามิได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าต่างหาก

كَلَّا بَلْ لَأَكْفُرُونَ الْبَيْتَةَ ﴿١٧﴾

18. และพวกเจ้ามิได้ส่งเสริมกันในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน³

وَلَا تَحْتَضِرُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتَامَىٰ ﴿١٨﴾

19. และพวกเจ้ากินมรดกกันอย่างหมดเกลี้ยง

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاكِيمَ كَلًا ﴿١٩﴾

¹ เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทดสอบมนุษย์ด้วยการประทานความโปรดปรานหรือในอิมะฮ์ พระองค์ทรงให้เกียรติแก่เขาด้วยความมั่งมีและความสะดวกสบาย และทรงให้เขามีความสุขสำราญในโลกนี้ด้วยการมีลูกหลาน มีเกียรติและมีอำนาจ เขาก็จะกล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงประทานความดีต่างๆ แก่ฉัน ซึ่งก็เป็นการเหมาะสมดีแล้ว เขารู้ไม่ว่าการทดสอบแก่เขานี้ก็เพื่อจะดูว่าเขาจะเป็นผู้ขอบคุณหรือทรยศต่อพระองค์

² แต่เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขาด้วยความยากแค้นและให้ริชกีของเขาคับแคบลงเขาก็จะกล่าวด้วยการไม่รู้จักเคล็ดลับหรืออิมะฮ์ของพระองค์ว่า พระเจ้าของฉันทรงเหยียดหยามฉันด้วยการให้ริชกีของฉันคับแคบลง

³ การให้เกียรติมิใช่ด้วยความมั่งมีและการถูกเหยียดหยามมิใช่ด้วยความยากจนดังที่พวกเจ้าคาดคิดกัน แต่การให้เกียรติและการถูกเหยียดหยามนั้นด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และการฝ่าฝืนพระองค์ต่างหาก แต่พวกเจ้าไม่รู้หากแต่ว่าพวกเจ้ากระทำในสิ่งที่ชั่วช้ายิ่งกว่านั้น คือ พวกเจ้าไม่ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติแก่พวกเจ้าด้วยการให้มีทรัพย์สินมากมาย และพวกเจ้าไม่ส่งเสริมและสนับสนุนในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสนต่างหาก

20. และพวกเขารักสมบัติกันอย่างมากมาย¹

وَيُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا ۝٢٠

21. หามิได้ เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สั่นสะเทือน เป็นผุยผง

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝٢١

22. และพระเจ้าของเจ้าเสด็จมาพร้อมทั้ง มะลาอิกะฮ์ด้วยเป็นแถว²

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝٢٢

23. และวันนั้นนรกจะฮันนัมจะถูกนำมาให้ ปรากฏ ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่ การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَدْعُرُ الْإِنْسَانَ وَاقْنُ لَهُ الدُّكْرُ ۝٢٣

24. เขาจะกล่าวว่า โอ ฉันน่าจะดีทำความดีไว้ ล่วงหน้าสำหรับชีวิตของฉัน³

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِيَالِي ۝٢٤

25. แล้วในวันนั้นไม่มีผู้ใดลงโทษเช่นการลงโทษ ของพระองค์

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُدْرَبُ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝٢٥

26. และไม่มีผู้ใดผูกมัดเช่นการผูกมัดของ พระองค์⁴

وَلَا يُوثَقُ وَكَافَّةً أَحَدٌ ۝٢٦

27. โอชีวิตที่สงบแน่นอนเอ๋ย

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝٢٧

¹ นอกจากนี้พวกเขายังกินมรดกกันอย่างหนักโดยที่พวกเขาไม่ได้อ่านกัมนำมันเป็นของหะลาลหรือ หะรอมกันแน่ และพวกเขารักทรัพย์สมบัติอย่างมากพร้อมกับมีความตระหนี่และตะกละตะกลามอีกด้วยเป็นการประณามในการสะสมทรัพย์สมบัติและตระหนี่ที่จะบริจาค

² จระมิตรจะวิ่งให้จงหนักถึงสภาพของวันกียามะฮ์ เพราะเมื่อแผ่นดินได้สั่นสะเทือนอย่างรุนแรงอย่างต่อเนื่องกัน และทุกสิ่งทุกอย่างได้แตกสลายแล้ว พระเจ้าของเจ้าไอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ก็จะเสด็จมาปรากฏตัวเพื่อพิพากษาดินระหว่างปวงบ่าวและปวงมะลาอิกะฮ์ก็จะมาเข้าแถวเรียงรายเป็นหลายแถว

³ ในวันกียามะฮ์ นรกจะฮันนัมก็จะถูกนำมาเพื่อให้บรรดาผู้กระทำผิดได้เห็น ในวันอันน่าสะพรึงกลัวนั้น มนุษย์ก็จะรำลึกถึงผลงานของเขา และเสียใจในการผิดพลาดและการฝ่าฝืนของเขาและต้องการจะกลับเนื้อกลับตัว แต่การรำลึกและการเสียใจจะเกิดผลอันใดเพราะเป็นการสายเสียแล้ว เขาจะกล่าวขึ้นด้วยความเสียใจว่า อนิจจา ฉันน่าจะดีทำความดีเอาไว้เพื่อที่จะเกิดประโยชน์แก่ฉันในวันอาคิเราะฮ์และการมีชีวิตอยู่อย่างจริง

⁴ ในวันนั้นไม่มีผู้ใดจะได้รับการลงโทษอย่างหนักเช่นการลงโทษของอัลลอฮ์แก่ผู้ที่ฝ่าฝืนต่อพระองค์และจะไม่มีการผูกมัดและจำตรวนเช่นการกระทำของอัลลอฮ์แก่คนกาฟิรผู้กระทำผิด

28. จงกลับมายังพระเจ้าของเจ้าด้วยความยินดี
และเป็นที่ปิติเกิด¹

ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَُّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾

29. แล้วจงเข้ามาอยู่ในหมู่ปวงบ่าวของข้าเกิด

فَادْخُلْ فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

30. และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้าเกิด²

وَادْخُلْ جَنَّاتِي ﴿٣٠﴾

¹ ส่วนวิญญานหรือชีวิตที่มีความสงบแนบแน่น และมีความมั่นใจต่อสัญญาของอัลลอฮ์ ในวันนั้นมันจะ
ไม่มีความกลัวและตื่นตระหนกและจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า เจ้าจงกลับไปหาความโปรดปรานแห่งพระเจ้า
และสวนสวรรค์แห่งพระเจ้าของเจ้า ด้วยความปิติยินดีในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เจ้าและด้วยสิ่งที่
เจ้าได้กระทำให้เกิด

² นักตีฟซีรกล่าวว่า คำกล่าวดังกล่าวนั้นจะมีขึ้นแก่มุอิมินผู้ศรัทธาขณะที่วิญญานจะออกจากร่างดังนั้น
เจ้าจงเข้ามาอยู่ในหมู่ปวงบ่าวที่ดีของข้าเกิด และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้า ซึ่งเป็นที่พำนักของ
บรรดาผู้ทรงคุณธรรมที่ดีทั้งหลาย

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการแยกระหว่างบรรดามุอฺมิน ผู้ศรัทธาและพวกปฏิเสธศรัทธาในวันอันยากลำบากนั้น และได้ชี้แจงถึงบ้านปลายของบรรดาผู้มีความสุขและบ้านปลายของบรรดาผู้มีความทุกข์ในวันแห่งการตอบแทน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยเมืองนี้	لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾
2. และเจ้านั้นเป็นผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้	وَأَنْتَ لِمَلِكِهِ وَاللِّدَىٰ
3. และขอสาบานด้วยผู้บังเกิดและผู้ถือกำเนิด ¹	وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ ﴿٢﴾
4. โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาเพื่อเผชิญ ความยากลำบาก ²	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٣﴾
5. เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดจะมีความสามารถเหนือ เขากระนั้นหรือ	أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٤﴾
6. เขาจึงกล่าวว่า ฉันได้ผลลาญทรัพย์สมบัติมา มากมายแล้ว	يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ﴿٥﴾
7. เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดเห็นเขากระนั้นหรือ ³	أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٦﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยเมืองที่ถูกหวงห้าม คือมักกะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้มีเกียรติด้วยการให้มีบัยตุลลอฮ์หรือกะอะบะฮ์ประดิษฐานอยู่ และเจ้าไอ้มุฮัมมัดเอ๋ย เป็นผู้พำนักอยู่ ณ เมืองของอัลลอฮ์ที่ปลอดภัย และข้าขอสาบานด้วยอาดัมและลูกหลานที่ดียว ของอาดัม

² โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์ให้อยู่ในความยากลำบากตั้งแต่แรกเกิดมาจนกระทั่งลงหลุมฝังศพ อะบูสะฮะฮ์ กล่าวว่า อายุขัยนี้เป็นการลอบโยนทานรอซูลุลลอฮ์ ในสิ่งที่ท่านเผชิญกับการทำร้ายของพวกเขาทุกฟารมักกะฮ์

³ มุฮัมมัดซัจญ์ดีซึ่งภูมิใจในความแข็งแรงของเขา คิดหรือว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา จะไม่ทรงสามารถอยู่เหนือความเข้มแข็งและการมีพลังของเขา นักตีฟิรกล่าวว่าอายุขัยนี้ถูกประทานลงมาเพราะอะบูสะฮะฮ์ อิบน์ กิลดะฮ์ ผู้ซึ่งภูมิใจในความแข็งแรงของเขา เขากล่าวว่าเขาได้ผลลาญทรัพย์สมบัติเป็นจำนวนมากมายเพื่อต่อต้านและเป็นศัตรูกับมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม ทั้งนี้เป็นการโอ้อวดและต้องการชื่อเสียง กาศิรผู้เฒ่าผู้แก่คิดหรือว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา มองไม่เห็นเขาขณะที่เขาจำยอมออกไป และคิดหรือว่าการกระทำทั้งหมดนั้นจะเป็นที่ซ่อนเร้นแก่พระเจ้าของบ่าว

17. แล้วเขาได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา และตักเตือนกันให้มีความอดทน และตักเตือนกันให้มีความเมตตา

تُرِكَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿٧٧﴾

18. ชนเหล่านี้คือพวกฝ่ายขวา¹

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأَيْمَنِ ﴿٧٨﴾

19. ส่วนบรรดาผู้ปฏิบัติเสศศรัทธาต่อสัญญาต่าง ๆ ของเรา พวกเขาคือพวกฝ่ายซ้าย

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٧٩﴾

20. บนพวกเขานั้นมีไฟนรกครอบคลุมอยู่อย่างมิดชิด²

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٨٠﴾

¹ เขาได้ทำความดีต่าง ๆ ดังกล่าวเพื่อแสวงหาความใกล้ชิดและเพื่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา พร้อมกันนั้นเขาเป็นผู้ศรัทธาอย่างจริงจัง และเขายังได้ตักเตือนสั่งสอนซึ่งกันและกันให้มีความอดทนต่อการศรัทธา และจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา และตักเตือนกันให้มีความเมตตาต่อคนยากจนและคนอ่อนแอ ชนเหล่านี้ซึ่งมีคุณลักษณะดังกล่าว พวกเขาคือชาวสวรรค์ที่จะได้รับบันทึกลงของพวกเขาทงเบื้องขวาของพวกเขาจะมีความสุขด้วยการเข้าสู่สวนสวรรค์อันบรมสุข

² ส่วนบรรดาผู้ต่อต้านการเป็นนะบีของมุฮัมมัดและปฏิบัติเสศอัลกุรอาน พวกเขาคือพวกฝ่ายซ้ายเป็นพวกนรก เพราะพวกเขาจะได้รับบันทึกลงทางเบื้องซ้ายของพวกเขา บนพวกเขานั้นมีไฟนรกกลุครอบคลุมพวกเขา ความอึดเอิบและความสดชื่นจะไม่เข้าไปยังสถานที่นั้น และพวกเขาก็ไม่ได้ออกมาจากมันเป็นอันขาด

(91) ซูเราะฮ์ อัซซัมซ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 15 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซัมซ

ซูเราะฮ์อัซซัมซ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซึ่งสาธยายถึงเรื่องสำคัญสองเรื่องคือ

1. เรื่องของชีวิตมนุษย์และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมันมาจากความดีและความชั่วแนวทางที่ถูกต้องและการหลงทาง

2. เรื่องการล่องละเมิดขอบเขต โดยมี ชะมูด เป็นตัวอย่าง ซึ่งพวกเขาได้ทำร้ายอูฐ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงทำลายล้างพวกเขาอย่างราบคาบ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วย 7 สิ่ง ที่อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมา พระองค์ทรงสาบานด้วยดวงอาทิตย์และแสงสว่างของมัน ด้วยดวงจันทร์เมื่อมันโคจรตามหลังดวงอาทิตย์ ด้วยเวลากลางวันเมื่อมันขับไล่ความมืดของเวลากลางคืนด้วยแสงสว่างของมัน ด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุมจักรวาลด้วยความมืดของมัน แล้วด้วยเดซานุภาพซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าอย่างรัดกุมโดยปราศจากเสา ด้วยแผ่นดินซึ่งทรงแผ่มัน และด้วยชีวิตของมนุษย์ซึ่งอัลลอฮ์ทรงทำให้สมบูรณ์และทรงตกแต่งด้วยความดีงามและความสมบูรณ์แบบ พระองค์ทรงสาบานด้วยสิ่งต่างๆ เหล่านี้ว่ามนุษย์จะได้รับความสำเร็จและประสพชัยชนะ ถ้าเขามีความยำเกรงอัลลอฮ์ และเขาจะได้รับความสำเร็จและขาดทุนถ้าเขาละเมิดขอบเขตและหยิ่งโส

แล้วพระองค์ทรงกล่าวถึงเรื่องของชะมูดหมู่ชนของนะบีฮ็อดและฮุ เมื่อพวกเขาปฏิเสธรอฮูลของพวกเขา พวกเขาละเมิดขอบเขตและก่อความเสียหายในแผ่นดิน พวกเขาได้ฆ่าอูฐ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงบังเกิดมันจากหินเพื่อเป็นปาฏิหาริย์แก่รอฮูลของพระองค์ คือนะบีฮ็อดและฮุ อะลัยฮิสสลาม เรื่องความหายนะอย่างน่ากลัวของพวกเขาจะยังคงเป็นบทเรียนแก่ผู้มีวิจรรณญาณ และเป็นแบบอย่างแก่ทุกผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้กระทำความชั่วและผู้ปฏิเสธบรรดารอฮูลของอัลลอฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์ และแสงสว่าง
ของมัน¹

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ①

2. และด้วยดวงจันทร์ เมื่อโคจรตามหลังมัน²

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ②

3. และด้วยเวลากลางวันเมื่อประกายแสงมัน
(จากดวงอาทิตย์)

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰهَا ③

4. และด้วยเวลากลางคืนเมื่อปกคลุมมัน³

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا ④

5. และด้วยชั้นฟ้า และที่พระองค์ทรงสร้างมัน

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَىٰهَا ⑤

6. และด้วยแผ่นดิน และที่พระองค์ทรงแผ่มัน⁴

وَالْأَرْضِ وَمَا طَبَّهَا ⑥

7. และด้วยชีวิต และที่พระองค์ทรงทำให้มัน
สมบูรณ์

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 1 ถึงอายะฮ์ที่ 10 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมาและมีความสำคัญยิ่งคือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ เวลากลางวัน เวลากลางคืน ชั้นฟ้า แผ่นดิน และชีวิตของมนุษย์ ทั้งนี้เป็นการแสดงออกซึ่งความยิ่งใหญ่แห่งเดชานุภาพของพระองค์ ความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ในการเป็นพระเจ้า และเป็นการบ่งชี้ถึงผลประโยชน์อันมากมายที่มีอยู่ในสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ดังนั้นจำเป็นจะต้องมีผู้สร้างและผู้จัดเตรียมเพื่อการเคลื่อนไหวและการเป็นระเบียบของมัน คือข้าขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์ เมื่อมันได้ทำให้จักรวาลมีแสงสว่าง และขจัดความมืดให้หมดสิ้นไป

² ข้าสาบานด้วยดวงจันทร์ เมื่อมันส่องแสงและโคจรตามหลังดวงอาทิตย์เมื่อมันตกไปแล้ว

³ ข้าขอสาบานด้วยเวลากลางวันเมื่อประกายแสงด้วยแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ และข้าสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุมจักรวาลด้วยความมืดของมัน

⁴ และข้าสาบานด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้า และทรงให้รัดกุมในการสร้างมันโดยปราศจากเสาค้ำ และข้าสาบานด้วยแผ่นดินและผู้ทรงแผ่มันออกไปทุกทิศทาง เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการพำนักอาศัยของมนุษย์และสัตว์

8. แล้วพระองค์ทรงดลใจมันให้รู้ทางชั่วของมัน และทางสำรวมของมัน¹ فَالْمَهْمَا جُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾
9. แน่นอน ผู้ขัดเกลาชีวิตย่อมได้รับความสำเร็จ فَدَا فَلَاحَ مَنْ رَزَقْنَاهَا ﴿٩﴾
10. และแน่นอน ผู้หมกมุ่นมัน (ด้วยการทำชั่ว) ย่อมล้มเหลว² وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴿١٠﴾
11. พวกเขาขมุดได้ปฏิบัติเสียดด้วยการละเมิดขอบเขตของพวกเขา كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾
12. เมื่อคนเลวทรามที่สุดของพวกเขาได้รับรุดไป (ฆ่าอูฐตัวเมีย)³ إِذْ أُنْبِئَتْ أَشَقُّهَا ﴿١٢﴾
13. แล้วรอซูลของอัลลอฮ์จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า (อย่าทำร้าย) อูฐของอัลลอฮ์ และ (อย่าขัดขวาง) การดื่มน้ำของมัน⁴ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾

¹ ข้าสาบานด้วยชีวิตมนุษย์ และด้วยสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมันและทำให้มันมีความสมบูรณ์ส่วนหนึ่งจากการทำให้มันสมบูรณ์ก็คือทรงประทานให้มันมีสติปัญญา ซึ่งสามารถแยกแยะระหว่างความดีกับความชั่ว และระหว่างการมีการตักท้วงกับความเลวร้าย ดังนั้นพระองค์จึงกล่าวต่อไปว่า แล้วพระองค์ทรงดลใจให้มันรู้ทางชั่วของมัน และทางสำรวมของมันคือความยำเกรง

² นี่คือคำตอบของการสาบาน กล่าวคือผู้ที่ขัดเกลาจิตใจของเขาด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และขัดเกลาจากความสกปรกต่าง ๆ เช่นการต้อดึงและการทำบาปย่อมจะได้รับความสำเร็จและมีชัยชนะ ส่วนผู้ที่ทำให้จิตใจของเขาตกต่ำหรือไร้คุณค่าด้วยการปฏิบัติเสียดศรัทธาและการฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกอุทาหรณ์สำหรับผู้ที่ล่วงละเมิดขอบเขตด้วยการฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์คือพวกเขาขมุดหมู่ชนของนะบีซอและฮุ และคนที่เลวทรามชั่วช้าที่สุดในหมู่พวกเขาก็คือ “กูดารอิบนุ ซาลิฟ” ซึ่งอัลลอฮ์ทรงกล่าวเกี่ยวกับเขาว่า “แต่พวกเขาได้เรียกร้องเพื่อนของพวกเขา (ดูตาร) เขาได้จับมัน (อูฐ) ฆ่าด้วยดาบอย่างทารุณ”

⁴ แล้วรอซูลของพวกเขา (ซอและฮุ) ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงระวังอย่าทำร้ายอูฐของอัลลอฮ์ และอย่าห้ามมันมิให้ดื่มน้ำในวันที่ถูกกำหนดให้แก่นมัน ดังทีพระองค์ทรงกล่าวไว้ในอายะฮ์อื่นว่า “สำหรับมันดื่มน้ำวันหนึ่ง และสำหรับพวกท่าน ก็ดื่มน้ำวันหนึ่งเป็นที่รู้จักกัน”

14. แต่พวกเขาก็ไม่เชื่ออะบี แล้วพวกเขาก็ได้
ฆ่ามัน ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาจึงได้ทำลาย
ล้างพวกเขาเนื่องจากเพราะความผิดของพวกเขา
เขา แล้วพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่างถ้วน
หน้ากัน¹

15. และพระองค์มีทรงหวาดหวั่นต่อบั้นปลาย
ของพวกเขา²

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَادَمَدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

¹ คือพวกเขาปฏิเสธคำเตือนของนะบีซอและฮุ และได้ฆ่าอูฐ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทำลายล้างพวกเขาจนหมด
สิ้น เพราะการกระทำความผิดและการละเมิดขอบเขตของพวกเขา คือพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่าง
เท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครรอดพ้นไปได้

² แน่نونพระองค์จะไม่ทรงหว่นเกรงบั้นปลายแห่งการทำลายล้างพวกเขา เสมือนกับบรรดาหัวหน้า และ
บรรดากษัตริย์ ไม่มีความหว่นเกรงต่อบั้นปลายในการกระทำของพวกเขา เพราะพระองค์ จะไม่ทรงถูก
ถามในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ

(92) ซูเราะฮ์ อัลลัลยฺล

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 21 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลลัลยฺล

ซูเราะฮ์ อัลลัลยฺล เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ได้กล่าวถึงการชวนชวยและการกระทำของมนุษย์ กล่าวถึงการต่อสู้ดิ้นรนและการแข่งขันกันในชีวิตนี้ แล้วบั้นปลายของเขาก็ไปสู่ความสุขหรือความทุกข์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุมสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดด้วยความมืดของมัน ด้วยเวลากลางวันเมื่อมันฉายแสงออกทำความสว่างให้แก่โลกทั้งมวล และพระเจ้าสร้างอันยิ่งใหญ่ ซึ่งทรงบังเกิดมนุษย์มาเป็นเพศชายและเพศหญิง ทรงสาบานว่า การงานของมนุษย์นั้นย่อมแตกต่างกันและแนวทางของพวกเขาก็แตกต่างกัน “ขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุม และด้วยเวลากลางวันเมื่อมันประกายแสง และด้วยผู้ที่ทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิง แท้จริงการงานของพวกเขาเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันอย่างแน่นอน”

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยแนวทางแห่งความสุขและแนวทางแห่งความทุกข์ได้ชัดเจนเพื่อเป็นขอบเขตสำหรับผู้แสวงหาความรอดพ้น และได้ชี้แจงลักษณะของบรรดาผู้ทรงคุณธรรม และบรรดาผู้กระทำความชั่ว ชาวสวรรค์และชาวนรก “ส่วนผู้ที่บริจาคนและยำเกรง (อัลลอฮ์)” ฯลฯ

ซูเราะฮ์ได้เตือนผู้ที่ลุ่มหลงในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาด้วยการเก็บรวบรวมมัน โดยกล่าวว่ามันจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลยในวันกียามะฮ์ และได้ตักเตือนพวกเขาถึงเคล็ดลับของอัลลอฮ์ในการชี้แจงแก่ปวงบ่าวของพระองค์ แนวทางแห่งความดีและแนวทางแห่งความชั่ว “และทรัพย์สินสมบัติของเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่เขาได้ เมื่อเขาตกไปในเหวนรก... และแท้จริงปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา”

ซูเราะฮ์ได้เตือนชาวมักกะฮ์ถึงการลงโทษของอัลลอฮ์และการแก้แค้นของ

พระองค์แก่ผู้ที่ปฏิเสธสัตย์ภูณต่าง ๆ และรอซูลของพระองค์ และได้เตือนพวกเขาถึงไฟนรกอันร้อนแรง มันลุกโชนเพราะความร้อนของมัน “ตั้งนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชน”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงตัวอย่างของมุอฺมินที่ดี ซึ่งบริจาครทรัพย์สมบัติของเขาไปในทางดีเพื่อขัดเกลาตัวของเขาและปกป้องตัวเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลิล และได้ยกตัวอย่าง อะบูบักร อัศคีดีคิก ร่อฎียัลลอฮูอันฮู เมื่อเขาซื้อ บิลาล และปล่อยให้เป็นไทในทางของอัลลิล “ส่วนผู้ที่ยำเกรงนั้นจะปลื้มตัวให้ห่างไกลจากมัน ซึ่งเขาบริจาครทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน นอกจากว่าเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งยิ่งเท่านั้น และเขาก็จะพึงพอใจ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุม
2. และด้วยเวลากลางวันเมื่อมันประกายแสง
3. และด้วยผู้ที่ทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิง¹
4. แท้จริงการงานของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันอย่างแน่นอน
5. ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง (อัลลิลฮุ)
6. และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี
7. เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่ายดาย²

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ١

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ٢

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ٣

إِن سَعَيْكُمْ لَشَقَىٰ ٤

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ٥

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ٦

فَسَنِّيْرُهُ لِيْسْرَىٰ ٧

¹ ข้าขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุมจักรวาลด้วยความมืดของมัน และขอสาบานด้วยเวลากลางวันเมื่อแสงสว่างได้ประกายออกมา เคล็ดลับในการสาบานนี้เพราะในการโคจรของเวลากลางคืนและกลางวันย่อมมีประโยชน์เหลือคณานับ เพราะถ้าหากการมีชีวิตอยู่เป็นเวลากลางคืนตลอดไปหรือเป็นเวลากลางวันตลอดไป มนุษย์ก็จะไม่พบกับความสงบสุขหรืออีกนัยหนึ่งผลประโยชน์ของมนุษย์ก็จะไม่เกิดขึ้น และข้าขอสาบานด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ซึ่งทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิงจากเชื้ออสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา

² อยะฮ์นี้คือคำตอบของการสาบานคือ การงานของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีความยำเกรง บางคนก็มีความทุกข์ บางคนก็เป็นคนดี บางคนก็เป็นคนเลว นั่นก็คือผู้ที่บริจาคเงินทองของเขาไปในทางอัลลิลฮุ มีความยำเกรงพระเจ้าของเขา และระมัดระวังการกระทำในสิ่งที่ต้องห้าม และมีความเชื่อมั่นต่อสวนสวรรค์ที่อัลลิลฮุทรงเตรียมไว้ สำหรับบรรดาผู้ทรงคุณธรรมแล้วเราก็จะแผ้วทางให้เขาปฏิบัติความดี คือให้เขามีความสะดวกง่ายดายตายในการปฏิบัติสิ่งที่เป็นการจงรักภักดีและละทิ้งสิ่งต้องห้ามต่างๆ

8. และส่วนผู้ที่ตระหนี่และถือว่ามีพอเพียงแล้ว	وَأَمَّا مَنْ حِجْلٌ وَاسْتَفْتَنَ ۝۸
9. และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม	وَكَذَّبَ بِالْمُنَىٰ ۝۹
10. เราก็จะให้ความลำบากอย่างง่ายตาย ¹	فَسَيَسِيرُهُ لِلْمُصْرَىٰ ۝۱۰
11. และทรัพย์สินสมบัติของเขาจะไม่อำนวยความสะดวกแก่เขาได้ เมื่อเขาตกไปในแหวนรก ²	وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَا لَهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝۱۱
12. แท้จริงหน้าที่ของเรานั้นคือให้การชี้แนะทาง	إِنَّا عَلِمْنَا لَهْدَىٰ ۝۱۲
13. และแท้จริงปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา ³	وَإِنَّا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝۱۳
14. ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชน	فَأَذَرْنَا كُنُوزَنَا كَالطَّلْحِ ۝۱۴
15. ไม่มีผู้ใดจะเข้าไปเผาไหม้ในมัน นอกจากคนเลวทรามที่สุด	لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ ۝۱۵
16. คือผู้ที่ปฏิเสธและผินหลังให้ ⁴	الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝۱۶

¹ ส่วนผู้ที่ตระหนี่ในการบริจาคเงินทองและถือว่ามีพอเพียงแล้วในการกระทำอืบาตจะยึดอ้อลลอฮ์ และปฏิเสธการมีส่วนสวรรค์ และความสุขในสวนสวรรค์ เราก็จะให้ความลำบาก คือการมีชีวิตอยู่อย่างเลวร้ายทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์

² ทรัพย์สินเงินทองของเขาจะอำนวยความสะดวกแก่เขาได้อย่างไร เมื่อเขาประสบกับความหายนะ โดยตกลงไปในนรกยะฮันนัม

³ คือหน้าที่ของเรานั้นก็คือการชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องจากแนวทางที่หลงผิดแก่มนุษย์ทั้งปวงเช่นคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า “และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัด สัจธรรมนั้นมาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้า ดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็จงศรัทธาและผู้ใดประสงค์ก็จงปฏิเสธ” และสิ่งที่อยู่ในโลกดุนยา และโลกอาคิเราะฮ์นั้นเป็นของเรา ดังนั้นผู้ใดแสวงหาโลกทั้งองจากผู้อื่น คือมิใช่จากอ้อลลอฮ์แล้วเขาก็จะหลงทางและเดินทางผิด

⁴ ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าไอ้ซอวมักกะฮ์ฮุเอีย ถึงไฟนรกที่ลุกโชนและมีเปลวไฟเพราะความร้อนจัดของมัน ซึ่งคนกาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธาซึ่งเลวทรามที่สุดจะเข้าไปในไฟนรกนั้น และเขาจะลิ้มรสความรอนแรงของมัน เขาผู้นั้นคือผู้ปฏิเสธบรรดารอซูลและผินหลังให้การอิมานศรัทธา

17. และส่วนผู้ที่ยำเกรงยิ่งนั้นจะถูกปลิกตัวให้
ห่างไกลจากมัน

وَسَيَجْنِبُهَا آلُكَفَى ﴿١٧﴾

18. ซึ่งเขาบริจาคทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลา
ตนเอง¹

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾

19. และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณ
นั้นจะถูกตอบแทน

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَى ﴿١٩﴾

20. นอกจากว่าเพื่อแสวงความโปรดปรานจาก
พระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾

21. และเขาก็พึงพอใจ²

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

¹ ส่วนผู้ที่มีความยำเกรงและมีความบริสุทธิ์ จะจะถูกปลิกตัวให้ห่างไกลจากไฟนรกนั้น และปลิกตัวจาก การกระทำชริกและการกระทำที่ฝ่าฝืน เขาผู้นั้นคือผู้ที่บริจาคทรัพย์สินเงินทองไปในทางที่ดีเพื่อขัดเกลา ตัวของเขาจากการทำบาปต่างๆ

² และไม่มีผู้ใดมีบุญคุณแก่เขาเพื่อที่เขาจะต้องตอบแทนบุญคุณนั้นๆ แต่ที่เขาบริจาคออกไปนั้นก็เพื่อหวัง การตอบแทนจากอัลลอฮ์และความโปรดปรานของพระองค์เท่านั้น นักตีฟซริกกล่าวว่า อัลลอฮ์อาดเหล่านี้ ถูกประทานลงมา เพราะอะบูบักร์ อัศศิติก ได้ซื้อบิลาลจากการเป็นทาสและปล่อยให้เขาเป็นไทในทาง ของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น และอัลลอฮ์ก็จะให้แก่เขาในโลกอาคิเราะฮ์สิ่งที่เขาพึงพอใจ ซึ่งนับได้ว่า เป็นสัญญาอย่างมีเกียรติจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตา

(93) ซูเราะฮ์ อัญญา

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 11 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัญญา

ซูเราะฮ์ อัญญา เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงบุคลิกของท่านนะบีผู้ยิ่งใหญ่ คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิซซะล๊าม และสิ่งที่อัลลลอฮ์ทรงประทานความดีงามและความโปรดปรานให้แก่ท่านทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ เพื่อให้ท่านขอบคุณแด่อัลลลอฮ์ ต่อความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานต่อความประเสริฐแห่งคุณค่าของรอซูล คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิซซะล๊าม และว่าพระเจ้าของท่านมิได้ทอดทิ้งและมีได้ไกรธเคืองท่านตามที่พวกมุชริกีนกล่าวอ้างแต่ประการใด แต่ทว่าสำหรับท่าน ณ ที่อัลลลอฮ์นั้นมีตำแหน่งสูง และมีสถานะอันยิ่งใหญ่ “ขอสาบานด้วยเวลาสาย และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืดและสงบเงียบ พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้าและมีได้ทรงไกรธเคืองเจ้า และแน่นอนเบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เจ้ากว่าเบื้องต้น”

แล้วซูเราะฮ์ได้แจ้งข่าวดีแก่ท่านถึงการประทานอย่างเหลือหลายในโลกอาคิเราะฮ์ และสิ่งที่อัลลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเตรียมไว้แก่รอซูลของพระองค์ เช่น การมีชื่อเสียง เกียรติยศเกียรติศักดิ์ และการชะฟาอะฮ์อันยิ่งใหญ่ “และแน่นอนพระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจนกว่าเจ้าจะพอใจ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพต่างๆ ของท่านรอซูลเมื่อขณะยังเล็กๆ อยู่ เช่น การเป็นกำพร้า ความยากจนขัดสน และการระเห่ร่อน แล้วพระองค์ทรงให้ที่พักพิง ทรงให้ความมั่นคง และทรงให้ความคุ้มครองและปกป้องรักษาท่าน “พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นกำพร้าแล้วทรงให้ที่พักพิงหรือ และทรงพบเจ้าระเห่ร่อนแล้วก็ทรงชี้แนะทาง (แก่เจ้า) ดอกหรือ และทรงพบเจ้าเป็นผู้ขัดสน แล้วทรงให้มั่งคั่ง (แก่เจ้า) ดอกหรือ”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการสั่งเสียแก่ท่าน คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม 3 ประการด้วยกัน เพื่อให้สอดคล้องกับความโปรดปราน 3 ประการดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้ความสงสารแก่เด็กกำพร้า เมตตาต่อผู้ที่มีความต้องการ และเช็ดน้ำตาให้แก่ผู้ยากจนขัดสน “ดังนั้นส่วนเด็กกำพร้าเจ้าอย่าข่มขี้และส่วนผู้เอื่อยขอ่อนั้น เจ้าอย่าตวาดขับไล่ และส่วนความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้านั้น เจ้าจงแสดงออก” ซึ่งเป็น การจบลงที่สอดคล้องกับคำพูดที่สวยงามและสำนวนที่ประทับใจ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานด้วยเวลาสาย
2. และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืด และสังัด
เงียบ
3. พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมีได้
ทรงไกรธเคืองเจ้า¹
4. และแน่นอน เบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เจ้า
กว่าเบื้องต้น
5. และแน่นอน พระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจน
กว่าเจ้าจะพอใจ²
6. พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นกำพว้าแล้วทรง
ให้ที่พึ่งดอกหรือ
7. และทรงพบเจ้าระเห่ร้อน แล้วก็ทรงชี้แนะ
ทาง (แก่เจ้า) ดอกหรือ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ ①

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ②

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ③

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ④

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑤

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑥

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑦

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยเวลาสาย เมื่อเวลาดวงอาทิตย์สูงขึ้น และทรงสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อความมืดได้เข้าครอบคลุมทุกอย่างจนมืดสนิทและอยู่ในสภาพที่สังัดเงียบ ทั้งนี้เป็นหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนถึงเดชานุภาพของพระองค์ การที่พระองค์ทรงเอาทั้งสองสิ่งมาสาบานก็เพื่อเป็นการยืนยันแก่ท่านนะบี คือลลิลลอสฺฮุอะลยฺฮิวะซัลลิม ว่าพระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งตั้งแต่พระองค์ทรงเลือกเจ้าให้เป็นรอสูลของพระองค์ และมีได้ทรงไกรธเคืองเจ้าแต่ทรงรักใคร่เจ้า ทั้งนี้เป็นคำตอบให้แก่พวกมุชริกีนที่กล่าวว่า พระเจ้าของเจ้าได้ทอดทิ้งเขาเสียแล้ว อันเนื่องมาจากว่าอัลวะฮยฺยได้ลำซา้ไประยะหนึ่ง

² หมายถึงว่าโลกาภิเราะฮ์นั้นเป็นการดียิ่งแก่เจ้ากว่าโลกดุนยา ทั้ง ๆ ที่โลกดุนยานั้นท่านนะบี คือลลิลลอสฺฮุอะลยฺฮิวะซัลลิม ได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮ์อย่างมาก แต่พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าได้ทรงจัดเตรียมไว้ในโลกาภิเราะฮ์ สิ่งที่ดียิ่งกว่า เช่น การชะฟาอะฮ์ การที่มีผู้ใดจากประชาชาติของท่านที่เป็นชาวอัดเดอฮ์ติดคงเหลืออยู่ในนรก และการได้รับตำแหน่งอันสูงส่งซึ่งจะไม่ได้แก่ผู้ใดนอกจากท่าน

8. และทรงพบเจ้าเป็นผู้ซัดสน แล้วทรงให้มั่งคั่ง (แก่) เจ้าดอกหรือ ¹	وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ﴿٨﴾
9. ดั่งนั้นส่วนเด็กกำพร้าเจ้าอย่าข่มขี่	فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَهْجُرْ ﴿٩﴾
10. และส่วนผู้เอื่อยข่อนนั้น เจ้าอย่าตวาดขับไล่	وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾
11. และส่วนความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของ เจ้านั้นเจ้าจงแสดงออก ²	وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

¹ ในชีวิตของท่านรอซูล คือลัลลอลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม เคยประสบกับความยากแค้น คือการเป็นเด็กกำพร้า ไม่ได้รับความอบอุ่นจากบิดามารดา เพราะเป็นกำพร้าแต่เด็กและประสบกับความซัดสน แล้วอัลลฮูฮุ ตะอาลาทรงโปรดปรานให้ได้รับที่พักพิงจากคุณปู่ คุณลุง และทรงให้ได้รับวิชาความรู้ และแนวทางที่ ถูกต้อง (ฮิดายะฮฺ) และได้ทรงให้มั่งคั่งด้วยความพอใจ ไม่เคยยื่นมือไปขอความช่วยเหลือจากผู้ใด

² หลังจากได้ทรงแจกแจงความโปรดปรานดังกล่าวแล้ว พระองค์ทรงสั่งเสียท่านให้ปฏิบัติสามประการ คือเด็กกำพร้าอย่าได้เหยียดหยามและข่มขี่ สำหรับผู้ที่เอื่อยขอเพราะความยากจนอย่าได้ขับไล่หรือใช้คำ พุดที่ไม่สุภาพ และจงขอบคุณพระเจ้าของเจ้าด้วยการพูดถึงความโปรดปรานต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงประทาน ให้แก่เจ้า

(94) ซูเราะฮ์ อัลอินชิรอหฺ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอินชิรอหฺ

ซูเราะฮ์ อัลอินชิรอหฺ เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ กล่าวถึงตำแหน่งอันมีเกียรติของท่านรอซูลและสถานะอันสูงส่งของท่าน ณ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความโปรดปรานอันมากหลายของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวและรอซูลของพระองค์ มุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ทั้งนี้ด้วยการเปิดหัวใจของท่านเพื่อการอีมาน ทำให้หัวใจของท่านมีรัศมีด้วยปรัชญาและความรู้ และทำให้ท่านบริสุทธิ์จากบาปต่างๆ และความผิดต่างๆ ทั้งหมดนี้ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อปลอบใจแก่ท่านรอซูลลลอฮ์ อะลัยฮิสซอลาตุวัสสลาม จากการที่ท่านต้องเผชิญกับการทำร้ายของหมู่ชนที่ชั่วช้าสารเลว “เรามีได้เปิดอกของเจ้าแก่เจ้าดอกหรือ” และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเจ้าออกจากเจ้าแล้ว ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเชิดชูตำแหน่งอันสูงแก่ท่านรอซูลและยกสถานะของท่านให้สูงทั้งในดุนยา และอาคิเราะฮ์ และให้ชื่อของท่าน คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ต่อเข้าด้วยกันกับพระนามของอัลลอฮ์ ตะอาลา “และเราได้ยกย่องให้แก่เจ้าแล้วซึ่งการกล่าวถึงเจ้า”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ขณะที่อยู่ในนครมักกะฮ์ ต้องเผชิญกับความยากลำบากและความหวาดกลัว พร้อมกับบรรดามุอฺมินจากการกระทำของพวกปฏิเสธศรัทธาที่ไม่ยอมศรัทธา โดยแจ้งให้ท่านทราบถึงว่า การปลดเปลื้องความทุกข์ยาก และชัยชนะที่จะได้รับเหนือศัตรูนั้นใกล้เข้ามาแล้ว ฉะนั้น แท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่ายตายแท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่ายตาย”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวเตือนท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ให้จัดเวลาขึ้นโดยเฉพาะเพื่อการอิมามะฮ์ต่ออัลลอฮ์ หลังจากเสร็จสิ้นหน้าที่ในการเผยแผ่ศาสนา ทั้งนี้เป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮ์ที่ได้ประทานความโปรดปรานให้แก่ท่าน “ดังนั้นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (จากงานหนึ่งแล้ว) ก็จงลำบากต่อไป และยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นก็จงมุ่งปรารถนาเถิด”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เรามิได้เปิดห้วงอกของเจ้าแก่เจ้าดอกหรือ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾

2. และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเจ้าออก
จากเจ้าแล้ว

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾

3. ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾

4. และเราได้ยกย่องให้แก่เจ้าแล้ว ซึ่งการกล่าว
ถึงเจ้า¹

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

5. ฉะนั้นแท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมี
ความง่าย

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

6. แท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความ
ง่าย²

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

7. ดังนั้น เมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (จากงานหนึ่งแล้ว)
ก็จงลำบากต่อไป

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾

¹ ความโปรดปรานอีก 3 ประการ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานให้แก่รอซูลของพระองค์ คือ

1. การเปิดห้วงอกให้ได้รับการฮิตายะฮฺ และการอีมาน และแสงสว่างแห่งอัลกุรอาน
2. การยกโทษเล็กๆ น้อยให้แก่ท่าน ส่วนการทำบาปใหญ่ๆ นั้นจะไม่เกิดขึ้นกับท่านเพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคุ้มครองท่านอยู่ตลอดเวลา การปลดเปลื้องภาระหนักหมายถึงการยกโทษให้แก่ท่าน
3. การยกย่องให้แก่ท่านหมายถึงการกล่าวถึงชื่อของท่านในเวลากล่าวตะชะฮฺฮุดในเวลาหนึ่งตะฮียาดในเวลาอะซาน ในเวลาอิกอมะฮฺ และในการแสดงคุตบะฮฺ

² ในสองอายะฮ์นี้คือ ช่าวตีว่า การปลดเปลื้อง หรือการผ่อนคลายจากภาระอันหนักนั้นใกล้เข้ามาแล้ว สำหรับท่านและบรรดาสาวกของท่าน ทั้งนี้หลังจากพวกเขาได้ประสบกับความเหนื่อยยากอย่างโชกโชก

8. และยิ่งพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นที่เจ้าจงมุ่ง
ปรารถนา¹

وَالِإِلَهِكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

¹ นี่คือนวทางแห่งการดำเนินชีวิตของมุสลิมได้ถูกกำหนดให้แก่ท่านนะบี คือลัลลอลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม เพื่อให้ท่านและบรรดามุสลิมยึดถือปฏิบัติ จนกระทั่งจะบรรลุสู่ชัยชนะคือได้รับสวนสวรรค์เป็นการตอบแทน และให้พ้นจากไฟนรก คือเมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากกิจกรรมทางด้านศาสนาก็จงลำบากต่อไปในภารกิจกรรมเกี่ยวกับโลกดุนยา และเมื่อเสร็จสิ้นจากกิจกรรมทางโลกดุนยาก็จงลำบากต่อไปเพื่อกิจกรรมทางด้านศาสนาเพื่อโลกอาคิเราะฮฺ กล่าวคือ เช่นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากการทำละหมาดแล้ว ก็จงลำบากต่อไปด้วยการซิกุลลอฮฺและการวิงวอนขอคุดอฺอฺ หลังจากนั้นก็จงลำบากต่อไปเพื่อการทำมาหากิน ดังกล่าวนี้เจ้าจงตั้งเจตนาและความมุ่งมาดปรารถนาเพื่ออัลลอฮฺ ตะอาลา องค์เดียวเท่านั้น มิใช่เพื่อหวังการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาแต่เพียงอย่างเดียว

(95) ซูเราะฮ์ อัตติ็น

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัตติ็น

ซูเราะฮ์ อัตติ็น เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงเรื่องสำคัญสองเรื่อง คือ

1. การให้เกียรติของอัลลอฮ์แก่มนุษย์
2. เรื่องการศรัทธา การชำระสอบสวนและการตอบแทน

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานต่อสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และมีเกียรติ ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกำหนดให้เป็นสถานที่เพื่อการประทานอัลวะฮีย์ แก่บรรดานะบีและรอซูลของพระองค์ สถานที่เหล่านั้นคือ “บัยตุลมักดิส ภูเขาญูร และมักกะฮ์อัลมุקרเราะมะฮ์” โดยที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกย่องให้เกียรติแก่มนุษย์ทรงบังเกิดเขาในรูปร่างที่สวยงามยิ่ง และเมื่อไม่ขอบคุณความโปรดปรานของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่ง “ขอสาบานด้วยต้นมะเดื่อ และต้นมะกอก และด้วยภูเขาญูรซีนาย และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย”

ซูเราะฮ์ได้ตำหนิคนกาฟิรที่ปฏิเสธวันแห่งการฟื้นคืนชีพและวันชุมนุม หลังจากหลักฐานอันชัดแจ้งได้บ่งชี้ถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก ในการสร้างมนุษย์ในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง “โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แจงถึงความยุติธรรมของอัลลอฮ์ ด้วยการตอบแทนความดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา และลงโทษพวกปฏิเสธศรัทธา “ดังนั้นอะไรเล่าเขาจึงปฏิเสธเจ้าหลังจากนี้เกี่ยวกับการตอบแทน มิใช่อัลลอฮ์ดอกหรือเป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย” ในการนี้เป็นที่ยืนยันถึงการตอบแทน และการฟื้นคืนชีพ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยต้นมะเดื่อและต้นมะกอก

وَاللَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾

2. และด้วยภูเขาฏูรซีนาย

وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾

3. และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย¹

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾

4. โดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูป
แบบที่สวยงามยิ่ง

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

5. แล้วเราได้ให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำ ที่ตก
ต่ำยิ่ง²

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾

6. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบสิ่งดี
งามทั้งหลาย โดยที่สำหรับพวกเขาจะได้รับ
รางวัลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด³

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرٌ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

¹ นี่คือการสาบานด้วยสิ่งสำคัญอีก 4 อย่าง ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้ความสำคัญ คือ ต้นมะเดื่อ เป็นผลไม้ที่รู้จักกันดีในภาษาอาหรับว่า "อัดดีน" และต้นมะกอกหรือ "อัซซัยตูน" ผลของมันใช้กินและกลั่นเป็นน้ำมันก็ได้ และภูเขาฏูรซีนาย หรือภูฏูรซีนิน คือภูเขาซีนายอยู่ในปาเลสไตน์ ณ ที่นั้นมีเหตุการณ์ทางประวัติที่สำคัญคือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสนทนากับนบีมูซา และทรงสาบานด้วยนครมักกะฮ์ หรืออุมมุลกุรอ ซึ่งมียะดูลลอฮ์ และรอบๆ เมืองเป็นเขตหวงห้าม

² สามอายะฮ์ต่อมาซึ่งเป็นคำตอบของการสาบานข้างต้น เป็นปรากฏการณ์แห่งเดชานุภาพและความรอบรู้และความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อปวงมนุษย์ คือเราได้สร้างชนิดของมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง มีคุณลักษณะที่ดีและสมบูรณ์ยิ่ง อวัยวะแต่ละส่วนสอดคล้องซึ่งกันและกัน แต่แล้วเพราะเหตุที่เขามิได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่เราได้บังเกิดเขามา และเขามิได้ขอบคุณต่ออัลลอฮ์ที่เราได้รับจากพระเจ้าของเขา เราจึงได้ให้เขากลับไปสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่งคือ นรกชั้นต่ำสุด หรืออีกความหมายหนึ่งก็คือ เราได้ให้เขาไปสู่สภาพแห่งความแก่ชรา ไร้สมรรถภาพ หลังจากที่เขาคเคยเป็นคนหนุ่มมีร่างกายแข็งแรง

³ นอกจากบรรดามุอมีน ผู้ยำเกรงซึ่งมีคุณลักษณะรวมระหว่างการอีมานและกระทำความดี สำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับรางวัลเป็นการตอบแทนตลอดไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุดคือ สวนสวรรค์ที่ฟ้าหนักของบรรดาผู้ยำเกรง

7. ดั่งนั้นอะไรเล่าที่ทำให้เขาปฏิเสธเจ้า ใน
ภายหลังเกี่ยวกับการตอบแทน¹

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَلَدَيْنِ ﴿٧﴾

8. มิใช่อัลลอฮ์ดอกหรือ เป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยม
ในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย²

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْحَكِيمِينَ ﴿٨﴾

¹ หลังจากหลักฐานอันชัดแจ้งอย่างนี้แล้ว อะไรเล่าถึงทำให้มนุษย์ปฏิเสธต่อวันแห่งการตอบแทน

² ดั่งนั้นอัลลอฮ์มิใช่ผู้ซึ่งทรงบังเกิด และทรงทำให้เป็นที่สวยงามยิ่ง ทรงเป็นผู้ยุติธรรมที่ดีเยี่ยมในการตัดสินระหว่างมนุษย์ดอกหรือ มีรายงานหะดีษกล่าวว่า “เมื่อท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม อ่านถึงอายะฮ์นี้ ท่านจะกล่าวว่า แน่نونที่สุดและข้าพระองค์เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้เป็นพยานทั้งหลายในเรื่องนี้”

(96) ซูเราะฮ์ อัลอะลัก

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 19 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะลัก

ซูเราะฮ์ อัลอะลัก หรือซูเราะฮ์ “อิกเราะฮ์” เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1. การเริ่มลงของอัลวะฮีย์ ให้แก่นะบีคนสุดท้ายคือมุฮัมมัด คืออลลัลลอฮ์อะลัยฮิอะซัลลัม
- 2. การละเมิดขอบเขตของมนุษย์ และการไม่เชื่อฟังต่อพระบัญชาของอัลลลอฮ์
- 3. เรื่องของมนุษย์ชั่วช้า “อะบีญะฮฺล” ในการขัดขวางท่านรอซูล คืออลลัลลอฮ์อะลัยฮิอะซัลลัม มิให้กระทำละหมาด

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาธยายความโปรดปรานของอัลลลอฮ์ที่มีต่อรอซูลของพระองค์ด้วยการประทานอัลกุรอาน ปาฏิหาริย์ที่จริง และกล่าวถึงความโปรดปรานครั้งแรกขณะที่ท่านนะบีกำลังเคารพภักดีพระเจ้าของเขา ณ ถ้ำฮิรอฮ์ โดยที่วะฮีย์ถูกประทานลงมาด้วยอายะตดังนี้ “จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด.... ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการละเมิดขอบเขตของมนุษย์ ในการดำรงชีวิตนี้ด้วยพลังและความมั่งคั่งและการขัดชินคำสั่งของเขาต่อข้อใช้ ข้อห้ามของอัลลลอฮ์ อันเนื่องมาจากความมั่งมีของเขา ความจริงแล้วจำเป็นที่เขาจะต้องขอบคุณพระเจ้าของเขาต่อความโปรดปรานที่เขาได้รับ มิใช่ด้วยการเนรคุณ และได้กล่าวเตือนเขาให้กลับไปหาพระเจ้าของเขาเพื่อหวังการตอบแทน “มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมนุษย์นั้นย่อมนจะละเมิดขอบเขต เนื่องจากเขาคิดว่าเขาพอเพียงแล้ว แท้จริงยังพระเจ้าของเจ้านั้นคือการกลับไป”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องเขา “อะบีญะฮฺล” ซึ่งเป็นฟิรเอานูของประชาชาติ

นี่ เขาได้ขู่เชิญและคุกคามท่านรอซูล และห้ามปรามท่านมิให้ทำละหมาด เพื่อแสดงความมีชัยแต่รูปปั้นและเจี๊วดทั้งหลาย “เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือผู้ที่ขัดขวาง บ่าวคนหนึ่งเมื่อเขากำลังละหมาด”

ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยสัญญาร้ายแก่คนชั่วผู้ปฏิเสธศรัทธา ด้วยการลงโทษอย่างหนักหากเขายังคงอยู่ในการหลงผิดและละเมิดขอบเขต และได้ใช้ท่านรอซูลมิให้ฟังคำชู้ของอาชญากรผู้กระทำความผิดคนนั้น “มิใช่เช่นนั้นถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง เราจะจิกเขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน ....มิใช่เช่นนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังมันแต่จงสูญุดและเข้าใกล้อัลลอฮ์เถิด”

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการเรียกร้องไปสู่การอ่านและการเรียนการสอน และจบลงด้วยการละหมาด และการอิบาดะฮ์ เพื่อให้ความรู้กับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน และการเริ่มต้น และการจบมีความสอดคล้องกัน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด
2. ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด
3. จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงเจ้บุญยิ่ง
4. ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา
5. ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้¹
6. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมนุษย์นั้น ย่อมจะละเมิดขอบเขต
7. เนื่องจากเขาคิดว่าเขาพอเพียงแล้ว
8. แท้จริงยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือการกลับไป²

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمِ ﴿٥﴾

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ﴿٦﴾

إِنَّ رَأْيَهُ أَمَّا سَمِعَتْ ﴿٧﴾

إِنَّا لَنَرِيكَ الْرُجُومَ ﴿٨﴾

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่หนึ่งถึงอายะฮ์ที่ห้าเป็นอายะฮ์ของอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาเป็นครั้งแรก ขณะที่ท่านนะบี คือลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิม หลบเข้าไปอยู่ในถ้ำเพื่อหลีกเลี่ยงการบูชาเจดิวัดของผู้คนในขณะนั้น และเพื่อแสวงหาศีลธรรมในการค้นหาพระเจ้าที่แท้จริง ทำอายะฮ์ของอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาเป็นครั้งแรกนี้ นับได้ว่าเป็นความเมตตาและความโปรดปรานครั้งแรกที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ปวงบ่าวเป็นการเตือนให้ตระหนักว่ามนุษย์ถูกบังเกิดมาจากก้อนเลือด และด้วยการให้เกียรติโดยทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้และให้วิชาความรู้แก่เขา ซึ่งเป็นปมเด่นที่มนุษย์มีเหนือมะลาอิกะฮ์

² เป็นความจริงที่เดียวว่ามนุษย์นั้นเป็นผู้ล่วงละเมิดขอบเขต ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำและหยิ่งยโสโอหังต่อพระเจ้าของเขา เมื่อเห็นว่าตนเองนั้นพอเพียงแล้ว คือร่ำรวยมีทรัพย์สินเงินทอง และเป็นที่แน่นอนที่สุดว่ามนุษย์ย่อมจะกลับไปหาพระเจ้าของเขา เพื่อจะได้รับการตอบแทนตามผลงานของเขา นักตีฟิรกล่าววว่า ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 6 ถึงอายะฮ์ที่ 19 ถูกประทานลงมาหลังจาก 5 อายะฮ์แรก เป็นเวลานานพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมของอะบูญะฮ์ลซึ่งเป็นผู้ละเมิดหยิ่งยโสโอหัง เมื่อเขาคิดว่าเขามีทรัพย์สินเงินทองมากมาย เขาจึงคิดอาฆาตมาดร้ายที่จะทำร้ายท่านนะบี คือลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิม

9. เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่คอยขัดขวาง	أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى
10. บ่าวคนหนึ่ง เมื่อเขากำลังละหมาด ¹	عَبْدًا إِذْ صَلَّى ¹
11. เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากบ่าวผู้นั้นอยู่บนแนว ทางที่ถูกต้อง ²	أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَ الْمُدَىٰ ²
12. หรือเขาได้ใช้ให้ผู้คนมีความยำเกรง ³	أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ ³
13. เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากเขาปฏิเสธและผิน หลังให้	أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ⁴
14. เขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง เห็น ⁴	أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ بِرِي
15. มิใช่เช่นนั้น ถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง เราจะจิก เขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน	كَلَّا لِنْ لَّنُرْبِتَنَهُ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⁵
16. ขม่อมที่โกหกที่ประพடுத்தี ⁵	نَاصِيَةٍ كَذِبٍ غَاطِيَةٍ ⁶
17. แล้วให้เขาเรียกที่ประชุมของเขา	فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ⁷

¹ นับได้ว่าเป็นเรื่องประหลาดจากสภาพของอะบูญะฮ์ลผู้ต่ำช้าเลวทราม ซึ่งเขาได้ห้ามบ่าวของอัลลอฮ์ (มุฮัมมัด) มิให้ทำการละหมาด

² เจ้าไม่คิดบ้างหรือว่า หากว่าบ่าวผู้นั้นคือท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งเจ้าห้ามเขามีให้ทำการละหมาดนั้นเป็นคนดีอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องในคำพูดและการกระทำของเขา

³ หรือว่าบ่าวผู้นี้เป็นผู้ใช้ให้ผู้คนให้มีความบริสุทธิ์ใจ และให้มีเกรงเตาฮ์ด และเรียกร้องไปสู่การฮิยาะฮ์แล้วทำไมเจ้าจึงห้ามปรามเขา

⁴ มุฮัมมัดจงบอกเราซิว่า ถ้าเขาปฏิเสธอัลกุรอาน และผินหลังให้กับการฮิมาฮ์ และเขาผู้นั้นไม่รู้ดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสอดส่องสภาพการณ์ของเขา ทรงรู้เห็นการกระทำของเขา แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนการทำงานของเขาให้แก่เขา

⁵ มุขยักขี้คณนี้ คืออะบูญะฮ์ล จงระงับการกระทำอันชั่วร้ายของเขาเสีย มิฉะนั้นแล้วเราจะจิกที่ขม่อมแล้วกระชากไปโยนสู่ไฟนรกขม่อมของคนโกหก คนชั่ว และมีความผิดอย่างมากมาย

18. เราก็คงเรียกผู้คุมนรก¹

سَنَعُ الرِّبَابَةَ ﴿١٨﴾

19. มิใช่เช่นนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังมัน แต่จง
สูญุด และเข้าไปใกล้อัลลอฮ์เถิด²

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

¹ แล้วให้เขาเรียกสมัครพรรคพวกของเขาที่ชุมนุมกันอยู่ให้มาช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการลงโทษที่เขาจะได้รับ ในเวลาเดียวกัน เราก็คงเรียกผู้คุมนรก มะลาอิกะฮ์ผู้แข็งแกร่งหัวหาญมาจัดการกับเขา

² มนุษย์ชั่วคนนั้นจึงระงับตัวไว้เถิด และเจ้ามุฮัมมัด อย่าได้ไปเชื่อฟังมันในสิ่งที่มันเรียกร้องเจ้ามิให้ทำการละหมาด และเจ้าจงทำการสูญุดของเจ้าและทำละหมาดของเจ้าต่อไปเถิด และจงแสวงหาความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ต่อไป มีรายงานฮะดีษกล่าวว่า “เวลาที่บ่าวมีความใกล้ชิดกับพระเจ้าของเขามากที่สุดก็คือขณะที่เขากำลังสูญุด”

(97) ซูเราะฮ์ อัลก็อดรฺ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 5 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลก็อดรฺ

ซูเราะฮ์ อัลก็อดรฺ เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ซึ่งกล่าวถึงการเริ่มประทานอัลกุรอาน อัลอะซีมลงมา และได้กล่าวถึงความประเสริฐของคืนอัลก็อดรฺที่มีเหนือกว่าวันอื่นๆ และเดือนอื่นๆ โดยที่ในคืนนั้นมีรัศมีแสงสว่าง และความกระจ่างแจ้งอันศักดิ์สิทธิ์ และกลิ่นไอแห่งความเมตตาของพระเจ้าได้แผ่คลุมไปยังปวงบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธา เป็นการให้เกียรติในคืนแห่งการพระราชทานอัลกุรอานอันชัดเจน นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการลงมาของมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงคุณธรรมจนกระทั่งรุ่งอรุณ โอ้มันช่างเป็นคืนที่ยิ่งใหญ่เสียจริง ๆ เป็นคืนที่ดียิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์กว่าหนึ่งพันเดือน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอัลกอดร¹
2. และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าคืนอัลกอดรนั้นคืออะไร²
3. คืนอัลกอดรนั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน
4. บรรดามะลาอิกะฮ์และอัลรูฮ์ (ญิบรีล) จะลงมาในคืนนั้น โดยอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขา เนื่องจากกิจการทุกสิ่ง
5. คืนนั้นมีความศานติจนกระทั่งรุ่งอรุณ³

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾

نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

¹ คือเราได้ประทานอัลกุรอานที่เป็นมหัศจรรย์ลงมาในคืนแห่งการกำหนด และชี้ขาดกิจการต่างๆ และเป็นคืนอันมหาประเสริฐ ความหมายของการประทานอัลกุรอานลงมา คือการประทานลงมาจากอัลลูฮ์ อัลมะฮฟูซ สู่อันฟิแห่งโลกคุณยา คือบัยตุล อีซซะฮ์ จากนั้นญิบรีลอะลัยฮิสสลามจะเป็นผู้นำมาให้แก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลฮุอะลัยฮิวซัลลิม แล้วแต่เหตุการณ์ เป็นระยะเวลาถึง 23 ปี

² อัลคอซิมกล่าวว่า ในคำถามนี้เป็นเชิงให้เกียรติและความสำคัญและทำให้อยากรู้ถึงข่าวคราวที่จะเกิดขึ้น กล่าวคืออะไรเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ได้ว่า คืนอัลกอดรนั้นมีคุณค่า และความดีอย่างไร

³ แล้วพระองค์ทรงกล่าวถึงคุณค่า และความดีของคืนอัลกอดรไว้ 3 ประการด้วยกันคือ :

1. คืนอัลกอดรนั้นเป็นคืนที่มีเกียรติและความดีงามมากหลายมีคุณค่าเท่ากับหนึ่งพันเดือน มุญาฮิดกล่าวว่า การทำความดี การถือศีลอด และการละหมาดกลางคืนในวันนั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน
2. ในคืนวันนั้นบรรดามะลาอิกะฮ์และญิบรีลจะลงมาบนหน้าแผ่นดินด้วยอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขาอันเนื่องมาจากกิจการต่างๆ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนด และลิขิตในป็นั้นจนกระทั่งปิดต่อไป
3. ในคืนวันนั้นความศานติจะมีขึ้น ตั้งแต่เริ่มของวันนั้นจนกระทั่งรุ่งอรุณ บรรดามะลาอิกะฮ์ จะขอความศานติให้แก่บรรดามุอิมินให้พ้นจากความชั่วร้ายต่างๆ

(98) ซูเราะฮ์ อัลบัยยินะฮ์

เป็นบัญญัติมะคะนียะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลบัยยินะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลบัยยินะฮ์ หรือซูเราะฮ์ ลัมยะฮุน เป็นซูเราะฮ์ มะคะนียะฮ์ กล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ :

1. ทำที่ของอะฮ์ลุลกิตาบที่มีต่อศาสนของมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม
2. เรื่องความบริสุทธิ์ใจในการอิวาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ญัลละวะอะลา
3. ชะตากรรมของผู้ที่มีความสุข และผู้ที่มีความทุกข์ในโลกอาคิเราะฮ์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึง พวกเขาจะฮุดและพวกนาศอรอ และทำที่ของพวกเขาที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม หลังจากความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขาและรัศมีของมันได้ฉายแสงออกมา และหลังจากที่พวกเขาได้รู้ถึงคุณลักษณะของท่านนะบี ผู้ถูกส่งมาในยุคสุดท้ายนี้ พวกเขาได้เฝ้าคอยการมาปรากฏตัวของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ครั้นเมื่อท่านรอซูลคนสุดท้ายได้ถูกส่งมาแล้ว พวกเขาก็ปฏิเสธการเป็นรอซูลของท่าน พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาและต่อต้าน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงรากฐานสำคัญของการศรัทธา คือการบริสุทธิ์ใจในการทำอิวาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผู้สูงส่งผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งทุก ๆ ศาสนาถูกใช้ให้ปฏิบัติเช่นนั้น โดยให้การรำลึกถึงพระองค์ ความมุ่งหมายและการมุ่งหน้าเข้าหาพระองค์ในทุกคำพูด การกระทำและการปฏิบัติ มีความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระพักตร์อันทรงเกียรติของพระองค์

นอกจากนี้ซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงชะตากรรมของผู้กระทำความผิด คือมนุษย์ที่ชั่วช้า ยิ่งจากพวกปฏิเสธศรัทธาที่เป็นชาวอะฮ์ลุลกิตาบ และพวกมุชริกีน และการอยู่ในนรกอัลญะฮีมอย่างตลอดกาลของพวกเขา และชะตากรรมของบรรดามุอมีน เจ้าของตำแหน่งอันสูงส่งคือมนุษย์ที่ดีเยี่ยม และการพำนักอยู่ในสวนสวรรค์อันบรมสุขพร้อม

กับบรรดานะบี บรรดาผู้ยึดมั่นในความสัตย์ บรรดาผู้ตายชะฮีดและบรรดาคนศอและฮ์ ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในความจงรักภักดีและความบริสุทธิ์ใจของพวกเขาแต่พระเจ้าแห่งสากลโลก

และจ่ายชะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอัน
เที่ยงธรรม¹

6. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮ์ลุล-
กิตาบ และบุชาเจีวิดนั้นจะอยู่ในนรกญะฮันนัม
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล ชน
เหล่านั้นพวกเขาเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้ายิ่ง²

7. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความ
ดีทั้งหลาย ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นมนุษย์ที่
ดียิ่ง

8. การตอบแทนของพวกเขา ณ ที่พระเจ้าของ
พวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร
ณ เบื้องล่างของม่านมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล อัลลอฮ์
ทรงปิตต่อพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีใน
พระองค์ นั่นคือสำหรับผู้ที่กลัวเกรงพระเจ้า
ของพวกเขา³

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ
هُمْ سُوءُ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ
هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَلِكَ لِمَنْ حَسِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

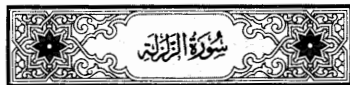
¹ และโดยที่พวกเขามีได้ถูกใช้ให้กระทำการอื่นใดในคัมภีร์อัลเตอรอด และอัลอินญีล เว้นแต่ให้เคารพ
ภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียว โดยเป็นผู้สุจริตมั่นในศาสนาของพระองค์ แต่พวกเขาได้บิดเบือนและเปลี่ยนแปลง
แล้วพวกเขาก็เคารพสักการะบาทหลวง และนักบุญของพวกเขา และให้พวกเขาหันห่างออกจาก
การยึดมั่นในศาสนาอื่น ๆ และผินหน้าเข้าสู่ศาสนาอิสลาม ดำรงมั่นอยู่ในศาสนาของนะบีมุฮัมมัด
ศาสนานับบรียูนี่ ซึ่งนะบีนุสตัดท้ายนำมา และให้พวกเขาดำรงละหมาด บริจาคทาน ชะกาต ดังกล่าว
มาแล้วนั่นคือศาสนาอันเที่ยงธรรมศาสนาอิสลาม

² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และการเป็นนะบียของมุฮัมมัด คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์วะฮ์ลัม ซึ่งเป็นชายะฮ์ฮุด
ชาวนะศอรอและพวกบุชาเจีวิด ชนเหล่านั้นทั้งหมดในวันกิยามะฮ์จะอยู่ในนรกญะฮันนัม และพำนักอยู่
ในนั่นตลอดกาล พวกเขาจะไม่ได้ออกมาและจะไม่ตาย ชนเหล่านั้นเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้าที่สุด

³ บรรดาผู้ศรัทธาที่มีคุณลักษณะสองประการคือ มีการศรัทธาและกระทำความดี ชนเหล่านั้นเป็นมนุษย์
ที่ดียิ่ง ส่วนการตอบแทนของพวกเขาในในวันอาคิเราะฮ์ พวกเขาจะได้เข้าไปสู่สวนสวรรค์อย่างถาวรจะ
ไม่ตายและไม่ออกจากสวนสวรรค์ ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์ทรงพอพระทัยแก่พวกเขาในการที่พวกเขาได้
กระทำความดี และมีความจงรักภักดี และพวกเขา ก็ปิตยินดีที่พระองค์ทรงประทานความดีและได้รับ
เกียรติ การตอบแทนเช่นนั้นสำหรับผู้ที่มีความยำเกรงอัลลอฮ์

(๙๙) ซูเราะฮ์ อัลซัลซะละฮ์

เป็นบัญญัติมะตะฮียะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลซัลซะละฮ์

ซูเราะฮ์ อัลซัลซะละฮ์เป็นซูเราะฮ์ มะตะฮียะฮ์ แต่ในสำนวนของซูเราะฮ์คล้าย คลึงซูเราะฮ์ มัจกียะฮ์ เพราะในซูเราะฮ์มีการกล่าวถึงความน่ากลัวและความรุนแรง ของวันกิยามะฮ์ ในที่นี้กล่าวถึงความหวั่นไหวและการสั่นสะท้านซึ่งจะเกิดขึ้นในยาม อวสาน โดยที่สิ่งก่อสร้างที่สูงตระหง่านจะถูกกระแทก และภูเขาที่สูงทุกหนแห่งก็จะ พังทลายลงอย่างราบคาบ สิ่งที่น่าประหลาดและน่าฉงนสนเท่ห์แก่มนุษย์จะเกิดขึ้น เช่นแผ่นดินระบายน้ำที่อยู่ข้างในออกมาเช่น คนตาย และทรัพยากรที่มีค่า คือทอง เงินและแร่ธาตุต่าง ๆ และมันจะเป็นพยานแก่มนุษย์ทุกคนที่ได้กระทำไว้ โดยจะ กล่าววาทานได้กระทำสิ่งนี้ไว้ในวันนั้น ๆ ฯลฯ ทั้งหมดนี้คือความมหัศจรรย์ของวัน ที่น่าสะพรึงกลัว นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการแยกย้ายของมนุษย์จากทุ่งมะฮ์ซัรไปยัง สวรรค์หรือนรก และแบ่งแยกมนุษย์ออกเป็นจำพวกต่าง ๆ คือ คนที่มีความทุกข์ และคนที่มีความสุข

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อแผ่นดินถูกให้ไหวอย่างสั่นสะท้านของ
มัน
2. และเมื่อแผ่นดินได้ระบายของหนักของมัน
ออกมา¹
3. และมนุษย์จะกล่าวว่า เกิดอะไรขึ้นแก่มัน
เล่า²
4. ในวันนั้นมันจะบอกข่าวคราวของมัน
5. ว่าแท้จริงพระเจ้าได้มีบัญชาแก่มัน³
6. ในวันนั้นมนุษย์จะกระจายออกมาเป็นหมู่ๆ
เพื่อพวกเขาจะถูกให้เห็นผลงานของพวกเขา⁴

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُ أَخْبَارَهَا

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا

لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ

¹ เมื่อแผ่นดินได้เคลื่อนไหวและสั่นสะท้านอย่างรุนแรงอันเนื่องมาจากได้เกิดวันกียามะฮ์ขึ้นแล้ว มันจะไม่สงบและระงับการสั่นสะเทือนจนกว่าจะได้รับบายสิ่งของหนักๆ เช่น ซุมทรัพย์ที่ถูกสะสมไว้ และคนตายออกมา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้หมายถึงว่าการเป่าสังข์ครั้งแรกได้เกิดขึ้นแล้ว

² เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้น มนุษย์จะถามออกมาด้วยความประหลาดใจว่า เกิดอะไรขึ้นแล้ว เพราะเป็นการสั่นสะเทือนครั้งยิ่งใหญ่ สำหรับมนุษย์ที่ถามคำถามขึ้นเช่นนี้ เป็นมนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อวันกียามะฮ์ ส่วนมนุษย์ผู้ศรัทธาย่อมทราบดีถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งจากการศรัทธาของเขา

³ ในวันอันยากลำบากนั้น แผ่นดินจะบอกข่าวคราวของมนุษย์ทุกคนที่กระทำความดีหรือความชั่วไว้บนผืนแผ่นดิน ทั้งนี้เพราะพระเจ้าของมันเป็นอนุมัติให้มันบอกข่าวคราวที่ได้เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ มันจะร้องเรียนผู้ที่ฝ่าฝืนและกระทำผิด และมันจะขอบคุณผู้กระทำความดีและผู้จงรักภักดีและสรรเสริญการกระทำของเขา

⁴ ในวันนั้นมนุษย์ทั้งมวลจะกลับจากสภาพที่สำหรับการชำระสะสางบัญชีโดยกระจายออกมาเป็นหมู่ๆ เพื่อจะได้เห็นผลงานของแต่ละคนสำหรับพวกที่เดินออกไปทางขวาก็จะเดินไปเข้าสวนสวรรค์ ส่วนผู้ที่เดินออกทางซ้ายก็จะเดินเข้าสู่รณนรก

7. ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละออถูลี เขาก็จะเห็นมัน

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾

8. ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละออถูลี เขาก็จะเห็นมัน¹

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

¹ ดังนั้นผู้ใดที่กระทำความดีเอาไว้มีน้ำหนักเท่าละออถูลี เขาก็จะพบมันในสมุดบันทึกของเขาเพื่อได้รับการตอบแทนในวันกียามะฮ์สำหรับผู้ที่ยึดมั่นที่กระทำความชั่วมีน้ำหนักเท่าละออถูลี เขาก็จะได้พบมันในสมุดบันทึกของเขา เพื่อแก่การตอบแทนเช่นกัน ทั้งนี้เป็นการสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงหลงลืมจากการกระทำของมนุษย์ไม่ว่าจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ก็ตาม ซึ่งตรงกับคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอยู่ติธรรมแม้มีน้ำหนักเท่าละออถูลี” (อันนิซาอ์ 40)

(100) ซูเราะฮ์ อัลอาติยาต

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 11 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอาติยาต

ซูเราะฮ์ อัลอาติยาต เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงม้าของบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ (มุญาฮิดีน) ขณะที่มันจู่โจมเหล่าศัตรู แล้วขณะที่มันก้าวเท้าวิ่งออกไปอย่างรวดเร็วจะได้ยินเสียงอย่างแรง และขณะที่กีบเท้าของมันตีกับหินก็จะเกิดประกายไฟออกมา ทำให้ฝุ่นตลบคลุ้ง ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยม้าที่วิ่งหอบฮัก ๆ ขณะที่มันจู่โจมศัตรูเป็นการแสดงออกซึ่งเกียรติและความดีของมัน ณ ที่อัลลอฮ์ โดยที่มนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อเขา ไม่ยอมรับการมีบุญคุณและความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเขา ทั้งนี้เขาได้ประกาศการเนรคุณและการปฏิเสธการมีบุญคุณของพระองค์ด้วยการกระทำของเขาและคำพูดของเขา นอกจากนี้ซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงการรักทรัพย์สินสมบัติอย่างมากมายของเขา ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการประกาศว่า ทางกลับของมนุษย์นั้นยอมไปหาอัลลอฮ์เพื่อการชำระและการตอบแทน ทรัพย์สินสมบัติและเกียรติยศชื่อเสียงจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดเลยให้แก่เขา แต่การทำความดีเท่านั้นที่จะช่วยเหลือเขาได้

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยม้าที่ส่งเสียงหอบขณะวิ่ง
2. แล้วด้วยม้าที่กีบเท้าของมันตีกับหินจนเกิดประกายไฟ
3. แล้วด้วยม้าที่จู่โจมศัตรูในยามเช้า
4. แล้วมันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งในยามนั้น
5. แล้วมันได้บุกเข้าไปท่ามกลางหมู่ศัตรูในยามนั้น¹
6. แท้จริงมนุษย์เป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา²
7. และแท้จริงเขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน³

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ﴿٣﴾

فَأَثَرُنَا بِهِ قَدْحًا ﴿٤﴾

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾

إِنَّا لَآ نَسْنَأُ رَبِّنَا لَكَ نُودٌ ﴿٦﴾

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยม้าที่ได้ร่วมเข้าสู่สูในแนวทางของอัลลอฮ์โดยที่มันวิ่งเข้าสู่สมรภูมิ และมีเสียงหอบฮักๆ เพราะความเหนื่อยของมัน และด้วยม้าที่วิ่งอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งมีประกายไฟออกมาจากกีบเท้าของมันเพราะตีกับพื้นดินหรือหินขณะที่กำลังวิ่ง และด้วยม้าที่เข้าจู่โจมศัตรูในยามเช้าตรู่ก่อนดวงอาทิตย์จะขึ้น ในพฤติกรรมการของม้า 3 ประเภทดังกล่าว มันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งเพราะการวิ่งอย่างรวดเร็วของมัน ณ สถานที่ที่มันได้ปฏิบัติการอยู่ ขณะที่มันวิ่งนั้นมันได้บุกทะลวงเข้าไปในท่ามกลางหมู่ศัตรูในสมรภูมิ ในการสาบานของพระองค์เช่นนี้เป็นการให้เกียรติแก่ม้าที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในแนวทางของอัลลอฮ์

² คือมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณต่อความโปรดปรานของพระเจ้าของเขา เมื่อประสบเคราะห์กรรมก็จะบ่นไม่รู้จักจบสิ้น แต่เมื่อได้รับความโปรดปรานก็มีได้กล่าวถึงหรือขอบคุณต่อผู้มีพระคุณต่อเขา

³ ในการนี้เขาก็เป็นพยานและรู้เห็นถึงการเนรคุณของเขาโดยที่เขาไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้เพราะมันเป็นข้อเท็จจริงซึ่งเป็นที่ประจักษ์แจ้งโดยทั่วไป

8. และแท้จริง เขามีความหวงแหนเพราะรักใน
ทรัพย์สินสมบัติ¹

وَإِنَّهُمْ لِحَبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

9. เขาไม่รู้ดอกหรือว่า เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝัง
ศพถูกให้ฟื้นขึ้นมา

﴿٩﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

10. และสิ่งที่อยู่ในหัวอกถูกเผยออก²

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾

11. แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาในวันนั้นทรง
ตระหนักในพวกเขาอย่างแน่นอน³

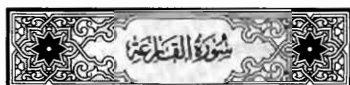
إِنَّ رَبَّهُم بِمَا يَكْفُرُونَ بِالْحَيَاةِ لَخَبِيرٌ ﴿١١﴾

¹ และมนุษย์นั้นมีความรักใคร่และหวงแหนในทรัพย์สินสมบัติและชอบที่จะสะสมมัน ส่วนในการทำอิบาดะฮ์ และการขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ก็มีเปอร์เซ็นต์น้อยมากและเกียจคร้านที่จะกระทำ

² มนุษย์คนโง่ผู้ไม่รู้ดอกหรือว่า สิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพจะถูกให้หรือฟื้นขึ้นมา และบรรดาคนตายก็จะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมามีอีกครั้งหนึ่ง และสิ่งที่อยู่ในหัวอกเช่นความลับและสิ่งที่ถูกปกปิดเอาไว้ก็จะถูกนำมาเปิดเผยให้เป็นประจักษ์แก่สายตา

³ ในวันกิยามะฮ์พระเจ้าของพวกเขาทรงรอบรู้ทุกๆ สิ่งที่พวกเขาได้กระทำเอาไว้ และจะทรงตอบแทนแก่พวกเขาตามผลงานที่พวกเขาได้กระทำไว้อย่างยุติธรรมที่สุด

(101) ซูเราะฮ์ อัลกอริอะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 11 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกอริอะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลกอริอะฮ์เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงวันกิยามะฮ์และความน่ากลัวของมัน และสิ่งที่จะเกิดขึ้น เช่นเหตุการณ์ต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่และน่าหวาดกลัว อาทิการออกมาของมนุษย์จากอุบรู การแพร่กระจายของพวกเขาในวันอันน่ากลัวนั้นเสมือนกับแมลงเม่าที่บินกระจายว่อนไปทั่วทุกหนทุกแห่งเดินไปเดินมาอย่างไม่เป็นระเบียบ เพราะความมั่งงวยและความตกใจของพวกเขา

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการระเบิดของภูเขาและการกระจายว่อนของมัน จนกระทั่งกลายเป็นเสมือนชนสัตว์ที่ปลิวว่อนอยู่ในอากาศ หลังจากที่มันแข็งตัวมันคงอยู่บนแผ่นดิน มีการเปรียบเทียบระหว่างมนุษย์กับภูเขา ทั้งนี้เป็นการเตือนให้ตระหนักถึงผลของอัลกอริอะฮ์ที่ได้เกิดขึ้นแก่ภูเขา จนกระทั่งกลายเป็นชนสัตว์ที่ปลิวว่อนอยู่ในอากาศ แล้วจะเกิดอะไรขึ้นแก่สภาพของมนุษย์ในวันแห่งความยากลำบากนั้น

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงตราฮ์ ซึ่งจะชั่งการทำงานของมนุษย์ มนุษย์จะแบ่งออกเป็น 2 จำพวก คือบรรดาผู้มีความสุขและบรรดาผู้มีความทุกข์ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความหนักและความเบาของตราฮ์ ซูเราะฮ์ถูกขนานนามว่า “อัลกอริอะฮ์” เพราะมันจะเคาะจิตใจและการฟังให้ตระหนักถึงความหายนะที่จะเกิดขึ้น

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อัลกอริอะฮ์
2. อัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร
3. และอะไรที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าอัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร¹
4. วันที่มนุษย์จะเป็นเช่นแมลงเม่าที่กระจายว่อน
5. และบรรดาภูเขจะเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิวว่อน²
6. ส่วนผู้ที่ตราขูของเขานัก
7. เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุก³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾

مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ

الْبَثْوِ ﴿٤﴾

وَتَكُونُ الْجِبَالُ

كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾

فَأَمَّا مَنْ نَفَّلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾

¹ อัลกอริอะฮ์ คือวันกียามะฮ์ มันเป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่และร้ายแรงยิ่งซึ่งไม่มีใครคาดฝันและคิดไม่ถึง มันเป็นเหตุการณ์ที่เกินกว่าจะวาดภาพว่า อัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าเรื่องของอัลกอริอะฮ์ในความน่ากลัวของมันจะมีผลแก่จิตใจอย่างไร เพราะมันมิใช่จะเป็นสิ่งที่น่ากลัวแก่จิตใจเท่านั้น แต่ทว่ามันมีผลกระทบถึงจักรวาลทั้งหลาย เช่น ชั้นฟ้าทั้งหลายจะแตกแยกออกจากกัน แผ่นดินจะสั่นสะท้าน ดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกมัวดับแสงลง

² เหตุการณ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นขณะที่มนุษย์ออกมาจากหลุมฝังศพของพวกเขาในสภาพที่ตกใจ สภาพของพวกเขาเสมือนกับแมลงเม่าที่บินกระจายว่อนไปทุกทิศทุกทาง หรือคล้ายกับฝูงด้งัดแตงที่บินมาเป็นระลอกแล้วระลอกเล่า และอีกภาพลักษณะหนึ่งก็คือภูเขาจะแตกทลายกลายเป็นผุยผงคล้ายชนสัตว์ที่ปลิวว่อนกระจาย การที่นำเอาสภาพของภูเขามากล่าวเปรียบเทียบกับสภาพของมนุษย์นั้น ก็เพื่อเป็นการเตือนให้ตระหนักว่าสภาพของอัลกอริอะฮ์นั้นเป็นผลให้บรรดาภูเขาดังกล่าวยังสภาพเป็นเช่นนั้น แล้วมนุษย์เล่าจะมีสภาพเป็นเช่นใด

³ สภาพของมนุษย์ในวันนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 สภาพคือ ผู้ที่มีความทุกข์และผู้ที่มีความสุข กล่าวคือผู้ที่ตราขูแห่งความดีของเขานัก เขาก็จะมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างผาสุก อยู่ในสวนสวรรค์ตลอดกาล

8. และส่วนผู้ที่ตราซอของเขาเบา

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾

9. ที่พำนักของเขาก็คือเหวลึก (ฮาวียะฮ์)¹

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾

10. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าเหวลึกคืออะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴿١٠﴾

11. คือไฟอันร้อนแรง²

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

¹ ส่วนผู้ที่ตราซอแห่งความชั่วของเขาหนักกว่าความดีหรือไม่มีความดีเลย ที่พำนักหรือทางกลับหรือบันไดพลายของเขาก็คือนรกยะฮันนัม คือฮาวียะฮ์หรือเหวลึกก้นบึ้ง

² ฮาวียะฮ์เป็นชื่อหนึ่งของนรก ที่มีชื่อเช่นนี้ก็เพราะความลึกที่มีระยะทางไกลมากของมัน ฮาวียะฮ์หรือเหวลึกนั้นเจ้ามีความรู้ในเรื่องของมันอย่างไรบ้าง คำตอบก็คือ นรกยะฮันนัมที่มีไฟเผาไหม้อย่างร้อนแรงที่สุด ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครองเราให้ห่างไกลจากมันด้วยความโปรดปรานและความเมตตาของพระองค์ด้วยเทอญ

(102) ซูเราะฮ์ อัตตะกาซุร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัตตะกาซุร

ซูเราะฮ์ อัตตะกาซุร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงการพะวงของมนุษย์อยู่กับสิ่งยั่วยวนต่างๆ ของการดำเนินชีวิต และการแข่งขันกันเพื่อรวบรวมสิ่งไร้สาระหาประโยชน์อะไรไม่ได้ของโลกดุนยา จนกระทั่งความตายมาพลัดพรากเอาความเพลิดเพลินของพวกเขาไปเสีย และมันได้มาเยือนพวกเขาโดยฉับพลันไม่รู้สีกตัว และมันก็ได้โยกย้ายพวกเขาจากบ้านพักไปสู่กุบูร

ซูเราะฮ์นี้ได้เตือนซ้ำ การห้ามปรามและการเตือน ทั้งนี้เพื่อเป็นการชี้สำหรับมนุษย์ และเตือนพวกเขาให้สำนึกถึงความผิดของพวกเขา เนื่องจากพวกเขาพะวงอยู่กับสิ่งที่จะสูญเสียไปมากกว่าสิ่งจะอยู่กับพวกเขา “เปล่าเลย พวกเขาจะารู้ แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะารู้”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงภัยพิบัติต่างๆ และสิ่งที่น่าหวาดกลัว ซึ่งพวกเขาจะได้พบในวันอาคิเราะฮ์ ซึ่งในวันนั้นจะไม่มีใครผ่านพ้นหรือรอดพ้นไปได้นอกจากมุอมีนผู้ศรัทธาซึ่งได้กระทำเอาไว้

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. การสะสมทรัพย์สมบัติเพื่ออวดอ้าง ได้ทำให้
พวกเขาผลิตเพลิน

أَلَيْسَ كَثِيرٌ

2. จนกระทั่งพวกเขาได้เข้าไปเยือนหลุมฝังศพ¹

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

3. เปล่าเลย พวกเขาจะได้อะไร

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

4. แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะได้อะไร²

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

5. มิใช่เช่นนั้น ถ้าพวกเขาได้รู้อย่างแท้จริง
แล้ว³

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

6. แน่นนอน พวกเขาจะเห็นไฟที่ลุกโชน

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

¹ การสะสมทรัพย์สมบัติลูกหลานและพลพรรคเพื่อใช้ในการอวดอ้าง หรืออวดอวดกันหรือเป็นเครื่องเขิดหน้าชูตาได้ทำให้พวกเขาผลิตเพลินหรือหลงลืมจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และจากการเตรียมตัวเพื่อโลกอาคิเราะฮ์ จนกระทั่งเมื่อความตายได้มาจู่ใจพวกเขาและได้นำไปยังหลุมฝังศพเมื่อนั้นแหละพวกเขาจะได้อะไรสักตัว แต่มันได้สลายไปเสียแล้ว

² เป็นการขูและเตือนสำหรับมิให้ผลิตเพลินกับสิ่งไร้สาระหาประโยชน์อะไรไม่ได้ แล้วพวกเขาจะได้อะไรถึงนั้นปลายแห่งการไม่รู้และการกระทำที่ไม่ถูกต้องครอง อิบนู อับบาสให้ความหมายในสองอายะฮ์ที่ว่า “เปล่าเลย พวกเขาจะได้อะไรที่จะประสบแก่พวกเขาจากการลงโทษในหลุมฝังศพแล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะได้อะไรในโลกอาคิเราะฮ์เมื่อการลงโทษได้ประสบแก่พวกเขา

³ จงระวังตัวไว้ หากพวกเขาได้รู้อย่างแท้จริงปราศจากข้อสงสัยใดๆ แล้ว การสะสมสิ่งต่างๆ ดังกล่าวก็จะไม่ทำให้พวกเขาผลิตเพลินอยู่กับเรื่องของโลกดุนยาจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ หรือดังเช่น ท่านนบีมุฮัมมัดคือลุลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ได้กล่าวว่า “หากพวกเขาเรียนรู้ในสิ่งที่ฉันรู้ พวกเขาจะหัวเราะแต่เหนื่อยและร้องไห้อย่างมาก”

7. แล้วแน่นอนพวกเขาจะได้เห็นมันด้วยสายตา
ที่แน่ชัด¹

ثُمَّ لَرَوْنَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾

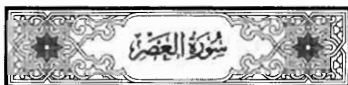
8. แล้วในวันนั้นพวกเขาจะถูกสอบถามเกี่ยวกับ
ความโปรดปรานที่ได้รับ (ในโลกตุณยา)²

ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّهُ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

¹ ขอยืนยันว่าพวกเขาจะเห็นไฟที่ลุกโชน ด้วยสายตาของพวกเขาอย่างชัดเจน และแน่นอนในวัน
กียามะฮ์ คนมุชริกจะเห็นมันและจะถูกเผาไหม้ ส่วนคนมุอิมินจะเห็นมัน และอัลลอฮ์ ตะอาลาจะให้เขา
รอดพ้นจากมัน

² ในโลกอาคิเราะฮ์พวกเขาจะถูกสอบถามถึงความโปรดปรานที่ได้รับในโลกตุณยา เช่น ความปลอดภัย
ความสุขสมบูรณ์ และสิ่งอื่นๆ ซึ่งเป็นที่ปิติยินดีแก่พวกเขา เช่น อาหารการกิน เครื่องดื่ม ยานพาหนะ
และที่อยู่อาศัย

(103) ซูเราะฮ์ อัลอัศร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 3 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอัศร

ซูเราะฮ์ อัลอัศร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซูเราะฮ์ได้มาในรูปแบบที่สั้นแต่ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อชี้แจงสาเหตุแห่งความสุขและความทุกข์ของมนุษย์ และความสำเร็จของเขา ในชีวิตนี้หรือการขาดทุนและความวิบัติของเขา

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยกาลเวลา ซึ่งเป็นเวลาที่ชีวิตของมนุษย์จะ สิ้นสุดลง และสิ่งที่ในกาลเวลานั้นมีความแปลกประหลาดมากมายหลายชนิด และ บทเรียนมากมายที่ชี้บ่งถึงเดชะนุภาพและปรีชาญาณของอัลลอฮ์ โดยที่ชนิดของ มนุษย์นั้นอยู่ในสภาพการขาดทุนและลดหลั่นอยู่เสมอ เว้นแต่ผู้ที่มีคุณลักษณะ 4 ประการ คือ การอีมานหรือศรัทธา และการกระทำความดี และการตักเตือนในสิ่ง ที่เป็นสัจธรรม และการตักเตือนกันให้มีความอดทนซึ่งเป็นมูลฐานของความดีความ ประเสริฐ และเป็นรากฐานของศาสนา ด้วยเหตุนี้ อิมามซาฟิอีย์ ร่อฮิมะฮ์ลลอฮ์ ได้ กล่าวไว้ว่า “หากอัลลอฮ์ไม่ประทานสิ่งอื่นนอกจากซูเราะฮ์นี้ ก็จะเป็นการพอเพียง สำหรับมนุษย์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยกาลเวลา¹

وَالْمَصْرِ ۝١

2. แท้จริงมนุษย์นั้น อยู่ในการขาดทุน²

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ۝٢

3. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี
ทั้งหลาย และตักเตือนกันและกันในเรื่องที่เป็น
สัจธรรม และตักเตือนกันและกันให้มีความ
อดทน³

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا
بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยกาลเวลาอัลอัสฺร คือกาลเวลาทั้งหมด เวลากลางคืน กลางวัน เช้า เย็น และกาลเวลาที่มีทั้งสิ่งแปลกประหลาด และสิ่งที่เป็นบทเรียน และข้อคิดต่าง ๆ ก้อคาดเดากล่าวว่า อัลอัสฺรคือยามสุดท้ายของเวลากลางวัน พระองค์ทรงสาบานด้วยเวลาอัลอัสฺร เช่นเดียวกับที่พระองค์ ทรงสาบานด้วยเวลาอฎุฎฮา เพราะในเวลาทั้งสองเป็นการยืนยันถึงเดชานุภาพของพระองค์ และเป็นข้อเตือนสติที่ดี

² คือมนุษย์นั้นอยู่ในสภาพที่ขาดทุนและหายนะ เพราะเขามีชีวิตอยู่ในความยากลำบาก และเมื่อตายไป ก็อยู่ในนรก ดังนั้นเขาจึงขาดทุนทุกอย่างแม้กระทั่งชีวิตของเขาที่อยู่ในทรงรกของเขา

³ เว้นแต่บุคคลที่มีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ เป็นผู้ศรัทธา กระทำความดี สั่งเสียกันในเรื่องสัจธรรม และสั่งเสียกันให้มีความอดทน บุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวเป็นผู้ประสบชัยชนะหรือได้รับความสำเร็จ เพราะพวกเขายอมเสียสละสิ่งที่ไม่มีความสำคัญที่มีค่า หรือยอมแลกเปลี่ยนความใคร่ใฝ่ต่ำที่อยู่ใกล้มือด้วยความดีที่อยู่ยงคงถาวร และตักเตือนหรือสั่งเสียซึ่งกันและกัน ในสิ่งที่เป็นเรื่องสัจธรรม ซึ่งเป็นความดีทั้งหมด เช่นการศรัทธา การเชื่อมั่น การเคารพภักดีต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี และตักเตือนหรือสั่งเสียซึ่งกันและกันให้มีความอดทนต่อความยากลำบาก การปฏิบัติที่เป็นการจงรักภักดี และการละทิ้งไม่ปฏิบัติสิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม

(104) ซูเราะฮ์ อัลฮุมมะซะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 9 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮุมมะซะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลฮุมมะซะฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซึ่งได้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่นินทาใส่ร้ายผู้อื่น และทำลายเกียรติยศของผู้อื่น ด้วยการใส่ร้ายป้ายสี ดุฎก เหยียดหยามเยาะเย้ย และดูหมิ่นดูแคลน ว่าเป็นเสมือนบรรดาผู้โง่เขลาเบาปัญญา

นอกจากนี้ซูเราะฮ์ได้ประณามบรรดาผู้ที่ทำกิจกรรมเพื่อรวบรวมทรัพย์สินสมบัติ และสะสมโภคทรัพย์ประหนึ่งว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่อย่างจริงจังในโลกนี้ และคิดว่าทรัพย์สินสมบัตินั้นจะทำให้พวกเขามีชีวิตอยู่ตลอดไปในโลกดุนยา

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงบั้นปลายของบรรดาผู้นำสงสารผู้กระทำชั่ว โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกที่ลุกไหม้ตลอดกาล มันจะลุกไหม้ผู้กระทำความผิดและมนุษย์ที่ถูกโยนลงไปไหม้ เพราะมันเป็นอัลฮุฎฏะมะฮ์ ไฟนรกที่ลุกไหม้ลุกโชนอยู่เสมอ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ความหายนะจะประสบแต่ทุกผู้หนีทาและ
ผู้ใส่ร้ายผู้อื่น

وَبَلِّغْ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةً ١

2. ซึ่งเขาสะสมทรัพย์สมบัติและหมั่นนับมันอยู่
เสมอ

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ٢

3. โดยคิดว่าทรัพย์สมบัติของเขานั้นจะทำให้
เขาอยู่ได้ตลอดไป¹

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ٣

4. มิใช่เช่นนั้น แน่نونเขาจะถูกโยนลงไปใน
ไฟนรก (อัลฮุฎฏะมะฮ์)

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْأُخْطَةِ ٤

5. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่า ไฟนรก
(อัลฮุฎฏะมะฮ์) นั้นคืออะไร²

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْأُخْطَةُ ٥

6. คือไฟของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดให้ลุกโชน³

نَارَ اللَّهِ الْمَوْجِدَةَ ٦

7. ซึ่งมันจะลุกไหม้เข้าไปในหัวใจ

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ٧

¹ คือการลงโทษอย่างหนักหน่วงและความวิบัติและความหายนะจะประสบแต่ทุกผู้หนีทา และใส่ร้าย และทำลายเกียรติของผู้อื่น หรือการแสดงอาการด้วยการยกคิ้วหลิวตา ซึ่งเขาได้สะสมและรวบรวมทรัพย์สมบัติอย่างมากมาย และหมั่นนับมันอยู่เสมอ เพราะกลัวว่ามันจะขาดจำนวน ดังนั้นเขาจึงไม่คิดที่จะทำบุญหรือแจกจ่ายไปในทางที่ดีคือในทางของอัลลอฮ์ ในเวลาเดียวกันเขาคิดว่าทรัพย์สมบัติที่เขาได้สะสมมันไว้นั้นจะช่วยให้เขามีชีวิตอยู่ตลอดไปในโลกดุนยานี้

² เปล่าเลยมิได้ เขาจะถูกโยนลงไปในกองไฟ ซึ่งมันจะสวาปามทุกๆ สิ่งที่ยืนลงไปนั้น คืออัลฮุฎฏะมะฮ์ และเจ้ารู้หรือไม่ว่าอัลฮุฎฏะมะฮ์นั้นคืออะไร

³ มันคือไฟที่อัลลอฮ์ทรงจุดให้มันลุกโชนด้วยบัญชาและความประสงค์ของพระองค์ มันจะไม่เหมือนกับไฟชนิดอื่นๆ เพราะจะไม่มีวันมอดหรือดับเป็นอันขาด มีรายงานฮะดีษกล่าวว่า “ไฟนรกถูกจุดขึ้นเป็นเวลาหนึ่งพันปีจนกระทั่งมีสีแดง แล้วมันจะลุกไหม้เป็นเวลาอีกหนึ่งพันปีจนเป็นสีขาว แล้วมันจะลุกไหม้ต่อไปอีกหนึ่งพันปีจนเป็นสีดำ ดังนั้นมันจะเป็นสีดำที่บ”

8. แท้จริงมันจะลุกไหม้คลุมบนพวกเขาอย่าง
มิดชิด¹

إِنهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿٨﴾

9. อยู่ในสภาพของเสาสูงชะลูด²

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

¹ ไฟนรกที่ลุกโชนนี้มันจะทำให้หัวใจเจ็บปวดและเผาไหม้ ซึ่งจะทำให้พวกเขาอยู่ในสภาพที่ไม่เป็นและไม่ตาย และไฟนรกนั้นจะลุกไหม้คลุมร่างกายของพวกเขาอย่างมิดชิด ไม่มีแสงหรือลมที่เล็ดลอดไปยังพวกเขาได้

² อันเนื่องมาจากอวัยวะทุกส่วนของเขาถูกดึงยึดออกไป ดังนั้นสภาพของเขาเปรียบเสมือนเสาที่สูงชะลูด

(105) ซูเราะฮ์ อัลฟีล

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 5 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟีล

ซูเราะฮ์ อัลฟีลเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงเรื่อง “เจ้าของช้าง” ขณะที่พวกเขามุ่งไปเพื่อทำลายล้างอัลกะอับะฮ์ ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงตอบโต้แผนการของพวกเขาด้วยการสังหารพวกเขาอย่างราบคาบ และทรงคุ้มครองบ้านของพระองค์จากการเข้ายึดครองและการล่วงละเมิดของพวกเขา และทรงส่งไพร่พลมาทำลายกองทัพของ “อับรอฮะฮ์ อัลอัซร็อม” เป็นสองเท่าทวีคูณ คือนกที่หอบก้อนหินก้อนเล็ก ๆ อยู่ที่ขา และจะงอยของมัน แต่ทว่ามันสามารถทำลายและฆ่ายิ่งกว่าลูกกระสุนทำลายเสียอีก จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงทำลายล้างพวกเขาจนหมดสิ้น และนั่นคือเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญ ในปีการเกิดของผู้นำแห่งจักรวาล “มุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์” ปีคริสตศักราชที่ 570 และนั่นนับได้ว่าเป็นเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ครั้งยิ่งใหญ่ที่ชี้บ่งถึงความสัจจะแห่งการเป็นนะบีของท่าน คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้าได้
กระทำกับพวกเจ้าของช้างอย่างไร
2. พระองค์มีได้ทรงทำให้แผนการของพวกเขา
สูญสิ้นดอกหรือ¹
3. และได้ทรงส่งนกเป็นฝูงๆ ลงมาบนพวกเขา
4. มันได้ขว้างพวกเขาด้วยหินที่ทำด้วยดินแข็ง²
5. แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นใบไม้
ที่ถูก (สัตว์) กิน³

الَّذِي كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١

الَّذِي جَعَلَ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ۝٢

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ۝٤

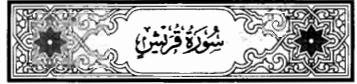
فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٥

¹ คือเจ้าไม่รู้จักดอกหรือว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกระทำกับเจ้าของช้างคือ “อับรอฮะฮ์ อัลอัซรือม” กษัตริย์เยเมนอย่างไร ซึ่งอับรอฮะฮ์ ได้ยกกองทัพช้างมาเพื่อทำลายอัลกะอบะฮ์ โดยได้สร้างบ้านขึ้นหลังหนึ่งเพื่อจะทดแทนอัลกะอบะฮ์ แล้วให้ชาวอาหรับมุ่งหน้าไปสู่นบ้านของอัลลอฮ์ที่เยเมน เพื่อการทำฮัจญ์ ในเวลาเดียวกันก็มีจุดมุ่งหมายทางเศรษฐกิจ ดังนั้นพระองค์จึงทำลายแผนการของพวกเขาในการที่จะเปลี่ยนแปลงสถานที่การทำฮัจญ์ในเยเมนให้สูญสลายไป

² ทั้งนี้ด้วยการส่งนกมาเป็นฝูงๆ นกทุกๆ ตัวจะมีก้อนหินเล็กๆ 3 ก้อน ก้อนหนึ่งจะคาบอยู่ที่จะงอยปากของมัน อีกสองก้อนอยู่ที่ขาทั้งสองข้าง แล้วฝูงนกนั้นก็ทิ้งก้อนหินแต่ละก้อนลงมา เพื่อทำลายล้างพลพรรคของอับรอฮะฮ์ให้ราบคาบไป ก้อนหินแต่ละก้อนนั้นเปรียบเสมือนลูกกระสุนปืนที่ยิงเจาะเข้าไปในเรือนร่างของทหารแต่ละคน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้ตรงกับปีที่ท่านนะบี คือลัลลอสูอะลัยฮิอะซัลลัมเกิด

³ แล้วพระองค์ทรงทำให้บรรดาทหารเหล่านั้นเป็นเช่นใบไม้ถูกพายุพัดพาเอาไปเพื่อให้สัตว์ต่างๆ กินเป็นอาหาร เหตุการณ์ครั้งนี้เป็นการบ่งชี้ถึงการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกย่องให้เกียรติแก่อัลกะอบะฮ์ และทรงโปรดปรานแก่ชาวกุเรชด้วยการปกป้องให้พ้นจากการรุกรานของศัตรู

(106) ซูเราะฮ์ กุไรช

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 4 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ กุไรช

ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ที่มีต่อชาวมักกะฮ์ โดยที่พวกเขามีการเดินทาง 2 ครั้งต่อหนึ่งปี คือการเดินทางในฤดูหนาวไปเยเมน และการเดินทางในฤดูร้อนไปยังประเทศซาม เพื่อทำธุรกิจทางการค้า อัลลอฮ์ทรงยกย่องให้เกียรติแก่ชาวกุเรชด้วยความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ 2 ประการคือ ความโปรดปรานแห่งความปลอดภัยและความสงบสุข และความโปรดปรานแห่งความมั่งมีและความสะดวก ความสบาย

“ดังนั้นจงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้ (คืออัลกะอูบะฮ์) ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปราณี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่ชาวกุเรซ
2. เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่พวกเขาในการเดินทางในฤดูหนาว (ไปเยเมน) และฤดูร้อน (ไปซาม)¹
3. ดังนั้นจงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด (คืออัลกะอับะฮ์)²
4. ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว³

لَا يَلْبَسُ قُرَيْشٌ

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْبَيْتِ وَالصَّيْفِ

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُم

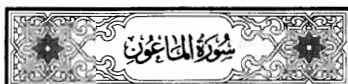
مِّنْ خَوْفٍ

¹ คือการที่อัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกให้แก่ชาวกุเรซนั้นก็เพราะว่า พวกเขามีความเคยชินต่อการเดินทางในฤดูหนาวไปยังประเทศเยเมน และในฤดูร้อนไปยังประเทศซาม โดยที่พวกเขาเดินทางไปเพื่อทำการค้าขาย และได้นำเอาอาหารซึ่งเป็นปัจจัยยังชีพที่สำคัญและเสื้อผ้ามายังประเทศของพวกเขา ในครั้งนี้พวกเขาได้รับความปลอดภัย โดยไม่ประสบภัยอันตรายแต่อย่างใด เพราะชาวบ้านชาวเมืองจะกล่าวกันว่าชนเหล่านั้น (อาหรับกุเรซ) เป็นเพื่อนบ้านของบัยตุลลอฮ์และเป็นพลเมืองที่อาศัยอยู่ในเขตหวงห้าม ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใดคิดที่จะทำร้ายชาวอาหรับกุเรซ ทั้งในขณะที่พำนักอยู่ในอาณาบริเวณฮะรออม และในขณะที่เดินทางออกไปทำธุรกิจทางการค้า ยิ่งไปกว่านั้นเมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำลายล้างบรรดาเจ้าของข้างและพลพรรคของพวกเขาให้ราบคาบไปแล้ว บรรดากษัตริย์และเจ้าเมืองต่างๆ ที่อยู่บริเวณรอบนอกต่างก็ให้เกียรติและยกย่องชาวมักกะฮ์มากยิ่งขึ้น ดังนั้นผลประโยชน์และธุรกิจการค้าของพวกเขาจึงมีมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้นในอายุขัยต่อมาจึงกล่าวต่อกันว่าพวกเขาให้รำลึกถึงบุญคุณอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขา

² คือให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ผู้ยิ่งใหญ่ พระเจ้าแห่งบ้านอันเก่าแก่หลังนี้ จงให้พวกเขาทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ เป็นการขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา

³ คือพระเจ้าองค์นี้ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาหลังจากที่พวกเขาได้เคยประสบกับความหิวโหย และทรงให้ความปลอดภัยและความสุขแก่พวกเขา หลังจากที่พวกเขาได้เคยประสบกับความหวาดกลัวมาแล้ว ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในอายะฮ์อื่นที่ว่า “พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงเราได้ทำเขตหวงห้ามให้เป็นที่ปลอดภัยในขณะที่ประชาชนรอบๆ พวกเขาถูกฆ่าถูกลักพาตัวไป (29:67) “ทั้งนี้ด้วยศิริมกคลการวิงวอนขอพรของท่านนะบีอับรอฮีม อะลัยฮิสสลาม

(107) ซูเราะฮ์ อัลมาอูน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 7 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมาอูน

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวโดยสรุปถึงมนุษย์ 2 จำพวกคือ

1. ผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ผู้ปฏิเสธต่อวันแห่งการชำระและการตอบแทน

2. คนมุนาฟิกที่ไม่มีเป้าหมายในการกระทำของเขาเพื่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ แต่ต้องการจะรอดอ้างในการกระทำของเขาและการละหมาดของเขา

ส่วนจำพวกแรกนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงลักษณะอันน่าเกลียดของพวกเขา เพราะพวกเขาเหยียดหยามเด็กกำพร้าโดยแสดงกริยาและการกระทำที่แข็งกระด้างไม่เรียบร้อยและไม่กระทำความดีเลย แม้กระทั่งเพียงการกล่าวถึงสิทธิของคนยากจนที่ขัดสน ดังนั้นพวกเขาจึงมิได้ทำความดีในการอืบาตะฮ์ต่อพระเจ้าของพวกเขา และมีได้ทำความดีต่อมนุษย์โดยทั่วไป

ส่วนจำพวกที่สองนั้น คือพวกมุนาฟิกุน คือพวกที่ละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา ซึ่งพวกเขามิได้ปฏิบัติละหมาดในเวลาของมัน และพวกเขาได้กระทำไปแต่เพียงรูปแบบ มิได้มีความหมายหรือวิญญานของมันไ้รอดในการกระทำของพวกเขา ซูเราะฮ์ได้สัญญาบุคคล 2 จำพวกไว้ด้วยความหายนะ และความวิบัติและได้ประณามการกระทำของพวกเขาด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย และสำนวนที่แปลกประหลาด

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทน
(ในปรโลก)

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّكْرِ ۝١

2. นั่นก็คือผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ۝٢

3. และไม่สนับสนุนในการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน¹

وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَسِيرِ ۝٣

4. ดังนั้น ความหายนะจะมีแต่บรรดาผู้ทำ
ละหมาด

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝٤

5. ผู้ที่พวกเขาจะเลยต่อการละหมาดของพวกเขา
เขา

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥

6. ผู้ที่พวกเขาเฝ้าอดกัน

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝٦

¹ สามอายะฮ์ต้นของซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ์เนื่องจากอัลอัส อิบน์ วาอิล และอัลวะลีด อิบน์มุสอ์บิเราะฮ์ และพรรคพวกของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวันแห่งการตอบแทนในความดีและความชั่ว ความหมายก็คือ เจ้า (รอซูล) เห็นแล้วมิใช่หรือว่าเขาผู้นั้นที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวันแห่งการตอบแทนในโลกอาคิเราะฮ์ เขาคือผู้ที่ขับไล่ใส่ส่งเด็กกำพร้าต่อสิทธิของเขา ไม่ยอมให้สิ่งที่เขาสสมควรจะได้ เป็นการเหยียดหยามหรือเยอหยิ่งต่อเขา และไม่สนับสนุนและส่งเสริมการให้อาหารแก่ผู้ยากจนขัดสน นอกจากตัวของเขาไม่กระทำแล้วก็ยังไม่ให้ผู้อื่นกระทำอีกด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะเขาไม่ศรัทธาต่อวันปรโลก ซึ่งจะมีการตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีและความชั่วนั่นเอง

7. และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ
(แก่เพื่อนบ้าน)¹

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 4-7 ถูกประทานลงมาเพราะพวกมุนาฟิกีนบางคนที่นครอัลมะดีนะฮ์ ดังนั้นจึงถือว่าครั้งแรกของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ์ ส่วนครึ่งหลังของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาที่นครอัลมะดีนะฮ์ ความหมายคือ ความวิบัติหรือความหายนะหมายถึงทุ่งหนึ่งในนครจงประสบแต่ผู้ที่ละเลยต่อการทำละหมาดของพวกเขา พวกเหล่านี้เป็นพวกมุนาฟิกีนที่ปล่อยเวลาละหมาดให้ล่วงเลยไปและจะกระทำเมื่อใกล้จะหมดเวลา และพวกเขาจะโอ้อวดในการทำละหมาดของพวกเขาเพื่อให้มนุษย์กล่าวว่าเขาเป็นคนดี และทำเป็นคนเคร่งครัดในศาสนา เพื่อให้ผู้อื่นว่าเขาเป็นคนมีความยำเกรง และความหายนะจงประสบแต่ผู้หวงแหนเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ แก่เพื่อนบ้าน เช่น พริก หอม กระเทียม ขวาน ฟัน ตะปู ฯลฯ ในอายะฮ์นี้เป็นการห้ามมิให้ตระหนี่ต่อสิ่งของเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ ที่มีคุณค่าเล็กน้อย แต่การให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจและไม่ลำเอียง ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่มีคุณค่ามากมาย

(108) ซูเราะฮ์ อัลเกาะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 3 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลเกาะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลเกาะฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ได้กล่าวถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อหน้าบิของพระองค์ ด้วยการประทานให้แก่ท่านซึ่งความดีอันมากมาย และความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ เช่น “แม่น้ำอัลเกาะฮ์” และอื่นจากนี้ที่เป็นความดีอันยิ่งใหญ่ทั่วไป ท่านรอซูลได้เรียกร้องให้รำงไว้ซึ่งการละหมาด และเชือดสัตว์พลีเพื่อเป็นการขอบคุณแด่อัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการแจ้งข่าวดีแก่ท่านรอซูล คืออัลลิลลอฮ์จะลบล้างความผิดด้วยการให้ความอภัยแก่ศัตรูของท่าน และได้กล่าวถึงผู้ที่ท่านเกลียดชัง ด้วยการให้ความต่ำต้อยและให้ความอภัยแก่ศัตรูของท่าน และได้กล่าวถึงผู้ที่ท่านเกลียดชัง ด้วยการให้ความต่ำต้อยและการถูกเหยียดหยาม และถูกตัดขาดจากความดีทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ ในขณะที่การกล่าวถึงท่านรอซูลได้ถูกยกขึ้นสูงบนหอะซานและมิมบร และชื่ออันประเสริฐของท่านเป็นที่กล่าวขวัญแก่ทุกๆ คน คงอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. แท้จริงเราได้ประทานอัลเกาะซร์แก่เจ้าแล้ว¹
2. ดังนั้นเจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและ
จงเชือดสัตว์พลี²
3. แท้จริงศัตรูของเจ้านั้นเขาเป็นผู้ถูกตัดขาด³

إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَىكَ الْكُوثَرَ ﴿١﴾

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرِ ﴿٢﴾

إِنَّكَ شَانِئَتَهُ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

¹ 3 อายาตนี้ถูกประทานลงมาเป็นการเฉพาะแต่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม เป็นการ
ปลอบโยนแต่ท่านคือหลังจากบุตรชายของท่านชื่อ อัลกอเซ็มได้เสียชีวิต อัลฮาดีษบุนุ วาอัสได้กล่าวว่
จงปล่อยเขา (นะบี) เพราะเขาเป็นคนที่ถูกตัดขาดคือ ไม่มีใครที่จะสืบตระกูลต่อไปอีกแล้ว ดังนั้นซูเราะฮ์
นี้จึงถูกประทานลงมาเป็นการตอบโต้แต่อัลฮาดีว่า เขาหนักคือผู้ถูกตัดขาดจากความเมตตาของอัลลอฮ์ถึง
แม้ว่าเขาจะมีบุตรหลานมากมายก็ตาม และเป็นการแจ้งข่าวดีแก่ท่านและประชาชาติของท่าน ด้วยแม่น้ำ
อัลเกาะซร์ ซึ่งเป็นแม่น้ำในสวนสวรรค์ ริมฝั่งทั้งสองของแม่น้ำทำด้วยทองคำ ทางน้ำไหลของแม่น้ำทำ
ด้วยไข่มุก เพชร พลอย ทับทิม กลิ่นของแม่น้ำมีกลิ่นหอมยิ่งกว่าชะมด และน้ำของแม่น้ำมีรสหวานยิ่ง
กว่าน้ำผึ้ง และมีสีขาวยิ่งกว่าน้ำแข็ง ณ ที่ลานชุมนุมในวันกัยยามะฮ์นั้น จะมีบ่อน้ำที่มาจากแม่น้ำเกาะซร์
และผู้ที่มีสิทธิ์จะเข้าไปดื่มบ่อน้ำแห่งนั้นคือ บรรดาคนดีซอและฮุที่เป็นประชาชาติของท่านนะบี คืออัลลลอฮ์
อะลัยฮิวะซัลลัม

² ดังนั้นด้วยความโปรดปรานอันมากมายที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เจ้านั้นเจ้าจงขอบคุณพระเจ้าของ
เจ้าด้วยการละหมาด เพื่อพระเจ้าของเจ้าต่อองค์เดียวไม่มีสิ่งใดมาคู่เคียงกับพระองค์ และเจ้าจงอย่า
เชือดสัตว์พลีเพื่อสิ่งอื่นจากพระองค์เป็นอันขาด และนี่คือบทเรียนเป็นการสอนแก่ประชาชาติของท่าน
อีกนัยหนึ่งด้วย

³ และแท้จริงผู้ที่เกลียดชังเจ้าคือ ศัตรูของเจ้าทุกกาลเวลา และทุกสถานที่นั้น คือผู้ที่ด้อยเกียรติ ผู้ที่ต่ำ
ด้อยและเป็นผู้ที่ถูกตัดขาดจากความเมตตาของอัลลอฮ์

(109) ซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน

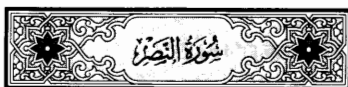
เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 6 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน

ซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่ให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ และพ้นจากการตั้งภาคี และการหลงทาง พวกมุชริกีนได้เรียกร้องท่านรอซูล คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ไปสู่การทำสัญญาสงบศึก และเรียกร้องท่านให้สักการะบูชาบรรดาพระเจ้าของพวกเขาเป็นเวลาหนึ่งปี และพวกเขาจะเคารพภักดีพระเจ้าของท่านเป็นเวลาหนึ่งปีเช่นกัน ดังนั้นซูเราะฮ์จึงถูกประทานลงมาเป็นการตัดความหวังและความโลภของพวกกุฟฟาร และการชี้ขาดตัดสินข้อขัดแย้งระหว่างบรรดาผู้ศรัทธากับพวกบูชาเจิวัดและรูปปั้น อีกทั้งเป็นการตอบโต้แก่พวกกุฟฟารต่อการนึกคิดที่น่าสังเวชทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(110) ซูเราะฮ์ อั้นนัศร

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 3 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อั้นนัศร

ซูเราะฮ์ อั้นนัศร เป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ ที่กล่าวถึงการพิชิตนครมักกะฮ์ ซึ่งทำให้มุสลิมได้รับเกียรติ อิสลามได้แพร่หลายในคาบสมุทรอาหรับและได้ทำลายล้างการตั้งภาคีและการหลงทางให้หมดสิ้นไป ด้วยการพิชิตครั้งนั้นมุฮะยยะได้พากันเข้าในศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่ๆ ธงของอิสลามได้ถูกยกให้สูงขึ้น ลัทธิแห่งเจวิดและรูปปั้นได้อันตรธานสูญหายไป ขบวนการพิชิตนครมักกะฮ์ได้มีขึ้นก่อนเหตุการณ์จะเกิดขึ้น ซึ่งนับได้ว่าเป็นหลักฐานอันชัดเจนถึงการเป็นนะบีอย่างแท้จริงของท่านคืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการพิชิต
ได้มาถึงแล้ว¹
2. และเจ้าได้เห็นประชาชนเข้าในศาสนาของ
อัลลอฮ์เป็นหมู่ๆ²
3. ดังนั้น จงแช่ซ่องศัตรูด้วยการสรรเสริญ
พระเจ้าของเจ้า และจงขอกฎโทษต่อพระองค์
เถิด แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ
เสมอ³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَقْوَامًا ﴿٢﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ ۗ

كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

¹ สามอายุยะฮ์ของซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในระยะสุดท้ายของท่านรอซูล คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม และเป็นสัญญาณบ่งชี้ถึงวาระสุดท้ายของท่านนะบี คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ได้มาถึงเจ้าแล้ว ดังนั้นเจ้าจะได้รับชัยชนะเหนือศัตรูของเจ้าทุกๆ สมรภูมิที่เจ้าทำสงคราม และการพิชิตได้มาถึงเจ้าแล้ว คือการพิชิตนครมักกะฮ์ และเมืองนี้ได้กลายเป็นเมืองอิสลามหลังจากได้เคยเป็นเมืองกุฟรฺ

² และเจ้าได้เห็นประชาชนที่เป็นชาวเยเมนและชนชาติอื่นๆ เข้าสู่ศาสนาของเจ้าคือ ศาสนาอิสลามเป็นหมู่ๆ ซึ่งแต่ก่อนนี้มีผู้เข้าสู่ศาสนาที่ละคนเพราะความกลัว

³ ดังนั้นเมื่อเจ้าประสบพบเห็นเช่นนั้นแล้วก็จงแช่ซ่องศัตรูด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้าเป็นการขอบคุณต่อพระองค์ อันเนื่องมาจากความโปรดปรานแห่งความช่วยเหลือ การพิชิตนครมักกะฮ์ การที่ประชาชนเข้าในศาสนาของเจ้า และการสิ้นสุดศาสนาจอมปลอมของพวกมุชริกีน และจงขอกฎโทษต่อพระองค์เพื่อตัวของเจ้าและประชาชาติของเจ้า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างมากต่อปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ทรงรับการเตาบะฮ์ของพวกเขา ทรงอภัยโทษในความผิดของพวกเขา และทรงเอ็นดูเมตตาต่อพวกเขา

(111) ซูเราะฮ์ อัลมะฮัด

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 5 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมะฮัด

ซูเราะฮ์ อัลมะฮัดเป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ และมีชื่ออื่นอีกคือซูเราะฮ์ อัลละฮับ และซูเราะฮ์ตีบัต ซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงความพินาศของอะบิละฮับ ศัตรูของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ซึ่งเป็นศัตรูตัวฉกาจของท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม เขาได้ละทิ้งการงานของเขาและติดตามท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม เพื่อทำลายการเรียกร้องเชิญชวนของท่าน และปิดกั้นมหาชนมิให้ศรัทธาต่อท่าน ซูเราะฮ์ได้สัญญาว่าเขาไว้ในวันอาคิเราะฮ์ว่าจะอยู่ในไฟนรกและจะถูกเผาไหม้ และภริยาของเขาก็จะอยู่สภาพเดียวกัน กับได้จัดเตรียมการลงโทษชนิดพิเศษไว้ให้แก่ นางด้วย คือรอบคอของนางจะมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัมคล้องคอ เพื่อดึงลงนรก เป็นการเพิ่มการทรมานและความอับยศให้แก่นางอีกโสดหนึ่งด้วย

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. มือทั้งสองของอะบิละฮับจงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว¹
2. ทรัพย์สินสมบัติของเขา และสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้นั้นมิได้อำนวยประโยชน์แก่เขาเลย
3. เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีไฟลุกโชน²
4. ทั้งภริยาของเขาด้วย นางเป็นผู้แบกพิน
5. ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัม³

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝٢

سَخِمَلَىٰ نَارًا إِذَا تَلَهَّبَ ۝٣

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝٥

¹ ทั้ง 5 आयัตของซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเป็นการตอบโต้แก่อะบิละฮับ อาของท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ทั้งนี้เนื่องจากว่าเมื่ออายะฮ์ที่ว่า “จงตักเดือนหงวศาควาญาดิของเจ้าที่ไกลชิด” จากซูเราะฮ์ อัสซุอะรออฎถูกประทานลงมา ท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ได้ขึ้นไปบนภูเขาอัคค็อฟาแล้วได้เรียกร่อมหาชนให้มาชุมนุมกัน ครั้นเมื่อประชาชนได้มาชุมนุมล้อมรอบท่านแล้ว ท่านได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “แท้จริงฉันขอเตือนพวกท่านถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างแสนสาหัส พวกท่านจงกล่าวคำว่า “ลาอิลาฮะฮ์อิลลัลลอฮ์” คำคำนี้พวกท่านจะครอบครองมีอำนาจเหนือชาวอาหรับและชาวต่างชาติก็จะปฏิบัติตามพวกท่าน” อะบิละฮับได้กล่าวว่า “ด้วยเหตุนี้แหละหรือที่เจ้าเรียกพวกเรามาชุมนุม ความพินาศจะมีแต่เจ้าตลอดวันนี่” อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานซูเราะฮ์นี้ลงมาเป็นการตอบโต้แก่เขาว่า “มือทั้งสองของอะบิละฮับจงพินาศและเขาก็พินาศแล้ว” นี้คือประโยชน์การวิงวอน ดังนั้นเขาจึงพินาศและประสบกับความหายนะด้วยการเป็นโรคร้ายแรงจนไม่สามารถจะอาบน้ำศพของเขาได้ และเขาก็พินาศแล้วเป็นการบอกเล่าจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ถึงความพินาศของอะบิละฮับแล้ว

² เมื่ออัลลอฮ์ทรงกริ้วเขาและให้เขาเข้าสู่รกฎะฮันนัม ทรัพย์สินสมบัติของเขาและทรัพย์สินเงินทองที่เขาแสวงหาเอาไว้นั้นก็ไม่อาจจะปกป้องเขาให้พ้นจากการลงโทษได้ เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกฏะฮันนัมที่มีไฟลุกโชติช่วง

³ ภริยาของเขาคืออุมมุญะมิล ตาเสียข้างหนึ่งก็จะเป็นผู้แบกพินของไฟนรก เพราะนางเป็นผู้ขัดขวางท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยการวางหนามตลอดทางที่ท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ใช้เดินทางไปละหมาดศุบฮฺ ณ มัสยิดอัลฮะรออม และที่คอของนางจะมีเชือกที่ถักด้วยใยอินทผลัมคล้องคองนางอยู่ เพื่อใช้ดึงนางไปสู่รกฎะฮันนัม

(112) ซูเราะฮ์ อัลอิคลาศ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 4 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอิคลาศ

ซูเราะฮ์ อัลอิคลาศเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของอัลลอฮ์
ญัลละอะลา พระผู้ทรงเอกะ รวมไว้ด้วยคุณลักษณะอันสมบูรณ์ ทรงพอเพียงจาก
ทุกสิ่งนอกจากพระองค์ ทรงบริสุทธิ์จากลักษณะต่างๆ ที่บกพร่องไม่สมบูรณ์ และ
จากการเป็นเพศและการเท่าเทียม ซูเราะฮ์ได้ตอบโต้พวงหะศอรอที่กล่าวตั้งพระเจ้า
สามองค์ และตอบโต้พวกมุชริกีนที่ตั้งให้อัลลอฮ์มีลูกหลาน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คืออัลลอฮ์
ผู้ทรงเอกะ¹
2. อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง²
3. พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ³
4. และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์⁴

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١

اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢

لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا ۝٣

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝٤

¹ โอม์มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกมุชริกีนผู้เยาะเย้ยว่า พระเจ้าของฉันซึ่งฉันเคารพกักต้อย ซึ่งฉันได้เรียกร้องพวกท่านเพื่อการเคารพกักต้อยต่อพระองค์นั้น พระองค์ทรงเป็นเอกะทรงเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์ ไม่เหมือนและไม่คล้ายคลึงกับพระองค์ ไม่ว่าในรูปร่างหรือคุณลักษณะของพระองค์ และไม่ว่าในการกระทำต่าง ๆ ของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นหนึ่งเดียวและทรงเอกะ มิใช่ดังเช่นพวกนะศอรอได้เชื่อมั่นกันว่าเป็น “ตรีเอกานุภาพ” คือความเชื่อถือว่าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์เป็น 3 บุคคล ที่รวมเป็นหนึ่ง และมีใช่ดังเช่นพวกมุชริกีนเชื่อมั่นกันว่ามีพระเจ้าหลายพระองค์

² คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเป็นเป้าหมายในความต้องการตลอดไป ทุกสิ่งที่ถูกบังเกิดมาย่อมมีความต้องการต่อพระองค์ และทรงเป็นที่พึ่งของสัตว์โลก และพระองค์ทรงพอเพียงจากสากลโลก

³ คือพระองค์ไม่ทรงตั้งพระบุตรขึ้นตามคำกล่าวอ้างของพวกยะฮูดที่ว่า “อุไซรเป็นบุตรของอัลลอฮ์” และพวกนะศอรอที่กล่าวว่า “อัลมะเซี่ยฮ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์” และพวกมุชริกีนอาหรับที่กล่าวว่า “มะลาอิกะฮ์เป็นบุตรหรืออัลลอฮ์” และพระองค์ไม่ทรงถูกประสูติจากพระบิดาและพระมารดา เพราะทุกสิ่งที่ถูกคลอดออกมาย่อมเป็นของใหม่ แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเก่าแก่ดั้งเดิม ดังนั้นจึงไม่สมควรที่พระองค์จะทรงถูกประสูติและไม่ทรงเป็นพระบิดา

⁴ ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดเสมอเหมือนหรือเทียบเท่ากับพระองค์ ไม่ว่าในรูปร่างหรือคุณลักษณะหรือการกระทำของพระองค์ อิบน์อะซ็รกล่าวว่า พระองค์ทรงกรรมสิทธิ์ และทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นจึงมีผู้ใดหรือสิ่งใดที่พระองค์ทรงสร้างเสมอเหมือนหรือเทียบเท่ากับพระองค์ได้อย่างไร

(113) ซูเราะฮ์ อัลฟะลัก

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 5 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟะลัก

ซูเราะฮ์ อัลฟะลักเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ในซูเราะฮ์นี้เป็นการสอนแก้ปวงบ่าวให้หันไปพึ่งและขอความคุ้มครองกันจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี และขอความคุ้มครองด้วยพระเกียรติและอำนาจของพระองค์ ให้พ้นจากความชั่วร้ายและสิ่งที่ถูกสร้างทั้งมวล และความชั่วร้ายของเวลากลางคืนเมื่อมันมีดลลง เพราะจิตใจจะต้องเผชิญกับความเปล่าเปลี่ยวในเวลากลางคืน และเนื่องจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายตลอดจนทุกคนเสเพลย่อมจะกระจัดกระจายเพื่อหาเหยื่อของมัน และขอให้พ้นจากความชั่วร้ายของทุกผู้เสกเป่าและผู้อิัจฉา ซึ่งซูเราะฮ์นี้เป็นหนึ่งของสองซูเราะฮ์ที่ใช้ในการขอความคุ้มครอง ซึ่งท่านนะบี คืออลลัฮ์ลอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ใช้ขอความคุ้มครองตัวของท่านด้วยสองซูเราะฮ์ดังกล่าวนี้

(114) ซูเราะฮ์ อันนาส

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 6 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนาส

ซูเราะฮ์ อันนาส เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซึ่งเป็นหนึ่งในสองซูเราะฮ์ที่ถูกขอความคุ้มครอง ในซูเราะฮ์มีการขอให้พ้นและขอความคุ้มครองด้วยพระเจ้าผู้ทรงเอเกะ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ให้พ้นจากความชั่วร้ายของศัตรูตัวฉกาจคือ อิบลิสและพรรคพวกของมัน ที่เป็นชัยฏอนมารร้ายแห่งมนุษย์และญิน ซึ่งได้หลอกล่อมนุษย์ด้วยการกระซิบกระซาบและการกระทำชั่วในวิธีการต่างๆ

คัมภีร์อันมหาบประเสริฐจบลงด้วยสองซูเราะฮ์ อัลมุอาวะชะไตน์ คือสองซูเราะฮ์ที่ขอความคุ้มครอง และเริ่มด้วยอัลฟาตีหะฮ์ เพื่อให้รวมไว้ระหว่างการเริ่มที่ดีและการจบที่ดี และนั่นนับได้ว่าเป็นการดีและสวยงามที่สุด เพราะบ่าวนั้นจะต้องขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ และขอความคุ้มครองด้วยพระองค์ตั้งแต่แรกเริ่มของกิจการจนกระทั่งสุดท้ายของมัน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าพระองค์ขอความ
คุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ
2. พระราชาแห่งมนุษยชาติ
3. พระเป็นเจ้าแห่งมนุษยชาติ¹
4. ให้พ้นจากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบ
ที่หลอกล่อ
5. ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์
6. จากหมู่ญินและมนุษย์²

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾

إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

مِن سَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾

الَّذِي يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

¹ จงกล่าวเถิด โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ข้าพระองค์ขอพึ่งและขอความคุ้มครองด้วยพระผู้สร้าง พระผู้ทรงอภิบาล และพระผู้ทรงกำหนดกิจการต่างๆ ของมนุษย์ พระองค์เป็นพระราชา เป็นผู้ทรงสิทธิเหนือสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมด คือบรรดาผู้ที่เป็นผู้ปกครองและถูกปกครอง เป็นผู้ทรงอภิสิทธิ์อย่างสมบูรณ์ เป็นผู้ปกครองพวกเขาทั้งหมด ทรงเป็นผู้จัดระบบการงาน เป็นผู้ทรงให้มีเกียรติและทรงให้ต่ำต้อย เป็นผู้ทรงให้ร่ำรวยและทรงให้ยากจน พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ เป็นผู้ถูกเคารพสักการะ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

² คือขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮ์ ซึ่งมีคุณลักษณะดังกล่าวในข้อ 1 ให้พ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอนซึ่งมันจะนำซึ่งความนึกคิดที่ชั่วร้ายให้เกิดขึ้นในจิตใจ มันจะกระซิบกระซาบและหลอกล่อมมนุษย์ให้เกิดปฏิกิริยาต่อต้านและต่อร้ายฝ่าฝืน มันจะหายตัวหรือหลบหนีไปเมื่อบ่าวรำลึกถึงพระเจ้าของเขา และมันจะกลับมาหลอกล่อ และกระซิบกระซาบอีกเมื่อบ่าวเผลอไหลและลืมรำลึกถึงพระเจ้าของเขา อัลกรุบียีกล่าวว่า การกระซิบกระซาบของมันคือการเรียกร้องให้เชื่อฟังมันด้วยคำพูดที่แผ่วเบา ซึ่งเป็นที่เข้าใจโดยไม่ได้ยินเสียง ผู้ที่กระซิบกระซาบนั้น คือชัยฏอนที่เป็นญินและมนุษย์

فَهَذَا نِسْبَةُ السُّورِ وَتَبَايُنُ الْبُحُورِ وَالْمَلَأْنِي فِيهَا

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		الحفظة	آيات	السورة	
อัลฟาตีหะฮ์	1	1	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1	1	الْفَاتِحَةُ
อัลบะเกาะเราะฮ์	2	2	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	2	2	البَقَرَةُ
อาละอิมรอน	3	101	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	101	3	آلِ عِمْرَانَ
อันนิซาอ์	4	170	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	170	4	النِّسَاء
อัลมาอิดะฮ์	5	238	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	238	5	المَائِدَةُ
อัลอันอาม	6	287	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	287	6	الْأَنْعَامُ
อัลอะอฺรอฟ	7	343	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	343	7	الْأَعْرَافُ
อัลอัมฟาล	8	408	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	408	8	الْأَنْفَالُ
อัตเตาบะฮ์	9	433	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	433	9	التَّوْبَةُ
ยูนูส	10	479	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	479	10	يُونُسَ
ฮูด	11	510	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	510	11	هُودَ
ยูซุฟ	12	547	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	547	12	يُوسُفَ
อฺรเราะอฺุด	13	580	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	580	13	الرَّعْدَ
อิบรอฮีม	14	596	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	596	14	إِبْرَاهِيمَ
อัลฮิจร	15	612	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	612	15	الْحِجْرَ
อันนะหฺล	16	627	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	627	16	النَّحْلَ
อัลอิสรอ์	17	659	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	659	17	الْإِسْرَاءَ
อัลกะฮฺฟ	18	688	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	688	18	الْكَافِرَةَ
มฺรยัม	19	717	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	717	19	مَرْيَمَ
ฏอฮา	20	738	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	738	20	طه
อัลอัมบิยาอ์	21	766	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	766	21	الْأَنْبِيَاءَ
อัลฮัจญ์	22	793	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	793	22	الْحَجَّ
อัลมุมีนูน	23	818	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	818	23	الْمُؤْمِنُونَ

فَهْرَسْتُ بِأَسْمَاءِ السُّورِ وَبَيَانَ الْوَيْكُونِ الْمَلَكِيَّةِ فِيهَا

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		النصبة	آياتها	السُّورَة	
อันนุร	24	843	มะตะนะยียะฮ์	سَبْتِيَة	٨٤٣	٢٤	النُّور
อัลฟุรกอน	25	869	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	٨٦٩	٢٥	المُفْرَقَان
อัลชุอะรออฺ	26	888	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	٨٨٨	٢٦	الشُّعْرَاء
อันนัมลฺ	27	920	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	٩٢٠	٢٧	النَّمْل
อัลเกาะศ็อศ	28	944	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	٩٤٤	٢٨	القَصَص
อัลอังกะบุด	29	974	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	٩٧٤	٢٩	العنكبوت
อัลรูม	30	996	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	٩٩٦	٣٠	الرُّوم
ลุกมาน	31	1014	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١٠١٤	٣١	لقمان
อัลซัจญะฮ์	32	1027	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١٠٢٧	٣٢	السَّجْدَة
อัลอะหฺซาบ	33	1037	มะตะนะยียะฮ์	سَبْتِيَة	١٠٣٧	٣٣	الأحزاب
สะบะอฺ	34	1064	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١٠٦٤	٣٤	سَبَأ
ฟาฏีร	35	1083	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١٠٨٣	٣٥	فاطر
ยาซีน	36	1101	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١١٠١	٣٦	يس
อัลศ็อศ็อฟฟาต	37	1120	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١١٢٠	٣٧	الصَّافَات
ศอด	38	1147	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١١٤٧	٣٨	ص
อัลซุมฺร	39	1167	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١١٦٧	٣٩	الزُّمَر
ฆอฟิร	40	1194	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١١٩٤	٤٠	غافر
ฟุศสิลฺลัต	41	1220	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١٢٢٠	٤١	فُصِّلَت
อัลชุรออฺ	42	1239	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١٢٣٩	٤٢	الشُّرَى
อัลซุคฺรฺฟ	43	1257	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١٢٥٧	٤٣	الزُّخْرُف
อัลดุดฺคอน	44	1279	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١٢٧٩	٤٤	الدُّخَان
อัลญุอาฮียะฮ์	45	1290	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١٢٩٠	٤٥	الجاثية
อัลอะฮฺกัฟ	46	1303	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	١٣٠٣	٤٦	الأحقاف

فَهْرَسْتَانِ السُّورِ وَبَيَانِ الْكُرْآنِ الْمَدِينِيِّ

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		النسبة	آيات	السُّورَة
มูฮัมมัด	47	1318	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٣١٨	مَحَمَّد
อัลฟัดยฺ	48	1331	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٣٣١	الْفَتْح
อัลญุรือด	49	1344	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٣٤٤	أَشْجَرَات
ก็อฟ	50	1355	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	١٣٥٥	ق
อັซซารียาด	51	1366	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	١٣٦٦	الذَّارِيَات
อັฎฎุร	52	1378	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	١٣٧٨	الطُّور
อันนัจมุ	53	1388	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	١٣٨٨	التَّجْم
อัลเกาะฮ์มัร	54	1400	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	١٤٠٠	القَمَر
อັรรอหฺมาน	55	1411	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٤١١	الرَّحْمَن
อัลวากอิอะฮ์	56	1426	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	١٤٢٦	الوَاقِعَة
อัลฮะดีด	57	1439	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٤٣٩	الحَدِيد
อัลมูญาดะละฮ์	58	1453	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٤٥٣	المَجَادِلَة
อัลฮັซฺร	59	1465	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٤٦٥	الحَشْر
อัลมูมตะฮิยะฮ์	60	1477	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٤٧٧	المُتَحَنَة
อัศศ็อฟ	61	1487	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٤٨٧	الصَّاف
อัลญุมอะฮ์	62	1494	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٤٩٤	الجُمُعَة
อัลมุนาฟิฎุน	63	1499	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٤٩٩	الْمُنَافِقُون
อัลตะฆอบูน	64	1506	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٥٠٦	التَّغَابُن
อັฎฎุลาก	65	1513	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٥١٣	الطَّلَاق
อัลตะหฺรีม	66	1521	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَة	١٥٢١	التَّحْرِيم
อัลมุลก	67	1529	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	١٥٢٩	الْمَلِك
อัลกัอฺลัม	68	1538	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	١٥٣٨	القَلَم
อัลหากเกาะฮ์	69	1549	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	١٥٤٩	الحَاقَة

فَهْتُمْ بِأَسْمَاءِ السُّورِ وَبَيَانَ الْكُرُوكِ وَالْمُرَادِ مِنْهَا

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		القِسْمَةُ	أَقْسَامُهَا	السُّورَةُ	
อัลมะฮารีญ์	70	1558	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٥٥٨	٧٠	العنكبوت
นูหฺ	71	1567	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٥٦٧	٧١	نوح
อัลญิน	72	1575	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٥٧٥	٧٢	الجن
อัลมุซัหมิมิล	73	1584	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٥٨٤	٧٣	المزمل
อัลมุดดัซซิริ	74	1591	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٥٩١	٧٤	المدثر
อัลกียามะฮ์	75	1602	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٠٢	٧٥	القيامة
อัลอินชาน	76	1609	มะตะนีย์ฮ์	سَبْعِيَّةٌ	١٦٠٩	٧٦	الإنسان
อัลมุรซะลาต	77	1617	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦١٧	٧٧	المُرْسَلَات
อันนะบะฮ์	78	1626	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٢٦	٧٨	التبكي
อันนาซีอิ๊ด	79	1634	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٣٤	٧٩	التأزيمات
อะบะฮะ	80	1642	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٤٢	٨٠	عبس
อัดดักวีร	81	1649	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٤٩	٨١	التكوير
อัลอิมฟีฎอร	82	1655	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٥٥	٨٢	الانفطار
อัลมูฏ็อฟฟีฟีน	83	1660	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٦٠	٨٣	المطففين
อัลอินชีก็อก	84	1667	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٦٧	٨٤	الانشقاق
อัลบรูจญ์	85	1673	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٧٣	٨٥	البُرُوج
อัลญุฮริก	86	1679	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٧٩	٨٦	الطارف
อัลอะฮฺลาล	87	1684	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٨٤	٨٧	الأعلى
อัลฆอซียะฮ์	88	1689	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٨٩	٨٨	الغاشية
อัลฟัจญ์	89	1694	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٦٩٤	٨٩	الفجر
อัลบะลัด	90	1700	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٧٠٠	٩٠	البلد
อัลซัหมซุ	91	1705	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٧٠٥	٩١	الشمس
อัลลัยล	92	1709	มักก็ยะฮ์	كِتَابَةٌ	١٧٠٩	٩٢	الليل

فَهْرَسْتِ السُّورِ وَبَيَانِ الْبُحُورِ وَالْمُؤَيَّدَاتِ

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		السُّورَةُ	أَصْحَابُهَا	الْمُؤَيَّدَاتُ	السُّورَةُ
อัลญุฮุฮา	93	1714	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧١٤	٩٣	الصَّحِيحُ
อัลอินชิรอหุ	94	1718	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧١٨	٩٤	الشَّرْحُ
อัดดีน	95	1722	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٢٢	٩٥	الذِّين
อัลอะลัก	96	1725	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٢٥	٩٦	المَلَقُ
อัลก็อดรฺ	97	1730	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٣٠	٩٧	القَدْرُ
อัลบัยยีนะฮุ	98	1732	มะดะนีย์ยะฮุ	مَدَنِيَّة	١٧٣٢	٩٨	الْبَيْتَةُ
อัลซัลซะละฮุ	99	1736	มะดะนีย์ยะฮุ	مَدَنِيَّة	١٧٣٦	٩٩	الزَّلْزَلَةُ
อัลอาติยาต	100	1739	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٣٩	١٠٠	الكَادِيَاتُ
อัลกอริอะฮุ	101	1742	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٤٢	١٠١	الْقَارِعَةُ
อัดตะกาฮุร	102	1745	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٤٥	١٠٢	التَّكْوِيْنُ
อัลอัศรฺ	103	1748	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٤٨	١٠٣	العَصْرُ
อัลฮุมะซะฮุ	104	1750	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٥٠	١٠٤	الْهُمَزَةُ
อัลฟีล	105	1753	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٥٣	١٠٥	الفِيلُ
กุไรซ	106	1755	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٥٥	١٠٦	قُرَيْشٍ
อัลมาอูน	107	1757	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٥٧	١٠٧	المَاعُونُ
อัลกะฮิร	108	1760	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٦٠	١٠٨	الْكَوْثِرُ
อัลกาฟิรูน	109	1762	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٦٢	١٠٩	الْكَافِرُونَ
อันนัศรฺ	110	1764	มะดะนีย์ยะฮุ	مَدَنِيَّة	١٧٦٤	١١٠	النَّصْرُ
อัลมะซัด	111	1766	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٦٦	١١١	المَسَدُ
อัลอิคลาศ	112	1768	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٦٨	١١٢	الإِخْلَاصُ
อัลฟะลัก	113	1770	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٧٠	١١٣	الفَلَقُ
อันนาล	114	1772	มักก็ยะฮุ	مَكِّيَّة	١٧٧٢	١١٤	النَّاسُ

إِنَّ بُورَةَ الشُّؤْنِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوْقَافِ وَالِدَعْوَةَ وَالْإِشْرَاقَ

في المملكة العربية السعودية

المشرفة على مجمع الملك فهد

لطباعة المصحف الشريف في المدينة المنورة

إذ يسرّها أن يصدر المجمع هذه الطبعة من القرآن الكريم

وترجمة معانيه إلى اللغة التالندية

تسأل الله أن ينفع بها الناس

وأن يحجزني

خالد بن الحزمين الشريفين الملك فهد بن عبد العزيز آل سعود

أحسن الجزاء على جهوده العظيمة في نشر كتاب الله الكريم

والله ولي التوفيق

**กระทรวงกิจการอิสลาม ศาสนสมบัติ เผยแพร่ และการขึ้นนำ
ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย**

ผู้ควบคุมศูนย์การพิมพ์พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานของกษัตริย์ ฟาฮัด ในนครมาดีนะห์ มีความภูมิใจที่ได้จัดพิมพ์พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมายเป็นภาษาต่าง ๆ

ขอพระองค์อัลเลาะห์ได้โปรดให้เกิดคุณประโยชน์อันใหญ่หลวงแก่ทุกคน
และได้โปรดตอบแทนความดีแด่กษัตริย์ ฟาฮัด บิน अबดุลอะซีซ อาล สูด
ผู้อารักขามัสยิดศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองแห่งที่ได้ทุ่มเทความพยายามอย่างใหญ่หลวง

ในการเผยแพร่พระมหาคัมภีร์ของอัลเลาะห์

อัลเลาะห์ผู้ทรงชี้ทางนำสู่ความดี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 تَطْبَعُ هَذَا الْمَجْلَدَ الْكَبِيرَ
 وَرَحْمَةً مِمَّا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمَلَائِكَةِ
 لِقَاءَهُ الْمُسْتَجِيبِينَ بِالْمَدِينَةِ الْمُنَوَّرَةِ
 بِإِسْرَافٍ وَرَأْفَةٍ لِيُؤْتِيَ الْإِسْلَامِيَّةَ
 وَالْأَدْبَارَ وَاللَّعْنَ وَالْإِسْرَافَ فِي
 الْمَلِكَةِ الْعَرَبِيَّةِ الْمُنَوَّرَةِ
 ١٣١٩ هـ

مع الله ابد لطيفة المسطف العريف
 المراتبة النهائية
 ٤٦٧

حُفُو الطَّبَعِ مَحْفُوظَةٌ
 لِجَمْعِ الْمَلِكِ وَهَذَا طَبْعُ الْبَعْثِ لِلْمَدِينَةِ الْمُنَوَّرَةِ

٩٥٦

ص. ب. ٦٢٦٢ - المدينة المنورة

สงวนลิขสิทธิ์

โดยศูนย์กษัตริย์ฟายัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน

ตู้ ป.ณ. 6262 อัลลามาดีนะห์ อัลญุมฮูวาเราะห์

٥

③ مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ، ١٤١٩هـ -
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن إلى اللغة التايلندية - المدينة المنورة
١٧٩٢ ص ، ٢١×١٤ سم
ردمك : ٩٩٦٠-٨٤٧-٠٠-٤

النص باللغة التايلندية

١- القرآن - ترجمة - اللغة التايلندية أ - العنوان

١٩/٤١٠٢

ديوي ٢٢١,٤٩

رقم الإيداع : ١٩/٤١٠٢

ردمك : ٩٩٦٠-٨٤٧-٠٠-٤

(٤)

٢-٤
٠٧٠

พระมหาคัมภีร์
อัลกุรอาน

พร้อมคำแปล
เป็นภาษาไทย